

2-2

CVIII. 6.6. f.2.

~~*IX. n° 10*~~

22. 5. 1111 X

28 1111

19-7 h. ~~50~~ 40

S V M M A

D. GOFFREDI TRANENSIS,

I. C. CLARISS.

IN TIT. DECRETALIVM

omnibus vtilis & necessaria.

*A D. Io. Baptista Ziletto Veneto erroribus
summa diligentia emendata.*

Cum eiusdem Argumentis, ac copiosissimo
Indice, tam principalium quàm emer-
gentium quæstionum novis-
sime adiecto.

VIRTUTI SIC

REDIT INVIDIA.

V-E-N-E-T-I-I-S,

Ad candentis Salamandræ insigne.

M. D. LXIIII.

Ad Lectorem.

IXIERVNT in lucem
 elegantia & valde necessaria
 opera Do. Goffredi de Trano
 Iurium interpretis verissimi:
 tam rudibus quàm prouectis
 potissimum in iure pontificio
 militantibus cōuenientissima. Hic enim reperies
 quicquid alibi sparsim quæris. Hic vias inuenies
 luminosas quibus priscos eliminabis errores: &
 reprobas opiniones veterum confutabis. Hic indi-
 ces animarum salubria quærent consilia. Et ex qui-
 bus causis irregularitas dispensabilis vel indispen-
 sabilis Incurratur. inuenient & per quos valeat
 dispensari: qualiter consideratis criminibus et cir-
 cūstantijs peccatorum adhibeātur remedia con-
 scientijs sauciatis. Hic prælati: & alij forenses iu-
 dices instruentur quomodo pro tribunali oporteat
 sedere. Et vt celerius huius operis sentiat com-
 modum cultor assiduus potest ictu oculi Reperto-
 rium discurrere, in quo omnes principales et emer-
 gentes quæstiones & quæ cognitum digna sunt com-
 plectuntur. Et quicquid sibi desiderauerit erit in-
 uentu facillimum. Vale.

INCIPIT SVMMA

SVPER TIT. DECRETALIVM

COMPILATA A MAGISTRO GOFFREDO

DE TRANO,

DOMINI PAPAE SVBDIACONO

ET CAPELLANO.

GLOSARVM diuersas intelligē-
tiam textus nonnun-
quam obtenebrat. et
dum per eas. infra,
& supra, discutitur
studētis distrahitur
animus. hebetatur ingenium; & quasi
labirintum lēctor ingressus, & piscis
intra rethia prouolutus laqueos uidet
undique. latus pertimescit utrumque &
quo diuertat ignorat, ut qui prius in-
certus fuerat incertior relinquitur. Idcir-
co ego Goffredus de Trano domini Pa-
pae subdiaconus & capellanus tam fre-
quētibz quā deuotus scholarium pre-
cibus exhortatus, ac officialium Roma-
nae Curiae instantia prouocatus. ad cō-
munem utilitatem & eorum maxime
qui iuris Canonici sunt alumni. quorū
profectum libenter prosequor & ample-
ctor. Super rubricis Decretalium sum-
mam aggredior. de illius auxilio spe-
rans qui dat affluenter & non improp-
tat. qui dixit. Apert os tuum & ego a-
dimplebo illud. A quo omnis modus lo-
cutionis poetice ei quolibet decore pro-
nuntiationis ueritas sumpsit exordium.
In quo omnis ratio supernae sciētiae uel
terrenae creaturae consistit. utpote qui

earum caput auctor est & origo. In eo
enim perfecta uirtus & sapientia inue-
nitur. In hoc igitur opere plenē inue-
nies quicquid alibi sparsim quaeris. In
hoc in suis tractatibus omnia deciden-
tur. Et tā rudes in Iure Canonico quā
proiecti potissime tenentes cathedras
magistrales uias inuenient luminosas.
per quas data copia disserendi errores
eliminabunt antiquos, & reprobos opi-
niones ueterum confutabunt. Hic iudi-
ces animatum salubria quērent consilia.
Hic sub eertis rubricis inuenient ex qui-
bus causis irregularitas dispensabilis uel
indispensabilis incurritur. & per quos
ualeat dispensari. Qualiter considera-
tis criminibus & circumstantiis peccato-
rum adhibeantur remedia conscientijs
saueatis. Hic Praelati & alij forenses
iudices instruentur quomodo pro tribu-
nali oporteat iudicare. Verum quia no-
ium & ab alijs in contemptum assumo. &
rude opus limam correctionis exposcit.
si quid dixerō in hoc quod videatur ue-
ritati contrarium. peritorum correctio-
ni subijcio & expono. Nam si quid ali-
ter sapitis hoc ut bis dominus reuelauit.
& qualis ego sum in scriptis aliorum. ta-
les alios uolo intellectiones esse meorū.

Summarium

- 1 Decretalium noua constitutio quare & a quo facta fuerit.
- 2 Rubrica hæc prima ponitur de Summa Trinitate & fide Catholica, & quare.
- 3 Sancta Trinitas cur summa uocetur.
- 4 Trinitas quare sic dicatur.
- 5 Fides catholica quæ sit.
- 6 Dissensio publicè non licet de fide catholica cum hominibus aliene cõmunionis.

DE SUMMA TRINITATE
& fide catholica. Rub.

POST procemium in quo breuiter edocemur quare hæc noua cõpilatio facta sit. veteri dissoluta ualeat quia diuersæ cõstitutiones & decretales epistolæ summorum pontificum in diuersa sparsæ uolumina quatum aliquæ propter nimiam similitudinem, & quædã propter contrarietate. nonnullæ etiã ob sui prolixitatem cõfusionem inducere uidebantur. aliquæ uero uagabantur extra uolumina supradicta, quæ tanquã incertæ frequenter in iudicijs uacillabãt. Et idè Grægorius Papa nonus pater memorie ad utilitatem publicam in unum uolumen rescatis superfluis mandauit redigi, adiectis suis cõstitutionibus quas nonnulla quæ in prioribus erant dubia declarantur. ut in eodem procemio continetur. Ponitur prima rubrica de Summa Trini. & fide catho. nec sine misterio ponitur primo loco ipsa enim est uniuersorum principii. ut infra capitu. primo in principiis & elementis & eorum dispositio producta sunt in orbem terrarum ut. C. de ue. iur. enu. l. j. in prin. Hæc sancta Trinitas primam per moysen & alios prophetas doctrinam præbuit humano generi salutare. ut infra. c. j. §. hæc sancta. Et licet de hac materia non humano ore loquendum sit sed diuino. de conse. dist. ij. in Christo patri. Aliqua tamen sub cõpendio uideamus.

3 Et primo ¶ cur summa dicatur & quidè

quia maior est prior est omnibus rebus ut superius dictum est. ¶ Trinitas dicitur eo, quod licet una sit substantia & essentia seu natura diuina. Est tamen pater qui generat, filius qui gignitur, & spiritus sanctus qui pcedit. ut distinctiones sint in psonis & unitas i natura. Nã licet alius sit pater, alius filius, alius spiritus sanctus. non tñ aliud. Sed id quod est pater est & filius idem & omnino est & spiritus sanctus. ut infra eo. c. damnamus. ¶ Fides autem catholica hæc est quæ in symbolo continetur. quam romana tenet ecclesia. ut xxiiij. q. ij. hæc est fides quam firmetur credere & simpliciter cõfiteri debemus. ut infra eod. c. j. in prin. & xxiiij. di. qui episcopus ¶ de qua turbis adunatis publicè disputare non licet. ut. C. eod. ti. l. nemo, in prin. ¶ Solliciti enim esse debemus ut margaritas nostras ante porcos non mittamus. ut. xj. q. iij. nolite recedere. §. nolite mittere. Et ne de secretionibus diuinæ semetipz omnibus proloquamur. ut. xliij. di. in inãdatis, nec magistris canonum & custodibus fas est inire certamen. cum hominibus alienæ cõmunionis. ut. xxiiij. q. iij. Cum quibus, in fi. quod intellige cum quis publicè de fide cõtendit, & ex hoc tumultus & per fidei occasiõ querẽs, ut dicit lex paxal. nemo Aluer in fide instruendi sunt simplices. ut. x. q. j. placuit, & hæretici cõfutandi. ut. xix. di. secundum, de con. dist. ij. In Christo pater, & in plerisque capitulis in eadem de ppositis. & C. de episcopus, & cler. l. quoniã. Non solum autem uirgines & continentes uerum etiam coniugati per fidem rectam & operationem bonam deo placere ad eternam merentur beatitudinem peruenire. ut infra c. firmiter, in fi. Violatores autem fidei in æternum peribunt saluis pnis temporalibus quæ talibus imponuntur ut dicemus. infra de hære.

Summarium

- 1 Ius naturale quando proditum sit.
- 2 Sacerdotio translatio necesse est ut legis translatio

translatio fiat.

- 3 Decreta & constitutiones quis ediderit.
- 4 Iuris precepta que sint.
- 5 Constitutio verbum. quid proprie dicatur.
- 6 Constitutio qualis esse debeat.
- 7 Constitutio quid sit. & quid consuetudo.
- 8 Constitutio a quibus fieri possit. & nu.
g. cum seq.
- 9 Populus Romanus an possit hodie legem
condere.
- 10 Senatus an legem condere possit.
- 11 Papae auctoritas in conciliis excepta in-
tellegitur.
- 12 Constitutionum causa que sit.
- 13 Constitutionum quatuor sunt virtutes.
- 14 Constitutionibus qualiter derogetur.
- 15 Iura omnia sunt in pectore Papae vel Prin-
cipis.
- 16 Factorum labore memoriam, & in nullo
peccare, diuinitas est potius quam hu-
manitas.
- 17 Canon posterior ordine corrigitur per
priorem.
- 18 Temporum successus non ordo scriptura in
legibus & decretalibus attenditur.
- 19 Constitutio quando legitur.
- 20 Pena non seruatiuum constitutiones cano-
nicas que sit.
- 21 Constitutiones canonice interpretantur
qui eas faciunt.
- 22 Res inter quosdam iudicata alijs non pre-
iudicat.

DE CONSTITUTIONI-
bus. Rub.

- 1 **P**OST QUAM & Deus formauit
hominem ad imaginem & simili-
tudinem suam. ut. xxiij. q. v. hanc ima-
go. & in aetate uirili, ut de pñi. di. ij. §.
Romanos produxit cum eo ius natura-
le. Illud enim incipit ab exordio ratio-
nabilis creaturæ. ut. v. di. in prin. & Demum
lex vetus data est per Moysen & pro-
phetas postmodum translato sacerdo-
tali lex noua successit. ut infra. e. c. trans-
lato. Sed quia hominum crescente ma-
litia effrenata cupiditas quotidie noua
litigia generabat. ut supra in proemio.

ita ut plura essent negocia quam uoca-
bula. ut. ff. de pñi. uer. l. natura. & San-
cti patres decreta & constitutiones sum-
mi Pontifices ediderunt ut sub iuris regu-
lis homines coartati discant honeste ui-
uere. Alterum non ledere, ius suum cui-
q; tribuere. hanc enim, sunt precepta iu-
ris ut. ff. de iusticia & iure l. iusticia. §. iu-
ris precepta. & licet hoc uerbum con-
stitutio ad omnes Decretales omnesq;
leges ualeat prorogari. Nam alias restri-
cto uocabulo constitutiones dicunt prin-
cipum leges populi romani & edicta
prætorum. In hac tamen Rubrica tra-
ctatur specialiter de quibusdam consti-
tutionibus quæ dici possunt constitu-
tiones constitutionum. quia sub Rubrica
ista tractatur de alijs statutis canonicis
obseruandis. ut infra. eo. xi. c. j. Et de ui
& potestate aliarum constitutionum.
Omnis enim constitutio cum editur fa-
toris dat formam negocijs, & præteri-
ta dispendijs non commendat. ut infra.
eo. e. ij. qui possunt in rebus ecclesiasti-
cis constituere quia non laici. ut. infra
eo. xi. quæ in ecclesijs. & c. ecclesia. &
c. xvj. di. bene quidem. & Quod constitu-
tio debet esse clara nihil ambiguum co-
tinent uel obscurum. ut infra. eo. c. ueti.
iij. di. erit. infra de uerb. signi. abbate.
Nihil est aded constitutionum & legum
proprium sicut claritas ut in autent. de
test. imperfe. §. nos igitur. colla. viij. & Vi-
dendum est igitur quid sit constitutio.
unde dicatur. quis possit facere constitu-
tionem. quæ causa sit constituendi. Quæ
virtutes constitutionum & qualiter con-
stitutionibus derogetur, quando consti-
tutio incipit archæ. & quæ sit pena non
obseruatiuum. & Constitutio est ius scri-
ptum. j. di. §. cum itaq; Sicut consuetu-
do est ius non scriptum moribus uen-
tium approbatum. ut ea. di. Consuetu-
do. Nam ex non scripto ius uenit ut in-
sti. de iure natu. gen. & ciui. §. ex non scri-
pto. & ergo cõpetenter post istum tracta-
tum sequitur tractatus de consuetudine.
& Dicitur constitutio quasi commune sta-
tutum. & Nam Papae cum fratribus suis.
& cate-

& ceteri prelati cum capitulis & canonicis suis constitutiones facere possunt. ut infra de sent. ex con. inter alia infra de his que s. a. prela. per totum. ¶ Potest & legatus constitutionem facere. ut infra de uerbo. signi. ex parte. infra de loca. & conduc. Ex rescripto. infra de consang. & aff. quod dilectio. infra de offi. le. c. vj. ¶ Item & capitulum circa ea que ad ipsum spectant ut infra. e. c. Cum accessissent. & c. Cum inferatur. Potest & aliud collegium approbatum. ut infra. e. c. ex litteris. Itē synodus provincialis. ut. xvi. di. qd dicitur. Sinodus episcopalis. ut. xviij. di. de concilijs. & c. de ciuimus. sic & princeps cum suis procuratoribus. constitutionem facere potest. ut. C. de le. & con. l. humanū. Et præfectus prætorio. ut. C. de offi. præfec. preto. l. normā. Item hi quibus mandat. Imperator. ut & in prologo insti. §. cūq; hoc deo propicio peractum. & hoc est quod alibi dicitur omnia nostra facimus quibus a nobis auctoritas impartitur. ut. C. de uer. enu. l. j. §. cumq; & §. sed neq; ¶ Itē populus romanus & etiam legem hodie uel constitutionem condere potest. ut patet ex descriptione legis ut insti. de iure na. gen. & ciui. §. lex est licet dicatur potestas in principem translata. ut. C. de uer. iure enu. l. j. §. & hoc etiam dicitur enim translata. j. concessa non quod omnis populus a se abdicauit potestatem & sic dicitur transferri iurisdictione a delegante in delegatum. ut. ff. de offi. eius cui man. est iur. l. j. §. qui mandatum nam & si olim potestatem condendi legem populus in principem trāstulisset tamen postea reuocauit. ut. ff. de or. in. l. ij. §. ex actis. §. quod ad magistratus. & l. cum placuisset. ¶ Item senatus legem condere potest ut. ff. de le. & se. con. l. non. l. non ambigitur. Nec ob. quod alias dicitur soli principi licet condere leges. ut. C. eo. ti. l. ult. quia superiores de quibus dictū est quod possunt condere legem principis auctoritate condere intelliguntur. Sic & in Papa dicendum est ut legari. prelati. ca-

pitula & concilia auctoritate ipsius facere constitutiones intelliguntur ¶ Vnde & in concilijs excepta intelligitur auctoritas domini Papæ ut infra de elec. significasti. xviij. di. per totum. iij. q. vj. dudum. & c. peregrina. ix. q. ij. cuncta. & c. saluo. & ita uidimus quod sit constitutio. unde dicatur. & quis constitutionem facere potest. ¶ Causa tū uero constitutionum est ut appetitus noxijs sub iuris regulis limitetur. ut supra in probemio & ut humana coerceatur audacia. tutaque sit inter improbos innocentia. ut. iij. d. facere. ¶ Virtutes autem constitutionum sunt quattuor. Omnis enim constitutio aut præcipit ut statuta canonica obseruentur. ut infra eo. §. iur. clerici regulare propositum & honestū habitum deferentes continenter & castē uiuere studeant. ut infra. de uir. & ho. cle. c. deus qui. & c. ut clericorum. Aut prohibet ut clericis secularibus negocijs immiseri. ut infra ne cle. uel mo. & infra ne prælati. uices suas per totum. & idem in omnibus edictis prohibitorijs. aut permittit ut uir fortis præmium petat. ut. iij. di. omnis lex xxiij. q. j. militare. Item minora permittit ut maiora uidentur. ut. xiiij. di. derui. Aut punit scelera & delicta infra de pz. per totum. unde uersus. Quattuor ex uerbis uirtutes collige leges. Permittit punit imperat atque uetat. Consilia uero. quæ in iure inueniuntur uoluntatis sunt nō necessitatis. ut. xxviij. di. sic enim neque & c. iam nunc. xiiij. q. j. quod præcipitur. ff. de re. uen. l. is qui destinauit. & ideo non adicitur quintum membrum nam hoc continetur sub illo membro permittit. qui enim consilium scitis permittit. ¶ De rogatur enim tū constitutioni priori per posteriorem. ut infra de cognat. spi. c. j. ff. de le. & con. nō est nouum etiam si nulla in posteriori mentio habeatur. licet secus sit in rescriptis ut infra de rescriptis c. Ceterum. & c. ex parte. Et est ratio diuersitatis quæ in legibus & constitutionibus continentur iura. ¶ Omnia autem iura sunt in pecto-

re Papæ uel Principis. ut C. de ter-
 stit. omnium. Et ideo cum princeps
 condidit legem posteriori: quasi ex cer-
 ta sententia faciat in memoriam prioris tolli-
 tur prior. Sed in rescriptis continentur
 16 facta. factorum autem omnium habe-
 re memoriam & in bullo peccare: diui-
 nitatus est potius quam humanitatis. ut
 C. de ue. iu. enu. l. j. §. si quod autem. un-
 de non præsumitur quod papa. concilii
 primi rescripti concedat secundum. &
 hoc intelligo in priore & in postero-
 re secundum tempora non secundum
 ordinem scripturæ. nam deere: infra de-
 ma. & ob. statim posterior est in or-
 dine scripturæ illa deere: infra hic. co-
 ti. quoniam: & tamen quæ prior est or-
 dine non tempore interpretatur poste-
 17 riorem ordine. † Sic et alias canon po-
 sterior ordine corrigitur per priorem.
 ut xxx. q. ii. post. susceptum. & c. super
 18 quibus. † unde in legibus & decretali-
 bus non ordo scripturæ sed temporum
 successus attenditur. Nam lex. C. quæ
 confirmat. Codicem factum. & consum-
 matum post Codicem edita est & tamē
 in princ. C. posita est. ut. C. de iusticia.
 Co. confir. l. una. sic & lex quæ est in C.
 de sacra. cal. l. j. facit mentionem de le-
 ge posteriori edita. C. de iudi. l. rem non
 nouam. sic lex. C. de col. illam facit men-
 tionem de lege posteriori edita. C. de
 suis & legi. hære. si de sanctus. nec enim
 ordo scripturæ inspicendus est. ut. si. de
 solu. l. nec enim quāuis lex alibi dica-
 tur prius pro loco ponendis. posteriori-
 re secundis. ut. C. de no. C. confir. l. una.
 19 † Incipit autē constitutio archiepi post
 duos menses postquam infirmata & pu-
 blicata fuerit. ut in autem. ut factæ no.
 consili. in rub. & in prin. l. coll. v. infra ne-
 cle uel mo. cult. & sic intelligo. xvj. di.
 quod dicitis. xij. q. ij. qui & humanis an-
 te hoc tempus ignorantes non ligan-
 tur ut e. c. cognoscentes. lxv. di. pro-
 posuisti. † Restat uidere de pœna non
 seruantiū constitutiones canonicas.
 20 † Est et sciendum quod si quis eas non
 habet arguendus est de neglectu. qui ha-

bet & qui nō seruat corripendus est de
 temeritate. ut xx. dist. si decreta. Sed
 si in cōtempnum Romanæ ecclesiæ quis
 nō seruet. hæreticus est de sententia. ut
 xx. dist. de libellis in fi. Saluis alijs po-
 enis qui per singula iura singulariter im-
 21 ponuntur non obseruantibus eas. † Vñ
 non omitto quod omnes illi qui consti-
 tutiones condere possunt eas interpret-
 tātur. ut scilicet de sen. ex inter alia. C.
 en. l. ul. infra de sequestra. c. j. C. de le-
 ga l. j. Item consuetudo. ut. si. c. ti. si de
 interpretatione. & l. minime infra de cō-
 sue. Cum dilectus & hæc interpretatio
 est generalis & necessaria. sed non in
 scriptis redigenda. eo. quod dicitur in
 non scriptum. ut. si. c. ti. de quibus. §. j.
 Interpretatur magister. ut C. de profes-
 so. qui in constan. ci. l. j. quāuis eius in-
 terpretatio non sit necessaria. quia nul-
 lius addictus iurare in uerba magistri.
 Interpretatur iudex. ut. si. de legi. & cō-
 l. nam ut ait. quæ interpretatio & si sit
 necessaria & in scriptis redigenda non
 22 tamē est generalis quia res. inter quod-
 dam iudicata alijs non præiudicat. ut. C.
 quibus res iudi. non no. l. j. & ij. Aliquā-
 do minor interpretatur mandatum ma-
 ioris. ut infra de post. ad hoc.

Summarium

- 1 Rescripta quando nīm constitutionis ha-
 bentur
- 2 Rescriptum quid sit.
- 3 Rescripta an faciant ius.
- 4 Rescriptum quis possit concedere.
- 5 Rescriptum a quo possit impetrari.
- 6 Rescriptorum uis & quæ potestas quæ
 sit.
- 7 Quos Deus coniunxit homines non separet.
 quomodo de iur. eligatur.
- 8 Bigamus an promoueri possit.
- 9 Ordinandus sine crimine esse debet.
- 10 Papa est maior Paulo in administrati-
 one.

- 11 *Papa a loco Petri & Christi vicarius.*
- 12 *Temporale quando pro spirituale dari possit*
- 13 *Principis auctoritas testamentum non solemne ualidat.*
- 14 *Et facit ex nudo pacto dari actionem.*
- 15 *Rescripta iuri contraria sunt abicienda.*
- 16 *Pontificem una epistola multa tollere iura non est uersimile.*
- 17 *Papa quando sit consulendus.*
- 18 *Rescriptum contra consuetudinem non ualet*
- 19 *Rescripta damnoisa fisco, uel utilitati publica sunt reicienda.*
- 20 *Rescriptum modicam uel leuem lesionem continens, ualet.*
- 21 *Damna modica tolerantur.*
- 22 *Modica deceptio est tolerabilis*
- 23 *Rescriptum enormem lesionem inducens, & in totum alterius ius absorbens, non ualet.*
- 24 *Rescriptum denegandum est, ubicunque denegatur petitio.*
- 25 *Rescriptum qualiter tollatur.*
- 26 *Intellectus ad. c. Caterum, & c. ex parte infra eod.*
- 27 *Rescriptis duobus impetratis cum dubitatur de prioritate & posterioritate, quid sit agendum.*
- 28 *Rescriptum primum generale quando elidatur per posterius speciale. Et quid si utrumque est speciale. nu. 29.*
- 30 *Literas diuersas si diuersi impetrant, super diuersis & contra diuersos, an talis diuersitas noceat.*
- 31 *Rescriptum ab appellato impetratum infra tempus appellationis prefixum non tenet*
- 32 *Rescriptum ab excommunicato impetratum eliditur.*
- 33 *Rescriptum lite pendente obertum non ualet.*
- 34 *Rescriptum tollitur ex initio uisibili & inuisibili.*
Rescriptorum initia quadam uisibilia & quadam inuisibilia.
- 35 *Litera impetrata seriem facti non continens an ualeant. Et quid si non continent licet esse notam, & si non fiat mō*
- tio de dispensatione, nu. 36.*
- 37 *Ratio quare in rescriptis requiritur mentio in secundo ut primum tollatur, non autem requiritur in legibus uel testamentis. & nu. 40.*
- 38 *Princeps omnia iura in pectore habet.*
- 39 *Factorum omnium habere memoriam, & in nullo peccare diuinitatis potius est quam humanitatis.*
- 41 *Iudex exceptionem peremptoriam aptam ad licem contestandam conuersam ad dilatoriam contra rescriptum admittenda non debet in uim dilatoria.*
- 42 *Intellectus ad. c. per uestras, infra de dona. inter uir. & uxor.*
- 43 *Rescriptum an & quando elidat suggestionem falsitatis, uel suppressio ueritatis.*
- 44 *Rescriptum impetratum per aliam suum mandato domini an elidatur.*
- 45 *Canonicus an possit sine mandato pro ecclesia sua impetrare rescriptum.*
- 46 *Rescripta an sint stricto iuri, ut ad alias rei uel personas non extendantur.*
- 47 *Rescriptum à quo interpretetur de dubio super eo contingere.*
- 48 *Rescriptorum auctoritas per quantum tūpus duret. & nu. 49.*
- 49 *Imperfecta uoluntas per se non tollit solenne testamentum precedens, sed cum decennio tollit.*
- 50 *Privilegia an sint perpetua.*
- 51 *Intellectus ad. c. si de terra, & c. accedenti bus de priuileg.*
- 52 *Generalia rescripta que sunt.*
- 53 *Speciale rescriptum quid sit.*
- 54 *IurisdiCTIONem qua licet conferant.*
- 55 *Iudex à superiore delegatus, nisi fuerit petitus, recusari potest.*
- 56 *Rescripta qua cōferantur merā executionē.*
- 57 *Mandati fines quando dicantur excedi.*
- 58 *Intellectus l. si ut proponis C. de executio. rei iudi. & l. si pretor. ff. de iudici.*
- 59 *Rescripta quare continent ius communē.*
- 60 *Rescripta qua gratiam specialem continent.*
- 61 *Discedere à iure communi qua faciant.*
- 62 *Impetrantes rescripta per suggestionem falsitatis, & ueritatis suppressionem, quibus penus sit puniendi.*

DE RESCRIPTIS.

Rubrica.

DICTUM est supra de consti.
 † Sed quia rescripta quo ad il-
 los quibus & inter quos conce-
 duntur vim constitutionum habent. I-
 deo subsequenter de rescriptis subijcia-
 mus. ¶ Videamus ergo quid sit rescrip-
 tum. Quis concedere possit. Quis rescrip-
 tum impetrare. Super quibus rebus.
 Quae uis ac potestas eorum. Qualiter re-
 scriptum elidatur. Quis rescripta inter-
 pretetur, si super eo dubitare contin-
 gat. Quanto tempore durat eorum au-
 thoritas. Quae rescripta sint generalia.
 Quae specialia, Quae iurisdictionem con-
 ferunt. & quae meram executionem.
 Quae ius commune continent. Et quae
 gratiam specialem. Et quae poena debea-
 tur his qui rescripta impetrant per sug-
 gestionem falsitatis, & ueritatis suppres-
 sionem. ¶ Rescripta † Papae uel Prin-
 cipis sunt mandata quae ad instantiam
 alicuius uel aliquorum seu proprio,
 motu. uel ex relationibus absentium,
 uel ex suggestionem praesentium, uel ad
 consulationem facit, uel cum aliquid
 alicui uel aliquibus corpori uel colle-
 gio uniuersitati uel ciuitati mandatur
 seu indulgetur. † Talia enim ius faciunt
 non generale sed speciale in negocijs
 & inter personas, in quibus & inter
 quas promulgata sunt. ut. C. de legi. &
 constit. l. ij. ¶ Rescriptum † concedere
 potest in ecclesiasticis Papa. In secula-
 ribus Imperator. ¶ † Quicumque nomi-
 ne suo potest agere, potest & rescriptum
 per procuratorem impetrare, dummo-
 do super hoc habeat mandatum spe-
 ciale, ut infra e. c. nonnulli. ¶ De uiri-
 bus autem † rescriptorum sciendum est
 quod aut rescriptum est secundum ius,
 aut praeter ius aut contra ius. Si est secun-
 dum ius vim constitutionis habet. Talis
 enim est decret. epistola. & in causis dis-
 finiendis auctoritatem habet. ut xix. di.
 per totum. Si praeter ius similiter ut con-
 stitutionis habet & arctat illos quos diri-

gitur: Nam & si uix ferendum iugum a
 sancta Roma. sede imponitur pia tamē
 deuotione tollerandum est, ut xix. di. in
 memoriam. Aut is cui mandatum diri-
 gitur rationabile causam assignet qua-
 re quod mandatur adimplere non pos-
 sit, ut infra e. c. si quando. Si contra ius,
 & forte contra dictum Dei, Apostolo-
 rum, uel Euangelistarum aliquid pro-
 deat omnino respicitur. ut xxv. q. j. sūt qui
 dam. quia necdum minor in maiorem
 sed par in parem non habet imperium.
 ff. de arb. l. nā & ff. ad trebel. l. ille a quo
 §. tempestium. eorum tamen dicta uel
 statuta potest Papa modificare unde il-
 lud. † Quos Deus coniunxit homo non
 separet sic modificatur per summum
 pontificem, coniunxit consensu animo-
 rum & carnis commercio alias primum
 interueniat non secundum. separantur
 per ingressum religionis. ut infra de co-
 uersio. coniuga. uerum & c. Ex publi-
 co. non sic si alter coniugum uelit re-
 manere in domo propria ut. eo. ti. ex
 parte tua, in fi. Item modificatur & ali-
 ter illud uerbum quos deus coniunxit
 homo non separet scilicet uolenter si
 ne lege & absque ratione. Sic modificat
 Isidorus xxiiij. q. ij. Quos deus coniun-
 xit. Sic † modifiaetur dictum Aposto.
 oportet ordinandum esse unius uxoris
 uirum ut xxvj. di. in prin. & c. j. scilicet
 ad sacros ordines. ut infra de big. super
 eo. Nec. ob. quod dicitur. xxxiiij. di. le-
 ctor, ubi ex dispensatione ad subdiacono-
 natum bigamus promouetur quia illud
 intelligitur secundum statutum primiti-
 uae ecclesiae quando subdiaconatus non
 erat sacer ordo. ut xxxij. di. Eos. & lxi.
 di. nullus. hodie secus ut infra de ser-
 uis non ordi. miramur infra de tempo-
 re ordina. A multis quamuis dicatur
 Lucium Papam dispensasse cum Panor-
 mitano Archiepiscopo, qui bigamus
 erat. Sed Nicholas furiosus scripsit
 non sine furore quod si ex dispensatio-
 ne bigamus ordinaretur non recipe-
 ret caracterē sicut nec asinus. Sed hoc
 non approbo per id quod legitur. l. di.
 B quicum-

- 9 quicunque. Item Apostolus dicit t̄ ordinaudus sine crimine esse. ut. x. xv. di. per tot. Sed hoc modificatur per summos pontifices, qui ordinaverunt. etiā per episcopos dispensari posse in crimine adulterij & in minoribus. ut infra de judi. At si clerici. Sed certe hæc nō sunt contra Apostolum, quia Apostolus nō prohibuit dispensari. t̄ Vel dic quoddā Papa est maior paulo in administratio.
- 11 ne ut xx. di. § j. Nam t̄ Papa est loco Petri. ut. xxiij. q. j. quoniam uerus & sic sit uicarius Iesu Christi. ut infra de transla. prælatus. c. inter corporalia infra ut eccle. bene. sine dimi. confes. ut nostrum. Petrus aut̄ in administratiōe maior fuit paulo ut ij. q. vij. puto xxi. di. in nouo. sic & mandatum domini de dandis decimis quod habetur. xvj. q. j. reuertimini. modificatur per summos pontifices qui super hoc quibuscumque immunitatē indulgent. ut infra de deci. Ex parte, qui statuerunt super decimis amicititer posse componi. ut infra de decimis suggestum & c. Ex multiplici infra de transla. Statuimus. & c. de cetero. infra de confirm. uti. uel inuici. uenerabiles sic & modificatur illud uerbum domini. In ore duorum & c. ut ij. q. iij. in prin. infra de testa. relatum. nam exponitur negatiuē id est non paucorū. ut
- 12 infra de testib. t̄ licet sic & statuti ueteris testamētī de nō dādis tēporalibus pro spiritualibus modificatur, quia potest quis dare de redimēdo uexationem. ut infra de symo. Mattheus. Item potest dari temporale pro spirituali ex promissione superioris. ut infra de pactis. Cum pridem infra de præben. nisi. quasi superioris auctoritas uitium purget. ut. ff. de his qui no. inf. l. furt. §. qui iussu infra de transla. Statuimus & c. ue
- 13 niens. Sicut t̄ auctoritas principis minus solenne testamentum facit solen-
- 14 ne ut. C. de testa. l. omnium. t̄ quæ facit ex nudo pacto dari actionem. ut. ff. de pac. l. legitima qui mutat substantia. ut. C. de communia de le. l. j. C. de
- 15 rei uxori ac. l. una. t̄ Si autem con-

tra ius positum aliquid rescriptum emanat abiciendum est. ut. xxv. q. ij. rescripta. C. de præcipi. impera. offe. l. rescripta. Nec enim ratione rescripti recedendum est a iure cōmuni ut infra de æta. & qua. Eamte. nisi expresse in rescripto contineatur, non obstante constitutione uel iure ali. ut. ff. de le. iij. l. si quis in prin. infra de offi. dele. su.

16 per quæstionem, talis non est uerisimile summum Pontificem una epistola multa uelle collere iura. ut infra de elec. Ecclesia uestra C. de inoffi. test. l. si quā

17 do. t̄ Sed si super iure aliqua dubitatio oriatur Papa consulendus est ut infra de fide instr. pallio. l. is & in hoc posset poni exemplum infra de concessi. præben. dilectus, de qua probabiliter dubitatur an sit reuocata per aliam decre. posteriorē tempore non ordine infra de

18 elec. ne pro defectu. t̄ Sed si rescriptum sit contra consuetudinem præualere conseruando. nam præualere iuri si sit ratioabilis & præscripta. ut infra de cōsue.

19 c. ul. & ut dicemus in ti. illo. Item t̄ si rescriptum sit contra hunc uel contra publicam utilitatem. respiciunt prima iussio & expresse tunc secunda ut C. de p. ci. impera. offe. l. uer. dānosa. & in auc. ut nulli iudi. §. & hæc quoque iubemus. & de man. principum §. de inde. si uero cō

20 tra ius priuati. distinguuntur. Aut in leuem & modicam lēxionem, ut si Papa mandet in suo rescripto quoddam admissis dilatorijs exceptionibus procedatur in principali, uel si mandet actionē seu petitionem alterius differri. ut cum indulget cruce signatis non conuenire tempore crucis, tale rescriptum ualeat. ut C. de præci. impera. offe. l. quotiens.

21 & l. rescripta. t̄ nam modica dampnolerantur. ar. xij. q. ij. terrulas. & c. si quos de seruis. & c. bonæ rei. & infra de his quæ fia. præ. sine consen. ca. c. pastora

22 lis. ff. de in iure. resti. l. scio. t̄ Sic & deceptio modica tollatur ut. ff. de mino. l. in causis. §. Idem Pompo. magna uerō rescinditur. ut C. de rescin. uen. l. re ma

23 joris. Ceterum t̄ si rescriptum enormē alicui

alicui lēxionem inducat & in totum ius eius absorbeat non ualet, ut in prædicta l. quoci. & infra de deci. suggestum infra de dona. Apostolicæ infra de uerb. sig. quid per nouale ff. ne quid in loco pub. l. ij. §. si quis a p. nuci. ff. ne quid in flu. pub. l. ij. §. sunt qui putant. eo saluo quod ex delicto auferuntur omnia bona, ut C. de bonis dam. per totum infra de iudicis & lara. ad liberandam infra de hæ. reuergetis infra ne cle. uel mo. relatū, alias non est uerisimile quod Papa uel Imperator improbam indulgeat actionem, ut C. de peti. bo. lub. l. i. lib. x. ff. de mino. deniq; in prin. t. Vbi cūq; n. de negatur petiitio denegandum est rescriptum, ut C. si nup. & rescripto. pe. l. ij. ni. si forte aliquid sit quod prosit impetranti & nulli obstat. ff. de sena. l. nuptæ. uel cui princeps sine exemplo subuenit, ut insti. de iure naturali gen. & ciui. §. Sed & quod principi placuit, ut. xxv. q. ij. re-

25 scriptū. ¶ Tollit rescriptū per suggestionem falsitatis uel rei suppressionem fuerit impetratum & scienter uel ignoranter. Sed per talem qua non in terueniente literæ non fuissent obtentæ, ut infra eo. ti. super literis etiam si rescriptum sit consentaneum iuri, ut. xxv. q. ij. & si legibus C. si contra ius uel uti. pu. & si legibus. Et eodem modo tollitur si per mendatium iuris obtineatur, ut. xxv. q. ij. præscriptio & C. si cōtra ius uel uti. pu. præscriptum. si quis suggerēs principi esse de iure quod non est impetratū, quāuis non sit uerisimile principē in hoc falli, ut C. de testa. l. omnium. Tollit rescriptum primum per posterius faciendo mentionem de ipso primo. & tunc ipso iure. ut infra de off. de le. c. literis. & c. pastoralis. §. præterea, in si. si uerō in posteriori non fiat mentio de priori tollitur posterius per primū. sed non ipso iure sed ope exceptionis. & est ratio diuersitatis, quia in primo casu certi sumus de uoluntate principis uel Papæ quod uoluerit primum tolli, cum in secundo de ipso fecerit mentionem.

26 nem. ¶ In secundo autem casu cum in

uno de altero mentio non habetur, de uoluntate principis ignoramus quod illorum uoluerit præualere, & ideo requirimus opem exceptionis ex primo contra secundum, & sic intelligimus infra eo. c. Cæterum. & c. ex parte. Huic opinioni non ob. decreta. præalle. de off. deleg. Ex literis, in qua dicitur quod primi iudices habuerunt iurisdictionem cū in secundis literis non fiat mentio de primis, sed intelligo ibi exceptum fuisse contra secundas. Et sic respondeo ad decreta. Cæterum, quod enim ibi dicitur quod secundæ literæ non facientes mentionem de primis nullam obtinent firmitatem, uerum esse intelligo si excipiantur ex primis, sed moueberis & dices nonne absurdum est quod primi iudices ex primis literis & secundi ex secundis iurisdictionem habeant in eodem negocio, & inter easdem personas. Respondeo contra contingit ratione dubitationis, ut infra eo. c. pastoralis. & c. cum cōtingat, sicut & alia sunt ratione dubitationis, ut infra de appella. Si duobus & c. Cum parati. ff. de iudi. l. si quis ex aliena, & eodem modo intelligi tolli rescriptum per exceptionem ut in superiori casu quando impetratur rescriptum per mendacium, nani & tunc rescriptum taliter impetratum confert iurisdictionem. Ita ut si excipiantur de uicio literarum super hoc emergenti exceptione iudex cognoscat, ut infra de ap. super eo. §. si autem. xxv. q. ij. & si non cognitio. C. si cōtra ius uel uti. pub. l. & si non cognitio. & per sententiam sua decernit quod impetrator careat impetratis seruata tamen distinctione quæ habetur infra eo. super literis, & si nimia mentientis improbitas inuenitur seueritati subijciat iudicantis, ut. xxv. q. ij. & si legibus. C. si contra ius uel uti. pu. l. & si legibus, sed Tan scriptis quod secundæ literæ non facientes mentionem de primis ipsi iure non ualent, & hanc opinionem sustinuit ex uerbo quoddam quod erat in decretali infra eo. ti. cæterum, secundum ueteram compilationem, ita enim con-

trinebatur in ea, nec secundæ literæ de iure obtineant alicuius roboris: si mira-
tem, exponebat ipse, id est, ipso iure, sed
compilator huius voluminis ex indu-
stria sicut puto amouit illud uerbum de
iure quod inteream præstabat erroris.
Confunditur autem Tan. opinio infra
eo. si autem & c. plerumque. nam si ego
impetrem rescriptum primum & tu se-
cundum non facta mentione de primo
& ego maliciose uel negligenter non
utor meo rescripto infra annum compu-
tandum à tempore tui rescripti, uteris
tuo, sine metu exceptionis quod non fie-
ret si secundum impetratum, non habira
mentionem de primo esset nullum ipso
iure. Item si auctoritate secundarum li-
terarum non facientium mentionem
de primis per secundos iudices proce-
datur nisi excipiat de primo processu
& sententia lata per primos iudices ua-
let secunda sententia, ut infra de sen. &
de re iudi. inter monasterium, ubi au-
tem dubitatur de duobus rescriptis quæ
sic primum quod sit posterius, utpote-
quæ eadem est data utriusque, si impe-
trata à diuersis super diuersis, sed ad eos-
dem iudices tunc superior consulatur,
ut infra de offi. deleg. sanè, si uerò diuer-
sa fuerint obtenta rescripta à diuersis
& ad diuersos iudices, sed super eodem
negotio, & dubitatur, quod sit prius
& quod sit posterius, tunc seruanda
est doctr. illarum decreta. infra c. pasto-
ralis. & c. Cum contingat. Item elidi-
tur primum rescriptum generale per
posterius speciale etiam si in speciali de
generali nulla mentio haberetur. in eo
tamen quod in speciali specialiter con-
tinetur, ut infra eo. cap. pastoralis. Vbi
autem utrunque rescriptum est speciale sed
unum est super certo & aliud super in-
certo. requiritur in secundo mentio de
priori, ut infra de off. dele. ex pte & sic
colluntur rescripta si ab eodem duo pa-
ria fuerint impetrata quorum poste-
rius mentionem de priori non facit, si
ad diuersos iudices obtenta sint causa
uexandi reum coram diuersis. nunc co-

ram illis. nunc coram illis. secus si hoc
fiat ad cautelam ne alterum amittatur,
uel ne iudices unus interim moriatur
uno tamen impetrato uti intendit, ut in
fra eo. ti. Ex tenore. & C. de asser. tol-
le. l. j. §. ul. sed si duo rescripta eiusdem
tenoris impetrentur ad eosdem iudi-
ces. tunc nullum est uitium. unum enim
esse uidetur. ut. ff. de testa. l. unum. ff. de
his quæ in testa. dele. l. ul. & ff. de bono.
posses. secundum ta. l. j. §. ij. & ideo con-
suetudo curiæ habeat frequentius dupli-
care litteras propter pericula uarum.
Vbi uerò quis impetrat diuersas litte-
ras ad diuersos contra diuersos talis di-
uersitas nihil obest sed si contra eundem
talis diuersitas obest in personalibus a-
ctionibus quæ commodius coram eodẽ
uel eisdem iudicibus poterant expedi-
ri, ut infra eo. ti. c. ult. & ff. de quibus re-
ad eundem iudi. eatur. Item si diuersi im-
petrant diuersas litteras super diuersis
& contra diuersos. hæc diuersitas nihil
obest. & idem si contra eundem. eo si
uo quod si plures impetrant diuersas lit-
teras super diuersis beneficijs contra eã-
dem ecclesiam unus illorum obtinebit
quæ prius ad executores litteras repor-
tabat, ut infra eo. ti. capitulum quia in-
telligo cum Papa non intendit grauare
ecclesiam in receptione duorum, ut in-
fra eo. ti. capitulum quam intentionem
Papæ colligo ex forma litterarum, ut si
in litteris continetur. si pro alio uel alijs
ibidem non scripsimus, ut infra eod. ti.
mandatum, uel sic nisi pro alio per nos
uestra ecclesia sit grauata, ut infra eo. c.
litteris. c. ceterum. si hæc uel similia ec-
clesia cui scribitur sit grauata in re-
ceptione alicuius uel aliorum de manda-
to domini Papæ non tamen competit
exceptio. nam & si graue quid appona-
tur ab ecclesia Ro. scdendum est. ut xviij.
di. in memoriam. uel saltem excusan-
dum, ut infra eo. ti. si quando. Item eli-
ditur rescriptum si ab appellato fuerit
impetratum infra tempus appellatio-
ni præfixum, ut infra de appel. Sepe &
c. oblatz. infra de confir. uti. uel inuri.

- 32 bonæ memoriz. Item eliditur si ab excommunicato fuerit impetratum, ut in fra de eta. & qu. c. cum bone. infra de proba. post cessionem infra de procu. c.
- 33 ult. Item si eliditur rescriptum obiectum lite pendente, ut infra ut lite pen. c. iij. & ult. nam lite pendente supplicare nō licet nisi in casibus. ut. C. ut lite pen. l. ij. in auten. in medioli. non expec. sacras ius. §. super hoc colla. viij. ¶ Itē tol
- 34 litur rescriptū ex uitio uisibili & inuisibili, intelligibili tamen. Viria enim rescriptorum quædam sunt uisibilia, quædam inuisibilia sed intelligibilia. Visibilia sunt quæ arguto ingenio, perspicaci oculo cerni possunt de quibus ponuntur septem exempla infra de crimine fal. licet. Inuisibilia sed intelligibilia sunt, ut suggestio falsitatis et suppressio ueritatis. de quibus dictum est supra. ¶ Item cū litteræ impetrantur non continentem seriem facitur infra de coha. cle. & mu. su per eo. et causam facti. ut infra eo. ti. dilectus infra de sen. excō. cum pro causa
- 36 item cum non continentem litem esse moram & pendere, ut infra ut lite pen. c. dilectus filius. Item si nō fiat mentio de dispensatione, ut infra de filiis presby. ex ruz. de compositione, ut infra de dec. ex multiplici. de statuto, ut infra eo. constitutus. de privilegio, ut infra eo. ti. cum ordinem de sententia, ut infra de sen. & re iudi. inter monasterium. Vnde uersus si privilegium si dispensatio pactum. Vel si rescriptum sententia siue statutum. Finis tollitur nisi mentio
- 37 factam probetur Sed queritur quare raro quare in rescriptis requiritur mentio in secundo ut primū tollatur non autem requiritur in legibus uel testis. Lex enim posterior tollit priorem & si nullam de priori habeat mentionem ut ff. dele. et sena. consul. l. non est nouum. Similiter & ultima uolūtas seruanda est. ut. xliij. q. ij. ultimo. Respon. In legibus
- 38 continentur iura. ¶ Omnia autem iura in pectore principis sunt. ut. C. de testa. l. omnium, unde cum legem condit posterioriorem, quasi ex certa scientia me-

mor prioris tollitur prior. In rescriptis
 39 uerō continentur facta & factorum autem omnium hēte memoriam & in nullo peccate diuinitatis est potius quam humanitatis. ut. C. de ucte. iu. enu. l. ii. §. si quid autem, nec perfumitur Papa ex certa cōscientia indulgere secundū rescriptum post primum sine causa, si prioris immemore est, ut infra de off. dele. Ex
 40 parte. ¶ In testis autem illa est ratio libertas supremi iudicii restringatur. ut. ff. pro socio. l. cum duobus. §. idem respondit nihil enim ita hominibus debetur sicut ut ultimæ uoluntatis liber sit stillus. ut. C. de sac. sac. ec. l. j. Hoc tamē falit in testamento in hereros quod per secundum dispositionem non tollitur nisi testator in secundo testamento declarat primum testamentum nolle ualere. ut. C. de testa. in auten. hoc inter hereros. Item fallit cum quis in primo testamento interdixit sibi licentia iterum testandi. nam hoc testamentum nō tollitur nisi in secundo de priori mentio habeatur. ut. ff. dele. l. iij. l. si quis in
 41 prin. ¶ Vnum non omitto quod si quis exceptionem peremptoriam & aptam ad litem contestandam, conuertat ad dilatoriam contra rescriptum iudex eā admittere non debet in uim dilatoriz, sed dicet proponenti ut eam proponat in propria ui. Nam alias quælibet peremptoria posset reduci ad dilatoriā, & hoc
 42 ridiculum esset. ¶ Sed uidetur obstat infra de dona. inter vi. & ux. per uelitar. ubi exceptio rei iudicatæ quæ est peremptoria reducit ad dilatoriam contra rescriptum. Sed dic quod ibi non proponebatur exceptio rei iudicatæ sed exceptio dilatoria contra rescriptum. eo quod in ipso non habet mentio de processu, ut infra de sen. & re iudi. inter monaste.
 43 rium. ¶ Aliquando suggestio ¶ falsitatis, uel suppressio ueritatis ex simplicitate proueniens non elidit rescriptum. Sed impedit formam. Et tunc datus iudex pro tenore ueritatis non pro deprecantis affirmatione cognoscere debet. ut infra de iuper literis. xxv. q. ij. pze scriptioe.

- rescriptione C. si contra ius uel uti. pu. l. præscriptione. Aliquādo fufficit aliqua narratorum in literis esse uera dummodo eorum rescriptum competat cōclusio literarum. ut infra de iudi. Exhibita. & secundum hoc intelligo infra de præben. Cum iam dudum infra de ap. significauit fecus si nō competent. ut infra eo. titu. olim. in fi. ¶ Eliditur rescriptum si per alium sine mandato domini impetratur. ut infra eo. ti. nonnulli. exceptio hodie secundum obseruatam consuetudinem locum habet in audientia literarū non in iudicio negotiorum. Sed oppones ex illa dec. infra eo. ti. ex parte. in fi. sed illa loquitur in procuratore reuocato cuius interpretationem ratam dominus non habebat. fecus si is cuius nomine impetratur. & sine mandato ratam habebat impetrationē. Pōt aut quis impetrare pro alio sine mandato, si sit de illis personis a quibus nō exigitur de iure mandatū. ut in decre. illis nonnulli. & c. ex parte. Quæ autem sint illæ personæ. legitur. ff. de procura. l. sed
- 47 & hæc personæ ¶ Sed nunquid ꝑ canonicus impetrabit pro ecclesia sua sine mandato. non puto. Nunquid pro canonico. uidetur cum quasi quādā proximitas spiritualis sit inter eos. quæ maior est carnali. ut xxx. q. iij. cap. j. & secūdo nam et inter socios uinculum fraternitatis esse uidetur. ut ff. pro socio. l. uerum. in prin. & niles admittitur procurator. pro communitionibus suis. ut ff. de procur. l. non solum. §. uetereani. puto tamen contra & ito legi quæ loquitur de proximitate carnali distinguens
- 46 gradus cognationis. ꝑ Item rescripta sunt stricti iuris. ut ad alias res uel personas non extendantur. ut infra de off. del. Cum olim. nisi in literis sit clausula generalis. ut infra eo. ti. pastoralis. Sed & tunc hæredes illorum qui tunc uocari poterant non uocantur. ut eo. ti. significauit. Sunt & aliz plures exceptiones ad elidenda rescripta quas per se notare potest quilibet studiosus. ¶ Nōc uideamus de interpretatione rescriptorum.
- 47 ¶ Et est sciendū quodd quilibet iudex literas de beneficio plenissimē debet interpretari ut infra de dona. Cum dilectus. ff. de constit. prin. l. beneficia. Sed si iudex aliquis maliciose interpretetur infamis efficitur. ut C. de le. & consti. l. ij. Et ad superiorem pro interpretatione recurrendum est. ut infra de uerb. sig. olim & cap. cum in paribus & c. cum olim & c. tua. & c. transmissis. Saluo eo quod de priuilegijs domini papæ dicitur de quibus non licet alicui iudicare. ut infra de constit. uti. uel inuri. c. j. & ij. & ut ibi de hac materia plenius dicitur
- 48 mus. ¶ Durat ꝑ autem rescriptorum auctoritas per decennium si impetrantes copiam iudicium habuerint & neglexerint uti. nam infra illud tempus quādoque poterunt experiri. ut C. de diuer. rescri. l. falso. Alij autem doctores dixerunt quodd si quis impetret rescriptum & infra annum cum copiam iudicium habuit non utatur. perit rescriptum lapsu anni. ut infra. c. tit. si autem. & ca. plerumque qui sic dicunt asserunt de plano legem illam falso fore correctam. Sed quia promptum est iura iuribus concordare. ut C. in off. dona. l. una. sic legem & decret. ad concordiam reduco. legē intelligo ut cū post primum rescriptum secundum nō fuerit impetratum. decre. illis intelligo cum impetro primum rescriptum tu impetras secundum non facta mentione de primo agis ex secundo. excipere nō possum ex primo super eodē negotio ad alios iudices obtento si illo fraudulenter & negligenter infra annum ab impetratione tui secundi uti omiserim. sic loquitur illa decre. sed hunc casum lex illa non considerauit & si hæc opinio placeat dic ut superius dictum est. quodd annus iste incipit currere a tempore secundi rescripti. quod tali ratione probabis. Annus per se siue secundo rescripto non tollit primum rescriptū ut dictum est. nec secūdum rescriptum per se sufficit ad tollendum primum cū de eo non faciat mentionem. Est igitur

tur utrumq; necessarium. & secundum
rescriptum impetrari & annum cedere
& sic ambo cōiuncta primum perimat
iuxta illud. & si nō pro sint singula mul-
ta iuvant. & ad hoc habes optimū si
49 mile ¶ quia imperfecta voluntas per se
non tollit solenne testamentum pre-
cedens. sed cum decennio tollit. ut. C.
de testamen. l. saneius doctores tamē.
multi dicunt primum rescriptum nullo
alio impetrato super eodem negocio
50 tolli per lapsum anni. ¶ Privilegia ve-
rō sunt perpetua quia sunt priuatz le-
ges ut inij. di. privilegia infra de verb.
signi. abbate scilicet in perpetuum du-
ratura si ad excipiendum concedantur,
quia si nunquā agitur nunquā exci-
piuntur ex privilegijs & sic perpetuū du-
rant, & propterea dictum est. quā tem-
poralia sunt ad agendum perpetua sunt
ad excipiendum. ut. ff. de doli. excep. l.
pure. §. ult. in fi. de excep. C. e. ti. l. si
pactum. Si uerō aliquando agatur & nō
excipiatur ex privilegio sit præiudiciū
quo ad illum actum in quo omittitur
exceptio. ut. C. de episc. & cle. in aut.
presbiter. C. de excusa. tu. l. volunta-
51 rie. ¶ Sed si tanto tempore contra priui-
legium petatur nec privilegiatus utatur
exceptione ut verisimile sit privilegio
renunciatum. tunc in totum tollitur pri-
uilegium. ut pote spacio. xxx. uel xl. an-
norum, & idem puto in tempore cite-
riori & sic intelligo infra de priuil. si de
terra & c. Accedentibus. & hoc locum
habet in privilegio. concessio ad expedi-
endum. ut cum conceditur immuni-
tas decimarum soluendarum. sed si de-
tur privilegium ad agendum ut pote ad
decimas quas nunquam quis percepe-
rat exigendas tanto tempore durat pri-
uilegium quanto tempore durat actio.
quia non est verisimile Papam uel prin-
cipem qui privilegium concedit muta-
re uelle naturam actionis. ut infra de
elec. ecclesia C. de inoff. te. l. si quando.
Sed si privilegium concedatur ad factū
scilicet ut liceat aliquid facere puta ut
alicui capitulo canonicos & præbēdas

reducere ad certū numerum uel ut ali-
quis nundinas faciat. tunc tale rescrip-
tum siue privilegium durat usque ad
decēnium ut liceat hoc fieri quod per-
mittitur. ut. ff. de nudi. l. j. Si uero Pa-
pa statuat in aliqua ecclesia certum nu-
merum canonicorum & super iam in-
dulto uel statuto ab alijs etiam per Pa-
pam confirmato, literæ concedantur,
huiusmodi privilegio derogatur per u-
nicum contrarium actum. ut supra de
concli. Cum accessisset infra de præbē.
pro illorū infra de his quæ si a ma. pa-
ca. Ex ore. xi. q. iij. privilegium. C. de iu-
re do. imple. l. ij. C. de pac. intr. empt. &
52 uen. l. commissorie. ¶ Generalia ¶ sunt
rescripta illa in quibus generales seu in-
distinguitur clausulæ continentur scilicet
cū dicitur talis & talis. quidā alij iniu-
riantur eidē uel sic super decimis posses-
sionibus & rebus alijs quo casu rescrip-
ta ad maiores & digniores personas
uel ad maiora negotia exp̄ssis nō exten-
dunt. ut. infra e. c. sedes Apostolica. & c.
passit itē si p̄oat clausula illa cōtradictor.
& c. Itē si illa a motu ide & c. Itē illa uo-
catis & c. tales. n. & cōsimiles clausulæ: sa-
ciūt generale rescriptū. Itē cū literæ di-
ri. oēs ut infra. de pe. & re. cū ex eo. ¶ Sp̄a
53 le rescriptū ¶ est qd̄ inter certos dirigi-
tur & sup̄ certis & exp̄ssis rebus seu ne-
gocijs siue clausula generali. ut infra. eo.
ti. c. j. & c. passit. Et tale rescriptū nō. extē-
ditur ad alias res uel p̄sonas. ut infra. de
offi. dele. cū olim. & c. a. p. & g. sic & pri-
uilegium personā non trāsgreditur. ut in-
fra. de auc. & usu. pal. e. ij. infra de off. de
le. qm̄ abba. ff. quib. mo. usufr. amitt. l. si
usu. vij. q. iij. peti. si. in fi. de iur. na. gē.
& ciui. §. Sed quod principi. ff. de iudi.
l. sed & si restituitur. ff. de reg. iur. l. &
privilegia. ij. q. vj. §. diffinitiva. in uer.
qñdoq; non ob. infra. de iud. c. Quia gu.
nā ibi agitur per primas literas. sed secun-
darum non ob. exceptio. infra de off. de
le. quoniam. cum sit commissio exp̄s-
so nomine dignitatis. ibi enim tran-
seunt literæ ad succēssorem. qui succe-
dit primo in onere ut inf. de off. or. pa-

storalis. Item non ob. de offi. dele. c. j. ubi iurisditio ex literis specialibus extenditur ad alios. Nam ille casus specialis est ut extendatur iurisditio ad illos qui processum iudicum impediunt, ut infra de offi. dele. ex literis. Sed de prerogatione iurisdictionis non prosequuntur hic amplius quia notabo infra de offi. dele. c. j. ¶ Iurisdictionem conferunt ¶ omnes illæ literæ in quibus causæ cognitio de mandatur. quod ex forma colligitur literarum: ut cum in literis continetur si est ita. si præmissis veritatis fustigatur cognitio veritate. iusticia mediante sicut de iure fuerit. quod canonicè quoddam iustum, ut promissum, ut tenetur prout in instrumento inde confectio vel literis continetur & talis iudex cui negotiū à principe committitur sub aliqua de his formis potest in figura iudicij ¶ accedere, potest & alij vel alijs causam committere totam vel partem. ut infra de offi. deleg. cum te. principium medium vel finem. cognitionem. executionem utitur. de offi. dele. super questionum ¶ talis potest recusari ex causa nisi fuerit iudex petitus, ut infra de offi. dele. cum olim magister. iij. q. iij. §. sp̄cium, in auctoritate offeratur. iij. q. iij. §. Item in criminali. in ver. si quis testibus, sed tunc poterit recusari ex noua causa, ut infra de offi. dele. insinuante. ¶ Executoriæ ¶ literæ sunt per quas sine aliqua iudiciali cognitione factum seu ministerium delegatur, ut infra de offi. dele. c. ult. talis non est iudex sed auditor vel excusator, ut infra de offi. deleg. super questionum, §. porro, & sic possit recusari nisi de partium recipiatur vel detur assensu, ut in decre. super questionum §. nos autem. & §. porro, à tali appellari non potest nisi fines mandari excedat ut in eadē super questionum. & infra de appel. no. ut. ij. q. vj. §. diffinitia, in verbo, ab executore. C. quo. appel. non recit. l. ab executore. ¶ Fines autem mandari excedit cum aliud vel aliter exequitur quod mandatur, vel cum exequendo mandatum præter commissum iniuriam insert, nā

& tunc potest ab iniuria appellari, ut C. de appel. l. si quis provocacione, talis cum non sit iudex ut dictum est nec est iurisditio, sed executio de mandata, ut infra de offi. deleg. c. ult. alteri delegare non potest, quia ex iurisdictione ꝑcedit iudicis dandi potestas, ut ff. de iurisd. om. iu. l. iij. & quia cum ministeriū committitur industria eligitur persona l. i. & ideo à persona recedi non debet, ut infra de offi. dele. c. ult. C. de cadu. tol. l. una. ff. de solu. l. inter artifices, talis in exequendo partes iudicis non assumat, ut C. de execu. rei iudi. l. si ut proponis, nec ob. xxv. q. ij. & si non cognitio. & C. si contra ius vel uti. pub. l. & si non cognitio, lex enim illa loquitur in mixto executore, superior in iure, miscetur autem executioni iurisditio per literas clausulas vel consimiles quas superius assignauit, sed dices. ¶ Nonne executor audire debet exceptiones legitimas quantumcumque sibi præcisit, & absolue scribatur, ut infra de offi. deleg. ex parte, & c. si quando infra de crimi. fal. super eo. Respondeo. Audire debet summam & si consliterit veras esse non ꝑnunciabit, & sic loquitur. l. illa si ut proponis, sic loquitur alia lex. ff. de iudi. l. si prætor, sed suspendet executionem, ut C. si ex fal. infra. l. iudicati executio sollet suspendi, nec exequetur, ut infra de crimi. fal. si super eo. & instabit apud eum mittentem ut ipsum ab executione mandati absoluat, ut infra de offi. dele. pastoralis. §. quia uero, vel ut differatur mandatum ipsius donec idem superior vel alius cui hoc competat de veritate cognoscat, ut infra de offi. dele. si quando. ¶ Continent ¶ ius commune literæ in quibus mandatur quod consonat iuri, & equitati, & maxime cum illæ literæ continent iuris determinationes, puta partibus euocatis vel uocatis quæ fuerint euocandi. quod iustum vel canonicum & c. Item iustitia mediante vel prout de iure fuerit & c. vel alias consimiles clausulas. ¶ Gratiani continent ¶ 60 ¶ literæ illæ quæ continent dispensationem

tionem, pœnz, debitz remissionem, & in quibus ob fauorem uel utilitatē seus necessitatem receditur a iure communi.

61. † Tria enim sunt quæ faciunt a iure communi discedi, necessitas utilitas, & euidentis meritorum prærogatiua, ut. j. q. ij. talis infra de elec. innotuit. ¶ Relat
62. quidē de penis impetrantium literas per surreptionem. Et est sciendū quod condemnandi sunt ad expensas quas altera pars fecit in eare & circa ipsum iter, ut infra eod. tit. Ceterum in fi. C. de his qui accus. pos. l. qui crimen. & alias seueritati subiaceant iudicantium, ut xxv. q. ij. & si non cognitio. Et si contra ius uel. uti. pul. & si non cognitio, nani, & per legem Corne. de fal. puniri possunt, ut. ff. ad le. cor. de fal. si quis irrepserit non ergo iudices metuunt si non effectum mancipant quæ mandantur. Nā secundum imaginem ueritatis procedere debent & legum ueritati, ac iudiciali si uigore per omnia satisfacere ut. C. de ap. l. ul. in fi. Quædam enim conditiones tacite in rescriptis intelliguntur & sine expressione aliqua sunt seruandæ ut illa si preces ueritate nitantur, ut infra eodem tit. Ex parte, si quis idoneus uel aliqua idonea fuerit, ut infra de elec. Causam. ff. de mune. & hono. l. gradatim in fi. j. Repon. Item cum quis natalibus restituitur, sub intelligitur hæc conditio, si is qui restituitur ex ingenua natus sit, nam si ex ancilla per talem restitutionem nihil agitur, ut. ff. de nat. test. l. j. Item in concessione uiz tacite intelligitur hæc conditio ut is cui conceditur, ciuilitate utatur ut. ff. de serui. l. si cui. Item in generali mandato patris querendo sponsum filiz suæ hic subintelligitur ut persona sponsi patri ostendatur nec prius nuptiz fiant, ut. ff. de ritu nup. l. generali.

Summarium

1. Consuetudo quid sit.
2. Consuetudo unde dicatur.

3. Consuetudo qualiter, & quot actibus inducatur. Et. nu. 4.
5. Possessio uel quasi per nium actum inducitur.
6. Possessio uel quasi unico actu acquiritur uel perditur.
7. Consuetudo tollit ius in loco in quo exiit, dummodo sit rationabilis.
8. Consuetudo in contradictorio iudicio non inducitur, sed firmatur.
9. Consuetudo quando uincat legem.
10. Intellectus ad l. ij. §. Diuus. ff. de sepul. niola.
11. Consuetudo specialis quæ sit.
12. Consuetudo quæ generalis dicatur.
13. Consuetudo quando aliam tollat.
14. Consuetudo contra ius naturale nullo tempore consuescit.
15. Consuetudines male adinuenite nullo tempore confirmantur.
16. Consuetudines in gramen ecclesiarum indulte non sunt seruandæ, sed reuocandæ.
17. Consuetudo inri & privilegio contraria ad concordiam reducitur.

DE CONSVETVDINE. Rubrica.

DIXIMVS de iure scripto, nūc dicamus de iure non scripto, sci licet de consuetudine. ¶ Videamus igitur quid sit consuetudo & unde dicatur, qualiter & ex quot actibus inducatur consuetudo, quæ consuetudo præiudicat iuri, qui sit specialis & generalis. Et an una consuetudo tollat aliam contrariam. ¶ Consuetudo est quoddam ius moribus, id est, assiduis actibus hominum institutum, quod pro lege suscipitur cum deficit lex, ut. j. di. consuetudo, quæ enim in scriptis redacta est uocatur lex uel constitutio, quæ autem in scriptis non est retinet suum nomen consuetudo, ut in. j. di. §. cum ergo & propterea alibi dicitur. Constat autem ius nostrum quo utimur ex scripto & non scripto, ut in l. i. de iure na. gen. & ciui. §. coa stat. † Dicitur autem consuetudo quod

C in

in communi est usu. ut. j. di. consuetudo.
 3 † Inducitur autem consuetudo cum populus incipit aliquid obseruare ea mente ut de cetero sit consuetudo, uel ut dicunt alij cum expresse placet populo aliquid obseruari pro consuetudine in futurum. aliàs uero non eo ipso quod aliquid sit ius consuetudinarium iudicetur.
 4 ar. ff. de mine. act. que. l. ul. † Inducit consuetudinem binus actus. ut. xxv. q. ij. ita nos. C. de episcopali aud. l. iij. in
 5 li. sicut & binus actus uel † Trinus inducit possessionem uel quali. ut infra de causa posses. & proprie. c. cum ecclesia fuerit. & c. ult. C. de fidei cōmis. l. j. licet † & unico actu acquiratur uel perdatur possessio uel quasi. C. de serui. & aqua. l. cum talis supra de consli. Cum.
 7 M. infra de præben. pro illorum † talis consuetudo sic inducta ut superius dictum est tollitur in loco in quo cōsuetudo uiget dummodo sit rationalis. ut. ff. de le. & sena. consul. l. de quibus. Talis legem interpretatur. ut. ff. eo. ti. l. si de interpretatione infra eo. ti. cum dilectus quis non refert an scriptura uel ratione consistat. ut. j. di. consuetudo. Talis pro lege suscipitur cum deficit lex ut superius dictum est ex tali ius uenit ut infra de iure na. gen. & cini. §. ex non scripio. Ceterum si non sit rationalis secus: ut. ff. de le. & se. con. l. quod non ratione. nam in rebus nouis constitutendis euidens debet esse utilitas. ne recedatur ab eo iure quod diu æquum uisum est ut. ff. de consli. prin. l. in rebus, sed si de tali consuetudine dubitetur una partium asserente fore consuetudinem altera hoc negante, & pronunciatum fuerit esse consuetudinem, dicitur obtinere in contradictorio iudicio, ut infra de
 8 uerbo. signi. Abbate sano tunde in contradictorio iudicio non dicitur consuetudo induci sed firuari. ut. ff. de le. & se. con. l. cum de consuetudine. quamuis in decre. abbate, in allegatione sua dicatur induci. Ceterum si non sit inducta consuetudo sed per quandam assuetudinem & obseruantiam hominum si non

fit ad quadragenariam præscriptionem secundum canones inducta non uincit ius. & sic loquuntur illa iura. infra eo. ti. consuetudinis. xi. di. consuetudinis. C. quæ sit longa consue. l. consuetudinis, nec perit ius, ut infra de elec. Cum ana fra de causa posses. & proprie. c. cum ecclesia. Sed si ad præscriptionem sit producta & apertius uincit legem, ut infra eo. ti. c. ult. † Sed si tanto tempore fuerit obseruata consuetudo ut non sit in memoria hominum quando inceperit, uincit legem. ut. ff. de aqua plu. arcen. l. j. in si. ff. de aqua quoti. & alti. hoc iurare. §. ductus aquæ. Item illa quam roma eccle. obseruat & præcipit obseruari. ut xj. di. nolite. de conse. di. j. basilicæ. & illa quam quis in præiudicium suum inducit. ut. ff. communia prædiorum. l. si uenditor. §. si constat. sed tunc magis ualet ratione pacti quam consuetudinis
 10 † nec ob. ff. de sep. uio. l. iij. §. diuus. quia lex illa loquitur quando præcedit consuetudo & sequitur lex secundum quod Accur. eam legit & pñctat. quamvis Plac. cen. aliter intelligeret ipsam. & quod de xi præscribi consuetudinem hoc intellico cum inducit circa illud quod præscripibile est. aliàs secus. ut infra de pñcip. Causam, & c. cū nō liceat. † Spe-
 11 ciales cōsuetudines sunt quæ in certis locis uigorem & obseruantiam habent. xij. di. scit sancta. & c. nouit. † Genera-
 12 lis est consuetudo quæ generaliter obseruatur ut in præl. c. xi. di. nolite, de conse. di. j. basilicæ. xi. di. ecclesiasticum
 13 & c. palam. † Tollit autem consuetudo posterior consuetudinem priorem, ut infra de cogna. spū. c. j. sicut dixi in constitutionibus supra de consli. §. de rogatur. & hoc uerum est si in eodem municipio diuersæ consuetudines diuersis temporibus oriantur. nam si diuersis locis secus. ut. xij. di. scit sancta. nec enim diuersæ aliquotum cōsuetudines. aliorum debent contrario more subuersti. ut. xij. di. illud. In lumina notandum est quod
 14 † cōsuetudo contra ius naturale nullo tempore conualescit. ut. xxij. q. vij. flagitia tūnde

- 15 ¶ unde malè adinuentæ consuetudines nullo tempore confirmantur. ut in autè. ut nulli. iudi. §. j. quia in hoc casu quāto consuetudo diuturnior tanto periculosior & perniciosior. ut infra de symo. c. non faris. & infra eo. ti. c. ul. xxiii. q. i
- 16 lehiſſima t̄ itē consuetudines in grauamē ecclesiā induc̄tæ seruari non debent. sed reuocari. ut infra eo. e. j. sicut & constitutiones. ut supra de consli. cum omnis. & e. quæ in ecclesiārum. & e. ex parte. & infra eo. ti. ad nostram. & e. quanto. & e. Cum uenerabilis. & e. ex parte.
- 17 Item t̄ sicut iura iuribus ad concordia reducuntur. ut. C. de inoffi. do. l. uua. sic & consuetudo iuri & priuilegio contra reducitur ad concordiam per interpretationem. ut infra eo. titu. Cum dilectus.

Summarium

- 1 Parum est iura esse. nisi sint qui iura regant.
- 2 Postulatio quid sit.
- 3 Postulari quis debeat. & qualiter. & per quos postulatio fiat. un. 4. & 5.
- 6 Postulationis effectus quid sit.
- 7 Ius quod per postulationem acquiritur. & rui. 10.
- 8 Superior ad concedendam dispensationem tenetur ex causa.
- 9 Superior admittere debet postulationem. & si non admitteret iniuria fit postulato.
- 11 Nominatio in scrutinio nullum ius acquiritur ante publicationem.
- 12 Dispensatio quando petatur per nominationem.
- 13 Postulantes indignum quando priuentur potestate postulandi.

DE POSTVLATIONE PRÆLATORUM. Rub.

- 1 DIXIMVS supra de iure scripto & non scripro. Sed t̄ quia parum est iura esse nisi sint qui regant iura. id est. iuris ministri. ut ff. de origi. iuris. l. ij. §. post originem. idēd subsequenter de his uidēdum est. & quia

frequentē per postulationem. frequenter per electionē ministri iuris. hoc est. prælati ecclesiārum assumuntur uidentur est prius de postulatione quam de electione. ¶ Videamus igitur quid sit postulari. quis debeat postulari qui ualent postulare. qualiter fieri debeat postulatio. & per quos. quis sit effectus postulationis. & quid iuris acquiratur per postulationem. ¶ Postulatio t̄ est gratiæ petitio. ut cum ex gratia petitur aliquem ineligibilem licenter eligi. hic enim non tam ex iusticia quam ex gratia mouetur. ut infra eo. ti. bonæ memoriæ in prin. bonæ. ¶ Postulandus t̄ est clericus diocesis alienæ uel laicus unde cuncte ut. lxx. di. primatus. Sed laicus eiusdem diocesis ut. lxi. di. ofius. sed laicus postulatur a Papa. eum sit ineligibilis. ut. lxi. di. per totum infra de. elec. cum ad nostram. & c. officij clericus alienus nō est ineligibilis in sua diocesi unde postulandus est a suo prælato ut eum concedat. lxxj. di. fraternitatem. lxxxv. di. archi. floren. lviij. di. literas. lxxxvi. di. dilectiōis. lxxij. di. e. j. & ij. idēd autē de tali sit postulatio quia dum idoneus in ecclesia in qua facienda est electio inuenitur. de ea est eligendus. ut. xxij. di. In nomine domini. lxxj. di. nullus inuitus. ¶ Sed t̄ quia in fauorem cuiuslibet congregationis inductum est ut de se eligat si in ea idoneus inuenitur de ea est eligendus. ut. xxij. di. In nomine domini & c. lxi. di. nec emeritis. & c. nullus. potest congregario huic iuri fauorabili renunciare. & alium de eligere uel postulare. tota uel maior pars congregationis ipsius. quanuis in ea aliquis dignus existat. ut infra tit. prox. Vinconensis. & c. cum inter dilectos. Sed si is a quo postulat nollet concedere postulatum uel electum compelleretur per superiorem. ut. vij. q. j. omnis qui gemebat. ix. q. ij. nunc uero infra de iure patro. nullus. ¶ Item postulat habens defectum ordinum. ætatis uel natiuitatis. ut hic necessaria est omnino modo postulatio. nam si omis-

sa postulatione eligatur cum sit ineligibilis propter vitium seu defectum non valet electio. debuit enim per postulationem peti dispensatio vel gratia circa defectum. ut infra titu. proximo innouit. ¶ Item postulatut aliquis alteri ecclesie matrimonialiter alligatus quia ineligibilis est, quia ligatus habet alias quibus satagit uolitare, ut infra eod. titu. bonę me. in secunda bonę. & si per electionem procedatur non ualet electio, ut infra eod. titu. cap. ult. quia alteri alligatus est sicut dixi. nec debet ab ea separari & iungi alij nisi per dispensationem ex causa necessitatis uel utilitatis, ut infra titu. prox. in causis in fi. & vij. q. j. omnis qui. ¶ Post sunt postulare illi ad quos spectat electio, ut infra eod. titu. per totum & infra titu. prox. innouit. ¶ Feri debet postulatio in concordia, cum enim per postulationem gratia requiratur concordia & communiter est petenda, ut infra eod. titu. bonę me. ij. prima bonę alias. Rom. eccl. noli conuiscit postulationem recipere in discordia & diuisione. posset si quidem uellet admittere postulationem facta a maiori & minori parte capituli. minori parte neminem eligere ne heret alicui iniuria. nam in hoc & in alijs generaliter præualeat quod fit a maiori & saniori parte capituli, ut infra de his quę si. a ma. parte ca. per totum & x. q. ij. hoc ius porrectum. lxx. di. c. j. & x. q. ij. ¶ Item capitulum potest renūciare iuri pro se introducto ut de eligat quando idoneus inueniatur ut superius dictum est. Sed minori parte aliquem dignū de gremio ecclesie eligere, tunc ut præualeat postulatio oportet ut duę partes conueniant in postulando, ut infra. titu. prox. scriptum. ¶ Effectus postulationis est hic quia postulatione admissa habitaturus est eligi postulator. ut infra. titu. prox. innouit, in fi. hunc tamen ordinem licet a iure procedat non seruat Romana curia. Nam si ab ea aliquis postuletur postulatione admissa

non sequitur electio. sed approbatio postulationis & postulator pro electione ne & confirmatione, habetur & simile infra titu. prox. cum inter canonicos. & hoc ideo facit ut euitetur circuitus qui uitandi sunt. ut. ff. de cond. indebi. l. dominus & ut uideatur discordia ecclesiarum ut alias infra titu. prox. nihil. ¶ Restat uidere quod uis acquiratur per postulationem. Et uidetur quod nullum ut infra eod. titu. postulationem. Ad quod ita respondeo uerum est quod nullum ius acquiratur per quod agere ualeat postulator: non enim ex postulatione facta & nondum a superiore admittitur aliqua datur actio postulatori. ex gratia enim procedit ut postulatio admittatur ut in prima bonę ergo ad hoc ut admittatur actio non competit. ar. ad hoc. ff. de adimem leg. l. rem legatam. & ff. de eue. l. ad res donatas. uerum tamen & si postulator uel postulantis non datur actio sicut dictum est. si tamē postulatio fiat in concordia & de digno. ex debito incumbit superiori ipsam admittere & si non admiserit iniuriam facit postulantis & postulatori. sicut & presentatus petere non potest per actionem se institui. quia ius non habet in re, & quia sine iuris offensa & presentati iniuria potest presentator laicus variare & alium presentare ut infra de iure patro. cum aduocatur. Vnde antequam a prælato fuerit approbatum & ratum non est quod a patrono fuerit inchoatum. ut infra de iure pa. quod autem consulis. Et tamen offendit prælatus si primo presentatum, & dignum non instituit. Vnde non admittis agit contra illum qui ipsum respuit ut enim provideat in beneficio competentis. ut infra de iure patro. pastoralis sicut & alias diximus quod dispensatio non ex iure. sed ex gratia petitur. & tamen ad eam concedendam superior tenetur ex causa. ut. l. di. ponderet & c. domino sancto & c. si quis diaconus, sic & ad elemosinā pauperi contra diuitem actio non datur. & tamen di ues

ad dandam eam tenetur iuxta illud da-
te cleemofinam &c. sic & patronus de
gratia admittitur repræsentans. ut. xvi.
q. ij. si quis episcoporum, ut infra de iur-
re patr. quoniam, & infra de poenis in
quibusdam & tamen iniuria fit ei si non
admittatur. & si præsentatus ab eo non
instituitur. ut. ff. de aqua quoti. & xxiij.
d. j. §. pe. & ff. qui satis. cog. l. si uero in
fi. Vel dici potest quod per postulatio-
nem non subscripam nec præsentatam
nullum ius acquiritur postulatione. & sic
loquitur illa postulationem. Si autem
fuerit subscripta & præsentata secus. ut
m. c. p. bonæ. in secunda bonæ. ne alias
illudatur superiori ut in uersis fi. enon
ided acquiritur hoc ius postulatione si po-
stulatio facta fuerit canonicè in con-
cordia & de digno. quia & postulantes
antequam postulatione comprobetur uel
reputatur a postulatione rescire non
possunt ne alias illudatur superiori ut
dictum est. Item quia superior de-
bet & eam admittere & si non ad mife-
rit in iura sit postulatione. non tamen ta-
lis & tanta ut ex ea agi possit sicut & a-
lias iniuriam facit iudicio & reueren-
tissimæ synodi si quis semel iudicata ac-
rectè disposita reuoluere & in publico
disputare contendit. ut. C. de epis. au.
liij. in princ. non tamen talem & tan-
tatur ex ea agi possit. ut. C. de appel.
10 l. & in maioribus. Et nota quod pos-
tulatione acquiritur hoc ius quod dictum
est. electio ius petendi confirmationem.
ut infra de acu. super his, præsentato
acquiritur hoc ius ut si solus a nero pa-
trono nec uariante fuerit præsentatus
petere potest se institui & si ad quem
spectat collatio non instituat. implo-
rare potest superioris officium. ut di-
xi circa princ. huius tituli. Sed si patro-
nus uariet & alium repræsentet & epi-
scopum illum instituat ager primus con-
tra episcopum ut ei provideat ut supe-
rius dictum est. Si uero instituat alium
à non patrono præsentatum. ager pri-
mus contra institutum ut a moueatur
& ipse instituat, ut infra de sen. & re

iudi. Cum Bertoldus. Nominato au-
tem si solenniter nominetur per capi-
tulum alicuius ecclesie uacantis perij-
prouiden à papa ecclesia nominat duos
uel tres & ponit in uoluntate papæ. ut
præligat unum ex illis acquiritur hoc
ius sicut puto ut pendente nomina-
tione illa non possunt nominantes à
nominatione rescire, ne alias papæ ui-
deatur illudi. sicut in postulatione no-
tatur per decre. infra eod. titu. bonæ me.
in prima bonæ. & quod ius acquiritur
nominato est ar. xvj. q. ult. contra san-
ctorum ij. q. vj. §. diffinitia in uer. nomi-
nationes. lxxv. di. archi. de Florèti. Ce-
terum si nominatio non sit solennis. sed ca-
nonici contra uel circa formam aliquè
eligendi nominat aliquos uel aliquem
sic dicendo talis esset bonus prælatus,
uel talis; ex hac nominatione nullum
ius acquiritur, ut infra titu. proxi. quod
11 sicut. in prin. Item si nominat omni-
seruatio bullum ius acquiritur ante pu-
blicationem secus post, ut infra titu.
12 proxi. publicato. In summa notan-
dum est quod aliquando per nominatio-
nem petitur dispensatio ut cum postu-
latur irregularis ex deli. uel defectu na-
turalium ordinum uel aenorum. Item
cū postulatur alteri ecclesie alligatus,
ut infra titu. proxi. in causis. in fi. Ali-
quando petitur licentiæ datio ut cum
postulatur clericus alienus. ut in prin-
cipio huius tituli. notauit. Sciendum est e-
13 tiam si ut sicut scienter eligentes indi-
gnum priuantur potestate eligendi, ut
infra titu. proxi. cū in eunctis. sic & postu-
lantes, ut infra eod. j. §. ij. & infra titu. pro-
xi. bonæ me. & c. scriptum. quod intelli-
go cum postulatur indignus uel irre-
gularis ex crimine. secus si ex defectu
& sic intelligo finem huius decre. scri-
ptum est.

Summarium

- 1 Electio quid sit; & quid hæc dictio signi-
ficet.
- 2 Eligere qui possint.
- 3 Maximoni spirituale sicut est carnale.
Elige

4. Eligi quis possit.
5. Eligi infra quod tempus debeat.
6. Electionis due sunt forma.
7. Scrutinium in electione per quot de collegio fieri debeat.
8. Ad compromissum nullus inuitus compellitur.
9. Electio per scrutinium qualiter fiat.
10. Ad electionem qui sunt vocandi, & quomodo.
11. Mox fieri quando quod id dicatur.
12. Actus contrarius cum intercedit, iniuratur id quod in contextu fieri debet.
13. Papa qualiter eligatur.
14. Electio per quotam dignitum partem fieri debeat.
15. Electiones episcoporum ubi fieri debeant.
16. Electio prima an & quando praestet impedimentum secunda.
17. Electores quando ab electione resilire possint. & nm. 31. 32. 33. & 34.
18. Eligendi dignitas vel indignitas quando inspicienda.
19. Absentes qui vocari debent, ad electionem vocati non venientes an per aliquot tempus sint expectandi.
20. Electione facta quid fieri debeat.
21. Matrimonium spirituale eius inchoatum ante confirmationem non tamen est ratum.
22. Confirmatio praelati infra episcopatum ad episcopum spectat.
23. Episcoporum confirmatio spectat ad metropolitanum.
24. Archiepiscoporum confirmatio ad quem spectat.
25. Confirmatio patriarcharum spectat ad Papam.
26. Papa ab episcopo Hystiense consecratur, habet.
27. Is ad quem spectat confirmatio, & electio nis, & electi examinationem.
28. Scrutinium quadruplex sit.
29. Electus quid acquirat per confirmationem.
30. Res ecclesie an in iudicium deduci possint per praelato electum sed non confirmatum.
31. Postulatio si de aliquo fuerit facta et non admissa, iterum in ecclesia eadem, & ea dem ordinatione postulari non debet.
32. Pena non canonice electi entium qua sit.
33. Sacramentum fidelitatis exigitur ab electo confirmato, & consecrato, & q sit forma.

DE ELECTIONE, ET ELECTI POTESTATE. Rub.

DICTUM est supra de postulatio ne, sed quia postulatio praeambula est electioni, nam ad hoc sit postulatio vel sublatio impedimento postulat us qui ante ineligibilis erat fiat abilis & legitimus ad eligendum. Propterea post rubricam de postulatione ponitur rubrica de electione. ¶ Videamus igitur quid sit electio, qui possunt eligere quis possit eligi, infra quod tempus debeat eligi, quae forma electionis, ad quem spectat electionis confirmatio quod ius ex electio, proveniat. An eligentes possunt ab electione resilire, & quae sit pena non canonice eligentium. ¶ Electio est alicuius personae ad dignitatem vocatio quavis aliis verbum eligere ad multa se habeat, nam dicitur quis eligi in postulandum, ut eod. tit. in causis, & infra de renun. post translationem. Dicitur quis eligi in canonicum ut infra eo. tit. cum ecclesia vult eterna, & infra de praeben. dilectio, dicitur eligi arbitri, ut infra e. in causis, ut infra de fo. compe. si quis contra. & infra de appel. Cum spiritualis, sed in his etiam & in similibus debet fieri electio laxato vocabulo sicut & dicitur poma eligi in canistro, hic autem stricte signifi cat verbum eligere ut superius dictum est. ¶ Electio est ad collegium clericorum etiam si duo vel tres in collegio fuerint, ut infra eo. tit. c. & supra de consuetudine cum dilectus infra de causa possit. & proprie, cum ecclesia. lxxij. dis. Adrianus. & c. nosce. & §. ex his. xvj. q. ult. c. ult. Sed si clerici non sunt in ecclesia ut collegium vel ut corpus sed ut singulares, tunc superior provide bit per se vel praesentante patrono si ecclesia patronum habet, ut de iure patrona. pastoralis, hoc igitur est regulare ut ad collegium cuiuslibet ecclesiae spectet electio, licet plerumque ex consuetudine vel ex privilegio alicui

in uocentur infra eo. c. humana. & infra de causa possitio. & proprietate. cum ecclesia. supra tit. proxi. bonae me. in fecunda bona supra de consue. cum dilectus. & infra de iure pa. nobis. uocantur aliter quando religiosi ex honestate non ex debito. ut xxiij. di. in domine dominice. lxxix. di. c. j. uocatur populus non ad eligendum sed ad consentiendum. ut lxxij. di. §. Econ. & c. sequentibus uocantur & principes ut ab oppressionibus defendat. ut lxxij. di. §. principi. Aliqua domine illi ad quos spectat electio non possunt eligere excommunicatione impediens ut infra de appel. constitutis. quod intelligo in excoicatione maiori. scilicet in minori. ut infra de elem. excb. mitea. ut. nec ob. infra eo. ti. illa. non enim assensu defectum esse in electione ex eo quod interfuit canonicus excommunicatus excommunicatione minori sed potius loqui ut si quis ex eo fuisset defectus. contra uera nullus fuisset defectus. Et est ratio quare excommunicatus excommunicatione minori non impediatur eligere quia tantum a perceptione sacramentorum excluduntur. ut infra de excep. a nobis. & infra de sen. excb. si quis. iij. q. iij. Engeltrudā. Ab eligendo autem & ab his quae iurisdictionis sunt non excluduntur. ut infra de ele. excom. ult. Sed in istis ratione per electionem eligentium & consensum electi contrahitur matrimonium spirituale sicut infra de transla. prae l. a. c. licet. & c. inter corporalia infra eo. ti. cū inter in canonicos. † Matrimonium etiam spirituale fortius est carnali. ut in eadem dec. inter corporalia. Sed matrimonium est magnum sacramentum in Christo. & ecclesia. ut infra de biga. debitum. Igitur excommunicati non sunt admittendi ad electionem. Ad quod. respon. deo per electionem non proprie contrahitur matrimo. sed initiatur. ut dicit illa lex. uel aliter. Matrimonium carnale est sacrum quia in eo inveniuntur illa signata quae notantur in decre. de-

bitum non in matrimo. spirituali. nam in matrimo. carnali per bigamiam recedat a significatis quod in spirituali matrimonio. non inueniuntur alias translatas de una ecclesia ad aliam bigamus censetur. Item eligere non possunt suspensi si ut supra de consue. cum dilectus infra de excep. Apostolicē nec miretis quod & aliud in excommunicatis excommunicatione minori & aliud in suspensis quia suspensi non possunt beneficia consequi ut infra de eta. & qua. or. prae. cum bonae me. nec ipsi alijs conferre ualent ut infra de concess. prae. c. quia diuersitatem. Suspensi contrahunt irregularitatem celebrando ut infra de ele. ex apostolica. scilicet in excommunicationis excommunicatione minori ut infra de ele. ex celebrat. Item eligere non possunt interditi infra eo. ti. cum inter. Respon. seniores. Item illi quibus inter dicitur eligere superioris licentia. ut infra eo. tit. c. ult. Item illi qui in eadem uocatione in eligendo peccauerint scilicet eligendo indignum. ut infra eo. tit. cum in cunctis. & c. innotuit. in si. & c. bonae me quo casu sunt ipso iure eligendi potestate privati. & idem est si peccauerint in postulando ut infra. e. o. tit. scriptum. Item si peccatum est in forma. & propterea eligentes per sententiam privati sunt potestate eligendi. ut infra eo. quia propter diuersas. Eligendi potestati qui delegitimo matrimonio natus. qui etiam in uita & scientia commendabilis demonstratur & qui. xxx. annum aetatis exegerit. ut infra cod. tit. cum in cunctis. dummodo non sit excommunicatus maior uel minor excommunicatione. ut infra de ele. ex mi. c. si celebrat. Item nec suspensus. ut supra de consue. cum dilectus. Item nec interditi & qui non seruant interdictionem supra de postu. c. j. & dummodo etiam canonici non obstant ut in decre. cum in cunctis. §. hoc sane. Item eligi debet infra tres menses. ut l. dist. postquam lxxij. di. obediens. ulterius enim non debet uicari cathedralis uel regularis

laris ecclesia, ut infra eoti. ne pro defectu, & in hoc hodie exequata est conditio episcopaliū ecclesiarum & minorum in quibus per electionem faciendam est institutio. Nam secundum uetera iura episcopales ecclesie, & maiores uacare non poterant ultra tres menses, minores ultra sex, ut infra de xta. & qua. Eam te infra ut lice non conte. quoniā frequenter infra de cle. nō refi. Ex tux. Consecratio episcoporum & maiorum ultra alios tres menses differri non debet. ut. c. di. quoniam. & quod dico dari alios tres menses benigna interpretatio, ne receptum est. ut. lxxv. di. s. tempus. Si infra tres menses non fuit facta electio iusto impedimento cessante ad proximum superiorem potestas deuoluitur prouidēdi, ut in illa, ne pro defectu, nec obstat illa dilectus infra de concef. prx. quz dicit quod in episcopaliū ecclesijs nō ad proximum superiorem sed ad Papam potestas deuoluitur, nam illā hodie puto fore correctam, hoc tempus quod datur ad eligendum utile est, quia non cedit impeditis ut patet per illam decre. ne pro defectu, simile aliās de cō. cef. praben. uel ec. non ua. Quoniam & infra de sup. neg. prx. licet, lapsus enim ipsius temporis non cessantibus officere non potest, ut. C. de inoffi. testa. l. contra. Item simile aliās de rescriptis. Si autem, & c. plerumque. ij. q. vj. §. biduum. ff. de dimer. & tem. prx. scrip. l. j. ff. de re. du. bi. l. cum sex. & ff. quando de pe. act. est. anna. l. j. §. annus. Continuum autem est illud tempus quod continuo currit, siue quis possit experiri siue non, ut est uide. re in act. de dolo. l. ult. similiter in rescriptis. ut. C. de tempo. in inte. resti. l. ulti. Si uero infra alios tres non fuerit petita consecratio, episcopus metropolitani sui iudicio cedat, quod tempus similiter negligentibus cedit, ut. c. di. Quoniā, infra de transla. prx. l. inter corporalia. Et quod dixi in episcopis respectu metropolitani idem puto in metropolitana respectu suorum superiorum. ¶ Forme electionis t̄ dux sunt per scrutiniū

& compromissum. quod enim de inspectione dicitur non est forma immo est exceptio à forma, ut infra eo. tit. quia propter diuersas. Sunt & quidam alia circa formas, quz tamen non sunt de formis ut illa presentibus omnibus qui dicunt uolunt & possunt commodē. interesse, ubi ergo sit contra formas electio est ipso iure nulla ut in eadem decreta. quia propter diuersas, & infra eodem tit. cum. post. petitam. Cum. na. & c. congregatio. cum autem contra ea quz non sunt de formis sit tunc electio non est ipso iure nulla sed est annullanda per exceptionem, ut infra eodem tit. quod sicut supra de postul. bon. na. memorix. in secunda. Et est ratio ne iura illa quz dicunt electionem non esse ipso iure nullam sed annullandam propter contemptum. nisi contempti consentiant ut dicunt iura prxallegata tollantur ipso uerbo ponitur in illa decreta, quia propter diuersas scilicet aliter facta electio non ualeat & c. Quod non est intentionis domini Papæ uel principis quod uno uerbo tollat multa iura magnis laboribus condita, ut infra eod. tit. ecclesia uestra. C. de inoffi. testa. l. si quando. Sed his omnibus ob. infra eodem tit. Auditis, ubi uidetur quod electio celebrata aliquibus contemptis sit nulla ipso iure. Sed tu dicas quod non ideo nulla est propter contemptum sed quia in impetu celebrata est & post appellationem legitimam alias legitimē interiectam. ¶ Scrutinium fieri debet per tres de collegio non plures neque pauciores nec aliunde nisi de collegio, possunt autem canonici uices committere aliquibus uiris idoneis non curo quod & an sint de collegio an non. ¶ Sed circa hoc quæxi consueuit quid si plures uel pauciores sint scrutatores. Respondeo si uerba decreta obseruare uelimus non ualeat quod agitur, sed circa hoc curia contrarium obseruat. ¶ Item quid si clerici uni de collegio uel aliunde uices committant & ille

ille provideat ecclesie uideatur. Respon-
deo secundum alia iura ualet quod actū
est, ut infra eod. titu. causam. Cum inter
canonicos infra de renun. post transla-
tionem, secundum uerba illius decre.
quia propter, non ualet quæ dicit aliqui
bus iuris. ¶ Item quæritur quid si clerici
uel canonici dissentiant circa formas
maior ac senior pars consentiat in uiam
compendij. s. in uiam compromissi. pau-
ci uerò consentiant in uiam scrutinij, te-
net curia & obseruat ut præualeat con-
tradictio paucorum, & hoc tali ratio-
ne, uia scrutinij est uia ordinaria per
quam cuilibet saluum est in quem uult
dirigere uotum suum, secus in compro-
misso contingit per quod plerunque
uidetur de personis, de qua prius nec cre-
ditum est nec speratum infra eod. titu.
Cum dilectus filius archi. Morinen. cū
inuitus nullus sit dandus episcopus. ut.
lxj. dist. nullus. ¶ Item an compromis-
sum nullus inuitus compellitur. ff. de ar-
bit. l. sed & si. §. si quis iudex. iij. q. vij. §.
tria in uerū. quis uero iudex. ¶ Sed quā-
uis placere debeat quod curia seruat,
tamen de rigore iuris contrarium sua-
detur. nam lex illa loquitur in compro-
misso quod pœna uallatur, ad quod gra-
ue esset aliquem inuitum arctari de-
cre. autem illa quia propter, non loqui-
tur in compromisso, sed commissio, sic
enim dicit, uel saltem aliquibus ui-
ces suas committant. Vnde improprie
dicimus procedi per uiam commissi, po-
tius debet dici per uiam compromissi
uel commissionis, & ideo non obstat le-
ge illa quæ non accedit, dici possit q̃
in hoc paucorum contradictio non præ-
ualeat sed succumbat, hoc enim genera-
le est in cunctis actibus ecclesie, ut obti-
neat sententia plurimorum, ut infra de
his quæ fi. a ma. parte capi. per totum.
lxv. di. c. j. ¶ Sed uidetur hodie labor in
electionibus duplicatus, olim enim la-
bor erat in eligendo prælatum, hodie
& in hoc & inferuatoribus eligendis,
imò certè labor est diminitus & uia

electionis satis aperta, nam facta publi-
catione uotorum & collatione secuta,
dummodo nollent homines malignari
certum est & expeditum quis sit eli-
gendus, quia is in quem maior & sa-
nior pars consentit. ¶ Sed si partes
consentiunt sint equales. Et tunc e-
tiam eligendus est is qui dignior esse
uidetur. Nam pars illa quæ in scruti-
nio nominat digniorem in meliori ze-
lo consilii. propterea si non maior nu-
mero sanior tamen esse censetur, quia
zelus consideratur ex duobus scilicet
ex auctoritate eligentium & digni-
tate electi, ut infra eo. titu. ecclesia. Sed
si tam ex parte consentientium quam
ex parte eorum in quos consensitue
concurrant omnia quod raro contin-
git, & ideo ad hunc casum iura trahi
non debent. ut ff. de le. & se. con. l. nam
ad ea. dici posset quòd in tali casu esset
iterum ad scrutinium recurrendum &
noua ordinatione procedendum, ut.
lxxix. distin. si duo uel deberet superi-
or totum scrutinium præsentari ut su-
perior per gratificationem alterum
præpropter. ar. infra de iure pa. cum au-
tem aduocatus. ff. de reli. & sumpt. su l.
ulti. ¶ Ad electionem autem per scruti-
nium hoc ordine peruenitur, nam
quilibet interrogatus à scrutatoribus
sigillatim & secreto uotum suum ex-
ponet in certam consentiendo perso-
nam uotis ergo omnium redactis in
scriptis facta publicatione & colla-
tione secuta numeri ad numerum, ze-
li ad zelum, & meriti ad meritum,
ut infra eo. titu. in generali patebit
quæ pars sit maior & sanior, non te-
spectu partium aliarum, sed respectu
capituli totius, ut in decre. eo. Et tunc
maior pars dicit minori, cum maior &
sanior pars in talem consentiat ipse
est eligendus. unde si placet ipsum com-
muniter eligamus, si acq̃uerint
tunc is qui maiorem uocem habet in
capitulo surgens dicit, ego pro toto
capitulo eligo talem, & omnes sece-
pta bunt.

prabunt. Si autem non acquieverint tunc is qui maiorem vocem habet inter illos qui maiorem & sanio- rem partem constituunt dicitur. ego pro me & pro illis qui merum consentiunt eligentem, & illi dicunt placet nobis, sic fit electio in communi aliter si qui libet singulariter diceret ego eligentem, vel consensio in talem iam tot essent electiones quot essent electores ar. ff. de verb. obli. l. scire. & l. quod dicitur. ff. de dona. l. senatus censuit, vel id quod factum est in scrutinio repeti videtur in eligendo hanc formam scrutinij locum habet in ecclesijs episcopalibus, & maioribus, & in minoribus: puta in archiepiscopalis, & in praposturis, & in plebanatibus. tales enim ecclesie per mortem suorum prelatorum viduari censentur. secus si agatur de archidiacono, archiepiscopato, vel prapostito maioris ecclesie: quia per mortem talium ecclesie non viduantur quandiu episcopi sponsi earum vivunt, unde in electionibus illarum personarum locum non habet forma consilij sicut dictum est. Sed quod dixi in praposturis & alijs personalibus qui non constituunt in cathedralibus ecclesijs locum habere formam consilij verum est sed non in omnibus. Quid enim si aliqua ex talibus ecclesijs modicum collegium habebat, puta trium vel quatuor forma scrutinij non poterat observari, & idem procederet secundum morem antiquum, & ita intelligo infra eod. titu. cap. j. Sed nunquid scrutatores dicunt vota sua in scrutinio & consensus sic, nam in constitutione consilij dicitur is eligatur in quem omnes &c. hoc nunquam accideret si scrutatores in aliquem non consentirent duo autem tertium scrutabuntur. Ad electio-

10 nem tunc vocandi sunt omnes qui debent volui & possunt commodum interesse, & qui in provincia eadem consistunt in decre. quia propter, & infra eodem titulo coram, vocabuntur autem per literas

vel per nuncium, illi vero qui manent in civitate vocabuntur per campanam, ut infra eodem titulo in causis, provinciam autem non intelligas talem & talem ut dicit canon. v. q. ij. scitote. nam multe provincie diffuse sunt & mora in electionibus periculosa est, ut infra eodem titulo. Cum inter, & infra eod. titulo ne pro defectu, hic ergo intelligo provinciam illam quae per se provincia appellatur ut lombardiam, tusciam, campaniam, inspecta magis nuncupatione vulgari quam iuris interpretatio ne sicut de dietis dicimus, ut no. supra de rescriptis. nonnulli. Et est sciendum quod post consensus adhibitos in scrutinio mox fieri debet publicatio in communi & post publicationem collationem electio. ut in consuetu. quia propter, & infra eodem titulo. Cum post, verumtamen non omne quod differendi causa fit, morae annuntium, ut. ff. de usu. l. sciendum. Item non debemus precipitare concilia nostra modo tempore indigenius ut aliquid maius agamus. ut. l. di. ponderet, tunc de mox intelligo fieri si non dicatur ad alios actus, ut. ff. ad l. l. de adul. l. quod ait ff. de test. l. haeredes palam, in fine. ff. ad tertul. sena. consul. l. ij. §. confirmata tamen ut nec moratoria constitutione, nec precipiti festinatione, tantum publicatio quam collatio & electio fiat, ut. ff. de admini. tuto. l. tutor qui reperit. §. j. in fine. ff. de le. falci. l. j. §. non solum. ¶ Quid ergo si post publicationem appareat plures in scrutinio nominatos & discordiae ianua sit aperta, dicuntur aliqui ad angulum ecclesie citari aliquibus conferentes & quærentes quo modo ad electionem uniformiter & concorditer veniant, vel illi de parte maiori moneant illos qui sunt de parte minori ut à sua nominatione desistant, & illum eligant in quem maior & sanior pars capituli consentit, ut forte missa celebretur ad honorem spiritus sancti, ut pax & concordia inspiretur, nunc quid ex hoc videtur

tiosa erit electio . Sed absit ut uirtutes in uitia conuertamus. ut. xi. q. iij. ue qui dicitis . Sicut nec econuerso uitia non sunt conuertenda in uirtutes ut. xl. di. sepe. et ideo circa hoc lex cautè procedit quæ dicit tunc uitari id quod in contextu fieri debet cum actus contrarius intercedit. ut. ff. de duobus reis l. duos. §. ultimo. ut cum actum contrarium intelligamus omnem actum impertinentem .

¶ Et notabis quod circa electionem Summi Pontificis non habet hæc forma locum de qua superius dictum est. sed illa quæ habetur infra eodem. licet . Is enim in uniuersali ecclesia Romanus pontifex habeatur , qui à duobus partibus cardinalium electus fuerit & receptus. ut ibi dicit duas partes quidem intelligunt computato electo , ut infra eodem titulo cum in iure . Alij autem asserunt quod illud tantum in com-

¶ promissio obtineat . ¶ In scrutinio due partes esse debent eligentes ut dicit illa. licet non computato electo . Sed certe etiam idem uidetur in electione decurionum. ut. ff. decre. ab or. fa. l. iij. ff. quod cuiusque uui. l. nulli. & ff. de decur. l. nominationes . Sed si uerè inspicias illas leges. non debes dicere quod duæ partes eligere debeant decurionem. sed adesse . Veruntamen cardinales quando uolunt renunciant illi constitutioni & agunt ut præualeat electio quæ à pluribus fuerit celebrata .

¶ Item sciendum est quod electiones episcoporum maxime in ecclesijs cathedralibus sunt celebrandæ si fieri potest. ut infra eodem quod sicur. & c. cum terra. ar. infra de appella. qua fronte. alioquin ne dum extra ecclesiam imò extra ciuitatem fieri possunt. ut. xxij. distin. in nomine domini. et. lxij. distin. quanto.

¶ Item sciendum est quod secunda electione facta prima non cessata. non ualet. scilicet ut cū dubiū sit de effectu prioris , ut infra eodem titulo considerauimus & c. auditis . Cæterum si sit liquidum & euidenter apparens primam ipso iure nullam. utpote de manifestè

ineligibili. ut infra eodem titulo. uenerabilem. & c. Vinconienfis .

¶ Item cum à suspensio & de suspensio ab excommunicationis uel de excommunicato electio celebratur. ut supra de consuetu. Cum dilectus infra de appella. constitutis. tunc prima non præstat impedimentum secundæ & hæc locum habent cum duæ electiones fiunt non continuè nec in concursu. sed una prius & ex intervallo alia . Cæterum si fiant quasi in contextu uel concursu una post aliam non habet locum hæc exceptio ex prima contra secundam. quia secunda celebrata est prima non cassata. sed habet locum consideratio comparationis numeri ad numerum. & auctoritatis ad auctoritatem , & zeli ad zelum. ut illa quæ his collatis inuenta fuerit à maiori parte capituli celebrata alteri præferatur infra eodem titulo. dudum. & in c. in generali .

¶ Item sciendum est quod electores ab electione resiliere non possunt electi consentiente uel consensiente uolente , ut infra eod. titulo. cum inter canones . Sicut & alias hærede deliberante & inuentarium conferente nulla erit licentia creditoribus uel legatarijs seu fideicommissarijs eum inquietare uel ad iudicium uocare . uel res hæreditarias uendicare. ut. C. de iure deli. l. ulti. §. donec .

¶ Item cum à diuersis partibus electio celebratur aliquando numerus unius partis præfertur auctoritati alterius partis aliquando auctoritas numero. ut infra eodem titulo. dudum. ff. de pac. l. maiorem. C. qui bonis eedere possint. l. ulti. Aliquando excessus numeri ex una parte cum auctoritate partis alterius præeminente comparatur. ut. xix. distin. in canonicis. in quo dicendum est quod si multum excedat præfertur auctoritati. ut in c. dudum. & ius de appella. constitutis. si autem modicum excedat succumbit numerus & præfertur auctoritas. ut infra de testibus. in nostra præsentia . In quot autem numerus excedere debeat ut præferatur uel ut succumbat

- cumbat uel ut æquiparetur auctoritati. non inuenio determinatum in iure, & ideo relinquo arbitrio iudicantis. ut. ff. de iure deli. l. j. ff. de testibus scio
- 18 quæritur. ¶ Item notandum est quod in electionibus cum quæritur. An digna sit persona quæ eligitur. An indigna. tempus electionis inspicitur, ut infra eodem titulo. dudum in prima. & infra de ætate & qualitate ordi. Cum bonæ. & infra de cleri. ex. mi. postula. nec obstat infra eodem. Auditis. ubi inspecto posteriori tempore electio conualescit. nam illud locum habet cum electioni hoc solum deest. scilicet consensus uel contemptus aliquorum. quo casu illorum accedente consensu non inspecto tempore electionis sed consensus postmodum accedentis electio manet ualida. sublata exceptione de contemptu ut supra de postulationibus. bonæ memoriz. in secunda infra eodem titulo. quam sicut. §. si autem.
- 19 ¶ Sed quæritur ¶ quid si absentes qui uocari debuerunt uocati non ueniant. nunquid expectandi sunt donec ueniant si uocari responderint se uenturos? uidetur quod expectari debent usque propè finem trium mensium. ar. infra de offi. delega. consuluit. C. de iudici. l. properandum. secunda quæstione sexta. in autem. appellatore. infra de appella. oblatæ. ff. de uer. oblig. insulam. Sed certè cum mora in electionibus fit damnosus, ut infra eodem titulo. Cum inter uniuersas. infra ut lite non contestata. quoniam frequenter. durum est canonicos sic archari ut præallega. decre. consuluit. ff. si quis cautio. l. secunda. in fine. unde puto quod si uocati non ueniant infra competentem terminum eis à uocantibus præfixitum ulterius expectandi non sunt. infra eodem titulo. Cum inter.
- 20 & c. Cum nobis olim. ¶ ¶ Facta electione fieri debet decre. continens formam seriem & processum electionis. nomina eligentium & electi & subscriptiones eligentium singulares & debet

- hoc conscribi manu publica uel privata quæ sufficit propter subscriptiones. ut. C. qui portio. in pigno. habel. scripturis, uel sigillo. uel sigillis autem. sigillatum. ut infra de fide instrumen. si autenticam scripturam. hoc autem decretum & si fieri debeat. ut infra eodem titulo. cap. innotuit. lxi. distin. episcopus. non tamen est de substantia. ut. xxx. q. v. nostrates. C. de probatio. l. Cum res. ¶ Item post electionem & ante confirmationem si crimen obijciatur electo in modum exceptionis non est necessarium opponentem ad extraordinariam penam astringi, ut infra
- 21 de acu. super his. secus si post. ¶ Et est ratio quia ante confirmationem spirituale coniugium est inchoatum non tamen est ratum. ut infra de transla. licet. nam ante confirmationem non habet electus iurisdictionem postea sic. ut infra eodem titulo. nosti. & c. transmissio. ¶ Item ante confirmationem metropolitani sui iudicio cedit secundum quosdam. ut infra de transla. præla. inter corporalia. postea secus. & si crimen obiectum ante confirmationem probatum fuerit repellitur electus ab obtinendo. si post confirmationem & ante consecrationem & si electus confirmatus repellatur ab obtentu: idest ab electione & administratione ac alijs quæ per confirmationem quæritur & ab obtinendo idest à consecratione. tamen beneficia prius habita non amittit. ut infra de accusatio. & inquit. super his & ob. hoc ante consecrationem uel ante tempus de consecrandis episcopis non conferuntur. ut infra eodem titulo. Cum in cunctis. ¶ Confirmatio ¶ prælati infra episcopatum ad episcopum spectat. ut. xv. quæstione ultima nullus. nisi aliquis non inuentatur exemptus. ut supra de consuetudi.
- 22 ¶ Cum uenerabilis. ¶ Episcoporum confirmatio spectat ad metropoli. ut infra eodem titulo. Cum inter canonicos infra de transla. præla. inter corporalia. lxiij. distin. cap. j. & ulti. nisi aliqui
- subiungit

sublunt immediatē Romanæ ecclesiæ
 24 ut infra eodem titulo. nihil. in fi. † Archiepiscoporum ad primates uel patriarchas qui in hoc & in quibuldā alijs parem morem & similia privilegia habent cum Romana ecclesia. ut. l. v. di. fin. mos antiquus. & c. quoniam. infra de priu. antiqua. in autem. de ecclesiā.
 25 sti. in. prin. † Patriarcharum ad Papam. ut infra eodem titu. scriptum † Papæ autem consecratio ad episcopum hostiensē. qui in hoc uicem metropolitani obtinet. † Et est sciendum quod is ad quem spectat confirmatio spectat & electionis & electi examinatio. Ita enim confirmati debet electus si nihil est quod ipsum impediāt infra eo. titu. postquam. Alibi dicitur si non inueniatur in eo quæ in episcopico continetur. ut. vij. q. j. qualiter. Vnde triplex est scrutinium. Vnum quod habetur ante electionem de quo supra dictum est. Aliud quod habetur ante confirmationem. ut infra eodem titu. uenerabilem. Tertium quod habetur ante ordinationem. ut. xxiij. dist. manus xxviij. dist. de Siracusanæ. xxiij. distinc. qui episcopo. & xxiij. distinc. quando episcopus. † Per confirmationem † acquirit electus ea quæ ad administrationem & iurisdictionem pertinent ut infra eodem titu. nosti. & c. transmissi. Saluo eo quod dicitur de prælatiſ ualde remotis & ultra Italiam constitutis qui si in concordia eligantur & fuerint Romanæ ecclesiæ subiecti immediatē possunt in spiritualibus & temporalibus ministrare. ut tamen de rebus ecclesiasticis nihil penitus alienen. ut infra eodem titulo. nihil. &
 30 c. quod sicut. † Sed queritur an rem ecclesiæ in iudicio deducere possit & uidetur quod non quia in iudicio quasi contrahitur. ut. ff. de pecu. l. licet. §. idem scribit. Et absurdum est ei cui alienatio interdicitur permitti actiones exercere. ut. ff. de iure delibe. l. ait prætor. Sed lex illa loquitur in pupillo deliberante. cui neutrum permittitur. nec alienare. nec actiones exercere nec in

aliquo diminuerē res hereditarias sine permissu prætoris. secus in electo confirmato cui generaliter conceditur administratio temporalium & spiritualium rerum. qui potest in iudicio agere. descendere. Item acquiritur per confirmationem. quia sine metu ea omnino non potest crimen opponi confirmato. ut infra de accu. sup. r. his. † Ab electione † autem electores resiliere non possunt sicut nec postulantē à postulatione præsentata. ut supra de postu. bonæ memoriz in secunda. in uer. si enim. Nam electus habet ius petendi confirmationem. imò publicato scrutinio uariare nequeunt electores. sed ad eligendum cogendi sunt per superiorem ut infra eo. titu. publicato. & arg. ad idem in fra de iure patto. nullus. ix. q. iij. nunc uero. viij. q. iij. Actaldus. sed hoc intelligo cum omnes in unum consentiunt. sed cum uota capituli diuiduntur & consentiunt in diuersos. adhuc dico quod illi qui sunt ex parte maiori & minori resiliere non possunt. Alij qui sunt ex parte altera possunt imò debent. nam is eligendus est in quem maior & c. ueruntamen non intelliguntur uariare. hoc. n. faciunt iuris auctoritates. ut. ff. de colla. bono. l. nonnunquam. ff. de inofficio. testamen. l. Pomponius. §. sed nec impuberis. ff. quorum lega. l. j. §. quia autem. Vel intellige hanc de cetera. publicato. quod illi qui in scrutinio consenserunt non possunt uariare & à suis consensibus resiliere post scrutinium publicatum ante collationem & electionem quia secundum consensum in scrutinio adhibitos in scriptis redactos & publicatos facienda est collatio & electio nullius narratione admissa.
 32 † Sed sancta publicatione ac collatione cum iam appareat quis sit eligendus is scilicet in quem maior & sanior pars capituli consensit illi quæ sunt de minori parte resiliere possunt & uariare & adhærere illis qui sunt in parte maiori una cum illis eligere. ut no. supra eo. §. ad ele. autem per scrutiniū hoc ordine ueniunt. † Sed

- 33 ¶ Sed quid si publicato scrutinio appareat quod maior pars decepta est eo quod consensu si ignoranter in hominem minus dignum. nunquid illi qui sunt in parte maiori cum de iure suo diffidat, possunt à suis consensibus resilire. videtur quod sic. ut supra de postula. bonæ memoriz in secunda. Sed tamen secus est. Nam in hoc casu puto minorem partem saniores esse, & ideo illum eligendum qui fuerit à parte minori in scrutiny
- 34 nio nominatus. Sed quid si oēs in uno scrutinio consentiant & publicatione facta, illum omnino ineptum inueniant, puto ad novum scrutinium posse redire. Sed si iam electio sit facta, vel postulatio præsentata fuit superiori, secus, ut in prædicta decre. bonæ memoriz & infra de elec. bonæ. & c. innouit, nec turberis ex eo quod dicitur in decre. publicato. quod consentientes in scrutiny cogendi sunt per superiorem eligere. nam hoc intelligo si idoneus sit is in quem consensum est. ut infra eod. causam. ff. de mu. & ho. l. ut gradatim. in fine primi responsi. Sed hoc torum sine captione intelligas. cum vitium quod detegitur est in aperto. tunc enim prænitere licet. ut ff. de interrogato. actioni. l. de pte. §. Celsus. nam qui optauit acetum pro uino, potest iterum optare uinum ut. ff. de ope. le. l. ij. argumē. ff. de pigno. acti. l. eleganter. §. qui reprobis. & qui iurat aliter quam ei deferret iterum iurare debet ut. ff. de iureiur. l. q. per saltum. & qui male pronuntiat iterum iudicat. ut. C. de accu. l. iij. ff. de arbit. l. quid tamen. j. Respon. & ar. infra de accu. qualiter. Sed in his qui iam elegerunt, vel postularunt, & postulationem superiori præsentauerunt aliud obseruatur, ut superius dictum est, merito uidentur enim officio eorum functi bene uel male ut. infra de offic. delega. in literis. ff. de iudic. l. iudex. & l. quod iussit. ¶ Et nota quod si de aliquo facta fuerit postulatio & non admissa, iterum in ecclesia eadem & eadem ordinatio ne postulari non debet. ut supra de po-

stula. gratum. Et idem dico cum aliter cuius electio cassata fuerit uitio electionis. ut infra eadem. eo. titu. considerauimus secundum unam lectionem illius de cre. præter istam ordinationem quæ facienda est in uacatione illa. Nam in alia uacatione potest idem in eadem ecclesia iterum eligi. ut infra eodem super eo. ubi autem uitio persone reprobatur electio, nec in uacatione illa, nec in illa, nec in alia ecclesia eligi potest. ¶ Sed obijciunt cum electiones consueuerint cassari per modum exceptionis. ut infra de accu. super his, mirum est quomodo exceptio tantam efficaciam habeat contra id quod legitur infra de ord. cog. cum dilectus infra de excep. denique. §. ult. ff. de his qui noc. infra. l. lucius. Ad quod Respondeo in nullo uacillare debet opinio promouendi ut xxxij. dist. laici. eius autem conditio cuius per modum exceptionis cassata fuit electio grauata uidetur sicut illius qui per exceptionem repellitur à testimonio. ut infra de test. testimonium. & ideo huiusmodi promotio & in illa ecclesia in qua uitio persone reprobata fuit eius electio, & in alia impeditur. nam infamia facti onerat aliquos apud bonos & graues ut. ff. de obsequi. l. honori & a dignitate repellit. ut C. de dig. l. ij. Sed cum alicuius electio cassatur uitio electionis. tunc quia uitium est in materia, non imputatur electio. ut. ff. ad. l. Acqui. l. si seruus. §. si calcem. ff. de loca. & conduc. l. Item queritur. §. si gemma. unde incassatum non committatur infamia. ut. ff. de re mili. l. qui cum uno. §. non omnis. & §. exauthoratus. ff. de his qui nota. infamia. l. ij. §. signominiz. ¶ Nunc uidentum est de pena maioris eligentium. ¶ Est et sciendum quod si scierit eligant indignum ab ecclesiasticis beneficijs triennio sunt suspensi & privati tunc. id est, ea uacatione, uel tunc id est prima uice, uel electione occurrat facienda potestatem eligendi. ut infra eodem titulo cum in cunctis. ita ut si omnes deliquerint transferatur potestas eligendi ad superiorem: ut infra eodem

eodem titu. bonæ memoriz. & c. inno-
 quit. Si autem non omnes deliquerint,
 si aliqui de capitulo, tunc potestas de-
 voluitur ad alios, quos non deliquerunt:
 ut infra eodem titulo, cum Vincon. & si
 illi ad quos devoluitur eligant, & eodē
 modo deliquerint, ut prius, potestas re-
 dit ad primos, non ad superiorem, sic in-
 telligere voluerunt quidam decre. illā
 cum Vincon. dicentes tunc deum de-
 volui ad superiorem ius eligendi, uel
 providendi, cum omnes pariter, id est,
 simul deliquerint. colligentes hoc ex il-
 lo uerbo quod ponitur in decreta. bonæ
 memoriz Maguntinus, in fi. ubi dicitur
 si electores pariter deliquissent ad
 nos devoluta fuisset ordinatio ecclesiæ
 Maguntinen. Sed ego aliter intelligo
 decre. illam cum Vincon. sicut etiā glo
 saui. Et quod dicitur in decret. bonæ, pa-
 riter nō intelligo concursum in tempo-
 re delinquencium sed delicti similitudi-
 nem, ut sit sensus si primi electores de-
 liquerint, & secundi deliquerint parita-
 te delicti non temporis devoluta est or-
 dinatio & c. Absurdum enim esset dice-
 re quod nunquam ius eligendi a capi-
 tulo exeat nisi canonici diuini delique-
 rint, & quod uicium delinquentiū qua-
 si purgetur ex delicto aliorum, ut ad pri-
 mos ius redeat eligendi. Illi tamen ad
 hoc respondebant quod iste regressus
 & circuitus locum habet usque ad tres
 menses, qui dantur ad eligendum: ut li.
 disti. postquam. lxiii. disti. obeuntibus.
 & quod dixi devoluti ius providendi ad
 superiorem tanonicis eligentibus scien-
 ter indignum, locum habet cum canonici
 eligant contra formas. hic saluo quod
 in primo casu delinquentes privati sūt
 ipso iure, in secundo privandi per senten-
 tiam: ut patet hæc differentia ex illis de-
 creta, ut infra eodem titulo. cum in cun-
 ctis. & c. quia propter diversas, & nota
 quod cum in primo casu eligentes sint
 à beneficiis suis per triennium suspensi,
 durante suspensione alia beneficia ac-
 quirere non possunt, ut infra eodem ti-
 tulo per inquisitionem, infra de etate

37 & qualitate. cū bonæ. † Et est sciendū
 quod ab electo confirmato & consecra-
 to exigitur sacramentum fidelitatis: ut
 infra co. titulo significasti, secundum for-
 mam quam habes infra de iurisdictione
 ergo, & idem si metropolitanus fuerit, co-
 ceditur pallium ad usum & nomen: ut in-
 fra de postulatio. prælato. bonæ memo-
 riz. in fine. in secunda. in quo plenitudo
 Pontificalis officij confertur. ut infra de
 usu palij. nisi scilicet in quinque. in voca-
 tione concilij. crismatis consecratione. de
 dedicatione basilicarum. ordinatione cle-
 ricorum, & episcoporum consecratione.
 ut infra eodem titulo quod sicut. §. præ-
 teream.

Summarium

- 1 Translatio quid sit.
- 2 Transferri qui possint, & qui transferen-
 di potestatem habeant. Et iur. 3. & 4.
- 3 Episcoporum translatio ad solum Papā
 spectat.
- 4 Prælatus an inuitis cogi possit transferri
 ad dignitatem maiorem.
- 5 Cause transferendi quas sint.
- 6 Translatum non sequuntur honores re-
 les.

DE TRANSLATIONE

Prælatorum. Rubric.

DICTUM est supra de quibusdam
 modis per quos providet eccle-
 sijs de prælatis. sed quia plerum-
 que providetur transferendo prælatos
 de ecclesijs ad ecclesias. Idcirco subiun-
 tur hic rubricæ de translatione prælato-
 rum. Vel aliter continuabis. Dicunt
 est supra de postulatio. sed quia plerum-
 que postulantur prælati alijs ecclesijs
 alligati. ut supra. de postu. bonæ memo-
 riz in prima & secunda. & c. si unanimi-
 ter quos transferri oportet. ideo hic de
 trāsla. tractatur. Videamus igitur quid
 sit translatio, qui possunt transferri, ad
 quem pertineat potestas transferendi.
 &

& quæ sit causa transferendi. ¶ Translatio ¶ est de sede ad sedem commutatio. unde quod hic appellatur translatio alibi appellatur mutatio. ut vij. q. j. mutationes. ¶ Potest transferri aliquis de minori ad maiorem ecclesiam. qui. n. prouehitur de minori ad maius prouehitur. xcij. dist. legimus. in fin. ff. de mu. & ho. l. ut gradatim. et maxime obuiet cum agitur de translatione episcoporum. cum enim episcopi transferri non possint de sedibus ad sedes nisi per dispensationem. ut not. supra de postulatio. facilius dispensatur. ut de minori quis transeat. ad maiorem. quàm de pari ad parem. uel de maiori ad minorem. ut infra eod. tit. c. j. & c. licet. Est igitur hoc secundum ordinem. ut habens minorem dignitatem transferatur ad maiorem. ut infra eodem capi. j. & vij. q. j. mutationes. ¶ Pertinet ¶ autem translatio episcoporum ad Papam solum. ut infra eodem titulo. c. fi. & vij. q. j. mutationes. & infra eodem titulo inter corporalia. Aliorum autem praelatorum inferiorum ab episcopis translationes fieri debent auctoritate episcoporum. ut vij. q. prima episcopus de loco. nisi praelatus is qui transferendus est sub sit Romanæ ecclesiæ immediate. ut supra de consue. cum venerabilis. ¶ Item requiritur consensus capitulorum seu clericorum a quibus sunt aliqui transferendi. est enim quædam alienatio. & idco cōsensu clericorum est requirendus. ut. x. q. ij. in autem. hoc ius porrectum. xij. q. ij. sine exceptione. x. q. ij. in c. ulti. nam maior est alienatio personarum quàm rerum. quia personæ preciosiores sunt rebus. ut xij. q. j. precipimus. & prius querenda est persona quam iuris ratio. ut. ff. de iure. codic. l. quidam referunt. & hominum gratia res natura comparat. ut. ut in lit. de re. di. §. in pectus. & qd dico requirendum consensum clericorum. locum habet in his praelatis qui sub sunt episcopis immediate. ar. lxxj. dist. clericos. infra de renun. ad monet. sed si alijs praelatis medijs sub sunt ut ab

batibus seu prapostis. eorum etiam cōsensu est requirendus. ut. lvij. dist. c. j. & ix. q. iij. conquestrus. liij. di. ca. j. sed si per alium episcopatum clericus uocatus sit. tunc huc habeat medium praelatum. siue non consensus episcopi est requirendus. ut. lxxj. dist. per totum. lxxv. dist. florentinum. ¶ Sed quid si praelatus aliquis uocatus ad dignitatem maiorem noluit transire dixerunt quidam cogi non posse. quia nemo cogitur crescere inuitus. ut. lxxiij. dist. gella. sed si ex causa utilitatis uel necessitatis petatur translatio puto fore cogendum. ar. vij. q. j. omnis qui gamebat. Nec ob. quod dixi quoddam nemo crescere inuitus compellitur quia multa bona conferuntur inuitis. ut. xliij. di. & qui emendat. & inuitus aliquis liberatur ut. ff. de neg. ge. l. solue do. ff. de solu. l. solutione argu. ad id. ff. de lib. cau. l. j. & ij. ff. de appella. l. non tantum. ff. quando appella. l. l. iij. §. ulti. ¶ Transferre ¶ autem episcopos & superiores solius Papæ est ut dictum est. nā hoc & quædam alia soli Papæ competunt. quæ his uerbis notantur. ¶ Restituit Papa. solus deposuit & ipse. Diuidit ac unit. eximit atque probat. articulos soluit. synodumque facit generale. Transfert & mutat. non prouocat melius ab illo. ut hæc sine gloria probantur per iura. ij. q. vj. Ideo. ij. q. vj. quauis. & c. dudū. xvj. q. j. precipimus. vij. q. j. & temporis. xvj. quæstio. j. frater noster. xvij. dist. regula. xij. q. j. quoties. xvij. dist. c. j. ij. & iij. vij. q. j. temporis qualitas. c. mutationes. ix. quæstio. iij. cuncta. ¶ Translationum ¶ etiam causæ duæ sunt. utilitas & necessitas ut. vij. quæstio. j. Omnis qui gamebat. & c. episcopus. de loco qui enim ex altera istarum causarum transfertur. non transit sed transfertur. ut vij. q. j. mutationes. non mutat sed mutat. ut vij. quæstio. j. scias. ¶ Tres autem sunt causæ transitus leuitatis. cupiditatis & humilitatis. Cum quis utilitatis causa transfertur omnino eximitur & liberatur a prima ut supra de postu. bonæ memoriæ. in secunda. in fi. Vt nihil

hil commune habeat cū priori. ut. xxj. q. ij. Si quis iam translatus quod intelligo cū translatus est cum effectu: ita ut possessionem illius habeat ad quam transfertur. ut supra titulo proxi. cum in cunctis. Alioquin secus. ut xij. distin. si quis episcopus ordinatus. &c. si quis episcopus. &c. cap. si qui episcopi. sic & ex eo tempore incipit quis posse testari iure militari cum in numerum militum est receptus non cum electus est in tyronem. ut. ff. de mili. testa. l. Ex eo tempore. vel quod verius puto. cum episcopus absoluitur a vinculo quo prior ecclesie tenebatur data sibi licentia ad alteram transeundi antequam ad secundam transeat. vel si non admittatur a secunda adhuc dico nihil commune habeat cum priori à qua exemptus est. est tamen episcopus nullum possidens episcopatum. ut. ff. de bon. poss. ex testa. mili. l. una in fi. verumtamen quamvis possessionem ecclesie non habeat ad quam transfertur dominium, tamen vel ius in ea quæsit. ut. ff. de acqu. pos. l. cum hæredes. ¶ Cum causa necessitatis quis transfertur idem est quod supra aliquando enim ex causa necessitatis fit translatio. ut cum prelatus in sua ecclesia persecutionem patitur & hostilitatem. Sed & tunc dici potest causa utilitatis transferri. cum in sua ecclesia in fructuosus existat. & ob hoc istæ duæ causæ plerumque coniunguntur. ut vij. q. j. scias supra titu. proxi. in causis. Si verò necessitatis causa non transferatur sed transeat, tunc cessante necessitate quasi iure postliminii redit ad suam ecclesiam ut vij. q. j. postorialis. ¶ Transfit quis de ecclesia ad ecclesiam causa leuitatis in quo casu dixit Hugolinus quod si alteri ecclesie adhæreat sine monitione potest priuari prima, nisi prima uoluerit eum repetere. Si autem adhæserit alteri, aut habet ecclesiam pro derelicto, aut nō. Si habet, puta quia contrahit matrimonium sit miles. tunc sine monitione priuatur. & idē dixit in alijs. casibus. ut cū quis defuerit ab ecclesia per tres se-

ptimanas, vel duos mēses sine iusta causa, & absque licentia sui episcopi in studio vel peregrinatione. In his omnibus dixit posse priuari sine monitione, quasi in his omnibus ecclesia pro derelicto habeatur. honestum tātum esse dicebat ut admonerentur. ut vij. q. j. si quis in clerico. &c. si quis præsbyter infra de clerico. non resi. inter quatuor. verius puto quod in his casibus & consimilibus admonendus sit absens, ut infra de appel. peruenit infra de senten. excom. in audientia infra de clerico. non resi. Ex parte. & ar. vij. q. j. peruenit infra de clerico. non resi. ex tua. nec enim facile præsumendum est aliquem habere ecclesiam pro derelicto, forte multis laboribus acquisitam ut infra de renun. super hoc. nec ex sola absentia hoc præsumitur: cum possit quis ex iusta causa abesse. ut infra ut littere non contraria. quoniam frequenter. Sed si requisitus nō inueniatur tunc procedatur secundum illam decre. infra de clerico. nō resi. ex tua. Vbi verò certum esset ecclesia non habere pro derelicto: ut cum quis ex superioris licentia se absentat, & si ultra moretur qui superiori placeat admonendus est, eo. nō sine causa remouendus. ut vij. q. j. præsentium. ¶ Item transit quis causa cupiditatis siue ux. ambicionis. & tunc priuandus est habitus & ambitus. ut vij. q. j. eos. Si quis episcopo. infra eo. si. quanto fed. ecclesia potest eum repetere si uult ut vij. q. j. non oportet. Sed in hoc opponitur. Nonne hodie perdit primam recipiendo secundam: ut infra de præn. de multa. Respondeo. perdit sed non perditur. unde si ecclesia prima uelit repetere suum prelatus si sine resignatione prioris ecclesie & sine superioris licentia transiit ad aliam, bene potest, est tamen præsumptio canonis quod eo ipso quod quis transit ad maiorem uideatur ambicionis causa transilire. ut vij. q. j. si quis episcopus. nullus enim transit de maiori ad minorem. ut infra de clerico. non resi. c. j. ¶ Item transit aliquis causa humilitatis. cum quis relicta sua ecclesia religionē ingreditur. Nam licet

in priuatis personis, sufficiat licentia petita & non obtenta, ut infra de regul. lib. 2. c. 1. q. 1. spiritus dei ducitur non est sub lege. xix. di. dux. in episcopis tamen secus est. ut dicam infra de renun. c. 2. tertiū uero prelatus inferioris episcopis & si licentiam petere debeant. possunt tamen ea non petita intrare. Præter hæc causam scilicet religionis si quis uelit ecclesiam deserere resignet in manu prelatus, ut infra de renun. admonet. uel in manu Papæ si ei subest immediate, ut in fræ. q. 1. Alioquin ecclesia potest cū reperi se si uult. ut vij. q. 1. non oportet, uel ipse superior. ut vij. q. 1. Si qui uerō. & c. si quis presbyter. ipse autem reperire ecclesiam non ualeat. ut vij. q. 1. eos. nam & si inutilis sit renunciatio. habet tamen in se tacitum pactum ne perat, si cur & inutilis acceptatio. ut C. de pactis. l. si unus. §. pe. ff. de accep. l. an inutilis, & hoc uerum est in prelatus iam quæsitis. secus in acquirendis, ut infra de his quæ fiunt à maio. par. cap. Ex ore, tunc si ex conscientia criminis dimissa prelatura ad uitam monachalem descendit, ad prelaturam secularem resurgere de iure non potest. Alioquin secus. ut vij. q. 1. hoc nequaquam infra de renun. post translationem. ¶ Vnum autem in summa 4 notabis quod honores reales non sequuntur translatum: ut si primò fuerit palliatus & transferatur ad aliam ecclesiam, quæ dignitatem pallij habeat oportet translatum iterum palliari supra de postu. bonæ memoriz. in fi. in secunda. quia licet pallium uideatur personale adeo ut cum persona sepiatur. ut infra de usu pallij. ad hęc. tamen gratia & contemplatione loci datur, & ideo reale censetur, unde persona cui conceditur non utitur eo ultra locum. ut infra de usu pallij. ex tuarum, & si palliatus loco renunciaret, non retineret usum pallij, ut infra de renun. ad suppliationem. & succedens palliato non utitur eo nisi pallium ei concedatur. Sed iniuria fieret ei si pallium non concedatur. sicut arg. ad hoc. ff. de aqua quoti. & xli. l. i. §. pe.

Summarium

- 1 Pallium quid sit.
- 2 Pallium cui, & sub qua forma verborum
concedatur. & m. q.
- 3 Vitia per dignitatem angari debet.
- 4 Pallio quibus in locis, & temporibus uten-
dum sit.
- 5 Proconsul ubique proconsularis insignijs,
utitur, & voluntariam iurisdictionem
exercet.
- 6 Item & legatus de latere Papa.
Mittam & amiculum pastoralium ubique
deferat quilibet metropolitanus.

DE VSV PALLII.

Rub.

DICTUM est supra de postulacione, de electis, & de transacione. Sed quia per hos modos assumptos uti pallio deet, si ecclesijs ad quas assumuntur dignitas pallij debeat, ideo post illos tractatus ponit rub. de usu pallij. ¶ Videamus ergo quid sit pallium, cui concedi debeat, & a quo. Item quibus locis & temporibus utendum sit pallio. ¶ Pallium ¶ est insignie ornamentum archiepiscoporum, & episcoporum, sumptum de corpore Beati Petri, ut supra de electio. significasti. In pallio autem plenitudo pontificalis officij confertur, ut infra eodem titu. nisi. unde ante pallij receptionem ecclesia dicitur uindicta. ut. c. dist. quoniam : quia sine pallio quxdam expediti non possunt. ut supra de elec. quod sicut. §. praterea. in Papa uero pallium designat plenitudinem potestatis, ut infra eodem titu. ad honorem.

¶ Conceditur pallium archiepiscopis & episcopis aliquibus ex specialia gratia, ut infra de precrip. cum in iuuenute. Conceditur pallium summus pontifex alicui prelato in curia existenti, uel eius nuncio, uel mittit illud per

apo-

apocriarios Roma. ecclesi. ut supra de
 3 elect. significasti. c. distin. c. pallium. & c.
 scriptorum Pallium conceditur for-
 titer pollutanti. ut. c. distinctione. pri-
 sca. sicut & literæ dimissoriæ. ut. ij. qu.
 vj. post appellationem. sicut & pecca-
 torum remissio. ut de pœnitent. distinc.
 j. importuna. ¶ Conceditur autem
 pallium his uerbis. Ad honorem Dei
omnipotentis & beate Mariæ uirgi-
nis, & Beatorum Apostolorum Petri
& Pauli. domini Papæ Gregorij &
Roma. eccle. nec non ecclesiæ tibi com-
missæ tradimus tibi pallium de cor-
poris Beati Petri lumpum. plenitudi-
nem ualet pontificalis officij ut utaris
eo inter ecclesiam tuam certis die-
bus qui exprimuntur in priuilegijs ab
apostolica sede concessis. Conceditur
 iuranti. ut supra de electio. significa-
 sti. c. disti. optatam. cum augmento ho-
 moris pallij crescere debet cura pasto-
 ralis sollicitudinis. ut ornatu uestium
 4 actionum ornata conueniant. ut. c.
 distinctione omnis. ¶ Augeri enim
 debet utilitas per dignitatem. ff. de iu-
 di. l. si longius. in fin. ff. de donatio. l. si
 iustitiam. ff. de usu. & ha. plenum. ff. de de
 leg. j. l. si seruis plurium. ff. de iudi. l.
 sed & si susceperit. §. primo. & argum. in
 fra de offi. de le. sanc. xxiii. q. j. qui con-
 tra pacem. ij. q. viij. quisquis. Sed dum
 decorari pallio uolumus. forsan mo-
 ribus indecori. ut. c. distincti. contra mo-
 rem. ¶ Summus pontifex ¶ utitur pal-
 5 lio semper & ubique. Alij autem præ-
 lati nec semper nec ubique quia ille
 in plenitudine potestatis illi in par-
 tem sollicitudinis sunt assumpti: ut in-
 fra eo. ti. ad honorem. Vnde illi in sua
 ecclesia. i. in qualibet ecclesia suæ provin-
 ciæ si sit metropolitanus uel sup. dio. si sit
 episcopus utitur pallio & certis diebus
 qui in priuilegio suæ ecclesiæ continen-
 tur. ut infra eodem. c. j. & c. ad honorem
 & c. ultimo. Aliquando ex spirituali cō-
 cessione licet alicui extra suam provin-
 ciam ut diocesi. uti pallio pro missarum
 solennitatibus. pro consecrandis suffra-

ganeis. & clericis ordinandis. dūmodo
 hant de permissione illius in cuius diocesi
 celebratur. ut infra eodem tit. ex tua
 rum. & c. cum sis. sed licet ita sit de iure
 communi quoddam quis uti non potest pal-
 lio nisi in sua provincia uel diocesi ut
 dictum est sicut serica ueste utendum
 non est nisi in cenā. ut. ff. de usufructu. l. sed
 & si quidem. §. sed & si uestimentorum.
 uidetur tamen quodam argu. legali nō
 esse absonum si palliati utantur pallijs
 6 extra suas dioceses. Nam ¶ proconsul suis
 utitur insignijs ubique postquam urbē
 egrediatur. ut. ff. de offi. procon. l. j. Sed il-
 lud contingit ratione mittentis. mitti-
 tur enim a principe. & ideo tanquā per-
 ueniat ad provinciam sibi decretam uti
 tur insignijs & exercet ea quæ sunt uo-
 luntariæ iurisdictionis. ut. ff. de offi. pro-
 con. l. ij. sicut & legatus domini Papæ
 qui dicitur de latere ipsius. ut infra. de of-
 fi. leg. quōd translationem. & c. excom-
 municatis & infra de senten. excom-
 7 muniatis ad eminentiā. ¶ Mirrā autē &
 annulū pastorem deferre quilibet me-
 tropolitanus ubiq; in missa privata. nā
 & flamines ubique pilum portabant.
 ut xxj. distinc. clerici. in eis enim non si-
 gnificatur plenitudo officij sicut in pal-
 lio. ¶ In summa notandum est quōd
 pallium dandum est cum cōcessione no-
 ui priuilegij & renouatione antiqui. ut.
 c. distin. c. antepenul. & ultimo.

Summarium

- 1 Renunciatio quid sit. & quis renunciare possit.
- 2 Renunciari quibus possit.
- 3 Clericus an forti priuilegio renunciare ualeat. & m. §.
- 4 Clericus a quo ordinem recipit. & iudiciū recipere debet.
- 5 Renunciatoris effectus qui sint.
- 6 Renunciare non compellitur quis iniustus.
- 7 Remittens dare intelligitur.
- 8 Renunciando beneficio in quo casu quis efficiatur simoniacus.

DE RENUNCIATIO-
ne. Rub.

QUAE ea quæ postulationibus, electionibus, & translationibus acquiruntur plerumque renunciatione perduntur. idè post tractatus illos subiicitur rubrica de renunciatione. ¶ Videamus ergo quid sit renunciatio, quis possit renunciare, cui facienda sit renunciatio, quæ possint renunciari, quis sit effectus renunciationis, & an ad renunciandum quis compellatur inuitus. & an post renunciationem potest renuncians penitere.

- ¶ Renunciatio est propriè rei uel iuris spò:anea refutatio. ¶ Potest renunciare is ad quem pertinet quod renunciatur. Generaliter enim quilibet potest renunciare rei sue uel proprio iuri, ut probatur infra per multa iura. & vij. q. i. quam periculosum. C. de pac. l. si quis in conscribendo infra de foro competenti. si diligenti. infra de regu. ad apostolicam. Sunt tamen quidam quibus libera non est resignandi potestas: ut prælati qui ligatas habent alas, quibus satagunt uolare ut liberum non habeat absque superioris permissione uolatum. ut infra eodem titulo. l. i. et. nisi, quorum causa renunciandi examinanda est. ut infra eodem titulo. nisi. Et est ratio quia prælatura non datur alicui propter ipsam solum, sed propter alios, non ut præsint sed ut pro sit. ut prima quæstione. §. ecce cum honore. viij. quæstione prima qui episcopatum. & quia in prælatura salus communis agitur & lucratio animarum. iuxta quod Apostolus ait de seipso. Cum esset liber ex omnibus omnium me seruum feci ut plures deo lucrificarem. ut. xxvii. quæstione prima. iam nunc unde dicit se plus ceteris laborasse. ut infra eodem titulo. nisi. §. quippe. & xxij. quæstione. iij. quis non potest. ¶ Renunciare non possunt furiosi & sui incompetentes ni-

si habeant dilucida intervalla in quibus renunciare ualent. ut. vij. quæstione prima quamuis trille, & tunc renunciationis causa per superiorem inquiritur. ¶ Renunciatur his quæ sunt iuris priuati: ut patet per iura superius allegata. ut. ff. de edili. edicto. l. quare. §. si uenditor. infra de priuile. si de terra. & c. accedentibus. ff. de pactis. l. pacisci. ff. de minoribus. l. iudex. ff. de feriis. l. prima. à qui. appel. non lic. l. j. C. de tempo. appel. l. ultima. in fi. & in multis alijs iuribus quæ quilibet curiosus per se notare potest. sed iuri publico uel interdicto in fauorem omnium non potest. ut. ff. de pact. l. ius publicum. infra de senten. excommunicata. contingit infra de foro competenti. si diligenti, uel aliter iuri fauorabili tantum potest renunciari. iuri uero fauorabili & odioso si cui est illud de quo loquitur c. si diligenti. & c. contingit. non potest illud enim ius quod clericis indulgetur de foro & privilegio illius decre. xvij. q. iij. si quis suadente. inductum est in fauorem clericorum & in odium laicorum qui oppido infesti sunt clericis. ut. ij. q. vij. laicos. Et simile alias quia auxilio uel legationi renunciatur ut. ff. ad uell. l. ul. C. quando mun. off. fun. aut. mater. sed Macedoniano non potest unde & post sententiam datur ex exceptio. ff. ad Macedo. l. tamen. Et est ratio quia Velleyanum est fauorabile tantum, id est, in fauorem mulierum inductum. Macedonianum est inductum in fauorem filiorum familiæ, & in odium creditorum: ut. ff. de conditi. indebi. l. qui exceptionem uel alijs non potest quæ renunciare iuri suo cum ex sua renunciatione etiam iuri alterius præiudiciu generetur, & unde clericus non potest renunciare foro, quia ex hoc præiudicaretur episcopo. ut. xi. q. j. clericum. iij. q. vj. non liceat. à ¶ Iquo enim clericus ordinem recipit. & iudicium recipere debet. ut. ix. q. ij. nullus primas fureses & penitenciales. ut. de pe. di. vj. placuit. infra de pz. & re. om. nis. ¶ Præterea ¶ si sic clerici fori privilegio

privilegio renunciare possent, iam clerici de uno episcopatu possent sibi constitutere alium iudicem in alio episcopatu: ut. ff. de iud. l. in eo. modo clericus non potest renunciare privilegio totius collegii indulto clericis. xvij. q. iij. Si quis suadente. nam & fractionem numerum remittere possit. ut. xxij. q. iij. c. si illic. iniuriam tamen facta ordini abolere non potest. unde eo remittente actionem suam ei qui manus uiolentas in eum iniectae tenere. excommunicatio duratur in decre contingit. Quidam tamen dicunt quod clericus & si forte privilegio renunciare non possit expresse, tacite tamen potest arg. ff. de procu. l. si iussa. §. veterani. C. de iura. calum. l. iij. quod non puto verum. Item renunciare non potest quis per quod deo & homini obligatur ut uotis, pollicitationibus, iuramentis, conuentionibus et promissis & per hoc matrimonium renunciarum non potest, quamuis iuri exigendi debitum renunciare possit. ut infra de conu. uer. c. iug. i. quidam inrauit. Renunciari debet ecclesiis, beneficiis, & praebeendis: apud eum a quo hic recipitur ut infra c. ii. admonet. xvij. q. ij. abbas, potest ut inde fiat curae priuatio unde dicitur in aut de defenso. c. i. §. non habere alioquin si quis in consensu suo episcopum ordinem ecclesie suam quam ecclesia absoluitur ab ipso ut infra eo. c. i. quod in dubijs. & vij. q. i. eos ut ipse eam repetere non possit. respondetur tamen potest ipse ab ipsa ecclesia ut non supra in summa de transla. prael. §. iij. & hae uera sunt nisi habes ecclesiam translatam ad religionem. tunc enim ualet ingressus, nec reuocari potest ab ecclesia uel episcopo, quo in consensu potest fuisse, quamvis licet tunc peccare debuisset, ualet tamen ingressus. petita & non obtenta uel nulla petita ut infra de regula licet. xix. di. duae. Sed aliud est in episcopatu quem etiam religionis causa deferere non licet, & hoc ideo quia maior fructus inesse creditur curae pastoralis quam uix contemplatiue ut infra eo. c. iij. §. i. q. d. intelligo eum ita res geritur sicut nosse iubet Imperator. ut. xl.

diante omnia. ¶ Effectus renunciationis
6 test ut renuncians repetere non possit quod semel recitauit. ut. vij. q. i. quod periculum sum. ff. de xdi. edit. l. quereitur. §. si uenditor. C. de iurei. l. si quis iussurandum. xxiij. q. iij. si illic. ff. de successio. edit. l. i. §. q. semel. xvij. q. ij. Gofaldus. xvij. q. ul. ti. dudum. xxi. q. ii. si quis iam translatus. xxi. di. si quis episcopus uacans. vij. q. i. hoc nequaqua. ut. infra eo. c. i. post translationem C. de codici. inser. l. cum quidam infra de cau. pos. & proprie. pastoralis in aut de testibus. §. quia uero multi. ¶ Renunciante non compellitur quis inuitus. ut. vij. q. i. quamuis debet igitur renunciatum esse uoluntaria non extoritur infra q. me. causa ad audientiam. absolutio. omnino. n. quis renunciare debet rei spirituali: ut infra de offi. de leg. ex pte infra de sumo. ex infirmatione, quia nec dari uel remitti uel renunciarum debet aliquid spirituale pacto uel conditione iterueniente. ut. c. i. q. iij. quod pio. 8 in fi. §. qui. n. remittit intelligit dare: ut viij. q. iij. talia infra de testibus uenies. ff. de calumnia. l. qui. uenies. ff. qui infra. credid. in fraudem licet sit ar. contra. ff. eo. ti. l. si pignus. C. ad uel. etiam. ¶ Sed pone quod renuncietur simpliciter & absolute sine pacto & sine conditione uerum tamen hoc renuncians gerit in mente ut ex renunciatione rei spiritualis aliquid sibi temporale accedat apud districtum iudicem qui scrutator est cordium & cognitor secretorum culpabilis iudicatur. ut in 10 fra de simo. iura in fi. §. sola enim uoluntas simoniaca facit. ut. l. q. i. qui studet 11 ficitur & spes sola facit usurarium ut in 12 fra de usur. c. consulu. xxi. q. iij. c. i. §. uoluntas. n. & propositum distinguunt maleficia. ut infra de sen. ex. cum uoluntate. ff. ad le. Cornel. de sicca. l. diuus. Sed aliud est in prohibitis: quia simoniaca & aliud in symoniacis, quia prohibita, quaedam enim prohibentur hodie quia & olim in ueteri testamento. simoniaca erat ut uendere spiritualia. in his studiosa uoluntas inducit simoniam: quaedam uero hodie simoniaca iudicantur quia fieri prohibentur quae tamen in ueteri te-
stamento

flamento nec simoniaca nec prohibita inueniuntur ut uedere castaldionatu & aduocationem ut. q. j. si quis episcopus. dare passum uel pallium in receptione canonici, ut infra de simo. Iacobus, In his & consimilibus non committitur simonia sola uoluntate. Et est sciendum quod simonia mentalis sola poenitentia aboletur, ut infra de simo. c. ult. ¶ Item notandum est quod episcoporum cessio in scriptis est facienda. ut. vij. q. j. sicut uir. §. ecce. & c. qualiter. & c. quamuis sit triste. ¶ Et est arduum uidere tan renuncians ualeat poenitere. Et est sciendum quod si quis renunciare intendens nocet superiorem literis siue nuncio ut ueniat recipere cessionem eius, si antequam superior ueniat ille poeniteat reuocatio non nocet. ut infra eod. tit. l. c. sicut non nocet uocatio patroni in ius siue uenia edita. ut. ff. de in ius uo. l. quamuis, & tunc est poenitentia locus ut. ij. q. vj. si quis libellos. ff. de condi. causis. dan. l. si petunia. ij. q. xlii. si quis iratus. infra de appe. directis. ff. de interroga. c. l. de zate. §. Celsus. & hoc uerum est nisi poenitentia esset a tero capta. ut. ff. de regu. iur. l. nemo. ut si res integra non est ut in l. i. mandati. §. recte supra de elec. in causis. ff. de cessio. bo. l. is qui bonis. C. qui bo. ce. pos. l. ij. puta si a superiore petita est cedendo licentia & admissa. infra eodem tit. quidam. Et sunt duae rationes quare tunc non est poenitentia locus. Una ne superiori uideatur ludibrium qui cessionem admittit. ut supra de postula. bonae memoriae in secundo. in uer. si enim. Alia quia praesumptio iuris est quod is qui cedit utilitatem ecclesiae respiciat in cedendo dum se insufficientem recognoscit. ut infra eodem titulo. c. ult. uel propriam salutem attendit, dum conscientiam criminis habet. ut. xlii. distine. nerui. & infra eodem. c. nisi. j. responsa. infra de simo. ex insinuatione. Aliud tamen est in cessione bonorum secundum leges. Nam post cessionem rebus tamen integris manentibus locus est poenitentiae. ut. ff. de cessio. l. is

qui. Sed ibi cessant rationes superius assignatae. ¶ In summa est notandum quod renunciari non potest rei quam quis sibi competere ignorat. ut. ff. de inoff. testa. l. mater decedens. ff. de acqui. hære. l. is qui. §. si quis dubitet. & l. is qui putat. & ar. ff. quibus ad liber. procla. non licet. l. penul. §. nemini. Item ¶ renuciari rei non potest quae non habetur nec haberi potest, ut. ff. de regu. iur. l. Eius. & l. qui potest. ff. de acqui. & om. hære. l. nolle. & l. is qui hares. j. responsa. & l. is qui potest. ff. de suc. edic. l. j. §. decretalis. & ar. ff. quod metus causa. l. Sed & partus. §. Iulianus in si. pacto autem remitti non potest quod nondum competit. ut. ff. de pac. l. pactum. re pudari non potest nisi interuentu auctoritatis iudicialis. ut. ff. de cur. bo. da. l. prima.

Summarium

- 1 Negligentia quid sit, & qualiter puniatur.
- 2 Negligentia per quem suppleri possit.
- 3 Negligentia sine mora an purgetur.
- 4 Intellectus ad c. literas, infra eod. tit.

DE SUPPLENDA NEGLIGENTIA PRALATORUM. Rub.

DICTVM est supra de modis per quos assumuntur praelati ad dignitates & praelaturas. Sed quia in praelaturis perfunctorie & adulatorie res aguntur: ut. xl. distin. ante omnia. & quod negligitur supplendum est. quod autem omittitur oblatandum. ideo hic subijciunt rubrica de suppleto. prala. ¶ Videamus igitur quid sit negligentia, qualiter puniatur, per quem suppleri possit quod omittitur, & an mora purgetur. ¶ Negligentia est eius quod fieri debet & potest omissio. Puniatur autem negligentia quia potestas exequendi quod negligenter omittitur transferretur ad alium, ut infra eo. tit. licet.

licet, & c. literas, supra de elec. ne pro defectu infra de conceſ. praz. nulla. & c. poſtulaſti. aliquando in conſuſionem negligētis benedicere nō benedictus pro benediſto habetur ita ut liceat abbati non benediſto aliquem benedicere. ut infra eodem titu. c. j. Nec ob. lxxix. diſt. quoniam ubi dicitur quod ita demum licet abbati manum imponere ſi eidem manus impoſitio facta fuerit ab epico po ſecundum morem præficiendorum abbatum, nam illud intelligo de manu ordinaria, modo non ordinatus nō imponere poteſt ut ibi. munus autem benediſtionis quod pro profeſſis impenditur licet ei præſtare ut hic quod in ſa uorem religionis eſt inuentum, ſicut & illud ut non baptizatus baptizetur. ut. xxxij. diſt. ii. c. præter. §. verum Negligentia prælatorum diuerſimodè puni tur, in iure ſecundum diuerſitatem & qualitatē eorum quæ negligentur. unde aliquando inuenio leuem poenā imponi pro neglectu ſcilicet excommunicationē duorū menſium. ut. i. q. j. quicquid. aliquando grauem. ſcilicet poenam depoſitionis. ut. lxxxj. diſt. ii. c. dictum lxxvj. diſt. ii. c. ix. quæſtio. iij. placuit. c. di. quoniam ſupra de tranſla. prala. inter corporalia infra de ſtat. mo. c. ij. §. qui uerò peculium. C. de offi. præfec. ori. l. ſi quos. ff. de cuſto. & exhib. car. ceri. & l. milites. Sed diſtingui poteſt inter modicam negligentiam & magnā. ut iura poſteriora locum habeant in negligentia magna quæ culpam ſapit. ut. ff. de verb. ſignifica. l. magis, priora uerò in modica. uel dici poſſet quod iura poſteriora locum habeant cum quis mortuus adhuc negligit ut monitio negligentiam aggrauet & poenam grauiorem inducat, ut infra de cle. ex. uel de po. miniſ. c. ij. infra de ſenten. excom. in ti. manit. & c. contingit. xij. quæſtio. ij. indigne. xi. q. j. petimus. ij. quæſtio. vij. qui nos tūc infra de cleri. non reſi. extu. ¶ Suppletur aliquando negligentia maioris per minorem ut infra de cōceſ. praz. nulla. & c. poſtulaſti. ix. q. iij.

Cum ſimus lxxxix. diſt. ii. volumus. Aliquando minoris per maiorem ut infra de conceſ. praz. dilectus ſupra de elec. ne pro defectu. & infra eo. titu. c. ij. & c. licet. & c. ultimo. ¶ Purgatur negligentia ſive mora ꝑ in quibuſdam. ſcilicet ut fieri poſſit poſt tempus quod in tempore faciendam eſt. in quibuſdam uero nō purgatur, nam tollitur poteſtas faciendi. poſt tempus purgatur in canone per biennium non ſoluto infra de loca. & conduc. potuit. & c. propter ſterilitatem. Purgatur in reſtituendo eccleſiæ rē alienatam, ut infra de re. ec. non alienā. ſi quis prebiterorum. Item purgatur in iudicijs uſque ad lit. conteſta. ubi ante non intereſt aduerſarij. ut. ff. ſi quis cau. l. & ſi poſt tres. C. de fidei uſ. ſancimus. j. de offi. dele. conſuluit. Non purgatur in pœnalibus obligationibus i quibus mora committitur per diei tranſuſionem. ut. ff. de uerb. obli. l. ſi fundum. & l. ad diem. C. de contrahen. & cō. ſt. l. magnam. C. de iure emph. l. ij. ff. loca. & condu. l. quæro. §. inter. Item non purgatur mora liberti qui ſcripturam ſux libertatis infra annum ordinationis noui pontificis manifeſtare contempſerit, ut xij. q. ij. longinquitatem. non purgatur in collatione beneficiorum. nam ſi infra tempus à iure ſtatutum beneficia non conferantur ab illo ad quem collatio ſpectat, poſtea non conferuntur ab eo; ſed tranſit poteſtas conferendi ad alium, ut probatur hic infra eo. ti. licet. Nec ob infra eo. ti. literas. ubi uidetur quod mora purgatur, quia ibi approbatur collatio facta poſt tempus ab illo qui conferre neglexerat infra tempus, ſed certè ibi non approbatur ſed de patientia tolleratur. Prælati igitur cauere inuigilent ut circa executiones ſuorum beneficiorum & officiorum diligentes exiſtentes, nec credant ſibi lectionem & orationem ſufficere, ſed ad opera charitatis manus extendant ut. lxxxvj. di. fratrem noſtrum.

Summarium

- 1 Ordines sacri quando conferri possint, & debent.
- 2 Virginitas consecratio quando fieri possit.
- 3 Viduus nullus pontificum utare possit.
- 4 Velum consecrationis a quo debeat imponi.
- 5 Velum quodplex sit.
- 6 Velum praelationis etiam olim dabatur abbatibus, Tempus autem de subditia ordinum.
- 7 Ordines sacros conferre qui possint.
- 8 Sacramenta qui possint conferre.
- 9 Subditus sciens episcopum suum hereticum, vel schismaticum occultum non praesentem, non debet permittere se ab eo ordinari.
- 10 Sciens episcopum suum notorium fornicatorem, vel occultum simoniacum in ordine, nunquid a tali ordinem recipiat.
- 11 Subditus ignorans episcopum suum esse simoniacum, si ab eo ordinetur, an ordinem executionem recipiat.
- 12 Quid si scias vel credas episcopum suum simoniacum non suo ordine, sed in collatione ordinum seu beneficiorum.
- 13 Omne quod sit contra conscientiam edificat ad gehennem, & quomodo intelligatur.
- 14 Mala de praelato audient non facili credere debent.
- 15 Simonia in beneficiis inter enormia computatur.
- 16 Ordinandus qualis esse debeat, & num. 20. 21. 26. 27. 29. 30. 33. 38. 44. 48. 49. 50. & 51.
- 17 Servus fugitivus quis dicatur.
- 18 Fur fortis vitium non purgat, licet rem restituat.
- 19 Nec raptor vitium rapinae.
- 20 Delicta quae non sunt aliquem promovere, quae sunt.
- 21 Ebrietas vitanda est.
- 22 Ebrietas quid faciat.
- 23 Ebrietas quibus modis dicatur.
- 24 Ebrietas quando sit peccatum mortale.
- 25 Pena deseruienti ebrietati quae sit.
- 25 Voracitas quare vitanda.
- 26 Episcopus sacram scripturam scire debet ad subditorum animas informandas.
- 28 Laicus qui omnino ignorat litteras, an recipiat characterem, si eum contingerit ordinari.
- 31 Clerici in vestibus debent se conformari consuetudini regionis, & illis cum quibus vivunt, & quare.
- 32 Clericorum accessus debet esse gravis.
- 33 Clericus hospitalis esse debet.
- 34 Eleemosyna etiam excommunicatis danda est.
- 35 Filius an potius subvenire debeat patri infideli in extrema necessitate, quam extraneo infideli.
- 36 Eleemosyna cordis sine terrae substantia sufficit.
- 37 In eleemosyna corporali quae sunt consideranda.
- 39 Rogus iustitia quando temperandus.
- 40 Superior excedat modum in corrigendo, & si peccet tamen non cogitur a subditis veniam postulare.
- 41 Predicationis sermo in quibus consistat.
- 42 Consideranda circa alium predicationis.
- 43 Grammatica in predicatione exponi non debet.
- 44 Nec hereticis secretiora fidei revelari.
- 45 Percussor an sit ordinandus.
- 45 Episcopus neminem debet suis manibus verberare.
- 46 Clerici in quibus casibus, & per quos verberandi.
- 47 Praelati & ecclesiarum rectores qualiter.
- 48 Litigiosus ex quo non prohibetur ordinari, debeat se habere, & num. 51.
- 49 Cupiditas est omnium malorum radix.
- 50 Praelatus in ecclesia sublimior alijs sedeat, intra domum vero collegam presbyterorum se esse agnoscat.
- 53 Neophiti qui dicantur, & quare prohibentur ordinari.
- 54 Neophiti possunt & debent recipere minores ordines, sed non sacros.
- 55 Secularis clericus quare possit esse episcopus, prius regularium non tamen eorum praeferri possunt, prior vel abbas.
- 56 Ordinandum examinari, per quomodo.

- fienda sit.
- 97 Ordines omnes an & quando possunt simul conferri eidem.
- 98 Sacri ordines quare die sabati tantum conferantur.
- 99 Ordinatus fuit examinatione an sit deponendus.
- 100 Ordinandus si tempore sua ordinationis suum predat impedimentum, & nihilominus ordinator non intendens dispensare ipsum ordinet, aut detecto postea impedimento, ipse ordinandus sit deponendus.
- 61 Episcopus a quo consecrari debeat.

¶ DE TEMPORIBVS ORDINATIONUM, & qualitate ordinandorum. Rub.

DICTVM est supra de promotione prelatorum, nunc tractemus de ordinatione clericorum, & quia ordinationes clericorum fieri debent certis temporibus, & cum scrutinio ordinandorum, ideo subiicitur hæc rubrica de temporibus ordi. & quali. ordi. ¶ Videamus ergo quibus temporibus ordinationes fieri possunt, & per quos, qualis examinatio habenda sit ordinandorum, & per quos. Itē quot ordines simul & eisdē conferri possunt. Itē quid iuris sit si quis sine examinatione ordinatus sit, uel si a scrutinio supprimat impedimentum. ¶ Sacri ordines tō ferri possunt & debent in quatuor temporibus, in sabbato sancto, & in sabbato ante dominicam de passione, hoc tamen fallit in summo Pontifice qui subdiaconatum conferre potest quolibet die dominico, ut infra eo. titu. de eo. & c. j. Ad minores autem ordines licitum est cuilibet episcopo diebus dominicis unum aut duos uel plures dominico non uideatur generalem ordinationem facere promouere, ut in decre. de eo. In sabbato autem penthecostes non licet sacros ordines conferre, sed in septimana sequenti, ut infra eodem. c. j. nam in illa quatuor tempora celebran-

tur. ut. lxxvj. distin. de ieiunio. & c. si autem. ¶ Consecratio igitur uirginum fieri potest in die epiphaniæ, aut in albis paschalibus, id est, in tota septimana paschali. In apostolorum natalibus, nisi uirgines magno languore detentæ alijs petant temporibus consecrari: nam tunc & illis & alijs temporibus possunt consecrari, sicut de baptismo dicitur quoddam fieri debet in sabbato magno, & in sabbato pentheco. sed in necessitate quolibet tempore baptizari potest & debet, ut probantur hæc. xx. q. j. deuotis. de con. di. iij. uenerabilis. & c. baptizandi. ¶ Sed certè quod dicitur prædictis temporibus posse sacrum uelamen imponi exempli gratia dictū est, nam & alijs præcipuis & magnis festiuitatibus fieri potest, quia & diebus dominicis, ut infra eodem titulo cap. i.

3 ¶ Viduas autem nullus pontificum uelare præsumat ut in prædicto. c. deuotis. an. sed ipsemet uelut suscipiant de altari. ut. xxvii. q. i. uiduas quæ. & capitulis suis imponant scilicet uelum professionis. ut. xxvii. q. i. uiduas quædam. Nec obstat infra de his quæ ui. me. u. causa fin. perlatum, ibi enim episcopus non imposuit uelum consecrationis illi corruptæ sed imponere simulauit, ueltem autem religiosam recipiat a sacerdote uidua uel ministro. ut. xx. quæstio. i. uidua, & sic intelligi infra quæle. uel uo. consuluit, quod enim dicitur de manu presbyteri uelum assumptis subaudio religionis, quod a presbyteris potest assumi ut dictum est, quod ex eo apparet quia in illa decretali dicitur quoddam illa corrupta professio non fuit, breuiter igitur spera recolligo. ¶ Velum consecrationis sollemniter imponitur a solo episcopo, non ab inferiore, soli uirgini nõ corruptæ. sollemnibus diebus ut dictum est, non priuatis. uelum autem non dico consecrationis sed professionis, quia corrupta non consecratur quolibet tempore corrupta de altari suscipit & sibi imponit. Sed ueltem religionis uirgo uel corrupta a sacerdote suscipit quantum.

docuque. Et quia incipit materia de uelis & de his uariè iura loquuntur.

¶ Sciendum est q̄ quadruplex esse uelum professionis, prælationis, consecrationis, & ordinationis. Velum profel-
fionis suscipitur à uirgine uel corrupta
eum proficere suscipitur de altari uel
de manu alicuius non multum refert.

Sed recipitur in. xij. anno ad minus. ut.
xx. q. j. c. j. & q. ij. puella uelum consec-
rationis imponitur in. xxv. anno. ut. xx.
q. j. placuit. lxxvij. distin. placuit. uelum
ordinationis est quod olim dabatur
diaconissis. in. xl. anno. ut. xx. q. j. fan-
ctimoniales. xxvij. q. j. diaconissam.

¶ Velum prælationis olim dabatur ab-
batissis in. lx. anno. ut. xx. q. j. iuuenus-
las. Et quod dixi ceteris temporibus
sacros ordines cōferre debere, licet intel-
ligendum est, ut tempus non sit de sub-
stantia ordinis, nam & alijs temporari-
bus sacro ordine collato caractèr insigi-

tur nomina eodem titulo. c. ij. & c. con-
sultationem: sicut & certa ætas ordi-
nandorum requiritur in quolibet sacro
ordine. ut. lxxvij. distinctio. placuit epi-
scopus. in ueteri. tamen ætas non est
substantia ordinis, quia & in minori
ætate sacro ordine collato caractèr insi-
gitur quamuis ordinantes à collatione
ordinati ab executione ordinum suspen-

7 compos. ¶ Ordines conferre possunt
episcopi. diocesani suis clericis. Alij au-
tem episcopi clericis alienis diocesis,
ordines conferre non possunt nisi fue-
rint inuitati. ut ad alienas dioceses ac-
cedentes ordinationes celebrent. ut. ix.
questio. ij. per totum. uel interrogati fue-
rint per litteras commendaticias ut in
suis diocesis clericos ordinent alienos,
ut. lxxij. & ij. distinctio. per totum. In
hoc tamen non sufficiens litteræ archi-
diaconi, ut infra de offi. archidiacono. si-
gnificasti. Si tamen aliquis ordinet cle-
ricum alienum sine litteris commen-
daticijs uel formatis, & episcopus eius
qui ordinatur ratam habeat ordinatio-
nem dummodo aliter canonicè & si-

ne prauitate aliqua quis fuerit ordina-
tus recipi potest ex indulgentia ad or-
dinis executionem. ut. ix. q. ij. Augu-
stenfis. ¶ Ordines conferre possunt itij
episcopi qui ultimam manus imposi-
tionem, id est ordinem episcopalem in
ecclesia hoc est non in hæresi, uel in
schismate receperunt: Alioquin si quis
in hæresi uel in schismate constituti
in episcopos fuerint ordinati dixerunt
antiqui doctores quod nihil recipiunt
per talem ordinationem. & ideo ordi-
nes conferunt fumentes fomentum sui
erroris ex illis canonibus. ix. q. ij. c. j. &
ij. & in subsidium algantes. j. q. vij. day-
bertum. x. x. distin. propter. j. q. j. si quis
confugerit, & c. si quis inquit infra de
schisma. c. j. Sed hæc opinio reproba-
tur j. q. vij. conuenientius. Dicat ergo
quod siue quis receperit ultimam ma-
nus impositionem, in ecclesia, & pos-
modum lapsus sit in hæresim uel in
schisma siue in schismate uel hæresi siue
rit ordinatus & in ea persistat, dummo-
do in forma ecclesie fuerit ordinatus
ordinati ab eo & in forma ecclesie ca-
ractèrem recipiunt & ordinem, sed non
ordinis executionem siue scienter siue
ignoranter à tali fuerint ordinati. ¶ Sed
in hoc differentiam notabis inter or-
dinatos ab eo qui recipit ultimam ma-
nus impositionem in ecclesia, & eos
qui ordinantur ab illo qui extra eccle-
siam suscepit, quia facilius tolle-
rantur primi in executione quam se-
cundi, nam primi siue scienter siue
ignoranter à tali ordinati fuerint tol-
lerantur si alius digni sunt, nisi in qua-
tuor casibus scilicet si fuerint iterata
unctione maculati, ut. j. questio. vij.
subERNUM, id est, si se fecerint in
eodem ordine iterum ordinari. Si si-
moniacè uel à tali symoniacò in ordi-
ne se fecerint promoueri, ut. ix. q. j. ab
excommunicatis. Item si unicus hoc est
singulans lauchri, id est si se fecerint
iterum baptizari, ut de con. distin. iij.
eos. & c. qui bis. Item si ad subuersio-
nem

nem fidei adhæserint, hæreticis, & in contemptum ecclesiæ se ab eis ordinari fecerint. ut. j. quæstio. vij. conveniens. Unde versus. Siue bis ordo datur sen baptisimus repetatur. Siue ut evertatur fidei status ordo petatur. Vel si præstetur ut utrumque finem operetur. Ut dispensetur spes irrita prolius habeatur. Secundi si sciuntur à tali fuerint ordinati nunquam tolerantur, si ignorant & hoc probauerint puta quia pueri erant præsentes vel absentes quando ordinator ipsorum fuerat præscisus. uel fortè fuerat in curia Romana præscisus rediens mentitus est se absolutum. ut infra de spon. cum in apostolica. ut. vij. quæstio. j. ordinationes. Hanc totam distinctionem intellige in prælo per sententiam ab ecclesiâ præsciso.

- 8 Hæc igitur sic fides tui: quod hæretici excommunicati simoniaci in ordine, schismatici depositi, suspensi uel interdicti uera conferunt sacramenta, & uerum corpus Christi conficiunt, dummodo in forma ecclesiæ gerant. ut. xix. dist. secundum. j. q. j. dominus declarauit. & ea. quod quidam. de cond. iiii. ostenditur. & c. quomodo. Ceterum si in his forma ecclesiæ non seruetur nihil agitur, quia extra ecclesiam, id est formam ecclesiæ non est locus ueri sacrificij. ut. j. q. j. extra catholicam, & tales ordinationes irritæ fore dicuntur, ut infra de schisma. c. j. Sed si in forma ecclesiæ fiant ræte sunt quo ad characterem, irritæ quo ad executionem. ut. j. q. j. Si quia à simoniacis, & sic etiam intelligi potest superior decre. ¶ Sed quid si sciam episcopum meum hæreticum uel schismaticum oculum per sententiam non præscisum, & compellit me ad ordines, nunquid permitram me ordinari ab eo? Respondeo non, sed potius permittam me excommunicari, ut infra de sen. ex. inquisitioni. tales enim conferre non possunt executiones ordinum quam nō habent, ut. j. q. vij. Daybertom, & pro non dato habetur quod datur ab eo quidam potestatem non habet, ut infra de,

- iure patro. quod autem in si. sicut pro non factio habetur quod sic ab eo qui faciendi potestatem non habet. ut. ar. ff. de pœnis. l. ij. §. ult. C. qui pro sua iurif. l. j. C. si ante compellendi. per totum. & idē dico in prælo quem scio suspensum uel interdictum. Sed oppones nam secū dum hoc idem uidetur dicendum in prælo quem scio in peccato mortali constitutum. nam & ille suspensus est & peccat mortaliter celebrando unde uidetur quod non habeat ordinum executionem. Ad quod respōdeo uerum est quod prælatus in mortali constitutus suspensus est quo ad se. non quo ad alios. ut in. q. j. sacerdos. Nam omnis peccator missam celebrare potest præter simoniacum. ut infra de simonia. tanta, quod intelligo de officij potestate, non de merito uitæ saluis alijs expositionibus huius uerbi quas faciemus deo dante infra de simonia. & hoc intelligo de prælo peccatore tolerato non præsciso alias secus. Item hoc intelligo in prælo constituto in mortali peccato non enormi sed mediocri, non tamen notorio de iure uel de facto, nam enormia occulta etiam post peccatam penitentiam & mediocria notoria impediunt executionem quo ad se. & quo ad alios. ut supra de renuncia. nisi eum pridem. & infra eo. tit. c. ult. ¶ 10 ¶ Quid si sciam episcopum meum notorium fornicatorem uel occultū simoniacum in ordine, nunquid recipiam ordinem à tali. Hug. dixit quod sic quantum tolerat ar. xxvij. dist. consulendū. xv. q. ult. c. ultimo. Sed eius sententiam non amplector. nam & isti sunt suspensi quo ad se. & quo ad alios. ut. xxxij. dist. nullus præter hic. & §. uerum. & maxime simoniacus in ordine uiciosum habet characterem. ut. j. q. j. teperiuntur. & c. quibusdam narrantibus. à quo nullo modo debeat ordinari, ut. j. q. j. Si quis simoniaca infra de simonia. per tuss. Hug. tamen intelligebat illud. c. si quis in præscisus, uel eum probare possunt eum simoniacum quod non placet. ¶ 11 ¶ Sed si quid ignorem episcopum meum

fore simoniacum cum sit in ueritate & ab eo ordiner. Respondeo non recipio executionem & indige dispensatione. & hoc in detestationem criminis. ut. j. q. j. si qui à simoniaciis. & licet ita dicatur in ignorante. aliud tamen dico in coactio qui recipit executionē. ut. j. q. j. Cōstat. & est ratio quia magis constat de uoluntate coacti quam ignorantis. ut infra. de simo. sicut tuis. hoc tamen intelligas de coactio conditionaliter. nam ab solutē coactus nō recipere catacterem. ut infra de baptismo & eius effect. maioris infra de his quæ ui. me. Sacris. l. di. presbyteros. ¶ Sed quid si sciam uel credam episcopum meum simoniacum nō suo ordine sed in collatione ordinum seu beneficiorum. Respondeo laborabo pro posse meo acquirere licentiam ab ipso ut liceat ab alio ordinari. quam si non dederit sed me ad ordines compellat. secure ordinabor ab eo quandiu toleratus fuerit non præcisus & crimen fuerit occultum ut dictum est. Nec obstat si conscientia mihi repugnat. quia erronea est. ut xij. disti. nerui. xi. q. iij. cui est illata. licet sit ar. contra. ff. de liberali causa. l. i. gignit. §. j. nec obauctori-
 13 tas illa. ¶ Omne quod fit contra conscientiam ædificat ad gehennā. ut xxvii. q. j. §. ex his. Nam illud sic debet intelligi omne illud quod fit contra conscientiam informatam ex præcepto uel prohibitione. uel quod fit contra conscientiam non erroneam ut dictum est. Sed uidetur manifestē obstat infra de simo. per tuas in secunda per tuas. Ad quam sic. Respondeo monachus ille non cogebatur ad ordines assumendos sed quærebatur an ab ipso quē talē esse sciebat ordines assumere debet. unde papa in sua responsione magis considerauit factum scilicet difficultatem ortam in conscientia monachi & errorem impressum quamuis quasi pro modico habuit papa monachum illum non promoueri ad ordines superiores eo quod non in sublimitate graduū sed in amplitudine charitatis acquiritur regnū dei ut infra eo.

ti. Ad aures. Sed quia non gradus elegantior sed uirtus melioris actio comprobatur. ut xxij. quæstio iij. sicut excellē-
 14 tiam. ¶ Vnum non omnino quod si mala audias de prælato tuo nō statim credere debes. ut xxxij. disti. habuisses lxxvj. di. si quid uerō. xv. q. vij. si quid. igitur nec enim debes esse multum credulus. ut. ff. quod cum falso tu. l. j. in fin. de eo per quem fac. erit. l. j. §. j. & argu. infra de in integ. rest. ex literis. Sed si forte uidebitur alicui quod mihi ipsi sim contrarius. nam supra eo. §. quid si sciam notau. quod si sciam episcopum meum in enormi crimine constitutum non permittam me ordinari ab ipso
 15 ¶ & alibi notau simoniam in beneficijs inter enormia computari infra de cu. & inquisi. inquisitionis. Ad quod Respondeo simonia est enorme peccatum respectu eius qui per simoniam beneficium acquiritur. qui penitentiam agere non potest beneficio retento. Vel dicitur enorme. id est. indispensabile. quia dispensari non potest cum simoniaco nisi beneficio resignato sicut in simonia eo in ordine contingit. ut in eodem de cre. dicitur. & xij. di. nerui testiculo-
 16 rum. ¶ In qualitate ordinandorum regulas apostolicas considerari oportet. Apostolus enim sic ait ad Tytum. Oportet episcopum irreprehensibilem esse. unius uxoris uirum. sobrium. prudentem. pudicum. ornatum. hospitalem. doctorem. non uinolentum. non perculsorem. sed modestum. non litigiosum. non cupidum. suæ domui bene dispositum. Et hæc omnia in his uersibus continentur. Primum præcipitur quod sit sine crimine præsul. Monogamus. sobrius. prudens. ornatus & hospes. Castus decens. non perculsor. non litigiosus. non cupidus. bene dispositus. non neophytus. Talis apostolica quod præ sit regula iussit. Et licet Apostolus hæc regulas in episcopo posuisset. extenduntur tamē per Augustinum & Ambrosiū ad alios clericos ordinandos. ut lxxj. disti. Apostolus. xxxij. di. cognosca-
 mus.

mus. & quauis in his regulis plurima possent dicimus tamen aliqua summarè in singulis prosequamur. ¶ Circa primam regulam secundum antiquos tenebantur opiniones. Hugol. cum suo rigore dicebat quod qui semel peccat mortaliter post baptismum amplius non potest promoueri uel aliquos actus legitimos exercere. ut xxv. distinctione. primum. xlvij. distinctione. quoniam prima. q. vij. si quis omnem. l. distinctione illud. vj. questione. j. qui crimen. viij. 17 questione. j. in scripturis. in fine ¶ & Mar. inducebat legem. ff. de adul. edict. quis sit fugitiuus. Respon. j. nam fugitiuus est seruus qui ea mente fugit ut ad dominum non redeat, quauis postea 18 mutato consilio reuertatur. ¶ Nec fur purgat uitium furti si rem restituat. ut. ff. de furtis. l. qui ea mente. nec raptor uitium rapinæ. ut. ff. ui. bo. rap. l. ultima. ¶ Alij dicunt quod post quolibet mortale penitentia acta quilibet potest promoueri. nisi sit crimen enorme. ut lxxj. distinctione. Apostolus. & est argumentum ad hoc. l. distinctione. ferrum. ff. de adul. edict. l. quod ita seruatum est. quia defectus nostri temporis & c. ut. xxxiij. distinct. fraternitatis. ¶ Tertij dicunt quod quantumcunque sit graue delictum, dummodo sit occultum post penitentiam peractam non impedit promouendum. ut l. distinctione de his. l. istæ opiniones tolluntur unica decre. ut infra eodem titulo. c. ultimo. Nam enorme delictum quantumcunque occultum etiam post peractam penitentiam promoueri non sinit. & impedit executionem ordinum susceptorum, mediocre non notorium. de iure uel de facto post peractam penitentiam ex promoueri permittit & non impedit in susceptis. sed ante penitentiam damnabiliter in susceptis ordinibus ministratur leue delictum siue occultum siue manifestum nec promotum deicit nec impedit promouendum. Sed in his opus est exemplis. 19 ¶ Enormia delicta quæ hoc operatur ut superius dictum est sunt tria homicidia.

ut. l. distincti. miror. j. q. vij. si quis omnem. de confedi. j. & hæretici in qua post uulnus sanatum remanet cicatrix. ut. j. q. infra uentum. & symonia in ordine. ut infra de acq. inquisi. Et est ratio in homicidio horum sanguinis. in hæresi inhumanitas criminis. in ordine uitium & infectio ordinis. Sed hoc idem operatur mediocria. Sed notoria de iure & de facto ut infra eo. ti. c. ultimo. Dicuntur & quædam alia enormia non hoc respectu sed alio. scilicet quia indispensable. symonia in beneficio. ut. j. q. j. Egred. & questione ulci. patet. dispensatur tamen cum symoniaci simoniace promotionis ut infra de simo. de regularibus & c. ex insinuatione. supra de elec. Si alius. j. q. v. præsentium. Nec obstat infra de simoni. nobis. nam illa alio modo quam lego licet sonat ut ibi notauimus. Itē si quis excommunicatus in contemptum clauium celebravit. ut. xj. q. iij. si episcopus. Item omne delictum quod ipso facto inducit infamiam reuilem. ut iij. q. vj. §. porro. Item infamia descendens ex delicto declarato per sententiam. ij. q. iij. §. hinc colligitur. ¶ Monogamus debet esse ordinandus. id est. unus uxoris uir. ut. xvj. dist. ca. j. quod negatiue oportet intelligi. id est. non plurimum. sic ut & alias ecduerso exponimus in ord. duorum uel trium stat omne uerbum. id est. non paucorum infra de testibus in nomine domini & similis expositio. x. q. ij. casella. xxx. q. iij. æqualiter. & ff. de legatis. ij. l. cum pater. §. rogo. in casu tamen necessitatis bigamus promouetur usque ad subdiaconatum. hoc tamen intelliges. ut nota. supra de rescriptis. §. si contra ius. Assignantur autem quatuor rationes quare bigamus promoueri non possit. una propter defectum sacramenti. quia non est in eo sacramentum unitatis. quia diuisit carnem suam in plures. xxvj. distinct. acutius. Itē propter prærogatiuam ordinum. ut xxvj. distinct. una. Item propter signum continentie. præsumitur enim incontinentis qui uxore mortua transit ad alteram. ut lxxx.

lxxx. distin. proposuisti. Itē ex eo quod nō habet frontem horridā uiduitatē qui frequenter est cōiugiorū. ut. c. una plenius dicemus infra de hac materia de bi
 21 ga. Sobrius debet ēē ordinandus in potu & cibo, a crapula & ebrietate maxime clerici abstinere debent. ut infra de
 22 uita & hone. cleri. A crapula. Et hoc propter quinque quia ebrietas cor aggrauat & sensus clerici semper uigere debet et tenuis esse. ut. xxv. di. in principio. Item quia luxuriosa res est uinum & conuulsa ebrietas ut eadem distinctione luxuriosa. Item furiosa. ut in. c. uenit mero estuans facile despiciat in libidinem, ubi ebrietas ibi libido dominatur & furor. Et ēē irrisio exposita. ut in. c. vj. in uerbo laxa, laxa pietas dum irridetur ebrietas. & generaliter quia omnium uiciorum fomes est & nutritrix. ut. c. ante omnia. xxv. distinctione Vtere igitur clerice modico uino propter stomachum. nam ex frequenti potatione sequitur ebrietas. ut infra de iu
 23 reit. & si christus. Et nota ebrietas dicitur tribus modis. Vno modo dicitur ebrietas pena & obliuio mentis, & hæc non est peccatum. ut xv. questione. j. sane. Secundo modo dicitur actio siue frequens modus bibendi & hæc ut ait Aug. est ueniale peccatum, nisi sit assidua. quia hoc ē mortale maxime si quis nouerit uires uini nec aquam admisceat ut. xxv. di. criminis. Tercio dicitur quædam dispositio mentis & studium ad inebriandum, & hoc semper est mortale peccatum. ut xxxv. di. ante omnia. Pena eius qui ebrietati descendit Et ut si admonitus non desinat si est episcopus, præhyter, uel diaconus deponatur. si subdiaconus inferior uel laicus communione priuetur. ut. xxv. di. episcopus &c. ante omnia infra de uita & honestate. cleri. A. crapula in si. & est hic casus in quo peccatum mortale non inducit depositionē. & simile xlvij. di. episcopus. xciij. distin. ultimo. similiter & in cibo sobrius debet esse clericus. æqualiter enim ebrietas & uoracitas prohibentur ut ait

Apostolus non in comes. & ebrie.
 25 ¶ Vitanda est uoracitas propter octo, quia inter epulas & lasciuia pudicitia non seruatur. & quia ignominia & confusio est Christum pauperem & esurientem falsis prædicare corporibus, & iuniorum doctrinæ rubentes buccas ueritasque ora proferre. ut xxxv. di. ecclesie princeps. & quia abundantia mortuum facit, molestias ingerit, egreditur, generat, excessus ciborum consumit, & computrescere facit corpus humanum macerat egitudine diuturna, & tandem morte crudeli consumit. ut de
 26 consue. di. v. nihil. ¶ Prudens debet esse ordinandus triplici pericia. scientia sacre scripturæ. ut xxxvj. di. per totū. Itē secularium scripturarum. ut xxxvij. distinctione. c. legimus. §. sed contra & c. turbat. Item secularium negotiorum. ut. xxxix. distinctione. per totum. Sacram autem scripturam scire debet ad subditorum animas informandas ut xxxvj. distin. c. iij. §. ecce & c. si quis uult, & propterea statutum est ut in ecclesiis metropolitanis teneantur doctores theologie. Item seculares scientias scire debet ut per eas instruat discernere uerum a falso, & uiam habeat ad scientias pietatis. nō autem addiscere debet ac delectationem & uoluptatem. ut xxxvj. distinc. turbat. §. cur ergo. & per hoc soluitur contra rium mulierum in ea distinctio. & propterea statutum est ut in cathedralibus ecclesiis & minoribus quantum sufficere poterunt facultates, teneantur magistri liberalium artium. de quo dicemus. infra titulo de magistr. hoc tamen non intelligas de omnibus artibus liberalibus sed de trivialis tantum scilicet Grammatica, Dialectica, & Rhetorica. illæ enim abilitant ad scientias pietatis secus de quadrualibus, scilicet de arithmetica, geometrica, musica & astronomia, quæ licet in se contineant ueritatem, non tamen ducunt ad pietatem, ut ait hic. xxxvj. distin. si quis artem Grammaticam. Item autores gentiliū legi possunt, & scientia trivialis, & si quid boni inue-

frueniatur in eis illud tanquam proprium sumas autor & ad bonos usus convertat, non quia illa dixerunt, sed quia bonum est. ut. xxvii. dist. me. turbat & c. qui de mensa & c. si quid ueri & reatum in fin. hoc enim fecit Paulus cum in epistola ad Timum inseruit illud Epygmenidis. Cretenses male bestie & pigri corde. Item in epistola ad Corinthios. saepe bonos mores frangunt coliquia praua. Hiero. etiam usus est uersibus Virgilii de con. distinctione. v. nunquam. & auctoritatibus Galeni & Hippocratis, ut de con. distinctione. v. ne tales. Item Aug. uersibus Lucani, ut xvi. quæstione. v. nec mirum, circa principi. Leges autem & phisicam possunt audire clerici dummodo non cupiditatis uel uoluptatis arg. xx xvi. dist. c. legimus. & c. kaliqua. & c. ideo. & hoc uerum est nisi sint monachi uel regulares uel sacerdotes. seu habentes personatus uel plebanatus. qui si audierint nisi infra speciem duorum mensium ab his detitterint. hoc est a legibus & phisica audiendis ipso iure excommunicationem incurrunt. ut. infra ne clerici. uel

17 mona. super specula. q. 1 Debet etiam ordinandus habere periciam secularium negotiorum, quia non solum spiritualia sed etiam temporalia subditis & necessitatibus patientibus ministrare debent ut. xxxix. di. per totum. & supra de renuntiatione. nisi. lxxvi. dist. fratrem.

18 q. Sed 1. nunquid laicus qui omnino ignorat licet recipere caracterem si eum contingeret ordinari. Dicunt quidam quod non quia substantia summi sacerdotii sunt eloquia diuinitus tradita. ut. xxxviii. dist. omnes. & arg. xl. di. si cut in uerbo clericatus & sacerdotium. Alii dicunt quod est uerius quod bene recipere caracterem. quia ex quo baptizatus est susceptibilis cuiuslibet sacramenti; cum baptismus sit ianua omnium sacramentorum. ut. xxxii. dist. in. q. uerum, circa. si. & facit ad hoc. i. q. i. uentum, in uerbo. sed dicitur & quod dicitur in illo. c. omnes. referendum est ad

executionem ordinis quæ sine litteris 29 fieri non potest. In summa nota quod sufficit ut habeat scientiam competentem, & si non eminenter. ut supra de electio. cum nobis olim. Item propter simplicitatem repellitur quis ab obtrind. sed non deicitur ab optio, sed datur ei coadiutor ut xxxix. di. petrus. vii. q. i. quia frater supra de electio. Cum in cunctis. Item propter illiteraturam potest episcopus petere licentiam resignandi. ut supra de renun. nisi. Sic scripsit Raimundus in summa sua in fi. illius rubricæ de prudentia ordinandorum. & uide tur uelle quod remoueri non possit episcopus propter illiteraturam, sicut proximè dixi in simplicitate. c. m. ramentum contrarium sit expressum infra de xia. & quali. in or. praxi. quamuis ignominiosum est etiam episcopo si quærat ab aliis doceri, cum ipse alios docere debeat in autem. de sanctis. episcopus. §. damus. colla. ix. & xxxvi. di. §. ecce. i. q. i. uilissimus. viii. q. i. licet. & argu. ff. de eden. l. argentarius. §. prohibet. imò talis debet eligi in episcopum cuius comparatione ceteri greges ducantur. ut. 30 xxv. dist. in. §. nunc autem 1. Pudicus debet esse ordinandus ut & moribus & uerbis pudorem suum indefinenter ostendat; ut in canticis canticorum Genæ sponsæ. id est preditores turturi comparantur propter pudentiam. turtur est enim animal. ualde pudicum. unde uerecundos & uerentes facere uobis filios ab omni immundicia ut probantur hæc. xliii. di. §. i. & xxii. q. iii. in eod. fornicator. Debet esse ordinandus duplici ornamento ornatus intetiori & exteriori. intetior consistit in uirtutibus, exterior autem in quatuor consistit, scilicet cibo & potu de quibus superius dictum est. §. sobrius. Item in habitu & incessu. de habitu legitur infra de uita & ho. clerici. xx. q. iii. per totum. & sub habitu comprehenditur quod statutum est de coma & barba non nutriendis. ut. infra de vi. & ho. clerici. qui admodum

dum sperare caput rasum debet habere. ut
 xxxij. di. prohibere. & sic incedere ac-
 cōso capite & patentibus auribus ut.
 xxxij. distinc. non liceat. Quid autem si
 p̄ficet rasio capitis. quid depositio ca-
 pillorum legitur. xij. q. j. duo. ¶ Et nota
 3^a † quod in uestibus clerici conforma-
 bunt se consuetudini regionis & illis
 cum quibus uiuunt ne alijs supersticiosi
 & hypocritæ uideantur. ut. iij. distinc. e-
 rit. xxx. distinc. si qui uirorum. &. argu.
 xlj. di. quisquis semper tamen honestate
 seruata. sed aliquando ex causa timo-
 ris uel alterius necessitatis licet habitū
 transformari. ut infra de uita & hone-
 sta. ele. clerici officia. xxi. q. iij. episcopi.
 3^a † Incessus clerici debet esse grauis &
 moderatus. ut grauitate itineris. mentis
 maturitatem ostendat. nam incompōsi-
 tio corporis. mentis indicat qualitatem.
 unde salustius arguit Catellinam eo q̄
 incessus eius modo citus modo tardus
 erat. ut xlj. distinc. in fi. ¶ Debet etiam
 3^a ordinandus esse hospitalis quia ut ait
 Hieron. domus clericorum omnibus
 debent esse communes. ut. xvi. q. i. quo-
 niam. quia hoetiplici de causa quia nō
 potest clerica esse hospitalitatis hor-
 tator qui hospitibus hostia claudit. ut.
 xlij. distinc. §. j. Secūdo. quia quietas ho-
 spitalitatis remuneratur tēporaliter &
 æternaliter. iuxta illud Apostoli exerce
 teipsū ad pietatem. nam corpora-
 lis quædam exortatio ad modicū est.
 pietas autem utilis est ad omnia ha-
 bens promissionem uitæ quæ nunc est
 & futuræ. Item Abraham & loth
 qui erant hospitales angelos recipere
 meruerunt. Sed circa hospitalitatem
 discretio est habenda. eorum nam-
 que qui petunt eleemosynam. Alij pe-
 unt quasi ex debito. ut prædicatores &
 prælati. Alij simpliciter pro corporis su-
 stentatione. In primo casu subdistingue
 quia aut sunt noti aut non. Si sunt
 noti & constat eos miseros & institutos
 ad prædicandum uel ad prælaturam re-
 ciendam. Si uero sint incogniti. &
 dubitatur an tale officium sit eis conce-

sum debet hoc examinari an ita sit. quia
 circa maiora periculum maius uertitur
 non enim das tantum temporalia. sed ac-
 cipis spiritualia ab eis. in quibus uerti-
 tur magnum periculum. si ab alio perci-
 piantur quàm ab illo qui dare potest.
 ut. xij. distinc. quiescamus. ¶ In secundo
 casu scilicet cū petit pro sustentatione
 corporis similiter subdistingue. quia aut
 potes omnibus abundare. aut non. In
 primo casu debes dare omnibus indigē-
 tibus. Inuitat nos ad hæc exempla loth
 & Abraham qui. quoniam omnes indis-
 ferenter recipiebant. inter omnes & an-
 gelos recipere meruerunt. nam si non
 omnes recipissent forsità inter aliquos
 & angelos repulissent. ut in præallega-
 capitulo quiescamus. † Danda elec-
 3^a mosina est etiam excommunicatis. ut.
 xi. questio. iij. quoniam. in fin. & idem
 dico iu quolibet peccatore nisi de cibo
 securus iusticiam contemnat. nam in ta-
 li casu. ut dicit Augustinus utilis esu-
 rienti panis tollitur: si de cibo securus
 iusticiam negligat quàm ei panis fran-
 gatur ut inulticæ seductus acquiescat.
 ut. v. questio. v. non omnis. Sed & si ius-
 ticiam negligat & esuriat ad mortem
 alendus est. ut. lxxxj. distinc. pascere. In
 secundo casu cum non potest omnibus
 sufficere dicit Ambro. nouem conside-
 randa sunt. fides causas. locus. tempus.
 modus. necessitudo siue sanguinis pro-
 pinquitas ætas. debilitas. & conditio si-
 ue nobilitas ut exponuntur hæc omnia.
 lxxxvi. distinc. non satis. ¶ † Sed pone
 3^a pater tuus infidelis & extraneus fidelis
 egeat. non sufficit prouidere utrique
 cui magis prouidere teneris. Pe. man-
 ducator dixit hanc quæstionem esse te-
 nebrosam aquam in nubibus aeris. Hug.
 dixit patrem præferendum & hoc ex il-
 la auctoritate. honora patrem tuum &
 matrem tuam ut sis longeuus super ter-
 ram. &. argu. xxx. dist. c. j. Ioannes autē
 scripsit patrem qualemcumque extra-
 neo etiam sancto præferendum in exibi-
 tione necessariorum. nisi extraneus ma-
 gis egeat: quia tunc extraneus præfer-
 tur

tur ut in c. pasc. Sed huic opinioni uidetur obflare uerbum Ambro. in cantis super locum illum ordinauit in me dominus charitatem, ait enim multorum charitas inordinata est, quod enim primum est ponunt tertium uel quartum. Primum diligendus est deus, Secundò parentes, inde filij, postea domestici, qui si boni sint malis filijs, praeponendi sunt. Sed hæc auctoritas intelligenda est de effectu dilectionis, non de nutrimenti exhibitione, magis enim diligere debemus extraneos bonos quam propinquos malos. licet istis magis teneamur in necessarijs subuenire. hanc sententiam tenet Ray. & ego assentio. Sed quidam contrarij dicunt. scilicet extraneum praeferendum in exhibitione nutrimenti allegantes pro se illud. desudet elemosina i manu tua donec inuenias iustum cui des. Sed hæc auctoritas non loquitur in eo casu quem in quaestione praemisi. fed generaliter quando iustis subueniendum est, nam & si omnibus misericordia debeat, iusto amplius. ut in d. c. nō satis, circa principiu. Item allegat illud uerbum domesticos fidei. Item illud casum praestat natura nō gratia. ut in d. c. non satis. Fit & alia diuisio circa elemosinam alia enim est exterior, alia interior, alia spiritualis, alia corporalis. Prima consistit in tribus ut dimittas à quo, lesus es. ut corrigas delinquentem. & in his quæ ad salutem pertinent instruas ignorantem. Secunda consistit in uno, ut des egenti quicquid poteris, ut. xlv. dist. tria. Item prima ex dicit secundam in duobus, quia remittere delinquenti quando uolueris tibi redundat. sed dare indigenti aliquando de quaeris & non inuenis. † Item elemosina cordis sine terrena substantia sufficit illa uero quæ corporaliter datur si non benigno corde tribuitur omnino non sufficit. ut. xlv. dist. duæ. † In corporali elemosina tria sunt attendenda scilicet ut des ex charitate non ad uanam gloriam, non ad importunitatem pauperis expellendam. Item ut discre-

tis des consideratis hijs quæ leguntur lxxxvj. distin. non satis, Tertio ut des his quæ non subiacent repetitioni uel restitutioni. † Debet ordinandus esse Doctor, cuius doctrina debet consistere in duobus ualeat, in doctrina correctionis. & sermone praedicationis, nam latratu canum & baculo pastorum lupi arceudi sunt. ut. xliij. dist. in prin. In disciplina, ut non corrigat ex odio sed ex charitate. uera enim iustitia compassionem habet, falsa designationem. ut. xlv. di. uera. Item cum discretione corripiantur tumidi. tolerentur infirmi. & quod seuerius castigare necesse est, ne seueritatis plectatur animo, sed medentis. ut. lxxxvj. di. c. ij. † rigor enim iustitiae temperandus est ex duobus, ex multitudinem peccantium. ut infra eod. titu. c. ij. l. distin. ut constitueretur. j. quaestio. vij. quotiens. unde uersus. Ob populum multum crimen pertransit inultum. unde tunc discretus praelatus incipit a spiritalibus. aut spiritualibus proximis, ut eorum exemplo cetera multitudo frangatur. ut. xliij. di. commensationes. Item puniet maiores de uniuersitate qui alios trahunt ad peccatu. ut infra de cler. ex mi. latrones. Item temperatur rigor ex qualitate peccantium. ut infra de offi. de leg. Sane. & ca. pastoralis. j. respons. xlv. di. Cum beatus ff. de poe. l. m seruorum. xxiiij. q. j. qui contra pactum. ij. q. vij. quisquis. l. di. contumaces infra de ma. & obe. per tuas. Unde triplex est iustitia. uiz iustitiae, doctrinae. prima nunquam dimittit alia causaliter sic. unde uersus. Est uerum uix doctrinae iustitiaeque. unum semper habet duo propter scandala linque. quia ut ait Augustinus siue peccando siue ignoscendo hoc solum bene agitur ut uix hominum corrigatur. ut. xxij. q. v. prodest. ex duobus autem augeatur rigor cum peccatum ex auctoritate defenditur. ut de poe. ni. dist. vj. c. j. in fine. Item cum iustitatum est malum & multis crassantibus opus est exemplo. ut. j. q. j. repetuntur. ff. de poe. l. autem facta. de culpa non corrigenda.

corrigentiū prælatorum legitur. lxxij. di. per totum de pœna. lxxxj. distin. dictum. xj. q. iij. Theugualdum. de magnitudine tam culpæ quam pœnæ. xxxvij. q. 40 distin. legatum. Et nota quoddam si superior excedat modum in corrigendo & si peccet. ut. xxij. q. iij. qui peccat in fin. non tamen cogitur à subditis ueniam postulare, ne dum pimia seruatur humilitas regendi frangatur auctoritas. ut. lxxxvj. distin. quando, sepe enim ex conuersatione æquali nascitur contemptus dignitatis. ut. ff. de offi. præs. l. obseruandum. debet autem prælatus dignitatem suam ingenio suo augere ne contemptibilis habeatur. ut. ff. de offi. procon. l. nec quicquam. §. circa. l. di. cap. j. infra de accu. qualiter & quando.

41 ¶ Constat autem hæc doctrina in sermone prædicationis circa quæ tria sunt consideranda. Primum interius charitas ardens. Secundum exterius uita lucens. Tertium ipse actus prædicationis de primo Apostolus si linguis hominum loquar & angelorū charitatem autem non habeam sciam sum uel es so. De secundo. Gregorius. cuius uita despiciuntur restat ut eius prædicatorio contemnatur. ut iij. q. viij. §. porro. in fin. Ambro. Iudicet ille de alterius errore quæ in se non habet quod corrigat. ut in iij. q. viij. in c. iudicet. & Grego. in grauib. peccatis quis positus dū suis præmitur peccatis aliena non diluit. ut. c. in grauib. talis enim dum malè uiuit & bene prædicat. deum instruit qualiter ipsum punire debeat. ut. xl. distinctione, multum hic à Hieremia comparatur cineri per quem lixiua doctrinæ transiens lauat & non lauitur. ut. lxxxij. distin. §. ultimo. & ab Aug. lapideo canali per quæ aqua doctrinæ transit ad aureolas, id est. ad corda subditorum in quibus aliquando facit fructum. ut. j. q. j. si fuerit. & Papa Nicola. faci ardentem qui se ipsam consumens alijs lucem mittit. ut. xv. q. ult. ca. ult. Contra tales prælatos inuenitur Hiero. xxxv. distin. Ecclesie princeps, talibus iura minatur ij. q. vij.

secuti sunt. in fi. xj. quæst. iij. præcipue.

42 ¶ Circa tertium scilicet circa actum prædicationis quattuor sunt attendenda. Tempus, locus, qualitas audientium, & qualitas dicendorum. Tempus, ut non semper loquatur sed temporibus opportunis. Si enim semper plueret terra nunquam germinaret. unde contra tales in Leuitico. Vir qui fluxum feminis patitur immundus erit. Item in ista opportune. dicturus importune præmisit opportunè. ut. xliij. distin. sic rector, in fi. Locus est attendendus quia prædicator fieri debet in ecclesia uel in alio loco publico & honesto, non in domibus & in locis priuatis ne ex hoc oriatursuspicio hæresis. ut. xxx. distin. si quis. Item fiducialiter & liberè prædicandum est. ut. xj. q. iij. nolite. possunt tamen aliqua in locis priuatis & non solemniter proponi in modum simplicis exhortationis. ut. infra de hæz. Cum ex iniuncto, circa prin. Item qualitas auditorum & dicendorum consideranda est, nam secundum capacitatem audientium dicenda sunt alta & plana ut. xliij. distin. sic rector. & viij. q. j. oportet alias si non intelligētibus alta prædicat percussor est qui sermone inuiti percutit conscientias infirmorum. ut. xlv. di. sane percussor. nam uitium animi est indignis secreta uulgare. & propterea qui hoc facit. aut ex loquacitate incauta ad adulationem. aut ad sui iactationem facere uideatur. ut.

43 xliij. distin. ca. ultimo. ¶ Item in prædicatione grammatica exponi non debet ut. xlvj. di. cum multa. nec hæreticis secretiora fidei reuelari. ut. no. supra de sūma trini. & fide catho. §. fides autem.

44 ¶ Percussor non debet esse ordinatus. ut. xlv. di. per totū. Sed in hoc breuiter adhibetur di. Nā duplex est percussor spiritualis, & corporalis. Spiritualis fit cū in discretus prælatus sermone inuiti corda percutit infirmorum. ut. xli. di. ca. ultimo. Corporalis percussio fit manu uel flagello hæc aliquando fit ex malitia uel odio, uel ut ueberans magis timeatur. Aliquando ex charitate & causa

correctionis. In primo casu prohibetur eo quod mortale peccatum, & per hoc poenā depositionis inducit. ut. xlv. dist. c. j. & c. episcopum. In secundo casu omnibus habentibus potestatem licita est in suos subditos. ut. xxxv. dist. ante
 45 & xlv. dist. cū beatus. ¶ Fallit hoc in episcopo qui neminem debet suis manibus uerberare. ut. lxxvj. dist. non liceat potest tamen subijcere uerberibus delinquentes per alium. ut. v. q. v. illi qui non tamen per laicum sed per clericū si clericus uerberandus sit, alioquin & mandans & uerberans incidunt in excommunicationem. ut infra de sen. excom.
 46 uniuersitatis. & uerum est si nisi clericus penitus esset incorrigibilis. tūc enim posset per laicum uerberari. ut infra de sentent. extom. ut famz. xvij. dist. nec licuit laici tamen uolentia non amplius se extendat quā exegit rebellio clericorum, ut in illa ut samē. Circa clericos tamen hæc distinctio habenda est ut clerici in minoribus ordinibus constituti, & pro leuibus culpis uerberibus subijciantur. ut. lxv. dist. Salomon, constitui autem in maioribus ordinibus. non nisi pro maioribus criminibus ut. xxxv. dist. ante. & xlv. di. cum beatus. sed hæc distinctio locum habet in clericis secularibus tantum. Regulares enim secundum regulas eorum subijciuntur uerberibus etiam pro leuibus culpis. ut infra de appella. reprehensibilis. in si. infra de accus. & inquit. qualiter. in fine. Caueant tamen regulares prelati quod ex charitate & correctionis causa uerberent fratres uel cōuersos per se uel per alios regulares seu clericos. nam si per laicum & uerberans & mandans incidunt in sententiam excommunicationis & sic loquuntur decre. uniuersitatis de sententia ex
 47 commu. ¶ Caueat igitur prelati & rectores ecclesiarum ut correctionibus & disciplinis ut statem in manibus gestant in utroque penso. iustitiam & misericordiam portent. ut iusto libramine quædam per equitatem corrigant. quædam uero per miserationem indulgeant.

xlv. distinctio. omnes qui. & ex utroque temperamentum faciant. ut nec uigore iustitiz sit rigidus, nec mansuetudo sit dissoluta. ut. xlv. distinctio. disciplina. & cap. sunt nanque non est enim constantis & recti iudicis breuis lachrymula atq; ad tempus parata uel uerberibus siccibus de facili commoueri. nam cum uni indulget indigno, ad prolapsonis contagium prouocat uniuersos: facilitas enim ueniz incentiuum tribuit delinquendi. ut. xxij. questio. iij. est iniusta. in si. & si. de offic. prelati. l. obseruandum. & alibi si negligenter quæ male usurpantur omittimus excessus uiam alijs aperimus. ut. xcij. distinctio.
 48 peruenit. ¶ Sequitur non litigiosus. prohibetur autem litigiosus ordinari tribus de causis. Primum est uitium quod consistit in doctrina prædicationis ipsius. cum sit superbus & arrogans, nescit humiliter proferre quod docet. ut. xlvj. distinctio. c. j. nihil enim est impudentius arrogantia rusticorum. ut. ea. di. §. j. Secunda est uitium quod attenditur circa conuersationem, quia litigiosus solet esse adulator proditor, detractor, maledicus, inuidus, ioculator, sententis, & ad ulciscendam iniuriam facilis. ut. xlvj. distinctio. c. j. & c. sequentibus. Tertia causa est cum ipse quia sit litigiosus & per cōsequentiā prouocet alios ad discordiam. nō posset alios ad cōcordiam reuocare quod tamen tenetur ex officio facere. ut. xc. di. §. j. & per totā
 49 di. ¶ Debet ordinandus esse non cupidus. ut. xlvj. di. §. j. lxxvj. di. florentin. duplex est autē huiusmodi prohibitionis ratio, prima, quia cupiditas est omnium malorum radix. ut. xlvj. di. §. beatorū. Secunda ratio, quia mens excecata cupiditate non uidet quid expediat. semper uidet aurum redditus cōputat gratius intuetur aurum quā solem. xlvj. di. sicut hi. iij. quæ. v. accusatores. §. testes suspensi.
 50 ti. ¶ Sequitur domui suæ bene dispositus licet familiaris suæ intelligatur aut familiaris suæ bene dispositus suæ bene præpositus qui eā regit honeste exē.

pro & uerbo trahendo ad uitia ad uirtutes. ut xlvij. di. §. necesse. huius prohibitionis duplex est ratio. una quia non habet frontem reprehendendi alios qui negligit corrigere suos. ut in praxileg. di. §. alia quia praxsumitur uehementer contra eum de crimine negligentiæ quia magnum est. & magnam poenam inducit. ut no. supra eod. titu. §. ex duobus. si tamen familiam suam correxerit quantum in se fuit. ipsa nihilominus in sua malitia permanens. in correpta remansit nõ imputaretur patrifamilias nec repellitur ad promouendo. ut xlvij. di. non enim. quantumlibet quod ad nos. praxsumitur tamen prima facie contra eum quod per eum steterit donec contrarium probetur. ut xvij. dist. peruenit. ¶ Promotus ¶ autem ad curam ecclesie & maxime ad episcopatum. debet bene esse dispositus ecclesie sue. ut canonici uel clerici canonice uiuant obseruantes diuinæ scripturæ doctrinam & documenta sanctorum patrum nihil incompolitè praxsumans agere. ut de cõsecre. dist. v. in omnibus. ut tales ad ministerium eligat quæ dignè possunt sacramenta dominica tractare. ut xliij. di. tales. ut singula officia singulis committat. lxxx. dist. ad hæc. ne promiscuis actibus rerum turbentur officia. ut C. de testa. l. consulta diuina. Item non committat tyronibus sed expertis. ut xlix. di. si officia. ut quatuor fiant portiones de redditibus ecclesie. ut xij. q. ij. Vulturanæ quatuor concessio. & si quid de portatione fabricæ remanserit recondantur in thesauris. ut si maior emergerit fabricæ sic subsidio quod diuersi temporis diligentia possunt custodire. aut certe ematur possessio quæ utilitates communes respiciat. ut xij. q. ij. nobis. ut nullus in ecclesia degens sit indigens. sed omnia necessaria ab episcopo suisque ministris percipitur. ut xii. q. ij. uidentes. ut precarias ecclesie possidentes professiones faciant ne per retentionem diuinæ praxiudicium ecclesie afferatur. ut xii. q. ij. sæpe ut pro compendio suarum ge-

rum possessiones ecclesie nullus excolat negligenter. ut xij. q. iij. quodcumque. ut sic praxlati tam custodes charitarum quam defensores rerum creditarum ut praxceptum est iudicentur. ut xvj. quæst. 52 j. in canonibus. ¶ Item praxlatus ¶ in ecclesia sublimior alijs sedeat. intra domum uerò collegam praxbyterorum se esse agnoscat. ut xcv. dist. episcopus in ecclesia. ¶ Sequitur non neophitus. Vnde uidendum est qui dicantur neophiti. & quare prohibeantur neophiti ordinari. Neophiti dicuntur noui in fide. ut xlvij. dist. distine. quoniam ad eos quod est nouum. & prius quod est fides. inde neophiti dicuntur noui in religione. ut xlvij. dist. sicut olim. ¶ Causa prohibitionis est duplex. Vna ne incident in superbiam putantes quod fides catholica siue religio multum eis indigeat xlvij. dist. §. prohibentur. & c. quoniam. Alia causa est quia neophiti non sunt experti Ratum ecclesie uel religionis. & ideo descrent esse graues & se contemperare pro diuersitate personarum sibi subiectarum. ut xlvij. dist. sicut olim. Graue enim est inexpertis hominibus obsequijs focari. ut xix. quæstione ij. monasterijs. & simile lxj. dist. miramur. in fin. si de uis. mune. l. prator. §. ult. & alibi lex dicit honoris augmentum non obiectione sed labore ad unumquemque conuenit deuenire. ut C. qui milit. non possit. contra. lib. xij. ¶ Sed nunquid his causis cessantibus potest neophitus promoueri. Videtur quod sic nam prohibitiones ecclesie. proprias habent causas. quibus cessantibus cessant & ipse. ut lxj. distinctione §. his omnibus. & c. neophitus. & infra de appell. cum cessante. & contra uidetur quod licet causæ cessent non tamen cessat prohibitio. ut xix. quæstio. ij. dux xxxij. quæst. j. dixit. Ad hoc dico quod clericus secularis quantumcumque sit humilis & instructus in regula monachali uel regulari non potest eligi in abbatem uel rectorem ecclesie regularis nisi professus sit & expertus alperitatem

ratem regulæ non enim sufficit scire sed necesse est experiri probari & probare. ut supra de elec. cum ad nostram. & c. officij. xix. q. ij. monasterij. imò si aliqui non professi ordinem regularem sint tam in abbates assumpti, debent sub lato appellationis obstaculo remoueri. ut lupra de electio. cum in magistrum. & c. cum causam. propter hoc nõ sufficit Domino beatum Petrum scire fragilitatem humanæ conditionis. sed uoluit ipsum in seipso potius experiri, ut disceret qualiter esset alijs miserandum. ut l. disti. considerandum monachus tamen potest eligi in episcopum. ut l. x. di. bene quod intelligo præmissa postulatione & admissa, alias secus. ut l. viij. dist. c. ij. Item laicus dummodo literatus postulari potest in episcopum. ut l. xj. dist. osius. ¶ Item neophytus potest & dicunt quidam recipere minores ordines, sed non sacros. ut l. viij. disti. quoniam & c. si uoluit. Alij contra. quod nec etiam minores donec sit probatus. ar. xix. quæst. iij. monasterij. quod uerius est. Nec obstat his quæ dicta sunt quod legitur de Nicolao, Severo, & Ambro. qui neophyti sunt electi. Illud enim factum est inspiratione diuina. De Nicolao fuit reuelatum cuidam episcopo ut in legenda continetur. Se uero in sedis columba supra caput. Ambrosio assuttrexit terra pro cathedra. & ideo non sunt trahenda ad consequentiam. alias exemplo Ambrosij posset quis eligi ante baptismum, quod esset
 95 absurdum dicere. ¶ Sed queritur quare secularis clericus possit esse episcopus regularium non tamen eorum præpositus, prior, uel abbas. Respondeo. propter excellentiam episcopalis dignitatis. quasi episcopus sit religiosior monacho. uel idem, quia abbates & priores inter sunt priuati disciplinis monachorum, episcopus non, tanquam qui ignorat ea quæ sunt regulæ. illud ergo committet alicui monacho. ipse uero punit ea qui maiorem discussionem exigunt & maiorem animaduersionem. unde circa hoc

consueuit distingui ut si de excessu monachi in figura iudicij agatur episcopus pro tribuiali cognoscat & punit. Si autem de plano tunc abbas uel prior corriget secundum monachales disciplinas ut xj. q. j. de persona. infra de offi. or. quæto. & ar. C. de emen. propinquo. l. una. C. de pap. potestate. l. iij. uel alias prima correctio spectat ad Abbatem seu priorem quia hoc generale est quod quilibet prælatus habeat iurisdictionem siue sit Abbas siue prior. ut infra de immu. ec. non minus, infra de maior. & obed. Cum in ecclesijs. uerius est in his consuetudinem attendi quæ dant iurisdictionem. ut. C. de emancipa. l. prima. ix. quæst. iij.
 56 conqueſtus. ¶ Nunc uideamus quæ per quos hæc examinatio ordinandorum facienda sit. Et est sciendum quod quæuis secundum antiqua iura tempora scrutinijs episcopus eligere debeat de suo latere aliquos gnaros diuinæ legis qui examinent ordinandos. ut xxiiij. dist. quando episcopus. hodie tamen hoc uidetur spectare ad officium archidiaconi, ut infra de offi. archi. Ad hæc. e. ut nostrum. & factum adhuc. xxij. dist. psalmista. & præterea si indignus præsentetur ad ordinem tenetur is qui examinauit & præsentauit. ut liij. di. si seruus. tenetur etiam & episcopus ordinator. ut infra de æta. & quali. ord. accepimus. nam & post examinationem archidiaconi, nihilominus ipse ordinator debet examinare, uel tenetur episcopus de facto sui Archidiaconi sicut & exercitor nauis de facta sui magistri. ut. ff. de exercito. l. j. §. magistrus. unde & si archidiaconus representet aliquem ordinandum ad titulum sui patri monij cum nulli habeat, & hoc archid. non ignoret, episcopus autem ignorat: puto quod ordinatus agere posset primo loco contra archidiaconum. Nec obstat si de dolo ipsius ordinandi excipiat ne per hoc mendicare cõpellatur in ignominiam cleri. ut xcij. di. diaconi. Sed si archid. non sit soluendo agatur secundo loco contra episcopum quia in culpa fuit non examinando, sed archid.

in dolo. dolus autem præponderat culpæ. ut. ff. ad. l. Acqui. l. Item si obsterit.
 57 ¶ Ordines ¶ minores possunt simul omnes conferri eidem ut infra. de eo qui. fur. or. sus. cum. h. lator. Et ar. lxxvij. dist. quicunque. dum tamen consuetudo contraria non impugnet, quæ non servata scandalum generet. vel secundum alios si consuetudo loci hoc habeat. & hoc tenet Tan. & ego. Sacri autem ordines singuli & per certis in efficias temporum debent conferri. ut lxxvij. di. in singulis. & c. quicunque, & licet plerumque coniungat quod ordinator continet ieiunium à die sabbati usque ad diem dominicum ut illi qui ordinari non potuerunt die sabbati in sero ordinentur in die dominico in mane. ut 75. dist. finet. quod à patribus, non tamen intelligas ut illi hiis qui promoti sunt in die sabbati ad aliquos sacros ordines possint die dominico ad alios promoveri. Sed illi tantum qui die sabbati ordinari non potuerunt ut dictum est. cum enim propter continuationem ieiunii fingatur sero diei sabbati. & mane diei dominicæ unum diem efficere. si ordinatus in sabbato ordinaretur in die dominico. iam bis idem eodem die ordinaretur, quod esset absurdum. & de hoc arguitur bononiensis episcopus infra eodem titu. literas. ¶ Sed an sero diei sabbati trahatur ad mane diei dominicæ. vel mane diei dominicæ ad sero diei sabbati retrahatur dubitauerunt antiqui. & adhuc sub iudice lis est. circa hoc dixerunt quidam quod mane trahitur ad sero. ita ut si aliquando continuato ieiunio mane diei dominicæ ordines conferantur, in die sabbati conferri uideantur. Nam iura loquuntia de ordinationibus dicunt quod in quatuor temporibus & die sabbati ordines conferuntur. ut infra eodem titulo. c. j. & ij. 75. dist. c. ult. Fallit hoc in consecrationibus episcoporum quæ in diebus dominicis fieri debent. ut 75. dist. dist. quod die dominico. Item fallit in minoribus ordinibus & con-

secrationibus uirginum quæ in diebus dominicis conferuntur. ut hic. c. j. Illud uero. cap. quod die dominico. quod ualde est contra eos qui intelligunt in consecrationibus episcoporum non in ordinibus conferendis. & hoc patet per exempla ibi posita de apostolis qui tunc consecrati fuerunt. Hugo. & sui sequaces dicunt die dominico conferri omnes ordines & etiam baptismum de con. di. s. uenerabilis. facit pro ipso illud. c. quod die dominico. Item & illud. c. quod à patribus. in uerbo illo. Sed post diem sabbati & c. Ad quod primi Respondent. post diem sabbati exptu & non finem. Prima opinio magis placet quod die sabbati ordines conferantur. & quod mane diei dominicæ trahatur ad uesperam diei sabbati continuatione ieiunii cum contingit mane diei dominicæ ordines conferri. nam si uera esse opinio Hug. quare necessaria esset continuatio ieiunii. cum & si in sero diei sabbati comedat ordinator in mane diei dominicæ ieiunium inuenietur. Vnde sicut possit consecrare. eodem modo secundum eum & ordinare. Teneas ergo quod superius est dictum. ¶ Et si tu quæras quare tantum die sabbati sacri ordines conferantur. Ratio est. quia sabbatum significat requiem. & qui transit ad clericatum quod fit irrevocabiler per assumptionem maiorum ordinum de labore secularium negotiorum transit ad otium schematis clericalis. & ideo hoc fit die sabbati. quia uero per minores ordines non obligatur aliquis clericatus quin redire possit ad licentiam datam ab apostolo. ut 18. dist. de his. in si. iecit minoris ordines alio die quam die sabbati conferuntur. maiores autem non nisi die sabbati. ut dictum est. ¶ Restat quid quid iuris sit si quis sine examinatione fuerit ordinatus uel si in scrutinio suum suppressit impedimentum. In primo enim casu distingo. Aut enim est ignotus aut notus. Item aut est aliis dignus. aut indignus. Si ignotus & alia dignus

dignus. eo tamen ipso quod sine examinatione se patitur ordinari se fecit indignum & debet deponi. ut 24. dist. c. ultimo. Si ignotus & indignus tunc duplex causa depositionis subest. Vna quia sine examinatione se ordinari permisit ut dictum est. Alia quia cum sciret se indignum debet in ordinatione sua prodere crimen suum uel impedimentum ut l. di. ex penitentibus. Si uero notus & dignus, tunc in nullo peccatur. Noti enim examinandi non sunt. ar. 24. distinct. nullus 47. distinct. de Petro. 94. dist. ualde. tamen fallit in consecratione in qua etiam noti examinantur. ut 24. distinct. qui episcopus. Sed si notus & alias indignus in causa depositionis existit. quia crimen suum desertum occultum debuit confiteri. ut supra dictum est. Sed quod dixi ignotum & dignum sine examinatione promotum deponi debere. hoc fit uel in odium sui qui se fecit taliter ordinari, uel in odium ipsius qui ipsam taliter ordinauit, ad hoc 70. distinctio. cap. 1. r6. questio. 7. decreuimus. 11. questio. 2. c. 1. & 1. questio. 4. in ecclesia. ubi in odium consecratoris dicitur ecclesia execrata potius quam consecrata. Item quod dixi notum & indignum sine examinatione promotum in causa depositionis existere, quia crimen suum non fuit confessus. intelligo de graui crimine secus in leui. ut 68. distinctio. c. 1. Item quod dixi supra tales sic promotos deponi debere intelligo non per ordinatores sed per superiores. ut infra de electione. diuersis fallaciis. in si. cum & ipsi ordinatores sint in causa depositionis, quia sic ordinauerunt. ut 1. questio. 1. si qui episcopi. in autem. quomodo oportet cle. ad ordi. perdu. §. oportet.

60. ¶ Vnum tamen non omitto quod si aliquis tempore sue ordinationis proprium prodit impedimentum. & nihilominus ordinator non intendens dispensare ipsum ordinari. de testamento postea impedimento ordinatus est deponendus & est casus illius decreti. 81. distinctio. si

quis sine examinatione. ¶ In secundo casu scilicet cum aliquis impedimentum suum in ordinatione non prodit. uidetur esse in causa depositionis. nam quilibet in ordinatione sua impedimentum prodere debet ut 22. distinctio. c. ultimo. 81. distinctio. c. Tamen. & c. quicumque. 8. q. 3. Araldus. in si. Et eodem modo quilibet tenetur in iure crimen suum detegere de quo agitur, si fuit super eo interrogatus. ut 11. questio. 3. quisquis 35. q. 5. uidetur si duo. 15. q. ult. c. 1. & pen. quod Hug. putat tam in ordinatione quam in iudicio. Sed in ordinatione dicit sufficere si quis dicat in genere se criminofum & sic petat dispensationem. Sed si specialiter pro aliquo crimine fuerit interrogatus respondere debet penitentiam egisse, uel non respondebit. nam specialiter interrogare magis uidetur suggerere quam querere ut ff. de questionibus. l. 1. §. qui questionem. Non obstat ei quod superius dixi quod legitur de penit. di. 1. §. Ihs auctoritatus. ubi dicitur non tibi dico ut te prodas in publicum: quia illud loquitur de penitente qui non debet in publico se prodere. secus in examinatione ordinandi. in qua quis se prodere debet, nisi enim se prodatur non poterit secum dispensari & debet se prodere coram pluribus, quia prodere est in publico dicere. ut. 2. q. 1. si peccauerit. sicut enim episcopus non potest audire causam nisi cum clericis suis. ut 15. questio. 7. episcopus. sic nec solus potest dispensare. qualiter enim quis probabit secum dispensatum fuisse nisi coram pluribus factum fuisset ut infra de schismati. c. fraternitati. Alij dicunt quod nec in iudicio, nec in examinatione ordinandorum tenetur aliquis se prodere. quia & deus occultat peccatum de quo aliquis penituit. ut 31. q. j. Apud Et sicut licitum est alicui redimere sanguinem suum qualitercumque potest. ut 2. q. 3. §. notandum. ff. de bonis eorum qui ante sententiam mor. ubi confici. l. j. sic & honorem suum. Circa quod uidetur dicendum quod de occultis peccatis & non de enor-

de enormibus de quibus acta est pœnitentia non tenetur ordinandus in genere uel in speciem confiteri, non enim eget dispensatione, quia illa non deiciunt sã pro motum nec impediunt promouendum ut no. suprà. eo. rit. §. circa primam regulam. uel huius in specie siue in genere quærat potest sic respondere si hoc de quo quæritur commissum, uel aliqua mortalia commissi pœnitentiam inde egi. Sed quid si in specie interrogatus super aliquo mortali respondeat ordinandus se commississe & pœnitentiam non egisse, nunquid hæc confessio præiudicat ordinando, & possit inde puniri uidetur quod sic ut supra de elec. per inquisitionem, & infra. de excessis. prætorum quàm sit graue, uerius tamen est contrarium, ut non præiudicet nisi in hoc solo, ut non aduocatur ad ordinationem. ut. xxiij. ij. di. quando. in fi. & ar. ad hoc. in frã. de excep. Deniq; §. ult. infra. de ordi. cog. cum dilectus. ff. de his qui no. in. 61 fa. l. lucius. ¶ In summa ¶ notandum est quod episcopus consecrari debet à metropol. cum tribus uel duobus episcopis. ut. infra. de eo. ritu. nec episcopus infra. de sacra un. c. j. in principio uel tres episcopi de mandato metropol. hoc possunt. ut. lxxij. di. comprouinciales metropolitani autem consecrabitur ab omnibus suffraganeis. si tamen omnes conuenire possunt & fiet consecratio in ciuitate metropolitana. ut infra eodem titulo. si archiepiscopus. l. j. dist. qui in aliquo. in fi. lxxv. dist. quia. lxxv. di. archiepiscopus. xliij. dist. metropolitano. & idem intelligo in primatibus & patriarchis, sed quamuis ita sit de iure. de consuetudine tamen obtinet. Et sic hodie seruat generalis ecclesia quod nullus archiepiscopus, primas uel patriarcha consecratur. nisi à papa uel alijs de mandato ipsius, & argumen. ad hoc. xxiij. questione prima. pudenda.

Summarium

- 1 Scrutinium quid sit.
- 2 Scrutinium quando & per quos fieri de-

beat.

- 3 Scrutinij forma quæ sit.
- 4 Dignus quilibet presumitur nisi contrarium probetur.
- 5 Excommunicatus quis in dubio presumitur.
- 6 Fornicatio potius presumitur quam matrimonium.

¶ DE SCRUTINIO IN ORDINE FACIENDO. Rubrica.

Dictus est supra de ordinandis, sed quia ordinandi examinandi sunt, ideo subiicitur rubrica de scrutinio in ordine fa. ¶ Videamus igitur quid sit scrutinium, quando fieri debeat. Item per quos. Item quæ sit forma scrutinij faciendi. ¶ Et est sciendum quod ¶ scrutinium nihil aliud est quàm examinatio. & ideo iura dicunt neminem sine examinatione ordinari debere. ut no. suprà. ti. prox. §. restat. ¶ Fieri autem habet scrutinium feria quarta ante ipsam ordinationem. ut. xxiij. dist. quando. ¶ Per quos autem debeat fieri no. suprà. tit. prox. §. nunc uideamus.

3 ¶ Forma scrutinij quæ sit uideamus. Et est sciendum quod duplex est scrutinium. Vnum quod habetur ante ordinationem ut superius dictum est. Aliud de quo hic tractatur. Forma primi scrutini habetur. xxiii. dist. quando episcopus. Forma secundi habetur hic nam in Romanæ curiæ prior diaconorum. in alijs ecclesijs maiores diaconi idest archidiaconi dicunt. Postulat sancta mater ecclesia hunc subdiaconum ad onus diaconi natus uel presbiteratus assumi & ordinatore interrogante si eum nouerit esse dignum. Respondet diaconus. ut hic dicit. infra. c. uno. & ex hac decre. illud generale colligitur. ¶ quomolibet presumi esse dignum nisi probetur contra. simile. in frã. de præsum. dudum. ff. de manu. testa. men. l. testamento seruos. ff. de leg. ii. l. cum pater. §. rogo. infra. de iudi. cum de putari. ff. de fideicommiss. liber. l. Thays. §. sorore. Sed contra præsumitur non idoneus

Idoneus nisi probetur idoneus. C. de his qui ueni. et a. impe. l. iij. C. de probatio. l. ij. ff. de magistratibus. l. j. §. magistratibus. ¶ Item in dubio præsumitur quis excommunicatus. ut. infra. de senten. excom. cum de iudicis. §. secundum, & tunc potius præsumitur fornicatio quam matrimonium. ut xxx. q. v. c. aliter. & c. nostrates. Solutio. primum generale est & secundum casuale quod in casibus superioribus locum habet, & maxime in his quibus rimerur periculum animæ, ubi præsumimus aliquem fore pagnum. ut de cō. dist. iij. c. paruulos. & c. nulla. infra. de bap. & eius effect. c. j. præsumimus ecclesiam non consecratam. ut de con. di. j. solenniter. & c. ecclesie. præsumimus in ordinatum. ut lxviij. di. præbyteri. & §. se.

Summarium.

1. Episcopus renuncians episcopatus an & quando possit conferre ordines.
2. Minores ordines à quibus conferantur.
3. Ordines quot sunt.

¶ DE ORDINATIS AB EPI-
scopo qui episcopatu resignauit.
Rubrica.

IN tractatu ordinandorum qui præcedit & sequitur interponitur rubrica de ordinatis ab episcopo qui resignauit epi. uel excommunicato. ¶ In quo tunc breuiter est distinguendum an episcopus renunciet loco tantum uel loco & dignitati. In primo casu renunciens episcopus remanet. nullius tamen episcopatus. & ideo ordines conferre potest in sua quondam diocesi. & in aliena de consensu tamen & uoluntate diocesanæ loci. In secundo uero casu nec minores nec maiores ordines conferre potest. Si tamen aliqui minores ordines à talibus receperunt nescienter tolerantur in illis. & ad maiores licet promouentur. Sed si à talibus factos ordines

scienter receperint executionem officij non habebunt. Si ignoranter nisi crassa & supina fuerit eorum ignorantia cum eis poterit dispensari. ut. infra. eo. tit. c. i. Facilius autem permittitur pontificalia exercere ei qui cessit loco tantum, quam ei qui cessit loco & dignitati. Et est ratio quia in primo casu præsumitur quis cessisse ex debilitate, uel ex alio iusto impedimento, uel saltem contemplationis amore. In secundo uero casu uidetur ex conscientia criminis resignare. ut. supra. de renun. post translationem. §. ulti. quamvis sex sunt causæ propter quas cedendi licentia postulat. ut. supra. de renun. nisi cum pridem in prim. Toleratur autem si ab his qui renunciauerunt dignitati & loco minores ordines conferantur. & est ratio quæ hic assignatur. ¶ quia minores ordines à non episcopis conferuntur ut psalmistatus, hostiarius, & lectoratus. scilicet à coepiscopis olim & ab abbatibus hodie. ut. 69. dist. c. i. Item presbyter confert psalmistatus. ut. 24. di. psalmista. quidam tamen intelligunt illud dictum psalmista non de ordinis collatione sed de ordinis executionem scilicet hoc non placet. quia ibi dicitur quod psalmista potest sumere officium sola iussione præbyteri non dicit officij executionem. Illi autem qui dicunt ordinem psalmistatus conferri ab episcopo, executionem uero iussione præbyteri, mouentur ex eo quod sit in collatione aliorum ordinum. Nam & in alijs ordo confertur ab episcopo & in signum executionis datur ab eodem episcopo aliqui ordinato quod in hoc ordine non seruat. ¶ Scilicet obijciatur. nullus debet sine titulo ordinari. ut. 70. di. c. i. & 2. Sed solus episcopus confert titulum. ut. 16. q. 7. nullus. Ad quod Respondeo quia hoc locum habet non in minoribus ordinibus sed in sacris. ¶ Et nota. tunc quod noui sunt ordines quinque minores & non sacri. quattuor autem maiores & sacri. minores sunt psalmistatus & hostiarius lectoratus, exorcistatus & accolitatus, maiores

iores sunt subdiaconatus diaconatus, presbyteratus & episcopatus. Alij uerò dicunt. 7. esse ordines, negant enim psalmistatum & episcopatum esse ordines, sumunt hoc ex illo decreto. 77. distin. illud. Sed quod psalmistatus sit ordo. probatur. 34. distin. psalmista. 21. distin. clericos. 32. distin. seriatum. 82. di. clericum. infra. de aet. & quali. & or. pr. cum contingat. 27. q. 1. si quis episcopus. & ad decretum quod primi pro se inducunt sic rident ut quod ibi dicitur primo sit hostiarius illud primo non recipiat praedentia sed sequentia. licet alias primus & proximus dicatur quem nemo praededit. ut infra. de uer. signi. Ioseph. ff. eo. tit. l. proximus. De episcopatu quod sit ordo probatur. 77. distin. c. 1. infra. de presby. non baptizati. ueniens. 11. di. c. electos. 54. distin. si seruus in uerbo episcopalis ordo. &c. & quod dixi presbyterum posse conferre ordinem psalmistatus intelligo de presbytero parochiali. ad quem spectat cura ecclesiae & competetius in archypresbytero uel plebano. Itē intelligo hos posse conferre in diebus dominicis & in alijs festiuis sicut in episcopo dicitur supra. eo. c. de eo. † Et nota quod cum his qui ab excommunicatis recipiunt ordines ignoranter poterit dispensari per suos episcopos. ut. infra. extit. c. 2. fiet autem hae dispensatio quo ad executionem. excommunicatus enim & si characterem conferat quē habet executionem quam non habet conferre non potest. i. q. 1. gratia. & c. statumimus. & q. 7. Daybertum.

Summarium

- 1 Ordinandum aetate & qualitas.
- 2 Aetatis defectus repellit ab ordinatione.
- 3 Episcopi ubi debeant consecrari. & ubi metropolitani, primates & patriarchae. Papa ab episcopo Hostiensis consecratur.
- 4 Forma ordinandi episcopos. Sacramenta ecclesiastica unitatis sunt.

& diuini non debent.

- 5 Substantia ista ordinum qua sunt.
- 6 Missa an sit de substantia ordinum.
- 7 Promotus aliquo ordine praetermissio ordinum alios, an ordines conferat.
- 8 Mulier ordinata characterem non recipit. Mulieribus qua sint prohibita.
- 9 Clauis potestas Apostolica tradita fuit.
- 10 Fratrum an possit cogere clericos inuitos ad ordines recipiendos.
- 11 Ordinem an recipiat qui coactus ordinatur.
- 12 Quid si clericus multis promoueri, & petit ordinari praelato autem remittente.
- 13 Ordinari ab episcopo alieno sine licentia proprii episcopi, an recipiant ordinis executionem.
- 14 Ecclesia parochialis iura uel regimen cui committi debeant.
- 15 Clericus an plures ecclesias habere possit.

DE AETATE ET QUALITATE ordinandorum. Rubrica.

Datum est supra de ordinandis. Nunc dicendum est de praeficiendis tria requiruntur. scilicet aetas qualitas & ordo. circa subijcitur rubrica de aetate & quali. in ordine presb. In praeficiendo in episcopum requiritur aetas. 30. an. ex acta & completa. ut. supra. de elec. Cū in cunctis, in primo. Scilicet vbi quod sufficiat inchoata secundum quod legitur ff. de mune. & ho. l. ad re publicā. Sed illud obuenit in secularibus dignitatibus uel hoc est speciale in episcopali dignitate, uel distingaue breuiter, quod quandoque fauor est in causa ut in usucapione. & tunc temporis inchoari. ut. ff. de diuer. & tempo. pr. l. in usucapione. quandoque odiū ut in praescriptione. 30. an. & tunc non oportet annum impleri. ut. ff. de actioni & ob. l. in omnibus quandoque. utrumque est in causa fauor & odiū. & tunc computatur tempus de momento ad momentū. ut. ff. de mino. l. 31 §. minorem. In praeficiendo personatus uel ecclesiae parochiali requiritur aetas. 35. annorum. ut. in ea. decre. cū in cunctis §. infra.

§. inferiora. & in hoc casu fufficit si quis ultimum annum attigerit. ut ibi dicit. Sed obijciat. qui praeſciendi sunt decanati. praeſpouit archyepiscoposbyteratui & ecclesijs parochialibus. praeſbyteri fieri debent. ut infra eodem tit. c. j. & c. praeſterea uel esse. ut 60. dist. c. 1. & 3. sed praeſbyter esse uel fieri non potest nisi in 31. anno. ut in ſequentibus apparebit. Ad quod reſpondeo quod in his de quibus proxime dictum est tempus sacerdotij aratum est per decre. cum in cunctis. & ad huiusmodi personatus assumpti in 25. an. possint & ad sacerdotium promoueri. cum illis personatibus & regiminibus ecclesiarum parochialium onus sacerdotij sit annexum. ¶ Hic circa aetates praeſciendorum. & circa aetates ordinandorum distingue. quia aut quis ab infantia traditur militie clericali. aut est grandaeus qui postulat ordinari. In primo casu à 7. an. usque ad 21. potest recipere omnes minores usque ad aegoliatum. post 21. an. quandoque recipiet aegoliatum in 20. an. uel in 21. recipiat subdiaconatum. in 26. an. diaconatum. in 31. praeſbyteratū. ut 77. dist. in ſingulis quicunque. & ca. se quamuis hodie in quibusdam tempus sacerdotij sit artatum ut superius dictum est. ¶ In ſecundo casu ſcilicet cum grandaeus postulat ordinari. potest recipere ordines hoc modo. In primis duobus anni postquam clericus fuerit recipiet omnes minores. in reliquis quinque omnes maiores. ut 77. di. quicunque. dispensatue tamen propter necessitatem ecclesiae possit laicus grandaeus recipere omnes ordines infra annum & dimidium. monachus uero per annum ut. 77. di. monachus. Sed quamuis haec temporaliter sine ſtatuti episcopi. tamen nostri temporis in clericorum multitudine gloriates puerorū sacros ordines promouent. his interſtitijs non ſeruatis. ut ſupra de temp. or. uel non est compos. facit hic nimia episcoporum remiſſio qui pompam multitudinis quaerunt & putant ex hac turba aliquid ſibi dignita-

tis acquiri. aut quibus aliud praestare non possunt ordines largiunt. quod non tamen oportet districti ſemper eſſe iudicij ratum est omne quod magnum est ut 59. dist. si officia. ¶ Et eſt ſciendum quod propter defectum aetatis repellitur quis ab ordinatione. ut 77. di. in ueteri. & ab electione. ut ſupra de electi. cum in cunctis. Hos omnes ordines conferre debet episcopus de conſilio ſuorum clericorum ut 24. di. episcopus maiores conferre debet in ecclesia. episcopali. ar. 77. di. cap. 1. minores in qualibet ecclesia ſui episcopatus. ar. 75. dist. in palea ubi me
3 ¶ Episcopi autem conſecratur ubi metropolitanus elegerit. ut 51. di. culti. in ſin. Metropolitan. primates. & patriarchae in ſuis ecclesijs. ut no. ſupra de temp. or. in ſin. quod intelligo. nisi neceſſitas ali de exigat ar. 63. di. quanto. 23. dist. in nomine domini. Papa conſecratur ab episcopo. Hoſt. qui in hoc uicem metropolitan. obtinet & in ſua ecclesia ſi hoc fieri potest alioquin in quacunque & extra urbem. ut 23. dist. in c. in nomine domini. De forma ordinandi ſeu conſecrandi episcopos legitur. 23. dist. episcopus. 65. di. ca. 1. infra de ſacra unc. cum ueniſſent. De forma ordinandi alios clericos legitur 24. di. praeſbyter cum reliquis ca. usque ad ca. psalmiſta. ¶ Et eſt ſciendum quod ſi contra formam ecclesiae ordinetur nihil agitur. argu. 1. qu. 2. ſine exceptione. 25. quae. 5. aliter debet eſſe. dist. 4. reuera. 68. dist. in coepiscopi. quod intelligo cum omittitur aliquid quod eſt de ſubſtantia arg. infra de ſtat. mona. Cum ad monaſterium in ſin. infra de cō. appo. c. ul. 32. q. 2. ſoler quæri. ſubſtantialia. n. mutari non poſſunt inſt. de hæredi quæ ab intel. defe. §. minus ff. de cap. n. u. l. Eas obligationes ſi ergo unū de ſubſtantialibus omittatur nō ualet quod agitur. ar. 38. di. qui ipſis & idē dico ſi diuidatur ſi unus episcopus manum imponat & alius epi. uel ſim praeſbyter benedictionem infundat. ut 27. di. quorundam. Nam ſacramenta eccleſiaſtica unitatis ſunt & diuidi non de-
H a bent

bent ut de con.di. 2. quia passus. 24. q. 2. quia loquitur. Sed hijs ob stare uidetur quod in eodem decreto quorundam, dicitur gradum sacerdotij. uel leuitici ordinis quem peruerse adepti sunt amittant sacrum respiciunt & non ius & quatenus de facto adepti sunt eatenus de facto amittant. Quæ t̄ autem sint de substantia ordinum dubitatur credimus tamen librum qui ponitur super ceruicē consecrandi. ut 23. di. episcopus. fore de substantia. Item numerum consecrantium. nam metropolitanus cum duobus episcopis ad minus consecrabit. ut. supra. de tempo. or. nec. episcopi. infra. de sacra. unc. c. 1. in prin. uel tres episcopi ut 64. di. comprouinciales. 56. di. porto. Item quodd unus ordinationem totam perficiat. nam si unus partem ordinationis faciat. & alius aliam partem nihil agitur sicut & si unus baptizandum immergat & alter proferat uerba. uel si unus proferat partem illorum uerborum. Ego te baptizo. &c. & alius aliam partem. sicut & etiam nihil agitur cum uerba canonis diuiduntur. n. n. sic in his quæ canonem misse præcedunt uel sequuntur quæ diuidi possunt & per plures expleri. ut 7. q. 1. nihil. Scilicet quid si duo episcopi simul ordinant ita ut uterq; manum imponat uterq; omnia. uerba proferat. puto ordinem eundem conferri simul & ab utroq;. Et eodem modo dico conferri baptismum cum duo simul immergunt. & simul proferunt uerba. sic dico eandem sententiam simul & ad pluribus ferri. cum plures iudices uel arbitri simul pronunciant. ut. ff. de arbit. l. Item si unus. §. Item si plures. Vñctionem autem non putamus esse de substantia. & ideo omiſſa ſuppletur. ut infra. de sac. unc. c. 1. in prin. Itē impositionem manus. uel si quis chrismate oleo fuerit delinitus. infra. de sac. nō ite. c. 1. quidā tamē dixerūt q̄ in ordinatione necessāria nō est manus impositio cū tactu corporali. sed sufficit sola manus extēſio. arg. ad hoc. ff. de acqui. pos. l. qd̄ meo. sed hoc nō placet.

ut. infra. de sacra. nō iterā. c. ult. Item tēpus ordinationis & ætas ordinādi nō sūt de substantia. ut. not. supra. de tēpo. or. §. 1. in fi. Itē q̄ quis ordinē a suo ep̄o nō est de substantia 9. q. 2. lugdunē. quōd à latino nō à græco ordinetur latinus. ut supra. de tēpo. ord. cū scēdū. & c. quod translationē. Itē quōd quis ad singulos ordines & p̄ debitas inierſicias tēporū ordinē. ut. supra. de tempo. or. literas. Itē dubitatur an ieiuniū ordinis & ordināti sit de substantia. vñ quōd sic. ut. 75. dist. quod à patribus. & idē vñ. in alijs sacramentis. ut non conferatur non ieiunantibus à pransis. ut 67. dist. re. liqui. de conse. di. 2. liquido. & dist. 4. ut ieiunij. & c. ut episcopi. & maximē in ordine hoc dicēdum ut. quōd Pau. & barnabas apostoli ieiunij manus imponebāt. ut 75. di. quōd die domini. eo. qd̄ ob reuerētiā sacramentorū est indutū. Hugū. tñ dixit quōd prāsus confert ordinē. & prāsus recipit. & idē dicit ī quolibet alio sacramento. excepto sacramento Eucharistiæ. quod non credit cōfici. nisi tantū modo à ieiunis. ut de cō. di. 2. liquido. Sed Ber. Lauēen. & Io. dicunt contrarium ex eodem decreto. nam ibi dicitur post cenam dominus discipulis corpus & sanguinem suum tradidit. quamuis ibidem statuat ne prāsus conferat aut prāsus accipiat.

¶ Item quid de missa. t̄ nunquid est de substantia & ordinum. Responſio dubitatur. & ideo in hoc & in alijs quæ in ordinationibus obseruari mandantur nec constat an sint substantia. uel de solennitatibus. nec per aliqua. iura inuenitur quod omiſſa ſuppleri debeat. credendum est & his omiſſis ordinem non fieri. & ideo iterandum. nec tunc intelligitur initerari. quia intelligitur iterarum quod ambigitur esse factum. ut. infra. de presbytero nō bap. ueniēs. 66. di. 2. presbyteri: de con. di. 1. solennitates. ¶ Sed quæritur de illo t̄ qui prætermiſſo aliquo ordine uon tamen sacerdotali promouetur in episcopum an ordinans alios conferat ordines & c̄

& est dicendum q̄ sic. dummodo non conferat illum ordinem quem non habet, quia tunc nihil ageret. ut 1. q. 1. gratia. & q. 7. Dayberum; de eo autē qui nullos ordines habens celebrat dicemus infra de præsby. non. or. mini.

8 ¶ Quid de muliere? nunquid si ordinetur recipit characterem? Respondeo nō impediēte sexu & constitutione ecclesie. nam mulieres quamuis doctæ sanctæ ac religiosæ & etiam abbatissæ, nec prædicare, ne benedicere, nec excommunicare, nec absolvere, nec pœnitentias dare. nec iudicare nec officium aliorum ordinum possunt exercere. ut. 23. di. mulier, sacratas, 33. qu. 5. mulierē infra de sen. ex. de monialibus. quāvis abbatissis obedientia & tuerentia debeatur & ipsarū salubria monita & mandata debeant observari. ut infra de

9 nia. & obe. doli. cta. ¶ Nam licet beatissima uirgo dignor & excellentior fuit omnibus Apostolis nō tamen illi, sed istis dominus clauēs regni cœlorum commisit. ut infra de pœni. & re. noua. Nec pœmissis oblat quod legitur. 27. qu. 1. diacomissum. & ca. si quis rapuerit iura enim illa loquuntur de diaconissis. non quæ ordinem diaconalem habeant, sed quæ inter alias moniales prærogatiua aliquam obtinebāt, forte circa omelias in matutinis legendas. Item nō obstat. 32. di. præsbyter, ibi. enim appellatur præsbytera quia præsbyteralis nō quoddam esset ordinis. sed ordinari sociā. unde in sequenti canone appellantur tales femine seniores iure uel matri curiæ. id est matronæ, curam habentes ecclesie. sicut dicunt matres familias. ¶ Sed quæ

10 ritur? an prælatus possit cogere clericos inuitos ad ordines recipiendos? & certe quidam canones dicunt non debere aliquem inuitū cogi, ut 24. di. c. 1. & 2. & c. ubi. quidam uerō dicunt contrarium ut 64 di. & si qui. clerici. & c. placuit. ¶ Item circa modū cogendi etiā iura uariare uidentur. alicubi enim dicitur aliquem cogendum per subtractionē beneficii uel dignitatis ut 74. di. episco-

pū. alicubi uerō dicitur quoddam minores maioribus in ordinibus præferantur. ut sic maiores in dignitatibus & priores in tempore uidentes minores & posteriores ad ordines maiores pro maioris honorem quem resugerant appetere cogantur & quæritum. ut 74. di. consueuit Prima discordia canonum sic consueuit ad concordiam reuocari, ut iura illa quæ dicunt inuitum non compelli. loquantur in absoluta coactione, alia uerō quæ dicunt inuitum fore cogendum, loquantur in coactione conditionali. Secunda discordia circa modum cogendi sic sedatur. ut canon ille qui dicit aliquem cogendum per subtractionem dignitatis, locum habeat cum necessitas exigit aliquem ordinari. Alius uerō canon qui dicit sic inuitos cogi debere scilicet ut minores maioribus in ordinibus præferantur intelligatur cum utilitas exigit aliquem ordinari, sed hæc solutio impugnatur per decre. quæ loquuntur in utroque casu scilicet necessitatis uel utilitatis alternatiue. & tamen in utroque casu inuitum cogi debere per subtractionem loci & beneficii ut infra eo. ti. quæris. Ad quod dic diuersas inueniri circa hoc pœnas in iure. erit autem in arbitrio prælati per quem modum, & per quam pœnam compellat. ita tamen ut una à principio sit cōtentus ad alteram nihilominus processus. si hoc meritori proteruitas consumacis ut infra ut lite non contest. quoniam frequenter. uel distinguere plenius cum Raymundo. quia aliquando uult episcopus cogere clericum ad recipiendum ordinem annexum beneficio uel dignitati quam habet, aliquando ad recipiendum alium. In primo casu uidelicet cum electum in archidiaconatum uult cogere ut fiat diaconus. electum in decanum Archiepiscopum præsbyterum, uel prepositum, uel abbatem, ut fiat præsbyter potest per subtractionem illius dignitatis uel beneficii. & app. re. ut 60. di. innouamus supra de elec. cum in cunctis infra. eo. ti. ca. 1. in fin. Fallit tamen hoc in uno casu,

sci-

scilicet cum siue culpa sua post electionem & confirmationem, sed ante ordinem incidit in irregularitatem ar. ad hoc in decre. Cum in cunctis. in verbo illo si canones non obstant. quidam tamen non admittunt hunc casum per decre. infra eod. cap. 1. in fi. Sed illa intelligitur cum sua culpa contraxit irregularitatem, hic non obstant iura quae illi contraria assignant infra de cle. x. gro. cap. 1. ff. de illa. ho. l. qui furem. ff. de postu. l. e. §. casum 60. d. itin. praecepta. In secundo casu cum uult aliquem compellere ad recipiendum ordinem non annexum beneficio uel dignitati. subdistingue quia aut necessitas uel utilitas ecclesiae exigit aliquos promoueri ad ordinem illum. aut non. In primo casu iterum subdistingue quia aut ille clericus excusat se ratione criminis quod se commississe proponit. aut ratione alterius impedimenti quod se dicit incurrisse. aut sola uoluntate. si se excusat ratione criminis debet episcopus promouere inferiores idoneos ad ordinem & ipsum contradicentem remouere & beneficio quod obtinet in illa ecclesia nisi aliter sit ualde utilis uel necessarius illi ecclesiae. ut infra eod. titul. quæris, & sic potest intelligi illud cap. 64. dist. consulu. ¶ Si uero excusetur ratione alterius impedimenti. puta propter infirmitatem, uel aliud impedimentum temporale uel perpetuum, non proueniens ex delicto suo. non est cogendus & si cogeretur esset eius appellatio admitenda. sicut dicitur in tutore cuius legitima excusatio non admittitur. ut ff. quando app. sit. l. 1. §. si quis tutor. si autem sola uoluntate clericus se excuset. nullam aliam causam præterdens nisi quia non uult. debet compelli app. remota per subtractionem officii & beneficii. ut 74. distinctio. cap. 3. & 4. & infra eod. titulo quæris. & ubi non exigit utilitas uel necessitas ecclesiae. non debet eos cogere inuitos. & si faciat est puniendus. ut 74. distinctio. cap. 1. & 2. & cap. xbi. dicitur autem exigere utilitas

ecclesiae quando ecclesia indiget aliquibus ministris. & non sunt in ecclesia alij idonei præter illum quem episcopus uult compellere. necessitas autem exigit quādo ecclesia indiget ministro & nullus alius est idoneus in ecclesia præter illum quem episcopus uult compellere. ¶ Circa hanc distinctionem quæritur utrum recipiat characterem qui coactus ordinatur. Ad hoc dicas quod sic si coactio est condicionalis. ar. 84. di. ubi ista 45. dist. de iudæis. l. q. r. quod quidam. Nam in tali casu est ibi uoluntas ordinari saltem indirecta. ut 15. quæst. 1. merito. Sed si fuerit absoluta coactio tunc nec character infigitur sicut nec in tali casu conferitur baptismus. ut infra de bap. & eius effectu. maiores. arg. l. dist. presbyteros infra de his quæ ui. metusue causa si. sacris. Sed nunquid continere tenetur is qui condicionali coactione est ordinatus. uidetur quod sic ne aliās uideatur ordo contemni. ar. 45. distinctione de iudæis. in fine. quia coacta uoluntas. est uoluntas. ut 15. q. 1. merito. & hæc maxime secundum illos qui dicunt uotum continentie fore annexum sacro ordini. ar. 28. dist. diaconi. 83. dist. cum in præterito. ¶ Ad hoc dicunt quidam quod talis continere tenetur. nam licet non debuerit cogi ad ordinem suscipiendum. susceptum tamen etiam per coactionem seruare tenetur per. d. capitulum de iudæis. Io. dicit non teneri si metus uel coactio fuit talis quæ posset cadere in constantem uirum alias sic. ut infra quod metus causa prælatum & c. cum dilectus si lius. l. t. quia integritas corporis res uoti est. non præcepti suaderi potest imperari non potest. ut 32. q. 1. integritas & continentia non debetur nisi uoluntaria. ut dist. 31. ante triennium 20. q. 3. præsens. Pone ergo quod non tenetur continere. quia talis metus interuenit qui potest cadere in constantem uirum. Nunquid metus privilegio clericali. Videtur quod sic si uelit uiuere clericali. quod credo

credo verum nisi penitus transfret ad contrarium actum. ut 84. quiquis. Vel aliter dicas quod si prius habeat uxore legitimam poterit illa uti sine peccato, & secundum hoc solue præcedentē quæstionem, si tamen ipsa uellet & ipse nollet, non haberet priuilegium, aliàs si ipsa nollet & ipse uellet quantum in se esset. nam tunc haberet priuilegium si uiueret clericaliter dictum est. arg. 27. q. 2. multorum. Si uero ante non habebat uxorem legitimam tenetur præcisè continere. argu. illius. c. de iudicis.

12 *Quid si clericus uult promoueri & petit ordinari prælatus autem non uult. quia forte nouit eum secreto impeditum, ratione criminis non enormis. Respondeo si est clericus secularis monebit eum ut desistat à tali proposito. Sed si monitus nihilominus insistat, prohiberi non potest uel impediri. ut supra de tempo. ordi. cap. ult. non enormis ideo dixi, quia quod operatur crimen mediocre manifestum hoc operatur crimen enorme occultum ut probatur supra de tempo. ordi. c. ult. & notauit eo. ti. §. circa, & idem intelligo cū prælatus nouit clericum impeditum uel irregularem ex defectu. puta propter bigamiam, uel defectu naturalium. quia tunc nec ordinabit nec faciet ordinari. Sed opponitur de corpore Christi quod maius est omnibus sacramentis. ut de conse. dist. 2. nihil. & tamen dispensator non prohibebat pingues terre, id est peccatores mensam domini manducare. sed ex uxorem timere moneat. ut de conse. dist. 2. non prohibeat. & dominus iudæ bucellam tradidit, ut de conse. dist. 2. sancta. & c. sicut Iudas. scilicet die Iouis sancta cum præcedenti die prodicionem fecisse. ut de conse. distinct. 2. liquido. Ad primum respondeo illud locum habet in corpore Christi ad quod suscipiendum sola contritio facit habilem. ut de conse. dist. 1. prima quod dicit. secus in ordine ad quem nec peccata poenitentia dignum facit si de crimine enormi agatur. ut in*

prædicto. §. Circa nota. Ad secundum sic. Hoc fecit dominus qui superior est omni iure. cui dici non potest cur ita facis. quod tamen ideo fecit ut nos institueret occultos peccatores per tollerantiam. subinere ut 2. q. 1. junius, in si. Vel potest ad utrunque simul responderi ut dicam aliud in sacramentis necessitatis, & aliud in sacramentis dignitatis. ut t. quæstio. 1. §. sed notandum. sic ergo decretalis illa ex literarum, loquitur in clerico seculari cuius peccatum non enorme occultum est, notum tamen prælato. uel loquitur in clerico qui petit ordinem ratione beneficij uel dignitatis cui est ordo annexus, secus si ius petendi non habeat. ut eodem titulo de tempo. ordi. ad aures. uel dic quod illa loquitur in regulari qui contra uoluntatem sui prælati forte scientis aliqua secreta commissa ipsius promoueri non debet regulares enim fortius sunt stricti suis prælatis quam seculares. ut 2. quæstio. 1. non dicatis. Item pone quod episcopus uult aliquem compellere ad recipiendum ordinem & hoc facit propter odium, & nihilominus hoc exigit utilitas ecclesiæ illum ordinari, nunquid tenetur iste recipere ordinem. uidetur quod non, quia episcopus non potest sibi taliter præcipere. scilicet propter odium uel aliam causam in honestam & si compelleret illum uidetur quod deberet deponi licet utile esset illum ordinari. ar. 45. di. c. 1. & c. Episcopum infra eo. titulo tuam. Credo tamē contrarium quia licet episcopus sic peccet præcipiendo iste tamen debet parere ex quo non est malum quod præcipitur imo iustum & utile ecclesiæ 11. q. 3. quid ergo 33. q. 1. quid culpatur, in fin. 33. q. 5. manifestum.

13 *In summa nota quod ordinati ab episcopo alieno sine licentia proprii episcopi non recipiunt ordinis executionem ut supra de tempo. ordi. quod translationem, qui autem extra tempora debita se faciunt ordinari debent deponi. ut supra de tempo.*

tempo. ordi. sanè, potest tamen proprius episcopus cum talibus dispensare. ut supra de tempo. ordi. consulationem. ¶ De qualitate præficiendorum nõ amplius hic prosequor quia de ea tractavi supra de temp. ordi. ubi pro secutus sum 14 regulas apostolicas. ¶ In summa tamen notabis quodd cura vel regimen ecclesie parochialis minori. 25. annis committi non potest. ut supra de elect. Cum in cunctis. §. inferiora. Nec obstat infra eodem tit. indecorum. Nam licet prohibetur committi regimen ecclesie parochialis. infra 14. annum, non sequitur quodd in 15. posset committi, vel ante 25. nisi morum probitas suppleret defectu ætatis. ut 77. di. c. ult. C. de proxima. fa. cro. scinio. l. 1. & l. unicuique. vel in illa. cum in cunctis ostenditur quid de iure communi debeat in illa in decorum a quo anno episc. possit dispensare. ¶ Itē 15 plures ¶ ecclesias clericus habere non debet. ut 21. q. 1. c. 1. & 2. nisi in quinq; ecclis. Primus propter unionem. ut 10. q. 3. unio. infra de reli. do. quia. Secundus propter raritatem clericorum. ut 21. q. 1. c. 1. in fi. Tertius cum ecclesia est annexa præpendæ vel dignitati. ut infra de præben. Extirpandæ. Quartus si quis unam habet incultam & aliam commendatam. ut 21. q. qui plures. Quintus cum una dependet ex altera infra eodem tit. Eam te. ¶ Dicitur autem una ecclesia dependere ex altera si cur loquitur decre. de reli. do. quia sicut & duæ arbores uniuntur, si iuncturam habeat supra terram. ut ff. arbo. fur. ce. l. si gemina arbor. & si sic una ecclesia subicit alteri licet prælaro utrique præesse. ita tamen ut in maiori resideat & in minori seruiat per vicarium. ut infra de præben. Extirpandæ. ¶ Item si maior ecclesia construat aliquam minorem in proprio fundo. nihil impedit eundem præesse utrique. scilicet maiori & minori. nam & episcopi dispensatione unus prælatus diversis ecclesiis præesse potest. ut 70. distinctione sanctorum. ¶ Item nota quodd qui reputatur dignus ad unum

ordinem vel honorem, non debet ad alium reputari indignus. ut infra eodem titu. Accipimus 73. distinctio. gesta. 1. q. 1. Christus. arg. ad illud infra de accus. nulli. infra de sentent. excommunicata. in præsentia ff. de libera. causa. l. qui sciens ff. ad legem Iul. de adulteriis. si uxor. in fine. ff. soluto matrimonio. l. viro atque uxore. Sed arg. contra. ff. de suspect. tut. l. 3. §. quæri potest 12. distinctione non consuetudinem 15. q. ultima. c. 1. & ca. Si quis presbyter 34. distinctione locorum & l. distinctione quicumque. circa hoc sic puto fore dicendum quodd si ordinator illum quem ad unum sacrum ordinem ordinavit per se examinavit ab illo repellere non potest nisi forte postquam promotus fuerit reddiderit se indignum: ut in decre. accepimus, secus autem si per alium examinavit. frequentius enim Archidiaconus. examinavit ordinandos. ut not. supra de temp. ordi. §. Nunc videamus.

Summarium

- 1 Vnctio quid sit. qui & à quo inungatur. & nume. 2.
- 2 Vnguntur manus sacerdotis chrismate cum ordinatur.
- 3 Christianus quilibet bis ungitur ante baptismum.
- 4 Vnctiones prædictæ quid significant.

DE SACRA VNCTIONE. Rubr.

Datum est supra de ordinandis, & de præficiendis, sed quia aliqui ex ordinandis, & aliqui ex his qui præficiendi sunt dignitatibus inunguntur. ideo subiicitur hic rubrica de sacra unctione. ¶ Videamus igitur quid sit unctio. qui & à quo inungatur, quid significant unctiones. Item quid operentur. ¶ Et est sciendum ¶ quodd duplex est unctio, exterior & interior, per exteriorem visibiliter corpus inungitur per interio-

interiorem inuisibiliter cor inungitur. Exterior signat interiorem. interior autem est significatum exterioris & signū inuisibilis gratiæ quam unctio uisibilis agit & augeat si dignè sumatur. ut hic in 1. respon. ¶ Est autem unctio quod ipsum uerbum sonat ut. ff. iudi. fol. l. iudica tum. ¶ Chirmate quod ex oleo & balsamo conficitur caput & manus episcopi consecrantur. ¶ Quid t̄ autem significet oleum. quid balsamum quid unctio capitis. quid manuum in litera explanatur. ¶ Vngitur princeps. nam in ueteri testamento ungebantur reges. ut 7. c. d. c. 1. Sed tunc ungebantur in capite. sed unctio capitis in brachium est transla ta. unde hodie principes iniunguntur in brachio. humero uel armis. Quid autem hæc significant in litera continetur. ¶ Et est sciendū quod princeps oleo delinitur ut hic. §. refert. Vnguntur manus sacerdotis chirmate eū ordinatur. unde oratio illa consecrare & sanctificare digneris domine manus istas per istam unctionem & per nostram benedictionem communis est & episcopis & presbyteris. ut hic. & 16. qu. j. §. hoc idem. circa fi. Inunguntur & reges. ut in fra eo. §. quia uero. ¶ Inungitur quilibet christianus bis ante baptismum scilicet oleo benedicto. primum in pectore. deinde inter scapulas. & bis post baptismum scilicet chirmate sancto. primum in vertice. deinde in fronte. Chirmate autem signare munus episcopale est. ut 2. §. di. peruenit & presbyteros. de conse. di. §. omnes de his manus. & c. non issime & 68. dist. quāuis supra de consue. quanto. ¶ Quid t̄ autem significant istę unctiones ante baptismum. & quid illarū quæ sunt post baptismum dicitur hic & de con. di. §. spiritus sanctus. ¶ Vngitur ecclesia cum dedicatur. altare eū consecrat. calix autem cum benedicitur. ut infra. eod. §. ungitur & hæc consecratio ecclesie uel altaris fieri habet eū missa & alijs solemnitatibus quæ leguntur de conse. di. 1. c. 1. & 2. Sed quod dixi supra paruulos his inungi ante ba-

pismum. & his post baptismum. sed ante baptismum oleo. post baptismum chirmate. recipit contrarium ex eo quod legitur. 1. 1. dist. ecclesiasticarum. quod ea. duobus modis oblati uidetur. Primo quia dicit quod ter inungitur puer. Sed dico quod ter inungimus quos baptizamus. unde ter inungimus usque ad baptismum. semel in scapulis. iterum in pectore. & hoc oleo sancto. tertio in uertice. & tunc chirmate & tempore baptismi. quarta autem unctio fit post baptismum in fronte. & illa fit chirmate. ¶ Secundo uidetur oblati in eo quod dicit. ter inungimus oleo. cum dux tantum primæ unctionis fieri habeant oleo tertio uero chirmate. ut dictum est. dico illud uerbum oleo quo ad duas primas unctiones significare propriè. quo ad tertiā unctionem quæ fit in uertice impropriè. Nam ponitur oleū pro chirmate. sicut e conuerso chirmata ponitur pro oleo. ut 2. di. illud. Vnctio igitur principum. patriarcharum. primatum. archiepiscoporum spectat ad summum pontificem. episcoporum ad metropolitanos. sacerdotum ecclesie altaris. & calicis. ac paruulorum consignatum post baptismum respicit episcopos. Vnctio uero paruulorum ante baptismum spectat ad simplices sacerdotes. Quid autem istę unctiones significet. & quid operentur. satis hic in litera declaratur.

Summarium

- 1 Sacramentum quid sit. quid signum. sacrificium. & misterium.
- 2 Sacramentorum quot species sint.
- 3 Sacramentorum effectus quis sit
- 4 Sacramentorum quæ sunt reiterabilia. & quæ non
- 5 Sacramenta quare instituta fuerint.
- 6 Baptismum reiterans quæ parua ponit debeat.

DE SACRAMENTIS NON
iterandis. Rubri.

DICTUM est supra de sacramen-
to unctionis: sed quia quædam
sacramenta iterari non debent,
nam per iterationem iniuria fit sacra-
mentis quasi primo collata & in forma
ecclesiæ nihil ualeant. ut de con. di. 4.
ostenditur. r. q. 1. quod quidam, ideo su-
biicitur hic rubrica. de sacra. non ite.

¶ Videndum est igitur quid sit sacramen-
tum. quid signum. quid, sacrificium. &
quid misterium. Secundo, quot sint spe-
cies sacramentorum. Tertiò, quis sit eo-
rum effectus. Quarrò, quæ sacramenta
possunt iterari & quæ non. Quinto, qua-
re sacramenta fuerint instituta. ¶ Quid

1. ¶ autem sint sacramentum signum. sacri-
ficium & misterium. probatur 1. q. 1. de
cõ. di. 2. sacrificium. & c. signum. ¶ Spe-
cies sacramentorum sunt duæ ¶ quædã
sacramenta sunt generalia & necessaria.
quædam specialia & voluntaria. Gene-
ralia & necessaria. quædam specialia &
voluntaria. Generalia & necessaria sunt
quæ omnes contingunt & omnibus cõ-
ueniunt. & sine quibus uix aut nunquam
saluus quis esse potest. Et sunt quinque
Baptismus. Confirmatio. Eucharistia.

Penitentia & Extrema unctio. Proban-
tur hic. de cõ. di. 4. nulla præter baptis-
mum. de con. di. 5. ca. 1. & 2. de con. di.
sti. 2. & si non frequenter infra de pœ.
& re. omnis utriusq; de pœ. di. 1. nõ po-
test quis 95. di. 5. sed istud, primũ est in-
troeuntium ut baptis. unde ianua dicitur
omnium sacramentorum. ut 32. di. 5.
uerum. secundum pugnancium, unde
datur ad robur. ut de conse. dist. 5. spiri-
tualis æternum est progrediendum.
unde & uitaticum appellatur. ut 26. q. 7.
qui recedunt. si quis de corpore. de his
uerò. de conse. dist. 2. Iteratur. Quartum
est redeuntium, nam redeuntibus datur.
unde & secunda tabula post naufragiũ
appellatur. de pœ. di. 1. § secunda. Quin-
tum exeuntium. nam tantum exeuntibus
de hac uita confertur. Sed magis

proprie hic dicitur de baptismo quod
sit necessarium quã de alijs quia in qui-
busdam ut in pueris nunquã est salus si-
ne eo. sed in alijs sic. ut de conse. di. 4.
nulla, in adultis uerò & discretis sæpe
est salus sine eo & sine alijs. non dico
spretis sed non receptis. uel posset dici
quod nec adultis est salus sine baptis-
mo. uerum est interiore in adultis uero
requiritur baptisimus interior. in pueris
sufficit exterior ablutio. Specialia & uo-
luntaria sunt quæ non omnibus qui ui-
uunt conueniunt, sed quibusdam cũ qui-
bus & sine quibus salus esse potest, &
ad quæ nullus compellitur. & est ratio,
quia & sine eis & salus est. & sunt duæ
scilicet ordo & coniugium. istorum spe-
cialium & uoluntariorum quædam sunt
sacramenta dignitatis. & ideo Gratianus
alibi distinguit. sacramenta quædã ne-
cessitatis, quædam dignitatis. ut. 1. q. 1.
§. sed notandum. dicuntur autem sacra-
menta ordinis in plurali, eo quod plu-
res sunt ordines. dignitates autem dici-
tur uel quia à dignioribus in ecclesiã cõ-
feruntur, hoc est episcopis, uel quia ad
ordines non nisi digni admittuntur. id
est sine crimine, sine infamia & sine ir-
regularitate, cum ad alia omnes libe-
rius non admittantur. & est ratio. quia
alia sacramenta recipiunt homines pro-
pter se tantum. sacramenta uerò ordi-
num recipiuntur non propter se, solum
sed propter alios ut. 1. q. 1. §. ecce cum
ad hæc sacramenta ordinis & matrimo-
nij nullum compellatur. probatur 73. di.
stin. ubi ista 30. quæ 2. ubi non est con-
sensus infra de spon. Cum locum. Fit &
alia diuisio sacramentorum. Quædam
sunt in quibus cõfertur gratia. ut. 1. q. 1.
quicquid. ut sunt sacramenta ordinis uel
necessitatis, & quædam sunt in quibus
gratia non confertur ut sunt matrimo-
nia siue cũ contrahuntur & ob hoc
in eorum contractu precia interueniunt.
ut. 32. quæ 2. honorantur: & conditiones
pecuniariæ ut infra de condi. appo. de 11.
lis. siue cũ cõsumantur. ut 32. quæ 2. cõnu-

3. bia. ¶ Effectus ¶ sacramentorũ est ut talia
sint

sunt accipientibus, qualia corde & conscientia accipiuntur. ut. i. q. i. §. ecce tu domini declarauit. ut de cōse. dist. 2. & sancta mal. nam non penitentibus sacramenta dari non debent. ut. 95. dist. illud. quod intelligo de peccatis manifestis, nam propter occultata non possunt alicui sacramenta negari, nisi per amonitionem secretam, uel publice in genere factam ut de conse. dist. 2. non prohibear. † Horum ergo septem sacramentorum quædam sunt reiterabilia, quædam non. tria sunt quæ secundum omnes iterari non possunt scilicet baptismus ordo & confirmatio. De primis duobus probatur. i. q. i. quod quidam, in prima. Est ratio, quia per reiterationem fit iniuria sacramenti. ut in prima dixi. & probatur. i. q. i. sacramenta. de tertio uero probatur de cōse. dist. 5. dictum est nobis. & c. homine. Alia uero quatuor reiterantur ut matrimonium. ut 30. qu. 1. aperiant. & c. sequentibus. Eucharistia ut de con. dist. 2. quotidie. & c. si non frequentius. Pœnitentia non solennis, de pœni. & re. omnes utriusque sexus. Nō solennis ideo dico, quia solennis nō iteratur. est enim sacramentalis. ut. l. dist. in capite. & ideo non reiterabis. ut. l. dist. quamuis, de pœ. dist. 3. quamuis, nisi cōtraria cōsuetudo alicubi uigeat ut de pœni. di. 3. §. ex persona. Similiter & extreme unctionio reiteratur, nam cum sit medicinalis corporis & animæ uidetur quod aduenienti morbo apponi possit & debeat medicina. & hoc probatur 95. di. illud, quidam tamen dicunt. q̄ nec ista quatuor reiterantur. nam in secundo cōiugio benedictio non repetitur. ut infra de secun. nup. vir. autem. Item non eadē hostia iterū benedicitur. & idē in oleo infirmorum. Similiter pœnitentia quæ cum solennitate imponitur non repetit. mouetur autē ex eo quod canon dicit simpliciter sacramentum non iterari. ne per reiterationem iniuria fiat eis ut de con. dist. 4. in ostēditur. Si quid igitur omisum est in ordine non est iterandum. sed caute supplendum est quod in-

caute fuit prætermisum. ut infra c. di. c. 1. & ult. 52. dist. sollicitudo. † Restat † videre quare sacramenta fuerunt instituta. Satis enim & sine eis poterat dominus salutis humani generis providere. Respondeo tribus de causis instituta fuerunt. propter humiliationem, eruditionem, & excitationem. Humiliationem, ut dum homo rebus sensibilibus & inferioribus se reuerenter subiicit. ex hac obedientia magis apud Deum mereamur. Propter eruditionem, ut per illud quod foris in specie uisibile cernitur ad inuisibile uirtutum sacramentorum agnoscendam erudiamur. Propter excitationem, quia homo ociosus esse non debet. quia ocium & uoluptas arma sint hostis antiqui ad miserias animas captiuandas. ut supra de renun. nisi cum pridem. §. uerum. Et alibi ocia si tollas perire cupidinis arcus. Item alibi. Quare egistis quare sit factus adulter. In promptu causa est desidiolus erat. Vnde Hiero. facito aliquid operis ut te inueniat dyabolus occupatum. ut de conse. di. nunquam. Proponitur ei utilis et salubris exercitatio in sacramentis per quam uanam & noxiam ociositatem declinet. † In summa † notandum est quod pœna iterantis baptismum est ultimum supplicium secundum leges. ut. C. ne sanctum baptismum ite. l. 2. Sed ei qui sanctitatem baptismi geminat pœna depositionis imponitur tanquam indigno sacerdotio ut. C. eod. titu. l. 1. Illi autem qui sponte fuerunt iterum baptizati uel conditionaliter coacti, promoueri non possunt. & idem intelligo si ignorantē & postea cum sciuerint ratum habeant. Item si ab hæreticis sciēter. ut l. di. confirmandum. i. quæstio. 1. uentum. in fi. ro. quæstio. 7. qui in qualibet. & cap. conuenientibus. In habitu tamen clericali debent isti uiuere & sic retinebunt privilegium clericale. ut 80. dist. dictum. de con. dist. 1. dictum, qui autem ignoranter sunt rebaptizati sicut frequentius fit de infantibus uel co-

acti absolute possunt promoueri secundum quosdam de iure secundum alios quod tutius est de dispensatione episcopi. ut. 1. questio. 4. placuit. De utriusque habetur de cō. di. 4. eos quos contradicit uehementer. de cō. di. 4. quibus ubi dicitur quod si ignoranter aliquis rebaptizatus non indiget penitentia & tunc est irregularis & promoueri non potest. Sed illud dictum fuit olim in odiū rebaptizantium uel de magno rigore uel de ignorantia iuris quæ non excusat in talibus. Et quod dictum est in rebaptizato, intelligas in reordinato & confirmato. ar. 68. dist. c. 1. de consue. di. v. dictum.

Summarium

- 1 Clericalis triplex dignitas excellentia, quæ turpibus & infamibus committi non debet.
- 2 Dignitates ecclesiasticæ a spurio non admittuntur. & nunc. 4. & 5.
- 3 Dispensatio fit circa filios sacerdotum, & circa illegitimè natos, aliquando ipso iure, aliquando per hominem.
- 4 Filius an possit habere ecclesiam quam pater habuit.
- 5 Dispensatio de filiis presbyterorum an & quando sit admittibilis.
- 6 Filiatio qualiter probetur si quis neget se filium sacerdotis.
- 7 Sacerdos si generat filium de uxore legitima, cum qua matrimonium contraxit in laicato, uel constitutus in minoribus ordinibus, an sit illi filius legitimus.
- 8 Dispensatio cum illegitimè nato facta, ut ad clericatum promoueri ualeat, an in solis minoribus ordinibus facta uideatur.
- 9 Dispensatio facta cum aliquo ut promouetur ad omnes ordines an extendatur ad dignitates & prelaturas.
- 10 Dispensatio facta cum illegitimè nato quoad ordines & beneficium, an extendatur ad personatum, uel regimen ecclesie parochialis.
- 11 Episcopus quare dispensas cum commit-

tentibus crimina ab adulterio &c. nō autem cum patientibus defectum.

12 Beneficia quæ dicuntur habere curam

¶ DE FILIIS PRESBYTERORUM ordinandis uel non. Rubrica.

Dictum est supra de ordinandis, sed quia ordinandi impediuntur uariis ex causis inter quas unum originis præstat impedimentum. ideo uideamus de filiis presbyterorum ordinandis uel non. ¶ Videndum est autem quid causa prohibitionis, quæ circa tales dispensatio adhiberi possit, & quis cum eis ualeat dispensare. ¶ Causa prohibitionis triplex est triplex dignitas & excellentia clericalis quæ turpibus & infamibus committi non debet. ut. in frā. de excess. prelati. inter dilectos. C. de dignita. lib. 12. l. neq. famosis. C. de infā. l. una. propter quā dignitatem lex diuina prohibet spurios, manifestos, & huiusmodi turpes personas intrare ecclesiam usq. in decimā generationem. ut supra. de electo. Innotuit. in frā. qui si. sint legi. per uenerabilem. ¶ De tertio criminis paterni quod plerumq. detestatur in filiis & punimus temporaliter. ut 6. q. 1. uerum. C. ad lege lul. ma. l. si quis cum militibus in frā. de hære. uergentis. Et est ratio quia magis puniuntur parentes in filiis quā in seipso. ut. ff. qd. me. cau. l. illi quidem.

¶ Tertio quia huiusmodi esse imitator. res paterni digni. iuxta illud. sape solet similis filius esse patri. v. q. 1. §. uerū. ¶ 6. di. si gens. uel tales non promouentur quasi maculati & de honestate in continentia patrum. sicut de honestate maritus de incontinentia uxoris. ut. 34. di. si cuius. 3. q. 1. in coniugio. sicut de honestate q. 3. ex contractu ancillæ. ut. 34. di. si quis uiduā. ¶ Et qd. dixi spurios nō admitti ad dignitates intelligo ecclesiasticas: nō ad seculares dignitates admittuntur ut. ff. de decu. l. spurii. et. l. generaliter. §. spurios. Item quod dixi filios puniri pro delictis parentum casualiter lo-

cum

cum habet, alias generaliter cōtrarium obtrinet. nullum enim delictum patris innocenti filio pōnere debet. ff. de decur. l. 2. §. nullum. ff. de pōnis. l. cri- men. r. q. 4. nullius. ut. infra. de his quæ sunt a ma. par. ca. quæsiuit. C. de pōn. l. 4. sancimus. Item quod dixi filios sacerdotum promoueri non posse. intelligo de filiis in sacerdotio uel in sacris ordinibus parentum susceptis. Ceterum si quis ex legitimo matrimonio genitus fuerit. quamuis postea pater eius ad sacros ordines promouetur. & demum ad sacerdotium: & etiam episcopatum accedat. filius eius legitimus libere potest ad sacros ordines & dignitates ecclesiasticas promoueri. in alijs ecclesijs. non in ea in qua pater præsuerit uel præsult. nam in ea non potest nisi simplex beneficium obtinere. ut. infra. eod. titu. ad hōc. canonicatum autem obtineri non potest. ut. infra. eo. ad abolendam. hic obtrinet in filio illegitimæ nato & maxime in spurio. ut in litera eius dicit de decur. ad abolendam. Sed magister Ray. in summa sua scripsit contrarium. Dixit enim quod legitimus filius sacerdotis potest de iure habere canonicatū in ecclesia in qua præsuit pater uel præsult. per illam ad hæc. sed spurius sacerdotis. non: ut in decre. ad abolendam. & quod ibi dicit maxime spurius. exposuit maxime. id est tantum. sed hoc non placet. quia spurij nedum in ecclesijs paternis sed neque in alijs possunt canonicari de iure. Vnde exempla illa de summis pontificibus susceptis ex sacerdotibus quæ ponuntur. 56. dist. in primis intelligo. si de his qui in laicali statu uel in minoribus ordinibus parentum suscepti sunt. quando parentibus suis ut uxoribus licebat. secus post sacros. ut. 31. di. ante triennium. 32. di. placuit. & c. seriatim. in fi. 77. di. episcopis. unde suscepti ex legitimis matrimonijs sed post sacros ordines patrum promoueri non possunt. ut. infra. eo. titu. literas. ¶ Circa filios ꝑ sacerdotem & alios illegitime natos dispen-

satue aliquando ipso iure aliquando per hominem. Ipso iure per ingressum religionis. ut. infra. eo. tit. c. 1. Ingressus enim religionis tollit ingratitudinem. ut. 19. q. 1. non liceat. & monachus omnem maculā abstergit. ut in aut. de mon. in prin. ita tamen ut prelationem nullatenus habeant. ut. infra. c. 1. Quidam tamen dicunt quod non ipso iure dispensatur cum talibus per ingressum religionis sed prodest eis religio ad dispensationem facilius obtinendam ar. l. di. si ille. 55. di. priscis. sicut fauore religionis inductum est ut per absentem dispensetur cū religioso qui ante religionem ordines sumpsit. ut. infra. de eo qui sur. ordi. suscepit. ut. cum. h. lator. & cum eo qui ante religionem in excommunicationem suscepit ordinem per ignorantiam iuris. uel per facti obliuionem. ut. infra. de senten. ex. cum illorum. Sed quod primo dixi uerius est. Per hominem adhibetur dispensatio circa tales & triplex. Aliquando magna. aliquando maior. aliquando maxime. Magna ut ordinetur in ecclesijs alijs a paternis. ar. a contrario sensu. infra. eo. tit. præsens. maior in paternis media tamen interueniente persona. ut. infra. eod. titu. ex transmissa. maxima ut in paternis admittatur immediate. ut. infra. eo. titu. ex tua. Sed licet hæc distinctio magistralis sit. ex antiqua patitur tamen calumniam. in medio membro. quia decre. ex transmissa uidetur loqui in filio sacerdotis legitimo. qui de iure communi admittitur ad illum personatum quem pater habuit media interueniente persona. Saluo nihilominus decreto remanente quod successione in ecclesia dei hæreditariam desistatur. quod locum habet cū media persona non intercedit. unde nō de dispensatione loquitur. sed de iure communi ut dictum est. Media autem persona tollit impedimentū et facit ut liceat alicui habere psonatū uel ecclesiā quæ uel quā pater habuit. quia uacante successione uitiū aboletur. ut. 32. q. 1. cito.

q. i. cito. 2. q. i. in primis. ff. de hære. & a. uend. l. uenditor. ¶ Et notat quod siue pater habuit personatum. filius immediate habere non potest. ut infra eodem tit. quoniam. siue pater habuit uicariam filius immediate habere non potest ut infra eod. tit. ad extirpandas. Sed si pater habuit personatum. filius uicariam habere non potest. ut infra eod. tit. Michael. uel de conuerso si pater habuit perpetuam uicariam filius immediate personatum habere non potest. ut infra eod. tit. constitutus. Et ratio quia perpetuus uicarius curam habet ecclesie cuius uicarius exiit. ut infra de officio uicarii. ex parte tua. Vnde habens uicariam perpetuam aliam habere non potest. ut infra de officio uicarii. prouideas supra de referi. postula. unde perpetuus uicarius quasi ius habens in ecclesia. ut infra de instru. G. perpetuus. amoueri siue causa non potest. ut infra de officio uicarii. ad hanc sicut & emphyteuta qui ad non modicum temporis conductus habet in re. ut. ff. si ag. uerbi. uel emphy. l. i. & ult. ff. de superbiebus. l. i. §. q. ant. Sunt ergo duæ prohibitiones in hoc tractatu.

¶ Vnde de filiis presbyterorum non promouendis. Alia quod filij non assumantur ad ea quod patres immediate habuerunt. Circa primum impedimentum dispensatur aliquando per ingressum religionis. aliquando per hominem dispensatur cum talibus in seculo remanentibus. ut infra eod. tit. ueniens. & c. ex transmissa. n. o. inuenitur prohibitum episcopis circa ordines & simplicia beneficia cum talibus dispensare. unde intelligitur eis permissum. ut infra de sen. ex. nuper. hodie tamen cum talibus in dignitatibus & personatibus & in beneficiis curam. animarum habentibus. non nisi per sedem Apost. dispensatur. ut infra eod. culti. & maxime in episcopatu. ut supra de elect. innotuit. §. 6. di. apost. & c. cenomaneu. & c. quia simpliciter. Circa aliud impedimentum dixerunt quidam & scripsit Ray. in ti. hoc quod episcopi & archiepiscopi dispensare possint per hanc decre. infra eo. ti. ex tua in qua

responderetur ad consultationem. loquitur ergo de iure communi. & sic dispensatio quæ per episcopum elaboratur facta existit de iure processit. Sed salua reuerentia dicentium & scriben. non sic intelligi. go. imò si hoc modo decre. illa intelligatur multum erratum. Nam in consolatione illius decre. non agitur de dispensatione facienda uel non facienda. sed de ipsa facta non reuocanda. fuerat. n. dispensatio cum aliquibus auctoritate literarum domini Papæ in quibus generaliter dicebatur posse filios in paternis ecclesijs sustineri. quos probatur uitz & sanz conuersationis archiepiscopus id agnosceret. uel quos longo tempore illas tenuisse constaret. dubitatur autem an per literas speciales contra quosdam ex illis obtentus. cum quibus iam fuerat dispensatum dispensatio facta reuocari deberet. & dicitur ibi quod non. sic nec semel facta remissio reuocatur. ut a. 3. questio. 4. si illic. Nam beneficium mansurum esse debet. ut in auct. consti. quæ de dignitatibus. §. illud quoque. colum. 7. & deus multiplicat & cumulat suæ liberalitatis dona. non reuocat. ut de poen. ni di. 1. quantumlibet. quod autem non liceat archiepiscopo uel legato ne dum episcopo dispensare cum filiis in ecclesijs quas patres eorum nullo medio habuerunt. ut infra eodem tit. dilectus. nec mireris de hoc. nam talis dispensatio esset contra apostolum ut 8. questio. 1. apostolica. & c. ex transmissa infra eodem quia sanctuarium dei iure non conuenit hereditario possideri. ut infra de insti. c. ad decorem. Et est sciendum quod hanc prohibitionem secunda de qua dictum est in §. sunt igitur. locum habet etiam in filiis legitimis clericorum. unde errauerunt illi hodie qui scripserunt sublatam esse distinctionem hanc. utrum pater immediate uel mediate ecclesiam habuerit proximè uel non proximè in ecclesia ministravit. quia ut dixerunt hodie qualitercumque uariis non licet nisi solo roma. Pontifici cum filiis clericorum dispensare in personatibus dignita-

dignitatibus & in beneficijs curam animarum habentibus per decre. infra eo. titulo cap. ultimo. Sed certe decre. illa locum habet in filijs clericorū & alijs non legitimis natis. Sed in filijs legitimis clericorum locum habet præmissa distinctio dum quaeritur. an filius possit habere ecclesiā quā pater habuit oportet autem inquiri an media intercesserit persona uel non. ut sciat an prohibicio de successione hæreditaria obstat uel non obstat ut superius dictū est. & probatur infra eo. titu. ad extirpandas. De hac secunda prohibitione quaeritur an extendatur ad nepotes & uidetur quod sic. quia filiorum nomine nepotes continentur. ut. ff. de uer. sign. l. liberorum. ff. ad Mace. l. filium. puto autem contrariū. nam hic de poena agitur. & ideo significatio filiorum restringenda est non amplianda. nam lex dicit quod defensor non potest ducere in uxorem filiam illius qui uel quæ ætem iudicari exerceat potest tamen ducere
 6. nepotem. ff. de ri. nup. l. hoc capite. & an. 6. dist. domus. Quid si quis negat se filium sacerdotis & asserat se filium alterius ex legitimo matrimo. suscepit. qualiter hoc probabit cum difficilis sit filiationis probatio. ff. de condit. & demonstr. l. Lucius. Respon. deo probatur filius si appareat aliquē natum ex his qui matrimonialiter sunt coniuncti inam filius est quem nuptiæ demonstrant. ut. ff. de in ius uol. quia mater. uel probatur filius. ex affectu. ut infra de præsumpt. asserte. 2. q. 6. ad romanam. C. de inoff. testa. l. si iure infra qui fil. sint leg. transmissi. & statuitur his coniecturis donec probetur contrarium. C. de proba. l. non nudis. C. de testa. l. neque professio. ff. de inoff. testa. l. si infirma. §. 1. C. de hære. insti. l. si pater. Quid si quis natus sit de damnato coito. postea pater ducit matrem illius in uxorem. non quid de iure communi poterit promoueri tanquam legitimus. Ad hoc dicas quod si pater poruit illā habere legitimam uxorem tempore

cōceptionis. quia nullum suberat impedimentum & postea duxit eam legitimam uxorem. legitimatus est filius a te genitus per subsequens matrimonium. & ita succedet in hæreditatem tanquā legitimus & ad omnes actus legitimos admittetur. quod verum credo etiam si mater post filij natiuitatem nubat alteri. demum eo mortuo contrahat cum patre filij. uel è conuerso. pater contrahat cum alia qua mortua ducit matrem filij. in uxorem & hoc dico in fauorem prolis per iura inferioris allegata. Secus si propter impedimentum aliquod non poterat esse matrimonium inter ipsos parentes tempore conceptionis. quia tunc licet postea sublato impedimento ducat illam postea in uxorem non legitimabitur proles. ut. infra. qui fil. sint legiti. tanta. in autem. quib. mod. natu. effi. circa princeps. col. 6. quod tamen in primo casu dixit talem legitimatum quo ad omnes actus legitimos excipiunt quidam dignitatem episcopalem ad quam promoueri non potest sine speciali dispositione domini Papæ Hoc etiam dixit Ray. per decre. supra. de electi. innotuit. circa principium secundum unam lectionem. Sed cum illud uerbum quod olim erat in illa decre. & quod illud innuere uidebatur secundum unam lectionem hodie sit decisum. hoc dicere non placet. erat enim in textu illius decreti talis talis littera quod mater electi. infra quadriennium. à natiuitate. ipsius electi matrimonium non contraxit dicebant quidem uerum esse cum patre electi qui uirginitatem matris præripuit quasi furtem contraxit. ergo post quadriennium ut innuit littera illa & tamen electio illius tanquam illegitime nati cassatur. Sed cum hodie particula illa sit de illa decre. decisa per illam decreta. hac sententia teneri non potest. posset tamen per alia iura inuari. Nam consilium requirit quod promouendus in episcopum sit de legitimo matrimonio natus. ut supra de elec.

de elect. cum in cunctis. Is autem qui ex damnato coitu nascitur & si postmodum inter parentes matrim. subsequatur non est per hoc consilio satisfactus. Item dispensatio generalis ad episcopatus uel archiepiscopatus non solet extendi. ut infra de concess. præsben. c. dilectus filius. Sed & si contrarium dicatur non displicet ne fauor matrimonij restringatur. ¶ Sed si in hoc casu subsit impedimentum nunquid potest per archiepiscopum dispensari. ut sicut episcopus inter suos subditos dispensat ita & metropolitanus dispense inter suos circa etatem minorem. ut supra de r. r. & qualita. in or. præsbi. ca. præterea. Item cum filijs sacerdotum. ut infra eo dem titulo. ueniens. Cum corpore uiuiatis. ut infra de cor. uicia. de præsbytero. & cum adulterijs & alijs criminosis. ut infra de iudi. At si clerici. respōdeo quamuis hæc eadem possit metropolitanus circa suos subditos. non tamen hoc potest circa illos qui sunt promouendi ad dignitatem episcopalem. si irregulares uel illegitimi sunt quoniam episcoporum seu maiorum negocia uel iudicia romano sunt Pontifici reservata. ut supra de trans. præsbi. inter corporalia. 18. dist. multis in fin.

7 ¶ Item quid si sacerdos generet filium de uxore legitima cum qua matrimon. contraxerat in laicatu uel constitutus in minoribus. nunquid erit legitimus filius. scripsit magister Raymund. quod sic maxime si uxore contradicente uel ignorante quod uir ad sacros ordines est promotus. & hoc dixit duplici ratione fauore prolis. & quia culpa parentum non debet nocere filiis huiusmodi de matrimo. legitimo natis 18. dist. & diaconi. 27. quæstio. 2. multorum sed certe hoc non placet. nam deere. scripta est in hoc casu quæ dicit talem taliter susceptum ex permissione in clericum ordinari. ut infra eodem titulo. literas. Nec obstat si tu dicas. iste natus est de uiro & uxore ergo est legitimus. ergo a promotione

non excludendus. quia & si uiro & uxore susceptus ex damnato tamē coitu est pro creatus. coitus enim ille uolat professionem & continentiam ordini annexam. ut 18. di. diaconi. 84. di. Cum in præterito Item non obstat illa ratio quod culpa parentum non debet filiis obesse. nam culpa parentum nocet origini filiorum. ut infra de clan. despoa. Cum inhibitio. & bona fides parentum. imò parentis prodest. ut infra qui fin. sine legit. Cum inter Ioannem. & c. ex tenore. debet igitur sic natus quo ad ordines & dignitates pro illegitimo reputari. eo quod de damnato coitu & prohibito procreatus. quia cum uir de assensu uxoris suæ. ad sacros ordines promouetur. sequestrato mansionis cubiculo non debent amplius commisceri. ut 71. di. episcopos. imò alteri nubere non potest uxor post mortem uiri. ut 33. di. seriatim. in fine & 18. dist. quia sunt culpe. An autem in ordinatione mariti sufficiat consensus uxoris uel requiratur conuersio. dicant infra de conuer. coniu. fateor. tamen quod cum isto taliter nato benignius agendum est & facilius dispensandum. quam cum alio male nato. Ex quod dixi delictum parentum nocere filiis quo ad originem uerum est. Item nocet quo ad penas temporales. ut no. supra eod. titu. §. de testatio. non tamen nocet quo ad deum. quia filius nō por- tabit iniquitatem parentum. nec filij bonitas excusat malitiam parentum. ut 56. dist. nunquam nasci. Sed malicia parentum inducit præsumptionem contra filios. ut 56. dist. si gens. Angelorum & è conuerso malitia filiorum inducit præsumptionem contra parentes. ut 6. q. 1. qui crimen. 37. dist. legant. ¶ Sed

8 quid si dispensetur cum aliquo illegitime nato ut ad clericatum promoueri ualeat. uidetur in solis minoribus ordinibus dispensatum. ut 34. dist. lektor. ar. ff. de lega. 3. 1. minimis infra de consang. & aff. quod dilecto sed contra. ff. de consil. prin. ulti. infra de do-
pato.

natio. Cum dilectus. & suprà. de rescriptis. olim. Præterea nomen clerici quod hic ponitur generale est & superius ad omnem ordinem ut. 12. q. 1. duo. puto hoc privilegium restringendum eo quodd odiofum cum detrahat iuri communi. ut. ff. de li. & possi. cum quidem. infrà. de consang. & affi. quodd di-

9 lecto. ¶ Item quid si dispensatur cum aliquo ut promoveatur ad omnes ordines nunquid videtur dispensatum in dignitatibus & prælatu & in hac quaestione idem videtur dicendum quod dictum est in præmissis. nam cum dispensatur cum aliquo in uno. non videtur in alio dispensatum. ut. 12. di. Nos consuetudinem. Quidam tamen in his & in similibus questionibus distinguunt. quia aut per privilegium clericici fit alteri nullum vel modicum præiudicium. & tunc largissima faciendi est interpretatio. dum tamen interpretatio non excedat metas iurisdictionis interpretantis. sed si per privilegium indulgentiam enorme præiudicium alteri generetur. tunc est interpretatio restringenda. ut. infrà.

10 de privi. porro. & c. recipimus. ¶ Item quid si cum aliquo illegitimè nato dispensatum sit quo ad ordines & beneficium. nunquid nomine beneficii intelligam personatum. vel regimen ecclesiæ parochialis. Respondeo non. si ab episcopo vel archiepiscopo dispensatio facta fuerit. quibus expresse non licet in talibus dispensare. ut. infrà. eo. ti. c. ultimo. Sed si a papa facta fuerit dispensatio intelligam nomine beneficii dispensatum in præbenda. ut. infrà. de præben. pro illorum. infrà. de æta. & quali. in or. præsi. accepimus. non tamen in ecclesia collegiata in qua per electionem solet provideri de rectore. ut. infrà. de præben. c. ulti. Ceterum si quæ ecclesiæ sunt non collegiatæ & sine patronis. vel cum patronis & is pro quo scribitur fuerit præsentatus. puto tales ecclesiæ generali vocabulo beneficii comprehendi. & idem intelligi si præter dispensationem scribatur pro ali-

quo ut ei provideatur in aliquo beneficio competenti. nam talis interpretatio faciendi est sicut superius dictum est. ¶ Item quare si episcopus potest dispensare cum commissis criminibus ab adulterio. &c. non autem cum patientibus defectum. Respondeo facilius aboletur irregularitas proveniens ex crimine quam ex defectu. nam crimen deletur per poenitentiam. non defectus. Vel aliter nã maior est irregularitas proveniens ex utroque originis. quam illa quæ provenit ex delicto. nam prima provenit ex natura. secunda vero ex accidenti naturalia vero immutari non possunt. ut. not. supra. de æta. & qualita. in ordi. præsi. §. de forma. ¶ Item quare de eo quod supradictum est quodd non licet episcopis dispensare cum illegitimè natis in beneficiis habentibus curam. Quæ beneficia dicuntur habere

11 cura? ¶ Respondeo. illa quibus hæc in sunt corrigere interdiceret suspendere. excommunicare absolvere. & quædam alia. ut supra. de elect. dudum nam hæc medicinalia sunt animarum. ut. 2. q. 1. multi. 11. q. 3. cum aliquis 10. q. 1. relata cum sequentibus capitulis. An autem legitimi ad actus ecclesiasticos videantur legitimi ad seculares no. infrà. qui. si. sunt. le. . .

Summarium.

1. Sævus an possit ordinari.
2. Quid si fuerit ordinatus sine manu missio. an in servitium revocatur.
3. Ordinari an possit quilibet manu missus.
4. Liberti ecclesiæ propter operas non præstatas in servitium revocantur.
5. Prælati an possint servum ecclesiæ suæ manumittere.
6. Dominus an in servum. quem manumissus. possit spirituales operas retinere. & si ipse manumissus non facit degradari possit.
7. Dominus quando servum suum ordinatum in clericum ubi causa sit tractanda.
8. Servus alienus consecratus quare redditur domino.

domino, & non rei aliena & conse-
crata.

8 Manumissio quid sit, & unde originem
habeat.

9 Manumittere quis possit.

10 Manumissio quomodo fiat.

11 Deditiorum differentia: an bodie sit sa-
blata, & Latinorum.

12 Partus sequitur ventrem quoad statum
& libertatem ac seruitutem, non quo
ad honores familiarum.

¶ DE SERVIS NON OR- dinandis. Rubrica.

Dictum est supra de filiis presby-
terorum ordinandis uel non. &
sic actum est de impedimento
originis. Nunc agitur de impedimen-
to conditionis seruili. Seruus enim
conditio clericalem non capit hono-
rem. ut 54. dist. admittitur, & pro-
pterea subsequenter subijcitur rubrica
de seruis non ordinandis & eorum ma-
numissione. Videndum est igitur circa
primam partem rubricæ qualiter serui
possint ordinari, quid sit sine manu-
missione fuerint ordinari, qualiter ser-
ui iudeorum ualeant liberari. Circa se-
cundam partem videndum est quid sit
manumissio, unde habet originem, quis
possit manumittere & qualiter. Scien-
dum est igitur quod nullus seruus siue
priuati corporis huius ecclesiæ potest or-
dinari nisi prius manumittatur. ut,
54. dist. c. 1. & 3. & ratio huius prohi-
bitionis est duplex: seruilis utilitas,
& clericalis dignitas in præalleg. c.
admittuntur. ¶ Si sine manuissione
serui fuerint ordinati frequentius re-
uocantur in seruitutem, frequentius i-
deo dico, quia aliquando seruus ordi-
natus liber efficitur, & sic non reuoca-
tur, aliquando remanet seruus & a do-
mino reuocatur, & propterea distin-
gue. Aut seruus ordinatur sciente do-
mino aut ignorante. Si sciente & non
contradecente liber & ingenuus fit, nec
distinguo in quo ordine fuerit ordina-

tus. ut, 54. dist. seruus. Si uero ignorante
domino, ignorantibus etiam ordina-
tore & presentatore tunc ordinatus re-
uocatur in seruitutem & redditur domi-
no. ut, 54. dist. nulla ex antiquis. & hoc
est uerum si fuerint minoribus ordini-
bus ordinatus: Subdiaconus autem sa-
ctus dabit uicariū sicut & diaconus. cū
hodie subdiaconatus sit sacer ordo li-
cet secundum illud. c. ex antiquis reddi
domino iuberetur quando non erat sacer
ordo, hodie seruus. ut supra. de tempo-
re, or. a multis infra eodem titulo: mi-
ramur. Sed si uicarium dare non posset
redderetur domino. tam subdiaconus
quā diaconus. Presbyter autem sa-
ctus in peccato mulctatur uel seruatur do-
mino quodāmodo in dominis obsequiis.
ut 54. dist. ex antiquis, frequens mona-
chus factus euadit ingenuus seruatur ut,
54. dist. si seruus. Ceterum si sciente or-
dinatore uel presentatore fuerit ordi-
natus manet liber in quocunque fue-
rit ordine: & presentator seu ordina-
tor debet domino dare duo mancipia.
ut, 54. dist. si seruus, sed eis non ha-
bentibus unde soluant ordinatus red-
ditur domino secundum distinctionem
superiorem secundum quam presbyter
non redditur sed in peculio mulctatus.
Diaconus & subdiaconus aut uicarium
dabunt aut reddentur dominis suis mi-
nores autem clerici præcise reddentur
dominis. Et nota quod in casibus in
quibus dominus habet an repetendi
seruum suum ordinatum poterit reuo-
care usque ad annum tantum & non ul-
tra. ut 54. dist. Si seruus, sciente, & com-
putatur ille annus secundum. Lau. &
Ray. quibus assensio à tempore scienti-
æ domini. ar. 17. q. 2. Si quis incon-
gnitus in fine secundum Hug. à tempo-
re ordinationis clerici. ¶ Item nota
quod non quilibet manumissus ordi-
nari potest, unde circa manumissos seu
liberos sic distingue. Aut est libertus
ecclesiæ aut priuati: libertus ecclesiæ
potest ordinari quauis ecclesiæ quæ
manumisit retineat ius patronatus in manu-

manumisso quo ad hoc ut non iniuri-
tur ecclesie. non accuset nec testificetur
in illam. alioquin reuocetur in
seruitutem: ut. 12. q. 2. diaconi. 9. q. 1. c.
episcopus qui mancipium. 54. di. qui
ex famulis. infra. eod. c. de famulis. &
quo ad alia in quibus liber ecclesie spe-
cialiter sunt obnoxij quod in libertis
priuatorum non contingit. nam propter
operas non prestatas reuocantur
in seruitutem liberti ecclesie. ut in. c.
diaconi. secus in alijs libertis. ut. C. de
liberali causa. l. solo obsequij. Item al-
liud speciale est in his libertis, qui a fi-
lij eorum sunt obnoxij ecclesie. ut. 12.
q. 2. de libertis secus in alijs. ut. C. de
liber. & eorum liber. l. 1. & 2. Item ter-
tium speciale quoddam liberti ecclesie te-
nentur seruire ecclesie nulla eis opera
imposita. ut. 12. q. 2. diaconi. & c. liber-
ti. Est & quartum speciale scilicet quod-
dam. nam liberti ecclesie ordinati in
ecclesia bona collata eis in alios trans-
ferre non possunt. ut. infra. eod. titu. de
famulis. Sed contrarium obtinet in li-
bertis priuatorum. ut. insti. de succes. li-
ber. 6. Sed nostra. sed posset responde-
ri ad dec. quæ loquitur in bonis collatis
contemplatione ecclesie alias secus. ut.
12. q. 3. c. 1. & 1. uel loquitur in cleri-
cis non habentibus cognatos alijs se-
cus. ut. 12. q. 2. episcopus qui filios. uel
loquitur in his qui manumissi sunt ea
condicione ut post mortem ecclesia pa-
trona succedat in totum. alioquin ne-
dum res sed & personas. possunt etiam
in uita ecclesie quæ manumissi ad alia
loca transferre. ut. infra. eo. tit. Eo li-
bentius libertus autem priuati in quo
ius patronatus retinet manumissor pro-
moueri non potest. ut. 54. di. quicumq.
† Et. notabis quoddam prelatum ecclesie
non potest manumittere seruum eccle-
sie. nisi dederit ecclesie duos seruos e-
iusdem meriti & peculij. ut. 12. q. 2. epi-
scopus qui mancipium. An autem ser-
uus manumissus & ordinatus in eccle-
sia à qua extiterit manumissus possit ec-
clesiam illam deserere. & alteri in diui-

nis officijs deservire standu est distin-
ctioni de cr. infra. eo. eo libentius. † Itē
cū priuata persona manumittit seruum
suum ordinadu in clericu pot hoc in ma-
numissione imponere manumisso ut si
bi dicat horas canonicas. & si sic impo-
suerit tenetur ad hoc ordinatus quod si
in superbia elatus non fecerit. poterit
degradari. ut. infra. eo. tit. nullus 54. di.
frequē. & c. quicūq. Quidam tamen ad-
dunt de cōsensu episcopi posse imponi
aliās nō. Nec obstat si opponatur q̄ in
collatione rei sacræ uel spiritualis con-
dicio apponi non debet. quia manumis-
sio est res spūalis uel aliās & si in ordi-
natione hęc apponatur condicio uiciā
nō inducit. eo q̄ est circa operas spiri-
tuales. unde ipsa condicio intelligitur
spiritualis & sic non est uiciosa. ut. su-
prā. de elec. significasti. infra. eo. eo libe-
tius. infra. de preben. significatum. Qui
dā tamen dixerūt q̄ sine aliqua imposi-
tione manumissus & ordinatus tenetur
prestare domino suo hoc spirituale ob-
sequiū de horis canendis. alioquin po-
terit degradari. nō tamē in seruitutem
reuocari. unde clausula quæ ponebatur
in hęc decre. nullus. in 6. secūdū veterē
cōpilationē illa si & seruus fiat domini
sui sublatæ est. uisum est enim compila-
toribus huius uoluminis absurdum esse
quoddam manumissum iā in p̄sbyterū ordi-
natus propter hāc ingratitude in ser-
uitutē laici reuocetur. ut. nō. suprā. in di-
stinctione. Aut seruus. † Sed quid si do-
minus seruū uēdicet quē dicit se inuito
& ignorāte ordinatū fuisse ubi hęc cā-
statu agatur. Videtur quoddam remitti de
beat ad locū unde aufugit. ut. C. ubi cā-
statu. l. 1. in possessio. & hoc uerū est si
eo tēpore quando fuit ordinatus erat in
possessione seruitutis. aliās si erat i pos-
sessione libertatis ibi causa statu agē-
ubi degit qui cōuenitur. ut. C. ubi cau-
statu. l. 2. et hoc autē. An sic fugitiuus an
nō. an erat in possessione seruitutis aut
libertatis q̄ extiterit ordinatus agatur
& finit antequā cāstatu iniū sumat
uiss de liber. cā. libere. §. uiti. & l. igit

§ ergo potest. uerius puto in hoc casu hanc causam de qua agitur de reuocando clerico de statu clericali in statu seruilem in foro ecclesie illius in qua est clericus ordinatus agi debere. & puto syndicum ecclesie ei qui conueniunt debere assistere. eedie enim ad ignorantiam ecclesie cu clericus reuocatur ad statum seruilem sicut cum reuocatur ad curialem vt. § 1. di. designata. & deponendus est reuocatus antequam reddatur. vt § 4. distin. nulli. ¶ Item quare seruus alienus consecratus redditur domino & non res aliena & consecrata. ut § 4. qu. ul. comperimus. Respondeo. quia in rebus inanimatis non perpenditur dolus sed in homine sic. Itē quia in rebus inanimatis consecratis consecratio est in superficie. & ideo nō debet à manu prophana tractari. Sed in homine est anima quæ tangi non potest. 32. q. 7. licite. ¶ Nunc uidendum est de secunda parte rubricæ. s. quid sit manumissio unde habuit originem & quis possit manumittere & qualiter. ¶ Manumissio est libertatis datio. Nam quam diu quis in seruitute est manus & potestati suppositus est. & manumissus liberatus est à manu & potestate domini. ut in l. de libertinis. in prin. habuit autē manumissio secundum quosdam originem à iure gentium. ut cum antea uno comuni nomine omnes homines appellarentur. itō iure tria genera hominum esse ceperunt. s. liberi & his eorū seruī. 1. di. Ius autē naturale. ius gentiū. 12. q. 2. cū redemptor. Et terciū genus libertini qui differunt esse serui. ut in l. de liberti. in prin. Alij dicunt qd seruitus sumpsit originē ab ebrietate Noe. & ita uel. quod à iure naturali. ut. 35. distexto die in uer. non esset hodie seruus. si ebrietas non fuisset. ¶ Manumittere potest ¶ qui habet administrationem rerū suarum minor autē 20. annorū potest inter uiuos dare libertatē. ut. C. qui manu. nō poss. si minor. in ultima uerō uoluntate ex quo testari potest in 12. anno. & manumittere pot. ut. 2. q. 6. § diffinitiu. i uer

bo. Item si sententiā contra ius. C. qui ma. non possin. aut. Sed nouo iure. 116 episcopus potest manumittere seruos ecclesie bene meritos. ut. 12. si quos de seruis. potest etiam alios non bene meritos. dum tamen deu. ecclesie in compensatione duos pro uno eiusdem meriti & peculii. ut. 12. q. 2. episcopus qui mancipium. Item causa miserationis. ut. 12. q. 2. cum redemptor. uel illud intellige in bene meritis. Item abbas potest manumittere seruū monasterij sed non pleno iure. quia non habet quod compenset. ut. § 4. di. abbatis. & §. hac quæritate. & tamen hoc intelligas cum cōsensu episcopi & monachorū. ut. 12. q. 2. abbatibus. nisi consuetudo contraria sit. ut infra de his quæ sua pax. c. Ea non sequit. ¶ Manumissio fit multis modis. ut in l. de liberti. §. multis modis. die feriatō & non feriatō. iudee pro tribumali sedente uel procedēte. et eientib uoluntarie iurisdictrōis manumittere. re. secus in his quæ sunt cōtentiose ut. 3. q. 3. §. foacium. ¶ In summa. notandum quod sublata hodie ¶ est differentia de quætorum qui toto tempore uite suæ erant serui & post mortem liberi & latinorum qui è conuerso in uita suā erant liberi in morte serui. omnes enim liberi in manumissione suā consequuntur perpetuam libertatem. ut in l. de liberti. §. libertinorum. & §. ulti. C. de latina. lib. col. l. r. Item liberus communis manumitti potest ab uno domini. ut cum alij domini conseruentur indemnes. C. de comuni seruo ma. l. 1. Item liberus reuocatur in seruitutem propter omnes causas ingratitude propter quas reuocatur donatio. ut in auten. ut liber de extero. §. illud. ¶ collum. 6. ¶ Item sciendum est quod si quis nascitur ex parte libero & matre ancilia seruus est. & si è conuerso ex parte seruo & matre libera. liber est partus enim quo ad libertatem & seruitutem. sequitur matris conditionem ut. infra. eo. ti. c. ult. C. de rei uen. l. par tus. ff. de sta. ho. l. ex nature & l. cū legi timx.

timz. 3. qu. 4. liberi. & in tantum hoc uerum est, ut sufficiat in aliquo momento fuisse in libero uentre ut quis liber nascatur. ut ff. de his ho. l. & seruorum. in hominibus autem muneribus & municipiis patris patrem sequitur. ut. C. de decur. l. eos. & l. exemplo. & l. nullus solius & ff. de statu. ho. l. liberos, & in tantum hoc uerum est ut sufficiat filium conceptum esse ex decurione. quantum ad hoc ut patris conditionem sequatur. quamuis ante ipsius natiuitatem pater eiusdem desideret esse decurio. ut. ff. de decur. l. 1. §. in filiis. ¶ Sed si queras in quibus sequitur conditionem patris iam à decurionatu uel à senatu remoti. Respondendo in multis ut in l. superiori. ff. de decur. l. 1. §. filius. ff. de poe. l. mortis. §. & ulte forte. C. de decurio. l. decurione. & l. decurionum filij.

Summarium

1. Ratiocinia qua dicantur.
2. Ratiocinia qua impediunt promoueri.
3. Iurans soluere ad certum tempus, scribere uel aliquid bonum opus facere, an an regnum faciat quod iurans punit assumere ordinem sacrum, uel religionem intrare.
4. Iuramentum non uidet qui in melius illud mutat.

DE OBLIGATIS, AD Ratiocinia. Rub.

Dictum est supra de obnoxijis conditioni seruilis. nunc dicamus de obligatis ad ratiocinia ordinandis uel non. Videamus ergo quid sunt ratiocinia & quæ ratiocinia impediunt aliquem promoueri. ¶ Ratiocinia sunt rationum redditiones ad quas aliquis obligatur ex administratione rei publicæ uel private. ¶ Impediunt promoueri ratiocinia, publica. uel privata. Publica sunt illa quibus obligantur officiales curis ex administratione ali-

qua ad rem publicam pertinente. ut. C. de episcop. & ele. l. officiales. Priuata sunt illa quibus obligantur aliqui ex administratione rerum pertinentium ad priuatos, ut tutores, & curatores, castaldiones, uel baluii aliquorum. ¶ Circa hæc ratiocinia publica uel priuata quando impediunt promoueri sic distinguitur. Aut promoueri uolentes perseverant in officio, aut non. In primo casu sic distinguitur, quia, aut perseverant in officio secularium personarum non miserabilium & tunc non possunt promoueri. ut. 2. qu. 3. ca. 1. & infra ne cle. uel mona. sec. u. ne. se. immise. ca. 1. & 2. Aut officio personæ ecclesiasticæ uel etiam secularis sed miserabilis & tunc possunt promoueri, si aliud non impediatur ut 86. dist. peruenit. 89. di. iudicatum 16. qu. 1. monachi. In secundo casu cum non perseverant in officio remaneat tamen adhuc obligati ex administratione, subdistinguitur, quia aut sunt obligati reipublicæ uel personæ private. Si reipublicæ, non debent promoueri ante reddita ratiocinia ut 51. di. præterea. C. de episcop. & ele. l. officiales. obligati enim reipublicæ ex administratione arcantur ab honoribus, secus si alias sint debitores ex causa mutui uel simili. ut ff. de mu. & ho. l. referit. §. debitores. C. de episcop. & ele. l. quisquis emensis. Si enim remanent obligati private personæ subdistinguitur. Aut in ipsa promotione mouetur eis questio, uel est mota, aut non. In primo casu iterum subdistinguitur, quia aut mouetur questio de perfidia & de dolo, aut de culpa tantum. Si de dolo uel perfidia non debent promoueri ante decidam litem, ut 81. dist. tantis. 23. di. illud infra de accus. omnipotēs, & in hoc casu loquitur hæc decre. debet tamen taxari tempus infra quod questio decidatur. ar. infra qui filij sunt legi. lator. C. de ingenu. ma. l. dif. famari. Si uero moueatur sibi questio, uel prius sit mora de culpa tantum, possunt promoueri non obstante creditoris reclamacione. cum lis postea possit procedere sicut prius, & etiam sub eodem

dem iudice. ut. ff. de iudi. l. ubi & de iurisd. om. in. l. cum quidam. ¶ Si autem non moueatur eis quæstio nec est mota, possunt promoueri non obstante obligatione, nisi magni festum esset ipsos teneri de dolo. tunc enim posset & debet episcopus ipsos ex officio suo repellere sicut quoslibet criminosos et infames. ut 2. q. 7. aliens. 6. q. 1. infames ff. de postu. l. quos prohiber. Sed et curiales promoueri non possunt. quamuis ab administratione sint iam liberati. quod in religio in his qui seruauit turpia vel inhonestas exercuerunt. ut milites exsecutores, et apparitores. ut 51. di. c. 1. & 3. 46. di. clericus. de conse. di. 2. pro dilectione. Curiales autem qui non talia exercent sed in ciuilibus & pecuniarijs causis officium suum impediunt. ut tabelliones & aduocati a promotione non excluduntur. ut 61. di. Cossius. Cæterum si in causa sanguinis officium uel ministerium suum præstant contrahunt irregularitatem. Iudex. aduocatus. procurator tam actoris quam rei. licet Ber. conrarium dixerit in procuratore rei. assessor. apparitor. notarius. sententiam scribens uel actor. Item sententiæ dictator omnes isti contrahunt irregularitatem. ut l. di. aliquantos. & ca. si quis post susceptos infra ne cle. uel mo. sententiā. ¶ Quæritur ¶ de eo qui iurat soluere ad certum tempus. scribere. uel aliud honestum opus facere antequam faciat quod iurauit posset assumere ordinem sacrum uel intrare religionem. & in clerico planum est quoddam ordinem assumere potest. quia aut nihil habet. et tunc libere potest cedere bonis. et inanis est actio quam excludit inopia debitoris. ut ff. de dolo. l. nam his. 1. 4. quæstio. 6. si res & eius periculo nihil est qui nihil habet ut ff. de fur. l. itaque sullo. uel si habet non minus remanet post ordines obligatus. scribere autem uel aliud honestum opus potest facere post ordines si se ad hoc ante ordines obligauit. dummodo per hoc non impediatur diuinum officium ut 21. quæstio. 1. clericus uel

aliū subroget loco suo. ut. C. de epis. & clerici. l. quisquis censibus. & l. in ecclesijs. In eo autem qui uult ingredi monasterium dico quoddam non obstante tali obligatione intrare potest. excusante ipsum zelo religionis. & afflatu sancti spiritus. ut 19. q. 2. duz infra. de re. transead. reli. licet. monasterium autem tenetur satisfacere de his quæ contulit eadem ingressus. ut 19. quæstio. 3. qua mulier. C. de epis. & cle. l. Deo nobis. 5. 1. Sed & si nihil conuulit. si tamen post ingressum ipsius monasterio aliqua quæstio ex persona ipsius. puta per successionem hæreditariam. uel alio modo. in tantum tenetur quantum illud est quod quæstio illi cui monachus est obligatus. ut 19. quæstio. ult. Si qua. Sed si non satisfaciatur nec monachum defendat. patietur missionem in possessionem bonorum illorum. ut. ar. ff. de ex. minu. l. tute las. Sed si libertate. insti. de acqui. per arroga in fi. uel monachus in monasterio faciet quod promissit. dum tamē non impediatur obseruantia regularis: ut in clerico dictum est supra alias secus. ut C. de epis. & cle. l. omnis. et l. generaliter. & in authent. sed neque uel salte. facit per alium quod iurauit. ut. C. de eaducis rol. l. una. 5. ne auren. C. de epis. & cle. l. ad similitudinem. quam uis sit argu. contra. ff. de solu. l. inter artifices. C. de decu. l. nullus qui nexu infra. de offi. de. le. cap. ul. Non ob. his. 53. distin. legem. 54. di. quicunque quia illa intelliguntur de perpetuo obligatis. puta de seruis curialibus & consimilibus. & ex his quæ superius dicta sunt patet terminatas esse quæstiones illas de potestate qui iurauit regimen ciuitatis. de magistro qui iurauit regimen scholarum per annum. de capellano qui iurauit seruire in officio capellaniz. an isti possunt religionem intrare. non enim iuramentum uiolat. qui in melius illud mutat ut infra de iureiuran. peruenit. Sunt autem rationes quare curiales de quibus dictum est promoueri non possunt. Prima. quia quidē sunt

Sunt tales personæ & frequenter contra hunc irregularitatem ex officio suo. Secunda, quia multum molestat ecclesia & incommoda multa patitur propter tales quando reuocantur seu repetuntur. Tertia ratio est quoniam præsumitur contra eos quod non transiant ad clericatum uoto religionis. Sed ut fugiant ratiocinia dominorum suorum. l. d. c. 1. 2. & 3. 54. di. leg.

Summarium.

- 1 Corpore uiciati qui dicantur.
- 2 Debita ut quis dicatur, & quis mutilatus.
- 3 Magna membrum quod dicatur.
- 4 Mutilatus in membris an valeat ad clericum admitti.
- 5 Dignitas seu habens in manu non impeditur ordinari.
- 6 Oculum unum alio habens profectum, uel utrumque emittentem, promoueri potest.
- 7 Promoueri non potest, & promotus deicitur, qui sibi manus uolentis intulit.
- 8 Virilia sibi abscidens an sit ordinandus.

DE CORPORE VITIAT.

Quis. I. de uitiis. Rubrica.

TRactamus supra de impedimēto originis & obligationis ad ratiocinia. Nunc uideamus de impedimento corporis & ideo subiicitur rubrica de corpore uitiato. Videamus igitur qui dicantur corpore uitiati, & quare à promotione repellantur. Corpore uitiati dicuntur debilitati, uel mutilati, debilitatum appello illud qui membrum habet sed in effluat, ut oculum cecum, manum ædram, crus confractum, & mutilatum appello qui aliquo membro caret. Mutilantur aliqui in mem-

bris apparentibus, alij in oculis & qui in apparentibus in magno membro. alij in paruo. & Magnum membrum intelligo in quantitate ut manum, in decore, ut oculum siue nasum & mutilatus in membris non apparentibus per casum uolentiam uel tumorem ægritudinis ordinari potest sed sponte non potest ut, 55. di. si quis a medicis. & ca. qui partem & cap. si quis per ægritudinem. Mutilatus in magnis & apparentibus membris etiam si casu uel uolentia hoc fiat seu metu morbi non promouetur, ut 55. di. si euangelista. Si uero in modico, ut pote in parte digiti dummodo mutilatio illa non inducat deformitatem uel debilitatem potest promoueri, ut infra eod. tit. cap. 7. et ult. alias secus, ut infra de clerico egro. cap. præbyterum. ¶ Quid si quis habeat sex digitos in manu? Respondeo non impeditur, quia ut ait Ofsilius defectus membri uel augmentum non consideratur sed usus impedit membra, ut ff. de æd. edic. l. item Ofsilius. ¶ Item quid si quis oculum unum alio habeat profectum, uel utrumque habeat eminentem. Respondeo, talis non impeditur, quia nec est morbosus. ff. de æd. edic. l. qui clauum. §. j. Et nota quod talia impedimenta inspectioni oculorum superioris subijci debent, quia in talibus seignius irritant animos dimissa per aures, quàm quæ sunt oculis subiecta fidelis ut infra eod. tit. cap. 2. sicut cum agitur finium regundorum, ut C. finium reg. l. 3. ff. eo. tit. l. si interruptione, sicut cum agitur de ætate, ut ff. de minoribus. l. minor ex aspectu, ut cum quæritur an aliquis sit uirgo uel corruptus. 27. quæstio. 1. nec aliqua sit prægnans uel non ut ff. de uentre inspiciendo. l. 1. ¶ In summa sciendum est quod qui sibi manus uolentis intulit non promouetur, & promotus deicitur. Est ratio, quia præsumitur quod omne malum in alium fecerit, autur qui in seipsum ita fecit, ut ff. de æd. edic. l. cum autem. §. excipitur, qui enim sibi non pepercit nullum minus

cominus parceret alij. ut ff. de bo. eorum qui mor. sibi con. l. ultima, qui sibi non parceret tibi uel mihi quomodo parceret. Est & alia ratio in isto, quia sui est homicida & dei conditioni inimicus ut l. 5. distinctione. si quis abscidit. In illo igitur qui sibi membrum amputat est causa irregularitatis senciencia. siue magnum membrum amputet siue parum. si tamen fuerit causa incisionis languor. caro ei putrida ressecanda est. ut 23. quæstio. 3. ressecandæ. In alijs uero quæ sine culpa sua ab alijs uel casu fortuito mutilantur est causa irregularitatis deformitas uel debilitas. quæ autem deformitas uel debilitas irregularitatem constituit est in arbitrio superioris. ut infra eodem titulo capitulo 2. ¶ Sed quæritur ¶ de illo qui sibi uirilia amputatur ut sit castus. Et est dicendum quod irregularis est tanquam si sit homicida. ut 5. distinctione. si quis absciderit, & c. si quis a medicis. & ideo deponendus. Nec obstat infra eo. tit. significauit. ibi enim ex gratia & dispensatione permittitur sacerdoti illi ministrare in ordinibus inferioribus sacerdotio. illi enim sunt enunchi. Hierony. Mihi placent quos castrauit non necessitas. sed uoluntas ut 33. quæstio. 5. tunc saluabitur. Nec est uerum quod rustici dicunt. ut si quis a medicis uel ab hostibus lectus sit. non aliter possit nullam cantare. nisi testes suos gerat in bursa liccos quali tunc habeat omnia membra. Sed non curo utrum habeat quis testes uirides an liccos. quia defectus membri illius nec deformitatem nec debilitatem quantum ad officia diuina inducit.

Summarium

- 1 Bigamia quid sit. & qualiter contrahatur. & quos sunt species bigamia.
- 2 Bigamia quare non possint promoueri.
- 3 Castitas quare maior exigatur in femina quam in masculo.
- 4 Consecratio episcopi cum sit maior & di-

- gnior quam consecratio uirginum. quare potest consecrari in episcopum. qui non solum uxorem habuit. sed etiam post uxorem habuit concubinam.
- 5 Promoueri an possit ille. qui aliquam fornicariæ deservit. & illam postea in uxorem duxit.
- 6 Promouendus an sit. credent cum trahere cum uirgine. qui eam corruptam inuenit.
- 7 Promoueri an possit habens uxorem quam non cognouit. & illa mortua duxit aliam uirginem. & cognoscit. uel eo conuerso. primam cognoscit secundam non.
- 8 Sacerdos non fit. cuius uxorem constat adulterium commisisse.
- 9 Maritus qui uxorem de adulterio accusauit. & pendente accusatione. illi potest redditus debitum. an promoueri prohibeatur.
- 10 Contrahens matrimonium cum uidua mandatur omni privilegio ecclesiastica dignitatis.
- 11 Dispensari an possit cum bigamo.

DE BIGAMIS.

Rubrica.

AVdiuimus de quibusdam irregularitatibus. sed quia inter alias bigamina non nimia reputatur. Incircò hic post quosdam tractatus de irregularitatibus subiicitur rubrica de bigamis. Vel aliter continuabis. Dictum est supra de quibusdam irregularitatibus siue impedimentis quæ sine peccato proueniunt. sed quia bigamia sine peccato contrahitur. ut 31. q. 1. aperiunt. deus quoddam dormierit. Ideo hic supponitur rubr. de bigamia. ¶ Videmus igitur quid sit bigamia. quot sunt species bigamiz. & quare bigamus non potest promoueri. Et an cum bigamo ualeat dispensari. ¶ Bigamia ¶ est defectus ex secundis nuptijs proueniens. ¶ Contrahitur autem bigamia proprio sumpto uocabulo. cum quis succelluè & diuersis temporibus duas legi-

timas

timas habet uxores. ut 31. q. 1. aperiant. quod intelligo si cum utraque matrimonio consumetur alias secus. arg. infra eo. tit. debitum 34. dist. Valentiniano. Largè autem & improprie sumpto uocabulo bigamia multis modis contrahitur. ut cum quis simul habet duas uxores. quod ad factum conuenit retorqueri. quia cum neutra matrimonium tenet si simul contractum est cum utraque ut infra eo. tit. nuper in priu. uel tenet tantum cum altera. ut 34. dist. christiano. 31. q. 1. quomodo infra de diuor. gaudeamus. Item qui habet unam de iure. & ea mortua contrahit cum alia de facto. bigamus reputatur. non propter sacramenti defectum. cum in ueritate bigamus non existat. sed propter intentionis affectum cum opere subsecuto. ut infra eo. tit. nuper in fin. Itē qui contrahit cum corrupta. idest ab alio cognita. sicut bigamus repellitur. ut 32. dist. seriatim. 34. dist. curandum. & c. præcipimus. Item quicumque habuerit duas uxores ante baptismum. siue post baptismum. siue unam ante baptismum & unam post. bigamus est. ut 34. dist. si quis uiduam 26. dist. per totum. Sed in ultimo membro Hierony. asserit non contrahi bigamiam. ut 26. dist. cap. 1. Sed illud non tenet ut probant sequentia. c. de eiusdem. & idem dico in eo quod de facto ducit secundam uiuente prima. Idem in clerico qui ante sacros ordines habuit unam & postea de facto duxit aliam. ut infra eod. titu. c. ulti. Idem in his qui contempta professione præuaricantur promissionem de continentendo & contrahunt de facto. ut 27. q. 1. quot quot. 4. Quatuor tamen sunt rationes propter quas bigami repelluntur à promotione. quas assignauimus supra de tempo. ordi. §. monogamus. Et nota in matrimonio attenditur duplex sacramentum propter duplicem coniunctionem quæ est in eo per carnis copulam consummato. Prima est coniunctio animorum. Secunda corporum. Prima coniunctionem significat. fidelis ani-

ma ad deum. hoc dissoluitur persequens peccatum. sicut & illa ante carnalem copulam per religionis ingressum. ut infra de conuersi. coniuga. uetum. & c. ex publico. Secunda scilicet coniunctio corporum significat coniunctionem christi & ecclesie. hoc fuit matrimonium initiatum in prophetis & patriarchis. ratum in tempore gratie scilicet in natiuitate christi. quando in se lapsus angularis corpe edificare ecclesiam unum de iudeis alterum de gentibus parietem erigens consummatum in cruce. uel ratum fuit in cruce consummabitur in patria. August. super locum illum nunquid qui dormit non adiciet ut resurgat ait. nota quod dicit qui dormit. quia sicut de latere dormientis Adæ qui erat forma futuri christi assumpta est costa de qua formata est Aëua. ita dormiuit christus somno mortis. ut de latere dormientis de quo proflixerunt sanguis & aqua. quæ sunt nostre redemptionis sacra. formetur sibi sponsa ecclesia ut infra de bap. & eius effec. maiores. & infra de cele. mis. in quædam & c. Cum Marthæ. §. quæsiuisti. Item in eadem secunda coniunctione significatur coniunctio deitatis & humanitatis facta in utero uirginali. ut 26. dist. in & acutius. de con. dist. 2. In christo pater infra eod. ca. debitum. Cum ergo tam coniunctio christi & ecclesie. quam unio deitatis & humanitatis unita sit & reiterabilis merito significatur in primi matrimonij coniunctione carnali. Sed cum quis transit ad secundam uxorem. recedit ab unitate. tendens in pluralitatem. & ideo non poterit de cetero significare dictam unitatem & reiterabilem coniunctionem. ubi enim significatum est unicum & significans unum esse debet. hanc rationem ponit Augu. licet obscure 26. dist. acutius. in fi. & ita contrahitur irregularitas bigamie. † Sed quaeritur quare maior castitas exigitur in femina quam in uiro. nam maritus corripitur uel ab alio cogitur promoueri nõ

L potest

potest. ut 34. dist. Curandum. & c. p^ræcipimus. & c. si cuius. & 30. qu. 5. qualis. Sed ille qui ante uxorem uel post habuit concubinam potest promoueri. ut 34. di. fraternitatis dicit Hugon. Vir significat ecclesiam militantem quæ in potestate habet ut adulterando & à fide exorbitando recedat à suo Christo. & ideo non est in eo sacramenti significatio. ut non obstat quòd carnem suam diuisit in plures. Vxor autem significat Christum qui nunquam ecclesiam suam dimisit. ipse enim est fons propius cui non communicat alienus. ut infra de regula. & transe. licet in si. Alij dicunt & uerius sicut puto qd uir significat Christum qui sibi copulauit synagogam. & postea ecclesiam. quæ semper uirgo permansit. saltem mente. Vnde dicit Apostolus. Respondi uos uni uiro uirginem castam. ut 17. quæ. 1. nuptiarum. & ideo exigitur quòd uxor una nò diuiserit carnem suam in plures. quod si fecerit deest significatio sacramenti unitatis. ¶ **4** Quæritur cum t^o cōsecratum episcopi maior sit & dignior quam consecratio uirginum. quare potest consecrari in episcopum qui non solum uxorem habuit. sed etiam post uxorem habuit concubinam ut 33. dist. habuisse 34. dist. fraternitatis. Sed si quæ fuit corrupta ante baptismum uel post. sponte uel ui. cum peccato uel sine. non potest inter sacras uirgines consecrari. ut 26. dist. acutius. Respondeo. Sacra uirgo significat ecclesiam triumphantem. non habentem maculam siue rugam. ut de p^ræ. dist. 1. ecclesia. 27. dist. quamuis. 31. quæ. 4. recurat. Sed episcopus significat ecclesiam militantem in qua sunt boni & mali usque ad ultimam segregationem. quæ fieri habet in litore hoc est in fine seculi. ut 26. di. acutius. in si. 2. quæ. 1. multi circa finem. Item t^o quid si quis deflorauerit aliquam fornicariæ. & postea ducit illam in uxorem. nunquid poterit promoueri. Dicunt quidam quòd sic. quia unus unius. nec carnem suam diuisit in plures. & illa est unica unici. nec

carnem suam diuisit in duas. quòd uideatur sufficere. ut infra eo. ca. debitum. 26. dist. acutius. & argu. infra qui fil. sunt legitima. Alij dicunt contra quòd uirgo debet esse eo tempore quo contrahitur matrimonium. & ducitur uxor. ad hoc ut uir non fiat irregularis. argu. 32. dist. nemo 34. dist. curandum & c. ca. p^ræcipimus. & uidetur expressum. 30. quæstio. 1. qualis. in uerbo uirgo casta desponsata in uirginitate. & cum primi exponunt uirgo. idest non ab alio cognita quorum opinio celebrior est.

- 6** Item t^o quid si aliquis credit contrahere cum uirgine & inuenit eam corruptam. Respondeo non debet promoueri cum sit maritus corruptæ. ut 5. dist. fin. qui in aliquo. nam in tali casu non excusat error. uel uolentia. ut 32. quæstio. 5. ille autem. Lex autem promotionis factum requirit. non uolentiam. ut **7** 35. quæstio. 1. cap. ultimo. ¶ Item t^o quid si quis habet unam uxorem quam non cognouit. & illa mortua ducit aliam uirginem & cognoscit. uel econuerso primam cognoscit. secundam non. nunquid repellitur. Dico quòd non. quia non diuisit carnem suam in plures. & sic non deficit in eo sacramentum. ut infra eodem titulo debetur. Et idem dicas propter eandem rationem. si quis uxorem ducat mulierem ab alio desponsatam & traditam. sed non cognitam quia primus maritus morte p^ræuentus **8** est. ut 34. dist. cap. ult. ¶ Item t^o pone quòd aliquis contraxit cum uirgine & cognouit eam illa postmodum cognoscitur ab alio deinde maritus ignorans hoc cognoscit illam nunquid efficitur irregularis. Respondeo sic nò poterit. promoueri. ut 34. dist. si cuius **9** uxorem. & cap. sequen. ¶ Item t^o quid si maritus acculet uxorem de adulterio & pendente accusatione illa petat debitum. ipse reddet. quia tenetur ad hoc. cum non debeat spoliari possessione sui corporis usque ad sententiam. ut 11. quæstio. 1. quia res. 8. quæstio. 4. nonne. 33. quæstio. 2. seculari. 35. quæstio. 6. mul-

multorum. & forte etiam præcipitur si-
bi ab ecclesia reddere debitum. nun-
quid & isti paratur præiudicium ut pro-
moueri non possit? respondeo sic. quia
ut supra dixi irregularitas sæpe contra-
hiur solo facto absque peccato & abs-
que uoluntate. quidam tamen uoluer-
unt dicere contrarium. quod istæ patia-
tur & non agat. Item notabis quod in
hoc casu plus meretur luxuria castitate,
castitas enim xlii matrimonio. ut 31. di.
stin. nicena. in fornicatione luxuria. ut
32. quæstio. 4. in eo. & matrimonij re-
peticio inducit irregularitatem indispe-
sabilem. repetitio fornicationis non,
ut infra. eo. ti. quia respondeo hoc nõ
contingit ratione peccati sed propter
defectum. non enim peccatur contra
hædo secundum uel tertium matrimo-
nium. ut 3. i. qu. 1. aperiant & ca. quod si
dormierit. Sed deest ibi sinaculum sacra-
to menti. ut infra. eo. ti. debitum. ¶ Itē no-
tabis quod ubi quis de iure cõtrahit cū
aliqua uidua nudatur omni priuilegio
ecclesiasticæ dignitatis. ut 84. dist. quif-
quis si uerò matrimonium de iure non
teneat non contrahitur bigamia. quia
non est uiduæ maritus qui non est sim-
pliciter maritus, unde retinet priuile-
gium clericale. Sed circa ordines cum
eo tanquam bigamo dispensari non li-
cet. nõ propter sacramenti defectum sed
propter affectum intentionis. cum ope-
re subsecuto ut infra. eo. ti. ca. ul. unde
cum aliquis contrahit cum illa cū qua
de iure non potest considerato opere si
ue facto. contrahens efficitur infamis.
& si nuptiæ nullum forsciantur effectum.
ut. ff. de his qui no. infra. l. quod ergo. §.
2. quandoque tamen magis considera-
tur affectus quam affectus uel quam ip-
sum factum de pte. dist. 1. §. hæc autem
uerba infra de cleri. non residen. relatu.
ff. de condi. & demon. l. hæc conditio si
lix meæ. quandoque plus factum quam
iuris effectum ut superius dictum est. &
probatur infra de concess. præben. ut ec.
non ua. literas. ff. de condi. insti. l. mu-
lier. §. si quis ut infra de sponsa. iuuenis.

11 ¶ Dispensari ¶ cum bigamo non potest.
ut infra. eo. c. Super eo. & c. ul. hoc enim
esset contra Apostolum ut dicit illa su-
per eo. Sed contra. 34. di. lector. Solutio
dixerunt quidam Papam dispensare pos-
se. nec est contra Apostolum, quia & si
prohibuerit bigamum ordinari. non ta-
men cum eo prohibuerit dispensari. nã
& Apostolus prohibuit criminofum pro-
moueri, ut 25. di. §. nunc autem. & ra-
men cum criminofus dispensatur. ut in-
fra de iudi. at si clerici. nec est contra
Apostolum. sed præter. uel dic. proprie
non obstat prohibitio. Pau. quia Papa
maior est in administratione paulo. ut
21. dist. §. j. Papa enim est loco Petri qui
maior fuit Paulo. ut 2. q. 7. puto. 21. dist.
in nouo. unde dicitur quod Lucius Pa-
pa dispensauit cum Archiepiscopo pa-
normitan. quæ bigamus fuit. uel dic. qd
in illo. c. lector. dicitur dispensari posse
in subdiaconatu. qui secudum præmit-
tiani ecclesiam non erat sacer ordo. ut
32. dist. eo. 6. di. nullus. hodie secus. ut
supra de seruini non ordinan. miramur.
quid autem circa hoc scripserit Nicho-
laus furiosus nota supra de rescriptis. §.
contra ius.

Summarium

- 1 Peregrini qui dicantur.
- 2 Peregrini an repellantur à sacramentis.
- 3 Peregrini quare & quando repellantur a promotione.
- 4 Clerici peregrini permittantur suos ordines exequum diæcesi aliena. si habent literas testimoniales.
- 5 Sigillum capituli uel conventus fidem facit.
- 6 Clericus peregrinus asserens literas testimoniales sue canonice ordinationis amissas. & probans per testes ipsam ordinationem. an sit admittibilis.
- 7 Inferior ab episcopo ius habens instituendi in aliqua ecclesia. peregrinum & ignotum instituere non debet.

DE CLERICIS PEREGRINIS. Rubr.

INter alios qui ab ordinibus excluduntur arcantur sunt peregrini. ideo subijciuntur hic rubrica de clericis peregrinis. ¶ Videamus igitur hic quæ dicantur peregrini, quare à promotione repellantur, & quando admittantur.

1. ¶ Peregrini possunt hic appellari omnes qui non sunt de episcopatu ordinantis sue sint clerici sue laici quia tales recipi non debent ab episcopo alieno ad ordines uel dignitates. uel ecclesiastica sacramenta. ut 71. dist. per totum. & specialiter in cap. primatus infra de parochijs. cap. 2. & 3. & quod omnes tales dicantur extranei est arg. 3. quæst. 6. peregrina. & 6. q. 3. c. 1. & 2. Sed & incoiz quorum uita genus origo & irregularitas sunt ignota episcopo. similiter ab his quæ superius dicta sunt excluduntur ut 24. distinctio. quando episcopus. 42. quiescamus in uerbo si enim in clero. & ar. 1. quæst. 7. querendum. in uerbo quorum uita & libertas nescitur.

2. ¶ Repelluntur etiam tales à sacramentis ut de consecra. distinctione. 2. tribus si tamen aliquis sit incola notus sed indignus & sua indignitas soli episcopo sit cognita, ab ordinibus excludi non potest. ut supra de tempo. ordi. ex tunc. nec sacramentis. ut de consecra.

3. distinctio. 2. non prohibeat. ¶ Repelluntur autem isti à promotione duabus de causis. Vna quia non licet episcopo faciem suæ iurisdictionis mittere in messem alienam, iudicando uel ordinando subditos alienos. ut 71. distinctio. per totum 6. quæstio. 3. per totum 9. quæstio. 2. per totum. Secunda causa est. quia tales solent esse pro magna parte criminosi, infames, excommunicati, uel alias irregulares. Item sæpe mentiantur habere ordines cum non habeant. uel maiores habere quam habeant, ut xxviii. distinctio. afros 19. quæstio. 2. due. ¶ Permittuntur tamen clerici peregrini suos

ordines exequi in dioecesi. alienis si habeant literas testimoniales sigillatas. 5. sigillis episcoporum. ut infra eodem titu. cap. 1. 98. distinctio. c. episcoporum. & infra eodem titulo. c. 1. 98. distinctio. c. 1. & 2. Sed quare tot. cum alias sufficiat sigillum proprii episcopi. ut 71. distinctio. primatus 19. quæst. 2. dux. infra de fide instrument. ca. 2. de testibus cum à nobis. 11. quæstio. 3. cur. & c. debent.

5. ¶ cum sigillum capituli fidem faciat. ut infra de ap. significauit. & sigillum conuentus. ut infra de proba. 3. respon. Vnum sufficit si est notum. quinque requiruntur si sunt ignota. Sed uidetur quod mille ignota non sufficiant. Ad quod respondeo facilius falsatur sigillum unius episcopi quam quinque. Nam circa maiorem inuius periculum uertitur. ut 42. dist. quiescamus. 7. q. 2. ex. ultri. ff. ad Carbo. l. 1. §. si quis non ab aliquo. Io. tamen dicit quod nisi aliqua cognitio habeatur de sigillis uel de ecclesijs quarum sigilla esse dicuntur nullatenus est credendum siue sint quinque siue plura. & hæc omnia uera sunt si clericus peregrinus & ignotus uel publicè officium suum exequi uel celebrare si se dicat sacerdotem. cæterum in secreto & ex deuotione poterit suffragari & si nullas habeat literas super sua ordinatione uel testes. ut infra eodem titulu. Sustineri ideo dico quia gratia fit extraneo sacerdoti & maxime lignoto. si permittatur in alia dioecesi celebrare. Nam & prælato fit gratia si permittatur celebrare in provincia uel dioecesi aliena. ut supra de usu pal. ex tuarum. & maxime si permittatur ordinare. ut 9. quæstione secunda per totum. Item quod superius dictum est quinque sigilla requiri, locum habet in ultra marinis & alijs ualde remotis. ut infra eodem titulu. cap. primo. In alijs autem clericis non tam remotis sufficit sigillum sui episcopi. ut 72. & 3. distinctio per totum. & 71. distinctio extraneo. & cap. hortatur.

¶ Quid si quis dicat se literas amissas.

6 sisse. † Respondeo si probauerit per testes de sua canonica ordinatione & de proprii episcopi commendatione. quia hic duo in literis contineri debuerunt. puto ipsum admittendum. ut infra eodem titulo inter & cap. tuz. De commendatione episcopi idem dico quia sine licentia sui episcopi non dicuntur clerici peregrini. ut de consecra. distinctione. §. non oportet. † Si autem quis inferior ab episcopo suo habet instituenti in aliqua ecclesia. peregrinum & ignotum instituere non debet. ut 71. distinctione hortamur. Alioquin tale institutum potest episcopus amovere. ut infra eodem titulo capitulo ultimo. Dantur autem peregrinantibus literæ dimissoriae uel commendaticiae. ut infra eodem titulo tuz. 71. distinctione. cap. penultimo. & ultimo. 19. quæstione 2. dux. & uocantur literæ dimissoriae uel commendaticiae. quia per eas dimittuntur & licentiantur peregrinantes. & in his commendantur. Has literas non facit episcopus nisi postularis ne pareat materia euangeli. ut. lxxij. distinctione. cap. 1. Has literas archidiaconi concedere non possunt. ut infra de offic. archidiacon. significasti.

Summarium

- 1 Archidiaconus an primus præsit in ecclesia post episcopum.
- 2 Archidiaconus an præesse debeat archiepiscopo.
- 3 Maioritas quomplex sit in ecclesia.
- 4 Officium archidiaconi quod sit.
- 5 Pertinentia ad iurisdictionem archidiaconi quæ sint.
- 6 Vicaria perpetua ordinariam iurisdictionem inducit.
- 7 Consuetudo inducit iurisdictionem. & m. 11.
- 8 Archidiaconus an iurisdictionem ordinariam uel de legatam habeat.
- 9 Archidiaconus an in diocesis suorum suffraganeorum iurisdictionem faciat.

- 11 Episcopus omni anno suam diocesim uisitare tenetur.
- 12 Archidiaconus an possit uisitare.
- 13 Plebanus an excommunicare possit.
- 14 Archidiaconus an habeat concedere ordines. & nardis literas commendaticias.

DE OFFICIO ARCHIDIACONI. Rubr.

Explicato tractatu ordinandum. de dignitatibus officijs uideamus. † Et primo de officio archidiaconi. qui primus est in ecclesia post episcopum ut 25. dist. peractis & hic in c. 1. Est igitur uidentium quid ad officium archidiaconi pertineat. quid ad iurisdictionem. Sed quod dixi archidiaconum primum post episcopum recepit ealumnam. Nam uidetur quod archiepiscopus sit inferior. & quasi diaconi sunt oculi presbyterorum. ut 93. di. diaconi ecclesie & c. diaconi. qui. inferiores tamen presbyteris se esse cognoscant. ut 93. dist. ab illo. §. ut igitur ex premissis. usque ad §. compagis. & c. legimus & c. dominus noster. † Sed dico quod archidiaconus præest archiepiscopo in dignitate. sed in ordine subest. Potest autem quis diuersis respectibus esse altero maior & minor. ut 2. quæst. 8. quare maior & æqualis. & 2. q. 7. puto. 17. dist. multis. ff. quando ap. sit. l. 1. §. sed si præsit. C. de offici. uic. l. 1. In eo autem in quo quis est minor. debet reuerentiam maiori 33. q. 5. Est ordo. 93. dist. 2. subdiacono 21. dist. §. in his omnibus infra de maio. & obe. 3 statuimus. eo salvo quod maioritas in ecclesia quadruplex est ex dignitate & ordine. ut dictum est. ex tempore. ut in fra de maio. & obe. c. 1. 17. dist. §. illud & §. uerum. 96. di. bonæ quidem. 79. di. c. ultimo. & ex prerogatiua ordinantis ut infra de maio. & obediens. per tuas. ff. de albo. scri. l. ultima. C. de aduoc. diuer. iudi. l. restituent. in fine. in autem. ut iudices sine quo suffra. §. eos. circa finem & ff. de re iudi. l. quidam consuebant.

- fulabant. Vnum tamen non omitto. quodd maior dignitate debet reuerentiam minori gerente vicem & locum maioris. ut 9. l. dist. i. c. ult. ¶ Pertinent
- 4 ¶ tamen ad officium archidiaconi quæ hic continentur infra eodem tit. c. 2. & 3. & c. ad hæc ut 25. dist. i. c. ult. perlectis. & quæ diuersæ consuetudines pro locorum uarietate inducunt. ut ar. supra de consue. cum olim & infra eodem tit. c. ultimo. ¶ Ad iurisdictionem uero ipsius pertinent hæc, corrigit. ut infra c. 1. audit iurgia. ut 25. dist. perlectis iustit. ut 63. di. si in plebibus infra de instit. cum uenisset infra de offi. dele. super eo. infra de exco. præla. ad hæc, infligit poenas. ut infra de pœ. licet. priuat. beneficijs. ut infra de præben. referent. re. Percipit obsequia à subiectis. ut infra de exco. præla. ad hæc. Item habet perpetuam uicariam, ita & iurisdictionem
- 6 ordinariam, ¶ nam & perpetua uicaria ordinariam iurisdictionem inducit. ut. c. de officio eius. qui uic. alterius gerit. l. i. sic & perpetua uicaria ius tribuit in re. ut supra de rescriptis postulasti. infra de offi. uic. ad hæc & c. ex parte infra de fide instr. G. perpetuus. licet habet uisitationem correctionem & procurationem. ut infra eo. tit. c. ultimo. Verum tamen in his recurritur ad consuetudinem ecclesiæ. ut supra in his quæ spectant ad officium. & probatur infra eodem. c. ult. Inspectur enim consuetudo uicinarum ecclesiarum. ut infra de cens. super parte supra de consuetud. cum olim.
- 7 ¶ Nam consuetudo iurisdictionem inducit. ut. c. de eman. li. l. 1. & 9. q. 3. cōque stus. Quædam tamen inducuntur. & elegantur contra archidiaconos ad eorum iurisdictionem debilitandam. nam archidiaconus curam animarum uel præbendas conferre non potest. 16. q. 7. nullus infra eodem tit. c. cum satis. & c. archidiaconus. Item est uicarius ergo habet delegatam iurisdictionem hinc est quodd ab ipso non ad episcopum sed archiepiscopum appellatur. ut infra de præben. referent. licet de humilioribus
- negocijs cognoscer. grauiores autē excellentius denunciet episcopo. ut. 25. di. perlectis. ergo est pedaneus. ut. c. de ped. iudi. l. pen. & propter hanc uarietatem iurium dicimus dum quæritur quæ sint illa quæ ad iurisdictionem archidiaconi spectant inspicendam consuetudinem loci uel ecclesiæ. ut. infra. eo. rit. c. ult. ¶ Item si quæritur ¶ an archidiaconus habet iurisdictionem ordinariam uel delegatam respondeo si per electionem assumitur quodd uidetur. ut. 93. di. legimus. nam & decani eliguntur ut. supra. de elec. cum in iure. infra. de appell. cōstitutis. & pæpositi. ut. supra. de elec. dudū in prima. dudū. infra. de ap. cōsili. uicis. tūc habet ordinariā iurisdictionem ut in autē. de defen. ciui. §. nos igitur. si autē nō assumatur p electionē sed præter electionē præficiatur per episcopū. ut quædā iura uelle uidentur. ut. infra. de insli. cū uenisset. 74. di. episcoporum 60. di. c. 1. tūc nō habet ordinariā sed delegatā. Sed & in hoc puto inspicendā loci uel ecclesiæ consuetudinē. ut rū per electionē archidiaconus assumatur. ¶ Sed quodd dixi archidiaconum habere ius uisitandi in dubium reuocatur. nam uidetur hoc ad episcopum pertinere. Ad quodd respondeo metropolitani habet suam uisitationem in provincia quam singulis annis faciet secūdum formam quam habet infra de accu. sicut olim.
- 10 ¶ Sed nunquid ¶ in diocesis suis uisitationem faciet. ¶ Videretur quodd sic ar. 1. dist. de his infra de censibus. cum apostolus. 10. q. 1. cauendum. quod intelligi morientibus episcopis uel negligenteribus uisitare. In his enim casibus habet metropolitani iurisdictionem in subiectis suffraganeis suis uisitationem in diocesi infra de offi. ord. pastoralis. & idem puto si metropolitani uisitar inquireret super aliquo contingente generalem statum totius prouincie. ut 9. q. 3. archiepiscopus. ¶ Habet & episcopus suam uisitationem in suā diocesi quam faciet omni anno. 18. di. quoniam & pluries in anno si necesse fuit. ut

suit. ut 18. q. 2. uisicandi. & c. not. semel. Et etiam quæ sunt in concilio prouinciali publicabit in sua synodo episcopi si singulis annis. ut infra de accusa. licet 8. decreuimus. Habet archidiaconus suam uisitationem cum episcopus uisitare non potest. ut infra eodem cap. 1. Et poterit etiam de anno in annum uisitare & frequentius si opus fuerit. ut infra eod. tit. mandamus. Et nota quia quod dixi supra de consuetudine determinare iurisdictionem archidiaconalem uerum est si fuerit præscripta uel tãto tempore obseruata. ut eius memoria non existat. & sic non obstat infra eodem tit. cum satis. ¶ Sed þ quæritur an archidiaconus possit excommunicare posito quoddam habere iurisdictionem ordinariam. uidetur quoddam non. ut in fra eod. tit. archidiaconi. & quia excommunicatio mureo est episcopi. ut 16. q. 2. uisicandi. in fi. Sed contra si habet iurisdictionem potest excommunicare ut infra de offi. delega. ex literis. iurisdictione. sine coactione nulla est. ut si de offi. eius curman. est iurisdictione. ult. & in præall. de 3. cre. præterea þ Plebanus qui minor est archidiacono excommunicat. ut in fra de offi. ordi. cum ab ecclesiariis imò & parochialis sacerdos. ut 1. q. 1. nemo 2. q. 3. quomodo 2. q. 7. §. cum infra qui fin. sunt legi. per uenerabilem. Dico ergo quoddam iurisdictionem habet ordinariam quod euenit si ab uniuersitate eligatur uel si hoc obtineat ex antiqua uel approbata consuetudine potest excommunicare. Nec obstat infra eod. tit. archidiaconi. quoniam enim ibi dicitur non uidetur tamē non est ita quædam enim aliter sunt quam prima facie uideatur. ut infra de sen. ex. per tuas in prin. supra de elec. c. nobis olim. in pr. Ad aliud quod opponitur rñ. excōicatio dicitur mureo episcopi. quia nullus inferior eo excōicare potest in ea solennitate in qua pōt episcopus de qua solennitate habetur 6. q. 3. debent. ¶ In summ. þ notandū est quoddam ad archidiaconū non spectat literas formatas uel

cōmendaticias cōcedere ordinandis. ut infra e. ti. significasti. & sic ad episcopū spectet examinare ordinandos. & episcopo præsentare. ponere abbates & abbatias in sede. ut infra eo. ut nostrum.

Summarium.

- 1 Archipresbyteri officium & in quibus spiritualibus su uicarius episcopi. & m. 2. & 4.
- 3 Procurator ad negocia. ante lit. contest. pōt alium procuratorem substituere. procurator uero ad lites nō nisi post lit. contest.
- 4 Pontificibus informantibus. & simplices sacerdotes quæ licet a sum explorare possunt.
- 5 Archipresbyter an de causis matrimonialibus cognoscere possit.
- 6 Abbas in episcopale prescribere potest.

DE OFFICIO ARCHIPRESBYTERI. Rubri.

Quia post archidiaconū archipresbyter gradū facit. & idē post officium archidiaconi subsequenter tractatur de officio archipresbyteri. þ qui & si minor sit archidiacono iurisdictione & administratione maior tamen est ordine. ut not. supra tit. prox. in prin. quæ autem spectet ad officium archipresbyteri patet in decr. hic subiectis. ¶ Vnum in summa notandum est quoddam cum archipresbyter sit uicarius episcopi in quibudam spiritalibus. ut infra eo. tit. c. ministerium. in fi. alium tamen uicarium dare potest ut ibidem. & 15. dist. perlectis. in uer. archipresbyter uerū quoddam in hac iurisdictione uoluntaria contingit. secus in cōsuetudinaria in qua iudex iudicem dare nō potest. nisi a principe fuerit datus. ut C. de iudi. l. a iudice infra de offi. delegat. Super quæstionem þ nec procurator procuratorem nisi factus fuerit dominus litis per contestat. ut. C. de procur. l. neque tutores. & l. q. si quis quoddam in procuracione ad iudicia locum habet

bet. aliud in procuratione ad negocia in qua etiam ante litem contesta. procurator procuratorem dare potest. ut. ff. man. l. si procuratorem. §. 1. ¶ Item
 4 ¶ notandum quodd infirmatibus episcopo p̄sita ut sacrum ministerium exequi non possint nedum archipresbyteri de festum eorum supplere possunt. sed & simplices sacerdotes quz licita sunt expleant. ut. 7. quzstione. 1. pontifices. licita reputo. ut cantare missam & p̄dicare. 95. distin. Ecce alia uerò quz officium pontificale requirunt. per uicinos episcopos supplentur. ut in p̄ allegato. c. pontifices. cauēla tamen p̄habita & protestatione p̄missa. quodd rogatus faciat & inuitatus accedat. non iure proprio exequatur. ut. 24. distinctione. presbyter. ar. sup̄. de postulata. bonz memo. in secunda bonz.
 5 ¶ Norabis etiam quodd sicut archidiaconus cognoscit de causis matrimonialibus. ut. inf̄. de ressi. spo. literas. sic & archipresbyter. ut. inf̄. de confang. & affi. ex literis. Sed uidetur. quodd hoc stare non possit. quia cognitio matrimonialis episcopalis est. ut. inf̄. de ex celi. p̄. ar. c. de iudicibus. 35. quzstione. 6. multorum. matrimonium autem est magnum sacramentum in ecclesia. ut. inf̄. de sponsa. c. primo. Archidiaconus uerò nec multo fortius archipresbyter de magnis negocijs non cognoscit. sed de iurgijs. s. de leuibz quzstionibus. ut. sup̄. de offi. archi. ad hoc. magnas enim causas officiales huiusmodi ad episcopos referunt sicut legatus pro consulis ad proconsulem. ut. ff. de offi. procon. l. si quid erit. & 25. distinctione. perleclis. quod intelligo uerum esse. nisi huiusmodi personis competat iurisdicatio super causis matrimonialibus ex concessione speciali uel consuetudine p̄scripta. nam & in his casibus abbatibus competere potest. ut. inf̄. de excess. p̄. l. a. accedētibz in fi. ¶ quia abbas ius episcopale p̄scribere potest. ut. in inf̄. de p̄scrip. auditu.

Summarium

- 1 Primicerius quibus p̄sist.
- 2 Primicerio absente. ea. quz officio ipsius incumbunt is exequitur. qui ei aut ordine aut eruditione proximus est.

DE OFFICIO PRIMICERIJ. Rubrica.

- P**rimicerius est primus in choro. uel primus in cantu. spectant autem ad eius officiū ea quz hic habes. ut. 15. dif. perleclis. in uerbo ad primiceriū. ¶ Sed quod hic dicit primiceriū p̄esse diaconis recipit calumniam ex eo quod alibi dicitur archi. p̄. p̄. h. ut. sup̄. de offi. arch. officii. Ad quod respondeo iura uariē loquuntur de huiusmodi officijs & officialibus. & ideo determinanda sunt secundum uarietatem diuersarum consuetudinum quz in ecclesijs obseruantur. ut dixi sup̄. de offi. archid. ¶ In summa notandum
 2 ¶ est quodd absente primicerio ea quz officio ipsius incumbunt is exequitur qui ei aut ordine aut eruditione proximus est. ut. 25. distin. perleclis.

Summarium

- 1 Sacrista idem est quod thesaurarius.
- 2 Thesauri custodia quando ad sacristam pertineat.
- 3 Officio sacrista quz alia competant.
- 4 Custodis officio quz pertineant.
- 5 Archidiaconus. archipresbyter & custos. et meliores & sanctiores sunt assumendi.
- 6 Officia & dignitates melioribus danda sunt.

DE OFFICIO SACRISTÆ. Rubrica.

- S**acrista ¶ est idem quod thesaurarius. unde qui hic uocatur sacrista alibi uocatur thesaurarius. 25. di. perleclis. in fi. ¶ Ad istum spectat thesauri custodia ut hic dicitur. sed hoc uerum est secundo loco. nam primo loco spectat

Et ad archidiaconum ut. *suprà*. de officio archid. ea quæ. Competunt & huic officio quædam alia quæ hic & in. capitulo perfectis continetur. ¶ Et notandum quod † custos est minister sacristæ. & idem in custodia thesauri quæ ad sacristiam spectat. ut *suprà*. titulum proximum ministerium præstat. ut hic. c. 1. Item & de laminarijs curam habet custos. ut *infra*. eodẽ titulo. c. 2. in prin. & nihilominus sacrista. ut. *suprà*. eo. tit. prox. c. uno. & propterea Isidorus de hoc officio nõ curavit. 15. di. perfectis. Nec obstat quod dicitur. *infra*. eo. tit. c. 2. hi tres &c. sacrhidiaconus archipresbyter. & custos. & sic omittitur sacrista. nam hoc idem fit. quia quod officio sacristæ incumbit expeditur per ministerium custodis. † Per hunc custodem fit distributio oblationum elemosinarũ. decimarũ absente episcopo. ut. *infra*. c. 2. nam si præsens esse per eum fieri deberet. ut. 12. questio. 3. nobis. & ca. Vultetanz. inuenio tamen in casu quoddam nonici suo iure capiunt suam canonicã portionẽ. ut. *infra*. de test. relatum. nisi episcopus hoc ius per indulgentiam obtineat ut sibi liceat canonicis distribueret. ut. *infra*. de verb. sig. cum tibi. † Hij tres officiales. scilicet archidiaconus. archipresbyter & custos. & meliores & sanctiores sunt assumendi. ut. *infra*. eo. c. 2. † quia officia & dignitates melioribus dandæ sunt. ut. 8. q. 1. licet. 63. d. c. ult. *infra*. de iure pa. quoniam. ff. ad municipl. honores. 1. & C. de his qui ad ec. consul. præfenti. §. quod in sinibus. in auten. de san. epi. §. 2. & §. si quis oratorum. Et sicut bonis meliores sic melioribus optimi præferuntur. ut. 63. di. metropolitano. in auten. de monachis. §. ordinationem. & arg. ad idem. ff. de verb. ob. Iubi autem non apparet. iudibus enim emeriti nouis præferantur antiqui. ut. 61. di. quid proderit. statui. mus. & c. nec emeritis. & c. nullus. prius ordinati posteriori ordinatis. ut 75. di. c. ult. ¶ Ad solutionem omnium horum sic dico. si unus tantum de gremio ec-

clesiæ eligatur non requiruntur hæc omnia. sed sufficit quod non sit malus. ut. 16. q. ult. monasterium. Si uerò plures eliguntur. tunc collatio de his omnibus habeatur quo ad hoc ut unus alteri præferatur ut. *suprà*. de electi. dudũ. in prima dudum. & c. cum in concilio. & c. ecclesia. Sed si de aliena ecclesia quis eligatur. requiritur quoddam sit optimus. sicut dicit lex in tutore. qui si eligatur de terra de qua oriundus est pupillus. sufficit si sit bonus. si de aliena terra oportet ut sit optimus. ut. ff. de tuto. & cura. da. ab his. l. diuus. Si uerò minus idoneus custos datus fuerit denunciante archidiacono per episcopum amouetur. ut. *infra*. eodem titulo. c. 1. & est uerbale aliquem deijci uel amoueri per denunciationem & simile. a. q. 7. quapropter. *infra*. de iureiur. qui telam. *infra*. de fidei iussio. peruenit. 81. di. Maximianus. Sed hoc non uidetur stare posse. nam accusatio inducit depositionem. inquisicio remotionem. denunciatio correctionem. ut. *infra*. de accusa. super his. & c. qualiter & quando. Respondet. custos non idoneus & ineptus administrare delinquit in administrando. unde alio modo corrigi non potest nisi remoueat. & hoc est generale quoddam ubicunq; correctio alicuius criminis aliter puniri non potest nisi remoto eo qui delinquit. etiam si denunciatiue agatur necessarium est eum auoueri. sicut in iudicio præfentali contingit. ut. 13. di. ne. ui. *infra*. de sumo. ex tuz. & c. matheus. in fi.

Summarium

- 1 Vicarius quis sit. & quod sit Vicarij officium. *in. 6.*
- 2 Officiales episcoporum an sint ordinarij uel delegati.
- 3 Appellari ad quem debent ab officiali episcopi.
- 4 Delegatus ab alio quàm à Principe. qualiter potest alteri delegare.
- 5 Appellatur ad episcopum à delegato officialis.

- 7 Per vicarium in quibus casibus deferuiri possit.
 8 Vicarius quod ius in ecclesia habeat.
 9 Vicarius habens unam vicariam an aliam habere possit.
 10 Vicarius vicarium constituere non possit. Fallit in archiepiscopato. 12.
 11 Delegatus an possit delegatum constituere.

DE OFFICIO VICARII.

Rubrica.

Superius dictum est de his qui seruiunt ecclesijs nomine proprio. hic tractatur de his qui seruiunt nomine alieno. & idem subiicitur hic rubrica de officio vicarij. ¶ Videamus ergo quis sit vicarius. quid sit officium vicarij in quibus casibus possit per vicarium deferuiri. quod ius habeat vicarius in ecclesia in qua seruit. & an possit quae plures vicarias habere. ¶ Vicarius est qui vices alterius gerit siue in officio non contentioso. ut hic & supra de officio archiepiscopi. cap. 1. & supra de officio archiepiscopati. cap. 1. in fin. siue in contentioso. ut. C. de officio eius qui vicem alterius gerit. per totum. Sed est sciendum quod illi vicarij de quibus in legibus positis in illa rubrica tractatur non erant legati vel subdelegati sed ordinarij iudices. nam eligebantur ad certum tempus quod erat ordinarij praefixum. ut ipsi vices ordinarij praesentium & viuientium supplerent. & erant & alij qui gerebant vices mortuorum & absentium qui suffragi appellabantur. hij omnia poterant agere quae pertinent ad iurisdictionem praeter ultimam supplicium: & membri abscessionem. ut. C. eod. tit. l. 2. & in auct. de coll. §. antequam uerbo. Vnde de officialibus episcoporum plerumque in curia dubitatur an sit ordinarij vel delegati. uidentur enim ordinarij habita similitudine ad vicarios & suffraganos. qui sunt ordinarij sicut dixi. sed puto officiales fore delegatos. eo quod non eliguntur nec ad certum tempus instituantur.

sed sicut & quantum episcopi uoluerunt. igitur vices eorum quantum durant mandata definiunt gerere cum reuocantur mandata. sed sunt delegati ad ueritates causarum quantum durat eorum iurisdictione. unde possunt alijs delegare eo quod non eis causa committitur sed iurisdictione. ut. ff. de iudi. l. cum praetor. §. iudices quidam tamen dixerunt eos ordinarios. & de talibus loqui dixerunt decreta. infra de iurisdictione. testi. cap. in uerbo. delegati uero ab ordinarijs qui administrationem non habent. sed illud alio modo debet intelligi & exponi si alibi hoc notabo. Item dubitari consuevit ad quem debeat appellari ab officiali episcopi. dixerunt quidam quod ad archiepiscopum. quasi tribunal officialis sit ordinarij. ut perinde habeatur ac si ab episcopo appelletur. ab episcopo autem ad archiepiscopum gradatim est appellandum. ut. C. de appellatione. in prin. & in auct. de appellatione. l. 1. quae tempora. §. ultimo. l. 2. q. 6. anteriorum. & uidetur hoc expressum. ff. quis & a quo. l. 1. §. ab eo. quomuis eorum innotat decreta. infra eodem de appellatione. dilecti filij. allegabatur ad hoc & quaedam ratio. nam si ad episcopum appellaretur posset iterum episcopus alij committere. & sic nunquam perueniret ad metropolitani. & per hoc fieri fraus iuri secundum quod causae deferuntur ad metropolitani per appellationem. ut. l. 7. metropolitani. infra de officio delegati. Sed puto quod ab officiali episcopi ad episcopum sit appellandum. nam a delegato ordinarij ad episcopum ordinarij appellatur. ut. ff. si quis & a quo. l. ult. Nam hoc generale est quod a delegato appelletur ad delegantem. ut. C. de appellatione. l. praecipimus. §. hic si appellatio. in auct. de sanctis. episcopo. §. si quis contra alium. C. qui pro sua iurisdictione. in fi. hoc tamen fallit in auct. de appellatione. l. 1. C. de appellatione. l. praecipimus. §. huic saluberrimae. & l. eo casu. Et ad obiecta superius sic respondeo. ad primum iam responsum est supra quia officia-

officialis delegati non sunt ordinarij
ad secundum h.c. lex illa quis & a quo.
§. ab eo, non loquitur in ordinario dele-
gante, sed in delegato ab alio quam à
principe, qui delegatus alteri delegat.
quo casu si à subdelegato appelletur nō
ad proximum sed ad primum appellan-
dum est delegantem, secus si delegatus
à principe alteri delegauerit. nam tūc
non ad principem sed ad eius appellan-
dum est delegatum ut. C. qui pro sua
iurisdictione. l. prima in fine. ¶ Sed si mouea-
ris & dicas. tqualiter delegatus ab alio
quam à principe potest alteri delega-
re. Respondeo potest lite contesta. in
procuratore dicimus. C. de procurato-
re. l. neque uel si uoluerit causam
fuerit delegatus. Ad tertium respon-
deo. Iura quæ dicunt causas deferendas
ad metropolitanum per appellationem
locum habent cum episcopus in pro-
pria persona cognoscat. nec puto ali-
quam fraudem fieri iuri si episcopus
alii deleget. si quis tamen uelit aliam
opinionem tenere ut dicat ab officiali
episcopi ab archiepiscopo appellan-
dum, potest ad iura quæ pro mea opi-
nione induxi taliter respondere. Iura
superius allegata quæ dicunt à delega-
to ordinarij ad ordinarium appellandū
locum habent cum ordinarius causam
singularem committit. ubi autem cau-
sarum uniuersitatem committit ut in
officiali contingit. tunc non ad ordina-
rium qui delegauit, sed ad illum appel-
labitur ad quem appellaretur ab ipso
ordinario. & sic loqui uidetur. §. ille ab
eo. scilicet qui committit non causam
singularem sed iurisdictionem. id est
causarū uniuersitatem. sed quod prius
dixi magis placet. ¶ Item quæritur
¶ à delegato officialis ad quem ap-
pellabitur. Respondeo ad episcopum.
& hic est casus quem primo posui. &
secundum quem intellexi. §. illum ab
eo scilicet in delegato ab alio quam à
principe alteri delegante. ¶ Officiū
vicarij est seruire ecclesie & personæ.
ut infra eodem titulo. c. prouideas, &

cum eos cura respiciat animarum. ut
infra eodem titulo. cap. ultimo. sicut
sacerdotes ut supra de elect. cum in cun-
ctis supra de xta. & qualita. in ordi. præ-
fi. §. sed quare. ¶ Nunc ¶ uidendum est
in quibus casibus liceat per uicarium
deserui. Et cerē cum prælati ecclesi-
arum seu personæ debeant esse uel fieri
sacerdotes in prædicta decreta. cum
in cunctis. §. minora & continuē de-
beant residere. ut infra de cleri. non
residen. cap. relatum. quibus semper
offerenda sunt sacrificia. ut 31. distin-
ctione. si laicus. & dumtaxat noctur-
nas horas canere debeant. ita ut quoti-
die in officijs septenarius numerus ex-
pleatur. infra de celebra. mis. cap. primo.
non uidetur per uicarium lice-
re deserui. nisi ex indulgentia specia-
li competat alicui non residere. uel
consuetudo excusat non residentem.
uel cum ecclesia dependeat ex præben-
da. ut infra de præben. exposuisti & ca.
extirpandæ. uel cum persona sine cul-
pa sua incidit in debilitatem. de formi-
tatem seu morborum. ita ut per se de-
serui non posset. ut sicut in his casu-
bus maioribus prælati dantur coadiu-
tores. ut 7. quæstione. 1. cap. 1. sic & mi-
noribus liceat per uicarium deserui.
uel cum necessaria profectio imminet.
ut infra de appella. peruenit. uel uo-
luntaria utilis tamen & honesta. ut pu-
ta studiorum uel peregrinationis cau-
sa. cum licentia tamen prælati. ut de
consecr. distinctione 5. non oportet. In
his enim & consimilibus causis tracta-
tus iste de uicarijs locum habet.
¶ Habet ¶ uicarius hoc ius in ecclesia.
quia si de assensu prælati fuerit institu-
tus remoueri non potest à persona quæ
ipsum instituit uel succedere ipsius.
ut infra eodem titulo ad hoc infra de
arbi. non sine. habet curam anima-
rum. ut infra eodem titulo cap. ultimo
habet ius in re ¶ & propterea habens
unam uicariam aliam habere non po-
test ut infra eodem titulo prouideas. &
uicarius in una non potest in alia institu-

- lari uicaria retenta. ut supra de rescrip. postulatistis. Item in titularis in una non potest uicarius effici in alia. ut infra eo. titulo. c. primo. Item agere potest & cōueniri nomine ecclesie ut infra de fide instrum. G. perpetuus, quæ omnia in perpetuo uicario locum habent. Talis enim suo nomine possidet, sicut & is qui ad non modicum tempus conduce. ut. ff. si ager uesit. uel emphi. l. ultima. in fi. & nihilominus per eum possidet persona. quia is possidet cuius nomine possidetur infra de test. spo. cum uenisset.
- 10 ¶ In summa notandum est quod uicarius uicarium constituere non potest. ut:
- 11 infra eod. clericos ¶ sic etiam nec delegatus delegatum nisi a principe datus esset. C. de iudic. l. ad iudice infra de offi. deleg. super quæstionum. Nec obstat infra de sen. & re iudic. Cum Bertoldus. ibi enim factum recitatur cum dicitur subdelegatum alteri, delegasse alias obstatet ut infra de appel. cum causam. Sed obstat. ff. manda. l. si procuratorem. §. si quis mandauerit. ubi procura. constituit procuratorem. sed illud in procuratore ad negocia. secus in procuratore ad iudicia. cui ad hoc licet nisi lree contestata. ut. C. de procura. l. neque. Item
- 12 ¶ quod dixi uicarium uicarium dare nō posse fallit in archipresbytero qui cū sit uicarius episcopi & constituit alium uicarium ut not. supra de offi. archipresbyteri in princi.

Summarium.

- 1 Delegatus quis sit.
  - 2 Appellatione interposita ab executore sententia. quid de fructibus fieri debeat.
  - 3 Modus in exequendo quomodo excedatur.
  - 4 Executor falsi exceptionē admittere debet.
  - 5 Officium delegati quid sit.
  - 6 Delegatus quem potestatem habeat, Rescripta quare stricti iuris dicantur.
  - 7 Iurisdictio delegata an excedatur ad alias personas.
  - 8 Delegatus committens simpliciter, an totū committere uideatur.
- Verba cum effectu sunt accipienda.
- 9 Iurisdictio an possit renouari ante quā eam subdelegatus admittat.
  - 10 Delegatus an uices suas committere possit. c. no. 12.
  - 11 Delegatus quando possit ab esse.
  - 12 Intellectus ad c. coram infra eo. 21.
  - 13 Delegatus pluribus si causa committatur cū illa clausula quod si non ambo &c. uel quod si non omnes &c. uno se excusante, an alius uel alij procedere possint.
  - 14 Et an omnes iudicare debeant.
  - 15 Et quid si duo pronuncient tertio absente ratum habente
- Et quid si duo pronuncient tertio praesente, & non contradicenti eam ualeat sententia. ap. 17.
- 16 Delegatus uel ordinarius si commissis causam cum ille clausula, quod si non ambo &c. uel illa, quod si non omnes &c. an ualeat commissio.
  - 18 Delegatus a Papa potest id committere, quod iurisditionis est.
- Et quod est mixti imperij.
- 19 Delegati iurisdictio quas, ex forma commissionis apparet.
  - 20 Delegatus Papa potest sententiam suam exequi.
  - 21 Sententia executio in quibus casibus sit deferenda.
  - 22 Iurisdictio delegati usque ad quod tempus duret.
  - 23 Iurisdictio delegati quibus modis prorogatur. c. no. 32.
  - 24 Iurisdictio delegati quando finitur. c. no. 27.
  - 25 Mandatum quibus modis expiret.
  - 26 Rescriptum secundum impetratum, non faciens mentionem de primo, non ualeat.
  - 28 Intellectus ad c. cum specialit. de appellatione.
  - 29 Mandatum quare dicatur reale, & quando in successorem transferatur.
  - 30 Delegatus non debet iurisditionem arctare, & quomodo hoc intelligatur.
  - 31 Iudex impetratus an ab impetrante recusa vi possit.
  - 32 Iurisdictio prorogata an sit ordinaria uel delegata.
  - 33 Causa si committatur alicui expresso dignita-

- quitate nomina, & is qui preest depouatur, transferatur, suspendatur, ab administratione, a moueatur uel excommunicatur, an fuita su iurisdictio.
- 34 Conservatores qui dicantur, & quid habeant facere, & an iudices sint.
- 35 Auditores curia qui dicantur.
- 36 Edicta qualiter olim fiebant, & nunc fiunt, & m. 37. & 38.
- 38 Perpetuatio iurisdictionis fit per citationem.
- 39 Ordinarius an possit cogere hominem non sua iurisdictionis recipere suam commissiorem.
- 40 Aduocatus non cogitur exercere officium suum alibi quam in foro suo.

DE OFFICIO ET POTESTATE IUDICIS DELEGATI. Rub.

Dictum est supra de his qui gerunt uices aliorum in officiis diuinis, hic autem tractatur de his qui gerunt uices alienas in iurisdictione contentiosa. & ideo subiicitur hic rubrica de officio & potestate iudicis delegati. Videamus ergo quis sit delegatus, quid sit officium delegati, quae iurisdictionis, quibus modis prorogatur, & quibus modis finitur iurisdictionis delegati.

1. Delegatus est is cui, uel à summo potestice, uel ab ordinario uel a delegato principis causa committitur, nam & subdelegatus delegatus est, dicitur autem subdelegatus respectu delegati. Item is cui principium causae uel medium committitur, & si iudex proprie dici non possit, ut infra eodem titu. super questionum. §. porro. delegatus tamen est cui delegari potest principium, medium, uel finis, ut infra eodem titu. super questionum. §. intentionis. Sed & is cui executio uel ministerium aliquod demandatur delegatus est, nam auctoritate delegata exequitur quod mandatur, ut in fra eodem titu. cap. ult. §. penul. & ulti. infra de app. nouit. Sed quamuis executor habeat iurisdictionem delegatam, non tamen habet omnia quae ex iurisdictione procedunt, nam de iurisdictione

prouenit iudicis dandi potestas, ut. ff. de iurisd. om. iud. l. 3. in fi. quae sibi non competit, ut infra eo. titu. cap. ulti. Et est ratio quia in talibus quae non in cognitione, sed in ministerio solo consistunt, industria personalis electa uidetur, & ideo ab ea recedendum non est, ut infra eodem titu. cap. ulti. in fi. C. de eadu. tol. una. §. ne autem. ff. de solu. l. inter artifices. & sicut hoc ei à iure tollitur ut committere nequeat, sic et aliud ei datur ut ab illo appellari non possit, nisi modum in exequendo excedat, ut infra eod. titu. super questionum. §. nos autem infra de app. nouitur. ff. de ap. l. ab executore. C. quorum app. non recipi, l. ab executore, nisi partes iudicis assumat, ut C. de execu. rei iud. l. si ut proponis, uel nisi dolo aliquid faciat, ut. ff. de neg. ge. l. 3. §. si executor, uel nisi executori obijciatur excommunicatio, ut 1. questionum. 3. cum excommunicato, uel nisi super eo de quo agatur facta sit nouatio inter partes, tunc enim executionis ordo mutatur, ut. ff. de re iud. l. 4. §. si ex conventionem uel nisi in exequendo tempus quadimestre praerueniat executor, ut. C. de execu. rei iud. l. si quis prouocatione, uel nisi executor male interpretatur sententiam, ut. ff. de ap. l. ab executore, uel nisi obijciatur exceptio per quam contendatur nullum retro fuisse iudicium, et eam non admittat, ut infra de procu. in nostra. C. de procu. licet. §. Et nota quodd ubi appellatur ab executore sententiae fructus rei super qua iudicatum est sequestrandi sunt et res de qua iudicatum est, si mobilis fuerit, possessori retradatur, et idoneo collocetur, redenda est ei parti pro qua satis cognitor iudicauerit, si immobilis fructus in deposito collocentur iure fundi penes eum qui appellauerit constituto, ut. C. quorum appel. non reci. l. ab executione nec intelligas sicut quidam errantes dixerunt tunc locum habere hanc sequestrationem de qua loquitur lex superior, cum persona possidens est suspecta per. l. aliam. ff. de app. l. Imperatores. §. ult. Nā certe

lex illa imperatores locū habet cū pos-
 sessio à snia appellat. tūc attēdit distī-
 ctio de suspēcto, lex autē illa ab exe-
 cutione, loquitur cū appellatur ab exe-
 cutore quando indistincte faciēda est
 sequestratio. ut superius dictū est. Et
 est ratio, quia tantum facit pro me sen-
 tentia quod corā executore petam ip-
 sam executioni mandari quantum pro
 3 te possessio. ¶ Modum autem in exe-
 cutione excedi intelligo cum executor
 mandati fines excedit. s. cum aliud exe-
 quitur quā quod debet. uel cū in exe-
 cutione iniuriā infert. ut. C. de app. l.
 si quis pro curatione. & sicut in his ca-
 sibus quos enumeravi superius appella-
 tur ab executore. sic & recusari poterit.
 si merito sic suspēctus. ut. infra. eod. ti. su-
 per quzstionum. §. porro, nisi de par-
 tium detur uel recipiatur assensu ut in
 §. nos autem & quz superius seminaui
 locum habent in mero executore. Quis
 autem sit merus. quis mixtus dixi. su-
 pra. de rescriptis. §. executorie. ¶ Item
 4 quāuis superius dixerim executorem
 partes iudicis assumere non debere per
 l. C. de exe. rei. iudi. si ut proponis. ex-
 ceptionem tamē falsi admittere debet,
 & si summaria cognitione adhibita in-
 uenerit sententiam de qua exequenda
 mādātum recepit interuentu falsitatis
 fuisse prolatam, eam nullatenus exequi-
 tur. ut. infra. de crimi. fal. super eo. ff. de
 custo. & exhi. reo. l. diuus. Sed si inue-
 nit eam latam contra ius ligitoris ni-
 hilominus exequatur. ut. infra. e. ti. pas-
 to. §. quia uerō. nisi apud eum qui man-
 dauit ualeat obtinere. ut ipsum exone-
 ret ab executione mandati. ut. infra. eo.
 5 ti. si quando. ¶ Officium delegati. ¶ est
 fines mandati diligenter attendere &
 seruare. ut. infra. eo. ti. super quzstionū.
 ff. de procu. l. si procurator. ff. mandati.
 l. si diligenter. & formam mandati ser-
 uare debet. ut. supra. de rescrip. cum di-
 lecta. ff. man. si quis pro eo. ut prius ex-
 pediat quod prius expediri manda-
 tur. ut. C. de app. l. i. C. de rei uendi. l.
 ordinari. infra. de causa possesto. & pro

prie. cum dilectus, Nec ob. de rescrip.
 inter exteras, in uerbo iudici quodcūq;
 illud enim locū habet in mandatis al-
 ternatiuis. Irē Non ob. supra. de rescrip.
 cām quā. nam illa clausula quātum de
 iure poteritis &c. ex sui natura intelli-
 genda & obseruanda est & ante rece-
 ptionem testiū & post. & idēd non tan-
 tum erat intelligenda ubi in ordine re-
 scripti ponebatur. ¶ Item officium de
 legati est quidam facere per quē perue-
 nitur ad cōsummationem negocij seu
 mandati, & si illa non contineantur in
 literis commissionis. ut. infra. eo. ti. prae-
 terea, omnia enim commissa uidentur
 sine quibus mandatum expediri non po-
 test. ut ibi. & infra. eo. ti. prudentiam. §.
 sexta. & c. ex literis. ff. de offi. eius cui
 man. est iurisd. l. ukti. ff. de iurisd. om.
 iu. l. 2. Item exceptiones legitimas de-
 bet admittere, & si hoc ex forma rescri-
 pti non habeatur. ut. infra. eo. ti. ex par-
 te. & infra. de iudi. exhibita. ¶ Item of-
 ficium iudicis siue delegati siue ordina-
 rij multiplex est ante lit. con. & post li-
 tem. ut dicemus infra. de offi. iudi.
 6 ¶ Habet autem delegatus potestatem
 inter partes inter quas delegatur, & su-
 per eo quod sibi committitur. ut. infra.
 e. ti. p. & g. & c. cū olim abbas. & pro-
 pterea dicunt rescripta stricti iuris. qā
 non extenduntur ad alias res uel perso-
 nas quā in rescriptis contineantur. sicut
 in compromissis dicitur id. enim uenit
 in compromissum de quo actum est ut
 ueniret. ut. ff. de arbi. l. si cum dies. §.
 plenum. ¶ Casualiter ¶ tamen iurisdic-
 tio delegata extenditur ad alias per-
 7 sonas ut. infra. eod. titu. c. 1. infra. de
 sen. ex graue. & infra. de alienatio. iud.
 nu. causa fac. c. 1. infra. de iudic. quia
 V. secundum unam lectū. Item ubicūq;
 que in rescripto ponitur clausula illa,
 amoto quolibet illicito detentore, ex-
 tenditur iurisdicō ad alium cuius no-
 men in rescripto non continetur.
 Item cum in rescripto ponitur clausu-
 la illa quidam alij, uel illa uocatis
 qui fuerit euocandi. Item cum in rescri-
 pto

pro domini Papæ ponitur contra di-
ctores &c. uel sic molestatores. uel sic si
quis ausu temerario &c. uel sic contra p-
donē &c. Itē i casu infra i hoc. tit. super
eo. infra. de testibus. ueniēs. Itē ad res a-
lias nō extenditur iurisdictione delegata
regulariter ut superius dictum est nisi
ad accessorias. ut. infra. e. ti. prudēciam.
§. sexta, ad fructus & expensas qui ue-
niunt officio iudicis ut dicemus. infra.
de off. iud. Itē ad res quæ succedūt in lo-
cū illorum de quibus agitur. ut. infra.
ut lice pē. ecclesia in secunda ecclesia. &
cū reus qui dolo desit possidere p. pos-
sessore habetur. ut. ff. de rei uen. l. si qui
petitorio. ff. ad exhiben. l. iulii. C. ad ex-
hibendu. l. ad exhiben. Item cū con-
tra uolentem sit ælimatio rerum a-
amissarū ut. infra. de his quæ vi metus-
ue causa fi. c. ult. C. unde ut. l. si quādo.
2. q. 1. in primis. Saluo eo quod dice-
mus. infra. de iurisdictione proroganda
ad res alias uel personas; tam in dele-
gato quam in ordinario. Item habet
potestatem alteri committendi prin-
cipium medium & finem coniunctum
uel separatim. ut infra eo. ti. super quæ-
stionum. §. intentionis. & hoc si a prin-
cipe fuerit delegatus, ut ibidem &. C.
de iudi. l. 2. iudice. uni uel pluribus ut in-
fra eo. tit. cum te consulente. Nec ob-
stat aut. ut defuncti seu fune. defuncto
§. illud. col. 5. & signatur. C. de iudi. su-
per. l. 2. iudice. & incipit ad hæc si admi-
nistratur. ibi. n. dicitur quod ordinarius
debet per se audire principium, mediū
& finem. cetera per consiliarios expe-
dire potest. delegatus uero causam per
se audiat. nec laboro circa solutiones
quæ fieri possunt & consueuerunt. eo
quod litera istius decre. super quæstio-
num; dicit non obstande quod dicitur
&c. quæ uerba omnino tollunt autem.
3 illud. ¶ Et nota quod ubi delegatus sim-
pliciter committit totum committere
uideretur nec sibi de iurisdictione ali-
quid reseruatur ut infra de iure pa. Ex
litteris. infra. de dona. pastoralis. ff. de
sute. l. 3. infra. eo. si uenerabili. Itē po-

ta quod ubi delegatus totū committit
definit esse index. ut secundū quoddā re-
uocare cōmissione nō possit. & si subde-
legatus nō admittit subdelegationē. al-
legat ad hoc. infra. super quæstionum.
§. porro. Sed quod ibi dicit trāsferri. in-
telligo cū effectu ita quod subdelega-
tus admittat translatā, nam uerba cum
effectu sunt accipienda. ut de por. dis. 1. §.
hoc autē. infra. de ele. non re. relatu. ff.
quod quisq; iu. l. 1. §. hic autē. præterea
mandatū iurisdictionis simile est cæte-
ris mandatis. ut. ff. de iurif. om. iu. l. &
quia. in fi. in ceteris autē obtinet ut mā-
datum reintegra reuocetur ut insti. mā-
da. §. certe. ¶ Puto ¶ igitur reuocari
posse iurisdictionem antequam eam sub-
delegatus admittat. incipiat ea uti im-
mō secundum Azo. etiam post cum. se-
cus secundū iura canonica ut in prædi-
cto. §. porro. infra. eo. ti. uenerabili. uel
posset responderi ad. l. illā quod loquat-
ur iu ordinario. aliud autem in delega-
to. notabis quod ubi delegatus totam
iurisdictionem suam in alterum trāsfe-
rat. quāuis totum transferat; unum
tamen quod sibi competit non transmi-
tit. s. potestatem alteri committendi.
quāuis sit in iurisdictione iudicis dan-
di potestas. ut. ff. de iurisd. om. iu. l. 2.
in fi. Et est ratio quia illa potestas non
habetur ex cōmissione sed ex lege. ut.
C. de iudi. l. 2. iudice. infra. eo. tit. pasto-
ralis. in prin. infra. eo. ti. c. ult. l. respon-
deat. Et quæ specialiter. lege uel senatuscon-
sulco tribuitur madata iurisdictione nō
transfunt. ut. ff. de off. eius cui. man. est
iur. l. 1. ¶ Itē & aliud nō transibit in sub-
delegatū secundum uetera iura. s. præs-
cedēdi. ap. re. ut. infra. sup. quæstio-
nū. §. si uero duo. præter quā in casu. in-
fra. eo. pastoralis; in fi. Sed hodie hoc
commune est omnibus iudicibus or-
dinariis delegatis & subdelegatis ut
procedant ap. re. ut. infra. de ap. ut debi-
tus honor. Et est ratio; quia hæc pote-
stas psonaliter habeatur ex descripto.
hodie cōiter habetur à iure. ¶ Potest
10 delegatus ¶ committere uices suas
coniudi-

coniudici si coniudicem habeat. ut. infra. eo. titu. quàmuis. nec distinguo si sit à parte altera coniudex electus uel cõmuniter datus, ut fieri solet in curia romana. ut. infra. e. ti. c. ult. in princ. Fateor tamẽ quodd sitres sint iudices, unus electus ab una parte, alius ad altera, tertius datus à curia pro cõmuni, electus ab una parte male facit si cõmittat cõiudi. ab altera parte electo sed cõmittat medio uel extraneo. Itẽ medius male facit si cõmittat alteri ex electis. sed uel utriq; cõmittat uel extraneo. ex hoc tamẽ quodd sit committit appellari
 ¶ non potest de legatus abesse potest si coniudices habeat & se excusabit. & tunc siue nolit siue non possit interesse qui se excusat. residui procedere possunt auctoritate clausulæ quodd si non omnes &c. Sed cùm potest & non uult interesse & se excusat quasi nõ possit, grauissime est arguendus. eo quodd se exonerat. ut. infra. eo. ti. prudentiam. §. adijcimus. ibi autẽ siue culpa committit ut non sit in aliquo arguendus, ubi aliquo impedimento detinetur is qui committit. ut. infra. eo. c. si pro debilitate. uel cū in rescripto apostolico cõtinetur. quodd si non omnes poteritis uel uolueritis interesse. ut. supra. de rescriptis. sciscitatus. quod tamen in literis apostolicis non memini uidisse. Fieri autem potest excusatio per certum nuncium uel incertum sed literatorie destinatum, sed & si aliàs legitime constiterit de tertij impotentia residui procedere possunt. ut. infra. eod. titu. prudentiam. in princ. Quidam tamen scripserunt quodd & si in rescripto contineatur sic quodd si omnes interesse nequiveritis &c. duo procedere possunt tertio nolente uel non ualente interesse, & hoc per d. §. adijcimus. sed hoc non placet per decre. sciscitatus, quæ restringit illam clausulam ad duplicem impotentiam, iuris & facti. §. autem illum adijcimus. intelligo cum tertius qui potest. sed non uult interesse, se excusat quasi non possit. ¶ Sed quid si

unus ex delegatis laboret impotentia iuris uel facti. ut nullo modo interesse possit ad præsens, nunquid committere potest dixerunt quidam quodd sic. sed obstat eis decre. infra eodem titulo. coram. Ad quam ita respondeo. ibi delegatus impediabatur impotentia perpetua unde desierat esse iudex. ut. ff. de uaca. mu. l. prætor. in princ. secus si temporali. quia tunc committere. posset ut. infra eodem titulo. quàmuis. & si pro debilitate. uel erat impeditus impotentia iuris, secus si impotentia facti. uel ideo Ferrariensis, cum noluit recipere subdelegatum sui collegæ. quia collega obtentus erat per ueri suppressionem, uel falsi suggestionem, uel subdelegatus non erat idoneus. & ideo ipsum recipere non tenebatur. ut. ff. pro socio. l. idemque. & hoc scripsit Io. Lau. autẽ dixit quodd ideo Ferrariensis. noluit ibi admittere subdelegatum. quia in clausula quæ in rescripto continebatur quodd si non ambo &c. tu frater episcopo &c. uidetur electa industria personalis. ut per se completeret episcopus quod mandatur ut infra eodem titulo cap. ultimo. C. de caduc. tollend. luna §. ut autem. ff. de solut. l. inter artifices, sed hæc omnia si colore iuris habeant. substantiam tamen non habent: & ideo mihi non placent. sed illam solam puto ueritatem. quia cum unus ex iudicibus laboraret impotentia iuris uel facti, ut in propria persona interesse non possit. nec committere poterat, sed auctoritate clausulæ quodd si non ambo &c. refusa est iurisdictio tota in alterum. & puto quodd allegatio partis circa clausulam illam quodd si non ambo &c. uera sit secundum ius & eã approbat finis illius decre. & non obstat illa si pro debilitate, quia loquitur cum uni scribitur & clausula quodd si non ambo &c. non ponitur in rescripto, quia locum non habet. non obstat illa decre. quàmuis, quia non loquitur de laborante aliqua impotentia sed de aliquo modico uel nullo latenus

latenus impedito. tu ergo cum colle
ga fueris & committere uolueris nō
li scribere te interesse nō posses, quā
uis habeas aliquod impedimentum
sed simpliciter committas. uel dicas
sic. cum circa quædam negocia pri
uata & commoditates proprias sum
aliquantulum occupatus, tibi uices
meas in tali causa committo. Nec ob
stat lex quæ dicit eum intelligi facere
posses, qui commodè facere potest.
ff. de uerbo. signifi. l. nepos. nam illa
loquitur cum in contractu hoc agi
tur tacitè uel expresse cum quid com
13 mōdè fiat. † Et est sciendum quod si
pluribus causa committitur non cum
illa clausula quod si non ambo. uel
quod si non omnes. uno se excusante
uel impotentia laborante. alius uel a
lij procedere non possunt. ut infra eo
dem titul. causam. & cap. cum cau
14 sam. † Item omnes iudicare debent.
ut in auten. ut iudices non expec
teras ius. col. 9. & simile. ff. de arbi.
l. non distinguemus. §. cum in plures.
Aue enim omnes pronuntiabunt, aut
nullus ut. ff. de arbi. l. non cogendum.
§. Item si plures. unde uno delegato
rum mortuo expirat iurisdictio aliorum
ut. infra eodem titu. cap. uno. Sed si
duo præsentè tertio & contradicente
pronunciauerint ualeat sententia duo
rum. ut. ff. de arbi. l. sicuti tribus. se
cus si absente. quia præsentia illius po
tuit eos trahere ad sententiam suam.
ut. ff. de arbi. l. si in tres. Et in hoc ca
su plus operatur absentia seu contem
ptus quam contradicctio, ut in ele
ctione. ut. supra. de elec. quod sicut ue
nerabilis. bonæ me. supra. de postulat.
15 in secunda bonæ. † Sed si quid si duo
pronuncient tertio absente postmo
dum ratum habente. puto ratihabi
tionem locum non habere in senten
tijs. at. supra. de consue. ad nostram. &
quia ut. superius dictum est. omnes
pronunciare debent & non separatim.
& ubi factū est opus ratihabitio locum
non habet ut. ff. de aucto. tu. l. obliga

to. §. tutor. insti. eo. tit. tutor. † Item
16 † quid si delegatus uel ordinarius com
miserit causam cum illa clausula, quod
si non ambo &c. uel illa quod si non
omnes &c. credo quod ualeat commis
sio. nam & compromitti potest cum
hac edictione. ut. ff. de arbit. l. non
17 distinguemus. §. si plures. † Item quid
si duo pronuncient tertio præsentè &
non contradicte nec consensiente sed
tacente. Respondeo puto sententiam
uolare. sufficit enim tertiu esse præsen
18 tem ut. ff. de arbit. l. si in tres. † Potest au
tem delegatus a Papa id committere
quod iurisditionis est. ut. infra. eod. ti.
super quæstionū. & quod est mixti im
perij: ut est denunciatio excommunica
tionis. ut. infra. eo. ti. ex literis. & in pos
sessionem missio. ut. infra. eo. tit. si quan
do. hoc enim mixti imperij est. ut. ff. de
iurisd. om. iudi. l. 3. & ideo demā datur.
ut. ff. de offi. eius cui man. est iurisd. ult.
§. possessio. hodie tamen uidetur com
petere iure magistratus. C. qui admir.
ad bo. pos. l. ult. † Item committit quod
nueri imperij est. ut. infra. eod. ti. vene
rabili. hoc tamen secundum leges non
committitur. ut. ff. de offi. eius cui man.
est iurisd. l. 1. §. qui mandatum. † Quæ
19 † autem sit iurisdictio delegati ex for
ma commissionis apparet. ut. infra. de
iud. exhibita. infra. de uoto & uo. re. ex
multa. sicut ex forma compromissi col
ligitur iurisdictio arbitri. ff. de arbit. l. nō
distinguemus. §. de officio: sicut ex for
ma iudicij sententiarum forma dicitur. ut.
infra. de accusa. qualiter. in fi. c. super
his. Sed si simpliciter fuerit causa com
missa omnia commissio uidetur sine quibus
mandatū expediti non potest. ut. in fra.
eo. tit. præterea. & c. prudētia. §. sexta &
c. ex literis. ff. de offi. eius cui manda
est iurisd. l. ult. ff. de iurisd. om. iud.
l. 2. unde potest excommunicare in pos
sessionem mittere. & cōtra eundem u
trunq; remedium exercere, si hoc me
ruerit proteruitas contumacis. ut. infra.
ut lite non contest. quoniam frequēter
in fi. & si causa talis fuerit in qua missio
N locum

locum habet. ut. infra. ut lite non contestetur. Potest interdicare & suspendere si propter excellentiam personæ non statim ad excommunicationem eundem est. ut. infra. eo. titu. sanè. Nam in coercionibus inferendis dignitati defendendum est & personæ. ut. infra. eo. tit. pastoralis. in prin. 24. q. 1. qui contra pacem. ff. de pœnis. l. in seruorum. 2. q. 7. quisquis. l. dist. contumaces. 45. dist. cum beatus. infra. de maio. & obed. per tuas. Nec obstat quod alibi dicitur. quod non sit habenda acceptio personarum. ut. infra de iudi. nouit. illud enim locum habet in iusticiæ redditione. secus autem in pœnis inferendis. ut dictum est. ¶ Potest delegatus Papæ sententiæ suam exequi. ut. infra eo. tit. quærenti. potest & executionem eius ordinario demandare. ut. infra eo. ti. significasti. & c. si quando. & c. pastoralis. §. quia uero potest & per subdelegatum. ut. infra e. tit. ex literis. Quidam tamen dixerunt quod executio sententiæ delegati primo loco spectat ad ordinarium. arg. 2. q. 6. quisquis. ff. de re iudi. à diuo Pio. in prin. sed lex illa loquitur in delegato alterius ordinarii. secus in delegato principis. Exequi debet statim delegatus sententiam suam in reatibus post decendum. ut. insti. de offic. iudicis. §. j. & idem in criminalibus. ut. de pœni. di. 1. de flect. ff. de uerbo. signi. si qua pœna. C. de pœnis. l. cum reis. 2. q. 1. si cut. ¶ Hoc tamen fallit in quatuor casibus. Primus est cum princeps iusserit aliquid actus solito puniendum. ut. C. de pœ. l. si iudicari. 1. q. 7. cum apud. Secundus cum mulier prægnans damnatur ad mortem. ut. ff. de pœ. l. prægnantis. Tercius cum damnatur seruus ratio cuius obligatus. ut. C. de bonis præfati pœ. l. 1. Quartus cum relegato insula est assignanda. ut. 2. q. 7. biduum. In his casibus differtur executio ex causis que per prædicta iura colligi possunt. In personalibus autem actionibus differtur executio usque ad quadrimestre tempus quod datur condemnatis. ut. C. de

usu. re. iud. l. 2. & 3. ff. de iud. l. si debitori. uidetur tamen quod hoc quadrimestre tempus locum habet in criminibus. ut. infra. de sent. & re iudi. quod ad consultationem. Nam illa de crimine loqui uidetur dum dicit de purgatione. & facit mentionem de hoc tempore. purgatio frequentius solet indici propter infamiam ortam ex crimine. ut. infra. de purga. canonica per totum 2. q. 5. in multis. c. ibi positus. licet aliquando iudicatur purgatio ex defectu. ut. infra de purga. cano. accedens. Sed qualiter illa decre. quod ad consultationem intelligatur dicam infra. de sent. 2. & re iudi. ¶ Durat autem iurisdicção delegati usque ad annum à die sententiæ. ita ut si excommunicauit nolentem parere sententiæ. eundem parentem absolue possit usque ad annum. sicut obseruatur in illo qui ante lit. contest. contumax inuenitur. ut. infra eodem titu. quærenti & sicut contumax ante lit. contest. & ob hoc excommunicatus auditur infra annum excommunicacionis super principali. post annum uerò nequaquam. ut. 1. q. 1. 3. rursus & c. quicunque. Sic & contumax in diffinitiuo. & propterea excommunicatus auditur petens absolutionem offerens se sententiæ paritutum. sed ante lit. contest. ideo dicitur quia si post litem contest. quis contumax esset & liqueret de causa non est opus excommunicari. quia posset diffinitiuè pronunciari. ut. 3. q. 110. §. decernimus. C. de iudi. l. propterandum. §. si autem. uel si non liqueret. missio. heret in possessionem irreuocabilem. ut. C. quomodo & quado iudex. l. consentaneum. & tunc in neutro casu esset locus ut contumax audiretur super excommunicatione uel missione reuocanda. uel sic sicut contumax passus missionem in possessionem cautionem ponit infra annum & recuperat possessionem. ut. infra ut lite non contest. quoniam frequenter. sic excommunicatus petit absolutionem. & iudex delegatus infra annum interponit

ponit iurisdictionem suam & excommu-
nicatum absolut. post annum uerò
sicut nec recuperatur possessio per cau-
tionem, sic non impetratur absolutio
per delegati iurisdictionem quasi tem-
poralis sit in hoc & tempore limi-
tata iurisdic- de legat. ¶ Proroga-
13 tur iurisdic- de tempore ad tempus
ut infra de offic. iudi. delega. de cau-
sis. ff. de iudi. l. 1. §. & si iudex de re ad-
rem. ff. de iu. l. de qua re. §. 1. de persona
ad personam. ut. C. de iurisd. omni. iu-
dic. l. 1. ff. de iudi. l. 1. Illæ proro-
gationes fieri habent de consensu par-
tium & iudicis. ut. ff. de iudi. l. 1. §. si iu-
dex. & cum ordinarius est iudex de
cuius iurisdictione proroganda agitur.
ut. C. de iurisd. omni. iudi. l. priuatorum.
delegati uerò iurisdictionem non puto
prorogari posse ad res alias ut infra eo-
dem titulo cum olim abbas, uel perso-
nas litigare uolentes ut infra eod. titu.
p. & g. etiam de consensu partium. Sal-
uo eo quod nota supra eod. titu. casuali-
ter, & salvo eo quod ad successorem
delegati deuoluitur iurisdic- si expres-
so nomine dignitatis alicui præla-
to fuerit demandata: ut infra eodem titu.
quoniam abbas. Sed his quæ dicta
sunt obstat lex. ff. de iudi. l. 1. quæ dicit
posse prorogari ad personas alias iu-
risdictionem eius qui pro tribunali præ-
est. uel aliam iurisdictionem habet.
& sic uidetur quod tam iurisdic- ordi-
narij quam delegati ualeat prorogari
sed sic respondeo qui pro tribunali præ-
est, id est ordinarij iurisdictioni cum ad-
ministratione uel aliam iurisdictionem
habeat. si sine administratione uel ordi-
nariam. sed tamen hæc distinctio ordi-
narij habentium administrationem
uel non habentium colligitur infra de in-
ite. rest. C. 1. Veruntamen de tempore
ad tempus prorogari potest iurisdic- de
legat. ut infra eo. tit. de causis. ff. de iu-
di. l. 1. §. si iudex. & eodem modo potest
prorogari ad rem. non tamen prius
aliam puta ad maiorem quantitatem.
ut. ff. de iudi. de qua re. §. 1. causa uero

non finita durat iurisdic- tam ordina-
rij quam delegati. quando durat in-
stantia iudicij dicam infra de iudi. ¶ Fi-
24 nieur iurisdic- delegati multis mo-
dis per lapsum temporis cum infra cer-
tum tempus causa committitur decidē-
da. ut. infra. eo. tit. de causis. & c. con-
ul-
uit. Finitur per appellationem interpo-
sitam à diffinitiuam. Nam is ad quem fue-
rit appellatum habet infirmare uel cō-
firmare. & si confirmauerit executioni
mandabit. ut in aut. de sanctis. episc. §. si
quis contra aliquem. C. de episcopi. in
aut. si quis litigantium. & quia dubium
est utrum confirmetur uel infirmetur.
sententia dirigitur medio tempore sus-
pensa. ut. C. de re. cre. & in iur. l. gene-
raliter in princ. C. de appeli. l. præcipi-
mus. §. hoc si. Vnde quod alibi dicitur
extinguitur pronuntiatum appellatio-
nis remedio. exponitur, id est suspen-
ditur. ut. ff. ad sena. consul. Trebel. l. 1. in
fi. decre. tamen uelle uidetur quod cum
appellatur ad diffinitiuam si eam confir-
mari cōtingit. primus iudex habet exe-
cutioni mandare. Nam dicit quod in-
terim dum appellationis merita ple-
nius sunt discussa. suspensa est iurisdic-
tio iudicis à quo fuerat appellatum. ut
neq; per se neq; per alios exequatur.
ut. infra. eo. titu. pastoralis. §. prætere-
ea. Sed si citra diffinitiuam sententiam fue-
rit appellatum suspenditur iurisdic-
tio eius à quo fuerat appellatum. nam supe-
rior si inuenierit minus legitime appel-
latum appellante in expensis alteri
parti condemnatum ad prioris iudicis
remittere ex amen, alioquin ipse de cau-
sa cognoscat. ut. infra. de app. ut debi-
tus honor ¶ Per consultationem autem
suspenditur iurisdic- non finitur. ut
infra. ti. proxi. licet. C. de appella. l. ex
illo. 2. q. 1. noum. 3. q. 6. multum. C. de
rela. l. 2. expectari enim debet superio-
ris responsum. ut. 6. q. 3. denique
25 ¶ Item finitur iurisdic- solutio man-
dato. soluitur autem mandatum morte
mandatoris re integra existente. ut. in
fra. eo. tit. licet. & c. gratum. ff. de iurisd.

om. iudi. l. & quia. C. manda. l. manda-
tum. nisi in casu. ff. mandari. l. si uerò
non remunerandi. §. ult. Item solui-
tur mandatum morte mandatarij id-
est, eius qui mandatum recepit. ut in-
sti. manda. §. recte. ff. eo. titu. l. inter cau-
sas. in prin. & hoc fallit in casu infra eo-
rum. quoniam abbas. Item soluitur mor-
te eius pro quo mandatum dirigitur. ut
ff. quæ sen. sine ap. rescin. l. penul. ff. qui
satisd. coguntur. l. si decesserit. & hoc fal-
lit. ff. de fideicommiss. liber. l. cum quasi.
in prin. Item soluitur reuocatione mā-
dantis. ut ff. de iud. l. iudicium. instic. mā-
da. §. recte supra de elec. in causis. Item
soluitur per recessum delegantis ut in-
fra titu. prox. ca. ulci. sed quod dixi mā-
datum iurisdictionis sola morte manda-
toris finire inrelligendum uidetur non
ipso iure sed ope exceptionis. ut infra
de testi. cum uenisset. Sed opponitur.
nonne omne mandatum finitur morte
mandatoris re integra existente. ut in-
sti. mādā. §. recte. & mandatum iuris-
dictionis. ut infra eo. titu. gratum. & e-
licet mandatum etiam iurisdictionis si-
mile est cæteris mandatis. ut ff. de iur-
isd. om. iudi. l. & quia in fi. Nec referre
uidetur si non excipiat. nam & si ex-
pressè partes consensiant ut talis dele-
gatus procedat nullus uidetur consen-
sus. ur. C. de iurisd. om. iudi. l. privato-
rum infra de foro compe. significasti.
Ad quod respondeo uerum est quod in
hoc casu mandatum soluitur. Sed nihi-
lominus opus est exceptione. ut dictum
est. sicut dicitur quoddā sententia lata post
primam non ualet. ut 2. quæst. 6. §. diffini-
titiq. sed uerum est si excipiat. ut in-
fra de sen. & re iudi. in re monasterium.
26 Sicut etiam dicimus rescriptum secun-
dum impetratum non faciens mentio-
nem de primo non ualet. uerum est si
excipiat. ut no. supra de rescrip. §. tol-
27 litur. Item finitur iurisdicō delega-
ti sententia lata & executioni mandata
ta. ut infra eo. titu. in literis. ff. de re iudi.
l. Paulus. Item finitur si iudex incidat
in impossibilitatem iuris uel facti. si col-

legas habeat cum clausula quod si non
omnes uel quod si non ambo. ut supra
de rescrip. scilicet infra de sen. & re
iudi. ad probandum. Item finitur se-
cundum plures recusato iudice delega-
to. & causa recusationis legitime coram
arbitris cōprobata & in tantum ut nec
per se cognoscere ualeat recusatus. nec
causam alteri delegare probat hęc Ioy
& Tan. & multi sequaces per decre. in-
fra de appel. secundo requirit. in fi. ubi
dicitur quod si causa suspicionis proba-
ta fuerit. causæ cognitioni supersedere
tenebitur recusatus per aliam decre. in-
fra de foro competen. licet. quæ simili-
ter dicit quod si causa suspicionis pro-
bata fuerit. ad re uel ad nos pro iusticia
recurrat. sicut superius est expressum.
Et si opponeretur eis decre. infra de ap-
pel. cum speciali. ubi dicitur quod iudex
recusatus probata causa suspicionis de-
recusatus assensu persone idoneæ cō-
mittat negotium. uel ad superiorem re-
spondebant illam loqui in ordinario.
qui & si fuerit legitime recusatus præ-
textu tamen ordinariæ iurisdictionis quæ-
retinet. potest committere uel transmi-
tere. sicut dictum est. et si in propria per-
sona cognoscere non possit propter su-
spicionem. & eodem modo responde-
bant ad alias decre. quæ dicunt iudicem
recusatum cōmittere posse. infra de apa-
ad hęc. ca. cum a te infra de foro com-
pe. si quis clericorum. sed quatenus sic
ad decre. respondeant. ad leges tamen
respondere non possunt quæ dicunt ex-
pressè delegatos recusatos posse com-
mittere negotium principale. ut. C. de
iudi. l. cum specialis. & l. apertissimi.
Vnde in responsione deficientes omnino
dicebant leges illas fore currestas. sed
quia promptum est iura iuribus concor-
28 dare. ur. C. de inoffi. dol. una. ¶ Dico
illam decre. cum speciali. locum ha-
bere tam in ordinario quam in delega-
to. ut in eo quod loquitur in ordinario
concorde cum decre. superius allega-
tis. In eo autem quod loquitur in dele-
gato consonet legibus supradictis & ad
decre.

decre. illam secundo requiris, sic respondendo causæ cognitioni supersedere tenetur uerum est. ut in propria persona nō cognoscat suspectas enim iudex esse non debet. ut ibidem sequitur. & 3. quæstio. 5. quia suspecti. periculosum est enim coram suspecto iudice litigare: ut supra de excep. cum inter. & hoc tamen non negatur recusariū committere posse. Ad aliam decre. licet quam allegant sic respondeo ad te uel ad nos pro iusticia recurratur scilicet per appellationem si exceptio recusationis nō fuerit admissa. & hunc intellectum indicat quod ibidem sequitur sicut superius est expressū hoc enim in superiori parte decre. illius exprimitur manifeste quis iudex quando. & ex quibus causis

29 app. & recu. §. recusatur. ¶ Sed si queritur quāto dicatur mandatum reale cum scribitur alicui expressio nomine dignitatis. ut infra eo. quoniam abbas. respondet quia magis uidetur haberi respectus ad dignitatem quam ad personam, ut quicūque præter illi dignitati mandatum apostolicum exequatur. accedat ad hoc. ff. de pac. l. tale §. ult. ff. de condi. & demon. l. filiusfam. ff. de annuis leg. l. annua. §. 1. C. de iur. deleg. l. cum aliquis. Transfertur autem mandatum in successorem quia dignitas non perit decedente persona. unde impetium impetratū est. ut in aut. quomodo oportet. §. ult. col. 1. in auth. de quæstore. §. si uero aliquis. col. 6. & hoc uerum est quod dignitas non perit nisi per eum qui potest depresso fuerit uel delata. ut

30 supra de consti. cum accessisset. ¶ Hoc autem notandum est quod delegatus non debet iurisdictionem suam artare. dando terminum ad id tempus in quo iurdictio sua expiret ut infra eo. tit. ca. consuluit. & ff. si quis caus. l. 1. l. si quis tamen. ff. de iur. in fec. l. cum postulas. sem. in prin. C. de diuident. tit. 1. ¶ Itē obseruandum est ne si iudex detur quē altera pars petit. nisi Papa dederit ad uitandam uerecundiam petiti. ut. ff. de iur.

dic. l. obseruandum. quod intelligo cum utraque pars hoc est his qui impetrat. & is contra quem impetratur præsens est in curia per se uel procuratorem. & ideo impetratio iudicis in audientia locum habet. Ceterum si impetrator tantum sit præsens iudex petens dari debet. ut. C. de lit. cont. in auth. offeratur. in auth. de exhiben. & introducē. reis. §. scimus. 3. quæstio. 2. §. spacium. in fi. & C. quomodo. & quando iud. in auth. &

31 consequenter. ¶ Et est sciendum quod is qui iudicem petit ipsum recusare non potest. ut infra. eod. tit. super quæstionū. §. uerum. 3. quæstio. 2. in auth. offeratur. & 4. quæstio. 3. §. Item in crimina. h. in uer. si quis testibus hoc est uerum in iudicio nam extra iudicium potest is qui impetratū implorare a superiore mutari iudicem quem obtinuit eo quod aduersario suspicio noua posset oriri. fortē propter affinitatem seu familiaritatem quæ de nouo contracta est inter impetrantem & iudicem. ut infra eo. tit. inliuante. sed in iudicio sicut dixi recusare non potest. aduersarius autē posset ex hac noua causa interueniente inter impetrantem & iudicem in iudicio recusare. ut ff. de procu. l. post litem. & ff. de arb. l. licet. ff. ut in posse. lega. l. plenum. ff. de interrog. actio. l. de ætate. §. ex causa. ¶ Sed quid si aduersarius cui oriri potest suspicio consentiat talem iudicem procedere. nunquid impetrator potest implorare illum mutari. respondeo non ut infra. eo. de app.

32 interpolata. §. ille. ¶ Queritur de iurisdictione prorogata an sit ordinaria uel delegata. Dixerunt quidam quod ordinaria esset. eo quod à iure haberetur ut not. supra eo. tit. §. prorogatur. & iurisdictione quæ à iure haberetur ordinaria esset. ut ff. de iurisdic. om. iur. l. & quia. Alij dicunt quod sit delegata quasi assumat naturā eius cui adiungitur. res enim quæ aggregatur & quæ uniuersum assumit naturā rei cui aggregatur & eomittitur. ut ff. communia dele. l. 2. in n. C. de rei uxo. ac. l. una. in prin. 16. qu. 1. & temporis qualis infra

infra de statu. reg. recolentes. in fi. Tertiij dicunt iurisdictionem prorogatam eandem esse in numero cum prima. sicut & praxarium dicitur prorogatum idē cum primo. ut. ff. de praxca. l. sed & si mente. sicut & locutio prorogata est eadem. ut. ff. de loca. & condu. Item cum quæritur. §. qui completo. & compromissum prorogatum idem est. ut. ff. de arbi. l. non ex omnibus. §. uli. & eadem iurisdictione proconsulis & legati. ut. ff. de offi. procon. l. meminisse. puto quod iurisdictione delegata prorogata eadem sit
 33 cum priori. Item quid si committatur causa alicui expresse nomine dignitatis. & is qui preest deponatur, transferatur, suspendatur, ab administratione amoveatur, excommunicetur. & puto in translato finitam esse iurisdictionem quo ad translatum, quia translatus nihil commune habet cum ecclesia à qua. transferatur. ut 2. t. q. 2. si quis iam translatus supra de elec. cum in cunctis, cuius contemplatione sit commissio, expectabitur ergo successor. ut infra eodē titu. quoniam abbas. Idem dico in deposito. depositio enim instar mortis habetur. Nam in ecclesia depositio ultimū supplicium reputatur quod in mortem interpretatur. ut. ff. de pœ. l. ul. ad utrunque casum translationis & mortis facit lex. C. de pœ. iudi. l. placuit. In suspensio non dico impediri iurisdictionem. Intellego enim suspensum quo ad iurisdictionem ordinariam non delegatam. suspensus enim retinet prælaturam eius respectu facta est commissio. & idem dico in remoto ab administratione. In excommunicato dico quod impeditur iurisdictione non finitur. & absoluto eo proceditur ex veteri commissione. ar. 25. qu. 7. nos sanctorum. & c. iuratos. & maxime si cognoscere incepit. melius est enim tantisper expectare iudicē qui semel cognoverit. quam de nouo remorsus dijudicandā committere. ut. ff. de uaca. mu. l. ul. in fi. Item quid t de conservatoribus istis qui tota die in curia impetrantur, ex puto qd defendere habent

à violentijs manifestis. nā cum sint meri executores de dubijs non cognoscent, ne partes iudicium sibi assument. ut. C. de exe. rei. iu. l. si ut proponis. ceterum si de dubijs deberent cognoscere ut conservarent iura & possessiones impetran- tium. is essent iudices generales in omnibus causis eorum qui eos impetrauerunt quod esset contra ius. ut supra de rescriptis. ad hanc. & sic curia tenet. Itē credi nō debet qd sit delegatus. nisi per literas delegationis ostendat. ut infra eo. ca. cum in iure. & idē in legato. ut. C. de man. prin. l. una. Idem in officialibus Cesarien. uolentibus capere bona alicuius tanquam fiscalia quibus nō creditur sine literis ut. C. de iure fisci. l. prohibitum. li. 10. Quid t de auditoribus curiæ quibus uiua uoce uel per nunciū causæ à summo pontifice committuntur. respondeo sufficere probari sic esse commissum scripto uel non scripto. ut in auth. ut litigan. iurēt. §. quia uerō. col. 9. in auth. de litigio §. edita col. 8. Sed quid tenor literarum in acta publica se translatus nunquid peracta probabitur iurisdictione respondeo sic. ut. C. de re iu. l. gesta. C. de testa. l. publicati. quod in tellico uerum esse cum examinatz literæ sunt in iudicio presentibus partibus tam in filo quam in bulla et in filo et demum comprobatis omnibus auctoritate iudiciali traslatæ sunt. ut infra de priuile. cum olim essemus. in fin. Er est norandum quod quandoque iudici præsens scribatur rationabiles tamē exceptiones debet admittere nisi in rescripto cōtineatur qd nullæ exceptiones penitus admittantur. ut infra eo. c. ex parte. quia tunc nullæ admitti debent uel saltem moratoriz uel dilatoriz, nō debent admitti, peremptoriz sic ut. C. de præci. Impera. offe. l. quoties uel dici posset. quia tunc et dilatoriz. et peremptoriz debent admitti. præter illas de quibus non admittendis in rescripto specialiter continetur. ut. ff. si quis cau. l. sed et si. §. quæ sint. Hoc tamen fallit in personis quæ propter excessus noto-

-tios & euidentes sine exceptione uel
 excusatione aliqua condemnatur. ut
 23. dist. in nomine domini. 2. quæ. 7.
 lator. 2. 1. quæstio. 2. placuit. 27. quæ. 2.
 sed homo. C. de decur. l. exemplo.
 36 ¶ In summa sciendum est quoddam
 proponebatur edicta. id est in aliquo
 publico & eminenti uel in albo præ-
 toris scribebatur. talis ueniat tali die
 responsurus tali quam scripturam le-
 gere poterat citatus per se uel per al-
 lum & certiorari. C. qui accusa. non
 pos. l. 3. ff. de iur. om. iur. si quis. id
 quod. & per talia edicta citabant so-
 li ordinarij non delegati. ut in auth.
 de exhiben. aut introdu. re. §. si uerò
 quidem. C. de bo. auth. iud. posses. in
 auth. ei qui iurat. nam & delegati qui
 & pedanei dicebantur non citabant
 per edicta nec per executores ut qui-
 dam dicunt: Sed requirebant per se.
 ut. C. de iud. l. sancimus. Sed hoc non
 placet nam & ardeat per alium cita-
 tur. ff. de arbitris. l. sed interpellatur.
 §. ubi dicitur hoc uideatur magis esse
 imperij quam iurisdictionis. quasi in-
 periosum uideatur mittere executo-
 37 rem: Sed hodie talia & edicta non
 sunt sed mittuntur edicta in epistolis.
 contenta. quia delegati mittere pos-
 sunt. ut infra eodem. ca. gratum infra
 de dolo & contuma. esp. ultimo scilicet
 de eo. qui. mit. in pos. causa re. ser-
 ca. ult. sunt citationes & per execu-
 tores. ut. C. de præscrip. 30. uel 40. an.
 l. sicut in rem. & l. cum notissimi. fuit
 & per ipsos iudices. ut in auth. de li-
 38 tigio. §. omnem. ¶ Per hanc citatio-
 nem fit iurisdictionis perpetuatio ut
 infra eodem titulo. gratum. & citatio
 peremptorie non ueniat iudex po-
 test in eum procedere tãquam in cõ-
 tumacem. potest & gratiam facere cõ-
 tumaci & ei parere in præiudiciũ al-
 terius partis ut infra eo. ti. Consultuit.
 & C. quomodo & quando iudex. l. ro-
 ff. de arbi. l. Si cum dies. §. si quis ex li-
 tigatoribus. nec enim quicquid iudi-
 cis potestati permittitur iuris necessi-

tati subijcitur. ut. ff. de iud. l. non quid-
 quid. & alibi lex dicit omnibus ma-
 gistratibus concessum est iurisdic-
 tionem suam defendere pœnali iudicio.
 non dicit iudicium uel iniunctum. ut.
 ff. si quis ius dicen. non ob. l. prima in
 princ. & facit ad hoc lex. C. quomo-
 do & quando iudex. l. 1. & hæc uera
 sunt quauis quædã argumenta in con-
 trariũ allegentur. nã ita debet minus au-
 diri. ut alteri præiudiciũ non fiat. ut
 3. quæ. 9. ca. ul. Item ita defendendũ est
 uni persone ut alteri debitum iusticiæ
 nõ subtrahat. ut. C. de statim & ima-
 luiturum. ad idem 2. quæ. 7. quæstio.
 16. quæstio. 7. decimas. Sed lex quæ-
 dam multum ob stare uidetur quæ di-
 cit quoddam iudex condemnationem
 prætermiserit expensarũ. de propria
 substantia compellitur refartire scilicet
 si non cõdemnauerit contumacẽ.
 ut. C. de iud. l. sancimus. in fine. Sed
 lex illa loquitur in actore contuma-
 ce. qui postmodum ueniens audiiri nõ
 debet. nisi reo restitutus expensis. ut.
 C. quomodo & quãdo iudex. in auth.
 qui semel. C. de bonis auth. iud. pos. in
 auth. & qui iurat. Sed inflabit. quare
 aliud in actore quã in res. cũ aquali-
 tas in iudicio sit seruanda. ut. C. do. fru-
 et liti. ex. l. ult. Cade proximo sacro scri-
 nio. l. sacris. li. 12. Ad quod respondeo
 uerum est qd actori non debet licere
 quod reo non licet. ut. ff. de. reg. iur. l.
 non debet. Sed quædã concedunt reo
 quæ non permittuntur actori. nã plu-
 res dilaciones dantur reo quã actori.
 ut. ff. de seru. l. ult. Itẽ ubi obserua sũt
 iura partiũ pro reo pronunciat. ut in-
 fra de proba. ex literis infra de fide in-
 stru. inter dilectos. in fi. infra de regu.
 iur. est ore pōt delegatus a Papa com-
 mittere uices suas cui uult et cõpelle-
 re quẽ uult recipere cõmissionẽ. nul-
 lo personarũ causarũ habito respectu.
 ut. C. qui pro sua iuris. l. j. in fi. infra e.
 t. pastoralis. ff. de iunc. et hono. l. mu-
 nerum. §. iudicandi. dũmodo quod co-
 mitteretur pertineat ad iurisdictionẽ cõ-
 mittentis.

- mittentis. ut. C. qui pro sua iuri. l. 1. in
 39 prime. † Ordinarius autem non potest
 cogere hominem non suæ iurisdictionis
 recipere suam commissionem. ut. ff. de
 iuril. om. iudi. l. ulti. compromissum
 autem non cogitur quis recipere. ut. ff.
 40 de arbi. l. 3. † Item aduocatus non co-
 gitur exercere officium aduocationis
 alibi quam in foro suo. ut. C. de aduoc.
 diuersorum iudi. l. sancimus in fine.

Summarium.

- 1 Legatus quis sit.
- 2 Legatorum triplex genus.
- 3 Legati qui de latere pape mittuntur, ubi
 & quando possunt absolueri. Et
 quid de legatis qui ex ipsius latere non
 mittuntur.
- 4 Legati officium quid sit.
- 5 Legatus an possit facere concilium.
- 6 Legati que beneficia conferre possunt.
- 7 Legati iurisdictionis quandiu duret.
- 8 Iurisdictionis delegati quomodo finiantur.
- 9 Legatus qualiter se habere debeat in le-
 gatione.
- 10 Legatus transmissus ex latere pape in qui-
 bus excedat legatum, qui privilegio
 ecclesie sue fungitur legatione.
- 11 Legatus de latere pape transmissus, quam
 prerogatiuam habeat respectu alteri-
 um legatorum transmissorum sed non de late-
 re transmittentis.

DE OFFICIO LEGATI. Rubrica.

- Q**uia officium legati simile est
 officio delegati quamuis illud
 sit latius & generalius. ideo
 post officium delegati sequitur hic de
 officio legati. ¶ Videamus ergo quis
 sit legatus, quod sit legati officium, qua-
 to tempore duret. & qualiter finiat.
 1 ¶ Legatus † est is cui certa patria uel
 provincia gubernanda committitur ut
 infra de ap. nouit per literas autem si-
 dem de sua legatione faciet si exigat-
 2 tur. ut. C. de man. prin. l. una. † Officiu

legati aliud est ante ingressum in pro-
 uinciam sibi decretam, aliud post in-
 gressum, & aliud post egressum. Offi-
 cium legati ante ingressum provincie
 in uoluntaria iurisdictione consistit. in
 predicando. & in absolendo excom-
 municatos propter manus iniectione
 in clericos monachos uel conuersos.
 ut infra eod. quod translationem. infra
 de sentent. excommunicat. ad eminen-
 tiam. ¶ Circa hoc tamen triplex genus
 3 legatorum distingue. † Nam legati
 qui de latere domini pape mittuntur
 possunt absolueri homines suæ provin-
 cie & alterius cuiuscunque in provin-
 cia & extra provinciam. Legati qui ex
 ipsius latere non mittuntur. ut. cum pa-
 pa non cardinalem uel alium officiale
 curie. sed prælatum aliquem in lega-
 tionem mittit. talis non absoluit nisi
 provinciales & in provincia constitu-
 tos. alios etiam provinciales alibi quā
 in provincia non absolunt. Tertiū ge-
 nens legati qui ecclesiarum suarū præ-
 textu legatione funguntur. ut infra eo-
 dem tit. cap. 1. excommunicatos huius-
 modi non absolunt ut infra eodem ti.
 excommunicatis. Primis igitur lega-
 tis ex ipso legationis officio iam hoc
 licere incepit. ut in decre. quod trans-
 lationem. sic & pro consulente quam
 ingrediatur provinciam utitur pro con-
 sularibus insignijs & uoluntariam iu-
 risdictione non contentiosam exercet.
 ut. ff. de offic. pro con. l. 1. & 2. Residē
 autem legatus faciet in præmissa denū-
 ciatione & per eam partem provincie
 intret. per quam alij ingredi consue-
 uerunt ad instar pro consulis ut. ff. de of-
 ficio proconsul. l. obseruare. in uer. residē
 & in autē. de administr. s. illud autē. col
 la. 7. Item legatus antequam intret pro-
 uinciam non potest iurisdictionem suā
 in provinciam mandare. nisi neces-
 sitatis causa ut si moram necessariam
 in itinere patiatur. ut. ff. de off. procon.
 & legati. l. obseruare. §. post hæc & §.
 sed si antea & §. aliquando hodie tamē
 semper & indistincte hoc licere uide-
 tur. ut

tur, ut in auten. de collat. §. antequam
 uero, colla. 9. & idem dici potest in præ-
 lato confirmato & in maxime conse-
 crato ad ecclesiam transmissio antequam
 diocesim ingreditur. In hac tamen iu-
 risdictionis de mandatione excipiuntur
 ultimum supplicium. & membri abse-
 sio. & eodem modo dici posset legatum
 non posse committere causam depofi-
 tionis. uel perpetuæ amotionis. Nam
 amotus dicitur abscondi ut infra de ex-
 cess. præla. grauem, cætera posse ante-
 quam ingreditur ut dictum est. ¶ In-
 gressus autem prouinciam exercet om-
 nia quæ exercet ipse qui eum transmi-
 sit. præterea quæ specialiter summo
 Pontifici referuntur. quæ quibusdam
 uerbis continentur. restituit papa &c.
 ut no. supra de transla. præla. §. perti-
 net autē. sunt & quædam alia quæ sibi
 papa referuat in signum priuilegij sin-
 gularis. quæ legatus non competunt:
 ut sententias delegatorum iudicum re-
 uocare. ut infra eodem tit. studuisti re-
 tractare negotia translata ad superio-
 rem per appellationem: ut supra de ap-
 pel. constitutis. uel per relationem ut in
 fra eod. tit. licet permittere non uacantes.
 ut infra de præben. dilectus dispē-
 sare in beneficijs curam animarum ha-
 bentibus & in personantibus ut supra
 de elect. dudum. ¶ Item dispensare cū
 filijs sacerdotum. ut ecclesias habeant
 quas partes eorum sine medijs habue-
 runt. ut supra de filijs præbys. dilectus.
 ¶ Item officium legati est audire cau-
 sas prouinciales quæ ad ipsum referun-
 tur per appellationem ut infra eodem
 ca. 1. & 1. q. 6. decreto. an autem ad eū
 per querelam deferri possint negotia
 dubitatur. Et est certum quod si quis
 conqueratur de alio Romanæ sedis im-
 mediate subiecto. legatus est iudex
 competens. ut 1. 1. q. 1. peruenit aliorū
 uerō causæ habentium iudices ordina-
 rios in prouincia deferri ad legatum
 non debent per querelam ut uidetur.
 ut infra eod. tit. peruenit. sicut nec ad
 metropolitanum deferuntur per quere-

lam. ut 9. q. 3. conquestus. nec ob in-
 fra eodem tit. c. 1. illa enim loquitur in
 eo qui erat ordinarius & legatus priu-
 legio ecclesiæ suæ. unde cum ratione
 ordinariæ iurisdictionis causæ ad eum
 deferri deberent per appellationem ni-
 hil adderet legationis officium. si etiā
 per querelam non deferretur. ut ergo
 aliquid ex delegatione addatur hoc in-
 ductum est sicut dixi ar. ad. hoc. ff. de
 usu. l. si stipulatus ff. de le. 1. l. si quando
 quis. in prin. ff. ad municip. l. 1. in fi. qui
 dam tamen intelligunt illam decre. per-
 uenit in defensore non in legato uel in
 legato cogente subditos prælatorum
 conqueri coram se suis ordinarijs præ-
 termisissis & contemptis. consentiunt au-
 tem de plano quod ad delegatos defer-
 ri causæ ualeant tam per appellationē
 quam per querelam omisiss medijs. &
 in hoc hodie consuetudo concordat. iu-
 uatur autem consuetudo unica ratione
 quia ratione fungitur uice papæ ad pa-
 pam uerō recurritur omisiss medijs per
 querelam. ut infra de foro competen.
 c. ult. Et propter hoc Roma dicitur cō-
 munis patria. ut ff. ad municip. l. roma
 & per appellationem similiter omisiss
 medijs. ut 1. q. 6. si quis uestrū & 2. sequē-
 tibus infra de app. li duobus. quod in a-
 lijs nō contingat ut 7. q. 6. quisquis & q.
 7. metropolitanæ. 9. q. 3. conquestus infra
 de appel. dilectus. Sed impugnatur ex
 decreto peruenit. ¶ Itē ex legibus quæ
 dicunt causas ad principem per quere-
 lam non debere deferri omisiss medijs
 ut in auten. de mandatis princ. §. sit ti-
 bi. collatione 3. in auten. ut differen. iu-
 di. §. si quis uerō ælimans. col. 9. Et ad
 rationem pro parte aduersa superius al-
 legata scilicet quod legatus fungitur ui-
 ce domini papæ posset taliter respon-
 deri. quod hoc non est uerum in his in
 quibus propter excellentiam dignita-
 tis frāgitur ius commune. ut est in que-
 rela & appellatione per quas causæ de-
 feruntur ad Papam medijs prætermis-
 sis. Et nota quod siue per appellationē
 causa deferatur ad papam legatus se

intromittere non potest nisi forte causam examinet. ut eam magis instructā ad superiorem transmittat. ut. infra. de appel. constitutus. siue per relationem. ut. infra. eo. ti. licet. C. de appel. l. ex eo. & idem si per quærelam transferatur. aliquid negotium ad audientiam Papæ. ut. 2. q. 6. quoties & c. anteriorū. §. ad hoc. & idem est in postulatione porrecta. ut supra. de postu. in secunda bonæ. In his enim omnibus expectanda est superioris iussio decisio est responsio. ut. 3. q. 6. multum. 2. q. 6. dec. C. de rel. l. 2. 3. q. 6. deniq; & Item officium legati est transire abbates ecclesiarum; romanæ immediate subiectos. ut. ff. de cō sue. cum uenerabilis. † Sed nunquid legatus concilium facere potest. Et uidetur quod sic particulare non generale. ut. 3. di. §. porro. & 7. dist. regula. multa enim concilia particularia inueniuntur celebrata sine potestate domini papæ præsentē legatō Romanæ sedis. ut 16. di. 6. 6. di. c. 2. & 1. q. 7. conuenientibus. Sed Hug. Io. & Lau. scripserunt contrariū dicentes legatū Romanæ ec. concilium celebrare non posse nisi ad hoc specialiter destinetur uel nisi hoc ei specialiter cōmittatur. & secundum hæc intelligit omnia iura inuentia legatum concilium facere posse. talis enim legatus facere potest concilium generale. si de generali ei specialiter fuerit inuentū uel particulare si de particulari. & hæc opinio duplici ratione munitur. Una quia priuilegiū de concilio cōgruendo tibi romanus pontifex specialiter reseruauit. ut. 2. q. 6. Ideo, & alia quia mandata iurisdictione generali non trāsit potestas concilij faciendi. ut. ff. de officio eius cui mā. est iurisd. l. 2. Sed impugnatur unica & urgēti ratione. nam metropolitanus & primas faciūt sua concilia provincialia & particularia proprio iure. ut. 18. di. c. 1. & dist. 13. si quis episcopus. uocatis suffraganeis. ut. 18. di. in multis. ubi positū. & infra. de accusa. & inquis. sicut olim. & episcopus facit suā synodū episcopale cū suis clericis.

ut. 38. di. quādo. & 12. q. 1. placuit. & episcopus. nunquid ergo. his omnibus inferior erit legatus. Romanæ ecclesiarum in potestate concilij celebrandi certe non. poterit igitur legatus concilium facere particulare uel provinciale cum episcopis provinciarum sibi decretæ. & in eo constitutiones edere et statuta quæ perpetua erunt. ut. infra. eodem. eulismo. Non obstat. c. superius alleg. 2. q. 6. ideo. nā illud intelligo in concilio generali uel uniuersali quod fieri habet uocatis episcopis diuersarū provinciarum. Similiter nō obstat lex alleg. ff. de officio eius cui mā. est iurisd. nā illa loquitur in alio concilio uel in concilio quo. f. agitur de auctoritate manumittēdi quæ non transit mandata iurisdictione a præfide ut ibi dicit. quia nec mandata præfide alius tutorē dare ut insti. de Atilia. tuto. & cura. l. nec mandata. secus in iubente. ut insti. de Atilia. tuto. §. sed hoc iure. differt enim iussus à mandato. ut. C. quod cum eo. l. etiam. & l. si mandator. Iussus enim importat necessitatem. ut in auct. ut nullis iudi. §. & hic uero iubemus. col. 9. mandatum. liberam obsequij præstationem. ut insti. manda. §. mandatum. Nam mandatum ex officio & amicitia traxit originem. ut. ff. manda. l. 1. §. 1. uel loquitur de consilio uel concilio in quo agitur de approbanda uel reprobanda causa manumissionis faciendæ à minore. 20. annorū. ut insti. ex quib. ca. pos. uel non pos. §. eadem. † Item possunt legati conferre beneficia qui inueniunt uacantia in prouinciis. & ecclesiis uocantes de rectoribus ordinare siue illi ad quos ius pertinet conferendi iā illud admiserint. ut. supra de supplen. neg. prælat. tit. is. siue nodū nec impedit legati collationem ius patronatus clerico pertinens. clericatus ratione. quia cum plus iuris habeat in conferendo prælatus & hoc non impediat legatū conferre. uolentē quāmpatronus in præsentādo hoc minus impediat. ut. infra. eodē tit. dilectus. secus autē si ius patronatus spectet ad clericum siue lai-

ue laicum patrimonij iure. ut. infra. de iure patro. cū dilectus. Minus enim potest absorbere legatus ius patrimoniale alicuius quam ecclesiasticū. Hæc ob. his quæ dicta sunt. infra. de appel. c. 1. illa enim decre. nō loquitur in legato transmissio ex latere domini. papæ. sed in eo qui privilegio ecclesiæ suæ fungitur legatione. qui liberam collationem non habeat ecclesiariū illarū. in quibus instituēdi ius vel præsentādi ab alijs possidetur tēpore faciēdi alterutrum.

7. iure indulto nondū elapso. ¶ Durat autē iurisditio legatorū sicut quā diu durat tempus eis a superiore præfixū vel quādiu non fuerint reuocati. ¶ Finitus autem ¶ iurisditio quattuor modis. Tēpore si tēpore fuerit legatio limitata reuocatione. sed tūc finitur legatio nō iurisditio in causis iam expis quas etiā post reuocationē potuerūt p alios terminare. ut. infra. eod. ti. c. ult. Item morte alterutrius. scilicet mittentis vel eius qui missus est. Sed in hoc casu mortuo mittente & si delegatus finitur. iurisditio tamen non finitur in negocijs inchoatis. & idem puto cum tempore legatio terminetur. Nec obstat. supra. tit. proximo consuluē; illa enim loquitur cum causæ cognitio tempore limitatur: scilicet ubi legatio ut dictum est. ¶ Item finitur legatio per egressum quod intelligo cum legatus fines legationis egreditur non egressurus. nam si egreditur ut statim regrediatur iurisditio intermititur non finitur. quia nec egredi uidetur. ut. ff. de diuor. l. diuortium. ff. de in rem uerso. si pro parte. §. uersum. Sed & si per egressum legatio finitur durat tamen iurisditio demandata in causis iam ceptis ante egressum exptas autem causas. & per hoc iurisdictionem perpetuā intelligo. si per solam citationem. ut. infra. eod. tit. c. ult. & supra. titu. proximo. gratum. ¶ In summa ¶ notandum est quod legatus dum legatione fungitur. inuigilare debet nō his quæ sua sunt sed quæ Iesu christi saluti & ædificationi clericali ac populi insistere. nec in procura-

tionibus grauari subiectos. ne longi temporis questum breuius hora consumat. ut. infra. de censibus. cum apostolus. Prandia ipsius nō sint enomia. sed secundum mediocritatem uniuscuiusque loci. ut. 1. o. q. 3. c. culti. Si agens ut nulla ecclesia seu laicus indebite prægrauari rationabiliter conqueratur. ut. infra. de censibus cum instantia. §. sanē. patiatui conungi. ecclesias in procurando quæ per se singulariter non sufficiunt procurare. ut eo. decre. cum instantia. §. si uerō. infra. de præscrip. accedentes. de talibus quidem contributis licet uiuere non de symbolis uel confectis. ut. 44. di. non oportet. & cap. non liceat pro. & ut breuiter transcam si in Apostolorum loco sunt legati non solum sermonem eorum imitantur. sed conuersationem & abstinentiam. ut. 35. distin. ecclesiæ principes. in si. Aliæ quæ circa materiam istam dicenda uidentur. dicam competenti. infra. de censibus. ¶ Item notandum ¶ est quod legatus transmissus ex latere domini papæ. in quattuor excedit legatum qui privilegio ecclesiæ suæ fungitur legatione. Primo quia præsentē transmissio alius ob reuerentiam maioris non exerceat legationem. ut. infra. capi. uolentes. Secundo in absolutione excommunicatorū. ut. no. supra. eo. ti. §. officium. Tertio in collatione ecclesiariū uacantiū. ut. no. supra. eo. ti. §. Item possunt legati. Quarto in pcuracionibus. Nō enim ita procuratur ille qui ordinarius est & in domo sua cōsistit sicut transmissus. Quia autem ordinarius procurandus sit

11. dicā. infra. de censibus. ¶ Item legatus qui de latere domini papæ transmittitur excedit legatū qui transmittitur sed nō de latere qui transmittitur in uno. si in absolutione excommunicatorū ut superius dictū est. §. officium. & forte in alio. quia non inuenio quod legatus privilegio ecclesiæ suæ nō exerceat legationem suā. nisi præsentē legatō ex latere domini papæ transmissio. de tali enim loquitur. infra. eo. tit. uolentes.

Summarium.

- 1 Index ordinarius quis sit.
- 2 Iurisdictionem ordinariam confert consuetudo.
- 3 Iurisdictionem ordinariam confert Papa vel princeps.
- 4 Qualitates in iudice ordinario consideranda.
- 5 Episcopi an sint ordinarij iudices monachorum.
- 6 Metropolitanus an sit index ordinarius in tota sua provincia.
- 7 Episcopus an inter subditos suorum praelatorum in sua diocesi sit ordinarius index.
- 8 Praelati vel ordinarij iudicis officium quale sit.
- 9 Advocato licet vendere iustum patrimonium, & assessori, iustum consilium.
- 10 Index expensas habere debet, & nu. 12.
- 11 Iudicis ordinarij iurisdiclio circa qua versetur.
- 12 Iurisdiclio iudicis ordinarij qualiter impediatur.
- 13 Iurisdiclio praedicta qualiter finitur.
- 14 Iudici ordinario si superior mandet id faciat, quod alia, ex officio suo facere possit, quando illud exequitur ut delegatus.
- 15 Iurisdictioni ordinariae qua pertineant.
- 16 Diaconum annuuntibus suas dioceses visitare debent, & pluries si necessitas vel utilitas exigat.
- 17 Absolutio ab excommunicatione propter iniectionem manuum in clericis, competens ordinario, quando possit alteri delegari.

DE OFFICIO ORDINARIJ. Rubrica.

Diximus supra de officio delegati & legati restat dicendum de officio ordinarij. & ideo subiungitur hic Rubrica de officio iudicis ordinarij. Videamus igitur primo quis sit index ordinarius, quod sit officium iudicis ordinarij, quae potestas, & quibus modis impediatur ordinaria iurisdiclio vel finitur. ¶ Ordinarius index

est qui à collegio eligitur, & à superiore confirmatur, ut electus in episcopis, qui per confirmationem sortitur iurisdictionem in omnibus praeter ea quae maiorem discussionem exquirunt, & minus consecrationis exquirunt. ut supra de electio, transmissam. Sunt igitur ordinarij praelati ecclesiarum, ut infra cōti, cum ab ecclesiasticis praelatis, qui à collegijs eliguntur, & à superioribus confirmantur, ut supradictum est. Hoc enim fallit in duobus casibus in quibus electus ante confirmationem administrat & iurisdictionem exercet. In electo in summum pontificem qui ita admittitur, & hoc ideo quia superiorem, imò parem non habet, ut 23. dist. in nomine Domini supra de electione. Item fallit in electo concorditer ultra Italiam constituto & romano ecclesiae immediate subiecto, in quo hae tria faciunt quod in alijs operatur confirmatio. praeter actum alienandi ut supra de electo, nihil in fi. & secundum hoc intelligo infra de iud. decernimus. 15. quod si 4. c. 1. sunt ordinarij electi ab universitatibus vel corporibus laicorum, ut in autem de defen. civi. §. nos igitur colla. 4. C. de iurisd. om. iul. l. l. ¶ Ordinariam ¶ iurisdictionem confert consuetudo, ut C. de emancipa. l. 1. argu. 9. q. 3. conquestus. quod intelligo in consuetudine praescripta, vel in ea cuius memoria non existit, ut no. supra de offic. archi. circa fin. illius. ¶ Confert etiam ordinariam papa vel princeps qui est lex animata. ut in autem de consul. in fi. unde quo ad iurisdictionem ordinariam conferendam xquipollent lex animata & inanimata, & sic intelligo. ff. de de iurisd. om. iudi. l. 1. & quia. quod verum est cum papa vel princeps non unam vel duas vel, c. o. causas alicui committit, sed universitatem causarum, unde camerarium, vicecamerarium, auditorem contradictarium, & auditorem cameræ ordinarios puto. ¶ Hæc autem in qualitate iudicis ordinarij attenduntur. Condicio, sexus, ætas, discretio, fama.

ma. Conditione sit seruus ut. 3. q. 7. §. tria. Sexus ne sit femina ut 33. q. ul. mulierem. Aetas requiritur ut sit maior. 20. annis. ut. ff. de arbitris. l. cum lege. uel ad minus 18. ut. ff. de re iudi. l. qui dam consulebant. & hoc locum habet etiam in delegato. ut supra de officio delega. cum uicesimum. Discretio. ne careat iudicio. id est discretionem ut 3. q. 7. §. tria. Fama ne sit criminolus. id est infamis. ut 3. q. 7. infamis. §. tria. Infamia tamen licet faciat ne ordinarius possit iudicare de merito uitae. sententia tamen infamis iudicis uel criminosis tenet. nec repelli potest ordinarius propter talia à iudicando donec tolleratur in officio suo. ut 8. q. 3. nōne. Sed delegatus potest repelli per exceptionem. ut supra de rescriptis. sciscitatus. 5. ¶ De episcopis dubitatur an sint ordinari iudices & immediate monachorum uel monachi medios habeant. s. abbatibus quibus dum negligentibus iurisdictionem suam possint in monachos exercere. Erat dicendum quod & si ad abbates spectet claustralis correctio. ad episcopos tamen pertinet iudicium tribinale. C. de emen. propin. l. una. C. de patria potesta. l. 3. & infra eo. quanto. & 11. q. 1. de persona. C. de episc. & cler. in auten. causa quae sit cum monacho. in auten. apud quos oportet mo. causam dicere. §. 1. colla. 6. uel dici potest quod prima correctio monachorum pertineat ad abbates. quia hoc est generale. ut quilibet praelatus in suos subditos sua iurisdictione utatur. siue sit abbas siue sit prior. ut infra de immuni. ec. nō minus infra de maio. & obe. cum in ecclesijs. Sed eis nō corrigentibus uel forte corrigere non ualentibus succedunt episcopi. ut infra eo. tit. quanto. nihilominus dico quod episcopi sunt ordinarii monachorum & si habeant medios coadiutores. ¶ Item quæritur etiam de metropolitano ¶ an sit iudex ordinarius in tota prouincia & quo ad episcopos suffraganeos & quo ad suffraganeorum subiectos. Sed habet medios. §. epi.

scopos per quos quasi per gradum causas deferuntur ad eum ab audientia suffraganeorum suorum. quandoque per appellationem quandoque per querelam uel per alios modos ut 9. q. 3. c. 2. & 4. Ea uero quæ statum prouinciae contingunt ad metropolitanum pertinent. ut 9. q. 3. archiepiscopus. Est igitur ordinarius competens iudex episcoporum suffraganeorum. ut 1. q. 7. metropolitano 10. q. 3. quia cognouimus. In autem. de sanctis. episc. §. si autem. Eorum autem qui suffraganeis subiuncti est iudex ordinarius sed non competens. nisi in certis casibus. ut infra eo. ti. pastoralis. in prin. s. in 8. casibus. Primus est cum per appellationem deferretur ad eum aliquod negocium. ut infra eo. pastoralis. Secundus cum per consultationem. ut 17. dist. multis. Tertius cum per negligentiam episcopi. ut 9. q. 3. cum simus infra eod. ti. c. ad reprimendum infra de sentent. ex. c. per tuas supra de offi. delega. prudentiam. §. sextam. Quartus cum per discrepationem in obsequijs. ut 12. di. de his. Quintus per questionem inter episcopum & subiectum ipsius. ut superius dictum est. Sextus per episcopalis ecclesiae uacationem. ut 11. q. 2. non liceat alicui metropolitano. Septimus per duorum contentiosam electionem. ut 63. di. c. ultimo. Octauus & generalis. s. si prisca consuetudo plus ei contulit in antiqua. ut 9. q. 3. conquestus infra eo. ti. duo. ¶ Sed quæritur an episcopus eodem modo se habeat circa subditos suorum praelatorum quos habet sub se in sua diocesi. ut causæ subditorum per illos praelatos medios quasi per gradum transferantur ad eum sicut dictum est supra in metropolitano. respectu suffraganeorum. Respondeo non omnes enim causæ clericorum apud episcopum quasi apud maius tribunal tractari debent. ut. ff. de iud. l. iudicium 11. q. 3. qui resistit & q. 1. de persona. 15. di. perle. c. is supra de offi. archi. cum satis in auten. ut clerici apud proprios episcopos prius conueniantur coll. 6. sed

Ioannes & quidam alij dixerunt. q. si
 prælati inferiores ab episcopis per ele
 ctionem & confirmationem seu per cō
 suetudinem habeant ordinariam iuris
 dictionem episcopus non potest cogno
 scere de causis subditorum suorum nisi
 per appellationem uel alio legitimo
 modo transferantur ad eum. ut in me
 tropolitano superius dictum est. sed cir
 ca hoc consuetudinem antiquam & ap
 probatam attendo sicut plerunq; in cō
 similibus dico. Saluo tamē eo quod nō
 tui supra de abbatibus circa mona
 chos. ¶ Officium prælati ¶ uel ordina
 rij iudicis est curam habere subdito
 rum. ut 8. q. 1. qui episcopatum. singulos
 pro posse iuuare. singulos releuare. ut.
 8. q. 1. clemens. Item largam manum
 habeat necessitate patientibus. cū cu
 rat alienam inopiam suam credat. ut.
 86. distin. fratrem nostrum. Aulteria &
 scelera inquirat. & ulciscatur. ut. infra.
 eo. titu. c. 1. si fuerint iudiciario ordine
 cōprobata. alioquin occultos delinquē
 tes non nominatim sed indeterminatē
 arguet. ut. infra. eo. ti. si sacerdos. Con
 dolebit eis quos punit. nam uera iusti
 tia compassionem habet. falsa autem
 de dignationem. ut. 46. di. uera iusticia.
 46. di. hoc habet proprium. manus suas
 debet seruare mundas. nullumq; cōtin
 gere lucrum. ut. in aut. de man. princ. §.
 oportet. col. 3. iuxta illud. Si inciderit
 te iudice dirige libram. Iudicij. nec fle
 at amor. nec munera palpēt. Munus.
 enim à norma recti distorquet acumen
 iudicis. & terra inuoluit caligne men
 tem. Et alibi. Quod non mortalia co
 gis auri sacra fames. Immo & qui re
 ctē iudicat & præmium remuneratio
 nis expectat fraudem in deo perpetrat.
 quia iusticiam quā gratis impartiri
 debuit. acceptione pecuniz uendit. ut.
 11. q. 3. qui recte ¶ Licet tamen aduo
 cato uendere iustū patrociniū & assessor
 i iustū consiliū. ut. 1. q. 3. non licet.
 14. q. 5. nō sane & spe præmiorū inuicā
 dus est assessor. ut. C. de assessor. l. 1. sala
 riū debet habere. ut. ff. de off. assessor. l. diē

functo. ¶ Sed de expensis iudicū uideā
 10 mus. ¶ & est certū quod legati exigunt
 suas procuraciones ut diximus. supra. tit.
 proxi. Delegati licet petūt expensas.
 necessario minus gratis iudicāt. nam &
 testibus prouideat in expensis. nec ex hoc
 minus gratis testificatur. ut. 4. q. 3. §. Itē
 in criminalibus in uersū. ueturis. Nemo
 enim tenetur proprijs stipēdijs milita
 re ut. infra. de simo. cū sit romana. 28.
 q. 1. iā nūc. in fine. Munera autē prohi
 bēt nō sumptus ut. 1. q. 1. iudices. Vn
 de licite fumitur esculētū & poculētū.
 ut. ff. de off. præs. l. plebiscito. & modi
 ca encenia nō sūt luera. ita ut neq; oīa
 neq; semper neq; nulla. neq; nunquā.
 neq; à quolibet neque à nemine acci
 piat. sed hoc totū cum moderamine &
 discretionē faciat. ut. ff. de offi. proconsul.
 l. non solent. §. penul. & uli. ut litiganti
 bus damna. grauiā non insignant. ut. 10.
 11 q. 3. illud. ¶ De ordinario ¶ autem ui
 detur quod non debeat habere expen
 sas. cū certa sint ei stipendia constitu
 ta. ut. 23. q. 1. militare Immo cum profi
 ciscitur illa expendere debet quæ do
 mi expenderet. ut. in aut. de man. prin.
 §. illud. Sit igitur cōcensus his quæ à fi
 sco præstatur. ut. in auten. iururan. quod
 præsta. ab his coll. 1. Certi tamen casus
 sunt in iure expressi in quibus ordina
 rius licet petat sumptus. ut. in consecra
 tionibus ecclesiarum. & in uisitationib;
 ut. infra. de simo. cū sit Romana & infra
 de censibus sopite. & infra. de præscrip.
 cū ex officio. alias nihil petet. nisi quod
 à iure expressum est. ut. 18. q. 1. hoc tan
 tū. De consuetudine tamen tā prælari
 quā priuati cū pro causis commissis
 proficiscuntur exigūt oēs expensas. nec
 contradicit infra. de uita & ho. cle. cum
 ab omni. Illa. n. non interdicat sumptus
 sed cōuentionē de certa parte litis. quæ
 interdicat procuratori ut. ff. de pact. l.
 sumptus. ff. māl. l. salariū. C. de procu. l.
 man. l. si contra licitū. quæ interdicat
 & fideiussori promittendi iudicatū fol
 ui. ut. ff. māl. l. si remunerādi. §. ult. ¶ Potē
 12 tas ¶ ordinarij potissime circa tria uer
 satur

fatur. correctionē iudiciū & animaduersionē & his uerbis satis conueniunt uerba canonis. coherere. corripere. excubica. de gradat. ut 2. q. 4. forte in fin. coherere monendo corripere suspendendo. & habet locū hic ordo cū quis puniendus est pro contumacia. secus si pro crimine. tunc. in pena incipit in de gradatione & finitur in excubicatione. ut 81. di. dictu. infra de iudi. cū nō ab hoīe, in cōtumacia uero incipit ab excubicatione. & finitur in depositione ut 83. di. quorundā & 83. di. honoratus alijs tamen uerbis utitur ap̄stolis. Argue. obsecra. increpa. in oī patientia & doctrina. Argue de peccato. obsecra pro iustitia seruāda increpatimorē diuini iudicii cōminādo. sed hāc locū habent in oculis peccatis & in iudicio aīe ut 2. q. 1. Si peccauerit, in fine. Debet autē iudex in correctione beniuolus esse ut 45. di. licet. in iudicio iustus. ut 3. q. 7. iudicet. in animaduersione
 13 misericors. ut 45. di. uera. ¶ Impeditur autem iuredictio ordinarij per suspensionē ordinarij si ab officio suspēdatur. itē per excubicationē quia suspensum ab officio intelligo suspensum ab ordinaria potestate. & excubicatus excubicare non potest ut 24. q. 1. audiuius. nec alias iudicare. ut infra de sen. & re iud. ad probandum. Si uero ordinarius sit alias in mortali crimine constitutus. & si de merito uitae iudicare nō possit. ut 3. q. 7. qui sine peccato iudicet & c. sequētibz de potestate tamen iurisdictionis potest quandiu fuerit tolleratus iudicare. ut 9. q. 4. nonne. In his autē casibus. impeditur iurisditio ordinaria uniuersaliter. In specialibus uero negocijs impeditur per alios modos prāter suspensionē & excommunicationem. s. per appellationem recusatōē & relationem ad superiorē. negocij reuocationem. per alij factam commissionē. & per alios modos quis notare potest quilibet studiosus.
 14 ¶ Finitur autem iurisditio ¶ ordinaria quo ad personam quatuor modis. morte. dispositione. translatione. dignitatis renunciatione. quo ad personā. ideo

dicat quia uacante ecclesia localiter & casualiter de consuetudine residet iurisditio ordinaria penes collegium. ut infra de ma. & obe. cum olim infra de hāre. ad abolendam 7. q. 1. pōtīfices & ar. supra de consuetu. cum inter uos. & infra eo. irrefragabili. non tamen in omnibus. quia non in collationibus prābendarum. ut infra ne sede ua. illa. bene autē dixi de consuetudine. nam alias de iure communi soli prēlati qui per electionem assumuntur iurisdictionē habent. ut nota supra eo. ti. in prin. ¶ In summa
 15 notandum ¶ est quod & si superior mādet ordinario. ut id faciat quod alias ex officio suo facere posset ordinarius non semper id exequitur ut delegatus ratione mandati. sed plerunq; ut ordinarius iure ordinarij potestatis. ut infra eo. ti. licet & c. graue sēpe. n. ordinarij procurant sibi mandari ea quae ipsi suo iure facere possunt ut cū maioribz libertate & excusatione eadē exequantur ut 21. di. q3. nesciat. ¶ Itē sēpe superior non intendit cōmittere. unde ei cui scribitur non imponitur necessitas suscipiē dā cognitionis sed potest si uult cognoscere potest etiam alteri de legare. ut. ff. de offi. prāsi. l. sēpe. sicut & causae appellationū cum remittuntur ad examē priorum iudicum non committuntur. ut infra de appella. ut debitus honor.
 16 ¶ Quae autem ad ordinariam iurisdictionem pertineant legitur infra eo. ti. c. cōquerente. Solent tamen distinguī duae leges quibus ecclesiae subsunt episcopi. haec lex iurisdictionis. Lex dioecēsana in his consistit. in cathedratico exigendo. Item in tertia uel in quarta oblationum. huic legi subsunt omnes ecclesiae prāter monasteria. ut 11. q. 3. cum pro utilitate 10. q. 3. inter cetera. 18. q. 2. quam sit. Capellae tamē monachorū subsunt huic legi. ut infra eo. ti. conquerente. 16. q. 2. statuepndum nisi monasteria essent exempta cum capellis suis ut infra de priuile. quoniam & c. cum capella. & ar. 16. q. 2. uis infra de capell. mo. ecclesijs. Lex iurisdictionis est quodam

dam ius ex quo episcopus habet conferre omnia sacramenta. cognoscere de causis, coercere delicta. Huic legi sub sunt & seculares, ecclesie & monasteria. ut. l. dist. accedens 18. q. 2. hoc tamen. 16. q. 1. interdicimus & eorum capellæ. ut infra eo. conquerente & omnes ecclesie sive in diocesi. ut 16. quæ. 1. omnes basilicæ. quamvis autem dixerim monasteria exempta à lege diocese sana. seruicia tamē quæ ab antiquo præstare cōsueuerunt præstabunt. ut 18. q. 2. seruicium. & censum statutum. ut 18. q. 2. Eleutherius. hoc etiam norabis quod licet distinguam duas leges diocesana & iurisdictionis frequenter tamen una ponitur pro altera. ut infra de rescrip. auditis infra de regul. & transeunt. ad reli. ex parte infra de in integ. re. auditis, exigit igitur episcopus ecclesijs siue diocesi. præter monasteria sicut dictum est cathedraliticum siue synodaticum. Vocatur autem cathedraliticum eo quodd ob honorem cathedræ soluitur. synodaticum quia frequenter uenientes ad synodum soluunt. quantitas cathedralitici uel synodatici erit de iure duorum solidorum. ut x. q. 3. placuit in fra eo. ti. conquerente. & erunt usualis monetæ. ut. ff. de legi. l. nummis. uerius puto. ut tam in quantitate quam in qualitate pecunie inspicitur consuetudo.

17 ¶ Dicecesani annuis uicibus suas dioceses uisitent. ut 10. q. 1. decernimus. uel pluries si necessitas uel utilitas exegerit. ut 18. quæ. 2. uisitandi & non semel & in uisitatione sua faciet quod docetur 10. quæ. 1. placuit. Sed & si uiderint aliquos ad mouendos poterunt amouere. ut supra de rescri. dilectus sed cum in monasterijs officium uisitationis impediunt non introducunt secum clericos seculares nisi duos uel tres. & illos in decenti habitu. ut infra eo. ti. iusta.

18 ¶ Item notabis quodd potestatem absoluedi excommunicatos propter iniectionem manum in clericos uiolentas qui ex officio eompetitur ordinario in specialibus casibus potest alteri

delegati. ut infra eo. ti. c. ult. hoc ideo dico quia potestas absoluedi tales ex commissione competens alteri committi non potest. ut supra de officio delegati. c. ult.

Summarium

1 Officium iudicis quid sit. & in quibus locum habeat.

Et quando actioni deferuiat. & loco actionis intantetur. sm. 2. & 3.

4 Officium iudicis latissimum est.

DE OFFICIO IUDICIS Rubrica.

TRactatum est supra singulariter de officijs dignitatū. & de officio iudicis. & quid ad singulos pertineat ratione officiorum. quid ratione iurisdictionis delegate uel ordinariæ. hic autem indistincte & indeterminare tractatur de officio iudicis. nec exprimitur cuius. delegati uel ordinarij. eo quodd quedam de quibus sub rub. tractatur communia sunt cuilibet iudici tam de legato quam ordinario. ut dare aduocatum non habet in infra eo. ti. cap. 1. restituere lesos quod commune est ordinario & legato ut infra de in inter. resti. ca. pen. C. ubi & apud quem in inter. resti. postu. l. ult. & propterea sic simpliciter intitulatur Rubr. de officio iudicis. ¶ Videamus igitur quid sit officium iudicis. in quibus locum habeat. Item quando deferuiat actioni. & quando imploretur & intantetur loco actionis.

1 Officiū iudicis est potestas iudicis a iure sumpta. Habet autem locum officium iudicis tam in his quæ ante iudicium sunt sunt tamen iudicij præparatoria, quam in his quæ in iudicio faciēda occurrūt. ¶ Ante iudicium ut habeat publicam personam si potest. aut duos uiros idoneos qui fideliter uniuersa iudicij acta conscribant ualeat citationes &c. ut infra de proba. quoniam contra falsam. Circa edicta mittenda ad loca in quibus rei moriantur ut infra de ap. pel.

pel. cum parati infra de dolo & cōtu.
cum olim. subueniri possunt. ut infra
qui ma. accu. pos. relatum. alioquin mit
titur ad domos uel ecclesias eorum. ut
infra de dolo. & cōtu. causam. si. de li.
agno. l. 1. in prin. si. de dan. infect. l. 3. §.
prætor 16. qu. 3. §. potest in uer. is autē
infra de dol. & cōtu. contingit. & c. ul.
ti. infra de cle. non re. ex tuz denuncia
bit cognatis & amicis ut absentem de
fendat uel uenire procurent. ff. ex quib.
cau. ma. l. ergo. ff. quib. ex ca. in posses.
eat. l. hic autem nra qui fi. sint le. præ.
larum. Circa dilationes indulgentas
pro cōditione causæ temporis uel per
sonæ ut his consideratis iudex ordinē
edictorum uel compendium modere
tur. ut. ff. de iudic. l. nonnunquam. & ut
per eas delegati iurisdicō nimum nō
arctetur. ut supra de officio. delega. cō
suluit. Vt principales personæ in iudi
cio comparentes nō per aduocatos sed
per seiplos factum proponant. nisi for
te adeo fuerint indiscreti. ut eorum de
fectus de iudicis licentia per alios sup
pleatur. ut infra de iudicijs pastoralis.
Vt porrigantur libelli apti & conue
nientes rei de qua agitur. alioquin. iu
dex ex officio suo repudiet uel assessor.
ut infra de iud. examinata. si. si mē. fal.
mo. dixit. l. 1. §. si. autem. C. ut nemo
priu. prædij suis uel alie. titu. impo. l.
2. in fi. & ff. de assel. l. 1. uel quod sine
scriptis agatur in specialibus casibus
quos notabo infra de libel. obl. Item
ut per narrationem actoris & respon
sionem rei fiat contest. lit. ut dicam in
fra de lit. contest. ca. 1. C. eo. tit. l. una.
nisi agatur causa denunciationis uel in
quisitionis in quibus. nec libellas por
rigitur nisi sit contestatio litis. ut dicā
infra de accu. in qui. & denun. Item ut
iuretur de calumnia & de ueritate dicē
da. ut infra de iuramē. calum. Item ut
fiant positiones partium & interroga
tiones iudiciales. Item ut patienter au
diatur aduocatus. ut. ff. de offi. procon. l.
nec quicquam. §. circa. & Vt suppleat
defectus aduocatorum in iure. ut. C. ut

quæ de sunt aduoc. par. iu. sup. non autē
in facto suppleat nisi de facto iudici li
queat ut iudici & post lit. contest. Exē
pla. C. de appel. l. ampliore. C. de re
po. appel. l. 2. §. ultimo. Ideo autem an
te. lit. contest. iudex de facto. supplere
non potest. quia ante lit. conte. omnia
constant iudici. non ut iudici. sed ut pri
uato. & ideo dici cōsuevit quod ea quæ
ante lit. contest. contingunt non perti
nent ad officium iudicis. ut. ff. de xdi. l.
edic. l. xdi. l. §. itē sciendū. Fallit in ca
su. Nā iudex ex officio suo repellit pro
curatorem militem. etiam aduersario
suo tacente. ut. ff. de procura. l. filius. §.
uererani. C. de procura. militem. Sed il
lud contingit propter publicam utilita
tem. Nec obstat his quæ dicta sunt lex
quæ uidetur uelle quod iudex suppleat
de facto & ante lit. conte. ut. ff. de peti.
hære. l. ulti. nam quod ibi dicitur & si
non excipiat. exponendū est sic. id
est. si non habeat locum doli exceptio.
factis tamen consuluitur officio iudicis.
& sic intelligi suppleri de facto & post
lit. contest. supra de consue. c. ul. infra de
sen. & re iu. cum bertoldus infra de cō
ces. præ. c. ex parte. suppler autem iu
dex & ante sententiam opponendo ad
uocatis & quærendo. a patribus. & si
cur melius potest uerum inuestigando.
ut 30. q. ulti. c. ul. supplet etiam & post
sententiam. ut in fructibus. ut. ff. de re
iudi. l. Paulus. & Item locum habet in
dicis officium in omnibus quæ post lit.
contest. accidunt circa rem petitā uel
contingunt. uel si fructus ex ea perci
pianur. uel damnum in ea detur. siue
præteritum rei petitæ ad possessorem per
ueniat uel aliquid loco præterit. quæ post
lit. conte. accidunt ualde pertinent ad
officium iudicis. ut. ff. de rei uen. l. non
solum. & l. Item si uerberatum. §. j. &
C. de rei uen. certum est. insi. de offi.
iudi. §. post inchoatam. & §. eo quoq;
nomine. ff. de xdi. edic. l. xdi. l. §. sciē
dum. ff. de aqua plu. ar. l. si terrius. §. of
ficium. & ff. de usu. l. 1. Idem in dolo
uel culpa seu negligentia admissa post
lit.

lit. contest. sicut multis probatur exem-
 plis. ut. ff. de rei uen. l. qui petitorio. §.
 1. 4. Item iudicis officio sit delatio iura-
 menti circa quantitatem expensarum.
 ut in aut. de iudi. §. oportet. colla. 6. in
 quantitate damnorum. ut. infra. de his
 quæ ui. me. ue causa sic. ult. C. unde ui.
 l. si quando. 2. quæstione. 1. in primis.
 §. Item ex officio iudicis defertur iura-
 mentum. quandoq; actori. quandoq;
 reo. inspectis personarum & causæ cir-
 cunstantijs. ut infra. de iureiuran. c. ult.
 de qua materia plenius tractauimus.
 §. Item ut certam ferat sententiam pro-
 ut potest. ut. ff. de iudi. l. de qua re. & in-
 stru. de actio. §. curare. Item ut senten-
 tiam executioni demandet si egeat exe-
 cutione. nam si in rei uendicatione. pro-
 nunciatur pro possessore contra petito-
 rem absoluetur possessor nec est opus
 alia executione. si autem contra posses-
 sorem pronunciauerit. iubebit eum re-
 restituere cum fructibus. ut. ff. de rei uen.
 l. ut ex d. uerso. §. ubi alienum. Sed si pos-
 sellor neget se in prædicti restituere pos-
 se & sine frustratione uidebitur tempus
 restituendi causa petere. indulgendum
 est ei. ut tamen caveat de litis estimati-
 one cum sibi iussore. si intra tempus
 quod ei datum est non restituar. ut infra.
 de offi iudi. §. 1. In personali autem ac-
 tione debet pronunciare absoluendo
 uel condemnando. ut. C. de sen. & inter
 lo. om. iu. l. præfens. Non refert quibus
 uerbis utatur. nã siue dicat absoluo. siue
 dicat. mihi uidetur tibi nihil debere
 Seio. Item siue dicat condemnno in de-
 cem. siue dicat. præcipio Seium dare de
 cem. uel æquipollentia uerba ualent senten-
 tia. ut. ff. de rei iu. l. in sententia. de arbi.
 l. quid tamen. §. sed arbitri. infra. de uer-
 bo. signi. in his. In his igitur & cõsimi-
 libus de quibus exépli gratia aliqua su-
 per litera ipsa notauimus. iudicis officiũ an-
 te litẽ cõtest. actioni deseruit sicut mer-
 cenario & minister. & in tali implora-
 tione officij non est facienda litis cõte-
 statio. eo quod facta uel facienda est in
 principali cui per implorationem offi-

cij deseruitur. sicut alijs dicitur non es-
 se faciendũ litis cõtestationem in causa
 appellationis si facta est in principali.
 ut. infra. de appel. per tuas. Aliquando
 deficiente actione cum nulla comperat
 actio ad hoc quod inienditur implora-
 tur iudicis officium. & tunc succedit lo-
 co actionis licet non sit actio. ut. cum
 petitur in integrum restitutio a maiori
 uel minori non distinguo. ut. ff. de mi-
 nor. l. quod si minor. §. ulti. In hac igitur
 imploratione officij quæ loco ac-
 tionis succedit & procedit. ut dictum
 est. erit facienda litis contestatio. ut. in-
 fra. eo. ti. c. 2. in prin. Item imploratur
 officium iudicis principaliter ad inter-
 ponendum cautionem. id est. hoc so-
 lum agitur & petitur ut caveatur. ut cũ
 per legatarius sibi cauere de legato
 præstando. ut. C. ut in pos. lega. l. 1. ut
 cum uicinus petit sibi cauere de damno
 infecto ab eo cuius domus minatur tui
 nam. ut. ff. de damno infecto. l. prætor
 ait. §. ei. & l. iudex. §. hoc autem. Inciden-
 ter autem agitur de cautione interpo-
 nenda iudicis officio. ut ecce agebatur
 rei uen. coram iudice & re uilucapta
 post lit. contesta. iudex iudex cauere a
 reo quod non impignorauerit uel non
 manu miserit si seruus uendicabatur. ut.
 ff. de rei uendi. l. si post susceptum. uel
 agitur pigno. acti. iudex incidenter iu-
 bet creditorem cauere de dolo. ut. ff. de
 pigno. act. l. creditor. ubi ergo iudicis of-
 ficiũ principaliter intentatur nec de
 alio agitur nisi de eo quod per officiũ
 iudicis postulatur. libellus portigendus
 est. & litis contestatio facienda. ubi au-
 tem de aliquo principaliter agitur &
 incidenter imploratur officiũ iudicis su-
 per aliquo factũ super hoc qd per of-
 ficiũ petitur. litis cõtestatio locũ nõ ha-
 bet. ut infra. eo. tit. c. 2. & ppter ea locũ
 officij imploratio nõ habebat. infra. de
 appel. significare. quia cũ canonici con-
 uenissent episcopũ intelligi porrecto
 libello. & agerẽt cõtra eũ petitorio di-
 cẽtes q in macellis eorũ carnes uẽdi de-
 berẽt. unde episcopus iniuriose faciebat
 uendi

uendi in suis ut dicebant non poterunt quasi incidere & per officium iudicis postulare quod petebant principaliter per libellum. Suius uendendi reduci ad statum antiquum, nec mouet quod dicit ante lit. contesta. nam idem esset & post lit. contesta. & ideo ponitur in littera præsertim. Multa alia exempla poni possent in quibus iudicis officium imploratur principaliter tam in civilibus quæstionibus, quam in extraordinarijs criminibus puniendis. & in quibus incidenter siue ante lit. contesta. siue post sed sufficiat superiora posuisse causa breuis & summariz doctrinæ. † unde alibi dicitur officium iudicis latissimū est. ut. ff. de iurisd. om. iudic. l. j. eo quod ita late patet ut exempla quæ ponenda concurreret numerari non possent.

Summarium.

- 1 Maioritas quibus ex causis inter clericos consideratur.
- 2 Obedientia in quibus consistat.
- 3 Superiori quando & à quibus sit obadiendum.
- 4 Subditus an in dubio obedire teneatur superioris mandato.
- 5 Habens duos indices quorum unus præcipit unum. & alter contrarium, cui magis obedire teneatur.
- 6 Monachus an potius abbati quam episcopo obedire debeat. & in. 9.
- 7 Mandato introito superioris an sit parandum.
- 8 Vir an peccet mortaliter frangendo uotū abtinentie, ad mandatum mariti.
- 9 Monachi regulares magis sunt astricti obedire suo abbati vel priori, quam clerici seculares suo episcopo.

¶ DE MAIORITATE ET Obedientia. Rubr.

TRaſtauimus ſupra de miniſtris. Sed quia miniſtrorū. quidā ſunt maiores, quidam minores, ad hoc. n. diſpenſationis prouiſio gradus

diuerſos & ordines conſtituit eſſe diſtinctos. ut dum reuerentiam minores potioribus exhiberent, & potiores minoribus dilectionem impenderent, uera concordia fieret ex diuerſitate contextio. non enim eccleſia alijs ſubſiſtere poterat niſi huius magnus eam ordo ſeruaret quod celeſtium malitiarū exemplar nos inſtruit. quia dum ſunt angeli, ſunt & archangeli in poteſtate & ordine differentes. ut 89. diſtin. ad hoc. & ſicut membrorum uarietas per diuerſa officia & robur corporis ſeruatur & pulchritudinem repræſentat. ita uarietas perſonarum per diuerſa nihilominus officia diſtributa & fortitudinē & uenulaſtatem ſanctæ dei eccleſiæ manifeſtat. ut 89. diſt. c. 1. Idem poſt tractatum miniſtrorum ponitur hic rubrica de maiori. & obedientia. In hæc igitur rubrica tractatur de maiortate & minoritate miniſtrorum, & de obedientia maioribus à minoribus impendenda. ¶ Videamus ergo quibus ex cauſis maioritas inter clericos attendatur. & in quibus obedientia conſtat. ¶ Maioritas conſideratur ex quinque cauſis. † Poteſtate ſiue iuriſdictione. ordine conſecratione. antiquitate. prærogatiua ordinantis. Poteſtate ſux iuriſd. quæ præſt archidiaconus archiprebytero. ut ſupra de offi. archid. c. 1. Ordine quæ, præſt prebyter diacono ut 93. diſt. legitimus in fin. diaconus, ſubdiaconus & ſic deinceps. ut 93. diſtinct. à ſubdiacono. & hæc duo membra probantur in cap. lxxxix. diſtinct. ad hoc in fi. Conſecratione quia præſt episcopus prebytero. ut 95. diſt. olim episcopus. & episcopus cunctis in eccleſia conſtituitur. ut 25. diſt. per leſ. d. s. Antiquitate. ut prior habeatur qui prius fuerit ordinatus. ut infra eod. tit. c. 1. 75. diſt. ordinationes ſupra de elect. dudum ad audientiam. ff. de albo ſcrib. l. j. Prærogatiua ordinantis. ut maior habeatur qui à maiore fuerit ordinatus. ut infra eod. tit. per tuas. ff. de albo ſcrib. l. 2. & hæc omnia nō ſupra de offi. arch. in prin. ſed

ibi omiffum est unum membrum felicitet consecrationis quod hic additur.

- 2 ¶ Obediaentia tñ uerò consistit in tribus: in reuerentia, iudicio & pcepto. Reuerentia debetur ei qui pcedit in ordine uel antiquitate ut 93. di. a subdiacono. ff. de albo scriben. l. 1. Vt minor assurgat maiori, nec sedeat stante maiore ut. 93. dist. non oportet. Vt maior pcedat, minor sequatur in sedendo; scribendo. ut 17. di. §. ul. 96. dist. bene quidem. ff. de albo scrib. l. 1. In incedendo, quamuis in hoc consuetudo Romana curæ contrarium seruet, nam minor pcedit & maior sequitur. Item in consuetis & honestis seruitijs faciendis ut infra eo. tr. statumimus supra de cōstit. quoniam, fallit in duobus casibus: ut cum minor ordine & posterior tempore maior est potestate uel iurisdictione, ut archidiaconus, qui & si inferior sit archipresbytero, tempore, & ordine, maior tamen illo censetur, & ei ab illo est obediendum. ut 25. dist. in perlectis. Item fallit cum minor gerit uicem & locum maioris, ut 93. dist. in ca. ul. ¶ Obediaentia iudicij & pcepti debetur ei qui pcedit iurisdictione uel consecratione, nā alias sententia a nō iudice lata nullus est momenti, ut infra de iudi. at si clerici. C. si a non consp. iudi. per totum, & idem in pcepto ut. 7. q. 1. quia frater. Virtus autem, siue efficacia pcepti est quod subditus tenetur obedire pcepto pælato siue necessitate, aliter peccat mortaliter immo ariolus & idolatria iudicatur. Obediaentia uerò uictimis iure pæponitur, quia per uictimas aliena caro, per obediaentiam propria caro macatur. ut 8. q. 1. sciendum quod intelligo cum superior pcepit licitum & honestum.
- 3 ¶ Obediendum tñ est superiori a clericis in omnibus quæ ad diuini cultus obsequium pertinent, uel quæ ecclesiasticæ utilitatis cura per agere suaserit, ut in pæalleg. ca. 7. q. 1. quia frater, unde si pæcipiat superior aliquid contra Deum, non est ei obediendum, quia tunc

Deo magis quam homini obediendum est. Vnde non semper malum est non obedire, & obediaentia non est seruanda in rebus illicitis. ut 11. q. 3. si dominus: Nunquam enim propter obediaentiam, malum committendum est, sed aliquando debet bonum quod agitur intermitteri. 2. q. 3. quid ergo. ¶ Sed quid si subditus tñ dubitet an sit licitum, uel nō quod a superiore mandatur. Respondeo in dubio obediat, nam & si fortasse reum faciat superiore iniquitas imperandi. Innocentem inferiorem ostendit ordo seruendi. ut 23. quæstio. 1. quid culpatur, in. si. nec mireris, si circa idem mandatum peccet idem pæcipiendo, nō autem inferiorem obediendo, nam & hoc alias contingit. ut 24. quæstio. 5. manifesta & c. noluit & infra de iureiur. debitores. Item & si onerosum sit quod mandatur obediendum est. ut 19. distinctione, in memoria. & si in ista correctio sit tolleranda est. ut. ca. distinctione contra morem, & quod dixi in dubio obediendum intelligi nisi dubietur esset crassa, & supina: quæ non excusaret, ut si superior mandet aliquid quod sit contra articulos fidei, contra pcepta & prohibitiones, contra generale statutum ecclesiæ. In talibus non excusaret dubitatio, quia nec ignorantia, ut 16. quæstio. 1. si cupis. Qui enim tunc Deo sunt nesciente a domino nesciuntur, unde si quis ignorat ignorabitur. ut 38. dist. qui ca. ¶ Sed ponit tñ quod aliquis duos habet iudices, unus pæcipiat unum, alter contrarium iubeat cui erit magis obediendum uidetur. Augustinus pro regula tradere quod maiori sit obediendum. ut 11. q. 2. qui resistit. Sed obijciunt de clericis subiectis episcopo qui magis tenentur obedire episcopo, quam metropolitano. ut 9. quæstio. 2. per totum: tñ Obijciunt & de monachis qui magis tenentur obedire abbati quam episcopo. ut 58. dist. ca. 1. & 2. Nec episcopus debet relaxare sententiam excommunicationis latam a plebano, ut supra de offic. ordin. cum ab ecclesiis. Ad quæ respondet deo.

deo. Canon ille loquitur quoniam ne-
gotium super quo mandatur translatu
est ad superiorem iudicem per appella-
tionem. tunc ad eum spectat negotium
principale. arg. supra de offi. deleg. pru-
dentiam. in fine. & ideo maiori est obe-
diendum. uel loquitur quando minor
habet iurisdictionem à maiori. & maior
reuocat in eo casu in quo potest. ut. ff.
de iudi. l. iudicium. & arg. ad idem. C.
de offi. recto. provin. l. potioris. uel si be-
ne intelligatur littera illius canonis ces-
sant obiectiones. nam in primo ex-
plo loquitur de curatore qui nullam ha-
bet iurisdictionem. & si habeat admini-
strationem. loquitur de proconsule
qui habet iurisdictionem. & ideo ei obe-
diendum. In secundo exemplo prin-
cipis de proconsule & principe. Item de prin-
cipe & de Deo in quibus casibus in in-
dubitanter principi contra mandatum
pro consulis & deo contra mandatum
principis. est parentum. ut 8. di. quæ
contra mores. in fin. ¶ Vnum non ob-
misit quod mandato superioris onero-
so est parendum. ut 19. in memoriam.
& patientissime tolleranda est etiã in-
iusta correctio. ut. di. contra morem.
Et hæc omnia locū habent in duobus
ordinarijs iudicibus. Cæterum si duo
sint dele. contraria alicui mandantes
tunc locum habet decre. de receptis.
8. cū contingat. ¶ Quid si de uxore an pec-
cet mortaliter frangendo uorum abstin-
entia ad mandatum mariti. cum ma-
iori potestati potius parere debeat quā
marito. ut superius dictum est. Respon-
deo. Deo obedi. in hoc quod marito
obedit. quia hoc facit iuris auctorita-
te. ut 33. qu. 7. manifestum est. c. inquit.
9. ¶ Quid si episcopus uelit monachū in-
litere prelatum in ecclesia seculari.
Abbas nolit. cui magis obediendū est.
Respondeo abbati. ut 16. qu. 1. cum pro-
utilitate. & c. monachi. § 8. dist. 1. & 2.
Nec obli. 16. qu. 1. qui uere. quod enim
ibi dicit nisi iubeatur ab episcopo. sup-
pleo cum licentia abbatis. Sed fateor
quod si episcopus uelit causa necessita-

ris secundū uetera iura & statutum an-
tiquum ecclesie. ut 50. dist. priscis. siue
hodie causa utilitatis. ut in ca. cum pro
utilitate. cogendus est abbas consenti-
re & monachum licentiarie uel superio-
rem agendum. ut no. in eo qui postula-
tur in episcopis. si à suo prelato non cō-
ceditur supra de postula. circa princip.
¶ Itē si episcopus uocet monachum ad
se ad ministerium cubiculariatu pun-
quid potest inuitum inuito abbate ab-
strahere uide ut quod sic ut 2. qu. 7. cū
pastoris. Sed puro. cōtrarium. quia hoc
est priuilegium solius papæ quemlibet
ad se uocare clericum uel monachum.
ut 9. qu. 3. per principalem. sed si uocet
ad se monachum. & abbas cōtradicat.
monachus debet obedire Papæ ut 8. di.
sinc. quæ contra mores. & 11. quæ. 3.
qui resistit. ¶ Itē quid si prelatus uocet
aliquem religiosum ad suum coniun-
ctum ubi religiosus generalia statuta
sui ordinis obseruare non potest. puta
prelatus frequenter equitat & fratrem
predicatore secum frequenter equi-
tem ducit. cum sit de generali statu
ordinis ut nullus equitet nisi infirmus.
& certē consulo ut ad castrum propriū
reuertatur. nec periculum suum expo-
nat commodis alienis. ut 40. distinctio-
ne. sicut non suo. & idem dico in stare
minore prelato alicuius camerario con-
stituto cum sit de generali ipsorum sta-
tuto uel denarios non contingant. Sa-
tis enim absurdum reputo talium ma-
nus ex contractu pecunie rubiginosas
fieri & frequenter insilire calculo ra-
tionum. quem enim sensetis aut sem-
per aut crebro de nummis loquentem
institorem potius habere quam mona-
chum. ut 16. questione prima si cupis.
10. ¶ Et nota quod monachi & regulares
magis sunt astricti obedire suo abbati
nel priori tanquā qui renunciauerunt
propriæ uoluntati quam clerici secula-
res suo episcopo. ut 12. qu. 1. nō dicatis
supra de offi. ordi. quanto. Item clerici
sunt magis astricti quam laici. arg. 71
distin. primarius.

Summarium

- 1 Treuga quid sit, & quid sit pax.
Treugarum quot species sint.
- 2 Fides an sit seruanda eo tempore, quo treuga conuenientialis finitur.
- 3 Treuga canonica quando sit seruanda, & quando bellum cessare debeat.
- 4 Treuga canonica quibus personis perpetuo debeantur.
- 5 Prelati & maxime episcopi tenentur discordantes ad concordiam reuocare.
- 6 Episcopus propriam iniuriam non uindictat.
- 7 Episcopus an possit iniuriam ecclesie remittere.
- 8 Pater iniuriam illatum filio remittere potest.

DE TREVGA ET PACE.

Rubrica.

Quia ad officium iudicis spectat pacificare discordes, ut 90. distinctione per totum & maxime in capitulo discordantes, capitulum diffidentes. Idem post tractatum de officio iudicis ponitur rubrica de treuga & pace. Videamus igitur quid sit treuga, quid pax, & quibus temporibus potissimum pax & treuga debeant obseruari.

1 Treuga est securitas prestita personis & rebus ad tempus discordia nondum finita. Pax est discordie finis. Item treugarum duz sunt species. Nam alia conuenientialis alia canonica. Conuenientialis ex conuentione recipit formam, sicut & contractus ex conuentione legitur idem formam accipiunt, ut ff. de positi. l. j. §. si conueniat. ff. de re iur. l. c. tractus. sicut ex ultimis uoluntatibus uoluntas est lex, ut in autem. de nup. §. disponat colla. 4. ¶ Eo autem tempore quod ex conuentione finitur etiam hosti fides seruanda est, ut 23. q. 1. noli. 23. q. 4. Innocens, quod intelligo si & infidelis seruat fidei aliam non, ut infra de iureiur. peruenit. 27. quzstio. 1. sed infidelis. C. de transac. l. si diuersa pars & l. cum pro-

ponis. ff. loca. & conduc. l. quzro. §. inter locatorem. 95. dist. 10 subiectus licet sit ar. contrarium. 11. quzstio. 3. inter uerba in fine. 33. quzstio. 5. quod Deo. 3 & 22. quz. 2. utilem. ¶ Et est treuga canonica quz preter omnem conuentionem certis diebus & temporibus seruanda est ut infra eo. ti. cap. 1. ¶ Sed contra hoc opponitur, aut loquitur de iusto bello aut de iniusto. Si de iusto, a tali etiam his diebus de quibus hzc decre. loquitur cessandum non est, ut 18. qu. ulti. si nulla. Si autem de iniusto, hoc nullo tempore faciendum, ut 11. qu. 3. Iulianus. & c. si dominus 23. quz. 2. c. 1. & 2. Solutio, potest hoc intelligi de iusto bello à quo & si nullo tempore sit cessandum, minus tamen ei uacandum est his diebus & temporibus de quibus hzc decre. supponit & hoc idem innuit illud decretum si nulla, cum dicit si inuicibilis urget necessitas uel importunitas. Item potest intelligi & de iniusto bello, quod si nullo tempore sit faciendum minus tamen his diebus, & temporibus quam alijs. Ad has treugas canonicas obseruandas tres funiculi colligantur, excommunicatio dicere sanorum, confirmatio uiciorum episcoporum, & mutuum consilium & auxilium a corpore episcopis impendendum, ut infra c. 1. & 90. di. precipimus & c. prelatum. ¶ Sed queritur an episcopi conueniantur transgressores si hoc non seruunt. Et potest dici quod non eo quod non sunt hzc moribus uentium approbata, ut 4. dist. §. leges. ¶ Quare autem his diebus & temporibus de quibus loquitur hzc decreta, treuge canonice potius sint seruande super litera ipsa notauimus. Et est sciendum quod etiam sunt personz quibus perpetuo canonice treuge debentur ut sunt presbyteri, monachi, conuersi, peregrini, mercatores rustici euntes & redeuntes & in agricultura existetes. Item & animalibus quz arant semina & quz portant ad agrum, ut infra eo. ti. ca. 1. ¶ Item romipetaz & oratoria uisitantes, ut 24. quzstio. 3. li

3. si quis romi petas, habent autē hoc privilegium rultici quandiu fuerint in agricultura sicut milites donec pugnāt. ut. C. de restit. mil. l. ulti. & C. quibus non ob. lon. tem. præscr. l. al. sic clerici. monachi, & conuersi donec in ecclesijs canonicæ ac regulariter uiuant. ut. C. de epi. & cle. l. generaliter. & sic legati gaudent privilegio donec in legatione cōsistunt. ut. ff. de iudi. l. 2. §. planē. sic animalia quæ ad culturam agri pertinent. ut. C. quæ res pigno. ob. pos. l. pignorum. In summa hoc sciendum est quod quilibet prælatus et maximē episcopus prius de plano & absq; cōactione postmodum autem iurisdictione & potestate debet discordantes ad concordiam reuocare 90. dist. c. 1. & 7. q. 2. primates. & litigantes reconciliare. ut. ff. de usur. l. si ususfructus. §. æquissimum. ff. de off. præsi. l. illicitas §. ne potentiores. §. Sed obijciat si sic inter litigantes componatur remanebunt crimina impunita quod est contra legem. ut. ff. ad l. Aquil. l. ita uulneratus. ¶ Item expedit crimina nocentium esse nota. ut. ff. de iniur. l. eum qui infrā de colla. 2. 1. & 2. ad quod respon. deo quod dixi superius locum habet in causis civilibus in actione iniuriarum quā quilibet remittere potest si iniuria non contingat ecclesiam. ut. a. 3. quæstione. 4. si is qui. & si sit facta non faciēda ut. ff. de pac. l. si unus. §. pacta. ¶ Item hoc intelligo in ciuilibus actionibus. eo saluo quod in quibsdam casibus cōpositionis remediū locū non habet. ut. infrā. eo. ti. proximo. c. ulti. Item hoc intelligo. ubi de crimine ciuilitur agitur. nā & si crimen quis remittere ne queant potest nedū à ciuili actione sed ab actione desistere. ut. infrā. de accu. & inquisitio. ueniens. quando autē ab accusatione impune possit desisti & quando non, & quando crimē in abolitione ueniat. suo loco dicemus. ¶ Itē notandum

6. quod episcopus propriam iniuriā uindicare non potest. ut. a. 3. quæstio. 4. inter quærelas. Sed eam debet remittere.

quia ei sanctitas ignoscendi gloriam dereliquit. ut. C. de epi. & cle. l. si quis in hoc genus. sed non facile dimittere dim. Nam reipublicæ quibell pœnas facile non dimitti. ne ad maleficiā temerē quisquam proficiat. ut. C. de pœnis. l. si operis. ¶ Quod autē iniuriarum ecclesiæ possit remittere. quibsdam argumentis suaderi potest. Nam episcopus est pater ecclesiæ. ut. 95. di. esto. sed

8. pater iniuriarum illarum filio remittere potest. ut. ff. de iniuri. l. sed si unus. §. filius. Item actio iniuriarum nō est in bonis ecclesiæ atqueam intēretur. & lis super ea contestetur. ut. ff. de iniuriarum actio. unde cum non sit in bonis ecclesiæ potest eam remittere sine cōsensu capituli. ut. infrā. de his quæ sūt. à præ. cum in apostolica. Sed hoc nō puto fore uerū. nec obstant argumenta superiora. Nam & si dicatur episcopus pater est tamen ecclesiæ procurator. ut. infrā. de dona. c. 2. 10. q. 2. castellas. 12. q. 1. cult. 12. quæst. 2. sine exceptione. In illa cū apostolica. fauor religionis attenditur. summa autem est ratio quæ pro religione facit. ut. ff. de religio. l. sunt personæ.

Summarium

1. Pactum quid sit.
2. Pactum unde dicatur.
3. Pactorum quot species sint.
4. Pactorum diuisiones due sunt.
5. Pactorum uires an porrigantur ad alias personas.
6. Pactorum effectus quis sit.
7. Pactum nudum quod sit, & quot modis uelutur.
8. Pœna non seruanti pactum, qua sit.
9. Pactum omne an sit seruandum.

¶ DE PACTIS. Rubrica.

Explieito tractatu ordinādorū & officiorū. Accedimus. ad præparatoria iudiciorum, sed quia homines ut iudicia euijēt pacta in eū & transactio.

transactioes. Tecirco de his pzmittitur. Et primo de pactis eo quod decetius & honestius gratis à lite discitur quam pecunie interuentu. & quia pacta generaliora sunt quam transactiones. Videamus igitur quid sit pactum & unde dicatur. quot sint species pactorum & quot diuisiones. & ad quos vires pactorum porrigantur. de quibus rebus pacisci possit. & quis sit effectus pactorum. & quæ pœna sit non seruanti pactum. ¶ Pactum est duorum pluriuue consensus in idem si dandū uel faciendū. non autem in eodem uero uel falso. Nam si duo uel plures consentiant in hoc uero scilicet Titium esse hominem. uel in hoc falso Titium esse alium. non erit pactum. quia non erit obligatorium talis enim consensus neutrum alteri obligat. & quia dixi dandū uel faciendū. intellige alteri paciscendum ab altero. Quid enim si paciscar tecum inuito Titio quod Titius det seio pactum nullum erit. Sed si paciscar tecum ut des Titio. pactum erit quandoque utile. quandoque inutile ad agendum. ff. de uerbo. oblig. l. stipulatio ista §. alteri. & §. si stipuler Nec mireris si pactum inutile ad agendum pactum uocetur nam sic à lure uocatur ut. C. eod. tit. l. debitorum. & l. pacto. & infra eod. tit. cap. ultimo. & per hoc quod dixi pactum duorum pluriuue, differt à pollicitatione. quia pollicitatio est solius offerentis promissio ut. ff. de polli. l. pactum. promissio autem referri potest nedum ad pollicitationem. sed ad nudum pactum. Item ad stipulationem. ut. ff. de adl. edic. l. sciendum. §. 1. ¶ Dicitur autem pactum à pactione. ut. ff. eodem titulo. l. 1. pactio uero à pace & actus. quasi pacis actus. Nam qui paciscuntur ex diuersis & contrarijs motibus animorum post multa uia ria certamina in unam consonantem sententiam conuenire dicuntur. C. de rescinden. uendi. l. si uoluntate. & ff. eo. tit. l. 1. §. conuentionis. Et hoc nomen pactum generale est ad omnia

quæ aguntur inter partes causa contrahendæ uel tollendæ obligationis. sed nomen conuentionis generalissimum est Nam & scholares in scholis. & clerici in capitulo. & populus in foro conuenire dicuntur. ut in prædicto. §. conuentionis. Vel dicitur pactum à percutu sione palmarum. Veteres enim cum se obligabant palmas percutiebant in signum non uiolande fidei. unde pactum quæ si palmæ iētus. ¶ Pactorum species duæ sunt. ¶ Quædam in rem. quædam in personam. In rem sunt quoties generaliter paciscor ne petam. In personam quotiens ne à persona petam. In primo autem in casu nec ab illo cui sit pactum peti potest nec ab hæredibus eius sed nec is qui paciscitur. nec eius hæres petere potest. In secundo uero casu pactum personale ad alterutrum non pertinet. nec etiam ad hæredem. ut. ff. eod. tit. l. idem. §. pactum. utrum autem in rem an in personam pactum factum sit non minus ex uerbis quàm ex mente contrahentium æstimandum est. Plerumque enim persona pacti inseritur non ut personale sit pactum. sed ut demonstraretur cum quo factum sit. ut. ff. eod. tit. l. 1. §. pactorum ¶ Diuisiones igitur pactorum similiter sunt duæ. Quædam enim sunt utilia. quædam inuilia. utilia sunt ea omnia quæ non inuilia. Inutilium uero exempla multa ponuntur ponam tamen de multis aliqua causa breuiter instructionis. ¶ Sunt igitur pacta inutilia ratione personarum ut si paciscatur furiosus qui nec expressè consentire potest ut. ff. de actio. & ob. l. 1. §. furiosum nec tacitè. ut. ff. loca. & condu. l. qui ad certum. nisi in casu. ut. ff. solu. ma. l. 2. §. olim. unde furiosi matrimonio contrahere non possunt. ut. 22. quæstio ne. 7. neque. ut. ff. de sponsis. l. furor. ff. de ritu nupt. l. oratione. §. furor. nec etiam se ad religionem obligare. ut. 22. q. 1. Consaldu. infra. de regula. si cut tenor. quod intellige in continuo furioso. secus se habeat dilucida interualla.

ulla. ut 7. questione. 1. quævis. C. qui
 testa. fa. pos. l. furiosus. insti. eodem
 titulo. §. furiosus. quomodo enim reus
 cõstituitur qui nescit quid faciat. ut 15.
 questione. 1. aliquantos. Item, inutile
 redditur pactum ratione personæ in pu
 pillo qui nondum est doli capax. ut ff.
 de accu. & ob. l. prima. §. furiosum. ff. de
 nou. l. 1. in fi. ff. de condi. inde. l. quod
 pupillus, uult obligari. secus si sibi ue
 lit alium obligare quod potest etiam si
 ne tutore. ut ff. de auc. tu. l. obligari. &
 idem omnino in prodigo. ut ff. de uerb.
 obliga. l. is cui bonis. & idem intelligo
 ut obligari uel alios sibi obligare non
 possunt in monachis regularibus & cõ
 uersis professis. qui personaliter paci
 scuntur. ut ar. infra de confir. uti. uel inu
 ti. ad nostram. & c. porrecta. secus si cõ
 templatione monasterii cui per tales
 acquiritur. ut. C. de episc. & cle. l. Deo
 nobis. §. hoc etiam. 18. q. 2. abbates. 16.
 q. 1. monachi. Itẽ deficiunt pacta & inu
 tilia sunt ratione personarum, ut in ui
 ro & uxore qui sibi donare non possunt
 seu uendere. ut ff. de dona. inter uir. &
 uxo. l. 1. & l. si sponsus. §. circa. Item. ra
 tionem potestatis. ut. C. de contracti. iud.
 l. 1. & idem intelligo in legatis dum le
 gatione funguntur. ne per impressionẽ
 contrahere uideantur in prouincia in
 qua legationem exercent. ut. C. de his
 quæ ui me. uecan. si. l. si per impressio
 nem. Item inter patrem & filium nisi
 de castrensi peculio uel quasi: ut insti.
 de inuti. l. i. §. item inuti. ff. de iudi.
 lis nulla. inter seruum & dominum. ut.
 C. de transac. l. interpositas. Item defi
 cit pactum si res quæ in pactum deduci
 tur non existit in rerum natura. ut ff. de
 contrahen. emp. l. domum. nisi mora
 præcesserit. ut ff. de uer. ob. l. inter stipu
 lantem. §. pe. Item si homo liber, res sa
 cra uel religiosa deducantur in pactum
 ut insti. de inuti. l. i. §. idem iuris. Item
 sunt uel sunt inuilia pacta ex alijs cau
 sis quæ conueniantur in eo. ti. inst. de
 inuti. l. i. Item cessat pactum in colla
 tione rerum spiritualium. ut. 1. quæst. 1.

quam pio, cum suis concordant. Item
 cessat in rebus prohibitis etiam si iura
 mentum fuerit appositum. ut infra de
 foro compe. Si diligenti, infra de iur. iur.
 tua C. de legibus & cõti. l. non dubiũ.
 Item cessat in his quæ obseruata uer
 gunt in animæ detrimentum. Item pa
 ctum turpe uel rei turpis aut impossibi
 lis de iure uel de facto nullam obliga
 tionem inducit ut infra eo. titu. ultimo.
 Sunt & aliæ diuisiones pactorum quas
 omitto eo quod sunt mere legales.

- 5 ¶ Porriguntur & uires pactorum ad alias
 personas ut probatur hoc. ff. eo. titu. l. si
 tibi. cum legibus sequentibus usque ad
 le. si unus. ¶ Item pactum prædecesso
 ris obligat successorem sicut patris filiũ
 si pactum fuerit in utilitatem ecclesiæ
 contractum. ut infra de solu. ca. 1. alias
 secus. ut infra de præca. c. 2. ¶ Pacisci nõ
 possumus de rebus spiritualibus. de pro
 hibitis. & de his quorum non est com
 mercium. ut superius dictum est intra
 titu. de pacto inuili ratione rei. ¶ Effe
 6 ctus & pactorum est. ut quod in pactũ de
 ducitur obseruetur. ut infra eo. c. 1. & 3.
 & quamuis secundum leges ex nudo pa
 cto non oriatur actio. ut ff. eo. titu. l. iu
 re gẽrium. §. sed cum nullam. C. de rer.
 permuta. ex placito permutationis. præ
 ter quã in quibusdam casibus quos non
 prosequor cũ sint prorsus legales, tamẽ
 secundum canones ex nudo pacto & ex
 simplici uerbo aliquis efficaciter obli
 gatur. ita ut de iur actio conera cum ut
 hic in ca. qualiter. 12. qu. 2. quicunq;
 suffragia & q. 5. quia Ioannes. Et est ra
 tio canonum. quia dum quis uenit con
 tra simplex uerbum mortaliter peccat.
 ut 22. q. 1. prædicandum. Et ideo quæ
 procedunt de labijs meis non faciã ir
 rita. Cor enim loqueris conuenire de
 bet ori quod loquitur. ut 23. di. psalmi
 sta. Nec Deus uult aliquam differentiã
 fieri inter simplex uerbum & iurame
 7 tum. ut 22. quæ. 5. iuramenti. ¶ Dicitur
 autem pactum nudum quod nõ uesti
 tur aliquo genere uestimenti. Sex au
 tem modis uestitur pactum. Re uerbis,
 Q literis,

litteris, consensu, contractus conhzren-
tia, rei interuentu ut in l. i. de uerbo. ob-
h. & ff. de pac. l. i. iuris gentium. §. quin-
8 imò & §. sequentibus. ¶ Pœna non ser-
uantis pactum est, ne alius teneatur sta-
re pacto. & pœna appositâ committa-
tur, ut infra de pœ. constitutis infra de
iureiuran. peruenit. C. de pactis cū pro-
ponas infra de censibus. cum olim. C.
de transac. cum mota. & hoc si alius pa-
ctum seruauit, alias neutra partium cō-
mittitur, ut in eadem decre. dicitur. ¶ In-
9 summa notandum est quòd t̄ omne pa-
ctum quod seruatum nō exigit animæ
detrimentum seruandum est, ut dicimus
in iuramento. ut infra de iureiuran. si ue-
rò. & 2. quæstio. 4. si aliquid. nec fit in-
damnum alterius quamuis sit in dam-
num non pacifcentis, ut infra de iureiur-
ran. cum contingat. Sed obstat in eod.
nō. debitoribus, ubi pactum de soluendis
usuris non seruatur. Sed iuramentū ser-
uatur Ad quod respondeo. ibi pactū nō
seruatur. non iuris auctoritate seu per-
missione & eodem modo iuramentum
seruatur per aliam decre. eodem titulo
ex administratione. ¶ Item nō quòd po-
sterius pactum præiudicat priori. C. eo.
titulo pacta nouissima. ar. infra de cen-
sibus cum olim.

Summarium

- 1 Transactio quid sit.
- 2 Transactio unde dicatur.
Transigere qui possint.
- 3 Transactio an in criminalibus locum ha-
beat.
- 4 Transactio an esset in actionibus famosis.
- 5 Generali in remissione qua non ueniant. Cui
qua ueniant.
- 6 Prælati an transigere valeat causa eccle-
sia sine consensu capituli. C. na. 7
- 7 Transigi an possit si agatur super ecclesia.
- 9 Causa in quibus transactio locum non ha-
bet.
- 10 Transactionis effectus qui sunt.

DE TRANSACTIONIBUS. Rubrica.

Dictum est supra de pactis in ge-
nere. nunc autem tractatur de
pactis in specie scilicet de tran-
sactionibus quæ sunt quædam pacta. Vi-
deamus igitur quid sit transactio, Unde
dicatur, quis possit transigere, de qui-
bus rebus. & in quibus rebus cesset transac-
tio, & quis sit transactionis effectus.

1 ¶ Transactio t̄ est de re dubia & lite in-
certa neeum finita non gratuita pa-
ctio. Licet autem intelligo præsentem
uel futuram. quia & ante litem contesta-
fieri potest transactio. ut ff. de cōdi. in-
de. l. eleganter. §. si quis post. Item litē
ex audio iustam siue iniustam. ut. C. eo-
dem titulo. l. 2. Si tamen is qui agit cer-
tet se fouere iustā causam. alioquin cō-
tra. ut ff. de condi. indebi. l. in summa. cū
distingatur inter insistentē ut si actor
per calumniam insistat nulla sit transac-
tio. Sed si reus per calumniam resistat
ualeat transactio quo ad eum. ut. C. eo.
titulo. l. sub prætextu licet per aliam
uiam hoc est per actionem de dolo. uel
replicationem doli consulatur actori,
ut ibidem dicitur. quando reus dolo in-
duxit actorem ad transigendum. Non
gratuita idē dicitur. quia transactio
nullo dato uel promisso uel retento nō
procedit. ut infra eodem titu. super eo.
C. eodem titulo l. transactio. Non fini-
ta uerò dicitur, quia si iudicatum esset,
non appellari posset. nec aliquo reme-
dio attenuari. Nec de sententia dubi-
tatur, si fiat transactio nulla erit. ut. ff.
eodem titulo. l. post rem. & de condi. in-
de. l. eleganter. §. si post tē. Potest enim
esse quòd is qui cōuenitur dicat uerum,
est me esse condemnatum tibi ad decē
& uerum est quòd debeo, sed si uis esse
contentus quinque dabo tibi inconti-
nenti quinque. tunc transactio nulla.
sed si negaret iudicatum ad eò tamen li-
quida foret probatio ut non sufficeret
negare. adhuc idem est. ut. C. de pœ-
nis.

nis. l. qui sententiam. ¶ Dicitur autem
 1 transactio ¶ quasi actionis transirio, eo
 quoddam qui transigit transiit & discedit ab
 actione. & ita propria dicitur transigere
 is qui agit. ut. C. eodem titulo. l. 2.
 ¶ Possunt autem transigere domini. re-
 rum uel actionum tutores & curatores
 habentes liberam administrationem.
 ut. ff. de procurato. l. procurator. prae-
 lati ecclesiarum. Item procuratores
 habentes speciale mandatum. ut. ff. de
 procura. l. mandato. & l. procura. tuto-
 rum. Item dati in rem suam qui domi-
 nis praeruntur. ut. ff. de procurato. l.
 procuratore. ¶ Potest transigi in om-
 nibus ciuilibus. ut. C. eodem titulo. cau-
 sas. non tamen in spiritualibus ut infra
 eodem titulo. constitutus. Potest in eis
 intervenire amicabile compositio. ut
 infra eodem titulo. cap. 2. & cap. de ce-
 tero infra de decimis. suggestum. & ca.
 ex multiplici infra de confirma. uti.
 uel in iuri. uenerabilis nisi dicatur tran-
 sactionem fieri posse in spiritualibus.
 ut datur spirituale pro spirituali. sicut
 in permutatione dicimus ut infra de
 re. permu. cap. ad quæstiones. uel nisi in-
 terueniat superioris auctoritas pro bo-
 no pacis. ut infra de praebe. nisi & ar.
 ff. de his qui no. infra. l. furtim accipe. §.
 3 qui iussu. ¶ In criminibus autem inter-
 uenire potest transactio in his quæ irro-
 gant poenā sanguinis. ut. C. eo. tit. l. tra-
 nsigere. 2. quæ. 3. §. notandum. in uersu. in
 omnibus. Sed & tunc accusator inci-
 dit in Turpilianum ut. ff. ad Turpi. l. ab
 actione. sed hoc nihil ad rem cui igno-
 scitur si quoquomodo sanguinem suū
 redimit. ut. ff. de bo. eorū qui ante sen-
 mor. sibi consciue. l. 1. hoc tamen fallit
 in adulterio. ut. l. transigere. ca. eod. titu.
 Sed hodie in adulterio uidetur corre-
 ctum ut in auth. ut nulli iudi. §. adu-
 lteram uel forte specialiter obtinet in ma-
 rito. uel uerius ibi non transigitur de re
 dubia & lite incerta. sed reconciliatur
 coniuncta. In criminibus autem quæ
 sanguinis poenam non ingerunt tran-
 sactio fieri non potest. sed gratuita pactio.

seu remissio sic ut. ff. de iure fisci. l. in fi-
 sci & ad le. l. de ui. publi. l. qui coetu. §.
 qui uacantem. & idem in adulterio di-
 cerem. Si autem data pecunia reus tra-
 nsigat cum actore transactio nulla est. &
 reus pro confesso habetur. ut de praeu-
 ri. l. in omnibus. & in praedictis. §. nota-
 dum. in uersu in omnibus. Et hoc fallit
 in crimine falsi. ut. C. eodem titulo. l.
 transigere. Unde uersus. Sanguinis & ea-
 pitis metuens de crimine poenam. Tra-
 nsige si placeat non transigit ullus adul-
 ter. In reliquis nulli liceat nisi crimi-
 ne falsi. Dat censura tamen noua me-
 chorite leuamen. Sed cum secundu
 canones nullum crimen irroget poenā
 sanguinis. ut 23. quæstio. 8. his 4 qui-
 bus infra ne cle. uel mona. sententiam.
 in nullo transigitur. Item in alimentis
 non transigitur sine praedictis auctori-
 te. ut. ff. eodem titulo. l. cum his usque
 ad. §. qui transigit. & §. si prator. & C.
 eo. titu. l. de alimentis. Item in quæstio-
 nibus quæ ex testamento proficiuntur
 non transigitur nisi inspectis cogni-
 tisque uerbis testamenti. ut. ff. eodem
 titu. l. de his. ¶ Item cessat transac-
 tio in actionibus famosis descendentibus
 ex maleficio. ut in actione furti. ui-
 bono. rap. iniuriarum. ut. ff. de his qui
 no. infra. l. furti. §. pactusue. secus est in
 actionibus famosis descendibus ex co-
 tractu. ut in actio. mandati. tutelæ.
 & depositi. ut. ff. de his qui no. infra. l.
 in actionibus. Item cessat transactio
 in iure subiectionis. ut infra eodem ti-
 tulo. praeterea. subiectio enim est spi-
 ritualis. & ideo aliquo dato uel pro-
 missio remitti non potest sed gratis
 potest. ut infra de religio. domi. con-
 stitutus infra de priuile. cum olim. sed
 potest episcopus in remissionem con-
 stituere censum sibi soluendum in re-
 cognitione domini ut infra de cen-
 omnis anima. uel ad iudicium perre-
 pte libertatis ut infra de priuile. reci-
 5 primus. ¶ Et notabis quoddam in gene-
 ralem remissionem non uenit iuridici-
 tio. ut 16. quæstio. 2. uersu in fine. Item

nec uisitatio nec procuratio. ut infra de donatio. pastoralis. infra de censu. cum uenerabilis. nec reuerētia. ut. C. de bonis liber. l. culti. Nec cathedralicum. ut infra de dona. pastoralis. Quid ergo uenit in generalem remissionem seu concessionem siue exemptionem. Respondeo. remissionem omnium temporalium ut in prædicta decret. pastoralis. ¶ Sed queritur si an prælatus possit transigere in causa ecclesiæ sine consensu capituli. Respondeo non ut infra eod. titu. contingit. sicut nec alienare ut 1. q. 2. sine exceptione. & 10. quæ. 2. § hoc ius potest. Sed agere potest causam ecclesiæ cum sit maritus & legitimus administrator. præstata tamen satisfactione quod capitulum ratū habeat: ut uides in marito in causa uxoris. ut. C. de procur. l. maritus. uel cum causa sit communia inter prælatum & capitulum. admitteretur prælatus ad agendum cum satisfactione de rato. sicut consors in causa sui consors. ut. C. de consor. eiusdem l. 1. defendere autē ecclesiam ex suo officio tenetur supra de rescript. edoceri. Sed ad primum opponitur. Prælatus habet liberam & generalem administrationem ergo transigere potest. ut. ff. de procur. l. procurator cui. & l. procurator tutorum & q. prælatus sit procurator ecclesiæ probatur infra de don. fraternitatis. 1. q. 1. c. 1. Item tutor transigit. ut. ff. de fur. l. interdum. § qui tutelam & prælatus tutor est. ut 16. q. 1. in canonibus. Item transigit administrator ciuitatis. ut. C. eo. tit. l. preces. & prælatus administrator est seu dispensator. 10. q. 2. præcariz. Ad primam obiectionem respondeo. ¶ Prælatus habet generalem administrationem sed non liberam. & ideo transigere non potest ut. ff. de procur. l. mandato. Vel dic quod prælatus transigere non potest alienando rem de qua agitur. plerumq. n. per transactionem fit alienatio. ut. C. de litig. l. ult. & secundū hoc prælatus potest agere sed non alienare. quamuis lex repuet hoc absurdū. ut. ff. de iure deli. l. ais prætor. Sed illud

est generale. Fallit tamen in prælato. Item in tutore & procuratore. Item nō obstat obiectio superius facta de tutore qui transigit. nā alio modo requiri. ut consensus capituli quam pupilli. Itē nō obstat superior obiectio de præfide. quia 8 præses habet liberā & generālē. ¶ Itē queritur an si super ecclesia agatur transigi possit. Respondeo non. ut infra eo. ti. constitutus. quod intelligo cum de ecclesia agitur tanquā de titulo seu de beneficio ecclesiastico. ut infra eo. ti. super eo. Ceterū si duo episcopi uel duo monasteria agant de ecclesia contendentes de proprietate illius de proprietate prædij alicuius. ut 16. q. 3. inter memoratos. tunc transactio locū habet & per mutatio dū tamen non detur temporalis pro spirituali. ut infra de re. permu. c. ad quæstiones. ¶ In summa notandum est 9 q. quædā sunt in quibus nec cōpositio nec dispensatio nec transactio locū habet. Quō. u. possit fieri per amicabilem cōpositionē uel per dispensationem seu transactionē ut uir dimittit uxorem a se iam superinduceret ut monachus existens monachus haberet propriū. ut infra de statu reg. cum ad monasteriū. ut subiectus in subiectione perdurans superiori nō obediat in licitis & honestis. In his ergo & consimilibus transactio locum non habet. ut infra eo. titu. c. ult. ¶ Effectus 10 transactionis est ut omnia instrumenta ad causam spectantia super qua transactū est. & quicquid aliud quod oppositis partibus ferre poterat sit uacuum & omnino irritum cassū & sola transactio ualidū perpetuūq. robur obtineat ut infra eo. t. c. 1. ¶ Itē ex ea datur exceptio in oī eo quo factū fuerat & transactū. unde si generalis fuit petitio & generalis transactio in oībus obstat exceptio. ut. C. eo. tit. l. sub prætextu & ff. eo. t. l. non est nisi reus dolo occultauerit speciem de qua deceptus est actor. ut. ff. de pact. l. tres. si uerō generalis est petitio & de specie facta transactio nocet exceptio in ea specie tantū. & idē est si specialis sit petitio & generalis quātū ad uerbū transactionis

sactionis. ut. C. eo. tit. l. si de certa & l. age. & ff. eo. t. l. cum acquiliana. & l. qui cū tutoribus. §. ul. & multo fortius idē si utrūq; fuit speciale. ut. ff. de pactis. l. si unus. §. pacta. & hic est effectus transactionis ex parte rei. Ex parte verò actoris non datur actio ex transactione, sei licet ut id detur uel fiat quoddam conuenit dari uel fieri ut recederet à lite. Et est ratio quia actori superest uera actio ad quam redire potest. & si opponatur exceptio ex transactione replicabitur nō debet ei fides seruari qui uult cōtra pacta uersari. ut. C. eo. tit. l. siue apud acta ut. C. de pac. l. cum proponas infra de iureiuran. peruenit. & si actori non superest uetus actio. detur ei conditio ab causam contra reum. ut se reponat in pristinam obligationem. ut. ff. de cond. causa da. l. si quis accepto. uel datur actori actio ex præsceptis uerbis ad interesse. quia est contractus do ut des. ut hic remittere sit dare. ut. ff. de cond. causa da. l. si mulier. & ff. de iure dot. l. si pater & l. quemadmodum. §. 1. & de præsceptis uerbis. l. ob eam. de dolo autem nō agit actor, quia non fuit dolo inductus ut transfigeret. licet ex post facto reus dolo fecerit quoddam non seruauerit fidem. ut ff. de dolo. l. 2. §. si quis. si autem transigendo dolo fuisset inductus actor ageret de dolo. ut. C. eo. tit. l. actione & l. sub prætextu.

Summarium.

- 1 Postulare quid sit. & qui postulare possint.
- 2 Clerici an possint postulare curam iudice seculari & num. 9.
- 3 Monachi quando possint aduocare, & canonici regulares.
- 4 Episcopi an possint aduocare. Sacerdotes an postulare possint.
- 5 Qui à postulando repellantur.
- 6 Aduocati non debent assumere causas desperatas.
- 7 Aduocatus quando teneatur si causam amiserit. & num. 7.
- 8 Aduocatus quia in suis aduocationibus obsequere teneatur.

al. 2. n. 26

DE POSTVLANDO.

Rubrica.

Pramisso tractatu de pactis. & de transactionibus ad preparatoria iudiciorum, accedimus & quia litigare uolens indiget postulante. id est aduocato seu patrono, idē subijcitur hic tractatus de postulando. ¶ Videamus igitur quid sit postulare, & qui possint postulare, qui & quibus modis repellatur à postulando. Et an clerici pro impensis patrocinijs salaria percipere possint. ¶ Be quidem postulare est t̃ desiderium suum uel amici sui in iure apud eum qui iurisdictioni præest exponere. uel alterius desiderio contradicere. ut ff. eo. tit. l. postulare & 3. q. 7. §. tria. ¶ Post sunt postulare ingenui & libertini habentes peritiam literarum uel experientiam causarum. ut. C. eo. tit. l. prouidentum. in prin. C. de iud. l. certi. & in auten. de iud. in prin. & 1. respon. coll. 6. Postulat autem quis aliquando uolens aliquando à iudice coactus. ut supra de offi. iud. c. 1. unde & prætor inquit ei qui non habet aduocatum ego dabo. ut. ff. eo. tit. l. 1. §. ait prætor. Et est sciendum quoddam si aduocatus inissus à iudice alicui patrocinium denegauerit. cum excusatione quod nequeat cōprobari careat foro, id est, nō aduocet ut. C. eo. tit. l. prouidentum & 3. q. 7. §. item. dabit inquā iudex aduocatum serminis, pupillis, de bilibus, & his qui suæ mentis non sunt uel qui propter potentiam suorum aduersariorū aduocatos inuenire nō possunt ut. ff. de offi. procōs. l. nec quicquā. §. ul. nec tunc gratis dare debet imò conuenit à parte uel à iudice statuto salario. pro facundia aduocati. pro modo litis & fori consuetudine. dummodo. quātitatē debitam non excedat. ut. ff. de uis. & extror. cog. l. 1. §. in honorarijs alijs autem personis non puto aduocatum dari posse cū per se & sua pecunia possit quilibet aduocatum habere. ff. de rebus eorum qui sub tu. uel cura. l. magi. §. in

§. in primis, ergo unde illud quod dicitur ei qui non habet aduocatum ego dabo sic exponitur, id est, si habere non potest, sicut & in actione aquæ pluuiæ arcendæ dicitur si aqua pluuiæ noceat, id est nocere poterit, ut ff. de statu li. l. La beo. ¶ Repelluntur ¶ ab aduocatione coram iudice seculari Clerici in maioribus ordinibus constituti, etiam si ecclesiastica beneficia non habeant, quia si sine titulo sunt ordinati tenetur eis episcopus providere, ut infra de præben. episcopus & c. cum secundum apostolum. Item & in minoribus constituti si stipendijs ecclesiasticis subleuantur nisi aduocent pro se & pro miserabilibus personis, ut infra. eo. ti. c. 1. Si uero beneficia ecclesiastica non habeant possunt aduocare etiam in foro seculari, quia instia negotiatio non est clericis pauperibus interdicta, ut infra, ne clerici uel mo. c. 1. Aduocare autem & salarium recipere licitum est pro aduocando, ut, 1. q. 3. non licet, sed in foro ecclesiastico licet utriusque. ¶ Monachi autem & canonici regulares nec in ecclesiastico foro possunt aduocare nisi forte id monasterij exposcat utilitas abbate nihilominus imperante, ut infra. eo. c. 1. infra ne clerici uel mo. non magnopere, & c. super specula. 16 q. 1. alia & c. placuit, & 15 q. 2. c. 1. ¶ Quid de episcopis. ¶ Dico quod nec in causa propria nec in causa ecclesiæ possunt aduocare, sed aduocatum habebunt non malæ famæ suspectum, ut, 5. q. 3. quia episcopus. Sacerdotibus autem non nisi pro seipsum, pro ecclesijs suis, pro personis coniunctis ac miserabilibus licitum est postulare, ut infra. eo. ti. c. ult. 14 q. 5. denique, & 16 q. 1. te qui dem. Opprobrium enim sacerdotibus si se peritos forensium causarum uel sine ostendere ut, C. de testat. l. consulta dinalia, C. de epis. & cler. l. repetita. ¶ Item repellitur ¶ quis a postulando quandoque iudicis officio, forte quia aduocati & assessoris officio simul utitur, ut, C. de assessor. l. ult. Item repellitur quia iudex uidentis ex una parte iudex & nouicijs ad-

nocatos, ex altera parte peritos & antiquos, uult æquam facere distributionem, & unum dare partem alteri indigenti cui aduocatus negat suum patrocinium, ut, C. eo. titu. l. providendum, & 3. q. 7. 5. tria, in uer. sin uerò. ¶ Item repellitur qui pactus est de sallario cum graui damno litigatoris & maxime de quocumque portione litis, ut, C. eo. titu. l. si qui aduocatorum, & 3. q. 7. §. arcentur. Item non catholicis, ut, C. eo. titu. l. nemo, de pœni. di. 1. nemo, infra de hæreti. ex cōmunicamus, §. præterea. Item repellitur quis per legem Iuliam repet. suspencioniam ob non iudicandum accepit, ut, si ad le. Iul. repe. l. ea. Item prohibetur quis a iudice, ne apud se aduocet, uel ne in prouincia illa aduocet, uel ne in perpetuum aduocet, quod ex forma decreti iudicis apparebit, ut, ff. eo. titu. l. puro, cum, l. fe. Item prohibentur aliqui postulare per edictum prætoris, cuius edicti sunt ordines, qui autem in ijs istis ordinibus comprehendantur his uerbis continetur, Non cuiusque datur ut possulet, immò uetatur additus pœnæ seruus, puer, actor, alienæ, Luminibus caesus, mulier muliebris passus, Et hæc omnia probantur, 3. q. 7. 5. tria, &, ff. eo. ti. l. 1. Pro impensis autem patrocinijs clerici sallaria recipere possunt, ut, 1. q. 3. non licet, nec enim tenentur proprijs stipendijs militare, ut, 13. q. 1. §. quia uerò, nec de suo facere beneficiū ut, 10 q. 2. præcariz. Et Greg. dicit, iustum nāq; est ut illi consequantur stipendium qui pro tempore suo commodum reperiuntur obsequium, 12 q. 2. charitate, Sed contra, 15 q. 2. obseruandū, Ad quod respondet eū Gratiano, quod illud decretū loquitur de professis, uel derogatū est ei per cōtrariā cōsuetudinem, ¶ Caveat ¶ autē aduocatus ne causas desperatas assumat & si forte a principio assumpserint ignoſceret, eū de uitio causæ patuerit cessante, & sallaria iā recepta restituant, ut, C. de iudi. l. item nō nouā, nā & tutor causam defendere debet pupilli si est iusta, ut, C. de administrat. tu.

fra tu. l. si bonam; alioquin bonam si-
dem agnoscere debet ut. ff. de admini-
stra. tu. l. quoties. §. si cui & idem in si-
deusfort. ut. ff. man. l. quintus & si ne-
que advocatus clientulum suum indu-
cat scienter ad mouendum uel defen-
dendum causam iniquam tenetur ei ad
danna & expensas. ar. C. de admini-
stra. tu. l. non est ignotum. Item tene-
tur si propter suam imprudentiam uel
negligentiam causam amiserit uel inir-
mitatem ut. ar. ff. ad le. Acqui. l. idem
iuris & ff. loca. & conduc. l. cum in plu-
res. §. locator. & ff. de offi. presi. l. illici-
tas. §. si cui. & multo fortius si per infide-
litatem & prodicionem. Nam tunc ma-
iori poena dignus est. ut. ff. de poenis. l.
si quis aliquid. §. non quis instrumenta.
ff. ad le. Cor. de falsi. l. i. §. is qui. & ff.
de extraor. crimi. facularij. §. i. ¶ Item
tenetur qualiterque suo uitio causam
amiserit ut. ff. de ewic. l. si ideo. & C. de
ewic. l. emptor. & ff. de tabu. ex hi. locu.
§. condēnatio. secus si ex qualitate cau-
se uel defectu probationū. quia uitium
est materix non artificis ut. ff. ad le. A-
qui. l. si seruus seruū. §. si calicem. &
ff. loca. & cond. l. item queritur. §. si gē-
ma. ¶ Vnde aduocati in suis aduocatio-
nibus quattuor obseruare tenentur. Pri-
mo ut causę qualitatē examinent. &
iustam si uoluerint assumant & iniustā
repudient sicut dictum est. Secundo ut
in aduocando modestiam. ueritatem, &
legalitatem obseruent. modestiam ut
non procaciter nec conuiciando propo-
nant nisi quatenus litium exposcar uti-
litas ut. C. eo. tit. l. quoniam. ueritatem
ut non mentiantur, uel falsa iura alle-
gant. seu falsas rationes non inducant.
falsas probationes, cauillationes non
utantur. nec dilationes non necessa-
rias petent ut. 2. q. 7. §. tria. in uers. si-
quis autem ex litigatoribus. C. de iudi.
l. properandum. §. illo proculdubio, le-
galitatem. ut de contingentibus nihil
omittant. ¶ Tercio ut salariū petant
conueniens pro magnitudine causę &
laboris & pro sui facundia & fori con-

suetudine. ut. C. eo. tit. l. si quisquis. 3. q.
7. §. tria. in uers. apud urbē. & argu.
12. q. 2. concessio Vultarani. infra. de
præben. de multa. in si. in uerbo circa fir-
blimes tamen & literatas personas ut.
C. de offi. ma. l. nemo. in uerbo ut is gra-
du ceteros antecedit quem stipendia
longiora & labor prolixior fecerint an-
teire & ar. ad idem. 59 di. si officia. &
61 di. miramur. & ff. de ua. & extra ord.
cogni. l. i. §. in honorarijs. ¶ Quarto ut
neque a principio conuenient de certa
parte litis, uel cum graui danno litigato-
ris ut superius not. in §. Item repellitur
qui pactus est. nec post exceptam litem
pactum ineant cum eo quem in pro-
pria fide receperunt. ut. C. eo. titu. quis-
quis. §. præterea. & 3. q. 7. §. tria in uers.
præterea. nisi forte nomine palmarij i-
dem palmæ seu uictorię caueatur. sed
& post peractam causam potest de sal-
lario cauere. ut. ff. de ua. & extraor. co-
gni. l. i. §. si cui. ¶ In summa notandū
est quod clerici in criminali causa co-
ram iudice seculari allegare non pos-
sunt. ut. 5. l. dist. aliquantos. 23. q. 8. his
a quibus. nisi ad hoc ut pro reis suppli-
cent ut. 14 q. 3. si res aliena. 23. q. 5. c. 1.
& 2. capitulo. reos.

Summarium

- 1 Procurator quis dicatur.
- 2 Differentia que sit inter procuratorem ad iudicia & procuratorem ad negotia.
- 3 Procurator qualiter constituatur.
- 4 Mandatum procuratorum ut legaliter suas qua requirantur.
- 5 Procuratorem quis constituere possit. & qui non & in. 6. & 7. & 8.
- 9 Procurator quando non admittatur.
- 10 Mandatum speciale in quibus negocijs requiritur.
- 11 Procuratores dantur in causis civilibus. & quando in criminalibus. nu. 22.
- 12 Procurator an in causa de iurisdictionis uel in causa inquisitionis interuenire possit.
- 13 Procuratorem constituere an quis compellatur in causis grauib; & qua causa graues

graves sint, in quibus quis si uult potest constituere procuratorem.

- 14 Procuratores an & quando possint constitui, praesentis uel absentis aduersario, & qui constitui possint.
- 14 Camioque & quando a procuratore exigatur, & nu. 16.
- 17 Exceptio contra procuratorem quod non habeat mandatum, potest quandocumque proponi.
- 18 Procuratoris officium quale sit.
- 19 Procurator appellans an teneatur prosequi appellationem.
- 20 Mandatum procuratoris quando finitur.
- 21 Procuratoris effectus quis sit.
- 22 Causas absentis procurator & quilibet alius inhabilis potest allegare in criminalibus.

DE PROCURATORIBUS. Rubrica.

IN superioribus rubrica dictum est de aduocatis qui litigantibus patrocinia praestant & gloriosae uocis consiliis munimine laborantium spectare uitam & posteros defendunt. ut. C. de adu. diuer. in l. aduocati. ¶ Sed quia procuratores suppleunt uices & plerumque defectus litigantium. Ideo subsequenter subiicitur hic tractatus de procuratoribus. ¶ Videndum est igitur quis dicatur procurator, & qualiter constituitur, quis instituitur, & quis instituitur, & in qua re, quae & quando exigatur cautio a procuratore qualiter procuratoris officium explicetur. & quis sit procuratoris effectus. ¶ Procurator ¶ est is qui negotia aliena mandato si bi a domino facto gerenda gratum suscipit, negotia plura uel unum ut. ff. de ne. ge. l. 3. §. negotia. ff. ui bo. rap. l. 2. §. quod air. Idem autem adijcitur mandato domini ut excludatur tutores cura tores, collegia & praelati ecclesiarum qui procuratores constituere non possunt. sed syndicum uel actorem. ut. ff. e. ti. l. nec ciuitas. C. eo. ti. l. neq; tutores. infra. ti. proxi. de syndico, e. uno ni

si forte praelati suo nomine non ecclesiarum conueniantur. tunc enim per procuratores agent & defendent. in autem. de sancti. epif. §. si quando. quod autem ibi dicitur causam monasterij agi per procuratorem. improprie ponitur procurator. idest syndicus. sic intel ligo. infra. de iura. eal. cum causam. in fi. a. eo. titu. quia. Vel dici potest quod causae corporum uel collegiorum agantur per procuratores. s. cum lite iam co test. syndici uel actores constituunt procuratores quod licet. ¶ Et est in hoc dif ferentia inter procuratorem ad iudicias & procuratorem ad negotia. nam procurator ad iudicia non constituit procuratorem nisi lite contestata. cum iam dominus litis est effectus. ut in l. praealle. §. tutores. nisi sit procurator in rem suam, qui ante lit. contesta. con stituere potest. ut. C. de dona. l. illam. Sed procurator ad negotia procurato rem instituit quandocumque. ut. ff. man. l. si procuratorem. §. 1. Gratius autem idem dicitur in descriptione. quia si interueniat merces locator dicitur operarum non procurator. & locatio contra cta uidebitur non mandatum contra rium porro est officio merces. ut. ff. manda. l. 1. §. 1. Sed si procurator mandatum gratis suscipiat & postea domini remunerandi laboris causa aliquid ei donauerit nihilominus erit mandati actio. ut. C. eo. titu. l. item. §. man. l. 1. §. ult. & l. si remunerandi in prin. Susepi t autem incirendi subiicitur quia procu rator tenetur non ideo quia gerit. sed quia gerendum suscepit. ut. ff. man. l. si remunerandi. §. 1. ¶ Constituitur ¶ autem procurator mandato generali uel speciali. ut. ff. eo. ti. l. 1. & ff. man. l. si re munerandi. §. 1. Sunt tamen quaedam personae quae sine mandato admittuntur ad agendum. ut. ff. eo. ti. l. sed & hae personae. sicut & ad impetrandum. ut su pra. de rescriptis nonnulli in fi. quod in telligo in coniunctis cognatione carna li usq; ad quartum gradum ut. infra. de consan. & aff. non debet. & arg. C. de epif. &

epif. & cle. in auten. licentiam. & fi forte autem loquatur de gradu legali. ¶ Po-
 test autem constitui procurator ad unū
 negotium uel plura, ad rem prefentē
 uel futuram, in diem uel ad diem, uel
 in perpetuum, pure uel sub conditione,
 prefens uel abfens ut. ff. eo. ti. l. 1. cum
 fequentibus. ¶ Item fi constituitur unus
 uel plures fimul & in folidum, occupan-
 tis conditio melior eft, fi uerō diuerfis
 temporibus. pofteiore dato primus
 reuocatus uidetur. ut. ff. eod. tit. l. fi quis
 eum. §. ult. & l. pluribus & infra eo. ti. e.
 non iniuste. ¶ Quid fi duo dati fint & in
 folidum, & neuter occupet uel concu-
 rant? dico iudicem, eligere poffe ido-
 neorum. ut. ff. de populo. actio. l. 2. ff. de
 actio. l. fi plures. ff. de collu. dete. l. ult.
 ff. de liberali. caufa. l. 5. & ff. de libero
 ho. exhi. l. 3. §. hoc interdictū. nifi unus
 procurator uelit alteri cedere. ar. fupra
 de officio delega. paftralis. ¶ Sed quid
 fi duo fimul conftituantur non hoc ad-
 jectio in folidum. puto quod pro parte
 quilibet poffit & debeat eam exequi
 procuracionem licet in tutoribus, beni-
 gnē aliud fit receptū. ut. ff. de nego. ge.
 cum alicui. & ff. de administra. tuto. l.
 de cete. §. ult. & l. Lucius. §. 1. Nec ob-
 fiat quod legitur. ff. man. l. creditor. §.
 duobus. quia illud intelligitur cū in fo-
 lidum cuilibet mandatur & eo. modo
 intelligitur. ff. eo. ti. qui proprio. §. ult.
 4 & l. qui duos. ¶ Mandatum ꝑ procurato-
 riū legaliter fieri debet. ut infra eod.
 tit. cap. 1. & ut legaliter fiat quatuor co-
 tinere oportet. Primum ut dirigatur ad
 uerfario. ut. ff. eo. ti. l. fi procuratorem.
 nam & mandati reuocatio eidem eft in
 finuanda. ut infra eod. tit. c. mandato. uel
 faltem dirigatur iudici. ut arg. infra eo.
 ti. mandato. iudici enim facienda eft fi-
 des. ut. ff. de proba. l. quinquaginta. 2. q.
 7. plerique. C. de condi. ob. tur. cau. l. 1.
 Secundum nomen inflituētis & in-
 flituti. Tertium nomen iudicis co-
 ram quo procurator experiri debet.
 Quartum caufam in qua fi tamen co-
 ram eodem iudice plures caufas ha-

beat inflituens. Sed & fi quis ita inflitu-
 bat. Ego talis inflituo mihi procurato-
 rem talem in caufa tali. coram iudice
 tali. quamuis literæ quæ mandatū con-
 tinere non dirigantur aduerfario uel
 iudici puto fufficere. ¶ Conflituere
 ꝑ procuratorem paterfamilias autem fa-
 mi. conflituere quandoque ut fi habeat
 peculium caftrenfe uel quali, aduenti-
 cium & pater eius fit abfens, ac patris
 procurator. ut. ff. eo. titu. l. filius ff. de iu-
 di. l. fi longius & ff. de in iu. l. fed fi unus
 §. filio. Item liber homo. Seruus enim
 non conflituere procuratorem. nifi ipfe
 fit in quali poffeffione libertatis & mo-
 ueatur ei quæfio ftatus uel ipfe moueat
 alijs alias caufas, quia interit pro libe-
 ro fe gerit. ut. ff. eod. tit. l. feruum. 1. & 2.
 refponfo. & ff. de libera. cau. l. ordinata
 & C. de aſertio. tol. l. 1. Item maior 25
 6 annis, ꝑ nam minor non conflituere pro
 pro fe led cum auctoritate, tutoris uel
 tutor fei procurator dat ei auctorem uel
 poſt litem a fe conteſta. procuratorem.
 ut. C. eod. titu. l. neque. Hoc tamen fal-
 lit in his quibus minor pro maiore ha-
 betur, ut in matrimonio contrahendo
 in quo minor 25 annis maior. 12. uel
 14 pro maiore habetur. ut infra de de-
 ſpon. impub. ex literis. unde & per fe
 cauſam matrimonialē agere poteſt
 & procuratorem. ut infra de reſti. ſpo.
 ex parte. Item in religione aſſumenda
 ut 20. q. 1. illud. Item in ſacro ordine aſ-
 ſumendo. ut 77. diſtin. c. 1. 2. & 3. Item
 cum mortem parentis exequitur. uel
 cum agit de teſtamento patris. ut 15.
 q. 3. de crimine. in uerſis. Item pupillæ.
 Item cum agit de recuperanda poſſeſ-
 ſione. ut. C. qui leg. perſo. ha. l. ult. Item
 cum agit de roro uiolato. ut. ff. ad le-
 gem Iulia. de adul. l. fi maritus. §. lex
 Iuli. Item cum agit de interdicto de li-
 bero homine exhibendo. ut. ff. de libe-
 ro ho. exhi. l. 3. §. fi mulier. Item cum
 agit de mandato alterius ut. ff. de mi-
 no. l. cum mandato. Item cum ſecundū
 canones agit contra patrem. ut 2. q. 7.
 quare cum enim pro maiore habetur

in prædictis, & ad agendum admittitur si causam de his fieri contingat, & per consequens ad procuratorem instituendum. Constituitur prælati in propriis negociis ut infra eod. d. c. petitiu. In communibus uero quæ contingunt ipsos & capitula & conuentus cum ipsorum consensu. ut infra eo. ti. c. i. sicut è conuerso infra de iudi. causam & hoc tam in agendo quam in defendendo. Et si opponas & dicas prælatum ex suo officio tenetur & potest defendere ecclesiam in causa communi. ut supra de rescriptis edoceri. & no. supra de trans. §. sed quare, ergo potest dare procuratorem in causa eadem sine consensu capituli uel conuentus non instabit procurator ad agendum qui mandatum suscepit tenetur & potest agere ex suo officio. non tamen potest constituere procuratorem ante litem conte. ut. C. eo. tit. l. neq. ff. manda. si procurator nisi esset datus in rem suam. ut. C. de don. l. illam. ¶ Post sunt constituere non excommunicati.

7 ¶ excommunicati. n. nec constituere possunt. ut infra eo. ti. c. uel nec constituitur. ut infra de proba. post sessionem. Erunt breuius dicam constituere potest omnis ille qui non prohibetur. Et. n. edictum de constituendo procuratorem prohibitorium. ut ff. eo. ti. l. amicus. ¶ Sunt & autem quædam personæ quæ in propriis personis non admittuntur ad agendum. Ad defendendum autem coguntur constituere procuratores ut excommunicatus ut infra de iudi. intelleximus. Illustres personæ. ut. C. eo. quicunq. in aut. ibi. signato quod ius. & in auten. ut ab illust. & quæ super illustres sunt. eo quod terribiles aduersarij sunt ut ibi. Itē & episcopus ut §. q. 1. quia episcopus, Quod contingit triplici ratione. Vna quia secundum apostolum. Seruos dei nō oportet liegiōsōs esse ut 1. q. 7. sicut sacerdotes. Secunda ne cogantur recedere à diuinis obsequijs. ut. C. de epis. & cler. omnis qui. Tertia. quia causæ materiā criminibus creare solebant ut. C. de iud. l. propter adu. in pr. & quod dixi in episco

pij locū habere in prælatis maioribus & etiam in minoribus & in collegijs quorum singula singulos syndicos habere dicunt. ut §. q. 3. cum finius. & dicemus infra tit. prox. ¶ Illud autē sciendū ē quod ubi is qui instituit procuratorem nouit ueritatē negocij procurator autē ignorat. Itē dominus iustus & legalis procurator ne quam & perfidus nō agitur causa per talē procuratorem. ut. ff. eo. ti. l. si actor. & C. eo. ti. l. ul. & ar. infra de iur. calum. in petra standis. ¶ Est etiam sciendū q. in quibusdam negocijs requiritur speciale mādātū, ut cū agitur de suspitione ut. ff. de procura. l. non solum §. ult. Item in causa restitutionis in integrum ut. ff. de mino. l. illud. §. si talis. In interdicto de lberis deducendis uel exhibendis. ut si eo. ti. l. Pōpōmus. & in literis apostolicis impetrandis ut supra de rescrip. nonnulli. Item in iuramento calumniæ uel alio iuramento in animam alicuius præstando. Item cum petitur absolutio in fornia iuris in personam alterius. alijs autem secundum regulā sufficit generale uerbum datum. ut infra eo. ti. petitiu. §. pro socio. l. actione. §. renunciare. ¶ Dantur

11 procuratores in causis civilibus, non autē in criminalibus. ut §. q. 3. in criminalibus. ff. de pub. iudi. l. penult. §. ad crimen. Fallit hoc in crimine iniuriarum in quo illustris persona agit & defendit per procuratorem. ut 3. q. 9. nisi & si criminaliter agatur. C. de iniur. l. ult. & tunc sententia cōcipitur in personā illustris nō procu. ut in l. eadē ciuilitate agendo liceret cuilibet agere iniuriarū per procuratorem. ut. ff. de iniur. l. nō solū §. agere. Fallit in cā ingrati tudinis quæ patronus libentē per procuratorem accusare potest. & ille defendere. ut. ff. ti. l. sed & ethz. §. 1. Item in popularibus actionibus non interuenit procurator.

12 ut. ff. eo. ti. l. licet. ¶ Et idem uidetur in causa denunciationis cum & illa sit popularis. sed secus in causa inquisitionis ut infra de sen. & re iudi. cum I. & A. Nam & in inquisitione hanc crimine

mine. nō tamen est criminalis pp modum. ut. infrā. eo. ti. tuz. & maxime cum sit inquisitio tam in capite quā in mēbris ubi de plano inquiritur. ut. infrā. de accusa. olim. sed cum sententia concipi debeat in persona procuratoris. ut. C. de sen. & interlo. om. iul. 1. qualiter in causa inquisitionis cōcipiētur uerba sētentiz. in persona procuratoris circa remotionem ab administratione quz. ex inquisitione procedit. ut. infrā. de simo. licet Hely. Respondeo in casu isto cōcipiētur sētentia in persona principali. si cut & in crimine iniuriarū. cum illis per procuratorem defendit. ut. C. de iniur. l. ul. sic fiet in causa criminali cum agitur ex defenditur per procuratores. nō enim pronūciabitur matrimoniu in ter procuratores sed inter principales.

- 13 & idē puto in causa electionis. † In grauibz autē causis nō cōpelliētur quis cōstituere procuratōrē. unde si citatus sit quis ut cōpareat & in propria persona comparere non possit. non teneret & si sic non uenerit quia non potuit nec misertit quia noluit contumax nō habetur. ut. infrā. e. ti. querelā. Sed obijci uidet qd citatus teneat cōstituere procuratōrē si uenire non possit. nā potestātē intelligitur experiendi habere qui per procuratōrē agere potest. ut. ff. de diuer. & tēpo. p̄scrip. l. 1. Rñdeo uerū est si non agat saltem per procuratōrē. rē porā cedant non tamen ut quis contumax reputetur. Item opponitur ex eo quod legitur. infrā. de dolo & contumacia dilectus. infrā. de appella. constitutus in quibus contumax reputatur qui nō misit sufficientem procuratōrē & agebantur ibi causę electionum. Ad quas respondeo decreta. illz locum habēt cum quis citatur ut compareat per se uel per procuratōrē aliās locum habet decreta. querelam. unde illud quod in illis dicitur magis procedit ex formationis quā ex censura iuris. Causas graues in quibus potest quis si uelit procuratōrē instituere sed non cogitur. puto has & consimiles. causam ita

- tus cum quis uendicatur in seruū. ut. C. de asser. tol. l. una. in prin. 34. distinctione frequens. secus cum quis proclamatur in libertatem. ut. 2. q. 6. si quando. Item ubi agitur ad remotionem. ut. infrā. de accu. qualiter & quando. Item ubi de toto beneficio uel de toto patrimonio seu maiori parte ipsius ut. ff. de 14 excus. tuto. l. propter litem. † Constituitur procurator paterfam. uel filius ut. ff. eo. tit. l. filius. §. ipse quoq; infrā. eo. non iniulle. Itē maior. 25. annis non minor. ut. ff. eo. tit. l. minor. sed si minor sua sponte interueniat pro absente sanctius est talem admittere. quam absentem graui condemnatione afficere ut. C. eo. ti. l. exigendi. quāuis quod ibi dicitur quidam exaudierint cum minor allegat causam absentiz nō causam causę. Item constituitur cāpos mentis non furiosus. ut. ff. eo. tit. l. 2. §. furiosus. & Itē homo bonę famę. non infamis. ut. 3. q. 7. c. 1. quidam tamen exponit ibi procurator id est. aduocatus. uel intelligit istud in procuratore episcopi uel collegij p id quod legitur. 5. q. 3. quia episcopus. secus in procuratore priuati & hoc propter. l. inhi. de excep. in fin. Sed dici pot qd aliud sit secundū leges. & aliud. secundū canones. & Itē nec seruus insti tui pot procurator. quia iudicio interest se nō pōr. ut. C. de iudi. l. seruus. Et uidetur qd circa procuratōrē generalis regulus 15 La radi possit ut quilibet possit collitui procurator p̄sente uel absente ad uerliario nisi certa lege prohibeatur. ut insti. de his per quos agere pos. §. ult. & Item & alia subijci pot quod procurator uolēs tantū & expresse cōsentens constituitur. ut. ff. eo. tit. l. filius. §. inniucus. & C. eo. ti. inuitus. Sed hęc ultima regula fallit in constituyente. nam quidam compelluntur cōstituere procuratōrē ut excommunicati conuēni & illustres agentes uel respondentes in pecuniarijs causis. p̄lati & collegia. ut. no. sup̄ra. eo. §. sunt autem quidam personę. & Circa cautionē quę a procuratore 16 tōrē † exigunt sic breuiter nota. licet.

materia sit diffusa. nam si procurator datus sit ad agendum & de mandato constituitur sine cautione admittitur. ut ff. eo. tit. l. si procuratorem. si de mandato dubitetur tenebitur probare mandatum uel de rato cauere. ut. C. de procu. l. 1. & idem est in actore universitatis. ut. ff. q. culusq. uniuers. no. lit. eorum. §. actor. utrum autem uelit mandatum probare uel de rato cauere quidam dicunt esse in potestate procuratoris. ut. ff. de iure do. l. plerunq. C. de cond. inde. l. si quis litem. ff. de dam. inse. l. inter quos. l. aliena. Alii autem dicunt esse in potestate rei an uelit probari ab illo. quia sine mandato nullus admittitur ad agendum. ut. C. de proc. l. licet. nisi sit coniuncta persona. ut. ff. de procu. l. sed & h. quae personae possunt sine mandato experiri. sed non contra mandatum. ut. C. eo. tit. l. exigendi. ff. eo. tit. l. Pompo. §. ut. Quae autem personae & usq. ad quae gradum sine mandato ad agendum admittantur. dixi supra eo §. constituitur. Quidam tamen inter coniunctas personas contumuerant clericos. arg. 12. q. 2. non liceat papa. Et non a quodam licet praedictae personae non caueant de rato. cauere tamen debent de defendendo. ut. C. de satisf. l. una. ff. de proc. l. omni. hoc in procuratore actoris. sed procurator rei etiam si constet de mandato cauere debet indicatum solui. ut. C. de satisf. l. una. ff. de procu. l. sed & h. §. defendere insti. de satisf. §. sed hodie. An autem procurator a bonis habeat mandatum dubium efficitur ex sola negatione rei. quilibet enim res efficitur dubia per negationem. ut. C. quibus ad liber. procla. non licet. l. ul. C. de acqui. poss. l. nemo. d. & ff. de transat. l. 1. Et est
 16 sciendum quod cautio quam exponit procurator rei. si indicatum soluitur etiam riner. scilicet defensionis causae faciendam. & sine dolo & quod ipsum uerbum sonat. ut. ff. iudi. sol. l. iudicatum solui pro hac satisfactione fidei iubebit dominus cum hypothecha rerum suarum pro ipso procuratore si praesens procuratoris constituitur ut praesentem intelligas dominum

& si sit in urbe. & si in ortis. & si in confiniis & adicijs. ut. ff. eo. tit. l. praesens & l. qui in foro & l. 1. & ideo. Si uero procurator domum defendit absentem exponitur ab ipso procuratore cautio. etiam si sit locupletissimus. ut. ff. iudica. solui. l. ad defendendum. insti. de satisf. §. si uero aliquis & ff. eod. tit. l. si minor

17 §. ultimo. ¶ Et nota quod aliquando excipitur contra procuratorem quod non habeat mandatum & hae exceptio est exceptio falsi. nam falsus est procurator qui dicit se procuratorem cum non sit. ff. de uerbor. significa. l. Paulus. Cum igitur iudicium nullum & controuersum nullum ut. ff. de iudi. l. licet. & ff. rem. ra. habe. l. 3. supra de offit. delega. cum olim. ¶ Hanc exceptionem si omiserit fideiussor & soluerit non liberat debitorem. ff. manda. l. inter causas. §. nundato. ff. de condi. causa da. l. si procurator. r. aliquando excipitur quod defuerit esse procurator ut pote reuocato mandato ut infra eo. tit. ex insinuatione & c. in praesentia quod intelligi hinc reuocetur mandatum ante litem contestatam siue post & ex causa. ut. ff. eo. tit. l. ante litem. & l. post litem. cum sequentibus cum tali. similiter iudicium nullum. ut in praemissis decre. & ideo hae exceptio proponi potest quandoque. id est. in qualibet parte iudicii si iudicium dici potest. eo salvo quod id quod praecessit reuocationem mandati uel notitiam iudicis ualeat & teneatur in eod. tit. mandato. Aliquando excipitur quod non possit esse procurator quia miles. & hae exceptio est dilatoria. proponitur usq. ad litem contestatam. ut. ff. eo. tit. l. si lites familiaris. §. ueterani. Et hanc exceptionem potest omittere si fideiussor. ut. ff. manda. l. si fideiussor. §. quidam. Aliquando excipitur quod sit excommunicatus uel fuerit tempore mandati. ut infra de proba. post cessionem. & hae exceptio proponi potest quandoque. & post sententiam ut infra de sen. & re iudi. ad probandum. & hae exceptio proprie non potest dici dilatoria quia proponi potest

pōt post lit. cōte. pemptoria, quia ppo
ni pōt post sentētiā. ut dictū est. & ideo
anormala appellatur, id est, irregularis,
quia nec dilatoriū nec perempto-
18 riarū naturam imitatur. † Officiū pro-
curatoris est litem peragere ex quo mā-
datum susceperit. nam a principio libe-
rum & uoluntarium est mandatum re-
cipere. sed postquam suscepit necessi-
tatis est cōsummare. Vnde uersus. Sper-
nere mandatum licet & finire necesse
est. ut probatur. ff. eod. tit. l. filius. §. in-
uitus & C. eod. tit. l. inuitus. Incumbit
etiam procuratori finita causa appella-
re. ut in l. inuitus. uel saltem domino
cōtestari ut si uelit appellet ut infra
eod. tit. non iniuriē. & hoc uerum est ni-
si iusta causa procuratorē excuset qua-
re appellare nō possit, puta infirmita-
tis. uel paupertatis. ut. ff. manda. l. si
procuratorem. §. si ignorantes. & tunc
denunciabit domino suo sicut dictū est.
nisi præsens sit ut. ff. de iur. Herēnius.
¶ Sed obijciunt quomodo procurator
potest exculari prætextu paupertatis
cū lata sententia sufficiat uoce illicd
appellare ut. 2. q. 6. in fi. ut. ff. de appel.
l. 1. quæ ergo expensæ requiruntur in
dicendo appello. Respondeo forte ab-
erat procurator in die sentētiæ. & ideo
opus erat in libello appellare. ut. ff. de
appel. l. 1. in fi. in quo formando & con-
cipiendo oportet haberi consiliū quod
19 non sine expensis expeditur. ¶ Sed tūc
quid procurator appellans tenetur pro-
sequi appellationem. non ut. C. eod. tit.
l. inuitus. C. de appella. l. si actor. Nec
obstat lex. ff. an per alium cau. ap. l. una.
nam illa loquitur cum quis instituitur
procurator specialiter ad appellandum
& prosequendum. Item non obstat. ff.
eod. tit. l. qui propriū. §. item quæritur
ubi finito negotio principali tenetur
procurator suscipere negotium restitu-
torium, quia ibi fuerat procurator ad
hoc specialiter constitutus. Sed adhuc
instatur eo quod eadem sit causa ap-
pellationis cum principali. ut. C. ne
in una eadēque causa in rubrica. &

in. l. 1. & 2. quæstione 6. si quis in qua-
cunque lite. sed puto quod non sit ea-
dem, unde nouæ probationes locum
habent in causa appellationis. ut. C. de
appel. l. eos & C. de tempo. appel. per
hanc infra de testib. fraternitatis. &
noua litis contestatio. ut in l. si quis in
quacunque & infra de appell. interposi-
ta. §. ul. quod intelligo in articulo ap-
pellationis ut ibi, non in principali si-
tam facta est coram primis iudicibus.
20 ut infra de appel. per tuas. † His pactis
finitur mandatum procuratorium. Itē
finitur reuocatione mandantis siue re-
integra reuocetur. ut supra de elect. in
causis, nam hoc generaliter obtinet
in quolibet mandato. ut inquit. man.
§. rectē siue re non integra sed ante
lit. contesta. ut. ff. eodem tit. l. ante li-
tē sed & post litem contesta. ex cau-
sa ut. ff. eodem tit. l. post litem cum
legibus sequentibus. Sed si procurator
in hoc uelit resistere si solus est audiri
non debet. quia operas suas ingerit
inuito nisi ad hoc faciat ut pudorem
suum defendat, uolens probare fal-
sam esse causam suspicionis quam do-
minus prætextit. eatenus igitur est au-
diendus ut extimationem suam defen-
dat non ut procuratore uti uelit. Item
& is contra quem procurator institutus
est audiri in hoc. interest enim
eius diuersis procuratoribus non im-
pugnari. ut. ff. eodem tit. l. quæ om-
nia. Item finitur mandatum renun-
ciatione procuratoris quæ sit re inte-
gra, postea uerò non nisi ex causa ut
eadem intelligas in renūciatione quæ
dixi reuocatione. ut. ff. eodem tit. l.
limitari & le. Item finitur mandatum
morte mandatoris uel mandatarij re
integra existēte. inquit. man. §. item
si adhuc. & C. mand. l. mandatum.
secus si res non sit integra. ut. C. eod.
tit. l. nulla. ¶ † Effectus procurato-
21 ris seu procuratoris est. ut ratum sit
quod cum procuratore geritur ac si
eum Domino gestum esset ut infra e. r.
c. 1. nisi postmodū appareat procurato-
rem

rem falsum uel reuocatum ut superius dictum est, uel eum cuius nomine actus est secum fuisse. ut. ff. de iudi. l. non ierico. §. cū postea. uel aliquid aliud propter quod reddatur iudicium retro nullum. ¶ In summa. ¶ notandum est q. in pecuniarijs causis procurator interuenit. & in criminalibus secundum leges in quibus agitur ad poenam relegationis uel minorem. Nam poena relegationis imponitur absenti sicut in pecuniarijs causis. ut. ff. de pē. l. absentem. & idē dico ubi agitur ad remotionem scilicet ut quis ab administratione remoueat. & propterea in causa inquisitionis admittitur procurator ut dixi supra eoti. §. dantur. nec obstat lex. ff. an per alium causa appella. l. una. quæ dicit causas criminales ex quibus sequi solet poena usque ad relegationem nō posse agi nisi per principales. nā illud ibi ponitur exclusiue. Sed in præmissis. l. de pēnis ponitur exclusiue. & simile. ¶ 32. di. de illo. ¶ Item notabis. ¶ quod in criminalibus interuenit procurator. & minor & formina. & qui alias non admittitur. non ut allegent causas principales negotij. sed causas absentiz accusati. ut. ff. eodem ti. l. seruum. §. publice. & l. absens. & C. de accu. l. reos.

Summarium

- 1 Syndicus quis sit.
- 2 Syndicus unde dicitur.
- 3 Syndicus quis possit constitui.
- 4 Syndici officium quid sit.
- 5 Procurator, syndicus, œconomus, actor, defensor & uicedominus in quo inter se differant.

¶ De syndico. Rubrica.

TRactauimus de procuratore quæ agit uel defendit causam domini. Nunc tractemus de syndico, qui agit & defendit causam uniuersitatis. ¶ Videamus igitur quid sit syndicus unde dicatur. quid sit eius officium. &

in quo inter se differat procurator. Syndicus œconomus, actor, defensor & uicedominus. ¶ Syndicus ¶ est procurator uniuersitatis ad iudicia constitutus. ut infra eodē ti. c. uno. ff. quod cuiusq. uniuers. no. l. 1. §. quibus. ¶ Dicitur autem syndicus singulorum causam dicēs ut ex interpretatione nominis patet. Cui deferuire debemus. ut. C. de episcopo. & clerici. l. decernimus insti. qui mo. test. infirma. §. alio quidam. C. de ferijs l. à nullo. C. de episcopo. & clerici. l. si quis ad declinandam. §. licentia. 16. quæ. 1. si cupis. ¶ Potest autem constitui syndicus qui non sit de collegio ut infra eo. ti. c. uno. Potest & de ipso collegio constitui. Nam & monachus causam agat & defendat abbas Imperio. ut 16. q. 1. monachi à monasterio & c. qui uere. & si aliqui inuenis causam uniuersitatis agi per procuratorem expone ibi procuratorem. id est syndicum uel actorem. ut supra. ti. proximi. quia in causis infra de iur. ca. cum causam. in auth. de sanctis. episcopo. §. si quando. ¶ Officium syndici ¶ est agere uel defendere causas præsentis uel quandocunque emergentes. ut. ff. quod cuiusque uniuers. l. item eorū. §. si decutiones. & hoc est quod hic dicitur constitui debere syndicum alienum à collegio. salarij constitutio consilium est. quod patet ex eo quod hic dicitur in fine. Expedit enim pro paruo incommodo à strepitu causarum seruos Dei esse quietos. & hoc consilium est salubre dummodo sufficiat monasterium ad sumptus sicut habere suū præbiterum. ut 22. quæ. 2. si quæ. & tamen intelligendum est si sufficiat ut. 21. quæ. 2. precipimus. alioquin dux ecclesie uno præbitero coniunguntur ut 10. quæ. 3. unio. Ideo autem dico fore consilium quod hic continetur. quia potest unus de collegio agere causas monasterij abbas imperio ut superius dictum est. & probatur optimè in auth. de sanctis. episcopo. §. si quando col. 9. ¶ Differunt autem inter se

se procurator. syndicus & reliqui de quibus supra positum est. Nam procurator est priuata persona: ut supra ti. proxii. in descriptione. Syndicus uniuersitatis. siue ecclesie secularis qui & ab ipsa uniuersitate constituitur: œconomus uero est is, cui res ecclesiastica gubernanda mandatur ut. C. de sacrosan. eccl. l. iubemus in prin. unde œconomus in rebus ecclesiasticis tantum & quem episcopi tractatus elegerit. ut. C. de epi. & cle. l. omnes qui ubicunq; §. hoc nihilominus Syndicus in rebus & negotiis cuiuslibet corporis uel collegij. Actor pro uno ut insti. ut. ff. de cura. in si. uel pro uniuersitate sed ad unam causam tantum. & præsentem & cum decreto syndicus ad omnes ut. ff. quod cuiusque uniuers. no. l. Item eorum Inter syndicum autem & defensorem lex non uidetur facere differentiam. Nam syndicum defensorem appellat. ut. ff. de mune. & ho. no. l. munerum. §. defensores. & ad idē. infra eod. ti. ex. r. in prin. est & uicodominus qui administrat res episcopales ut hospitibus & causis quæ ueniunt paratus existat. ut. 8. r. distin. no. l. uimus. Sed œconomus administrat res ecclesie ut dictū est & probatur. 89. di. quia in quibusdam 16. q. 7. quoniam quibusdam. 9. q. 3. cum simus 88. di. c. 1. ro. qu. a. hoc ius correctum. Aliquando œconomus defendit in causa. ut in. l. prælati leg. omnes. qui. §. hoc nihilominus; Sed proprie ad causas actor uel syndicus ut dictum est. Item quandoq; œconomus ponitur in aliqua ecclesia vacante ad percipiendos proventus & confectos ad opus futuri prælati, & hoc cum propter discordiam patronorum ecclesia ordinari non potest. ut supra de offi. ordina. cum nos plerumque.

Summarium

1. Vis quinque sunt genera.
2. Metus quid sit, & qualiter distinguatur.

3. Metus an & quando excuset.
4. Græue damnum quod dicatur.
5. Communitio excommunicationis an excusationem inducat.
6. Metu gesta que sunt, qua ipso iure non ualent.
7. Metum passus que actio datur pro rebus traditis.

DE HIS QUE VI METVS-ue causa sunt. Rubrica.

Diximus supra de his que spōce facimus tā circa negocia quā circa iudicia. Nūc dicamus de his que in uiti agimus & coacti. Et ideo subiicitur hic Rubr. de his que ui metus causa sunt. Videndum est igitur quid sit metus. qualiter distinguatur. Item quis metus seu que actio excuset uel irritum faciet quod geritur. In primis autem notandum est quod rubr. quæ hic ponitur respicit intulacionē antiquam quæ sic ponebatur in antiquo edicto prætoris. qd ui metusue causa factum est &c. Vis autem fiebat metio propter necessitatem impositam contrariam uoluntati. sed postea detracta est uis mentio. ideo quia quodcunque ui atroci sit id quoque metu fieri uidetur. ut. ff. eo. ti. l. 1. Quinque autem sunt genera uis. Est enim uis cōpulsiva per quam compellitur quis ad faciendum quod non faceret si esset liberi arbitrij nec compelleretur. & ex hac ui oritur actio quod met. causa. Est uis expulsiva quæ inducit interdictum unde ui. Est uis ablativa, & hæc inducit interdictum ui bonorū raptorū in rebus mobilibus. ut. ff. ui. bo. rap. §. sed nedum talia. Est uis turbaria quæ introducit interdictum uti possidetis in rebus soli. sed in rebus mobilibus interdictum utrobi. cū duo se possidere contendunt. Est uis inquietatiua, hæc inducit interdictū quod ui aut clā. ut si quis à me phibitus uel puras se prohibendū quid i eo faciat. siue ius faciendi habeat siue non. ut. ff. q. ui aut clā. l. 1.

1. *Metus* est instantis vel futuri periculi causa mentis trepidatio. ut ff. eo. tit. l. 1. Metum autem accipiendum non quolibet timorem sed maioris mali. ut ff. eo. tit. l. 1. metum. Item non uani hominis sed qui in uirum constantem cadere posset. ut ff. eo. tit. l. 1. metum. & infra. eo. tit. ad audaciam. & e. cum dilecti. Et propterea metus distinguitur aut est probabilis aut non probabilis. Probabilis qui caderet in uirum animosum & constantem. Improbabilis qui caderet in uirum pusillanimum & formidolosum. ut ff. eo. tit. l. 5. & 6. Probabilis excusat & rescindit quod factum est. eo instare per actionem quod metus causa. Improbabilis nec excusat nec rescindit. ¶ Et notandum quod metus damni & amissionis rerum excusat. ut infra. eo. abbas. & simile. l. di. presbyteros. Sed contra. 32. q. 7. omnes excusationes. ubi damna rei familiaris non excusant. Solutio. graue damnum excusat. non graue non excusat. Graue autem damnum appello damnum omnium rerum uel maioris partis. ar. ff. de excusa. tu. l. propter litem. Vel melius metus damni excusat in dato uel promisso siue remisso. quia & datum repetitur & promissum non soluitur. remissum petitur. sed non excusat in commissio. non enim ob metum damni debet mortale peccatum committi. quia potius debemus omnia mala tollere quam in peccatum mortale consentire. ut. 37. q. 5. ita ne. Cadit autem in constantem uirum. & per hoc excusat metus mortis & cruciatus corporis. Item metus stupri & seruitutis. ut ff. quod me. causa. l. isti quidem. C. eo. tit. l. interpositas. infra. eo. ti. cum dilectus. & sic intelligo. In fratre de spon. cum locum. & e. ueniens. Et hæc uera sunt nisi quis sua culpa se ingerat in hunc metum. ut ff. eo. tit. l. si mulier. in prin. & l. nec timorem. Inuenio etiam quoddam metus uerborum excusat. ut ff. de acquir. hære. l. ui. & ui. distin. c. 1. Sed quod dixi metum non excusare in quem quis incidit sua culpa. reci-

pit contrarium. Infra. de spon. ueniens. Ad quod respondeo. metus ex culpa meculosi proueniens non excusat si sit legitimus & a iure sumat initium. Si autem iniuriolosus. id est. iniuriam times excusat. Sed non legitimus ibi erat metus de iure enim mori timere poterat cum in hoc casu liceat patri occidere adulterum simul & filiam. ut ff. ad le. Iul. de adul. l. quod ait. Sed quamuis lex hoc dicat canones non admittunt. ut. 33. q. 2. inter hæc. uel prærogatiua matrimonij de quo ibi tractatur hoc habet. ut metus quamuis legitimus efficiam matrimonij impediat. Sed si per coactionem aliquid fiat tunc distinguitur breuiter. quia aut coactio est absoluta. aut conditionalis. Absoluta. si cum quis uolenter trahitur ad quid faciendum. quo casu quis uolenter trahitur excusatur omnino. ut. l. dist. præbyteros. 1. q. 1. constat. 32. q. 5. fere per totum. 35. q. 6. ea. 1. & ar. de conse. di. 4. eos. l. 1. Conditionalis autem qui metum uel cruciatum seu aliquid graue minatur. & si excuset à tanto non tamen à toto. ut. infra. eo. tit. sacris. in uerbo culpam atuenet. Quidam tamen dixerunt inter iuramenta promissoria & assertoria. ut in promissorijs metus uel coactio conditionalis excuset. in assertorijs non. quia potius debemus omnia mala abstinere & c. ut. 33. q. 5. ita ne. 1. q. 3. quatuor & c. qui quis. & c. nolite. Permissoria uocamus illa sacramenta. cum quis iurat de aliquo dando seu faciendo. uel non dando uel non faciendo. assertoria cum quis asserit per uero falsum & maxime contra fidem. ¶ Sed queritur si an conminatio excommunicationis excusationem inducat. Et uidetur quoddammodo continet corporis & animæ detrimentum. ut. 2. q. 1. de manifesta. 1. q. 3. audi. Item per excommunicationem subuertitur status alieuius. Transit enim de corpore uel potestate ecclesie in potestatem dyaboli. ut in prædicto. c. audi. & ideo iustus est metus. ut ff. eo. ti. l. isti quidem. Item excommunicatio est eterna

ternæ mortis dñatio ut 1. q. 3. necessa-
rio qui ergo timet excoicationē timet
mortem. timenda est igitur ut 1. q. 2. c.
1. Sed contra excoicatio medicinalis ē
nō mortalis. ut 2. q. 2. multi. Itē si est in
iusta uacua est de ea non est curandum.
ut 1. q. 3. cui est illata nec ligat dūmo-
do non contemnatur. ut 2. q. 3. notan-
dum in si. Puto q. metus excoicationis
non excuset. aut. n. est iniusta, & illa nō
liget quo ad deum. Aut est iusta. & tunc
sibi imputet qui se ita constituit. ut me-
reatur excommunicari. ut. ff. eod. tit. l. si
mulier. ¶ Est notandum q. quoddam quædam
sunt per metum quæ ipso iure non va-
lent ut contractus matrimonij ut infra
de sponsa. cum locum & 30. q. 2. ubi nō
est. Item doris promissio. ut. ff. eo. ti. l. si
mulier. §. si dos. Item iudicis additio. ut
ff. de iu. l. 2. §. 2. in si. Item auctoritatis
præstatio. ut. ff. de auct. tu. l. 2. Item ec-
clesiasticæ rei alienatio. ut 1. §. 6. c. 1.
Item sententiæ pronūciatio. ut 1. q. 3.
iniustum. aliis autem quæ per metum
sunt tenent. sed rescinduntur per actio-
nem quod metus causa. si sunt perfe-
cta. si uero sunt imperfecta. tunc per ex-
ceptionē. ut. ff. quod metus. causa. l. me-
tum. §. sed quod prætor. ¶ In summa no-
tandum ē est quod si per metum rem
meam corporalem tradā. possum age-
re utili rei uendicatione. & contra me-
tum inferentem & contra quemlibet
possessorem ad quem res peruenit. suf-
ficet enim hoc docere metum illatum à
quocunque nec alitroque probare quis
metum intulerit. cum metus habeat in
se ignorantiam. idest iuste possum igno-
rare quis metum inulerit. maxime si
erat nox. uel dies sed in multitudine
hominum. ut maleficum comprehen-
dere uel dignoscere nō potuerim. ut. ff.
eod. tit. l. metum. §. uiolenti & §. licet
enim & l. si cum exceptione. §. in hac.
Vtilis in rem actio ideo datur metum
passo & non directa pro rebus traditis.
quia per traditionem definit esse domi-
nus. nam traditionibus & usucapioni-
bus dominia transferuntur. ut. C. de pa-

dis. l. traditionibus insti. de rerum di-
ui. §. per traditionem. sed de æquitate
prætoria fingitur re in bonis meis per-
manisse. ideo possum eam uendicare
ut dictum est. Nec obstat his quia in-
iustus tradidi. quia coacta uoluntas
uoluntas est. ut 1. §. q. 1. merito. Non
enim uidetur re & zelus quem prætor
restituturum pollicetur. ut. ff. de in in-
tegr. restitutio. l. nemo. Sed nec uidetur
possessionem adeptus est. ut eam reti-
nere non possit. ut. ff. de acquirere. pos-
sessi. l. non uidebitur. possum etiam age-
re actione quod metus causa. Et est sci-
endum quod rei uendicatio nunquam cō-
petit nisi in simplum. Actio uero quod
metus causa à principio est in simplum
& in simplum condemnatur reus. idest
in rem ipsam si exstet. uel in æstimatio-
nem ipsius si non extet. cui sententiæ si
pareat is qui metum intulit soluendo
liberatur. quod si non pareat damnatur
in quadruplum in quadrupletur omne
quod erat soluendum in simplum. & in
quadruplum contineatur res si potest
restitui uel rei æstimatio. ut. ff. de rei uē.
l. quod si possessor. quod locum habet
sue agatur contra metum inferentem
sue contra illum ad quem res peruenit
ut. ff. eod. ti. l. si cum exceptione. §. 1. &
in hac. & §. quadrupletur & §. quare-
nus. & sic circa eandem rem duz se-
runtur sententiæ & utraque diffinitiuæ.
Sed prima circa rem ipsam restituend-
am quæ diffinitiuæ est. quia negotio
finem imponit. ut. ff. de re iud. l. 1. secun-
da circa rei æstimationem quadrupli-
dam & poterunt hæc nomina locum
habere secundum iura canonica. Nam
si animal tuum damnum dederit pote-
ris deliberare dando animal pro noxa
alioqui ad omnia damna teneris. ut in-
fra de iniuri. & dam. dato. si culpa. da-
tur etiam in quadruplum secundum iu-
ra canonica. ut 12. quæst. 2. cum deuo-
tissimam & cap. in legibus. et si per
uiolentiam à domo mea expellat se-
netur uiolentus ad restitutionem do-
mus & omnium rerum in uiolentia per-

dixarum. & si ad uolentem non perueniunt. ut. infrâ. eo. tit. c. ultimo. In quadruplatione autem considerabitur aut metum passus siue in re mea siue in possessione mea. nam aliud est precium rei & aliud est possessionis. ut. ff. eo. tit. l. si mulier. §. qui possessionem. Dantur igitur metum passio hæc duo remedia de quibus superius dictum est. scilicet utilis rei nendicatio. & actio quod metus causa. Datur ad tertiam auxilium. scilicet actio de dolo. nam eum qui metum fecit & de dolo tenet certum est. & tollitur una actio per alteram ipso iure. facta exactione. Electione tollitur exceptio in factum opposita. ut. ff. eodem tit. l. sicut excep. §. eum. qui.

Summarium

1. Restitutio in integrum quibus & quando competat. c. m. 3. §. 3. & 4.
3. Ecclesia laica non possit restitui sicut minor. c. m. 4.
7. Ecclesia uel minor a restitutionem a sententia potest potest.
6. Restitutio a sententia aualia sit quam restitutione ad appellandam.
7. Restitutio qualiter fieri debeat.
8. Restituere qui possunt. c. m. 9.
10. Iurisdictio ordinaria quibus conferatur.
11. Delegatus in causas restitutionis audire possit. c. quid de arbitro.
12. Restitutio in integrum quid sit.

DE RESTITUTIONE in integrum. Rubricæ.

Diximus supra de restitutionibus quæ ratione metus indulgentur maioribus. Nunc uideamus de in integrum restitutione quæ tamen ecclesijs quam maioribus ætatis ratione donantur. ¶ Videamus itaque quibus per restitutionis auxilium succurratur. Cur quomodo, quando, & à quo possit restitutio indulgeri. & quid sit in integrum

nem in integrum minoribus. 25. annis. Dicuntur autem minores. 25. annis quondam compleuerunt. 25. annos, facta computatione de momento ad momentum. Non enim sufficit tetigisse ultimam diem ut quis ab hoc auxilio excludatur. sed oportet pertransire alitum momentum. ut cum si quis natus sit in bisexto duo dies computetur pro uno, nam posterior dies intersecidatur, id est, de medio eximitur uel non computatur pro die. ut. ff. eodem ritu l. 3. §. minor. & de verb. signi. l. cum bisextus. Cōtingit autem bisextus in singulis quadriennijs. Nam annus habet trices. & 65. dies. & 6. horas ut. ff. de statu liber. l. cū hæres. §. illicius. Ille autem sex horarum in quattuor annis faciunt. 24. horas & sic diem integram. ¶ Item computatio fit de momento ad momentum ubi agitur de restitutione minores sit in fauorem ipsius. Expedit enim minori sic fieri scilicet prorogari tempora restitutionis nisi potius quam arari. Aliquando ob fauorem, non fit computatio de momento ad momentum. sed sufficit die inchoari, ut in usucapione trienni contingit. Favor enim est possessoris. sufficere ultimum diem usucapionis attingit ut completa fit usucapio, & hoc propter titulum & bonam fidem. ut si de usucap. l. in usucapionibus. & ff. de diuersis & temporalibus. præ. l. in usucapionibus. primo, responso. & idem est cum tractatur de libertate præstanda a minore. 25. annis. ut. ff. ma. l. prima. Item cum tractatur de testamentis faciendis a maiore. 14. annis. ut. ff. de testa. l. in qua ætate. sic quandoque ob fauorem sufficit annum inchoari. ut. ff. de mun. & ho. l. ad rem. & ff. ad Trebel. l. qui filium. & supra de elec. eum in causis. secus in prescriptione. 30. uel 40. annorum quæ odiosa est ubi requiritur ultimum annum finiri. ut. ff. de actio. & obligat. l. in omnibus. ¶ Succurritur tamen & ecclesijs quæ minorum iure censentur. ut infra. eodem tit. requisit. Semper enim ecclesia

ecclesia iure minoris debet illaesa seruari, ut ibi dicit, quidam tamen exposuerunt illud uerbum semper, id est, in quolibet contractu, restringentes illud semper, ad quadriennium tantum numerandum a tempore contractus in quo ecclesia laesa est posse restitui & non ultra. Ecclesia enim maior est & restituitur sicut minor factus maior: s. infra quadriennium numerandum a tempore contractus. ut. C. de tem. in integ. resti. l. ul. Nam ut ibi haeres minor factus maior restituitur infra quadriennium in his in quibus fuit captus, tempore minoris aetatis, unde qui sic dicunt ponunt ecclesiam in 25. anno. Alij autem aliter dicunt & alio modo exponunt illud uerbum semper, sic uidelicet quodcumque sine temporis praefinitione. Vnde ponunt eam in primo die natiuitatis suae, & dicunt eam super in minori aetate consistere, nec enim crescit uel decrescit eius aetas. Tu dicas quod ecclesia fungitur iure & uice minoris, quod sic probatur, ecclesia enim comparatur reipublicae. ut. C. de sacrosan. ec. ut inter diuinum. Et res publica comparatur minori. ut. infra. eodem. c. requisit. non tamen est minor ut reipublica. ut. C. de offi. eius qui uicem alte. gerit. l. 1. Si enim minor esset ut dictum est, non fuisset desponsata ut. 26. di. supra. de biga. c. debitum. Et puto ecclesiam restitui quodcumque in contractibus sine temporis praefinitione & in iudicijs etiam post sententiam ut infra. eo. c. suscitata. & c. cum ex literis. Sed hoc non nisi propter graue danum. ut. ff. de mino. l. si ex ca. Et in his duobus differt ecclesia a minore, qui non restituitur nisi in minori aetate. Et hoc intelligo esse uerum nisi post contractum uel post sententiam contra ecclesiam praescribitur. Nam in temporibus ut in usucapione & praescriptione non inueniuntur ecclesiam restitui, quauis inueniantur quaedam tempora de praescriptione subducitur. ut notabo. infra. de praescrip. praescribit enim ecclesia & praescribitur contra eam. Et in hoc simili-

ter differt ecclesia a minore qui in temporibus ipso iure seruat, illaesus praeterquam in longissima praescriptione quidam currit, sed minor restituitur. ut. C. in qui. cau. non est necesse. in integ. resti. l. ul. Alij autem dicunt quod ecclesia restituitur a 25. annis usque ad quadriennium. sic & ecclesia recte iure utitur minoris haec enim tempora habet minor ad petendam in integrum restitutionem. ut. C. de temp. in integ. resti. per totum. Item restituitur maior uel ecclesia si laedatur siue decipiat ipse minor siue tutor eius uel curator eius interuenit legitimus. ut. C. si tutor uel cura. interue. l. etiam. Et idem dico in ecclesia si praelatus eius syndicus uel economus decipiatur. Delictum enim personae non debet reddi dare in damnum ecclesiae, ut. 16. q. 6. si episcopus. secus est si decipiat simplex procurator minoris uel ecclesiae, tunc enim minor uel ecclesiae non subuenitur nisi procurator sit non soluendo. ut. ff. eod. tit. l. cum mandata. magis enim fuit providendum superioribus personis quae gerunt ex necessitate quam procuratori qui ex voluntate gerit. Et quod dixi ecclesiam restitui si praelatus decipiatur. Et est ratio, quia praelatus conditionem ecclesiae, deteriore facere non potest. ut. infra. cap. 1. quod intelligo in faciendo, secus in omittendo. ut. 16. q. 3. placuit. infra. de praescrip. cap. 1. Aliquando tamen potest etiam in faciendo conditionem ecclesiae deteriore facere, ut pote modicam rem donando. ut. infra. de dona. ceterum 22. q. 2. terrulas. Et idem in quinquagesima & centesima. ut. infra. de dona. apostolica, & infra. de his quae fi. a praelato. sine consensu ca. pastoralis. 12. q. 2. bonae resti. Et in hoc differt praelatus a procuratore, quia procurator liberam habens & generalem administrationem non potest donare. ut. ff. de proc. l. procurator tutorum. & l. procurator. cui quamuis aliquoties praelatus appelletur procurator ut. 10. q. 2. paria. 12. q. 2. l. c. ult.

& quæ. 2. sine exceptione. 10. q. 2. casel.
las infra de dona. fraternitatis. Et quod
dico conditionem ecclesie deteriorem
fieri posse per prælatum in omittendo.
verum est legitimo tempore interue-
niente non statim. hoc est si ex omisso-
ne prælati. præscriptio inducatur con-
tra ecclesiam. Aliiter si prælatus omit-
tat in iudicio legitimam exceptionem
seu defensionem restituitur ecclesia ut
infra eodem. c. auditis. & c. cum uenif-
sent. nisi super hoc eodem petita esset
restitutio & denegata. ut infra eod. titu-
c. ult. ¶ Quatuor etiam minor & ecclesia
in allegationibus omittit dum ea quæ
sunt pro eius non allegata uel allega-
ta non probat. uel si se proditum seu pro-
ditam ab aduocatis conqueratur. ut. ff.
eo. ti. l. minor autem. §. 1. & l. minor an-
nis. 2. §. omittit. ¶ Item succurritur mino-
ri & ecclesie si se negotiis alienis im-
miscuerit sine mandato uel saltem ne-
cesse habet cedere domino negotiorum
beneficium restitutionis. ut. ff. eo. tit. qd
si minor. Et ut breuiter dicam restitui-
tur minor & ecclesie in contractibus uel
quasi contractibus in delictis uel quasi.
ut super his rubricæ speciales in Codi-
ce ponuntur. & quod dixi restitui in cō-
tractibus uel quasi locum habet cum cō-
tractus tenet ut pote celebratus in ca-
su concessio & in forma iuris ut 10. q. 2.
hoc ius porrectum. & 12. q. 2. sine ex-
ceptione. Aliiter si in casu non concessio
uel non secundum formam iuris nul-
lus est contractus ipso iure. ut. 10. q. 2.
quia rem homini. & 12. quæ. 2. sine ex-
ceptione. apostolicos. alienationes. &
tunc cum ius commune competat. non
est necessaria in integrum restitutio ut.
ff. eo. ti. l. in causa. ¶ Item succurritur ec-
clesie & minori si quasi cōtumax ad iu-
diciū non uenit culpa non dolo. ut. ff.
eod. ti. l. minor. secus si ex dolo ut. ff. de
mino. l. si ex causa. §. nunc uidendū. tūc
enim non restituetur ecclesia. quia nec
minor restituitur in delictis atrocibus.
nisi quatenus miseria ad minorē po-
tiam iudicem perduxerit ut. ff. e. ti. l. au-

xilium. Quod intelligo cum tota ec-
clesia delinquit. ut. C. de sacrosan. ec-
cle. l. nolumus nullam nauem. alias de-
lictum personæ & c. ut no. supra eo. ti. §. 1.
restituatur. ¶ Item subuenitur & si non-
uæ defensiones appareant ecclesie qui-
bus ante usū non fuerunt. C. si sepius in
inte. resti. postu. l. 2. quamuis de iure
communi prætextu nouorū instrumē-
torum lites sopitæ non debeant instau-
rari. ut infra de sen. & re iudi. inter mo-
nasterium. & C. eo. tit. l. sub specie. ¶ Item
si deferat iuramentum. ut. ff. de iure iu. l.
nam postea. §. si minor. Et qualitercun-
que in iudicijs minor uel ecclesia capia-
tur sue agat uel conueniatur. ut. ff. eod.
tit. l. alt. prætor. §. sed & in iudicijs. ¶ Sed
5 dubitatur ¶ an ecclesia uel minor possit
petere restitutionem a sententia eo qd
ecclesia tuta est communi iure & com-
muni auxilio. potest enim appellare. &
ideo ad extraordinarium auxilium re-
currere nō debet. ut. ff. de mino. l. in cau-
sa. Sed hæc obiectio in sententia domi-
ni Papæ locum non habet. quoniam su-
perior non inuenitur ad quem per ap-
pellationum recursus haberi possit. ut
supra de elec. licet in fi. & 9. qu. 3. cun-
cta. Sed si instes & dicas. poterit suppli-
cari. ergo restitutio superuacua est ut su-
perius dictum est. Respondendo utrunq;
remedium supplicationis & restitutio-
nis est extraordinarium auxilium & ea-
dem æquitate inducunt unde unum re-
liquum non excludit. Vt dicitur. aliter
actio de dolo non datur si alia compe-
tat eadem æquitate inducitur ut actio qd
metus causa. quæ & si competat. datur
tamen actio de dolo. nam si eū qui me-
tum fecit & de dolo teneri certum est.
ut. ff. quod metus. causa. l. si cum excep-
tione. §. eum qui. ¶ Sed nunquid a sen-
tentijs aliorum potest quis petere re-
stitutionem. Videtur quod nō quia po-
test appellare. & sic ad extraordinariū
auxilium non recurrit per. l. in causa.
& si tempus appellandi excesserit resti-
tuetur ad appellandum. ut. C. si sepius
in integ. resti. postu. l. 1. Respondens.
potest

poreft ecclefia reftitui a fententia. Nec
 obftant fuper. ora iura. Nam lex illa in
 caufis, loquitur cum minor eft tutus ip-
 fo iure, & ideo non debes recurrere ad
 auxilium reftitutionis. Itē alia lex nō
 obftat, loquitur cum minor petijt refti-
 tutionem, & fuit ei denegata iterum pe-
 tere non poteft nifi noue defenfiones al-
 legentur, fed poterit appetere non po-
 teft nifi noue defenfiones allegentur:
 fed poterit appellare. ut infra eod. ti. ca-
 ult. & . C. fi fapius in integr. refti. po-
 6 fluetur. l. 2. & 3. ¶ Si tu queras an fit
 aliud reftitui a fententia quam reftitui
 ad appellandum a fententia. Refpon-
 deo fic, cum enim reftitutio fit a fenten-
 tia perinde eft ac fi fententia lata non
 efferet. ad hoc infra eod. cum ex literis
 ubi dicit. non obftant fententia, fed
 ubi fit reftitutio ad appellandum, fentē-
 tia falua manet, quamvis poftea fufpen-
 datur per appellationem. & re. iudi. c. de iure-
 iuran. l. generaliter, in princi. C. de ap-
 pella. l. præcipimus. §. hoc fin. fupra de
 off. delega. pafforalis. §. præterea infra
 de fenten. & re iudi. cum inter uos. Li-
 cet alibi dicatur extingui pronuntiātū
 per appellationem. ut. ff. ad fe. con. Tur-
 pil. l. 1. §. ulti. Sed exponitur ibi extin-
 7 guitur, id eft, fufpēditur. ¶ Fieri autē
 debet reftitutio iudice fedente pro tri-
 bunali præfente aduerfario, uocari enim
 debent is contra quem petitur reftitu-
 tio alioquin ipfe iure non tenet reftitu-
 tio. ut. ff. de mino. l. uerum. §. fciendum
 & l. in caufis. §. caufa & . l. etiam fi pa-
 tre. §. ulti. Nā negotiorum merita par-
 tium assertione panduntur. ut. C. fi per
 nim uel alio modo. l. ulti. Quia & fi mi-
 nori uel ecclefie pro reftitutione non
 detur actio fed iudicis officium ut. ff. de
 mino. l. quod fi minor. §. ul. & . l. illud. §.
 1. l. quod fi de speciali. oportet tamen
 libellum porrigi, litis conteftationem
 fieri, & omnia folemniter & ritem pro-
 cedere ut fupra de offi. iudi. c. ult. in ca-
 fu tamen fis contra quem reftitutio
 petitur, uocatus infra triennium non
 negiat reftitutio indulgetur ut in auth.

ut fponfali largi. §. ad hoc. colla. 9. De-
 bet etiam ecclefia fuae minor probare
 lafionem, fuae deceptionem non enim
 ex hoc falo quod minor eft quis fequi-
 tur quod fit deceptus. & idem in eccle-
 fia. ut. ff. de mino. l. non omnia de iure-
 iur. l. nam poftea. §. fi minor. ¶ Poftunt
 8 ¶ reftituere iudices delegati a Papa uel
 a principe. Item ordinarij. Item dele-
 gati ordinariorum habetium admini-
 ftrationem, fuae caufis reftitutioni fue-
 rint fpecialiter commiffis huiusmodi de-
 legatis, fuae alijs caufis commiffis corā
 eis reftitutionum incidentiar quæftio-
 nes. Item ordinarij non habentes ad-
 miniftrationem, fed delegati ab eis nō
 poftunt, fi caufis reftitutionum com-
 mittantur eidem, fed fi alijs caufis com-
 miffis quæftiones reftitutionum inci-
 dant coram ipsis, & caufas audire po-
 funt & reftitutions indulgere. Et idem
 dico in arbitris, nam fuper reftitutionis
 quæftione cōpromitti non poteft, fed
 fi fuper alio compromittatur fuper quo
 compromitti poteft, & coram arbitro
 incidat quæftio reftitutionis, & audire
 & reftituere poteft ut infra eod. ti. de re:
 caufam. quæ fumpta eft ex lege, ut. C.
 ubi & apud quem. l. ulti. Sed certē fi re-
 cte infpiciatur lex illa colligitur ex illa
 quod nec delegati ordinariorum non
 habentium adminiftrationem, nec ar-
 bitri cognoscere poftunt de huiusmodi
 quæftione etiam incidenter & fic lege-
 bant & intelligebant legem illam do-
 mini mei Azo. & Aug. Sed hæc decre-
 contrarium dicit & poteft effe huius-
 modi decre. ratio quia in incidēti quæ-
 ftione etiam minus competens iudex
 iurisdictionem fortitur ut fupra de offi.
 de leg. prudentiam. §. ulti. C. de iudi.
 l. quociens, et. C. de ord. iudicio. l. adire.
 9 ¶ Dubitatur autē ¶ qui funt ordinarij ad
 miniftrationem non habentes, fed fa-
 cultatem tantum modo iudicandi. Et
 fecundum iura ciuilia dici poteft quod
 funt illi qui honorem et dignitatē ha-
 bent, fed non adminiftrationem unde
 ratione honoris dignitatis iudicare
 poftunt.

possunt. si qui in eos cōsenserint. & de
his loq̃ lex de iudi. l. j. C. et. rē non no
uā. Resp. 1. Sed secundū iura canonica
posset poni exemplū in episcopo qui re
nunciavit loco episcopali. non dignita
ti. qui honorē reuinet administratione.
ut supra de ordi. ab episcopo quē refi
g. episcopa. c. 1. & supra de renunci. nisi cū
pridē. §. ult. & c. post translationē circa
h. Itē poni potest exemplū in episcopo
cujus episcopatus omnino destructus ē.
populus effectus. lic. n. episcopus est
nullus tamen episcopatus hic honorē
habet sine administratione. Quidā ta
men ponunt, exemplū in officialibus epi
scoporū & male quia officiales nō sunt
ordinarij sed delegati ad uniuersitates
causarum ut nota supra de offi. uica. cir
ca pein. ¶ A quibus sūt cōferatur iuris
dictio ordinaria no. supra de offi. or. §. or
dinariā. Et est sciendū q̃ ubiqueq; ec
clesia uel minor restituitur restituendus
est & eius aduersarius et maior. sed in
eodē tantū casu. sed non in alio ut. ff. de
mino. l. quod si minor. §. rest. & l. pater
§. 2. & l. et iā. §. 1. C. de repu. l. una. C. de
prædij. mino. l. si prædij. in fi. 12 q. 2.
Vultetanz infra de rebus eccl. nō alie.
ad audiendū. Non. n. ecclesia ditari de
bet cum aliena iactura ut 54. di. genera
lis infra de pœnis suā. ff. de condi. inde
l. nā hoc natura. ¶ Item licet minor uel
ecclesia impetrauerit restitutionē. pōt
renunciare si uelit. ut ff. de mino. l. si in
dex. ¶ Quando autē ecclesia restituitur
dixi supra e. ti. §. sit cōputatio. quia sem
per & sine temporis præfinitione. ut in
fra. c. a. & c. cum ex literis. nisi cōtra eā
legitimā præscribatur. nam ut ex litera
ihus de re. tum ex literis. colligitur
tempore Eugenij papæ & in primo mē
se sui pontificatus interuenit læsio & tē
pore Celestini indulta est restitutio.
qui causam commisit sententia Euge
nij non obstante. Quidā tamen dicunt
quod ibi interrupta fuit quadriēnij præ
scriptio per petitionem restitutionis.
fuit enim petita restitutio tempore
Eugenij & temporibus aliorum sum-

morum pontificum ei succedentium ea
dem petitio innouata. & sic ecclesia pet
ens non fuit quadriennio exclusa. Sed
errant qui sic dicunt. quia restitutionis
questione dum petitione sed nec lit.
contest. perpetuat. ut. ff. de mino. l. papi
nian §. ul. & C. de tempo. in integ. rest.
l. ul. Si quis tamen uellet illorum sen
tentiam sustinere posset dicere quod
ibi per iudices fletit quod minus in que
stione illa processum fuisset. & ideo ec
clesiæ petenti nullum potuit præiudi
cium generari. ut in auten. ut spon. lar
gi. §. hoc quoq; colla. 9. & 2. q. 6. ante
riorum. §. sed lis. & l. biduum. ¶ Vnum
non omitto. quia quod dixi supra. §. pro
xi. delegatus causas restitutionis audi
re posse recipit dubitationem. Videtur
enim quod causæ huiusmodi delegare
non possunt. quia ex edicto restitutorio
nulla propria proficiscitur actio sed
cōdependet ex officio iudicis. ut. ff. de
mino. l. quod si minor. §. ul. Ea uero qui
iudicis officio expeditur non dele
gantur. ut. ff. de offi. procon. l. nec quic
quam. §. ubi ff. de reg. iur. l. omnia. ff. ad
municip. l. ea quæ. Ad quod respondeo
speciale est hic fauore restitutionis qui
ampliandus est non restringendus ut. ff.
de lib. & postu. l. cum quidā. Sic & aliud
speciale in hac restitutione contingit.
ut cum causa restitutionis sit excellens
ita ut in ea requiratur speciale manda
tum. ut. ff. de mino. l. illud. ut in ea com
promitti non possit. nec delegari ab or
dinario iure dictione sine admini
stratione habente. tantum tam coram arbi
tro quam coram delegato huiusordina
rij tractari poterit incidenter ut infra
12 eo. ti. causa. ¶ Est autem in integrū re
stitutio prioris status uel iuris reinte
gratio per quam subuenitur minoribus.
Subuenitur & ecclesijs iure minoris si
cut dictum est. Subuenitur quandoq; &
maioribus ex iusta & legitima causa ut
ff. ex quibus cau. ma. per totum. & sic in
telligo infra eod. tit. ex literis infra de
senten. & re iudi. cum Bertoldus infra
de pigno. significante.

Summarium

1. Edictum de alienatione in d. q. mutandi cau-
sa facta quando locum habeat.
2. Edictum de litigiosa contrahitibus, & hoc
edictum non concurrunt, sed diuersis
respectibus locum habent.
3. Actio ex hoc edicto cui & contra quem &
in quantum datur.

DE ALIENATIONE IV-
dicij mutandi causa facta. Rubr.

IN superiori rubrica prospectum est
& prouisum per in integrum restit.
ecclesijs ut supra ti. prox. c. 1. Et mi-
noribus ut supra in. cap. constitutus. Et
maioribus. ut supra in. c. ex literis. Et
non æquitate prospicitur hic omnibus
in quorum damnum & præiudicium ali-
qui res & possessiones de quibus agen-
dum esse credunt & timent in alios
transferre causa mutandi iudicij. Surgunt
autem ex hoc edicto duo specia-
lia beneficia. Vnum quia agitur contra
alienantes actione in factum ad id quod
interest agentium res non fuisse tran-
slatas. saluis nihilominus pristinis ac-
tionibus aduersus novos possessores
quos potius parat uel paris novos ad-
uersarios. ut. ff. eod. ti. l. 1. Et aliud quia
literarum commissionum contra uereres
possessores obtentæ extenduntur ad
nouos. de quibus nullam faciunt men-
tionem. ut infra eod. ti. c. 1. In titulatur
hic igitur rubrica de alienatione iudi-
cij mutandi causa facta. Vade uidentur test
quando locum habeat hoc edictum. &
cui. & contra quem & In quantum datur
actio ex hoc dicto. Habet locum hoc
edictum cum quis credens se conue-
niendum super re aliqua actione reali
uel personali in rem. tamen scripta ut
pote aliquo interdicto. Interdicta. n. li-
cet in rem uideantur concepta. ut tamē
ipsa personalia sunt. ut. ff. de interdi. l. 1.
& interdicta alienat. rem. dolo malo
causa mutandi iudicij à se. & suscipien-
di ab illo in quem transfertur possessio-

nem nec refert an transferat dominium
uel nudam possessionem. ut. ff. eod. tit.
l. non solum & l. ex hoc. §. alienare. Do-
lo malo ideo dixi quia si alienat rem se-
dibendo uenditori. non ut iudicium
euitet sed alias redibitura uel si ex a-
lia necessaria causa alienat. locum
non habet edictum. ut. ff. eodem titulo.
l. ex hoc. & l. sequentibus. Et idem
dico si ideo alienat. quia timet sibi
moueri questionem & lites exacerat.
ut. ff. eodem titulo. item si res. §. ult. Item
locum habet hoc edictum cum aliena-
tio sit causa futuri iudicij mutandi. ut in
l. ex hoc. §. pri. quia si iudicium esset in
choatum inter petentem & possessorem
conuentione iudiciaria. aut per præ-
ces principi oblatas & iudici insinuat
ac per indicem aduersario cognitæ. cū
res esset litigiosa. si de domino ipsius
uel quasi questio erat. tunc commissio
uicio litigiosi. locum haberet edictum
de litigiosis. ut. Cide litigios. l. ult. in au-
tem de litigio. in princ. col. 2. quia pro-
hibita est talis rei alienatio ut ibi. c. 1.
& l. 1. q. 3. quia res. sed res super qua futu-
rum speratur iudicium non prohibetur
alienari ante motam causam. Et ideo
istud edictum & edictum de litigiosis cō-
tractibus nō concurrunt sed diuersis re-
spectibus locum habent. Datur tamen
actio in factum ex hoc edicto etiam
in cuius fraudem & elusionem facta est
alienatio. & suis hæredibus. & contra
hæredes eius ad quem res translata est.
Et datur infra annum. ut. ff. eod. titulo. non
solum. §. ult. & l. sequentibus. Datur
enim inquam aduersus eum qui aliena-
uit quem ad interesse conueniat coram
ordinario. & ut puto coram delegato
per literas contra eum obtentæ. ut do-
lus tepræsentet. eum possessorem. ut.
ff. de rei uend. l. qui petitorio. C. ad ex-
hiben. l. ad exhibendum. in quo inte-
resse considerabitur quantum interesse
agentis rem non fuisse translata in
hominem alterius diocesis forte uel
prouinciæ contra quem illum agere
oportet ad possessionem aduocandam
per

per priusnam actionem. Item quanti interest ipsius non habere duriorem, uel potentiorē aduersarium, si in potentiorē translata fuit: quia potentioribus parēs esse non possumus, ut. ff. eo. ti. l. 1. Item ager contra possessorē actione in rem, uel alia actione sibi cōpetente ad rem aduocandam siue corā ordinario possessoris siue coram delegato, quem obtinuit contra alienantē, quod est hic speciale. cum alias generaliter litera commissiois sint personales. nec ad alios extendantur quorū nomina in literis non habentur. ut suprà de offi. deleg. cum olim abbas. & c. t. super eo de rescrip. significauit. Sed salū illud generale hic & in aliis casibus quos not. suprà de rescrip. §. sed priuilegium, & suprà de offi. dele. §. casualiter. Verū tamen si ab eo qui rem alienauerit consequatur actor rei æstimationē dolo possunt ante ipsum possessorē, ut superius ut dictum est, non aduocabit postea rem a possessorē. nec enim habere potest & rem & pretium, sed alterū ut. ff. de peti. hzre. l. si & rem & pretiū. & rem a possessorē & interesse ab alienante consequi potest ut superius dictum est. Item alienator potest conueniri priusnam actione, non tātum ad rei æstimationem ratione doli, ut dictum est, sed ratione pretii quod ex rei uenditione recepit quia pretium loco rei succedit, ut. ff. de pecu. l. sed si quis, & in l. prædicta si & rem & pretium. ff. de le. 1. l. Imperator. & l. se. infra. de usu. cum ru. in si. ff. deleg. 3. l. fideicommissa. §. si rem. & infra. ut lre pen. ecclesia sanctæ Mariz. Sed & si clerico cedatur actio contra laicum, ut si clericus trahat laicum ad forum ecclesiasticum & si non fiat contra uerba edicti. sic tamen contra mentem. ut. infra. eo. ti. e. 2. Nam ille incidit in uerba huius edicti qui credens se conueniendum super re aliqua transfert rem illam in alium causa futuri iudicii mutandi à se. & suscipendi ab illo in quem transfert rem. sed in mentem huius edicti incidit non in uerba

qui dum credit uel scit sibi aduersus alium competere actionem illam priuilegiato uel potentiori homini cedit causa futuri iudicii non mouendi a se. sed ab illo inchoandi & perficiendi cui cedit: & in hoc casu cessio est nulla. & is qui cedit amittit actionem ut hic. ca. 2. & C. ne lice. po. l. nulla. Clericus autem dicitur potentior laico ratione officij cuius contemplatione sortitur priuilegium quo ad forum. Nam alias ratione officij censetur durior aduersarius & potentior. ut. C. quod metus causa. l. si per impressionem. C. si quacūq; prædipotes. l. 1. r. & C. si rector prouin. l. una. Sic & tutor ratione officij censetur potentior pupillo. & ideo cessio ei facta contra pupillum non ualet. ut. C. qui dari tuto. uel cu. po. in auten. minoris Sed hoc qualiter esse potest. ut actio ne cesset clerico contra laicum. clericus trahat laicum ad forum ecclesiasticum. cuius actor forum rei sequi debeat secundum canonicas & legittimas sanctiones. ut. infra de foro compe. si clericus. & capitulo cum sit generale. 1. quæst. prima relatum & capitulo experietur. & C. de iurisdic. omni. iudi. l. iuris ordinem. Respondeo hoc locum posset habere in locis illis in quibus consuetudo est quod clericus trahat laicum etiā reum ad forum ecclesiasticum. ut. infra de foro compe. si clericus. Vel aliter posset clericus molestare laicum super qua cessat est cum super re illa quam laicus possidet super qua cessat est clerico actio. laicus cogitur agere contra laicum super molestia quam clericus etiā infert. Et tunc clericus conuentus in foro ecclesiastico inueniatur actionem sibi cessantem per modum reconventionis. Cessat autem hæc actio ex hoc edicto in quibusdam casibus. l. ut. ff. eodem titu. 3. §. ultimo. & l. ex hoc. §. si quis alienauit.

Summarium

- 1 Arbitrium quid sit.
- 2 Arbitr esse quis possit, et qui prohibeatur. Compromitti

- 3 Compromitti an possit in causa matrimoniali.
- 4 Compromitti debet in imparem numerum, & quare.
- 5 Compromissum factum in duos an valeat.
- 6 Compromissum an valeat, si duobus arbitris potestas assignandi tertium incertum tribuatur.
- 7 Compromitti super quibus causis possit.
- 8 Arbitr an diebus feriatis pronunciare possit. & m. 11.
- 9 Arbitrorum effectus qui sint.
- 10 Pena in compromisso apposta, an possit contra portem non stante in arbitrio peti.
- 11 Compromissum & iudicium in quibus conveniant, & in quibus differant. m. 13.
- 12 Compromissum qualiter finiatur.
- 14 Pena soluta ab eo qui non pareat, an peti possit & iudicatum.

DE ARBITRIS.

Rubrica.

EXpeditis præparatorijs iudiciorū ad iudicis veniamus. Sed quoniam ad instar iudiciorum arbitria sunt redacta. ut ff. eod. titu. l. 1. Nam arbitrer partes iudicis assumit. ut ff. eod. titu. l. si de meis. alias Pomponius §. recepit. Ideo prius de arbitris est videndum. ¶ Videmus igitur quid sit arbitrium. Item in quorū debeat compromitti. quis possit esse arbitrer. de quibus rebus valeat compromitti. & quibus sit effectus arbitrōrum. In quibus differant iudicium & compromissum. & qualiter finiatur compromissum. ¶ Arbitrium ¶ est trinus actus personarum super civili questione in qua si iudicio contendendum. Nam & iudex laborare debet ad investigandam veritatem. ut 30. q. 5. iudicantem. actor ad intentionem & ad applicandam causam. Reus ad extenuationem ad causam diminuendam. ut 4. q. 4. c. 1. Vel sic diffinitur arbitrium secundum Azo. Arbitrium est causa in dicendo iure voluntarie posita cum certarum personarum inter positione. scilicet arbitri actoris rei. ¶ Arbi-

ter ¶ esse potest qui non prohibetur à iure ut pura liber homo, pauperfam. sed & filiusfam. arbitrer esse potest. etiam iure patris ff. eod. titu. l. sed & filius. & l. quoniam etiam. Item libertus sed non servus. ut ff. eod. titu. l. Prædus. in princip. & §. in servum. Item non refertur an arbitrer sit integre famus, vel infamis, ut 3. q. 7. §. tria, in versicu. cognitores. & ff. eo. tit. l. Prædus. Sed secus in iudice. ut. C. de dig. l. neque famosis. C. de infamibus. l. una lib. 11. & infra. de excess. præla. inter dilectos. ¶ Prohibetur autem esse arbitrer servus. ut dictum est. Item mulier. ut. infra. eo. tit. dilecti. C. eod. tit. l. ultima. quia nec iudicare possunt. ut 3. q. 7. §. tria. ff. de iudi. l. cum prætor. §. 1. & 33. questione. §. mulierem. hoc tamen fallit in quibusdam excellentibus faminis quæ ratione lux excellentie & consuetudinis iurisdictione ordinaria & arbitraria utuntur. ut prædicta decreta. infra. eod. titu. dilecti. & aliquoties delegata. ut. 12. q. 2. cum devotissimam. 8. q. 1. veror. Item in laicum compromitti non potest super rebus spiritualibus. ut. infra. eod. titu. contingit. quia nec de rebus ecclesiasticis laici iudicare valent directe vel etiam incidenter. ut. infra. titu. proxi. decernimus. infra. qui fil. sint legi. laior. nisi auctoritate superioris suscipiant compromissum. ut. infra. eod. titu. per tuas. seu iudicium. ut. 22. distinct. §. verum. vel nisi hoc humilitas superioris inducat. ut. 2. q. 7. nos si competenter. vel nisi hoc fiat ad tollendam omnem suspicionem contra clericum exortam. ut. 2. q. 5. habet. & c. Menam. ¶ Et notabis ¶ quod in causa matrimoniali nec in laicum nec in clericum compromitti potest ut. supra. de integ. restitu. causam. Et hoc est verum in causa matrimonij carnalis. nam in causa matrimonij spiritualis compromitti potest in clericum. ut. infra. eod. titu. ex parte. supra. de elec. cum inter dilectos. Item probetur compromitti in furiosum surdum aut mutum servum. Item minor. 25. annis. m. 11. ¶ Tior autem

ior autem. 20. sed minor. 25. annis potest sumi in arbitrium. sed restituitur si temere auditorium recepit cum interfectis eius libris non uxari. ut ff. eod. titu. l. sed si in seruum. §. 1. & l. cum lege. & ff. de minoribus. l. minoribus. 25. annis subuenitur. Item prohibetur compromitti in iudice ordinario. dicente lege si quis iudex sit: arbitrium recipere eiusdem rei de qua iudex est. in se ut compromitti iubere prohibetur lege iulia. & si sententiam dixerit non est danda poenae persecutio. ut ff. eo. tit. l. sed & si in seruum. §. 1. & 3. qu. 8. §. tria uer. si quis iudex. & est triplex ratio quare in ordinario compromitti non possit. Prima. quia si nollet pronunciare non esset qui eum cogeret. eum per ordinarii cogi debeat arbitri ad pronuntiandum. ut ff. eo. tit. l. 3. Secunda. quia si contingeret sententiam quam ipse tulerit impugnari timendum esset ne eam defenderet animosè. ut. C. de assen. l. nemo. Tertia. qui lex dicit arbitrum similem esse iudici. ut ff. eo. titu. l. 5. & C. de iudi. l. rem non nouam. ergo est alius à iudice. cum inter utrumque similitudo notetur. nihil enim est id cui est simile. & secundum hoc intelliges. l. illam si quis iudex. sicut sonat ut sint duo dicta scilicet quod iudex non possit compromissum recipere. nec in se compromitti iubere. Contra hanc sententiam facit consuetudo. frequenter enim in ordinarios compromittitur & ualeat quod fit. faciunt & multa iura ad hoc supra de electio causam. & cap. cum inter dilectos infra eo. titu. dilecti. & c. cum tempore. & ca. ex parte. Similiter & in delegatos compromittitur ut infra de praeben. nisi infra de prae. sup. literas infra de reru permut. exhibita. tu. dicas quod prohibitio legalis non habet locum secundum iura canonica. Vel si uelis sustinere legem illam si quis iudex. dicas unum esse dictum. l. illius & sit sensus. iudex prohibetur recipere compromissum iubendo in se compromitti. ut illa uerba in se ut compromitti iubere. sint expositio uerborum priorum legis. Quidam tamen dicunt etiam secundum leges posse in ordinariis

compromitti per auctorem ut disse. iu. §. si uero contigerit. colla. 9. Sed certe auctor. illud loquitur in arbitratore. hoc est in amabili compositore. Potest enim ordinarius per amabilem compositionem dissolvere quae dubia sunt inter partes. ut ibi dicit. ¶ Debetur autem compromitti in impari numerum. quia in numero impari Deus gaudet scilicet in unum aut tres. ut infra eo. titu. c. 1. Et ideo statutum est propter hominum facilitatem ad dissentendum. ut ff. eod. titu. l. item si unus. §. principaliter & si cogeretur tres non concordare in eandem sententia obtimeat sententia duorum. ut hic. ca. 5. Quod intelligo tertio praesente & contradicente. secus si absente. tunc enim sententia duorum non teneret. ut ff. eo. tit. l. si in tres & l. sicuti. ¶ Quid si duo pronuncient. tertio praesente & tacente. ut nec contradicat nec consentiat. perinde habendum est ac si contradicat. Sed quæritur an ualeat compromissum si compromittatur in duos. Et uidetur quod non. nam si dissentiant res sine exitu futura est. Sed certe solitum est compromitti in duos & ualeat compromissum. & si non consentiant. tunc ordinarius uel delegatus qui iurisdictionem sibi retinuit potest cogere duos certam eligere & tertiam personam. ut in d. l. item si unus. §. principaliter. & supra de offi. de leg. suspicionis. quamuis aliud obseruetur in duobus iudicibus discordantibus ac diuersas sententias ferentibus. quia illa sententia ualebit quæ à superiore confirmabitur. ut ff. de re iudi. duo iudices infra de re iud. c. ul. ¶ Sed si in duos compromittatur sic ut si dissentiant tertium assumant. nec exprimaturs is qui est assumendus. non ualeat compromissum quia possunt in assumendo dissentire. ut in eā. l. §. si in duos. infra eod. r. innotuit. Sed contra infra eodem tit. cum à nobis. Ad quod responderi poterit quod ibi actum fuit de certis personis assumendis quamuis non fuissent expressæ. Vel illud locum habet in mediatoribus seu ordinariis assumendis: secus in arbitris. Vel illud obtinuit ob reuerentiam legati. & simile

simile infra de accu. & inquis. ad petitionem. Vel dic quod illa est ratio quare non valet compromissum factum in duos ita ut si discordes fuerint tertium assumant. quia & in assumendo poterunt esse discordes & sic sine exitu res futura esset. quare ratio cessat cum in unum compromittitur & datur ei potestas alium vel alios assumendi. & sic loquitur contraria

7 decre. ¶ Potest compromitti & superpæcunarijs causis & temporalibus. potest et super spiritualibus. ut infra eodem titu. non sanè. cum olim. & ex parte. non tamen in laicum ut infra eod. titu. contingit. Sed in matrimoniali. liberali vel criminali non compromittitur. ut supra de integ. resti. causam. §. in matrimoniali. Et est ratio in causa matrimoniali excellentia sacramenti. In liberali uero fauor libertatis quare maiores iudices requirit. ut ff. eod. titu. l. non distinguemus. §. de liberali. C. de peda. iudi. l. 2. C. ubi causa sta. l. iam dudum. C. ne instat. de sec. l. si pater. Arbitrator autem non est magis iudex sed paruus. unde ipsius sententia non est per omnia sententia. ut ff. de his qui no. ins. l. quid ergo. §. ex compromissis. nec & paratur nisi metu pœne. ut C. de arb. l. 1. Et hæc eadem ratio locum habet. quare in criminali non compromittitur. ut ff. eo. ti. l. non distinguemus. §. Iulianus. & in. l. præallegata quid ergo. §. ex compromisso. & supra de integ. resti. cap. causam. Et est sciendum quod potest agi inter partes. ut pronuncietur uno litigatorum præsentem & altero absente. ut ff. eod. titu. l. diem. §. statim. Item ut unus ex arbitris pronunciet absentibus alijs. ut ff. eodem titu. l. non distinguemus. §. cum in plures. Item agi potest ut compromittatur in Titium vel in Seium sed is cogetur pronunciare in quem litigatores consenserunt. ut ff. eod. ti. l. item si unus. §. item Pompo. Itē agi potest ut certo loco pronuncietur. alioquin ibi pronuntiabitur ubi compromissum est. ut ff. eo. ti. l. si cum dies. §. si arbiter. Item agi potest ut arbiter pronunciet. quod sibi uidetur dummodo ei uideatur

secundum leges. ut in auth. de iudi. §. an tepe. Sed si actum est ut certā sententiam dicat nullum est arbitriū. ut ff. eo. l. qualē.

8 ¶ Item arbiter feriatīs diebus pronuciare nō pōt nisi in tribus casibus. scilicet ex parte cogente ut ff. eo. ti. l. si feriatū. uel de cōsensu partiū. nam hoc inuenio in iudice. ff. de iudi. l. si feriatīs. Item si dies compromissi sit exitura. ut ff. eod. ti. l. si de meis. alias Pompo. §. arbiter. Item agi potest ut arbiter certo loco pronunciet alioquin si certus locus non est adiectus in quo pronuncietur. ibi pronuntiabitur ubi compromissum est. ut ff. eo. ti. l. si cum dies. §. si arbiter. ¶ Effectus ¶ arbitrorum est ut sententiā arbitri stetur sive æqua sit sive iniqua. ut ff. eo. ti. l. diem. §. statim dummodo non sit contra leges & sacras constitutiones & sit solemniter lata & dolo arbitri careat. Et sic non ob. C. eo. ti. l. arbitrorum. ff. eo. ti. l. ita demum. Stabitur inquit sententiā arbitri metu pœnæ si pœna fuit compromissum uallatum. quia tunc non emologabitur arbitrium id est. non confirmabitur sententia per silentiū 10. dierum si partes nō contradicāt. nec snia trā sit in re iudicatā. sed si snia non stetur agatur ex stipulatione ad pœnā. ut C. eo. ti. l. t. infra eo. ti. per tuas. Sed si compromissum nō sit pœna uallatū sed iuramēto secundū canones ualet. ut infra eo. titu. cū tēpore. & cōpelluntur partes ad obseruatā iuramēti ratione. ut infra e. ti. nō sine. Sed secundū leges non tenet. ut. C. e. ti. in auth. decernimus. Si neutrum interuenit & infra 10. dies contradicāt snia. agi pōt ad inter esse. ut infra e. ti. per tuas. si simpliciter sit cōpromissum snia statim. ut ff. et. i. l. diē. §. ul. Sed si nullo remedio cōpromissum ualletur. & snia infra. 10. dies nō fuerit cōtradictū. emologat arbitriū id est confirmatur silentio 10. dierū tacite uel expresse. si cōsenserint manifeste tūc transit in rem iudicatam agitur & excipitur ex ea & mandatur executioni. ut C. eo. ti. c. cum antea infra eo. ti. per tuas. Et quod dico compromissum uallari pœna intelligo siue pœna nummaria siue rea alia fuerit uicē pœnæ promissa. ut ff. eod.

ti litigatores. §. & quod ait. Itē hoc intelligo siue partes inter se pœnā adinuicem fuerint stipulatæ. siue arbitro pœna fuerit promissā. nam tunc arbiter pœnam exactam præstare uel actionē cedere cōpelleretur ei qui sententiæ stabit, contra eū qui non stabit, quasi inter partes & arbitriū hoc tacite actū uideatur, & ideo pro tanto debet haberi. ut. ff. de præseri. uer. l. si gratuita. §. 1. sed si unus litigatorū pœnam promiserit. alter non, compromissum non ualet ut. ff. eod. titu. l. si de meis.

10 † Sed quid si inter litigiosos compromittatur & cum pœnæ interpositione & altera pars non stet arbitro nunquid altera pars potest petere. Videtur quod sic. ut in fra eo. ti. dilecti. in fi. Nam & alias auctoritate iudicis pœna petitur. ut 1. 2. quæ. 2. episcopus qui mancipium. 2. 3. di. quanquā 16 q. 1. statum. 1. 2. q. 2. cum deuotissimam. & c. in legibus. 1. 7. q. 4. si quis contumax. & c. quisquis. & c. si quis domum. & c. qui subdiacono. Sed contra. 1. 2. q. 2. fraternitas. & quia religiosi nedum pœnam. sed forte seu capitale petere non debent cum scandalo aliorum. ut 1. 1. q. 1. aliud de pœ. dis. 1. aliud infra de pœnis. sententiæ. Sed puro quod religiosi pœnā petere possunt siue in pecunia pœna consistat siue in alio. ut 1. qu. 7. quotiens supra de electione dilectus. quoniam enim est ut quis pœnam suæ contumaciæ reporter. ut. ff. de col. la. bo. l. 2. §. si cum duobus ff. de tab. exhiben. l. locum. Puro quod a quocunque pœna. exigi potest siue sit cōditionalis siue sit à iure induta. Vel tunc tantum cōventionalis potest peti secundum Canones cum petitur loco interesse. ut infra de fideiussor. peruenit. & c. constitutus. ff. de ac. emp. & uen. l. prædia. Et sic non obstat decretum illud fraternitatis. Vel illud loquitur in foro pœnitentiāli. Pœna uerō adiecta in fraudem usurarum secundum utrumque ius peti non potest. ut. ff. de act. & emp. & uen. l. Iulianus. §. idem Papinianus. Vbi autem dux ecclesiæ incidunt in pœnam conventionalem neutra ab altera petere potest. sed sit compensatio. ut infra de pœ. constitutus. ¶ Compromissū

11 † autē & iudiciū habent similia & dissimilia Similia sunt in his. quia in utroque libellus portigitur. & in utroque per libelli oblationem fit præscriptionis interruptio. ut. C. eo. ti. l. penul. Item quo ad iuramentum calumniæ. ut. C. de iura. cal. l. 1. Item quo ad testes qui recepti in uno ualent in alio. ut. C. eod. titu. l. penul. Item in utroque ferenda est sententia in scriptis. ut. C. de senten. ex breui. reci. l. una. C. eodē ti. l. penulti. Item in utroque fit citatio per nuncium uel epistolā. ut. ff. eodem titulo. l. sed & interpellatur §. arbitri. Item tam arbitri quam iudex pronunciat diebus feriatis. ut. ff. eodem titu. l. si feriatis & ff. de feriis. l. si feriatis. Item si arbitri non ueniat ad locum designatum cognitioni cōpromissi causa pars illa quæ non uenit contumax non habetur. ut. ff. eodem titu. l. arbitri. Item sicut iudex sic & arbitri litem suam facit si male pronunciat. ut. C. de episcopis & clericis. l. si quis in consensendo. in fi. ¶ Dissimilia sunt autem in his quia coram arbitro locum non habet satisfactio de lite præsequenda. seu desistendo in iudicio. quia pro his sufficit pœnæ promissio. arg. ad hoc in authē. de litigiosis. §. ad excludendas. in fine. quæ coram iudice locum habent. ut. 3. quæstione. 3. in. c. offeratur. & in ea. qd fieri. ¶ Item reconuentio coram iudice locum habet. ut infra de mutu. petiti. c. 1. & 2. Sed coram arbitro non. ut infra eo. titu. cum dilectus. Item iudex potest punire contumacem. ut infra ut lice non cōtesta. quoniā frequenter. ff. si quis ius dicit non obtin. l. 1. Sed arbitri non. quia hoc solis iudicibus permissum est. ut. ff. de iudi. l. 2. §.ulti. Nec obstat lex. ff. eo. ti. nō ex omnibus. quæ dicit arbitrum posse punire contumaciam litigatoris. ibi enim loquitur in contumacia commissā non in non ueniendo uel non respondendo. sed in non soluendo quæ per arbitrum sic puniatur. quia deferretur alteri parti iuramentum in litem. ff. de app. l. creditor. §. iustus. Vel loquitur lex illa non ex omnibus. quando hoc in compromisso cōuenit de puniendo contumacem. ¶ Item in arbitris

- mora nō purgatur ubi dies præfigetur ab homine. ut. ff. eo. tit. l. Celius. secus in iudicijs. ut. ff. si quis cau. l. & si post tres.
- 13 ¶ Finitur autem ꝑ compromissum lapso tempore in quo existit compromissum. ut ff. eo. tit. l. si cū dies. §. si intra. & l. si quis. §. arbitrer. Item si unus ex litigatoribus bonis suis cedat. ut. ff. eo. tit. l. itē si unus. Item soluitur compromissum die morte, acceptilatione. iudicio. pacto. ut. ff. e. ti. l. non distinguemus. §. summa. & §. sequentibus. Er quod dixi de morte intellige iudicis. ut. ff. eod. tit. l. item si unus. §. item si plures. & l. arbitrer. Morte litigatorum uel litigatoris nisi in compromisso hæredum uel hæredis mentio habeatur. ut. ff. eo. ti. l. sed interpellatur. ¶ Sed quæritur an poena soluta ab eo qui nō parer ꝑcepisset & iudicatum. Respondeo nō duabus rationibus. Primo qui sic ageret contraria postularet. poena enim petitur quia non pareretur. iudicatum uerō quia sententia statuitur. & ideo tanquam petens contraria non auditur. ut infra de app. sollicitudinem. C. de furt. l. 1. ff. quando appell. fit. l. 2. C. de mu. patrimo. l. professio. Secundo quia sententia arbitri cum poena assumpti non agitur quia non trāsīt in re iudicatam ut superius dictum est & probatur. C. eo. tit. l. 1.

¶ Finitur liber primus. ¶ Incipit liber secundus.

Summarium

- 1 Iudiciorum species quot sunt.
- 2 Iudicium unde dicitur, & quæ sunt iudicij partes.
- 3 Iudicium quibus requisitis constituitur.
- 4 Nissus in possessionem non fit cum agitur inter duos de pralatura, licet contra electū contumacem procedatur. & quære.
- 5 Contumax & quando puniatur in expensis. Nissus in possessionem quid iuris consequatur tum in personali quam in reali. & nu. §. & 6.
- 7 Quæ repensio animæ accidit de facili ueniam merentur.

- 8 Iuramentum calumnia in quibus causis præstari debet.
- 9 Possessiones quando & a quo fieri debeant.
- 10 Offerens se probaturum per testes uel instrumenta an ad possessiones redire possit.
- 11 Interrogationes iudiciales, quando fieri debent.
- 12 Iudicis officium quale esse debeat.
- 13 Sententia quando non sit statim executioni mittenda.
- 14 Iudicium qualiter finiatur. Causa criminalis terminari debet triennio, cetera uerō triennio. & nu. 15.
- 16 Index ecclesiasticus supplet defectum iudicis laici. sed non e contra.

¶ DE IUDICIIS. RVB.

EXPLICIT
quibusdam iudiciorum preparatorijs. ad tractatum de iudicijs accedamus.

- ¶ Loquitur autē hæc rubrica de iudicijs in plurali & non de iudicio in singulari. quia plura sunt iudicia.
- 1 ¶ Iudiciorum enim. Aliud criminale. Aliud civile. Aliud ordinarium. Aliud extraordinarium. Aliud spirituale. Aliud temporale: De criminale loquitur infra eo. ca. arti clerici. & c. cum non ab homine. De civili infra eodem ceterum. & ca. quia. Vu. de ordinario infra eod. c. dilecti & cap. examinata. De extraordinario infra eodem nouit. De spirituali infra eodem exhibita. De temporali infra eodem uenerabilis. Potest & septima species adijci ut dicatur. Aliud spirituali annexum. ut infra eodem quanto. Sed certè non puto necessarium hanc speciem addi. Nā causa iurispatronatus quæ dicitur spirituali annexa. uerè spiritualis est. id est, de re spirituali. Vnde iurispatronatus uendi non potest, ut infra de iure patrona. quia clerici, nisi cum uniuersitate transeat. ut infra de iure patrona. cum secundum. Dicitur autē causa iurispatronatus annexa

annexa spirituali propter quoddam acci-
dens iuris patronatus. quia cadit in lai-
cum. & possidetur seu quasi possidetur ab
eo cum nullum ius spirituale possidetur a
laico præter istud. Et præter ius funerandi.
ut. ff. de mortuo inf. l. 1. Et præter
ius eligendi si ex privilegio competat. ut.
infra. de iure patrona. nobis. ¶ Videamus
igitur quid sit iudicium. Vnde dicatur.
Quæ sunt partes iudicij. quæ sint ne-
cessaria ad constituendum iudicium. Qua-
liter & quando iudicium perducatur ad
effectum. & qualiter finiatur. Iudicium
describitur. sicut & supra descripsimus ar-
bitrium in proxima rubrica. eo excepto
quoddam iudicium est de re civili & de cri-
minali. arbitrium autem de civili. Item
eo excepto quoddam iudicium necessarium. ar-
bitrium voluntarie subijcitur. ¶ Dici-
tur. 1. autem iudicium quasi iurisdictio.
prius uero inquisitio uocabatur. ut. infra.
de uer. signi. forus. §. constat. Quæ autem
sint partes iudicij legitur. infra. de proba.
3. quoniam contra falsam. ¶ Ad consti-
tuendum iudicium necessaria est libelli o-
blatio & litis contestatio de quibus dice-
mus. infra in specialibus rubricis. Item
ad constituendum iudicium consideran-
da est persona illius qui pro iudice resi-
det. an sit iudex. & si sit. an ius eum iuri-
sdictionem exercere præmittat. Si enim
non sit iudex coram eo non ordinatur
iudicium. & si consensus partium inter-
cedat. ut. C. de iurisd. om. iudi. l. priua-
torum. Nam; pactis priuatorum iuri pu-
blico non derogatur. ut. infra. de foro
compe. si diligenti. ff. de pactis. l. ius pu-
blicum. Et ideo dico si sit iudex sed ius iu-
risdictionis eius exercitium non admittat.
Hoc dico propter excommunicatum cor-
am quo iudicium nullum & sententia
nulla uel saltem annullanda. ut. infra. de
sen. & re iudi. ad probandum. Hoc di-
co propter iudices seculares qui cleri-
cos etiam uolentes & consentientes iu-
dicare non possunt. ut. infra. de foro com-
pe. si diligenti. & infra. eod. cap. quali-
ter. 11. q. 1. inolta. & cap. placuit. & i-
deo iudicium nullum. ut. infra. eodem ti-

tul. at si clerici. Item nec coram hære-
tico iudicium constituitur. ut. infra. de
hæreti. excommunicamus. in uers. quod
si forte. Item sunt quidam alij qui iudi-
ces esse non possunt. & ideo coram eis
non ordinatur iudicium. Legibus enim
prohibemur esse iudices infames & tur-
pitudine notati. ut. ff. eodem titu. l. cum
prætor. §. non autem. ff. de sena. l. 2. C.
ad. le. Iul. repetum. lulti. C. de dignita.
l. 1. & 2. C. de inf. l. 1. & infra. de exce.
præla. inter dilectos. Natura impediuntur
surdus & mutus & perpetuus furiosus.
Monetur feminæ & serui ut in l. præ-
dicta cum prætor. ff. de re. iuris. l. 2. supra.
de arbi. dilecti. & 1. de pz. & re. noua quæ
dam. 3. q. 7. §. tria. in princ. 33. q. 6. mu-
lierem. Item coram episcopo non consti-
tuitur iudicium in diocesi aliena. ut. 9. q.
2. non inuitati. & c. 1. & 2. ff. de iur. om.
iudi. l. extra territorium. Item non con-
stituitur iudicium maioris coram iudice
minori. ut. 2. 1. di. inferior. ff. de arbi. l. 3.
in fi. & l. 4. Immo nec par in parem ha-
bet imperium ut. ff. ad Trebel. l. ille a
quo. §. tempestuum. nisi maior subijciat
se iudicio minoris. ut. 11. q. 1. peruenit. &
2. q. 5. mandatis. & cauditis. Vel si ma-
ior delinquat in territorio minoris. ut. C.
ubi de crimin. agi. oport. in autem. qua in
prouincia. ¶ Item non constituitur iu-
dicium cum quis in sua causa iudicat.
ut. C. ne quis in causa sua iudex sit uel
ius sibi dicat. l. una. Nec causa filij con-
stituitur coram patre. ut. ff. de iur. om.
iu. l. qui iurisdictioni. nisi casualiter cum
parcissime ius pro quibusdam dicitur.
ut. ff. de off. præsi. l. senatus consult.
¶ Item non constituitur iudicium coram
uno ex duobus iudicibus delegatis. uel
coram duobus ex tribus. ut. supra. de
of. deleg. causam. & cap. cum causa. &
cap. prudentiam. in princip. ¶ Item non
constituitur iudicium coram eo qui præsi-
det auctoritate saliarum literarum ut. in-
fra. de crimi. fal. super eo. ff. de iudi. l. si
prætor. uel uerarum. f. quæ iam per mor-
tem deligantis re integra expirant
si de hoc fuerit exceptum. ut. supra. de offi.
deleg

deleg. relatum. Item coram legato uel delegatis ipsius post egressum de prouincia ut supra de offi. lega. c. ult. & alios casus poterit studiosius quilibet cogitare ubi ex defectu præsentis non constituitur iudicium. ¶ Item ex defectu actoris, ut si sit excommunicatus, ut infra de exceptio. exceptionē. ¶ Item si sit seruus nisi in certis casibus ut. ff. de iudi. l. uix certis ex causis. ¶ Item si monachi sine iussu suorum abbatum seu priorum. ut. 16. q. 1. monachi mortua est enim in talibus uox eorum. ut. 1. q. 7. placuit. & cap. nullus. Item si minus. 2. 5. annis sine tutorum auctoritate. ut. C. qui legi. perso. ha. in iudicio. l. 1. & C. de iudi. l. prope-randum, in fi. Item pater & filius generaliter inter se agere non possunt. ut. ff. eo. titu. l. his nulla. ¶ Item & defectu rei non constituitur iudicium, ut si agatur contra pupillum indefensum. ut. ff. de re iud. l. contumacia. In his igitur & similibus in quibus defectus fuerit uel ex parte iudicis uel ex parte actoris uel rei. cum per istas habeat iudicium ordinari non constituitur iudicium, ut superius dictum est. Nam in omni negotio hæ personæ quæruntur, iudex actor seu accusator & reus. Sunt etiam necessarii testes. ut. infra. de uerb. sig. forus. §. in omni. Quod uerum est in omni negotio dubio ne sit obiecto de notorio ubi testes non sunt necessarii. ut. supra. de filiis præsbite. quoniam. nec ac-cusator ut supra. de accu. euidentia. ¶ Item hoc intelligo in omni negotio in figura iudicij tractando ne sit obiectio de iudicio inquisitionis in quo fama habetur loco actoris uel denunciatoris. ut. infra. de accu. qualiter. Nomine autem testium intelligo triplex genus probatio-nis. testium instrumentorum & argumen-torum. ut in prædicta de re. forus §. cau-sa. Iudicio igitur ritè ordinato ut dictum est sic perducitur ad effectum. si contingat actorem adesse, reum uero abesse citatur per nuncium uel epistolam. ut de hoc plenius no. supra. de offi. dele. §. in summa. citatur in quam tribus edictis hoc est tribus uicibus seu tribus denunciatio-

nibus uel una pro omnibus peremptoria, prout iudex ordinem uel compendii edi-ctorum duxerit inoderandum. ut. ff. eo. ti. l. ad peremptorium. & legibus sequenti-bus. 24. q. 3. de illicita. C. quomodo & quā-do iudex. l. tres denunciations. Quæli-bet autem denunciatio cōinet. 30. dies ut in auten. de litig. §. omne, colla. 8. C. quo-modo & quando iudex in autē. qui seniel, quidam tamen dixerunt q̄ cum auten. il-lud loquatur in actore, certè lex uetus. C. eo. ti. proponebatur. qui dicit quamlibet citationem continere debet decem dies. non corrigitur in reo. statit ergo. quod enim non mutatur quare stare prohibe-tur. ut. C. de testa. l. scimus. Sed putamus & in reo correctam, ut quod dicit autē. in actore locum habeat & in reo. quia non debet licere actori quod reo non licet. ut. ff. de reg. iur. l. non debet. ¶ Potest tamen iudex necessitate ingruente peremptoriū maturare. ut. infra. de appel. c. 1. supra de offi. dele. cōsultuit. & in prædicta. l. ad per-emptorium, cum sequentibus legibus. Si non uenerit mittitur actor in possessionem rei petite si realiter agebatur. uel in possessionem rerum ipsius rei iuxta men-suram debiti declarati sacramento actoris ut in auten. de exhiben. §. si uero etiā quidam iurent colla. 5. & hoc si persona-liter agatur. ut distinguitur hæc materia. infra. ut lite non contest. quoniam frequē-ter. Sed si locum non habeat missio tunc in locum missionis succedit excommuni-catio. sic intelligo. infra. ut lite non con-testa. tux. Sunt quedam in quibus non habet locum missio, uerbi gratia cum agitur inter duos de prælatura. licet enim procedatur contra electum contuma-cem. ut. infra. ut. lit. non contest. quoniam frequenter. non tamen alter in posse-sionem mittatur si duo de prælatura con-tendant. ne si ex secundo decret. post-modum fieret missio ageret ut prælatus. & si forte ius in electione non ha-beat deciperet foris animas subiectorum, quod esset absurdum. ut. supra. de ele. du-dum Et idem dico in causa matrimonia-li nam in ea timendum esset ut missus in possessionem

possessionem ex secundo decreto. ageret
 ut maritus. cum in veritate maritus non
 sit. Vbi tamen non de prælata eccle-
 sia. sed de ecclesia agitur inter duos epi-
 scopos uel inter duo collegia tanquam
 de proprietate non de titulo sicut dictum
 est. & probatur. ut 16. quæst. 3. inter me-
 moratos. locum habet missio. infra de eo
 qui mitti. in posses. c. 1. & 2. Nam & de
 duabus ecclesijs tanquam de proprietate
 locum habet permutatio. ut tamen tem-
 porale non detur pro spirituali uel è con-
 uerso. ut infra de rerum permu. ad quæ-
 stiones. sed si contumax uenerit infra an-
 num prælata cautione de iudicio silti. ut
 in decre. quoniam frequenter. §. in alijs.
 & infra de eo qui mit. in posses. cum ue-
 nisset. & C. de bonis auto. i. po. in autè.
 & qui iurat ac exhibita satisfactiōe cō-
 grua expensarum ut in prædicto. §. in a-
 lijs. & C. de iudi. sancimus. C. quomodo
 & quando iudex in autem. qui semel recu-
 perat possessionem restituit expensis fa-
 ctis circa inter circa ingressum litis &
 salaria advocatorū. ut C. de accu. l. quæ-
 5 crimen & de iudi. l. sancimus. ¶ Inueni-
 etiam contumacem teneri ad expensas
 faciendas. ut supra de in integ. rest. audi-
 tis. Si non uenerit infra annum fiet mis-
 sio ex secundo decreto. De natura pri-
 mi & secundi decreti dicam infra de eo
 qui mitti. in poss. Facta igitur missione
 ex secundo decre. non restabit reo quæ-
 stio de proprietate. ut in decre. quoniam
 frequenter. §. in alijs. C. ubi in rem actio
 l. 2. in fi. Fiet enim de possessore petitor
 ut C. quomodo & quando iud. l. consen-
 tium infra de dol. & contu. prout in fi.
 Nam missio non daretur in rem actio. cū
 possideat. ut in fi. de accu. in princ. infra
 eo. tit. examinata. Vnde quod dicit illa
 decre. quoniam frequenter aduersæ par-
 ti defensione legitima referuata. exponi-
 tur defensione. id est impugnatione. Et
 similis expositio. §. di. quo iure defendis.
 id est. uendicas uillas ecclesie. Vnde q̄
 ibi dicit de defensione. alibi dicit allega-
 tione in eadem decre. §. quod si super in
 fi. Et hæc omnia locum cum habent in

reali. Sed quid in personali uidetur idem.
 Nam illa decre. quoniam dicit in fi. quod
 reus passus missionem ueniens infra an-
 num uel post annum audietur. iuxta di-
 stinctionem in alio casu superius annota-
 tam. Sed certè nō uidetur quod is prior
 distinctio locum possit habere in perso-
 nali ante annum uel post annum. Ante
 annum non. quia in reali missus ex pri-
 mo decreto incipit possidere & præscri-
 bere posse. habet enim iustum titulum.
 Nam iussu possidet qui auctoritate præ-
 toris possidet. ut ff. de acquirend. poss. l.
 iussu possidet. Habet etiam & bonam fi-
 dem. credit enim rem petitam suam esse.
 & ideo præscriptio locum habet ut in
 fra de præscrip. si diligenti. quod in hoc
 prætorio pignore assignato pro modo
 debiti non contingit. ut ff. qui satid. co-
 gan. l. sciendum. §. creditor. ff. de usufru. l.
 non solum. Item post annum non habet
 auxilia. l. nam in reali post annum missus
 in possessionem possidet incommutabi-
 liter & irreuocabiliter. nisi de propieta-
 te ab aduersa parte conuincatur. sed in
 personali non est ratio quare reus ueniens
 post annum non recuperet possessionem
 præstita cautione. & restituit expensis.
 6 ¶ Et est ratio istarum diuersitatum ante
 annum & post annum quia in reali dico
 me ius habere in re unde non est mirum
 si incipio possidere ac præscribere. &
 post annum efficiar uerus possessor. Sed
 in personali nec peto rem illam in cuius
 possessionem mittor nec dico me habere
 ius in illa. Respondeo similitudo nota-
 ri potest inter realem & personalem
 ante annum & post annum sic. quia sicut
 in reali reus ueniens infra annum recu-
 perat possessionem præstita cautione ac
 restituit expensis. sic & in personali quā-
 uis inter hæc duo quo ad præscriptionē
 differentia inueniatur. Item & post annū
 potest similitudo notari. ut sicut in reali
 missus possidet donec aduersarius pro-
 bet de proprietate. sic & in personali mis-
 sus in possessionem possidet pignus præ-
 torium. donec de debito liqueat. missio
 probante debitum. Et in hoc differt à rea-

li. Vel secundum alios passio missionem non probante indebitum uel solutum. Eo enim ipso quod reus non probat indebitum uel solutum. constat de debito. & hoc propter auctoritatem secundi decreri. Quod tamen prius dictum est magis placet. Si ergo de debito constat tenebitur pignus prætorii donec satisfiat & res commodata tenebitur loco pignoris iuris auctoritate propter expensas ut ff. de furtis. l. creditoris. §. dominus. ff. commodati. l. in rebus. §. ulti. & accedunt ad hoc. ff. de le. 1. l. filiusfamilias. §. diui. ff. si seruitus uendi. l. si cuius. ff. de le. 2. l. filiusfamilias. §. diui. ff. de no. oper. nunci. l. si priusquam. Sed si actor non ueniat reo ueniens re. licet secundum cursum causarum reus absoluator statim ab obseruatione iudicii, tamen secundum iura actor citandus est tribus edictis uel uno pro omnibus edictis continentibus spacium trium mensium. uel forte citatio facienda est reo postulante, id est, si postulauit. & tunc si non uenerit absoluetur reus ab obseruatione iudicii cum non sit de causa liquidum. ut. C. de iudi. l. prope randum. §. 1. & dabitur actori annus infra quem si causam prosequi detraxat iudex auditis allegationibus partis præsentis pronunciabit diffinitiuam si de causa liqueat. Si uero infra annum ueniens iterum causam deferat. ab omni cadit actione ipso iure. ut C. quomodo & quando in auten. qui semel. Nec mireris si durius agitur in hoc cum actore ut procedatur contra eum ad diffinitiuam lite non contestata. & ut cadat ab actione ipso iure. quam cum reo in quo talia non contingunt. Nam quicquid fauoris indulgetur actori & reo uidetur concessum per regulam illam. ff. de regul. iur. l. non debet. Sed hoc non conuertitur. ut. ff. de fetijs. l. ult. 2. C. de tempo. in ince. rest. pe. l. ult. Et hæc locum habent cum lis non est contestata. uel quasi contestata. Nam si sit quasi contestata ut cum agitur contra inquilinum uel colonum qui nomine possidet alieno, qui debet statim dominum in iudicio nominare, dato certo termino infra quem ueniat uel mittat. quod

si non fecerit sed in sua contumacia perdurauerit. lis intelligatur quasi contestata. quantum ad interrompendam longi temporis prescriptionem. à die in quo inquilinus conuentus exitit uel colonus Quod contingit propter duo. Et quia colonus fuit conuentus & domino certum tempus assignatum ut ueniret uel sufficiens mitteret responsalem. quo neutrum facere procurante iudex eum legitimis edictis euocabit. qui si in contumacia sua permanferit negotium summatim examinans forte recepto uno de testibus quos actor producere intendit. uel uiso instrumento per quod probare intendit. uel etiam delato iuramento actori quod non calumniosè moueat quæstionem an. ff. ad exhiben. l. thesaurus. C. de fide instr. l. ulti. supra de elec. cum dilectus infra de excep. pastoralis infra de resti. spolia. l. l. teras. in auten. de testibus. §. quia uero. col. 7. infra de testibus. in causa & c. significauerunt. mittit actorem in possessionem rei petite reseruata quæstione proprietatis absente. ut in decre. quonia frequenter. §. quod si super rebus & c. C. ubi in rem ac. l. 2. Sed obstat decre. infra de dolo & contuma. prout. nam ibi dicit quod si reus uenire contempserit. causam ut pote lite quæ ingeritur contestata diffinitiuam sententia terminetis. Ad quod responderi poterit ut dicatur quod ibi utpote est ueritatis expressum. Et si mile quasi modo geniti. Et alibi uidimus gloriam eius gloriam patri unigeniti à patre. Vel est ibi speciale in odium ipsius calumniosi qui toties licem delubri. si cut & speciale hic diximus in illo qui in retrupro non licem deferit. ut. C. quomodo & quando. in auten. qui semel. & diximus supra hoc in eodem. §. ¶ Si uero lis sit uerè contestata. quod qualiter fieri habeat dicam infra de litis contesta. tunc si reus contumax fuerit & liquet de causa uel liquere possit. procedatur ad diffinitiuam. ut 3. q. 9. decernimus. C. de iudi. l. prope randum. §. si autem & gestis. sed si liquere non posset fiet missio in possessionem quæ non recuperatur per cautionem

tionem. ut. C. quomodo & quando iudi. l. consentaneum. & idem fiet auctore per contumaciam absente. Nam autem illud qui semel quod in auctore loquitur locum habet lite contestata: & etiam si his excepta non sit. Hæc omnia locum habent cum alter litigantium contumax est in causa ciuili. Cæterum si in criminali reus contumax fuerit excommunicatus. qui si infra annum ab excommunicatione non uenerit in principali negotio non auditur. sed interpretatione iuris pro conuicto habetur. ut 11. q. 3. rursus. Et idem dico in causa ciuili in qua missio locum non habet. ut eod. c. & q. quicumque. Si auctor non uenerit excommunicatur. ut 5. q. 1. quidem. Sed si postmodum ueniat & si penitere proponat audietur: ut infra de acerbis. licet. & 2. q. 3. si aliquem poenituerit & cap. si quis iratus. Nam post libelli oblationem licet desistere sine poena ut ff. ad Turpil. quæsitum. ff. de in ius uol. libertus. tenebitur tamen iniuriarum pro eo quod infamauit. ut ff. de iniuriarum. item apud Labeonem. §. si quis libellus. Sed si post litem contestata. contumax fuerit accusator uel non probauerit. de calumnia tenetur. ut 2. q. 7. per totum. nisi iudex inueniat eum promissione testium deceptum. ut 2. quæst. 3. Paulum uel ex temeritate. seu calore

7 iracundiæ accusasse. † Temeritas enim facilitatem uenæ continet. & inconsultus calor calumniæ uitio caret. Et ob hoc nullam huic poenam irrogari oportet. ut 2. q. 3. §. notandum in si. Partibus autem sic in iudicio constitutis & sic ordinato iudicio. de personis ab auctore reo libellus est porrigendus. nisi talis sit ea causa in qua sine scriptis agatur. de quo notabo infra de libel. obli. Fiet etiam contestatio litis. si est talis naturæ causa. ut in ea locum habeat contestatio litis. & de hoc plenius dicam infra de lris cont.

8 Item præstabitur iuramentum de calumnia si non sit causa spiritualis. uel si sit spiritualis tunc præstabitur iuramentum de ueritate dicenda. ut dicam infra de iura. ca. † Fient positiones ut supra de elec.

9

dudum infra de lit. contest. cap. uno. quæ fieri debent post iuramentum. eo quod fieri habent per iuramentum. Vnde & positio auctoris fit per sacramentum: & responsio rei per sacramentum. & expositione auctoris si contra se ponat. auctor excluditur. & ex responsione rei reus conuincitur & pro confesso habetur. Propterea autem fieri habent positiones post litem contest. & post iuramentum de calumnia uel de ueritate dicenda. quia loco probationum succedunt probationes autem in principali locum non habent nisi lite contest. Vnde cum in locum probationum succedunt & inuentæ sint ad releuationem oneris probationum. sciendum est quod id solum uenit in positionem quod uenit in probationem & ideo non uenit negatiua quæ non potest probari. ut 6. quæst. 5. auctor. infra de causa poss. c. ecclesia. Quod uerum est directe. ut infra de proba. quoniam. in prin. Et sic non obstat infra eodem tit. de proba. ex literis. & c. tertio supra de renunc. super hoc nec potest poni. Item sicut id quod probatum non releuat probatæ probari non potest ut. C. de proba. la. probationem. sic id quod positum non releuat ponentem poni non potest. Itē similia & contraria & impertinentia poni non possunt. quia nec probari. Veruntamen cautus & subtilis aduocatus contraria & diuersa similia ad dissimilia. impertinentia ad pertinentia reducit mutatis uerbis sed sententia retenta nisi prudentia iudicis prudentiam

10 aduocati præcellat. † Sed quid si pars aliqua offerat se probaturam per testes uel instrumenta nunquid ad positiones redire potest. Respondeo non potest enim cum potuerit reuelari & grauari elegerit mos et gerendus est. ut ff. de proba. l. certa. Et sibi imputet qui pro nouo beneficio uetus grauiamen elegit. ut. C. de iure delib. l. iur. §. si uoluerit. † Item sicut interrogationes iudiciales quæ locum habent usque ad sententiam. ut ff. de inter

11 rogari. act. l. iudicibus. † Et sic iudex per positiones partium & per interrogatio-

nes iudiciales, per probationes, presumptiones. iudicia & argumenta ueritatem inuestigabit. ut. 3. q. 9. ulti. iudicantem. ut tamen iudex non suggerere. sed requirere uideatur. ut. ff. de quæstionibus. l. 1. §. qui quæstioni. ¶ Item patienter audiat ad aduocatos differentes hinc inde. ut. ff. de offi. pro consulis. l. nec quicquam. §. circa. sicutamen ut non nascatur contemptio dignitatis. ut. ff. de offi. præfidi. l. obseruandum. ¶ Facta igitur disputatione a partibus & conclusionem secuta iudex communicato concilio peritorum sententiam dicat ponderabit & emendabit & sic in scriptis rediget. ut. C. de sentent. ex. breui. recti. l. 2. in fi. nisi sit causa in qua pronunciandum sine scriptis. quod in quibus casibus contingat notabo. infra de libel. ob. Et tandem præsentibus partibus uel altera per contumaciam absente sententiam recitabit. post recitationem non licebit aliquid deerrare. sed nec addere nisi de fructibus. sumptibus. & similibus quæ pertinent ad consequentiam priorum statutorum & hoc eodem die. ut. ff. de re iud. l. Paulus. Sed si pars illa quæ non interfuit recitationi sententiz uenerit iudice adhuc pro tribunali sedente audietur. ut. ff. de in inte. resti. l. diuus. Sententiam uero latam non mandabit executioni usque ad 10. dies eo quod infra illos poterit appellari. ut. ff. de uerb. signi. l. si qua pœna. Infra hos autem dies connumerabitur dies ille in quo sententia recitata est. Nam secundum antiqua iura ille dies computabitur in biduo uel triduo. in cuius locum succedit dicendum. ut. 2. q. 6. biduum. ¶ Item computabitur in num. 5. dierum secundum legem Theodosianam. ut. 2. q. 6. propter superfluum. Lapsis igitur. 10. diebus non interposita
 3 appellacione iudex exequi debet sententiam in criminali causa statim. ut. 3. q. 1. sicut. & C. de pœnis. l. cum reis. nisi in quatuor casibus. Primus est cum princeps iracundia motus seuerius iudicauit. ut. C. de pœnis. l. si iudicari. 11. q. 3. cum apud. Secundus est cum senten-

tia capitalis fertur in mulierem pregnantem differtur executio usque ad tempus partus ut. ff. de pœnis. l. pregnantis. Tertius cum sententia fertur in seruum ratio cinij obligatum differtur enim sententia donec domino ratiocinia reddat. ut. C. de bo. prescrip. l. 1. Quartus cum insula est a principe assignanda. ut. 2. q. 64. biduum. In his ergo casibus iudicibus in modice seruientibus freni temperies adhibetur. ut. C. de custo. reo. l. 2. Si autem fuerit causa civilis & actio personalis differtur executio usque ad quattuor menses. ut supra de pœn. dele. querenti. si actio est realis tunc statim sententia executioni mandatur. ut. insli. de offi. iudi. §. 1. ¶ Verum si a diffinitua fuerit. appellatum iudex patienter admittat. nec pœt sibi iniuriam fieri ut. C. de. appel. l. & in maioribus. Nec debet appellanti conuiciari ut. ff. de app. l. illud sciendū. sed nec iudici appellato. ut. ff. de iniurijs. l. iudici licet talis iniuria per. appellationem fieri uideatur iudici à quo fuerit appellatum. ut. C. de episc. audien. l. 3. propter quam iudices prouocari solent & uelle ulcisci. sicut & cum recusantur. ut supra. de offi. deleg. suspensionis. & pendente appellatione possunt recusari in alijs causis ab his qui eos taliter proponeant. ut infra. de appel. ad hanc. & cap. proposuit. & sic iudicium producit ad effectum. ¶ Nunc
 14 ¶ autem restat uidere qualiter iudicium finiatur. Finiatur autem iudicium pluribus modis. Tempore. Sententia. Prohibitione. Status mutatione. Tempore ut criminales causæ biennio. ut. C. ut intra cert. tem. crimj. cau. termi. per totum. ceteræ triennio. ut. C. eod. titu. l. properanda. Sententia quia iudicium finem accipit ex re iudicata. ut. infra. de sep. & re iud. iurgantium. Prohibitione ac status mutatione. quia iudicium soluitur uetante eo qui iudicare iussit. uel eo qui maius imperium in eadem iurisdictione habet. uel si ipse iudex eiusdem imperij esse ceperit cuius est qui iudicare iussit. ut. ff. eo. tit. iudicium. Sal-

uis his quæ notauimus alias quibus modis iurisdicio finitur. ut supra de offic. 15 ord. §. finitur. † Et quod dixi criminales causas biennio terminari uerum est. sed aliquando certiori tempore restringuntur. ut C. ut omnes tam ciui. quam mili. l. 1. in fin. in autem. ut clerici apud proprios episcopos. §. si tamen. colla. 6. C. de naufr. l. de submerfis. lib. 1. C. de do. lo. lult. Sunt etiam quædam ciuiles quæ usque ad triennium non perducuntur. ut C. de pu. l. generali. lib. 10. C. de x. disti. priu. lult. in quibusdam enim moria periculosa est. ut supra de elect. cum inter infra ut lite non contestata. quoniam frequenter. c. distinet. quoniam supra de transla. prel. inter corporalia. ff. de dam. infect. l. 1. Sed uidetur quod lex illa quæ loquitur de triennio corrigatur per decretum infra eod titu. uenerabilis. quæ dicit non obstat exceptionem de triennio. Ad quod respondeo lex illa non est correctæ. quia illa excipit causas spectantes ad publicam functionem. spectat & causa ecclesiæ de qua loquitur decret. ad publicam functionem. eo quod ius publicum in sacris & sacerdotibus consistit. ut 1. dist. ius publicum. Vel sicut lex excipit causam fisci ut in ea locum non habeat lapsus triennij. sic decret. excipit causam Christi. id est ecclesiæ. Vel decret. illa loquitur cū causa protrahitur ultra triennium per cauillationes & subterfugia rei ut in ipsa litera continetur. Si ergo triennium transcat perit instantia iudicij perire processus. sed non percutit gesta redata in scriptis per manum publicam auctoritate iudicis. ut C. de re iudica. l. gesta. in autem. ut fratrum fin. §. illud quo 16 que coll. 9. In summa notandum est quod quamuis deficiente iudice seculari succedat ecclesiasticus. ut infra ti. prox. cum sit generale. & cap. licet. in fin. non tamen hoc conuertitur. ut infra eodem tit. qualiter. Nec ob. autem. ut clerici apud proprios episcopos. in princ. colla. 6. & 11. quæ est. 1. si quis cum clerico. Nam puto illis iuribus derogatum. Nec de diuersitate superioris miseris. Nam

olim omnes causæ clericorum & laicorum differebantur ad sacerdotes. ut infra qui fil. sunt legitimi per uenerabilem 11. q. 1. sacerdotibus. & cap. xelatum 2. q. 5. si quis præsbyter. Et ideo si laicus redeat ad suum primarium forum non uidetur eius conditio deterior fieri. sicut nec dotis conditio sit si ad suam naturam redeat. ut ff. de pactis. l. si unus. §. idem dicemus. Sed clericus priuilegiatus est circa forum & tali priuilegio cui renunciare non potest. ut infra ti. prox. si diligenti.

Summarium

- 1 Forum quid sit. & quid fori. & unde dicatur ac ex quibus constet.
- 2 Forum quod modis quis foriatur. & de iurisdictione alterius efficiatur. & cum. 3. 4. 5. 6. & 9.
- 3 Contractus & crimen in quo. parificetur.
- 4 Domicilium quid sit. & quot modis haberi possit. & non. 5.
- 7 Causa in quibus iurisdiclio pertinet ad iudicem ecclesiasticum. etiam si inter seculares uentantur. uel quantum secularis conueniantur.
- 8 Crimina qua sunt ecclesiastica de quibus iudex ecclesiasticus tam clericis quam laicis punire potest.
- 10 Iuri introductio in finorem alicuius an possit renouari.
- 11 Clericus an foro ecclesiastico renouari. ualeat tradere secularem & non. 15.
- 12 Dispositio autem. abita. C. de fili pro pat. in quibus scolaribus locum habeat.
- 13 Feudalis questio coram quo agere debeat.
- 14 Priuilegiatus quando eximatur à foro. & quando non obstante suo priuilegio possit conueniri.
- 16 Clericus ut iurisdictionem non sui iudicis prosequi possit. qua requirantur.
- 17 Domicilium clerici in quo loco existat.
- 18 Miles delinquens an ad magistrum suum remitti debeat.

DE FORO COMPETENTI.
Rubrica.

Quia rei ad iudicia vocati frequenter de foro excipiunt, solet plerumque dubitari quod forum reus sit excipiens sequi debeat. Et ideo post tractatum de iudicijs sequitur rubrica de foro cōpetenti. Videamus igitur quid sit forum: unde dicatur. Et ex quibus causis forum metiamur uel sortiamur. Et an quis possit proprio foro renunciare & aliterius adire. ¶ Forum est idem quod tribunal: Sed forum est exercendum litum locus a fando dictus, siue à Forōneo rege qui primus Grecis legem dedit: ut infra de uerbo, sig. forum, in princ. & 7. dist. moyses. Contraxit autem forum ex tribus. Ex causa, ex lege, & iudicio: ut in eadem decre. §. coulat. Aliquando dicitur forum locus in quo ius redditur: appellacione collata ab eo quod sit hic ubi sit: quē locum determinare hoc modo: polluitur obicunque index talia maiestate in primi sui, taliaque iura in iurum: ius dicere constituit ut: si de iudi. & iure l. penult. ¶ Et forte locus in quo ius redditur dicitur forum similitudinariē, quia siue forum uocatur locus in quo multi conueniunt inferentes res uenales, & deferentes res emptas. sic & in foro iudicati multi ueniunt inferentes lites & quaestiones & diffinitiones inde deferentes. ¶ Sortimur forum quatuor modis uel causis: quę singulariter in singulis attendantur. ¶ Ratione delicti: quia delinquens nedom in loco domicilij sed ubi reperit & ubi delinquit potest conueniri. C. ubi de crimine agi oportet: in autem: qua in provincia. in autem: ut nulli iudicium. §. si uero quis comprehensum. colla. 9. & 6. quaest. 3. placuit & 4. q. 6. c. r. Item ratione contractus, ut nomen contractus ponatur pro omni pacto uel quasi contractu. ut si quis gellerit alterius negocia uel tutelam. ut. si de iudi. l. hares absens & l. omnem obligationem. Poterit igitur qui contraxit conueniri & ubi contraxit, & ubi domiciliū

habet, & ubi facienda est solutio. si alibi quam ubi contractus est, uel ubi domiciliū quis habet soluere conuenit. ff. de actio: & obligatio. l. contraxisse. ff. de bonis auc. iudi. post. l. 3. & infra eod. titu. dilecti. Sed hoc uerum est ut quidam dicunt si in loco contractus ut in princ. l. illius hares absens. Sed putat dominus meus Azo. idem, & si alibi inueniatur laticandi causa. Nam & alibi inuenio poterit mandari ut ueniat & ad locum contractus poterit remitti. sicut & criminibus obinet ut in autem. ut nulli iudi. §. si quis uero comprahensum. coll. 9. Nā hęc duo. l. contractus puta in loco contractus & crimen quo ad legē t conueniendi parificantur in autem oēs obe. iud. §. hęc considerantes col. 3. si uero alibi inueniatur q in loco domicilij non laticandi causa citabitur ad iudice loci contractus. si citatus non ueniat. index loci in quo contractus est mittet actorem in possessionē reu quas ibi citatus habet. ut in l. hares absens. §. 1. uel si ibi non habet tunc mittet in possessionē rerum quas habet in loco domicilij, & iudex loci domicilij exequatur ut infra eod. postulat. q. 1. tē sortitur quis forum ratione domicilij. Est autem domicilium ubi quis luminaria rerum suarum & fortunarum constituit. unde rursus discessurus non sit. unde cu profectus fuerit peregrinari. uidetur & ad quē cum redierit peregrinari desinit. ut. C. de in col. l. eues. Potest autem quis duobus locis domicilium habere uel pluribus ut cum quis diuersis locis se ita instruxerit ut non minus in uno quam in alio se collocasse uideatur. ut. ff. ad muni. l. Labeo & l. assumptionis. §. iuris prudentibus & l. eius. §. Celsus. Potest etiā & sine domicilio quis esse ut si relictio domicilio nauiget uel inter faciet quātens quo se conserat & ubi se constituat ut in d. l. Labeo & l. eius. §. Celsus. ¶ Item sortitur quis forum ratione rei de qua agitur. ut ibi reali actione conueniatur ubi est res propter quam agitur. ut. C. ubi in rem actio. l. ult. supra de rescriptis. cap. dilectus filius. l. sacre.

nus. Quod quibusdam placuit admicere circa immobilia tantum, lex tamen prædicta loquitur indistincte & alia ff. de iudi. l. quod legatur. §. si autem. Vnum tamen notabis quod si agatur actione realis cogitur reus respondere ubi domiciliū habet. & hoc innuit rubrica ubi in rem actio exerceri debeat. Sed si agatur ubi res est, potest reus si uult respondere ibidem, sed non cogitur, & hoc innuit rubrica ubi in re actio exerceri debeat uel exerceat. Exercent enim debet necessario ubi reus donnet. Iū habet. sed potest ubi reus est. Item domiciliū uoco siue quis domum siue tabernam siue pergulam siue horreum uel armarium habet. ut ff. de iudi. l. hæres abiens. Ex his igitur quatuor causis ut dictū est forū sortitur quæ in singulis singulariter attendunt. Sed ex una & uniuersali consideratione quæ in omnibus locum habet sortitur quis forū in curia Romana eo quod curia illa communis est omnibus & ecclesia romana. omnium ecclesiarum mater est & metropoli. ut infra eo. cap. ult. & Roma communis patria est. ut ff. ad municipi. l. Roma. Quod uerum est nisi quis habeat ius reuocandi domum. ut cum aliquis ad curiam uenit pro aliqua iusta & necessaria causa puta legationis. uel causa appellationis exercenda. uel testimonij prohibendi, uel causa promouendi postulationem. uel electionem iam factam. nō si quis ueniat pro preiudicis uel immunitatibus impetrandis uel alijs nouis negocijs suis. uel sue ecclesie procurandis, talibus enim non competit ius reuocandi domum. Sed & primis quibus ius cōpetit tollitur si perfecto eo propter quod uenerant uoluntarie in curia moram trahant. uel alia agant. grediantur negotia, uel si ibidem contraxerint. ut ff. de iudi. l. 3. §. legatis. & §. omnes. Item sortitur quis forum ex alijs causis. ut mulier quæ sortitur forum mariti propter matrimonium. ut ff. de iurisd. om. in. l. cum quædam puella ff. de iudic. l. exigere. Sed aliud in concubina. ut ff. ad municipi. l. de iure. §. ult. Item per quantum uisionem ut ff. ad municipi. l. eius.

in prin. sed hoc quo ad tutelam loci habet non quo ad conuentionem id est, ut manumissus ubi conueniatur ubi manumissus est. Item per patriam & adpationem. ut ff. eod. titu. l. 1. in prin. l. ratione mulier ut ff. eodem titu. l. municipes. Item ratione dignitatis ut. C. de incolis. l. senatores. lib. 10. Item per rationem quædam causæ in quibus iurisdicatio pertinet ad iudicem ecclesiasticum cuius si causæ inter seculares conueniantur. ut sunt causæ seculares conueniantur. ut sunt causæ seruorum & rusticorum ecclesie. ut §. 9. di. iudicatum. & 13. quæstio. 2. ecclesiasticum seruus. Item causæ penitentium. ut 1. quæ. 1. aliud de pœni. dist. 1. aliud. Item causæ miserabilium personarum ut 87. dist. cap. 1. & 2. Item cum agitur de secudo ecclesie ut infra eod. cap. uerum. Item causæ uiatorum & peregrinorum ut 14. quæst. 3. si quis de potentibus. & ca. sequenti. Item cum agitur contra raptores rerum ecclesie ut infra eod. cum sit. Item cum agitur causa spiritalis uel spiritali annexa. ut. supra tit. proxi. decernimus. & ca. quanto infra de deci. quoniam infra de consanguini & affini. ex literis. Item propter negligentiam iudicis secularis ut infra e. ti. ex talibus. & ca. ex tenore. Item si secularis iudex sit suspensus ut in auten. ut differend. iudi. §. 1. & 2. §. penult. col. 9. Item cui uocat imperium ut infra eo. licet. Item ratione temporalis iurisdictionis quam habet ecclesia inter seculares. uel ratione cōsuetudinis ut infra de appel. si duobus. Item in causa dotis cum accedit causæ matrimoniali ut infra de dote post diuor. pe. de prudentia. Item cum agitur de crimine ecclesiastico. ut. 1. q. 1. si quis ex clerico. in auten. ut clerici. apud proprios episcopos. §. si quis eod. 6. C. de episcopo. & cle. in authent. clericus quoque Item sunt autem crimina ecclesiastica de quibus iudex ecclesiasticus punire potest. tam clericos quam laicos. ut crimen perjury. ut supra de elec. uenerabilem. Item crimen hæresis ut infra de hæreti. ad abolendam. & ca. uergentis. Item crimen usurarii

usurarium ut infra de usuris cum tu. & capi-
quia in omnibus. Item crimen adulteri
cum agitur ad thori separationem, ut su-
pra de proco. iur. Item crimen simonie
ut infra de simo. per totum. In his dicitur
et iudicia spectant ad ecclesiam. In alijs
indirecte. ut si agatur de aliquo crimine
per modum denunciationis ut supra titu.
prox. innuit. sed opponitur fere in omni-
bus his criminibus leges puniunt ut. C. de
transac. l. si quis maior. C. de heredi. per
totum. C. de epi. & cle. l. si quinquam. Ad
quod respōdeo. leges docent quas penas
ecclesia imponere debeat sicut e contra-
rio contingit ut 5. q. 6. delatori. Vel leges
puniant postquam ecclesia puniuit ut
ita sit fori accumulatio. & hoc innuit lex
quæ dicitur post debite ultionis acrimo-
niam quæ erga sacrilegos iure pro men-
da est exilio perpetuo deportationis sub-
datur ut. C. de sacrosan. eccl. placet in fi.
Sed hoc recipit calumniā ex eo quod le-
gitur supra tit. prox. at si clerici quia nō
debet quis duplici contritione con-
tineri ut 81. dist. presbyter aut diaconus. ut. 33. q.
5. quid ergo. Propterea dici potest quod
in criminibus memoratis laici coram se-
cularibus iudicibus. clerici coram eccle-
siasticis iudicibus inpetuntur & puniun-
tur. Verū tamen in sacrilegio in fau-
rē ecclesiæ inductum est ut ecclesia pos-
sit convenire laicos sacrilegos corā quo-
cunque maluerit iudicare. ut infra eod. titu.
cum sit generale. Vnde proprie & recte
loquendo crimen ecclesiasticum dici po-
test illud quod est crimen secundum ec-
clesiam non secundum leges. ut crimen
usurarium. crimen simulationis. quod se-
cundum leges non est crimen ut. ff. de co-
cubi. l. in concubinato. in fi. hæc crimi-
na secundum ecclesiam puniuntur. Item
fortius aliquis forum per appellationē.
ut. 3. quæstio. 6. peregrina. Item per
delegationem. ut 3. quæstio. 6. unaque-
que. Item per privilegij concessionem.
ut infra eod. titu. dilecti. Item per causæ
majoritatem. ut infra de appel. ut debitis
in fin. ut compingit in causa fidei. ut 23.
quæstio. 1. quod. 2. quæstio. 6. si quis

uos. Item in causa dubitabili quæ nisi in
concilio expediri non potest. ut 17. di-
stin. mulier. Item in causa criminali e-
piscopi. cum videatur episcopus in cau-
sa depositionis esse. ut 3. quæstio. 6. mulie-
rum & cap. quamvis. Nam causa crimi-
nalis episcopi audiri potest ab alijs. ut 3.
quæstio. 7. cap. 1. & 2. & 5. quæstio. 4. cap.
1. & absolui. ut 6. quæstio. 4. per totum.
sed non condemnari. ut 3. quæstio. 4. duo-
decim. Item per recusacionem. ut supra
de off. deleg. suspicionis infra de appel-
la. cum specialis & ca. 2. infra eodem ti. si
quis contra aliquem. & cap. licet. Item
per compromissum. ut supra de arbi. per
totum. Nunc restat videre an clericus
possit renunciare foro. Et est certum qd
non potest renunciare foro ecclesiastico
ut adeat seculare infra eo. si diligenti. 11.
quæstio. 1. in olita. & cap. placuit. Nam
hoc ius inductum est in favorem totius
colegij. & sic tanquam iuri publico re-
nunciari non potest. ut. ff. de pactis. l. ius
publicum infra defen. excom. cap. con-
tingit. Sed hoc recipit multa contraria.
ut. C. de pact. l. si quis in conscribendo.
7. quæstio. 1. quam periculosum. ff. de
edil. edic. l. quæritur. §. si venditor in-
fra de privile. si de terra. & cap. acceden-
tibus infra de regula. ad apostolicam. ff.
de pactis. l. pacifici. ff. de mino. l. si iu-
dex. ff. de ferijs. l. 1. ff. a quibus appel-
la. non licet. l. 1. C. de tempo. appella. ult.
in fine. de renunc. per totum per hæc
omnia colligitur quod quis potest re-
nunciare iuri suo. Ad quæ omnia re-
spondeo. iuri introducto in favorem ali-
cuius renunciari potest. in favorem om-
nium introducto non potest renuncia-
ri. Vel alias iuri favorabili tantum re-
nunciari potest favorabili & odioso non
potest hoc autem ius inductum est in fa-
vorem clericorum & in odium laico-
rum. qui opido infesti sunt clericis ut
secun. quæstio. septu. laicos. Et limi-
le aliud. quia auxilio Velleyani re-
nunciatur ut. ff. ad Velleya. l. ultima.
C. quando mulier nte. offic. fun. po-
test in authent. mater. Sed secus

in Macedoniano. Vnde post sententiam datur exceptio ex Macedoniano ut. si ad Maced. l. tamen sue. Et est diuersitatis ratio. quia Velleianum est favorabile tantum. id est in fauorem mulierum inductum. Sed Macedonianum in fauorem filiorum familias. & in odium creditorum. Hic de con-

- 11 di. indebi. l. qui exceptionem. ¶ Vel iudex clericus non potest renunciare foro. quia ex hoc praeiudicaretur episcopo ut. 11. q. 1. clericum. 3. q. 6. non liceat. A quo enim ordinem & iudicium recipere debet. ut. 9. q. 2. nullus primas. Iudicium inquam manifestum & secretum. ut de poeni. di. 6. placuit infra. de poeni. & re. omnis. Præterea si iuri fori clerici renunciare possent. iam clerici unius episcopatus possent sibi constituere iudicem in alio episcopatu. ff. de iudi. l. 1. Et eodem modo clericus non potest renunciare priuilegio quod toti collegio indulgetur ut. 17. q. 4. si quis suadente. Nam & si actionem iniuriarum sibi competentem clericus remittere possit. ut. a. 3. q. 4. si is qui. & c. si illic iniuriam tamen factam ordini abolere non potest. & ideo excommunicationis durat. ut. infra. de senten. excom. contigit. Quidam tamen dicunt quod clericus & si foro clericali renunciare non possit expressè. tacite tamen potest. ut. ff. de procura. l. filius familias. §. veterani. & C. de iutamen. calum. l. 2. quod non

- 12 puto uerum. ¶ Dubitari autem consuevit de clericis existentibus in scolis qui forum adeunt potestatis uel iusticiarij ciuitatis in qua studium uiget cum sit laicus & hoc fiet ex priuilegio Frederici indulto scolariis in illa constitutione quæ incipit. habita. Respondeo illud locum haberi in scolariis laicis qui ex priuilegio habent optionem an uelint conueniri coram episcopo. uel coram potestate. uel magistro. Vel habet locum in scolariis clericis qui ibi proprium non habent episcopum. Vnde scolares clerici & ciues non habent illam electionem ut poterint eligere potestatem seu iusticiarium ciuitatis. uel magistrum uel episcopum. imò præcise ab episcopo debent iudicari & ab

- ipso ordinari. ut dictum est. nec locū habet electio de qua dixi. ¶ Et nota tunc quæstio feudalibus agitata est coram domino feudi ut. infra. eod. tit. uerum. Quod intelligo uerum cum agitur inter duos uasallos. nec reuocatur in dubium quin res sit feudalit illa de qua agitur. sed dubitatur quis sit uasallus. & ad quem pertineat iure feudi. tunc quia interest domini feudi quis sit eius uasallus. & ad eum cognitio spectat. & sic intelligi illam decre. uerum. & capi. ex teneore. & supra. tit. proxi. ceterum. & infra eodem titu. ex transmissa. Sic loquitur constitutio de feudis. §. præterea. supra titu. proxi. nouit. Sed si quæstio sit inter dominum feudi & uasallum. an uasallus debeat feudum perdere uel habere. per patres curiæ hæc quæstio finietur. Si uero quis se allerat dominum feudi & petat in dominum recognoscere. possessor autem negat illum dominum hæc quæstio coram ordinario loci. non eorū illo qui se dominum feudi contentit agitata est ne in sua causa sit iudex. ut. C. ne quis in sua causa iudicet. Sed si inter duos uasallos agatur. non de iure rei: sed de iure possessionis. ut pote quis aut ad quem ueniat possidentem. tunc coram ordinario loci. uel delegato tractanda est hæc quæstio. non coram domino feudi. & sic loquitur decre. infra. eo. c. ex parte. ¶ Item ¶ per priuilegium eximitur quis a foro ut superius dixi. & probatur. 16. q. 1. frater. infra. de priuile. cum capella. ff. de excusa. mul. penul. §. si post. ff. de excu. tu. l. si spadonem. §. scire. & de alimen. & ciba. lega. l. is cui. Quod intelligo nisi priuilegiatus sit in priuilegio suo præuentus saltem per citationem. ut infra eod. titu. proposuisti. ff. de iudici. l. si quis possidet. Sed uidetur quod & si priuilegium locum non habeat in præcedentibus. locum tamen obtinet in sequentibus. ut. ff. de usur. l. cum quidam. §. fiscus. C. de tempo. in integ. resti. l. ea quæ & in auten. ibi signato si minor. Sed leges illæ locum habent in rebus diuisibilibus non in iurisdictione quæ perpetuatur per citationem ut. supra. de offi. delega. gratum. unde ibi iudicium

dicium accipere debet ubi cræpium est. ff. 15 de iudi. l. ubi. ¶ In summa ¶ notandum est quod clericus foro ecclesiastico renunciare non potest & adire seculari: ut di. cum est supra. Sed potest renunciare proprio & adire alium ecclesiasticum voluntate sui ordinarij accedente. ut. infra. eo. 16 significasti. ¶ Vnde ita requiruntur ad hoc ut clericus non suum iudicem facere potest suum. s. ut consensiat in alium habentem ordinariam iurisdictionem. delegata enim iurisdicō non extenditur ad alias personas quàm in rescripto commissiōnis continentur. ut supra. de offic. deleg. cum olim abbas. & cap. P. & G. præterquàm in specialibus casibus ut de hac materia notat supra. de offi. deleg. §. casualiter. & §. prorogatur. Item ut consensiat in personam ecclesiasticam. ut infra. eod. tit. si diligenti. & ca. significasti. aliter nihil agitur. ut supra. tituli. proxi. at si clerici. Item oportet ut diocesani voluntas accedat. ut in prædicta. significasti. & 11. q. 1. clericum nullus. & 3. q. 6. non liceat. Et secundum hoc non obstat iura illa quæ dicunt aliquem posse subicere iurisdictioni illius qui habet ordinariam. ut. ff. de iudic. l. 1. & l. priuatorum. Quia illa in clericis locum non habent. ut dictum est. Et eodem modo non obstat arg. a conerario sensu. 3. q. 6. pulsatus. Item non ob. 2. q. 5. mandatis. & cap. auditum. Nam illud facit papa ex nimia humilitate. nec habet superiorem cuius consensum requirat arg. supra. de elec. licet. ¶ Item quod dixi. supra. de domicilio. sic intellige. quia ibi intelligitur clericus domicilium habere ubi laici sibi condituit. non ubi ecclesiam habet uel beneficium. ut. supra. de rescriptis. dilectus. infra. eod. tit. postulasti. Vnde si coningat clericum delinquere ubi domicilium habet. ibi punietur. sed si crimen exigat priuationem a beneficio. pronuntiabitur a iudice domicilij. mandabitur autem executioni sententia a iudice loci in quo beneficium uel ecclesia constitit. ut in prædicta decret. postulasti. & ff. de re iudi. l. a diuo Pio. §. 1. Sed si

alibi quàm ubi domicilium habet delinquat. tunc distinguitur inter graue delictum & leue. ut si grauer deliquerit. tunc iudex loci in quo delinquitur puniet. ut. ff. de re mili. l. delectorem. in princ. & addo ut si alio se contulerit delinquens remittatur ad illum. ut in auten. ut nulli iudi. §. si uero quis comprehensum. colla. 9. Et hoc prætextu remittit Christum ad Herodem pylarum. ¶ Item 18 ¶ remittitur quis honoris causa ut cum miles delinquens remittitur ad magistrum militum sub quo deliquit. ut. ff. de cultu. & exhi. teorum. l. de militibus. Et hoc uerum est cum miles leue delictum commisit. ff. eod. tit. l. non dubium est. secus si graue. ut. ff. de accusa. l. ulti.

caue

Summarium

- 1 Libellus quid sit. & quatuorplex.
- 2 Libellum quis porrigere debet.
- 3 Libellus an in omnibus causis requiratur.
- 4 Libellus conuentionalis quid continere debeat.
- 5 Actio an sit exprimenda in libello.
- 6 Rem ab instantia iudicij absolvitur. si actio inepta proponitur.
- 7 Iudicium numerale quid sit. & quid generale.
- 8 Libellus effectus.
- 9 Libellus accusatoris renouari potest.
- 10 Libellus diem dati libelli continere debet.
- 11 Libellus accusationis qualiter debeat conscribi.
- 12 Rescriptum incitatorij libris inscribitur quoad inducias denegandas pro libello habetur.

DE LIBELLI OBLATIONE. Rubrica.

Quia rei ad iudicia uocati solent postulare libellos ut sciant quid petatur & qualiter & super quo debeant respondere. ideo post tractatus de iudi. & de foro cōpe. subiicitur hic rubrica de libelli oblatione. ¶ Videamus igitur quid sit libellus. quis libellum porrigere debeat. in quibus causis locum ha-

X beat

beat libelli. porrectio, quæ in libello de
beant contineri, & de libellorum esse.
¶ Qu. 1. Libellus est parvus liber. id est
modica scriptura. Et est duplex libellus.
conventionalis & accusationis. Primus
in civilibus. secundus in criminalibus lo
cum habet. ¶ Libellum autem porrigit
actor. ut. 1. quæstio. 3. §. spatium. & §. li
bellum. Porrigit inquam & offert reo. ut
in eo. §. spatium, in autem. offeratur. C. de
lit. cont. porrectus transfertur in acta. ut
infra. de proba. quoniam contra falsum.
¶ 2. ¶ Libellus exigitur in omni causa in
qua ordinariè agitur. nisi in quatuor ca
sibus. Primus est, cum causa vel his sit
breuissima. & maxime uilium rerum
seu personarum. ut. C. de sen. ex breuicu
recti. in autem. nisi. Secundus cum episco
pus cognoscit inter suos familiares, ut in
prædicto autem. & 1. r. q. 1. si quis cum cle
rico. Tertius cum hoc sit ex consensu par
tium. ut. C. de priuile. scola. l. quoties,
in fin. libro. 12. Quartus cum rector pro
uincie infra quinquaginta dies conueni
tur. ut in autem. ut iudices sine quoquo
suffr. arg. §. necessitatem, colla. 2. ¶ Ideo
autem dicit ordinariè agitur, secus erit, ut
in causa denunciationis & inquisitionis.
quàmuis in causa inquisitionis capitula
sint edenda uel potius exponenda de qui
bus fuerit inquirendum. ut infra de accus.
qualiter & quando. §. debet igitur. Alias
autem generaliter libellus dandus est, si
ue in civilibus ut. infra. eo. cap. 1. siue in
criminalibus. ut. 2. q. 8. libellorum.
¶ 3. ¶ In libello conventionali debent con
tineri hæc. Nomen actoris. nomen rei.
& nomen iudicis coram quo agitur. Item
res quæ petitur. ut. infra. eod. titu. cap.
2. infra. de appel. significandis. Cum
enim libellus ad hoc detur ut reus delibe
ret, cedat an contendat, ut. 3. q. 3. §. of
feratur. quomodo poterit deliberare nisi
res quæ petitur exprimat. Item quomo
do scire potest reus an possideat uel non
possideat rem quæ petitur, & periculo
sum est subire defensionem eius rei quam
forte non possidet. ut. ff. de rei uendica
lis. qui. propterea res exprimenda est &

iudicia rei. ut. ff. de rei uendi. l. in rem.
& si res quæ petitur sit immobilis ex
primi debent confines. ut. ff. de actio. em
pt. & uen. l. Titius. §. ult. & l. prædicta si
in rem. §. ult. Item species & pondus ex
primi debent. ut. ff. de positi. l. 1. §. si quis
argentum. Causa etiam exprimi debet.
ut. C. de adop. l. 3. C. de edic. di. Adri.
tol. l. ult. ¶ Sed an actio sit edenda du
bitatur. Et uidetur quod non. ut supra. de
iudi. dilecti. Nam in iudicijs ecclesia
sticis non est rigor huiusmodi obseruan
dus. ut infra. de dolo & contuma. c. 1. Sed
contra. infra. tit. proxi. c. 1. infra depo. gra
uis. supra. de iudi. examinata. 21. q. 1. ex
perientia. Ad quod sic distinguo. Actio
aliquando significat formulam uerborum.
ut. ff. de furtis. l. si seruus nauem. ut cum
dicitur ago contra ealem ad decem actio
nem exempto, uel certe conditione do
mutuo. tales actiones, id est formulæ
uerborum sublatæ sunt secundum utrum
que ius canonicum & civile. ut in præal.
legis. decre. dilecti. & C. de formulis &
impetra. subla. l. una. Aliquando signifi
cat causam agendi. ut cum dico peto do
cem. & tali. quia uendidi ei librum. uel
quia ei mutui. & secundum hoc actio
siue causa agendi uel petendi proponen
da est in iudicio tam ecclesiastico quàm
seculari. Aliquando tamen causa peten
di exprimenda non est, ut cum agitur rei
uendicatione. Nam si aliquis petat. rem
iure dominij uel quasi, non habet neces
se dicere causam dominij, arg. ff. de ex
cep. rei iudi. l. si mater. §. 1. & 2. Item
modus agendi est exprimendus ut cum
ex eadem forma uerborum plures mo
di agendi resuscitant. & ideo exprimen
dum est ad quid agatur. uerbigratia. ut
cum peto rem mihi furtim subractam.
dubitari potest an agatur actio ad ex
hibendum, uel rei uendicatione, uel con
dictione furtiua, uel actione furti. His
enim omnibus actionibus agitur pro re
furtiua. Et in his omniibus actionibus sa
tis competunt illa uerba. Peto rem ra
lem mihi subractam, sed diuersi sunt
modi & diuersos sortiuntur effectus. ut.
ff. de

ff. de condi. fur. l. si pro fure. §. 1. & 2. & l. in re furtiua. & ff. de rei uen. l. item si uerberarum. §. ulti. Item si ago sic, ago contra talem qui arbores mihi incidit. dubitari potest an agatur ex illo edicto arborum furtim cæsarum. an ex lege Aquilia. Et idem iudex qui curare debet certari ferre sententiam. ut institui. de æcu. §. curare. petere debet exprimi quomodo & ad quid agatur. Aliquando significat ius agendi uel petendi. ut institui. de act. in prin. Et secundum hoc dicitur. Nemo sine actione experitur. ut ff. de ad minist. tu. l. quotiens. §. 1. & ff. de negg. gest. l. si pupilli. §. uideamus. ¶ Vnum tamen non omitto quoddam actio, id est, formula uerborum proponatur & inepta. reus absoluitur ab instantia iudicij. ut supra. de iudi. examinata. & ff. si messor fallo. dixe. l. 1. §. 2. Et quæ superius dicta sunt locum habent secundum utrumque ius canonicum & civile. Omnia igitur certa debet facere is qui libellum præsentat. quia non licet ei nagari cum discrimine alieno. ut ff. de iniurijs. l. prætor edixit. in prin. Et si hæc quæ superius dicta sunt fuerint ab actore seruata, saluum est reo beneficium deliberationis. Et notandum quoddam in uniuersalibus iudicijs res exprimi non debent in libello neque in sententia. sed in executione sic, ut ff. de peti. hæred. l. 4. & l. si quo tempore. & ff. si pars hære. peti. l. 1. §. ulti. Et hoc idem obseruandum puto cum petitur ecclesia cum iuribus & pertinentijs suis. ut infra de re lit. spo. cum ad sedem. in prin. Et cum petitur præbenda cum plenitudine iuris & honoris canonici. ut infra. de concess. præben. proposuit. in fi. Nam in talibus & si pertinentia iura & honores in libello & in sententia non ueniant exprimenda. in executione tamen exprimi oportet. Nam alias executor sententiam in illis non exequatur, nisi uisitor probauerit illa in quibus executionem fieri postulat, esse de pertinentijs & de iuribus rei in libello petite, ut in petitione hæreditatis dictum est. si tamen actor in libello, uel reus

in excipiendo hæc uoluntariè duxerit ex primenda. exprimuntur & in sententia. ut supra. de offi. ordi. conquirent. infra de præscr. auditis. & c. u. olim. ¶ Sunt autem uniuersalia iudicia hæc petitio hæreditatis, familiaris excusandæ. actio ex testamento cum uniuersum petitur. Et similitudinariè. idem potest dici in præmissis petitionibus, & cum ius episcopale uel archidiaconale uendicatur. Sunt & generalia iudicia ut cum agitur actione tutelæ, mandati, pro socio, & in talibus ac consimilibus non sunt res exprimendæ in libello. sed in iudicio & in sententia. ut. C. de iudi. l. licet. ¶ Effectus ¶ libelli est facere rem litigiosam. ut. C. de litigio. in auten. ibi signato. litigiosa res est. & in auten. de litigio. §. primo. colla. 8. & secundum hoc intelligo. infra ut lite penden. ecclesia. & 12. quæstio. 1. quia res in litigio. ¶ Item perpetuat actiones annales. ut est actio iniuriarum ut. C. quando libellus prin. da. l. con. fa. l. 1. & 2. Item interruptionem præscriptionis inducit. Et in tantum hoc uerum est ut si quis in libello aliquem sibi obnoxium dixerit, & si libellus nullam causam contineat, uel fortè contineat unam solam omnium actionum, uel obligationum personalium, uidetur interruptio facta. ut. C. de annali except. l. si ex multis. ¶ Sed oppones. talis libellus sic generaliter conceptus & sine eausæ expressione recipiendus non est nãdetanquam ineptus nihil debet penitus operari. Respondeo hoc non sequitur. Nam & circa libellum sola executorio conuentio interruptionem inducit. ut. C. de præscrip. 30. anno. l. sicut in tem. Leuiter autem sit interruptio in odium. præscriptionis ut innuit eadem lex si ex multis. in fine. ¶ Item libellus obligat porrigentem causam ad finem perducere. ut. C. quomodo & quando iud. in authenti. qui semel. Aliquando tamen licet porrigenti recuperare libellum. ne nullè plenitudinis humanita amputetur. ut. 2. q. 6. §. si quis libellos & C. de appel. l. si quis libellos. Quod

intelligo cū nihil incommodi adhuc senserit aduersarius. ut. ff. de cōdi. causa dā. l. si ideo pecuniā. alias non liceret ei pōnere cum alterius captione. ut. ff. de in terroga. ac. l. de etate. §. ulti. & arg. ff. de reg. iur. l. nemo ꝑ Sed & libellus accusatoris potest reuocari. ut. 2. qu. 3. si quem pñiterit. & cap. si quis iratus. Et post libelli oblationem licet desistere sine pōna. ut. ff. ad Turpil. l. quæsitum. & ff. de in ius uoc. l. libertus. Tenebitur tamen iniuriarum eo quoddam libello infamia uit illum cui libellum porrexerat. ut. ff. de iniur. l. item apud Labconem §. si quis libello. Quod uerum est nisi inscriptio sit secuta libelli porrectionem, tunc enim non posset accusator pñtere nisi ex causa. ut. C. de abol. l. 3. & 2. quæst. 3. Paulus. & petere abolitionem dummodo reus non sit passus aliquam iniuriam carceris seu nunciorum. ut. C. de abolitio. l. fallaciter. Et secundum hoc intelligo de accusat. licet. ¶ Et nota ꝑ quod in libello continebitur dies dati libelli. ut in auth. offeratur in uerbo quoddam non modo ex ipsius responsione. sed ex libelli manifestetur subscriptione. Sed si sit libellus accusationis continebitur in eo nomen iudicis eorum quo agitur. accusatoris & rei crimen de quo agitur. & quandoque persona cum qua crimen dicitur esse commissum. & locus in quo. Item dies institutionis accusationis & professio accusatoris ut. 2. qu. 5. libellorum. Diem autem & horam commissi criminis accusator inuitus comprehendere non tenetur. sicut hæc omnia quibusdam uerbis continentur. Consule mense die coram prætore professus. Te deserre reum crimen loca pone sodalem. Et licet hora dies non mensis præteratur. ¶ Item nota quod ꝑ libello habetur rescriptum in citatorijs literis insertum quo ad inducias denegandas. ut infra de dilationibus. præterea. & hoc plenius ibi dicam.

Summarium

- 1 Reconuentio apud quem, & quando fieri debeat. & m. 2. & 3.

- 3 Reus non reconueniens congruo tempore an saluam habeat questionem in alio iudicio.
4 Reconuentio quando cessat. & quoram quod iudice fiat & m. 5.
5 Reconueniens uolens respondere quando pñatur.
6 Conueniens aliquem una actione, an possit reconueniri plurius.

DE MUTVIS PETITIONIBUS. Rub.

Distum est supra de libel. oblatio. sed quia plerumque ab utraque parte porriguntur libelli & mutue sunt hinc inde petitiones. ideo subijciuntur hic rub. de mu. pe. ¶ Videamus igitur apud quem fieri debeant, quādo & in quibus casibus locum habeat reconuentio, & in quibus cesset. Et quæ sit pōna actoris nolentis respondere libello reconuentionis. uel mutue petitionis. ¶ Reconuentio ꝑ fieri debet apud eundem iudicem apud quem sit & conuentio. ut infra eodem tit. m. c. 1. & 2. 3. q. 8. c. 1. C. de sentent. & in terlocuto. om. iudi. l. cum Papias. & in auth. & consequenter. Et si sic in idem iudicium utraque dux questiones mutue concurrant uicissim tractandæ sunt & eadem sententia terminandæ. Si uero non concurrat. sed una prior & alia posterior proponatur. tunc locum habet regula illa quæ prius appellat prius agat. ut infra de ordi. cogn. cum dilectus. & ff. de iudi. l. qui prior. Sed quamuis dicam quoddam ubi concurrunt dux mutue petitiones uicissim tractandæ sint, tamen is qui primò ad iudicium proclamatur prior erit in omnibus. ut prius fiat contestatio litis in causa sua, prius de calumnia sua iuret, prius recitentur probationes, prius in ea sententia concipiatur & recitetur. Nec obstat quod dictum est quod eadem sententia terminetur, quia ueræ dux sunt sententiæ quæ feruntur circa duas questiones se minimè contingentes, sed & si se contingerent, ut cum agitur petitorio & possessorio à diuersis partibus etiam circa eandem

dem rem. & adhuc dico fore duas sententias quæ feruntur. ut infra de causa possess. & propriè. cum ecclesia. Dicuntur autem una & eadem sententia quoad cõtextum prolationis quia unico contextu amix feruntur. sicut plures stipulationes respectu plurium rerum dicuntur una & eadem stipulatio quo ad conceptum uerborum. ut ff. de uerbo. obliga. l. si Stichus. §. stipulatio. & ff. de dona. causa mor. l. senatus censuit. §. ult. unde si iudex pronunciaret in causa conventionis & differret pronunciare in causa reconventionis grauaret partem quæ reconuenit & posset ab eo iuste appellari. ut ff. quæ sententia sine app. re. l. j. §. ult. ¶ Debet tamen fieri reconuentio statim ut dicitur auth. illud. & consequenter scilicet in ipsa lris contestatione siue parum ante uel post. quia quæ incontinenti sunt inesse uidentur. ut ff. si cer. pet. l. lecta. & C. de pac. l. petes. Vel dici potest ut omnino necesse sit fieri reconuentionem a principio. & ante litem contestationem si reus credat actorem in aliquo sibi fore obnoxium propter uerba quæ sunt in corpore authenticorum. de executoribus. colla. 7. §. illud. Non enim ibi dicitur statim. sed sic non apud alium sed apud eum mox a principio liceat conuenire. Sed utriusque approbo ut reus possit reconuenire actorem siue a principio cum actor libellum porrigit. siue usque ad litem contest. & parum post. arg. C. de procu. l. nihil interest. & quia principium causæ dicitur contestatio. ut C. de iur. iur. propter cap. l. 1. ¶ Sed hoc est sciendum quodcumque libellus reconventionis porrigetur usque ad litem contest. & parum post ut dictum est. reus tamen necesse habet respondere ad libellum reconuentionis litem contestat. in causa conventionis. ut infra. eo. tit. cap. 1. ¶ Sed quid si conueniam te ad 10. & tu reconuenias me ad equum ego iterum reconueniam te ad bouem. nunquid admittetur in eadem ultima reconuentione? Nam quodammodo uideor te reconuenire respectu tuæ præcedentis reconuentionis. quæ potest dici conuentionio respectu subsequenter. sicut & relator

dicitor delator. ut. C. de rebus credi. & in reu. l. generaliter. Et puto non esse admittendam. ne sic tuæ petitiones in infinitum procedant. Sed fateor. quod ego a principio posui uno libello te conuenire super. 10. & super boue & super omnibus personalibus actionibus. ut ff. quibus rebus ad eundem iudi. ea. l. 1. & 2. & supra de rescriptis. cap. ult. ¶ Vnum tamen non omitto quod si reus non reconueniat congruo tempore. salua est ei questio in alio iudicio. ut in prædicto authentico. & prædicto. §. illud. Et quod superius dixi in duabus questionibus locum habere regulam istam. Qui prior appellat prius obtinet &c. cum utraque questio est civilis & neutra præiudicialis. Item cum utraque est criminalis & neutra maior. Item cum prima maior est quam secunda. Sed & si secunda sit maior adhuc obtinet regula. si tamen accusati nomen uolentis accusare actorem receptum fuerit inter nomina reorum. Nam tunc prætextu maioris criminis obicitur non differtur accusatio prioris. Ita & si quis alia exceptio proponatur. ut ff. ad le. l. ul. de adulter. l. si maritus. §. præscriptiones. Fallit autem regula cum utraque querela est civilis. & secunda præiudicialis. quia de libertate uel filiarione. ut insti. de actio. §. præiudiciales. ff. de libe. causa. l. ordinar. C. ad le. l. ul. de adulter. l. quoniam. & de ordi. cogni. l. 1. & l. cum hic statuit. Item fallit cum secunda est criminalis & prima civilis sed non præiudicialis. ut. C. de ordi. iudicio. l. ult. 3. q. 11. §. aliquando. Item fallit cum utraque est criminalis. sed secunda maior. ut. 3. q. 11. prius est. et C. qui accu. non posses. l. 1. Item fallit cum utraque est par sed tamen accusatus uult prosequi suam iniuriam uel suorum ut ea. causa. & q. ca. neganda. & C. qui accus. non possunt. l. negada. Si uero reus aliquam actori questionem obijcit ut non ab eo aliquid petat. sed ut absoluat ab impetitione ipsius. semper est de exceptione cognoscendum fundata primo in retentione actoris. ut. C. de prob. l. exceptum. & de excep. l. si quidam infra de ord

ordi. cogni. cap. 1. & supra de renuncia. super hac. C. de præscrip. longi tempo. 4 l. compor. ¶ Cessat autem reconventio in actione priuilegiata ut in questione restitutoria quæ indignantis naturæ est nec comparatur dissimilem questionem. ut infra de ordi. cogni. super spoliacione. Cessat & in præiudicialibus quæ etiam secundo loco propositæ sciunt alias questiones ut superius dictum est. Cessat ubi primo proponitur criminalis ut in præalleg. l. prius est. Cessat in excommunicatu qui conueniri potest non conuenire. ut infra de excep. cum inter. Cessat coram arbitro. ut supra de rbi. cum dilectius. Et nota ¶ quod præmissa locum habent tam coram ordinario quam coram delegato. Nam & delegatus in causa conuentionis & de reconuentione cognoscere potest. ut infra eodem titu. prudentiam. ¶ Pena nolentis respondere reconuenienti est secundum quosdam ut conuenienti non respondeatur uel præcisè compellendus est respondere. ut infra eodem titulo. cap. 1. ¶ In summa notandum ¶ est quod si conueniam te una actione tu poteris me reconuenire pluribus. ut ff. de procurat. l. omnium. Item si conueniam te in decem tu poteris me reconuenire in quantitate maiori. ut ff. de iuridici. omn. iudic. l. si idem cum eodem. Et hæc omnia locum habent cum duo unus contra alium agere uolunt. Vbi autem duo pluresue & ex diuersis causis contra aliquem coram ordinario agere uolunt. & diuersis temporibus ueniant tunc locum habet regula. qui prior appellat prius agat. ut ff. de iudic. l. qui prior. Si uero simul ueniant & concurrant. tunc aut agere uolunt ciuilitate. aut criminaliter. Si ciuilitate. tunc iudex eligit quem uelit ut gratificationi sit locus sicut aliter ff. de relig. & sumpt. fu. l. ultima & infra de iure patro. cum aduocatus. Si autem criminaliter iudex debet eligere magis idoneum. ut ff. de accusatio. l. si plures. Nec obstat infra de accus. licet. Nam & si plures ibi detulissent à princi-

pio tandem nec unus apparuit. Sed & si plures apparuissent unus eligendus fuisset ut superius dictum est.

Summarium

- 1 *Litis contestatio quid sit. & qualiter fiat.*
¶ m. 2. & 3.
- 3 *Plura si in libello ponuntur ad omnia respondendum est. ut sit plena litis contestatio.*
- 4 *Litis contestatio quid operetur.*

¶ DE LITIS CONTESTATIO. Rubrica.

Post libelli oblationem & post tuas petitiones sequi debet litis contestatio. & ideo post tractatus illos subiicitur hic rubrica de litis contesta. ¶ Videamus igitur quid sit litis contestatio. qualiter fiat. & quid operetur. ¶ Est autem ¶ litis contestatio hincinde apud iudicem negocij principalis facta narratio per principales personas. non per aduocatos. nisi forte principales adeo fuerint indiscreti ut eorum defectus per alios de licencia iudicis supplicatur ut supra de iudici pastoralis. Sic & si fiat interrogatio de facto principalis debet respondere. ut ff. de interro. ac. l. si sine quod locum habet in omnibus interrogationibus quæ sunt ante lit. contest. ut infra de dolo & contu. prout & ff. de interroga. act. l. 1. locum habet & in positionibus quæ sunt post litis contest. quia probationum locum succedunt. ut no. supra de iudi. §. partibus. per eas autem non fit contestatori ut hic & supra de elect. dudum. Item locum habet si iudex æquitate motus interroget super facto quod fieri potest ante. lit. contesta. & post usque ad sententiam. ut ff. de interroga. ac. l. ubicumq; In his ergo in quibus de facto queritur quod principalis respondeat si ætatem habeat ut de con. di. 4. cum pro parulis. sic & principalis per seipsum præstat iuramen-

ramentum de calumnia. ut. C. de iura. cal. in auten. principales. Idem est in iuramento de veritate dicenda. Et est ratio in his omnibus. quia principalis per se non melius nouit factum quam aduocatus. & ideo ipse non aduocatus de facto respondet. ut. ff. de procurator. l. si actor. & C. eo. si. ult. Hoc autem fallit in quibusdam casibus supra de iudi. pastoralis. ut dictum est. ff. de procura. l. non solum.

¶ Fallit in pupillo qui per alium respondet. C. de iura. cal. l. 2. §. quod obseruari. C. de aucto. prastan. l. elarum. Fallit in uniuersitate quæ iurat & respondet per alios per quos municipium regitur. ut. ff. de condi. & demonst. l. municipibus. & ad municipia. l. municipes. Fallit supra de iudici. intelleximus §. q. 3. quia episcopus. C. de procurator. l. penul. in auten. ut ab illis tribus fallit. C. de cura. fu. l. ult.

¶ Contestatio per litis faciendam est post libellum potestum. Nam lit. contest. præter hoc indultum habita pro nihilo est habenda. ut 3. q. 3. in auten. offeratur nisi sit causa in qua libellus non deit vel de consensu partium remittatur ut no. supra de libel. obla. §. libellus. ¶ Sed queritur quare non sit lit. contest. per politionem actoris & responsum rei. sicut per libelli oblationem & rei narrationem. lex enim imponenda est rebus & non verbis ut. C. de usu. l. ult. & C. communia deleg. l. 2. in fine. Ad quod respondeo. positiones inuentæ sunt. non ad contestandum sed potius ad probandum & ad releuandum ab angustijs testium producendorum. ut alijs no. supra de iudi. ¶ Sed opponitur ex eo quod legitur infra de dolo & contu. prout. ubi post responsum proceditur ad diffinitiuam. Sed ibi agitur de respondente ad interrogationem. non ad positionem. Vel ibi non fuit facta lit. contestata. sed quasi ex illa responsum. Vnde ibi dicitur utpote lite quæ ingeritur contestata. quod autem ibi procedatur ad diffinitiuam speciale est in ordinem illius rei calumnijs qui toties subterfugerat iudicium. Et simile. C. quo modo & quando iu. in auten. qui semel.

¶ Fit autem contestatio litis aliquando uera aliquando non uera sed quasi uera ut per narrationem actoris & responsum rei intelligo contradictoriam. ut. C. de iudi. l. rem non nouam. §. patroni. & sic intelligo. C. eodem titulo. luna. Fit & quasi contestatio scilicet cum agitur actione reali. uocatur colonus uel inquilinus qui detinet nomine absentis. uocatus nominat dominum. datur tempus ad denunciandum. non uenit in termino dato tunc ex his omnibus quæ procedunt. scilicet quia uocatur inquilinus uel colonus. quia auditur nominans dominum absentem. & quia datur tempus ad denunciandum domino & expectatus in termino non uenit. habetur lis quasi contestata quantum ad interrumpendam longi temporis prescriptionem ut infra titu. proxi. quoniam frequenter. §. quod si super rebus. & C. ubi in rem actio. l. 2. ¶ Sed est sciendum quod si reus respondeat in iudicio non ea mente ut litem contestetur. uel ut in causam procedat seu auctor resistat sed iudici non ut iudici sed ut amico seu familiari negotij qualitatem exponat protestans id le facere sine præiudicio suo & subsequenter proponat aliquam dilatoriam exceptionem per quam declinet iudicium. non intelligitur facta litis contestatio eo quod sit à reo narratio. saluo iure suo. arg. pro hoc. ff. quib. mo. pig. uel hypo. fol. l. si debitor. §. si in uenditione. ff. de neg. gest. l. Neseñnius in ff. de reli. & sump. fu. l. ar. si quis. §. Labeo ait. supra quod metus causa. c. per latu 31. q. 2. Lotharius supra de in integr. restit. cum uenisset circa finem licet ar. contrarium sit supra de constitutio. cum M. ferre. & infra de appell. sollicitudinem. & infra de testi. præsentionem. ¶ Itē nota quod si plura in libello ponantur ad omnia respondendum est ut sit plena litis contestatio. ar. ff. de appell. l. cum in una. ff. de noui operis nuncia. l. de pupillo. §. si plurium. 2. quæstio 3. notandum in uersu. si plura in fra de senten. excommunic. cum pro causa. & c. officij. Sed si reus neget omnia in libel.

in libello contenta. uel si sic respondeat sicut in curia romana fieri consuevit. negotio narrata ut narratur & dico petita fieri non debere puto plene fieri lit. contestatio. quasi ad omnia singulariter sit responsum. ar. ff. de uerborum oblig. l. pluribus. in principio. & l. titio. in fin. ¶ Sed quid si peto à te decem & tu confitearis. nunquid dicens item esse contestatā. Et uidetur quod non quia confitens non uidetur subire iudicium. sed dandum est ei tempus ad soluendum. ut ff. de leg. 1. l. si domus § in pecunia ff. de iudi. l. si debitori. & ff. iudican. um sol. l. & iudicātū solui. Et propterea superius dixi fieri eō testationem per narrationem actoris & per responsum rei contradictoriam. ut C. de iudi. l. rem non nouam. §. patroni. ¶ Sed contra post confessionem rei sequi habet sententia. ut ff. de confessi. l. 1. Et secundum hoc dicitur in confidentē nullæ. sunt partes iudicis scilicet ad examinandum discutiendum & pronuncian dum. ut ff. ad legem acqui. l. proinde. §. ult. Et puto quod si quis ad iudicium uocatus non expectans ad libellum de plano confiteatur se debere quod petitur nō sit lit. contesta. nec sequi potest sententia sed mādatur. ut ff. quod metus caus. l. u. Si uero post libellum porrectum reus confiteatur & contestatio facta intelligitur & sententia sequi potest ut superius dictum est. ¶ Litis ¶ contestatio multa operatur. Sed de multis aliqua perstringamus. Tollit dilatorias exceptiones. ut 3. quaestione 6. §. exceptio. C. de probatio. l. exceptionem. C. de excep. l. si quidam C. de procurato. l. licet & ff. de procurato. l. Pompo. §. rati. & infra de senten. & re iudicata inter monasterium. C. de exceptioni. l. pen. & ult. infra de exceptio. pastoralis. nisi postmodum ad illius nouitiam aliquid perueniat qui proponit propter quid dilatoria exceptione utatur. ut in e. c. pastoralis infra de testi. praesentium & supra de offi. deleg. in solutione & infra qui ma. accu. poss. consuluit. ¶ Item transmittit causam ad hanc redem ex delicto defuncti. ut C. ex delicto.

defun. l. una. Item litis contesta. hoc operatur ut fructus post litis contestationem percepti & expensæ factæ post litis contesta. ualde contingant officium iudicis ut ff. de xdi. edi. l. xdi. §. sciendum. Nā illa per officium iudicis ueniunt. ut in f. de officio iudi. l. illorum & §. præterea. Item facit procuratorem dominum litis. ut C. de procura. l. neque. ¶ Item præstat uni ex legatarijs potestatem oporadi. ut ff. de leg. 1. l. pluribus. ¶ Item conditionem occupantis meliorem constituit. ut supra de procu. non in uille. ff. eod. titu. l. pluribus. Item in multis iuris articulis inspicitur tempus lit. contesta. ut ff. de nego. gest. l. litis. ff. de donatio. inter uir. & uxor. l. quod autem. in princ. ¶ Item ante litem contestatam non dicitur quis agere sed agere uelle ut ff. rem ra. ha. l. amplum.

Summarium.

- 1 Testes quando lite non contestata recipiantur. & ad sententiam diffinitiuam procedatur. & num. 2.
- 3 Contumacia quot modis committatur.
- 4 Procurator uel impediens ne ad eum citatio ueniat. pro citato. haberi debet. Contumacia uera qua sit. & qua presumpta.
- 5 Mora in iudicijs & compromissis purgatur.
- 6 Actiones mixtae qua dicantur. & qua in eis seruari debeant.
- 7 In interdichis quid sit seruandum.
- 8 Citatus ad cuius notitiam citatio non peruenerit. non comparens. an pro contumace habeatur. & pñfit contra eum sententia ferri.
- 9 Iudex contra contumacem. qui ex eius mandato certo die adesse debet. nullo emissio edicto procedere potest.
- 10 Procuratoris contumacia an & quando domino noceat.
- 11 Contumacia non in iudicio sed in executione si quis fuerit quid iuris.

¶ UT LITE NON CONTE-

stata non procedatur ad testium receptionē uel ad diffinitiuam sententiam. Rubr.

Quia initium causæ in liti contestationem consistit. ut. C. de iur. reu. propter calum. l. 2. in princ. ante initium ad sequentia causæ procedi non debet. hoc est ad testium receptionem & sententiam diffinitiuam. Et ideo intulatur hæc rubrica ut lite non contestata. non procedatur ad testium recep. uel sententiam diffinitiuam. ¶ Videamus igitur an hoc in casibus singulis sit obseruandum. Et quod sit officium iudicis contra contumacem ante litem contestatam. & post litem. ¶ Et est sciendum quod regulariter uerum est quod lite non contestata. non est procedendum ad testium receptionem. ut. ff. eodem titu. quoniam in princ. Fallit hoc in quibusdam casibus. ut cum de morte testium timeatur. uel de absentia diuturna & ciuilitate est agendum. tunc enim ne ueritas occultetur & probationis copia fortuitis casibus subtrahatur senes ualitudinarii & absenti lite non contestata. sunt admittendi. siue pars contra quam producit sit contumax siue absens ut conueniri non possit. Sed si is qui produxit non conuenierit aduersarium infra annum ex quo conueniri poterat uel saltem nō denunciari et quod testes sint contra eum recepti. attestaciones illæ non ualent. ne forte hoc faciat productor in fraudem ut reus perdat probationem exceptionum quæ sibi in personas testium competunt. uel in eo super quo producantur. ut habetur hoc totum in decre. quoniam in primo respon. Et idē puto cum lis mota est sed non contestata. ¶ Sed in causa matrimonij carnalis & spiritualis cum de fœdere agitur potest procedi ad testium receptionem & sententiz prolationem si de causa liqueat: ut in eadem decre. quoniam. §. porro. Et isti duo casus locum habent cum altera

pars contumax est siue lite iam mota & non contestata. siue nondum mota & ex ipsa litera colligitur. Item cum agitur de fœdere matrimonij contrahendi. Et in his casibus is qui producit non aratur conuenire aduersarium infra annum uel denunciare ei de attestationibus sic receptis ut in casibus superioribus. Item hic recipiuntur sani & ualidi. ibi senes & infirmi & absenti. Hic statim publicantur. ibi usque ad annum consignantur. Hic ualent post annum. ibi non nisi infra annum fiat conuentio uel denunciatio. ¶ Sed quid si agatur de matrimonio. contracto. & separando. Respondeo refert an agatur ad separationem adulterij ratione. Et tunc non lite contestata procedi non potest ad testium receptionem. ut infra eodem tit. cap. 1. in fin. An quia perpetuum subest impedimentum propter quod matrimonium non subsistat. Et tunc si is contra quem procedendum est contumax sit uerè uel presumptiue procedi potest lite non contestata. ad receptionem testium & sententiam diffinitiuam. ut infra qui filii sunt legi. perlatum. Et idem si alter non fuerit contumax sed uagabundus ut inueniri non possint. ut infra qui ma. accu. poss. relatum. sed si in sta de causa sit maritus absens tunc contra eum procedi nō debet. ut infra eod. tit. quoniam. §. si uerò. Quidam tamen dixerunt illas decreta. perlatum. & relatum. fore contestas per §. si uerò. Sed uerius puto sic distinguendum esse sicut superius dictum est. Vbi uerò agitur de spirituali matrimonio iam contracto tene quod dicitur in §. si uerò in princ. ¶ Sunt & alij casus speciales quibus similiter procedi potest ad receptionem testium lite non contestata. ut cum excessum inquisitio immineat facienda. uel cum id quod gestum est peccatur publicari ut infra eod. quoniam. §. sunt & alij infra de testibus significauit. & cap. Albericus. Sed magis proprie loquitur si in his casibus dixerit absque liti contestata. ideo ante liti contestata. procedi quia in inquisitione nō est

actor uel accusator, sed fama loco accusatoris habetur. & si aliquando quis adiuvet inquisitionem, ut infra de senten. & re iudica. cum l. & A, nec libellus offerretur nec contestatio fit. quia totum procedit ex superioris officio. qui ad clamorem descendit & inquirat. ut l. q. i. deus omnipotens. Et idem est ubicunque proceditur ex officio iudicis, ita ut officium iudicis non sit loco actionis. alioquin iocus, ut supra de offic. iudi. c. ultimo. Item est ubi aliquid incidenter proponitur & probatur. Nam & tunc ante lris conreila. testes producuntur ad probandum articulum incidentem. ut infra de testibus ueniens infra de appell. super eodem supra de foro competente. licet. Idem est in causa appellacionis cum una parte presente proceditur, quod fieri potest. ut. Cde tempo. appell. lulti. 2. quæstio. 6. ei qui appellat. Idem eum agitur de statu ecclesie ut infra de testibus. cum olim. Nam hoc obtinet eum agitur de statu hominis. ut ff. de si deicommiss. liber. l. in fideicommissarij h. x. de l. h. apud Iulianum. l. si legatario & l. si eum. §. pen. Idem est in casibus spiritualibus infra de dolo & contu. prout C. quomodo & quando iu. in auten. qui semel. Idem ubicunque ecclesia ex officio suo procedat. ut infra de consang. & affi. ex literis infra de testibus cum in tua infra de iureiur. ad nostram 2. 4. q. 2. sane profertur. Idem in quodam casu special. C. de pœnis. l. ne diu. §. Et nota quod cum iudex uel ecclesia ex officio suo procedit. uel cum aliquod quod gestum est peritur publicari. ut in decre. illis significauit. & Albericus, uocari dicunt omnes quos productio testium tangit & Lx. de re potest ut ff. de adop. l. nam ita ff. de mino. l. in causis. §. causa. C. si se ab hæredi. abli. in auten. ad hæc in auten. ut sponsali. largitas. §. ad hæc colla. 9. C. ad le. falsi. in auten. sed cum testator. C. de aucto. præstan. lulti. §. Et no. quod inter istam productionem cum petitur aliquid publicari per testes. & illam de qua loquitur decre. quoniam in princ. disse-

rentix multe sunt. Nam in illam producantur tantum senes & ualitudinarij & abfuturi hic omnes. Illa fit contra contumacem hic contra nullum. Illa cum lis mora est uel mouenda. hic cum nec mouetur nec mouenda speratur, sed timetur ne aliqui moueatur. Illam facit actor hanc facit is qui se reum futurum timet. cogitat enim quod poterit aliquando sibi controversia fieri. & ideo munie se ipsum. In illa fit publicatio illam, in illa fit consignatio usque ad annum. In hac non requiritur conventio uel denunciatio in illa sic. Item hæc fit presentibus his qui ladi possunt illa absentibus per contumaciam Hic attestations conuertuntur in publicum instrumentum sed ibi remanet in actis.

3. ¶ Nunc uideamus quid sit officium iudicis in contumacem antelias contestata. & post litem. Et primo iudicandum est quod modis contumacia committatur Et est sciendum quod quisque. Primus: cum quis citatus tabus edictis uel uno pio omnibus peremptoria, presentiam sui facere contemnit. ut. ff. de re iudi. l. contumacia 2. 4. quæst. 3. ad illi citatus infra tod. m. c. quoniam. §. porro. Secundus cum iomeos iudici non parer. Tertius cum ante tempus discedit ut 1. 1. quæstio. 3. ceterum est 1. 8. distind. si quis autem. Quoruscumque malitiose occultat: Quintus cum impedit ne possit ad eum citatio peruenire. ut in prædicto. §. porro. & 1. quæstio. 1. quidam. ff. de iur. l. si dictum. §. si presente. ff. quod ui aut clam l. 2. in fin. §. quod si ui. pro citato enim debet haberi is, qui procurat uel impedit ne ad eum citatio ueniat ut ff. de reg. iur. l. ad ea. §. semper & l. in re ciui. & ff. de cond. & demonstr. l. iure ciui. & l. quibus diebus. Item sciendum est quod contumacia uera & est contumacia præsumpta. Vera est cum quis citatus & inuentus nullum habens impedimentum uenire contemnit, uel ueniens iudici non parer, uel contumaciter ante tempus discedit. Præsumpta cum quis solemniter citatus nec uenit nec mittit procuratorem in terquino

in termino constituto Sed si adhuc iudice sedente pro tribunali venerit tollitur illa presumptio per aliam presumptionem, presumitur enim quod parum audiuerit vocem preconis. ut. si. de in integ. restit. l. diuus. Nam vox preconis paucis innotescit. C. quomodo & quando. in autem. qui semel. & propterea iudex expectare potest citatum in diem alterum a quietate suadente. ut supra. de offi. dele. c. soluit. & Nam in iudicijs & in compromissis mora purgatur. ut. ff. si quis cau. l. postres. C. de fideius. l. sancimus. Vnde si contingat procedi contra absentem eo quod presumptiue contumax habeatur. si postmodum ueniens doceat se abfuisse iusta de causa restituitur ut. ff. & C. ex quib. cau. ma. per totum. infra. de sen. & re iud. cum bertoldus. Iudex contumaciam punire potest. Ideo autem dico potest quia non semper cogitur ut. no. supra. de offi. dele. §. in summa. puniet autem per missionem in possessionem si locum habeat missio. ita ut in reali mittatur in possessionem rei petite. in personali autem pro modo debiti declarari in libello. ut. C. de episc. & cler. in aut. generaliter. Nam & si decem in libello petuntur fiet missio in possessionem rei alicuius ualentis. 10. uel aliquantulum plus. quia pignus siue pretorium siue conuentionale plus debet ualere quam debitum. prius tamen examinato negotio. ut. C. de bonis auc. iudi. pos. in aut. & qui iurat. & summam ut. ff. ut in pos. leg. l. si is a quo. §. 1. & infra. eo. ti. quonia. §. si super rebus. Nam ad missionem iudex festin. r. non debet. ut. ff. de dano in fec. l. si finita. §. si forte. Summariam autem cognitionem intelligo in hoc casu forte recepto uno ex testibus quos actor inuenit producere in principali. uel lectis instrumentis per quos actor intentionem suam fundare intendit. uel recepto iuramento actoris quod non calumpniase agat. argumen. ff. ad exhibendam. l. thesaurus. C. de fide instrum. l. ultim. supra. de elec. cu dilectus. Cetera de mittendo in possessionem contra contumacem autem item contesta. uel. post in reali uel personali

uel quid fieri debeat si locum non habet missio. dic ut. no. supra. de iu. §. iudicio. & §. si actor. & §. si uero lis sit uel contesta. & §. hinc omnia. ¶ Sed queritur quid obseruari debeat in actionibus mixtis de quibus dec. quoniam nihil dicit. sed tantum de realibus & personalibus. Sit enim quedam actiones mixte ut famuli. etc. cum. communi diuidendo. finium regundorum. ut. instit. de actio. §. quedam. Mixte ideo dicuntur quia ad res dantur. & quia in eis ueniunt personales praxillationes. In his ergo hoc obseruari circa missionem in possessionem. quia in quantum dantur ad res sequuntur naturam realem actionum ut si in eis quod in realibus fieri solet & debet. In quantum uero dantur ad personales praxillationes naturam personalium imitentur. & iudex procedat in eis ut in personalibus circa missionem. ut. ff. fami. er. l. item labeo. §. fami. etc. ¶ Item quid iudex in interditi debeat obseruari. Sunt enim personalia in rem tamen scripta. ut. ff. de interditi. l. 1. §. ult. Et puto interditi imitari naturam realem actionum circa missionem faciendam. Et idem putato in actione quod metus causa quæ & si sit personalis ut. ff. quod met. cau. l. metum. §. uolenti. & §. licet. in re tamen scripta est. ut. ff. eo. titu. l. si cum exceptione. §. aliquando. & §. prius. ¶ Item queritur quid si edictum uel citatio non perueniat ad citatum. Videtur quod cotumax non sit. ut. ff. quæ sit. sine ap. non rec. l. 1. §. item cum ex edicto. C. quomodo ex quando iud. l. ea quæ. & ideo in eum tanquam in contumacem procedi non debet & si processum fuerit uidetur quod sententia nulla sit ut in lege praxidita. ea qui. & §. q. 9. caueant. Alij autem dicunt sufficit si diligens facta sit inquisitio licet absens non sit inuentus. ut. infra. de ele. no. re si ex tunc infra. qui ma. ac. pos. re. relasi. de nunciacione domini uel ecclesie facta. ut. infra. de do. & contru. ueneralis. infra. de eo. qui mit. in pos. ca. rei seruati. c. si aduersarius. ff. de libe. agno. l. 1. an prin. si de dā in fec. l. 4. §. praxtor. 16. q. 3. pos. in. uel. sit autem.

autem sollicitatis consanguineis & amicis infra qui fil. sunt legi. perlatum. ff. ex qui. cau. ma. l. ergo. ff. ex quib. cau. in pos. ea. l. hzc autem. His enim premis absens præsuntur contumax, unde in eum tanquam contumacem procedi potest. ut. C. de iud. l. properandum. §. & si quidem. ff. de iust. l. i. si dictum. §. si præsente. & l. si uero. ff. loca. & con. l. i. exquirat §. exercitu. Et puto hoc quod superius dictum est uerius esse. Nec obstat. §. ille item cum ex edicto. Nam ibi loquitur cum edictum propositum non est. & quod ibi sequitur neque in noticiam peruenit absentis ad maiorem exaggerationem dicti intelligo. sufficiebat enim dici quod neque propositum est ad ostendendum quod sententia lata contra absentem nulla sit. sed factum exaggerans adiecit neque in noticiam peruenit absentis. sufficeret tamen solemniter propositum fuisse & si ad citati noticiam non uenisset loquitur lex. C. quomodo & quando iudex. l. ab eo. C. si minor ab heredi. se abstu. in aut. l. i. omnes. C. de iud. l. properandum. §. r. Item non obstat canon ille cauere, quia loquitur de absentibus non per contumaciam ut pote qui nec citati fuerunt. Item queritur quid si iudex mandet parti certo die adesse si non adfuit non quid in eum tanquam in contumacem procedi potest nullo missio edicto. responso. sic. ut. C. quomodo & quando iud. l. cessante. Item queritur quid facere debeat iudex procuratore contumacia committente. responso procedet contra procuratorem & nihilominus contra dominum si dominus sciens non purget eadem. ut infra eodem tit. ca. 1. in fine. Ceterum si dominus ignorat contumacia obierit soli procuratori qui commisit eam & hoc ante litis contestationem. ff. si quis ius dicenti non ob. l. i. §. si procuratori. ff. quod quisque iur. l. 3. §. i. ff. ad le. acqui. l. proinde. §. r. Sed contumacia procuratoris post litis contestationem commissa nocet domino etiam ignoranti. ut. ff. de deli. exee. l. si procurator. §. si post litem. Sed domino dabitur actio mandati contra procuratorem

ut sic contumacia sua ei soli sit damnosa futura. ut dicit illa si procurator. in fi. Et sic intelligo. ff. de tributo. l. procuratoris. Sic etiam in confessione procuratoris obtinet. Nam si procurator in iudicio constituitur. contra dominum obicitur procuratori confessio. ut. ff. de procu. l. non solum. in prin. sed domino nullum faciet præiudicium uolenti probare contrarium. ut. ff. de interroga. ac. l. si sine & l. si defensor. & ff. de confes. l. certum. Item queritur quid si aliquis non contumax in iudicio sed in executione quia non paritur iudicem exequi sententiam. respondeo. iudex potest eum de contumacia punire. ut supra de offi. de le. ex literis patriarche. ff. si quis ius dicenti non obtem. l. i. §. si uidetur ius dicenti non obtemperare qui quod extremum est in iudicio non facit. & propterea iurisdictio delegata durat usque ad executionem. ut. de offi. de lo. in literis. & infra de sen. & re iudi. quod ad consultationem.

Summarium

- 1 Iuramentum calumnie quid sit.
- 2 Iuramentum calumnie quid continere debeat.
- 3 Iuramentum calumnie quando sit prestidum.
- 4 Iuramentum de calumnia & iuramentum de malicia quos modis inter se differunt.
- 5 Iuramentum de uernato dicenda in quo differat à iuramento de calumnia.
- 6 Iuramentum decessorium quando deferatur.
- 7 Iuramentum prestare qui debeant.
- 8 Iuramentum calumnie in quibus causis prestatum.
- 9 Iuramentum calumnie an prestari debeat in causis civilibus & criminalibus.
- 10 Iuramentum calumnie ad quid fuit indutum.
- 11 Pena iurare uolentis qua sit.
- 12 Iuramentum calumnie quare in spiritualibus non prestatum.

De iuramento calumnie. Rub.

Egitur supra de iudi. & de lit. contestata. sed quia actio in iudicio edicta & litis contestatione facta succedit

cedit ex ordine iuramentum de calumnia. Ideo subiicitur hic rubrica de iuramento calū. Videamus igit quid sit iuramentum calumnie quæ in le capitula continetur. quis præstare debeat hoc iuramentum. quando præstetur. & in quibus casibus locum habet huius iuramenti præstatio. & quare inductum est hoc iuramentum. & quæ sit poena iurare nolentis. **I**uramentum ꝑ calumnia est cum quis iurat se bona fide & non calumniandi animo causam motisse. uel quod putans se bona instancia iur ad reluctantem cum peruenierit ut. C. eo. ti. l. 2. §. 1. Sed quia possibile est quod actor à principio non mouerit causam animo calumniandi. nunc autem tempore iuramenti moueat calumniosus. arg. ff. de dam. in fec. l. qui bona. §. si quis stipulaturus. Ideo non sufficit iurare de præterito ut dicat actor non mouisse sed adiciat nec mouere. Ex eodem modo reus adjiciat quod non calumniandi animo resistat ut probatur hæc. ff. de ereis l. inter cohæredes. §. si famul. ercis. Vnde hoc iuramentum dicitur calumnie scilicet uitandæ uel non committendæ. ut dicitur sic iuramentum de malicia uitanda uel non committenda. ut supra de elec. cum dilectus. sicut dicitur alias unusquisque habeat suam propter fornicationem scilicet uitandam uel non committendā. Est autem calumnia cum quis iniuste scietur agit uel defendit. ff. ad Turpil. l. 1. §. calumniari. & 2. qu. 3. §. notandum. **C**ōtinet ꝑ autem iuramentum quædam capitula quæ his uerbis comprehenduntur. Illud iuretur quod his sibi iusta uidetur. Et si quæratur uerum si non inficietur. Nil promittetur. nec falsa probatio datur. Vt his tradetur dilatio nulla petetur. Hæc capitula colliguntur per uaria iura. ut. C. eo. tit. l. 1. & 2. & in auth. ibi signato principales. in auth. uiligantes. col. la. 9. in auth. de his qui ingred. ad appel. §. ult. & pe. colla. §. ff. famul. ercis. Inter cohæredes. §. qui famul. her. **P**restatur ꝑ hoc iuramentum statim lite contestata. ut infra eod. ti. cum causam. C. eo. titu. §. 1. Semel autem præstatur in tota lite. ut. C.

eo. ti. in auth. hoc sacramentum in auth. de his qui ingred. ad ap. Vnde correcte a sunt illa iura antiqua quæ dicunt pluries posse de calumnia iurari. ut. ff. de dam. in fec. l. qui bona. §. si is stipulaturus. ff. qui satisf. cog. l. de die. §. iubetur. ff. de iureiur. l. iurandum. Quidam tamen dixerunt quod auth. quæ prohibet pluries iurari post litem contestatam non tollit iura permissoria pluries iurari ante litem uel semel ante litem & secundo post litem. Sed hæc non placet quare tatum post litem contestatam iuratur de calumnia sicut dictum est hoc tamē fallit in quibusdam casibus in quibus secundo de calumnia iuratur. ut infra de testi. in causis & ca. pe. in auth. de testi. §. quia uerb. colla. 7. quæ autentice posteriores sunt illa. de his qui ingred. ad app. & in alio casu. C. de fide in str. l. ul. Verumtamen dici posset quod in casibus illis non iuratur de calumnia sed de malicia. **D**ifferunt autem hæc duo iuramenta in quattuor. quia iuramentum calumnie præstatur post litem contestatam iuramentum de malicia ante & post. ante ut supra de elec. cum dilectus infra de excep. pastoralis infra de res. spo. litteras. circa si. post litem contestatam ut in præmissis iuribus de testi. & fide instru. Secundò differunt. quia iuramentum de calumnia præstatur semel in tota lite ut dictum est. Sed iuramentum de malicia præstatur toties quoties quis in iudicio aliquid proponit uel postulat fieri ꝑ ex malicia procedere timetur uel præsumatur. Tertiò quia iuramentum de calumnia tantummodo locum habet in prophanis. sed sacramentum de malicia locum habet tam in prophanis quam in spiritualibus ut probatur per iura præmissa. Quartò quia per iuramentum de calumnia probidetur ne aliquid fiat calumniosè in tota lite Sed per iuramentum de malicia pro uidetur ne illud quod proponitur uel petitur in quo suspectus habetur proponens maliciose proponatur uel petatur. **E**st & tertium ꝑ iuramentum quod in causis ecclesiasticis frequenter ut est iuramentum de ueritate dicendā. Sed & istud iuramentum

tum habet suās condiciones. Et differt à iuramento calumniæ in tribus. Primo, quia iuramentum de calumnia locum nō habet in spiritualibus causis. ut infra eo. literas. sed in temporalibus & pecuniarijs ut infra eo. ti. c. æterum, cum causam, & c. ult. Sed iuramentum de veritate, dicenda locum habet in spiritualibus. ut supra de elec. dudum. succēssit enim in de. factum iuramenti de calumnia. Secundo, differt. quia in iuramento de calumnia respondetur de crudelitate. ut in auth. de his qui ingre. ad ap. §. pe. & ult. Sed in hoc iuramento non respondetur nisi de veritate. nam hoc ipsum verbum sonat. ut. ff. iudica. sol. l. iudicatum. & ar. ad idem. ff. de le. §. l. non ait. Tercio, quia iuramentum de calumnia multa continet capitula quæ iuramenta de veritate dicenda locum non habent. ¶ Vnum tamen non omittit quoddā cum iuramentum de veritate dicenda succēsserit in locum iuramenti de calumnia quia tūc istud præstat quādo illud locum non habet, pūō quoddā in tempore imitatur naturam illius ut præstetur statim post litem contestat. ar. ad hoc. ff. de peri. h. re. l. item veniem. §. cū præ diximus. C. communia dele. l. r. ¶ Est & iuramentum decisorium, quod etiam in causis spiritualibus defertur reo propter periculum animæ aētoze non probante ut infra de de spon. impu. cōiūnebatur. & cap. attestaciones. Et idem in causis non spiritualibus. ut. ff. de iureiur. l. admouen. di. nisi iudex inspectis personarum & causæ circumstantijs illud aētozi uiderit deferendum. ut infra de iureiur. c. ult. supra de renun. super hoc. supra quod metus causa. c. ul. i. a. q. 1. in primis. C. unde ui. l. si quando in auth. de trien. & semis. §. illud. col. 3. ff. de re mili. l. non omnes. §. sed licet. hoc tamen plenius dicemus infra de iureiur. ¶ Præstat hoc iuramentum principales personæ ut. C. eod. ti. in auth. principales infra eo. tr. c. ult. Et primo aētoz & postea reus. ut. C. eod. ti. l. 2. Nec obstat quoddā legitur in st. de poena temere litigam. quia ibi non ordo iurantiū ponitur sed denotantur personæ quæ iu-

rant. Iurant tutores & curatores ut. C. eod. ti. l. 2. §. quod obseruari. Et idem dicitur in his qui præsunt municipibus. Nam ipsi uel maior pars ipsorum iurare debent. ut. C. eo. ti. l. 2. §. hoc. & ff. de condi. & demon. l. municipibus. Licet quiddā dixerunt maiorem partem ciuitatis uel ipsā uniuersitatem iurare debere. sed hoc difficile est. Iurant syndici & æconomi quia causam omnino non nesciant ut infra eo. ti. pertransandis. Iurant actores & defensores uniuersitatum ut infra eo. ti. cū causam. Iurat procurator datus in rem suam. ipse enim est dominus causæ. nam ad eum spectat commodum uel incommodum. ut. 2. quæstio. §. biduum. §. in propria. ff. quando app. sit. l. 1. §. in propria. C. de procu. qui stipendia. Iurat episcopus etiam in causa ecclesiæ si per seipsum causam agat ut infra eo. ti. cap. ult. propositis & non ractis euangelijs. sicut cum producit in testem ut ibidē. & C. de epis. & cle. in auth. sed iudex. præsentia enim euangeliorum terrorem inducit & suffragium ueritati impendit ut. C. de iud. l. tem non nouam. & simili. l. 1. quæstio. 1. nec honore. & in auth. ut defunc. seu funeta. §. oportet col. 5. Secus est cum episcopus hæresim abiurat tunc enim tangit corporali tactu euangelia ut. 1. quæ. 7. quotiens cordis oculus. ¶ Præstat hoc iuramentum post litem contestat. ut superius dictum est. Præstat in oibus causis tā civilibus quā criminalibus dummodo non spiritualibus uel spiritualibus annexis. Et quod in criminalibus iurei de calumnia probatur. C. eo. ti. l. 1. Nā ita dicit in omnibus causis causa autem dicitur criminalis. his pecuniaria. ut. C. de transac. l. causa uel lites. Item ex eo quod dicit. sue propter quicquam aliquid. Facit pro hac sententia. C. de fidei. inst. l. ult. & C. de poena iud. qui ma. iud. in auth. ibi signata nouo iure. C. de auct. præstan. l. clarum. Et hoc dixerunt Bul. Io. Ba. Sed Mar. contra. Nam in criminalibus sufficit si aētoz puniatur similiter supplicet ut. C. de accus. l. ult. & 2. q. 3. c. 1. 2. & 3. & 4. Item lex dicit publica

blica iudicia nec quicquam simile habet
cum ceteris iudicijs, ut insti. de publi-
eis iud. in prin. Itē in criminalibus que
sanguinis potest irrogare licitum est ali-
cuius linguam suam qualitercunque rē-
dimere. ut ff. de bonis eorum qui mor-
t. sibi consciunt. l. 1. Unde in criminalibus
aliquando paritū ei qui calumniam in-
git. ut ff. de bonis libertor. l. qui cū ma-
ior. §. si puenis. Item fūcis pro parte ista.
C. eo. tit. l. 2. in prin. ubi dicit. saneimus
in omnibus libris &c. ¶ Puto in omni-
bus causis civilibus & criminalibus iuran-
dum esse de calumnia. Nec obstat lex il-
la. ff. de bonis eorum &c. rimendum est
enim ne a censorio probat calumnia esse.
Item non obstat lex insti. de publi. iud.
quia criminalia & civilia iudicia in mul-
tis habent similitudinem. in libelli obla-
tione, in iudicii examinatione, in senten-
tiz prolacione. Dicuntur autem non ha-
bere quicquam simile quod ad finē: quia
in civilibus agitur ad aliquid dandū vel
faciendum. In criminalibus uerō ut reus
puniatur. Item non obstat lex. ff. de bo-
nis eorum qui mort. sibi consciunt. l. 1. quia
illud intransfacionibus locum habet &
licet in quibusdam criminibus permitta-
tur transactio nō tamen calumnia. ¶ In-
ductum est hoc iuramentū calumnie ad
ueritatem elleiendam. in infra eo. exte-
riorum. Item ut sacramenti timore litiga-
torum instantia compescatur ut. C. eo. tit.
l. 2. Item ut propter religionem iura-
menti quis immemor non sit suz solutis.
ut. l. q. ulti. scimus. §. de calumnijs cesset
¶ Poena iurare nolentis est ut actor ca-
dat ab actione instantia per iudicis sen-
tentiam. reus autem pro confesso habeat-
ur & condemnatur in his capitulis quæ
sunt in narratione comprehensa. ut in-
fra eo. tit. ult. C. eo. tit. ul. §. ulti. in auth.
ut litigan. iurent. §. 1. in fi. ¶ Quæritur
quare in spiritualibus causis non iuretur
de calumnia cum in spiritualibus perni-
ciosior sit calumnia quam in alijs. Nam
circa maiora maius periculum uertitur.
l. 3. di. quiescimus. 7. q. 2. c. ul. ff. ad carb.
l. 1. §. 2. Respondeo iuramentum de ca-

lumnia multa continet, & ad multa artat
iurantem: & in causis spiritualibus non
est rigor huiusmodi obseruandus qui in
causis alijs obseruatur. ut infra de dolo
& contu. c. 2. Et propter in locum il-
lius iuramenti multa continētis succēs-
sit iuramentum de ueritate dicenda, ex
quo nihil aliud prouenit nisi ut ueritas
excuiatur. Item quæritur pone quod a-
gā contra te rei uendicatione, tu scis rem
meam esse, sed nihilominus uis resistere
propter actionem de euictione nuncquid
ergo iurando de calumnia peccas. Vide-
tur quod sic quia negas rem meā esse &
mentiris. Item iuras quod puras bona in
stantia uti ad reluctandum ueris. & hæc
falsum est quia non bona instantia relu-
ctaris. Quidam tamen dicunt qd nō pec-
cas si ideo hæc facias ut committatur actio
de euictione, in processu tamen iudicij
confiteberis ueritatem. Non enim uide-
tur dolo facere qui ideo facit ut sibi sti-
pulationem de euictione committatur ut.
ff. de neg. gest. l. at qui natura. §. cum me
absente. ff. de iure iuran. l. si quis de libe-
tate. ff. de liberali causa. l. qui ex libera
te. Sed licet hoc sit securum quo ad actionem
de euictione non tamen est securū
quo ad Deum. Et ideo laudo & consulo
ut post libellum porrectum confitearis
ueritatem, nec de calumnia iurabis ex
quo fateberis rem esse actoris. & non mi-
nus committeretur stipulatio de euictione.
emptor enim honeste defendere debet.
ut. ff. de man. l. idemque. §. generaliter.
& suo pudore parceretur ut. ff. de mandal.
Quintus Mucius. & causam fauere si est
iusta. ut. ff. de administra. t. ul. quotics. §.
sicut. Et secundum hoc non obstat. ff. de
euictio. l. si rem. §. si duple. ¶ Et his quæ
dicta sunt de iuramento calumnie non
obstat infra eodem tit. c. 1. Illa decre-
torigitur per subsequentes. Nec ob-
stat lex cum clorici. C. de episc. & cle-
xi. nam loquitur in iuramento iudicio-
sisti.

Summarium

- 1 Dilationes quare dantur.
- 2 Dilationes quæ dantur ad probandum.
- 3 Dilationes quæ dantur ante litem contestationem.
- 4 Exceptio recusationis iudicis, an sit dilatoria, & ante lit. conse. proponenda.
- 5 Exceptio recusatoria prima esse debet inter dilatorias, & ex omnia proponens alias, ad eam redire non potest.
- 6 Dilationes quæ dantur post litem contestationem.
- 7 Inducia iudicatoria quæ sunt, & quibus dantur.
- 8 Dilationes reſtitutoria.
- 9 Dilationes preparatoria.
- 10 Dilatio in civilibus.
- 11 Dilatio in criminalibus.
- 12 Dilationes in civilibus, quæ dantur, & quæ in criminalibus. & nu. 13.
- 14 Dilationes dantur a iudice ſedente pro tribunali, & qualiter.

DE DILATIONIBUS. Rubrica.

Dictum est supra de litem contest. & de iura. cal. sed quia iudicio expro & contestato. solent litigatores inducias postulare, quandoq; ad quæſiones faciendas, quandoq; ad probationes. Ideo subijciuntur hic rubr. de dilationibus. ¶ In decretalibus tamen quæ huic rubricæ subijciuntur non agitur de dilationibus quæ dantur post litem contestatam. Nos tamen de utriusq; tractemus.

¶ Videamus igitur quare dilationes dantur. Et quando. Et quoties. Et quantæ.

- 1 Et qualiter. ¶ Unde ¶ sciendum est quod Induciarum primæ quæ dantur ante lit. contesta. & dicuntur citatoriar, dantur ad ueniendum ad iudicem Nam, infra illas inducias citatus præparabit se & ueniet in termino nihilominus post terminum. ut. supra de officio. deleg. consultuit. Tria autem debent esse edicta citatoria quorum singula cōtinebunt singulos. 20. dies,

ut in autem. de litigio. §. omne colla. 8. Sed iudex ordinem edictorum & compendium moderabitur per considerationem temporis & personarum & causæ. ut. ff. de iud. l. nonnunquam, non tamen nulla necessitate instante peremptorium maturabit. ut. infra. eod. tit. c. 1. & de hoc plenius no. supra. de iud. §. iudicio. Igitur & si contingerit aliquam dilatoriam iudicij uel solutionis seu declinatoriam exceptionem proponi. ¶ Iudex dabit cōgruas inducias ad probandum. Iudex tamen ad proponendas dilatorias exceptiones certum tempus assignet & si pars aliqua uelit post illud aliquam dilatoriam proponere quam non fuerit protestata nullatenus audiatur. nisi fortè de nouo excusa fuerit. uel is qui eam opponit fidem facit iuramento se postmodum ad illius noticiam peruenisse. ut. infra. de excep. pasto

- 2 ral. ¶ Sunt & alie induciæ quæ dantur ante litem contest. Et illæ uocantur deliberatoriar, cum enim citatus ueniet ad iudicem, porrigitur ei libellus. oblato & porrecto libello datur ei induciæ. 20. dierum. in quibus deliberet reus an cedat uel contendat uel iudicem recuset. & sic infra illos dies iudex est recusandus quod fieri poterit & si datus sit fideiussor iudicio sisti quod patet ex ordine illius autem. 3. q. 3. offeratur. sicut & post iuramentū de stando iuri potest nihilominus appellari. ut. infra. de app. ad hæc. Et quod dixi infra. 20. dies debere iudicem recusari recipie calumniam. ¶ Nam hæc exceptio dilatoria est & ideo ante lit. contesta. proponi potest. ut. infra. de sentent. & re iudica inter monasterium. Sed licet hoc sit uerum in alijs exceptionibus dilatorijs. in hac tamen quæ in personam iudicis proponitur dico quod usq; ad 20. dies computandos a die porrecti libelli opponenda est post illos autem dies non debet admitti. Nec ideo dicitur hæc exceptio dilatoria quod usq; ad lit. contesta. proponatur. sed quia semper ante lit. contesta. proponenda est. non tamen quandoq; sed usq; ad. 20. dies tantum ut dictum est. Item si quandoq; ante lit.

contesta ¶

contestata. posset opponi recusationis exceptio quare lex diceret quod si iudex qui est recusandus sit absens is qui recusare intendit protestari debet coram alijs quod habet iudicem suspectum. ut. C. de iudi. l. cum specialis. hoc non alia de causa prouisum est. nisi ut tempus. 30. dierum non cedat. & in corpore autentico dicitur in medio. 30. dierum hoc est. infra. 30. dies licentiam esse iudicem recusare uel repudiare. Et si contingat fieri litis contestata. quæ non ualet adhuc sunt salui illis dies & licebit infra illos omnia ex integro fieri. ut in autem. de exhiben. & intro. §. scimus. colla. §. Et nota quod hæc exceptio recusatoria prima debet esse inter dilatorias. unde si quis ea omissa proponat alias ad eam redire non potest. arg. ff. de iudi. l. sed si suscipit. in prin. Nam & si aliquæ interlocutoriz. pro ipso late fuerint iudicem iam approbatum non poterit reprobare nisi ex noua causa ut supra. de offi. delega. inuoluante. Sunt & quædam paterna adiectiones induciarum quæ dantur ante lit. contestat. ut. §. q. 1. præfenti. ¶ Post lit. t. uero contestata. dantur induciæ præparatoriz quæ dantur alicui probare uolenti infra quas præparat suas probationes. Spacium autem istarum induciarum moderandum est ut lex dicit. 3. q. 3. §. spacium. Et hæc induciæ dantur tam actori quam reo. ut. 15. q. 7. si ante. nec facile amplius quam semel. ut. in §. prædicto spacium. & C. de dil. l. r. nisi forte casus inopinatus emergat. ut. ff. de se. l. oratione. ff. de iudi. interdum. Sed in crimine adulterij nulla datur dilatio nisi ut personæ exhibeantur. uel nisi iudex ex qualitate negotij motus hoc causa cognita permiserit. ut. ff. de crimine adulterij. l. in crimine. Sed induciæ deliberatoriæ non dantur ei qui rescriptum impetrauit ad extraordinarium iudicem. ut si dicat uolo inducias super formando libello aduersario autem dantur. ut. C. eodem tit. l. si quando. & in prædicto. §. spacium. in uer. illo: ei autem. Et quod dico actori non esse dandas inducias uerum est nisi quid inopinatum emergat. ut superius di-

ctum est. ut si ponamus contra rescriptum opponi aliquid in quo replicatione opus sit de quo non potuit previdere. ¶ Sunt & induciæ iudicatoriz quæ dantur condemnati & sunt quatuor mensium. ut. in fra. de senten. & re iudi. quod ad consulationem. & supra. de offi. delega. querenti. Sed hæc locum non habent in criminalibus causis in quibus executio non differtur nisi in quatuor casibus. ut notati. supra. de iud. §. partibus. sicut nec de libe-ratoriz locum habent in criminalibus quia reus certus debet esse: an uelit crimen confiteri uel negare. cum sciat se esse reum criminis uel innocentem. ¶ Sunt & induciæ reparatoriz quibus hodie non utitur in causis de facto. Olim enim spoliatis uel electis & tandem restituitis dabantur induciæ reparatoriz. infra quas a iudiciorum strepitu quiescebant. Et illæ erant non minores sex mensibus nec maiores anno. ut. 3. q. 3. electis uel uerius erant arbitrariæ. ut ea causa & questio. si ¶ episcopus. ¶ Est ¶ & sextum generis induciarum. quibus hodie similiter non utimur. & illæ locum habent in criminalibus causis & uocantur præparatoriz. dantur enim accusato ut infra eas præparet suas defensiones. Et illæ continent annum & dimidium. uel unum annum. uel sex menses. & dantur post litem contestatam. & ante. ut. 3. q. 3. de inducijs. & §. quæstio. 3. si primæ. Illud autem sciendum est ¶ quod in civilibus causis pro qualibet necessaria causa unica datur dilatio. ut. C. eodem tit. l. ulti. in fi. & 3. q. 3. §. spacium. ¶ Sed in criminalibus pro qualibet necessitate dantur tres dilationes reo. Dux autem actori. ut. ff. de ferijs. l. ulti. Et est ratio diuersitatis inter civilia & criminalia quia sollempni proceditur in criminalibus quam in civilibus ut. ff. de quæstionibus. l. 1. §. diuus. & §. si quis ultro. ff. de pœnis. l. absentem. ff. de requiren. reis. l. 1. C. de testibus. l. sciant. & 2. q. 8. ¶ In civilibus igitur prima dilatio dabitur sine grandi causæ cognitione. nam eo ipso quod prima petitur dilatio gratia testium uel instrumentorum danda est.

da est nisi euidens apparuerit calumnia.
 Secunda uero danda est ita denum si is
 qui petit probet se aliquo casu impeditū
 fuisse quo minus produceret testes uel in-
 strumenta. ut. ff. de ferijs. l. si quis. §. pe. &
 13. l. ult. & l. ueluti. & l. oratione. In crimi-
 naliibus autem causis pro quolibet impe-
 dimentis dabuntur duæ dilationes accu-
 satori. & tres reo. sine causæ cognitione
 hoc est sine impedimenti probatione. &
 sic intelligo pro singulis causis singulas
 dare dilationes id est pro singulis impe-
 dimentis. ut. ff. de ferijs. l. ultima. ¶ Dan-
 14. dz t̄ autem sunt dilationes à iudice sedē-
 te non procedente, cum causæ cognitio-
 ne non plenaria, id est non de plano sed
 magis legitimè colligatur ut si forte di-
 lationis petitio fuerit improbatā suscep-
 ta quæ illo per interlocutoriam dirima-
 tur. ut. C. eo. l. a iudice.

Summarium

1. Ferie quare sic dicantur. & quæ feriarum tē-
 pore cessare debeant.
2. Ferie qualiter distinguantur.
- Quadragesimæ tempore in criminalibus causis
 sunt ferie.
3. Feriarum tempore qua causa agi possunt.
4. Actio si peritura est, in temporibus quibus
 agi non potest, an possit procedi.
5. Dies quando incipiat, & finiatur.

¶ De ferijs

Rubrica.

Dictum est supra de dilationibus
 quæ dantur à iudice, nunc autem
 dicamus de dilationibus quæ in-
 dultur à iure. & ided subijcitur hic ru-
 brica de ferijs. ¶ Videmus igitur quare
 ferie dicantur, qualiter distinguantur.
 quæ tempore feriarum agi possint. ¶ Fe-
 1. riæ autem dicuntur. t̄ quia à forensibus ne-
 gocijs immunitatem præstant. ut. ff. eod.
 titu. l. diuus. Et nihilominus præstant im-
 munitatem à mercantibus, cum enim diffi-
 cile sit ut interuenientes & uendentes co-
 mertium nō interueniat peccatum. ut de
 penitent. distin. 5. qualitas. & cap. nego-
 ciuū cessandum est ab his maximè die-

bus solemnibus. ut infra eod. titu. esp. 1.
 Cessandum est & à placitis quæ quani-
 nis fieri liceat non tamen expedit. ut. 1. 7.
 quæstiones. 1. aliud de penitent. distin. 7.
 §. in euangelio. & cap. aliud. 15. quæst. 3.
 placita. & C. eodem titu. l. omnes. Nul-
 lus etiam ad mortem diebus solemnibus
 duci debet. Nam quamuis non sit pecca-
 tum iudici seculari iustè hominem occi-
 dere. ut. 2. 3. quæst. 5. qui malos. & ca. iudex
 & ca. si homicidium. quia tamen horri-
 dum est & miserabile hominē perire
 & quia pœnæ non irrogatā indignatio so-
 lam duriciam cōtinet. ut. ff. de seruis ex-
 por. l. seruis in fi. & id eo ob reuerentiam
 dierum solemnium est ab huiusmodi ab-
 stinendum. Cessandum est etiam diebus
 solemnibus à iuramentis. ut infra eodem
 titu. ca. 7. hoc ideo quia iuramenta à malo
 non credendum sunt facta supra de elec.
 significasti. His etiam diebus cessandum
 est ab omni opere seruli ut infra eod. titu. illi
 cet non tamen ab operibus pietatis quibus
 magis insistentum est diebus solemnibus
 quam prius. ut infra de statu. mo-
 na. cum ad monasterium. §. in refectorio.
 Diebus autem dominicis & alijs præci-
 puiis festiuitatibus siue inter pascha & p̄-
 thecoste genustex. nequaquam fieri. ut
 infra eodem titu. c. 2. §. 1. Et est ratio quia
 dies illi iugi gaudio & continua leticia
 peragendi sunt ut alias. 7. 7. dist. scire. ¶ Di-
 2. stinguuntur t̄ autem ferie quia feriarum
 aliz solēnes, aliz repentinz. solēnes aliz
 statuuntur ob honorem Dei aliz ob ho-
 nozem principis. aliz ob honores ciuita-
 tum. aliz ob necessitates hominum. Ob
 honorem Dei. ut sunt dies illi qui conti-
 nentur infra eo. titu. conquestus. in quibus
 dies dominicos computabis. ut infra
 eo. titu. c. 1. & 2. ¶ Dies autem quadre-
 simales dicuntur solēnes quo ad uacationem
 à criminalibus causis. ut. C. eod. titu. l.
 quadraginta. Quod tamē hodie nō
 seruatur. Ob honorem ciuitatum ut sūe
 dies natalicij. urbiū maximarū Romæ.
 scilicet & Cōstantinopolis. in quibus de-
 bent iura differri. quia ab his nata sunt.
 ut. C. eodem titu. l. omnes. Ob neces-
 sitates.

feries hominum solēones feriz sunt gemini menses. unus datur gratia messium alter gratia vindemiarum. Hi duo menses conceduntur fructibus decerpendis in ætate & in autumno ad requiem laboris id est ut homines quiescant a causis dū laborant circa messes, & vindemias, & propterea appellatur indulgentior pars anni quia indulget infirmitati hominum concedentes eis ad vitam necessaria. ut ea. l. omnes, isti duo menses statuuntur à præsidibus provinciarum diuersis temporibus secundum diuersitatem locorum. Nam in quibusdam locis tempestiuus in quibusdam tardius finiuntur messes & vindemiz. ut. ff. eodem titu. l. prædices. & de offi. procon. l. si in aliam. ¶ Omnibus autem diebus feriatis agi possunt ea quæ voluntariæ iurisdictionis sunt ut. C. eod. titu. l. actus. §. in his. Item ea quæ fieri urget necessitas uel pietas suadet ut infra eod. titu. consequens. Urget necessitas hæc fieri scilicet agriculturam, putationem, fossuram, & mundationem vinearum, quod intelligo cum in alijs diebus hæc non fieri possunt, ne occasione momenti pereat comoditas celesti provisione concessa. ut. C. eod. titu. l. omnes. Item quæstiones latronū et maximè Isaurorum in quibus summi numinis facillimè speratur. uenia. per quod multorum salus & incolunitas procreatur. ut. C. eo. tit. l. provinciarum. Item urget necessitas appellare. unde quolibet tempore appellatur. ut. C. eod. tit. l. 1. In exercenda autem appellatione similis est obseruantia solennium & repetinam feriarum. quia in neutris appellatio exercetur. ut. C. eod. tit. l. 1. & tamen non computantur omnes dies ut. C. de tempo. ap. l. 2. §. aliud. Pietas uerò suadet dari tuores uel curatores pupillis & alijs miserabilibus personis. ut. ff. eo. titu. l. 1. §. sed excipiuntur. & l. sequenti. Item pietas suadet disciplinam militarem, & eodem modo scholasticam & clericalem. ut. ff. eod. tit. l. diuini. Item suadet ea quæ ad pacem & concordiam pertinent. ut. C. eo. tit. l. ulti.

4 Et est sciendum quod his temporibus

in quibus agi non potest si tamen actio sit peritura, eatenus proceditur ut litis cōtelt. uel executoris conuentio fiat, ut in prædicto. §. sed excipiuntur. ¶ In geminis aut mēsis qui gratia hominum indulgentur agi potest ex consensu partium quod in diebus solēnibus statuitur ob honorem dei. principis, uel ciuitatum non contingit. ut probantur hæc. ff. eo. tit. l. si feriatis. & ff. de arbitris. l. si feriatis. C. eo. tit. l. omnes. & infra eo. tit. culti. in fi. Sunt & quædam tempora in quibus à nuptijs abstinetur. ut infra eo. tit. capellanus. & 33. qu. 3. non oportet. ¶ Dies t̄ autem incipit & finitur diuersis temporibus & horis secundum diuersitatem eorum de quibus agitur. Quo ad feriandum dies incipit à uespera & finitur in sequentem uesperam ut infra eo. tit. c. 2. resp. s. 1. Quo ad ordinandum dies incipit à uespera & finitur in mane sequenti. ut 75. di. quod à patribus. Quo ad iudicandum incipit in ortu solis & finitur in occasu cum iam iudex honestè pro tribunali sedere non potest. ut supra de offi. delega. consuluit in auth. de iud. §. sedebunt. colla. 6. & ff. de origine iuris. l. 2. §. & quia. Quo ad soluendum dies incipit in medietate unius noctis & finitur in medietate alterius. ut. ff. eo. titu. l. more romano. Et quod ad treugas obseruandas dies incipit ab ortu solis & finitur in occasu. ut supra de treuga & pace. c. 1. Quo ad ieiunandum sexta feria incipit post cœnam diei Iouis & finitur in mane diei sabbati & idē in alijs diebus ieiuniorum. ut de cons. distin. 3. de esu.

Summarium

- 1 Quæstiones diuersa in idem iudicium deducuntur, qualiter debeant ordinari.
- 2 Accusare nemo an plures possit.
- 3 Quæstiones incidentes qua dicantur, & qua emergentes, & in 4.
- 5 Quæstiones præiudiciales qua dicantur.
- 6 Agens contra aliquem de uolentia spoliationis, nunquid teneatur alij responderi.

7. *Quæstio restitutiva privilegii.*

8. *Agere & replicare an quis possit ex eodem*
acti.

Exceptio & potentior quam actio.

DE ORDINVM COGNITIONVM. Rubr.

Hic intitulatur Rubrica de ordine cognitionum. Sed melius intitularetur de ordine iudiciorum quæ latior est & generalior. Nam in ea tractatur de diuersitate causarum, quæ causæ alteri præferatur, & quæ cum alia concurrat, & quæ prius & quæ posterius sit tractanda: & sic intitulatur in tercio libro Codicis in quo de iudicijs agitur. Sed sub rubrica de ordine cognitionum quæ ruit quid iuris sit cum quæsitio liberalis proponitur & alia ciuili vel criminalis: Vade in 7. l. Codicis in quo de liberalibus causis agitur ponitur hæc rubrica de ordine cogni. Nos tamen de natura utriusque rubricæ aliqua sub breuitate notemus.

I Qualiter & autem diuersæ quæstiones in idem iudicium deductæ debeant ordinari, & quis ordo in diuersis quæstionibus seruari debeat uideamus. Et est sciendū quod si unica quæstio in iudicio proponatur ab actore contra reum nulla est dubitatio, si uero plures quæstiones moueat quis & eodem libello uel diuersis extra unum uel diuersos aut omnes quæstiones sunt ciuiles, aut criminales, aut quædam ciuiles & quædam criminales. Si omnes sunt ciuiles, potest eas etiā contra unum eodem libello & apud eundem iudicem intentare respectu tamen diuersarum rerum, ut no. supra de mu. peti. §. debet. autem, quod uerum est nisi actiones ille sint contrariæ, ut. C. de furtis. l. 1. C. si seruus exte. se. man. emi. l. 1. & de patris inter emp. & uen. leommisforis. uel nisi una sit præambula ut. C. de hære. ac. l. uel debitum, uel nisi una ex sui natura præcedere habeat aliam ut infra de cau. pol. & proprie pastoralis. uel nisi electione tollantur ut. ff. de tribu. l. quod in hæred. §. eligere. & ff. de lega. 2. cum filius. §.

uarijs hoc tamen fallit in casu. ff. quorū legat. l. 1. §. quod autem. uel nisi quæstiones sese non cōpariantur. ut. ff. de excepti. l. fundum & l. sed si ante & l. fundi. Si uero quis uelit agere contra plures respectu diuersorum factorum uel rerum & ciuilitè potest cum non sit prohibitus, ut ff. de proba. l. ab ea parte. Sed si actor agat ciuilitè contra reum, & reus eodem modo contra actorem erunt duæ muræ actiones uicissim tractandæ si neutra sit præiudicialis & eadem sententia terminanda ut infra co. ti. c. cum dilectus. & nisi hilominus habebit locum regula in processu qui prior appellat prior agat. ut. ff. de iul. qui prior. ut not. supra de mu. peti. §. debet. Sed si congruo tempore non fuerit reconuentio facta, nō minus rei actio salua manet in alio iudicio proponenda, ut. C. de sen. & interloc. omni. iudicij autem, & consequenter in fi. Si uerò plures criminales causæ in simul apud eundem iudicem moueantur, aut eas moueat idem actor uel accusator contra unum & eundem reum ex eodem facto uel diuersis, aut contra plures reos. Si contra unum & ex diuersis factis licet eum non sit prohibitus. Si ex eodem facto non licet ut colligitur à contrario sensu legis. C. de accu. l. qui de crimine. & ff. de accusa. Senatus. Sed si moueat contra diuersos reos potest. Unus quidem ex diuersis factis in diuersis libellis uno & eodem tempore duos accusare potest, uno autem libello non potest, sed tertia etiam diuersis libellis non potest. C. quia accusa. non poss. l. cum rationibus. Vel dic quod nec duos potest in diuersis libellis eodem tempore accusare nisi suam iniuriam prolequatur. ut. ff. de ac. l. hos. §. lege Julia, & ff. ad leg. Iul. de adul. inter. §. maritus. Lex autem illa cum rationibus negat de tribus, quia de tribus fuit quæsitum, & eodem modo negasset de duobus si de duobus quæsitum fuisset. De uno autem crimine potest quis eodem libello plures accusare. ut. C. si reus uel ac. mor. l. 1. ff. ad leg. Iul. de adulte. l. uim passim. §. incesti, quod tamen fallit in accu-

in accu-

in accusatione adulterij. ut. ff. ad leg. Iul. de adulter. l. uim passani. §. duos. & l. si maritus. §. ult. & C. eo. tit. l. reos. Sed nunc quid plures possunt unum accusare. Videtur quoddam ut infra de accus. licet. in prin. Sed uerius est quod non. Cui enim plures sint qui accusare uelint iudex eligere debet unum qui accusat. causa scilicet cognita & examinatis accusatorum personis uel dignitate, uel ex eo quod interest, uel ætate, uel moribus, uel alia iusta causa. ut. ff. de accus. l. si plures. Vbi uero duo adinuicem se accusant plerumque habet locum regula illa qui prior. & sic in prima accusatio procedit & secunda subsistit. plerumque præualet secunda & intermitte prima quæ qualiter & ex quibus casibus contingatur. not. supra de m. p. c. §. & quod superius dixi. Vbi autem ex una parte proponitur accusatio criminalis, & ex alia parte querela civilis. siue accusatio prior siue posterior proponatur præiudicat civilis si civilis non sit præiudicialis ut. C. de or. iul. ult. 3. q. 11. §. aliquid. Sed si civilis questioni principaliter proposita incidat quod criminalis. v. g. peto à te fundum uel i. o. produco instrumentum ad probandum intentionem meam. tu excipis contra instrumentum de falso. uel si questionem criminali incidat quod civilis. v. g. accuso te de plagio quia uendidisti seruum meum, tu dicis illum fore seruum tuum poterunt simul huiusmodi quænes terminari ut. C. de or. iudiciorum. l. cum civilis. ut tamen non intelligas pronunciari in incidenti sed eo ipso quod pronunciatur in principali uideatur & in incidenti pronunciari. ut C. de or. iul. l. 1. C. de ord. cog. l. 2. ad l. Iul. de adul. l. quoniam. & ad leg. Iul. de plag. l. prætes infra eo. ti. cum dilectus circa h. & hoc secundum Bulg. Nec ob. lex. ff. de mino. l. intra utile. ibi. n. non pronunciatur in incidenti quodne sed super ætate & super restitutione in integrum ratione ætatis, ut restituito liceat intentare ueterem actionem. Vnde quod restitutionis non incidenter sed principaliter mouebatur. Et eodē modo respondetur ad l. Cad. le. Cor. de fals. l. ubi falsi. Vbi crimen incidit, i. propositum

tum fuerit non incidenter sed principaliter. ut prædixi. Placentinus uero dicebat pronunciatum fore in incidenti per. l. ff. de iudi. de qua re nisi conditio rei uel iudicis impedit. lo. & Azo. distinxerunt inter incidentes & emergentes ut in incidentibus non pronuncietur sed in emergentibus sic. Incidentes autem questiones dicuntur ueteres defensiones quæ ante litem captam competeabant reo. Ex his quæ acta sunt inter reum & actorem: ut pactum de non petendo. transactio. & res iudicata & similia. Emergentes uero quænes dicuntur quæ proponuntur ex his quæ in lite emergunt ut cum queritur an iudex sit cõpetens uel non. an tempus sit aptum ad causas uel non. an dilatio sit danda uel non. Et ut breuiter dicam incidentes questiones sunt peremptoriarum exceptiones emergentes dilatorie. Est et ratio manifesta quare in emergentibus habeat pronunciari, quia si non pronunciaretur in dilatorijs non posset procedi in sequentibus causis. sed secus in incidentibus quæ principale continent in quibus pronunciari intelligitur dum pronunciatur in principali. Verumtamen secundum iura canonica in incidentibus questionibus pronunciatur. ut. infra. qui si. sunt le. lator. supra. de elec. cum dilectus. Et nota. quod licet secundum iura civilia illæ tantum civiles questiones sunt præiudiciales in quibus de statu queritur. ut insti. de actio. §. præiudiciales. tamen secundum iura canonica questio spoliationis præiudicialis est, quia non patitur dissimile questionem. ut. infra. eo. ti. super spoliatione. Est enim privilegiata hæc questio spoliationis ut agens ex ea conueniri non possit nisi consimili actione, quia tunc cum utraq; sit privilegiata & fauorabilis unam aliam non tollit nec impedit, sed concurrunt & eadem sententia terminantur. ut dux mutux petitiones, ut conuentio & recõuentio. ut. infra. eo. ti. cum dilectus. supra de mutuis peti. c. 1. & 2. C. de sen. & interlo. om. iul. cum pap. & in aut. & confectetur. 3. q. 8. c. 1. sed si contra agens de spoliatione excipiat consimili spoliatione

liatione & probetur repellitur agens. ut infra eo. ti. c. ult. Et est ratio duplex. Una, quia favorabiles sunt rei quam actor. ff. de act. & obl. l. Arrianus. ff. de se. rijs. l. ult. infra de proba. ex literis infra de fide instr. c. u. inter in fi. infra de sen. & rei iur. c. ult. ff. eo. ti. l. inter pares. Item alia quia exceptiones fortiores sunt actionibus, unde cui damus actione multo fortius exceptione dare debemus. ff. de superficie. l. i. §. q. autem, & de regulis iur. l. inutilis. §. cui damus. Ideo etiam quae reposita sunt ad agendum perpetua sunt ad excipiendum. ff. de doli excep. l. pure. §. ult. instr. eo. d. ritu. & c. eo. d. ritu. l. si patrum. Et hae ratione quia favorabiles sunt exceptiones quae dantur excommunicatis. ut infra. de excep. c. u. inter. Et his rationibus cōtingit quod exceptio excommunicacionis impedit actione spoliacionis, sed actio spoliacionis aliam consimilem non impedit sed concurret ut dictum est.

- 6 † Sed si ego agam contra te uiolentum de spoliacione, nunquid si ab alijs conueniat tenor respondere? Videtur quod sic. Nam in hac de re. super spoliacione, dicitur q. agens de spoliacione nō eogitur ante restitutionem spoliatoribus respondere. alijs ergo tenetur. Ad quod respondeo. non tenor si de spoliacione excipia. potero ei de eadem spoliacione contra unum agere & contra alios agentes excipere cum sit generale, spoliatus quemlibet agentem contra se repellere possit per exceptionem. ut 3. q. 1. cap. 1. & q. 2. cum ecclesie. Ab hoc tamen generali dicto excipit. Vin. illum qui agit actione depositi cum enim actio depositi sit adeo privilegiata, ut nō admittat compensationem, deductione uel doli exceptionem. ut infra de depositi, to bona fides. C. eo. d. ritu. l. penul. & eodem modo nec spoliacionis exceptione. Sed hoc non placet quia dum depositarius non inficiatur depositum. sed per compensationem seu deductionem conuatur retinere totum uel partem per fidē agat, & ideo non audiatur. sed cum spoliatus a principio & antequam deposito, confiteri excipiat & dicat se ipsemet cum

armato congrēdi nolle. ut. 3. q. 1. oportet, audiendus erit. Nam audatur aduersus agentem de spoliacione ut dictum est. Item excipit Vin. agentem de maximo. mo. Et hoc propterea quia causa matrimonij favorabilis est. ut infra. quia ma. ac. cu. pos. uidetur. & praeogratium habet in multis. ut. supra. de lite non contestata. cap. primo. Sed certe nec istud approbo. Sed sine exceptione teneo quod exceptio spoliacionis quemlibet agentem repellat. ut dictum est. † Duo igitur privilegia questionis retractoris superius assignaui. Vnum quia primo proposita nō compatitur aliam sequentem & dissimilem questionem. Aliud quia primo proposita in modum exceptionis repellit quemlibet ciuilitate agentem. Tertium quia in modum exceptionis repellit quemlibet accusante. & sic intelligo. 3. q. 1. per totum. Quartum quia in modum actionis proposita & accusantem repellit & restitutionem indulget. & sic ex audio. 3. q. 1. c. 2. 3. & 4. Sed si te primo conueniam aliqua actione ciuili & tu subsequenter moueas questionem spoliacionis contra me, non impeditur mea petitio sed cum tua concurret, nunc enim questio spoliacionis aliam non compatitur, cum primo ponitur. Vel possum uti distinctione. Io. qui dixit quod si ego conueniam te super aliqua re. Et tu contra me agas super eadem re retractorio. impeditur mea actio & tua procedet. exemplum quare. infra. de restitu. spo. & con. questione. & cap. literas. exterum si super diuersis agamus concurrunt huiusmodi actiones ut dictum est. Vel si uelis extendere spoliati fauorem dicas, quod questio spoliacionis siue prius siue posterius proponatur, non compatitur dissimilem questionem. Et quod dixi quod questio spoliacionis in modum exceptionis opposita repellit quemlibet agentem uel accusantem, uerum esse intelligo cum quis spoliatus est tota sua substantia uel maiori parte ipsius & hoc innuunt uerba canonis iudi. & inermes, ut. 3. questionem. 2. oportet. & uerba altius,

terius, non potest exquiri audatus ut
2. q. 2. c. nullus. Ceterum si una reliquis

spolietur cum habeat multa bona, & si
possit expellere. spoliatorē in odium uo-

lenti non tamen aliū. Item cum absonū
uideatur & etiam multorum corda per-

turberet, ut spoliatus tota substantia uel ma-

ior parte ipsius excipiat contra illos qui
non expoliauerunt. ut sic impunitatē in

finis criminibus fortiaur, dum à nemi-

ne potest officie accuari cum forsā
desideret sic manere. dico iudicem sic

providere debere ut certum tempus ei
assignet infra quod petat restitutionem

& prosequatur. & si hoc non fecerit non
admittatur exceptio spoliationis ipsius.

Nec timentis si in hoc casu quis agere cō-

pellatur. hoc enim plerumque contingit
ut certum tempus præfigatur alicui ad a-

gehendum; & post illud tempus uolens a-

gere nou audiat ut. §. quæstione prima
quidam infra de clandestini. desponsa. cum

inhibito. & argum. C. de inge. mal. dis-

firmari. C. de remissio. pigno. l. si eo tē
pore. C. de usur. pupill. ultima. ¶ Sed pone

quod agam contra te de expoliatio-

ne Et tu excipis contra me de alia spolia-

tione. ego replico ex illa spoliatio-

ne ex qua ago. nunquid sum audiendus.

Non, quia exceptio fortior est & po-

terior quā actio, ut superius dictum

est. nec possum ex eodem actu agere &

replicare. Sed pone quod replicem de

alia spoliatio- nunquid excludam ex-

ceptionem? Videtur quod sic argum.

infra de exceptio. à nobis infra de senten-

excommunicati. in præsentia. Puto tamē

contrarium eo quod replicatio adiuvat

actionem. Item pone quod agam contra

te de spoliatio- & tu contra me de alia

spoliatio- excipio contra te de tertia

spoliatio- replices de quarta quid in

hoc casu erit faciendum. Respondeo

qua ratione admittetur exceptio eadem

& replicatio & si sublara exceptione per

replicationem remanebit conventio &

reconuentio quæ in concilio procedent.

ut infra eo. ti. cum dilectum &. c. ult.

Summarium

1 Plus petitur quatuor modis.

2 Pœna plus petentium quæ sunt.

DE PLUS PETITIONI-

bis. Rubrica.

Quia plerumque in iudicijs plus pe-
titur quam debeat ideo poni-

tur hic rubrica de plus peten. uel
plus petitionibus. ¶ Videamus igitur

quorū modis plus petatur. Quæ sit pœna
plus petentium. ¶ Et est sciendum quod

quatuor modis plus petitur causa tempo-

re, re, & loco. Exempla non pono quia

ponitur infra cod. ti. c. uno. §. re. quoque;

¶ Pœnæ autem plus petentiū hæc sunt
olimita seruabatur in his pœnis. Nā quo

cūq; modo actor plus petere caderet
causa, nec restituebatur nisi esset minor.

¶ Nisi lapsus esset aliquo errore proba-

bili. ut si petebat ex testamento totum

legatum cuius pars adempta erat in codi-

cillis de quibus actor ignorabat. ut in li-

tu. de actionibus. §. si quis agens. Ho-

die non sic in pœnis proceditur. Sed si

quis plus petat ex causa iudicium nō pro-

cedet, sed condemnabitur actor ad om-

nes expensas in triplum & omne dam-

num quod pertulit reus occasione huius

modi conuentionis. ut in li. de ac. §. sed

hæc quidem. Si quis autem tempore

plus petat iudicium non procedet, & pu-

nitur actor in hoc; quia reo duplicantur

inducit conuentæ ad soluendum & adue-

niente tempore solutionis. nō aliter reus

tenebitur respondere actori. quā si actor

ei restituit omnes expensas quas facit

reus occasione illius temeræ citationis.

ut hic & instituit de except. §. tempora-

les. ¶ Vbi autem loco plus petitur, ut

cum petis à me ut soluam tibi hoc loco

cum conueneris inter te & me. quod

in alio loco soluam. & hoc casu pro-

cedet iudicium si in foro competen-

ti agatur. quamuis in superioribus non

procedat. & ueniet in arbitriam a-

ctionem, hoc est in tua actione arbi-

trabitur

trabitur iudex quanti interest mea non hic ubi agitur soluere sed ubi conuenit ut ff. de eo quod certo loco. l. 1. Varia ei sunt precia rerum per ciuitates & regiones, pecuniarum sub grauioribus usuris dantur in uno loco quam in alio. ut ff. eodem titulo. l. ideo. Et nihilominus condemnabaris mihi in triplum eius quod impendi nomine sportularum. ut in l. i. de acti. §. sed hæc quidem. Cum autem plus petitur re. non procedet petitio. & condemnabitur actor in triplum eius quod reus expendit. ut in l. i. de actio. §. triplici. Sed si quis fu per maiori quantitate quam sibi debeatur cautionem exegerit & in iudicio plus petierit si perniteat & calliditatis & fraudis ueritate constateat dispendio debiti non grauetur. sed in expensis quas fecit reus punietur. & in triplum secundum Azo. licet Placen. dixerit in hoc casu in simpli. qui enim sic fecit non petit sed petere uoluit. ut ff. rem ra. haberi. l. amplius. Si uero præstitat in certamine. & tandem per testes de falsa quantitate adiecta conuincitur. puniatur in toto debito. sed si non arguatur per testes. sed ipse confiteatur condemnabitur in expensis ut dictum est & probatur. C. de plus pet. l. una. Sed etiam in superioribus casibus. ita demum pœna locum habet si actor in iudicio duxerit persistendum. ut in l. i. de eo. e. uno. in prin. Item cessat pœna constitutionis illius. C. eo. tit. l. una cum actor conuincitur super cautione in maiori quantitate exacta. & conuictus ante sententiam uel post transigit cum reo super pœna. Item cessat cum actor exegerit cautionem in plus sed reus in iudicio confessus est se totum debere quod in cautione continetur. & hoc est quod in fine illius confli. adiungitur transactionibus & secundis confessionibus suam firmitatem. Sed si actor nõ fateatur nec arguatur de falsa quantitate in cautione adiecta. sed in probatione illius quantitas deficiat. creditur quod pœna non esset. quia tunc uera quantitate priuabitur.

Summarium.

1. *Questiones possessorie tot sunt, quod sunt in iudicium possessoria.*
Iure dicta possessoria qua sunt, & quibus & contra quos dentur. & in. 3.
2. *Hæres de iure civili & bonorum possessorie de iure prætorio quomodo intelligatur.*
4. *Interdictum quid sit. & unde dicatur.*
5. *Interdictum & actio audeant.*
6. *Interdictorum quædam sunt simplicia, quædam duplicia.*
7. *Possessorium & petitorium an & quando possint simul intentari. & in. 9.*
8. *Causa accisa de proprietate, an possit agi de possessione.*
10. *Possessionem inducit binus actus, uel etiam unus.*

DE CAUSA POSSESSIONIS & PROPRIETATIS. Rubrica.

- S**uperius tractatum est de ordine cogni. Sed quia dubitari solet quis ordo seruati debeat cum questione possessionis & proprietatis a diuersis partibus uel ab eadem in iudicio proponitur. Ideo subiicitur hic rubrica de causa possessionis & proprietatis. ¶ Videamus igitur quæ sunt questiones possessionis. Item qui questio possessionis concurrat cum questione proprietatis siue a diuersis partibus siue ab eodem proponatur utraq; Item qui non currant. ¶ Est igitur sciendum quod tot esse questiones possessionis quæ sunt interdicta possessionis, sunt autem interdicta possessionis hæc adipiscendæ possessionis. retinendæ ac recuperandæ. Interdictum adipiscendæ possessionis datur bonorum possessori hoc est ei qui est loco hæredis.
1. ¶ Est enim hæres de iure civili. & bonorum possessor de iure prætorio. Cum enim prætor non potuit suo beneficio hæredem facere. quia hoc legis est uel senatusconsulti uel constitutionis. fecit quod potuit. scilicet bonorum possessorem quem loco hæredis constituit. ut in l. i. de bon. poss. §. quos autem. Et est utriusq; id est hæreditatis & bonorum possessionis idem effectus. Sed

Etus. Sed in hoc differunt. quia hæreditas nititur auctoritate legis. bonorum possessio auctoritate prætoris. Item aditio hæreditatis non desiderat auctoritatem iudicis uiuentis sed bonorum possessio requirit auctoritatem & præsentiam iudicis. Datur igitur bonorum possessori interdictum adipiscendæ possessionis. quod appellatur bonorum datur contra possessores uniuersitatum. ut. ff. quorum bonorum. l. 1. §. interdictum hoc. & contra possessores rerum singularium ut. ff. de furtis. l. hoc amplius. dummodo non contra corporum possessores. ff. quorum bonorum. l. 2. Nec ob. quod dicitur. ff. quorum bonorum. l. 1. §. hoc interdictum restitutorium est & ad uniuersitatem bonorum non ad singulas res pertinet. Quod ei ibi dicit non singulas res subaudio tantum. Sic etiam petitio hæreditatis datur pro una re tantum. ut. ff. de peti. hære. l. licet. † Est & interdictum saluianum adipiscendæ possessionis causa comparatum. eo quod utitur dominus fundi de rebus coloni quas is pro mercedibus pignori futuras pepigisset ut instit. de interdic. §. interdictum. Retinendæ possessionis causa comparata sunt interdicta. uti possidetis. & utrobi. cum ab utraque parte de proprietate alicuius rei controversia sit & antequeritur. uter ex litigatoribus possideat uter petere debeat; quia nisi ante exploretur utrius possessio sit non potest petitoris actio institui. quia ciuilibus & naturalis ratio facit. ut alius possidenti. & alius a possidente petat. ut institut. de interdictis. §. retinendæ. sed uti possidetis locum habet in rebus immobilibus. utrobi in rebus mobilibus. ut institut. eod. titu. §. sed interdictum. Er est interdictum recuperandæ possessionis quod datur alicui uieiecto a possessione cui etiam datur beneficium constitutionis illius. C. unde ui. l. si quis in tanta. Item agi potest lege Iulia de ui pub. uel priuata. si tamen armis uel sine armis facta sit eiectio. ut institut. de interdic. §. recuperandæ. † Interdictum † autem nihil

aliud est quam quædam uerborum solemnium conceptio quibus prætor aliquid fieri iubebat uel prohibebat. quod tunc maxime faciebat cum de possessione uel quasi inter aliquos contendeatur. ut instit. de interdictis in princ. † Si queras an idem esset interdictum & actio. cum & actio esset quædam formata uerborum conceptio. ut. C. de formul. & impetra. ac subtila. l. una. respondeo non quia solemnitas actionum erat inducta a iure ciuili. Solemnitas interdictorum a iure prætorio. Erat & alia differentia inter actiones & interdicta. quia uerborum solemnitas qui attendebatur in actionibus non formabatur in singulorum personis. sed erat generaliter formata in personis omnium. Sed in interdictis quot erant homines qui uolebant agere tot uerborum conceptiones formabantur. quibus contra suos aduersarios in causis suis utebantur & has conceptiones interdicta uocabant & ob hoc potest quilibet studiosus scholaris per se notare quia interdictis utantur uerba secundum demonstrationem personarum. ut. ff. de tabul. exhi. l. 1. ff. ne quid in loco pub. l. 1. ff. de ui & ui ar. l. 1. in prin. hodie autem nulla est differentia inter dictum & actionem. ut instit. de interdictis. §. ulti. Dicitur autem interdictum. non ab interdicendo uel prohibendo. sed quia inter duos. ut instit. de interdictis §. sicut tamen. † Er est interdictum actio in factum prætoris ut instit. eo. tit. §. ult. † Item † interdictorum quædam sunt simplicia in quibus alter actor est. alter reus. qualia sunt restitutoria aut exhibitoria. Duplicia sunt in quibus par utriusque litigatoris conditio est. nec quisquam actor uel reus præcipue intelligitur. sed unusquisque tam rei quam actoris partes sustinet. ut instit. eo. tit. §. tertia. & §. duplicia. & ff. de interdictis. l. 2. ¶ Nunc † uidendum est quæ questio possessionis possit concurrere cum questione proprietatis. Er est sciendum quod licet secundum iura ciuilia istæ. dux questiones sese non comparantur. sed prius agenda sit causa possessionis & deum proprietatis. ut. C. de

rei uen. l. ordinarij. C. de interd. l. i. in re. C. quorum honorum. l. ul. ff. de iudi. l. si de ui. Alij autem leges dicunt qd suspensio petitorio intentari potest possessionum ab eodem & coram eodem iudice. ut. ff. de ui & ui ar. l. cum fundum. §. eum qui. ff. de acqui. pos. l. naturaliter. §. nihil. quas leges dominus Io. sic intellexit sicut prima facie sonare uidentur. dicens decre. qui contrarium dicunt nullatenus stare posse ut eadem persona posset utrunque iudicium inreutare. nam ordo tunc seruandus est ut dicebat. ut prius causa possessionis expediat. Sed Mar. & alij intellexerunt. l. i. illas locum habere in interdicto uti possidetis & utrobi. qui non concurrunt cum rei uendicatione ab eadem parte. qui enim tenet possessionem in per uti possidetis & utrobi. excludit seipsum a contraria petitione rei uenditionis. ut. ff. quando ap. l. si procuratorio. §. sed si alius. C. de fur. l. i. C. si seruus ex. se. m. eo. l. i. uendicatio enim non datur possidenti. ut in l. i. de ac. in prin. immo potius alterius parit actionem in rem. ut. C. de alie. iudi. causa mu. fac. l. una. Et hoc uerum esse dicebant nisi renunciaretur rei uendicationi. quia tunc procederet interdictum uti possidetis. uel nisi quis reponat rei uen. ignorans sibi competere interdictum & sic intelligebant legem illam naturaliter. §. nihil. Sed in interdicto recuperandæ possessionis secus illud. Sed secundum iura canonica qui circa hoc in simplicitate procedunt questio possessionis cum questione proprietatis concurrunt. siue utraque ab eadem parte. siue singulæ a diuersis partibus proponantur. ab eadem parte potest proponi questio recuperandæ possessionis & proprietatis. ut. infra. eod. tit. ad altimum cum ecclesia sutrina. cum super electione. cum dilectus. infra. de testibus significauerunt. in fi. Item a diuersis partibus concurrunt questio proprietatis & questio possessionis retinendæ. ita ut unus agat de proprietate alius de possessione uti possidetis uel utrobi. sic agitur inter dominum & fructuarium. ut. ff.

uti possidetis. l. ul. sic fit tum unus uen. dicat seruientem. & alter tueretur possessionem. ut. ff. uti possideat. l. si duo. §. si uicinus. & hoc cum uendicans est in possessione seruientis ut ibi patet. Sed opponitur. egi utroque iudicio petitorio. & possessorio & in utroq. obtinui. appellati a sententia lata super proprietate, ab alia non. & sic facta est executio super restitutione & data est mihi rei possessione. confirmatur sententia lata super proprietate a iudice appellationis. quæritur qui erit utilitas huiusmodi confirmatoriz. Respondeo declaratoria dominij. non autem tenebitur aduersarius meus restituere mihi possessionem quam habeo. cum nec possideat. nec dolo desierit possidere. Item si egero petitorio possum redire ad interdictum recuperandæ possessionis pendente iudicio petitorio. ut. infra. eo. c. pastoralis. Sed hoc recipit calumniam si enim desistam a petitorio quod incepti & transeam ad nouum iudicium inchoandū super possessione. reus potest a iudice implorare ut in petitorio procedatur per legem. C. quomodo & quando. i. autē. qui semel. quod locum habet siue lis fuerit contestata in petitorio siue cepta nō sit ut ibi dicit. Et tunc concludetur in principali. hoc est in petitorio. & non erit locus interdicto si tunc questione possessionis postquam in proprietate fuerit conclusum aut renunciatum. ut in c. pastoralis. Sed dominus Io. & alij qui dicunt qd hæc duo iudicia possessionis & petitorium non concurrunt. exponunt uerba illa pendente iudicio. qui sunt in decre. illa pastoralis & in l. cum fundum. §. cum qui. ff. de ui ui. ar. Item dicunt quod istud quod dicitur in decre. & in l. ut actor. dimisso petitorio transeat ad possessorem locum habere non potest nisi cum reus non uult ut in petitorio procedatur. alias oportet in eo procedi ut dictum est. uel oportet cedi uel renunciare liti petitoriz ut iam. dixi. Et eodem modo intelligebant quod dicitur. infra. de testibus significauerunt. suspensio petitorio supplebant ipsi renunciato. Nos autem non sic. dicimus enim quod

Is qui rei nendicatione incepit potest redire ad interdictum recuperandæ possessionis pendente iudicio proprietatis. id est suspenso & non dimisso, ut dicit illa significauerunt. cum enim hoc in odium violenti sit inductum & in fauorem spoliati. non conuerteretur ad damnum eius. ut. C. de leg. bas. & constitu. l. quod fauore. Nec obstat authenticæ. qui semel quæ locum habet in contumacia. ¶ Item pone quod is qui agit de proprietate litem contestatus est. non potest probare. reuertitur ad questionem possessionis recuperandæ. quid proderit ei possessionum. cum aduersarius instare possit ut pronuncietur in petitorio. ut. ff. de iudi. de qua re. infra. eodem titul. cum super. C. quomodo & quando iu. autem. qui semel. & si pronuncietur in petitorio pro reo quamuis pronuncietur in possessionio pro actore uidetur quod sententia lata in possessionio sit sine fructu. quia in executione debet proprietas præualere. ut. infra. eo. cum dilectus. respondeo ex quo de iuris permissione licet actori redire ad possessionium. ut hæc permissio sit fructuosa. dicam non posse procedi in petitorio nisi actore instante. uel si procedi posset instanti reo. adhuc quod proderit actori sententia super possessione ferenda quoad fructus & interesse. ff. de ui & ui arma. l. idem est. §. ulti. & l. si plures. §. deiectionum. ¶ Item pone quod egi contra te interdicto unde ui. uel conditione ex illo canone reintegranda. 3. q. 1. obtineo restituatur mihi possessio nunquid hæc sententia oberit uiolento in questione proprietatis. ut uictus in possessione non possit agere contra me de proprietate respondeo non puto hoc fieri. posse ex ui interdicti seu conditionis ex canone. quia hæc nudam possessionem aduocant. secus si actum esset conditione ex illa. l. C. unde ui si quis in tanta. sententia igitur lata in possessione non præiudicabit in proprietate. quasi per hoc uideatur pronunciatum in pro-

prietate. C. de sentent. & interlocu. omni. iudi. l. post sententiam. Sed nunquid in hoc casu poterit excipi contra uiolentum ex illa constitutione. si quis in tanta. Puto quod sic. ut. C. de excep. l. licet. Sed eade tibi quia ex uiolentia clerici uel prælati non daretur conditio ex. l. si quis in tanta. uel ex canone reintegranda. uel exceptio contra ecclesiam quo ad proprietatem. propter regulam illam. delictum personæ non debet redundare in damnum ecclesiæ. 6. q. 6. si episcopum. Item ubi conclusum est uel renunciatum in causa proprietatis. causa non decisa redire non potest ad possessionum iudicium. ut. infra. eodem titulo pastoralis. Et est ratio litteris libris inculcent ¶ Sed nunquid causa decisa super proprietate poterit agi de possessione. Respondeo sic propter fructus & interesse. sicut uideo quod fructuarius electus agit interdictio etiam post usufructum finitum. ut. ff. de ui & ui arma. l. idem est. §. ultimo. & l. si plures. ¶ Item queritur quid si electus non agat interdictio unde ui. infra annum a die electionis. nunquid post annum agere potest uidetur quod non. quia hoc interdictum annale est. ut. ff. de ui & ui arma. l. 1. in princip. & infra annum uilem competit ut in ead. l. §. annus. unde anno expirat sicut. & ceteræ prætoriz actiones ut instituit. de perpe. & tempore. in princip. Ad quod respondeo. prætoriz actiones temporales sunt quo ad poenam. perpetuæ autem quo ad rerum prosecutiones. ut. ff. de ac. & obli. l. in honorariis. sic & in interdicto unde ui. & si quo ad ea quæ in prædio erant non competat post annum. ad rei tamen prosecutionem. hoc est ad prædij restitutionem. perpetuo datur. ut in prædicta. l. in principio. Sed conditio ex illo canone reintegranda. perpetuo datur & ad omnia. conditione temporis. captiuitate. dolo. aut uiolentia non obstat. ut in eodem canone continetur. ¶ Item dictum est. supra quod

Summarium

- 1 Spoliatio quid sit.
- 2 Generaliter restituendus quilibet ab alio quā a suo iudice spoliatus.
- 3 Restitutio quando fieri debeat.
- 4 Restituenda que sint.
- 5 Restitutio ut peti possit, quatuor sunt prout remedia.
- 6 Intellectus ad c. reintegranda. 3. q. 1.
- 7 Intellectus ad ca. bona memoria de appellatione.
- 8 Ement bona fide, ab eijciente, aliquem violententer, an praescribat.
- 9 Prus de possessione, de violentia cognoscendum est.
- 10 Actio de violentia prius expediri debet quam de proprietate.
- 11 Causa possessionis prius et postea proprietatis terminari debet.
- 12 Possessio de iure naturali est inducta, sed de iure civili approbata, et hic habes aliquā de natura possessionis.

DE RESTITUTIONE SPOLIATORUM. Rubrica.

Dictum est supra de causa possessionis & proprietatis, sed quia causa restitutionis possessoria est, ideo subsequenter annectitur hic rubrica de restitutione spoliatorum. Videamus igitur quid sit spoliatio, quis possit & debeat restituere, quando facienda est restitutio, & qualiter & in quibus casibus cesset.

1 Spoliatio est possessione rei immobilis violenta & iniuriola deiectio vel mobilis rei ablatio. Violentia propterea dicitur eo quia si quis sponte possessionem suam renunciaverit vel ipsam abiuret, restitutio locum non habet ut infra eo. ti. accipitur supra de renunc. super hoc, ubi enim quis se nolle possidere constituit, proximus possessionem amittit, ut ff. de acqui. pos. l. 1. §. si vir. & l. si quis in §. est differentia. & l. possideri §. in amittenda. In iniuriola propter hoc adicio quia non quo-

tiescunque quis de possessione violententer eiectus iniuriola ei ei intelligendus est. ut cum quis alium eiiciens incongruenti & qua si bello continuato reijciatur, nam & si per violentiam excludatur non tamen restituitur ut infra eo. olim. 3. q. 1. §. patet. Cunde u. l. 1. Generaliter restitutus est quilibet ab alio quam à suo iudice spoliatus ut hic. & in multis decre. & 3. q. 1. per totum, sic & à iudice sine iuris ordine spoliatus ut infra eod. ti. cum venisset, & ca. conquerente. quamvis enim praesumatur pro iudice in his quae in iudicio sunt supra de renun. in presentia infra de rebus. cum a nobis infra de sen. & re iudic. sicut ff. de statu ho. l. in genui. ff. de in ius uo. l. ad optium. §. 1. Quod tamen hodie determinatione recipit, ut infra de proba. quoniam contra falsam. Non tamen sic praesumitur pro his quae extra iudicium sunt. & ideo si praesentis praeter figuram iudicii spoliatus sit priuatus, facienda est restitutio ac si peteretur a priuato, & sic intelligo decre. pra. allegatas. Ceterum si in figura iudicii à suo ordinario quis priuatur, & priuatus petat restitutionem itaque violententer eiectus non est audiendus, sed prius est, ut inquiratur causa privationis quare ordinarius sic priuavit, ut si inueniatur quod iusta de causa priuavit, confirmetur priuatio aliquin firmetur. & sic intelligo. 2. qu. 1. notum. & 7. q. 1. praesentium. Et quod dixi generaliter restituendum spoliatum esse in tantum verum est, ut non obstat exceptio criminis ut infra e. ti. item cum quis, vel non canonice institutionis, ut infra eod. ti. in lictis. & 6. qu. 3. denique hoc tamen saltem in multis casibus in spoliato à iudice in figura iudicii, ut dictum est & probatur. 2. qu. 1. notum. 7. q. 1. praesentium. Item si quis intrusus fuerit in Romanam sedem & eiectus non restituitur, ut 3. qu. 1. §. patet. Item destitutus propter suspicionem dilapidationis non restituitur ante cognitam veritatem de dilapidatione, ut 3. q. 2. quia ea hodie tamen recipit correctionem, quia suspectus de dilapidatione non destituitur ab administratione nisi probata

probata fuerit suspicio. ut infra de Simo.
 licet. Item impedit restitutionem crimi-
 nis enormitas. ut. 2. q. 5. super causa. & in
 famia. ut. 2. q. 5. praebyter. criminis eui-
 dentia. ut. 2. q. 2. scelus. & q. 8. de manife-
 sta. & infra de accu. euidentia. Item im-
 pedit restitutionem crimen simoniz. ut
 infra de simo. accusans. & cap. tanta. Itē
 concumacia. ut. 3. q. 9. decernimus. Item
 scandalum. ut. 4. q. 6. hoc quippe. Item rei
 absentia ut infra eo. ti. consultationibus.
 Item cū eiciens incontinenti eijcitur ut
 dictum est in prin. Item cū spoliatio obij-
 cinur in modum exceptionis ut supra de
 or. cog. cum dilectus. Item secundum
 quosdam si aduersarius in continenti ue-
 lit probare de proprietate. ut. ff. ad exhib.
 l. 3. §. ibidem. C. de edicto di. ad tol. l. ul.
 in si. ff. ad Carb. l. 3. §. causae. ff. ut in pos.
 lega. l. si is a quo. in prin. ff. ad Trebel. l.
 ille a quo. §. 1. ff. de doli excep. l. dolo
 facit. Sed certe qui sic dixerunt errauerūt.
 Nā leges superiores loquuntur uel in ex-
 hibitione. uel immissione in possessionē.
 quae cū summaria causae cognitione fiūt.
 & quia leuiter sunt leuiter impediuntur
 per obiectum dominij. Lex autem illa do-
 lo facit. locum habet in petitorio & hoc
 innuit. uerum qui id petit & c. Sed ubi quis
 petit restitutionem qui priuilegiata est.
 ut supra de or. co. cap. ul. in qua desidera-
 tur plena causae cognitio. ut supra de offi.
 deleg. consultationibus. sicut non de faci-
 li datur sic nec de facili impeditur. ut in-
 fra eo. ti. in literis & c. item cum quis. &
 haec sententia confirmatur infra e. ti. lite-
 ras & infra de senten. & re iud. suborta.
 Item impedit restitutionē rei iudicatae ex-
 ceptio. ut. 2. q. 6. §. diffinitua. Itē exceptio
 iurandi uel pacti secundum quosdam.
 ut infra eo. ti. accepta. Item ubi subcondi-
 tione quis possedit ut infra eo. ti. olim. Itē
 si ex gratia uel praeario. quis possedit. ut
 10. q. 3. quia cognouimus infra de excef.
 prae. cum a quorundam. Item si possedit
 ut colonus. ut. ff. de ui & ui ar. l. cum fundū
 Item inter uirum & uxorem haec sunt quae re-
 stitutionem impediunt scilicet uiri. ut in-
 fra eod. ti. ex transmissa supra ut lite non

conte. ca. 1. & 31. q. 1. de benedicto. Itē si
 in continenti offeratur super consanguini-
 tate probatio ut infra eod. ti. literas. Itē
 si eiectus adulteretur post eiectionem. ut
 infra de diuor. significasti. Item si uxor in
 iudaismo repudietur ut infra de diuor. gau-
 demus. Item si is qui dicit se eiectum nō
 habuit possessionem iuris. ut infra e. ti. ex
 parte. uel habuit possessionem sed per uio-
 lentiam. ut infra de sponsa. cum locum.
 Hi sex casus quatuor uersiculis comprē-
 henduntur. Si non contineat. si mox pro-
 bat impeditur. si quae uir ausus. Moysē
 sic lege relictus. Si non possedit ius
 si. uel si uolenter. Pulsus. & iniuste. ius
 perdit restituendi. ¶ Est autem ¶ facienda
 restitutio ante principalis causae ingressū
 ut infra qui si. sunt legi. causam. Princi-
 palem causam intelligo causam criminis.
 ut infra eodem tit. Item cum quis uel nō
 canonice institutionis. ut infra eod. tit.
 in literis uel causam petitoriam. ut infra
 eod. titu. conquerente. Et sic intelligo om-
 nia iura dicentia spoliatum debere resti-
 tui ante causae ingressum ut 2. q. 1. per to-
 tum & 3. quae. 1. per totum. Alibi autem
 dicitur spoliatum. debere restitui ante
 omnem contentionem ut infra eo. ti. c. 1.
 Non autem intelligas ante ingressum cau-
 sae principalis restitutionis. nā & illa cau-
 sa principalis uocatur. ut infra eo. ti. item
 cum quis. quia in illa fieri debet litis con-
 testatio et probatio possessionis & eiectionis
 ut supra de offi. dele. consultationibus
 & hoc ante restitutionem quae cum plena
 causae cognitione debet fieri ut dixi supra
 in proxi. §. ¶ Restituenda sunt igitur om-
 nia & in eo loco unde abscelata fundi-
 tus reuocanda si ad loca alia sunt translata
 ut. 3. q. 1. reintegranda. Reuocanda in quā
 sumptibus uolenti. ut. ff. de rei. uen. l. si ue-
 ro. non tantum autem res ablatae ueniunt
 in restitutionē. sed & dāna & fructus per-
 cepti a uolento & quae percipi potuissent
 a uolentiā passio si ei possideret licuisset.
 ut infra e. ti. grauis. Itē omnes comodita-
 tēs & utilitates quas habiturus & cōsecu-
 turus fuisset eiectus a die eiectionis. ut. ff. &
 ui & ui ar. l. 1. §. ex die & §. nō solū. dāna
 uero

nero phabun per iuramentū eieci. ut. Cunde uel. si quādo 2. q. 1. i. primis supra quod nec causa. c. ult. interueniente taxa tione iudicis. ut. 3. q. 3. §. spaciū, in verbo. quod fieri. ff. ad exhib. l. 1. §. 2. quæ taxa tio fieri habet ante iuramentum nō post. ut in aut. de iudicibus. §. oportet. eolum. 6. Et sic correctā est lex uetus. ff. de in li tem iur. l. uideamus. §. pen. in fin. Fructus autem percepti probari habent licet per cipiendi & alix utilitates à iudice extimantur. ut. ff. de ui & ui ar. l. 1. §. non so lum. Et secundum hoc plenariē facien da est restitutio. ut. 1. quz. f. 2. per totum. hoc enim importat uerbum restitutionis ut. ff. de uerb. sign. l. cum prator. 4. Et est sciendum † quod quatuor sunt auxilia prodita per quæ peti potest restitutio. actio. interdictum. conditio ex canone. iudicis officium. Actione petitur restitutio. ut actione quod metus causa. per quam petitur restitutio contra quemlibet possessorem. ut no. supra quod me tus causa. §. in summa. Actione de dolo petitur restitutio contra illum qui dolo fecit, sed contra hæredes agitur in quan tum ad eos peruenit ex de dolo defuncti ff. de dolo. l. si plures & hæc actio de do lo competit ut restituatur & super hoc fertur una sententia. si autem non resti tuatur, deferatur auctori sacramentum in litem, & super hoc fertur secunda senten tia. & idem seruetur in actione quod me tus causa. ubi uerō eertum est dolum non posse restituere proinus condemnū dus est ad interesse. ut. ff. de dolo. l. arbi trio. Respon. 1. & §. 1. Per interdictum datur restitutio contra illum qui uim fe cit, uel mandauit fieri, uel factam ratam habuit, ut infra eodem titu. cum ad se dem. ff. de ui & ui ar. l. 1. §. sed cum quis. Conditione ex illo canone uel dec. ut in fra eod. tit. sæpe contingit. agitur contra successorem uiolen. quæ scienter rem de tinet uiolentam. Item conditione ex il la decre. infra de appe. bonæ memoriæ agitur contra quælibet possessorem apud quem res fuerit uiolenta. Conditione uerō ex illo canone. 3. q. 1. reintegranda.

agitur generaliter aduersus possessores rerum quas aliquis noscitur perdidisse quacūq; conditione temporis. aut capri uitate, aut dolo, aut uiolentia maiorū, & per quasūq; iniustas causas. & hoc siue sint res ecclesiæ siue propriæ. ut ibidē. In dicitis officio petitur restitutio cū aliquis propter absentia perdit rem suam de qua agitur. ff. ex qui cau. ma. & potest agi con tra quælibet possessore ut 1. 6. q. 3. porro. & c. 1. actione. Et secundu præmissa non obstat lex. ff. de ui & ui ar. l. cū à te, quæ dicit nō dari interdictū aduersus eum ad quæ translata fuerit res uiolenta uerum est. n. quod non datur interdictum, quia interdicta ut ipsa personalia sunt ut. ff. de interd. §. interdicta. Sed dantur conditio nes ex canone uel ex decre. sicut superius dictū est. uel officiū iudicis. Sed inter can onem & decre. differentia est notanda. † Nam canon ille. reintegranda genera lis est qualitercūque & quomodocūq; quis amiserit rem propriam uel ecclesiæ apud quemcūque & in quocūque loco fuerit constituta decre. illa sæpe contin git. requirit scientiam successoris. ut cum quis sciente à spoliatore rem rece perit uiolentam. tunc quia spoliatori succedit in uitium eo quod non multum interfit quo ad periculum animæ detine re iniuste ac inuadere alienum. compe tit conditio contra talem. & hoc de no no inducitur per decre. illa quia confide ratur uitium in successore singulari. quod in successore uniuersali solet cōiter obti nere ut. C. de acquir. pos. l. iuxta. ff. de di uer. & tempora. præscript. l. cum hæres. ff. de acquir. pos. l. Pomponius. §. 1. secus in singulari quæ in uitium non succedit. ut. ff. de diuer. & tempo. pre. l. ad uitium. † Sed decre. illa bonæ memoriæ simpli citer loquitur & posset reduci ad iustell etum illius. sæpe contingit. Vel dici potest quod in illa bonæ memoriæ exu berauit officium iudicantis. uel forē ac tum fuit conditione ex canone reinteg randa. Veruntamen cum is qui scientia allegat probare habeat. ut ff. de probz. l. uerius, graue sit probare scientiam alienam

alienam . non reputo certum agi conditione ex illa decret. saepe contingit. pu-
to tamen esse tutum agi officio iudicis ex
canone re integranda. ¶ Sed quid si te de
possessione uiolenter eieci & alius à me
emerit bona fide. nunquid praescribet. Vi-
detur quoddam sic. lex. enim Plautia & Iulia
ea demum usucap. uenit quae ui possessa
sunt. non ea ex quibus aliquis ui foret
eiectus. ut ff. de usucapio. l. non solum. §.
si dominus & §. sed nihilominus. Item
hic concurrunt ea quae in praescriptione
canonica requiruntur scilicet titulus &
bona fides cum quibus praescriptio proce-
dit. ut infra de praescrip. si diligenti infra
de probatio. licet & infra de deci. & pri-
mi. dudum. Ad hoc respondeo quoddam quae
sio ista determinanda est per decre. illa
infra eodem tit. saepe contingit. ut si em-
ptor ante completam praescriptionem re-
nouerit uitiosam intelligatur in uitium
9 successisse. & ideo non praescribat. ¶ In
summa notandum est quod si de uiolen-
tia criminaliter & de possessione ciuili-
ter per interdictum agatur prius de pos-
sessione quam de uiolentia cognoscen-
10 dum ut. C. de app. l. prius. ¶ Si agatur de
uiolentiam & proprietate. prius de uiolen-
tia quam de proprietate. ut infra eo.
11 ti. in literis. ff. de iudi. l. si de ui. ¶ Si autem
agatur de possessione & proprietate.
prius cognoscendum est de possessione
quam de proprietate ut. C. de rei uend.
l. ordinarii. C. de interdic. l. incert. id est.
quia & ciuilis & naturalis ratio persua-
det ut alter possideat & alter à possiden-
te perat. ut in l. de interdictis. §. retinen-
da. Sed quamuis hoc magis ordinarium
sit. & ordinatum. tamen secundum iura
canonica simul ab eodē intentatur utrum
que scilicet interdictum unde ui & rei
uendicatio à diuersis autem interdictum
uti possidetis & rei uendicatio. ut no. su-
pra de ord. cog. §. nunc uidendum. ¶ Et
quia de natura possessionum multa & ua-
ria proponuntur de multis pauca & in
12 summa dicamus. Sciendum est igitur
unam esse possessionem scilicet naturalem
id est inductam de iure gentium sed ap-

probatam de iure ciuili & extensam. &
hoc respectu dicitur duplicem esse ratio-
nem possidendi. ut. C. de acq. poss. l. ne-
mo ambigit. Si enim de praedio exeam.
nec sit praedium in conspectu meo reti-
neo possessionem secundum quosdam
ciuilem secundum Azo. naturalem sed
ciuilit. sicut & praetoria actio dicitur
ciuilis auctoritate & extensione ut. ff. de
noxali. l. ele & i. §. si absente. Vnde si alius
ingrediatur praedium habet possessionem
naturalem sed clandestinam. Credit enim
uel credere debet me sibi controuersiam
moturum ut. ff. de acqui. poss. l. clam pos-
sideri. i. resposso. & illa possessio prode-
rit el contra alios. Nam habet interd-
ictum uti possidetis aduersus alios. sed
contra me qui naturaliter possideo iu-
ris ciuilibus auctoritate ut dictum est ibi
non proderit. ut. ff. uti poss. l. i. in fin. nisi
ego ueniens non admitrar ab illo clande-
stino possessore uel nisi suspicari posse re-
pelli. ut in. l. clam possideri. §. qui ad nun-
dinas. quia tunc clandestinus efficitur
uiolentus: ut ibi dicitur. & ff. eod. l. si id
§. quod autem. sed & si per alium possi-
deam scilicet per colonum uel inquilini-
um ut in. l. si id quod. uel per uicarium.
ut supra de rescript. ex parte supra de of-
fic. iudic. cap. 2. seu per pensionarium.
ut infra eodem titu. cum uenisset si ille
decesserit uel de possessione recesserit
non amitto possessionem. ut. ff. eod. titu.
l. si de eo. nisi ueniens &c. ut supra. Sed
si is per quem dominus possidet eiicia-
tur uel alij possessionem tradit perdit
dominus possessionem. ut. ff. de acquir. poss. l. possideri. §. quod si seruus. C. eo.
titu. l. ex liberis. Et haec omnia locum ha-
bent in rebus immobilibus. nam circa
mobilia secus est. In eis enim omnia &
neglecta custodiam inducit amissionem
possessionis. ut. ff. de acquir. poss. l. si
rem mobilem. imò eo ipso quod quis
se constituit nolle possidere perdit pos-
sessionem. ut no. supra eod. tit. §. i.

Summarium

- 1 Dolo malus quid sit, & quare in hac rubr. subaudiatur de dolo malo no. 4.
- 2 Mendacium quid sit, & quomodo committatur fallacia.
- 3 Machinatio qualiter committatur.
- 4 Dolo bonus quid sit.
- 5 Contumacia quid sit.
- 6 Actio de dolo qualiter & contra quos detur.
- 7 Actio de dolo & biennalis, secus est in exceptione doli.
- Perpetua ad excipiendum temporalia sunt ad agendum.
- 8 Remia que prodita sint contra contumaces.
- 9 Contumax a diffinitiva non auditur appellans.
- 10 Missio in possessionem qualiter succurratur, si non possit nasci si possessionem propter dolum vel potentiam partis aduersa.
- 11 Contumax qualiter quis constituatur.

DE DOLO ET CONTUMACIA. Rubr.

IN superiori rubrica tractauimus de eiectis & spoliatis ui & potentia spoliatorum. In hac uero rubrica tractatur de fatigatis in iudicio dolo & contumacia. Et est subaudiendum in rubrica malo. sic enim intitulum in .C.f. de dolo malo. Videamus igitur quid sit dolo. quare subaudiatur in rubrica malus. Item quid sit contumacia & quare remedia sint contra dolosos & contumaces. Dolo malus 7 est caliditas, fallacia, machinatio ad circoueniendum salendum de capiendum alterum adhibita. ut ff. eod. titu. l. 1. §. 1. Committitur autem caliditas in fraudem tacendi. Unde Salomon. Qui dissimulat iniuriam calidissimus est. & exempla ponere potes supra de rescis. super literis. & in concordantijs ibi notatis. C. si contra ius uel utilitatem publicam. l. praecriptione 15. q. 2. §. praecriptione. ff. de act. emp. & uend. l. 1. & l. tenetur. §. ult. & penult. 7 Fallacia committitur in mentiendo & falsum asserendo

contra conscientiam unde ait Aug. Mendacium est falsa significatio uocis cum intentione fallendi. ut 22. q. 2. §. ille ergo. & lex dicit falsitas est mutatio ueritatis. ut in aurbent. de fide instrumen. in princip. col. 7. 7 Amen & in hoc membro dicitur committi caliditas tam ex parte loquentis quam eius ad quem sermo dirigitur. ut 22. q. 7. §. ex his omnibus. 7 Machinatio committitur in arte uerborum ut 22. q. 7. quacunque arte uerborum exemplum. ff. de act. emp. & uen. l. Iulianus. §. Idem Iulianus. Nam machinatio est occulta insiditatio. unde martius qui uix insiditatur uxoris dicitur machinari in mortem uxoris. ut infra de eo qui dux. in matri. quam pos. per adul. significasti. Et eodem modo adultera dicitur machinari in mortem legitimi. ut infra eo. ti. c. 1. & 2. 7 Ideo autem subaudiatur in rubrica de dolo malo. quia est dolo bonus quem quis committit in honeste. Nam dolo est uirtus qua quis in honeste requiritur. ut 22. q. 2. utilem simulationem & c. quæritur 23. q. 8. ut pridem. Vnde nil refert armis contingat palma dolore. ut tamen etiam hostibus seruetur pactum a ducibus belli factu. ut ff. de pac. l. conventionem 22. q. 4. innocens. Nam hosti fidem seruanti fides est seruanda. ut 23. q. 1. noli. nedum quis alienam perfidia arguat propriam fidem soluat. ut in ca. innocens. Item dolo bonus est quæ fraudem excludit ut ff. de leg. 2. l. cum pater. §. titio. unde ueteres dolum solertiam appellabant. & propterea dicitur quis bonæ indolis, id est, bonum dolum in eis habens. i. solertiam & ingenium. 7 Contumacia est inobedientia & contemptus cum quis tribus edictis uel uno pro omnibus peremptorio citatus presentiam sui facere contemnit. ut ff. de re iudi. l. contumacia. uel ueniens mandato non pareat. ut ff. si quis ius dicen. non obtemperat. l. 1. & ff. de app. l. creditor. §. iustus. 7 Ex dolo alicuius datur doli actio si nulla alia superest ciuili uel honoraria, quoniam famosa actio non temere debuit a prætoribus decerni, unde cessat hæc actio si quod

aliud superest remediū, ordinariū uel extraordinariū. ut. ff. de dolo. l. 1. cum l. seq. & propterea dicitur hęc actio subsidiaria, quia in subsidium datur cū deficit omne aliud auxiliū sicut dictum est. Datur autē hęc actio aduersus dolum, siue singularem, siue collegium, siue corpus, municipium, uel uniuersitatē, licet hęc difficultas contingat ut uniuersitas consentias in dolo uel metu uel consimilibus committendū. ut. ff. de orig. iur. l. 2. §. deinde. quia difficile, est & ideo dicitur, quid enim municipes dolo facere possunt. ut. ff. eodem tit. l. 1. si ex dolo. q. d. difficile est propter naturalem facilitatem hominum ad dissentiendum &c. ut. ff. de arbit. l. item si unus. §. principaliter. huiusmodi enim interrogationes non impossibilitatem sed difficultatem notant leu uarietatem: ut ibi. Est pactum ad mortem quis orabit pro eo. quis medebitur incantatori uulnerato a serpente. Si sacerdos peccauerit quis orabit pro eo? quis putas est fidelis seruus & prudens, ut de pœn. dist. 1. c. importunus. §. quod autem. Item quid in omnibus peccatis adulterio grauius. ut. 2. q. 7. quid in omnibus, & simile. ff. cōmoda. l. ad eos. ff. loca. l. sed & damno. Datur & exceptio quę generatiter est contra omnem agentem etiam si ab initio quis non dolo faciat pretextu ignorantie facti sed postmodum certioratus in liem improba perseueret. ut. ff. de do. excep. l. 2. hanc exceptionem nullus temporum cursus excludit. ut. ff. de doli. excep. l. purē. §. ul. ¶ Actio 3. de dolo est biennialis. ut. C. eo. n. l. ult. & arbitraria. ut in l. de acc. §. pręterea. & famosa ut dixi. supra. in. §. ex dolo. ¶ Nec mireris si exceptio doli sit perpetua actio tam brevis uitę. quia qui perpetua sunt ad excipiendū, temporalia sunt ad agendum. ut nō. supra. de rescip. §. durat rescriptorum auctoritas. Solet autem distingui legaliter & scire non est inutile. licet tota materia sit legalis. refert enim quia aut dolum adhibetur in contractu. aut extra contractum. Si in contractu siquis ē det causam contractui bonę fidei. hoc est quia deceptus nō erat aliā contracturus nisi dolo ad contrahen-

dum fuisset inductus. ipso iure non tenet contractus si hoc uelit allegare deceptus si autem ex eo contractu uelit agere potest. ut. ff. eod. tit. l. eleganter. ff. de mino. l. in cause, & ff. de iur. dot. l. si res. §. 1. Si uero deceptus. nesciens dolum admissum rem tradit. eandem repetit actione de dolo. Vnde ait Irne processit uenditio ut in firma. secuta est traditio ut in firmenda per actionem de dolo. ut. ff. eodem tit. l. arbitrio. & l. quod uenditor. & l. si legatarius. Vbi autem deceptus est alias contractus sed dolo alterius decipitur ut in minori precio contrahat tenet uenditio. sed doli purgatur per actionem. ex eo contractu etiam si minus nummi deceptio sit. ut. ff. de ac. emp. & uen. l. Iulianus. §. si uenditor. & §. idem Iulianus. & ff. de dolo. l. si quis affirmauit, sed si doli datur causam contractui finis iuris uel etiam si incidat in contractum tenet contractus sed obstat exceptio in quantum sibi uelit patrocinari dolum. ut. C. de in iur. sup. l. dolo uel metu. sed ubi decepto non potest consili per doli exceptionem uel alio modo datur ei actio de dolo ne morietur in damno. ut. ff. eo. tit. l. eleganter. §. seruus. Vbi autem quis decipitur in contractu bonę fidei re ipsa. id est, non ex proposito alterius & si improprie dicitur res ipsa. in se dolum continere tenet contractus. Sed si contrahens decipiatur ultra dimidium iusti pretij ager deceptus uel rescindatur contractus uel ut suppleatur iustum pretium data electione decipienti. ut. C. de rescin. uen. l. 2. infra. de emp. & uen. cum dilecti. & cap. cum causa. & hoc per actionem ex eo contractu. & sic perpetuo secundum Azo. uel secundum alios officio iudicis impiorata in integrum restitutione. ut. C. ex quibus cau. maio. l. in contractibus. & ita agatur usq; ad quadriennium. ut. ff. de rem po. in integrum resti. l. superuacua. Sed si deceptio non est ultra dimidium iusti precij tolleratur. licet enim contrahentibus naturaliter se ad inuicem circumuenire. ut. ff. de mino. l. in cause. §. ult. ff. loca. & condu. l. item si precio. §. ult. Si autem re ipsa

re ipsa in sit contractui iuris deceptio vel
dolos obstat doli exceptio ut ff. de ver-
bo. obliga. l. si quis cum aliter. Quidam
tamen intellexerunt. l. illam cum in con-
tractu bonæ fidei interposita fuerit stipu-
latio. Vbi autem dolus adhibetur extra
contractum. siquidem eadat in speciale
nomen maleficij. ut furti. al. bo. rap. rhu-
riarum. non agitur actione de dolo. sed il-
la speciali quæ prodita est ex eo crimine.
hæc enim actio de dolo adeo subsidiaria
est ut nunquam competas cum alia ciui-
li vel prætoria ordinaria vel extraordi-
naria. sed demum cum nullum aliud tu-
ris remedium supersit datur ut dixi. supra
eod. §. ex dolo. ¶ Contra contumaces
prodita sunt hæc remedia. reus contu-
max ante litem. contest. patitur missio-
nem in possessionem siue agatur contra
eum realiter siue personaliter. infra an-
num missionis non recuperat possessionem
nisi restituitis expensis. & præstita
cautione de iure parendo. post annum ef-
ficatur de possessore petitor. Item contra
ipsum absentem proceditur ante litem
contest. vel post. litem in quantum iura
permittunt. In his autem in quibus mis-
sio locum non habet patitur excommuni-
cationem. ut. supra. ut lit. non contest.
tuz. Actor vero contumax patitur ab-
solutionem rei ab obseruatione iudicij
nec auditur causam resumens. nisi resti-
tuitis expensis. Item contra eum pro-
ceditur quatenus iura permittunt. sicut
in reo dictum est. In criminalibus vero
reus conueniat excommunicatione ante
lit. contesta. & si. infra alienum. a die ex-
communicationis non uenerit non audi-
tur in principali sed pro conuicto habe-
tur interpretatione iuris. Sed si post lit.
contesta. contumax fuerit. si liquere po-
test de ea usa proceditur contra eum ad
diffiniuiam. ut. 3. quæstio. 9. decerni-
mus. salua tamen distinctione legis. ff.
de poenis. absentem. Accusator autem
contumax ante lit. contest. excommuni-
catur post litem uero si ex contumacia
non probat quod obiecit de calumnia no-
tatur. Sed secundum iura ciuilia reus cõu-

max in criminali patitur bonorū annota-
tionē infra annum. post annum confisca-
tionem. ut. C. de requi. re. l. quicunq;. & ff.
eo. ti. l. ul. De his autem omnibus plenissi-
mū notat. supra. de iud. §. iudicio. cū tribus
sequentibus. §. usq; ad §. partibus autem.
& notatur supra ut lite non contest. §. iu-
dex cum sequentibus. §. usque ad §. item
9. quæritur. ¶ In summa ¶ notandum est
quod contumax à diffinitiu non audi-
tur appellans. ut. C. de iudi. §. cum au-
tem. 24. quæstio. 3. de illicitis. nisi ueniat
adhuc iudice pro tribunali sedente. ut. ff.
de in integr. restit. l. diuis. Et hoc locū
habet in contumace in non ueniendo
contumax autem in non faciendo. pu-
ta in non exhibendo auditur appellans
10 ut. ff. de app. l. creditor. §. iussus. ¶ Item
notandum quod si is qui in possessionem
mittitur non possit nancisci possessionem
corporealiter propter dolum siue po-
tentiam aduersarij partis licet secundum iu-
ra ciuilia putari possit nam omnibus
magistratibus concessum est iurisdic-
tionem suam defendere penali iudicio.
ut. ff. si quis in ius uoc. non ierit. l. 1. & ff.
si quis ius di. non ob. l. 1. in princ. tamen
secundum iura canonica temperatur iste
rigor. ita ut si quis missionem passus ue-
lit cauete de parendo iuri non puniatur
pœna legali. puro tamen quod in expensis
condemnetur. ut. infra. eo. tit. ex litem.
& c. anem & infra de pœ. calūniā. Itē
reperatur rigor iuris ciuilis in hoc ut mis-
sus non agat ad interesse cõtra impedimē-
tum ex illo edito. ne uis fiat ei qui in pos-
sessionem missus est. Quod uerum esse in-
telligo nisi iusticia periclitetur. ut. infra.
eo. ti. c. 1. Puro autem periclitari iusticiam
reperempta in qua facta est missio cum
apud missum peritura non esset. Nam tūc
in subsidium ageretur etiam secundum ca-
nones quanti interest missi fuisse in pos-
sessionem corporaliter. ff. ne uis fiat ei
qui in pos. missus est. l. 1. §. hæc uerba. &
ff. uti pos. l. si duo. §. ulci. sicut alias re-
perempta uel usucapta agitur in subsidiū
actione nego. gest. ut. ff. de neg. ge. l.
nk. Sic ergo passus missionem eleuatur

à pœna per cautionem ut dictum est, quod locum habet anno missiōis: instāte. Nā eo finito nō est locus cautioni sed missus efficitur uerus possessor, ut infra eo. t. contingit. quod idēd contingit, quia missus ficitur iuris medio tempore possidere uidetur, ut ff. de do. auc. iudi. poss. l. quam
 1 uis. t. tē nota. quod licet sufficiat denūciari iudici uel ecclesie quantum ad constitucndum aliquē contumacem, ut infra eo. ti. causam & infra eo. ti. cult. infra tit. prox. i. ult. infra de cler. non res. ex tuz ff. de libe. agno. l. i. in prin. ff. de dam. in fec. l. 3. p̄tor. plerumq; tamen requiritur quis in tota provincia, ut infra eo. ti. cum olim in d. aliquando extra prouincia, ut infra qui si. sint legit. per l. actum. infra qui. ma. accu. pos. relatum. Item quāuis superius dixerim quod in defectum missionis succellit excoicatio. non tunc currendum est ad excommunicationē cōtra p̄zatos, sed p̄cedendum est ad suspensionem uel interdictum, ut supra. ut de off. dele. cap. quia infra eo. ti. u. ueritat. Sic nec contra laicos excellentes statim p̄cedendum est ad excommunicationē, sed ad interdictum terrarū supra de off. dele. c. p̄. & g. infra de iureiu. ex rescript. infra de spolia. non est nobis.

Summarium.

- 1 Missus in possessionem quid iuris consequatur tam in personalis quam in reali.
 Et quæ sit differentia inter primum decretum & secundum & nume. 2. cum sequenti.
- 4 Lapsus anni an per se tantum efficiat possessorem ærtem aut necessarium est secundum decretum.

DE EO QUI MITTITVR IN possessionē causa rei seruandæ. Rubr.

Diximus supra de contumacia, sed quia propter contumaciam frequentius fit missio in possessionem. Ideo post tractatū de dolo & contumacia subsequenter tractatur de missioe & ideo subicitur hic rubrica de eo

qui mitti. in poss. causa rei seruandæ. Et quia superius dictum est quis mitti debeat & quāquam causam. & in quibus talibus locum habeat. t. Refrat uidere quid iuris, consequatur missus tam in personalis quam in reali. & quæ sit differentia inter primum decretum & secundum. Est igitur sciendum quod missus in possessionem in actione reali statim possidet, ut. C. de p̄script. 30. anno. l. si quis emptionis. §. pen. ff. de dam. infect. l. a quo & C. quomodo & quando iudex. l. consentaneum & ff. si ser. uend. l. i. s. cuius. & hoc secundum quod dam. secundum alios non possidet, sed custodit, ut. ff. de acqui. poss. l. possideri. §. ul. ti. ff. de dam. infect. l. si finita. §. Iulianus. & ff. ut in poss. l. l. i. s. cui in prin. t. Nam missus in possessionem causa rei seruandæ causa legatorum, causa damni infecti, non possidet sed est in possessione. Est autem longē diuersum possidere & esse in possessione, ut ff. de acqui. poss. l. si quis ante. Sed obtrinit ut prior sententia in realibus, posterior in personalibus locum habeat. nec urberis ex hoc quod multæ decre. loquentes in realibus actionibus dicunt missum in possessionem causa custodiæ missum fore ut supra. ut lite non contest. tuz infra eo. ti. ult. & c. cū uenisset. Sed tu dicat q̄ hæc uerba causa custodiæ improprie ponuntur, unde subaudi & nihilominus causa possessionis, & hoc in realibus. Vel dic quod in possessionē missus etiam in reali dicitur custodit eo respectu quia usq; ad annum non possidet in commutabili, sed commutabiliter, nam passus missionem ueniet infra annum & p̄stans cautionem restituitis expensis recuperat possessionem Vnde quod dicitur, supra. ut lite non contest. quoniam frequenter. §. in alijs. l. quod missus in possessionem in realibus post annum efficitur uerus possessor. exponimus, id est incommutabilis, nam & ante uerē possidebat sed non incommutabiliter ut superius dictum est. t. Sed hoc est sciendum quod ubi missio in possessionem fit post lit. conte. missus ex primo decreto possidet, & sola q̄. p̄prietatis referatur

natur absenti ut in .l. praxalle. consentaneum. & idem cōtingit in alio casu. ut lit. non contest. quoniam frequenter. §. quod si super rebus. & C. ubi in rem actio. l. 1. Post annum uero à die missionis absente in sua contumacia perdurante missus efficitur uerus possessor id est. in contumabilis nisi super proprietate contra eū pronunciari contingat. missus enim efficitur de petitore possessor & passus missionē de possessore petitor. † Sed nunquid lapsus anni per se tantum efficit possessorem uerum. aut necessarium est secundum decretum. & dixerunt quidam quod non lapsus anni. sed secundum decretum hoc operatur. arg. ad hoc infra eo. tit. c. r. supra ut lit. non contest. quoniam frequenter. §. in alijs supra ti. prox. cōtingit. ff. de dam. in fec. l. si finita. §. lul. Alij autem dicunt quod ex cursu anni sufficiat per se solum. ar. ad hoc infra eo. ti. cum sicut supra de offi. or. pastoralis in fi. & transcurtus anni probat crimen. r. q. 3. rursus. & in hoc breuiter dico quod in realibus sufficit lapsus anni in personalibus autem requiritur secundum decretum. id est secundum iussu auctoritas uel sententia iudicialis. sed in his personalibus secundum decretum diuersimode operatur. nam generaliter uerum constituit possessorem. sed in quibusdam efficit. dominum. si dominus erat is contra quem fit missio. alioquin præstat causam usufructuendi uel præscribendi ut in actione noxali & damni infecti. ut. ff. de nox. a. l. & generaliter. & ff. si ex nox. cau. ag. l. 2. ff. de dam. infecti. l. si finita. §. Iulianus. † Sed cum in realibus actionibus hoc operetur secundum decretum ut missus in possessionem fiat de petitore possessor & hoc commodum consequatur ut aduersario non probante trincat eo iure quo uincunt ceteri possessores. ut insti. de interdi. §. commodū. nō uidetur quod hoc in personalibus sibi locū ualeat uendicare. quia in realibus dicit actor se ius habere in re quam uendicat. & ideo non est mirum si ex contumacia rei constituatur ei aliquod ius circa re ipsam tam per primum quam per secundum de-

cretum. Sed in personalibus in quibus ex contumacia rei actor mittitur in possessionem rei. absens pro modo debiti declaratio libello. ut in auct. de exhiben. aut introdu. §. si uero. col. 1. & C. de bo. auct. iudi. pos. in auct. & qui iurat. & aliquantulum largius ut res quæ sibi assignantur a iudice aliquantulum plus ualeant quam contineant id quod petitur. ut no. Azo. in summa de bonis auct. iudi. pos. non dicit actor aliquid iuris se habere in rebus sed personam dicit obnoxiam. unde non uidetur quod aliquid iuris in eis per iudicem constituatur eodem & propterea non uidetur quod in hoc inter reales & personales aliqua posset similitudo notari. quam tamen assigna illa decre. quoniam frequenter. in fi. Ad quod respondeo sicut in reali missus ex primo decreto lapsus anno constituitur incommutabilis donec alius probet de proprietate si potest. sic & in personali missus ex secundo decreto. quia quod facit in reali lapsus anni hoc facit in personali secundum decre. efficitur in contumabilis. id est. tandiu possidebit donec ipse idem de debito probet & si probauerit donec de debito satisfiat. ibi enim agitur de iure rei. hic de iure debiti uel tandiu retinebit donec reus probet de debito hoc est actori solutū uel eo nomine satisfactum. Sed & ante secundum decre. potest similitudo notari. ut sicut in realibus passus missionem uenienis infra annum recuperat possessionem præstita cautione & restituitis expensis. sic in personalibus post primum decre. & ante secundum hoc & quædam. alia de materia ista notauimus supra de iud. §. iudicio igitur. † Sed opponitur quod missus in possessionem in personalibus nullo tempore possideat. nā hoc pignus petitorium est pignus prætorium nō possidetur. ut. ff. uti possidetis. l. si duo. §. creditores. Ad quod respondeo. uerum est ex primo. decre. secus ex secundo. Item quid si agatur de ecclesia uel præbenda & ex contumacia rei mittatur actor in possessionem nunquid efficietur uerus possessor. Respondeo sic quantum ad præiudicium contumacia

macis ut fiat de possessoris petitor, non quantum ad episcopum quo ad ius institutionis qui missum suo iure poterit excludere nisi probauerit se institutum. ut. a. q. 1. legum. &c. de procura. ex insinuatione. prodest igitur missio in possessionem in spiritualibus quo ad contumaciam ut dictum est. Item quo ad prescriptionem si missus alias habeat bonam fidem ut infra de prescrip. si diligenti. habet enim iustum titulum. ut. ff. de acqui. pos. l. iuste possidet & adde circa questionem istam quod no. supra de iudi. §. iudicio igitur ¶ Ex pmissis itaque satis apparet quod differentia sit inter primum decretum & secundum, quia primum custodem secundum verum constituit possessorem. post primum commutabilis est possessio post secundum incommutabilis. Item missus ex primo decreto servat rem, sed passus missionem colit & colligit fructus. missus autem fructus ipsos custodit. ut. ff. ut in pos. leg. l. is. cui. §. qui legatorum. sed si reus non colat colit missus & colligit fructus, percipit, vendit & pretium servat. ut ibi. Item missus in possessionem ex primo decreto non utitur fructibus. ut. ff. ex quib. cau. in pos. ea. l. Fulcinius, in prin. & l. prator. nisi in casibus ut in l. eadem Fulcinius. §. ult. ff. ut in pos. leg. l. penul. ff. ad Carb. l. & si is. §. an auch. ff. de uen. in pos. mix. l. 1. §. 1. ¶ Missus uero ex secundo decreto utitur & fruitur. Item missus ex primo decre. comparitur reum in possessione. Sed missus ex secundo deijcit. ut. ff. de dam. infec. l. si finita. §. si forte. duo enim in solidum possidere non potest. ut. ff. de praec. l. duo. ff. de acqui. pos. l. possideri. §. conuerso. & §. Trebacijs. Realis autem est actio qui rem prosequitur ad quemque profecta fuerit possessoris. Personalis quae in personam obligatam intenditur & eius heredes. propriae tamen loquendo peritio dicitur in rem. actio in personam. perfectio in utroque. ut. ff. de actio. & obligatio. l. actio.

Summarium

- 1 Lis quando pendere dicatur.
- 2 Lite pendente nihil est innouandum in primis dictione alicuius.
- 3 Appellans ab ordinario in una causa, an in alijs coram eo respondere teneatur.

¶ V T LITE PENDENTE Nihil innouetur. Rubrica.

Dictum est supra qualiter status rerum absentis per contumaciam immutetur. Nam possessio rei de qua agitur transfertur in praesentem. uel mittitur praesens in possessionem rerum absentis per contumaciam si personaliter agatur. Sed ne forte crederetur aliquis quod eodem modo posset aliquid immutari circa statum causae lite pendente. ideo subiicitur hic rubrica ut lite pendente. nihil inno. ¶ Videamus igitur, quando lis pendere dicatur, & quare lite pendente nihil sit innouandum. et in quibus casibus liceat aliquid innouari. ¶ Lis intelligitur pendere per appellationem, recusationem, consultationem & relationem. Nam in suspensio sunt omnia donec ad superiorem negotium transmittatur. sic dicitur executio esse interim in suspensio. ut supra de offi. dele. pastoralis. §. prae te rea. & sic sententia dicitur esse suspensa. ut infra de app. sepe contingit infra de sent. et re iudic. l. C. de re. credi. et iure iu. l. si quis iurisdictionem. et l. generaliter et. C. de app. l. praecipimus. §. huic. Item per recusationem causa suspenditur, quia dum de causa recusationis coram arbitris disceptatur iudex recusatus in causa principali sua iurisdictione uti non potest. Sed tunc demum cum recusans defecerit in probatione suspitionis. ut infra de ap. secundo requiritur. et. c. cum spiritualis. Item suspenditur per consultationem seu relationem. Nam is qui refert et consuluit pendente relatione non audeat aliquid commutare. ut. 2. quae. 1. notum. et 3. quae. 6. multum. C. de rela. l. 2. immo

Immo ex illo tempore ex quo iudex dicit se relatum suspenditur negotiū, ut C. de appell. ex illo. Debet autem is qui refert superioris expectare responsum ut 6. q. 3. denique. & hoc nedum in eaus locum obtinet sed & in alijs negotijs ad superiorem trāslatis. ut in eis nihil audeat inferior commutare. ut supra de offi. dele. licet transeſſes. & supra de poſtu. bonze me. in. 2. bonze. Item autem per hos modos ſuſpēduntur negotia, quia interim ſuſpēditur iuriſdictio. quia in eo in quo ad ſuperiorem recurritur recurrens eximitur a iuriſdictione inferioris ut infra de ap. dicitur. & ca. paſtoralis. ¶ Lite ſiguit pendente ꝑ nihil eſt innouandum in præiudiciū alicuius ut infra eo. ti. ca. 1. & 2. quia non eſt aliquis iure ſuo. ſine cauſa priuandus. ut 16. q. 4. nolumus. 1 ꝑ. di. §. hinc etiam. & 8. q. 4. nonne. nec indulgentia impetrata lite pendente ualet, ut infra e. sic. cap. ult. uerumamen ſcripſit ſuper illa dicit. Vine. quodd ideo non ualuit indulgentia. quia res illa ſuper qua obtenta fuerat erat litigioſa. Sed non placet. ibi enim agebatur de iure decimarum. & ſic de re incorporabili in qua. & ſi ſecundum uetera iura locum haberet uitium litigioſi hodie locum non habet. & in hoc correctū eſt ius antiquū per auth. de litigi. §. r. col. 8. ibi enim dicit ſcimus. intellige litigioſam rem mobilem uel immobilem. teſque mouentem de cuius dominio agitur &c. & propterea ſcribit dominus meus tractatum de litigioſi. in rebus tantū eor poralibus locum habere. ut non in ſumma de litigio. in fin. Non ergo illa fuit ratio quia Vin. aſſignauit quare indulgentia illa non ualuit. Sed illa quia monachi præuenti fuerunt per conuentionem. & ideo indulgentia eos non adiunxit. ut. ff. de ind. l. ſi quis poſtea ſupra de fo. compe. propoſuiſti. ff. de excu. tuto. l. tutor petitus. & quia lite pendente impetrauerunt ut ſuperius dictum eſt. unde ſupplicare non licet lite pen. ut. Cur lite pend. nulli liceat ſupplicare per totum. Hæc tū fallit in caſibus. ut. C. eo. ti. l. 2. in autem. in medio lit. non fieri facias iuſſiones. §. ſuper hoc. col.

8. Et quamuis generaliter uerum ſit quod appellantis cauſa intacta manere debeat. ut 2. quæſt. 6. anteriorum. §. ad hoc & nihil in eius præiudiciū debeat innouari. ut. 2. quæſt. 6. decreto. qui ſe ſcit. arguta. & cap. quotiens. poteſt tamen euaſiter innouari. ut ſi appellantis poſſeſſio inter bona fuerit. eo de quo appellatio interpoſita eſt prætermiſſo. poteris per ordinarium informari. ut infra de appe. cum teneſtur. Item ſi ordinarius appellatum ignoret poterit appellante excommunicare. ut infra de ap. ſi duobus. Item ſi appellans notoriè delinquit. poterit ab ordinario puniri. ut eo. ti. cum lit. romana. §. ult. Sed ſi appellans ſiue appellationem minimum prolixum præſerere poterit ordinarius moderari & cogere nolentem proſequi. ut in præalle. decre. cum ſi romana & c. conſuluit. §. illos autem ¶ Vnum tamē ꝑ non omitto quod ſi is qui appellauit conueniatur coram ordinario ſuper alio quā eo in quo appellauit. conuenitus poterit ordinarius recuſare ut infra de app. ad hæc. & cap. propoſuit. niſi crimen eſſet graue & maniſeſtum. ut in decre. propoſuit. ¶ Sed opponitur. iudex non eſt offenſus ex appellatione interpoſita corā ipſo. & ideo tāquam ſuſpectus recuſari nō poteſt. ut. ff. apud eum a quo app. nō eſt ne. l. una. nec iniuria uidetur fieri iudici ſi appelleretur ab eo. ut. C. de ap. & in maioribus. Ad primam legem reſpondeo lex illa locum habet ſecundum iura ciuilia ſecundum quæ ordinarius non recuſatur. ut in authen. ut differentes iudices. in. §. ſi uerò. collatio. 9. & C. de iudi. in authen. ſi contingerit. Secus ſecundum canones ſecundum quos recuſatur. ut in præallegata. decreta. propoſuit & ead hoc & 3. quæſt. 10. §. quia ſuſpecti. Ad aliam autem legem reſpōdeo ſic quāuis per appellationem non fiat iudici iniuria talis & tanta ut agere poſſet iniuriarum. ſit tamen ei qualiſqualis iniuria. Nā iniuriam facit ſynodo qui ab ea ſemel iudicata & diſpoſita iterū reuolueret & diſputare contēdit. ut. C. de ſū. tr. & ſide ca. l. 3. & ideo timēdū ē ne promouatus uel obedi

ut. supra. de offi. dele. suspicionis. & ar. ff. de bonis quæ lib. 50. qui cum maior. §. si libertus. Vel dico quod facilius recusatur secundum canones quam secundum leges sicut & facilius appellatur.

Summarium

- 1 Sequestratio quid sit. & quid sit sequester.
- 2 Sequestratio quot modis fiat.
- 3 Sequestratio regulariter est prohibita.
- 4 Sequestratio quibus modis permittatur. & non me. §.

DE SEQUESTRATIONE possessionum & fructuum. Rub.

Hæc rubrica continuanda est cum superioribus ut dictum est. supra. in titu. de do. & contu. quod cõu. max sua possessione priuatur ratione contumaciæ, sed quia præter contumaciæ aliquando quis priuatur possessione, puta, per sequestrationem. Ideo subiicitur hic rubrica de sequestr. pos. & fruc. Vel aliter in proximo superiori titu. dictum est ut lite pendente nihil innouetur. sed licet coram iudice suo pendente aliquid innouatur per sequestrationem, & propterea ponitur hic rubrica de seq. posse. & fructuum. ¶ Videamus igitur quid sit sequestratio. Quid sequester. quot sint modi sequestrandi. Et an sit licita sequestratio & si non sit licita in quibus casibus lo eum habet. ¶ Sequestratio est rei de qua agitur depositio. Nam & sequester est depositarius rei in iudicium deductæ. ff. de verb. signi. l. sequester. ff. de positi. l. licet.

- 2 & l. propriè. ¶ Fit autem sequestratio duobus modis. Nam aliquando fit omitteñdæ possessionis causa. & tunc neuter litigancium possidet sed sequester. Aliquando res sequestratur custodiæ causa. & tunc possessio remanet pœnes possidẽtem. ut in l. præallega. licet. p. 1. §. 1. ¶ Generaliter prohibita est sequestratio. ut.
- 4 C. de prohibita sequestra. l. una ¶ Permissa uerò casualiter. Primo ex voluntate patris ut lite finita res uictori detur. ut. ff. de acqui. pos. l. interesse puto. & nisi hoc

fecerit poterit uictor agere cum sequestro sequestraria actione. ut. ff. de positi. l. si in alia. §. cum sequestro. Secundo fit ex necessitate si de re mobili sit controuersia & persona rei suspecta sit ne cum ipsa re aufugiat. ut. ff. de offi. præf. l. senatus. §. ult. ff. qui satid. cog. l. fideiusor. §. ult. & C. de agrico. & cen. litibus. lib. 11. Tertio autem circa rem mobilem uel immobilem persona possidens est suspecta quod fructus depopuletur uel rem sit dissipatura. ut. ff. sol. mat. l. si cum dotem. §. si autem in fruisimo. & ff. de ap. l. Imperator. in si. infra. eo. tit. dilectus. & eul. 3. q. 2. quia ea. Quarto propter contumaciæ non ea uentis de collatione bonorum faciendæ. ut. ff. de colla. bon. l. 1. §. si frater. Quinto ut si seruus de possessione seruitutis proclamet in libertatem, sit sequestratio earum rerum de quibus dubitatur an sint domini uel an eius qui dicit se dominum. ut. C. de quibus ad liberta. procla. non licet. l. ulti. C. de asser. toll. l. 1. §. super peculio. Sexto cum appellatur ab executore. ut. C. quorum ap. non recil. ab executore. Septimo cum timetur de scuita uiri. nec possint sufficienter uxori caueri. tunc sequestranda est uxor. ut. supra. de resti. spol. l. ite ras. & c. transmissa. Octauo ne perdatur uendendi commoditas. ut. ff. de dolo. l. si oleum. Nono ut. cum quis de comitibus præsidis furtum patitur. Nam res sequestratur usque ad tempus successoris præsidis. ut. ff. de offi. præf. l. senatus con. cauetur. ¶ Fit nota quod scripsit Vin. super ul. ri. decre. huius titu. quod ante decre. illam expressus erat ille casus quem illa ponit. i. in eo qui appellatur ab executore. ut. C. quo. ap. non recil. ab executore. sed non cum appellatur a sententia. in quo casu loquitur illa decre. Sed salua reuerentia tanti Doctoris idem casus exprimitur per le. ff. de ap. Imperator. ex qua. l. sumpta est hæc decre. ¶ Sed est differentia inter unum casum ex reliquum. quia ubi appellatur ab executore & si appellas non sit suspectus quod dissipet. nihilominus sit sequestratio. In secundo uerò casu non sit nisi appellans fructus depopuletur, &

tur, & sic loquitur decretalis sic loquitur
lex imperator. & est diuersitatis hæc ra-
tio, quia ubi ab executore appellatur
cum iam sententia præcesserit & transi-
uerit in rem iudicaram, quamuis nunc di-
catur executorem excedere in exequen-
do & propterea appellatur. cum propter
auctoritatem sententiæ, præsumitur quod
appellatio fiat causa impediendæ utilita-
tis suæ. & ideo auferuntur fructus ab eo
qui appellat. & in deposito collocantur.
Vbi autem appellatur a sententia, quia
per appellationem extinguatur pronun-
ciatum. ut ff. ad Turpil. l. in fi. uel saltē
suspenditur ut notatur supra ti. prox. §. j.
ut nihil debeat innouari ea pendente. ut
supra cap. 1. §. ff. nihil innoua. appel. pen.
l. una & c. 2. q. 6. appellatione & c. quoties
merito subsequestratio fieri non debet
nisi tunc demum cum timetur ne posses-
sor idēq; appellans fructus depopuletur.
ut in decre. prædicta & in l. Imperator.

Summarium

- 1 Confessio quæ & cui præiudicat, & m. 3.
Confessio quæ dicatur fieri in iure,
Intellectus ad c. cum super in præsentī titulo.
- 2 Confessio ut ualida sit, quæ requirantur.
- 3 Ordinari quis non debet suis examinatione.
- 4 Procuratoris confessio quando noceat do-
mino.
- 5 Confessio advocati præiudicat parti.
Item confessio iudicis uel economi.
- 6 Confessio an reuocari possit.
- 7 Confessio reuocata non nocet.
- 8 Confessus pro iudicato habetur.

DE CONFESSIS.

Rubrica.

Quia frequenter fiunt in iudiciis
positiones ut supra de elect. du-
dum supra litis contestat. c. uno.
fiunt interrogationes à partibus ut supra
de do. & contu. prout infra de app. cum
causam. quandoque à iudice. ut supra de
postul. c. 1. infra de fide instr. cum Ioan-
nes & hæc fiunt ut partes releuentur ab
angustijs probandi. & maxime per testes

ut no. supra de iudi. §. partibus. autem in
iudicio constitutio. contingit ex his con-
fessiones in iure fieri, & ideo post ali-
quas partes iudiciorum superius expendi-
tas & ante tractatum de proba. ponitur
hic rub. de confess. ¶ Videndum est igitur
quæ confessio præiudicet, & cui. & an cō-
fessio procuratoris, advocati, syndici uel
economī, tutoris, & curatoris noceat do-
minis. Item quando ualeat confessio re-
uocari. Et an noceat si fuerit reuocata.

¶ Præiudicat confessio si fiat in iure. ut
infra eodem tit. cum super. ff. eodem tit.
l. 1. & 2. & c. eod. tit. l. una. In iure autē
fieri confessionem intelligo cum sit co-
ram iudice competente. ut supra de iudi.
at si clerici. Item præsentē aduersario. ut
ff. eodem tit. l. 1. §. si quis absente. ff. de in-
terro. ac. l. uult. Et sic intelligenda est de
cre. cum super scilicet canonicus Bethle-
emitanus accusatus fuerat de simonia &
confessus & sic depositus. unde cessant
omnia contraria. quæ assignari solent,
scilicet quod sine accusatore aliquis non
deponitur. ut 2. q. 2. nihil §. q. 2. relatum
infra de accu. super his. ff. de mune. & ho.
l. rescripto. §. si quis accusatorem non ha-
bet. Vel dic quod ibi inquisitio facta fuit
tam de eligentibus quam de electo. ut su-
pra de elect. per inquisitionem. unde cū
per modum inquisitionis consisterit de
simonia illius canonici, potuit deponi.
non tamen exautorizari. ut infra de ac-
cusa. inquisitioni. in prin. Vel dicas quod
canonicus iste testis fuerat in causa ele-
ctionis quæ uerrebatur inter duos ele-
ctos. & ex suo testimonio conficit de
propria simonia, & quia delictum suum
tangebatur delictum electi de quo principa-
liter agebatur. ideo sic fuit punitus. ut in-
fra de excep. denique in fi. Et sic non ob-
supra de or. cog. cum dilectus. in fi. & ff.
de his qui no. inf. l. Lucius. Vel expone
idem deponendum, id est, suspendendū.
Nam ex confessione extra ius facta sus-
penditur quis ab officio & beneficio. ut
infra de excess. præla. quoniam sit gra-
ue. ¶ Requiritur tamen quædam alia ut
ualida sit confessio quæ uis uerbis con-
C c tinentur.

tinentur. Maior sponte. sciens contra se.
 ubi ius sit & hostis Nec nam neget, fauor
 aut lis. in fine repugnet. Quæ singula sin-
 gulis iuribus comprobantur. ut ff. de con-
 fess. l. certum. §. minorem 31. q. 2. Lotha-
 rius. C. de iur. & fa. igno. l. error. ff. de in-
 terro. act. l. de ætate. §. 1. supra de iudi. at si
 clerici. ff. de interro. act. l. ult. & l. confes-
 sionibus. C. de lib. causa. l. interrogata. ff.
 ad le. Aquil. l. inde Neratius. §. ult. ff. de
 pact. l. si unus. §. illud. & 30. q. 2. solet quæ-
 3. Præiudicat tamen enim confessio confite-
 ri cum de facto proprio confiteatur, non
 autem nocet alteri quem facti participare
 dicit ut 2. q. 5. interrogatum. 15. q. 3. ne-
 mini. & 5. q. 1. si quis cū militibus. & 79.
 di si quis papa. & infra. de hæreti. uergen-
 tis. infra eod. titu. c. 1. Fallit in exceptis ut
 ibi. sed neque sententia lata contra unū
 præiudicat alteri qui dicitur esse parti-
 iceps. ut ff. de adulterijs. l. denunciasse. ff.
 de inoff. testa. l. posthumus. §. si quis ex
 his. ff. si serui. uen. l. loci. §. compet. Sed
 & si confessio unius non præiudicat alteri.
 sicut dictum est quo ad condemnationem.
 præiudicat tamen quo ad præsumptionem
 & famam. ut infra de adulte. si-
 gnificasti. Inuenio tamen in connexis qd
 ex quo constat de uno constat & de alte-
 ro connexorum. Nam eo ipso qd constat
 ordinatum male ordinatum constat ordi-
 natorem male ornasse & poena dignum
 esse. ut supra de æta. & quali. in ordi. præf.
 cum sit. & 81. dist. tantis. & 59. di. ordina-
 tos. Et est ratio quia non de facili potest
 prælatus ignorare uitium subiectorum
 ar. j. de reg. iur. quamuis supra de ele. in-
 nouit. C. de rescri. uen. l. quisquis. Quod
 iure est cū ipse ordinator per se exami-
 nat ordinandos secus si per alios. quod li-
 cer. ut 24. di. quando episcopus supra de
 off. archi. ad hæc. Nam sine examinatione
 non debet aliquis ordinari. ut supra de
 æta. & quali. in ordine præf. accepimus
 & 23. dist. c. 1. per totum. ¶ Procurato-
 4. ris tamen confessio in iure facta nocet domi-
 no. ut supra de postula. ad hæc infra de
 senten. & re. iudi. sub orta. Nam ex dolo
 procuratoris post litem contestata. commis-

so excipitur ut ff. de doli. excep. l. si pro-
 curator § post litem. ff. de Tribu. l. procura-
 toris. ff. de procurator. l. non solum. in
 prin. Sed contra. ff. de procu. l. si sum. §. si
 defensor. ff. de confes. l. certum. §. pen. ff.
 ad le. Aquil. l. proinde. §. 1. Nec uidetur
 uerum quod dictum est quodd dolo pro-
 curatoris noceat domino. ut ff. de doli
 excep. l. si procurator. ¶ Ad primū dicunt
 quidam quodd confessio procuratoris non
 præiudicat domino nisi super hoc habue-
 rit speciale mandatum. uel nisi sit gene-
 ralis procurator. sicut pactum procurato-
 ris non nocet domino. ut ff. de pact. l. nā
 & nocere. nec iuramenti delatio. nisi ha-
 bitum sit super hoc speciale mandatum.
 ut ff. de iureiuran. l. iulurandum. §. ult. &
 l. sequenti. Alij distinguunt inter defen-
 sorem & procuratorem. ut confessio defen-
 soris idest illius qui non habet mandatū
 non præiudicat domino sed confessio
 procuratoris cum mandato præiudicat.
 nisi dominus possit probare contrarium.
 Nam & contra propriam confessionem
 dominus audiretur uolens se docere in
 facto errasse. ut C. de iur. & fac. igno. l. er-
 ror. Verius tamē puto quodd confessio pro-
 curatoris semper obstat domino. Ar. supra
 de procura. c. 1. nec expectandū est ut do-
 minus ratā habeat confessionē eius ut ff.
 de cōd. ind. l. si procurator. & l. indebitā.
 Ad secundū aut sic dico quodd procurator
 delinquit circa iudicia & præiudicat dño.
 ut C. de proc. l. si procurator. sed dominus
 recuperat ab eo p actionē mandati quic
 quid perdit ex dolo ipsius. ut ff. de doli ex-
 ce. l. si procurator. in fine. Et hoc uerū est
 nisi procurator mādātū fines excedat. Tūc
 n. ipso iure non ualet quod fit ut supra de
 off. dele. cum olim abbas. ¶ Itē confessio
 5. aduocati præiudicat parti uel domino. ut
 infra de offi. olim. C. de erro. adu. l. 1. in
 fra de ap. cum causam. Itē confessio syndi-
 ci uel œconomi. ut infra de reli. domi. dile-
 ctus infra eo. ti. ex parte. Et idem creditur
 in tutore & curatore. ueruntamen minor
 poterit restitutionem implorare. à confes-
 sione tutoris. Sed est sciendū quodd falsis
 confessionibus respondentes. ita obligam-
 tur,

mur, si eius nomine de quo quis interrogatus sit cum aliquo sit actio. ut ff. de interro. actio. l. confessionibus. ff. ad le. Aquil. l. inde Neratius. §. ultimo. ¶ Potest autem quis reuocare propriam confessionem continenter errorem facti usque ad sententiam. ut C. de iur. & fac. igno. l. error. Et eodem modo errorē procuratoris. ut infra eod. tit. c. ult. Quod intelligitur si probetur error. ut in præmissis l. confessionibus. & inde Neratius. Et probabitur error. uel ex ipsa natura ut dicunt leges. uel per testes & instrumenta: Et est ratio quare liceat reuocare. quia non fatetur qui errat. ut ff. de confessis. l. non fatetur. sed ante litem contestatam uideatur quod liceat reuocare errorem sine aliqua probatione. ut ff. de noxali. l. electio. l. p. & etiā post si nulla sit captio aduersarij. ut ff. de interro. ac. l. de ætate. §. ultimo. quando etiam post sententiam reuocatur error probabilis. ut ff. quando actio. l. pecu. est annalis. l. 2. Sed de errore aduocati lex dicit usque ad triduum reuocari potest. ut C. de erro. aduo. l. 3. Ad quod respondeo illa factum narrat. non ius ponit. sic enim de facto error aduocati erat infra triduum reuocatus. & nihilominus potuisset reuocari usque ad sententiam ut superius dictum est. quare enim est ratio quare proprium errorem posset reuocare usque ad sententiam reuocare. non tamen alienum. id est aduocati. certe nullum. Vel aliter respondeo ad legem illam. reuocari error aduocati usque ad triduum sine probatione erroris. sed post triduum usque ad sententiam cum probatione. ¶ Confessio tamen reuocata non caret. ut l. de appel. cum causam infra centibus olim. ¶ In summa notandum quod confessus pro iudicato habetur ff. eo dem titu. l. prima. Quod plures sic ellexerunt. ut confessus per iudicis sententiam non debeat condemnari: sed sufficiat pro condemnatione sua confessus. unde. in confessum nullæ sunt partes actis: ut ff. ad leg. Aquil. l. proinde. unde confessio statim currunt tempora quæ sunt mensium. ut ff. eodem titulo. l. cer-

tum. §. ultimo & ff. de re iudica. l. debitoribus. Sed certe licet non sint aliquæ partes iudicis in cognoscendo uel in interrogando. sunt tamen aliquæ in pronuntiando uel in æstimando. ut in eadem. l. proinde. ut ff. eod. tit. l. Iulianus. Et in criminali causa certum est secundum omnes confessum damnandum esse. ut ff. de custo. & exhi. reo. l. si confessus. 2. q. 1. c. 1. & 2. In civili autem causa puto distinguendum utrum actor cepit agere iudiciario ordine. puta dato libello. Et tunc confessionem sequi debet sententia. Si autem ante libellum freus de plano confiteatur debitum nolens subire iudicium. tunc sequi debet præceptum. quia præcipere debet iudex pecuniam solui infra legitima tempora. sicut cotidie de facto seruari uideamus. Nec enim compelletur subire iudicium qui illud præueniens confiteretur. ut ff. de lega. 1. l. si domus. §. in pecunia. & ff. de iudi. l. si debitori. De præcepto huiusmodi uel simplici iussione habes ff. quod metus causa. l. ult. ¶ Item sciendum est quod si quis interrogatus à iudice non respondeat uel obscure respondeat. ita ut in certum dimittat interrogantem. perinde habetur ac si confessus fuisset contra se quod aduersarius assererat. ut ff. de interroga. actio. l. de ætate. §. si cum & §. qui tacuit. & nihil interest. De confessis in iudicio penitentiali dicam. infra de pœ. & remissionibus.

Summarium

- 1 Probatio quid sit.
- 2 Probatio unde dicatur & cui incumbat.
- 3 Negativa an & quando & à quo probari possit. & nu. 4.
- 5 Reo quando incumbat probatio.
- 6 Probatio iudici fieri debet.
- 7 Probari quid debeat.
- 8 Probationum quot species sunt.
- 9 Instrumenta an & quando improbari possint per testes & nu. 10. & 11.
- 10 Præsentia testium facit ut instrumento credatur.
- 11 Testes & instrumenta an parum vim habeant.

- 12 Testes quot requirantur ad improbandum instrumentum.
 13 Probatio quando facienda.
 14 Probat uterque actor & reus in duplicibus indicijs.
 15 Limites & census qualiter probentur.
 16 Literis episcopi an sit credendum. & an literis abbatibus, conventibus, & capituli.
 17 Instrumento principis creditur in provincia aliena si hoc habet consuetudo.

DE PROBATIONIBVS. Rub.

Dictū est supra de confes. sed quia frequētibz in iudicijs promptas habent rei negationes, & contra negantes necessariē sunt probationes. Ideo de eis diligenter est attendendum. Videamus ergo quid sit probatio. unde dicatur quis debeat probare. cui. quid. quā. liter. & quando. Probatio 1^a est rei dubie per argumēta ostensio. sic diffinit Azo. in summa. sic & Damasus in summa sua. Sed huic diffinitioni obstat infra de ver. signi. forus. §. cā aut argumēto aut probatione constat. quoniam argumentum nunquam testibus nunquam tabulis dat probationem. sed sola inuestigatione inuenit veritatem ut dictū est. & dicitur argumentum quasi arguē inuentum. probatio autem testibus & fide tabularum constat. Vnde & si hęc diffinitio locum habeat in his quę probantur per instantiam disputandā, nō tamen locum habet in his quę probantur in iudicio, illa enim probantur per testes uel instrumenta & plerumque per pręsumptiones & indicia. Vnde sic diffinitio. Probatio est rei dubie per testes uel instrumenta & plerumque per indicia & pręsumptiones ostensio. Plerūque ideo dixi, quia & si in causis pecuniariis & ciuilibus pręsumptiones & indicia probent. ut C. de fide instr. l. sicut infra de pręsum. per totum. ita ut per eas si certē fuerint uel uolentē ad sententiam procedatur. ut 31. q. 1. dixit infra de pręsum. literis. ff. de his qui sui uel alie. iuris sunt. l. filiū. non tamen in criminalibus ad condemnandum sufficiunt. quia in criminalibus nō proceditur ad pēnā ex pręsumptionibus ut infra de pręsumpti. literas.

ff. de pz. lab. senten. 2. q. 1. primo dñs essent indicia indubitata & luce clariora ut C. de probal. scient. 4. Dicitur autem probatio 1^a à probe aduerbio. probē enitit facit qui probat quod intendit nam per hoc pēnas nō probantiū euitat. Debet probare actor qui aliquid asseuerat. ut. ff. eo. ti. l. ei qui dicit incumbit probatio. & hoc de iure regulati. quia negātis factum nulla ē probatio. ut 6. q. 5. actor supra de electione memorie maguntin. C. de probati. l. actor supra de renū. super hoc. Hoc tamē fallit in casibus si negatiua habeat implicite affirmatiuam. ut supra de renū. super hoc. Et ideo sic sub audiendum est. negantis factum nulla est directā probatio. ut infra eo. ti. quoniā contra falsam. alias enitit indirecta probatio admittitur ut infra eo. ti. tertio infra de testi. series. ex tenore. C. de contrahē. & consil. optimā. Item fallit si pręsumptio sit pro actore. ut in casu legis. C. de proba. siue possidetis. Ideo aut negatiua simplex per rerū naturā probati nō pot. quia quod non est nec genus nec speciē habet nec circūstācias neq; causas quā in probatione necessaria sunt. ut infra de testibus cū causa. in auth. de testi. §. 2. colla. 7. alias sola testis nullus est momenti ut. 4. q. 3. §. item in criminali. & §. solam. C. de testibus. l. sola. Item fallit ubi quis negat ius. ut. ff. de proba. l. ab ea parte. ut cum quis dicit aduersarium suum de iure prohibitum. uel cum dicit aliquid sibi competere quod est contra ius commune. ut. ca. di. contra morem. Item factū negatiuū probari non pōt. sed dictū negatiuū sic ut infra eo. ti. tertio infra de despo. impu. ex literis. 31. q. 2. Lotharius. Item negatiua probatur per iuramentū quod indefectū probationum deferē qñq; actori qñq; reo ut not. supra de iur. calum. §. pręstatur in fi. & notabo plenius infra de iureiur. Item incūbit negati probatio. cū natura negationem impugnet. ut cū quis negat hominem sanx mentis. quia ex natura contrarium pręsumit probare habet hominem furiosum. ut. C. de codicili. l. nec codicillos 3. quęstio. 9. iudicas. Item natura impugnat dictum illud.

lius qui dicit se indebitum soluisse. Nemo enim creditur ita resupinus ut facile pecunias suas iactet. & indebitas effundat. & ideo neganti debitum & asserenti indebitum incumbit probatio. ut ff. eo. tit. l. cum de indebito. §. si uero. Item incumbit neganti probatio si degationem impugnet honestas. ut cum uxor negat se quæsiuisse de bonis uiri. debet probare se aliunde quæsiuisse ne incidat in suspicionem turpis questus. ut ff. de do. inter ui. & ux. l. Quintus cutius. & C. eo. tit. l. etiam. Quod & in prælato dici potest cum queritur an de bonis ecclesiæ uel aliunde quæsiuerit. ut C. de epi. & cle. l. sacrosanctæ. & in autem. ibi signato licentiam. † Quod autem superius dixi auctori incumbere onus probandi. auctorem large intelligas ut in eo comprehendas accusatorem & reū exipientem. Nam reus actor efficitur est in excipiendo. ut ff. eo. tit. l. exceptionibus. Quod uerum est si reus in excipiendo aliquid asserat. ceterum si neget ut cum proponit exceptionem non numerate pecuniarum. non ei incumbit probatio ut probet non numeratā. sed creditori ut probet se numerasse. ut C. de non nu. pe. l. si ex cautione. Item appellatione actoris intelligere reum qui licet non opponat exceptionem dicit tamen ipso iure deficere intentionem actoris dum contendit se soluisse. ut C. eo. tit. l. 2. Habet igitur probare actor accusator excipiens dum excipiendo aliquid asseuerat scilicet dum dicit actorem nullam actionem habere. Sed & denunciator qui aliquem super crimine denunciatur puniatur alioquin de calumnia. ut infra de calū. ca. l. 3. extra ordinarie tamē. cū ratio non sit in hac certa pena statuta ut supra de officio dele. de causis. Itē & qui aliquid obijcit electo confirmatio uel consecratio. ut infra de accu. super his. sed & promotor inquisitionis uel adiutor si ad ipsius denūciationē commissā sit inquisitio. alioquin de falsa denūciatione puniatur ut dictū est. & eo a processu & testificando repulso. si is contra quem inquirendum est fuerit infamatus. nihilominus inquiretur ut infra de accu. & in qui. cū oporteat. Et quod pu-

njendi sunt falsi nuntiatores probatur. C. de ac. & inscrip. l. ea quidem. ff. ad turpill. se. con. l. ab accu. §. nuntiatores. & C. de curiosis. l. 1. lib. 12. §. Iudici faciendā † est probatio ut. x. q. 7. plerique. C. ob tur. cau. l. 1. 4. q. 3. §. item in criminali. in uer. si testes. ff. de proba. l. quinquaginta. in si. fides enim relegationi iudicarie debetur. ut C. de testi. l. eos. Nam ipse magis scire potest quanta fides sit testibus adhibenda. ut ff. de testibus. l. testium fides. sed præsenre aduersario. ut C. testi. l. si quando. §. sed cum infra ti. proxi. in nomi ne domini. §. Id autem † probandum est quod probatum probantem adiunget. ut C. de proba. l. ad probationem. ut si quis ad probationē domini probantem inducere facit locationis nō. n. sufficit ad probationem domini facta locatio. ut infra de fide instr. c. inter dilectos. C. loca. & con. l. ad probationem. Species probationum
8 sunt sex. † Probatur enim aliquid per rei euentiam ut cum quis in crimine deprehenditur. ut l. di. si quis diaconus. 81. di. si clericus & c. presbyter. ff. de ritu nup. l. palam. §. qui in adulterio. Non tamen sufficit sola deprehensio sed requiritur etiam conuictio. ut in prædicto. c. si quis diaconus supra de iur. cum non ab homine. C. de defen. ciui. l. 7. in prin. Sed quamuis ad cōdemnandum non sufficiat sola deprehensio ut. x. q. 1. nos in quenquā. sufficit tamen ad infamandum. ut in d. l. palam. §. qui in adulterio. Item secundo cum quid ita notorium est quod nulla posset tergiversatione celari. ut infra de accu. euentia. x. q. 1. manifestæ. qui Lotarius. §. in manifestis. & c. de manifesta. & c. scelus. supra de filijs presby. quoniam. infra de purg. cano. c. cum dilectus. Tertio famam. ut 4. q. 2. item in criminali. in uer. literis sepe. infra ti. proxi. tam literis. Quarto per presumptionem. ut 17. dist. peruenit. 64. di. multis. infra de coha. cle. & mulie. si quisquā. in aut. ut liceat m. & auiz. §. pen. C. de adult. l. si quis in autem. si potest tres. Quinto per iuramenti declarationem. ut 16. q. 3. dilectio. ff. de iur. rei. utand. l. manifestæ. C. de rebus cre-

di. l. in bonæ fidei, infra do. ti. sicut Sexto per instrumen. ut infra de fide instrumē. per totum. quorum nomine testes intelliguntur. ut infra de testi. co. peruenit. ff. de fide instru. l. 1. ff. de uer. signi. l. motio- nem. §. instrumentorum. Hoc tamen notabis quod probatio tollit & uincit præsumptionem. ut infra de præsump. quia. ff. quod metus causa. l. non est uersimile. si- cut & præsumptio præsumptionem ut. ff. de in iure. reli. l. diuis. ¶ Sed queritur illud de quo frequenter in iudicijs dubitatur ꝑ an per testes probari possit contrarium eius quod in instrumento publico cōtinetur. Et uidetur quod sic ut infra eod. c. tertio infra de fide. instru. cum Ioannes Eremita. C. de proba. l. cum precibus. C. de contrahen. & commit. sti. l. optimum. C. de non nu. pe. l. aduersus. Et generali- ter dicit auctoritas. In ore duorum uel triū fiat omne uerbum ut infra de testi. licec. 2. q. 4. c. 1. §. 1. infra de testibus cum a nobis. Nec mirum. Nam uox uiua præfer- tur, mortua ut in auth. de fide instru. §. si uerò aliquid tale. coll. 6. ꝑ & probatur in fra c. tit. post cessionem. & c. in præsentia. Præsentia testium facit ut instrumento cre- datur. ut infra de fide instru. ca. 2. supra de procu. alia 6. r. dicit episcopus. 12. q. 2. sine exceptione. in auth. de fid. instr. §. si quis igitur. & §. sed & si quis. colla. 6. & in au- then. de hære. & falci. §. si uerò obstant. & per eos qui falso interfuisse dicuntur po- test improbari instrumentum ut. ff. que- madmo. test. ape. l. t. in fi. & in auth. de fi- de instru. §. si uerò moriantur. ꝑ sed con- tra licet enim dicatur quod parē uim ha- beant testes & instrumentum. ut C. de fi- de instrumen. l. in exercendis. Inuenio ta- men plerisque ualidiorem esse probatio- nem instrumentorū quā testium. ut in mandato probando ut supra de off. deleg. cum in iure. C. de man. prin. l. una. Item in licentia. ut 7. dist. extraneo. & c. se. C. de episcop. & cleric. l. si qua per calumniam §. ult. in auth. quomodo opor. ep. §. nō al- ter. colla. 2. 8. q. 1. c. uno Item in fidei con- fessione. ut. r. ult. saluberrimum. Item in electione supra de elec. quia propter. Itē.

in cōuentione rei ecclesiasticæ. ut. x. quæ. 2. hoc ius porrectū. Item in ætate. ut. C. si minor se ma. dixit. l. si alterius in fi. Item in non numeratæ pecuniz confessione. C. de non nu. pecu. l. generaliter. Idem in probatione census. ut. ff. de probat. l. cen- sus. ¶ In his igitur & consimilibus uide- tur quod per testes improbari non uale- ant instrumenta. cum tamen ualidior sit probatio instrumentorum quā testium si- cut dictum est. Nec mirum. nam memo- ria hominum labilis est ut. ff. de arbi. l. si arbitri. & idē testes ex tractatu tempo- ris uariare solent. ut. ff. ad Carbo. l. 3. §. dux. ff. de dam. infe. l. qui bona. §. ult. ¶ Solutio cōtra quodlibet instrumentum seprobari potest per testes per. l. illa. C. ex. l. cum precibus. Fallit in inuentario. ut. C. arbi. tute. l. ult. Et hoc propter ni- miam eius solemnitate. Item fallit cum mulier fateatur in instrumento se pecuniā accepisse pro intercessionem quam fecit. contra hoc instrumentum probari nō pōt ut. C. ad uell. antiquæ. & hoc ideo quia per hanc confessionem mulier tollit sibi priuilegium Velleiani quod facilius tol- litur quam ius commune. Nam si quis cō- fiteretur in instrumento sibi pecuniam nu- meratam. non ei tollitur ius commune per quod excipi potest de non numerata. C. de non nu. pecu. l. aduersus. & l. in con- tractibus. ꝑ Secundo uidendum est de nu- mero testium scilicet quot testes requirā- tur ad improbandum instrumentum. Et est dicendum quod quatuor. Cum enim ta- bellio habeatur loco duorum testium. ut. ff. de testamen. Domitius unde. facit quā- doque plenam probationem. ut. C. ad le. Cor. de fal. si quis decurio. necessariū est ut tot sint testes excedentes numerū duo- rum duorum. quod per se faceret pro- bationem. ut infra de fide instru. cum. Io. Eremita. Sed quid instrumentum habeat testes inscriptos. qui si instrumentū de- fendant. Dico quod testes improbantur excedere dicunt illos in duobus admi- nus. ¶ Innumero autem testium qui sunt pro instrumento computabitur ta- bellio pro duobus. ut dictum est.

¶ Restat

¶ Restat uidere quando probatio faci-
 13 cienda sit. † Et est sciendum quod declinatorie iudicij in initio proponendæ sunt. Declinatorias uero quæ contra iurisdictionem iudicis opponuntur, ne si eis scietur omisiss ad alia procedatur, uideatur quis in iudicē consentire ut. C. de excep. lult. & ut no. in recusatione iudicis. supra. de dila. §. sunt & aliz in fi. illius. §. eo. tñ saluo, q. non uidetur in iudice consentire qui ed. sibi genus desiderat actionis ut. ff. de iudi. l. non uidetur in iudicem. Sunt etiā probandæ declinatorie similiter in initio. Prius est enim ut sciatur de iurisdictione iudicis & deinde ad consequentia procedatur. Verū tamen si ex ignorantia exceptiones huiusmodi omittantur etiam post sententiā latā locum habēt. ut. Caut. ante. cōpe. iudi. lult. infra de sen. & re iudi. ad probandū. ¶ Dilatorie proponendæ sunt & probandæ ante litē contest. ut infra de sen. & re iudi. inter monasteriū. infra. de excep. pastoralis. C. eo. tit. l. pen. Dilatorie solutiones proponendæ sunt in initio causæ. Initium causæ appellatio lit. conte. ut. C. de iur. cal. l. 2. Respon. 1. §. ul. Probandæ uerō postquam actor intentionē suam fundauerit. ut. C. eod. tit. l. exceptionem. si tamen reus non didicit testificata. ut dicam. infra rit. proxi. Actor debet probare intentionē suā post litem contestā. Reus probabit exceptiones suas. s. peremptorias postquam actor intentionem suā probauit. ut. C. de exce. l. si quidem. C. sententiam rescin. non posse. l. peremptorias. & C. de præscrip. l. 6. tēpo. l. emptor. Quod autem lex illa si quidē. & C. eo. ti. exceptionē uelle uideatur quod reus debeat contestari ante probationē actoris. puto quod illa cōtestatio ex uolūtate nō ex necessitate fiat. Sūt & quidā perēptorie. quæ post sententiam opponi possunt & probari ut sunt exceptiones illæ per quas contenditur iudiciū retro nullū. ut est exceptio falsi procuratoris. ut supra de procu. in nostra. C. eo. tit. l. licet. ff. de iudi. l. licet. l. ex exceptio falsi. ut infra de cri. fal. super eo. ff. de iud. l. si prætor. §. Marcellus. C. si ex falsi. instr. l. ul. & l. 1. & 2. infra. de sen. & re iud.

cum. l. 1. & A. & in quibusdam alijs casibus quos notabo. infra de excep. ¶ Illud in sū
 14 ma † notandū est quodd sicut se habet exceptio ad accusationem quod ad modū probandi. id est. sicut probata intentione actoris deinde probanda est exceptio peremptoria. ut superius dictum est. sic se habet replicatio ad exceptionem ut probata exceptione replicatio probetur. uel simul probet uterq. Excipiens & replicans. ut infra de præscrip. illud. sic tamen ut postea probans non didicerit testificata prioris alioquin secus. Contingit tamen aliquando quodd propter præsumptionem facientem pro actoris non admittitur probatio exceptionis sed replicationis. ut si repetam a te beneficium meum. tu excipias quodd renunciaui sponte. ego replico quodd eo actē. tunc quia non est uerisimile quodd sponte renunciauerim admittitur in ea probatio. ut supra de renun. super hoc. Quod autē dixi posteriorē non probare si iā dicit testificata prioris intelligo uerum esse per testes. Nā per instrumenta potest quis probare. ut infra de si. instr. cū dilectus. In summa notabis quodd in duplicibus iudicijs probat uterq. ut infra. eo. tit. ex literis. ¶ Item probatur aliquando per aspectū. ut infra. eo. ti. proposuisti. ff. de uē. inspi. l. in prin. C. finitū regū. l. 2. ff. eo. l. si irruptioni. 16. q. 3. inter memoratos. Nec ob. quod alias dicitur quod oculus plerumque fallitur. ut infra eo. ti. causam. 27. q. 1. nec aliqua. Nam & si plerūq. fallatur. frequentius tamē nō fallitur. Nā signius irrat animā dimissa per aures. quā quæ sunt oculis subiecta fidelibus. ut in li. de gradi.
 15 ad fi. ¶ Itē probantur † limites per libros antiquos. ut infra eo. ti. cū cā. Et cēsus per libros cēsuales. ut infra de præscrip. ad aduentum. per instrumenta priuata ab archiepis publico producta. ut. C. de fide instrum. in autem. ad hæc 30. q. 1. peruenit probatur per abbreviatam notarij defuncti unde complenda est. & ad instrumentum publicum reducenda. ut infra de si. instrum. cap. ul. non autem per priuatas scripturas. ut. C. eod. titu. l. instrumenta. nisi habeant subscriptiones

trium testium. ut. C. de fide instrument. l. comparationes. Vnde uerfus cautio priuata cum trino teste notata. Hoc ius est natura quod cautio publice facta. ¶ Vltimò quæritur an credatur literis episcopi. Et uidetur quoddam sicut infra eod. xi. post cessionē 11. q. 3. curæ infra de fidei iussu. peruenit 71. dist. extraneo & ca. sequentibus infra de fide instrumen. c. 1. Nam & creditur literis abbas. ut 19. quæstio. 3. statumus. Literis etiam conuentus. ut infra eod. tit. tertio. Literis capituli. ut infra de appell. significauit 73. dist. in nomine domini. Item creditur sigillo episcopi atheni. ut 19. q. 1. c. 1. & 2. ¶ Creditur instrumento principis in provincia aliena si hoc habeat consuetudo regionis. ut infra de fide instrumen. cum dilectus. Et satis credo quod credendum sit literis episcoporum præterquam circa acta iudiciorum. ut infra eod. tit. quoniam contra falsam. Sed opponitur cum uox uiua præferatur uoci mortuæ. ut in authen. de fide instr. §. si uero aliquid tale. Quale non creditur episcopo dicenti aliquem excommunicatum. ut 6. q. 3. si tantum & c. placuit. & creditur ei scribenti. ut in c. curæ. Respō deo. scribenti iure ordinario creditur. ut iudici de eo quod sit coram eo tanquam coram iudice. & sic loquitur. capit. curæ. Ei autem dicenti id quod nouit ut homo & contentiosè dicenti tanquam parti nō creditur & sic loquitur. c. si tantum & infra titu. proximo. cum tu fili.

Summarium

- 1 Testes qui esse possunt.
- 2 Considerari qua in testibus debeant, & numero. 8.
- 3 Seruus an testificari possit.
- 4 Farmina quando à testimonio repellatur.
- 5 Minor an ad testimonium admittatur.
- 6 Furiosus & mente captus à testimonio repellitur.
- 7 Testis qui non est bona uite & fama non admittitur.
- 8 In fidelis contra fidelem testificari non permittitur.
- 9 Testimonium an & quando quis ferre possit

in causa sua principaliter uel secundario. & num. 10.

- 11 Index recusari potest in causa consimili cum litigatore.
- 12 Pater & mater an & quando sint idonei testes pro filiis uel è contra.
- 13 Testimonium dicere aduersus coniunctos suos quæ persona non coguntur.
- 14 Testes quando duo sufficiant, & quando non.
- 15 Iurare debent testes dicere ueritatem quam conuertunt.
- 16 Testes quando sint regulariter producendi.
- 17 Testes produci possunt usque ad tertiam productionem uerbum productio, quomodo intelligatur.
- 18 Auc. de his qui ingredi, ad appellan. §. quia iuratur. colla. 5. an sit derogatum.
- 19 Infinitus est evitanda.
- 20 Testes in quibus concordari dicuntur.
- 21 Testes singulares an & quando probent.
- 22 Testes quando dicantur singulares.
- 23 Testes an publicatis attestationibus produci possint, & nu. 23.
- 24 Testes noni an & quando admittantur.
- 25 Nouæ assertiones uel noni articuli ex ueteribus articulis dependentes quæ sint.

DE TESTIBVS. Rubr.

Diximus supra de probationibus in genere. Nūc de ipsis in specie uideamus. Et primò de testibus. postea de instrumentis, eo quod uox uiua ualidior est quam mortua. ut in autem. de fide instrumen. §. si uerò. Hoc igitur ordine procedamus. ut discutiamus qui possunt esse testes. qui non. quot testes requirantur. quæ iurare debent. quando sint producendi. quotiens quæ diuersitates testimonijs noceant. & an post publicationem possint testes produci. ¶ Possunt ¶ esse testes qui non prohibentur. Nam editum de testibus prohibitorium est. ut. ff. eod. ti. l. 1. sic editum de procuratoribus. ut. ff. de procu. l. mutus. sicut & editum de matrimonio contrahendo. ac infra de spon. cum apud. Prohibitorium scilicet certarum personarum. generaliter autem permissorium licet aliter ponatur

natur & aliter significet hoc uerbum pro
 hibitorium. in li. de interdic. §. interdi-
 ctorum. ff. de interdic. li. i. ¶ In testibus
 1 ¶ sex potissimè consideranda occurrunt.
 Condicio, sexus, ætas, discretio fama. Et
 fortuna, fides, in testibus ista requiruntur. cõ-
 ditio, an sit seruus uel liber. seruus enim
 à testimonio repellitur, nam sæpe seruus
 metu dominâs testimonium supprimit
 ueritatis ut infra de uer. lig. forus. §. testes
 4. quæst. 3. §. item in criminali. in uerbo li-
 beri. & 3. q. 5. accusatores. C. eo. tit. l. quo-
 niam liberi. seruata tamè distinctione au-
 thenticæ. C. eo. ti. si uerò dicatur. Fallit
 tamen hoc cum de facto serui quæritur.
 non tamen pro domino nec contra domi-
 num. ut. 4. q. 3. §. item in criminali. in uer-
 item serui. Item admittitur in defectu te-
 stium sed cum tormentis. ut. 4. q. 3. §. item
 8 in criminali. in uer. icẽ serui. ¶ Sexus. quia
 scēmina non admittitur ad testimonium
 in criminali. ut. 3. q. 5. mulierem. Er est
 ratio, quia uarium & mutabile cor sem-
 per scēmina producit. ut in prædicta de-
 cre. forus. §. testes. In ciuilibus autem ad-
 mittitur ut. 1. q. 3. §. ex eo. & ff. eod. tit. l.
 ex eo. In criminalibus uerò mulieres ad-
 mittuntur ad testimonium cum ciuilitate
 agitur de crimine etiam contra clericos.
 ut infra eod. ti. quoniam. & c. tam literis.
 Aetas. quia minor 14. annis non admitti-
 4 tur in ciuilibus. ut. 4. q. 3. c. 1. ¶ In crimina-
 libus autem minor. 20. ut. 4. q. 3. c. 1. §. icẽ
 in criminali. in uer. item in testimonium.
 5 ¶ Discretio quia furiosus & mente cap-
 tus à testimonio repellitur sicut ab offi-
 6 cio iudicandi. ut. 3. q. 7. §. tria ¶ Fama ut
 infra eo. tit. testimonium. Nam si uita bo-
 na defuerit fide carebit. ut in decre. forus.
 in fi. Fortuna. utrum sit locuples uel ege-
 nus. ut. 4. q. 3. §. item in criminali. in uer. si
 7 testes. ¶ Fides. quia infidelis contra fidelẽ
 non admittitur. ut. 2. q. 7. si hæreticus. 2. q.
 q. 4. ipsa pietas nec tenet lex. C. de hære-
 ti. quoniam in fi. Item non obstat infra
 eod. tit. iudei. quod enim ibi dicit cum illi
 8 & c. factum notat non ius ponit. ¶ Ideo
 autem dixi sex potissimè consideranda.
 quia & alia sunt consideranda scilicet an

sit odiosus ex crimine. ut in auth. eo. ti. §. si
 9 uero odiosus. ¶ Item non admittitur quis
 ad testimonium in causa sua principaliter
 uel secundario. ut. C. eod. ti. l. omnibus.
 unde uenditor in causa rei uenditæ nõ ad-
 mittitur pro emptore. quia propria uen-
 ditoris causa uidetur. neq; debitor in cau-
 sa pignoris pro creditore. ut. ff. de appel. l.
 ab executore. §. alio condemnato. & ff.
 10 quando appel. tit. l. 1. §. sed si alius. ¶ Fal-
 lit hoc in legatarijs & fideicommissarijs
 qui serunt testimonium in causa testim.
 cum agitur de hæreditate non de legatis
 & fideicommissis. Nec obstat quod alius
 dicitur hæres sibi iudex & testis inueni-
 tur. ut C. de fideicom. l. ul. ibi enim impro-
 prie loquitur scilicet cum iuramentum de-
 fertur hæredi. Item fallit collegijs & cor-
 poribus quorum aliqui in causis uniuersi-
 tatium ferre testimonium possunt. ut. 1. q.
 q. 2. super prudentia infra eo. ti. in super. &
 c. cū nuncius & hoc ideo quia causæ uni-
 uersitatum non sunt singulorum & si co-
 mode tangerent singulos ut. 1. q. 2. qui ma-
 numittitur. ff. quod cuiusque uniuers. l. si-
 cut municipium. Item obscuro & ignoti
 non admittuntur nisi cum torment. ut in
 auth. eo. tit. §. sanctissimus. Item execu-
 tores negociorum. ut infra eod. tit. in super.
 & ff. eo. ri. l. ul. Item non admittitur quis
 in causa communis quia causa communis
 duorum utriusque est. ut. ar. ff. de rit. nup.
 l. illud & hoc probari uidetur. C. eod. tit. l.
 quoniam lib. ri. §. idem iuris. licet quidã
 illud referant non ad primum dictum le-
 gis. sed ad secundum. Et idem dico in so-
 cio criminis & particeps. ut in l. quoniã.
 in priu. & 4. q. 3. §. item in criminali. in
 uer. item liberi infra eod. ti. ueniens. Nec
 ob infra eo. tit. quoniam. Nam illud spe-
 ciale est in causa denunciationis. Vel ibi
 admittatur socius criminis ad præuentionem
 11 nem ut infra de adul. significasti. ¶ Nam et
 iudex recusari poterit in causa consimili
 cum litigatore. ut infra de iudi. causam.
 creditur tamen socijs criminum in excep-
 tio. ut 69. di. si quis papa. 6. q. 1. si quis cū
 militibus 15. q. 3. nemini supra de cõfess.
 12 ca. 1. ¶ Item generaliter parentes & filij

in infinitum eōdem se testimonium non ferunt. ut. C. eo. ti. l. parentes. Item & pro testimonium nō ferunt generaliter enim verū est quod pater filio & filius patri idoneus testis non est ut. 4. q. 3. item in criminali in uer. item testis. & ff. eo. ti. l. testis. Nomine autem patris & mater continetur. sicut & patrona nomine patroni. ut ff. de uerb. sig. l. patroni. Causa-liter tamē admittitur ad testimonium pater & mater pro filio scilicet cum queritur de aetate uel de natiuitate. ut. ff. de proba. l. etiam infra qui fil. sunt leg. transmissio. & ca. per tuas. Item ubi agitur de impedimento matrimonij ratione consanguinitatis & affinitatis ut infra eodem titulo. quoties infra de sen. & re iudic. tenor. infra qui ma. accu. pos. uidetur 30. quæ. 6. ca. 1. & 2. Ceterum si agatur an matrimonium sit contractum uel non. tunc admittuntur cum distinctione infra eo. ti. super eo. Item in testamento ut. ff. de testa. l. qui testamento. §. per contrarium. insti. de testa. §. in testibus. Item pater & filius. Item duo fratres in eodē testamento testes esse possunt. ut. 4. q. 3. §. item in criminali.

13 In uer. item pater. ¶ Quendam tamen per sonæ sunt quæ aduersus coniunctos suos testimonium dicere non coguntur. ut. 4. q. 3. §. Item in criminali. in uer. Item lege Julia. Item de domo actoris uel accusatoris testes produci non debent suspectum est enim in ea re domesticum testimonium. ut. 3. q. 5. per totum. C. eo. ti. l. etiam. ff. eo. ti. l. pe. 4. q. 3. §. item in criminali. in uer. item in iure ciuili qui autem sicut domestici leguntur. ff. de pœ. l. respiciendum. §. furta. ff. ad Sylla. l. si uir. ff. de re mili. l. qui cum uno. C. de quæstionibus. l. pridem. ff. de adil. edic. l. ædiles. §. familiar. ff. de religio. l. familiaria. Item omnes illi qui suspecti sunt in iudicando de quibus dicā infra de app. & recu. suspecti sunt in testificādo de quibus dicam infra de appel. & recu. suspecti sunt in testificando quia testes absque suspitione & infamia esse dicunt ut. 2. quæstio. 7. testes. Hij tamen omnes qui de iure repellī possunt admit-

tendi sunt si is contra quem producuntur eorum testimonio in alio iudicio uetus fuerit. nisi inimicitias post modum exortas docuerit. uel aliquid legitimum post emergens seu correctionem. ut. 4. quæstio. 3. §. item in criminali. in uer. item si quis testibus. & C. eod. titu. l. si quis testibus.

14 ¶ Duo tamen testes ad minus sunt necessarii. ut. ff. eodem titu. l. ubi. & 4. quæstio. 3. §. item in criminali. in uer. sic. item ubi. nam in ore duorum stat omne uerbum. ut. 2. quæstio. 4. §. 1. cap. 1. Hoc fallit in quibusdam casibus in quibus plures requiruntur. ut cum præsul. cardinalis accusatur ut. 2. quæstio. 4. præsul. Item in testamentis requiruntur septem. ut. C. de testamen. l. hac consolatissima. In codicillis quinque ut. C. de codicil. l. ulri. & l. si unus. Nisi forte illa correctio uideatur infra de testa. cum ff. & ca. relatum. Quidam tamen dicentes hoc durum esse ut ex illis decret. tot leges rollantur. ut supra de elec. cum ana. & C. de inoff. testamen. l. si quando intellexerunt decre. illas in relictis ecclesijs in quibus minus solennis uoluntas requiritur sicut inter liberos. ut C. familiar. c. secund. l. ulri. C. de testamen. l. hac consulatissima. & in falcidia ut. C. ad legem fal. in authenti. similiter. Alij autem dixerunt leges illas locum habere cum agitur in foro seculari. Decret. cum agitur in foro ecclesiastico. Item exiguntur quinque testes in donationibus causa mortis. ut C. de dona. causa mortis. l. ulri. Item quinque cum quis debitor in scriptis. uult probare per testes se soluisse. ut. C. eodem titu. l. testium. Vnus autem testis in causa non sufficit. ut. 4. quæstio. 3. §. item in criminali in uer. unus uerō. Nam dictum unius nec iustificat nec condennat. ut. 33. quæstio. 2. admonere.

¶ Sed et hoc fallit. C. de crimi. fal. l. si quis decurio in authenti. de fide instrument. §. si uerō moriantur. ff. de dote præle. l. Theopompus. Generaliter tamen dico quod unus testis facit præsumptionem. ff. quemad-

quemadmo. testa. aperiantur. l. r. in fi.
 Præterea si duo faciunt plenam probatio-
 nem ergo unus facit semiplenam. Item
 creditur unus testimonio in omnibus his
 in quibus alteri præiudicium non infer-
 tur ut puta si dubitetur de baptismo alicu-
 ius uel an ecclesie sit consecrata. ut de cō-
 secla. distine. 4. paruulos. & c. cum itaq;
 15 ¶ Jurare debent testes & dicere uerita-
 tem quam nouerunt. ut 3. quæstio. 9. hor-
 tamur. Nec admisceant falsum. ut 2. q. 4.
 nullam. nec de suo aliquid adijciant nec
 quod bonum uideretur addant. ut 3. q. 9.
 pura. Item quoddam dicant pro utraq; par-
 te: ut 14. q. 5. non sanē. Cum uerō agi-
 tur de impedimentis matrimonij scilicet
 de consanguinitate & affinitate. tunc
 testes præstent iuramentum continens
 duo auditum & credulitatem. Debent
 enim dicere se ita a maioribus accepisse
 & ita credere esse: ut infra eodem titu-
 lul. quotiens. & 27. q. 6. de parentela.
 Hodie tamen necessarium est quoddam
 qui testificatur uiderit aliquos in gradi-
 bus constitutos: ut infra eodem titu. li-
 cet ex quadam, in fi. In inquisitione au-
 tem forma iuramenti testium est ut super
 crimine dicant ueritatem plenam:
 ut infra de simo. licet Hely. Si uerō su-
 per statu ecclesie inquiretur tunc forma
 duplex est. Nam aut iurat dicere uerita-
 tem de his quæ scit uel credit in eccle-
 sia reformanda exceptis oculis. ut su-
 pra proxi. uel respondebit ad interrogat-
 16 ta. ¶ Producentur & sunt regulariter in
 principali post litem contestatā. Regula-
 riter ideo dixi. quia casualiter secus: ut
 not. supra ut lite non contestatā. §. 1. & 2.
 In principali ideo adiecti: quia in emer-
 gentibus quæstionibus, & in dilatorijs
 exceptionibus possunt testes ante litem
 contestatā. produci: ut cum suspicio iudici
 opponitur. coram arbitris probatio of-
 fertur: ut supra de offi. delega. suspicio-
 nis. Item cum opponitur de suggestio-
 ne falsitatis uel suppressione ueritatis. si-
 cut in his & consimilibus quilibet po-
 test exempla per se notare. Quando au-
 tem testes actoris & testes rei produci

debeant post lit. conte. no. supra hic pro-
 17 xi. §. actor. ¶ Testes produci possunt & ut
 que ad tertiam productionem ut infra eo.
 titu. in causis sed hoc uerbum productio
 duobus modis consuevit exponi. uno mo-
 do sic. Productio, id est, dilatio, unde
 tres productiones dari debent pro testi-
 bus. id est tres dilaciones in quibus fieri
 possunt multæ testium productiones. id
 est, inductiones & presentationes quar-
 ta autem dari non debet nisi cū solemnitate
 legali. infra eo. ti. in causis infra eo. ti.
 c. pe. in aut. eod. ti. §. quia uerō. coll. 7. Et se-
 cundum hoc intelligi potest quod dicitur
 in lege antiqua. ff. de scrijs. l. ult. q. pro sin-
 gulis necessitatibus singulæ dilaciones da-
 ri debent, uerum est usq; ad tres & quar-
 tam cum sollemnitate ut dictum est. Alio
 etiam modo exponitur hoc uerbum pro-
 ductio id est presentatio testium. ut sic hoc
 uerbum productio significet id quod uer-
 bum sonat. & simile. ff. de uerbo. sig. l.
 cum enixa. ff. iudicatum solui. l. iudica-
 tum. Nam cum presentio iudici aliquos te-
 stes recipiendos dicitur una productio. cū
 presentio alios dicitur secunda productio.
 tres ergo tales productiones fieri possunt
 sub una tamen dilacione. quarta uerō non
 nisi cum sollemnitate legali ut dixi. Et no.
 quoddam secundū primam expositionē quod
 dicitur de quarta genera exempli dicitur.
 Idem est de quinta & de sexta & de ulte-
 riori ex necessitate tamē. quia ut superius
 dictum est pro singulis necessitatibus sin-
 gulæ dilaciones cum causæ cognitione dā-
 dz sunt. non enim facile amplius quam se-
 mel dilatio dari debet. ut 3. quæstione 3.
 §. spatium. Sed puto in hoc seruari debe-
 re quod obtinet in causis de facto cum
 enim aliquis uult probare per testes. col-
 ligere debet omnes testes quos tunc ha-
 bere potest & dicet iudici. Istos re-
 presento pro prima productione. Item col-
 liget alios & presentabit pro secunda.
 Item alios pro tertia. omnes tamen sub
 una dilacione. sed iudex tescrare po-
 terit multitudinem testium effrenatā. ut
 infra eod. ti. significauerint. Legalis autē
 sollemnitas hæc erit. quia iurabit is qui pe-

tit quartam productionem quod non fuit percunctatus dicta testium per se vel per alium nec petat quartam productionem per aliquem dolum, machinationem, vel arte sed propterea quod non ualuit uti testibus quos producere intendit. ut in autem.

18 eo. tit. §. quia uero multi. ¶ Item cum in hoc casu iuretur quæro an derogatum sit illi autem. de his qui ingredi. ad appell. §. quia igitur, colla. §. ubi dicitur quod semel in tota lite iurandum est. Respondeo puto derogatum esse. quia in autem. de testibus. posterior est illo autem. de his qui ingre. & eodem modo derogetur illa autem. de his qui ingrediuntur per aliud autem. de instrumentorum cautela. §. si uero moriantur, ubi similiter secundo iuratur quod autem. est in 6. collat. Vel posset dici quod non derogaretur. nam illud autem. de his qui ingrediunt. loquitur in iuramento de euentia quod semel in tota lite præstendum est. Aliud uero autem. loquitur in iuramento ueritatis. Item sciendum est quod si ego produxi testes in principali. Et tu excipias in personas illorum licebit tibi producere testes ad reprobationem meorum & eodem modo licebit mihi excipere contra tuos testes & alios producere ad reprobandas personas tuorum. conceditur enim mihi a iure testes meos defendere. ut infra de fimo. licet. Hely. & c. per tuas. & etiam confirmare. ut 3. q. 3. de iudeijs. ulterius autem ubi non licet reprobare nieos. quos ultimo produxi. Nam si hoc tibi licentiam quarti producerentur contra tertios computatis his quos in principali produxi. & si liceret producere quartos contra tertios. eadem ratione & quintos contra quartos. & sic posset res ad infinitum deduci.

19 ut infra eod. titu. licet dilectus filius ¶ In finitas autem uitanda est. ut. C. de iudi. l. properandum. in princ. supra de dolo & conu. fin. m. ff. de re iudi. a d'uo Pio. §. sed si emptor. ff. de arbit. l. non distingue mus. §. quæsitum. ff. pro suo. l. ultima. ff. de lega. 3. l. fideicommissa. §. si quis decem. Et idem dico si ego & tu produximus testes in principali. nam licebit ti-

bi obijcere in personas meorum & mihi in personas tuorum. & sic tibi licet producere testes contra meos & mihi contra tuos. Sed & cuilibet nostrum. licebit tertios producere testes ad defensionem illorum quos in principali produxi & ad reprobationem illorum qui produxi sunt ad reprobandum. ¶ Nunc uidendum est de diuersitate testium. ¶ Et est sciendum quod testes in his concordare debent quæ sequenti uersiculo continentur. Res persona. gradus locus. hæc sunt consona tempus. Res ut cum unus testis dicit de una re alius de alia. uel unus de uno facto alius de alio. si de factis quæritur. Et tunc non ualeat testimonium cum sint testes singuli in suis testimonijs singulares. ut supra de elec. cum dilectus. & supra de proba. licet. Persona ut cum quæritur de persona. & unus testis dicit de una persona & alius dicit de alia non ualeat eorum testimonium ratione præmissa. Gradus ut si agatur de impedimento consanguinitatis & affinitatis & testes in computatione graduum diuersos asserant gradus non ualeat eorum testimonium. ut 37. q. 6. de parentela. Locus reddit testimonium inefficax. ut in exemplo Danielis. Similiter & tempus ut 3. q. 9. nihilominus. Sed hæc dicunt quidam uera esse in facto irreiterabili. ut est homicidium eiusdem hominis. In facto uero iterabili. ut est adulterium etiam cum easdem dicunt diuersitatem loci & temporis non nocere. Nam & si testes in his uariant ut non probent idem adulterium propter diuersitatem loci & temporis. probant tamen illum adulterium contra quem producuntur. Sed hoc reprobatur Danielis exemplum. talis autem diuersitas in tempore non nocet ut si unus dicat de die dominico alius de hora nona eiusdem diei. quia dictum secundi continetur sub dicto primi. uel si unus dicat in domo tali contractum uel delictum est alius dicat in camera. Item in facto durabili non nocet diuersitas testium. ut si unus dicat se uidisse episcopum uel presbyterum ce-

lebrasse

letrasse in hora tertia alius in hora sexta. Missa enim in tantum durare solet. Sed quid si agatur de decima. & unus testis dicat decimam solutam uidisse. interrogatus quid uiderit solui respondit falsas alius dicit ciceram. nunquid probatum intelligit decimam fuisse solutam. Respondeo non, quia in rebus discordant. ut in primo membro versus huius De diuersitate autem testium plenissime notatur. 4 q. 4. item in criminali, in glo. quæ incipit circa. Sed ut breuem & summariam doctrinam habeas sic notabis.

21 ¶ Si testes 7 quos ego induco uaria & diuersa proponant erunt singuli in suis testimonij singularis. ut supra de elec. cum dilectus. & cap. in geneli. & cap. bonæ memoriæ & supra de proba. licet. Si uero quilibet sibi ipsi contraria dicat repellitur omnino. & in decret. licet. infra. de ap. sollicitudinem. ff. quando appel. lit. l. 2. C. de fur. l. 1. lib. 10. & de mupe. primo l. processio. Caterum si quidam de meis testibus dicant pro me, quidam pro aduersario meo, iudex considerabit numerum & conditionem illorum qui dicunt pro me, & illorum qui dicunt pro aduersario, & qui dicat uersimiliora & negotia aptiora. ut 4. q. 3. §. ite in criminali. in uers. sepe. Si uero ego inducam testes pro me. & tu tuos pro te. & testes tui deponunt contraria his in quæ dicunt testes mei. tunc etiam iudex considerabit numerum & conditionem meorum & tuorum & qualitatem dictorum, & sic præferret meos tuos, uel tuos meos. Sed si omnia paria inueniatur quod difficile est tunc interpretetur si potest ut infra eo. tit. cum tu fili. si non potest absoluat reum. ut supra de proba. ex literis infra de fide iultu. inter dilectos, uel indicabit pro re magna fauorabili, ut in prædicta decre. ex literis. ff. de re iudica. l. inter pares. ff. de reg. iur. l. libertas. 12. q. 2. cum redemptor. ff. de inoffic. testa. l. si pars iudicandum. 33. q. 1. si quis accepit. Vnde uersus. Stat testamentum libertas coniugiumque. Si sint æquales qui producuntur utrinque ¶ Publicatis 21 attestacionibus non licet alteri

tui, hoc est ei qui produxit, uel aduersario testes producere circa idem. ut infra. eo. tit. cum uenisset. secus circa aliud. ut infra. eo. tit. causam. & e. cum causam. series. ex tenore. Quidam tamen Doctores aliter intelligunt has duas deere. dicunt enim quod ibi post publicationem attestacionum producuntur testes. Alij circa idem adijcentes hoc speciale esse in causa matrimoniali. Et eodem modo intelliguntur infra de consanguini. & affini. ex literis. infra. eo. tit. cum in tua infra de spõsali sicut, eo quod causæ matrimoniales fauorabiles sunt. Sed certe hoc nõ est augere fauorem sed uiam falsitatis aperire ut in auc. de testi. §. quoniã uero mult.

23 ti. colla. 7. ¶ Vnde illorum sententia non admissa dico. quod etiã in causa matrimoniali testes produci non possunt super eisdem articulis postquam partes didicerint testificata. ut infra eo. tit. constitutis. ¶ Ad iura quæ ipsi allegant sic respondeo. De creta. illa series. non ob. Nam ibi testes producuntur ad alium articulum, siue ad alium gradum. In illa ex tenore. inducuntur ad probandum negatiuam indirectẽ. sicut loquitur lex. C. de contrahen. & committen. stipula. l. optimam. Illa cum in tua, non ob. quia ibi prima productio facta fuit extra iudicium cum prædiceretur in ecclesia de matrimonio contrahendo. Secunda uerò in iudicio. & ideo per cunctatio priorum attestacionum non nocet secundæ productioni. Et ideo caute subiunxit in fin. cum hæc exceptio lo cum non habeat in hoc casu. Quidam habent in litera in hac causa. Sed prior litera uetior est. Decreta. illa ex literis, suniliter non obstat. Nam ibi prima probatio fiebat extra iudicium, secunda in iudicio. Sicut in illa decum in tua. tertia productio fiebat ad alium & nouum articulum. s. quando testes didicerint quod testati sunt ante accusationem matrimonij uel post. ¶ Scio quod cum super hac questione inter me & Doctores Paduz concertatio fuisset ex orta alijs primã opinionẽ fountibus me

secus

secundam consulta romana ecc. super qō ne de facto postea iorē sententiam approbavit. Hæc tamen in causa appellationis locum non habent in qua materia talis doctrina tradita est, non oppositum opponā: & oppositum nō probatū probabo. .i. nō oppositum in primo iudicio opponā. .i. in iudicio appellationis. & oppositū in primo iudicio nō probatum probabo in iudicio appellationis ut probantur hæc omnia infra eo. ti. fraternitatis ff. de appell. l. scio. C. de appell. l. eos. §. si quis aut. C. de tēpo. appell. l. per hanc, dominus Alber. dicit quod post publicationē attestatiōnū nec in prima causa principali nec in causa appellationis licet. circa idē nouos producere testes. per autē in autē. eo. ti. §. quoniā uero multi Et respōdebat ad leges superiores q̄ loquūtū cū in primo iudicio probatū est. nō per testes sed alio modo. sed ad decre. illā fraternitatis, non poterat respondere. ¶ Et not. quod decre. illa fraternitatis dicit testes posse produci in causa appellationis super nouis capitulis Sed lex illa per hanc, dixit super nouis assertionibus, quæ non ad nouū capitulū pertineant. Ad quod respondeo, quia quod dicit decre. capitula, exponendum est, id est, assertiones super quibus audietur quis in causa appellationis. si non ad nouum capitulum pertineat, ut dictū est. Nā si in causa appellationis aliquid proponatur uel asseratur non contingens id de quo actum est in primo iudicio proponens non est audiendus, nec admittendus uolens probare. ¶ Item decre. eadem, dicit in causa appellationis nouos testes admittendos super nouis duntaxat capitulis. illa per hanc. dicit tam super ueteribus quam super nouis. Soluunt legistæ, dicentes quod super ueteribus in quibus iā facta est publicatio, noui testes induci non possunt in eadem causa, sed in causa appellationis quæ est alia à prima. Sed ob. eis uerbum decre. duntaxat quæ in causa appellationis loquitur. Nam dicit quod appellatum fuit super questione iudicata. Quidam tamē dixerunt quod lex loquitur quando appellatur à diffinitiuā,

decre. quando appellatur circa diffinitiuam. unde quando eadem causa durat nō possunt testes audiri super ueteribus. Nec istud placet quia decre. loqui uidetur cū appellatum est à diffinitiuā ut
 24 superius dictum est. ¶ In hoc ¶ igitur sic teneo quod tam in prima causa quam in causa appellationis noui testes admitti nō possunt super ueteribus articulis post publicationem. Et quod dicit lex in causa appellationis nouos testes admittendos super ueteribus subaudio non probatis in primo iudicio uel probatis non per
 25 testes sed alio modo. ¶ Sole. ¶ dubitari quæ sint nouæ assertiones uel noui articuli ex ueteribus capitulis dependentes. Ad quod exempla canonica sic pono. Agebas contra me in actione ex uendito ut tibi traderem rem quam tibi uendidi. excipiebam, non teneor quia nondum est mihi in pretio satisfactum: iudex condemnat me. appello in causa appellationis circa uetus capitulum quod fuit de non tradendo quoddam nouum assero: in iudicio appellationis scilicet non teneor tradere quia uenditio non fuit pure contracta, sed sub conditione, quæ non est impleta. ut infra de fide instrumento. cum Ioannes in princip. Item uis facere quartam productionem testium: cum iudex non admittit: appelas in causa appellationis. ego appellatus possum circa uetus capitulum quod est de non recipienda quarta productione aliquid de nouo asserere quod in primo iudicio non dixi. scilicet ut dicā quartam productionem. ideo non fuisse admittam, nec fore etiam admittendam ut refo. reneatur effrenata testium multitudo. ut infra eo. ti. significauerunt. Legalia exempla sic pono Tutor datus se excusat dicens se gerere tres tutelae, unde excusat se à quarta, unde condemnatus appellat nunc in causa appellationis circa excusationem asserit nouum scilicet se gerere unam tutelam ita diffusam & negotiosam ut loco trium tutelarum habeatur. ut. ff. de excusat. tute. l. si qui tres, §. cum qui. Item agebas contra me dicens quod

quod in minori ætate sine decreto uendi
deras mihi prædium. dicebam ualere uen
ditionem tanquam a maiore f. etiam, in
causa appellationis potero asserere a ma
iore ratam uenditionem habitam. ut. C.
si ma. fac. ra. hab. l. ult. ¶ In summa notan
16 dum est quod quatuor sunt quæ tollunt
copiam probandi per testes publicatio
attestationum, renouatio huc conclu
sio, quarta productio, & numerus effrena
17 tus. ¶ Item nota ¶ quod testis super eo
tantum super quo iurat, & super quo in
ducitur deponere debet. ut infra eo. ti. de
testibus. ff. de per. hære. l. si quis libertatē
¶ S. ult. ff. de iureiur. l. si duo patroni. §. idē
18 Iulianus. C. qui leg. perfo. ha. l. ult. ¶ Sed
quid si prius testis deponat & postea iu
rat. Puto non ualere testimonium. prius
enim iurare debet. ut 4. q. 3. §. item in cri
mali, in uers. item iureiurandi. Quid si
testis dicat testimonium & dicat iuratus.
quod scriptum est in carta dico uel de
pono Ad quod respondeo. quod hoc nō
sufficit. Nam iudex habet necesse consi
derare testis sermonem. constantiam &
trepidationem: ut. ff. de quæstionibus. l.
de minore. §. 1. Item si ætatem habet, de
se loquatur. ut de consecra. distin. 3. cum
pro paruulis. Et propterea dictum est tu
magis scire potes quanta sit testibus fi
des adhibenda. ut. ff. eo. tit. l. testimonium fides
in si. Sed hæc quæstio expedita uidetur.
§. q. 2. relatum 3. q. 9. testes & c. cartæ. 2.
quæst. ult. per scripta infra de accusat. &
inqui. inquisitioni. §. tertiz. ¶ Item nota.
19 ¶ quod testes producti coram arbitris
possunt produci coram iudicibus, & ad
idem ad quod primo fuerant producti, &
si publicatio facta sit coram arbitris. ut
infra eod. c. præsentata. C. de arbir. l. cum
antea, in fine. C. de testibus. l. cum apud.
Vbi autem aliquis attestationes in uno
iudicio receptas in alio iudicio producit,
si attestationes sunt clausæ erit in optio
ne producentis an uelit uti illis attesta
tionibus, uel uelit illos testes quos prius
produxerat uel alios producere. ut infra
eo. tit. constitutus & c. cum causam. §. uo
lētēs. Et hoc ita uerum est si renunciarum

non est testibus uel sufficiens productio
non est facta. ut infra eod. tit. de testibus.
uel sit legitimus numerus testium non sit
completus, ut in prædicta decre. cum cau
sam. Et secundum hoc intelligo infra eo.
tit. constitutus, in si. Ceterum si attesta
tiones sint apertæ. erit in optione illius
contra quem attestationes producuntur,
ut uel illas raras habeat, uel patiat ut il
los produci iterum si uiuunt. Nam si sunt
mortui necesse habet illas raras habere.
ut in præallega. decre. cum causam & C.
30 eo. t. l. ul. ¶ Possunt etiā testes apud eum
dem iudicē iterato produci, & ad idē u
riato tamen modo agendi. ut infra e. t. u
niens. Itē si necessario interrogationis om
missæ sunt. ut infra eo. ti. per tuas. Itē si te
stes confusē deponant. ut infra eo. ti. cum
clamor. Item si obscurē ut infra proxi. tit.
præterea 35. q. 6. de parentela. ff. de q. l. re
peti. quod enim obscurē dicitur pro non
dicto habetur. ut. ff. de interrogato. actio.
l. de ætate. §. nihil interest. & obscurē
scriptum pro non scripto habetur. ut ha
betur. ut. ff. his quæ pro non scriptis. l. 2.

Summarium

- 1 Testes generaliter coguntur perhibere testi
monium, & quando & qualiter com
pellendi sunt. no. 3.
- 2 Clericus ob crimen falsi degradatus, statim
seculari suo applicatur.
- 4 Testimonium sumum subrahentes an peccent
mortaliter & no. 5.
- 6 Recipiens aliquid pro testimonio ferendo,
qualiter puniatur.
- 7 Pecunia data testi ut uerum testimonium fe
rat, an repeti possit.

¶ DE TESTIBVS COGEN dis. Rubrica.

Dictum est supra de testibus. Sed
quia officium testium publicum
est, & ad id nonnunquam inuiti
coguntur. Ideo subiicitur hic rubrica de
testibus cogendis. ¶ Videamus igitur au
tunt co-

sint cogendi. & qualiter, in quibus easibus, & an peccent testes subtrahendo se à testimonio ferendo, uel si pro testimonio ferendo aliquid recipiant. ¶ Generaliter
 1 liter testes † coguntur perhibere testimonium veritatis. & hoc in ciuilibus ut. C. de testibus. l. si quādo. ff. de tabulis exhi. l. locum. §. exhibere, in authē. de testibus. §. quoniam colla. 7. & infra in ple-risque decre. 14. q. 2. quanquam. Sed & in criminibus uidetur testes fore cogendos. ut supra. ti. prox. eum eausm infra eo. ti. tu. præterea. & c. super his. & e. eum eon tra magistrum & infra eo. ti. ea. ult. infra de simo. licet Hely. Item cum eerte sint personæ quibus non denunciatur inuitia ut testi. monium ferāt quod ex priuilegio contingit. ut. ff. de testi. l. 3. §. Iulianus. & l. inuiti. Et in alia. l. inuiti, sequitur quod in alijs personis aliter est seruandum. ut ar. ff. ad municipi. l. 1. C. de thesau. l. 1. li. x. Et hæc quæ dixi in criminibus obtinent eum de crimine ciuilitate non eriminaliter agitur & secundum hoc non obuiat in fra eo. ti. dilectorum. Sed instabis decre. illa cum eōtra magistrum, loquitur in crimine falsi. nec inuit quod ibi actum fuit ciuilitate & tamen testes eoguntur. Possu-mus dicere quod forte ciuilitate agebatur. Sed dies non multum refert utrum ciuilitate an eriminaliter agatur de crimine falsi. nam per utrunque modum sequitur pœna ordinaria. ut. C. de probl. iudemus Ad quod dico immo refert quia per modum ciuilem non fieret depositio Vel di-ei potest quod speciale est in crimine falsi, ut in eo etiam si criminaliter agatur testes sint compellēdi qui se subtrahūt gratia, odio, uel timore, sicut & quædam alia sunt speeialia in eodē crimine scilicet ut in eo imponatur pœna ordinaria per modum ciuilem ut dictum est. † Item clerici pro crimine falsi conuictus & degradatus statim seculari foro per consequentiam applicatur ut infra de uerbo. signifi-
 2 ea. nouissimus infra de crimine fal. ad falsiorum. cum hoc generaliter in alijs eriminibus non contingat. nisi post deposi-tionem depositus incorrigibilis habeatur

ut supra de iudi. cum non ab homine. Sed his omnibus quæ superius dixi quod clerici cogantur ad testimonium tam ciuilibus quam in eriminalibus obstat canon. 2. q. 6. statuendum, quia nec clerici iurare debent ut 2. q. 5. si quis præbyter. sicut nec compellitur ad alia publica officia. ut 1. 6. q. 1. generaliter. Sed illud generale sic modico. uerum est quod non compellitur ad testimonium præterquā si per alios ueritas liquere nō potest ut in præallegato. e. 14. q. 2. quanquam. uel nisi gratia, odio, uel timore se subtrahant. ut infra eo. ti. e. 1. & ult. & c. contra magistrum. & e. peruenit. Sed si quæras quare minus eoguntur testes in eriminibus si eriminaliter ragatur quam in ciuilibus. Respondeo in criminalibus mouentur accusatores eam rem deferre in publicam notationem quæ munita sit testimoniis idoneis, uel instructa apertissimis documentis uel indicijs ad probationem indubitatam & luce clarioribus expedita ut. C. de proba. l. ul. 2. q. 8. seiant. sed dies idem in ciuilibus Nam punitur is qui aliquem temere ad iudicium uocet ut. ff. de iudi. l. eum quē. Ad quod respondeo. ibi diligentius examinatur ubi contra salutem hominis oppressa putatur esse uisitia. ut. C. de appel. l. addieos. ¶ Sunt † autem compellēdi per censuram ecclesiasticā ut apparet ex forma literarum domini papæ per elausam illam. testes autem &c. Per censuram uero ecclesiasticam non solum interdicti. sed suspensionis & excommunicationis sententiam intelligo ut infra de uer. sign. queremi. sed si elausula illa testes autem, non adijciatur in literis ut solet fieri, eū in literis habetur mentio de erimine. nihilominus iudex ad iura se referat & eogat uel non cogat testem, secundum ea quæ superius sunt præmissa. Consuetudo tamen Romanæ eunz sic se habet, in eam sis de facto ut nullum testem cogat uel de crimine agitur qualitercumq; de ipso agatur & idem seruat in literis non apponendo elausulam eōsuetam testes autem. &c. ¶ In quibus easibus testes nō coguntur per
 4 præmissa satis apparet. ¶ Peccant illi † & mortali-

mortaliter sicut puto qui testimonium suum subtrahunt ei rei quæ non nisi per eos probari potest. & ideo compellendi sunt ad satisfactionem, sicut in alijs mortalibus contingit. ut. 6. q. 1. illi qui. 22. q. 1. prædicandum. 32. q. 5. præceptum. Et maxime peccat qui metu alterius ueritatem occultat. Vnde Aug. quisquis metu cuiuscunque potestatis ueritatem occultat iram Dei super se prouocat. quia magis timet hominem quam Deum. Et post pauca. uterque reus est & qui ueritatem occultat & qui mendacium profert. quia ille prodesse non uult & ille nocere desiderat. ut 11. q. 3. quisquis. & infra de crimi. falsa. primo. ¶ Sed quid si quis se sacramento artant ad non prohibendum testimonium ueritati. Puto iuramentum temerarium in hoc casu scilicet cum non potest liquere de ueritate nisi per eos. unde iurans possent propria auctoritate contrahere ut 22. q. 4. in malis. cum sit certum ex hoc mortale peccatum prouenire. secus si dubicaretur. nam tunc superioris auctoritas prius esset requirenda ut supra de elec. uenerabilis. ¶ Item quid si unus interfuit negotio cum sciat per unum non posse probari ut 4. q. 2. §. item in crimina li. in uer. unius. lex enim diuina uel humana unius testimonio etiam idoneo nec iustificat nec condemnat ut 33. q. 2. admonere. iurauit non perhibere testimonium ueritati. Respondeo puto & huiusmodi iuramentum temerarium fore. quia si unus non faciat plenam probationem facit semiplenam. & sit de latio iuramenti ut per iuramentum probatio compleatur ut. C. de rebus cre. l. bonæ fidei. ff. de iureiur. l. admonendi. Nec obstat. ff. de questionibus. l. maritus. ibi enim non ideo reprobatur questio. quia unus testis non inducebat præsumptionem. sed quia ancilla in dominum torquebatur quod fieri non debebat. ut. C. de questio. l. 1. Item non ob. infra de success. ab intest. cum dilectus. quia licet unus testis ibi non faceret plenam probationem sufficisset tamen ad iuramentum delationem nisi pars altera obtulisset contrariam probatio-

nem. Quid si aduersarius subtrahat testes. Respondeo iniquam a se foueri litterem ostendit. ut supra titu. proxi. constitutus. & experiri debet in se auctoritatem iudicis elusam ut infra eod. titu. peruenit. C. d. postu. l. prouidendum. 3. q. 7. §. tria. ¶ Restat ¶ uidetur an peccet testis si quid recipiat pro testimonio ferendo. Et certe sic. quia sicut sententia non debet esse uenalis ita nec testimonium. Vnde Aug. cum iudicia & testimonia quæ nec iusta nec uera sunt uendenda iniqua & falsa uenduntur. multo sceleratius utique pecunia sumitur. quia sceleratè etiam quamuis uolentibus datur. ut 14. q. 5. non sane. Expensas tamen recipere potest ab illo qui eum producit. ut 4. q. 3. uenturis. & ff. de testibus. l. fides testium. §. Sabinus. Quid si testis corruptus testimonium falsum dicat. Testimonium nullum est. tum quia uenale. & tum quia falsum. & præter poenam falsi tenetur etiam in iudicio animæ illi quem suo testimonio læsit ad omne interesse. ar. supra ti. proxi. si cut. & ar. C. de poena. iur. qui malè iur. l. 2. Pecunia uero quæ data est non restituitur ei qui turpiter dedit cui obstat propria turpitudine ut in prædicto. e. non sane. ff. de condi. ob. tut. causam. l. 3. sed ei in cuius iniuriam data uidetur. ut 1. q. 1. iubeamus. & ar. 17. q. 4. si quis in atrio. ff. de cal. l. generaliter. §. illud infra de Simo. de hoc aut. & c. audiuimus. 17. q. 1. si quis rapuerit. in auten. de sanctis. episcopis. ¶ Sed neque. ¶ Quid si data est pecunia simpliciter ut testimonium ferat & ut uerum testimonium ferat. Dicunt quidam in his casibus illum qui dedit repetere non posse. uidetur enim testem corrumperet uoluisse. ff. de condi. ob. turpem causam. l. 2. Sed contra. 14. q. 5. non sane. Vnde in hoc casu dici potest quod talis posset repetere pecuniam si non eo animo dedit ut testem corruptum. sed ut sibi iusticia conferretur at. infra de Simo. dilectus.

Summarium

- 1 Instrumentum quid sit, & qualiter accipiat, & ubi.
- 2 Instrumentorum duas species.
- 3 Sigillum authenticum qui habere dicantur.
Scriptum autenticum quod dicatur.
- 4 Scriptura priuata an fidem faciat.
- 5 Antapocha quid sit.
- 6 Apocha quid sit.
- 7 Instrumentis quando fides non adhibetur.
- 8 Sumptus an su praestanda fides.
- 9 Instrumenta an cum die & consule edi debeat.

DE FIDE INSTRUMENTORUM. Rubrica.

Diximus supra de illa specie probationum qui fit per uocem uiuam, scilicet per testes. Nunc uideamus de specie quae fit per uocem mortuam, scilicet per scripturam. Et ideo subiicitur hic Rub. de fide instrum. Videamus igitur quid sit instrumentum, qualiter hic accipiat, & quae sint eius species, & quibus instrumentis fides adhibetur, & ex quibus instrumentis fides indicatur uel minuatur. ¶ Instrumenti appellatio est generalis. Nam & testimonia & personarum quibus causae instrui solent instrumentorum loco habentur. ut ff. eod. tit. l. 1. supra de testibus c. peruenit. ff. de uer. signi. l. notionem. §. instrumentorum. Sed & alias dicitur instrumentum apparatus fundi quo possessio exercetur. ut ff. de fun. instru. & instru. lega. l. quaesitum. §. 1. Hic autem ponitur instrumentum pro cartis uel scripturis. ¶ Instrumentorum duae sunt species aliud publicum, aliud priuatum. Publicum quod fit per manum tabellionis cui si fuerit in prima figura hoc est non cancellatum, non abolicum, non uiciatum uel uti peratur. ut. C. de edic. di. Ad. tol. l. 3. fides adhibetur sine alio adminiculo. ut in aut. eo. tit. c. si uerò moriantur, nisi is contra quem profertur falsum. ut. C. eod. tit. l. si ueris. Priuatum aliud autenticum, aliud autenticum. s. confectum aduobus loco tabellionis in iudicio as-

sumptis. ut supra de proba. quoniam contra falsam. ¶ Item instrumentum siue scriptum uel priuatum sed autenticum est cui appensum est sigillum autenticum ut. m. sca. eo. xi. scriptura. Est autem autenticum sigillum scilicet episcopi. ut supra de testibus. cum a nobis. a. 1. q. 3. c. i. c. die. ut. & aliorum praetorum. ut supra de do. & contu. ueritatis. Item conueniunt. ut supra de proba. tertio Capituli. ut infra. de. ap. pel. significauit. Vniuersitatis supra de pro cur. quia in causis. Cuiuslibet corporis uel collegij. ut infra de exce. praet. dicam. Itē autenticum est scriptum, & si priuata manu confectum quod habet subscriptionem trium autentium testium. ut. C. qui possit pig. ha. l. scripturas. in fin. aut. eo. u. §. sed & is. & §. sed & si quis. ¶ Et fide subscriptionibus dubietur fiet comparatio per instrumenta publica in quibus iidem testes subscripserunt. ut in aut. cod. titu. §. his qui, uel per instrumenta priuata habentia subscriptionem testium eorūdem. ut. C. eod. titu. l. comparationes. Si uerò testes in scriptis decesserint scriptū non uidetur alicuius firmitatis robur habere. ut infra eodem tit. scripta: sed priuata scriptura seripione non habens generaliter fidem non facit. ut. C. de prob. l. instrumenta. & l. rationes. & l. exemplo. nisi contra illum qui scripsit & hoc in personalibus actionibus. secus in realibus ut in praet. all. scripturas. ¶ Publicum igitur instrumentum auctoritati tabellionis innititur ut dictum est & probatur. C. ad leg. Cor. de fal. l. si quis decurio. & in aut. eo. ti. §. si uerò moriantur. Sed si de scriptura tabellionis dubietur fiet comparatio. ut in aut. eod. tit. §. quod si etiam. & §. sequentibus. ¶ Nunc de apochis & antipochis aliqua sub breuitate notemus. ¶ Est autem antipocha chirographum quod facit debitor creditori in quo debitor fatetur soluisse tantum. Et non dicitur ab anti quod est contra, sed ab ante, quia antapocha. fit ante apocham prius ei fatetur se soluisse pensiones, usuras, uel census. quod fit in antapocha. & demum creditor fatetur in apocha de recepto. Est igitur antapocha indu-

Inducta ad securitatem creditoris. qui enim nomine possidet alieno & pensionem soluit; vel qui creditori suo presentat usuras, si quandoque dicat se suo nomine possedisse vel se per scripturam liberatum contendat, obstat ei propria scriptura. Nam dominus sue creditor per antapocham de iure suo docebit. ut. C. eo. ti. l. plures. Vel secundum alios antapocha scriptura est quam facit deoitor obligando se. tunc dicitur ab anti quod est contra.

6. † Sed apocha secundum omnes est scriptura creditoris profitentis sibi solum a debitore. & sic ponitur. ff. de administra. tu. l. Lucius. §. tutor. Et secundum hoc dicitur. apocha sit datis antapocha suscipiens i. apocha sit a creditore antapocha a debitore. † Multa uero sunt propter qui instrumentorum fidei derogatur, rasura literarum, immutatio primæ figuræ. ut infra eo. ti. inter dilectos. ff. de his quæ in test. delentur. l. i. ff. de proba. l. si chirographum. C. de edi. di. Adri. tol. l. 3. Nam falsitas est immutatio veritatis ut in aut. eo. ti. in prin. coll. 7. Literæ tamen vel syllabæ mutatio ommissa vel subractio vitium non inducit ut infra eo. ti. ex parte. ff. de manu test. l. qui habebat. nisi subractio immutatio vel omisso sensus uarietatem inducat. ut infra eo. ti. inter dilectos. unde auctorum uerba emendare tenore sententiæ perseuerare non est prohibitum ut. ff. de re iudi. l. auctorum. & rasura paucarum literarum quæ sapientis animum nequaquam indubitationem uertere debeat. permittitur in literis domini Papæ præter vitium falsitatis. ut infra de crimi. fal. c. ul. q. Vitiam grammaticæ non uiciat instrumenta. nec enim error scripturæ, implet causam iuris. ut. C. de testa. l. erro. & l. ambiguitas. ff. de leg. 2. l. cum pater. §. fidei tuz. & l. unum. §. ult. ff. de hæredi. institu. l. 1. Et est ratio in instrumentis, quia eorum fides auctoritatis tabellionis innuitur. cuius fides magis inspicitur quam error sententis: sicut in sacramentis ueritas substantialis foræ, attenditur non sanitas uerborum. ut de c. o. di. l. 4. reuoluerunt. & capic. si non sanctificatur.

¶ Aliud autem est in rescriptis domini Papæ, ut supra de rescriptis ad audientiā. Et est ratio quia per multorum officialium manus transeunt. & tandem purgatorium inducuntur, hoc est ad examen uice cancellarij & correctoris ut supra de rescriptis cum ad eo. 35. q. 9. apostolicæ. Vnde non est uersimile quod in huiusmodi literis uicia remaneant incorrecta. & si se eis inuentum fuerit literæ sunt suspectæ & non creditur de cancellarij tales literas emanasse, aliud autem est in literis aliorum prelatorum qui non cum tanta angustia & deliberatione procedunt. Itē si uarietas manus notarij per alia instrumenta ab eodem confecta notetur derogatur fidei instrumenti. ut. C. eo. ti. l. comparationes. & aut. eo. it. §. sui uerò. eo tamen saluo quod tas literarum dissimilitudinem sæpe facit. non ei ita scribit iuuenis & robustus sicut senex & remens, langor etiam sæpe dissimilitudinem facit calami & arrangementi mutatio aufert per omnia similitudinis puritatem ut in aut. eo. ti. in prin. Item subscriptionum identitatis. qui singulæ debent singulorum subscriptionum manibus annotari. ut infra de præui. cū olim propter questiones. Itē nominis Imperatoris vel indictionis ommissio. ut in autenti. ut præpo. nomi. Imperato. publico. in prin. Anni enim domini, nomen Imperatoris & consulis poni dicitur in publicis instrumentis ut 23. di. In nomine domini. C. de apo. pub. l. 1. & in præalle. autenti. ut proponatur nomen Imperatoris. &c. Itē si repugnantia inter se in instrumento cōtrarij neatur. ut. ff. de re. iur. l. ubi Itē si cōtraria instrumenta quis in iudicio producat fides si bi ad inuicē derogat ut infra eo. ti. imputa. ri. C. eo. ti. scripturæ. Sed aliud est in testibus cōtrarijs uel diuersis ab eadē parte productis. quia tunc iudex considerare debet numerū & cōditionē illorū, q. dicitur p. pducētē & illorū q. dicitur contra. ut. no. supra de testi. §. nuuc uidentum. Et est diuersitatis ratio. quia instrumenta uideri possunt & apud se quis explorare debet an sibi expediat talia producere instrumenta, unde imputat cōtraria producenti. Quid autē

testes dicturi sint ignoratur. & ideo non est quod imputetur producenti contrarios vel diuersos. Item derogatur fidei instrumēti si ē unus de testibus in instrumēto subscriptis nō agnoscat suam subscriptionem. ut. ff. que modo test. ap. l. t. in fin. Item derogatur fidei instrumēti si non habeat debitum numerum testium. quod in quolibet publico instrumēto requiritur secundū Mar. secundum alios distinguunt. utrum in ciuitate contrahatur an in uilla à perito literarum uel imperito & librā contractus excedat auri. uel notē contrahatur in scriptis uel nō ut in aut. eo. ti. §. oportet. C. si cer. per. in autem. hodie & notauit Azo in summa sua. si cert. pet. Sicuti & mutui. Item derogatur si non contineatur in eo q̄ contractus habuit testium præsentiā ut in aut. eo. ti. §. si quis igitur. & §. sed & si quis. Sed ob lex. C. de dona. l. in donationibus. sed illa excludit annotationem testium non præsentiā. Vel dic quod nec præsentiā testium requiritur necessario nisi in scriptis agatur eo quod tota fides habetur notario. Nec ob in aut. de hære. & fal. §. si uero absuot. ubi requiritur præsentiā testium & descriptio. nam illud speciale est in inuentario. Item derogatur fidei si non sit scriptū a tabellione & partibus si hoc actum est ut in scriptis contrahatur. ut. C. eo. ti. l. contractus & de conueniē. si sci. debito. l. 2. Itē derogatur si aliquid in eo inueniatur subsignatū uel subscriptū. ut. ff. ad le. Corne. de sup. l. Paulus. Itē si in aliqua parte sui sit incisum. ut. ff. si tabulz test. extra. l. 1. §. 1. Item derogatur fidei instrumēti ex archiuo producti si non fuerit manu cōmētariensis signatum. ff. de iure fisci. l. in fraudē §. quoties. ¶ Derogatur fidei instrumēti si non sit originale sed sumptū. Exēplū aut iudex & sumptum idē supponunt originale autenticū & exēplar idē significāse exēplum igitur iudex uel sumptum fidē non facit ut infra eo. ti. c. 9. di. ut ueterū. 76. di. ieiunium. 2. §. q. 2. sancimus. C. de eden. in aut. si quis in aliquo documento. in aut. ut sponsa. largi. §. & hoc quoq; iubemus. col. 9. ff. famil. c. c. l. si quē suot.

cautiones. ff. de actio. emp. & uend. Titius C. de fideic. l. instr. C. de diuersis rescriptis. l. sancimus. & ff. eo. ti. l. 2. Quidā accidunt contrarium dicunt. Quod standū sit sumptū uel exēplo. & hoc dicebat dominus Albericus. Mouebatur autem quādrā ratione & quadam lege ratione tali. sicut originale instrumētum dicitur autenticū & ei statur. quia confectum est à publica persona. id est à tabellione. sic & sumptū standum est si à tabellione fuerit exēplatum: quod enim præsstat auctoritatem originali idem & sumptū. scilicet persona publica. inducebat legem pro se in autem. ut fratrum filii. §. illud. collatio. c. 9. Et hanc opinionem tenuit donec inconuenientiam suā opinionis sine deprehendit occulta. cum enim in causa de facto in qua ipse patronus erat inducebatur exēplum & pars altera fortiter allegaret exēplo non esse credendum ipso contrarium asserente. tandem deductum est originale in medium in quo quidā uirtutes sunt inuenta quæ in sumptū non erant. & ex tunc uisum est sibi nō sufficere sumptum. quamuis per tabellione sumatur & quāuis in sumptū tenor originalis continetur de uerbo ad uerbum propter uirtutes. literas & correctiones quæ possunt esse in originali & non in sumptū. Autē illud ut fra. filij. non loquitur in simpliciter sumptū. sed loquitur in sumptū auctoritate iudiciali. cui etiam secundum Azo. standum est. ut. C. de testat. publicat. C. de re iudi. l. gesta infra de confirmat. uel non uti. cum dilecta. non enim uerissimile est iudicem auctoritatem præsstitisse sumendi. si uirtutes in originali fuissent ut infra de priuile. cum olim essemus apud perusum & infra eod. titu. culi. Nec ob his decre. supra de probat. quoniam contra falsam. quæ dicit recurrendum fore ad originale si de gestis quæ remanserunt apud patres dubitari contingat. Nam illa sumpta non sumuntur auctoritate & præsentiā iudicis. & propterea recurritur ad originale. ut supra de probat. capitulo ulci. Hæc & alia sunt quæ debilitant instrumenta saluis his quæ de falso possunt.

possunt obijci instrumentis & per quæ de
falsitate argui possunt. de quibus dice-
mus. infra de crimi. fal. † Et notandum
quod licet instrumenta cum die & consu-
le edi non debeant ne fraudis fabrican-
dæ materia detur. ut ff. de ed. n. l. 1. §. edi-
tiones. ff. que madmo te aper. l. 2. §. si dubi-
tetur. C. eodem titu. l. eius. Si tamen de
falso arguatur instrumentum ratio tem-
poris in quo potest falsitas facilius depre-
hend. ut infra eodem titulo inter dile-
ctos. necessarium est instrumentum edi-
cum die & consu. ut. C. de contrahenda
& committen. si. d. optimam. Instrumen-
tum autem non uisum non potest argui
falsitate. ut infra eodem tit. accipimus.

Summarium

- 1 Presumptio quid sit.
- 2 Presumptionum species quot sunt.
- 3 Presumptionum alia est iuris tantum, alia
est iuris & de iure.
Probatio an admittatur contra presumptionem
iuris & de iure.
- 4 Bonum esse recte factum presumitur.

DE PRAESUMPTIO- nibus. Rubrica.

Quia presumptiones plerumque se-
miplenam probationem faciunt,
plerumque alias probationes ad-
iuvant nonnunquam per se probant ut
violentæ. Ideo subiicitur hic rubrica de
presump. tractui de probatio. de testi-
bus. & de fide instrumentorum. inseritur.
Videamus igitur quid sit presumpcio.
quot sint presumptionum species, quibus
presumptionibus steter, & quibus non.

- 1 Presumpcio † est alicuius facti dubij
aliquoties semiplena aliquoties plena
investigatio. † Tres sunt species præ-
sumptionum alia temeraria. alia proba-
bilis, alia violenta. temeraria reprobatur.
ut 2. quæst. 1. primo 6. quæstio 1. oues
infra de sen. excomm. inquisitioni. Pro-
babilis admittitur ad semiplenam pro-
bationem, ut hic in multis decre. & infra
de senten. excomm. inquisitioni supra de

testi. spol. sollicit. & ad purgationem in-
dicendam. ut 2. q. 5. præbyter infra de
purga. ea. si quis de gradu. Violenta ad pro-
nunciandum sufficiens reputatur. ut 32.
q. 1. dixit dominus infra eod. titu. literis.
ff. de his qui sui uel alie. iur. sunt. l. filij.
† Sed circa violentas presumptiones sub
distinguitur quia alia iuris & de iure.
Presumptio iuris est cum ius presumit
aliquid sed non statuit super præsumpto.
& hæc præsumptio recipit contrariam
probationem. & exempla super hoc 35.
quæst. 3. extraordinarie 33. q. 1. nec ali-
qua. C. de episc. & cleri. in authen. licen-
tiam 22. q. 5. nulli infra de testa. requisi-
ti. ff. de dona. inter ui. & uxo. l. Quintus.
C. eo. ti. letiam. Presumptio iuris ex de
iure est cum ius fingit & statuit super fi-
cto contra aquam fictionem non admit-
titur contraria probatio exempla ad hoc
infra de sponsa ad id. & c. is qui fidem in
fra de cond. appo. per tuas & c. de illis in
fra qui ma. accu. pos. insuper infra de spō
sa. commissum 54. distinct. fraternitatem
27. distinct. quod interrogasti 26. q. 2. uidua
infra de regula. & transe. uidua. & genera
liter ubicunque ius statuit & fingit super
ficto. Quandoque tamen ius fingit aliud
esse quam sit fingit enim mulierem stipu-
latam dotem quæ non est. ut. C. de rei u-
xo. ac. l. 1. in prin. fingit natum quod non
est. ut. ff. statu. ho. l. in utero, fingit uiue-
re quod non uiuit ut. insli. de exco. tu. §. si
lij aut fingit non esse natum quod est na-
tum ut. ff. de libe. & postu. l. Titius testa-
mento. §. Lucius, fingit non conceptum,
quia nascitur mortuus ut. ff. de verbo. sig-
l. quæ mortui. istas & cōsimiles fictiones
iuris inuenimus quos notat dominus
meus in princ. summæ circa 10. prædica-
menta. † Et est notandum. quod si aliquā
do lex fingit bonura. canon autem malū,
nam in liberæ mulieris coniunctione lex
presumit matrimonium. ff. de ritu nup. l.
in liberæ canon presumit cōubernium
nisi probetur matrimonium. ut 30. q. 5. c.
1. & 2. Et hoc propter periculum quod ac-
cidere potest ex clandestinitate. nam & si
sunt aliqui uir. & uxor si tamen alter ab
altero.

- altero diuertat nec possit probare matrimonium ecclesia non cogit eos cohabitare. ut 30. q. 9. §. his ita infra de clandestini.
4. despon. c. 1. ¶ In summa notandum est quod omne bonum factum recte præsumitur adum. omne male factum prae sumitur actum ut infra eo. c. 1. & 6. quæst. 1. si omnia.

Summarium

1. Iuramentum quid sit, & quod iuramentum sit prohibitum.
2. Iusiurandi aliud assertorium aliud promissorium.
3. Iuramenti assertorii species quot sunt.
4. Iuramentum in quibus casibus non deferatur.
5. Iusiurandum deferre quis possit, & numero 6. & 7.
6. Iuramentum essetiorum cui & quando deferri debeat.
8. Iusiurandi effectus qui sunt.
9. Iuramentum tres comites habet.
10. Iuramenta illicita & temeraria seruari non debent.
11. Iuramentum quando dicatur illicitum.
12. Per iuri poena que sit.
13. Per iuri an sit infamis.
14. Per iurium quotuplex sit, & quod dicatur per iurium.
15. Iuramentum de quo in hoc titulo est de ueritate.

¶ DE IUREIURANDO. Rubr.

- D**iximus supra de probationibus, sed quia ex inopia probationum recurritur ad iuramentum nam si nō oium litium est iuramentum ut e. infra ti. & si christus, circa medium. Et alibi dicitur maximum remedium expediedarū litium est iuramentum ut. ff. e. 1. l. 1. Ideo post tractatum de probationibus annexitur ille de iureiuran. ¶ Videndum est igitur quid sit iuramentum, unde dicatur, quor fuit eius species, quis possit deferre. & cui, qualiter sit deferendum. qualiter iurandū & quid sit iuramenti effectus. & quæ per iurij poena. ¶ Iuramentum t̄ est affirmatio uel negatio sacre rei attestatio-

ne firmata. Sacre rei ideo dixi. quia licet nō licet iurare per creaturas nō sacras. ut in euāgelio. Nolite oīno iurare neq; per cœlum & c. & infra e. x. & si christus 22. q. 1. clericum & c. considera in aurē. ut non luxuriētur contra naturā col. 6. Sed licet per illas creaturas de quibus in iure permittitur. ut per crucē. per euāgelium. per ordinē. per altare. per salutē principis. & per similia uerba. ut 23. q. 1. si aliqua. & q. 5. qui deierat. 1. q. 2. quoues 22. q. 1. habemus. ff. de iureiur. l. quæ salutē. 23. q. 1. §. sicut etiam. Per numina improbata iurare non licet. ut. ff. eod. tit. non erit. §. 2. Per membrum autē dei prohibitum est. ut 23. q. 1. si quis per capillum. in autē. ut non luxuriētur contra naturā circa medium. col. 6. quod prohibitum est propter quosdā hæreticos qui dixerunt deum humano more membra habere distincta ut 24. q. 3. quidā in ueris. antropomorphite. Potuit autē competentius appellari factum iuramentū eo quod super facto iuratur uel iusiurātū. quia super iure quod iurati cōperit iuratur. quasi iusiurā. placuit. tamē ut factum ius dicatur. quia super facto iure iuratur. Adicitur uerō iurādum eo quod id debet esse iurātū quod antea fuit iurādū relatione facta nō ad id quod fit. sed ad id quod fieri conuenit ut. ff. de iustitia & iure. l. ius. ¶ Iusiurandi t̄ duz sunt species aliud assertorium aliud promissorium. Assertorium quod fit de præterito uel præfenti in quo assertor aliquid esse uel fuisse. Promissorium est quod concipitur super futuro in quo promittitur dandum uel faciendum uel non dandum seu non faciendum. ¶ Iusiurandi t̄ assertorii tres sunt species. aliud uolūtarium. aliud necessarium. aliud iudiciale. Voluntariū est quod pars parti deferret extra iudicium ideo sic dictum. quia ex uoluntate deferretur & suscipitur uoluntariē. & delatū uel relatum uoluntariē suscipitur uel recusatur ut. ff. eo. tit. l. iusiur. Necessariū dicitur iusiur. quod necessitate à iudice imposita deferretur uel suscipitur arg. ad hoc. ff. de iustitia iuran. l. ul. ff. Et hoc sacramentū nō pot̄ reserri uel recusari nisi prætendatur iusta

in ista causa reculationis; ut C. eo. ti. l. generaliter. §. si autē. Iudiciale est illud quod in iudicio deferitur vel refertur a parte parti quod non est necessarium subire immo delatum potest recusari, potest & referri, ut. C. eo. ti. l. delato. ff. eo. ti. r. u. generaliter. §. si autem is. e. u. & infra eo. ti. c. u. l. Olim autem non poterat recusari sed refertur. ff. eo. ti. r. u. manifeste. Vel loquitur lex illa cum iussum delatum suscipitur ab eo cui deferretur. ¶ In casibus tamen non deferretur iusiurandum, ut in actione rerum amotarum. l. furti. & alijs famosis actionibus, ut. ff. rerum amotarum. l. mar. §. u. l. & l. non magis. & idem credo ubicunque lex deferret. iusiur. ut. C. de fideicom. l. quæstionem. C. de iure delib. l. scimus. §. licetiam. C. de iure domial. u. l. §. u. nisi eadē lege permittatur potestas deferendi, ut. C. de bonis aucto. iudi. poss. l. u. l. ¶ Potest iusiurandum deferre omnis ille ad quem spectat negotium proprio nomino. procurator uero non potest deferre nisi in tribus casibus si habeat speciale mandatum si sit datus in rem suam, uel habeat liberam & generalem administrationē, alias non ut. ff. eo. ti. l. iusiurandum. §. u. l. & se. & ff. de procu. l. procurator, cui libera. & l. procurator tuorum. ¶ Quid de prælato agente pro ecclesia uel defendente nunc quid iuramentum deferre potest. Puto quod sic, nam & tutor & curator & defensor universitatis deficientibus alijs probationibus possunt deferre iusiurandum super re dubia, super eorum non possunt facere gratiam ut. ff. eo. ti. l. tutor. & l. iusiurandum quod. §. u. l. & C. de transac. l. præfets. ¶ Iusiurandum necessarium deferretur inder. ¶ Sed quando & cui deferri debet uideamus. Et est certum quod si actor nihil probat reus est absolvendus, ut. C. de eden. l. qui accusare. 6. q. u. l. ca. actor. infra eo. ti. ca. u. l. Hoc tamen fallit in quibusdam casibus in quibus deferretur iuramentum reo si actor nihil omnino probet. ut. C. de his qui ad ec. consul. u. l. §. sanē C. de fide instr. l. u. l. C. de iure delib. l. u. l. §. licentia. Et secundum hoc possit intelligi infra eo. ti. c. u. l. & in auth. de iuste.

en. §. si tamen quisquā. Si autē actor probaverit semiplenē, puta per scripturā domest. cum. per collationem literarum; per unum testem, uel per fugam rei, qui finito officio debuit ibi respondere ubi gessit officium deferretur iuramentum actori, qui nōgit veritatem rei maxime si res petita sit in odia, & actor sit honestus ut iactat de instr. cau. §. si uerō moriantur & de collatione. §. super hoc. & §. si quis auth. col. 9. ff. de remisi. l. non omnis. §. u. l. & ff. de legiti. u. l. legitimus. R. j. nam & unum testē dico inducere præsumptionē. ut. ff. de dote præle. l. Theopompus. & ff. quemadmodum testis aperiat. l. i. r. §. si unus. Item si duo faciunt plenam probationem ergo unus facit semiplenam. Nec obstat ff. de quæstionibus. l. mantus. ibi enim non prohibuit quæstionem haberi de ancilla, quia non procederet iudicium. sed quia ancilla non debebat torqueri contra dominum suum in pecuniaria causa etiā præcedentibus indicijs, ut. C. de quæstionibus. l. r. Item propter enormitatem de licti à reo commissi deferretur actori iuramentum si actor non possit quæ petidit uel ablata singula cōprobare, ut. C. unde u. l. si quando supra quod metus causa ca. u. l. i. q. i. in primis. Item propter enormitatem rei & improbitatem litigandi deferretur actori iusiurandum, ut. C. de iudi. l. properandū. §. si autē. Alius autē ubi actor nō nouerit veritatem rei, uel summa non est modica, & persona actoris est suspecta, uel nō suspecta, sed reus est ita honestus ut actor deferret reo iusiurandum ut absoluitur in cōtraictibus bonæ fidei uel strikti iuris, in delictis & quasi delictis propter regulam quæ est. ff. eo. ti. l. admonēdi. C. eo. ti. l. in bonæ fidei. ¶ Iusiurandum iuramentum deferendum est secundū uoluntatē partis deferentis. Necessariū uero deferretur secundū arbitriū iudicantis. Debet autem iurare is cui delatum est iuramentum prout est delatum. ff. eo. ti. l. 4. §. u. l. & l. 4. & l. y. in primis. & l. qui per salutē eo saluo quod per improbatas religiones iurari non debet ut in princ. dictū est. ¶ Esse autē iusiurandi est ut ex eo detur actio in fa-

in factum si iuraueris tibi sibi deberi, nō adiecta forma uel rem suam esse. ut C. eo. tit. l. a. tōri. Si autem adiecta forma quis iurauerit, dabitur utilis actio ex eo contractu, & non tantum ei sed aduersario, ut ecce iurauit quis se misisse à Ticio Stichum. pro. 10. nam & agit ex empto ad Stichum & tenetur ex uendito ad. 10. Vel iurauit me dedisse Stichū pignori pro. 10. quæ accepi mutuo, & ago pignoratitia pro Stichō et teneor certi cōditione pro mutuo ad 10. uel iurauit mihi fundum in dotem datum. & ipsū possum prosequi & soluto matrimonio teneor ex stipulatu. ut ff. eod. tit. l. si duo. §. is qui iurauit. & §. Marcellus. Item ut seruetur quicquid per iusiurandum firmatum est: dummodo iuramentum seruatum non uergat in interitum salutis æternæ: ut infra eo. ti. si uerò. & si uergat in præiudiciū temporale. ut infra eo. ti. debitores. etiam si præstetur super contractu non obligatorio de iure. ut infra eo. ti. cum contingat. ¶ In summa sciendum est quod iuramentum tres habet comites, ueritatem ut iurans sciat uel credat uerum quod iurat. Iudiciū id est, discretionem, ut quis discrete iuret nō præcipitanter, & sine necessitate ad iurandum festinet. Item iusticiam, ut sit iustum & licitum quod iuratur. Sed si tres comites uel aliquod ex istis defuerit nequaquā iuramentum erit sed periurium id est, illicitum uel temerarium iuramentū ut 22.

10 q. 2. animaduertendum. ¶ Iuramenta autem illicita & temeraria seruanda nō sūt. ut infra eo. ti. quemadmodum. & ca. sicut nostris, cum quidem, sicut ex literis. Item illa quæ priorib. præiudicant ut infra eo. tit. tua. & c. intellecto & c. ea te. In his igitur seruabis qd si iuramentum fuerit euidenter illicitum potest quis contra illud propria auctoritate uenire. ut 22. q. 4. diffinitio. & ca. in malis. Et hoc ideo quia iuramentum non fuit inuentum ut ad iniquitatem obliget. ut infra eo. ti. quanto 22. q. 4.

11 inter cetera. ¶ Ex his igitur causis tenditur iuramentum illicitum quæ sequentibus uersiculis continentur. Sit iusiurandum licitum discerne notando. quis, cui

quid, per quid, ad quid, cur, quomodo quando. Quis, quia ex persona iurantis redditur iuramentum illicitum ut cum paruulus iurat. ut 20. q. 5. paruuli. Quod intelligo in infante uel infantie. proximi. ut ff. eo. ti. l. qui iurasse. nam doli capax iurat. ut ff. de lib. cau. l. ul. Cui, quis per sona eius cui iuratur censetur illicita. ut 22. q. 5. nullus. & infra eod. titu. nimis. Quid, nam ratione rei quæ iuratur censetur iuramentum illicitum ut sit iuretur id quod est mortale peccatum. ut infra eo. ti. si uerò aliquis. 22. q. 4. iurauit infra eo. ti. quemadmodum infra de homi. cum iuramento. Per quid, nam ratione eius per quod iuratur censetur illicitum, ut si iuretur per creaturas ut 22. q. 1. considera & dixi supra in prin. huius ti. Ad quid, quia finis ad quem tenditur reddit iuramentum illicitum, ut cum quis iurat ut eligatur ut 2. q. 1. artaldus supra de elec. per inquisitionem. Cur, quia causa propter quam iuratur reddit iuramentum illicitum ut saluatio puellæ iuramentum Herodis. ut 22. q. 4. unusquisque. Quomodo scilicet discrete uel indiscrete. Indiscretio enim & præcipitatio reddit iuramentum illicitum. ut 22. q. 2. animaduertendum. Quidō, quia tempus reddit iuramentum illicitum, nō enim licet iurare in diebus dominicis, nisi pro pace. ut supra de ser. cap. 1. ¶ Pœna 12 ¶ periurij id est, fractionis liciti iuramenti est pœnitentia septennis. ut 22. q. 1. prædicandum hoc enim imponitur pro quolibet mortali. ut 23. quæst. 1. hoc ipsum. Hoc in iudicio animæ, sed in iudicio corporum pœna periurij est depositio. ut 25. dist. 5. criminis. Sed pœna periurij hoc est temerarij iuramenti est pœnitentia annalis in foro penitentiali. ut 22. q. 4. qui sacramento. In foro iudiciali est amotio a beneficijs ut infra eo. ti. tua. §. ceterum. Sed secundum iura ciuilia iureiurandi cōtempta religio Deum habet ultorem. ut C. eo. ti. l. 2. nisi iuramentum in contractibus interponatur. ut ff. de crimine stellionatus. l. ult. C. de transac. l. si quis maior. C. de dig. l. quoties. lib. 12. ¶ Queritur 13 ¶ an periurus sit infamis. Et circa hoc distinguunt

linguit Azo. sic cum quis iurat de præsenti uel de præterito: putare esse suam uel fuisse, nam si de præsenti notatur infamia. & sic intelligit ff. de his qui no. inf. l. Lucius. ff. de cri. l. 1. & ul. Ar. contra in auth. ut li. ma. & auiz. §. quod autē à nobis. & in auth. ut litigan. iurent. §. si quis autem liti. Si autem iurat de futuro, non est infamis, nisi ueniat contra duo sci licet iuramentum & pactionem. ut. C. de transac. l. si quis maior. Magister Ray. in sūma sua distinxit inter assertoriū & promissoriū iuramentum. Peritium in prima specie nō dixit infamem & allegauit decre. infra de exce. denique. & supra de ordi. cog. cū dilectus, in fi. & facit ad hoc le x illa Lucius. Sed hæc omnia mihi, secū dum iura canonica non placent. nam dico peritium infamem, esse siue de præterito siue de præsenti, si scienter & prudenter falsum asserat sub iureiurando, siue iuramentum sponte præstitum de dādo uel faciendo uolens uiolēt. ut 6. q. 1. infames. qui enim periuriū sponte committit mortaliter peccat. ut 2. q. 1. ca. ul. ergo est in famis infamia canonica. ut 6. q. 1. illi qui. Item periuriū crimen est ut infra eo. ti. querelam supra de tempo. or. ca. ult. ergo est famosum. ut 25. di. §. nunc autem, in uer. in epistola uerō. Ad l. autem Lucius, & ad decre. cum dilectus, respōdeo, testes quorum testimonium reprobatum inter infames haberi non debent, uerum est infamia legali quæ generaliter non ipso facto sed per sententiam interrogatur. Vel aliter possibile est quod testimonium testiū reprobatum. Nec ex hoc solo de periurio conuincuntur, ut si negatio apta non proficiat. ut 4. q. 3. §. item in criminali. in uer. si testes nude deponāt. ut 4. q. 3. §. item in criminali, in uer. solam, & causam sui testimonij nō facit manifestam. ut in auth. de testi. §. & licet. uel quia per plures contrarium probatur. ¶ Periuriū t̄ autem multiplex est, dicitur enim periuriū falsa iuratio qui si ignoranter fuerit facta & adhibita omni diligentia nullum inducit peccatum. ut 12. q. 2. homines non adhibita omni diligentia est ueniale peccatum.

ut 25. di. §. uerum, in fi. Dicitur periuriū trāsgressio liciti iuramēti. & hoc est mortale. ut 6. q. 1. quicunque. Si uero illicitum sit iuramentum. scienter hoc iurare, peccatum est, sed contravenire non est peccatum. ut dixi. supra proxi. §. dicitur periuriū indilcretum iuramētum, & istud est ueniale peccatum. ut 25. di. §. criminis, in fi. dicitur periuriū mendacium iuramēto firmatum, & istud semper est mortale ut 22. q. 2. homines. nisi si loco. ut 22. q. 2. quod ait. uel simulatorie. ut 22. q. 1. uti
15 lem. ¶ Ultimo notandum t̄ est quod hoc iuramētum de quo hic tractatur est de ueritate. ut ff. eo. titu. l. quoties infra eo. titu. ex literis. & ideo si deferatur alicui qui non nouit ueritatem impetret sibi remitti uel dari sibi tēpus ut certioretur. ut. ff. eo. titu. l. iusiuran. & ad pecunias. ff. rerū amo. l. mar. §. qui rerum. Iuramentum de calum. est de opinione seu credentia: ut dixi. supra de iuramento calum. Iuramentū uerō quod præstatur in litem est de asserctione et assertionē. de quo tractatur. C. et. ff. de in litem iurando.

Summarium

- 1 Exceptio quid sit.
- 2 Exceptio peremptoria qua dicatur, quando et qualiter opponatur.
- 3 Exceptionem dilatoriarum diuisio, & multiplicitas differentia.
- 4 Exceptiones tam dilatorias quam peremptorias, seu anormales in qua parte iudicij proponantur.
- 5 Exceptionum alia perpetuas, alia temporales, alia personales, alia reales.
- 6 Exceptiones prædictas qualiter opponantur.
- 7 Exceptionis effectus qui sit.
- 8 Litis contestatio an fiat per exceptionem peremptoriam.
- 9 Excommunicatus an repellatur ab agendo.
- 8 Exceptio excommunicationis non tollitur per replicationem excommunicationis, si de maiori excipiat & replicetur.

§ DE EXCEPTIONIO-
nibus. Rubrica.

- D**ictum est supra de prob. de testi-
bus, de fid. instr. de præsump. &
de iur. iuran. ad quod recurritur
in defectum probationis. ut supra in pro-
xi. ti. dictum est. Sed quia is qui exceptio-
ne utitur onus probationis in se recipit. ut
ff. eo. ti. nam per exceptionem quis de-
fenditur & iuvatur sicut per actionem. ut
insti. eo. ti. in prin. Ideo subijcitur hic
rubrica de exceptio. ¶ Videamus igitur
quid sit exceptio, quæ sit exceptionum di-
visio, quando, qualiter, & a quibus appo-
natur. & quis sit exceptionum effectus.
1. ¶ Exceptio ¶ est aliquando actionis exclu-
sio, plerumque enim competit auctori actio.
& eam per exceptionem excludi oportet.
Nam si metu coactus, vel dolo inductus,
aut errore lapsus tibi stipulanti promitto-
iure civili obligatus sum. si ex stipulatu-
agatur, recte quidem agitur. sed inique &
ideo per exceptionem quod metus causa
vel doli mali. aut in factum excludendus
est actor. Item si tibi pecuniam promisi
spe futuræ, numerationis, & si non nume-
raueris teneor tibi ex stipulatu, & potes
contra me agere sed te per exceptionem
repellam. Item si pactum feceris mihi de
non petendo nihilominus remaneo obli-
gatus. quia pactum non tollit civilem ob-
ligationem sed elidit. unde exceptio o-
pus est. Item si contra me egisti & per
sententiam exerciti absolutus. si uerus etiam debi-
tor natura manes obligatus. ff. de condi.
inde. l. iul. & propterea necessaria est ex-
ceptio. ut probantur hæc omnia. insti. de
except. Aliquando exceptio est non actio-
nis, sed intentionis exclusio: ut si petas à
me. i. o. & ego dico solui. si uerò est quod
excipiendo dico scilicet soluerim. nulla
competit tibi actio. quia solutione eius.
quod debetur tollitur omnis obligatio. ut
insti. qui. mo. tol. ob. in prin. Et quòd ex-
ceptio aliquando non actionem sed intèn-
tionem uel actorem excludat probatur. ff.
2. eo. ti. l. 2. ¶ Exceptionum ¶ alia dilatoria,

alia peremptoria, alia anormala. ¶ Perem-
ptoria est quæ semper obstat agenti et quæ
perimit actionem. si quæ inuenit perimèn-
dam, uel saltem intentionem excludit ut
superius dictum est. ut exceptio doli ma-
li. rei iudicatæ, pacti conuenti perpetui.
Nam si pactum de non petendo ad tem-
pus iteruenerit exceptio quæ oritur ex hoc
pacto non est peremptoria, sed dilatoria. ut
insti. eo. ti. § appellatur. Regulariter aut
peremptoriæ exceptiones opponi possunt
usque ad sententiam. Hoc tamen fallit in
quibusdam quæ etiam post sententiâ pro-
ponuntur ut exceptio Macedoniani & Vel-
leiani. ut. ff. ad Mace. l. tamen si non oppo-
sita. immo solum per errorem ommissa ex-
ceptione Macedoniani repetitur. ut. fide.
condi. inde. l. qui exceptionem. Item fal-
lit in qualibet peremptoria à milite per sim-
plicitatem ommissa. Nā ea post sententiâ
opponere potest. ut. C. de iur. & fac. igno.
h. i. Fallit in exceptione quæ cōpetit do-
natori ut non condēnetur nisi inquirat fa-
cere potest. quia & si in solidum condē-
netur adhuc locum habet exceptio. ut. ff.
de re iudi. l. Nelsēnius. §. ult. Item fide-
iusor in solidum cōdemnatus etiam post
sententiam implorare potest mandari si-
bi actiones contra fideiussores. ut. ff. de fi-
deius. l. si fideiussores. §. idem respondit.
Item fallit in quibusdam exceptionibus
per quas contenditur iudicium retro nul-
lum fuisse, ut no. supra de proba. §. actor.

3. ¶ Dilatoriarum exceptionum ¶ quædam
sunt declinatoriæ iudicij, quædam dilato-
riæ solutionis. Declinatoriæ iudicij ut ex-
ceptio contra rescriptum. contra libellū.
Exceptio contra personam iudicis de sus-
pecto. Exceptio de feriis. Exceptio de lo-
co non tuto. Exceptio procuratoria. Nā
per tales exceptiones non licet inficior
sed differo uel euito personas, ut ff. eo. ti.
l. 2. in fi. Dilatoriæ solutionis. ut exce-
ptio pacti conuenti temporalis, ut. ff. eo.
ti. l. 3. §. 1. Item exceptiones quæ dantur
quibusdam personis ut non conuenian-
tur nisi in quantum facere possunt. ut. ff. de
re iudi. l. sunt qui. Ided autem dicuntur
dilatoriæ solutionis. quia differunt inte-
gram

gram & totalem solutionem; donec debitor vel eius hæres ad pinguem fortunam devenit. & hoc respectu exceptiones prædictæ dicuntur temporales, non perpetuæ quia non est verisimile quod nec debitor nec eius hæres vel hæres in infinitum non deveniant ad pinguem fortunam. nec enim pauperibus industria vel augmentum patrimonij, quod laboribus & multis calibus queritur interdiciendum est. ut. C. ar. tutel. l. si defunctus. Alio tamen respectu dicuntur peremptoriæ quia possunt proponi ante litem & post litem contestatam. immo & post sententiam. secundum ne plus extorqueatur quam condamnatus facere possit. ut. ff. de re iudi. l. inter eos in fi. & l. cum ex causa. ff. de ver. sig. l. in condensatione. Et hac ratione anormalæ dici possunt, quia nec dilatoriarum nec peremptoriarum regulam imitantur. Quando autem proponendæ sunt & probandæ tam declinatoriæ quam dilatorie dixi supra de proba. §. restat videre. Sed hoc sciendum est quod si dilatorie non proponantur suo tempore quia competere ignorantur nihilominus & postea locum habent. ut infra eo. ti. pastoralis supra de testi. præsentium supra de offi. dele. insinuante infra qui ma. acc. pos. consuluit. Anormalæ sunt per quas contenditur nullum retro fuisse iudicium quæ ideo dicuntur anormale. quia non sequuntur regulam vel naturam aliarum exceptionum. nam locum habent ante litem contestatam & post litem contestatam. ante sententiam & post ut. no. supra de proba. §. actor. Sed illæ exceptiones quæ dantur certis personis ut non conveniantur nisi inquantum facere possunt anormalæ dici possunt. ut dixi. supra. §. proximi. Item exceptio non numeratæ pecuniæ, & exceptio non solutæ dotis quo ad quid anormalæ dici possunt. quia cum alias exceptiones obijciens probare habeat quod opponit. ut. ff. eod. tit. l. in exceptionibus. In prædictis duas species est quia non is qui excipit probare debet sed qui petit probare habet. ut. C. de non nu. pecu. l. 1. Quod verum est infra biennium. ut. C. eod. tit. l. in equita-

tibus. Et idem dico in exceptione non solutæ dotis, cum secundum varia tempora quæ circa hoc statuuntur in auth. de té po. non solutæ dotis. coll. 7. contingit & aliud mirabile in prædictis exceptionibus. nam quia alteram ex illis proponit simul & litem contestatur & exceptionem opponit cum alias per peremptorias exceptiones contestatio litis non soleat fieri ut infra notabo. ¶ Funt ¶ & aliz divisiones exceptionum. quia aliz perpetuæ aliz temporales. ut. ff. eo. tit. l. 4. aliz personales, aliz reales. Personales non transgrediuntur personas earum quibus competunt. Rei coherentes alicui competunt & omnibus qui ex persona illius conveniuntur. ut. ff. eodem tit. l. exceptiones. in prin. & §. rei. Opponuntur exceptiones peremptoriæ, cum agitur unde si numquam agatur nunquam excipietur. & hac ratione dicuntur exceptiones perpetuæ. ut. ff. de doli except. l. pure. §. ul. & C. eo. tit. l. si pactum. ¶ In qua autem parte iudicij proponatur tam dilatorie quam peremptoriæ siue anormalæ dictum est. ¶ Exceptio datur reo. Replicatio actoris supra de renuncia. super hoc infra eodem. tit. à nobis. & cap. dilecti filij. institui. de replica. Aliquando largo sumpto vocabulo dicitur replicatio etiam exceptio quæ actori competit. ut. ff. eodem tit. l. 2. §. 1. ¶ Effectus exceptionis est ut per dilatoriam differatur iudicium, vel eviteatur persona iudicis, vel procuratoris. per peremptoriam perimatur actio agens vel intentionis excludatur. ut supra in prin. no. Sed queritur an ¶ per exceptionem peremptoriam fiat contestatio lit. ut si uideam à te fundum & tu excipias de præscriptione. Et videtur quod non. Nam exceptio est actionis exclusio. ut superius dictum est. non autem opus est actionem excludi cui contradictum non est. Ante enim necessarium est ut contestatio præcedat & demum quandoque usque ad sententiam. locum habeant peremptorie. ut C. eod. tit. l. si quidem. et. l. præscriptionem. et C. de lon. tempo. præscri. l. emptor. C. de sen. rescin. no.

posse. l. peremptorias. Item oportet prius per contradictionem ordinari iudicij, & demum ad defensiones accedi. ut not. supra de litis contesta. §. fit autem contestatio. Sed contra nam instituta actione & opposita exceptione peremptoria, videtur esse iudicium. ut. ff. de inter. actio. l. si filius. §. exceptionibus. Item per exceptiones non numerata pecunie & non solute dotis fit contestatio litis ut dixi supra §. anormulæ. Item facit pro hac parte supra de dolo & contuma. prout ibi post exceptionem præscriptionis oppositam proceditur ad diffinitivam, utpote lite quæ ingeritur contesta. & melius infra de appell. cum causam. sumpto argumento à contrario sensu. quod est fortissimum. ut. ff. de offi. eius cui man. est iurisdic. l. r. §. Solutio puto non fieri contestationem unde si peremptoria opponatur antequam respondeatur ad libellum erit tunc illa exceptio intentionis exclusio, & sic intelligo quod legitur. ff. de condit. inde. l. eleganter. §. si quis post transactionem. & ff. quod me. causa. l. metum. §. sed quod ait, in fi. ff. de nego. gest. l. si autē. §. si quocunque. Si vero postquam iam responsum est ad libellum & contestatio facta est opponatur exceptio peremptoria erit actio nis exclusio. Ad decre. prout respondeas sicut respondi. supra de litis contesta. §. contestatio. Ad aliam cum causam respondas quod ibi cessat argumentum à contrario sensu. ut alibi. C. de epis. & cleri. l. conuenticulas infra de uerbo. sign. quod dicitur 24. q. 2. priusquam. Vel ibi papa magis inspicit opinionem iudicium uel ueritate. ¶ Quæritur t de excommunicato an repellatur ab agendo? Respondeo sic etiam si non opponatur exceptio scilicet officio iudicis. ut infra eo. exceptionem, in fi. Quod intelligo si nō solus no. i. Nam si solus non possit eum uitare in publica communione. ut 6. q. 2. si tantum & c. placuit. Reum autem excommunicatio non excludit, quia trahitur ad iudicium. Iudicium enim redditur in iuratum. ut. ff. de uerbo. oblig. l. inter stipulantem. & ideo omnis legitima defen-

sio reservatur reo communicato ut infra eo. tit. cum inter. Item à prosecutione appellationis non repellitur excommunicatus si originaliter fuerit reus ut infra eo. significauerunt, nec ab impetrando & si non faciat mentionem de excommunicatione in quo duo requiro quod excommunicatus reus fuerit in primo iudicio in quo appellauit & super quo impetrat. Itē quod excommunicatio non contingat id super quo impetrat. alioquin literæ impetratæ in forma cōmuni non facta mentione de excommunicatione elidi possent. ut not. supra de rescriptis dilectus. & secundum hoc intelligo. 1. eod. titu. c. culti. Actor uero excommunicatus impetrare non possit super quocunque; non facta mentione excommunicationis. ut infra de sentent. excommunicatio. per tuas supra de officio ordinari. ex parte supra de officio delegati. cum contingat. ¶ Sed quæritur an exceptio excommunicationis tollatur per replicationem excommunicationis si de maiori excipiat & replicet. Et licet olim diceretur quod sic per decreta. infra eodem à nobis, sumpto argumē. à contrario sensu. Hodie tamen dicendum est quod non. per aliam infra eodem ti. dilecti.

Summarium

- 1 Prescriptio quid sit. & in quibus locis habeat. Vsu capio in quibus rebus locum obtineat.
- 2 Prescriptio canonica qua requiratur.
- 3 Prescriptio quibus modis interrumpatur.
- 4 Prescribi que non possint.
- 5 Prescriptionum species que sint.
- 6 Prescriptio que contra ecclesiam Romanam currat.
- 7 Vsu capio triennij an in rebus ecclesiasticis mobilibus & profanis locum habeat.
- 8 Prescriptionis qui sint effectus.
- 9 Prescribi an possit cum mala fide, etiam longissimo tempore.
- 10 Habens conscientiam rei aliena post completam prescriptionem, an illam restituere teneatur.

DE DECEPTIONIBUS. Rubr.

Vidimus de exceptionibus, sed quia frequenter ex præscriptionibus obicitur exceptio ideo subiicitur hic Rubr. de præscriptione. Videamus igitur quid sit præscriptio, quæ exigantur in præscriptione. quot sint species præscriptionum. quæ secundum iura canonica præscribi non possunt. quibus modis interrumpitur præscriptio. & quis sit præscriptionis effectus. ¶ Præscriptio est ius quoddam substantiam ex tempore capiens idest, firmitatem. Habet autem locum præscriptionis in rebus immobilibus usucapio uero in mobilibus rebus qui aliter describitur sic ualet. usucapio est acquisitio dominij per continuationem possessionis temporis lege diffinita ut. ff. de usula. l. 3. ¶ Exiguntur in præscriptione canonica quatuor. Primum bona fides. quæ si possidet credat rem suam quam possidet. uel credat tradentem esse dominum & ius distrahendi habere licet erret in factu. ff. de uerbo. signi. l. bonæ fidei. Ex hoc bona fides semper præsmitur, nisi probetur mala. cū lex dicat præsumi ignorantia nisi probetur scientia. ut. ff. de proba. l. uerius. Præsmitur autem mala fides si denūtiatur emptori ne emat. C. de rei uen. l. si fundum. uel quia quis contra legem mercatur. ut. C. de agri. & cen. l. quemadmodum. uel si emit a procuratore pro eo per collusionem. uel cum quis emit a luxurioso cum sciret Procius cum scorto pecuniam daturum. ut. ff. de usucapio. pro empt. l. qui fundum. §. qui sciens. & l. si quis. Sed quando quis habet conscientiam rei alienæ & tamen usucapit, puta si decretum iudicis interueniat. ut. ff. de nox. l. generaliter. 16. q. 3. placuit. ut quicumque infra eo. ti. c. t. Illud autem non obest accipienti mala fides tradentis. ut. ff. de diuersis & temp. præscri. l. an uitium. & argu. infra eo. ti. de quarta. Sed argu. contra. ff. de præscri. 10. uel. 20. anno. aut. hodie sed illud de præscri. 10. uel. 20. an. In præscriptione

ne uero. 60. annorum non nocet dummodo nolit possessor uti accessione repositis illius. ut. ff. de acquir. poss. l. Pomponius. §. cum quis. ¶ Item dicitur bona fides licet erret in iure ut infra de iur. pa. cura pastoralis. ff. de peti. hære. l. sed & si. §. scire licet. locus sit in usucapione. ut. ff. de usula. l. nunquam Item bonæ fidei est quis licet conscientia habeat dubia. ut. ff. de usula. l. quid sit. §. bonæ. Secundum iustus titulus. ut infra eo. ti. si diligenti Qui an probare habeat iudicio dubitatur. Et ut quoddam sit. quia cum exigatur in præscribendo. ut dictum est necesse est illud probari. ut supra de probat. licet infra de decimis. dudum. tempus enim solū non est modus inducendæ uel tollendæ obligationis. ut. ff. de act. & oblig. l. obligationum fere. §. placet. Et hoc uerum est si titulus pro non titulo habeatur. ut in prædicta decre. dudum Appello autem titulum possidendi causam. ut pore donationem, emptionem, permutacionem. & consensuales. Exigitur ergo in præscriptione causa uera non legitima. nam si legitima foret præscriptio locum non haberet. quia non potest eadem res ex duabus causis acquiri ut supra de hære. instrumen. inter dilectos. Nec possit titulus duplicari. ut. C. de contrahen. empt. & uen. l. cum res ff. de acquir. poss. l. possit deri. §. ex pluribus institu. de actioni. §. discretis. Inuenio tamen ex duplicato titulo excipi. ut infra de confes. præla. cap. post electionem. Sed illud iudicio contingit. quia non prohibetur quis diuersis exceptionibus uti. ut. ff. de except. l. nemo. & ff. de inofficioso testamen. l. Pomponius. §. sed nec impuberis. Ex pluribus autem. causis aliquid deberi potest ut. ff. de regu. iur. l. non ut ex pluribus. & solui. ut. ff. de solut. l. cum quis. §. de peculio. Non tamen ex pluribus causis aliquid nostrum fieri potest sed ex una ut in d. l. non ut ex pluribus. C. de iure do. l. t. ff. ad l. fal. l. fundo. Item possumus ex pluribus causis rem possidere. ut in prædicto. §. ex pluribus. Nam quæuis una sit possessio tamen plura sunt genera possidendi. ut in l. prædicta possideri. §. generaliter.

neraliter unde de cā præscribendi sic intellige ut uera causa interueniat non legitima. In hoc pono exemplum. In donatione quæ fit ab episcopo sine consensu capituli. hic est uerus titulus non legitimus, tamen nec sufficientem præstat causam possidendi & præscribendi. & secundum hoc potest intelligi infra eo. tit. de quarta infra de iure pa. cura pastoralis. Sic & erroneus titulus præstat causam scribendi pro emptore. I quod uulgo. ff. pro suo. l. ulti. Verius tamen puto non esse necessarium probari tūlū possessionis nisi quis possideat pro hærede uel pro possessore ut. C. de peti. hære. l. cogi. & 2. q. 5. §. 1. uel nisi sit præsumptio contra possessorem. ut. C. de proba. l. siue possideris, uel nisi quis sponte titulum al eget. ut supra de proba. licet infra de deci. dudum, sufficit enim probari temporis continuationem ut supra de proba. ex literis. l. 8. q. 2. seruitium. & 1. q. 3. quæsitum. & C. de præscri. 30. anno. an lex competit. Tertium continua possessio. s. quod res sit possessa continuè usq; ad finem prescriptionis sine interruptione ut infra eo. tit. illud. & c. audi ris. t. Fit autem interruptio naturaliter ut cum prædium quod præscribitur inundatur. ut. ff. de bohis autem. iudic. poss. l. cum unus. §. ulti. Et hæc interruptio prodest omnibus habentibus ius in re. ut. ff. de usu ca. l. naturaliter Fit interruptio ciuilitate per synodalem proclamationem ut infra eo. tit. sanctorum. Per quasi contestationem. ut. C. ubi in rem actio. l. 2. supra ut litte non contestata. quoniam frequenter in fi. Per contestationem. ut. C. de lon. tempo. præscrip. l. nec bona. Per executoris conuentionem. ut. C. de præscrip. 30. an. l. cum notissimi. in princ. quæ quali contestatio dicitur. ut. ff. de actio. & obli. l. constitutionibus. Per debiti agnitionem uel feneratoris solutionem. ut in l. cum notissimi. §. sed & si quis per solam precum oblationem & adscriptionem, in annualibus & prætorijs actionibus. ut. C. quando li. princ. litis conte. fa. l. t. & 2. C. de anna. excep. l. ut perfectius Item fit interruptio si is contra quem præscri-

bitur nanciscatur. Item nem rei quæ præscribitur. ut in l. cum notissimi. §. imo. Item fit interruptio per solā libelli oblationem furore, infantia, uel dignitate aduersarij impediēte me agere. ut in l. ut perfectius. Item exigitur in prescriptione canonica quod res sit præscriptibilis. 4 † Quædam enim sunt quæ præscribi non possunt. ut subiectio. infra eod. titu. cum non liceat. Sed contra infra eo. titu. auditis. infra de capel. monachorum. dilectus infra de priuile. cum olim propter quæstiones supra de excep. cum uenerabilis in fi. In omnibus illis innuitur quod contra subiectionem & obedientiam præscribatur. Ad quod respondeo subiectus per se tantum non præscribit libertatem contra subiectionem, sed si priuilegium libertatis concedatur a superiore in enormem læsionem illius cui subiectio debetur quamuis possit implorare ut priuilegium reuocetur. ut infra de deci. dilecti. suggestum infra de dona. apostolicæ huic iuri hoc implorandi præscribitur a subiecto. Ad hanc solutionem accedit. C. de fundis patrimonialia. l. ulti. Vel subditus contra obedientiam in præscribit, dum eam illi debitam esse prætendit cui tanto tempore se præstitisse allegat. ut præscriptio sit inducitur. & sic loquitur cum olim. Et licet sic dixerim potest tamen subiectus contra prælatum suum præscribere per seipsum quod pertinet ad prælatum. ut infra eod. titu. de quarta infra de iure pa. cura, uisitatio, & procuratio. ut infra eod. titu. cum ex officij. Item non præscribitur limes nec quæ limitibus ad hærent ut infra de parroch. super eos supra de proba. cum causam. 76. q. 3. licet. Sed contra infra eo. tit. quia iudicante. Ad quid ergo fines prædiorum præscribuntur. ut ibi. & 16. q. 4. nolumus. supra de prob. ex literis fines autem provinciarū, parrochiarum & diocesum nō in primis iuribus. Item publicæ functiones. ut. 16. q. 3. §. potest. circa finem. Item decimæ a laico. ut infra eo. tit. causam. Item colonus non præscribit fundū quem colit ut. C. de præscript. 30. uel 60. annorū l. malè agit. Item

Item uia publica non amittitur non utendo. ut. ff. de uia publica. l. uiam. Item aquæ ductus. ut. C. de aquæ ductu. l. diligenter, li. 1. r. & C. de fundis rei priuæ. & sal. diuina domus. l. uis aquæ lib. 1. r. Item quædam insignia Romanæ ecclesiæ. ut 93. dist. illud. ¶ Sunt etiam quædam quæ præscriptiones impediunt. uacatio ecclesiæ. ut infra eodem titulo. cap. r. & c. de quarta. Hostilitas. ut infra eodem titu. ex transmissa. 16. q. 3. prima actiōe & c. porro. Hæresis prælati contra quem præscribere quis intendit. ut infra eod. titu. c. r. in fi. Vita malè alienantis. ut 16. q. 3. si sacer dotes. Tempus schismatis. ut infra eo. cum nobis. Item minor ætas ut. C. in quibus cau. non est neces. in integr. restitui. l. ulti. Patria potestas impedit ne filio currat præscriptio. ut. C. de bo. quæ libe. l. quæcunque. Item matrimonium impedit ne contra uxorem præscriptio currat in rebus dotalibus. ut. C. de iure do. l. in rebus §. omnis. Item tempus absentię. ut cum is contra quem præscribitur profectus est in subsidium terræ sanctę uel alias de mandato domini Papæ uel sine. cum fortè occurritur sarracenis uel alijs fidei hostibus christianos exterminare uolentibus impedit præscriptionem quo ad effectum. quia subducitur de tempore præscriptionis tempus illud quod in absentia effluxit per in integrum restitutionem. Primum fuit medium ultimum uel. & sic non profit nec oblit quod euenit. ut. ff. quibus ex causis. l. 1. in princ. & l. uidelicet. unde & si præscriptio fit completa in præsentia eius contra quem præscribitur adhuc postulari potest per integrum restitui. ut subducatur illud tempus quod lapsum est in absentia. Sed & si pluribus uicibus quis abfuerit omnium absentiarum tempora subducuntur. Hæc sententia æquitatem habet & iuuat legibus. C. de testa. mili. l. quod tempore militię ff. ex quibus cau. ma. l. nec non. §. si quis sapius. C. de tempo. in integr. restitui. l. ulti. C. quibus non oblit. lon. temp. præscri. l. præscriptione. ¶ Nec mireris si dicam de præscriptione currere contra ecclesiā. sed

tempora de præscriptione subducuntur. nam contra ecclesiā currit præscriptio. ut supra de in integr. restitui. §. 2. Sed aliud est in minore ut ibidem notauimus. ¶ Alij uero dicunt tunc demum restitui aliquem & tempus de præscriptione subducitur. cum in absentia eius contra quem præscribitur completa est præscriptio uel parum post reuersionem illius. Et hoc colligunt ex uerbis prætoris qui ait. Si quid ex bonis absentis causa rei publicæ præscriptum fuerit. sed quod simpliciter. & si mile. ff. de uerb. sig. l. hæc adiectio. Qui hoc dicunt habent rationem talē. si præscriptio in absentia cōpleatur uel parū post quod tempus pro absentia reputatur. ut dictum est. iustum est ut restitatur. quia legitur cum in absentia. Sed ubi in præsentia cōpletur. quāuis contra quæ præscribitur aliquo tpe de præscriptione absens fuerit. nūc læditur cum cōpletur. & nō tunc cū abfuit. Ad quod tñ respondet dñs meus qd & si tūc nō læditur lædebatur tamē. nā ex totali tpe præscriptionis intelligitur quis lædi. non tantū ex eo quo præscriptio cōplet. aliās ultimo momento tps præscriptionis tantū deberet quis restitui. eo. n. tēpore quo præscriptio cōsumatur. Et sic secundū eos eo tantū tpe læditur effecti uel. Quod est satis absurdū. Dicit tamē dominus meus in summa quoddā si prima sententia sit æquior posterior tamen est securior secundū leges. ¶ Species præscriptio num. ultz sunt. ¶ Est. n. præscriptio. 10. dierū quæ currit contra appellantem ut 2. q. 6. biduum. Est & sex mensium ut in redhibitoria actiōe. ut. ff. de redhibi. ac. si tantum. §. 2. Et in beneficiorum collatione. ut infra de concess. præben. ca. nulla Et in expectatione absentiu cum agitur de spūali coniugio cōtrahēdo ut supra uel itz nō conte. quoniam. §. si uerō aliter. Itē est præ-

est p̄scriptio trium mensium quæ currit capitulo non eligenti. ut. l. di. post quā 63. di. obeuntibus supra de elec. c. ultimo. Et eiusdem tēporis p̄scriptio currit elēto negligenti petere conseruationem seu pallium ut c. di. quoniam supra trāssa. inter corporalia. Est & unius anni quæ obijcitur agenti iniuriarū. ut. C. de iniur. l. si non conuicij. Et eadem opponitur nō prosequenti appellationem. ut infra de appel. cum sit romana. Item non utenti re scripto. ut supra de p̄scrip. si autem. & c. plerumq; . Est & biennij quæ currit de bitori. ut. C. de non nu. pe. l. in contractibus. Est & triennij. ut infra eo. ti. c. 1. Est & quadriennij. ut. 16. q. 3. quas actiones. C. de quadriennij p̄scrip. & hæc competit s̄sco & contra s̄sco. ut ibi. Est & decennij uel uicennij quæ requirit titulum & bonam fidem etiam secundum leges ut. 16. q. 3. §. potest. Est & p̄scriptio. 30. uel. 40. annorum de quibus p̄cipuē in canonibus tractatur. Et licet antiqui canones admittant contra ecclesiam p̄scriptionem. 30. annorum. ut. 16. q. 3. c. 1. 2. & 3. hodie tamen. sola. 40. annorum p̄scriptio admittitur contra ecclesiam. ut infra eo. ti. de quarta. c. ad aures. illud auditis.

6 † Sed contra romanam ecclesiam non nisi centenaria currit p̄scriptio ut infra eo. ti. ad audientiam & c. cum a nobis. 16. q. 3. quas actiones. ¶ Queritur de p̄scriptione quadriennij quæ currit aduersus eum cuius rem Imperator donat. C. de quadriennij p̄scri. l. bene a Zenone. an contra ecclesiam locum habet? Respondeo non ar. 1. 2. q. 2. quicumq; infra de reb.

7 ec. non alie. ca. 1. † Item queritur an usufructu triennij in rebus ecclesiasticis mobilibus & profanis locum habeat. Respōdeo sic ut i p̄xalle. l. quas actiones. quidā tamen dixerunt quod non. sicut nec in rebus s̄sco. ut in l. de usu. §. res s̄sco. ¶ Quæ autem sint quæ p̄scribi non possunt. dictum est supra eo. §. item exigitur. ¶ Item quibus modis interrumpitur p̄scriptio dictum est supra eo. §. sit autem. ¶ Restat

8 quis sit effectus p̄scriptionis. † Effectus quadragenariæ p̄scriptiōis est talis qua

lis est effectus longæ p̄scriptionis secundum leges. quia quæ requiruntur in longa p̄scriptione eadem & in longissima secundum canones scilicet bona fides. & iustus titulus. & quod res sit p̄scriptibilis. ut superius dictum est. Ex longa uerō p̄scriptione acquiritur exceptio contra dominum rei uel creditorem cui res sit obligata. ut. C. de p̄scrip. 30. uel. 40. ar. norum. l. si quis emptio in prin. Sed cū exceptio sit actionis conclusio. ut. ff. de excep. l. 2. & no. supra de excep. patet quod directum dominum remanet apud ueterē dominum unde & rem uendicare. potest à quolibet possessore præterquam à p̄scriptore uel ab illo quæ ab eo possidet. P̄scriptor autem habet utile dominium ut. C. de bo. ma. l. j. in auren. nisi tricennale. quæ est in autentico de nup. §. si uerō expectet. col. 4. unde habet utilem rei uendicationem etiam contra ueterem dominum. cum lex dicat per p̄scriptionem mutari dominium. ut. ff. de usucap. l. eum qui xdes. Non mireris si per usucapionē acquiratur directum dominij rerum mobilium. per p̄scriptionem utile in rebus immobilibus quia mobilia facilius transeunt & mutantur quam immobilia. sicut ex ipso nomine patet. & probatur. ff. de acqui. pos. l. si rem mobilem. Et si quærat quæ sit ratio quare per p̄scriptionē tollatur hypothecaria actio. ut. l. si quis emptio in prin. & non per usucapionem triennij. ut. ff. de pigno. l. 1. §. cum prædium. & ff. de usucap. l. iusto. §. non mutat. C. de pig. l. usucapio. Respondeo quia per p̄scriptionem acquiritur exceptio quæ omnē prorsus actionem excludit ut infra eo. ti. ad aures. Sed per usucapionē triennij acquiritur solum dominium. quæstio autem pignoris ab intentione dominij separatur ut in prædicto. §. cum prædium. ¶ In summa queritur † an cum mala fide p̄scribi possit etiam longissimo tempore? Respondeo non. quia bona fides exigitur in p̄scriptione canonica. ut 34. quæ. 2. si uirgo infra eo. ti. uigilanti. & c. si diligenti. ita ut in nulla parte temporis p̄scriptionis possessor conscientiam rei habeat alienæ

alienz. ut infra eo. ti. c. ult. In quo iuri ciuili derogatur expresse, sicut & in quibusdam alijs supra de dolo & contu. c. 1. supra de offi. dele. super quzstionum supra de resti. spo. sepe contingit infra de testa. relationem. ¶ Sed si queratur qualiter ecclesia poruit hoc constituere in pzaiudicium laicorum. Respondeo bene ratione peccati ut supra de iudi. nouit. Sed pono quod post completam pzescriptionem incipiat quis habere conscientiam rei alienz nunquid tenetur reu restitueri priori domino. Videtur quod sic. Quia non dimittitur peccatum nisi restituatur ablarum ut 14. q. 6. si res aliena, & nullus numerus de fendis annorum ut 33. q. 2. si uirgo. Sed contra. completa pzescriptione tutus est quis secundum utrunq; ius. ut infra. eod. titu. de quarta. & c. ad aures. & 16. q. 3. c. 1. 2. & 3. & c. dilecto, ergo iure possidet. Si iure iuste, si iuste bene. ut 14. q. 4. quid dicam. Nec est iam alienum quod pzscriptum est ut ibi dicit. Præterea iura faciunt hoc meum illud tuum, ut. 8. di. quo iure. Item conditor canonis & legis potest mihi dare rem alienam & tutus sum ut. ff. de eue. l. lucius. C. de quadrien. pzscrip. l. benz. ponit enim stare quod qui per 40. annos rem possideret alienam eius efficeretur. In hac quzstione dicunt theologi. quod quandoque quis habeat conscientiam rei alienz. eam teneatur restituere alijs peccat. Sed certe quod dicunt theologi puto consilium esse alias de iure non tenetur. quia iam res non est aliena & iuste possideretur, ut in c. quid dicam. & dominium mutatum est ut dixi in §. superiori. Alanus tamen dixit quod si ex causa lucratia, quis rem possidet & pzscripsit, debeat eam restituere ar. ff. de his quz in frau. credi. l. quod autem. §. si quid cum puillo. Si uero ex causa non lucratia non tenetur eam reddere. Consilio ergo theologorum acquiescere arbitrium est non necessarium ut 14. q. 1. §. quod pzcipitur. Si consilio ut uoueris minus boni adipisceris non mali. aliquid perpetrabis ut 14. q. 1. quifquis.

Summarium

- 1 Sententia qua dicitur.
- 2 Sententia species due assignantur. & nu. 9.
- 3 Interlocutoria an reuocari possit infra decem dies postq; lata est, uel quandoque.
- 4 Appellari an possit a qualibet interlocutoria.
- 5 Sententia diffinitiva an per eundem iudicem reuocari possit.
- 6 Iudex qui sententiam pronunciando errauit an possit sententiam suam corrigere, ex alterum iudicare.
- 7 Sententia diffinitiva qualiter proferri debeat.
- 8 Iudices plures cognoscentes, an simul in unam consensu sententiam conuenire debeant.
- 9 Causa matrimoniales a quibus iudicibus sunt iudicande.
- 10 Sententia diffinitiva qui sunt effectus.
- 11 Sententia an irritetur preterea nouorum instrumentorum.
- 12 Sententia quo remedio subleuetur.
- 13 Iudex in sententia omnia que ipsum mouent exprimere non debet.

DE SENTENTIA ET RE iudicata. Rubrica.

Sic continua. diximus supra in ti. prox. qualiter per pzescriptionem res acquirantur. Nam uidendum est qualiter res alio modo ciuilitur acquirantur, scilicet per sententias iudicum. Vel alias. Finito cursu de processu iudiciorum nunc quasi ad litteras. id est, ad sententias ueniamus diligenter attendentes. quid hic sententia dicatur. quot sint eius species, a quo sit pronuncianda. qualiter & quando, eius effectus. quo remedio sententia subleuetur.

¶ Sententia est diffinitio iudicialis controuersie finem imponens. ut. ff. co. l. 1. Terminat enim iurgantiu controuersas, ut infra eo. ti. c. 2. Addunt quidam in descriptione diffinitio in qua indubitata & quz nullo remedio appellationis attetari possit per l. ff. de transac. l. eleganter. §. si post rem iudicatā. sed aliud ibi adijciatur ad ostendendum quod post talem sententiam transactio locum non habeat, alijs bene

dicatur res iudicata quæ attentari potest remedio appellationis. ut. C. de appel. l. i. rigatoribus. ¶ Species sententiæ ¶ duæ sunt. Nam alia interlocutoria alia definitiva. Interlocutoria est qui non super principali. sed super alijs questionibus fertur causa principali durante. Ideo autem dicitur interlocutoria quia inter principium & finem fertur principalis causæ. uel quia iudex inter partes loquendo sine solemnitate scripturæ pronunciat. Hanc sententiam reuocare potest iudex siue sit ordinarius. ut. ff. eo. ti. l. quod iussit, siue delegatus. ut. infra de ap. cum cessante. siue arbitrarius. ut. ff. de arb. l. dicere. Ferri tamen debet cum causæ cognitione & iudice con-sedente non procedente. ut 3. q. 3. §. spaci-um, in uer. 3. iudice. ¶ Sed dubitatur

3 ¶ an reuocari possit infra 10. dies postquam lata est uel quandocumq;. Et uidetur quoddam sic per iura præalle. quod iussit & cum cessante. sed contra uidetur quoddam infra 10. dies tantum. Nam transit in rem iudicatam. & ideo infra decemium est appellandum. ut supra de elec. cum dilectus. in fi. supra de re liti. significauerunt. Transit enim interlocutoria in rem iudicatam qui ad duo scilicet ut remedio appellationis attentari non possit. & ut excipiat ex ea. ut in decre. cum dilectus, non autem ut ex ea agatur actione in factum, sicut agitur ex definitiva. ut. C. de rebus cre. & iureiuran. l. actori, delato.

4 ¶ Sed numquid potest a qualibet interlocutoria appellari. sic secundum iura canonica non secundum leges ut infra de appel. cum sit romana. 2. q. 6. non ita. sed contra 2. q. 6. ante sententiam. ff. de appella-tionem reci. l. 2. C. quorum ap. non reci. l. an. C. de episcopali iudi. l. 2. C. de iudi. l. apertissimi. C. de ap. l. si quis. prouo-catione. Ad hoc quidam dixerunt generaliter obtinere ut secundum leges ab interlocutoria non appelletur. sed casualiter. fallit in casibus illis quos ponit lex illa. ff. de ap. non reci. l. 2. C. ut lite pe. l. 2. ff. de mino. l. ait prætor. §. permittitur. ff. qui satisda. col. arbitro. C. de ap. l. si quis prouocatione. Ad hoc dixerunt quidam ca-

sus illos genera exēpli productos esse. Nā idē dicunt & in alijs casibus in quibus maior grauiamen incidere potest. Alij autem dicunt sic refert an interlocutoria sit talis qui absorbeat totum ius alicuius & instat habeat definitiuē ita ut post interlocutoriam non sit locus ad appellandum a definitiva. a tali interlocutoria appellatur. Verbi genera. Agitur ex re iudicata corā executore excipitur contra ius pronūciatum, uel iuris ordine prætermisso, uel contra absentem, pronūciatur secundum ius iudicatum fore uel ritē seu cōtra præsentē post talē interlocutoriā non restat nisi sententiā executioni mādari. A tali igitur interlocutoria pōt appellari. Secus si post interlocutoriā saluū sit beneficium appellationis a definitiva arg. ad hoc. ff. de ap. l. 1. §. quæsitum. in fi. Sed tu teneas quoddam primo dixi, generale est quoddam secundum canones appellatur ab interlocutoria. Sed cōtrario generale esse quoddam nō appellatur ab interlocutoria secundū leges. quoddam tamē fallit in casibus specialibus ut dictū est. Definitiuā ¶ uerō est per quā principalis quæstio diffinitur. quam semel latam iudex reuocare non potest. ut in l. præalle. quod iussit, in fi. ff. eo. ti. l. Paulus postquam latam nihil quæritur. ff. eo. ti. l. post rem iudicatam qua lata iudex esse debet. semel enim bene uel malē officio suo fungitur. ut. ff. eo. ti. l. iudex. Quod uerum est ut sententiā suam reuocare non possit uel amplius iudicare. Nā quo ad exequendum retinet iurisdictionē. ut supra de offi. deleg. ex literis. & c. quærenti. Et quod dī eo iudicē iterum iudicare nō posse in delegato obtinet non in ordinario, qui potest pronūciare iterū si prima sententia quātulir nulla sit ipso iure. ut. C. quomodo & quando iu. fi. præf. C. de accu. & in scrip. l. si accusatoribus. & ar. ff. de arb. l. dicere & l. quid tamen. Sed si iudex delegatus semel pronūciauerit definitiuē & eius sententia nulla sit imperabitur a superiorē ex integro iudicari. ut. C. de se. ex breui. reci. l. 1. & per alium iudicē ut. C. quomodo & qñ iudex. l. si ut proponis in prima si ut proponis. ¶ In causa uerō

matrimo-

matrimoniali dico eundem ordinarium qui primo malè pronunciauit uel delegatum non tamen eundem qui primo iudicauit sed alium posse iterum iudicare, siue prima sententia ipso iure sit nulla siue per errorem facti sit lata. Et hac ratione dicitur quod sententia in causa matrimoniali non transit in rem iudicatam. ut infra. eo. lator, teneor, cōsanguinei. infra. de spōsa. sicut 35. q. 9. §. quia ergo. † Quid si iudex in pronunciando errauerit ut cum uoluit dicere condēno dixit absoluto uel è conuerso. nunquid sententiam corrigere potest & iterū iudicare? Videtur quod sic: ni hil enim dixisse uideatur arg. ff. de supp. leg. l. Labeo ff. de reb. du. l. 3. Sed cōtra. ff. de arbi. l. qui arbitrer. ff. de re iudi. l. cū querebatur. Huic sententiæ addi non potest nisi circa accessiones, & eodem die, ut ff. eo. ti. l. Paulus. ¶ Diffinitiuam † iudex recitare debet in scriptis alioquin recitata sine scriptis uel scripta & partibus edita non recitata non ualet. ut 2. q. 1. in primis. & c. statuis. & C. de sen. ex breuic. recit. l. 1. & 3. Hoc tñ fallit in casibus illis in quibus agitur sine scriptis quos supra no. de libel. ob. §. libellus exigitur. Recitari in quam debet à iudice non ab alio ut supra de consue. ad nostram. Nec etiam ab assessore. ut in auten. ut defunc. seu su. eorum. §. illud. coll. 5. Et à iudice sedente non stante. ut ff. quis ordo in bo. pos. ser. l. 2. §. in bonorum. & §. nos, & in auten. ut ab illustribus & qui super illam dig. sunt, coll. v. Item ferenda est diffinitia præmisso ordine iuris aliter lata non tenet. ut 2. q. 6. §. diffinitia in uer. sentētia. C. de sen. & interlo. om. iudi. l. prolatam, Quod intelligo in ordine generali, secus in speciali, qui in aliqua sententia, requiritur nec seruiatur tunc enim tenet sententia, & necesse est appellari. ut C. de ap. pel. l. 1. Vel distingui potest inter ordinem iudicarium & ordinem iuris ut sententia lata contra ordinem iudiciarū non teneat & lata cōtra ordinem iuris teneat. Hoc tamē fallit in his in quibus nō requiritur ordo iudiciarius. ut supra de iureiurādo. ad nostram. Item ferenda est secūdum

iura. ut infra eo. ti. c. 1. C. de iud. l. rem nō nouam. in prin. in auten. de defenso. c. iui. §. iusurā. col. 3. q. 3. summo opere Alioquin sententia non tenet. ut infra. eo. ti. c. 1. 2. q. 6. §. diffinitiuē. in uer. sententia. Et hoc cum expresse fertur sententia contra ius. ut ff. de ap. si expresse sum. ff. quæ sententiæ sine app. rescin. l. 1. secus autē si nō expresse ut ff. e. ti. l. cū prolati, & tūc appellandum est. ut infra eodem ti. cum inter. in fi. quādo autē expresse pronuntiatur cōtra ius & quādo non expresse habes. 2. q. 6. §. Diffinitia, in uer. sententia. & ff. quæ sententiæ sine app. rescin. l. 1. Itē ferri debet diffinitia præsentibus partibus, uel per cōmuniā absentibus, aliter non ualet. C. quomodo & quando iudex. l. ea. quæ. & 3. q. 9. caueāt Hoc tamen fallit in sententia arbitri. cum actum est in compromisso ut uel uno uel utroque absente sententia promatur ut ff. de arbi. l. diē. §. si quis ¶ Item sententia diffinitia nō est ferenda contra res prius iudicatas quod si fiat nō tenet. ut 2. q. 6. §. diffinitia, in uer. sententia. C. quādo prouo. nō est necesse. l. 1. Hoc tamē fallit in causa matrimoniali. ut superius dictū est. & probatur. 3. q. 9. §. quia ergo. In crimine falsi. ut C. de cri. fal. l. querelā, & ubi negatur iudicatū ut ff. quæ sētētiz sine app. rescin. l. 1. in prin. Et cū dolo quis omisit exceptionem quæ cōpetebat ex prima sentētia. ut infra e. ti. inter monasteriū. qui contraria est. l. prællegat. 2. q. 6. §. diffinitia. uer. sentētia. C. quādo prouo. nō est neces. l. 1. Sed de cre. intelligo. cū qd ex certa scientia & ex dolo omisit exceptionē uolens decipere aduersarium ar. ff. ad Velley. l. si decipiēdi lex autē loquitur cū ex ignorātia omittitur exceptio rei iudicatæ uel ex certa scientia omittitur. sed ideo quis omisit quia nō poterat eā tūc tēporis pbare unde omisso nō preiudicat. ut 2. q. 7. plerique. Item fallit. ff. de iureiur. l. amonendi ppter per iurium prior sententia retrahatur. Itē fertur sententia cōtra rē prius iudicatā, ut cū per nonas defensiones minori uel ecclesie subuenitur. ut supra de in int. re. c. ul. & C. si sepius in inte. re. postu. l. 2. Item iudicati

non debet diebus feriatis ut. ff. de arbitris l. si de meis. §. arbitri. Quod intelligo in feriis solennibus ad honorem dei inuentis. secus in his, quæ facta uel statuta sunt ob commoditates hominum ut tempus messium & uindemiarum quando iudicari potest de consensu partium. ut. ff. de feriis l. si feriatis supra de feriis. §. ult. & prætor cogente. ut. ff. de arg. l. si feriatis. Et de materia no. supra de feriis. §. ult. Item diffinitiva debet continere alterum ex duobus cōdēno uel absoluo. ut. C. de sen. & inter. om. iu. l. præses & 2. q. 6. §. diffinitiva, uel æquipollens. ut infra de uerb. sig. in his & de arbi. l. quid tamen, & ff. de rei. iud. in summa. Itē sententia certam quantitatem continere debet si de certa quantitate agatur, sed & si nō contineat sufficit tamē certā contineri in aliqua parte actōrum. ut. C. de sen. quæ sine certa quantitate agatur puta de indēnitate præstāda uel inter sententia C. de sen. & interloc. om. iu. l. cū eorū & C. de sen. quæ sine certa quā
 8 l. 2. infra de fideiul. peruenit. Et nota qd si plures iudices cognoscant simul in unā consonā sententiā conuenire debent ut. 6. q. 3. si quis episcopus criminaliter accusatus. si autē in concipiēdo sententiā dissonent, serua quod legitur 6. q. 4. c. 1. 2. & 3. Sed si diuersas sententias duo iudices tulerint distinguere. ut infra eo. c. ult. Si uero essent tres iudices tulerint distinguere. ut infra eod. c. ult. Si uero essent tres iudices tunc ualeret sententia duorū cōradicēte tercio, secus si absente. ut. ff. de rei. iud. duo ex tribus. ff. de arbi. l. in tres. Vbi de summis agitur. & duo iudices diuersas tulerint sententias, id est, unus cōdēnauerit in maiori summa alius in minori tenet sententia in summa minori. Nā uterq; conuenire uidetur in summa minori. ut. ff. de rei. iud. l. in eo. ff. de rei. iud. l. inter partes. ff. de arbi. l. diē. §. si plures. Eric autē iudex peritus in iure, cū secundum iura iudicare debeat ut superius dictum est, uel saltem experientiā causarū habere debet per usum quotidianū ut. C. de iudi. l. certi iura est. l. i. autē de iudi. §. nos igitur, coll.

6. ar. 2. q. 2. c. ult. Duo enim ad iudicandū sunt necessaria potestas & scientia ut 20. di. §. 1. Et hoc maxime in causis matrimonialibus quæ non sunt tractandæ per quoslibet, sed per iudices discretos qui potestatem habent iudicandi & statuta canonum non ignorant ut infra de consang. & affi. ex literis. Vbi autem princeps ex certa scientia Imperio committi delegatus iudicare potest, quia princeps omnia edicit quæ iudicare iussit. ut. ff. de rei. iud. l. quidam consulebar. Quæ autem ætas requiratur in iudice habes supra de offi. del. cum uicem. Et sic iam uidimus quod sint species sententiæ, qualiter, quando & à quo debeat iudicari. ¶ Relat uidere de effectu & sententiæ. Et quidem uidimus de effectu interlocutorie supra eo. tit. §. species. Videamus de effectu diffinitiuæ. Effectus sententiæ, est confirmatio. ea. quæ iuxta ecclesiasticum more iussit & rationabiliter fuerint diffinitiuæ nostræ quoque sententia roborentur ut infra eo. t. ea quæ si tamē roborari petantur ut infra eo. t. causam in hi. Itē executio ut. 2. q. 1. sicut 30. q. 9. omnibus modis. Quæ quidem circa executionē sententiæ, debeant obseruari plene notauit supra de iud. §. partibus autē in iudicio constitutis. Itē actio ex re iudicata, quæ quidē datur ei pro quo sententia lata est. ut. C. de re. cre. & iur. l. actori, delato. ff. ut re iud. l. miles. §. ult. & aliis eius nomine. ut. ff. de excep. rei iud. l. rei iudicatæ. non autem ei contra quem lata est. ut. ff. de excep. rei iud. l. euidenter. ¶ Datur inquam actio aduersus illum contra quem lata est & in hæredem ipsius ut ff. eodem titulo. l. miles. §. ulti. ¶ Reo autem absoluto, datur exceptio contraiillum qui succubuit & alios eius nomine uenientes ut in prædicta. l. rei iudicatæ, secus si idem qui succubuit alterius nomine agat ut. C. de admini. tut. l. cum quædam. ff. de rei. uend. l. inter officium. Sed reo absoluto nō tollitur actori actio ipso iure ut. ff. de condi. inde. l. Iulianus. Quod est mirabile, quia fortius & promptius deberet actio tolli propter rem iudicatam quam dari ex re iudicata. ff. de 20 & ob. l.

& ob l. Arrianus. Sed forte hoc ideo est. quia lex non potuit alio modo subuenire actori vincere nisi in indulgendo actionem reo. aut potuit subuenire & si ipso iure non extinguatur actio uel tollatur hoc est per remedium exceptionis. Auditoris uero rei iudicatur est ut ei fletur si non fuit appellatum. ut. C. eodem titulo. ad solutionem aliquando tamen non statur propter subuenientem æquitatem. ut. C. eodem tit. l. i. infra de purgat. uul. g. significantibus. ff. de conditio. sine cau. l. i. a. si commodati. in commodato infra de frigi. & malefici. impotentia coeundi fraternitatis. ff. quando de pecu. act. est an. l. i. §. ult. ff. de conditio. sine cau. l. i. si fullo. ff. de iureiur. l. admonendi. Item est auditoris rei iudicatur ut non rescindatur prætextu computationis uel calculi. ut. C. eo. tit. l. i. nisi error calculi in sententia exprimitur. ut. ff. quæ sententia sine
 1 appellat. rescin. l. i. §. i. Item non rescinditur res iudicata prætextu nouorum instrumentorum. ut infra eod. tit. inter monumentum. C. eodem titulo l. sub specie. Hoc tamen fallit in sententijs latis aduersus fiscum quæ infra triennium retractantur. ut. C. de senten. aduer. fil. l. a. retract. l. una. li. ro. Item si gesta sunt translata in publicam formam perpetuum obtineant firmitatem ut. C. eodem titulo. l. ult. etiam sine testium præsentia confecta. ut. C. de dona. l. in donationibus. quod uerum est inter partes etiam in alio iudicio. ut. C. de liber. cau. l. i. ubenius. §. Suble
 12 natur uel releuatur ꝑ sententia remedio appellationis infra decennium. ut 2. q. 6. biduum. ff. de uerbor. signific. l. si quæ pena. ff. ad Turpil. l. i. §. ultimo. Vel per supplicationem faciendam eisdem à quibus appellare non licet. ut. C. de senten. præf. l. una. & hoc infra 10. dies ut. C. quando libel. prin. da. in aut. quæ supplicatio. in aut. ut spon. largi. §. & aliud. uel in præf. infra biennium. ut. C. de sen. præf. Per in integ. res. ut supra de in integ. rest. auditis. rum ex lictis & c. sciscitatur. ff. de mino. l. in causæ. §. ul. & l. perfect. Per querelam falsi. ut. C. ad l. Cor. de falsi. querelam,

ffide re iudi. l. diuus. & C. si. ex fal. instru. l. i. & ult. In summa notandum est quod secundum plures in causa subreptionis. hoc est cum quis dicitur per subreptionem ascendisse ad apicem dignitatis quod esse non debet. ut supra de elec. cum dilectus filius archimorem. proceditur ad sententiam contra absentem lite non contestata. ut infra eod. tit. cum olim supra de dolo & contu. cum olim. ut sic casus ille sit unus de casibus specialibus quos ponit decre. illa supra ut lite non conre. c. quoniam fre
 13 quenter. §. sunt & alij. Item iudex in sententia omnia quæ ipsi mouent exprimere non debet. ut infra eo. tit. sicut nobis. Item ceteri iudices iudicare tenentur in casibus similibus: sicut Summus Pōtēstis iudicat nisi forte causa necessitatis & utilitatis inspecta dispensatiue duxerint aliquid statuendum ut infra eod. titu. in causis.

Summarium

- 1 Appellatio quid sit.
- 2 Appellatio quare sit indulta.
- 3 Appellare quis possit.
- 4 Appellatio à quo & ad quem debeat fieri.
- 5 Appellari an debeat à delegato ad delegentem.
- 6 Appellatur à diffinitiuo non ab interlocutorio. & quando ab interlocutorio appellatur.
- 7 Iudex litigatoris consiliari non debet.
- 8 Executio in lenioribus maleficijs retardatur propter appellationem ob grauiora facinoræ.
- 9 Appellatio locum non habet in disciplinis & correctionibus. & quando.
- 10 Appellari an possit à momentanea professione.
- 11 Appellatio non habet locum in causis decimarum.
- 12 Libellus appellationis qualiter concipiatur.
- 13 Forma dimissorium seu apostolorum.
- 14 Appellatur infra decennium à recitatione sententia.
- 15 Appellatur bis à diffinitiuo. non tertio petitur tamen restituito in integrum contra res bis iudicatas.
- 16 Appellare à quibus non liceat.

remittit ad eum ad quem debuit appella-
 5 ri. ut. ff. eo. ti. l. Imperatores. † A dele-
 gato autem appellandum est ad delegantē.
 dummodo delegans in delegando aliquid
 sibi de iurisdictione referuer. ut supra de.
 offi. del. super questionum. C. qui pro sua
 iuris. l. una in fi. Sed obstat. ff. quis &
 quol. l. r. in fi. Ad quam sic respondeo. lex
 illa loquitur in ordinario delegante ad
 quem non appellatur. sed appellatur ad
 eum qui ordinarium dedit. Aliud in dele-
 gato delegante. Et est ratio. maior enim
 & dignior est iurisdictione delegata quā or-
 dinaria. ut supra de offi. dele. significasti
 &c. sanē. Sed hæc ratio & si colorem ha-
 beat non tamē mihi placet. Vnde dic q
 ibi dicit. non est appellandum ad secun-
 do delegantem. subaudi tantum. Vel dic
 q appellabitur ad primo delegantem sed
 ille remittet ad eum qui secundo delega-
 vit ut. ff. de appell. l. r. §. si quis. Vel loqui-
 tur quando is qui secundo delegavit nihil
 sibi retinuit de iurisdictione. ut in præla-
 6 de. dec. prædicta. super questionum. & de
 hac materia plenius no. supra de offi. ui-
 ca. circa princ. † Appellatur † à diffini-
 titia non ab interlocutoria secundum le-
 ges. nisi in casibus. ff. qui satisda. eo. l. ar-
 bitrio. & ff. à quibus ap. non sit. l. ult. &
 in alijs casibus quos no. supra ti. proxi. §.
 interlocutoria. Appellatur à grauamine
 illato in iudicio. ut infra eo. ti. cum cessan-
 te. Extra iudicium. sed tunc erit potius ad
 causam prouocatio ut infra eo. ti. cum
 sit romana. Item & ab iniuria iudicis. ut
 C. eo. ti. l. si quis prouocatione. Quod duo
 bus modis potest intelligi. uno modo sic
 ut cum iudex litigatorē protrahit uel con-
 7 uiciatur eidem † sicut enim litigator iudici
 conuiciari non debet sic conuerso
 ff. eo. ti. l. illud. & C. eodem ti. l. & in
 maioribus. ff. de iniur. l. iudici. licet qua-
 lisqualis iniuria per appellationem iudici
 fieri uideatur. ut C. de sum. tri. & fide ca-
 tho. l. 3. & C. quando prouoca. non est ne.
 l. ult. in fi. Alio modo sic cum iudex post
 sententiā in exequendo excedit. uel quia
 infra quadrimestre tempus exequitur. Sic
 & ab executore appellatur cum modum

in exequendo excedit id est cum manda-
 ti fines excedit. ut supra de offi. dele. su-
 per questionum. §. nos autem. & §. por-
 ro. & sic intelligo. 2. q. 6. §. diffinitiva. in
 uer. ab executore. & C. quorum ap. l. ab
 executione. Item potest appellari a tota
 sententia & a certo capitulo ipsius. si di-
 uersa capitula contineantur in ipsa. nec
 rescinduntur alia capitula super quibus
 non appellatur nisi essent connexa. ut. ff.
 8 de mino. l. etiam † Si uerò damnatus ex
 pluribus facinoribus ob grauiora appel-
 let differtur executio in leuioribus. si au-
 tem ob leuiora. tunc non differtur execu-
 tio in grauioribus. ut 2. q. 6. §. si quis ex
 pluribus. & ff. nihil in noua. ap. pen. l. r.
 §. ult. Item appellatur à mala consulta-
 tione uel minus plena. ut. 2. q. 6. biduum.
 in fi. ff. quando ap. sit. l. r. in prin. & l. ult.
 Item ne fiat aliquid nisi canonice. ut de
 ele. cum nobis olim. Contingit autē ali-
 quando quod ab eadem sententia utraque
 pars appellat respectu diuersorum capitu-
 lorum ut infra eo. c. significauerunt infra
 de testa. Raynucius. & ea. Raynaldus. Ap-
 9 pellari aut non potest ne id fiat quod per
 petuo edicto fieri mandatur. uel cum res
 dulationem non recipit. ut. ff. de app. reci.
 uel non. l. sciendum. & in alijs contracti-
 bus quos habes 2. q. 6. §. diffinitiva. in uer.
 sunt etiam. C. quorum ap. non rec. §. in di-
 9 sciplinis † & correctionibus regularium
 non habet locum appellatio ut infra eod.
 ti. ad nostram. reprehensibilis cum specia-
 li. Vnde in his remota appellatione pro-
 cecebatur etiam secundum uetera iura. ut
 infra ne cleri. uel mona. relatum. Hoc ta-
 men intelligo cum modus correctionis
 modum pacti non excedit. ut 33. quæst.
 4. qui peccat. in fi. alias secus: quia nisi
 10 scilicet asperitatis. inrepatio nec correc-
 tionem nec salutem recipit. ut 45. di-
 stin. cum beatus. † Item in momenta-
 nea possessione non appellatur. quia sen-
 tentia lata in ea interlocutoria secundum
 quosdam. Ego autē dico eā diffinitiuā. et
 tamē non appellatur ab ea secundū leges
 alia ratione scilicet quia de proprietate
 eiusdem rei plenius et principalius iudi-
 cium

cium expectatur, ut. C. si de mo. pos. fuerit ap. l. una. Secundum canones tamen appellatur. ut supra de testi. significauerunt. † Item in causa decimarum non habet locum appellatio etiam secundum uetera iura. ut infra de deci. tua. in fi. Nam decimæ sunt tributa. ut 16. q. 1. decimæ. & in tributis non appellatur. ut 2. q. 6. quotiens. Vel potest dici quod in causa decimarum appellatur. Nec ob illa decreta, nam ibi forte remota fuit appellatio specialiter in rescripto. Itē non obstat quod dixi decimas fore tributa, quia si uerē essent tributa, locum in eis præscriptio non haberet. ut. 16. q. 3. §. potest. i. uer. ad hæc in uerbo porro. & C. de præscrip. 30. anno. l. competit. Quod falsum est. ut no. supra de præscrip. de quarta. Item si uerē tributa essent, non haberet locum in eis compensatio. ut. C. de compen. l. in ea. In decimis uero potest interuenire amicalis compositio ut infra de confir. uti. uel inuiti. uenerabilis infra de decimis. ex multiplici suggestum. dilecti supra de trasac. statuimus. Fiet aut appellatio apud acta; uiua uoce, ut sit quis dicat appello. si uerō non apud acta quis appellet. libellus appellationis est offerendus ei à quo appellatur si eius copia habetur, alioquin ei ad quem, appellatur. ut 2. q. 6. §. biduum. in uer. si quis ipsius. ff. eod. ti. l. 1. & 2. C. eo. ti. l. litigatoribus. & l. eos. ff. quando appell. sit. l. 1. §. dies. & §. si quis. ¶ Qualiter autem † concipiatur libellus appellationis, habes 2. quæ. 6. §. forma. Porrecto aut libello iudici à quo appellatur si qui dem receperit bene est. Et tūc ipse iudex debet dare apostolos id est literas dimissorias infra 30. dies. etiam non petente appellatore. sed & appellator cum instantia petere debet. ut. 2. q. 6. post appellationem. ff. de li. dimis. l. 1. Quod si non fecerit importatur ei licet & iudex malē fecerit non dando ut 2. q. 6. post appellationem. & C. eodem ti. l. iudicibus. ¶ Forma 13 quædā dimissorium seu apostolorum habetur in prædicto. c. post appellationem. & ff. de libe. dimis. l. 1. Olim appellabatur infra biduum in propria causa, uel tri-

duum in causa aliena. Currebat autē hoc tempus a die latæ sententiæ siue sub conditione lata esset sine purē quāuis sub conditionale fieri non deberet. † Hodie uerō appellatur infra decēnium à recitatione sententiæ. & hoc tempus utile est, quia non cedit nisi à die scientiæ, & nisi iudex copiam sui fecerit in publico. ut 2. q. 6. biduum. & ff. quando ap. sit. l. 1. §. biduum. & §. dies. Vnde si pronunciarum sit contra absentem non per contumaciam, non currit decennium ignorantī nisi per procuratorem defensus fuerit. quia si procurator non appellauerit difficile est ut hic audiat. ut. C. quomodo & quando iul. ab eo & ff. quando ap. sit. l. 1. §. ul. & 2. q. 6. §. biduum. & §. si aduersus. ¶ Appellatur autē 15 † his à diffinitiuā, non tertio. C. ne in una eadem causa tertio prouo. l. una. 2. q. 6. si quis in quacunque infra eo. tir. sua. Sed quamuis tertio non appelletur, peti tamen in integrum restitutio contra res his iudicatas, ut. ff. de mino. l. minoꝝ autem ingratul. Item admittitur suppletio. ut in. l. si quis in quacunque lice. & sic intelligi potest. supra ti. prox. c. cū causa. Nec ob. 2. q. 6. quotiens. & c. omnis oppressus. Quod enim ibi dicit totiens appellari posse quoties opus est. expone quoties id est, bis ut ff. de leg. 3. l. fideicommissa. §. si quis decem. Vel expone donec superior inueniatur & hoc locum habet cū appellatur ab ordinario. Vel illud i diuersis grauaminibus illatis circa diffinitiuā. Item non ob. 3. r. q. 2. Locharius ibi enim ter appellauit Theberga. id est uxorem appellationis teremissit semel tamen appellando ut infra eo. ti. bonæ. Et quod dixi in diffinitiuā. idem puto in interlocutoria. 16 ¶ A papa † uel principe non appellatur. cū ipse sit qui prouocetur. papa enim de alijs sententijs iudicat, nemo de suis. ut 9. q. 3. cuncta. Item à senatu non appellatur. ut. ff. à qui app. non licet. l. 1. Item nō appellatur a sententia præfecti prætorio. ut C. de senten. præfe. l. illa. Item ab arbitro non appellatur, quia nullam habet iurisdictionem. & cum ipso iure non teneat sententia ipsius sed ei stetur metu pœnæ & quod

quod non tenet rescindi non potest, quia nec gradus rumpitur qui nullus est. ut. ff. de rupt. iniuncto uel ir. testa. l. nā & sub cōditione. & ideo a sententia arbitri non appellatur. ut. C. de arb. l. 1. Quod uerum est in arbitro commissariū. secus est in arbitris iuris de quibus legitur. l. 1. q. 1. peruenit. C. de iul. ult. supra de offi. deleg. suspicionis infra eo. ti. cum speciali. Est tamen quidam species appellandi ab arbitro, id est arbitrium rescindi. ut cum litigator qui suspectum habet arbitrum contestatur ne procedat. ille nihilominus pronunciat. ut. ff. de arb. l. non distinguimus. §. cum quidem, & simile. C. de his qui per me. iudic. no. ap. l. 2. Statut ergo sententiā arbitrorum, ut dictum est metu poenæ. Sed si arbitri per sortes pronunciat datur contra sententiā exceptio. ut. C. de arb. l. arbitrorum. & ff. eod. ti. l. ita demum. Arbitrorum autem sententiæ si inique fuerint corriguntur. ut. ff. pro socio. l. societatem. ff. de operis libe. l. si libertus supra de iureiuran. Quintauallis. & ea. uenientes. Item si ex cōsensu partium iudex detur poterit appellari ab eo. ut. ff. eodem titu. consensu. Nec obstat. q. 6. a iudicibus. natura ibi loquitur de arbitris non de iudicibus. Item ab executore appellari non potest nisi modum excedat. ut dixi supra. eo. ti. §. appellatur à diffinitiuā. In quibus autem casibus non appellatur solet quibusdam uersibus notari. Appellari uetat scelus, excellentia pacta. Contemptus partis sed & interdictio facta. Arbitrium res quæ perit est si lōgius acta. Scelus quia in notorio delicto non appellatur. ut infra eo. ti. cum sit romana. §. præterea. & e. consuluit. Excellentia iudicis uetat appellari quia a papa uel principe, a senatu, uel præfecto prætorio non appellatur: ut superius dictum est. Pacta si pacifican partes ue appellet. nō poterit appellari. ut. ff. a quibus ap. non licet. l. 1. Contemptus partis quia contumax non auditur appellans. ut 2. q. 3. de illicita. nisi ueniat iudice adhuc sedente pro tribunali. ut. ff. de integ. resti. l. ul. uel nisi essent contumax in exhibendo. ut. ff. eo.

ritu. l. creditor. §. iussus. Sed & interdictio facta quia inhihibetur appellatio a papa, appellari non potest etiam à diffinitiuā, nisi causa p̄babilis assignetur. Cetera diffinitiuam autem appellari non potest eorā eodem a quo appellatur, nisi expressa causa probabilis & probata. Arbitriū quā ab arbitro non appellatur ut superius dictum est. Res quæ perit est si lōgius acta. quia si res ex dilacione patiatu detrimētum non appellatur ut. 2. q. 6. §. à diffinitiuā. in uerbo ab executore. ff. de appel. re
17 ei. l. ul. §. Ad p̄sequendum appellationem indulgetur annus a iure, & ex iusta causa biennium. ut infra eo. ti. cum sit Romana. Sed si per impotentū partis omnis fa sit profectio nullum appellanti prāiudicium generatur ut infra eodem titu. ea. ex ratione. si uerō per iudicem fletit ipso iure. tempus appellationis non currit. ut in auth. ut sponsa. lar. §. hoc quoq; colla. 9. in authen. de appella. §. sancimus. colla. 8. 2. quæst. 6. anteriorum. §. sed lis. C. de temp. appel. in auth. sed lis. Sed si dolo aduersarij circumuentus appellator appellationem suam non fuerit profectus prāiudicatur ei: quia post tempus non admittitur ad p̄sequendum sed agat ad uersus dolum ad interesse. ut. ff. de dolo. l. arbitrio. §. dolo ruius. Sed si soluendo nō fuerit restitutu appellans ad p̄sequendum. ff. de eo. per quem fac. est. l. ex hoc edito. Infra tempus prædictum licet appellatori p̄sequi secundum se communi terue, id est, solus uel cum aduersario. Tēpore autem indulto transacto lite non cōpleta rata manet sententiā. ut. 2. q. 6. si quis appellat. C. eo. ti. in auth. ei qui appellat & in auth. de his qui ingre. ad ap. §. sancimus. coll. 5. Appellatore autem cessante cum unus mensis superest ex biennio licet uictori ingredi ut quæratu reus. quo siue inuento siue non. suas afferat allegaciones. uel ut confirmetur, uel ut rescindatur sententiā omni casu absentem in expensis condemnando. ne in auth. præallegato. & sic intelligi potest infra eodem titu. oblatæ. Vel erit in arbitrio superioris.

ris an appellans nimum praecurrere vel non. ¶ Et nota quodd temporā praedicta locum habent nisi iudex à quo fuerit appellatū tempus recessus moderetur. ut infra eo. ti. cum sit romana. In casu uero cū de matrimonio spirituali agitur potest is ad quem fuerit appellatum tempus recessus moderari: ut infra eo. ti. oblatæ. in fi. Et idem puto in matrimonio carnali. nā in utroq; periculum est in mora. ut supra ut lit. non conte. quoniam frequenter. & sic secundam præmissa patet quod terminus appellationis qui a iure præfigitur. præuenitur ab appellatore qui quādo cū que infra annum prosequi potest ut dictū est. Potest præueniri & ab appellato sed non nimum ut dictum est. Et si quærat quæ sit diuersitatis ratio. Duplice rationem assigno terminus legis prolixior est. & ideo præuenitur. terminus autem hominis brevis. nam iudex restringere potest. ut in decre. oblatæ seu moderari terminum legit. ut in decre. cum sit romana uerbum autem moderandi ad restringendum se habet ut infra de uerbo. sig. e. ult. et & propterea terminus hominis nō præuenitur. Vel alias homo est magis dedignans naturæ quam lex. & ideo terminus hominis non præuenitur. terminus legis sic argu. ad hoc. ff. de arbi. l. si cum
 18 dies. §. ult. & l. Celsus. ¶ Si quæras ¶ quæ sit pōna non prosequentis appellationē interpositam circa diffinitiuam distinguo sic. Aut appellat actor. aut reus. ante lit. conte. aut post. Item aut prosequitur appellator & non appellatus. aut appellatus & non appellator. an uterque. aut neuter. Si actor appellat ante lit. conte. & nō prosequatur prosequente appellato appellator condemnatur ad expensās. ut infra eod. ti. reprehensibilis. §. 1. Si uero actor qui appellauit prosequatur reo non prosequente proceditur in reum tanquam in contumacem ut infra eo. ti. sæpe contingit. secundum formam illius decreti. ut supra ut hie non conte. quoniam frequenter. Si uterque prosequatur. lis suo Marte procedat. Si neuter. prius iudex libere sua iurisdictione utatur. ut in decre. re-

prehensibilis in prin. Sed si post. li. conte. actor appellat & non prosequatur. prosequente appellato. actor iterum est citā dus. ut. C. quomodo & quando iudex. in auth. qui semel. si non uenerit proceditur in principali si liquere poterit. ut. C. de iudi. l. properandum. §. si autem ex gestis. uel saltem fiet absolutio ab obseruatione iudicij cum condensatione expensarum. ut in ea. l. §. & si quidem. Sed si prosequatur actor non prosequente reo appellato pro creditur in principali si liquere potest. ut. 3. quæstio. 9. decernimus. & in pax. l. properandum. §. si autem assuerit reus. si nō possit liquere fiet missio in possessionem irrecupabilem ut. C. quomodo & quando iudex. l. consentaneum. Sed si uterque prosequatur. uel neuter. repetere quod dictum est in membris eisdem. Et eadem locum habent appellante reo quæ dixit cū appellat actor. ¶ Recusatur iudex multis
 19 ex causis. ¶ Sed de multis aliquas psequamur. ut si iudex suffraganeus multorū litigatorū. alteri. n. merito est tōc suspectus. ut supra ut lite non conte. accedens in primo accedens. Item si sit dominus litigatoris. ut supra de offi. delega. insinuante. & e. causamque. Item si iudex est de terra litigatoris ut supra ut lite non conte. accedens in secundo accedens. Item si à indice appellatum sit. pendente appellatione etiam in aliis causis est suspectus. ut. in fra. eo. ti. ad h. c. & e. proposuit. Item si iudex habet familiaritatem cum litigatore ut. 1. q. 7. accusatores. ut supra de offi. de
 20 l. insinuante. ¶ Qui autem sunt familiares legitur. ff. de sir. l. si libertus. ff. de pe. l. respiciendum. §. furta domestica C. de quæstionibus. l. placuit pridem. ff. ad Syl la se con. l. 1. §. si autem. ff. de ad. l. edict. l. adiles. §. familiar. & C. de his qui ad e. con. l. l. §. & hoc quidem. ff. de uerbo. sig. l. pronunciatore. §. familiar. Item si est affinis. ut 3. quæstio. 9. absens. & ff. de ini. l. lex Cornelia. Item si litigator sit comes iudicis. ut ff. de offi. p. r. l. l. senatus celsus. Item si iudex aliqua consanguinitate coniungatur litigatori. ut infra eo. ti. postremo. Item si est concanonicus. ut supra de offi.

offi. deleg. cum. R. canonicus Ianuensis. Item si iudex habet consimilem causam. ut supra de iud. causam. & arg. ff. de excu. tu. l. propter litem. Item propter dominum omnes de eius familia recusantur. C. si quacunq; præditus po. l. unica § Iste & consimiles causæ repellunt iudicem a iudicio. sed non testem a testimonio. licet enim quælibet consanguinitas repellat iudicem. non tamen testem. ut. infra eodem titu. postremo. 4. q. 3. Item in criminali. in ver. item lege Julia. Hoc ideo. quia facilius habentur iudices. quàm testes. & propter hoc repellitur quis a iudicio ex defectu testium. ut supra de testib. dile.

21 Et. ¶ Potest autem recusari iudex verbo uel libello. Et erit forma recusationis hæc. quia periculosa res est & tristissimos solet habere euentus coram suspecto iudice litigare recuso te. uel sic. quia suspecti uel inimici iudices esse non debent. & quodammodo naturale est suspectorum iudicum insidias declinare. et inimicorum cum uelle refugere ideo te recuso. ¶ Allegabitur causa suspicionis coram iudice. quæ si sufficiens uisa fuerit probabitur coram arbitro. ut infra eo. titu. secundo requiritur. & cap. cum speciali supra de offi. deleg. suspicionis. Nec ob. 3. quæst. 5. quia suspecti ibi enim nec admissa fuit recusatio. et ideo nec probatio ex acta. Secundum utrumque ius scilicet canonicum et ciuile potest recusari delegatus ut infra eod. titu. postremo supra de offi. deleg. suspicionis. et cap. insinuatione. et idem secundum leges. ut. C. de iud. l. cum specialis. et. l. apertissimi. Ordinarius autem recusatur secundum canones. ut. 3. quæst. 5. suspecti. supra de fo. competen. si quis clericus. et cap. licet. 1. quæst. 6. placuit. 11. q. 1. peruenit. Et idem secundum leges et secundum dominum. Mar. per. gl. C. de iurisdic. om. iud. l. nemo. sumptu arg. a contrario sensu. ibi. n. sic dicitur nemo post li. contest. ordinariæ iurisdictionis declinet examen. ergo ante lit. conte. declinet. Et ad idem inducebat autem. C. de senten. et interlo. om. iud. et consequenter. Sed dominus Io. B. contra. non enim ordinarius

recusatus secundum leges. sed si suspectus fuerit adiiciendus est ei episcopus loci. ut. C. de iud. in auth. si uero contingit. & respondet ad legem illam nemo. sic dicit ipsæ. domine Mar. si uis sumere argumentum a contrario sensu legis illius nemo. sume a contrario sensu legis totius. sic nemo post litem cont. ordinariæ iurisdictionis declinet examen. ergo ante lit. contest. non ordinariæ iurisdictionis non declinet examen. & sic delegatus non ordinarius recusatur secundum leges. Autem uero & consequenter intelligebat in delegato. Sed quod dixi delegatus posse recusari uerum est non petimus. petitis enim recusari non potest ab eo qui petijt. ut 2. q. 3. in auth. offeratur. C. ut lit. contest. in eodem auth. supra de offe. dele. cū olim magister. nisi noua ex causa. ut supra de offi. deleg. insinuante. & arg. ff. de i. arbi. l. licet. ¶ Sed queritur de parte recusandi. Et dicit Io. teutonius quod generaliter recusatio fieri habet infra 10. dies. ut dicit auth. offeratur & aliud auth. & cōsequenter. & quoniam isti dies cedunt et post lapsum eorum non est locus recusationi. Ideo prouidit lex quod si copia iudicis recusandi haberi non potest recusatio coram præside proponatur ut. C. de iudic. l. apertissimi. T. dicit q. recusatio fieri potest quandocunq; dummodo ante lit. contest. cum sit dilatoria exceptio ut supra titu. proxi. inter monasterium. nisi terminus præfixus esset a iudice ad omnes dilatorias proponendas. ut supra de excepte pastoralis. Sed de hoc plenius dicit no. supra de dilati. §. sunt et alie. ¶ Effectus.

25 ¶ autem recusationis est. ut si probata fuerit suspicio iudex ordinarius fuerit committat negotium principale. ut supra de foro compe. si quis clericus infra eo. titu. ad hæc cū a te. 1. q. 1. peruenit. 2. q. 2. placuit. C. de iudic. l. cū speciali. et. l. apertissimi. hoc enim competit iure ordinariæ potestatis. Si sit delegatus. dicit. T. q. cum per recusatione probata suspicione designat esse iudex et iurisdictionem non habere. suspensus debet causæ cognitioni et committere non potest iurisdictionem

speciali; in p.in. Sed principale negotiū non committitur nisi de recusatoris assen-
su; quod si nōn consentiat recusator ad su-
periorē transmittit negotium recusa-
tus. ut. infra eod. cum speciali in fi. r. p.

29. Et notabis quod licet iudex recusa-
tus iurisdictionem retineat. & cogere possit
fit arbiter eligere, ut dictum est. & ter-
tium si duo discordant. ut. supra de offi. de
leg. suspicionis. & causam committere;
uel ad superiorem transferre. secus tamen
est in iudice à quo fuerit appellatum;
Nam appellans eximitur à iurisdictione
eius à quo appellat. si iudex fuerit delega-
tus. ut. infra eod. tit. de iud. Si autem
fuerit ordinarius eximitur appellans quo
ad causam in qua appellat. in alijs non
eximitur. sed pendente causa poterit or-
dinarius recusare. ut. infra. eod. tit. pro-
posuit. & c. ad hoc. eo super. quo appella-
tum est pratermissio. ut. infra. eod. tit. te-
neatur. Hoc tamen fallit in delinquente
notorie ut. infra. eod. tit. cum sit. in

30 si. c. c. consultuit. Relatio fit tribus de-
causis. Aut ei iudex refert de iure consu-
leas. quia in iure dubitat. Aut quia pro-
nuntiare euitat. & ideo refert ut se exone-
ret. Aut consilii super facto. Primus mo-
dus approbatur. secundus & tertius repro-
batur. ut probantur hęc. ff. de iudi. l.
eum quem. §. iudicibus. & §. de facto & in
aut. de iudi. §. ultra. in autem. ut iudices nō
expectent sacras iussiones §. iubemus.
Est & quartus referendi modus. scilicet
cum superior ita committit. ut delegatus
si de partium voluntate fuerit pronuntiet
uel causam ad superiorem transmittat; ut.
supra de rescript. ex parte. Sed cum re-
latio facienda est plena omnia notifican-
da sunt superiori & partibus consultatio-
nis edi debet exemplum. & si altera par-
tium uiderit relationem minus plenam
uel cōterariam ueritati. potest illico à con-
sultatione appellari & nihilominus à sen-
tentia. ut. C. de relat. l. r. & ff. quando ap-
sit. l. r. p. 1. & 2. q. 6. §. biduum. in fi. Ad-
dendum autem plenē in relatione omnes omnino
causę sunt comprehendendę. ut prope
modum actorum recensione non sit opus.

acta tamen necessario sunt associanda. ut.
C. de relat. l. ult. q. 1. Et nota quod refertur
causa. refertur & electio seu postulatione
ut supra de offi. legalit. Franen. & supra
de post. bonę memo. in secunda bonę.
Et sicut electione seu postulatione relata
ad superiorem non licet in ea aliquid in-
nouari. ut in iuribus prazallo. sic & in ne-
gotio per consultationem transacto. ut.
C. de appell. l. ex illo. 1. q. r. nomen. 3. q.
6. multum. & C. de relat. l. 2. Sed in his om-
nibus expectari debet superioris respon-
sum. ut 6. q. 3. denique.

Summarium

1 Peregrinantes qui dicantur. & quod subsidium
eis indulgeatur à iure. & n. 2.

DE CLERICIS PEREGRINANTIBUS. Rubrica.

Q Via sicut appellantes ita & pere-
grinantes iura tuentur. Ideo post
tractatū de appellationibus subij-
ciuntur tractatus de peregrinantibus. ¶ Vi-
deamus igitur qui hic peregrinantes di-
cantur. & quod subsidium eis indulgeatur
à iure. ¶ Peregrinantes fit intelliguntur
hic romipetę. apostolorum limina & a-
liorum sanctorum oratoria uisitantes. ut
24. q. 3. si quis romipetas & c. paternarum
& c. illi qui. & supra de treuga & pace;
innouamus. Item illi qui accedunt ad prę-
sentiam domini papę. ut infra eo. tit. c. r.
unq. 2. q. 6. arguta. Non autem intelligas
de quolibet peregrinante. nam largo mo-
do quicumque à loco domicilij proficisci
ut peregrinari uideatur. ut. C. de incol. l. ci-
ues. lib. 10. ¶ Peregrinantes igitur de qui-
bus superius dictum est ecclesia romana
sub protectione recipit. & specialiter ad
curiam uenientes. hij enim facto appella-
re. uel uerius prouocare uidentur. ut supra
tit. prox. cum sit romana. & c. dilecti. Et
per hunc modum prouocandi recedunt
ab ordinario. & uocatur aduersarius pro-
uocantis ad superiorem. Recedunt etiam
& à delegato dummodo ante notitiam li-
terarum. ut supra tit. prox. memimus.

&c. suggestum. &c. ca. ad hanc sicut asseris. Quidam tamen dixerunt quod hodie provocatio facta locum non habet per decre. supra ti. proxi. ut debitus honor. quæ sic dicit. cum autem ex rationabili causa putarent appellandum, coram eodem iudice causam probabili appellationis expositis, tali valet quæ si foret probata, deberet legitima reputari. Unde decre. illas esse romanas, &c. dilecti. abrogatas esse dixerunt. Sed errauerunt. nam illa ut debitus honor. loquitur in appellatione. Aliæ uero loquuntur in provocacione. Habent autem hoc præsidium a iure venientes ad curiam romanam. ut si quid eis arreptum est vel subla. & post inter arreptum eis restitueretur ut infra eo. c. uno etiam si per iudicem sit subtrahendum & agatur conditione ex hac decre. Idem præsidium habent appellantes. ut supra ti. proxi. cum teneamur. 3. q. 6. arguta. &c. quoties. Sed & aliis iuxta ex causa absentibus seu peregrinantibus iuris præsidium indulgetur, nam si eorum turbata fuerit possessio per vim, & expulsi his qui eorum nomine detinebant, datur eis conditio ex lege, ad recuperandam possessionem absentium nomine sue fuerint seu sue fuerint extranei, etiam si mandatum non habeant. quod est speciale contra regulam generalem. ut. C. si per vim vel alio modo turbata. sue. absentis possessio. l. 1.

Summarium

- 1 Confirmatio quid sit, & quot modis fiat.
- 2 Confirmari quæ possunt.
- 3 Confirmationis effectus quis sit.
- 4 Sententia excommunicationis si lata est ab ordinario vel delegato, & a summo pontifice confirmata, an ille qui tulit possit ab ea absolvere.

DE CONFIRMATIONE utili vel inutili. Rubr.

TRactatum est supra de his quæ appellacionis beneficio suspenduntur. Hic autem tractatur de his quæ quæ confirmationis præsidio muniuntur. Videamus igitur quid sit confirmatio. qualiter nãc a quo, de qua se ficienda sit &

quid cõfirmationis effectus. ¶ Confirmatio est prioris iuris habiti corroboracio. Hæc descriptio colligitur supra de fide instrum. inter dilectos. ¶ Fit autem confirmatio pluribus modis temporis ex cursu ut si à sententia non fuerit infirmandum appellatum; nam lapsu temporis rata manet. & ei standum est. ut no. supra de sent. & re iudi. §. auctoritas. Sic & sententia arbitri dicitur emologari. id est silentio decendij confirmari. ut. supra de arbitris per tuas. C. de arbit. l. cum ante eam. & not. supra de arbit. §. effectus. licet in ea super appellacionem dicatur sententia cõfirmari. ut. ff. rem ra. ha. l. ult. Confirmatur aliquid iuramento. ut si minor re alienet & iure non contravenire ut. C. si aduer. vendi. l. sacramenta puberum. Item cum mulieres consentiunt alienationi rerum dotalium & propter nuptias donatarum, & ne contraveniant firmit proprio iuramento. ut. supra de iureiur. cum cõtingat. Item cum debitor promittit usuras, & promissum suum firmit iuramento. Nã tunc etiam exipere non potest. ut. supra de iureiur. debitores. Item cum quis transigit, & transactionem suam iuramento confirmet. Nam tunc punitur si contravenierit. ut. C. de transact. l. si quis maior. Item iureiurando firmatur statutum de certo numero canonicorum. supra de re scriptis. cõstitutus. Confirmatur etiã per lictas superiores & maximè domini Papæ. qui per unque cõfirmat sententias ut. supra de sen. & re iudi. ea quæ. &c. causam quæ in fi. infra de testa Raynucius in fi. &c. Raynaldus. in fi. Statuta. supra de cõsti. cum accessissent. Beneficia ut. infra. c. ti. ad nostrã &c. c. porrecta. Et cõtractus. ut. supra de pact. quoties. Arbitria ut. infra eo. c. examinata. Cõpositiones. ut. infra eo. tie venerabilis. Itẽ electiones ut. supra de elec. postquã. Postulationes uerò non confirmantur sed diiudicantur. ut. supra de postul. bonz in secunda bonz. in 3. colu. & si inuenta fuerit canonica. admittitur ut. supra. de elec. scri. ptu. vel non admittitur si minns canonica sit inuenta ut. supra. de postu. præla. bonz in prima bonz. vel etiã irritatur. ut. infra eo. ti.

eo. ti. & si unanimites. ¶ Possunt confir-
 2 mari quæ pacifice possidentur ut. infra
 eod. tit. c. 1. Res litigiosæ confirmari non
 possunt. ut. infra. eo. ti. c. 1. & not. supra ut
 iure pen. §. lite igitur pendente. ¶ Effectus
 3 ¶ confirmationis est vires plenissimas
 dare ei rei cui forte aliquid iniuria vel im-
 peccata minus incertum est ut. supra de
 transact. c. 1. Personale facit reale. ut. supra
 de transact. veniens. & hoc intellige de
 confirmatione domini papæ. Auctoritas
 enim principis non solenne facit solenne.
 ut. ut. C. de testat. l. omnium. Nam facit et
 nudo pacto dari actionem. ut. ff. de pactis.
 l. legitima principis enim auctoritas mu-
 rat substantialia. ut. C. communia de le-
 gal. l. 2. C. de rei ux. c. 1. Item ope-
 ratur confirmatio domini papæ ut si noua
 quomodo oriatur super re illa super qua
 confirmatio est obventa, ordinarius uel
 alius causum audire non potest sine spe-
 ciali mandato domini papæ si res illa tē-
 pote confirmationis pacifice possidebat.
 ut. infra. eo. ti. c. 1. Sed quo ad titulum
 possidendi confirmatio nihil addit. id e-
 nim confirmatur quod à principio firmū
 est. ut. supra de fide instrumen. inter dile-
 ctos. ¶ Vnde in confirmationibus rerum
 poni consueverunt tales terminationes, si
 cur iniuste & pacifice possides. In senten-
 tijs autem confirmandis ponitur. sicut pro-
 vide lata est ut. infra eo. ti. examinata. Pa-
 pa enim non intendit uni dare ut alius ser-
 puloso corde moueatur. ut. 16. q. 7. c. 1.
 nec intendit uni conferre & alteri nocere
 ut. 14. q. 3. denique. nec uult alicui sub-
 trahi per privilegia sua. ut. 9. q. 3. nunc ue-
 ro. 15. q. 2. de privilegijs. Sed hoc uidetur
 absurdum quibusdam ut tantam immuni-
 tatem rerum quis fortitur per huiusmo-
 di simplices confirmationes, quæ leuiter
 in curia imperantur. Nam & si super re-
 bus singulis quis impetret confirmatio-
 nes eneruata erit iurisdicção ordinarij su-
 per illis, & propterea sic intellexerunt de
 cre. illas. infra eod. titul. c. 1. & 2. quod ru-
 dex non possit cognoscere de confirma-
 tione an sit iusta uel iniusta. sed de re con-
 firmata sic. Alij dixerunt has decre. lo-

cum habere cum papa cum causæ cog-
 nitione confirmat. ut. supra de of. deleg. quo-
 niam abbas. supra de testi. ueniens. infra.
 eod. titu. uenerabilis. infra de tes. tamen
 Raynucius. & c. Raynaldus in fi. Alij uerò
 intelligunt has decre. ad literam sicut so-
 nare uidentur. per confirmationes simpli-
 ces hæc immutabilitas rebus confirmatis ac-
 cedat. ut si super eis noua quæstio oriatur,
 nullus eam audiat sine mandato domini
 papæ. & idem si quæstio oriatur super con-
 firmatione. Hæc posterior sententia cum
 textu decretalis magis concordat. Verum
 tamen si confirmationi domini papæ obui-
 ciatur falsi suggestio, poterit de eam co-
 gnoscere & iudicare ut. infra eod. titul. de
 confirmationibus. & sic confirmatione nõ
 obstante poterit cognosci de re confirma-
 ta. cum certum sit confirmationem per fal-
 si suggestionem illicitam fuisse. ¶ Vnde
 4 ¶ quæritur si sententia excommunicatio-
 nis lata fuerit ab ordinario uel delegato,
 & à summo pontifice confirmata, an ille
 qui tulit possit ab ea absolvere. Et uide-
 tur quod non. nam papa confirmat senten-
 tiam suam facit. Omnia enim sua fa-
 cit, quibus suam impartitur auctoritatem
 ut. C. de uere. iu. enu. l. 1. §. & ideò. contra-
 rium tamen est uerius. ut. infra de insti. ex
 frequentibus. Hæc autem de literis con-
 firmationis. Sed de literis innouationis
 sciendum est quod per eas nihil iuris ac-
 quiritur. ut. infra de priu. ex parte & in-
 fra eodem. titu. cum dilectus. Per literas
 autem protectionis non eximitur quis à
 iurisdicção ordinarij ut. infra de priu. ex
 parte. in secunda & c. recepit. Sed si
 aliquis se subijciat protectioni domini pa-
 pæ & ex simplicitate appellare omittat
 eximitur. ut. supra de priu. c. 1. c. 1. c. 1. supra de
 app. ad audientiam. Quid ergo profunt
 literæ protectioni. Responso maior ho-
 nor ei debetur quem papa sua protectio-
 ne honorat. ut. supra de ma. & obe. p. tuas.
 Vel solet plus timeri quod singulariter
 pollicetur quā quod generali ipsoñe cõ-
 cluditur. 23. di. quāqua. 1. 2. di. quis nesciat.
 ¶ Explicit liber secundus.

Incipit liber tertius.

Somma

Summarium

- 1 Clericorum vita qualis esse debeat.
- 2 Clericorum honestas in quibus consistat.
- 3 Clerici in ingressu & societatibus qualiter debeat se habere.

DE VITA ET HONESTATE clericorum. Rubr.

Inito tractatu iudiciorum à quibus clerici abstinere debent in quantum possunt; cum servos dei non oporteat litigare. ut 2. qu. 7. sicut sacerdotes. Ideo subiicitur hæc rub. de vita & ho. cle.

Videndum est igitur qualis debeat esse vita cleri. & in quibus consistat honestas eorum. Et quidem in ecclesijs collegiatis clerici debent vivere in communi, in una domo uescantur atque sub uno tecto dormiant & requiescant. ut infra eod. c. quoniam 32. di. præter hæc de c6. di. 5. in omnibus 12. q. 2. necessaria. Quidam tamen intellexerunt iura illa in ecclesijs regularibus locum habere, aliud in secularibus. ut 12. q. 2. quia tua sanctitas. 32. di. si qui uerò. Sed puto iura priora continere ius commune in ecclesijs collegiatis, quamvis eis in multis ecclesijs sit per contrariam consuetudinem derogatum. Posteriora uerò loquuntur in clericis non ualentibus continere, qui sortiri possunt uxores ante factos ordines secundum licentiam ab apostolo datam. ut 28. dist. de his, in fi. Et stipendia extra ecclesiam in domibus suis recipere ut pauperes non ut clerici, nec ratione canonici tituli: sed paupertatis contemplatione. & sic intelligi potest. 1. q. 2. sacerdos. Cōiugati enim canonicum titulum obtinere nō possunt. ut infra de de. coniuga. sanem. & c. diuersis fallacijs. ¶ Honestas igitur clericorum consistit in multis. In nonfura capitis. ut infra eo. si quis ex clericis, clericus & c. clericis. Ita ut admodum spheræ caput habeat abrasum. ut 23. di. prohibete, & sic attonsis capitis & parentibus auribus incedant. ut 12. dist. non liceat. Quod uerum nisi timor uel necessitas exigat habitum

transformari ut infra eo. c. clerici officii. Vnde quidam reprehensus de habitu diuisione sic se excusauit. Vnde uersus. Tunc ut peterem laici sub imagine Romanam. Fas fuit ut sine rem luxuriare comam. Item in ornatu uestimentorum & aliorum: ut infra eo. clerici. officia. 20. q. 4. per totum. ita ut nec fulgidis nec sordidis uestibus se ornent. ut ei ait Hiero. nec affectatæ sordes, nec exquisitæ delicatæ laudes pariunt ut 41. dist. §. 1. Item ut moribus & uerbis pudorē indefinenter exhibeant. unde genæ sponzæ. 1. prædicatores turturi comparantur. ut 43. di. §. primo; quamvis laicis uerecundia indicatur. Iuxta illud uerecundos & uerentes facite filios israel. ut 32. q. 4. in eo. ¶ Item in infestis dicunt clerici esse ornati ut grauitate stineris mentis maturitatem ostendant. In compositio enim corporis ut ait Grego. qualitate indicat mentis. 41. dist. sicut. Item in societatibus ut non habitent cum malis hominibus. quia sæpe confortia malorum bonos etiam mores corrumpunt. ut 28. q. 1. sæpe. unaque spectatori liuorem ducit ab una. Item in modestia & sobrietate ut infra eo. ti. à capula. & 35. dist. per totum. Item in mundicia nixæ ut infra eo. c. ut clericorum. & dicemus: infra tit. proxi. Item ut sint assidui in lectione & oratione. hæc enim esse dicunt opera clericorum. ut 36. dist. c. culti. Hæc & alia à clericis exiguntur quorum uita & conuersatio debet esse secreta & à laicorum actibus remota. 2. q. 8. laicus ut eorum qui in laicali ordine consistunt obseruantiam. sicut loco ita religione præcellant. ut 4. dist. denique in princ.

Summarium

- 1 Mulieres quæ permittantur cum clericis cohabitare, & quæ prohibeantur.
- 2 Pœna clericorum fornicatorum. & nu. 6.
- 3 Acquitas rigori præfertur.
- 4 Pœna mulierum cum clericis fornicantium.
- 5 Dispensatio quæ adhibeatur circa clericos fornicarios.

- 6 Occultus fornicatur suspensus est quo ad se.
ita & occultus symoniacus.
7 Notorium quodplex sit.

DE COHABITATIONE
clericorum & mulierum.
Rubrica.

Quia frequenter uitam & honestatem clericorum suspectarum ex-honestant mulierum consortia. Ideo post tractatum de uita & honestate clericorum subiicitur hic rubrica cohabitatione clericorum & mulierum. ¶ Videamus igitur quare mulieres prohibentur habitare cum clericis, & quare permittuntur. Item quare sit pena clerici fornicantis & quare mulieris se clerico commiscantis. Item quare circa clericos fornicarios dispensatio ualeat adhiberi. ¶ Illi & autem mulieres clericis cohabitare permittuntur in quibus naturale fordes nihil permittit scilicet criminis suspicari aliter prohibentur. ut in fra eo. c. à nobis. Quare autem sint personae quae permittuntur legitur 32. dist. interdixit. 81. dist. cum omnibus & c. uolumus. C. de epis. & c. cum qui. in athen. de sanctis episcopis. §. præsbyteri. colu. 9. in athen. quomodo oportet. episcopos. §. quanta. Sed contra infra eodem titu. c. 1. Ad quod dico quod prima decre. huius titu. non tenet derogatur enim per posteriore infra eo. à nobis. Vel prima decreta loquuntur in mulieribus quare & si suspicio nem effugiant, habent tamen secum pedissequas & ancillas in quibus & de quibus sinistra frequenter oritur suspicio. Et de talibus dicit Aug. Quare cum forore mea sunt meae sorores non sunt. ut 81. dist. legitur. Iura autem superiora loquuntur de personis coniunctis quare suspensionem effugiant. nec secum habent mulieres suspectas. Episcopi uero & monachi omni no nullas secum mulieres habere debent ut in athen. de sanctis. epi. §. episcopum uero, & 81. dist. oportet & c. clericis & 18. q. 2. diffinitimus & in athen. de monachis §. cogitandum. ¶ Pena & clericorum fornicatorum est ut admoniti non se corri-

gentes à beneficijs suspendantur. Et si suspensi fornicarias præsumpserint de inere, perpetuo sunt remouendi ut infra eo. c. sicut & c. si autem. neque enim suspensi sunt ipso iure. nisi eorum fornicatio esset notoria ut 32. dist. nullus & c. prater hanc & sic potest intelligi. infra eo. c. super eo. Tunc enim suspensi essent ab officio. & per consequentiam à beneficio. ut 81. dist. si quis ammōdo. & cap. si quis sacerdotum. Sed nonne fornicatio mortale peccatum est. Sic igitur pena eius est depositio ut 35. dist. c. ul. 81. dist. præsbyter. si quis episcopus & c. si qui sunt præsbyteri. ¶ Ad hoc dicunt quidam quod canon ille rigorem contineat, alius autem circa idem contineat aequitatem. ut 34 dist. frater & quitas praeferenda est rigori. ut 45. dist. dicit. l. d. ponderet in fin. 81. dist. præsbyter. C. de iudi. placuit. ff. de reg. iur. l. in omnibus. Melius est enim redere de misericordia rationem quam de crudelitate. ut 86. dist. non facis est. 126. q. ultima alligant. & 35. q. 9. ueniam 9. dist. na. l. dist. eos. Vel forte iura ideo minus procedunt in crimine fornicationis quia praei ab eo inueniuntur immunes. ut l. dist. quia tua. Vel dicas de iure communi seruare posse rigorem. de dispensatione aequitatem. Nec ob. quod dicit illa decre. frater scilicet fragilitas nostri temporis talem non patitur manere censuram. Nam sic intelligendum est. Frigidam & indispensablem. ¶ Pena mulierum fornicantium uer. in censuram. quidam tamen intelligunt cum muliere illa hoc praei. ¶ Alioquin secus. ut 32. dist. si. seriatim & 32. quare. 1. integritas. Si uero cum clericis matrimonialiter de facto contraxerint tunc ueniantur si filios non habent. sed si filios habent mulieres & filij suscepti ex clericis quos sua libidine in fecerunt in seruicem redigantur ecclesiae cuius sunt clerici. ut 81. dist. quidem 32. dist. eos. 15. q. ult. cum muliere. ¶ Adhibetur & circa clericos fornicarios dispensatio magna. ut non remoueamur ab officijs uel beneficijs. ut infra eodem. c. sicut. & c. si autem sed ad altiora officia non ascendant ut

15. questio. 8. hij qui. Major. ut ad maiores ordines promoueanur ut 34. distinct. fra. Maxima. ut ad dignitates ascendant. ut 33. distinct. habuisse. ¶ In summa no. ¶ cit quod eccultus fornicator suspensus est quo ad se, sicut & quilibet in mortali peccato constitutus. ut 1. qu. 1. sacerdotes non tamen quo ad alios aequam per sententiam praeindatur. ut 5. questio. ult. c. ult. sed notorius fornicator est suspensus quo ad se & quo ad alios. ut infra eodem titulo c. ult. 30. distinct. nullus. & c. prater huc. Et idē est in simoniaco etiam occulto qui suspensus est quo ad se & quo ad alios ut. 1. q. 1. reperiuntur. Quod intelligo uerum esse in simoniaco in ordine suscepto qui uicium habet caracterem. ut 2. qu. 3. quibusdam narrantibus secus autem in simoniaco in ordine alteri collato. ut infra eod. de simon. per tuas. At tali ergo simoniaco in ordine suscepto. non debes sacramenta suscipere ut 1. questio. 1. si quis a simoniaco. sed a quolibet alio sic quam diu tolleratur. licet quo ad se sit suspensus non tamen quo ad alios ut superius dictum est. ¶ Notorium ¶ autem aliud iuris. Aliud facti testium notorium prae-sumptum. Notorium iuris duplex. per confessionem factam in iure uel per sententiam. ut infra eodem c. uestra. Facti per euidentiam rei quae terpiuersatione aliqua celari non potest. ut infra eo. c. ult. infra de purga. c. cum dilectus in fin. 2. q. 1. in manifestis Notorium prae-sumptū est. ut si aliquis publicē habitus est per filio. ubi non requiritur alia probatio ut supra de filijs praeby. quonia. hoc enim quod aliquis sit filius non potest uerē probari ut ff. de condit. & demon. l. Lucius. Item filius est quem nuptiae demonstrant. ut ff. de in ius uo. l. quia semper. Et idem dico in fornicatore. Si enim clericus iuuenis & cupidus secum habeat euidenter in domo iuenculam & suspectam non notoria est fornicatio sed prae-sumpta a iuvene. & cupido credatur reddita uirgo.

Summarium

- 1 Clericis quibus permittatur habere coniuges.
- 2 Episcopus an dispensare possit in officio cum sacerdotibus qui matrimonium de sacramento traxit.
- 3 Clericus uxoratus an retineat privilegium clericale.

¶ DE CLERICIS CONIVGATIS. Rabr.

Dictum est supra de prohibita cohabitatione clericorum & mulierum. Hic agitur de permissa scilicet coniugali. ¶ Videamus ergo quibus clericis permittitur habere coniuges. & an habentes coniuges possint simul & ecclesiastica beneficia retinere. ¶ Possunt clerici in minoribus ordinibus constituti uxores ducere. ut infra eo. c. 1. 28. di. de his. in fin. In sacris autem non. quia omnibus in sacris continentia est indicta. ut supra de tempo. ordin. a multis 31. dist. erubescant nemo si quis eorum & 31. distinct. ante triennium. & 83. dist. cum in praeterito. Ordinales autem clerici in minoribus ordinibus constituti ducunt uxores. & eis utuntur in sacris. sed post sacros ordines nec de nouo contrahunt nec mortuis uxoribus alias ducunt. ut 31. dist. Nicena. quonia. & e. aliter & infra e. c. cum olim. Olim in ecclesia primitiua clerici uxores habentes beneficia extra ecclesiam percipiebant. quia in ecclesijs seruebant. ut 31. di. si quis uxorem luns clericus 17. qu. 1. quia tua sanctitas. uel ut stipendia tanquam pauperibus. uel ut beneficia tanquam clericis praestabatur. Hodie autem a beneficijs ecclesiasticis excluduntur ut infra eo. r. per totū. ea ei facto proprio amiserunt. contrarium eligendo. & se ad uitam oppositam conferendo. ut ff. de bo. lib. l. si patronus. C. de furtis. l. 1. ff. de tributo. l. qui in haeredem. §. ult. 84. di. km. quisquis. nam quasi in duo diuisi ecclesijs a quibus stipendia percipiunt famulari non possunt. cum eos oporteat cogitare qualiter uxoribus suis ualeant complacere ut infra eodem titu. diuersis fals.

Us fallacijs, ubi autem aliqui fornicationibus dediti ecclesijs pœnitent delinquit beneficia pro derelicto habere uidentur & eis sunt ipso iure priuati. ut 81. dist. eos.

Si quis autem licenter beneficium conferat coniugato, non per ipsum qui contulit sed per superiorem potius est priuandus, ut infra eo. diuersis fallacijs. Sed quæritur ² an episcopi dispensare ualeant in officio cū clericis in sacris ordinibus constitutis qui de facto contrahunt matrimonia. uidetur quod sic ut infra eo. c. sanè sacerdotes. Sed contra clerici dū sacros ordines recipiunt uocum continentiz solennizare uidentur ut 32. di. seriatim, in fin. de postea contrahendo manus peccatum committunt quam sit adulterium. ut 27. q. 1. meliore. non ergo possunt episcopi dispensare quibus datur potestas dispensandi ab adulterio citra ut supra de iud. ad si clericis. ad quod respondeo. episcopi possunt dispensare in adulterio & in minoribus sed & in maioribus ubicunq; inueniuntur à iure permittuntur: ut in casu præmissio & hæresi & sacrilegio. ut. l. di. præsb. & c. si quis presbyter. Licet alij cōtrariā sententiam asserant dicentes posse episcopos dispensare in adulterio & in maioribus criminibus, nisi inueniatur prohibitum ut in homicidio & in simonia. ut. l. di. miror. & infra de simo. nobis. ³ Quæritur ⁴ de clerico uxorato an retineat priuilegium clericale quod habetur. 17. q. 4. si quis suadente? Et uidetur quod non ut infra eo. c. Ioannes. Sed decret. illa potest intelligi in eo qui cōtraxit cū uiduā. qui irreuerabiliter à clericatu recessit ita ut ulterius ad clericatū redire non possit. ut 34. di. seriatim. & propterea exiit omni priuilegio clericali. ut 82. di. quisquis. alias si clericus uxoratus seruaret consuetudinem retinet priuilegium clericale. sic intelligo. supra de uita & ho. cle. clericus alij & maxime se beneficium retinet cuius gratia consuetudo seruare tenet. ut in prædicta decret. Ioannes. Nā talis sub ecclesiastica regula est tenendus ut 32. dist. si quis uero 12. q. 1. quia tua. Vel potest dici quod illa decreta. Ioannes. non loquuntur in priuilegio ipsius canonis. si quis suadente. il-

lud. n. retinetur eo quod non tantum in fauorem clericorum inducitur est, sed in ordium laicorum ut infra de sen. ex. cōtingit. sed loquitur in priuilegio quod clerici habent in angarijs ut 16. q. 1. §. nonarum cū. l. sequenti. Iud retinent clerici uxorati & maxime si non seruant consuetudinem quā de positam si resumpserit priuilegium non resumunt ut infra eo. c. ex parte.

Summarium

- 1 Residere quid sit & qualiter clericus debeat residere nu. 2.
- 2 Pœna non residentis qua sit.

DE CLERICIS NON RESIDENTIBUS. Rubrica.

DICTUM est supra de clericis qui peruantur à beneficijs propter consortia mulierum, hic autem tractatur de his qui à beneficijs excluduntur eo, quod non resident in ecclesijs in quibus beneficiari existunt, & ideo lubijcit hic rubrica de clericis non resi. in ec. uel præben. Videamus igitur quid sit residere, qualiter clericus debeat residere. & quod sit pœna non residentis. Residere est de seruite ut infra eod. c. conquerente. parum enim est residere nisi & residens curā ecclesie habeat in qua beneficium habet uel personatū ut infra e. c. quia nonnulli. Debet autem quis residere per seipsum non per uicariū ut infra. eo. c. qm. Per uicarium. n. deservire non licet nisi in casibus quos non supra de os. uica. §. nunc uidentū. Aduersus non residentes sic iura procedunt. Si quis cā cupiditatis trāseat ad aliā ecclesiam quā ambiri priuari debet utraq; habita & ambita ut 7. q. 1. si quis episcopus supra de trāsla. præla. c. pe. & ul. nisi ecclesia uelit eū repetere. ut 7. q. 1. non oportet. Si autem cā utilitatis puta ad ecclesiam maiorem & cū licentia prælati sui transcat. cū corporale possessionē ecclesie, secundum tenuerit, & tēpus præterijt, ista quod oia peragi possint, quæ pertinet ad plenā acquisitionē secundum ecclesiam tūc primū beneficium quod ha-

buit potuit alteri liberè conferri. ut supra de elec. cum in cunctis §. cum uerò. Sed si causa necessitatis puta propter persecutio- nem tunc cessante persecutione redibit ad suam ecclesiā. ut 7. q. 1. pastoralis. Sed si causa humilitatis. puta si ad religionē transeat de iure non redibit ad primiam. ut 7. q. 1. hic nequaquam supra de renunc. post translationem. ¶ Vbi autem leuitatis causa quis deserit suam ecclesiā. puta uagatur per mundum. tunc si habeat primiam ecclesiā pro derelicta. ut quia recipit aliam ut infra de præben. de multa infra de concess. præben. uel ec. non ua. literas & c. cum nostris. uel ducit uxorem. ut supra ti. proxi. diuersis fallacijs. Vel miles leu ioculator efficitur. tunc quia uitā allumit primæ professioni contrariam. ut C. de mune. patrimo. l. professio. libr. 10. poterit eius ecclesiā uel præbendam alteri conferri. Sed si non habeat ecclesiā pro derelicta trinæ citationis edictū in absentis ecclesiā publicetur. & si nec sic curauerit obedire. & ultra sex menses ecclesiā suam deseruerit poterit ea priuari. & nihilominus suspendi & excommunicari. non tamen degradari. ut infra eodem capitulo ex tur. Quod intelligo cū desit ubi sit. & sic non potest ad eum citatio peruenire. Alioquin monendus est absens. nec aliter posset de iure priuari. ut. infra eodem capitulo ex parte. & capitulo qualiter. & c. ultimo ad ipsius redditum congruo tempore per superioris arbitrium moderando. ut infra eodem capitulo inter quatuor. Tamen in hoc diuersa inueniendū ad iure tempora constituta. inuenio enim duos menses. ut 7. q. præsentium. Tres septimanas. ut 7. quæstio. 1. si quis in clerico. Annum ut in autem. de sanctis episcopis. §. interdicimus. Quatuor annos. ut infra eo. ti. qualiter quinq; an. ut infra eo. cap. ex gestis moderabitur autem superior secundum locorum distantiam. personarum absentiam. & negociorum qualitatem. ut supra de lite non contest. quoniam. & supra de ap. cum sit Romana. si quis autē licentia a suo episcopo ad certum tempus ul-

tra tempus ab fuerit. statim post tempus priuari poterit nisi ex iniusta causa post tēpus impediretur. ut 7. q. 1. presentium. ubi enim dies apponitur pro homine interpellat. ut C. de contrahen. & commit. si. l. optimam. 1. de loc. & conduc. potuit. C. de iure emphil. l. pe. ¶ In summa no. est quod residere intelliguntur quidam qui in ueritate non resident. ut is qui extra ecclesiā procurat utilitatem ipsius ut. infra. e. c. ex parte. Item qui seruit episcopo extra ecclesiā ut. infra. e. c. ad audientiam. Item quæ seruit papæ. ut. infra eo. cum dilectus. Item qui studet in theologia. ut. infra de magis. super specula. §. docentes. Item omnes fructus præbendarum præcipiente præter uisualia & quotidianas distributiones. quæ residentibus tantum debentur ut. infra. eod. c. de cætero. infra tit. proxi. licet. & c. dilectus.

Summarium

- 1 Præbenda quid sit. & quid sit Canonica.
- 2 Præbenda cui sit conferenda.
- 3 Præbenda à quo conferri debeat.
- 4 Præbenda quomodo sint conferende.
- 5 Præbenda infra quod tempus conferenda.
- 6 Episcopo negligente si ad eum spectat collatio. deuoluatur ad capitulum ius conferendi.
- 7 Præbenda quando nomine beneficij continetur.
- 8 Præbenda secunda recepta. an prima uacat ipso iure.
- 9 Beneficia duo eandem habentia si quis habeat. an possit retinere quod malit.
- 10 Dispensare quis possit in pluralitate beneficiorum.
- 11 Clericus recipiens diuersa beneficia an peccet.
- 12 Episcopus an peccet conferendo beneficiū scitum ei. qui alias beneficiatus exiit.
- 13 Clerico beneficiato potest aliud in beneficium uel spoliandum sine titulo conferri.
- 14 Episcopus ordinans clericū sine titulo uel præbenda. an ei prouideri teneatur.
- 15 Papa si alicui mandet conferri præbendam si quæ uacat. & episcopus uel canonici ad quos spectat collatio. de mandato si ueritas aliter conferunt. an ille pro quo scriptum est in illa præbenda habeat.

DE PREBENDIS.

Rubrica.

TRaſtauimus ſupra de uita & hone. clericorum nūc de rebus ad eos pertinentibus diſceramus. & ideo ſubijciatur hic rub. de præben. ¶ Videamus igitur quid ſit præbenda. cui conferri debeat. à quon, qualiter, infra quod tempus, & ad quem deuoluatur conferendi poteſtas ſi ſis ad quem collatio pertinet in mora fuerit conferendi. ¶ Prebenda ¶ eſt ius pereipiendi prouentus in eccleſia compenſans alicui tāquam uni de collegio. quod ius ex canonica deſcendit, nō enim debet eſſe canonicus ſine præbenda. ut. infra eo. c. relatum, & capitulo dilectus. Canonica uerò eſt quoddam ius quod ex electione receptione in canonicum & in fratrē oriatur uel de nouo creatur ubi certus canonicorum numerus non haberentur. ut. infra eo. c. dilecto. §. procurator. uerſ. præterea. Oritur inquam uel creatur in loco capituli & in alijs quorū cōmunis eſt ulus. ut. infra eodem capitulo relatum. & c. pro illorum. & in præbendæ petitione ut ſuperius dictum eſt. ¶ Eſt autem ¶ conferenda præbenda idoneæ perſonæ quæ reſideat in loco, & eam eius per ſe ualeat exercere. ut. ſupra tituli. proxi. relatum. ¶ ¶ Conferri debet regulariter à prælato iplius eccleſiæ in qua conferenda eſt præbenda. ut. infra de inſti. ex frequentibus. & c. ad decorem. ſicut & collatio eccleſiarum pertinet ad prælatum de iure ordinario. ut. ſupra de off. or. cum uos. r. q. 3. ſi quis epiſcopus. & c. peruenit. & 16. quæ. ulti. c. nullus. licet in plerisque locis ſecus obtineat, de conſuetudine ſpeciali tam in collatione præbendarum. ut. ſupra de elec. cum eccleſia Vulterana. infra de conceſ. præben. uel ee. non ua. c. nulla. quā in ordinatione eccleſiarum. 63. di. ſi in plebibus. 59. diſc. c. 2. Alicubi. ſpectat communiter ad prælatum & capitulum collatio præbendarum. ut. infra de con. præben. uel eccl. non ua. e. poſtulaſtis. Sed de iure communi ſicut dictum eſt prælatus una cum capitulo ſuo inſtitutiones &

conceſſiones facere debet. ut. infra de hijs quæ ſi. à præla. ſine con. ca. c. r. 1. 2. & 3. & canouit Alicubi tamen obtineri ubi prælatus ſolus ſine capitulo conferre poſſet. ut. infra de hijs quæ ſi. à præl. ſine com. ea. ea noſcitur. Et e conuerſo alicubi capitulum ſine prælato. ut in dec. cum eccleſia Vulnerana. ¶ Plenè cum iuribus & pernentijs ſuis ſine diminutione aliqua conferendæ ſunt præbendæ. ut. infra ut eccl. benef. ſine domini. confe. ut noſtrum. & 1. quæ. 3. ſi quis præbendas. ut quod præbendis annexum eſt non ſeparetur ab eis. ut. ſupra de conſtit. cum omnes. infra eod. expoſuiſti. Turonen. autem concilium præbendarum inhibere ſectiones ut. infra eo. c. maioribus. Vnde duo ad unam præbendam eligi non poſſunt. ita quod inter ſe fructus diuidant præbendæ uel quod unus ex iſpis præbendam uacantem habeat. alter uacaturam expeſtet ut. infra eo. c. tuz fraternitatis. Aliquando tamen poſſet una præbenda diuidi in duas dummodo talis ſit ut etiam diuiſa ſufficiat duobus. ut. infra eod. uacante. ¶ Item purè ſimpliciter ſine pactione & ſine modo conferri debent ut. infra. ut. eccl. benef. ſine dim. con. ut noſtrum. Spiritualia. enim talia nō patiūtur ut ſupra de præ. c. ul. r. q. 1. quā pio infra de ſimo. tu. & c. per tuas. Sed contra infra eo. c. ſignificatum: Ad quod reſpondeo. non fuit ibi pactione habita cum perſona ſed ſit canonici inter ſe ſtatuerunt. ut quicunque illam præbendam habet hoc onus agnoſcere ut miſſam de beata uirgine quotidie debeat celebrare. niſi eſſet corporis infirmitate grauatus. & hæc canonicorum diſpoſitio fuit à ſummo pontifice confirmata. unde præbenda illa tranſibat cum onere ſuo ut. ff. de pi. gno. 3e. l. ſi conuenit. §. 2. ff. de uſufr. l. uſu fructu lega. §. ul. & l. ſi pēdentes. §. ſi quid. infra de deci. cum non ſit in homine. uel ubi cōditio ſue modus in eſt ex natura rei non facit rem conditionalem. ut. ff. de cōdi. & demon. l. conditiones. uel ſi cōditio ſue modus ſit ſpiritalis rem non afficit ut in illa. ſignificatum. & ſupra de ſeruis non ord. nullus. & c. eo liberius. ¶ Debet autem

5 autem ¶ conferri prabenda infra sex
 menses postquam uacauerit alioquin is
 ad quem spectat collatio priuatur pote-
 state conferendi, ut infra de conceſ. pr.
 nulla. Ab hoc ſemelſtri deducitur tem-
 pus ſuſpenſionis illius ad quem ſpectat
 collatio. Et idem puto in excommuni-
 catione, dummodo ſuſpenſus uel excom-
 municatus non ſit in mora petendæ abſo-
 lutionis ut infra de conceſ. præben. quia
 diuerſitatem, & ſupra de elec. his quibus.
 Alioquin contra ar. ca. d. quoniam de re
 ſcrip. ſi autem. ff. de i. i. qui poteſt. ff. de
 re mili. l. omnes. §. qui præpoſitum. Nec
 obſtat quod ſui culpa in excommunica-
 tionem uel ſuſpenſionem quis incidat. nā
 & ſi hoc ei impuſetur non, ramen impu-
 tanda ſunt omnia quæ ex culpa illa pro-
 cedunt. ut r. q. 1. li. er. cubina & c. in-
 bria uerunt infra de ſponſa. ueniens. ff. de
 furſis. l. uerum. & l. qui iniuriæ in prin. ff.
 de pu. & uel. l. ſed & hi. §. ſi autem, ar. l.
 di. ſæpe. & c. ſtudeat. ff. quod metus cau-
 ſa. l. ſi mulier. Tempus illud ſemelſtre uti-
 le eſt nec currit eunti ad curiam Roma-
 nam manenti in ea. & divedenti ab ipſa.
 Et idem in alio iuſto & legiſſimo impedi-
 mento. Itē non currit niſi à die nouiciū ut
 in illa quia diuerſitatem §. tēpus ſupra de
 6 ſup. neg. pr. licet. ¶ Negligente ¶ epīſco-
 po ſi ad eū ſpectat collatio deuoluitur ad
 capitulum ius conferendi. Si autem ad ca-
 pitulū ſpectat negligat, deuoluitur ad epi-
 ſcopū. Si cōmūiter pertineat ad utrunq;
 negligat deuoluitur ad ſuperiorem ut in-
 fra de conceſ. pr. nulla & c. poſtulaſtis.
 Sed moriēte epīſcopo ad quē pertinet col-
 latio, nō deuoluitur ius conferendi ad ca-
 7 pitulum. ut infra ne ſede u. illa. ¶ In ſum-
 ma notandum eſt qd ſi ſcribitur pro aliquo
 uel in aliqua eccleſiarum ciuitatis uel dice-
 ceſi provideatur ei in beneficio cōpeten-
 ti. nomine beneficij prabēda continetur
 ut infra e. c. pro illorum infra de uerb.
 ſign. tua. quamuis alias nomen beneficij
 latius pateat quā prabēdæ. quia benefi-
 ciū diſtinctū uel indiſtinctū. prabēda ue-
 ro nō niſi diſtincta. ut infra de cōceſ. pr.
 8 bē. ex parte. ¶ Sed quæritur an præcepta ſe-

cunda prabēda prima uacet ipſo iure? Be-
 ut qd ſic. ut infra de cōceſ. pr. literas. Vn-
 de qd ſtatutū eſt in beneficijs cuius anima
 rū habentibus. ut infra e. c. de multa. & in
 perſonatibus de quibus idē iudiciū eſt ha-
 bendū ut ſupra de elec. dudū ē ſi iura ani-
 marū non habent ut in decre. de multa in
 ſi idē intelligo & in prabendis. & accedit
 ad hoc. 2. l. q. 2. ſi quis iā translatus ſupra
 de elec. cunctis. ff. de regulis iuris. l. 3. §. ſi
 ex conuentione. ff. de diuor. l. ult. in ſine. Et
 intelligo hoc cū ſecunda prabēda reci-
 piatur ut titulus. non ut ſimplex beneficiū.
 uel ut ſtipēdium. Tan. tñ & quidā alij do-
 ctōres nō cōpatientes pauperibus ſed di-
 uitibus blandiētes. dixerunt hoc locū ha-
 bere tantum in beneficijs curam animarū
 habentibus, & in perſonatibus, de quibus
 loquitur hæc decre. de multa. non autem
 in prabendis. Reſpondentes ad decre.
 illam literas. quod allegationem continet
 & non ius. cum per literam illius decre.
 contrarium pateat manifeſtē. non ergo
 palpanda ſunt crimina ne uulnera incur-
 ra ſeruentur. ut. l. di. ſi quis diaconus. uel
 autem ſi nō ſparſerimus uel ſi tacuerimus.
 non enim leue diſcrimen incumbit ſi uiſi-
 ſe quod congruit. ut. 43. diſt. diſpenſatio.
 9 ¶ Item quæritur an is qui di. u. habet præ-
 bendas uel beneficia curam habentia ſeu
 perſonatus poſſit retinere quod malit. Et
 uidetur quod non quia primum uacat uel
 ſuperius dictum eſt. & ſi utrunque rei-
 ne contenderit carebit utrobique. ut infra
 de multa. & arg. 7. q. 1. ſi quis epīſcopus
 ſupra de transla. pr. quanto in ſi. Item
 cum in culpa fuerit accipiēdo utrunque
 optionem habere non debet. ut. ff. de pe-
 tie. hæred. l. ſi rem & precium. ff. de teſta-
 tu. l. tutor. ita reſtē. ¶ Sed contra infra
 eo. ca. reſerente. Ad quod reſpondeo de-
 cre. illa docet qualiter ſuperior circa hu-
 iusmodi gratioſe procedere poteſt. Vel
 optio illa locum habet ſecundum uetera
 iura. hodie locum non habet. quia rece-
 pto ſecundo primum uacat ipſo iure ut di-
 10 ctum eſt. ¶ Sed ¶ quæritur an alius a papa
 diſpenſare poſſit in pluralitate beneficio-
 rum & ſcripſit Io. quod ſic in eadem dice-
 ceſ.

est. ut. 76. di. sanctorum. Sed in diuersis di-
ceſibus nō. & hoc propter iuris impossi-
bilitatem qua ratione clericus habens bene-
ficia in diuersis episcopatibus teneretur.
recipere ordines ab uno episcopo. & ab
alio. & utrique teneretur obedire. quod es-
se non posset si mandarent aduersa. quia
nemo potest duobus dominis seruire. 16.
di. c. utius. hanc autem perplexitatem so-
lus papa tollere potest. qui eo ipso quod
dispensat ut liceat alicui habere plura be-
neficia in diuersis episcopatibus concede-
re uidetur ut ei liceat ordines recipere à
quo malit episcopo. & in cōtārietate mā-
datorum ei obediat cui uult. Verius esse
puto quod siue in eodem episcopatu siue
in diuersis nullius dispēſare potest nisi p.

- 11 pa. Et sic curia tenet. ¶ Sed nunquid pec-
cat clericus recipiendo diuersa beneficia,
maximē in diuersis diceſibus. Rōspōſio
sic. Nam si sanctiati primum uacaturum re-
cepto secundo. peccat tamē in cupiditate.
dum deſetit quod sortitus est & eligit ma-
gis pingue. ut. 7. q. 1. si quis sup. & 3. si quis
de ordine. Itē peccat contēdendo suū epi-
scopum, dū eo contēpto recipit beneficiū
ab altero. Sed hoc mirū uidetur quod pos-
sit quis per receptionem secundi beneficii
se liberare à suo episcopo cui forte iura-
uit & à quo ordines suscepit. Ad quod di-
co quod hoc locum habet cū quis de licē-
tia sui episcopi recipit secundū beneficium.
alioquin & si primū beneficiū uaceret mu-
lus tamē prioris ecclesię durauit. poterit
ab episcopo uel à sua ecclesia reuocari. ut
7. q. 1. nō oportet. & c. si uero. & erit in ex-
pectatione beneficii uacaturi. & sic patet
quod uisū primū beneficiū uacet ipso iure
prior tamē locus non uacat ipso iure, nisi
uelis dicere quod & prior locus & primū
beneficium uacat quo ad illum qui recipit
secundū. non tamen quo ad ecclesiam uel
episcopum priorem. Item nunquid epi-
scopus peccat conferendo beneficium
ſcienter ei qui alias beneficiatus exiſtit?
Uidetur quod non, ſcit enim uel ſcire de-
bet quod non duplicatur ei beneficium
ſed primum uacat. ſed per ea quę proxi-
mā ſimilitudine diſta ſunt. nō tenet inſum delin-

- quere, nisi de permiſſu primi episcopi fiat.
quod autem primum beneficium uaceret
penam recipientis secundum beneficium
eſt ſtatutum. & ex hoc ſacti uſitatus ſatis
patet. Fuit enim commune uſitum reci-
piendis & conferentis. ſicut commune ui-
tium eſt malē ordinati, & malē ordinan-
tis. ut. 81. di. tantis. & li. 10. diſt. ordina-
13 104. ¶ Vnum tamen non omitto quod
clerico beneficiato poteſt aliud in bene-
ficio uel ſtipendium ſine titulo confer-
ri. ut. 16. quæ. 1. poſſeſſiones. & q. 7. illud.
14 ¶ Hoc etiam in ſumma ¶ notandum eſt
quod quicumque episcopus ordinat cleri-
cum ſine titulo uel prabendam ei provide-
re tenetur, quod in ſacris ordinibus lo-
cum habet ſicut curia tenet & ſeruat. Li-
cet iura indiſtinctē loquantur de ordini-
bus. ut infra eod. c. non liceat & c. cum ſe-
cundum apoſtolum. Quod uerum eſt niſi
quis ad titulum ſui patrimonij fuerit ordi-
natus & ſic intelligo infra eod. episcopi-
pis. & c. tuis. talis enim taliter ordinatus
beneficium aliud petere non poteſt. ut.
12. q. 2. illi qui. 16. quæſtio. 1. c. ult. in ſin.
15 ¶ Sed etiam illud quæritur quod frequē-
s eſt & aſſiduum. Ecce papa mandat alicui
conſecti prabendam uacantem uel uaca-
tutam episcopis ſeu canonici ad quos ſpe-
ſtat collatio conferunt alteri in eluſionem
mandati apoſtolicī. nunquid pro quo ſer-
iptum eſt ius habet in prabenda illa. Pu-
to quod ſic. ut infra eod. inter cetera. & c.
dilectus filius. g. in ultima dilectus. & ſu-
pra de reſcrip. conſtitutus. Sed ad maio-
rem pznām ſtatutum eſt ut & collatio ſa-
cta ualeat. & ei pro quo ſcriptum eſt de
reſtitutionibus eccleſiæ ſingulis annis proui-
deatis conferentis donec ei fuerit in be-
neficio prabendali prouiſum. ut infra eo-
dilectus filius. g. in penul. dilectus.

Summarium

- 1 Clerici an propter morbum amonendi ſint à
beneficijs perſonalibus & pralatoris. &
aliq in locum eorum ſubrogandi.
¶ Canonici an tempore infirmitatis ſint poſſeſſendi
D

DE CLERICO AEGRO-
tante. Rubrica.

Distum est supra de cler. non resi.
quod præbenda uel aliud benefi-
cium conferendum est residenti
& deseruienti ecclesie. sed quia quidam
infirmirate detenti deseruire non possunt
de eis uidebunt est, & ideo subijciuntur hic
rubrica de clerico egrotante uel debilita-
to. ¶ An igitur clerici amouendi pro-
pter morbum sint à suis beneficijs perso-
nalibus & prælatis & alij in locum eorum
subrogandi. diuersi diuersa senserunt.
Hug. enim dixit quod nunquam aliquis
subrogandus est uiuo nisi renuncianti uel
remoto seu translato. nec prætextu mor-
bi est aliquis amouendus. Ras. distinxit
utrum morbus sit curabilis uel incurabilis
ut si morbus sit incurabilis fiat amotio &
subrogatio alias non. Sed hæc distinctio
nō procedit: ut infra eo. ti. ex parte. Vin.
autem dixit quod quādiu infirmus potest
in collegio remanere nec amouetur nec
ei alius subrogatur. sic enim mutatur iu-
dex si operam iudicio dare non potest: ut
ff. de iudi. l. si longius. Tan. autem dixit
quod si prælatus uel clericus non possit
in collegio remanere. quod in morbo le-
pre contingit. amouendus est, & ei alius
subrogandus. & hoc per quandam decre-
tū quæ erat in compilatione antiqua infra
de concess. præben. ex transmissa. quæ tan-
quam iniquitatem continens est sublata.
& per quandam aliam infra eo. ti. tua. mi-
hi placet sententia Hug. & confirmatur
infra eo. ca. 6. & 7. q. 1. c. 1. 2. & c. qualiter
& cap. quamuis triste. Quod autem dici-
decre. illa tua. sic inrelligo quod ab admi-
nistrationis debet officio removeri subau-
dio non tamē à titulo prælationis uel suæ
institutionis. ¶ seruiri enim intelliguntur
famuli quos curamus egrotos. ut. ff. de sta-
tu. lib. 1. l. 4. §. pe. & tempore infirmitatis pa-
scendi sunt. ut. ff. commo. l. in rebus com-
modatis. §. possunt iustæ causæ. ¶ Qui au-
tem debiles & infirmi seu muti cele-
brare non possunt. no. supra de actor uicia.

¶ Et si quæras quid. erit si quis propter
morbum residere uel deseruire nō possit.
Respondeo si est prælatus. dabitur ei co-
adiuator. ut infra eo. ca. de rectoribus. &
c. al. & 7. q. 1. ca. 1. & c. quamuis triste. Si
fuerit simplex clericus dabitur ei uicarius
ut no. supra de offi. uic. §. nunc uideadū.

Summarium

- 1 Institutio quid sit. & quid sit collatio & in-
uestitura.
- 2 Clauium assignatio signū est traditionis rei.
- 3 Instituire quis possit. & qui sint instituendi.
- 4 Inuestiri potest præsens uel absens per alium.
sive alius pro eo.
- 5 Ius quod instituto acquiritur.
- 6 Titulum quis non desinit habere in priori ec-
clesia. quo usque possessionem adeptus sit
in secunda.

DE INSTITUTIONIBVS.
Rubrica.

Superius tractatum est de collationi-
bus præbendarum hic tractatur de in-
stitutionibus personarum. et ideo su-
bijciuntur hic rub. de insti. ¶ Videamus igitur
quid sit institutio. quæ consistit instituere
re. et quos. Itē quod ius in institutione quæ-
ratur. ¶ Institutio est propriè clericorū
personarum. & prælatorum. Collatio uero
beneficiorum ecclesiarum uel præben-
darum. Inuestitura autem est traditio uel
quasi traditio. Quasi traditio ideo dico
quia plerūque fit per annulum uel per li-
brum. ut supra de sen. & re iud. cum uim
infra de concess. præ. uel ec. non ut propo-
posuit infra de his quæ sunt ana. par. ca.
pi. ex ore. ¶ Sicut & clauium assignatio est
signum traditionis rei. ut. ff. de contrahē.
emp. l. clauibus. & scotatio. ut supra de cō-
sue. ex literis. Item instrumentorum da-
tio. ut. C. quæ res pign. ob. pos. l. 2. C. de
do. si ouis argentum. sicut & deportatio
est in contrationis iudicium. ut supra. de
ele. ecclesia uestra. ¶ Quis autem instituere
possit. ¶ Dicas ut alias dixi. quis con-
ferre

ferre possit supra de prae. ben. §. conferri.
 ¶ Instituti sunt uiri literati uel alias idonei ubique originem duxerunt ut infra eo. c. ad decorem. ¶ Poitit quis inuestiri prae. uel absens per alia siue alius pro eo. ut supra de prae. ben. accedens. Sic & potest aliquis per alium inuestiri & conferre. ut supra de prae. ben. dilecto. infra de conce. prae. uel ec. non ua. constitutus. Et si is qui interponitur mandatum habeat ab illo qui instituit quare proprietate & possessionem absenti. ut. C. de acqui. pos. l. 1. si hoc gerat ille qui interponitur, & is qui mandauit, uel saltem quare mandauit. ut. ff. de dona. l. qui mihi. alioquin tunc demum quiritur absenti possessio & proprietates cum ei possessio fuerit tradita ut. ff. de acqui. re do. l. res ex mandato, sed si is qui recipit nomine absentis mandatum habeat tunc quare absenti possessio & proprietates cum ratum habuit. ut. ff. de nego. ge. l. si ego. ¶ Nunc uidendum est quod ius ex institutione quareatur. In quo distingo. Refert an instituitur in canonicis. & tunc id quareatur quod diximus queri ex canonibus supra de prae. in prin. Si autem in praelatum acquiritur titulus praelaturae. sed non possessio nisi institutus possessionem nactus fuerit corporaliter ut supra de elec. cum in cunctis. §. cum uero 1. r. quare. 2. si quis iam translatus. & arg. ff. de acqui. pos. l. cum heredes, in autem. ut or. prae. fec. colla. §. ff. de bono. pos. ex testamen. militis. l. ultima. in fi. Vnde si non prius definit quis habere titulum in priori ecclesia nisi possessionem adeptus fuerit in secundat ut 92. distinctione si qui episcopi.

Summarium.

- 1 Ecclesia uel prabenda que dicitur non uacare.
- 2 Papa solus potest concedere non uacantes ecclesias.
- 3 Beneficium non uacans an possit conferri uel promitti. & nu. 4. §. 5. & 6.
- 4 Recepto in canonicum & in fratrem ad primam uacantem acquiritur ius canonica.

- 5 Promissiones uel concessiones de non uacantibus quare reprobentur.
- 6 Recipientes an possint obijcere recepto, quod contra concilium sit receptus. & nu. 7.
- 7 Intellectus ad cap. cum ecclesiastica. supra de exceptioni.
- 8 Intellectus ad cap. ex tenere, infra eo. tit. ad cap. cum iam dudum, & cap. cum non ignoris, supra de prae. ben.
- 9 Intellectus ad ea significasti infra de diuorti. & ad c. intelleximus, infra de adulteris.

DE CONCESSIONE PRABENDAE UEL ECCLESIAE NON UACANTIS. Rubrica.

Dictum est supra de prae. ben. & institutis quia plerumque conceduntur seu promittuntur prae. ben. uel ecclesiae non uacantes. Ideo subiicitur hic rubrica. de concess. prae. ben. uel ec. non ua. ¶ Vi deamus igitur quare prae. ben. uel ecclesia dicitur non uacare. Item quis possit concessionem uel promissionem facere de non uacanti, quod ius acquiritur si quis recipiatur ad primam uacantem. & quare sit ratio quare concessionem & promissionem de non uacantibus reprobentur. ¶ Non uacare dicitur ecclesia uel prae. ben. quare utroque modo non uacat de iure scilicet & de facto. ut infra eo. cum postea. Sed hoc uerum est in eo qui literas obtinet a superiore super ecclesia uel prae. ben. afferens eam uacare cum non utroque modo uacet: ut dictum est. Alias tamen conferri potest ecclesia uel prae. ben. uacans de iure non de facto. ut cum quis habens unam ecclesiam uel prae. ben. acquirat aliam. primam tamen de facto tenet. ut supra de prae. ben. multa. Et idem puto in omnibus beneficiis quare de facto detinentur a clericis coniugatis. a clericis depositis uel remotis. & generaliter in omnibus quare ab aliquibus occupata de facto tenentur. ¶ Potest solus Papa concedere non uacantes ut supra de off. deleg. ex parte infra eo. cap. proposuit. Et est ratio, quia ipse est supra ius, ut in praedicto. cap. proposuit. ipse constitutionibus non ligatur ut. C. de legi. & consili. di.

3 gñ. † Legatus hic non potest ut supra de præben. dilectus filius quilibet tamē prælati promittere potest se prouisorum cū potuerit ut infra eod. ca. accedens. ¶ Ratio autem quare ualeat hæc species promittēdi est quam assignat eadem decre. accedēs quia in multis casibus se facultas offerre potest in quibus collatio non est in expectatione uacaturi beneficii differenda, & sic subtrahitur expectatio mortis. poterūt enim bona ecclesiæ super excreſcere & de his in beneficio prouideri. ut supra de conſtit. cum. M. infra de uerbo. signi. cap. ult. Sed opponitur. Nam idem uidetur in promissione non uacantis. nam pluribus modis euenire potest ut aliter quam per mortem in facultas se offerat prouidendi. ut cum unum beneficiū in duo diuiditur ex prouisione superioris. ut supra de præben. uacan. Item cum aliquis ex canonicis remouetur uel promouetur uel resignat uel pro derelicto habet beneficiū uel religionem ingreditur. Ad quod respondeo. Iura ista que prohibent promissionem uel cōcessionem de non uacante considerauerūt ea quæ frequentius accidunt. ad illa enim quæ frequentius accidunt iura aptantur ut. ff. de le. & sena. l. nam ad ea. ff. ad Treb. l. postulantem. Frequentius enim accidit ut beneficia uacent per mortem quā per alios moues. in promissione primæ uacaturæ hoc agi uidetur. & ideo nō ualeat promissio uero cum posero. uel cum facultas se offerret. & generalior est & in ea non uidetur ad mortem respectus haberi. & ideo approbatur. ¶ † Recepto in canonicū & in fratrem ad primam uacantem acquiritur ius canonice ut supra de præben. dilectus filius. T. præbendam autem cū uacauerit nō potest petere promissione. Sed quia canonicus nō potest esse sine præbenda poterit communi iure scilicet canonice ut supra de præben. relatum. inter cetera. & ca. dilectus filius. T. ¶ † Ratio autem quare promissiones uel concessiones de non uacantibus reprobantur est illa quæ continetur infra eo. c. nulla scilicet ne desiderare quis mortem alienius uideamur in cuius locum & beneficiū se credit succellu-

rum. & eadem ratio est in pacto de futura successione. ut. C. de pact. iult. & C. de inut. itip. l. ex eo. & de his legibus fit mentio. infra eo. nulla. ¶ Et notandum quod si contra concilium illud aliquis sit receptus recipientes contra eum excipere nō possunt ut infra eod. cum super. Sed cum promissio de non uacante comparetur pacto de futura successione dixerunt quidā quod sicut pactū de futura successione ualeat in genere non in specie. ut. ff. pro so. l. 3. §. de illo. Sic & promissio non uacantis. Quod non puto uerum ut infra eo. ca. constitutus. & ca. ex parte. Item dixerūt. quādam quod sicut pactum de futura hæreditate ualeat si fiat de ratificatione illius cuius est hæreditas. ut. C. de pact. iult. sic & promissio de non uacante. Quod non puto uerum nisi is de cuius beneficio agitur omnino renunciaret. ut supra de offic. delega. ex parte † Et quod dixi recipientes recepto obijcere non posse quod contra concilium receptus sit. ideo cōtingit. quia cū sit in possessione canonice in pari causa turpitudinis peior est cōditio agentis & melior possidentis. ut. ff. de condi. sine cau. l. auunculo. C. de condi. ob tur. cau. l. 2. & secundum hoc intelligendum est quod legitur supra de excep. cum ecclesiasticæ. 8 † Si uero in possessione non esset sed ageret ex promissione ut reciperetur tunc illi qui promiserunt cōtra concilium possumus excipere contra eum. & in hoc casu in pari causa melior est cōditio rei. ut. ff. de regu. iur. cum par delictum. & sic intelligo infra eod. ex tenore supra de præben. cum iam dudum. & ca. cum non ignores. ¶ Nec obstat infra de diuor. significasti infra de adul. intelleximus. ibi enim agenti datur replicatio in fauorem matrimonij uel ibi datur replicatio circa diuersa delicta. Sed circa idem & commune delictum in hoc casu non daretur agenti replicatio contra doli exceptionem. ut. ff. de doli except. apud Celsum. §. Marcellus.

Summarium

- 1 Sedes quando dicatur uacare.
- 2 Episcopus malus non est episcopus.
- 3 Ecclesia uacante an innouari aliquid possit.
- 4 Facto minoris eo tempore quo non habet curatorem iudex auctoritatem præstat.
- 5 Ecclesia uacans non agit nec conuenitur.
- 6 Donari vel legari an aliquid possit ecclesie uacanti.
- 7 Ecclesia uacans habens æconomum, syndicum uel actorem an per eum agere possit & conueniri.

¶ NE SEDE VACANTE ALIQUID INNOUETUR. Rubrica

TRactatum est supra de institutionibus & concess. quæ de iure communi habent fieri ab episcopis cum suis capitulis. ut not. supra de præb. §. cō ferri. Vacantibus autem episcopalibus ecclesijs capitula conferre non possunt. ut infra eo. c. illa. & ex hoc facta occasione tractatur hic generaliter quod sede uacante nihil innouetur. & ideo ponitur hic rub. ne sede u. aliquid innouetur. ¶ Videamus igitur quæ ecclesia dicatur hic uacare. Item quæ sint illæ quæ sede uacante innouari non possint & quare. ¶ Sedes dicitur hic ꝑ uacare quæ non habet prælatum. ut infra eo. titu. per to. licet alias & quæ hæreticum habet nullum habere singitur ut supra de præscrip. c. 1. & qui non consecratur habet nullum habere uideatur, quæcum ad ea quæ munus consecrationis exposcunt. ut supra de trans. præ. inter corporalia. nam & qui malus est uidetur non esse. ut de pœna dis. s. cindite. & qui in habilis est ad agendum necesse uidetur ut. ff. quod cuiusq; uniuersū. no. l. 1. §. pe. Nec cautū uidetur quod uiciose est sacerdos. ut. 40. di. multi. ꝑ. Et malus episcopus non est ep̃s. ut. 2. q. 7. non omnes ꝑ. Ecclesia uacante aliquid circa statum ipsius innouari non debet ut infra e. c. 1. uacantia beneficia cōferri nō possunt. ut. infra e. c. illa Quod. a. obtinet in prælato negligenter

ut ut supra titu. proxi. nulla. & c. postulat. non obtinet in prælato moriente. ut dictum est. Item uacante ecclesia clerici non possunt disponere de reb. eccl. ut. 12. q. 2. si quis episcopus. 76. di. quoniam. H. tamen dixit quod possint sicut instante necessitate. possunt clerici uacantis ecclesie aliqua alienare. ut 71. di. fraternitatem. dum tamen adsit auctoritas metropolitanæ ecclesie. nam ꝑ & iudex præstat auctoritate facto minoris eo tempore quo non habet curatorem. ut C. qui admittit. ab bo. pos. l. bonorum. Item in minoribus ecclesijs potest episcopus aliqua alienare mortuo sacerdote. ut. 10. quæ. 2. si quis episcopus. Item dicebat quod si canonici faciunt aliquem contractum mortuo episcopo tener. sed si ab ecclesia sit rescinditur ut. 12. quæ. 2. si qua. ut uides in contractu minoris non habentis curatorem ut. C. de in inte. rest. si curatorem. sed hoc non placet. Nam hoc fieret uiuente prælato. unde dico quod non tenet contractus. ut infra eo. c. uel. sicut nec tenet iudicium. ff. de iudi. l. acta. §. ult. C. qui dat. u. pos. l. uniuersis. nam & iudicijs quasi cōtrahere uidemur. ut. ff. de peculio. l. licet. §. idem scribit. Item ꝑ non agit uel conuenitur ecclesia uacans. ut infra eo. c. ult. Quod intelligo uerum esse in negotio quod ad solum episcopum pertinet uel ad episcopum cum capitulo. secus si ad solum capitulum. ut supra de rescrip. edoceri. Et idem dico in collatione beneficiorum ut capitulum ea conferre non possit si ad solum episcopum spectet. uel ad episcopum cum capitulo. Secus si ad solum capitulum. ut not. supra de præb. §. conferri ꝑ donari aut uel legari ecclesie uacanti potest & alia bene possunt fieri quæ sunt ad utilitatem ipsius ecclesie uacantis. ne si aliter dicatur cedat in dānu quod fauore ecclesie est inductū. ut. C. de legi. & consli. l. quod fauore. C. de procu. l. non eo minus. C. de secun. nuptijs. l. generaliter. §. in his. & C. de rei uxor. actio. lege una. §. accedit. ¶ Sed pone quod ꝑ ecclesia uacans habeat æconomum, syndicum seu defensores. uel actorem. nunquid per eum

agere potest & conueniri. Videtur quòd sic. ut 12. q. 2. nobis. & c. Vuleranz. Et hoc idem innuit decre. infra eo. c. ult. cum dicit attestaciones receptas uacante burgensi ecclesia, & carente legitimo defensore non ualere. innuit quòd si habuisset def. nforem attestaciones ualuisent. Sed hoc non placet. Vnde ad canones respòdeo quòd nò loquuntur in œconomio, sed in coadiutore qui plenam habet administrationem in temporalibus & spiritualibus. ut 7. q. 1. c. 1. & c. quamuis.

Summarium

- 1 Pralati ecclesiarum an & quando in eorum negotijs requirere debeant consilia & consensus suorum collegiorum; & num. 7. & 8.
- 2 Consensus qui requiritur in alienatione rerum ciuitatis.
- 3 Episcopi diocesani auctoritas quando sufficiat sine consensu sui capituli.
- 4 Alienationis prohibitio facta à testatore, non extenditur ad eam que fit in familiam.
- 5 Alienatio in frandem facta est renouabilis.
- 6 Clausula que apponi debet per Romanam curiam, in literis imperatris per ecclesiā uolentem acquirere à laico rem ecclesiasti cam malè detentam.
- 7 Pralati quando possint sine consilio clericorum donare.

DE HIS QVAE FIUNT A prala. sine cōsensu capituli. Rub.

Quia superius tractatum est de iustis. & concess. quæ ab episcopis sine consensu capitulorum fieri nò debent. ideo subiicitur hic rubrica his quæ sin. à prala. sine consen. ca. ¶ Videmus igitur quæ sint illa quæ sine consensu clericorum fieri non debent. ¶ Et ¶ quidem pralati ecclesiarum in negotijs ecclesiarum suorum collegiorum consilia & consensus requirere debent. scilicet in cōtra-
ctibus. donationibus & concessionibus ut infra eo. c. 1. 2. & 3. In institutionibus & destitutionibus & confirmationibus. ut infra eo. c. nouit. & c. quanto. In ordina-

tionibus faciendis ut 24. di. episcopus. In dignitatibus conferendis. ut 93. dif. legimus. In dispensatione rerum ecclesiarum. ut 12. q. 2. si qua de rebus. In causis audiendis. ut 15. q. 7. felix. & c. si autem. In alienationibus ut 10. q. 2. in auth. hoc ius porrectum & 12. q. 2. sine exceptione. ¶ Sic & in Alienatione rerum ciuitatis requiritur consensus ciuium. C. de uen. re. ci. lult. libr. 10. Et sicut tunc iurant maiores ciuitatis. sic & in hac alienatione iurat ordinator domus, ut in prædicta autem, hoc ius porrectum. Et notauit Lau. quòd in hoc casu requiritur consensus omnium simul & cōmunis. non separatim & singulorum. non obstante. l. ff. de serui. ur. præd. l. per fundū quia loquitur in re communi quæ cuiuslibet est ut ff. de ritu nup. l. illud. Sed in re uniuerſitatis quæ nullius est. ut. ff. quod cuiusque uniuer. l. sicut municipum. §. 1. Sed certè hoc non placet. Nam si inueniatur hoc in electione ut requiritur consensus cōmunis non singularis. ut supra de elec. in genesi. non tamen hoc requiritur in alienatione. nam alienatio quæ de iure nò ualet, conualeſcit per consensum sequentem. ut 12. q. 2. si qua de rebus & infra eo. c. cum uos & c. cum apostolica & 16. q. 1. c. ult. Quod in electionibus non contingit. ut supra de elec. auditis. sufficiunt ergo in alienatione singulares consensus omnium sicut dictū est. ¶ Sed queritur an in rebus secclesiarum malè à laicis deſentis ad ecclesiam aliquam reducendis uel reuocandis sufficiat auctoritas diocesani episcopi sine consensu sui capituli. Et cerre sic infra eo. cum apostolica & 16. quæ. 1. c. ult. Ad quod opponitur per collationem hanc & consensum episcopi transferretur dominiū rei in illam ecclesiam ad quā res transit. & sic res illa alienatur quo ad priorē ecclesiam cuius fuit. Nam alienatio est ois actus per quē dominiū transferretur ut. C. de fun. dota. l. 1. nec in secundam ecclesiā proprietē dicitur reuocari sed de nouo. acquiri eo quòd prius nunquā eā habuit. Ad hoc respòdeo sine dubio quædā spēs alienādi est quātū ad primā ecclesiā quæ per hunc modum rem perdit, ut dictum est &

est. & cum hæc species alienandi non est prohibita. sed illa cum res qui alienatur est in possessione ecclesiæ quæ alienat. & sic intelligo infra de rebus eccle. non alie nati † Et prohibitio alienationis quæ sit à testatore non extenditur ad eam quæ sit in familiam. ut. C. de fidei. l. voluntas. Vel hæc alienatio toleratur. sicut alias deus magis uoluit immolari sibi hostias quam demonij. ut. 2.2. quæ. 1. considera. Item res illa quodammodo recuperatur. & si non ab illa ecclesiâ cuius fuit, ab alia tamen. unde facilius & fauorabilius permittitur rei perditæ recuperatio quam habitz & possessæ alienatio. nam & in rebus non habitis sed habendis potest fieri deterior conditio per seium. ut. C. de acqui. pos. l. per seium † Item si debitor alienat in fraudem creditoris res quas habet reuocantur. ut. ff. de his quæ in frau. cre. l. 1. secus in his quæ non habet, ut si in fraudem creditoris non adit hereditatē. ut. ff. eod. tit. l. qui autem. Item si liber tus alienat aliquid in fraudem patroni reuocatur. Secus si in fraudem illius non adit hereditatem. ut. ff. ne quid in frau. pa. l. 1. §. iurum. † Sed sciendum est, quod si aliqua ecclesiâ uult impetrare literas à curia. per quas liceat rem ecclesiasticam alicui ecclesiæ acquiri male à laico detentam quæ alteri ecclesiæ pertinet, Romana curia talem solet adjicere clausulam. priori ecclesiæ præstita cautione, ut si ad pinguiorem fortunam deuenit rem ei restituat prius sibi de præcio satisfacta. 7 ¶ In summa no. † est quod licet prelato generaliter in omnibus negotijs ecclesiæ rum requirere debeant consilium clericorum. ut cum eis peragant & pertractent, & quæ statuenda fuerint statuunt, errata corrigant, & euellenda dissipent & euellant. ut. infra eod. c. quanto. & maxime super illis quæ clericos ipsos contingere dinoscuntur. ut. infra eo. c. ultimo. Possunt tamen quedam modica donare sine consilio clericorum. ut. 1.2. q. 2. terrulas considerata tamen rei donatz quantitate & loci consuetudine. ut. infra de dona. ceterum. Item quinquagesimam & centesimam. ut.

infra eod. c. pastoralis. Nullus enim accusare episcopum potest quod. templa dei ædificat uel ædificata & indigentia ampliat. ut. 1.2. quæstio. 2. aurum. Vnde non obstante iuramento de non alienando potest de nouo ecclesiâ constitui. ut. infra de ec. æd. tua. ad hoc autem permissum est dari quinquagesimam uel centesimam. s. ad nouam ecclesiâ construendam. uel constructam ampliandam. ut. 1.2. q. 2. bonæ rei. Vnde cum hoc semel sit à iure permissum non est necesse ut nouus requiratur assensus. ut. ff. de condi. inst. l. quæ sub cond. §. ulti. Sed contra. 1.2. q. 2. si episcopus unam. & infra eo. c. cum uos & c. quanto. & infra de dona. pastoralis. Sed circa hoc scripsit Lau. quod talis donatio ualet donatore uiuente. eo autem mortuo poterit reuocari. ut. 1.6. q. 3. sacerdos. Puto ex hæc causa donationem reuocari non posse ne iuris auctoritate donatarij decipiantur. ut. C. de his qui ue. pta. imper. l. 1. Sed ex alijs causis poterit reuocari siue uiuente siue mortuo donatore. ut. infra de dona. si apostolica. † Sed quæritur quid si episcopus plures donationes facit ita quod omnes aggregatz excedant quinquagesimam uel centesimam. singulæ autem infra subsistant. nūquid omnes reuocari debeant. uel illa quæ excedit. Respondeo illa quæ excedit ar. 1.2. q. 2. si quis de seruis ar. ff. de iur. om. iu. l. si quis. id quod. 17. q. 4. quæstio. Sed quod omnes, est ar. ff. de ap. l. si quis separatim. §. 1. Vel est de qualibet detrahendum. ut. C. de dona. l. si totas & ff. ad l. fal. l. penales. §. annua. Verius tamen uidetur ut reuocetur extensius. ar. C. quādo & à quibus quarta pars decur. l. 2. lib. 12. Illud ei reuocandum est quod detrimentum inducit ar. C. de dona. si quis argentum. & 1.2. q. 2. si quis.

Summarium

- 1 Maior pars quæ dicatur, & quomodo præneleat quod à maiori parte capituli fit. nume. 2.

DE HIS QVAB FIVNT A
maiori parte capituli. Rubrica.

Dictum est supra quod episcopi cū capitulorum suorum cōsilio quædam peragere debent. Item alia sunt negotia quæ tantum ad capitula spectant. ut supra de rescriptis edoceri, ut no. supra de præben. §. conferri. Sed quia plerunque fratrum vota discordant. & generaliter obtinet quod à maiori parte corporis uel collegij fuerit ordinatum ideo subiicitur hic rub. de his quæ fi. à ma. par. te capituli. ¶ Videamus ꝑ ꝑigitur quæ dicatur maior pars capituli. & in quibus præualeat factum seu uotum maioris partis, & in quibus factum minoris. ¶ Maior est pars quæ numerosior est. Sed sicut in electione non sufficit partem esse maiorem nisi sit sanior ut supra de elec. quia propter diuersas, sic & in cæteris agendis ecclesiæ requiritur maior pars quo ad numerum, sanior quo ad zelum supra de elec. ecclesia. Vel maior dici potest quæ maiori nititur ratione ut. 9. di. sana. & 40. di. multi. unde non tantum ad multitudinem respici oportet ut 4. qu. 3. §. item in criminali. ¶ Generaliter ꝑ autem præualeat quod à maiori parte capituli sit ut. 65. di. c. 1. 2. & 3. Præsumitur enim pro pluralitate, nisi ex parte altera præponderet auctoritas. ut supra de elec. dudum supra de testibus in præsentia. ff. de testi. l. ob carnem. & 4. qu. 3. item in criminali, in principio. Interdum præualeat minor pars. ut infra eod. c. 4. 3. 1. di. Nicena ff. de serui. ru. præ. l. per fundum. 13. q. 2. non liceat. & ff. de pac. l. maiores. Interdum non sufficit quod maior pars consentiat. sed requiruntur duæ partes ut supra de ele. licet & c. scriptum est. Aliquando requiritur ut duæ partes adfint ut. ff. de dec. ab or. fa. l. 3. ff. quod cuiusq; uniuer. no. l. nulli. ut. C. de decu. l. nominationum. Et nota quod licet generaliter non obest contradictio paucorum, obest tamen absentia unde plus operatur contemptus paucorum quàm conditio multorum. ut supra de elec. quòd

sicut, uenerabilem. & c. bonæ memoriz Cremon. & supra de post in secunda bonæ memoriz.

Summarium

- 1 Beneficia ecclesiastica debent purè, palam, libere & sine diminutione conferri. Quod intellige ut infra nu. 2. & 3.
- 3 Præsumitur contra occultè dantes, facientes, & indicantes.
- 4 Electiones clandestine non valent,
- 5 Contractus de nocte celebratus an ualeat.
- 6 Dies quando incipiat & finiatur in contractibus.
- 7 Iudex ante noctis tenebras iudicare debet.
- 8 Proventus beneficij nacentis an possint prælatum uel capitulum in certos usus committi.
- 9 Prælati cum capitulo potest ex causa supprimere personatum.

¶ VT ECCLESIASTICA BENEFICIA SINE DIMINUTIONE CONFERTANTUR. Rubrica.

Dictum est supra de beneficiis conferendis, sed quia cum integritate & sine diminutione aliqua conferenda sunt. ideo subiicitur hic rub. ut beneficii. sine dimi. confe. ¶ In ꝑ quo dicendum est breuiter quòd beneficia ecclesiastica debent purè, palam, libere & sine diminutione conferri. ꝑ Purè sine pacto & sine conditione: ut no. supra de præben. §. plenè. Et sine modo. nam sicut conditio simoniam inducit & rem spiritualera afficit, & ita modus. quia modus æquipollet conditioni. ut 27. q. 1. si in uelitis infra de condi. appo. uerum. C. dele. & fidecom. mis. quæ sub modo. l. 1. immò magis obligat modus quàm conditio. Nā is cui aliquid sub modo relinquitur statim petere potest si caveat de eo implendo. ut. ff. dele. 3. l. si tibi legatum est. Sed si sub conditione aliquid est relictum non plus illud præstatum quam conditio impleatur licet paratus sit legatarius de adimplendo cauere. ut. ff. de conditio. & demonstratio. l. quæ heredi. §. ult. & l. quibus diebus. §. ult. & ff. de fideic. l. l. cum in testamēto in priā.

- 3 prin. ¶ Palam. ¶ Occultè enim collationes suspecte sunt ut infra eo. c. 1. Præsumitur enim contra occultè dantes, ut dictum est. facientes & iudicantes ut. ff. de iure. si. se. l. ita. ff. de adm. tu. non ex. l. i. mo. 18. q. 2. perniciosam supra de offi. de le. consult. ut. 19. di. Anastasius. Nam tenebræ apte sunt ad fabricandum falsum ut. ff. de ven. in spi. l. j. §. de inspicendo. Veruntamen si ille cui datum est occulte sit capax non initiatur occulta donatio. ut. C. de dela. l. 1.
- 4 1. lib. 10. ¶ Sed electiones clandestinæ nõ valent. ut supra de elect. quia propter diuersa. §. ult. ¶ Contractus autem non minus ualeat si celebretur de nocte. nullum enim tempus sanæ mentis maioris 25. ann. consensum repudiat. ut. C. de transac. l. non minorem. Et est ratio in contrariis. quia si in eis dies incipit à medietate unius noctis & finitur in medietate alterius ut. ff. de for. j. l. more romano ¶ Iudicet uero iudicare debet ante noctis tenebras. ut in prædicta decre. conuoluit. Et si intelligi. quod dicitur sedebunt autem iudices matutino meridie ac nespere ut in auten. de iur. §. sedebunt. coll. 6. & quod dicit alia lex incongruum est magistratibus esse in publico uespertinis horis ut. ff. de orig. iur. l. 2. §. & quia. & facit ad hoc. 2. q. 6. biduum. & ff. quando app. sic. l. 1. §. biduum. Liberè. ut. n. quæ. 3. si quis præbendas. Sive diminutione ut hic & in prædicto ear. si quis præbendas. & simile alias. 16. quæ. 1. si monachus. & q. 7. quicunque infra de decimis commissum. ex parte. & c. tua. in fi. & c. ex transac.
- 8 missa ¶ Venantianen. si prælatus cum suo capitulo ante collationem beneficii alicuius decernat fructus eiusdem beneficii retinendos ad tempus uel in usus certos convertendos ex missa & necessaria causa satis licet ut infra eod. cap. uno. in fi. ¶ Nam si prælatus cum capitulo possit ex causa suppressere personarum ut supra de cõliti. cum accessissent. & possessiones alienare. ut infra titul. prox. ecclesias. subieere & unire. ut infra de excess. præla. sicut unire. multo fortius de prouentibus beneficii disponere potest ut. 2. q. 1. his ita responde

tur. Omnium autem beneficiorum prauentus in certos usus conuertere non possent. & ideo hoc per indulgentiam obtinetur. ut infra de uer. signi. e. tua nobis.

Summarium

- 1 Alienatio propriè quid sit.
- 2 Alienati quæ res ecclesie prohibeantur. & quæ non.
- 3 Alienatio rerum ecclesiarum quam solemnitas requirat. & m. 4.
- 4 Sollemnitas quæ requisita sit in alienatione rerum monasteriorum.
- 5 Alienatio contra debitam formam nulla est ipso iure. licet facta fuerit in casu concesso.
- 6 Ecclesia quando in uenditione decipitur. quid agendum. & m. 7.
- 7 Vasa sacra an alteri ecclesie uel priuata personæ uendi possunt.
- 8 Alienatio male rem ecclesie qualiter puniatur.
- 9 Ecclesia rem recipiens citra debitam formam qualiter puniatur.
- 10 Ecclesia qualiter possit agere alienata sua possessione præter formam iuris.
- 11 Ecclesia nunquid teneatur cedere actionem soluenti contra alium. scilicet alienanti contra possessorem uel e converso.
- 12 Episcopus an possit repetere rem quam iniuste alienauit.

DE REBUS ECCLESIAE alienandis uel non alie. Rubr.

TRAstatum supra de rebus spiritualibus clericorum scilicet beneficijs & præb. nunc autem de rebus temporalibus est tractandū. Et quia res temporales ecclesiarum nonnunquam à clericis dilatahantur ideo de earum alienatione dicamus. & propterea subiicitur hic rub. de reb. ecclie. uel. nō. ¶ Videamus igitur quid sit alienatio. quæ res possint alienari. quibus ex causa quæ sit forma alienandi. quæ poena male alienantis & recipientis. & quæ poena subseribentium illicitæ alienationi. ¶ Alienatio fitur est sumpto uocabulo. est ois actus per quē dñum transferatur. ut. C. de fun. docet. l. 1. quæ.

1. i. quamuis uerba illius legis conuertantur sic. omnis actus per quem dominium transfertur est alienatio. Hic autē ubi tractatur de rebus ecclesiarum alienandis uel nō laxatur uocabulum alienationis. ut cōprehendat quosdam contractus in quibus dominium non transfertur ut infra eo. ca. nulli & similes. C. de re ec. non alie. l. scimus in auten. de non alie. aut permu. re. ec. §. nos igitur. col. 2. Alibi alienare dicitur quāz ulucapi permittit & quāz non utendo seruitutē amittit ut ff. de verb. signi. l. alienationis. §. Prohibetur ¶ res ecclesiarum alienari ut 12. quæst. 2. sine exceptione. 10. q. 2. in auth. hoc ius porrectum. & 12. quæst. 2. per totum. & maxime in c. non liceat. & C. de sa. sanc. eccle. l. iubemus. sicut & res Cesaris. ut ff. de lega. 1. apud Iulianū §. ultimo. ¶ Excipiuntur quattuor casus. causa necessitatis. ut cum debitum urget ut in l. illa hoc ius porrectum. Causa pietatis. ut pro redemptione captiuorum uel alimonia pauperum. ut 12. quæstio. 2. aurum. Causa utilitatis ut in c. sine exceptione. Causa incommoditatis uel minoris utilitatis. ut 12. q. 2. terrulas. Possunt & aliz causæ assignari. ut 7. quæ. 2. aurum sed fere omnes ad hos quattuor reducuntur. Mobiles res ecclesiarum quæ seruando seruari non possunt. citra solēnitatem aliquam alienantur ut res pupilli. ut. C. de admi. tu. l. lex quæ turores. & lulti. & ea quæ magis expedit distrahi quam seruari. ut animalia. superuacua ut uestes attrite. ut C. quando

3. decreto opus non est. l. ul. ¶ Aliæ autē res alienantur cū solēnitate. ut olim quidē maxima requirebatur solēnitas. nam duo de uicinis episcopis uocabantur quide causa alienationis cognoscebant. & alienationis contractui scribebant. ut 10. q. 3. casellas in fi. & 12. q. 2. quicumque suffragio. 17. q. 4. nullus res. hodie sufficit consensus episcopi & capituli. ut in ca. sine exceptione. & si res modica sit & necessitas magna non requiritur consensus capituli.

4. ut 12. q. 2. terrulas. ¶ In rebus ¶ monasteriorum alienandis. secundum iura. requiritur consensus abbatis. conventus episcopi. & diocesis. ut 12. q. 3. abbatibus. & 17. q. 4.

in uenditionibus. Sed istud non seruatur ubique. Et ideo puto sufficere solēnitates secundum locorum consuetudines approbatas. In uenditionibus uero rerum ecclesiarum parrochialis requiritur consensus præbyteri & episcopi. ut 12. q. 2. placuit. Solus autem episcopus sine sacerdote parrochialis non potest. ut 10. q. 2. c. ult. ¶ Et nota quod solēnitas illa quæ statuitur 10. q. 2. hoc ius porrectum est. hodie non seruatur. ¶ Alienatio facta contra debitam formam nullam est ipso iure. licet facta fuerit in casu concessio. ut 12. q. 2. sine exceptione sed si facta fuerit forma seruata & in casu concessio tenet de iure ar. supra de his quæ fi. a præla. sine cō. ca. cū nos in fra de emp. & uendi. cum dilectus. & ca. cum causa. sed si dānosa fuerit ecclesiarum rescinditur per beneficium restitutionis. ut supra de in integ. rest. ca. 1. ¶ Sed si dolus det causam contractui puta dolo inducitur ecclesia ut uendat quod uēditura nō erat. tunc ipso iure non ualet contractus. ut ff. de dolo. l. & eleganter. arg. 12. q. 2. quiquis episcopus. in fi. & iura de rerum permu. uniuersorum. Si uero dolus incidat in contractum. ut quia ecclesia sponte uendit. quod uenditura erat. sed circūuentione actoris tenet contractus. sed agitur ut ecclesia non decipiatur. ut ff. de act. emp. & uen. l. Iulianus. §. si uenditor. ¶ Vbi autem decipitur ecclesia in uenditione ultra dimidium iusti pterij agitur de iure communi. ut infra de emp. & uen. cum dilectus & c. cū causa. et. C. de rescin. uendi. l. rem maioris. Hæc omnia locum habent in rebus profanis nam res sacræ. et religiosæ uendi non possunt. ut ff. de contrahen. emp. l. et liberi licet transeant cum uniuersitate. ut infra de iure pa. ex literis ¶ Vasa uero sacra uendi possunt alteri ecclesie in propria forma. priuatæ uero personæ nō nisi. constata. ut. 10. q. 2. hoc ius porrectum est. et. 12. q. 2. aurum. ¶ Pœna ¶ male alienantis rem ecclesiarum est depositio si super hoc accusatio instituat. ut. 12. q. 2. monemus. et diaconi. nisi celeri restitutione

sibi prospexerit alienator. ut infra eod. si quis præsbyterorum. Celerem restitutionem intelligo post appellationem ecclesie, si enim possessor qui facultatem habet rei restituendæ interpellatus congruo loco & tempore rem nõ restituit uidetur in mora. Et item dico in alienatione si interpellatus ab ecclesia non componat cū possessore. ut rem recuperet & ecclesie restituat, uel nisi post interpellationem agat contra possessorem quod forte ei licet suo iure ar. de cre. si quis præsbyterorum. 35. q. 9. si quis supra de ele. nos. uel cessa sibi actione ab ecclesia. uel nisi totum interesse præstet ecclesie. semper uidetur i mora. si ergo alienator per celerem restitutionem moram præuenerit euittabit poenam depositionis de qua dictum est. & excommunicationis de qua agitur infra eo. c. si quis præsbyterorum. Nam si quis rem alienauerit & deinde receperit euittat poenam edicti. ut. ff. de ali. iur. mu. causa facta. l. ex hoc. §. si quis alienauerit. Et licet hic dicatur de celeri restitutione alibi habes celeri satisfactione ut infra de loca. & condu. 10 propter. & c. potuit. ¶ Pœna uero recipientis rem ecclesie citra præmissam formam est, ut rem cum fructibus restituat & actionem nullam habeat ad petendum aduersus ecclesiam. ut 12. quæst. 2. nõ liceat. & 10. q. 2. hoc ius porrectum. in uer. quæ uero. & in auten. de non ali. aut per mu. re. ec. §. nos igitur. cum sequentibus. §. sed aduersus alienantem sic. Guari. tamen adiecit uerba. sua. per quæ omnis omnino actio denegatur huiusmodi acceptori. Sic enim dixit. sed melius dicitur omnino de negãdas esse actiones huiusmodi acceptori. & assumpsit hæc uerba de lege quæ est C. de fa. san. ec. l. scimus nemini. Sed corrigatur in auten. de non ali. aut per mu. §. quia uero leonis. & per canonem 12. q. 2. Vulturan. Vnde siue bona siue mala rem acceperit habet regressum ad auctorem suum. ut infra eo. ti. ad audientiam. Hæc opinio est Io. Teuton. Lau. autem & quidam alij dixerunt quòd si mala fide quis acceperit rem ecclesie. nec aduersus ecclesiam nec aduersus alienantem habet actionem.

ut 16. q. 3. c. 2. uniuersitas. nisi sibi per cautionem de euictione prospexerit. ut. C. de euic. l. si fundum. In casu tamen speciali malæ fidei igitur ad pretium ut. C. communia dele. l. ul. §. ul. Aequū tamen uidetur in casu præmissi uel etiam malæ fidei acceptor agat ad pretium contra alienantem ut infra eod. tit. c. ad audientiam. ¶ In 11 summa ¶ notandum est quòd possessione ecclesie præter formam iuris alienata. ecclesia potest agere contra possessorem realiter contra alienantem personaliter ut. 12. q. 2. apostolicos. & C. si tutor uel cu. l. ultima. ¶ Sed pone quòd ecclesia conueniat possessorem & consequitur rem & interesse nunquid potest conuenire alienantem. Respondeo non ut. ff. eo per quem fac. est. l. 1. §. si plures. Quid si cepit unū conuenire. nunquid ex hoc solo fit præiudicium quo ad alterum. ut alterum conuenire non possit. Respondeo non. nam de mum per actionem tollitur actio. ut. ff. de po. l. 1. §. si apud. C. si uel cu. l. ult. ¶ Quid si partem sui interesse consequatur ab uno. Respondeo tanto minus consequetur ab alio ut. ar. ff. de exercito l. 1. §. ult. 12 hæc actio. ¶ Sed nunquid ecclesia teneatur cedere actionem soluenti contra alium scilicet alienanti contra possessorem uel econuerso. Non cum enim conueniatur ex maleficio uel ex suo delicto non petere cessionem actionum. ut. ff. de admi. tu. l. 13 si plures tutelam. ¶ Sed ¶ queritur an episcopus qui male alienauit possit repetere si in administratione toleretur? Videtur quod non. nam ipse de euictione tenetur. & quæ de euictione tenet actio eundem agere repellit exceptio. ut. C. de euic. l. exceptio nes. Sed contra hanc exceptionem replicabitur rem esse ecclesie. sicut & replicat mulier se mulierem esse & sibi competere Velleia. ut. ff. ad uell. si mulier. §. item si mulier. Nec est mirum si contingat in episcopo. nam & simile in priuato contingit. C. de ag. & cen. l. quemadmodum. libr. 11.

Summarium.

- 1 Præcarium quid sit.
- 2 Præcarij contractus gratuitus est, & similis commodato.
- 3 Præcarium in quo consistat, & nu. 6.
- 4 Præcarium unde dicitur.
- 5 Præcarium quid sit.
- 7 Differentia inter præcarium et donationem.
- 8 Præcarij et commodati differentia.
- 9 Præcarium recipiens non tenetur nisi de lata culpa.
- 10 Commodatarius tenetur de leui, et leuissima culpa.
- 11 Præcarium pluribus modis soluitur.
- 12 Præcarium per quam actionem reuocari possit.

DE PRÆCARIO. Rubr.

Diximus de alienationibus in genere sed quia præcarij cōcessio speciem alienationis habet ideo de præcario subiicitur hic rubrica. ¶ Videamus igitur quid sit præcarium, unde dicatur quid præcaria, quanto tempore durat. Quæ differentia sit inter præcarium & donationem. Quæ inter præcarium & commodatum. Item quot modis soluitur præcarium. Præcarium ¶ dicitur pignus obligatum creditori, & a creditore debitori concessum utendum quādiu patitur qui concessit ut infra eod. cap. ul. & ff. e. l. 1. ¶ Et ¶ est iste contractus gratuitus & similis commodato tantū ut quidam dicunt hos duos contractus non differre nisi uerbis, sed certe in re differunt ut infra uerbo. ¶ ¶ Consistit autem præcarium in re propria, possessionis gratia quæ est apud creditorem nõ gratia proprietatis, ut ff. eo. ti. l. certē. §. ul. ¶ ¶ Dicitur præcarium contractus ad preces. ¶ ¶ Præcaria est cōtractus de quin quennio in quinquennium renouandus, ut infra eo. c. 1. Item præcaria dicitur donatio ad preces facta usq; ad mortem accipietis, ut 12. q. 2. s. p. 16. q. 3. clerici. Item præcaria dicitur concessio, usufructus ad preces facta, cuius forma habetur. 10. q. 2.

¶ Præcariz. ¶ Consistit autem præcarium in rebus mobilibus & immobilibus. uelut si me rogaueris ut per fundum meum tibi ire agere liceat, uel in testum seu in arcæ ædium mearum stillicidium, uel in pariete meum tignum immisum habere ut. ff. e. l. 2. §. ul. & l. 3. & 4. in prin. ¶ Differunt præcarium & donatio inter se. ¶ Nam qui donat sic dat ut non recipiat quod dat. Sed is qui præcarium cōcedit sic concedit ut recuperet quandocunque placebit. nam tādū durat quādiu ipse patitur ut superius dictum est ¶ Item præcarium & commodatum differunt, nam commodatum fit ad certum usum nec reuocari potest nisi usu expleto. ut ff. commodati. l. in commodato. §. sicut. Præcarium uero quandocunque ut infra eo. ca. præcarium. ff. eo. ti. l. 1. ¶ & l. cum præcariorum. ¶ Item is qui præcarium recipit non tenetur præstare nisi latā culpam, ut ff. eo l. questum. §. & illud ¶ Sed commodatarius tenetur de leui & leuissima, ut infra ti. proxi. ca. uno. Et est ratio diuersitatis illa quam iam præmissi, quia commodatarius maiorem utilitatem consequitur de re commodata quādiu præcarij rogator de re præcaria. & ideo magis tenetur. quod per se notare potest quilibet curiosus. nam fere ubique fit mentio de commodato subiicitur usus ad quē commodatur. ut cum dicitur commodauit, tibi equum ut ad uillam duceres pecuniam, ut ditior apparerēs, ut ff. commodati. §. 3. §. ul. & l. 4. & l. 50. ut §. sed interdum. & l. ul. sic dicitur commodauit scalas ut fenestras supponeres. ut milli. de ob. quæ ex de 12. li. nat. §. ope & consilio. ¶ ¶ Soluitur præcarium quinque modis. quauis dec. infra eo. ponat tres. Soluitur enim contraria uoluntate eius qui concessit. ut ff. e. l. 1. & hic est primus casus siue modus. Secundo scilicet morte eius cui concessum est. non autem obitu concedentis. ut ff. e. l. cū præcariorum. §. præcarij. Et est ratio. quia præcarij cōcessio transit ad heredem eius qui concessit non autem ad heredem eius qui rogauit ut in l. prædicta. Tertius alienatione rei præcariz si is cui alienatum est nolit præcarium ultra durare, ut ff. e. quæ-

litum

strum §. quod à Ticio. Et est ratio quia per conventionem huiusmodi non licet rem alienam inuito domino possideri. ut. ff. e. l. cum præcario l. 8. Quartus finito tempore usque ad quod præcarium est obtentum. ut in l. cum præcario. Quintus cum debitor soluit creditori quod debet. tunc enim finitur præcarium pignoris quia de-

12 finit esse pignus ut. ff. e. l. i. debitor. † Sed queritur per quam actionem possit quis præcarium revocare. Ad quod respondeo per interdictum de præcario, est enim natura æquum ut tam diu liberalitate ea utaris. quâdiu uelim. & ut possim revocare cû mutauero uoluntatem. ut. ff. eod. ti. l. 1. Sed hoc uerum est cû simpliciter facta est præcarij concessio. Nam tunc nulla ciuile cõ petit actio. Magis enim ad donationem & beneficij causam quam ad negocij contracti spectat præcarij conditio. & ideo necessarium est interdictum. Si uero in concessione præcarij specialiter actum est ut quandocunque liceat revocare, tunc competit & actio præscriptis uerbis. ut. ff. eod. l. 2. Cæterum si stipulatio interuenit cessat interdictum de præcario. ut. ff. eo. titu. l. & habet §. cum quis

Summarium

- 1 Commodatum quid sit.
- 2 Commodatum unde dicitur.
- 3 Commodatum in quibus rebus consulas.
- 4 Commodare quis & cui possit.
- 5 Res que commodari possunt.
- 6 Commodati que sit uisura.
- 7 Actiones que ex contractu commodati oriuntur, & que moriantur in actione directa commodati, & que in contraria. & quibus et in quos dentur. & m. d. g. & 10.
- 9 Contractus ex conventionem legem accipiunt.

DE COMMODATO. Rub.

TRactatum est supra de contractu præcarij qui sit gratia accipientis et quia commodatum sit plerumque gratia recipientis ideo subsequenter subiicitur hic rub. de commodato. ¶ Videamus igitur quid sit commodatum, unde dicatur, in

- quibus rebus consistat, quis possit commodare res, & cui, & quæ sit natura commodati, & quæ actiones oriuntur ex contractu commodati. ¶ Commodatum test ali cuius rei ad aliquem speciale usum gratuito facta concessio. Ideo autem dico concessio & non translatio, quia qui commodat retinet dominium & possessionem. ff. eo. tit. l. rei commodatæ. Gratuito non dixi, quia si interueniente mercede res transit in locationem uel in contractum inno minatum, ut do ut facias. ut insti. man. §. ul. Ad aliquem specialem usum ideo adieci, ut notem differentiam inter commodatū & præcarium ut dixi de hoc supra ti. proxi. §. item præcarium & commodatū.
- 2 ¶ Dicitur autem † commodatum quasi cõ modo uentis datum. ¶ Consistit commodatum in rebus mobilibus & se mouentibus & in immobilibus. Item in incorporalibus, puta in seruitute habitandi. ut. ff. eo. l. 1. Ea uero quæ usu consumuntur, ut pecunia cõmodari nõ possunt nisi ad pompam uel ostentationem, ut quis dicitur uidetur ut. ff. eo. l. sed mihi. §. ul. sæpe etiã ad hoc commodantur pecuniæ ut ditis gratia numerationis loco intercedant. ut. ff. eo. l. 4.
- 4 Potest autem † commodare & ei commodari qui potest contrahere, unde non solum prælatus potest commodare & ei commodari sed & cœconomus. nã & is contrahere potest ut 10. q. 2. in aut. hoc ius porrectū. ¶ Possimus commodare † quæ nostra sunt possumus et res alienas quas possidemus. et si scientes aliena possidemus. ita ut si fur, uel præpo cõmodauerit, habeat actionem commodati. ut. ff. e. l. commodare. & l. ita ut si fur. ¶ Natura comodati est ut res ipsa restituitur. hoc enim est de iure naturali. ut. l. di. ius naturale. in uer. item depositi uel commodatæ rei restitutio. Nec potest prætextu debiti retineri ut. C. eod. ti. l. ult. Oriuntur ex † contractu cõmodati dux actiones directa et contraria. Directa datur commodati et eius hæredi, cõtra cõmodatariū et hæredē eius. Cõtraria d. c. cõmodatario et eius hæredi contra cõmodantem et hæredes ipsius ut. ff. eo. l. in cõmodato. §. 1. de ac. et obli. ex depo-

fiti & l. ex cōtrañibus, & infiti, de perpe.
& rem. ac. §. sed & hzredibus. Venit autē
in directā actionem cōmodati & restituti-
o. ut dixi supra. §. natura. Rei in quā non
deteriorat nec enim uidetur res reddita
si deterior reddatur & ideo prāstabitur in
teresse. ut. ff. eo. l. sed mihi. §. 1. Si uero res
non restituatur per contumaciam iratur
in litē contra contumacē. Si autē non fue-
rit contumax. sed culpa cessat restituere
restituitur quāti res sit ā tpe more usq;
ad sententiā. Sed in stricti iuris iudicijs.
restituantur ā tempore more usq; ad tem-
pus contestatē litis. ut. ff. eo. l. sed mihi. §.
in hac. Itē uenit in hac actione dolus. la-
ta culpa. levis & leuissima ut hic & ff. e. r.
l. si ut certo. §. commodatum. Et hoc cum
gratia accipietis sit commodatum. quod
frequentius contingit. Ceterum si gratia
dantis quod ratio sit uerbi gratia cū quis
commodat sponse suae ornamenta ut or-
natus uel ornator ad eum ducatur tūc prę-
stat dolus & lata culpa. ut. ff. eod. l. si ut
certo. §. sed interdū. Si uero gratia utrius
que commodatum fiat, ut cum communē
amicum inuitamus. & tu curam eius rei
suscepisti, ego tibi argentum commodau-
i, teneris mihi de dolo, culpa lata, leui
non leuissima. ut ff. eo. l. in rebus. §. primo.

¶ Casus ¶ autem fortuitus non uenit in
hanc actionem. ut hic. & ff. eodem titulo
l. in rebus. in princ. nisi in tribus casibus
qui hic ponuntur scilicet ubi culpa pręce-
dit pactum. ut cum equum tibi comoda-
ui ut ad uillam duceres. duxisti ad bellum
teneris de casu. Ceterum si tibi comoda-
ui ut ad bellum duceres, meum erit pe-
riculum. ut. ff. eod. tit. l. si ut certo. §. sed
interdum. Item commodauit tibi seruū
ut de plano opus faceret. tu machinā
imposuisti, uel si comodaui ut in ma-
china operaretur, machina uero culpa
tua male ligata est. & sic periit seruus. ut
in l. prędicta. In pacto pone exemplum
ff. eo. ti. l. si ut certo. §. 2. ¶ contractus enim
ex conuentione legem accipiunt. ut. ff. de
positi. l. 1. §. si conueniat. Pone etiam ex-
plum. C. eo. ti. l. 1. Item imputatur causas
ex mora pręcedente. ut. ff. eo. l. si ut certo.

10 §. sed interdum. ¶ Contraria ¶ uero datur
commodatario aduersus commodantem
ad impensas factas in re commodata. mo-
dica tamen impendia. sicut cibariorum
ad eum pertinet qui in eundem acceperit.
Item datur commodatario aduersus com-
modantē qui scienter cōmodauit uasa ui-
tiosa seu corrupta propter quod uinū uel
oleum est effusum ut. ff. eo. r. l. in rebus. §.
posunt & §. item qui sciens & l. pe. Item
contra eū qui intēpestiue reuocat manda-
tum ut. ff. e. r. l. in commodato. Itē datur &
in alijs casibus ut. ff. eo. l. rem mihi, & l. in
commodato. §. pe. & §. quicūque.

Summarium

- 1 Deposum quid sit.
- 2 Deposum unde dicitur.
- 3 Deposum in quibus rebus consistat.
- 4 Deposum qualiter fiat.
- 5 Depositum qua sit natura.
- 6 Deposum quando repetatur.
- 7 Actio depositi, qualis sit.
- 8 Actio depositi cui detur. & na. g.
- 9 Actio depositi an detur furi & pradoni depo-
nenti.
- 10 Actio depositi contra quem detur.
- 11 Dolus uenit in actione depositi, & lata culpa.
- 12 Lata culpa qualiter presumatur.
- 13 Depositarius an teneatur de casu fortuito.
- 14 Damnatu ex actione depositi an sit infamis.
Actioes qua infamata.

DE DEPOSITO. Rub.

Diximus supra de cōmodato quod
frequentius sit gratia recipientis,
nunc uideamus de deposito. quod
generaliter sit gratia deponentis. Videamus
igitur quid sit depositum, unde dica-
tur, in quibus rebus consistit, qui sit natu-
ra depositi, cui detur actio depositi cōtra
quē, quādo, & in quāto, & qualis sit actio.

¶ Est ¶ autē depositum quod ad custodiendū
alicui traditū est. Contrahitur. n. re obli-
gatio in deposito. ut in l. in quib. mo. re con-
trahitur ob. l. pen. Rei uero depositæ sicut
& cōmodatæ, & possessionē & proprietatem

et retinemus ut. ff. e. l. l. l. i. § rei. Quandoque tamen rei depositi, dominium transiit in depositarium quod est contra nonnullos depositos & tamen depositi agitur, ut cum de pono apud te quod est in numero, pondere vel mensura, & convenio, ut illud idem reddatur mihi vel tantundem in eodem genere, quod obtinet siue id expr. ff. convenio siue tacite uidear convenire. ut cum predicta, vel aliquid ex predictis depono, non signata, non clausa. nam si signata vel clausa uideor prohibere ne utaris eis nisi in contrarium agatur ut. ff. e. l. Lucius. & l. die. § qui pecunia, & l. quintus. ¶ Sed autem dictum depositum quasi deorsum positum deorsum inquam a ponente positum ut ostendatur totum fidei eius commissum apud quem ponitur, quod ad custodiam rei pertinet, & omnino uideatur separata custodia a deponente. Et ideo dicitur praepositio de ager depositum ut. ff. eo. t. l. i. in prin. Et ex his uerbis diffinitionis dicitur quidam apud ubique habet locum actio depositi & mandati, eo quod super custodia mandatur. ar. pro eis. ff. eo. l. i. § quod si re. Alij etiam dixerunt uerum in ipsa rei depositione custodia committatur ut tunc non agatur mandati sed depositi tantum. An ante & tunc posset agi & mandati propter omissionem custodiam & depositi propter factam depositionem. Sed Azo sicut in summa sua notauit dixit indistincte agi depositi tantum. Et responderet ad inducendam quod ibi praecesserat actio tractus mandati cuius forma & institui est seruandum. ¶ Constituit depositum in rebus mobilibus & se mouentibus. Casualiter autem deponitur res immobilis cum res in questione posita sequestratur. Et de sequestrationis natura non noto hic quia notauit supra de suo tractatu. ¶ Solet depositum fieri per chirographum uel eum chirographo. Huiusmodi uero chirographum solet diuidi una pars depositario alia remanet deponenti, ut ex iunctura partium probatio fiat. Sed haec probatio nec iuris est nec de iure quia priuatae personae non creditur nisi habeat subscriptionem trium testium fide dignorum ut. C. qui potio. in pig. ha. scripturas, & in

authen. de fide instr. §. i. ¶ Natura depositi est ut res deposita reddatur. hoc enim de iure naturali procedit. ut dicitur in commodato. ut. i. distinct. ius naturale. in uer. rein depositi. Redatur inquam deponenti. Quod fallit in quatuor casibus. Primus est cum quis gladium deposuit & furens repetit. 2. quod ff. 2. ne quis. Secundus cum deponens fuerit deportatus. nam bona eius in publicum deferuntur. Tercius cum fur deponit & repetit. si re petitio ueri domini cum furis repetitione concurrat. Quartus cum fur rem suam deponit apud illum a quo surripuit ut. ff. depositi. l. bona fides. ¶ Sed si res ecclesiae commendatur seu apud ecclesiam deponatur quod fieri uidetur cum in thesaurariam uel sacristiam inferatur, tunc uidetur esse dicendum quod ecclesia teneatur sicut teneretur naua & caupo de rebus inuictis & illatis ut. ff. nau. cau. sta. l. parui refert. §. recipit. C. de his qui laetro. o. e. u. l. i. & ff. furti aduer. na. l. i. Quid tamen non intelligo fore uerum nisi praesente prelo & capitulo deponatur. alias non ecclesia sed persona quae depositum recipit obligatur sic intelligo infra eod. e. i. Depositum, si repetitur quandocunque etiam si eo pacto depositum fuerit ut demum post mortem depositarii repetatur, poterit enim deponens mutata uoluntate repetere. ut. ff. e. l. i. §. ulti. Nisi apud sequestrum res deposita fuerit, quae non poterit repeti nisi lege sequestrationis impleta. ut dixi supra in sum. de sequestra. Item in repetitione depositi compensatio uel deductio locum non habet. ut infra eod. c. 2. §. sane. nec exceptio ut. C. eod. l. pe. nec propter expensas retentio. licet quidam contrarium dixerunt per. l. ff. de acq. pos. l. si quis. rem. ff. de furtis. l. si is qui rem. sed leges illae in commodato loquuntur. ¶ Haec actio si bona fin. est ut in sti. de actionibus. §. actionum. Item famosam, in tantum ut haeres suo nomine damatus infamis fiat. ut. ff. de his qui not. inf. l. furti. §. illud & C. eodem titulo. l. qui depositum. ¶ Datur ei actio hic qui deposuit. sed hoc fallit in casibus quos no-

taui supra eod. §. natura. Item datur domi
no vel dominis deponentis, nam si seruus
deponens plurium erat, unicuique domini
rum in partes competit actio. ut. ff. eod. ti.
l. i. §. si seruus meus & §. si seruus. & §. si
duorum. ¶ Datur hæc actio etiam futi &
9 prædoni deponenti non obstante suo de
licto. agunt enim ex suo contractu. ut. ff.
eod. l. i. prædo. Sed furti agere non possunt.
ne ex improbitate sua consequantur actio
nem. ut. ff. de fur. l. itaque fullo. ¶ Datur
10 hæc actio cōtra eū apud quē depositū est
uel contra hæredē depositarij ex dolo de
functi. & multo magi. ex suo. ut. ff. de acti.
11 & ob. l. ex depositi. ¶ Venit in hac actio
nem dolus. & si conueniat ne de dolo aga
tur. ut. ff. eo. l. i. §. si conuenit. Venit & la
ta culpa quam Nerua dicit esse dolum quod
sic exponitur, id est præsumi dolum. ut. ff.
eod. tit. l. quod Nerua. ff. mandati. l. si fide
iussor. t. & comparatur enim dolo. ut. ff. si
mes. fal. mo. dix. l. i. §. lata. & est proxima
dolo. ut. ff. si quis test. lib. esse iud. l. i. §. nō
12 autem. ff. de uer. sig. l. magna. ¶ Qualiter
autem lata culpa præsumatur dolus. sic po
ne exemplum ut cum quis non intelligit
quod omnes intelligūt. ut. ff. de uerb. sig.
l. latæ culpæ. ut si apud sequeltrum depo
natur homo uictus ut de eo quæstio ha
beatur. & sequelter intēpestiue miserico
diā exercet circa eū ipsum soluēdo ut. ff.
eod. l. i. si hominem. Quod ergo dicitur in
fra eod. c. i. bona fides abesse præsumitur
exponere indell. dolus adesse præsumitur si
rebus tuis saluis depositas amisti. in quo
pone exemplum sic propria reposuisti in
archa. deposita reliquisti in banca. uenit
leuis & leuissima si te deposito obtulisti.
ut dicit hic. & ff. eo. tit. l. i. §. sæpe. In le
ui sic pone exemplum. deposita in arca
deposuisti. sed archam dimisisti apertam.
In leuissima sic deposita reposuisti in ar
cha & euasisti. sed clauē incautē dimisisti
Itē uenit leuis & leuissima si aliquid pro
custodia recepisti. sed tūc non uenit per
hanc actionem sed per actionem ex con
ducto si pecuniam accepisti. ut. ff. eod. l. i.
§. si quis seruum, si speciem uel operas
per actionem præscripis uerbis. ut ibi &

insti. mandati. §. ult. Item uenit per hæc
actionem casus fortuitus pacto culpa uel
mora præcedentibus. ut hic de pacto pro
bat. ut. ff. eod. tit. l. i. §. sæpe contractus
enim ex conuentione legem accipiunt.
ut. ff. eodem titulo. l. i. §. si conuenierit. sed
tunc necessarium est omnes casus enume
rari. ut. ff. si quis cau. l. sed & si quis. §. quæ
situm. In culpa sic pone exemplum, de
positarius uenit rem depositam & tra
dit demum eam redimit. ut habeat in
causam depositi, sed redemptam non ha
bet in eam causam, tenetur de casu for
tuito. cum semel dolo fecerit cum uen
deret ut. ff. eod. l. i. §. si rem. Sed si pœni
tentia ductus reclinat & in primo statu
habeat purgatur uitium. ut. ff. de usucap.
l. sequitur Labeo ait. item si depositarius
sit in mora rei restituendæ tenetur de
casu fortuito. Dixerunt tamen quidam
si erat res eo modo peritura apud de
ponentem, alias secus. ut. ff. eodem. l. si
13 plures. §. seire. ¶ Sed dominus Azo. dix
it in summa depositarium & quemli
bet debitorem teneri de casu fortuito,
ex mora quia satis est quodd res poenit
non perire pœnes actorem. ff. eodem ti.
tulo. l. si in asia. §. ult. ff. de legatis primo
leum res §. ultimo. ¶ Sunt & alij casus
in quibus tenetur depositarius de casu
si gratia sui fiat depositum. ut. ff. si cetera
petatur. l. si quis nec causam. Item si do
lum committat & non in alienando sed
in utendo ut ff. de condi. fur. l. qui furtum.
14 ¶ Damnatu in hac actione infamis ef
ficatur, quatuor enim actiones ex contra
ctibus descendentes & quatuor ex deli
ctis infamant ut mandati depositi. tutelæ
& pro socio. In iuriarum, ui bon. rap. fur.
ti, doli, ut probatur. ff. de his qui no. infam.
l. furti. §. mandati. & §. sequentibus. & d.
1. Vnde uet. Iudice damnatos infames
reddit ubique. Quod ui diripitur. iui
ria furti. dolique. Actio mandati tute
læ depositiq. Directa sed pro socio com
munis utriusque.

Summarium

- 1 Emptio qualiter & quando contrahatur.
- 2 Arrhatum datio quid operetur.
- 3 Emi & vandi que res possunt.
- 4 Emptionis qua sit natura.
- 5 Venditor teneatur ita quod emptor habeat nam quem possessionem.
- 6 Res vendita an possit manu militari ab iniuncto creditore extorqueri.
- 7 Res iusto pondere & mensura vendi debet.
- 8 Falsis ponderibus & mensuris quæritur, qualiter puniendus.
- 9 Emptor cogitur facere summas venditoris. Venditor an teneatur solum de eversione.
- 10 Contractus emptionis & venditionis in quo quis decipitur an teneat.
- 11 Emptor an & quando re evicta agat de eversione, & numero 12.

DE EMPTIONE ET
venditione. Rubr.

Diximus de contractibus qui celebrantur gratia alicuius contrahentium. Nunc videndum est de his quæ sunt gratia utriusque. Et primo de venditione & emptio. Ideo subiicitur hic rubrica de empt. & venditio. Videamus igitur quando & qualiter contrahatur, de quibus rebus, quæ sit eius natura. ad quid emptor, ad quid venditor teneatur. Contrahitur emptio postquàm de pretio convenitur ea mente ut pretium solvatur. Nam si imaginariè & per simulationem de pretio conveniret, tunc emptio nulla esset. Contrahitur autem solo consensu siue inter presentes siue inter absentes per nuntium vel epistolam, ut probantur hæc insti. eo. tit. in prin. ff. de ti. l. 1. §. ul. & l. 2. §. 1. & l. cum in venditione & l. nuda. Arrhe tamen datio non perficit emptionem, sed est argumentum empt. & ven. contractus. ut ff. de l. quod sæpe in pr. Arrhis autem iterum dicitur, si quid dederit per dantem quo minus contractus perficiatur perdit id quod dedit, si vero steterit per accipientem, hoc est per venditorē, dupliciter restituitur teneatur, ut insti. eodem. tit. §. in

his autem. Nec puto venditorē teneri ad interesse cum satis sit eum puniri in arrhis. Nam hoc inter contrahentes agi videtur ut arrharum amissione & duplici actione debeant esse contenti. Quidam tamen putaverunt venditorē nihilominus ad interesse teneri. Arrha tamen computabitur ad interesse. Et quod dixi de pretio convenire debere intelligendum est in quantitate non in specie. Si enim emptor sic dicat, dabo pretium quod est in sacculo, tunc non est emptio nec venditio, sed contractus in nominatum ut ff. de condi. ob causam da. l. ul. & C. eo. tit. l. empti. & insti. eo. tit. l. §. item pretium. Quantitate autem intelligente certa vel ferme vel re ipsa, ut si dicatur sit emptio, emeris, vel quanti est in archa, ut ff. eo. tit. l. hæc venditio, §. huiusmodi. Secus si dixerit, sit emptio pro eo quod in archa habeo, tunc enim quod in archa est venit ut species non ut quantitas, ut ff. de leg. 1. l. planè. §. 1. & l. 1. sed & si certos. Venditio & emi potest omnino id quod habet commercium. Sunt enim quedam quæ in commercium non veniunt ut liber homo, res sacre & religiose, ut ff. eo. tit. l. si in emptione. §. 1. & §. liberum. ff. de ver. obli. l. inter stipulantes. §. sacram. Res tamen sacre & religiose transeunt cum universitate, cum universitas in profanis constituitur, ut infra de iurepat. ex literis. Nam tunc sacre accedunt emptio ni maioris partis, ut ff. eo. tit. l. in iudicis. Natura tamen emptionis ut res sit quæ vendatur ut precium intercedat, ut ff. eo. tit. l. 2. §. si ne & l. nec emptio. Item natura eius est ut rei emptæ lucrum & damnum pertineat ad emptorem, ut insti. eo. tit. §. cum autem. ff. de pericu. & commo. rei vend. l. id quod. Unde proponitur regula talis. Si venditio fiat purè sine scriptis certæ speciei quæ degustationem non exigit omne periculum spectat ad emptorē, excepto casu publicationis, nisi pactum culpa vel mora interveniat. Purè ideo dicitur, quia si conditionalis esset, venditio ante eventum conditionis pertinet ad venditorē, ut in illa. l. id quod. Ideo autem sine scriptis, quia si in scriptis fiat periculum spectat ad vendi-

ad uenditorem antequam scriptura perficiatur ut. C. de fide instru. l. contractus. Certæ species, ideo quia si sub alternatiōe fiat emptio diuersarum rerum, periculum primo pertinet ad uenditorem. ut. ff. cod. titu. l. si in emptione. §. si emptio. Quæ degustationem non exigit. ideo dicitur quia in illis ante degustationes pertinet periculum ad uenditorem. ut. ff. de pericu. & commo. rei uen. l. si una. Item periculum publicationis pertinet ad uenditorem. ff. loca. & conduc. l. si fundum. ¶ Tenetur ¶ uenditor rem tradere ita quod emptor habeat uacantem possessionem. Vacuā autem possessionem habere, hoc est, ut emptor potior sit, ita quod ab eo auocari non possit, nam si quis eam auocauerit per id ac si tradita non fuisset. ¶ Quid enim si alius sit in possessione eiusdem rei causa rei seruandæ uel legatorum uel mulier causa uentris. Tunc uacua possessio non est tradita. ut. ff. de act. emp. & uendi. l. 1. §. 1. & l. 3. & l. emptio. ff. 1. & l. emptor. ff. de Neraeiis. Hæc autem traditio facit emptorem dominum si uenditor dominus erat, si non erat obligatur nomine cutionis. Si modo pretium sit solutum aut eo nomine satisfactum ut. ff. de act. empt. l. excepto. si uenditor nolit rem tradere tenetur ad interesse ut. ff. de emp. & uendi. l. 1. ¶ Sed nunquid manu militari poterit ab inuito uenditore res uendita extorqueri. Quod uisum est domino Mar. per. l. ff. de rei uendic. l. qui restituere iussus. Sed Azo. contra per l. C. de act. emp. & uendi. si traditam. ff. eo. titu. l. emptio. §. idem ait. ¶ Vendi autem debent res iusto pondere & mensura. ut. infra cod. c. 3. 2. quæ. 3. si quis romipetas. 4. §. iustin. omnis qui. ¶ Et si quis in falsis mensuris uel ponderibus fuerit interceptus extra ordinem punietur. ut. ff. de extrao. crim. l. annona. & ff. de pe. l. in dardarios. ¶ Emptor autem ¶ cogitur nummos facere uenditoris. ut de act. emp. & uendi. exempto. ff. 1. in fi. & est diuersitatis ratio. quia uenditor tenetur in specie. & ideo sufficit eum de euiatione teneri. emptor uero in genere, & propterea cogitur nummos facere uendi-

toris. argu. ad hoc. ff. de lega. 1. l. si à substituto. §. heres quoque ¶ In summa notandum ¶ est quod si ecclesia decipitur in contractu emptionis & uenditionis. aliquando non tenet contractus ipso iure. aliquando tenet de iure sed rescinditur beneficio communi. aliquando agitur ad decipiendum in pretio. aliquando subuenitur ecclesie uel minori per in integrum restitutionem. ¶ Vnde distinguendum est cum dolus dat causam contractui, puto dolo te induxi ut uenderes quod uenditurus non eras. non tenet contractus. ut. ff. de dolo. l. elegantior. arg. 1. 2. q. 2. quisquis episcopus in fi. infra de rerum permu. cum uniuersorum. Si uero in eadem in contractum ut quia eras uenditurus. sed per circumventionem te induxi ut minori pretio uenderes. tenet quidem contractus. sed agitur ad decipiendum. ut. ff. de act. emp. & uen. l. Iulianus. §. si uenditor. Vbi uero nec dolus dat causam contractui, nec incidit in contractum. sed res uendita est minori pretio nec te in pretio circumueni. quamuis re ipsa sis deceptus in pretio ad dimidiam infisti pretij subsistat. tunc enim obtinet quod legi. & no. infra cod. c. cum dilectus. & c. cum causam. & C. de rescin. uendi. rem maioris. nisi sit ecclesia uel minor. 2. §. annis quibus subuenitur per in integrum restitutionem. Et hæc locum habent in contractibus bene fidei. nam in contractibus stricti iuris etiam si dolus det causam contractui tenet contractus. sed excipitur contra agentem. ut. ff. de uerb. obl. l. si quis cum aliter. C. de pactis. l. cum postea quam. Ex no. quod in contractibus bonæ fidei si dolus det causam contractui. non per contraheutes sed per mediam personam id est per mediatorem. non tenet contractus. ut. ff. de dolo. l. & elegantior. §. 1. In quolibet autem contractu exigitur bona fides. ut. C. de actio. & oblig. l. bonam. ¶ Et nota quod non tenet contractus. & tamen ex eo exigitur. ut. ff. de ac. emp. & uen. l. Iulianus. §. si quis colludente. ¶ Item re uendita euicta agit emptor de euictione quod fallit in multis casibus. si emptor super re uendita

vendita impetitus non nunciavit uendito
 ri, uel si ab fuit tempore sententiz, uel per
 iniuriam contra eum sententia lata fue-
 rit, ut infra eod. c. ultimo, uel si non tempe-
 stiuè denunciaret sed iam propè sententiam,
 ut ff. de euic. l. si rem quam. §. ulri. nisi con-
 tractu remissa sit necessitas nunciandi. ut
 ff. de euic. l. Herennius, uel ubi non potuit
 nunciari. ut. C. de euic. l. antepenul. ¶ Sūt
 12 & ¶ alij casus in quibus emptor non agit
 de euictione si compromisit. & sententia
 contrariam reportauit. ut ff. de euic. l. si di-
 ctum. §. si compromisso. Item si culpa sua
 possessionem amisit. ut ff. de euic. l. si rem
 quam. §. si duple. Item si habuit rem pro
 de relicto. ut ff. de euic. l. ul. Item si seruū
 emptum manuaserit. ff. de euic. l. si ser-
 uum. Item si ancillam emptam prostitu-
 it. ut ff. de euic. l. si mancipium. Item si
 emptor uiscepit rem emptam ut ff. de
 euic. l. rem alienam. Item si uenditore ab-
 sente emptor condemnatus non appella-
 uerit. ut ff. de euic. l. Herennius. §. 1. ff.
 mandati. l. si procuratorē. §. si ignorantes.

Summarium

- 1 Locatio quid sit.
- 2 Locator quis dicatur.
- 3 Locatio & conductio qualiter contrahitur.
- 4 Locari militibus prædia non possunt, & quan-
do monachis.
- 5 Locatio potest fieri in perpetuum & ad tem-
pus.
- 6 Conductore mortuo infra tempus conductio-
nis, eius heres in iure conductionis suc-
cedit.
- 7 Locari que possunt, & que non.
- 8 Actiones que nascuntur ex contractu locatio-
nis & conductionis.
- 9 Merces & pensio locationis quo tempore sit
soluenda.
- 10 Inquilinus in quibus casibus possit expelli.
- 11 Inquilinus quando possit domum deserere.
- 12 Remissio quando fiat in contractu locationis
& num. 14.
- 13 Sterilitas quando esse dicatur.

¶ DE LOCATO ET CON- ducto. Rubrica.

Adiuimus de contractu emptionis
 & uenditionis. sed quia contra-
 ctus locati & conducti nimium
 eum ipso habet similitudinem. in tantum
 quod in quibusdam casibus inquiri soleat
 utrum sit locatio an uenditio. ut. ff. eo. l. 1.
 & 2. ideo post tractatum de emptione &
 uenditione subijcitur iste de locato &
 conducto tanquam familiaris similis
 & affinis. ¶ Videamus igitur quid sit loca-
 tio & conductio, quis dicatur locator, qua
 liter contrahatur. & in quibus rebus. &
 quæ actiones ex locato & conducto na-
 scantur. ¶ Locatio ¶ est personæ uel rei
 ad usum factio concessio mercede in pecu-
 nia numeranda conuenta. Alioquin si de
 alia re danda facienda ue conuenerit. non
 erit locatio sed contractus innominatus.
 & agetur præscriptis uerbis. ut. ff. commu-
 ni diuiden. l. si conuenerit. & ff. de posu-
 l. 1. §. si quis seruum. ¶ Locator dicitur
 1 ¶ qui re sua alium uti permittit mercede
 sibi conuenta. ut cum loco tibi domum mea-
 ad inhabitandum. locator ego dicor & tu
 conductor. ut infra eod. c. propter. ff. eo. l.
 §. tibi. & l. cum fundum. & C. eo. tit. l. ne-
 mo. & l. conductores. Aliquando locatio
 dicitur firma. ut. infra eod. c. uestra. & in-
 fra ne cle. uel mo. secundum dictum. Quod
 intelligo secundum uulgare prouincie ali-
 cuius. Aliquando locatio ponitur pro
 emptione & conuerso. ut. ff. de actio. emp.
 3 & uen. l. ueteres ¶ Contrahitur locatio &
 conductio quibuscunque modis contrahi-
 tur emptio & uenditio. Et ideo quæ in su-
 periori tractatu dicta sunt de consensu re-
 bus & pretio. hic intelligas repetita.
 4 ¶ ¶ Militibus prædia locari non possunt.
 ne amisso armorum usu ad opus rurale se
 conferant. nec curialibus. ut infra eod. ti.
 l. milites. & l. ultima. & l. curialis. & ff. eo.
 ti. l. si ignorans. Sic nec monachis. ut in-
 fra ne cleri. uel mona. secundum nisi cau-
 sa necessitatis faciant cum sufficietia præ-
 dia non habent ut infra de deci. dilecti. &
 in auten. de sanctis. episcopo. §. ultimo. col.

5 9. Potest tamen fieri locatio in perpetuum & ad tempus. ut ff. si ager uetigalis. l. 1. & 2. Et si moriatur conductor intra tempus conductionis. succedit haeres in iure conductionis. secus in usufructu. quis personalis est & extinguitur cum persona. ut. C. eodem titu. l. si unam. & C. de usufructu. si domina. Locari possunt tamen omnia quae & uendi possunt. quae autem uendi non possunt. nec locari. quia titulus locationis non est gratuitus. & isti. duo contractus emptionis & locationis simillimi sunt ut superius dictum est. Nascuntur ex hoc contractu duae actiones. tamen actio & locato quae datur locatori. & actio ex conductione quae datur conductori. In actione ex locato ueniet & in primis merces soluenda de qua conueniet ueniri & alia de quibus actum est in contractu. ut. C. eodem titu. l. legem. & ff. eodem titu. l. si in lege.

10 §. si domus. & l. dominus. §. ul. tamen Quo autem tempore merces & pensio debeant solui dubitatur. Quaedam enim leges uidentur uelle quod in principio sit soluenda. unde dicitur posse inquilinum expelli nisi soluerit pensionem. ut. C. eodem titu. l. 3. supra de iureiuram. querelam supra de dila. l. iter. 10. q. 2. hoc ius porrectum. §. qui uero. ff. de tit. l. quæro. §. inter quædam autem iura innuunt quod in medio tempore siue dicitur in salario quod filius dat suo patrono. ut. C. de adu. diuer. iudi. l. per hanc. Quidam dicunt quod in fine. ut cum quid debetur in diem. ut ff. de uerborum obligat. l. quod hoc anno. ff. de migran. l. 2. §. pensio. Ego puto seruandum esse quod actum est. quod si id non appareat. seruabo morem regionis. quod si is non appareat. quia forte uariis inuenitur tunc. quod minus est obseruabo scilicet ut exigatur in fine anni. ut ff. de regul. iur. l. semper in imputationibus. licet ergo dominus non possit exigere actum si inquilinus ulterio ei non satisfaciatur. dominus poterit cum impune expellere. maxime elapso tempore pensionis. unde si locator promiserit penam si expelleret conductorem intelligitur hanc conditionem conductorem soluat pensionem. ut ff. eodem ti-

10 tulo. l. quæro. §. inter locatorem. tamen Potest autem dominus inquilinum expellere in quatuor casibus. Primus est si domus locata sit suæ habitationi necessaria. Quod intelligo cum aliam domum habuerit locator tempore locationis & illi casu perijt. nam si tunc nullam habuerit nisi illam quam locauit. etiam ad suam habitationem illam recuperare non potest. hoc enim à principio prospicere debuit. ut ff. eodem titu. l. si quis domum. §. hinc subiungi. Secundus cum necessaria est domus refectio. Quod similiter intelligo cum tempore locationis refectio illa necessaria non erat. sed postea emerfit. alioquin secus ut in casu præmisso. Tertius si conductor peruersè in domo uersetur. Et in hoc casu non habet remissio pensionis pro rata temporis secundum Azo. Sed dabitur domino domus actio legis Aquilæ. Quidam autem dixerunt quod & hic fiet remissio pensionis. In alijs uero duobus casibus præmissis secundum omnes sit remissio pensionis pro rata temporis. uel providebit dominus inquilino de alia domo quæ idonea ad inhabitandum. ut ff. eodem titu. l. cum in plures. in princ. Quartus cum inquilinus canonem per biennium non soluit. ut infra eodem c. propter. & ff. eodem titu. l. quæro. §. inter locatorem. Sed secus est in re data in emphyteusim ubi secundum leges statuitur triennium inter priuatos. ut. C. de iure emphy. l. 2. Sed in re ecclesiastica biennium. ut infra eodem c. potuit. & 10. q. 2. in athen. hoc ius porrectum. in uersic. qui rem huius. Eiusdem autem non soluentem statim expellere potest. ut ff. de pub. & uetig. l. uetigalia. §. non solutis. Fuerunt autem aliqui qui dixerunt quod in omnibus præmissis casibus non potest dominus inquilinum expellere. nisi completo tempore locationis. ut sic dominus ex sua parte perficiat. ff. de actio. emptio. & uenditio. l. Iulianus. §. offerri. & ff. de migran. l. 1. §. 1. Sed hoc non placet. nam completo tempore locationis etiam præter illos casus potest inquilinus expelli. nisi per tacitum consensum

Loca
 au
 Conduc
 do & con
 uenit

fenſum condicio renouetur. ut ſic dominus ex parte ſua perficiat contrarium. ut. ff. eodem titulo. l. item quæritur. §. qui impleto. † Et ſicut dominus poteſt in caſibus expellere inquilinum ut ſuperius dictum eſt. ſic & inquilinus poteſt domum deſerere caſualiter inuito domino & penſione pro futuro tempore non ſoluta. ut. ff. eodem titulo. l. habitatores. §. uerum & l. dominus. §. ultimo.

12. ¶ Fit autem remiſſio † propter ſterilitatem. ſterilitas enim cenſus & mercedis ſolutionem excuſat. Item uis maior cui reſiſti non poteſt. Item quod præter conſuetudinem euenit. ut. ff. eodem titulo. l. ex productio. §. 1. & 2. & ff. de cenſu. l.

13. forma. † Sterilitas autem & ubertas intelliguntur ſecundum uulgi opinionem ff. de ſun. inſtru. inſtumen. que le. l. cum de lanionis. §. aſina. licet quidam dixerint ſterilitatem eſſe cum ſemen non percipitur. ut. ff. eodem titulo. l. ex conductio. §. ſimilis. & l. ſi labes. & l. ſi in uno. Et ſic ſi ſterilitas contingat ex caſu fortuito. merces minuitur. ut dictum eſt. Si uero uicio. debilitare. uel uerultate rei non. ut in. l. ex conductio. §. 1. & l. ſi in uno. Ita & ubertas ſi caſu fortuito contingat augenda eſt penſio non autem ſi diligentia poſſeſſoris. arg. earundem legum. & l. colonus. nam & colonus modicum damnum zquanimiter ſuſtinere debet. & modicum lucrum non auferret ei. ut. ff. eod. tit. l. ſi merces. §. ius maior. Fit autem eompenſatio ubertatis & ſterilitatis præcedentium rationum cum ſequentibus. ut. ff. eod. tit. l. ſi uno. Loquor autem de eo colono qui numis colit. nam partiarius quali iure ſocietatis & damnum & lucrum cum domino ſundi partiitur ut. ff. eod. tit. l. ſi merces §. apparet. Item ſicut ſi mercedis remiſſio propter caſum fortuitum. ut in. l. ex conductio. §. cum quidam. & l. qui inſulâ. ſic & propter neceſſariam reſectionem. ut. ff. eod. tit. l. ſed adde. §. ſi quis cum rei. Si tamen conductor aliquo parte prædij uatit non ſi deductio mercedis. ut. ff. eodem titulo. l. habitationes. §. ſi uicino.

¶ Hæc omnia locum habent in locato

14. & conducto. † Sed eſt quidam contractus medius inter contractum locationis & uenditionis ut contractus emphyteuticus qui nec eſt emptio nec locatio. ſed inter utrumque medium ſicut dixi. de hoc loquitur infra eod. c. poſuit. Contractus ille locum habet in rebus ſoli. uenditio & locatio in omnibus. In illo contractu requiritur ſcriptura. ut C. de iure emphyteut. l. 1. in illis non. In illo contractu non exigitur pecunia. in illis ſic. In illo contractu non amittit dominus directum dominium per traditionem. ſecus in uenditore. Item locator ad modicum tempus non habet ius in re nec uendit. nec uendicat emphyteut. facit utrumque ut hic in. c. poſuit. & C. de iure emphyteut. l. 2. & l. ſi ager uec. l. 1.

Summarium

- 1 Permutatio quid ſit. & qualiter contrahatur.
- 2 Permutationis natura qua ſit.
- 3 Res que permutari poſſunt.
- 4 Eccleſia an poſſit cum eccleſia permutare. & an poſſit permutare cum priuato.
- 5 Ex ſola conuentione permutationis. re nulla hinc inde ſecuta. nec utrius aliqua competit actio.
- 6 Actiones que dantur ex permutationibus. & quando competant.

¶ DE RERVM PERMUTATIONE. Rubr.

Diximus ſupra de emptione & uenditione. ſed quoniam permutatio uicina eſt emptioni. ut. ff. eo. tit. l. quoniam. & Geo. ti. l. permutatione. ideo ſubiicitur hic rub. de rerum. per. ¶ Videamus igitur quid ſit permutatio. qualiter contrahatur. quæ ſit eius natura. quæ res ualeat permutari. & cum quibus eccleſia ualeat permutare. ¶ Permutatio eſt ſimilis rei cum altera uicaria præſtatio.

¶ Contrahitur permutatio ſicut permutatio. M m riſque

risque placuit quando inter aliquos conuenitur ut certa species detur pro certa: ut. C. eod. tit. l. quoniam asseris. Si enim conueniret ut daretur certa pro incerta, uel in certa pro certa, non esset contractus permutationis, sed alius contractus in nominatus do ut des. ¶ Est igitur
 2. natura permutationis ut rerum interuictu contrahatur, nō solo pacto sicut & emptio, in qua & si res & pretii esse debeant ut. ff. de contrahen. emptio. & uen. l. nec emptio. & l. 2. §. sine. Contrahitur tamen postquā de pretio conuenitur ut notauimus pra de emptio. & nendit. §. 1. Aliquando autem & sine re contrahitur emptio, ut in praedicta. l. nec emptio. §. aliquando. ¶ Possunt permu-
 3. tari quaeque & quaedam permutantur quae non uenduntur ut ecclesiae. ut infra eo. e. ad quaestiones. & l. 6. q. ult. nemini. Sed opponitur, cum permutationis contractus non sit gratuitus. ut. ff. eod. tit. l. 2. quomodo in specialibus interuenire potest quae gratis sunt conferenda. ut. 1. quaestio ne. 1. gratia. & q. 7. Daibertum quae abhorent pactum modum & conditionem. ut. 1. quaestio ne. 1. quam pio. infra ut ecel. bene. finem dis. conse. ut nollum infra de simo. tua. & c. per tuas. Itē si ecclesiae permutantur, & alter ex permutantibus agat ex permutatione petendo ecclesiam. petere uidebitur praleturam sic. sed hoc fieri non debet. ut infra de iure parro. per nostras. Respondeo permutationis in spiritualibus non ex pacto partium nititur sed auctoritate superioris totum enim quod gentur in arbitrium superioris confertur. qui ex arbitrio suo de rebus permuandis disponit. & propterea omne utrum aboleretur. ut. ff. de his qui no. infamil. futuri. §. quae iussu. & supra de praeben. & supra de pac. cum pridem. Superior enim potest commutationes rerum facere & personarum. ut infra eod. c. sp. quae iussu. 7. quae. r. mutationes. scias. omnis quae. 16. quae. 1. temporis qualitas. 16. quae. ult. si quis uult. 7. 4. distin. quorundam. Et haec determinatio colligitur ex illa decre. quae iussu. & infra eod. ca. cum

univerforum in uerbo. illo. licet ipsi per se de iure non possent ecclesiastica permutare. ¶ Potest ecclesia ¶ cum ecclesia permutare in denitate utriusque seruata, potest, & cum principe. ut. 10. quae. 2. hoc ius porrectum est. in uerbo sed & permutare. & infra eod. c. 1. Potest & cum priuato permutare. dummodo utilitas ecclesiae hoc exposcat. ut infra eod. c. 2. Quod autem dicit. infra eod. c. mancipia & c. iussu. l. quod mancipium ecclesiae permu-
 4. tari non potest cum mancipio priuati nisi ad libertatem. intelligendum est de seruo ecclesiae dato & conuerso facto qui cū sit religiosa persona seculari homini seruire non debet. quod semel deo consecratum est ad humanos actus uel usus transferri non debet. ut in. c. mancipia. 12. q. 2. nulli liceat. 14. quae 6. comperimus. 19. quae 2. qui semel. 12. quae 2. aurum. 10. q. 2. hoc ius. uel intellige quod permutatio mancipiorum de facili fieri non debet. Et est ratio illa quae assignantur in seru-
 5. minorum non uendendis. C. de admitt. l. lex quae tutores & ff. de fideicommiss. lib. l. cum quasi. §. furiosi. Vel forte loquitur illa dec. quando non expedit ecclesiae mancipia permutare. Et notandum quod sicut spirituale eum temporali permutari nō potest. ut superius dictum est. sic nec temporale cum speciali, eum permutatio de spiritualibus ad temporalia im-
 6. probetur. ut infra eo. c. ul. ¶ In summa notandum est. ¶ quod ex sola conuentione permutationis. re nulla hincinde secuta neutri aliqua competat actio. ut. C. eod. tit. l. ex placito. ¶ Sed res secuta quaeritur an ex placito. l. ex conuentione uel ex rei traditione actio detur. Ad quod respōdeo. ex pacto ut ex. l. illa ex placito. colligitur manifeste & probatur hoc idē. ff. de pac. l. iure gentiū. §. 1. ff. de pecu. l. quae situm §. is qui. & l. quotiens. §. si semel. Dat igitur ex contractu actio sed demum re secuta. Sicut aliter dicimus ex contractu nasci actionem sed non statim competere. ut in mutuo. ff. de fideiuss. l. si quis pro eod. §. si nummos. Sic dicimus in societate sic in tutela, ut detur actio ex contra-

contractu. sed demum societate uel tutela finita ut. ff. de tute & ratio. dist. l. si tutor reipublice. §. ulti. & l. sed non datur. Sic obtrinet in mandato. ut. ff. de of. procom. & leg. l. obseruandum. §. ulti. Sic & actio de dote nascitur quidem ex contractu sed non datur nisi demum matrimonio soluto. ut. C. de repudi. l. 1. ¶ Sed quæritur quid si ex una parte res sit secuta. nunquid alteri parti quæ nesciunt pactum dabitur actio. Respondeo non ut probatur. C. de pac. l. si certis annis. Sed hæc quæstio uidetur inutilis. ad quid enim dabitur actio ei cui completum est quod conuenit. ipse tamen alteri non compleuit. Sed hæc legalia sunt nec ulterius prosequor.

Summarium

- 1 Feudum quid sit.
- 2 Feudum unde dictum.
- 3 Res quæ in feudum concedi possunt.
- 4 Feudum iterato collatum non dicitur nouum.
- 5 Verbum reddendi. quid importet.
- 6 Decima an possint in feudum laici.
- 7 Laici decimas possidere non possunt.
- 8 Feudum qualiter amittatur.
- 9 Filius an ex delicto patris perdat feudum.

¶ DE FEVDIS. Rubr.

Dictum est supra de quibusdā modis & contractibus per quos res ecclesiæ alienantur. Sed quia in feudatio est modus alienandi ideo in-
terferitur ille tractatus de feudis. ¶ Videamus igitur quid sit feudum. unde dicatur. quæ res ualeant in feudum. i. quibus res ecclesiasticæ dari possunt in feudum. ex quibus causis feudatarij perdunt feudum.

- 1 ¶ Feudum ¶ est conceptio rei pro homa-
- 2 ¶ ggio facta. ut infra de finio. ex diligenti.
- 3 ¶ Dicitur ¶ autem feudum à fidelitate quæ feudatarij seu uasalli dominis suis iurare & præstare tenentur. ut supra de iureiur. ueritatis. & infra eamte. ¶ Res feudales. id est. quæ consueuerunt dari in feudum. possunt concedi in feudum. quæ

autem non sunt feudales de nouo in feudum dari non ualent præterquam in quatuor casibus tres habentur infra eodem. c. ex parte. Quartus infra de donat. per tuas. ¶ Non autem est nouum feudum quod iterato confertur. ut infra eo. ex parte. si-
cut non est nouum edificium quod susci-
tatur. ut. ff. de noui oper. nunciat. l. 1. §. si quis edificium infra de iudicis consuluit. Item aliud est in feudum dare quod non licet. aliud reinf feudum quod licet. sicut aliud est facere & aliud reficere ut. ff. de ita. acti-
que priua. l. 3. §. reficere. ¶ quamuis uer-
bum reddendi & per se dandi significatio-
nem habeat. ut. ff. de uerbor. significatio. l. 1.
¶ uerbum reddendi. ¶ Sed quæritur an de
cimæ possint laicis in feudum cecedi. Ad
quod respondeo non in perpetuum. pro-
batur hoc per multa iura. 10. q. 1. c. ult. in-
fra de deci. prohibemus. 16. q. 7. c. 1. quo-
niam supra de his quæ s. à prel. sine con-
sensu. cap. cum in apostolica infra de deci.
ad & hoc. c. quamuis ad tempus autem
non ut titulus sed ut stipendium decimæ
perceptio laico posset concedi argum. 32.
di. si uerò iure dominij & possessionis pe-
nes ecclesiam remanente ¶ quia laici de-
cimas possidere non possunt. ut supra de
præscript. causam. Ideo uero dixi perpe-
tuum. quia feudatarius perpetuus habet
utile dominium sicut emphyteuta. publi-
canus & is qui ad non modicum tempus
conduxit. ut. ff. si ager uectigal. l. 1. & ff. de
superficie. l. 1. §. quod d. ait. ¶ Amittitur ¶ feu-
dum si uasallus illud alienauerit. uel maio-
rem partem ipsius. & dominus potest il-
lud uendicare à quolibet possessore. Si ue-
ro minorem partem ipsius uasallus dederit
ad libellum uel pignori obligauerit.
dummodo in seruitio domini remaneat
non perdit feudum. ut in lib. feudorum in
tit. quibus mod. feud. amitt. §. 2. & 3.
¶ Sed quæritur an ex delicto patris filius
perdat feudum. Videtur quod sic argu-
ff. de bonis liber. l. quæritur. C. de quæ-
stionibus. l. duo. ff. de iure. patrona. l. iura.
& l. quæ contra legem. sed argu. con-
tra. ff. de in ius uo. l. adoptiuum. in fin.
ff. de decu. l. 2. §. nullum ff. de bonis dam-
l. cum

Item ratio. §. 1. & 2. Sed circa hoc recurrendum est ad consuetudines & constitutiones feudorum.

Summarium

- 1 Pignus quid sit.
- 2 Pignus unde dicitur.
- 3 Pignus an differat ab hypotheca.
- 4 Pignus quot modis contrahatur.
- 5 Pignus generaliter & specialiter contrahitur.
- 6 Pignoris triplex diuisio.
- 7 Pignori qua res obligari possunt & qua non. & num. 10.
- 8 Rem alienam an quis uendere possit & an sit in bonis.
- 9 Seruitutes an possint pignori obligari. & supra num. 8.
- 10 Sacra res an obligari possint.
- 11 Pater ab necessitate famis potest uendere filium & obligare.
- 12 Amisio pignoris an liberet debitorem.
- 13 Dator pignoris an teneatur ad impensas in pignore per creditorem factas.
- 14 Res uni pignorat, alteri pignori non potest.
- 15 Creditor integre soluto debito, pignus reddere tenetur.
- 16 Creditor tenetur reddere pignus non alio obligatum, nec deterioratum.
- 17 Pana adiecta in contractu pignoris, an faciat illum presumi usurarium.

DE PIGNORIBVS.

Rubrica.

Post predictas alienationis species consequenter de pignoribus annexamus. Videamus igitur quid sit pignus. unde dicitur, qualiter pignoris obligatio contrahatur quae res pignori obligari possit, ad quid dator, ad quid

- 1 acceptor pignoris teneatur. & Pignus est res obligata pro debito quod ad securitatem sit creditoris, quia tutius est pignori incumbere, quam in personam agere: ut instit. de obligatio. quae ex delicto nascuntur. §. facti. & §. Dicitur autem pignus res proprie mobilis pignori obligata & tradi

ta. à pugno. s. quasi à pugno uel manu tradita. ut. ff. de uerbo. signifi. l. plures. §. pignus, in prin. tamen in re immobili traditione rei pignoris obligatio contrahitur.

- 3 & pignoratitia actio nascitur. † Vbi autem res non transit in creditorem dicitur hypotheca. ut. ff. de pig. act. l. si rem. & pro prie, sed quantum ad hypothecariam actionem nihil refert inter pignus & hypothecam. sono enim tantum differunt. ut. ff. eod. tit. l. res hypotheca. §. inter pignus. & instit. de actioni. §. inter pignus.

- 4 † Item contrahitur pignus duobus modis. tacite uel expresse. Tacite ut in rebus ministri quae tacite intelliguntur obligatae ecclesiae pro administratione rerum. ar. 13. q. 1. illud. si bona mariti tacite obligantur ut. C. in quibus causis pig. tac. con. l. 1. & 2. Sic, & bona tutoris tacite obligantur pupillo, ut. C. in quibus cau. pig. taci. con. l. si mater. & ff. eod. tit. l. l. uel. Sic, & bona conduktoris inuenta & illata tacite pro pensionibus obligantur ut in quibus causis pig. tacite con. l. si non inducitur. & l. uel. & ff. eod. tit. l. est differentia. † Item contrahitur pignus generaliter & specialiter. Generaliter ut cum quis omnia bona sua pignori obligauit, quo casu obligata intelliguntur habita & habenda. ut. C. quae res pigno. obli. possunt l. multi. Specialiter obligantur ut ager, liber, uel æquus. † Item triplex est diuisio pignoris. quia pignus, aliud conuentionale, aliud prætorium, aliud iudiciale.

- 5 Conuentionale ex ipso facto nomen sum. pfit. ut. ff. eod. tit. l. 1. Prætorium constituitur permissionem in possessionem. ut. ff. de pigno. act. l. non est mirum. §. sciendum. Est autem prætorium pignus si fiat ex ea causa quam prætor fieri iubet, puta ut caueatur pro legatis, uel de damno infecto, uel de opere demoliendo in noui operis nunciatione. Iudiciale pignus est ut cum iudex iubet mitti in possessionem, uel sententiam diffinitiuam executioni mandat. tunc primo capiuntur mobilia post modum immobilia. de munus peruenit ad nomina. ut. ff. de re iudi. l. à diuo Pio. Aliquando iudiciale dicitur.

præto-

- prætorum et e converso prætorium iudiciale. quia utrumque a iudice constitui tur. ut. C. de præto pig. l. 2. ¶ Pignori obligari possunt ¶ quæcunque vendi possunt quæ autem vendi non possunt nec pignori dari possunt ut. ff. quæ res pigno. obli. ga. non pos. l. 1. §. ulti. Quædam tamen hæc di possunt quæ pignori dari non possunt
- 8 ¶ nam rem alienam quem vendere posse nulla dubitatio est. ut. ff. de contrah. emp. et uen. l. rem alienam, sed obligare non possumus, nisi ea quæ de bonis nostris obnoxia facimus, ut. C. quæ res pigno. obli. ga. pos. l. qui filios. Ratio diversitatis hæc est. quia in venditione hoc agitur ut res tradatur, et venditor de evictione obligetur. ut. ff. de act. emp. et uen. l. exempto. in 1. responso. §. inde Neratius. Sed in pignore hæc agitur ut ius in re constitutur. unde pignoris conventio in rem parit actionem creditori. ut. ff. eodem tit. l. pignori. Et quod dixi rem alienam vendi posse verum est immobilis. Si enim mobilis res aliena vendatur furtum committitur. et ideo nec emptio nec venditio contrahitur. ut. ff. de contrah. emp. et uen. l. si in emptione. et in tit. de usuc. §. unde in rebus. Item obligari possunt, res præsentis et futuri. ut fructus pendentes, partus ancillæ, fetus pecorum, et ea quæ nascuntur. ff. eod. tit. l. & quæ nondum. Item res corporales & incorporales. ut cautiones & nomina. ut. ff. eo. tit. l. cum venit. Item servitutes personales & usus & fructus. ut. ff. eodem tit. l. si is. §. usufructus Item servitutes prædiales & rusticæ ut. ff. eodem tit. l. sed an uix. Iura vero prædiorum urbanorum pignori dari non possunt in l. §. ulti. Ratio diversitatis est ne ex varietate usus & utentium ædificia destruantur & inutilia fiant.
- 9 ¶ Sed opponitur contra id quod dixi servitutes rusticæ posse pignori obligari, nam servitutes nec in bonis nostris sunt, nec extra bona. ut. ff. de usufruc. lega. l. 1. et ideo obligari non possunt. ut. C. quæ res pigno. obli. pos. l. qui filios. et. ff. de pigno. l. et quæ nondum sunt

- §. quod dicitur. Ad quod respondet. servitutes dicuntur non esse in bonis. quia non per se subsistunt. sed corporibus accedunt, unde dici possunt non per se in bonis esse sed cum his quibus accedunt. Vel dicuntur non esse in bonis, quia res sua nemini servit. Vel dici posset quod obligatur commoditas servitutem urbanorum, sicut in rusticis hoc contingit. secundum liceat creditori ire & agere. ut in l. sed an uix.
- 10 ¶ Res sacræ ¶ obligari non possunt ut uas sacra & ornamenta ut. C. de sacrosan. eccl. l. sancimus nemini nisi ecclesia super sua uasa habeat & debitum urgeat. ut 10. q. 2. in auth. hoc ius. uel nisi in alijs causis necessarii in quibus res ecclesiæ alienari possunt. ut 12. q. 2. aurum, & nota supra de rebus eccl. non alienan. §. excipiuntur. Sed nec ecclesiæ possunt pignori obligari. ut in auten. de alie. emphyt. §. quoniam. Item liberi hominis obligatio nulla est, quia contraria est libertati & natura ut infra eo. ca. 2. C. de actio. & obli. ob es. C. quæ res pigno. obli. pos. l. qui filios in auth. ut nulli iudi. §. quia vero. In casibus tamen tenet obligatio liberi hominis, ut in redemptio ab hostibus ut. C. de capel. & pos. l. re. l. ulti. & ff. de leg. 1. l. senatus. §. ulti. ¶ Item ob necessitate famis pater filium obligare potest. nam & vendere potest ut. C. de partibus qui filii. dist. l. 2. Item libera persona consentiens poni potest in oblatio. ut supra de iure iur. ex rescripto. 23. q. ulti. ut pridem ff. qui testat. fa. pos. l. obfides, ff. de iure fisci. l. diuus. Verè tamen non tenet obligatio pignoris in libero homine ut ius constitutur in rem præterquam in casibus præmissis sed detinetur homo qualitercunque ut fiat quod convenit. Vel dicat liber homo non potest obligari pro pecunia. sed pro pacto ineundæ pacis uel con simili sic. Prima tamen responsio competit ad decre. illam ex rescripto. ¶ Tenetur
- 12 dator pignoris ¶ nihilominus solvere de bito. si pignus perijt absq; culpa creditoris. ut in tit. quibus mo. re. con. ob. §. ulti. nisi actio sit q. amissio pignoris liberet debitore. ut. C. de pig. actio. l. qui fortuitis. Itē

- 13 † impensas in pignore à creditore bona fide factas reddere debet nisi fuerint immoderatae. ut. ff. de pigno. acti. l. si seruos.
- 14 † Sed & re uni pignoratam alteri pignorate non debet. alioquin stellionatus crimine poterit acculari ut. C. de crimine stellionatus l. 1. & ul. nisi res sit talis quod utrique sufficiat ut. ff. de pign. ac. l. si quis in pignore. §. ulci. Item si debitor scias re alienam absque domini uoluntate obligauerit. uel obligatam subripuit crimini stellionatus subiectus erit. ut. C. de crimine stellio. l. 2. & ff. eo. ti. l. 3. † Creditor autem integrè soluto debito pignus reddere tenetur. ut. C. de luitio pigno. l. ul. Ideo autem dixi integrè. quia debito pro parte soluto pro reliqua parte totum pignus remanet obligatum. ut. C. de distra. pign. l. quā
- 16 diu. † Item tenetur reddere pignus non alij obligatum nec deterioratum. ut. ff. de pigno. actio. l. si cum. l. uenit. & l. credi-
- 17 tor. † Illud in summa notandum est quod aliquando colore quæsito in fraudem iuris canonici quod usuras reprobatur & re petitioni fauet transiit de contractu pignoris ad contractum emptionis quod ex forma contractus & ex qualitate conuincitur creditoris. ut infra eo. titu. illud & supra de emp. & uen. ad nostram. sicut præsumitur contractus usurarius in quo poena adijcitur quæ legitimum modum usurarum excedit. ut. ff. de act. emp. & uen. l. Iulianus. §. ibidem. ff. de pig. act. l. uel uniuersorū. ff. de usuris. l. qui semel. ff. ad Macedo. l. sed Iulianus. §. quod dicitur. ff. de leg. 3. l. nummis. C. de episcop. audien. l. nemo deinceps.

Summarium

- 1 Fideiussor quis sit sit.
- 2 Fideiussor differt à constitutore & mandatore.
- 3 Fideiubere qui possunt.
- 4 Fideiussor accedit omni obligationi civilis & naturali.
- 5 Fideiussor ad quid teneatur.
- 6 Exceptiones quæcunque rei coherentes competentes principali competunt & fideiussori.

7 Fideiussor quibus modis agat contra principalem debitorem.

DE FIDEIVSSORIBVS. Rubrica.

TRactauimus superiori titulo qualiter res pro debito pignorentur. Nunc uideamus de personis quæ pro alieno debito obligantur. unde subiicitur hic. Rubrica de fideiussoribus. ¶ Videamus igitur quid sit fideiussor, quis possit si de iubere. pro quoad quid teneatur fideiussor, ad quid is pro quo fideiussit. ¶ Fideiussor † est qui alterius obligationem in suam fidem suscipit. ¶ Est autem fideiussoris nomen generale ut contineat mandatorem & constitutorem. ¶ Differt autem fideiussor a constitutore & mandato re, quia mandato præcedit. constitutor subsequitur obligationem. fideiussor & præcedere & subsequi potest ut infra. de fideiussor. & ff. de iudi. l. non quemadmodum. Vnde hic tractatur de fideiussore qui per stipulationem pro alio obligatur nihilominus ipso obligato remanente. ¶ Si enim pro titio debitore tuo apud re Respondeto. fideiussor ero. Si uero mandem tibi ut titio credas mandator ero. ¶ Sed si obligationem ate in me transferam et me pro te liberando constituam debitorem. constitutor ero. & actione de constituto potero conueniri. ut C. de consti. pecul. l. 2.

3 2. Fideiubere † possunt omnes qui possunt obligari. Fallit in militibus ut. C. de ca & conduc. l. milites. In clericis ut in auctoritate sanctis. episcopi. §. alium. Et in mulieribus. ut. C. et. ff. ad Vell. per totū. 33. q. 5. mulier est. Quod autem de clericis dictum est per auctorem idem obtinet et per canones. ut l. 1. q. 1. et quidem et c. sicut. Si tamen fideiussor obligatur ut infra e. c. peruenit. et ca. constitutus. Monachus autem fideiubere non potest. nisi de mandato abbatis uel conventus ut infra eo. c. quod quibusdam. et si fideiussor nulla est obligatio. Clerici tamen uicario. modo inter se fideiubere debent desistendo in iudicio. ut. C. de episc. et cle. l. omnes. §. hoc

¶ hoc nihilominus. ¶ Omni autem ꝑ obligationi fideiussor accedit civilis, & naturalis, ut. ff. eodem titulo l. fideiussor obligari. §. si fideiussor accipi potest. Vnde si quis pro pupillo sine tutoris auctoritate obligato prodigo, uel furioso fideiusserit, efficaciter tenetur, ut ff. eo. tit. l. marcellus, & l. i. ubique quauis reus exigi non possit, qui naturaliter remanet obligatus. Nec obstat quod alibi dicitur fideiussorem non posse in plus obligari quam principalis sit obligatus. Est enim accessoria obligatio, & plus non debet esse in accessione quam in principali, ut in ff. eo. tit. §. fideiussores. Plus enim quatuor modis dicitur, ut supra de plus pen. c. uno. in ff. eo. tit. §. plus quorum nullus aptari potest ad id quod premissi. Et quod dixi fideiussorem obligatum pro pupillo sine tutoris auctoritate teneri locum habet ubi pupilli obligatio ex re uenit. puta impedi in rem communem mihi & pupillo, uel pupillus damnum dedit in re communi, ut. ff. de actio. & obli. l. furiosus. Alias contra, ut. ff. eodem tit. l. si a reo. §. si a furioso. Si uero nulla sit obligatio principalis, nulla est accessoria, ut. ff. eo. tit. l. qui contra. & l. cum lex. & l. si quis postquam. ¶ Fideiussor ꝑ tenetur ad id quod tenetur principalis, nec enim fideiussor in duriorē causam obligari potest quam principalis. ut. ff. eo. l. obligari. §. qui certo loco. Et est sciendum quod secundum uetera iura in potestate creditoris erat a quo exigere mallet a reo uel a fideiussore, ut. C. eo. tit. l. iure. Hodie autem non licet exigere a fideiussore presente reo & exilite soluendo in toto uel in parte. Sed & si absens fuerit dabitur certum tempus infra quod fideiussor deducatur primo conueniendum ipso fideiussore in subsidium seruato, ut. C. eo. tit. in autem. presente. Et si plures sint fideiussores quilibet tenetur in solidum. ut in ff. eo. tit. §. si plures, nisi actor diuidat actionem suam agēs contra unum pro parte, ut. C. eo. tit. l. liberum. Secus si eligat unum ex pluribus agendo contra eum & in solidum & non exigit, nam uihilominus

alij in solidum tenentur ut. C. eo. tit. i. reos. Sed cum plures fideiussores in solidum tenentur habet beneficium nouæ constitutionis per quam diuidenda est actio inter eos, ut. C. de duobus reis. in autem. hoc ita, uel epistolæ diui Adriani quæ est, C. de consti. pecunia l. i. quod locum habet nisi beneficio diuidendæ actionis fuerit renunciatum, nam tunc pactum seruatur, ut. C. de pac. l. pacta. & l. ult. & supra de pac. c. 1. Et quod dixi plures fideiussores teneri in solidum uideretur locum habere cum a principio specialiter hoc actum esset, ut dicit auctor. præalle. hoc ita. Vel forte autem loquitur in duobus reis tantum, sicut & iure uetere cautum erat, ut. ff. de duobus re. l. reos. §. ult. non autem loquitur in fideiussoribus quorum quilibet debet in solidum teneri, sicut & principalis, pro quo quilibet intercedit etiam expresse hoc non agitur ut quilibet in solidum teneatur. Et tenetur fideiussor in omnem causam siue hoc agatur expresse siue simpliciter fideiubeat ut cum unus dicit fideiubeo pro illo, nam in omnem causam fideiubere uidetur, ut. ff. c. ti. l. si quis pro. eo. §. si nummos. & l. amissi. §. fideiussores. & l. si ut proponis. & l. si ita stipulatus, & ff. ut leg. no. l. 1. §. bellissime. & ff. loca. & condu. l. quæro. Ceterum si expresse agatur de sorte de usuris autem nihil dicatur, non uidebitur fideiussor obligatus in usuris, quia in maiori quantitate quam actum sit obligari non debet, ut. ff. de fideiuss. l. si in pignore. sed & si fideiussor qui in omnem causam uel qui simpliciter fideiussit obligetur ut dictum est, habet tamen exceptionem quo ad usuras quæ indebitæ sunt de iure canonico ut supra de iure iuran. debitoribus ꝑ Et quæcunque exceptiones rei coherentes competunt principali & fideiussori competunt, ut. ff. de except. l. exceptiones, §. rei. ¶ In summa ꝑ notandum est quod fideiussor agit in quatuor casibus contra principalem debitorem Primus est si diu sit in obligatione ut. ff. manda. l. Lucius. Secundus si reus dilapidat bona sua. Tertius si fideiussor condemnatus est debitori. Et

hij tres casus ponuntur infra eod. cap. ult. Quare si hoc convenit à principio. ut. C. mand. l. si pro ea. Sed contra fideiussores fideiussores agere non potest nisi ei a creditore actio cedatur. ut. ff. eodem ti. ut. l. ut fideiussores. Est autem si ceda cessio ante solutionem postea enim cedi non poterit nisi ante solutionem hoc actum fuerit ut cedatur. ut. ff. de solu. l. Modestinus.

Summarium

- 1 Solutio quod sit.
- 2 Solutionis quot species sint.
- 3 Solutio cui fieri debeat.
- 4 Creditor in iudicio, debitorem liberare potest.
- 5 Solutionis quis sit effectus.

DE SOLUTIONIBVS.

Rubrica.

QUAE solutione eius quod debetur tollitur obligatio. ut instituitur qui non tollit obligatio. Ideo post tractatum de obligationibus, competenter sequitur de solutionibus. & ideo ponitur hic rub. de sol. Videamus igitur quid sit solutio, quot eius species, quis solvere possit, & cui, & quis sit solutionis effectus.

- 1 Solutio est eius quod debetur redditio. ut colligitur hanc descriptionem, instituitur qui non tollit in prin. Vel large sumptum vocabulo solutionis. Solutio est ab obligatione liberatio. Liberatio inquam quocunque modo facta magisque ad substantiam obligationis refertur quam ad numerorum solutionem. ut. ff. eo. ti. l. solutionis. Dux
- 2 sunt species solutionis et alia civilis alia naturalis. siue alia vera alia imaginaria. naturalia siue vera sit per redditionem eius quod debetur. Civilis siue imaginaria fit multis modis. per novationem, delegationem acceptilationem & compensationem. de quibus omnibus in suis specialibus rubricis tractatur & tangitur. C. eo. ti. l. si obligatum & l. eius quantitatis. Item per co-

solutionem seu successionem, ut si creditor debitori succedat vel conuersio. ut. ff. ad le. Fal. l. 1. §. si debitor. ff. de fideiusso. l. Stichum. §. a Ticio. & l. Vranus. & ff. de solu. l. Stichum. §. a Ticio. Item per oblationem, depositionem & consignationem ut C. eo. ti. l. obligationem. & ff. de positi. ti. l. 1. §. si pecuniam. in fi. Item per fructuum perceptionem. ut sup. de pig. cum contra g. & C. de pig. ac. l. 1. & 2. & infra de ulu. ca. 1. Item per pactum de non petendo. Soluere debet debitor principalis qui si fuerit compus & maior tollitur omnis obligatio principalis & accessoria. nam si pupillus vel adultus tutorem vel curatorem habens sine tutoris vel curatoris auctoritate soluat, liberatio non contingit nisi pecunia sit consumpta. ut. ff. eo. ti. l. quod si forte. §. ul. Ideo autem dixi curatorem habens. quia si curatorem non habeat secus. ut. C. de in inte. resti. ni. l. si curatorem. Item haeres debitoris solvere debet. Item fideiussores & eius haeres. ut. ff. de fideiusso. l. potest. §. j. Sic & prelarus solvere debet de bitum sui predecessoris pro ecclesiastica utilitate contracta ut infra eo. c. 1. alias enim contractus esset inualidus ut 10. q. 2. in autem hoc ius porrectum est. 12. q. 2. sine exceptione qui rescindi posset per in te. resti. ut supra de in inte. resti. requi. Quippe prelati sui predecessoris quasi haeres uidentur. ut 23. q. 8. conuenior. 40. di. c. 1. Ut tamen caneant prelati pro alienis debitis ecclesias obligare ut infra e. ca. si quorundam. Sed quilibet extraneus pro debitorum solvere potest. & soluendo ignoratè liberat & inbitum. ut. ff. de ti. l. solvere. ff. de nego. ge. l. soluendo. Sunt autem quidam qui solvere tenentur. nec sunt tamen qui ad debitum obligati. ut tutores, curatores, et alij administrationem habentes. ut. ff. de adm. tu. l. quoties. §. sicut autem. Solutum est et ei cui debetur. vel adiecto in stipulatione. ut. ff. eo. ti. l. quid stipulatus. et. l. sequenti. Item seruo creditoris. ut. ff. eo. ti. l. si quis seruo. et. l. seruus pecuniam. et. l. quod seruus. Procuratori autem litis non soluitur. ut. ff. eo. ti. l. hoc iure. Si uero inuito et ignorante creditore aliter soluitur

non liberatur debitor ut supra de iureiu.
causa te. C. de solu. l. inuito. & ff. eo. ti. l.
si alieni. Nisi alter esset socius ut ff. de pac.
l. si unus. Nisi sit procurator cuius igno-
ratur reuocatum esse mādātum. ut ff. si cor.
pe. l. eius. ff. de solu. l. uero. Cuiusque
autem soluat voluntate creditoris con-
tingit liberatio. ut. C. eo. ti. l. nihil. ¶ Il-
lud in summa notabitur. ¶ q̄ creditor in-
uitum debitorem liberare potest. ut ff. eo.
ti. l. si debitor. Sed instrumenti redditio
uel cancellatio nisi de uoluntate credito-
ris fiat non liberat debitorem. ut. C. eod.
ti. l. quod debitori. ff. de proba. l. si chiro-
graphum. Qui autem solutionem allegat
probare debet. quo facto chirographum
condicere potest ut. C. eo. ti. l. ul. Item om-
nis satisfactio pro solutione habetur ut ff.
eod. tit. l. satisfactio. dummodo uoluntas
creditoris accedat. ut ff. de pig. ac. l. si quis
rem alienam. §. omnis. Aliquando tamen
cogitur creditor aliquid pro alio recipere. ut
C. eo. ti. in autem. nisi debitor. ff. de le. 1.
l. si domus. §. qui cōfiteatur. ff. de au. & arg.
le. 1. in fi. Item in noxali actione. ut ff. de
re iudi. l. miles. §. 1. & 2. ¶ Effectus solutio-
nis ¶ est ut omnis obligatio tollatur prin-
cipalis & fideiusoria. ut in l. qui mo. tol.
ob. in prio. Item naturalis obligatio ut ff.
eodem ti. l. si pupillus.

Summarium

- 1 Donatio quid sit.
  - 2 Alio de euictione locum non habet in donatio-
ne.
  - 3 Donatio unde dicatur.
  - 4 Donationum quot species sint.
  - 5 Donare qui prohibeantur.
  - 6 Donari qua rei possint.
  - 7 Donatio an scripturam requirat seu insinua-
tionem.
  - 8 Donatio qualiter perficiatur.
  - 9 Donator ad quid teneatur.
  - 10 Donatio quibus ex causis reuocetur & quae do-
nationes remoueri possunt numero 11.
- ¶ 12.

¶ DE DONATIONIBVS. Rubrica.

TRaſtauimus supra de his quæ alie-
nantur non gratuito titulo. Nunc
uideamus de his quæ gratis in aliū
transferūt. unde ponitur hic rubrica de
donationibus. ¶ Videamus igitur quid sit
donatio. unde dicatur. quot eius species.
quis donare possit. & quid quæ donatio re-
quirat scripturam qualiter perficiatur ad
quid teneatur donator. & ex quibus causis
donatio reuocetur. ¶ Donatio ¶ est mera
liberalitas quæ nullo cogente conceditur
ut ff. eo. ti. l. donari. sola autem ciuilis obli-
gatio præcedens non impedit donationē
eo q̄ illa non est efficax ad agendū uel re-
tinendū seu etiam constituendū ut ff.
de constitu. pecu. l. 3. §. 1. sed naturalis sic.
quæ sufficit ad constituendū. ut ff. de cō-
sili. pe. l. 1. §. debitum. & probatur. ff. de do-
na. l. hoc iure. §. ul. Mera ideo dicitur quia
si ex necessitate, nō est donatio. in neces-
sitatibus enim nemo liberalis existit. ut ff.
de admi. le. l. rem legatā. Et propterea be-
neficiorum cōcessionēs quæ a prælatis fiūt
nō sunt donationes. quia potius ex neces-
sitate quā ex uolūtate procedūt. Nā tales
donatores de euictione tenentur. ut si con-
tulerint quod non possint. cōferant quod
colatum teneat ut supra de præben. inter
cetera 7. q. 1. præsentū. ¶ In meris autem
donationibus actio de euictione locū non
habet ut ff. de ædi. edi. l. ad res donatas
¶ ¶ Dicitur autem donatio a dono quasi
doni datio. ut ff. de dona. causa mortis.
¶ l. senatus. §. 1. ¶ Donationum ¶ autem
duz sunt species. alia simplex. alia ob-
causam. Simplex quæ causam non habet.
Ob causam ut pote donatio causa mortis.
donatio propter nuptias. Item donatiō
alia inter uiuos. alia cā mortis. ¶ Donatio
inter uiuos quando rē quā dono malo illū
habere cui dono quam me. Donatio causa
mortis est quando rem quam dono malo
me habere q̄ illū cui dono. sed magis illū
quā heredem meum. ut ff. de do. cā mor. l.
¶ 1. ¶ Donare ¶ non potest monachus uel
Na 2 conuer-

conuersus quia nihil habet ut 54. dist. ab
 bati. nec abbas seruum ecclesie quia in il
 la donationis spem necessaria est com
 pensatio scilicet ut dentur ecclesie duo
 serui eiusdem meriti & peculij ut 12. q. 2.
 episcopus qui mancipium. Alias autē res
 cum consensu capituli uel solus donare
 potest sed cum solus donat rei
 quantitas & illius terrę consuetudo dili
 gentius est attendenda, & secundum hoc
 donum est ratum uel irritum iudicandum
 ut infra eo. exterius. Item donare non po
 test minor 25. annis ut. C. si maior fac. a.
 lie. ra. ha. l. ul. i. furiosus prodigus & is cui
 bonis interdictum est, ut. ff. eo. ti. l. Mode
 stinus. ff. de cu. fu. l. Iulianus. ff. de uer. obl.
 l. is cui. Itē is cui interdicta est alienatio
 ut quia commisit crimen lxx. maiestatis
 uel est hæreticus. C. ad le. Iul. ma. l. ult. &
 C. de hære. & mani. l. manichæus. 6. q. 1. §.
 uerum infra de hære. ad abolendam. & c.
 uergentis. In aliis criminibus donare non
 potest quis post sententiam. ut. ff. eo. tit. l.
 post tractatum & l. donationes. §. ul. Item
 donare non potest seruus nec filius fami
 lias. ut. ff. eo. ti. l. filius. Nec pupillus sine
 auctoritate tutoris. ut. ff. de acqu. re. do. l.
 pupillus. ¶ Donari non potest quod in al
 terius dominium transferri non ualet ut
 ff. eo. ti. l. in x. dibus. §. ult. Donari non po
 test à prelato sine consensu capituli. ut
 infra eod. c. fraternitatem. & c. pastor
 alis. nisi sit res modica ut superius dictū est
 & præter quinquagesimam & centesimā.
 ut supra de his quę sunt à prelato. sine cō
 sensu cap. c. pastoralis. & de hinc plenius
 nota. eod. ti. §. in summa. Item nō possunt
 donari aliqua in enorme ecclesie læsio
 nem. ut infra eo. c. fraternitatem. Sed quid
 si plures & modicas donationes grauiter
 lædatur ecclesia tamen nulla illarum per
 se allatura sit detrimentum. Dixerunt qui
 dam omnes donationes reuocari debere
 ar. ff. de iure pa. l. si libertus. Sed circa hanc
 quæstionem dicas quod not. supra de his
 quę sunt à prelato. sine con. ca. in fi. ¶ Re
 quirir t scripturam illa donatio quę ex
 cedit summam quingentorum aureorum.
 ut. C. de dona. l. pe. & ul. Vocatur autem

hęc scriptura iugnuatio. quę si fiat in a
 ctis non est necessarium adhibere testes.
 Nam superfluum est adhibere testes cum
 publica munimenta sufficiant. ut. C. eo. ti.
 tu. l. in donationibus. Alię uerō donatio
 nes quę infra prædicta quantitatē sub
 sistunt sine scriptura fieri possunt. ut. C.
 eodem. tit. l. 1. in extraneos. Sed donatio
 nes quę sunt à principe in priuātū cuius
 cunque sint quantitatē ualent sine scri
 ptura. ut. C. eo. ti. l. sancimus. 1. Et ē con
 uerso quę sunt à priuato in principem
 ut. C. eod. tit. in auct. ibi signato quod in
 cipit. item & à priuatis. Itē cum donatur
 pijs locis in quibus optima mensura est
 rerum donatarum immensitas ut in auc.
 de. non alien. aut per. re. eccle. §. si ni
 mis col. 2. Item sponsalitia largitas infi
 gnationem non desiderat. ut. C. de dona
 ante nup. in auc. eo. decursum. Item & cū
 creditor futuri temporis remittit usuras.
 ut. C. eod. tit. l. Modestinus. ¶ Perficitur
 donatio t nudis uerbis. ut instituit. eodem
 tit. §. perficiuntur. consensu. tamen do
 natoris & donatarij interueniente. alias
 secus ut. ff. de actio. & obligatio. l. obliga
 tionum substantia. quia nuda ratio scilicet
 non concurrente consensu alterius
 non facit aliquem debitorem. ut. ff. eod.
 tit. l. nuda. ¶ Tenetur donator ad rem
 tradendam. ut insti. eo. tit. §. perficiuntur.
 C. eo. ti. l. si quis argentum. §. ult. Et si res
 euincantur non tenetur donator de cui
 ctione. ut ff. eod. tit. l. Aristo. nisi ex pacto
 conuenit. ut. C. eo. ti. l. 2. uel nisi donatio
 à promissione inceptit. ut. ff. de uerb. obl. l.
 ubi autē non apparet. §. ult. Item tenetur
 donator inquantum facere possit. id est
 habita ratione sui ne egeat ut. ff. de re iu.
 l. sunt qui & l. inter eos & l. Neseñius. &
 ne liberalitate. & ff. de re. iur. l. in condē
 nationibus. ¶ Reuocantur t donationes mul
 tis ex causis propter conditionem in do
 natione adiectam. ut infra de condito.
 ap. uerum. Propter pactitū ritudinem.
 ut infra de simo. de hoc autē. & c. audi
 uimus & c. ueniens. Propter dari enor
 mitatem ut 12. quæstio. 2. si quis irascitur.
 Propter suscipientium fraudem. ut 16.
 quæst.

quæstio ultri. constituit. Propter superuenientem filiorum natiuitatem. ut 17. q. 1. ultri. quicunque. Propter, dantis impotentiam. ut 17. q. ult. quæstio. Propter causæ defectum. ut & de cle. coniuga. quod te cū inimicis. Item reuocatur aliquando donatio quatenus excessit. ut 12. quæstio 2. si quos de seruis. ut. C. eod. tit. l. lancimus. Item propter ingratitudinem. ut infra eod. c. ult. Item si quis inipugnet eum à quo beneficium habet perdit beneficium. ut supra de postu. c. ult. infra de reuo. do. n. l. generaliter. Sic perditur feudum. ut 96. dist. si imperator. & legatum. ut. ff. de in off. testam. l. Papinianus. §. meminisse. Sic reuocatur in seruitutem qui patronū impugnat. ut. C. de obse. patro. præf. l. si manumissori. 11. q. 2. l. liberi & c. octauo.

- 11 ¶ Sunt & quædam causæ ciuiles propter quas donatio reuocatur. ut donatio facta liberto quæ sola ratione non præstici obsequij reuocatur. Et quod magis est mirabile etiam res empta ex pecunia donata. ut. C. de reuo. do. l. 1. ex hac tamen causa non reuocatur libertas ut. C. de libe. causa. l. solo. Item reuocatur donatio facta libertis tota propter liberos postea à patrono susceptos. ut. C. de reuo. do. l. si unquam. aliàs non reuocatur tota. ut. C. de in off. do. l. si totas. ¶ Donationes 12 ¶ uero in filium emanciporum factæ reuocantur ex quinque causis ingratitudinis. Quatuor continentur infra eod. c. ult. adde & quintam per. l. C. reuocan. do. l. ultri. scilicet si non compleantur conuentiones adiectæ. Sed mater quæ filio donauit & post modum ad secundas nuptias transiit. ex his quinque causis donationem reuocare non potest. ut. C. de reuo. do. l. his quæ. Sed ex tribus. si filius uitæ matris insidetur. manum in eam inferat. totius substantiæ molliatur iacturam. ut in auct. super. l. illa signato. quod incipit. sed postquam. Ceterum si in extraneum donatio conferatur poterit ex quinque causis superioribus reuocari. ut. C. de reuoc. dona. l. ultri. in l. i. eod. ti. §. alix.

Summarium

- 1 Peculium quid sit. & unde dicatur.
- 2 Peculi duæ sunt species.
- 3 Clerici an possint habere peculium.
- 4 Clerici an de peculio testari possint.
- 5 Clerico relictum an præsumatur intuitu ecclesie uel persona.
- 6 Clericus qui in terra ecclesie vineam fecit uel agellum. illud pretium in suo peculio usque ad suum obitum retinet.

DE PECVLIO CLERICORUM. Rubrica.

- D**iximus in superiori titulo de donationibus. Sed quoniam clerici ex suo peculio donationes facere possunt. ideo subsequenter subiicitur hic rubr. de peculio clericorum. ¶ Videamus igitur quid sit peculium unde dicatur. quæ sit eius species. quibus clericis liceat habere peculium. & quid de ipso facere possint. ¶ Peculium ¶ clericorum est patrimonium clericorum. Nam peculium patrimonium appellatur. ut. ff. ad Trebel. l. cogi. in prin. Stricto tamen modo & usualiter peculium dici solet filiorum. & seruorum quod pater filio & dominus seruo cõcedit. ut. ff. de pecu. per totū. ¶ Dicitur autem peculium à pecunia totum. n. quod hoies habet pecunia appellatur pecunia uero à pecoribus. quia quicquid antiqui habebat in pecoribus cõsistebat. ut. 1. q. 3. per totum. ¶ Peculij duæ sunt species. ¶ aliud enim profecticiū aliud aduentitiū. Profecticiū quod proficisci tur ex bonis patris. Aduentitiū quod quæritur aliunde. Sic & in clericis dici potest ut peculium profecticiū sit quod de bonis ecclesie procedit. uel quod ecclesie contempilatione acquiritur. Aduentitiū quod acquiritur ex opera. uel alias prouenit intuitu personæ nec distinguitur in tit. prox. requisiti. ¶ Possunt habere ¶ clerici propriam paternæ uel maternæ successionis uel iure cognationis usque ad quartum gradum. ut. C. de epis. & cle. in auct. licentiam & in auct. de ecclesiasti

clericali. titu. §. interdicimus. col. 9. Vel ex artificio suo. ut infra ti. prox. quia uos. & c. relatum. in fi. §. 1. di. clericus. nā & apollo- lus arte & manibus uictum querebat. ut. 10. q. 3. cauendum in fi. Vnde idem dixit. ad ea quæ mihi opus erant & his qui me- cum sunt ministraverunt manus istæ. ut. 21. q. 1. c. 1. in fi. Et hoc uerum est nisi ali- qui renunciauerunt proprijs ut monachi. canonici regulares & conuerti professi. ut infra de statu mo. monachi. & c. cū ad mo- nasterium subiacen. 12. q. 1. nolo. & c. non dicatis. infra de priuile. cum & plantare. §. de confratribus. & c. cū priuilegia. & 27. q. 1. ut lex. & idem dico in omnibus reli- giosis qui se ad abdicationē proprietatis astringunt. possunt tamen religiosi habere peculium quibus fuerit ab abbatibus seu prioribus permissum ut in decre. cum ad monasterium. §. qui uero. † Clerici de peculio aduenticio testari possunt ut in fra ti. prox. quia uos. & si in parentum potestate fuerint possunt testari de pecu- lio castrensi uel quasi. ut. C. de epis. & cle. l. sacrosanc. C. de asser. l. uelut. Sed & si ab intestato decedant succedunt cognati in his bonis. ut. 12. q. 1. sicut manifeste. & c. episcopus qui filios. & c. q. 3. c. ul. sed & ui- uentes possunt de eis facere quidquid ue- lint. ut infra de succes. ab intest. c. 1. 12. q. 3. fixum. De peculio autem profecticio testari non possunt. Quod in immobili- bus uerum est nam de mobilibus bonis ec- clesie potest clericus cognatis amicis & familiaribus & pauperibus erogare. ut. 86. dist. non soris. & si sit sanus ut ibi. Itē infirmus & compos mentis. ut infra eod. cad. hoc. Item in morte. ut infra eod. c. relatum. §. licet. † Illud in summa † notan- dum est quod si clerico prelaturam uel administrationem aliquam non habenti aliquid datum fuerit uel relictum à co- gnato uel extraneo. eius peculium est. in- telligitur enim relictum non intuitu ec- clesie sed persone. ut infra titu. prox. requisiti. §. illud. † Item si clericus in ter- ra ecclesie uineam fuerit uel agellum il- lud precium in suo peculio usque ad suum obitum retinebit. ut infra eod. ca. si quis.

nam huiusmodi præcari à possessio quæ ad præces clerico ut stipendium datur cum uita finitur. ut. 12. q. 2. szpe.

Summarium

- 1 Testamentum quid sit.
- 2 Testamentum unus dicitur.
- 3 Testatoris uoluntas est ambulatoria usque ad mortem.
- 4 Testamentorum quot species sint.
- 5 Testamentum quas solennitates requirat. & nume. 6.
- 7 Testamentum minus solenne quando ualeat.
- 8 Testamentum quis facere possit. & m. 9.
- 10 Testamentum qualiter infirmetur. & nume. 11.
- 11 Testamentum non legitime factum ausu ipso iure irritum.
- 12 Ultima uoluntatis quis sit effectus.
- 13 Testamentorum defensio ad ecclesiam pertinet.
- 14 Intestatus quando quis decedat.

DE TESTAMENTIS. Rubrica.

TRactauimus supra de donati- bus inter uiuos & causa mortis. Sed quia donationes causa mortis in testamentis fieri solent. Ideo dicamus de testamentis. Vel alias. Supra dictum est in prox. titu. de peculio tam profecticio quam aduenticio. sed quia clerici de aduenticio testari possunt. ideo de testa- mentis subiiciamus. † Videamus igitur quid sit testamentum. unde dicatur. qua- liter conficiatur. quot sint eius species. quot testes requiruntur in eod. quis pos- sit facere testamentum qualiter confirme- tur uel infirmetur & quis ultimæ uolun- tatis effectus. † Testamentum † est uolun- tatis nostre iusta sententia. de eo quod post mortem suam quis fieri uoluit. ut. ff. eo. tit. l. 1. Et intelligi cum quis in testa- mento de toto suo patrimonio disponit ut excludatur codicillis & speciale relictū. Ut tñ hoc scias q si quis hæredē instituat in re certa uel in parte & de reliquo nō di- sponit. & de toto disposuisse uidetur unde scriptus

scriptus hæres tñem capiẽt. quia & in parte totius ac contingetur. ut. ff. de hære. in fin. l. si quis ita scripserit. & C. eo. ti. l. quoeies. ¶ Dicitur autem testamentum quasi testatio mentis. non tamen quolibet sed illa quæ de hæreditate disponit. ¶ Et est uoluntas testatoris ambulatoria usq; ad summum uitæ exitum. ut. ff. de adimen. le. l. 4. ff. de dona. inter uir. & uxor. l. cum hic status. §. præsentiā. C. de codicillis. l. 3. infra de eccl. mil. cum Marthæ. Vnde apostolus. testamentum in morte confirmatur. & in ranum ut ante mortem quandocumque mutari possit. etiam si pacto conuenit ne mutetur. ut. C. de pac. l. pactu dotali. si etiam quod testamentum sit per principem confirmatum. ar. C. de teste. l. omnium. ¶ Testamentorum dux sunt species. 4. 1. nuncupatiuum. aliud in scriptis. Nuncupatiuum in sola nuncupatione consistit testatoris non solenniter scripturæ. 5. 1. septem tamen testes necessarij sunt. & hæredis nominatio. ut in sti. eo. ti. §. uli C. e. ti. hac consultiſſima. §. per nuncupationem. Item est necessarium quod fiat uno contextu. idest. nullo alio actu interpositio. nisi forte actu naturæ. ut eum necessitate succeditur ad depositionem super sui ponderis. uel cum forte interponitur datio medicinæ uel breuis languor interuenit. ut. C. e. ti. l. cum antiquitas. ff. eo. ti. l. heredes. §. uli. ¶ Quod autem sit in scriptis 6. 1. exigit numerum subscriptiones. & signacula. 7. testium. Et si testator uelit ut eulta esse testibus quæ testatur. chartā sui testamenti clausam & inuolutā testibus representet. Et dicat eis. hoc est testamentum meum rogo ut subscribatis & eis subscribentibus subscribat & ipse testator uel alius loco octauj testis. ut. C. eo. ti. l. hac consultiſſima. Subscriptio autem testatoris continebit nomen eius & nomen hæredis. ut. C. eo. ti. l. iubemus. Sed si testator propria manu scripserit testamentum. & hoc specialiter in scriptura posuerit quod manu fecerit. non requiritur alia subscriptio. ut. C. eo. ti. l. cum antiquitas. §. 7. uli. ¶ Ab his solennitatibus excluditur testamentum militis. ut. C. de mili. test. l. quan

quam. Testamentum rusticum in quo sufficiunt quinq; testes. ut. C. eo. ti. l. ult. Testamentum coram principe cōfectum. cuius præsencia sufficit pro solennitatibus omnibus. ut. C. eo. ti. l. omnium. Excepit testamentum quod fit inter liberos. ut. C. e. ti. l. hac consultiſſima. §. ex imperfecto. & in auth. ibi significatio pro inter liberos & C. fa. ereisc. l. ult. Item in his quæ relinquuntur ecclesijs sufficit minus solennis uoluntas. ut infra. eo. c. cum esles & e. relatu. Quidā tamē dixerunt per deer. illas derogatū legibus loquentibus de solennitatibus testamentorum. Tertiū dicunt uerū esse quod de rogatur dū agitur in foro ecclesiæ secus si agatur in foro seculari. Item uidelicet testamentum minus solenne si speciali priuilegio principis solennitas sit remissa. ut C. eo. ti. l. sine speciali. ¶ Nunc dicamus quis testamentum facere possit. ¶ Quod satis apparebit si dixerimus quis facere non possit. ut ar. ff. de his qui sunt sui uel alie. iuris. l. 3. in pri. & ff. de procu. l. Pōponius. §. si stipuletur. ¶ Nō potest facere testamentum seruus. Itē filiusfam. nisi sit miles qui de peculio castræ. uel quasi potest testari. ut in sti. quibus non est permis. fa. testa. & C. de aduo. diuerso. iudi. l. fori. & in sti. de mili. testa. §. uli. Item impubes furiosus non habens dilucidum interuallū. Prodigus cui bonorum administratio est interdicta. Murus qui nihil loquitur. Sordus qui omnino non exaudit. ut in sti. quibus non permis. fa. testamentum. Cæcus autem potest cum solennitate quæ habetur. C. quibus non est permis. facere test. l. hac consultiſſima. Item illi qui proprijs renunciauerunt qui nihil habent. eorum. n. dedit qui se Deo obtulit. Vnde ingressi monasteria se & sua dedicant Deo. non ergo testari possunt. ut pote nec dominij rerum. ut in aur. de monachis. §. illud. C. de sacrosan. eccl. l. ingressi. 19. q. 3 §. quia ingredientibus. Sed si filios habens monasterium ingreditur nullo condico testamentum permittitur eis diuidere. ut in auten. de sanct. episcop. §. si qua mulier. C. de sacrosan. eccl. in auten. si qua mulier. ¶ Sed nunquid eremita 1. & alij solitaria

solitariam uitam agentes. qui nulli se ecclesie tradiderunt testamenta condere possunt. Respondetur sic. ut. 19. q. 3. §. eod. contra paulus. ¶ De quibus autem rebus clericis testari possunt & de quibus non possint dixi. §. xi. proxi. §. clerici. ¶ Confirmatur autem testamentum morte testatoris ut superius dictum est. ¶ Infirmatur uoluntas primi testamenti per secundum ut in illi. quibus mo. testa. infir. §. sed si quis. Infirmatur autem testamentum per agnationem posthumi. ut. C. de posthu. l. i. Per secundum testamenti confessionem quod iure perfectum est quantum ad solennitatem iuras. & quia in eo instituti sunt illi qui preteriti dicerent testamentum ipso iure nullum. Nam in secundo testamento preteriti sunt filij in potestate testatoris constituti. cum ipso iure non teneat secundum. non rumpitur primum. ut in illi. quibus mo. testa. infir. §. i. & 2. ff. de uul. substi. l. si quis. §. ul. Item per capitis diminutionem ipsius testatoris ut in illi. eod. titul. §. alio quoque. Item si testator mortem sibi constituerit. ut. C. de bo. eo. qui mor. sibi con. seil. l. i. Item rumpitur per bonorum possessionem contra tabulas & per querelam in officiosi. ¶ Est ¶ autem irritum testamentum ipso iure si non legitime factum est. ut. C. eod. titu. lex imperfecto. Item si filius in patria potestate constitutus preteratur. ff. de iniusto rup. test. l. i. Vnde tunc dicit testamentum ipso iure nullum uel impugnatur per querelam in officiosi. ut. ff. de inof. testa. l. 3. Sed emancipatus expugnat de iure pratorio. i. per bonorum possessionem contra tabulas. Nec mireris si dicam aliud in suo & aliud in emancipato. nam licet dicatur alias sublatam esse differentiam emancipationis & patrie potestatis ut in illi. de habere ab intesta. §. nullam uero. & in illi. de ex hære. lib. eod. §. nostra autem. uerum est quo ad hoc ut tam istam quam ille admittatur contra patris. ¶ 12 testamentum sed quilibet suo iure. ¶ Efficitur ultimæ uoluntatis est ut ei omnino stetur. ut. 13. qu. 2. ultimæ infra eod. nos quidē. Vnde uoluntas testatoris est lex. ¶ 13 ut in aut. de nup. §. disponat. ¶ In summa

notandum est quod testamentorum defensio ad ecclesiam pertinet. ut infra eod. si hæredes. tua nos quidem & c. executores. ff. de pe. hære. l. si hæreditas. §. si defum. ¶ 14 de testa. l. consulta dualia. ¶ Item non uidetur decedere intestatus qui extremam uoluntatem alterius dispositioni committit. ut infra eodem cum tibi. secus si committatur uoluntati. ut si dicat. instituo Ticiu hæredem si scijs uoluerit hæc enim institutio captatoria est. ut. C. de testamē. mili. l. captatorias. Et est quia in hoc casu testamentum expresse committitur ac bitrio alieno. sed in primo tacite. & ideo ius diuersum. ut. ff. de hære. insti. l. illa institutio & l. si quis Sempronius & ff. de condi. & demon. l. nonnunquam. ff. de le. 2. l. 1. & ff. de le. 1. l. captatoriz. An autem prælato & ecclesie coniunctum. uel prælato tantum. uel ecclesie tantum. reliquum aliquid in testamento uideatur attendere distinctionem quam facit infra eod. c. requisisti. De quartis autem hoc non dico quia materia legalis est tota. sed recurram ad ea quæ nota. supra eodem capitulo. Raynucius & espi. Raynaldus.

Summarium

- 1 Intestatus decedere quot modis quis dicatur.
- 2 Laico decedenti ab intestato quis succedat.
- 3 Clerico intestato morienti quis succedat. & m. 4. 5. & 6.
- 7 Intestatus non uidetur decedere qui monasterium reliquit heredem.

DE SVCCESIONIBVS AB INTEST.

Rub.

Etimus de successione ex testamento. nunc agendum est de successione ab intestato. & ideo subiicitur hic rubri. de succel. ab intesta. ¶ Videamus igitur quot modis dicatur quis intestatus decedere. quis intestato morienti succedat. & in quibus rebus. ¶ Quatuor modis ¶ dicitur quis intestatus. l. si omnino nō fecit testamentum uel si fecit & non iure. uel fecit iure. sed postea iur-

1. *Hea ruptum est aliqua de causis quas no-*
taui supra titu. proxi. §. iustemantur. vel si
ex illo testamento nemo sit hæres. ut in
 2. *autem. de hære. ab intesta. in prin. ¶ Lai-*
co decedenti ab intestato, succedunt co-
gnati primò descendentes post modum
ascendentes deinde collaterales. ut in præ-
dicto autem. de hære. ab intesta. His au-
tem omnibus deficientibus succedit uir
uxori. & uxor uiro. ut. C. unde uir & uxor.
 3. *l. i. ultimo succedit si'cus. ut. C. de bo. u-*
can. l. i. li. 10. ¶ Clerico intestato mo-
riente succedunt cognati secundum ordi-
nem prænotatum. Et hoc uerum est in his
bonis quæ sibi personæ intuitu obueniunt.
ut. 12. q. ulti. c. ulti. & ut no. supra titu. pro-
xi. §. clerici. omnibus deficientibus suc-
cedit ecclesia quasi si'cus. ut. infra eod. c.
1. 12. q. 2. c. ulti. Et hoc intelligo ubi res
clerici decedentis sunt manifestæ à rebus
ecclesiæ. 12. q. j. sine manifestæ. Nam si fue-
rint res confusæ ut dubitetur an habuerit
aliquid proprium uel certum sed nescitur
quid uel quantum. In primo casu præsu-
mid pro ecclesia & totum sibi uendicat.
ar. 12. quæst. 3. quicunque. ff. de reb. du-
bij. l. ciuibus. Si uerò certum sit quòd ha-
buerit. sed nescitur quid uel quantum. lo-
cum habet distinctio decre. infra eod. c. 2.
ut sumatur tantum de bonis ecclesiæ quā-
tum creditur habuisse defunctum. & illud
in partes quatuor diuidatur. nec indigne.
nullus enim nobis proximior hæres quā
quæ nos deo proximis facit. ut infra de
pæ præbyter. Vel loquitur decre. illa in
illis præbyteris qui ex seruis facti sunt
præbyteri. Et hunc intellectum innuit il-
ud uerbum præbyteros suos. s. seruos o-
lim & illud sicut liberi facti sunt. & illud
peculium. s. respectu prioris status. ¶ Sed
 4. *quid si clericus ab intestato decedens in*
pluribus ecclesijs intitularus fuerat. Di-
co bona illius si cognatos non habeat
debe distribui inter illas pro rata benefi-
ciorum quæ obtinuit in eisdem. ut supra
 5. *xi. proxi. relatum. §. ulti. ¶ Item quid si ele-*
ricus habens cognatos decedat ab intesta-
to relictis bonis de quibus dubitatur an
quæ sita sint intuitu ecclesiæ uel personæ.

Respondeo si fuerit prælatus præsumo
 quod intuitu ecclesiæ quæ sita. si priuatus
 præsumo quæ sita gratia personæ. arg. su-
 pra ti. proxi. requisiti. §. ult. & C. episco.
 & cler. in autem. licentiam. Vel dico quod
 si ecclesia possideat bona de quibus agi-
 tur. cognati agentes probare debent quæ
 sita fuisse contemplatione personæ. Vel
 è contra si possideant cognati. & ecclesia
 uendicet. ipsa probabit bona quæ sita fuis-
 se intuitu ecclesiæ. non enim sine causæ
 cognitione talia auferenda sunt possessio-
 ni. ut. 12. quæstione. 5. nulli. ¶ In summa no-
 6. *randum est. ¶ quod si clericus uxoratus*
non habens cognatos ab intestato decedat.
uxor ei succedit in proprijs bonis &
ecclesiæ præfertur. ut. C. de episco. & cle-
 7. *ricis. si quis præbyter. ¶ Item nota quod*
non uidetur decedere intestatus qui mo-
nasterium reliquit hæredem. ut supra de
probatio. in præsentia.

Summarium

- 1 Sepultura quid sit.
- 2 Ius funerandi quod sit.
- 3 Sepeliendi apud quam ecclesiam quis debeat.
- 4 Portio legitima quæ sit.
- 5 Ecclesiastica sepultura quibus interdicitur.
- 6 Portio canonica in quibus non habeat locum.
- 7 Canonica portio cui ecclesia spectat.
- 8 Peregrinus uiator decedens in qua ecclesia ha-
- 9 Defunctus si reliquit in testamento parum
- 10 Cui communicamus uiuio. communicamus

DE SEPULTVRIS.

Rubrica.

D Ictum est supra de successionibus
 in bonis defunctorum siue ex te-
 stamento siue ab intestato. sed quia
 moriente sepeliuntur. Ideo subsequen-
 ter ponitur hic rub. de sepul. ¶ Videamus
 igitur quid sit sepultura. quid ius funera-
 O o di, quæ

di, quæ ecclesia habeat ius sepulturæ, & apud quam ecclesiam debeat quis sepeliri. & quibus interdicitur ecclesiastica sepultura. ¶ Sepultura quidem multas habet acceptiones. 1. Quandoque dicitur officium quod impenditur sepeliendis & secundum hoc intelligitur quod alias dicitur sepulturam vendi nō posse. ut infra de simo. non satis. 1. 3. q. 2. præcipiendum. & 1. q. 1. dictum. Quandoque dicitur ipsa terra. Et tunc si est de cœmeterio siue fuit aliquis ibi sepultus siue non vendi non potest. ut ff. de rei ven. l. quæ religiosis. Quandoque tumba marmorea vel lapidea dicitur sepultura. & hæc vendi potest si sit pura id est, si nullus in ea sit sepultus. Si autem aliquis sit in ea sepultus, quia per hoc locus factus est religiosus. ut ff. de relig. & sumpt. fu. l. 2. 1. 3. q. 2. quæsti. & c. postquā, vendi non potest. Quandoque dicitur terra deputanda ad usum sepulturæ. & hæc vendi non potest. ut 1. 2. q. 1. aurum. ¶ Ius funerandi est duplex. 1. Vnum quod competit ecclesijs. Secundum quod dicitur potestas sepeliendi in cœmeterio proveniens ecclesijs ex concessione pontificis. Teneatur enim episcopus assignare maioribus ecclesijs cœmeterium. 40. pedum. minoribus. 30. ut. 1. 7. q. 4. sicut antiquitus. & debet cœmeterium tale assignari quando locus ecclesiæ consecratur. ut de conse. distinc. 1. nemo. Quædam autem sunt ecclesiæ quæ non habent ius funerandi, ut capellæ quæ sunt in castris, vel in civitatibus in locis strictis. ut. 1. 7. q. 4. quisquis. in fi. & quibus episcopi cœmeteria nō concesserunt. ¶ Est et ius funerandi quod his cōpetit quibus ius est mortuus inferendi. ut ff. de mor. inferen. per totum. ¶ Apud quā ecclesiam quis debeat sepeliri 1. diversi divi uerba scripserunt. Hug. enim dixit ibi aliquem sepeliendum ubi audit divina & recipit sacramenta. ut infra eodem c. 1. nisi in tribus casibus. cum quis vult sepeliri in ecclesia episcopali. ut. 1. 3. q. 2. ubique. Vel nisi eligat sepulturam in loco magis religioso. ut infra eod. fraternitatem. Vel nisi velit sepeliri in sepulchro patrum suorum. ut infra c. 1. & 1. 3. q. secundum

da placuit. Mihi autem videtur ut quis possit sibi eligere sepulturam ubicunque velit. dum tamen ecclesiæ parochiali legitimam portio relinquitur. ut infra eodem c. 1. & c. de his. & c. cum super. Et hoc verum est etiam si sepultura eligatur in loco minus religioso. ut infra eodem ca. in nostra. Iura verò contrarium in nostra intelligo quando sepultura eligitur ex electione alterius aut ex odio vel contemptu proprii sacerdotis, vel quando moriens non relinquit ecclesiæ parochiali legitimam portionem. Si vero aliqua ecclesia receperit corpus alicuius in casu non concessio. reddet corpus cum omnibus quæ obuenerunt ei ratione corporis. ut infra eod. c. fraternitatem. in fi. & c. ex parte. & c. in nostra. ¶ Legitima portio dicitur tertia iudicij. ut infra c. 1. vel dimidia. ut in fra eodem. c. relatum. vel quarta. ut infra eod. cum super. Sed hæc varietas determinatur secundum locorum consuetudinem. ut infra eod. c. certificari. ¶ Sed quid si nulla appareat consuetudo? Quarta debetur. ut in fra eod. in nostra. In hoc enim prædicta iura convenire videntur. ut arg. ff. de arbi. l. diem. §. si plures. ¶ Quid si sit cōsuetudo quod aliquid detur. Puto quod non valeat cum non sit rationalis ut supra de consue. c. culti. & sit contra ius. ut in fra eod. c. 1. Portionem istam intelligunt quidam de toto iudicio vel testamento. & hoc inuenerunt decre. infra eod. c. 1. & c. cum super. Alij dicunt quod illa portio debetur de his quæ defunctus iudicavit vel reliquit gratia sepulturæ illi ecclesiæ in qua eligitur sepultura. ¶ Interdicitur ecclesiastica 1. sepultura hæreticis & paganis. Et eodem modo iudicis. ut de cons. dist. 1. ecclesiam. & c. seq. Item eodem modo excommunicato. infra de hære. sicut etiam excommunicatione minori. ut. 2. 4. q. 2. sane quod super. ¶ Quid si excommunicatus sepultus in cœmeterio fuerit. Extumulati poterit nisi ossa ipsius cum ossibus nō excommunicato ita permixta fuerit & confusa ut nequeant separari. ut infra e. c. sacris. Itē decedenti in peccato mortali manifeste sine penitentia ut. 1. 3. q. ult. quæsumus. &

tum. & c. quibus. & c. pro obeuntibus. 23. q. 5. placuit. & q. 7. quicunq; clericus. Itē uirarius manifestus ut infra de usu. quia. Sed si confiteatur sicut corpus Christi ei rōceditur. ita & sepultura. ut in c. quz sitū. & 95. di. illud. & idem est si in morte signa confessionis & pœnitentiæ appareant. ut infra de senten. excom. à nobis. in si. Fal- lit hoc in quibusdam casibus in quibus ad terrorem inducitur ut concedatur corpus christi & sepultura negetur. ut infra de tormentis. ca. 1. de rap. lupere eo. Vel hoc inductum est in confusionem hæredum. ut facilius satisfacere compellantur. Tu- re tamen nouo statuitur. ut si quis pro cri- mine fuerit excommunicatus & in extre- mis agens fuerit secundum formam ecclē- siæ. absolutus. ne cœmiterium ei. nec ecclē- siæ suffragia denegentur. Sed hæredes & propinqui. ad quos bona peruenierint. satisfacere compelluntur. ut infra eodem. c. parochiano. ¶ In summa notandum est
6 quod canonica portio de qua superius di- ctum est locum non habet in his qui saui per ingressum religionis se dedicant deo. ut infra eo. c. de his. Itē in armis & æquis templaris & hospitalariis gratia sepul- turæ relicta. ipsi enim deputati sunt in sub- sidij terræ sanctæ. & hæc tanquam ad u- sum subsidij necessaria per priuilegiū sunt excepta ut non subiaceant canonice por- tioni. ut infra eo. c. in nostra. Sunt & quæ- dam alia quæ in hanc non ueniunt por- tionem. ut supra de testa. c. ult. ¶ Sed quæ- ritur quid si quis in una ecclesia habeat
7 sepulturam. in alia præcipiat sacramenta in tertia eligat sepeliri. cui ecclesiæ com- petit canonica portio. Respondeo. diui- detur inter duas primas. Vel obseruabi- tur loci consuetudo. argui. infra de deci. a- postolicæ. Item quid si quis assumatur in contrarium alicuius loci religiosi. bonis suis retentis nec oblaris & ibi sepeliatur. Respondeo non liberatur à canonica por- tione sicut nec eximitur ab episcopali iurisdictione. ut infra de priuil. cum & plan- tare. §. de confratribus. & c. ut priuilegia. ¶ Item quid si quis intrat religionem. Pu- to non debere ecclesiæ parochiali cano-

niam portionem. quamuis exire potue- rit tamē nō exiuit sed religiosus & in re- ligione decessit. & si non monachus. quia non professus. & hoc sufficit ad quartæ re- tentionem. ut infra eo. c. de his. & c. no- stra. ¶ Item quid si peregrinus uiator de- cedat in loco in quo parochiam non ha- beat nec sepulturam. Dico ipsū sepeliē- dum apud maiorem ecclesiam uel apud ecclesiam in cuius parochia mortuus est. ut. 13. q. 1. ecclesiæ. ¶ Item pone quod de- functus reliquit in testamento parum ec- clēsiæ parochiali. multum autem ecclē- siæ in qua sepultura elegit nunquid ecclē- sia parochialis erit contenta illo mo- dico. quoduis non attingat ad canonicā portionem. uel petet nihilominus inte- gram portionem uel aget ad supplemen- tum computato eo quod relictum est in legitima portione. Respondeo si non re- cipit illud modicum quod sibi relictum extitit salua manet petitio ad integram portionem. Si autem accipit legatum age- re potest ad supplementum. computato in canonica portione quod legatum est & acceptum. ad similitudinem filij cui mi- nus legitima portione relictum est. ut. C. de inoffic. testam. l. omnimodo. & l. si quando. §. illud. Quod uerum est nisi testa- tor tali modo illud modicum reliquisset ut eo contenta esset. tunc enim recipien- do illud modicum & scienter. debetæ por- tioni renunciare uidetur. ut supra de testa. officij. Vel dici potest quod ubi absolu- tē & sine conditione modicum est lega- tum ecclesiæ parochialis & illud habebit. & nihilominus integram portionem canonici. argum. illud decre. officij. & c. requisisti. quasi testator uelle uidetur ut utrunque habeat. argum. C. de rei ux. ac. l. una. §. scie adum. ¶ In summa notan- dum est quod cum communicamus uiuo
10 & mortuo communicare debemus. ut in fra. eo. ti. ex parte. & 24. q. 2. sane quod si per. nisi post mortem appareat quare non fuerat communicandum in uita. ut si pro- betur de functum fuisse hæreticum. ut. 24. quæstio. 2. sane profertur. Est & alia regu- la contraria cui nō communicamus uiuo
O o 2 nec mor

nec mortuo communicare debemus. ut in fra eo. c. sacris & 24. q. 2. ca. 1. Et in hac regula excipiendum est nisi post mortem appareat quare communicandum erat uiuo. ut infra de sentent. excommunicat. à nobis.

Summarium

- 1 Parochia quid sit.
- 2 Ius parochiale in quibus consistat. Oblationes in necessario sunt soluende parochiali sacerdoti.
- 3 Parochianus transferens domiciliū ad aliam parochiam cui subijci debeat.
- 4 Domiciliū ibi est, ubi quis habitat.
- 5 Fines parochiarum an possint prescribi.

DE PAROCHIIIS ET ALIE- nis parochianis. Rubr.

IN superiori rubrica tractatū est aliquid de iure funerandi habetur; nunc subiijcti rubrica de parochiis & alie-
nis parochianis in qua generaliter agitur de iure parochiali. ¶ Videamus igitur quid sit parochia. in quibus ius parochie consistat. & an fines parochie prescribantur. ¶ Parochia est locus in quo degit populus alicui ecclesie deputatus. Diuisio autem parochiarum à Dionysio incepit. ut 13. questione 1. cap. 1. ¶ Ius
2 ¶ parochie consistit in hoc ut omnes parochiani in diebus dominicis & festiuis missas audiant in ecclesia in quarum parochiis habitant. ut infra eodem. c. 2. de con. dist. 1. si quis etiam extra. Consistit in decimis personalibus quæ ecclesie parochiali debentur. ut 16. q. 1. si quis laicus ecclesie. quicunque. de decimis. & c. statuimus infra titu. prox. ad apostolicæ. Consistit in oblationibus quæ
3 dandæ sunt sacerdoti parochiali. qui & pro populo orare debet. ut 10. questione 1. quæ sacerdotes sanctorum. Hanc consuetudinem de his oblationibus quæ
4 sit in manu sacerdotis uel altari ponuntur dixit Hug. quoddam necessarium sunt soluendæ. & nisi soluantur potest sacerdos parochialis excommunicare non soluentes.

ut de consecra. dist. 1. omnis christianus. 16. questione 1. statuimus 32. distinctione præter hæc 12. quæst. 2. duo. Alij autem intelligunt illud. c. omnis. de oblatione interiori. uel bonorum operum uel consilium est quod ibi dicitur. Alia uerò duo ca. superius allegata intelliguntur de oblationibus & donationibus tactis ecclesie inter uiuos uel causis mortis. quæ postquam factæ sunt necessariò sunt soluendæ. In hoc tamen concordant omnes. quod si sacerdos pauper est potest cogere parochianos ad offerendum per subtractionem diuini officij. Nam ut ait apostolus. Nemo cogitur suis stipendijs militare infra de simo. cum sit. At tamen contra 91. dist. 1. clericum uictum. Si tamen parochiani alicuius ecclesie consueuerint in certis festiuitatibus certa ferre. agere potest sacerdos per superiorem eos compelli ad obseruandam laudabilem consuetudinem. ut infra de simo. ad apostolicam. Ecclesia tamen aliquorum oblationes respuit in detestarietatem criminum ut puta notorie dissidentium. Item eorum qui opprimunt pauperes. ut 90. dist. 1. oblationes. Item raptorum. ut infra de rap. super eo. Item usurariorum. ut infra de usu. quia in omnibus. Item meretricis ut in deuter. non accipias mercedem prostibuli. Et 16. Non accipias mercedem meretricis. Itē immunizatem ecclesie uiolantis. ut 17. q. 4. miror. Item consistit ius parochiale in eo ut parochiani pœnitentiam à suo pœnitentia parochiali percipiant. nisi ab eo licentiam habeant ut ab alio recipere possint de pœ. dist. 6. placuit infra de pœ. & remi. omnis utriusque sexus. Item consistit in cœmeterio. & in his sacramentis conferendis. & officiis celebrandis suis parochianis quæ simpliciter competunt sacerdoti. ¶ Et est sciendum quod si parochianus transferat domiciliū suū ad aliam parochiam illi sacerdoti subiectus erit quo ad ius parochiale in cuius parochia habitat in omnibus præterquam in decimis prædialibus quæ illi ecclesie sunt soluendæ in cuius parochia
5 sit

sita sunt prædia. ut infra eod. significavit 16. quæst. 1. si quis laicus. In personis uero per translationem domicilij subtrahitur à iurisdictione illius, in cuius parochia erat ante translationem. ut

- 4 13. q. 2. §. quia ergo. Ibi tamen uidetur quis domicilium habere ubi manet. ut ff. ad municip. l. municipes, §. miles. Quædam tamen lex contrarium dicere uidetur. dicit enim quoddam senatores domicilium habeant in urbe, retinent in prouincij unde sunt oriundi. ut. ff. de sena. l. senatores. Sed illud uerum est quo ad honores non quoad onera. ut in prædicta. l. municipes. in prin. & de hac materia plenius dic. ut not. supra de foro compet. §. item sortitur. ¶ Fines parochiarum non præscribuntur. quod enim de finibus prouincialibus statutum est non præscribendis. ut 16. q. 3. quæcunque. & de episcopalibus intelligendum est. ut 16 q. 3. inter memoratos. locum habet & in finibus parochiarum. ut infra eo. ti. super eo. & ea quæ finibus eorum coherent eiufdem sunt naturæ cum finibus. ut ar. ff. de rei uen. l. quæ religiosis & ff. de contrah. empt. & uen. l. in modicum. Cætera de hac materia dicas ut notauimus supra de præscrip. §. item exigitur.

Summarium

- 1 Decima quid sit.
- 2 Decimarum quot species sint.
- 3 Decima animalium an inter prædiales uel personales numerare debeant.
Bovæ intelliguntur de eo fundo in quo laborant, non in quo morantur.
Arbor cuius soli esse censetur.
- 4 Decima personales cui danda.
- 5 Clerici an teneantur ad decimas.
Argumentum à contratio sensu est fortissimum.
- 6 Religiosi an ad decimas teneantur.
- 7 Leprosi an teneantur dare decimas.
- 8 Decima de quibus rebus dari debeant.
- 9 Decima an dari debeant deductis expensis.
Decima qualiter sint danda.
- 10 Decima an sint diuidenda.
- 11 Decima ex sit soluenda de illicitè acquisitis.

¶ numero 12.

- 12 Semen an sit deducendum in solutione decima.
- 13 Laici an possint sine peccato decimas percipere.
- 14 Laici an per privilegium Romane sedis possint percipere decimas, uel eximi à solutione ipsarum.
- 15 Clerici habentes sufficiens patrimonium an possint habere decimas.
- 16 Decimas si detinet laicus nec ecclesia potest ab eo reuocare, nunquid redimere possit sine periculo simonie.
Decima cum rebus temporalibus permixta non possunt.
- 17 Longa consuetudo an excuset decimas non soluentes.
- 18 Penitentia qua in ponenda sit non soluendi decimas ad penitentiam reuerso.
- 19 Decima omnes an debeantur de mandato Domini.
- 20 Decima an de omnibus fructibus dari debeant, si in eadem terra, eodem anno diuersa semina sparguntur.
- 21 Debus decimam si aerum frumenti indecimarum alienat, an ecclesia uendicare possit partem sibi debitam ab emptore.
- 22 Ecclesia an teneatur cedere actionem suam uenditori contra emptorem.
- 23 Mala que proueniunt ex subtractione decimarum.
- 24 Decimas dantes quadrupliciter remunerantur.
- 25 Primitia debentur de iure diuino.
- 26 Oblationes qua dicuntur & qualiter diuidenda sint.

DE DECIMIS PRIMITIIS & oblationibus. Rubr.

Dictum est supra dixi proximo tit. de parochijs & parochianis. Sed quia parochiani teneantur ad decimas primitia & oblationes. Ideo subsequenter ponitur hic rubr. de decimis primitijs & oblationibus. ¶ Videamus igitur de prima parte rubricæ, uidelicet de decimis & primò quid sit decima, quibus & a quibus, & qualiter danda sit, & qualiter

- qualiter diuidenda. *f. ¶* Decima est omnium iuste quæsiturum pars Deo debita. ut infra eod. ca. tua in secunda tua Deus enim qui dignatus est totum dare. decimam dignatur recipere. nō sibi sed clericis profuturam. ut 16. q. 1. decimæ. ¶ Decimarum duæ sunt species. *f. ¶* Quædam enim sunt personales quædam prædiales. Personales sunt quæ debentur ex his quæ proueniunt ex opera personali. Prædiales uero quæ debentur ex his quæ proueniunt ex fructibus prædiorum. Nec in hoc distinguo an prædicta sunt rustica uel urbana. ut infra eodem ca. ad apostolicæ & supra titu. proxi. c. ultimo. ¶ Sed dubitatur de decimis animalium *f. ¶* an inter prædiales uel personales debeant numerari. Et uidetur quod inter prædiales. Nā ibi decimæ soluntur animalium ubi ipsa pascuntur. ut 23. q. 1. §. 1. in uerbo qui pascit gregem & de lacte eius non edit. Item seruus pascendi pecora prædialis est. ut. ff. de serui. ru. pr. l. pecoris. & boues de eo fundo intel liguntur in quo laborant. non in quo morantur ut. ff. de fundo instrui. instru. quæ lega. l. cum quidam Sic & arbor illius soli censetur in quo uiuit & in quo radices habet non ex illo in quo uidetur existere & in quo truncus sustinetur ipius. ut. ff. de arb. ex. l. si plures. §. si radicebus. & facit ad hoc infra eo. c. commissum. Licet sit ar. cōtra alias. Nam is qui natus est ex mancipijs urbanis & missus in uillam nutriendus. inter urbana non inter rustica mancipia numeratur. ut. ff. de uer. signi. l. is qui natus. ¶ Dandæ *f. ¶* sunt decimæ personales clericis a quibus laici audiunt diuina. & recipiunt sacramenta. ut infra eo. c. ad apostolicæ. 16. q. 1. quæ. 13. q. 1. §. 1. prædiales uero debentur illis clericis in quorum parochijs prædia sunt constituta ut supra ti. proxi. c. ubi infra eo. quoniam 16. q. 1. si laicus. 23. q. 1. §. 1. Nec ob. his. infra eo. ad apostolicæ ubi circa hoc dubie respondetur. illa enim dubitationem non iuris perplexitas sed diuersarum consuetudinum inducit uarietas. ¶ Dandæ sunt *f. ¶* decime a laicis. ut 16. q. 7. decimas quas. Sed nunquid a clericis uel religiosis. Vi-

detur quod non ut infra eo. c. nouum genus. quamuis in ueteri testamento leuitæ darent sacerdotibus decimas ut infra eo. ca. 1. in prin. Sed uidetur quod & hodie clerici teneantur ut 16. q. 1. si quis laicus. Ad quod respondeo decre. illa loquitur in clericis coniugatis qui ab alijs non coniugatis accipiunt ministeriorū labores. ut in illa nouum genus. in fi. Vel locum habet in decimis patrimonialiū prædiorū. Item adhuc uidetur quod clerici teneantur sumpto ar. a contrario sensu ex illa de ere. 16. q. 1. decimas. Ibi enim dicitur quod clerici communiter uiuentes non tenentur. ergo a sensu contrario communiter non uiuentes tenentur. tale autem ar. fortissimum est. ut. ff. de offi. eius cui man. est iur. l. 1. 15. q. 3. ex eo. ff. de testi. l. ex eo. 25. dist. qualis 32. di. hospitium supra de his quæ fi. a præla. sine consensu ca. cū in apostolica in fi. Ad quod ego communiter uiuentes. subaudio maxime. nam & in alijs idem obtinet. ¶ *f. ¶* Quid de religiosis. Respondeo. Monachi alibi. templarij & hospitalarij Herosolimitani non tenentur dare decimas de possessionibus suis quas proprijs manibus uel sumptibus excolunt. Secus si eas tradunt alijs excolendas. ut infra eo. ex parte. in 1. Monachi uero nigri. canonici regulares & seculares tenentur dare decimas de omnibus possessionibus suis exceptis qualibus. ortis & nutrimentis animalium. ut probantur hæc infra eo. c. ex parte. in prima. & c. licet. & c. ad audientiam. Et hoc uerum est nisi aliqui ex his amplius essent priuilegiati a papa. ¶ Item quod dictum est a monachis albis templarijs & hospitalarijs intelligendum est de possessionibus quas habebant ante concilium generale. de illis autem possessionibus quæ gratis postea sunt collatæ uel quas emerunt pro noua sterijs de nouo fundandis. Nam aliter emere non liceret. & de quibus ante decimæ soluebantur solvere tenentur illis ecclesijs quibus solui soluebant priusquā possessiones peruenirent ad ipsos quamuis possessiones easdem proprijs manibus uel sumptibus excolant. ut infra eodem cap. nuper

nuper abbates. Scripsit autem Ray. in summa sua quod tunc demum monachi nigri decimas soluere debent cum populum non habent. nam si habeant tunc recipient. tam personales quam prædiales ut infra eo. c. dilecti. & c. suggestum. Sed non bene excipit. quia & si populum habeant. & ab eo decimas de iure percipere debeant personales & prædiales de prædiis infra limites eorum parochiæ constitutis & nihilominus soluent decimas ecclesijs secularibus in quorum parochijs habent prædia sicut superius dictum est. nisi possint privilegio vel legitima præscriptione defendi. ut supra de præscri. veniens infra eo. c. a nobis. Cessat autem privilegium tam nigrorum quam aliorum si enormem læsionem inducat ut infra eod. cap. suggestum infra de uer. signi. quid per nouale. Cessat per pactionem seu per transactionem ut infra eodem ex multiplici. Cessat cum per solutionem renunciant privilegio. ut infra de privilegijs. si de terra supra de consti. cum accessissent. Cessat aliorum templariorum. & hospitaliorum immunitas in prædijs alienis conductis. ut infra eo. dilecti. Cessat in suis alijs locatis ut infra eodem cap. licet. Item leprosi tenentur dare decimas præterquam de ortis & nutrimentis animalium ut infra de eccle. xdi. cum dicat apostolus. Dandæ sunt decimæ de omnibus fructibus terrarum. pontis arborum. herbis ortorum. de apibus. nutrimentis animalium. lana. lacte. feno. lignis. piscationibus. uenationibus. fictis pensionibus. molendinis. furnis. balneis fullonicis. argentarijs. metallarijs. lapidinis de negocijs artificijs & de omnibus bonis ut infra eodem cap. nuncios ex parte. non est in potestate & cap. pastoralis 16. quæstio. 1. decimæ sunt tributa. & quæstio. 7. quicumque omnes decimæ & etiam de tempore. ut de conse. distin. 5. quadragesima. Dandæ sunt decimæ prædiales non deductis expensis. censu. tributo. seu partiarj foratione. ut infra eod. cum homines. & cap. tua nobis. Nam dandæ sunt statim antequam separatio fiat. Cæterum si pri-

ma separatio facta fuerit. tunc sicut rusticus decimare tenetur quod apud ipsum remanet. sic & dominus quidem quod ad ipsum peruenit. ut infra eodem tua nobis. & cap. cum non sint in homine. In personalibus autem quæ. ex negociatione. vel artificio. proueniant distinguitur. an surgant. ex pecunia decimata vel non. In primo casu deducuntur expensæ. in secundo non. ut infra eod. pastoralis. Personales dandæ sunt in fine anni. inter est enim ecclesijs simul recipere totum in fine anni potius quam primitias singulariter de quolibet quæstu. ar. ad hoc. ff. fa. erciscun. l. plane. supra de pigno. ex literis. C. quomodo & quando quarta pars debetur. l. 2. in prin. li. 10. De animalibus uero meliora nec deteriora sed mediocria pro decima solui dicunt. ut. 10. q. 2. hoc ius potestum est. & ff. est xdi. l. di. si quis uenditor. §. ulti. Deteriora autem dari non dicunt. nam indignum est dare Deo quod designatur homo. ut. 49. di. cap. ulii. 16. q. 7. omnes decimæ. Et est notandum quod quicumque tenetur ad decimas per censuram ecclesiasticam compelli potest ad solutionem. ut infra eod. cap. tua nobis. & c. cum non sit in homine. ¶ Dividendæ sunt decimæ diuisione canonica quæ habetur. 12. quæstio. 2. Sed quia illa in paucis ecclesijs obseruatur standum est in hoc consuetudini loci ut supra de sepul. certificari. Quæritur ¶ andecimæ dari debeant de iniuste quæstis. puta ex malicia iniusta. uenatione prohibita. furto. rapina. simonia. usura. meretricio. hiltionatu item de his quæ per concussionem extorquentur. Et de his quæ dantur iudici. vel testi corruptionis causa. ¶ Et uidetur quod non ut infra eodem cap. ex transmissa 1. quæstio. 1. non est putanda. Sed contra dandæ sunt decimæ de omnibus fructibus. Solutio decimæ aliarum prædiales. aliarum personales. ¶ In prædialibus planum est. quia quicumque possidente prædia clandestino vel uolento. iudeo. hæretico seu pagano decima dari debetur. ¶ Et est ratio quia non

nō intuitu personæ sed gratia prædij. prædialis decima datur. Et idem in tributo contingit. ut. ff. de pactis. l. inter debitore C. sine cen. vel reli. l. 1. delictum autem in talibus privilegium non indiget. ut 16. q. 1. legi. nec poena habet immunitatem. q. 1. de minoribus. l. Papinianus exuli re
 11 uerso. † In personalibus uerò distinguo. aut trāsferatur dominium ut in his quæ acquiruntur ex meretricio uel histrionatu. Et tūc decima dari debet. Meretrix enim turpiter facit, quia meretrix. non turpiter accipit cum sit meretrix. ut. ff. de condi. ob. tur. ca. l. item si. §. quoties. Sed ecclesia recipere non debet. ne per hoc uideatur crimina approbare. sicut plerumque in detestationem criminum ecclesia respuit a liquorum oblationes. ut no. supra tit. proxi. §. 2. Aut non transferatur ut in furto & rapina & praeda. Et tunc nec dari potest decima, nec recipi debet. Prædam uero ex iniusto bello. ut 13. q. 1. militare supra de iureiur. sicut. Secus si ex iusto. ut 13. q. 5. dicat. Et idem est in his quæ turpiter queruntur. & dominium transferatur. sed comperit repetitio ut in his quæ ex usura. simonia. ex concussionem uel correptionem queruntur. quamuis magister Raym. scripsit in summa sua in e. ti. quoddam non transferatur dominium in usuris. Quod non admitto cum usura à uolente & ex conuen-
 11 tione soluatur. † Sed queritur an semel sit deducendum. Videtur qd sic. Nam primum semel dominus ministravit & illius usum fructum agricolæ constituit. unde saluum de fructu debet esse semen ad instar pecuniæ in usum fructum datæ. ut. ff. de usu fructu. re. quæ usu. cons. l. 2. supra de pigno. c. ultimo. & ad instar gregis in usum fructum concessi. ut. ff. de usu fructu. l. uetus fuit. & sicut in negotiatione deducitur capitale decimatum ut infra eo. c. pastoralis. sic uidetur quoddam deducendum sit semen decimatum. Sed cōtra infra eodem c. tua nobis in principi. & c. non est in potestate. Solutio. puto semen non debere deduci. Et ad superiora respondeo. Primum semen non fuit a domine in usum fructum datum. Item non obstat quoddam opponitur de ne-

gotiatione in qua solum lucrum decimatum decimatur. at in satis decimatur quicquid nascitur. Dominus enim qui totum largitur. decimam recipere dignatur. ut. 16. q. 1. decimæ. Est & alia ratio. quia semen mortificatur & ideo non deducitur. sed pecunia i merce data salua manet. Itē decima prædialis est tributum, ut in decere. tua nobis & 16. q. 1. decimæ sunt tributa egentium animarum. Sicut ergo tributum soluitur nulla facta deductione, sic & decima. ut in eadem decreta. tua nobis.
 13 † Item queritur † an laici sine peccato decimas percipere possint. Et uidetur quoddam non Dominus enim præcipit in Leuitico eas dari leuitis ut sit cibus in domo domini. ut 16. q. 1. reuertimini. Et iura prohibēt laicis percipere decimas uel detinere infra eod. ca. prohibemus. Ad hoc & ca. quoniam supra de præscrip. causam supra de his quæ si. à præla. sine cum ca. cum in apostolica in fi. 16. q. 1. quoniam. et. q. 7. decimas. 10. q. 1. quia sacerdos et. p. hanc consuetudinem. et facit ad hoc supra de arbi. peruenit. Contra hæc iura consuetudo generalis obstat uidetur. Solutio ad tempus ut stipedium non ut titulus. nec in perpetuum. nec trāsitoria ad hæredes de cima laico dari potest. sicut et aliud beneficium in stipedium nō in titulū datur eidem. ut 32. dist. nct. si quis uero. et 12. q. 2. quia tua sanctitas. dominio ac possessione penes ecclesiam remanēte. quia laicus decimam possidere non potest ut supra de præscrip. causam. Iura uero superiora inducta sic intelligo. laicus decimam retinere non potest seu possidere. uerum est pro suo. quasi habeat ius in re. Item in perpetuum et trāsitoriam ad hæredes sed ad tempus in elemosynam uel aliqua iusta causa nomine et iure ecclesiæ percipere potest. † Sed his omnibus obstat uidetur infra eo. c. tua. in prima tua. quæ dicit quoddam decimatione antiqua laico in feudū concessa decima noualium usurpari non debet. Sed illam intelligo sicut et alia. supra de his quæ si. à præla. sine consensu e. cum in apostolica. scilicet in decima male in feudū concessa. et quia illicita et inu-
 ualida

valida erat con.ideo tanquam reprobā & odiosa restringitur ut eam decima nouallium non sequatur. alias autem cui conceditur decimas, de laboribus & de nouallibus concessa uidetur ut infra eod. cap.

14 ex parte. ¶ Item queritur an per t priuilegium Romanæ sedis possit laicus percipere decimas, uel eximi a solutione ipsarum. Et puto quod sic siue in perpetuum siue ad tempus priuilegium sit indultum, nam alias papa ius spirituale laico concedit, ut infra de iurepa. nobis. 63. dist. Adrianus & c. in synodo. Sed in hoc casu concessionem ueteris decimæ decima nouallium non sequetur, quia in talibus odiosis restringenda est licentia potius quā laxanda ut infra eo. tua. in prima tua.

15 ¶ Item quid de clericis habentibus sufficiens patrimonium qui decimas percipiunt. Respondeo si ecclesiis non seruiunt quarum contemplatione percipiunt, & ad hoc recipiunt ut in malos usus conuertant & sua seruent. sacrilegium profecto committunt ut 1. q. 2. clericos 16. q. 1. quoniam in fin. tunc enim sine peccato unde pauperes uicturi sunt non accipiunt, ut 1. q. 1. pastor. Tunc locum habet quod Augu. dicit. Panis egentium uita pauperis est. qui defraudat illum homo sanguinis est. ut 1. q. 5. immolans. Et quod dicit Ambrosi. Esurientium panis est quem tu detines nudorum indumentum est quod recludis ut 47. dist. sicut hij. Ceterum si deseruiunt ecclesiæ debentur eis decimæ & stipendia ecclesiastica quamuis habeant sufficientia bona paterna uel materna uel aliunde iuste quæsitæ. ut 1. q. 1. illi autem 12. q. 1. claritatem. l. de re. iuris. l. secundum naturam. Quod uerum est nisi ad suorum patrimoniorum titulos sine promoci. quod fieri potest, ut supra de præben. episcopus & c. tuis. ¶ Item queritur si laicus detinet decimas nec ecclesia potest ab eo recuperare nunquid redimere potest sine periculo simoniæ. Videtur quod non. Sicut enim spiritualia non possunt enim, sic nec redimi, ut infra de simo. querelam. & expressius ad hoc 16. q. 7. decimas quas populus 1. q. 3. altare,

Item decimæ cum rebus temporalibus permutari non possunt, ut supra de re. permu. exhibita, quia spiritualia cum temporalibus non permittantur, ut supra de re. permu. ad quæstiones. Puto tamen posse redimi si hoc fiat auctoritate episcopi, nam in talibus auctoritas superioris uitium abolet supra de præben. nisi supra de re. permu. quæsitum, si de his qui no. infra. l. fuiti. §. qui iussu. Posset etiam ecclesia suas decimas à laico male detentis recipere in pignore nec computare fructus in sortem ut supra de feu. c. 1. & infra de usuris. c. 1. & c. conquestus. Suas ideo dixi, quia alienas in pignore recipere non posset, ut infra eod. c. ultri. ¶ Item nunquid
17 longa consuetudo excusat non soluentes? Respondeo non, cum enim ex mandato domini decimæ sunt soluendæ. ut 16. q. 1. reuertimini. non dare pactum est, imò minus dare uel tardius dare. ut 16. q. 1. decimæ, & propterea consuetudo non excusat, & si in tota provincia obseruaretur ut 32. q. 7. flagicia. in talibus diuturnitas non minuit pactum sed auget, ut infra de simo. non satis. nec crimen leuigat qui diu resistit. ut 24. q. 1. schisma. ¶ Sed his obstar uidetur infra eod. titu. in aliquibus, quæ dicit illæ quippe decimæ necessariæ sunt soluendæ quæ debentur ex lege diuina, uel loci consuetudine approbata. Ad quod respondeo, illud intelligo de consuetudine approbata per Papam, alias non excusaret quantumcunque longa consuetudine, quæ sine mortali peccato seruari non posset ut supra de consuetu. ca. ultri. Vel illa consuetudo attenditur circa minutas decimas, quamuis & illæ sint soluendæ iuris rigore, ut infra eod. ex multiplici. & c. cum in tua. Vel illa consuetudo locum habet in decimis prædialibus, cum prædia sita sunt in una parochia, & domini prædiorum sunt in alia constituit, ut infra eodem. cap. cum sint homin. a. &
18 c. da apostolice. ¶ Item quid si is qui longo tempore non soluit decimas uel minus soluit, ueniat ad penitentiam. Respondeo, imponatur ei quod minus plene dedit modo emendet ut 16. q. 6. quicunque.

prouiso enim ut ei remaneat unde uiuere possit quoniā quiddam habet clerici pauperū est ut. 16. q. 1. quoniā quiddam. Et res clericorum pauperū sunt. ut. 23. quæstio. 7. quod autem. nam & secundum leges à quibusdam debitoribus exigitur. prouiso tamen ne egeant. ut. ff. de re iudi. sunt quæ in id. & legibus sequentibus. & ff. de reg. iur. l. in condemnatione. imponetur etiam ei ut in totum satisfaciatur hac fortunam ducenit pinguiorem. ut supra de solu. Odoardus. & ff. de cessio bono. l. 4. ¶ Itē

19 ¶ quæritur nunquid omnes decimæ debeantur de mandato domini. Dicunt theologi quod prædiales tantum non personales. ut patet per textum Leuitici personales autem ex constitutione ecclesiæ. Et si hoc uerum est satis dici possit. saluam tamen iudicio meliori ut in cessatione solutionis personalium decimarum excusare possit consuetudo contraria talis quæ ius obrogat posituum. ut no. supra de consuetudi. ¶ Item excusare posset fortē pactio transactio seu remissio. Item in talibus fortē decimis locum habet decre. illa infra eod. c. in aliquibus. §. ille. Quippe decimæ necessarij sunt soluendæ quæ debentur ex lege diuina ut prædiales. uel loci consuetudine approbatæ ut personales. licet & alijs modis intellexerim decre. illam supra eodem. §. 2. Hoc ideo dixi quia in paucis locis soluuntur decimæ personales. ¶

20 ¶ Item quid si in eadem terra eodem anno diuersa semina spargantur. nunquid de omnibus fructibus decimæ dari debent. Sic. ut infra eodem. ca. ex parte. non enim ecclesia diuerso iure censeri debet. ut in quibusdam fructibus sit decimata. & in quibusdam non. ut infra eodem. c. cum in tua. & simile 12. qu. 2. cognouimus infra de priuilegiis. & ff. de usufructu. cum qui quamuis contrarium. ar. sit. ff. de peculio. l. huic. §. 1. ubi dicitur quod peculium duplici iure censetur. ¶

21 ¶ Item quid si is qui tenetur ad decimam acerum frumenti indecimarum alienare. nunquid ecclesijs potest uendere partem sibi debitam ab emptore? Respondeo sic. quoniā transiit ad eum acerum cum onere deci-

marum. ut infra eodem. c. cum non sit. & si ab eo exegerit non patet à uenditore hoc enim non patitur bona fides. ut bis idem exigitur. ut. ff. de reg. iur. l. bona fides. & ablit ut ecclesia petat aliquid cum augmento. ut 12. q. 2. fraternitas. Sed si egerit & non exegerit quia emptor inuentus est non soluendo. nunquid redire potest ecclesia contra uenditorem. Sic. ut

22 ¶ C. si. uel cu l. ultima. ¶ Sed nunquid ecclesia teneatur cedere actionem suam uenditori soluenti contra emptorem? Respondeo non. quia enim fronte hoc petet qui ex sua nequitia condemnatur. ut. ff. de administratio. tuto. l. si plures. ff. de in. & ra. di. l. 1. §. nunc tractemus. Et idem dico emptore malæ fidei fecus autem si eme

23 ¶ rit bona fide. ¶ Item in summa prænotandum est quod ex subtractione decimarum hæc mala proueniunt quatuor. Primum scilicet præuicatio diuini mandati. Secundum quia cum olim homines solventes decimas bonis omnibus abundarent. ut 16. q. 7. maiores. nunc quia decimam non soluunt ad decimam conuertuntur. 16. q. 1. decimæ. Tertium quia dominus nos in crepat locustæ nec plagas amouit. ut 16. q. 1. reuertimini. Quartum quia quod non accipit tempus hoc tollit fiscus ut in prædicto. c. maiores. ¶ Decimas uero dantes

24 ¶ qua dupliciter remunerantur. Prima remuneratione est abundantia fructuum. Secunda corporum sanitas. Tertia indulgentia peccatorum. Quarta præmium æternum. ut probantur hæc. 16. q. 1. decimæ. ¶ Nunc uideamus de secunda parte rub. f.

25 ¶ de primitiis. ¶ Et sciendum quod primitiæ sunt ex præcepto domini dicentis in exodo. Decimas & primitias non tardabis domino offerre. Et alibi. Primitias frugum terræ tuæ deferres in domum domini dei tui. Item ex constitutione canonica. ut. 16. q. 1. reuertimini. 32. dist. præter hoc Quæritur autem primitiarum libris Moy si non inuenitur expressa. Dicit. n. Hiero. maiorū traditione inductū esse qui plurimum dabant quadragesimam partē dabant qui autē minimū sexagesimā. & sic 40. & 60. licebat offerri pro uoluntate soluentis.

ut infra

ut infra eodem ca. 1. Et hæc uerum est in aridis & liquidis i pecudibus uero primogenitum datur. Sed Hug. putant hoc esse durum dixit quod de decetis dandum est unum. Et si quis tot capita nō habeat proportionabiliter dabitur æstimatio. Lau. & Io. dixerūt centesimum esse dandum. Melius autem uidetur ut stet circa hoc consuetudini. ut ar. supra ti. 2. e. certificari. uel recuratur ad consuetudinem uicinarū ecclesiasticarum. ut supra de cōsue. cum olim. Ita ut ex multis mediocritas obseruetur ar. 10. q. 2. hoc ius uel quod minimum est detur ut infra de censibus ex parte. & ff. de leg. 3. l. minimis. ¶ Oblationes ¶ uero dicuntur quæcunque de proprijs & licitis rebus ecclesiæ à fidelibus offeruntur infra de uer. sig. ca. Et sunt diuidendæ oblationes et primitiæ sicut et decimæ. ut 12. quæstio 2. quatuor 10. quæ. 1. antiquis. 12. quæst. 2. concessio.

Summarium

- 1 Regulares qui dicantur.
- 2 Religiosi qui sūt.
- 3 Regulariter profiteri debent.
- 4 Professio quid sit.
- 5 Tempora probationum.
- 6 Causa propter quas egressi pueri excusantur.
- 7 Filii oblati a parentibus religioni an exire possit.
- 8 Anni discretionis qui dicantur.
- 9 Filium infra annum discretionis per se ingredientem religionem reuocat pater. reuocat tutor.
- 10 Annus probationis à quo tempore currat.
- 11 Monachalem habitum per annum gestat. compellitur monasterio propter.
- 12 Egressus a religione a qua egredi de iure compellitur. qui alium laxiorem compellitur ingredi. an possit post egressum assumpti & ante ingressum assumenda coherere matrimonio.
- 13 Habitus probationis qualis esse debeat. Habitus non facit monachum.
- 14 Professionis presumptio quando oritur.
- 15 Votum quot modis solemnizetur.
- 16 Episcopus si uult ad religionem transire non

sufficit licentia posita. sed requisita & obtempra.

DE REGVLARIBVS.

Rubrica.

TRaſtauiſmus ſupra de clericis & rebus eorum. nunc dicamus de regularibus & his quæ pertinent ad regulares. ¶ Videamus igitur quid dicuntur regulares, qui religioſi. qui profiteri debeant regulares, & quibus uerbis, & in cuius manibus, quāto tempore nouicij ſunt probandi. in qua ætate religionem ingrediēs obligetur & ex quibus cauſis nō profeſſus pro profeſſio habeatur ¶ Regulares ¶ ſunt qui ad uiuendū regulariter ſe aſtringunt. ſiue ſint monachi: ſiue canonici regulares qui & ſi a ſanctorum monachorum conſortio non computentur ſeiuñcti. regulæ. tamen inferuiunt laxiori. ut infra de ſtatu regula. quod Dei timorem. In multis autem eorum conditio concordat. ut infra ne clerici uel monachi. ex parte. 10. qu. 3. præſens infra ne cle. uel mona. ſuper ſpecula. Et conuerſi profeſſi. ut 17. q. 1. ut lex. Secus eſt in conuerſis non profeſſis qui ſe & ſua non dedicant Deo. ut infra de priuilegijs cum & plantare. §. de confratribus. & ca. ut priuilegia. ¶ Religioſi ¶ autem largo modo dicuntur qui in proprijs domibus religioſe uiuunt, quamuis non profeſſi. ut 3. q. 5. quod Deo patri. ¶ ¶ Tria profiteri debet regularis obediētiā, caſtitanis cuſtodiam. abdicationem proprietatis. hæc enim ſunt ſubſtantialia uitæ regularis. nam cum regularis hominem Dei uice ſupra caput ſuum conſtituit 19. q. 3. ſtatuiſmus. renūciat propriæ uoluntati ut 12. quæſtione. 1. non dicatis. ſimiliter cū quis religionem ingreditur ſe & ſua dedicat Deo ut C. de epifco. & clericis in autem. ingreſſi. 19. quæſtione 3. quia ingredientibus. ſi qua mulier. & ca. tunc autem: & ideo poſt ingreſſum poteſtatem in corpore & in rebus amittit. In his autem ſubſtantialibus. diſpenſari non poteſt. ut infra de ſtatu regu. cum ad monaſterium. in ſi. ¶ Profeſſio autem ¶ ¶ Pp 2 nihil

- nihil aliud est quam solemnis religionis promissio in qua promissione hæc tria conueniunt quæ prædixi. Fit promissio in manu prælati ut infra eodem. c. porrectus. & c. ad apostolicam. Fit & in manu priuati. 1. 1. q. 1. uidua infra qui clerici uel ueniens. & c. infinuante. ¶ Probationis tempora sunt diuersa. ¶ nam clericus notus probatur & probatur per annum. ut 17. quæstione 2. Confalsus clericus ignotus & laicus notus per biennium. ut 19. q. 3. monasterium. laicus ignotus per triennium. ut 17. q. 2. si quis incognitus. 5. distict. legem. Hodie autem hæc diuersitas temporum reducitur ad annum. ut infra eodem titulo ad apostolicam. postulasti. & c. ex parte. ¶ De ætate ingredientium religionem hoc seruandum est ut si post 14. annum qui intrauerit religionem. exire non possit. Nec obstat infra eodem. c. ad nostram. ¶ Inique enim causæ considerantur in illa propter quas egressi pueri excusantur. Prima quia impetuose & sine deliberatione intrauit. ideo ingressus non fuerit obligatorius apud deum. qui animum considerat & non opus. cor interrogat & non manum. ut 14. quæstione 3. si quis inuenit. 1. 5. quæstione 6. c. 1. Licet sit arguenda 17. quæstione 4. sunt qui opes. Secunda quia intellectus. Tertia quia sine probatione habitum suscepit. Quarta quia prope pueritiam intrauit. Quinta quia infans triduum exiit. Si uero minor quatuordecim annis intrauerit. poterit egredi cum uenerit ad 15. annum. ut 20. quæstione 1. illud Hug. autem dicebat discretum ingredientem religionem obligari etiam ante 14. annum quia sicut ante annos illos potest quis obligari diabolo. ita & deo ut infra de delictis puerorum. ¶ Sed quid si filius à parentibus sit obligatus? Respondetur si fuerit in annis discretionis & non contradicat. exire non potest. ut infra eodem. c. cum uirum. Si ante annos illos adhuc exire non potest. ut infra eo. tit. significatum. Sed ueniens ad 16. annum inquireretur. & tunc si ratum habet quod factum est non exibat. ut in prædictis decreta. Si autem dissentiat potest exire.
- ut 20. quæstione 2. illud. & infra eodem. c. cum finis. Nec obstat. his 20. q. 2. monachum. ubi dicitur monachum autem paternam oblationem aut propria facit deuotio. Nam illud sic intelligo. Monachum facit paternam oblationem occasionaliter ut cum filius paternæ oblationis ex debito honestatis uon necessitatis obtemperans cum potest contradicere non reclamatur. uel paternam oblationem facit monachum ut cum filius habens discretionis annos oblatum à parentibus non contradicit tunc uere facit monachum. secus si contradicat. ut 20. quæstione 3. præsens. Vel tertio modo paternam oblationem facit monachum. ut si filius infra discretionis annos oblatum fuerit. ante discretam ætatem exire non possit ut superius dictum est. & secundum hoc intelligenda sunt omnia capitula 20. quæstione prima usque ad 5. cum ergo.
- 8 ¶ Anni uero discretionis sunt anni ad uotum emittendum. & matrimonium contrahendum qui sunt. 1. in muliere. & 14. in masculo ut 20. quæstione 1. c. 14. & 2. quæstione 2. capitulo 1. & 2. Illa enim ætas soluit ius patriæ potestatis per ingressum religionis. ¶ Filium autem infra annos discretionis per se ingredientem reuocat pater. reuocatur ut. 20. quæstione 2. si puella usque ad annum. ut infra eodem titulo si quis ante. ut in prædicto capitulo si puella. Quod intelligi uerum esse nisi monasterium sit ualde remotum ut per tantum temporis ad illud peruenire non possit. quia tunc maius indulgetur tempus arg. 12. q. 2. si quis incognitus.
- 10 ¶ Sed queritur à quo tempore currant anni iste. Videtur quod à tpe sciencie. ut ar. 2. q. 7. biduum. uel à tpe amonitionis. ut ar. supra de cõfess. præb. quoniam diuersitate. Vel dicemus illud tempus esse continuum ita ut cedat ignorantia. ut ff. de his qui non infans. l. genero. Credo quod anni iste incipiat cedere à tempore sciencie. ar. 17. q. 2. si quis incognitus. ¶ Non potestellus compellitur proficere qui monasterium ingrediens per annum gestauit habitum monachalem. ut infra eo. c. ex parte. Item ingressus religionem non profectus ad

sus ad priorem statum redire non potest
 si tempore ingressus euidenter in eo signa
 appareant quod absolute uoluerit uitam
 mutare. ut infra eod. c. statum. Intelligo
 autem hæc signa apparere si is qui in-
 greditur testamentū facit & transfert om-
 nia bona sua in hæredes & legatarios uel
 distribuit omnia bona sua ecclesijs & pau-
 peribus erogauit omnia bona sua. Item si
 in monasterio distinctus sit habitus noti-
 ciorum ab habitu professorum. & Ingre-
 diens hoc sciens assumpsit habitum pro-
 fessorum. similiter ad priorem statum re-
 dire non potest. ut in prædicta decre. sta-
 tuimus. Additur & quartus casus. scilicet
 qui ingreditur proponit absolute uitam
 mutare & si de hoc non appareant eiden-
 tia signa. ut infra eod. consulti sumus. Vel
 posset suppleri in eo quod d. signis addi-
 tur in decre. statuimus. ¶ Sed quæritur
 quid si ingressus qui egredi de iure compe-
 tit religionem assumptam sed reingredi
 compellitur laxiorem nunquid si post e-
 gressum assumptæ & ante regressum assu-
 mende contrahat matrimonium teneat?
 Et uidetur quod sic. na. habitus solus quibus
 assumptus non solennizatur uotum. ut in-
 fra eod. c. correctum. & simplex uotum
 non dirimit matrimonium. ut infra qui
 cle. uel uo. consulti. & c. rursus. 27. di. c.
 1. & 2. 5. hinc distinguendum est. Puto ta-
 men contrarium quod si habitus solus nō
 solennizat quantum religionem assump-
 tam solennizat tamen in genere quan-
 tum ad religionem quam generaliter con-
 fecit intendens absolute uitam mutare
 cum habitum assumpsit. Et si obijciatur
 monachus. cuius ergo monasterij. Respon-
 deo hæc obiectio non procedit. Nam po-
 test quis esse professus in propria domo.
 potest quis esse etiam monachus nullius
 tamē monasterij. ut 23. q. 5. quod deo. 27. q.
 1. de uiduis & c. de episc. & cle. raproba-
 13 res. 9. Quæritur in quo habitu debeat
 quis probari & probare. Et uidetur quod
 in seculari. ut infra eod. ti. super eo. 13. di. le-
 gem. 54. di. multos. & arg. 17. q. 2. si quis
 incognitus. Lau. dixit quod in monacha-
 li habitu est probandus. ar. in prædicta de

ere. super eo. & 19. q. 3. in monasterijs. a-
 lias non posset probare autentiam re-
 gulæ monachalis. cum magna pars austeri-
 tatis in habitu consistat. Solutio in hu-
 iusmodi puto standum consuetudini &
 statutis monasteriorum magisquam iu-
 ri scripto. Sed secundum iura moderna
 habitus probationis religiosos esse de-
 bet. Vnde in quibusdam locis distinguitur
 habitus nouiciorum ab habitu professorū
 uterque tamen est religiosus sed si non di-
 stinguitur nihilominus ad aliquam differ-
 rentiam denotandum benedicendæ sunt
 uestes professorum ut. infra eo. tit. statu-
 mus in fi. Sed obijciatur habitus non facit
 monachum. ut. infra eo. c. porrectum su-
 pra de transce. extramissa infra qui cle.
 uel uo. consulti infra eod. ut clerici. Quæ-
 dam tamen iura uel euidentur quod habitus
 faciat monachum. ut infra eodem ti-
 tul. uidua. 27. dist. quod interrogasti. Ad
 hoc dico. quod est professio uera & ex-
 pressa. præsumpta & occulta. Vera est &
 expressa quæ sit uerbis. ut 20. quæstio. 1. 1.
 uidua. infra titulo proximo dudum. Præ-
 sumpta & occulta. ut infra eodem statu-
 tus. Priora igitur iura sic determinanda
 sunt habitus non facit monachum profes-
 sione uera & expressa. Posteriora uero
 quæ dicunt quod habitus facit monachū.
 sic intelligenda sunt uerum est professione
 præsumpta. Oritur autem professio-
 nis præsumptio ex nimia mora in mona-
 sterio. uel ex mora per annum uel per cui-
 dentiam signa. uel per assumptionem ha-
 bitus professorum. ut 27. quæstio. 1. uidua in
 fra eod. tit. uidua. 27. dist. quod interro-
 gasti infra eod. c. ex parte. & c. statuimus.
 ¶ Sed quæritur quot modis solenniza-
 tur uotum. Et certe tribus. Per professio-
 nem ueram & expressam. præsumptam &
 occultam ut superius dictum est. Item per
 ordinis susceptionem solennizatur uoti
 continentie. ut 28. di. diaconi. & 34. di.
 cum in prætorio. Item & per habitus sus-
 ceptionem. ut infra tit. proximo ex parte in-
 fra qui cle. uel uoti in uinante. 27. q. 1. c.
 1. Sed in hoc ultimo membro illa ob-
 uia uidentur quæ superius allegauimus &
 quæ dicunt

que dicunt quod habitus non facit monachum. Ad quæ responderi potest. iura illa locum habent cum habitum non præcedit uotum, secus si uotum præcedat & habitus subsequatur. ut dictum est. ¶ In summa notandum est quod licitum est religiosis ad arctiorem uitam per religionem se transferre. petita à prælatis licentia quamvis non obteata. ut infra eo. c. licet quibusdā. Et si nec eēt petita transeat quis ad maiorem religionem uidetur quod ualeat transire. ut infra eo. c. sane. Quidam tamen dicunt illam de permissione loqui ex eo quod dicitur permittas. Vbi autem episcopus uult ad religionem transire non sufficit licentia petita sed requisita & obteata. ut in decre. licet & hoc siue sit consecratus siue non ut supra de translat. præla. inter corporalia. Et est ratio nimia utilitas quæ provenit potest ex officio pastorali. ut supra de renunc. nisi cum prima. §. ult. ¶ Si eo modo militetur quod noster iubet imperator. ut 40. di. ante omnia. Item cum quis leuitatis causa transeat ad maiorem. non sufficit licentia petita ut 19. q. 3. statumimus. ¶ De fugitiuis autem requirendis excommunicandis uel retrudendis seruatur quod legitur infra eod. tit. ne religio.

Summarium

- 1 Coniugum alter an ante consummatum matrimonium altero imito possit ad religionem transire.
- 2 Monasterium intrare an possit alter coniugum post copulam carnalem altero inuito.
- 3 Matrimonium contractū per reuocatum à religione. post mortem reuocantis an ualeat.
- 4 Alter coniugum qui altero absente & igno. rante religione intrauit et in ea professus fuit reuocatus. an mortuo reuocatore. teneatur resumere religionem dimissam.
- 5 Coniugatus qui consensu uxorē ingressus est monasterium. & postea ad uxorem rediit. an mortua uxorē reintrodire teneatur.
- 6 Uxor illius qui ea iuncta et ignorante religio. nem intrauit. an similiter eo inuito monasterium intrare possit.
- 7 Uxor adulteri an eo inuito possit intrare re-

ligionem.

- 8 Adulter an possit intrare religionem innocen. te imito.
- 9 Coniugum uini simpliciter cōsistere an sufficiat. ut alter ad religionē transeat. uel necesse sit remanere in seculo & ut am mutare.

DE CONVERSIONE CONIUGATORUM. Rubrica.

Superius dictum est in genere de transi. euntibus ad religionem, hic autem tractatur in specie de transi. coniu. gatorum. ¶ Videndum est igitur quando alter coniugum altero inuito possit religionem intrare. ut infra eo. titu. c. 2. uel sacros ordines promoueri. Item an sufficiat alterum ex coniugibus simpliciter cōsistere. ut alter ad religionem transeat. uel oporteat illum qui remanet uitam mutare. & quid iuris sit si alter transeat altero inuito. ¶ Est igitur sciendum. ¶ quod ante consummatum matrimonium potest alter coniugum altero inuito ad religionem transire infra c. 2. & c. ex publico. ita ut infra duorum mensium spacium alterum faciat. uel religionem abumiat. uel ad coniugem reuertatur. Sane quod do. minus in euangelio dicit. non licere uiro nisi ob causam fornicationis uxorem suam dimittere. intelligendum est secundum interpretationē sacri eloqui de his quorum est matrimonium carnali copula consummatum. ut in c. 2. ex publico. in fine Sed si alter illorum uel & inuito altero in domo propria remanere quasi propositum castitatis in seculo seruaturus nihilominus consummandum est matrimonium iam contractum. nisi uiro se altererit ad obseruantiam regularem. in quo casu compelli potest ut relicto seculo religionis propositum exequatur. ut infra eod. c. ex parte. in fine. ¶ Post consummatum autem matrimonium non licet alteri coniugum altero in seculo remanente religionem assumere. & si is quæ remanet hoc perimitat nisi esset senex & de incōuētia nō suspectus infra c. 2. prædictus. & c. uxoratus tunc enim sufficit si is qui remanet cōiugē tiam promittat. ut ibidē quā perpetuo obseruabit etiā altero in religione defuncto & inter-

& tantum ut si post mortē ingreſſiſ qui remāſit & cōtinētiā promiſi cōtrahat in matrimonium. non teneat: & hoc ad ſimilitudinem coniugis illius quæ permittente uxore & continentiam permittēte ordinatur ut 3. di. ſeriatim & 28. diſt. quia ſunt culpæ. nam uotum uxoris quod intelligo ſimpliciter fieri in promiſſione. continēt ſolennizatur in ordinatione uel profeſſione mariti. uir enim & uxor ſibi communicant aſtiones. ut 30. q. 4. ſi quis uiuis.

¶ Si uero alter coniugum ingreditur religionem altero inuito. non ualet ingreſſus. & is qui remanſerit poterit reuocare ingreſſum reuocatus autem uiuo reuocante nō exigit debitum. ſed reddit exaſtus. potuit enim permittere id quod in ipſius erat poteſtate ſcilicet non exigere. Non redditur autem nō potuit promittere. quoniam hoc non erat in eius ſed in mulieris poteſtate. Vnde apoſtolus. Vir non habet poteſtatem ſui corporis ſed mulier. ut infra eo. c. quidam inſeruit. 27. q. 2. ſunt qui.

3 ¶ Sed quaeritur an ſi poſt mortem reuocatis contrahat reuocatus matrimonium ualeat uel non. Et puto matrimonium tenere. quia ſi quis intrauit potuit ſimpliciter uouere & ſe in eo quod in ipſo eſt obligare ut ſuperius dictum eſt. Sed uotum illud ſolennizare nequit inuita uxore. nam ſolennitas uoti tollit utrumque ſi poteſtatem exigendi & reddendi debitum coniugale. ſolennizatio enim uoti ſi rite fiat continentiam perpetuam inducit. quæ eſt eſſentialis profeſſionis. ut infra de ſtatutu mo. cum ad monaſterium in ſi. ¶ Item

4 quid ſi alter coniugum altero abſente & ignorante religione aſſumat. & proficeatur in ea. demum ab altero reuocetur. nūquid reuocatus. mortuo reuocare tenetur reſumere religionem diſmiſſam. Reſpondeo conſultius eſt ei & congruentius ad ſalutem ut ad monaſterium redeat ubi bona ductus intentione profeſſionem ſecit & habitum religionis accepit. Si uero ad hoc induci non poterit. ipſum inuitum erēdimus non cogendum. ut infra eo. placet.

5 ¶ Sed ſi alter coniugum altero ſciente & conſentiente. cuius cōſenſus non ſufficit

etiā ſi cōtinētiā promittat. ſed requiritur ut & ipſe ſimiliter cōuertatur. ut. 23. q. 5. qui uxore. monaſterium ingreditur & demum ad uxore de monaſterio reducat. nūquid mortua uxore reſtrare tenetur. Reſpondeo ſic etiā ſi poſt mortē primæ aliam duxit. nam & tunc per excommunicationem cōpellitur ut muliere diſmiſſa ad ſuū monaſterium reuertatur ſub regulari habitu de cætero domino ſeruitutus ut infra eo. expte. Et eſt rō diuerſitatis iter illā decreti. placet. & aliā ex parte abbas. quia in illa placet. is qui intrauit non habuit conſenſum cōiugis. & iō ſimplex uotū nō potuit ſolennizare alio ignorantē uel inuito ut ſuperius dictū eſt. Sed in illa ex parte. is qui intrauit habuit conſenſum uxoris. unde ingreſſui. mariti nō in ſuit alius defectus niſi ſuſpicio de incontinentia uxoris quæ per mortē ipſius aboletur. unde mortua uxore religio uiri inuenitur ex omni parte ſuſfulta. & quia profeſſio interuenit. nec deſuit conſenſus uxoris. & ſuſpicio in cōtinētix ceſſat. & propterea cōpellitur reſtrare ut dictum eſt. ¶ Sed nunquid uxor illius qui intrauit & inuita uel ignorante poterit intrare eo ſimiliter inuito. In hoc diſtinguo. Reſort an maritus ſit de monaſterio eductus & reconciliatus uxori. Et tūc eo uiuente & inuito non poteſt intrare. An non ſit eductus. & tūc poteſt uxor intrare inuito. marito ut uel ſeptaſtima quaſtione. ſecunda. Agathoſi. ¶ Item quid ſi

6 maritus adulterium commiſit nunquid liceat uxori eo inuito intrare religionē. Reſpondeo ſic ſi fuerit per ſiniam ſeparata 35. q. 6. multorū & 33. q. 1. ſeculares. quia poſt ſiniam nō poſſet de monaſterio reuocari argu. ad hoc optimū infra eo. c. ult. ubi alter coniugū religionē ingreſſus nō reuocatur ab altero qui ſpiritualiter fuerit fornicatus. cū iam ſententia diuorij. lata eſt inter eos. Sed ante ſententiam non poſſet irrevocabiliter intrare. quia ſi fornicator poterit reſtitutionem ingreſſi indulgeretur. eidem nec obſtaret fornicationis obſectus. ut ſupra de reſtitu. ſpol. item. cum qua argum. C. de dona. inter uirum & uxorem. l. ſi maritus. ¶ Non obſtat h

27. q. 2. Agathosa. ubi non reuocetur ingressus a fornicatione. nam illud intelligitur cum sententia diuortij lata est. Vel loquitur canon ille cum adulter agit contra ingressum petitorio. secus si agat restitutorio sicut dictum est. Adducunt quidam & alium casum in quo licet alteri coniugum altero inuito religionem intrare scilicet cum alter notorie fornicatur ut infra de diuor. significasti. Sed decre. illam intelligo cum spoliatus post spoliacionem adulterium committit & sic petitioni restitutionis qui sibi iam competit præiudicium parat. præcedens autem adulterium non ei obstat. ut dictum est. & sic intelligo
8 infra eo. constitutus. ¶ Sed quæro si an adulter intrare petitionem innocentem inuito? Respondeo non. Pœna enim ex adulterio meretur hanc immunitatem non inducit ut a nexu coniugis liberentur. ut ff. de interdic. & rele. l. relegatorum. §. ult. nec ex delicto debet consequi actionē. ut ff. de fur. l. itaque fullo. & supra de fœtitudine ex parte. ¶ Item quid si sententia diuortij lata esset, nunquid adulter intrare posset innocentem inuito respondeo nō. quia innocens posset adulterium inuitum sibi reconciliare uolet. ut 32. q. 1. non erit & ca. quod autem in autem. ut nulli iudi. §. manifesta. colla. 9. & signatur illud autē. C. de adulterijs & incipit. sed hodie. Et quæ dicta sunt supra de religione assumēda ab uno coniugum altero inuito. sed in casibus idem puto in sacris ordinibus recipiendis. ¶ Nunc uideamus an sufficiat ex coniugibus simpliciter consentire ut alter ad religionem transeat uel necesse sit ipsi qui remanet in seculo uitam mutare. Et in hoc dicit Hugo. quod uno intrante monasterium & profitēte de consensu alterius. is qui remanet intelligitur proficere & ammodo contrahere non potest ut 28. di. quia sunt culpæ. 32. dist. seriatim & 33. q. 5. qui uxorem 17. q. 2. agathosa Sed obstat ei infra de eo qui duxit in mat. quā pol. per adulte. ex literarum. Posset tamē ad illam Hug. respondere. quod ibi non habetur quod interuenerit cōsensus eius qui remanet. Alij dicunt quod si alter cō-

iugum permittat alterum intrare nec cōuenietur in seculo remanere & simpliciter permittat nec tenetur intrare nisi esset in uenis & suspectus. Puto autem uiam mediam eligendam ut coniunx qui permiserit alterum intrare. si suspectus est is qui permiserit compellatur intrare & proficere. Si uero non est suspectus continentia promissa poterit in seculo remanere. ut infra eo. ca. cum sis prædictus. & ca. uxoratus. Et secundum hoc intelligo primam decretalem huius ti. Nec ob. his infra eo. tit. ca. ueniens. ubi uir intrauit uxore permittente iuvene & suspecta. nec cogitur ipsa intrare. ¶ Sed hoc ideo. quia licentia illa fuit per fraudem elicitā & per captiōnē extorta. ut ex illa littera colligitur manifestē. Et si hoc est uerum quare nō fuit maritus de monasterio reuocatus. Respondeo propter fornicacionem uxoris post ingressum mariti commissam. ut ibi patet. alias licuisset reuocari maritum. ut 33. q. 5. notificasti. In eo autem quod dixi. supra quod si maritus intret religionem permittente uxore & proficetur. quod uxor intelligitur uouere & uotum suum solennizare solennizante marito. quia uir & uxor sibi communicant actiones. Adieciēbat Io. & cauta est adiectio scilicet si mulier hoc sciret & intelligeret hunc esse effectum suæ permissionis. Tunc enim post mortem uiri contrahere non posset. nec contrahum tenere. Ceterum si mulier simplex & iuris ignara hoc non intelligeret neque sciret nec intenderet sic se ad perpetuam continentiam obligare. quamuis uotum simplex quod intelligitur emisisse permittēdo maritum intrare perpetuo de beat obseruare & sic etiam post uiri obitū continere. si tamē contraxit matrimonij tenet ar. ad præmissa infra eo. ueniens.

Summarium

- 1 Coniugum alter infidelium si conuertitur ad fidem uel unus ex coniugatis fidelium, in hæresum labitur, an eorum matrimonij dissoluatur.
- 2 Sacramentum fidei & baptismi primum est et fundamentum ac ianua omni sacramentorum.

- 3 *Differentia inter fornicationē carnalem & spiritualem.*
 4 *Vnus ex duobus fidelibus coniugibus si labatur in heresim & demum ad fidem reuertitur, is qui ad fidem remansit compellitur ei nolenti cohabitare.*
 5 *Diuortio facto apud quem filij remanere debeant.*

¶ DE CONVERSIONE INFIDELIUM. Rubrica.

IN superiori rubrica tractatum est de conuersione coniugatorum ad religionem hic autem tractatur de conuersione infidelium ad fidem. ¶ Est ergo uidentium quid iuris sit si alter coniugatorum infidelium conuertatur ad fidem, & de conuerso si unus ex coniugatis, fidelium labatur in gentilitatis errorem. ¶ Sit itaque in hac materia distinguendum. Quia si matrimonium contrahatur inter duos fideles, matrimonium ratum est, id est, indissolubile nisi morte quo ad substantiam matrimonij. Nam & si diuortium intercedat non aboletur confederatio nuptialis. ut. 23. q. 7. licite. & c. interveniente. Si ergo alter illorum labatur in heresim potest alter qui remansit in fide agere ad diuortium propter fornicationem spiritualement. & tunc sententia necessaria est quæ separet quo ad thori cohabitationem & mutuam seruitutem uinculo matrimonij perdurante. ¶ Et est ratio quia sacramentum fidei quod semel admissum nunquam admittitur ratum efficit coniugi sacramentum ut ipsum in coniugibus illo durante perduret. ut infra de diuor. quanto, sacramentum enim fidei & baptismi primum est & quasi fundamentum & ianuam omnium sacramentorum. ut. 23. dist. 5. porro, in si & infra de presby. nō bap. m. ueniēs. unde posito fundamento quod semel positum non amittitur ut dictum est. & probatur in eadem decre. quanto, & de cons. di. 4 ostenditur, super ædificatio aliorum sacramentorum firma est. Sed si illud fundamentum non sit positum aliorum sacramentorum super ædificatio ualida non consistit.

¶ Et in casu præmissis eadem diuertitur non habet locum illa consideratio an uelit lapsus cohabitare uel non. Vnde mirabiliter & enormiter errauit Vincen. in hoc quia ipse in glo. suis quas scripsit super illa decre. supra titul. proxi. mulier hæc considerasse uidetur quod in hoc casu quem præmissi locum non habet in alio ut iam dicam. Vbi uero matrimonium contrahitur inter duos infideles & unus ad fidem conuertitur. monet apostolus fidelem ut cohabitaret infideli. Ideo autem monet, quia hoc potest esse multorum occasio lucrendorum ut fideles coniuges in reliquis infidelibus permittit licentia non utatur. ut. 28. q. 1. iā nunc, sed si infidelis nolit cohabitare fideli. uel uelit sed cum blasphemia, saluatoris uel ut trahat fidelem ad mortale peccatum in his casibus sine iudicio & præter sententiam soluitur uinculum matrimonij. Contumelia enim creatoris soluit ius matrimonij. ut in illa decre. quanto. Ideo autem soluitur quia cum contractum fuit hoc matrimonium non inuenit fidei firmitatem super qua stabili ri possit coniugij sacramentum. Et hæc eadem ratio est quare in diuorij superioris matrimonij requiritur sententia non autem in hoc matrimonio dissoluendo. Item nota quod in casu primo post diuortium separatus altero ueniente non contrahit. in secundo contrahit. & ideo fidelis ut hic licenter & libere faciat testes adhuc beat cum in fidelis reuinit cohabitare uel cum cohabitans blasphematur uel trahit ad mortale peccatum ut de his uel eorum alio quo fides fiat. Item nota, differentiam inter fornicationem carnalem & spiritualement, quia propter unicam fornicationem carnalem potest maritus diuertere ab uxore. ut. 23. q. 1. dicit. & c. in coniugio, & infra de diuor. gaudemus. in fin. Sed propter unicam spiritualement non nisi perseueretur in ea. ut. 28. q. 1. non solum. In alio autem conuenientia est inter utrumque fornicationem. Sicut enim maritus uxorem fornicantem carnaliter excludere à sua cohabitatione tenetur ut. 23. q. 1. c. si quis uxorem. sic & fornicantem spiritualement.

nis grauato. Vota uoluntatis sunt illa quæ quis uoluntati e emittit super his ad quæ ante uotum quis non tenetur, sed post uotum sic, ut sunt uota continentie, abstinentie peregrinationis & similia. Et de his dicitur uouete & reddite domino Deo uestro, ut primum ad consilium, secundum ad imperium referatur, ut infra eodem cap. magnæ. Et de utraque specie uotorum dicit Aug. Sunt quedam quæ etiam non uiuentes debemus, quedam etiam quæ nisi uouerimus non debemus, sed postquæ a Deo promittimus necessarium Deo reddere astringimur, ut 17. quæst. 1. cap. 1. Ea autem sunt in nostris officiis grauiora, quæ cum liceret nobis non impedire tamen causa dilectionis impendimus, ut 28. quæstione 1. Idolatria.

3 ¶ Votum uoluntarium, subdistinguitur, quia aliud simplex, aliud solenne. Simplex est omne illud cui nulla solennitas adhibetur. Solum autem continentie uotum solennizatur. Sed quot modis solennizatur uotum notauimus supra de regulis, sed quare. Tu tamen scias quod quantum ad Deum non minus obligat simplex uotum quam solenne. Nam ex sui natura eandem obseruantiam habet utrumque, in perpetuum est seruandum, utriusque fractio inducit mortale, utrumque prohibet, contrarium actum, Sed quia ecclesia considerat circumstantias, ut 40. distictio. homo Christianus, & de pæ. distictio. 5. cap. 1. & solennitates uerborum attendit ut infra qui clerici, uel uo. rursum. 22. quæstio 5. iuramentum huius Idcirco diuersum statum in utroque. ¶ ut simplex impediat matrimonium contrahendum solenne dirimat iam contractum, ut in prædicta decreta, rursum 27. distictio. per totum. 27. quæstio. 1. per totum. Item maiorem penam statuit in fractione solennis quam simplicis, ut 17. distictio. si uir, & 27. quæstio. 1. uirginibus, & cap. de uotum. Et ex hoc latius apparet grauius delinquere in fractione solennis quam simplicis uoti. Quis enim dubitet sceleratius esse commissum quod grauius uindicatur ut 24. quæstio. 1. non asseramus. Et

hæc omnia quæ dico in uoto simplici & solenni locum habent in promisso simplici & iuramento ut 22. quæst. 5. iuramenti. Et est ratio quare magis peccatur in fractione solennis quam simplicis quia qui frangit solenne peccat in Deum, offendit constitutionem ecclesie & homines consocios scandalizat quod in simplici non contingit, ¶ Potest uouere quilibet, quia illud consilium uouete &c. commune est omnibus, qui enim uouet opera pietatis spiritu dei ducitur, & ideo non est sub lege, ubi enim spiritus Dei ibi libertas ut 19. q. 1. dux supra de regul. licet. Excipiuntur quedam personæ quæ sine consensu aliorum religionem uouere non possunt, ut episcopus sine licentia papæ, ut in prædicta licet & infra eo. ti. magnæ. Impubes sine patris uel tutoris auctoritate ut 20. q. 1. c. 1. & 2. Et seruus absque domini uoluntate ut 17. q. 2. si quis incognitus. Vxor sine licentia uiri, ut supra de conuersione conjugatorum, per totum. Sed nec monacho licet uouere sine licentia abbas, ut 20. q. 4. monachis. Quod intelligo in uoto abstinentie per quod alij fratres scandalizarentur, ¶ Sed nunquid ¶ uotum quod quis ante monachatum emisit potest abbas reuocare. Videtur quoddam sic, ar. 33. quæstione. 5. noli. ¶ ¶ Omnia uota uoluntatis redimi possunt & commutari auctoritate superioris, ex cuius arbitrio dependebit considerare qualiter personæ & causam commutationis ut ex hoc colligat an recompensatio melior sit, et Deo magis accepta ut infra eodem cap. 1. Præter uotum continentie in quo dispensari non potest ut infra de statu regul. ad monasterium in fi. Quod ideo contingit, quia uix posset aliquid inueniri quod deberet castitas commutari, ar. 32. quæstione pri. nuptie. 33. quæstio. 5. tunc saluabitur. ¶ Et castitas sola est, quæ potest cum fiducia Deo animas præsentare, ut in auctentico de leno. 5. sanctissimus. colla. 1. Nulla autem commutationem potest homo dare pro anima sua, ¶ cum anima sit præciosior omnibus rebus, ut 24. quæ-

tionem. 3 si habes. Ideo autem dixi. uota uoluntatis commutari non possunt quæ in baptismo promittuntur. Hoc enim esset dispensare contra deum et contra fidem. quod non licet. ut. 2. 5. q. 1. sunt quidam. 1. 5. dist. sicut. 1. 1. q. 3. qui resistit. Sed uota uoluntatis. ut dictum est commutari possunt. quia in ueteri lege in qua non minus obligat præceptum domini quam hoc die uotum obliget in ecclesia primogenita quæ domino mandabantur offerri quæ domino redabantur. ut primogenita leuitarum. quædam redimebantur ut alia rum tributum. quædam commutabatur in aliud. sicut primogenitum asini. quod commutabatur pro oue. ut infra eod. c. 1. magne. ¶ Sed nunquid quilibet prælatus potest præstare auctoritatem commutationi uoti. Dicunt quidam quod nullus nisi is cui permittitur hoc à papa specialiter. ut infra eodem titulo. ex multa. Credo tamen quod cuilibet episcopo permittitur commutatio uoti. ut infra eodem. c. 1. Et quod dicit illa decre. ex multa. specialiter est in uoto uleamarino. quod statum est ob suorem subsidij terræ sanctæ. Sed is cui uoti illius fuerit dispensatio specialiter delegata in commutatione uoti illius habet attendere ea quæ continentur infra eod. c. quod super his. & c. ex multa.

¶ Potest à uoto discedi quatuor modis. Primo si auctoritati superioris fuerit commutatum uel dilatum. ut infra eo. c. 1. & c. non est. Secundo cum uouens uotum suum quod in temporali obsequio consistit in peruenit religionis obseruantiam propriam auctoritate commutat. ut infra eod. tit. scripturæ. Et sic potest intelligi quod supra de iureiur. peruenit. Si tamen quis uotum temporale petierit & demum ad religionem migraret. tutius uideretur argui. infra de spon. commissum. Tercio propter defectum conditionis ut supra de iureiur. peruenit 2. Secus si absolute quis uoueat. nulla. n. conditione rûpenda sunt quæ sine ulla conditione uouentur. ut 3. 1. 1. ult. c. ult. Quarto propter defectum causæ propter quam uouetur. ut infra eodem titulo. magne in fine. Secus tamen est in uo

to religionis. quod ex falsa causa non uoluntur supra de conuersi. coniuga. ex parte. Et quod dixi à uoto conditionali posse recedi intelligi suum conditio sit specialiter & expressa. ut infra de condi. appo. uerū. de illis. & c. super eo. & supra de restitutio. spolia. olim causam suæ sit tacita. sed talis quæ ex sui natura insit uoto. ut si potero si uiuero. si deus uoluerit. nisi deus aliter reuelauerit ut probantur hæc 16. quæstione 1. in parochia 22. qu. 2. Beatus.

27. q. 1. Beata Maria. ¶ In summa notandum est quod si uouens impediatur ex quo uotum in potentia facit. expectandus est donec cesset impedimentum ut infra eodem titulo. quod super his. si. de uaca. mune. Iulima infra de sentent. excommu. de cetero. Nec interim habendus est uoti transgressor. arg. si. qui satis. c. 1. ult. uoti obligatione in sui robore per durante. quia difficultatis causa ad incommodum promissionis non ad impedimentum stipulationis pertinet. ut. si. de uer. obl. 1. c. continuis. §. est autem.

Summarium

- 1 Monachi & canonici regulares qualiter debeant uiuere.
- 2 Monachi an possint præfici ecclesiis parochialibus.
- 3 Monachi transcentes ad prælaturas seculares à quibus absoluantur. & in. 4.
- 4 Monachus cui commissum est cura ecclesie secularis an absoluitur ab obedientia abbas.
- 5 Monachi in quo conueniant cum canonicis regularibus. & in quo differant.
- 6 Monachorum uisitatio qualiter fieri debeat.
- 7 Priores per electionem canonicam instituti an possint remoueri.
- 8 Episcopus de eo quod monachis offertur nihil potest uendicare.

DE STATV MONACHORUM & canonicorum regularium. Rubrica.

Dictum est supra de conuersione ad religionem. Sed quia qui conuertuntur frequentius monachi sunt

uel

uel canonici regulares. Ideo subiiciuntur tractatus de statu monachorum & canonicorum regularium. ¶ Videndum est igitur qualem vitam debeant ducere monachi & canonici regulares. Item in quo conveniant & in quo differant monachi & canonici regulares. qualem habitum gerere debeant. & quæ sint necessaria ad vitam regularem observandam. ¶ De vita quorundam monachorum & habitus tractatur infra eo.e. ad monasteriū. Sed quia circa hoc diversæ inveniuntur observationes & statuta magis hoc per institutiones eorum instruitur quam per iura. Ut tamē sciamus quod monachi peculium habere non possunt nisi ab abbate foris per iniuncta administratione permissum. ut infra eo.c.2. in prin. & §. quia vero. Nam & in regula Beati Benedicti præcipitur pro uideri per quorum manus negocia monasterij procurantur. ut infra ne cleric. uel mona.c.1. Singuli per villas & oppida non ponantur. ut infra eo.c.2. infra de c. mona.c.ulti. & pe. ¶ An autem in ecclesijs parochialibus possint præfici & eis animarum cura committi. dubitari solet. Dicunt enim quoddam olim ex dispensatione poterat ss. dist. præfics. Hodie de iure communi potest. ut 16. q.1. in parochia. cum pro utilitate doctos & c. si monachus. Tertij dicunt quod nec hodie possunt præfici secularibus & parochialibus ecclesijs sine dispensatione ut infra de cap. mo. c.1. Sed in hoc dici potest quod olim non poterat præfici nisi ex necessitate ut in prædicto. præfics. hodie vero possunt etiam utilitatis causa. ut in præalle. c. cum pro utilitate. Et hoc locum habet in ecclesijs in quibus plures monachi esse possunt. Secus si ecclesia talis sit in qua monachum oporteat solum esse. ut infra eod. ca. 2. in prin. & infra eo.c. quod dei timorem. Puto autem quod episcopi monachos possunt præficere secularibus ecclesijs cum abbatum consensu. ut 67. dist. in c. 1. Et hoc verum est in ecclesijs quæ non spectant ad monachos pleno iure. ut supra de sup. negli. præla. sicut supra de præben. de monachus. & infra de priuile. cum &

plantare. §. in ecclesijs 16. quæst. 1. sane & c. statuendum. In his autem quæ ad eos pertinent pleno iure. sufficit abbatibus consensus. ut 16. quæst. 2. uisus. & si fuerint instituti possunt prædicare, baptizare, missam ad populum celebrare. & certa officia sacerdotalia ministrare. ut. 16. q. 1. §. ecce. in hoc cum omnibus sequentibus. cuiusque ad §. his omnibus. Aliiter non habent huius officia. ut. 16. q. 1. per totum usque ad prædictum. §. ecce in hoc capitulo.

¶ Et sciendum quod cum monachi ad prelaturas transseunt seculares absoluntur à quibusdam observantijs. ut à ieiunio silentio & uigilijs. Et est ratio quia ut dicit canon. nemo potest ecclesiasticis obsequijs deservire & in monastica regula ordinatè persistere, ut distictionem monasterij. teneat qui quotidie in monasterio ecclesiasticus cogitur permanere. ut 16. quæstio. 1. nemo. In alijs autem non absoluitur ut habitu observando continentiam & de proprio non habendo. ¶ Sed nunquid absoluitur ab obedientia abbatibus. In hoc distingue. Quia ut transferatur ad ecclesiam episcopalem. aut ad aliam minorem. si ad episcopalem omnino absoluitur à iurisdictione & obedientia abbatibus. ut. 18. q. 1. c. 1. si ad aliam minorem subdistingue. aut illa ecclesia est subiecta abbati suo aut non. si est subiecta abbati suo quo ad temporalia tunc eximitur ab obedientia illius quo ad spiritualia. ut. 16. q. 2. sane infra de cap. mona. c. 1. si uero ecclesia sit subiecta abbati suo in spiritualibus & temporalibus, tunc translatum remanet subiectum abbati in omnibus, & servabit omnia sicut prius præter tria. ieiunia. silentium & uigilias. quæ in ecclesia seculari servari non possunt, ut superius dictum est si autem ecclesia in nullo sit abbati subiecta tunc monachus translatum in nullo teneatur abbati. ut. 16. q. 1. in parochia. nec ecclesiam suam reget secundum officium monachale. quia ad quam cunque ecclesiam venerit illius consuetudinem servabis. ut. 12. dist. 4. r. dist. quisquis. sed nunquid ab usu carnum eximitur à regula monachali. Videtur quoddam

quod non quia canon causam infirmitatis tantum excipit in monacho. de conse. dist. 7. carnē satis tamen dici possit quod sic. ne alijs cum quibus uiuit hoc scandalum inducatur. ut 41. dist. 1. quisquis. sed ubi alijs non est scandalum uel ubi monachus commonachum habet cū quo uiuit ut infra titu. quod dei timorem seruabit regulam quo ad esum. ¶ Monachi & canonici regulares conueniunt inter se in his quæ sunt substantialia religionis ut in abdicatione proprietatis, obedientia. & continentia. ut infra eodem titu. cum ad monasterium, in fin. 12. quæst. 1. non dicatis, ut infra eod. super quodam. Et secundum hoc dicit Nicellus Papa. Non enim putamus quod absit religiosos canonicos & sanctorum monachorum consortio seiunctos. ut 20. quæst. 3. præfens in fi. & infra eodem titulo quod dei timorem. Item sicut isti sic nec illi claustrum exire debent. ut infra ne cle. uel mona. non magu opere. & c. super specula. Item ut communitur dormiant & uescantur. ut supra de uita & hone. cleri. quoniam 32. dist. 1. præter hæc de conse. dist. 5. in omnibus. 12. quæst. 2. necessario. Item & in alio ut infra eod. in singula. ¶ Differunt autem in quibusdapt. quia quod statutum est de monachis ut singuli per uillas & oppida non ponantur. ut infra. c. 2. de canonicis regularibus specialiter non cauetur. Item quo ad habitum. & quo ad esum regulæ seruiunt laxiori. ut infra eodem. c. quod dei timorem. ¶ Ad obseruantiam regularem necessarium est ut in singulis regnis siue prouincijs fiat de triennio in triennium commune capitulum. Abbatum atq; priorum abbates pro prios non habentium qui non consueuerunt capitulum tale exercere in quo diligens habeatur tractatus de reformatione ordinis & obseruantia regulari & hij qui capitulo præfunt corrigant & reforment quæ correctionis & reformationis officio nouerint indigere. ut infra eodem titulo in singulis. Item ut in correctionibus & reformationibus & disciplinis regularibus non appelletur. ut supra de appella. ad

nostram. & c. repræhensibilis. infra ne cle. ri. uel mona. relatum supra de appel. cum speciali. Quod intelligo cum modus correctionis qualitatem peccati nō excedat. ut 23. q. 3. qui peccant. in fi. Nam nimix asperitatis increpatio nec correctionem recipit nec salutem ut 45. dist. 1. cum beatus. Item ut uisitantur uisitatores per prouincias qui de statu monasteriorum & obseruantijs regularibus diligenter inquirent. & tam in spiritualibus quam in temporalibus corrigant & reforment quæ uiderint corrigenda monachos corrigi faciant per abbates. nihilominus & ipsi corrigent quos contumaces inueniunt & rebelles. Quod si abbates in hoc fuerint negligentes. proclamentur & puniantur in capitulo generali. Si uero uisitatores aliquem abbatem dignum inuenierint admonitione. denuncient episcopo loci. Quod si episcopus implere neglexerit uisitatores uel præfidentes capitulo generali. hoc referant apostolicæ cedi. Si uero abbas amouendus fuerit exemplum. potest suspensio ab administratione per uisitatores uel præfidentes in capitulo generali. amotione illius summo pontifici seruata. ut infra eod. c. ea qui. Et hoc locum habet in monasterijs monialium quo ad articulos corrigendi reformandi. suspendendi & amouendi. ut infra eo. decreta. ea quæ in fi. ¶ In summa notādū est qd si priores aliqui per electionē canonicā fuerint instituti sine causā & sine iuris ordine remoueri non possunt. ut infra c. 2. §. priores & accedunt ad hoc. 16. di. satis peruersum 16. q. 1. c. inuentum. 15 q. 5. c. 2. supra de iudi. c. 1. Alij aut priores qui non sic eliguntur sed eos abbates instituunt & sicut uolunt de facili remouentur ut infra de simo. per tuas. in fi. In primis cōfirmari possūt priores. ut supra de præb. In posterioribus nō. ut infra c. ti. cū ad monasteriū. §. in resectorio. in fi. supra de cōfir. uti. uel inuti. ad nostrā & c. porrectū. ¶ Itē notandū qd de oblationibus quotidianis de his quæ conferuntur in uita cōferentiū ecclesiā cathedralis non habebit aliquam portionē. ut infra c. c. 1. & 16. q. 1. cū pro utilitate. Cz-

re. Ceterum si mortis uel sepulture causa aliquid monasterio conferatur maior ecclesia habebit portionem canonicam. ut supra de sepul. de his. c. relatum & supra de testat. requisisti. Item in cathedrali cum soluunt monachi. ut 10. quæst. 3. inter cetera. nisi ne hoc a fundatione ecclesie conuenisset. ut 18. q. 2. Eleutherius. Et quo ad hæc monasteria dicuntur non subesse legi diocesane & 18. quæstio. 2. quam sic supra de offic. ord. dilectus. Capellæ tamen monachorum subsunt supra de offic. ord. conquerente. con. de præben. de monachis. Nec obstat canon ille. 10. q. 3. inter cetera ubi dicitur monasteriorum basilicis ab hac solutionis expressione se iunctis. Illud enim sic exponitur basilicis monasteriorum idest basilicæ quæ sunt monasteria. Et hæc uera sunt nisi monasteria cum capellis libertati donentur tunc enim ea lege quæ monasteria. & capellæ censentur. ut infra de priu. quoniam. & c. cum capella. & ar. 16. q. 2. uisus & de hac materia not. supra de offi. or. §. quæ aut.

Summarium

- 1 Religioſe domus quæ dicantur.
Oratorium quid ſit. & an oratoria dicantur loca religioſa.
- 2 Domus religioſe quæ auctoritate conſtrui debeant. & cui ſubſint.
- 3 Domus religioſa ad uſus ſeculares reduci non poſſunt.
- 4 Abbas an poſſit præindicare monaſterio.
- 5 Monaſterium ſi alteri monaſterio uniatur epico poſſit ignorare. cui ualeat uiuio.
- 6 Religioſus licitum eſt ad altiorẽ ſe transferre religionem. petita licentia quamuis non obtenta.
- 7 Eccleſia una tribus modis unitur alteri.
- 8 Eccleſiarum unio ex quibus cauſis fieri poſſit.

DE RELIGIOSIS DOMIBUS.

TRactatum eſt ſupra de conuerſione & ſtatu religioſorum hic ſubjicitur tractatus de domibus eorundem. Et ideo ponitur hic rubr. de religio

ſis domibus ut episcopis ſint ſubiectæ.

¶ Videndum eſt igitur quæ dicantur religioſæ domus. cuius auctoritate ſint conſtruendæ cui ſubiectæ ſunt. & in quibus. an ad ſeculares uſus conuerſi ualeant. quæ religio ſit aſſumenda poſtquam domus fuerit conſtituta. ¶ Religioſæ domus dicuntur monaſteria. templa. hoſpitalia & alia loca ſimilia. ad pios & religioſos uſus deputata quocunque nomine cenſeantur. ut infra eod. c. de zenedochijs. & c. de epico. & clerici. orphanotrophos. & l. omnia. Oratoria etiam quæ aliqui ex de uotione in proprijs domibus auctoritate episcopis conſtituerint loca religioſa ſunt. ut 4. 2. di. oratorium. 19. q. 2. quidam. de conſe. diſt. 1. unicuique. & c. clericos. & c. ſi quis. Oratorium autem idem eſt quod eccleſia ſeu capella. ut infra de eccle. xdiſt. c. ult. ¶ Conſtruendæ ſunt domus religioſæ auctoritate episcopali. ut 16. q. 1. quicunque. cum ſolenitate illa quæ habetur de conſeſ. di. 1. nemo. in auten. de eccl. titul. §. ſi quis autem uoluerit col. 9. Subſunt autem tam eccleſiæ quam domus religioſæ illi epico in cuius diœceſi conſurgunt. ut 16. q. 7. baſilicæ. & 18. q. 2. monaſteria. & 1. cod. ca. de zenedochijs. niſi priuilegio ſint munitæ. ut infra eod. cap. conſtitutus. uel præſcriptio. ne. ut ſupra de præſcript. auditis. Subſunt autem inquam duabus legibus lege diœceſana & iuriſdictionis ut dixi ſupra de offi. or. §. quæ autem. ſed utranque legem diœceſanam & iuriſdictionis episcopus remittere poteſt. ut infra e. c. conſtitutus. & infra de cenſu. cum uenerabilis. in fi. & 16. q. 2. uisus. Licet uideatur quod iuriſdictionem remittere non poſſit. quia ſicut ſubiectus ſeipſum eximere à iuriſdictione prælati non pot. ſt. ut ſupra de foro cõpe. ſi diliget. 1. 1. q. 3. ſi clericu cuiuslibet. & c. clericu nullu. ſic nec prælatus poteſt à ſe excutere iuriſdictionem ordinariam quã habet in ſubiectis ar. ff. de offi. præ l. legatus. Verius eſt tamẽ quod prius dixi. Nam episcopus poteſt dare decimas extra eccleſiam baſilicalem. ut 16. q. 1. ſi uimus. poteſt uni eccleſiæ detrachere & dare al-

dare alteri ut infra de excep. praz. sicut uenire 12. q. 2. bonaz. dummodo cum consensu sui capituli. ut supra de dona. pasto-
 3 ralis. ¶ Domus religiosaz ad usus secula-
 res reduci non possunt. ut infra eod. titu.
 inter quattuor. Et est hoc generale in om-
 nibus cōsecratis. uel Deo dedicatis. ut 19.
 q. 2. quaz semel supra de re. permu. man-
 cipia. de conse. di. 1. ligna & ca. uasa. &
 ff. de reli. & sumpti. fine. l. si quis sepulta-
 ra. Vnde si monasterium aliquod fuerit de
 formatum per monachos eiusdem ordi-
 si potest fieri reformetur alioquin per mo-
 nachos alterius ordinis. ut infra ne cle.
 uel mona. relatum. non autem per cleri-
 cos seculares ut infra eodem tit. per quat-
 tuor. & accedit ad hoc 18. q. 2. peruenit du-
 dum. & supra titu. proximo. c. ultimo. §.
 ultri. postquam autem domus aliqua fuerit
 constructa assumēda est religio una de ap-
 probatis ut infra eod. titu. ne nimia. noua
 enim sine licētia domini Papaz assumi nō
 possit. sicut nec nouum institui collegiū
 4 sine principe ut. ff. de coll. l. 3. ¶ In sum-
 ma notandum est quōd si abbas uel prior
 alicuius monasterij prater assensum fra-
 trum obedientiam promittat episcopo lo-
 ci. si monasterium sit exemptum uel legi-
 tima prazscriptione munitum non prazudi-
 catur eidem. ut infra eo. c. cum dilectus si
 5 lius. ¶ Item quid monasterium aliquod
 alteri monasterio uniatur episcopo igno-
 rante nunquid unio ualeat. Videtur quōd
 sic maximē si uniatur monasterio regulaz
 6 altioris. ¶ Nam licitum est cui libet ad ar-
 tiorē transire religioem petita licētia
 & si non est obtenta. ut supra de regu. li-
 cēt. & ca. sane. Item per unionem huius-
 modi non eximitur monasterium a iuris-
 dictione diocesani episcopi. ut infra eod.
 titu. quia monasterium. unde episcopus ra-
 tum debet habere quod alteri prodest
 & sibi nociturum non est. ut. ff. de aqua
 pluuiar. arcenda. l. in summa. §. item uarijs.
 Sed cōtra hęc sic allegatur. ad ipsum spe-
 ctat unire ecclesias infra de excessi. praz-
 laro. sicut unire. prudentiā enim ipsius cō-
 mittitur qualiter ecclesiaz suaz diocesis cō-
 sistere debeant. ut 70. distinctione sancto-

rum. Item per unionem praziudicium. sic
 episcopo. quia monasterium quod unitur
 gaudebit priuilegijs & immunitatibus il-
 lius cui unitur. quod enim alteri aggrega-
 tur eius debet imitari naturā. ut infra de
 statu. regulariū recolentes. C. de rei uxō.
 actio. l. una. C. communia de leg. l. 1. Puro
 sine consensu episcopi hoc fieri non de-
 bere & intelligo quōd in decreta supra
 de his quaz ui met. ue causa sunt cū dilect.
 7 habitus sūt consensu episcopi. ¶ Tribus
 autem modis unum monasterium uel una
 ecclesia unitur alteri uno modo sit ut cum
 una alteri subiicitur. Et tūc subiecta uniet
 secundum obseruantias eius cui subiicitur
 & priuilegijs eius utetur ut in prazallega-
 ta decre. recolentes. circa fi. & ideo ne-
 cessarius est episcopi consensus ut prazdi-
 xi. & secundum hoc dicitur una ecclesia de-
 pendere ab altera ut supra de xta. & qua.
 in or. praz. eam re. Secundo modo sit ut
 cum duz ecclesiaz uniūtur ita & neutra su-
 biiciatur alteri. nec est scire quaz. sic illa
 quaz unitur quaz sit illa cui uniatur altera.
 sed ambaz ecclesiaz sic conueniunt ut cano-
 nici unius uel monachi sint canonici uel
 monachi alterius. & sint omnia commu-
 nia. & tunc erunt quasi una ecclesia et qua-
 si unum collegium. et uiuent secundū me-
 liores obseruantias et consuetudines qui
 hactenus in utraque uigebant et respon-
 debūt episcopis diuersarum diocesum uel
 eiusdem sicut prius. ut illi qui uiuunt in il-
 lo loco respondeāt suo diocesano in his
 in quibus debent. et illi qui uiuunt in isto
 respondeant suo si diuersos habeant diocesa-
 nos ut unio non noceat diocesanis.
 ut infra eodem capitulo quia monasteriū.
 Tertio modo sit unio duarum ecclesiarū
 ut duz remaneant. et possessiones diuise
 sint sicut prius et collegia duo. sed in hoc
 tantummodo unum habeat prazlatum qui
 prazsit utrique. Sic et Imperator duas di-
 gnitates coniungit in unum. ut in auten.
 ut iudices sine quoquo suffra. §. illud. col.
 2. De iure autem episcopi erit quod dixi
 8 in modo secundo. ¶ Quattuor autem
 sunt cause propter quas unio ecclesiarum
 fieri potest. Propter temporis qualitatē
 seu

seu turbationem. ut. 21. q. 1. & temporis qualitas. Item duarum ecclesiarum uicinitas. ut ibidem. Item ecclesie paupertas. ut. 10. q. 3. unio circa finē. Item a clericis uel monachis desolatio uel destitutio. ut infra eodem. quia monasterium.

Summarium

- 1 Monachi & alij religiosi quid iuris habeant in capellis monachorum.
- 2 Intellectus ad. c. tributum. 23. q. 8.
- 3 Religiosi si acquirunt capellas ex donatione episcopi, quod ius in illis habeant, & num. 4.
- 4 Actio de subiectione capellam contra ipsam uel possidentem competat.

DE CAPELLIS MONACHORUM. Rubrica.

IN superioribus rubricis tractatum est de monachis & alijs religiosis. hic tractatur de eorum locis & capellis. & ideo subijcitur hic rub. de locis uel capellis monachorum seu aliorum religiosorum. ¶ Est igitur uidendum quid iuris habeant monachi & alij religiosi in suis capellis. Et in hoc distinguendum est. quia aut monachi ius habent in capella ex fundatione aut ex donatione laici. Si monachi capellam in proprio solo expensis proprijs fundauerint. habent in ea omnia temporalia & episcopus omnia spiritualia. Et hoc est quod alibi dicitur sacerdotes de populi quidam cura episcopis reddant rationem. abbati uero pro rebus temporalibus ad monasterium pertinentibus debent subiectionem exhibere & sic sua cuique iura seruentur. ut. 16. q. 2. sane. & c. statuendum. infra de priuile. cum & placet. §. in ecclesijs. infra eod. c. infra supra de preben. in lateran. & c. de monachis. Habent & nihilominus ius presentandi. a ut supra de supplen. neg. pre. sicut. ¶ Et per hoc notare potes quod cum collegium regularium. & idem in secularibus puto fundat aliquam ecclesiam. pinguis ius habet ex fundatione quam laicus. qui

& si ius habeat presentandi. ut infra titulum. proximi. in possessionibus. tamen ecclesie quas etiam ipse confert nullam retinet potestatem. ut. 10. q. 1. nouerint possunt tamen laico patrono statui aliqui proueniens in ecclesia percipiendi. ut infra titulum. proximi. praeterea. Et sic intelligo. 23. q. 8. tributum. quod intelligo ante consecrationem ecclesie. ar. C. de dona. quae sub modo l. perfecta. & 16. questio. ult. filijs possunt autem ante consecrationem uel post possessiones aliquae beneficij uice concedi & maxime patrono. ut. 16. q. 6. illud. & 16. q. 1. possessiones. Si uero ex donatione episcopi monachi ius habeant. ut in capella tunc si certo modo donauit eis episcopus ius illud habebit quod expressum est. ar. ff. de pac. l. in traditionibus. Si uero episcopus contulit pleno iure. tunc monachi habebunt temporalia & spiritualia & institutiones ut. 16. q. 2. uisus. Quod si episcopus simpliciter donet. tunc illam portionem contulisse uidetur quam episcopus temporaliter in eandem percipere consuevit. forte aliquid tempore dedicationis impositum. Sed si episcopus nihil tale percipiebat in ipsa tunc donasse uidetur omne id quod spirituali iure percipiebat in ea. ut tertiam uel quartam de obligationibus uiuorum & mortuorum. praeter cathedraicum. Vt autem haec donatio sit legitima consensus est capituli requirendus. ut infra de dona. pastoralis. Vbi uero ex donatione laicis sibi uendicant religiosi in ecclesia tunc tantum modo ius obtinent patronatus ut. infra e. cum seculum. & si quid aliud percipiebat laicus temporaliter in eadem tunc superius dictum est. non enim potuit laicus plus iuris in ecclesia conferre laico quam sibi competere. ut infra de dote post diuor. res. c. nuper. 1. q. 1. & 1. q. 7. Dubitatum ff. de re. iur. l. nemo plus. & ff. de contrahen. emp. & uen. l. alienatio. Quibus casualiter & specialiter hoc generale fallat ut supra de ele. suffraganeis. ff. de usu. l. quod nostrum. ff. de acqui. re. do. in l. non est nouum. & ff. de acqui. pos. l. in rerum. ¶ Sed quod si in ecclesia male a laico detenta ex do-

natione ipsius in usus transferat monacho sum, episcopo loci præbente consensum. Constat hinc doctrina perpetua firmitate subnixæ ut. 16. q. 1. c. ult. ut si laicus erat patronus ius patronatus transeat in eodem & nihilominus quod temporaliter episcopus abrinebat. si uero laicus patronus non erat saltem ius episcopi transit supra de do. pasto. infra de iure patro. illud. Et hæc omnia locum habent monasterijs quæ non sunt exempta cum suis capellis. aliquando diocesanus nihil iuris habet in capellis sicut nec in monasterijs ex quibus capellæ dependēt. ut notat supra de sta. mona. in fi. ¶ In summa notandum est quod si agatur de subiectione capellæ nõ est agendum contra ipsam. sed contra superiorem qui est in possessione uel quasi subiectionis ipsius ut supra tit. prox. cum uenerabilis supra de elec. querelam 16. q. 3. inter memoratos. supra de rescript. ex parte. ff. de hb. exhi. l. ult. ff. de ferui. l. ult. & ff. si fer. uen. l. is cuius & nihilominus agi potest contra rectorem capellæ ut supra de appe. ad audientiam supra ut lite non contesta. quoniam 12. q. 2. quicunque. & in prædicta decre. ex parte.

Summarium

- 1 Ius patronatus quid sit. & ex quibus promoueat.
- 2 Patrono qua competat.
- 3 In illius non debet sine presentatione in ecclesia qua patronum habet.
- 4 Patroni qui presentationi unum, an possit uariare & alterum presentare.
- 5 Clericus plus peccare dicitur quam laicus in eodem genere delicti.
- 6 Intellectus ad c. cum Beroldus. de re iudica. c. & decernimus. 16. q. 7.
- 7 Ius patronatus qualiter in alium transferatur.
- 8 Ius patronatus an transferatur in alium suo auctoritate.
- 9 Plures quando sunt patroni, ut in presentatione episcopi discordant, quid sit agendum.
- 10 Episcopus quid agere debeat quando inter presentatores est contentio quis eorum sit patronus.

- 11 Ius patronatus an sit apud quemlibet hæredem insolidum quo ad omnes effectus. & quomodo intelligatur. & num. 12.
- 12 Ius patronatus ex gratia cadit in laico.
- 13 Episcopus in aliena diocesi ecclesiam adificans potest quemcumque clericum præsentare.
- 14 Differentia utrum ius patronatus spectat ad clericum iure ecclesie, uel patrimonij ratione.
- 15 Vnus si construat ecclesiam & ei plures succedunt hæredes omnes sunt patroni.
- 16 Plures si ecclesiam construant uel ducunt, an omnes habeant unum ius, an pro beneficij portione.
- 17 Clericus habens ius patronatus, nunquid possit seipsum presentare.
- 18 Excluditur ab officio procuratoris qui se ingerit.
- 19 Patronus potest eligere filium.
- 20 Patronus donando, tradendo & concedendo ecclesiam, uel instituendo in ea, quo ad ecclesiam ualut agit.

¶ DE IURE PATRONATUS. Rubrica.

Etimus supra de iure patronatus in specie. f. quid competit non a. his & alijs religiosis: Nunc communiter & generaliter de iure patronatus agamus unde subiicitur hic rub. de iure patronatus. ¶ Videamus igitur quid sit ius patronatus. ex quibus proueniat quæ competunt patrono. an sine presentatione ualeat institutio. qualiter ius patronatus in alium transferatur. Item quid si plures sint patroni & discordant in presentando. Item infra quod tempus patronus debeat presentare. ¶ Ius patronatus est auctoritas seu potestas proueniens ex beneficijs ante consecrationem ecclesie collatis. ¶ Patronatus autem ius prouenit ex fundatione donatione soli collatione. 16. q. 7. filius. & c. quicunque. 18. q. 2. abbatem. Et hoc uno uer. continentur. Patronum. facient dos edificatio fundus. ¶ Competit patrono aliquid honoris. aliquid oneris. aliquid utilitatis. Aliquid hono-

nis ut si ecclesia nō fuerit collegiata, præsente, ut infra fere per totum. si fuerit collegiata, tunc non electioni faciendæ, sed iam factæ honestius patroni postulatur assensus, nisi ex speciali concessione beineat ut partes suas interponere debeat electioni tractandæ, ut infra eod. c. nobis. Item habet aliquid honoris, quia primus in processione incedit, ut 16. q. 7. piz. mētis. & c. Frigentius. Habet aliquid oneris, quia tenetur defendere ecclesiam ab oībus oppressionib., ut 16. q. 7. filijs. Habet aliquid utilitatis, q. si uergat ad inopiā alendus est de bonis ecclesiæ, ut 16. q. 7. filius & c. quicunq;. Et notatur duobus uersibus. Patrono debetur honor onus, utilitasq;. Præsente præsir. defendat. alaturæ genus. Potest etiam patronus præter egestatem aliquos redditus habere moderatos ab ecclesia cuius patronus exiit ut hic notati supra titul. proxi. circa princi.

3 † Sine præsentatione institui non debent in ea ecclesia quæ patronum habet & si sprætis patronis hoc factum fuerit secundum rigorem iuris est institutio irritanda: ut infra eo. c. illud in si. uel irrita nuncianda. & ad instituentis uerecundiam institutus amouendus est, & alius quem patronus condignum elegerit ordinandus, ut 16. q. 7. decreuimus. † Sed si laicus repræsente unum & postea uariat alium præsentando uidetur à primo discedere posteriori præsentando, ut ff. de procur. l. si cum. §. ult. & supra de procura. non in iuste. & tunc uidetur arbitrio episcopi, relinquendum quis eorum alteri præferatur, ut infra eo. c. cum autem aduocatus in casu isto sit locus gratificationi si cut alias, ff. de reli. & sump. su. l. ult. ff. de donat. l. stichum. §. si decem. ff. de peculio. l. summa. ff. de positi. l. ei apud quem §. 1. ff. loca. & conduc. l. in naue Saupheli, in fin. Licet sitis argu. contra quod non sit locus gratificationi, ff. quæ in fraudem cre. l. pupillus. Admittitur hæc uariatio patroni laici duplici ratione. Vna quia in casu isto locus est penitentia, sicut & alias 3. quæstio. 3. si quis iratus. & c. si quæ penituerit & quæst. 6. §. si uero & l. si quis

libellos. Alia ratione, quia præsentato ex præsentatione non acquiritur ius in re, unde alio præsentatio & institutio potior est conditio possessoris, quoniam antequam præsentato per diocesanum episcopum approbatur ratum nō est quod à patrono fuerit inchoatum, ut infra eo. dem c. quod autem consulis. Et propterea sicut dixi, superior uariantem admittit, quia nonnunquam prætor uariationem admittit & consilium mutantis non aspernatur, ut ff. de coll. l. nonnunquam. Quamuis alter inconstancia arguitur, ut ff. de procur. l. in causa. ¶ Variatio autem non admittitur in persona ecclesiastica uariante, ut in prædicta dec. cum autem aduocatus, in fin. Et est ratio quia quædam res prohibentur in clericis quæ in laicis tolerantur, & in eodem genere delicti plus dicitur peccare clericus quam laicus, ut r. 5. distinct. nulli s. 1. quæst. 3. saluator. 1. r. quæst. 3. præcipue. 32. quæst. 5. qui uiderit. 19. distinct. nulli infra de hære. excommunicamus. §. præterea. ff. de re. m. l. omne delictum. §. augeatur. † Et quod dixi præsentatum à laico non habere ius in re eo quod ratum non est à patrono quod fuerit inchoatum priusquam à prælato fuerit approbatum recipit contra supra de re iudi. cum bertoldus. ubi primo præsentatus & non admissus agit contra secundum præsentatum & institutum, ut amouetur. In quo sic dicendum si quis præsentetur ab eo qui ius habet præsentandi, & cum sit idoneus non admittitur à prælato, & patronus non uariat, ius habet in re & agere potest contra institutum à nemine uel à falso patrono præsentatum. Et sic loquitur. c. cum Bertoldus. sic loquitur. 16. quæst. 7. decreuimus, ubi autem uerus patronus aliquem repræsenteat & uariat alium repræsenteando locum habet, cū autē aduocatus, & c. quod autem consulis, ut primo præsentatus ius non habeat in ecclesia ad quem primo fuerit præsentatus ut possit agere aduersus secundo præsentatum & institutum. Sed potest agere contra prælatum qui eum præsentatum & idoneum mali-

eiorē non admittit forē differendo infli-
uere & difficultates. aliquas ingerendo.
ut uariet patronus & alterum præsenter.
& agat ut prouideat ei in beneficio com-
petenti. ut infra eo. ti. pastoralis. Et quia
prælatus non admittens præsensatum ido-
neum sic punitur. dixerunt quidam non
esse locū gratificationi & correctam esse
illam decre. cum autē aduocatus. per illā
pastoralis. Sed uerius est quod primo dixi.
ut gratificationi sit locus. & qui gratifican-
do prælatus ecclesiam cōtulerit eius erit
& alius nullū ius in ecclesia habebit quā-
uis primo præsensato & idoneus subuenia-
tur. ut superius dictum est. Admittenda est
igitur præsensatio patroni uel eius qui ē
in quali possessione iuris patronatus ut in
fra e. consultationibus. infra sex menses à
tēpore uacationis. ut e. e. eam te. uel infra
quatuor à tēpore morte litis. ut infra eo. quo-
niā in quibusdā infra e. c. cū propter discor-
diā. Quidā autē dicūt correctā esse illā dec.
eam te per posteriore cū propter discor-
dia & tēpus semestre reducūt est ad tēpus
quadrimestrē. ¶ Transfertur in aliū ius
patronatus gratuito titu. ut infra eo. c. ex
insinuatione & callud. & c. cura pasto-
ralis. Non gratuito autem titulo non tran-
sit cum sit spirituale uel spirituali annexū
ut infra eo. c. de iure. quia clerici. & c. prae-
terea. Cum uniuersitate autem transit ius
patronatus etiam non gratuito titu. ut in
fra eo. ti. cum seculum. ut fundus dotalis
qui per se generaliter non transit. sed cū
uniuersitate transfertur. ut ff. de fun. do. l.
9. quādam enim sunt per se sola non tran-
sit sed cum alijs transferuntur. ut ff. de
acquir. re. do. l. quādam. ff. de contrahen-
e. mpt. uend. l. in modicum. Vnde uersus.
Iura patronatus transire facit nouus hæ-
res. Res permutata donatio uenditioq;
Nam ex successione transit in hæredem.
ut infra capit. 1. Et permutatur cum alio
spirituali ut 16. quæstione. 7. nemini. Et
uenditur cum uniuersitate ut in decre. cū
seculum. ¶ Sed nunquid sine auctoritate
episcopi trāsferretur. & uidetur quod in sin-
gulari tra personam non. sed in collegiū
sic. & hoc innuit manifeste infra eod. al-

lud ubi dicit licet religioso loco patrona-
tus ius conferendi liberam habeat pote-
statem. Et est ratio quia ius canonicum si
benter amplectitur ut id quod est spiri-
tuale uel spirituali annexum à laico ad eccle-
siam reuertatur. ut alias uideo. 16. qu. 1.
culti. supra de his quæ fi. à præl. sine cō-
ca. cum in apostolica. tunc enim ius red-
dit ad suam naturam ut. ff. de pac. l. si unus
§. idem dicemus. Non ob. infra eodem
titu. ex insinuatione. nam illam intelligo
cum consensus capituli interuenit. Sed
obstat infra eodem. cap. nullus quæ dicit
quicquid ecclesiastici iuris est non posse
monasteriis conferri sine concessione epi-
scopi. Sed ibi excipitur potest ius patrona-
tus. Vel si uelis stabis ita quod dicit illa
decr. nullis. sine aliqua exceptione. Et re-
spondēbis ad illam decretalem illud quia
quod dicit licet religioso domui & c. non
determinat proximam clausulam præ-
cedentem illam scilicet tum quia laicus. sed
etiam scilicet tum quia de re non uacante
& c. ut sit sensus laicus ecclesia non uacan-
te ius patronatus quod habet in ea etiam
cum consensus episcopi priuato conferre
non potest licet religioso loco conferre
possit subaudi non tamen sine consensu
episcopi. ¶ Si plures sint patroni & dis-
cordant. quidam enim representant unū
quidam alium. si constat eos esse patronos
stabit episcopus maiori & saniori parti il-
lorum si partes præsensati non uideantur
æquales tunc attendantur merita eorum
quæ præsensantur. ut supra eo. e. quoniam
in quibusdā 62. dist. si forte. Sed si prae-
sensati pares in meritis uideantur tunc est
locus gratificationi de qua superius dictū
est. uel dicet episcopus patronis. iterū prae-
sentate. ar. 79. di. si duo. Nec puto quod in
casu isto alter eorum habebit contra epi-
scopum aliquam actionē. quia episcopi
sele impediunt in concursu licet duo fru-
ctuarj. ut. ff. quibus mo. usu. amit. l. si duo
bus. §. cū singul. §. ff. de usus. l. quociens sicut
duo hæredes sub cōditione instituti ut. ff.
de condi. & i. l. si titius hæres erit. Sed si
patroni nolint quē præsensare. episcopus
et reliquias de illa ecclesia si fieri potest sine
scandalo.

scandalo. & seruet usque ad diem concordi-
 dia. atq; eiusdem ecclesie claudat hostia
 ut nullus in ea sacrum ministerium ce-
 lebret antequam unum eligant presbyte-
 rum qui sacrosancta idoneus sit procura-
 re. ut infra e. e. quibusque. ¶ Cū autem inter
 presentantes sit contentio quis eorum sit
 patronus expectet episcopus ad sex men-
 ses. & si ulq; tunc non fuerit diffinitū pro-
 uideat episcopus ecclesie de pastore. sal-
 uo in posterū iure eius qui eueit. ut in-
 fra. e. si uero. & si noluerit episcopus tan-
 to tempore spectare, faciat hoc in fine qua-
 tuor mensū. ut infra. e. e. quoniam in quibus
 dā. Si autem inter episcopū & presentantes
 sit qd. forte episcopo ignorante eos fore
 patronos tūc donec quzllio sopiatur epi-
 scopus ponat in ecclesia oconomum pro
 redditibus conferuandis. aut eos in uti-
 litate ecclesie conuertat. aut fideliter futu-
 rz personz referuer. ut supra de offi. ord.
 11 cū nos plerūq;. ¶ In summa notandū est
 quod ius patronatus apud quēlibet hære-
 de est in solidum quo ad oēs effectus præ-
 ter sacerdotis præsentationē quę est apud
 omnes ita quod apud nullū. ut infra e. c. 1.
 & 2. Et hoc ideo quia cum sit res simplex
 perueniens ad quēlibet hæredum in soli-
 dum. etiam si ex diuersis & inæqualibus
 partibus sint hæredes ut. ff. de seruitu. l. uia
 ff. ad l. Fal. l. 1. §. si usufructus. quia spiritua-
 lia non diuiduntur. ut 7. q. 1. nihil. Vnde
 alia in corporalia ut nomina. & si non ue-
 niant diuidenda. ut. ff. famil. ercisl. 1. §. ul-
 ti. & l. hæredes. §. 1. C. eo. rit. l. ea quę ue-
 niunt tamen adiudicanda & assignanda.
 ut. ff. famil. ercisl. l. 3. non sic in iure patrona-
 tus. quod nec uni assignatur nec diuidatur
 inter omnes sed consistit in solidum apud
 12 omnes ut superius dictum est. ¶ Item no-
 tandum est quod ius patronatus. quādoq;
 stat in suo nomine. quādoq; dicitur aduo-
 catia. ut infra e. t. quia clericus. quādoq; ui-
 cedominatus. quādoq; custodia. quādoq;
 guardia appellatur ut infra. eo. t. præterea.
 quādoq; ius frequetationis seu processio-
 nis. ut 16. q. 7. piz mētis. & e. Trigentius.
 ¶ Item nota quod ius patronatus de gra-
 tia dicitur obtineri. ut 16. q. 5. si quis epi-

scoporū ecclesia enim sustinet patronos
 in hac parte. ut infra. e. t. quoniam in qui-
 busdam. Et hoc ideo quia cum ius patro-
 natus sit spirituale uel spirituali annexum
 ut supra de iudi. quāto. infra eo. t. de iure.
 & laici de rigore iuris non debeant eccle-
 siastica & maxime spiritualia tractare ne-
 gicia ut supra de iudi. decernimus. & cū
 ecclesie cum suis dotibus ad ordinationes
 episcoporum pertineant. ut 10. q. 1. decretū.
 & c. nouerit ex permissione iuris procedit
 ut hoc ius cadat in laicum. & actus præ-
 sentandi qui merē est spiritualis. hæc ta-
 men permissio siue gratia conuersa est in
 ius commune. & ob hoc dicitur ius patro-
 natus annexum spirituali cum tamen sit
 spirituale. quia cum laicus nullum spiri-
 tuale ualeat possidere. possidet tamē uel
 quasi possidet ius patronatus. Item ius uel
 nerandi ut. ff. de mortuo infer. l. 1. & præ-
 terea ius eligendi. si ex priuilegio compe-
 tat. ut infra eo. t. nobis. ¶ Item notandū
 13 est quod si episcopus in alia diocesi eccle-
 sia edificauerit hæc gratia sit ei ut liceat
 ipsi quemcūq; clericum præsentare un-
 decunque sit. ut. 16. q. 3. si quis episcoporum.
 contra illud. 7. 1. di. hortamur. quasi suffi-
 ciat testimonium episcopii presentantis.
 ar ad hoc. 7. quzllio. 1. episcopus. de loco
 sicut & monacho sufficit testimonium ab-
 14 batis. ut. 16. monachi uagantes. ¶ Et est
 sciendum differentia est utrum ius patro-
 natus spectat ad clericū iure ecclesie. uel
 patrimonij ratione. Nam in primo casu
 potest legatus ratione ecclesie conferre
 ecclesiam spreto tali patrono. ut infra eo.
 e. cum dilectus. Et est ratio. quia cum lega-
 tus cōferat ecclesias & alia beneficia quę
 inueniri uacantia. & quę uacare incipiunt
 post suum ingressum. non obstant iure
 institutionis quod ordinatio competit
 multominus oblabit ius patronatus quod
 clerico competit beneficij ratione. quia
 plus iuris habet prælatus in conferendo
 quam patronus in presentando. & ni-
 hilominus illud quod pluris est absorbetur
 prerogatiua legiti. ut supra de offi.
 15 ord. dilectus. ¶ Sed quid si unus construat
 ecclesiam & ei plures succedunt hæredes
 nun.

nunquid omnes erunt patroni. Sic ut infra. c. 1. Sed nonne grauius conditio ecclesie multiplicatis patronis. Non quia multiplicantur defensores. ut 16. qu. 7. si lius ac nepotibus. Idem ius competit omnibus & insolidum quod competebat defuncto. non secundum diuisiones hereditatis.

16. **Item** ¶ quid si plures constuant ecclesiam uel docent. nunquid omnes habebunt unum ius an pro beneficii portione. Respondeo unum & æquale. quia sicut superius dixi ius patronatus est simplex & indiuisibile. s. teor tamen quod in alio & in honoribus qui debentur patronis habebitur respectus ad eum qui plus donauit & si gratificationi locum adesse contingat concurrentibus magis debet prælati gratificari præsentato ab illo qui plus contulit quam ab illo qui minus.

17. **Sed** ¶ quid si clericus ius habeat ius patronatus. nunquid seipsum præsentare potest. Non ut infra eodem titu. per nostra & simile. 8. qu. 1. in scripturis. In multis enim iuris articulis hoc reprobat. ut

18. **quis** se ingerat ad aliquod officium. ¶ Nā qui ad officium procuratoris se ingerit seipsum excludit. suspectus enim habetur. ut. ff. de procu. l. quæ omnia. & qui sibi tutelam ascribit. ut. ff. ad leg. Cor. de sal. l. xori. §. qui se nec potest quis sibi aueritatem præstare ut. ff. ad Treb. l. 1. §. fuit & accedunt ad hæc. ff. de testa. tu. l. ex

19. **sententia.** ff. de aucto. præst. l. 1. ¶ Sed opponitur. pater & filius eadem persona censentur. ut. C. de impube & alijs sut. ff. tu. l. ult. & tamen pater eligit filium. ut. ff. quod cuiusque unuer. l. illud. Ad quod respondeo. pater & filius censentur una & eadem persona fictione iuris non secundum ueritatem. Item opponitur. tutor sibi ipsi possessionem tradit ut. ff. de contrahen. empt. & uen. l. i. §. fundum. Et ad hoc respondeo. non simpliciter sibi tradit sed ægrediente pupilli familia ipse in

20. **greditur.** ¶ Ultimo notandum est quod patronus donando tradendo & concedendo ecclesiam uel insinuando in ea quo ad ecclesiam nihil agit. ut infra eo. ti. e. ul. Verumtamen si quis uetate reali simplicitate

uerborum. dono tibi ecclesiam & concedo. donare intelligitur quod habet in ea ius. uidelicet patronatus ut infra eod. ca. quod autem. Nam plerumque hoc nomen ecclesia pro iure patronatus supponit. ut. 16. q. ul. si plures. & 17. q. 3. nemini.

Summarium

- 1 Censui quid sit. & an per censum fiat probatio subiectionis.
- 2 Censui a quo imponatur. & quando & numero.
- 3 Censui nomen imponi non debet nec antiquum augeri.
- 4 Nomen censui quis dicatur.
- 5 Censui an possit remitti.
- 6 Censui si fuit tanto tempore solutus quid non extet memoria quando fuerit impositus uel quando primo solutus an pro iure constituto habeatur.
- 7 Quid si per quadraginta annos census soluitur & causa impositionis uel solutionis ignoretur.
- 8 Episcopus quid exigere debeat ab ecclesijs.
- 9 Procuratio quare debeat. & qualiter in procuratoribus se habere debeant. & considerare habeant superiores.
- 10 Procuratio an a pauperibus ecclesijs exigatur.
- 11 Visuatur ecclesie nunquid quod domi solet expendere expendere debeat in uia dum uisitat. si saltem in eo ecclesia releuentur.
- 12 Procuratio non uenit in generalem remissionem iuris episcopalis. quia nec iurisdicatio nec correctio remitti potest.
- 13 Visuatio ecclesiarum quando fieri debeat. & quoties.

DE CENSIBVS.

Rubrica.

Dictum est supra de quodam onere ecclesiarum. scilicet de iure patronatus. nunc autem subsequenter & de quibusdam alijs oneribus tractatur. Ideo subiicitur hic Rubrica de censibus & actionibus & procuratoriis. ¶ Videamus igitur quid sit census

fus. quis censui imponere potest. Item
 an possit augeri, & an possit remitti. Item
 ex quibus causis fieri pōt exactio ab ecclē
 sijs. Itē ex qua cā debeat procuratio, &
 cui & a quibus. ¶ Censui est annuus pēso;
 quæ episcopo de prouentibus ecclēsiæ de
 betur ut l. q. 3. quæsitum in fi. Per censū
 fit probatio subiectionis ut infra eo. e. om
 nis anima. Aliquando census præstat in
 dicium præstæ libertatis aliquando per
 ceptæ protectionis ut infra de priuile. re
 cepimus. unde census in positio non sem
 per probat exemptionem. Nam ex dupli
 ci causa imponitur ut superius dictum est.
 & ideo non probat hoc esse quod ad hoc
 contingit ab esse. Protectio autem non in
 ducit exemptionem ut infra de priuile. ex
 parte tua. licet aliquando superpositio sub
 protectione domini papæ instar appella
 tionis habeat. & sic super re certa eximat
 & ad tempus ut supra de ap. ad audiētiā.
 Nam appellans quodammodo eximitur a
 iurisdictione illius a quo appellat. ut su
 pra de appel. directe & in hoc distinguo
 refert an census imponatur ab episcopo
 uel a papa imponatur. Si ab episcopo tūc
 census impositio subiectionis est signum.
 ex hoc enim apparet quod ecclēsia cēsu
 lis existit de iure communi subdita. ū pri
 uilegio est munita ar. ad hoc. ca. di. contra
 morem & supra de trans. prætereā. Si uero
 census imponatur a papa. ex hoc appa
 ret quod ecclēsia illa quæ censum soluit
 specialis beati Petri existit & ad iudicium
 perceptæ libertatis inpositus est census. ut
 illa. recipimus & sic probatur exempta.
 ¶ Imponitur census & papa ut dictū est.
 Imponitur & ab episcopo cum episcopi
 concedunt aliquas ecclēsijs pjs locis ali
 quid sibi reseruant in eis nomine pensio
 nis ut supra de reli. do. constitutus. Et hoc
 est cum cōsensu suorum capitulorum ut su
 pra de his quæ fi. a. præla. sine cōn. cap. pa
 storalis. ¶ Imponitur & ab alijs qui
 bus ecclēsiæ subsunt. ut infra eo. ti. præte
 rea. forte archidiaconis quibus ecclēsiæ
 sunt subiectæ. ut supra de offi. archi. dile
 cto supra de insti. cū uenissent. uel ab ab
 batibus quibus ecclēsiæ seculares aliquas

do subsunt in temporalibus ut dixi. supra
 de locis monachorum in prin. Aliquant
 archiepiscopis sunt subiectæ ecclēsiæ
 in iure instituti. ut supra de offi. dele.
 super eo. Alter census impositus uitam
 eius qui soluerit non excedit. ut supra de
 transac. de extero. rectores enim ecclē
 siarum non possunt ecclēsijs quibus præ
 sunt auctoritate sua præsertim post decel
 sum suum efficere censuales ut infra go. ti
 tu. prætereā. ¶ Apparet igitur ex præ
 missis quod census imponitur. cum exem
 ptio conceditur uel immunitas indulget.
 Itē imponitur tpe foundationis uel dona
 tionis cēsus nel tributū soluendus uel sol
 uendum patrono ut supra ti. proxi. præte
 rea. Item tempore dedicationis imponi
 tur census antus episcopo soluendus. ut
 18. q. 2. Eleutherius. ¶ Nouus census im
 poni debet nec antiquus augeri ut infra
 c. ti. prohibemus supra de his quæ fi. a. præ
 la. sine cōn. ca. pastoralis infra eo. ti. signi
 ficauit. & c. cum clericis. supra de trans.
 de extero supra de præb. extirpandæ in fi. &
 c. auaritia & accedunt. 16. q. 2. feruitium.
 etc. hoc tantum. C. noua ueti. im. po. non
 pōss. l. 3. infra eo. ti. ecclēsijs et c. innoua
 mus. Sed procuratio augetur ex crescenti
 bus rebus ut infra c. ti. quanto supra de cō
 sti. cū. M. ff. de fideicō. lib. l. generaliter §.
 si alienum. ff. qui et a quibus ma. lib. nō fi.
 e. si mortis. Sic est in pensione rerum lo
 catarum quæ crescit in ubertate et decre
 scit in sterilitate. ut. ff. loc. et condu. l. si
 uno et supra de loca. et cōn. propter ster
 litatem. Sed contra. C. de aliu. l. 3. in
 uerbo illo doletur. Ad quod dico. quod
 priora iura locum habent cum ueteri
 tas procedit ex gratia diuina. polle
 riora cum studio et diligentia colentium.
 Quamuis hoc ultimum recipiat contra
 rium ar. de consti. cum M. Sed de hac mā
 teria plenius noui. supra de lo. et condu. §.
 si autē remissio. ¶ Nouum autem censum
 intelligo, illum qui non fuerit impositus
 tempore foundationis. donarionis, con
 secrationis, exemptionis seu immuni
 tatis indultæ. his enim temporibus uel
 imponitur uel offertur. sed quamuis tunc
 cura

eum offertur sit voluntarius. postmodum
 tñ trāsīt in necessitatem & debitum sicut
 alias hoc contingit supra de cummo. ca.
 uno. ff. commodati. l. in commodato. §. si-
 cut. C. de ac. & obli. sicut initio. ut supra
 de uo. re. magne. §. ¶ Potest census reui-
 ti. ut infra eod. ti. cum uenerabilis ita ta-
 men ut episcopus reuittat cum consensu
 capituli ut supra de do. pastoralis. & supra
 de his quæ fi. a pzela. pastoralis. §. ¶ Sed
 7 quid si census fuerit tanto tempore solu-
 tus. quod non exet memoria quādo fue-
 rit impositus uel quando primo solutus.
 uidetur quod pro iure constituto debeat
 haberi. ut. ff. de aqua plu. ar. l. 1. §. ult. &
 ff. de aqua quo. & xlii. l. hoc iure. §. du-
 ctus aquæ. ut tum is qui censum petit nō
 inniatur tempore quod non est modus in
 ducendæ obligationis. ut. ff. de ac. & obli.
 obligatiōis. §. placet. C. de pac. l. si certis
 annis. C. de usu. l. creditor. sed inniatur
 impositioni quæ ex tempore pzæsumitur
 ut. ff. de usu. l. cū de in rem uerso. §. ¶ Sed
 8 nunquid si per. 40. an. census soluatur &
 causa impositionis uel solutionis ignore-
 tur. uidetur. quod a quo exigatur non te-
 neatur ad solutionem. census enim igno-
 rantio id est. cuius causa ignoratur. nec di-
 uinis nec humanis legibus inuenitur. ut
 infra eo. tit. peruenit Item quia tempus
 non est modus & c. ut superius dictum est
 & accedunt ad hoc 1. q. 1. nullus episco-
 pus grauamen 10. q. 3. c. quia cognouimus
 infra de exc. el. pzla. sane. & cap. cum
 ad querendam. & C. ne ux. proma. in ul.
 Sed contra 18. q. 2. seruitium. 3. q. 3. quæ
 situm. si si seruiturus uendi. l. si quis dicitur
 ho supra de elec. cum ana supra de causa
 pos. & proprie. cum ecclesia Surrina. C.
 de serui. & aqua. l. 1. & 2. et de seruitijs tē-
 pore acquirēdis loquitur expresse lex. C.
 de agri. & cen. l. litibus. dico autē in hac
 quæstione sicut & in pzæmissa ut is qui cē-
 sum petit dicat impositum si tamē nō cre-
 dit contrarium & probet per tanti tempo-
 ris solutionem. §. Nunc uideamus de se-
 cūda parte rubricæ scilicet de exactioni-
 bus. ¶ Et est sciendum quod episcopus ni-
 9 hil debet ab ecclesijs exigere nisi canonici

ea & consueta. cathedratium quod erit
 duorum solidorum ut. 17. q. 3. placuit. pri-
 scis. c. illud. & supra de offic. ordi. con-
 querente ad plus minoris enim quantita-
 tis esse potest. ut infra eodem titulo olim
 10. q. 3. numerus. Et forte hic solidus ap-
 pellatur aureus. ut C. de sportul. l. 2. insti.
 de pœna te. liti. in fine. uel erunt solidi
 usuales & cōmunis monetæ regionis. ut.
 ff. de le. 3. l. nummis. et si plures sint mo-
 netæ in regione forte dabūtur meliores.
 ut. ff. de iureiur. l. quanto. in fi. uel medio-
 cres argumen. 10. q. 2. hoc ius porrectū.
 ff. de au. et argen. legat. l. qui lancem uel
 minores. ut. ff. de le. pri. l. nummis. ff. de
 re. iuris. l. semper. ff. de legatis primo a-
 pud Iulianum. §. scis. infra eodem titu. ex
 parte. Alibi appellat synodaticum. ut infra
 eodem titulo olim. Cathedratium di-
 citur quod ad honorem cathedræ soluitur
 synodaticum quia frequēter in synodo da-
 tur. Item exiget tertiam uel quartam pa-
 trem oblationum. ut 10. quæ. 3. unio. et
 ab his duobus monasteria erunt libera. ut
 not. supra de statut. mo. circa fi. Item cen-
 sum ut superius dictum est. Item aliquid
 impositum soluendum in die dedicatio-
 nis. ut 10. quæstio. tertia nec numerus. ut
 18. q. secunda Eleutherius. Canoniam
 portionem de his quæ offerūtur gratia se-
 pulturæ. ut no. supra in summa de sepul.
 Item procurationem de qua inferius di-
 cam. Sustinetur etiam pro multis neces-
 sitatibus quæ aliquotiens superueniunt ut
 si manifesta rationabilis causa extiterit :
 cū charitate moderatum ab eis auxilium
 valeant postulare ut infra eo. ti. cum apo-
 stolus. §. prohibemus. Sed si in dubium
 reuocetur. an sit rationabilis causa an non
 quare exigitur superioris arbitrio decida-
 tur. ut 10. q. 3. quia cognouimus. et 11. q.
 1. si clericus aduersus. Talis uero et exa-
 ctiones pzælati ecclesijs imponere nō de-
 bent ut in pzædicta cum apostolus. §. pro-
 hibemus. et ca. ecclesijs. 1. q. 1. nullus epi-
 scopus grauamen. ab alijs tamen inditio-
 nibus et necessitatibus ecclesiæ et clerici
 sint immunes. ut. 16. q. 1. §. nouarum
 cum. sequenti placet. Et de hac materia
 dicam

dicam plenius infra de immu. eccle. ¶ Re-
 fiat dicendum de tertia parte rubricæ sci
 10 licet de procuracionibus. ¶ Procuratio
 quidem debetur ratione uisitationis, ut su-
 pra de præscrip. cum ex officij. & infra
 eo. ti. procuracionis. & ideo redimi non
 potest. secundum ut dicitur non uisitan-
 ri. ut 10. quæ. 1. relata. Sed taxari potest
 4. danda cum uisitaueit 10. q. 3. relatum.
 ¶ In procuracionibus exigendis utitur su-
 periores illo moderamine quod statuitur
 infra eo. c. cum secundum apostolum. Ite
 considerabunt facultates ecclesiarum. ut
 infra eo. ti. sospitæ & c. quanto. & cap. cū
 instantia 10. q. 3. cauendum supra de offi.
 ordi. conuenerent & infra eo. cum nuper.
 11 Sed nunquid a pauperibus ecclesijs pro-
 curatio exigetur. Et uidetur quod non. ne
 supra uires sit ut 10. q. 3. illud & longi te-
 poris questum hora breuis consummat.
 ut infra eod. cum apostolus. & accedunt
 ad hoc. 1. q. 2. placuit 10. q. 3. cauendum.
 Sed uerius est quod pauperes ecclesie co-
 ferent & alijs coniungentur ut infra eod.
 c. cum instantia. & c. procuraciones & su-
 12 pra de rescrip. accedentes. ¶ Sed ¶ nun-
 quid quod domi solet expendere uisitor
 ecclesie expendit in una dum uisitat ut sal-
 tem in eo. ecclesie releuentur uidetur. q.
 sic ar. in autem de manda prin. § illud col.
 3. & in autem. ut iudices sine quoquo suff.
 §. nulli. col. 2. sed puto contrarium. quia
 in ciuitate manens. & uisitans nihilomi-
 nus procuraciones exigere potest ut in-
 fra eo. ti. uenerabili. non obstante cano-
 nicæ antiquo qui contrarium innuere uide-
 batur. ut tunc demum procuracionem pos-
 sit prælati exigere. cum non per suæ ciui-
 tatis parochias fatigatur ut 12. q. 2. chari-
 tatem. sed si modum excedat superior in
 exigendo poterit inferior denegare. ut
 infra de exc. præla. sane. & c. cum ad quo-
 rundam. ff. de aqua quoci. & xlii. l. 1. §.
 Trebatius. Tenuis enim uite homines
 sub prætextu aduentus officialium breui
 suppellectili ad eorū uisum translata inui-
 tus non uexentur. ff. de offi. præf. l. illici-
 3 tas. §. 2. ¶ In summa notandum est quod
 in generali remissione iuris episco-

palis non uenit procuratio. quia nec uisita-
 tio nec correctio remitti potest. ut infra
 eod. ti. cum uenerabilis. 16. q. 3. uisus in fi-
 sicut nec cathedraticum. ut supra de do-
 na. pastoralis. Nec ob supra de relig. do-
 constitutus. ubi uidetur quod generali-
 bus uerbis ecclesia generaliter eximatur.
 sed ibi hoc operatur confirmatio domini
 papæ sicut eam subditus a se non potest
 rescire iurisdictionem episcopalem ut su-
 pra de renunci. admonet supra de foro
 compe. si diligenti. & ca. significasti. sic
 nec prælati iugum sui officij a se execu-
 tere potest ar. ff. de offi. præto. l. legatus
 Cesaris. sic patronus quantumque ge-
 neralibus uerbis utatur in remissionem
 iuris patronatus. aliqua iura tamen reti-
 net in liberto. ut. C. de bonis liber. l. 3.
 14 ¶ De uisitationibus autem propter quas
 procuraciones exigi habent sic summarie
 tango. Dixerunt enim quidam quod si ne-
 cessitas fuerit tunc potest episcopus singu-
 lis annis dicere si uisitare 10. q. 1. relata.
 & q. 3. cauendum. sed si non est neces-
 sitas tunc de triennio in triennium uisita-
 bit. ut supra de offi. ar. ut archidiaconus.
 Verius puto quod siue necessitas fuerit si-
 ue non annua uisitatio fiet. ut 10. q. 1. de
 cernimus. sed si necessitas fuerit tunc uisi-
 tabitur quoties opus erit ut supra de offi.
 archi. mandamus infra de hæreti. ad abo-
 lendam. 18. q. 2. nō semel 10. q. 1. regen-
 da. Nec obstat infra eo. titu. cum uenera-
 bilis. ubi dicitur procuracionem accipiat
 his in anno. illam enim intelligo cum a
 fundationis onus hinc procuracionis erat
 impositum. Vel forte non aliter illud
 consuevit uisitare a fauentinis episcopis
 bis in anno.

Summarium

- 1 Ecclesia uel altaria a quo consecranda.
- 2 Ecclesia qualiter consecranda.
- 3 Consecrationes quando fieri possint.
- 4 Episcopus nec primum lapidem ecclesie po-
 nere potest nisi prius dote constituta &
 assignata a fundatore.
- 5 Ecclesiam edificare si quis inceperit. an &
 quando

- quando tenetur perficere.
 6 Ecclesia in quibus casibus resecrari ualeant.
 7 Ecclesia quando consecrari non debeat.
 8 Infideles uiuentes ab ecclesia repellendi sunt.
 9 Ecclesia quibus uiuentibus non communicat et mortuis communicare non debet.
 10 Mulier pragnans si est sepulta in ecclesia, nunquid possit consecrari ea non abiecta.
 11 Altaria que et quomodo consecrantur.

DE CONSECRATIONE

ecclesiæ uel altaris. Rub.

- I**N tractatu superiori dictum est de ecclesiis. sed quia in consecrationibus solent immunitates ecclesiis indulgeri & census ab indulgentibus retineri uel imponi. ut no. supra ut. proxi. §. apparet. ideo subsequenter ponitur rubrica de cō. eccl. al. §. Videndum est igitur à quo, qualiter, & cuius auctoritate ecclesiæ uel altaria ualeant consecrari. & in quibus casibus possint resecrari. † Et quidē per episcopos consecrandæ sunt ecclesiæ uel altaria. ut de con. di. 1. c. 1. Per simplices autem sacerdotes nec consecrationes nec ecclesiasticarum reconciliationes fieri possunt. etiam ex commissione episcoporum ut infra cod. ti. à qua. Pœnitentia tamen quibus ab episcopo iniuncta est pœnitentia & excommunicatorum reconciliatio potest simplici sacerdoti committi. ut. 26. quæstione. 6. præbyter. & ca. aurelius.
 2 §. † Debent autem consecrari ecclesiæ cum missa. ut de con. distin. 1. omnes basilicæ. quam Ber. dicebat fore de substantia consecrationis. Hugo uero dicit quod non. Item dixit quod si episcopus consecret & præbyter canet missam quod ecclesia consecrata est. licet aliud sit in ordinatione clericorum. ut. 23. dist. quorundam.
 §. Olim consecrationes fieri non poterant nisi de mandato summi pontificis. ut de con. di. 1. de locorum. cum quatuor. seq. capitulis. Sed contra. 22. quæst. 2. bonæ rei. & de con. dist. 1. nemo. & infra eo. ti. c. 2. & 3. Et ideo illis. 5. canonibus est hoc derogatum. §. † Et est sciendum quod

consecrationes possunt fieri tam diebus solennibus quam priuatis. ut infra eo. tit. tua licet in pluribus secus obtineat quia nec clerici ordinantur nec uirgines aut episcopi consecrantur nec christi constituitur nisi certis diebus. ut supra de temp. ord. sanè. 20. q. 2. deuotis. 75. distin. c. 1. de con. di. 4. omni tempore. §. † Item notandum est quod episcopus nec etiam primum lapidem ecclesiæ ponere potest nisi prius dote constituta & assignata à fundatore. ut de con. di. 1. nemo. in aut. ut determinatus sit numerus clericorum. §. 1. & tanta debet esse dos quæ sufficiat ad luminaria & ad uitam ministrorum. ut. 16. quæst. 7. pie mentis. & in prædicto. c. nemo duorum ad minus supra de fil. præby. proposuit. uel trium. ut de con. dist. 1. hoc quoque. Item ad hospitalitatem exercendam & ad respondendum episcopo de episcopalis. ut supra de sup. nec. præla. si cut supra de præben. de monachis. Sed si hoc omisissum est tempore primarij lapidis ponendi restaretur tempore consecrandi. ut infra c. i. cum sicut. & 1. q. 2. placuit. Sed quid si hoc utroque tempore sit omisissum. Dixit Hug. quod episcopus dote tenetur sicut & cum ordinat clericum sine titulo. ut supra de præben. episcopus. Sed melius dicitur quod fundatores teneantur ad hoc. ut. 16. 7. pie mentis. & argu. ff. de ritu nup. l. qui liberas. & lex dicit quod hæres fundatoris tenetur. ut in auten. de eccle. titulo. §. sin autem. & §. si quis ædificationem. Sicut & successor episcopi prouidet illi quem prædecessor si ne titulo ordinauit. ut supra de præben. cum secundum apostolani. Sed illis existentibus non soluendo dicerem actionē dandam in episcopum. ut. ff. si messor fal. mo. dixit. l. 3. c. 1. & ff. de eo per quem fac. erit. l. ult. §. † Item si quis incepit ædificare ecclesiam & nō consumauerit. Respondeo tenetur perficere usque ad annum. ut in aut. de ecc. ti. §. si quis ædificationē. §. In quibus † autē casibus ecclesiæ resecrari ualeant uidemus. Et assignauerūt in hoc antiqui

antiqui doct. sex casus. Primus cum dubitatur an ecclesia sit consecrata. ut de con. di. 1. ecclesiaz. Secundus cum monetur altare maius. Tertius cum ecclesia est exusta. Quartus cum parietes sunt de nouo funditus reparati. Quintus propter adulterium. Sextus propter homicidium. ut de eo. di. 1. si mortum. & c. seq. & c. de fabrica. Vnde uersus. Altraris morus. dubitatio semen & ignis. Effusus sanguinis paries si corrumpat ipse. Hæc sunt quæ faciunt iterum templa sectari. sed hodie secus est. Nam alia est consecratio ecclesiarum alia altaris. unde si tabula altaris moueatur uel enormiter frangatur seu diminuat, re-consecratur altare & non ecclesia. ut infra eo. ti. c. 1. & è conuerso. Si ecclesia destruitur & non altare re-consecratur ecclesia & non altare. Ideo propter adulterium uel homicidium non re-consecratur ecclesia. ut infra de adulterijs. significasti. & infra eodem. c. proposuisti. Quod autem dictum est ecclesiam diruptam uel exustam iterum consecrandam. intelligendum est quando parietes penitus sunt destructi uel destruiti uel maior pars ipsorum. alias secus. argu. ff. de contrahen. emp. & uendi. l. domum. Item hoc intelligebat Hug. nõ successiue. Nam si successiue cum parietes simul destructi sint & successiue reparati. tunc eadem intelligitur ecclesia. argumen. ff. de legatis primo. l. quod in rerum natura. ff. de iudicijs. l. proponebatur. Et nota quod licet tectum uel alia pars ecclesie comburatur dummodo parietes in tegri maneant. non re-consecratur ecclesia. ut infra eodem. capi. ligneis. ¶ In summa sciendum est quod ecclesia consecrari non debet ubi paganus sepultus est ante eiectionem ipsius. ut de consecratio. distinctiono. 1. ecclesia. & idem est in hæretico uel iudeo. ut in eadē distinctiono. in alio. c. ecclesiam. Idem intelligo & in excommunicato si tamen ossa infidelium discerni possunt ab ossibus fidelium. Alioquin neutri sunt ei ieiundi. ut supra de sepult. sacris. Sed si discerni possunt. tunc euulsis corporibus infidelium sed auctoritate episcopi uel principis. ut de consecratio-

ne distinctione. 1. corpora. ff. de religio. & sumpt. ful. offa. Huius rei ratio hæc est
 8 ¶ quia infideles uiuentes ab ecclesia expellendi sunt. ut 21. distinctio. clerics. 25.
 9 distinctio. perlectis. ergo & mortui. ¶ quia quibus uiuentibus ecclesia non communicat & mortuis communicare non debet. ut 24. questio. 2. c. 1. & c. sane. Licet hoc casualiter fallat infra de senten. excom-
 10 munica. à nobis. Sed ¶ quid si in ecclesia non consecrata sepulta sit mulier pregnas nunquid poterit ecclesia consecrari ea non eiecta? Respōdeo sic. quia scetus pars uiscerum est. ut de conse. distinctio. 3 si quid.
 11 ¶ & ff. de uentre inspi. l. 1. §. 1. ¶ Item altaria dedicanda seu consecranda non sunt sine reliquijs. ut de consecratione distinctio. 1. placuit. Dicunt tamen doctores sufficere corpus christi. Item altaria si non sint lapidea non consecrantur. ut de con. distinctio. 1. altaria. Nec obstat quod dominus præcepit in exodo fieri altaria de lignis Cethin quæ sunt imputribilia & Salomō fecit altare aureum. nam illa facta sunt in figura.

Summarium

- 1 Missam solus sacerdos cantare potest. Et quæ seruari debeant in missæ celebratione.
- 2 Missa quando celebrari possit.
- 3 Intellectus c. nocte. dist. 1.
- 4 Missam una tantum cantare debet sacerdos.
- 5 Missam celebrans debet habere socium qui ei respondeat.
- 6 Sacerdos ieiunus missam celebrare debet.
- 7 Sacerdos inquit post medicinam sumptam possit celebrare.
- 8 Sacerdos an celebrare possit post petum aqua calida uel frigida.
- 9 sacerdos transus an consiciat sacramentum.
- 10 In missa decem sunt præsactiones.
- 11 Sacramentum consiciendum est de azymis non de fermentato.
- 12 Sacramentum an consiciatur de pane ex lolio facto.
- 13 Frumento si admisceatur pipet uel eximium.

minum. & fiat inde panis, nunquid totum convertetur in corpus Christi uirtute uerborum. & quid si admisceatur aliquid de fermento.

- 14 Corporis Christi tres sunt opiniones.
- 15 Eucharistia in sacramento tria intelliguntur esse discreta.
- 16 Consuetudo ecclesie in quibus locum obtineat.
- 17 Officium divine qualiter dici debeat, & quia modus in eis sit seruandus.
- 18 Clerici diuinis officiis interesse debent.
- 19 Clerici qui sunt in scholis an teneantur dicere diuinum officium.
- 20 Viri tenent ministrare necessaria uxori, quod debitum reddere non ualet.
- 21 Intell. l. ad c. omnes de consec. dist. 1. & ad c. episcopus. 16. q. 6.

DE CELEBRATIONE MISSARUM sacramento eucharistie & diuinis officiis. Rub.

Dictum est supra de consec. eccl. uel sales. sed quia consecrationes fieri solent & debent cum missa secum dum illos qui dicunt missam esse de substantia consecrationis. ut no. supra tit. l. proximi. in princ. Ideo subsequenter ponitur hic rubrica de celebratione missarum & additur de sacramento Eucharistie & diuinis officiis. Videamus igitur quæ seruari dicunt in celebratione missæ ut dignè celebretur deum de alijs partibus rubricæ. ¶ Missam quidem cantare potest solus sacerdos. Nemo enim consecrare potest nisi sacerdos qui ritè fuerit ordinatus ut supra de sum. Tri. s. miter. §. una. de cō. dist. 1. c. 1. & c. sicut & 1. q. 1. dictum. ¶ Omnis autem sacerdos non præcisus ut tollatur obiectio de suspensis & de excommunicationis missam cantare potest præter simoniacum. ut infra de simo. tanta & præter enormiter delinquentes seu medioeriter quorum crimina sunt notoria de inre uel facto. ut supra de tempo. ordi. c. ult. supra de renuncia. nisi cum pridem in princ. hij enim sunt suspensi & quo ad se & quo ad alios. Vel dici potest solum simoniacum & oeculum suspensum esse quo ad se &

quo ad alios. & hoc in detestationem criminis. & notorium fornicatorem. ut 32. distinctione nullus & c. præter hęc. Ceterum sacerdotes in alijs mortalibus constituti & si suspensi sint quo ad se non tamen quo ad alios. ut 1. quæst. 1. sacerdotēs. Vnde quod dicitur omnis peccator missam cantare potest. intellige de officij potestate. non de merito uite. ¶ Missa celebranda est diuersis horis secundum diuersitatem dierum. Nam in diebus ieiuniorum celebrari debet in hora nona. ut de con. dist. 1. solent. In quatuor temporibus circa horas uespertinam cū ordinis celebrantur. ut 75. dist. quod à patribus & c. ordinationes & 76. dist. dilectionis. In diebus autem dominicis & priuatis siue festiuis possunt prima parte diei missarum solennia celebrari. ut de con. dist. 1. §. 1. & c. necesse. sed si sacerdos solus erit in ecclesia non celebrabit usq; ad tertiam horam sed usque tunc seruabit ieiunium ut necessitatibus peregrinorum & hospitum siue duorum commementum. Infirmorum atq; defunctorum succurrere possit infra e. c. c. 1. accedit. 43. die. non licet. ¶ In conuentualibus autem ecclesijs siue collegiatis. & si missa cantetur prima hora diei ut dictū est. nihilominus & in tertia cantari debet solennis. & sic intelligo de con. di. r. nocte. Vbi dicit reliquis uero temporibus missarum celebrationes ante horam diei tertiæ minime celebrentur subaudi solennes. ¶ Vnam autem missam cantabit sacerdos in die & de die. Felis enim est qui unā digne celebrare potest, & aliam si necesse fuerit cantare poterit pro defunctis. ut de con. di. r. sufficit infra eodem titulo referente. De die igitur dixi. quia quidam postposito officio seriali missam celebrant de sanctis quorum festiuitatis. tunc non siue. ut infra eod. r. quidam. Nam secundum congruentiam dierum missarū sunt solennia celebranda. ut infra e. t. cum creatura. ¶ Cū autē celebrat sacerdos non erit solus. sed sociū habebit qui ei respondeat. ut 7. q. 1. illud. 8. r. di. in omnibus. de con. di. 1. c. hoc quoque statutum. & 1. q. 2. placuit. Item ieiunium cele-

- celebrare debet. Nam potus uel cibus quā-
tūlibet minimus impedit celebrationem.
ut. 7. q. 1. nihil quod ob reuerentiam
sacramenti inducū est. ut de conse. di-
stinc. 1. liquido. & idem in alijs sacra-
mentis. ut de consecra. distinc. 5. ut ieiunij. 75.
dist. quod a patribus supra de tempo. ord.
litteras. 12. q. 5. honestum. Vnde uinum
perfusionis assumptum impedit aliam ce-
lebrationem. ut infra eodem titulo. ex pan-
te. ¶ Sed tū nunquid post medicinam sum-
ptam potest celebrare sacerdos. Dixit
Ioan. quod sic. quia medicina inrer ali-
menta non continetur. ut. ff. de pe. leg. 1.
non omne. sed tutius puto contrarium.
Nam medicina abhominacionem solet
inducere & timendum est ne post conse-
cracionem inducat uomitum. Et hęc ratio
attenditur. alias dum queritur quare non
conficitur in calice de ere. aut de aurical-
co. ut de con. di. 1. calix. ¶ Sed nun-
quid post potum aque calide uel frigide
debet celebrare sacerdos. Respondeo nō.
quia ut dicit Io. aqua potus est. & canon
præallegatus. 7. quæst. 1. nihil. dicit quod
post potum uel cibum quemlibet mini-
mum alias litera quodlibet minimum mis-
sam celebrare non debet. ¶ Sed queri-
tur an pransus conficiat. Ad quod respon-
deo. & si malè faciat pransus. celebrando
in contemptum prohibitionis canonicæ.
conficit tamen quia quod a ieiunio con-
ficiatur non est de subtilia nra sacramenti.
10 ut de con. di. 2. liquido. ¶ Decem sunt
præfationes in missa. nouem habentur de
con. dist. 1. inuenimus. & decima. 70. dist.
sanctorum. Et uariantur secundum uarie-
tatem temporum & festiuitatum. Sunt au-
tem in missa & in canone. quedam addi-
ta quæ in textu euangelij non continen-
tur. sed ea credimus ab apostolis & san-
ctis patribus esse adiecta. ut infra eo. tit.
cum Marthæ in. 1. responso. & 1. di. eccle-
11 stasticarū. ¶ Consciendū est de azimis.
nō de fermentato. ut infra e. ti. litteras. unde
si quis de fermentato conficeret secundū
Hug. nihil conficeret. per id quod le. de
con. dist. 2. in sacramento. & per illam au-
thoritatem. non in fermento ueteri sed in
12 azimis sinceritatis &c. ¶ Sed iū cum de fru-
mento nascatur lolium. ut dicit rustici. &
ut innuit canob. 56. di. nasci. nunquid si de
lolio fiat panis transubstantiabitur in al-
13 tati uirtute uerborum. non. ¶ Item quid
si frumento admisceatur piper uel cymi-
num. & fiat inde panis nunquid totum cō-
uerteretur in corpus christi uirtute uerbo-
rum. Non sed reliquum quod de frumētō
est. Quid si admisceatur aliquid de fermen-
to. Tūc nihil cōuertitur in corpus christi
quia nihil azimini est cuius cōsecratio sic
14 possit. ¶ De corpore autem christi tres
sunt opinionēs. Vna dicit quod illa substā-
tia quæ prius fuit panis & uinū postea sic
corpus & sanguis. ut de con. di. 2. panis est
in altari. eod. c. quia corpus. Alia tenet qđ
substantia panis & uini desinat ibi esse &
tantū accidētia ipsorū ibi remanent. sapa-
por color. & pōdus. & sub illis accidētibus
est corpus christi. Et hoc uidetur uelle cō-
ciliū supra de sum. Tri. & si. catho. c. uno.
Tertia uerō asserit quod remanet ibi sub-
stantia panis & uini. & in eod. loco. & sub
eadem specie est corpus & sanguis christi.
arg. de con. di. 1. ego. Et quælibet harum
opinionum faretur uerū corpus christi es-
se in altari. Quarra opinio dicit non esse
in altari corporis & sanguinis ueritatem.
1 sed imaginem tantum speciem & figu-
ram. Et ista reprobatur infra eodem cum
15 Marthæ. 5. ex eod. ¶ In hoc sacramento
tria intelliguntur esse discreta. uidelicet
forma uisibilis. ueritas corporis. & uir-
tus spiritalis. forma est panis & uini. ueri-
tas carnis & sanguinis. uirtus unitatis &
charitatis. Sed primum. s. forma panis &
uini est sacramentū geminæ rei. id est. cor-
poris christi & unitatis. & ita est signū iā-
tum. Secundum id est. corpus christi est sa-
cramentum. s. unitatis & res sacramenti.
id est. specierum panis & uini. & sic est si-
gnans & signatum. Tertiū uero. s. unitas.
est res duorum sacramentorum. s. corporis
christi. & specierum panis & uini. & ita est
tantum signatum. quia significatur per il-
la duo sacramenta. s. per species panis &
uini & per corpus christi. Et ita primum
est sacramentum tantum signans. secundū
signans

signans & signatum. tertium tantum signatum ut probatur hæc infra eod. cum
 16 Marthæ. §. ex eo in fi. ¶ In calice utrum
 miscendum est uinum & aqua. ut de con.
 dist. 2. c. 1. & 2. Sed plus in eo de uino quã
 de aqua ponendum est. ut infra e. ti. pernicio-
 sior. Sed quare respondeo. ex consuetu-
 dine ecclesiæ hoc inoleuit. quæ locum ha-
 bet in sacramentis altaris ut 11. dist. eccle-
 siasticarum locum habet in sacramento
 baptisimi. ut de con. di. 4. de tina. locum
 habet in diuinis officiis ut de con. dist. 2.
 institutis. & 12. d. c. ultimo. Hæc duo ui-
 num & aqua in sanguinem transmutan-
 tur. ut infra eo. cum Marthæ. §. quæsiuisti.
 17 ¶ Restat uidere de ultimâ parte rubricæ
 scilicet de diuinis officiis. Et est sciendū
 quod diuina officia dici debent cum dili-
 gentia explicatè & intelligibiliter non
 cum synopa. ut infra eo. ti. dolentes. Me-
 lior est enim paucorum psalmorum de-
 cantatio cum cordis puritate ac serenitate
 ac spiritali hilaritate quam psalmorum
 modulatio cum anxietate cordis atq; tri-
 stitia. ut de con. dist. 7. non mediocriter.
 Et quod dixi paucorum. sanè intellige. s.
 ut tamen debitum officium non omitta-
 tur. ¶ In officiis diuinis rectores eccle-
 siarum unum eundemq; modum teneant.
 quem in metropolitana sede nouerint in-
 stitutum. nec aliqua diuersitatis cuiuscu-
 que ordinis uel officij à metropolitana
 se patiantur sede disungi. ut 12. distin.
 de his de con. dist. 2. in omnibus & distinc.
 18 3. conuenit. ¶ Clerici diuinis officiis in-
 teresse debent. & qui absque sui corporis
 seculi inæqualitate defuerit excommuni-
 cetur ut 91. distinct. c. 1. & 2. uel excluda-
 tur à clero siue moueatur ab ecclesia. ut
 92. distinct. cap. ultimo. & maxime si hoc
 fecerit solennibus diebus. ut 7. quæstio-
 ne 1. si quis in clero. ¶ Sed quid de cle-
 ricis qui sunt in scholis. nunquid tenen-
 tur dicere diuinum officium. Dixerunt
 quidam quod illi tantum tenentur dicere
 diuinum officium qui ad ritulum certæ
 ecclesiæ sunt promoti per illud quod le-
 gunt. 92. distinct. si quis presbyter secus
 si ad ritulum suæ possessionis uel sui pa-

trimonij sit promotus. ut supra de præ-
 bend. episcopus. sed puto omnes clericos
 ad hoc teneri etiam si non percipiant ne-
 cessaria ab ecclesia quia tenuis est. sibi e-
 nim imputare debet qui ad tenuem eccle-
 siam se promoueri. fecerit. argum. ad hoc
 30 32. quæstione 1. horrendus. Vnde si sicut
 uir tenetur ministrare necessaria uxori.
 quæ tamen debitum reddere non ualet.
 ut 33. quæstione 7. quod proposuisti. ita
 & clericus qui non percipit necessaria ab
 ecclesia. quia pauper est nihilominus te-
 netur eam officiare. & dicit cum aposto-
 lo. Scio facere & esurire abundare & penu-
 riam pati. omnia possum in eo qui me cõ-
 fortat. ut 41. distinct. quod dicit domi-
 nus. manus autem suæ ministrabunt ei.
 ut 21. quæstione 1. clericus. in fin. & 91.
 21 distinct. clericus. ¶ Et idem dico si
 ecclesia à principio fuit diues & postmo-
 dum deducta est ad paupertatem. Sed in
 utroque casu debet unire episcopus eam
 alteri ecclesiæ. ut 10. qu. 3. unio. sic intel-
 ligo de con. distinct. 1. omnes 16. q. 6.
 episcopus.

Summarium

- 1 Baptismus quid sit.
- 2 Baptismus quando instituitur.
- 3 Baptismi genera quot sint.
- 4 Baptismi effectus quis sit.
- 5 Pronomen ego an sit de substantia forma baptismi.
- 6 Baptismi substantia.
- 7 Verba que requirantur in forma baptismi.
- 8 Ordo uerborum an sit de substantia baptismi.
- 9 Actus qui interponitur uel mora qua interne-
mit nititur id. quod in contextu & conti-
nuè fieri debet.
- 10 Paruulus baptizetur licet ab infideli offeratur.
- 11 Intellectus e. quos à paganis. de consecra. distinct. 4.
- 12 Baptizatus an intelligatur ille. in cuius par-
te corporis sacerdos aquam profundit.

Baptismus

- 13 Baptismus an in omni tempore possit conferri.
- 14 Baptizari an possit in nomine Trinitatis implicari.
- 15 Baptizatus in nomine Christi, an sit bene baptizatus.
- 16 Furioso perpetuo an valeat baptismus.
- 17 Baptismus an valeat ei qui incidit in furorē.
- 18 Baptizatus coactus an sit baptizatus.
- 19 Baptizatus scilicet an recipiat sacramentum.
- 20 Baptizatus an sit is qui baptizetur & baptizari intendit & baptizans non intendit baptizare.
- 21 Baptizare seipsum nemo potest.
- 22 Baptizatus an quis sit si aqua alius sit liquor admixtus.
- 23 Parvuli an obligentur in baptismo.
- 24 Baptismus dicitur sacramentum fidei.
- 25 Baptismus an valeat si latinus proferat verba in lingua graeca vel alia.
- 26 Baptizatus in nomine genitoris & nati & sancti fluminis, an sit baptizatus.
- 27 Baptizari non potest in nomine paternitatis & spiritalis sanctitatis.
- 28 Baptizatus an quis sit, statim unius testimonio.
- 29 Unius testimonio standum est, de consecratione ecclesiae.

DE BAPTISMO ET EIVS effectu. Rubrica.

IN superiori rubrica dictum est de corpore Christi. quo nihil in sacrificiis maius esse potest. ut de con. distinct. 2. nihil. Sed quia baptismus inter alia sacramenta maius est necessarius & maius efficax ut 32. dist. 5. porro cum omnium sacramentorum sit ianua & fundamentum. ut infra de presbytero non baptizatus. veniens. Ideo subsequenter ponitur hic rubrica de baptismo & eius effectu. Videamus igitur quid sit baptismus. quando institutus. quorū sunt baptismi genera & quis eius effectu. ¶ Baptismus est exterior hominis ablutio eū certa forma verborum. Est & character infixus animae accedente verbo ad elementum, unde est

ista tanta virtus aquae ut corpus tangat & foras abluat nisi faciente verbo. non quia dicitur sed quia creditur. Nam in ipso verbo aliud est sonus transiens aliud virtus manens ut 1. q. 1. detrahe. ¶ Fuit autem institutus secundum quosdam quando dictum est Nicodemus. nisi quis renatus fuerit &c. ut de cond. di. 4. filius. Secundum alios cum dominus dixit discipulis. Item baptizare omnes gentes &c. ut infra eod. tit. debitum de con. dist. 4. proprie in verbo euntes. Secundum tertios cum misit Iudam cum aliis ut 1. q. 1. dedit Io. uero putat tunc fuisse institutum cum dominus a Ioanne baptizatus est ut de con. dist. 4. per aquam. Posset tamen responderi ad illud quia tunc dedit formam baptismi facti & exemplo. sed postea dedit verbo & precepto. cum dixit apostolis euntes &c. ut dictum est. ¶ Genera baptismi sunt tria fluminis. sanguinis. & fluminis. ut de con. dist. 4. baptismi uicem. ¶ Effectus baptismi est. quia si digne quis baptizetur delectur in eam actualem quam originale peccatum sine omni poenitentia. quia sine poenitentia sunt dona. & vocatio dei. quia gratia dei in baptismo non quaerit gemitum non quaerit placitum uel opus aliud. sed solam fidem & omnia gratis eo donat. ut de con. distinct. 4. sine poenitentia. ¶ Sed quaeritur an pronomen ego sit de substantia formae. Et creditur quod non. nam plenum sensum habet hec uox. baptizo te in nomine patris &c. unde alibi pronomen dicitur abundare. ut ff. de heredibus institut. l. 1. §. qui neque sic & in stipulatione non interest utrum stipulator habere licere. an mihi licere habere. ut ff. de uerbo. obliga. l. stipulatio ista. Cetera uerba quae sunt in forma necessaria sunt & substantialia. ¶ Sed quaeritur quid si uerba substantialia dicantur sed corrupte & contra regulam donati. Respondeo non minus efficax est baptismus cum enim uirtus illorum uerborum excludit demonium excludit & precis ultimum ut de con. dist. 4. si non sanctificatur & reuertitur. ¶ Sed quaeritur quid si aliquid aliud in forma dicatur. Ad hoc dixerunt

dixerunt quidam ut si aliquid prazmittatur ut si dicatur arma utrunque cano. Ego te baptizo in nomine patris &c. uel post formam adiciatur sic. Ego baptizo te in no. pa. & fi. & spiritus sancti & dyaboli. efficax est baptisumus. quia cum extrinseca & impertinentia adiunguntur nō uigiant. ut. ff. de uer. ob. l. quz extrinsecus secus autē si aliquid interponatur ut si dicatur. Ego baptizo arma uirunque cano. In nomine pa. & fi. & spiritus sancti. Nā tunc non confertur baptisumus. nam & si ordinationi testamenti aliquid alienum immisceatur uiciatur. ut. ff. de testa. l. hæredes. §. ulci. ¶ In forma autem baptisumi omne uerbum aliud a uerbo domini alieni: censetur. sed putant doctores nostri contrarium. dicunt enim quodd siue adiciatur formz sine interponatur. uiciatur baptisumus. Quid sic dicatur non ego baptizo te &c. Absurdum putant dici tunc baptizatum. Et idem si dicatur. Ego te baptizo in nomine pa. & fi. & spi. san. & omnium sanctorum. Et idem est ubi aliquid interponitur. in quo consentiunt omnes.

8 ¶ Sed quid si ordo mutetur & uerba transponantur. ut si dicatur. Ego te baptizo in no. pa. & fi. spiritus sancti. nunquid est baptizatum. Dicunt quodd sic. ar. C. de testa. l. praposteri & supra de rescriptis. causam. nec enim ordo scripturaz seruandus est. ut. ff. de solu. l. nec enim. Alij autē contrarium ar. pro eis. C. de sen. & interlo. om. iu. l. prolatam. Dicunt enim ipsum ordinem uerborum esse de forma. Et hoc securius esse uidetur. si autem in prolatione uerborum interponatur mora naturalis & compendiosa. ut de respirando cussiendo & excreando non uiciatur. ut. C. de testa. l. cum antiquitas. ¶ An autem actus qui interponitur uel mora quz interuenit uitiet id quod in contextu & continetur fieri debet. Determinabis per iura illa. ff. de duobus reis. l. duos reos. §. ul. & pe. ff. de uer. ob. l. continuus. in principio. ff. de testa. l. hæredes. §. festim. nec enim omne quod differendi causa fit moræ annumerari potest. ut. ff. de usuris. l. sciendum. Item nō moratoria cōstatio-

ne nec precipiti festinatione faciendum est aliquid. Quantum uero interuallum si ne uitin ualeat in talibus interponi. intel lectu magis quam locutione exprimi potest ut. ff. de solu. ratum. Et hoc eorum locum habet si quærat de mora interposita inter uerba quz dicuntur in consecratione Eucharistiz. & uerba quz dicuntur in consecratione calicis. Quæ quæstio locum habet secundum illos qui dicunt unā esse formā in uerbis illis. hoc est corpus meum hic est sanguis noni testamēti etc. Sed nostri doctores. magis approbant quodd sint duæ formæ una in uerbis illis. hoc est corpus meum. alia autem in illis. hic est calix noni testamēti etc. et ad prolationem priorum transubstantiatur panis in corpus Christi et ad prolationem subsequenterum conuertitur uinum in sanguinem. Sed obijciunt nonne prolatis primis uerbis est ibi sanguis ex quo est ibi corpus. Certē sic. quia ubicunque est corpus ibi et sanguis. Ad hoc respondetur est ibi sanguis nō per translationē sed per cōmixturem. ¶ Sed quæritur cum paruuli intelligantur baptizari in fide parentū ut de con. di. 4. quæris. et eorum a quibus paruulus consecrandus offertur. ut de cō. di. 4. illud. quid si offerentes sint infideles. Respondeo baptizari intelligitur in fide ecclesiz et in uerbo Christi. nec obierit infidelitas offerentis. dūmodo in forma ecclesiz baptizetur. ut de con. dist. 4.

11 Romanus. ¶ Nec obstat. de con. dist. 4. quos a paganis. quia illud loquitur cum non in forma ecclesiz baptizat. ¶ Item

12 quæritur ¶ quid si nō habeat aquz copia et sic sacerdos perfundat aqua illum quē baptizat sicut partem corporis non totū corpus contingat aqua. In hac quæstio. dixit hug. quodd si caput perfundatur. uel præter caput maxima pars corporis. esset baptizatum. alias non. Alij autem dicunt baptizari etiam si aqua cadat in quantumque corporis partem ar. ad hoc de con. di. 4. hoc nequaquam. sicut sufficiat possideri partem ad hoc ut quis totum possideat dum tamen eius sit animi ut totum possideri intentat. ut. ff. de acqui. pos. l. possi-

possideri. §. 1. & de pe. distin. 1. vulgaris.

13 ¶ Item quæritur nunquid baptis-
mus potest omni tempore conferri. Non nisi
necessitate imminente, ut pote periculo
mortis uel languoris in cursu. ut de con.
dist. 4. venerabilis & ca. baptizandi. Sed
puto in adultis illud locum habere. nō in
parulis quibus nulla præter baptismum
salus promittitur. ut de con. di. 4. nulla. ti-
mendum est enim ne propter naturæ im-
becillitatem morte perueniente qui ba-
ptizantur inueniri nō possint ut §. di. ba-
ptizari. In adultis autem hæc non time-
tur, quia in eis conversio mentis ad Deū
baptismi uicem suppleri non dubitatur. ut

14 de cō. di. 4. baptismi uicem. ¶ Item quæ-
ritur an baptizari possit in nomine Trini-
tatis implicite. Ec uidetur quoddam sic. ut
de con. di. 4. a quodam. Sed illud expo-
nitur id est explicite per id quod legitur
in eadem di. sanctum. si non sanctificatur

15 si re uera. & in cap. in synodo. ¶ Item
nunquid baptizatur in nomine Christi.
Respondeo sic. ut de con. di. 4. a quodā.
sed quare potius in nomine Christi quā
in nomine Trinitatis. Respondeo. quia
in nomine Trinitatis non intelligitur ni-
si trium personarum essentia unitas. Sed
in hoc nomine Christi intelligit unctus
ungens & à quo ungitur Basi. tamen di-
xit concessum fuisse apostolis baptizare
in nomine Christi propter nomen Chri-
sti ampliandum. sed ille canon est hodie
■ quodam abrogatus per id quod legitur
in ca. dis. in synodo. Sed non sic putamus.
nam ille canon est à quodam Nicolao &
posterior illo in synodo quæ fuit Zacha-
riz ut patet in cronicis. Dico ergo. quodd
non baptizabitur in nomine Christi sed

16 si fuerit baptizatus ualet baptismus. ¶ Itē
quæritur quid si quis perperuū furiosus
& qui nunquam sine furore fuit baptize-
tur. nunquid ualet ei baptismus. Videtur
quoddam sic ar. ff. de le. 2. l. cum pater. §. fur-
do. ubi dicitur acquiri furioso emolumen-
tum. tales enim pro infantibus habendi
sunt. nec grauantur aliquo peccato actua-
li. ut 3. q. 9. iudicas. unde & si nunquā uol-
uerunt baptizari nunquam tamen nolue-

runt, unde sufficit hoc quo ad baptismi
caracterem imprimendum. tunc enim ca-
racterem sacramentalem imprimit opera-
tio cum obicem uoluntatis contrariæ nō
inuenit resistentem ut infra e. cum Mar-
thæ in fi. & hoc idem consideratur in par-
17 uulis de con. dist. 4. quæris ¶ In eo autem
incidit in furorem & in amente & dor-
miente consideratur uoluntas præcedens
furorem amētiā uel dormitionem ut su-
pra ti. proxi. cum Marthæ. §. item quæ-
18 ritur. ¶ Item quæritur de coactio. ad
quod dico quoddam absolute coactus nō re-
cipit caracterem ut ca. dec. §. e. sed condi-
tionaliter coactus sic. quia coacta uolun-
tas, uoluntas est. ut 15. q. 1. merito. quia
nec impedit sacramentum ordinis. ut 74.
di. ubi ista. non impedit sacramentum ma-
trimonij. ut 22. q. 4. inter cetera infra de
sponsa. ueniens. & si taliter coactus bap-
tismum recipit compellitur seruare fidē

19 ut 40. di. de iudæis. ¶ Item quid de fi-
ctio baptizato. Respondeo recipit sacramē-
tum sed non rem sacramenti nisi recedat

20 fictio ut de con. di. 4. tunc ualere. ¶ Itē
quid si is qui baptizatur baptizari inten-
dat. baptizans autem non intendit. Respo-
deo non esse baptizatum ut. 1. q. 1. §. ec-
ce. & de cō. di. 4. solet queri. Nam & cum
per locum dicuntur hæc uerba. spondes
spondeo. non inducitur obligatio. ut ff. de

21 ac. & ob. l. 3. §. uerborum. ¶ Item quæri-
tur. an in necessitate possit quis seipsum
baptizare. ad quod respondeo non ut in-
fra eod. ti. debitum. sicut nec potest quis
seipsum reconciliare. ut de con. di. 4. san-
22 ctum est. ¶ Item quid si aqua alius sit
liquor admixtus. num quid baptizabitur.
Respondeo sic si aqua præualeat aliter nō

23 ¶ Item cum is qui nihil intelligit non
obligetur. ut. C. de fal. mo. l. 1. quomodo
paruuli obligatur in illis spōsionibus quæ
pro eis fiūt ante baptismū. credis in Deū
etc. ut de con. dist. 4. 1. respon. speciale est
in baptismo ubi quis ignorans per alium
obligetur. immo uerius est in baptismo
quis per alium liberatur scilicet a potesta-
te dyaboli ut de con. di. 4. postquam po-
test autem quis ignorans per alium libe-

- rari. ut. ff. de sol. l. soluere. & ff. de nego.
 24 gest. l. soluendo. ¶ In summa sciendum qd
 baptismus dicitur sacramentum fidei. ut
 de cō. di. 4. nihil aliud. Hoc ideo quia in
 fide Christi cōsecratur & in fide ecclesie
 conferatur, uel quia confertur in nomine
 Trinitatis explicite quam & offerentes &
 oblato tenetur credere. uel quia signū est
 qd suspiciōne fidē habeat. & si non habeat
 25 aliqui impediēte. ¶ Sed quæritur quid
 si latius baptizaret & proferat uerba ne
 cessaria non tamen regulariter nec in sua
 lingua, sed in græca uel alia, respōdeo ba-
 ptizatum esse. Nam & apostoli loqueban-
 tur uarijs linguis & forma realis attenden-
 da est non uerbalis. ut con. dist. 4. retule-
 26 runt. ¶ Et pōne quōd nō dicantur uer-
 ba. In no. pa. & fi. & spi. san. sed similia. In
 nomine genitoris & nati & sancti flami-
 nis nunquid erit baptizatum. Respondeo
 quōd sic quia non refert ex quipollen-
 tibus quid dicatur. ut. ff. de uer. obl. l. quæ
 extrinsecus. & l. si in nomine. & infra de
 uer. sign. in his. Et satis puto credendum
 esse posse fieri baptismum sub uerbis syno-
 27 nimis. ¶ Sed ¶ nūquid possit baptizari sic.
 In nomine paternitatis & filiationis & spi-
 28 ritualis sanctitatis. Respondeo non. ¶ Vlti-
 mo notabis cū dubitatur an aliquis sit ba-
 ptizatus. statuer testimonio unus de con.
 29 di. 4. placuit. ¶ Et idē in consecratione ec-
 clesie ut de cō. dist. r. ecclesie secus in ordi-
 ne ut 98. di. afros. & supra de ele. peregr.
 ca. 1. Rationem diuersitatis collige. ex. §.
 gra. ia. 3. q. 1. §. ecce. cum honores.

Summarium

- 1 Ordinum collatio facta non baptizato an no-
leat.
- 2 Non baptizatus credens se baptizatus an sal-
uetur.
- 3 Ordinatus comperiens se non baptizatum an
debeat baptizari & iterum ordinari. et.
num. 3.
- 4 Baptismi et ordinum reiteratio an fieri de-
beat; quando de baptismo et ordine dubi-
tatur.
- 5 Matrimonium an in dubio presumatur, & sta-
tur sacramento uiri.

DE PRAESBITERO NON baptizato. Rub.

Distū est supra quōd baptismus sit
 ianuā & fundamentū omiū sa-
 cramentorū aliorū. Sed quia du-
 bicari posset an nō posito fundamēto xdi
 ficatio alio sacramētorū subsistat. Ideo tra-
 ctatur hic de collatione ordinū facta non
 baptizato. & ideo ponitur hic rub. de præs-
 bytero non bap. ministrante. ¶ Vidē-
 mus igitur an collatio ordinū facta nō
 baptizato ualeat, & quid iuris sit cū quis
 credit se baptizatum cum in ueritate nō
 sit. Item an ordinatus comperiens se nō
 baptizatum debeat iterum ordinari. ¶ Ad
 primum itaque sic dico cum Paulus dicat
 fundamētum aliud nemo pōt ponere præs-
 ter id quod positum est, quōd est Christus
 Iesus. consequenter probatur quōd ubi
 Christus non est fundamētum nullius ope-
 ris boni est super xdficiūm. ut 1. q. 1. cum
 Paulus propterea nulla est collatio ordi-
 2 num ut infra e. ti. c. 1. & r. q. r. si quis con-
 fugerit. & c. si quis per ignorāciam. ¶ Ad
 secundū dico quōd si quis baptizatus nō
 sit credat tamen se baptizatum fore & alias
 sit bonæ uitæ & conuersationis honestæ.
 liber ab originali peccō cœlestis patris gau-
 dium adipiscitur incūctanter ut infra eo.
 ti. c. 2. Nec obstant iura illa quæ dicūt nul-
 lum posse sine baptismo saluari. ut de cō.
 di. 4. catechecumini. firmissime & 15. q.
 1. §. ut itaque componat istud cancellatū
 de generante. & c. nulla. quia illa locum
 habent in iis qui sciunt se non baptizatos
 & cum baptizari possint negligāt, uel cō-
 tinent ipsi seu parentes ipsorū. hic enim
 de quo. supra præmissis intelligitur baptis-
 mus in fide Christi & ecclesie. Nam bap-
 tismus inuisibiliter ministratur. quæ
 non contemptus religionis sed articulus
 necessitatis excludit. ut infra eo. ti. c. 2. &
 3. Vnde quidam ante baptismum spiritu
 sancto impleti creduntur ut Centurio. ut
 de con. di. 4. non dubito. & 2. q. 7. nō oia
 mes. Et Valentinianus qui cum ueniret ad
 baptismū & in uia decesserit, dicitur Am-
 brosiū de eo dixisse, uentrem meū dolco.
 quia

quia quæ regeneraturus erā perdidit. ille tamen gratiam quam poposcit ac non amisit. ¶ In tertio autem membro dico baptizari & iterum ordinari debere quia non intelligitur iteratū quod ambigitur esse factum. ut infra eo. titu. veniens. ¶ Sed opponitur quod si credit baptizatus baptismi flaminis & si non sit in fide tamen Christi & ecclesie intelligitur baptizatus ut superius dixi. Vnde si in tali statu positus ordinetur sacramentum ordinis inuenit fundamentum sacramentorum scilicet fidem. & ideo firmū est ædificium. & sic iterari non debet ordo. & si iteretur sit iniuria sacramento. ut 1. q. 1. quod quidam de con. dist. 4. ostenditur. Ad quod Respondeo. tam diu intelligitur baptizatus in fide quando ignorat se baptizatum uerbo & elemento. Et tunc ordo iterari non posset. se cum post incipit scire uel credere se non baptizatum fuisse uerbo & elemento nisi baptizetur in aqua cum possit incipi contemnere. & sic perdit baptismum flaminis. & sic sine fundamento ædificium ordinis inuenitur & propterea ponendus est primarius lapsus scilicet baptismus & demum super ædificabitur ordo nec iteratus intelligitur. ¶ Et est sciendum quod ibi sciatur aliquem baptizatum non esse. baptizabitur & seruabitur forma communis. ut supra ti. proximi. non ut apponens. ubi autem dubitatur. tunc seruabitur illa forma quæ habetur supra ti. proximi. c. 1. de con. dist. 3. si nulla. & idem seruatur in consecratione ecclesie. ut de conse. di. 1. solennitates. & c. ecclesia. Item in ordine ut 68. di. præsbyteri quos. §. quod autem. ¶ Et non. quod quidam dixerūt quod ubi dubitatur de ordine uel baptismi. & iterum ordinatur seu baptizatur. idē caracter confertur qui fuit primo collatus. dicentes quod hic articulus necessitatem inducit. & allegantes simile. ff. de acqui. pos. l. possidem. §. ex pluribus. Sed hoc non est uerum. quia si prius fuit caracter ordinis uel baptismi collatus secundo nihil additur. sed totum ad uocem refertur & ad uisibilem unctionem. ut 68. di. §. quod ergo nihil enim addit uel detrahatur iteratio unctionis. sicut nec iteratio

manumissionis. ut C. de indi. libe. l. nihil ¶ Sed quid de his quæ præsbyter iste gessit qui se competit non baptizatum fuisse nūquid deceptus animas ut supra de ele. dum Rothomagi. Respondeo non imo dum bona fide credit se baptizatum & rite ordinatum rata sunt omnia quæ gessit ar. ff. de offi. præs. l. Barbarius. ¶ In summa sciendum est. in dubio potius præsumeri non baptizatum quam baptizatum potius non ordinatum quā ordinatū. ut de cō. di. 4. paruulos & hic in c. ueniens. ¶ Sed cum ita præsumatur in his sacramentis quare in sacramento matrimonij contraria assumatur præsumptio. ut testetur tantum uerbo uiri ut 23. q. 1. si quis acceperit. ff. de ritu nup. l. in libero. Respondeo sine omni periculo est si sacramenta illa iterentur. sed ualde periculosum esset si iudicaretur non esse matrimonium ubi est. Licet alibi canon præsumat non esse matrimonium ubi tamen est & si solennia desint ut 30. q. 5. aliter & ca. nostrates.

Summarium

- 1 Eucharistia qualiter custodiatur.
- 2 Eucharistia deservit sacerdos infirmis cum solennitate & reuerentia.
- 3 Res factæ & diuini dicata qualiter seruentur.
- 4 Palle altarium & uestimenta clericorum seruida qualiter lauari debent.
- 5 Vestimenta sacra uetustate consumpta incendi debent.
- 6 Deo dicata ad profanos usus conuerti non debent.

DE CVSTODIA EVCHARISTIE. Rubrica.

Superius tractatum est qualiter Eucharistia consecratur. hic tractatur qualiter custodiatur. & ideo ponitur hic Rubrica de custodia Eucharistie cristianis et aliorum sacramentorum. ¶ Eligendi sciendum quod Eucharistia est in loco singulari nō dum et uignato semper honorifice collocata deuote ac fideliter conservanda ut supra de

Ita cele.

- cele. mis. sanē. ciaibus adhibitis. ut infra
 2 eo. tit. ca. 1. ¶ Sacerdos per seipsum de-
 ferat illam in thronis cum sollemnitate &
 reuerentia illa quæ statuta est in conci-
 lio generali supra de cele. mis. sane. §. sa-
 cerdos. Non autem per laicum uel mulie-
 rem transmittat ut de con. di. 2. peruenit
 quod feri per diaconum licet si necesse
 fuerit. ut 93. di. diaconum. & ca. præsente.
 Crisma etiam sub eadem custodia serue-
 tur ut infra eo. tit. ca. 1. Ipsa quoque ora-
 toria uasa corporalia, pallex altaris & ue-
 stimenta clericorum munda & nitida con-
 seruentur. ut infra eo. ca. 2. Quibus in alijs
 uisibus utendum non est nisi in ecclesiasti-
 cis & deo dignis officijs ut de con. di. 1. ue-
 stimenta. & c. ad nuptiarum. quæ ab alijs
 quam à sacerdotibus hominibus non debent
 contingi ut in prædicto. ca. uestimenta. &
 23. distin. §. uasa. & c. sacra. & de con. di.
 1. in sancta. Item pallas altarium & c. sa-
 4 crata. & de con. di. 1. in sancta. ¶ Item pal-
 las altarium & uestimenta clericorum cū
 sordida fuerint diaconi cum humilibus
 ministris intra sanctuarium lauent. ut de
 5 con. dist. 1. nemo. ¶ & si fuerint uetustate
 consumpta incendio dentur. ut de con. di.
 6 1. altaris. Et est ratio quia t̄ deo dicata ad
 profanos usus conuerti non dicunt. ut. 19.
 q. 1. quæ semel. 14. q. ult. comperimus. 12.
 q. 2. nulli 54. distin. ex antiquis. 17. q. ult.
 quæ il. de conse. distin. 1. ligna.

Summarium

- 1 Reliquiæ quæ & qualiter uenerari debeant.
Reliquiæ approbatæ non debent uenales
exponi.
- 2 Canonizatio sanctorum quomodo debeat
fieri.
- 3 Miraculum ad hoc ut dicatur, quæ requi-
rantur.

¶ DE RELIQUIIS ET VENE- RATIONE SANCTORUM. Rub.

Dictum est supra de custodia & re-
uerentia sacramentorum. nunc au-
tem tractatur de reuerentia san-
ctorum, & ideo subiicitur hæc rubrica de

reliquijs & ueneratione sanctorum.

- 1 ¶ Sciendum est igitur quod reliquie in
ueneratione sanctorum habēdæ non sunt
nisi auctoritate summi pontificis fuerint
approbatæ ut infra eo. tit. ca. 1. quæ postquā
fuerint approbatæ extra capsam ostendi
non dicuntur nec uenales exponi. ut infra
eo. ca. 1. C. de sacrosanc. ec. l. nemo. Nam
sancta æstimationem non capiunt. ut. ff.
de rerum di. l. sacra loca. §. ult. & propte-
rea uendi non possunt cum uenditio siue
pretio nou consistat. ut insti. de emp. &
uen. §. pretium. & ff. eod. ti. l. 2. §. sine pre-
tio. & qui spiritalia uendit capitale cri-
men cum simonia committit. ut. 1. q. 1. su-
det ¶ Ad canonizandos sanctos & in
sanctorum cathalogo conscribendos. de
quo legitur. 19. q. 3. quoniam taliter per-
uenitur. Inquirendum est enim an illi de
quo canonizando agitur prior uita testi-
monium præbeat pro laboribus multis,
pro moribus cælis. pro actibus strenuis.
ut 61. miramur. oportet enim præsentī te-
stificatione prædicari & bonæ famę præ-
conijs non taceri. ut. 12. quæstione. 2. qua-
tuor. Et quæri debet maxime de simplici-
tate & humilitate. ut supra de præ. sup.
ex studijs, simplicibus enim deus dat gra-
tiam. Item quæri solet an in uita passus
fuit persecutiones. ut. 7. quæstio. 1. omnis
qui gemebat. & c. ibi adunati. Et an fue-
rit passus ex charitate. ut. 1. q. 1. inde quan-
tum bonum est charitas. Quæruntur etiam
etiam de miraculis factis in uita & post
3 mortem. ¶ Et no. quia quantum ad hoc ut
sit miraculum quatuor requiruntur. Ve ex
deo contingat non ex arte. ut. 1. q. 1. tene-
mus. 2. quæ 1. 6. §. item cum Balaam. 1. q. 1.
prophetauit. Item ut sit contra naturam.
Item quod nō ex ui uerborum sed ex me-
rito hominis hoc contingat. Hoc ideo di-
co. quia panis miraculose transubstantia-
tur in corpus Christi non merito homi-
nis: sed uirtute uerborum. ut de conse. di.
2. quia corpus Christi. & ca. in quibusdam
Item ut sit ad corroboracionem fidei. her-
ba enim transit in uerum hominis mini-
sterio. sed hoc nihil ad fidei corroboratio-
nem. & ideo non sunt hæc talia miracu-
la quam-

¶ Item

la. quamvis hominum ministerio sancti
ut propterea debeat quis canonizari.

Summarium

- 1 Ieiunium quid & quomplex sit.
- 2 Ieiunans a quibus abstinere debeat.
- 3 Gula uisum quibus modis temptat.
- 4 Ieiunandum quando sit. & m. 5. & 6.
- 7 Vigilia occurrens in dominica ieiunari debet
in sabbato.
- 8 Carnes licite comeduntur sexta feria in die
Natalis Domini.

DE OBSERVATIONE IEIUNIORUM. Rub.

Dictum est supra de ueneratione
sanctorum. Sed quia ob reueren-
tiam sanctorum ieiunia celebran-
tur. Ideo subsequenter de ieiunijs tracta-
tur. & propterea ponitur hic rubrica de
observantia ieiuniorum. ¶ Videamus igitur
quid sit ieiunium, & quibus diebus ie-
iunia sint indicta. ¶ Ieiunium triplex est.
Ieiunium magnū & generale est, ad quod
omnes tenentur, abstinere ab iniquitati-
bus & illicitis uoluptatibus seculi. quod
est perfectum ieiunium ut de conse. dist.
5. ieiunium. Secundo modo dicitur iei-
unium discreta & moderata refectio ut sin-
gulos dies absque ciborum luxuria transi-
gamus, ut de conse. dist. 5. sint tibi. & c.
non dico Et hæc duo ieiunia omni tempo-
re & diebus singulis sunt seruanda. Tercio
modo dicitur ieiunium subtrahitio prandij
& post cenam cuiuslibet cibi privatio us-
que ad diem sequentem. Item abstin-
entia indictio à carnibus & ab omnibus
quæ seminantiam trahunt originem, à car-
nibus, à lacte uidelicet caseo & ouis ut
probanter hæc de conse. distin. 3. de esu.
& c. 4. distin. denique Vbi etiam adjicitur,
exterum piscium esus ita relinquitur ut
hoc infirmitatis solacium non luxuriæ pa-
riat incendium. hoc tamen saluo ut non
cogantur diuites pauperum cibis vesci
utantur consuetudine infirmitatis suæ sed
doleant se non posse aliter sustentari.
ut. 41. distin. non cogantur. Vnde nec in

qualitate cibi nec in quantitate est ui-
tium dummodo quis utatur secundum exi-
gentiam suæ naturæ sed in appetitus ex-
cessu ut probantur hæc. 41. dist. quisquis
deliciæ. & c. quod dicitur Item cum absti-
nemus à cibis ab omnibus dissolutioni-
bus abstinere debemus Quid enim pro-
dest ieiunare uisceribus. & luxuriari uena-
tibus. abstinere à cibis & errare peccatis.
ut. 86. dist. quid prodest. Item alibi. nihil
prodest homini ieiunare & orare & aliā
religionis opera agere nisi mens ab ini-
quitate, & ab obprobriationibus lingua co-
hibeatur ut de con. distin. 5. nihil prodest.
¶ Quinque autem modis gulæ uictum
nos temptat aliquandoque nam indigen-
tia tempora præuenit. aliquando non
præuenit sed cibos lautiores querit. ali-
quando quæ summenda sunt procurare ac-
curatius expetit aliquando autem & quā-
titas ciborum & tempus congruit sed in
ipsa quantitate summandi, mensuram ex-
cedit. nonnunquam & abiectius quod de-
siderat & cum ipso esu immensi desiderij
decius peccat ut de cō. distin. 5. quinque
modis. Vnde uersus. Et certum quod quin-
que modis gula dannat edacem. Cum ni-
mum comedit uel edendi præuenit horā.
Querit delicias uel parat delicias. Vel
sumit cupide quod non est deliciasum.
¶ Nunc uideamus in quibus diebus & tem-
poribus ieiunia tertij generis indican-
tur. Et est sciendum quod. 40. summa ob-
seruatione est obseruanda quæ continet.
40. & duos dies diebus dominicis compu-
tatis è quibus dum sex dies dominicæ ab-
stinentiæ subtrahuntur remanent. 36. dies
in abstinentia. quæ sunt decima totius an-
ni Annus enim habet. 365. dies quorum.
36. sunt decima. Sed his diebus addun-
tur quatuor dies primæ septimanæ. scilicet dies
Mercurij dies iouis, dies ueneris & dies
sabbati. ut sacer numerus. 40. dierum im-
pleatur. quem saluator sacro suo ie-
iunio consecrauit. ut de con. distin. 5.
quadragesima. ¶ Item ieiunandum est
in uigijs apostolorum. Et quamvis in
uersibus contineantur nomina certo-
rum & Petrus & Andreas, Paulus cum
Simone

Simone Iudas, ut ieiunemus nos ad monent arque Mathrus. Puto tamen in omnium apostolorum uigilij ieiunandum, ut infra eo.ca.consilium. præter uigiliam Philippi & Iacobi & beati Ioannis euangelistæ quoniam illorum festiuitas infra solennitatem paschalem. istius autem infra natalem domini celebratur & dicitur in eadem dec. in. 1. Respon. de festiuitate beati Bartholomæi de cuius celebratione dubietas oritur apud quosdam consuetudo regionis est obseruanda. ut in ea. decreta. §. sanctorum. sicut & alias in ieiunijs consuetudo attenditur. ut. 12. distin. illa in fi. 76. distin. utinam. & in decre. eod. §. 6 item de illis. ¶ Item constitutum est ut quatuor anni tempora ab omnibus hominibus communi ieiunio obseruentur. ut. 85. distin. constitutum. Hoc autem ordine ieiunia illa celebrentur. Primum ieiunium in initio quadragesimæ. Secundum in hebdomada penthecostes. Tertium uero & quartum in septembri & decembri more solito fiat. ut. 76. distin. statuimus. Vnde uersus. Prima quadragesena seruat ieiunia ueris. Puemaris ebdomada seruare secunda teneris. Tertia septembris festum cultum mercuris istum. Sabbata ieiunent uigile. præsentia christum. Et cum quatuor sint anni tempora. uer æstas autumnus & hyems. prædicta quatuor ieiunia ex doctrina sancti spiritus ita sunt per totius anni circulum distributa. ut lex abstinentiæ omnibus sic à scripta temporibus. ut. 76. distin. huius. ¶ In quatuor temporibus Penthecostes hæc ratio redditur. ut si quis forte inter pascales festiuitatis gaudia negligens libertas & licentia immoderata præsumpserit. hoc religiose abstinentiæ censura castiget. ut. 76. distin. igitur. Est & alia ratio quare ieiunium illius temporis differtur post Penthecostem & non inducitur ante post resurrectionem. quia illo tempore fuit sponsus cum sponsa. ideo non fuit tunc sponsæ ali qua indicenda asperitas. eum sponsum haberet secum & eius delectaretur amplexibus. Vnde in ecclesia tunc cantatur quasi modo geniti infantes. & hæc ratio red-

ditur. 76. distin. ieiunium. §. non autem cum sequem. §. & licet dicam illos quinquaginta dies qui sunt à pascha usque ad Penthecostem à ieiunio excepto eo quod iugi leticia peragendi sunt dies illi. si tamen aliquis ex deuotione ieiunet. prohibendus non est. Nam utinam omni tempore ieiunare possimus. ut probantur hæc in. ieiunium. §. ultri. & c. minam. ¶ Obseruantur & alia ieiunia ab ecclesia constituta. quæ sine necessitate rationabili non seruantur. ut. 76. distin. ieiunia. ¶ Quædam etiam ieiunia obseruantur in una prouincia. quæ non seruantur in alia, & in hoc unaqueque prouincia in suo sensu abundet. ut. 76. distin. utinam. Nam præter festa præcipua & communia singuli episcopi in suis ecclesijs speciales obseruant festiuitates ut de con. distin. 3. pronunciandum. ¶ Item ieiunandum est tempore rogationum ut de con. distin. 3. rogationes. ¶ Ieiunandum est sexta feria & die sabbati. Sexta feria propter domini passionem. Die sabbati. quia dies ille inter tristitiam passionis. & leticiam dominicæ resurrectionis includitur. ut de conse. distin. 3. sabbato ut saltem ab esu carniū die sabbati abstinemus. quicumque enim christianæ religionis se partem esse desiderat ab esu carniū eadem die nisi maiori festiuitate interueniente uel infirmitate abstinere. ut de conse. distin. 5. quia dies sabbati. ¶ ¶ In summa notandum est quod si festum habens uigiliam incidat in diem lunæ die sabbati ieiunandum est ut infra eodem titulo. c. 1. ¶ Sed opponitur argumento legali sic. dies medius. s. dies dominicus debet impedire ieiunium cum sit à ieiunio liber. Nam sacer locus interueniens inter duo prædia seruitutem impedit extremorum. ut. ff. de serui. l. seruitutes. §. sacer. Et lex illa dicit. medium prædium quod non seruit impedit seruitutem. ut. ff. de ser. ut. præ. l. quæ sella. §. in rusticis. Ad quod respondeo. Ieiunare non est seruitus prædialis debitu psonale. quod cum solui non possit sua die. soluatur alia. nam ad duo teneretur. ieiunare & in uigilia ieiunare & ideo si non possumus

possumus die dominica propter eius excellentiam ieiunare ieiunandum est die sabbati. ar. ad hoc supra de dolo & contu- cum dilecti. ff. de arbit. l. Celsus. ¶ Nam & excellentia natiuitatis insinuat ut in sexta feria carnibus uesci possumus secundum consuetudinem ecclesie generalis. ut infra eod. e. explicari.

Summarium

- ¶ Purificatio qualiter olim fiebat. & an hodie sit seruanda. & in. 2.

¶ DE PURIFICATIONE post partum. Rubrica.

IN superiori rubrica tractauimus de ieiunijs celebrandis ob reuerentijs sanctorum. sed quia ex reuerentis & deuotione procedit quod mulieres post partum cessant ab ingressu ecclesiarum usque ad tempus purificationis. subsequenter interponitur hic rubrica de purificatione post partum. ¶ Quid igitur circa hoc olim seruabatur in lege ueteri & quid hodie seruandum sit breuiter uideamus. ¶ Et est sciendum quod secundum legem moysi. cā mulier immunda reputabatur post partum. & ideo si masculum peperit cellabat à templi ingressu 40. diebus. si feminā. 80. diebus. ut 5. di. 5. r. ¶ Sed contra in quadā palea quæ in quibusdam libris in eadem di. habetur & incipit. cum enixa. ibi. n. dicitur q. per masculo cessabat ab ingressu templi. 3. diebus pro femina 66. diebus. Sed ibi masculo non attenditur dies natiuitatis. sed circumcisionis. circumcidetur puer in 7. die sue natiuitatis. In femina autem attenditur ibi dies impositio- nis nominis cum imponebatur nomē in 14. die natiuitatis. Sed in. 5. r. in utroque consideratur tempus natiuitatis. Sed si quæ- ras quare tot diebus cessabat ab ingressu templi pro masculo & tot pro femina. Respondeo quia sicut phisici dicunt tot diebus fetus masculinus & tot femininus est mortificatus sine animæ infusione.

¶ Sed hodie quando iam legis umbra eu- nit & illuxit ueritas euangelij. si mulie- res post prolem emillam actum gratias ecclesie intrare uoluerint nulla proinde peccati mole grauantur nec ecclesiarum aditus de negandis est. ne pena illius ui- deatur in culpam conuerti. Si tamē ex ue- neratione uoluerint aliquandiu abstinere deuotionē earū non credimus prorogan- dā. ut infra e. r. c. uno. & simile supra ti. pro xi. Aliquando. n. bonum est abstinere ab eo quod tamē licitē sit. ut de consue. di. 2. quotidie. 11. q. 1. aliud quia bonarū men- tū est ibi culpas agnoscere ubi culpa non est ut supra ti. proxi. consilium. 5. sancto- rum & 7. di. ad eius uero concubitus.

Summarium

- 1 Ecclesia à quibus debeat reparari.
- 2 Fructuarii tenentur ad facta tota repara-
nda.
- 3 Ecclesia quomodo construenda uel repara-
nda.
- 4 Ecclesia uone ex quibus causis sint facienda.
- 5 Auctoritas qua interuenire debent in con-
struenda ecclesia.
- 6 Ecclesiam edificare si quis inceperit. an &
quando teneatur perficere.
- 7 Facere aliud est quam reficere.
- 8 Nomen opus quando fieri dicatur.
- 9 Domus ecclesie. uel naues quando dicantur re-
fici. & eadem sint.

¶ DE ECCLESIIIS AEDIFI- candis. Rubr.

DISTUM est supra de ecclesijs conse- crandis. sed quia plerumq. eccle- siæ consecratæ corrunt & repara- tione egent. Ideo subiicitur hic rubr. de ecclesijs ædifi. uel reparandis uel de nouo construendis. ¶ Videamus igitur à quibus sit ecclesia reparanda. & cuius auctoritate de nouo sit ædificanda. Ex quibus ex causis nouæ sint ecclesie faciendæ. ¶ Est autē sciē- dum quod si portio fabricæ deputata suf- ficiat ad reparationem ecclesie. is qui eam percipit reparare tenetur. ut 10. q. 3. uigio 2. q. 1. decernimus infra eod. titul. de
his.

his. Si uero non sufficiat. tunc rector & quæ beneficiū habet ab illa ecclesia quæ reparanda est conferent & ecclesiam reparantur in prædicta decre. de his. ut infra c. c. & 16. q. 1. si monachus supra de his quæ h. à ma. per. ca. 5. ult. Nec mireris si conferant beneficiati. Nam cum emolumentum sentiant & onus sentire debent iuxta illud. Commoda quæ sentis iungas onus emolumentum. ut arg. C. de cadu. tol. l. una. §. pro secundo. in fi. & §. ne autem. C. de fur. l. manifestissimam. §. pr. in fi. supra de his quæ h. à ma. par. ca. e. ult. Debent inquam beneficiati agnoscere onus fabricæ pro rata beneficiorum. † nam & fructuarius reficit sartatecta. ut ff. de usufr. l. usufrutu legato. §. hæc tenus. C. e. tit. l. eum ad quem & † Ecclesiæ faciendæ sunt per congrua loca. ut de consedi. ecclesiis. Si uero superflua inueniatur uel destruat pro uidentia episcopi modus inueniatur qualiter consistere possint. ut de conse. di. 1. c. 2. ut reperiuntur. ut dictum est uel ut destruantur. ut de conse. di. 1. ecclesiæ uel altaria. uel si per se subsistere non possunt alijs ecclesijs uniantur. ut. 10. q. 3. unio cit. ca. fi. & ut notauimus supra de reli. do. §. tribus. & §. ulti. & secundum hoc intelligo. 70. di. sanctorum in fi. Si autem faciendæ sunt nouæ ecclesiæ ut per eas ueteribus præiudicium non fiat. ut. 16. q. 1. ecclesiæ & c. quicunq;. Item plures baptismales ecclesiæ in una terminatione fieri non possunt. ut. 16. q. 1. plures posset tamen episcopus ex causa de una terminatione facere duas. nam & diuidere potest unam in duas & duas unire ad unam. ut infra de excessi. præ. l. sicut unire. sicut & provincia una diuiditur in duas. ut ff. de officio accessio. l. si ea dem. 10. di. imperiali. sic & una præbenda diuiditur in duas. ut supra de præben. u. ante. nam & auferre potest uni ecclesiæ & dare alteri. ut infra eo. tit. c. ad audientiam. 12. q. 2. bonæ rei supra de donat. apostolice supra de his quæ h. a. præ. l. sine consensu ca. pastoralis. non tamen hoc licet passim & sine causa. & sic intelligo supra de reb. ecc. non alienan. c. 1. † Tres autem sunt causæ propter quas nouæ ec-

clesiæ possunt construi. quamuis in præiudicium antiquarum. Temporis qualitas. ut 7. q. 1. temporis. Incrementum populi. ut 16. q. 1. felix. & ca. multis. & c. præcipimus. Ecclesiæ distantia uel difficultas accessus. ut infra cod. ritu. ad audientiam. Sine præiudicio alterius ecclesiæ. licet episcopo pro sua sepultura ecclesiam construere ut 12. q. 2. bonæ rei supra de donatio apostolica. Et quilibet priuatus masculus uel femina potest sibi construere ecclesiam siue oratorium. ut de conse. di. r. unicuique clericis. & c. si quis etiam 18. q. 1. quidam 12. q. 2. religiosam. † In construenda debet interuenire auctoritas episcopi. qui primarium lapidem ponere debet. dote tamen ab ædificatore prius assignata ut notauimus supra de consec. eccl. 6. §. item notandum. † Et no. quod postquam quis incepit ædificare compellitur consummare ut no. supra de conse. ecc. §. 7. item quid si quis incepit ædificare. † In summa notabis lōge aliud est facere quæ reficere. ut ff. de itinere actus priuato. l. 1. supra si quis edificium. Reficere enim est ad pristinam formam reducere. ut in præ. l. 3. de itinere actus priuato. 8. † Nouum autem opus fit cum rei facies immutatur. ut ff. de no. ope. nun. l. 1. §. 9. opus nouum. † unde si domum uel ecclesiam diruas etiam ea mente ut de eisdam sementis & lapidibus eam redifies non est eadem domus uel ecclesia si usque ad fundamentum fuerit dirupta secus tamen est in naue. Nam si nauis reficiendæ causa omnes tabulæ refixæ sint nondum intercidisse naus uidetur & compositis rursus eadem naus esse incepit. ut ff. de uerborum obligationibus. l. inter stipulantem. §. facram. & §. & naus unde si tota ecclesia deijciatur usque ad fundamentum. ut dictum est in reedificando auctoritas episcopi necessaria est. ut decimasexta questione ultima si quis uult. † Sed secus in reficiendo. ut infra de iudeis consuluit. & cap. iudxi. C. de operibus publicis. l. ultima. Alias tamen lex dicit qui prohibet reficere prohibet ædificare. ut ff. de mor. inferna. l. 1. §. edificator.

Summarium

- 1 Immunitas quid sit & unde dicatur. num. 2.
- Immunitatibus ecclesiarum qui gaudeant.
- Ecclesia an teneatur ad munera. & num. 3. 4.
- 3 Onera que imposita sunt rebus ante quam res ad ecclesiam perveniat subit ecclesia.
- 5 Pater occidens filium pro defensione patrie an excusetur.
- 6 Placita secularia in ecclesia audiri non debent.
- 7 Laicus non debet in domibus ecclesiarum hospitium pro iure & debito vendicare.
- 8 Immunitas ecclesie vel carnisque per quos passus sit extendatur.
- 9 Immunitate ecclesia qui non gaudeant.
- 10 Publici latrones & nocturni depopulatores agrorum an possint impune occidi.
- 11 Furum vel sacrilegium emittens in ecclesia an ab ecclesia defendatur.
- 12 Frustra invocatus auxilium ecclesia qui in eam committit.
- 13 Immunitate ecclesiarum an gaudeant oratoria que in domibus habeantur.
- 14 Ecclesia interdicta an suis privilegiis & immunitatibus gaudeat. & num. 15. 16. et 17.
- 15 Clericus interdictus durante interdicto perdit ea que ad suum beneficium spectant. & idem esset in suspensio.
- 16 Clericus suspensus non exequitur ea que sunt officij.
- 18 Immunitatem ecclesia violantes qua pena plectantur.

DE IMMUNITATE ECCLESiarum. Rubrica.

DIctum est supra de ecclesijs edificandis que quidē domus dei sunt & oneribus opprimi non debent quibus domus priuatz præmuntur & propter ea de immu. ec. vel eccl. & rerum ad eas pertinentium differendum est. Vnde ponitur hic rubr. de immu. ec. vel eccl. & rerum ad eas pertinentium. ¶ Videmus igitur quid sit immunitas, quam immunitatem habeat ecclesia, res & homines eius, quam cœmeterium, & quam mansus. Et que sit pena violantium cœ-

meterium & immunitatem. ¶ Immunitas est libertas que competit ecclesiasticis personis & rebus ad eas spectantibus.

- 2 ¶ Dicitur autem immunitas quasi exemptionia id est, extra munera. non enim ecclesia subit sordida munera ut calcis coquenda arenæ fodienda. sed ab his tam ecclesie quam ipsarum prædia & mancipia siue rustici ipsarum exempta sunt. ut. 16. q. 1. §. nouarum. Clerici uxores & filij clericorum similiter ab huiusmodi liberi & exempti sunt. ut. C. de epis. & cle. l. 2. Eorumque coloni. ut. 89. dist. in. iudicat. ¶ Item extraordinaria munera que subito imponuntur similiter ecclesia non agnoscit. & si sint onera realia seu prædialia ut sunt superindicta. ut. 6. q. placet. & C. de epis. & cle. l. placet. & C. de superindictis. l. una. li. 10. Ab his extraordinariis muneribus excipitur, nisi forte episcopus & clerus tantam necessitatem aut utilitatem inspexerint ut absque ulla coactione ad releuandas communes utilitates ubi laicorum non superent facultates subsidia per ecclesias æstiment conferenda. ut infra eod. tit. l. c. non minus. prius tamen romano pontifice consulto. ut infra eod. ti. aduersus. & hoc possumus appellare canonicam illationem quam aduenticie necessitatis sarcina reperiunt poposcerit ut dicit lex illa placet. ¶ Onera autem que imposita erant rebus antequam res ad ecclesiam pervenissent subit ecclesia. ut tributum canonem siue censum. & sic intelligo. 1. t. q. 3. tributum. & c. magnus. & 22. questio. 8. si tributum. hæc onera ordinaria sunt & prædialia. & vocantur indicta. ut. C. de indictis. l. 1. lib. 10. Verumtamen si cesset in solutione canonis vel tributum. res non transferuntur in eum cui tributum vel canon debetur & hoc est quod lex præ allegata placet. dicit nulla translatio sollicitudo signetur. Nec obstat lex. C. de exac. tribu. l. si diuina. quia aut lex illa non tenet secundum canones aut exponi debet diuina domus. id est imperialis. Secus est in ecclesiastica ut dictum est.

- 4 ¶ Onera personalia non subit ecclesia. ut. C. de epis. & cle. omnes que ubi-

Vu que

que. Sed hoc fallit in casu. nullus enim
 a murorum uigilijs excusatur. ut infra eo.
 tit. peruenit. nisi sit senex. ut. C. de decu. l.
 ul. lib. 10. expedit enim rei publice plures
 habere defensores ut. ff. de no. ope. nun. l.
 natus rei publice & quilibet debet defen-
 dere patriam. ut 23. q. 8. omni tempore.
 5 ¶ P o cuius defensione pater occidens si-
 biuin excusatur. ut. ff. de relig. & sumpt. fu.
 6 l. minime. ¶ In ecclesia placita secularia
 audiri non debent. ut infra eod. tit. l. c. 7.
 & maxime iudicia sanguinis. ut infra eo.
 7 tit. cum ecclesijs. ¶ Item nec seculares ho-
 mines debent in domibus ecclesiarum
 hospicia pro iure & debito uendicare. ut
 infra eod. tit. l. c. 1. & simile 42. dist. quiesca-
 mus. Ceterum si charitative pecatur nul-
 li negari debet. ut in c. quiescamus 42. di-
 stinct. §. 1. supra de præben. de monachis
 supra de sup. neg. præ sicut. 85. distinct. ar-
 8 chidiaconum. ¶ Item immunitatem ha-
 bet ecclesia & cimiterium usque ad 40.
 passus si maior fuerit ecclesia. uel 30. si
 minor. ut 17. q. 4. sicut. ut fugientes ad eā
 ob maleficia uolenter non extrahantur.
 ut infra eo. c. inter. & c. immunitatem. Sed
 prælati debent eis obtinere uiam & mē-
 bra super eo tamen quod inique fecerint
 sunt alias legitime puniendi. ut in illa. in-
 9 ter alia. ¶ Et quamuis ab hoc privilegio
 lex plures personas excipiat in autem.
 de man. prin. coll. 3. scilicet homicidas. adul-
 tero & raptore uirginum. decre. tamen
 præallegata duo genera hominum exci-
 pit publicos latrones & nocturnos popu-
 latores agrorum. raptore etiam uirgi-
 num ad ecclesias fugientes immunitatem
 ab ecclesia consequitur 36. q. 1. de raptori-
 bus. unde non obstante exceptione le-
 gali. cui derogatum est in hac parte stan-
 10 do. est distinctio decre. ¶ Nec mire-
 ris si hæc duo genera hominum ecclesia
 non defendit hos enim cuiuslibet licet im-
 pune occidere. ut. C. quando licet uni. l.
 1. & 2. & sine peccato ut canon ille uelle
 uidetur. 2. 3. q. 7. cum homo. Quod tamē in-
 telligo si fuerit nocturnus. sed si diurnus.
 tunc hoc peccato occiditur cum se telo
 defendat. ut infra de homici. si profodius.

¶ Item excipiuntur & illi qui sperantes
 per defensionem ecclesijs impunitatem
 suorum excessuum obtinere homicidia
 uel mutilationes in ecclesijs uel earum
 cæmeterijs committere non ueretur. ut
 11 infra eodem titulo immunitatem. ¶ Sed
 quæritur. nunquid is qui solum uel sacri-
 legium committit in ecclesia defendatur.
 Videtur quod non. nam Aug. dicit de
 iure ad supplicandum admitti non debet
 ibi ubi sacrilegium commisit. ut 17. q. 4.
 12 frater & coepiscopus. ¶ Et frustra inuo-
 cat auxilium ecclesijs qui in eam commit-
 tit. ut infra eodem c. ult. infra de usur. quia
 frustra. in autem ut liceat matri & auie.
 §. quia uero. Puto tamen contrarium.
 quia iura canonica certas personas ab
 hoc privilegio excludunt. ut superius di-
 ctum est. Et quia ecclesijs & ecclesiasti-
 cis personis sanctitas ignoscendi gloriam
 rehincit. ut. C. de episcop. & clerici. l. si
 quis in hoc genus. Hoc privilegium im-
 13 munitatis habent ecclesijs consecratæ &
 non consecratæ. ut infra eodem titu. ec-
 13 clesijs. ¶ Sed nunquid priuata orato-
 ria quæ homines in suis domibus habent
 hac immunitate gaudent. ut in autem.
 de eccle. titu. §. si quis in sua domo & §.
 si uero. col. 9. supra de cens. culti. de con-
 dist. 1. uniuersique & c. sequen. Puto quod
 14 non. ¶ Item quæritur an ecclesia inter-
 dicta retineat hoc privilegium. Et uide-
 tur quod non. Nam decre. dicit in qua
 diuina ministeria celebrantur. ut infra eo.
 15 l. om. titulo ecclesijs. ¶ Item clericus in in-
 terdictis durante interdicto perdit ea
 quæ ad suum beneficium spectant. ut su-
 pra de elect. cum in cunctis supra de elect.
 cum dilecti supra de concess. præben. uel
 ecc non ua. quia diuinitatem supra de po-
 stu. c. 1. Et idem est in suspensio. ut supra
 de x. & qual. ord. cum bonæ memoræ.
 16 supra de ap. pastoralis. in fi. ¶ Item suspen-
 sus non exequitur ea quæ sunt officij. ut
 31 distinct. nullus. & c. præter hæc infra
 17 de simonia. tanta. ¶ Credo quod ecclesia in-
 terdicta retinet privilegium immunitatis
 sicut & clericus interdictus uel suspens-
 sus retinet privilegium suæ immunitatis
 quo.

quo ad iniectionem manuum uolentiam. Nam & depositus habet hoc privilegiū quia characterem retinet. ut 8. distinct. dictum. ¶ In summa notandum est quod ecclesia defendit ad se fugientes quantū ad mortem & mutilationem unde recepta idonea cautione super uita & membris reddet eos puniendos pecunialiter uel in rebus. Seruus autem redditur domino iuramento præstito de impunitate
 18 ipsius. ut infra eo. tit. inter alias. ¶ Poena uero uolantium immunitatem ecclesiasticam est duplex excommunicatio hominis siue iuris. Nam uiolator est excommunicandus. ut 17. quæstione 4. nullus & c. si quis deinceps. eo saluo quod causa iller sacrilegus est excommunicatus ipso iure ut incendiarius ecclesie & effractor. ut 40. q. 3. canonica 17. q. 4. omnes ecclesie infra de raptu. in literis infra de sen. excomm. conquesti. Alii autem sacrilegi. qui alio modo ecclesias uiolant seu personas uel res ab ipsis rapiunt uolenter uel bona ipsorum usurpant & per hoc sacrilegium incurrunt non sunt ipso iure excommunicati. ut supra de foro comp. conquestus.

Summarium

- 1 *Negocia secularia que dicuntur. & unde dicitur negotium in. 2. q. 4. & 5.*
- Clericis & monachis que negocia interdiciuntur.*
- 3 *Monachis que negocia non sunt interdicienda.*
- 6 *Sacri sacerdotes Deo uacare tenentur.*
- 7 *Clerici uel monachi non suo nomine. sed ecclesie sue uel monasterij. prædia laicorum ad firmas conducere possunt.*
- 8 *Laici peccant sacerdotes à diuinis officijs auocando.*
- 9 *Clerici non possunt esse notarii.*
- 10 *Clerici audire leges & physicam qui prohibentur.*
- ¶ **NB CLERICI VEL MONACHI** secularibus negocijs se immisceant. Rubr.

Superius in plerisque titulis tractatum est de his que competunt cle-

ricis & monachis. nunc autē tractatur de prohibitis. & ideo ponitur hic rubrica ne clerici uel mo. secularibus nego. se immisceant. ¶ Videndum est igitur quæ secularia negocia permilla sint clericis & monachis. & quæ non. ¶ Negocia secularia dicuntur de secularibus rebus emendis acquirendis uel distrahendis. Et hæc sunt prohibita clericis & monachis. ut in fra eodem titulo c. 1. & 81. distinct. fornicari. quia inter cientes & uendentes commercium difficile est non interuenire peccatum. ut de prenit. distinct. 5. qualitas. ¶ Dicitur autem negocium quasi negans ocium. Proprie uero in causis negotium. in commercijs negociatio locum habet. ut infra de uerbis. significatio. forus. 5. constar. De his igitur officijs & commercijs secularibus dicitur clerici officia uel commercia secularia non exerceant. maxime inhonestas ut supra de ui. & hon. cle. clericis. Nam honesto artificio sibi quærere possunt uictum. ut 91. distinct. clericus uictum & de consec. distinct. 5. nunquam exemplo pauli. ut 10. quæstione. 3. cauendum. ¶ Monachis etiam iustum negotium non est interdictum propter diuersas necessitates quia legimus sanctos apostolos negociatos fuisse. & in regula beati Benedicti præcipitur prouideri per quorum manus negocia monasterij procurarentur. ut infra eod. tit. cap. 1. Et ideo canon dicit ad uitæ huius necessitatem studia sunt diuersa. ut 2. q. 1. clericus ¶ Item dicuntur negocia secularia quæstiones que mouentur in iudicio seculari. & hæc similiter interdiciuntur clericis in maioribus ordinibus constitutis etiam si beneficia ecclesiastica non habeant. quia episcopus tenetur eis prouidere. ut supra de præben. episcopus. & c. cum secundum apostolum. Item & in minoribus ordinibus constituti si stipendijs ecclesiasticis sustententur nisi pro se & miserabilibus personis. ut supra de postula. cap. 1. & 86. di. peruenit. uel nisi suā uel suorū iniuriam prosequantur. ut 4. quæstio. 6. omnibus. Et secus
 caudum hoc intelligi quod hic agitur de

hac materia contentiones uel lites uel rixas amare & e. ut infra eo. xi. ca. 1. † Tertio modo dicitur negotia secularia procuraciones prædiorum uel secularium per sonarum quibus est penitus abstinendum ut infra e. 1. & 2. in auten. de sanct. epi. §. alium. † Sacris enim sacerdotes dei uacare oportet. ut 31. dist. l. sacerdotibus & ff. de arbi. l. non distinguemus. §. sacerdotio.

7 † Possunt tamen clerici uel monachi non suo nomine sed ecclesiæ uel monasterij prædia laicorum ad firmas conducere. ut infra eo. t. secundum & hoc si ecclesiæ uel monasterium sufficientia prædia non habet alias secus. ut supra de deci. dilecti. in aut. de sanctis §. aliter. col. 9. imo secundum quosdam hi clerici secularis personæ procurator seu ministrator assitit occasione administrationis impune poterit deprehendi nec defendetur priuilegio clericali. & sic intellexerunt decre. infra eodem titu. sacerdotibus. Quod mihi non placet. † Cum enim laici peccent clericos à diuinis officiis aduocando. ut 21. qu. 3. Cyprianus. & 89. distinct. c. ultimo ex hoc delicto tale priuilegium sortiri non debent. arguendo ad hoc 16. qu. 1. legic. ff. de donat. inter uirum & uxorem. l. 3. ff. de regul. iur. l. non fraudantur. §. nemo. ff. de fur. l. itaque fulto. ff. de minor. l. Papinianus exuli reuerso. Vnde enim puniendi sunt. priuilegium habere non debent. ut 24. quæst. 1. didicimus. Intellico igitur decre. illam quando clericus administrator personæ secularis tertio monitus non desistit. & ideo excommunicatur. ut infra eodem titulo sed nec procuratores. Vel dic quodd ecclesiæ non subuenit tali clerico pecuniaria subuentio. sed tamen priuilegio non destituit clericali. Vel intelligo sic literam illius decre. deprehendantur idest interceptantur scilicet in fraude commissa. non autem in persona. Sic & aliter dicitur quodd summam sapientiam præparabunt capere suis incidijs. scilicet capione uerbalis. ut de prenitent. distinct. 6. c. 1. ultra medium & simile. ff. de pigno. act. l. ultima. & † sed queritur. an clerici possint

esse notarij. Et certe possunt domini Papæ. ut. quæst. 1. quidem. ut possunt archiepiscoporum & episcoporum argum. supra de proba. quoniam contra falsam. 77. distinct. monachus uero nouitius. ita ut inter clericos scribant non inter laicos. eo quodd conuersatio nostra leuiter debet esse & remota ab actibus laicorum. ut 2. qu. 7. laicos. Quod etiam in ciuilibus locum habet nedum in criminalibus. Nam si in eis clericus scriberet incurreret irregularitatem. ut 51. distinct. aliquantulos. & arg. 23. qu. 1. c. 1. & 3. Possunt autem clerici familiares principum esse & baronum & eis seruire in diuinis officijs. ut supra de ser. non or. nullus & eorum consilijs interesse. Vt tamen caueant ab his consilijs propter quæ irregularitas possit incurri. possunt tamen clerici & etiam prælati consilium dare regibus & principibus super iustitia facienda. ut 23. quæst. 8. pessimam. in fi. & clericus dare potest consilium iudici seculari in genere sic dicendo. fures taliter sunt puniendi de iure. ut 9. qu. 5. delatori. ut tamen potius consulentijs quam suggerentijs opera fungatur. ut. ff. de quæstioni. l. 1. §. qui quæstioni. Item nec descendat ad speciem uel personam. Item licet potest conqueri clericus iudici seculari de fure. ut infra de homi. postulasti ciuilliter & modelle non procaciter & infruñire. ut sua tantum recuperet. non ut fur in corpore puniatur ut 23. quæst. 5. unum solum. & dum sic agit clericus. bene faciem conuincit nec imputatur clerico si iudex secularis ulterius procedit in pena quam intemptio & actio exigit conquirentis. ut in prædicta decre. postulasti & arg. ad idem 13. quæst. 5. c. 1. & c. unum solum. & c. pœna. & e. non uos. ff. de bo. lib. l. qui cum maior. §. 1. & de eius. l. si per imprudentiam. dum tamen iudicio sanguinis non interstet. nec aliquod officium præstet. ut infra eodem tit. sententiam.

10 † Item notandum est. quodd id quod statutum est contra religiosas personas exemptas ad audiendum physicam siue leges. ut nisi infra duorum mensium spacium ad claustra

claustra redierint sicut excommunicati ab omnibus euitentur, in nulla causa patronum presentem in choro & in mensa & in capitulo ultimi fratrum existant. & nisi forte ex minima sedis apostolica spe totius promotionis amittant, extenditur ad archidiaconos, decanos plebanos praepositos cantores & alios clericos personatus habentes ut primiceriatum, ut supra de consuet. cum accessissent. Thesaurariam ut supra de concessi. pra. uel ecc. noua. cum nostris. Cancellarium ut supra, ut ecc. benef. sine di. conse. ut nostru. Succentoriam ut infra de excessi. pra. la. inter dilectos magisterium scholarium ut infra de pra. la. 6. duas. quanto. Et idem intelligo in alijs personatibus, qui personatus habentur secundum consuetudines diuersarum ecclesiarum. nec non extenditur ad presbyteros, nisi omnes hi à studio legali seu physicali destiterint, infra spaciū duorum mensium, ut infra de c. non imago & c. super specula. § Sed quid si quis non habeat personatum, sed habeat beneficium quod habet curam animarum annexam puta habet ecclesiam parochialem. Videtur idem suse dictum, nam de personatibus & beneficijs cura animarum habentibus idem iudicium est habendum, ut supra de ele. dudum ecclesia. Rethoma supra de praebend. de multa. Curia tamen contrarium tenet in merito cum enim hac constitutio super specula sit poenalis ad alios quam exprimat extendi non debet.

Explicit liber tertius.

Summarium

- 1 Sponsalia quid sint, & unde dicantur.
- 2 Stipulatio an in contractu sponsalium requiratur.
- 3 Matrimonium inter absentes contrahi potest.
- 4 species sponsaliorum quot sint.
Sponsalia de futuro quot modis contrahantur.
- 5 Sponsalia de presenti que sint, & qualiter

contrahantur & hum. 6.

- 6 Sponsalia de presenti an differant à matrimonio non consummato.
- 7 Affinitas ex nuptijs consummatis oritur.
- 8 Sponsalia quando contrahi possunt, & quando matrimonium.
- 9 Sponsalia quando dissoluantur.
- 10 Sponsus uel sponsa de futuro compellitur contrahere matrimonium & consummare contractum per censuram ecclesiasticam.
- 11 Iustitia publica honestati an ex sponsalibus oriatur, & quid operetur, & quare sic uocetur.
- 12 Affinitas non contrahitur ex nuptijs interdictis.
- 13 Desimilibus idem est iudicium.
- 14 Matrimonium quid sit.
Nuptia quae dicantur.
- 15 Matrimonium non potest ad tempus contrahi.
- 16 Matrimonium dicitur matris officium, & quare magis à matre quam à patre denominetur.
- 17 Matrimonium in quo loco, & quando sit in futurum.
- 18 Matrimonij causa principales quae sint.
- 19 Matrimonium ex inhonesta causa contractum an teneat.
- 20 Matrimonij substantialia quae sunt.
- 21 Matrimonij quae sunt impedimenta.
- 22 Matrimonium qualiter contrahatur, & num. 23. & per quos.
- 24 Attinentia inter quos oriatur ex matrimonio.
- 25 Matrimonium non consummatum quando possit separari.
- 26 Matrimonium aliud uerum aliud presumptum.

Incipit liber quartus.

DE SPONSALIBVS. Rubrica.

Postquam de his quae ad clericos pertinent superius satis tractauimus, ad spectant ad laicos stilum uertamus. igitur de sponsalibus & matrimonio uideamus. Et primo quid sint sponsalia unde

unde dicantur. quot sunt sponsalium species. In qua ætate contrahantur, qualiter dissolvantur. an contrahentes sponsalia ad contrahendum matrimonium compellantur. quæ attinentia ex sponsalibus oriatur.

¶ Sponsalia sunt futurarum nuptiarum promissio. ut ff. eo. rru. l. 1. et 30. quæst. 5. mostrates. Dicuntur autem sponsalis ab spondeo. Nam mox fuit ueteribus stipula et respondere sibi uxores. ut ff. eodem tit. l. 2. ¶ Sed non est necessaria stipulatio in sponsalibus. quia contrahunt inter absentes ut ff. eo. tit. 4. 5. et ul. ¶ Nam et matrimonii inter absentes contrahi potest per internuncios. ut supra de conuer. coniuga. ex parte. 32. q. 1. honorantur 30. q. 5. nec illico infra de matri. contræ. contra inter dum ecc. ex literis. ff. de ritu nup. l. mulierem. alias si stipulatio in contractu sponsalium exigeretur inter absentes contra hi non possent ut in sti. de iuri. stipu. §. item uerborum. Vel oporteret dici specialia esse in hac stipulatione sponsalium ut inter absentes contrahi possent.

¶ Species sponsalium duæ sunt. alia de futuro alia de presenti, sponsalia de futuro contrahuntur quinque modis. Simplici sponsione ut accipiam te in meum & accipiam te in meam. ut infra eod. tit. si inter. Fidei datione ut infra eod. tit. ca. 1. & c. is qui fidem iuramento interposito. ut infra eod. tit. de illis & c. ex literis filian. infra de con. appo. de illis. Item datus arrhis sponsalicijs scilicet pecunia uel alijs rebus & c. de sponsa. l. arrhis. Item annuli sub aratione ut infra de despo. impub. tue. ¶ Sponsalia de presenti sunt illa quæ contrahuntur per uerba presentis temporis ut cum dicitur. Accipio te in meum. accipio te in meam. uel cum dicitur alia uerba consensum exprimentia de presenti. ut infra eodem tit. si inter uirum. & infra de spons. duo licet præter solitum. Aliquando uerba interueniunt de presenti. nec tamen consensus habendus est de presenti. ut cum consensus contrahentium transferatur in arbitrium alienum ut infra de cod. appo. super eo. cum enim substantia contractus ponitur in arbitrio alterius nomi-

natz personæ. nisi ille fuerit arbitratus contractus redditur nullus. ut C. de contrahen. emp. & uen. l. ulci. ¶ Similiter si inter aliquos innubiles aptos tamen ad sponsalia contrahenda. consensus interueniat matris de presenti. non matrimonium sed sponsalia fore contracta dicuntur ut infra de despon. impu. a nobis & cap. ult. In his enim non uim uerborum sed iuris attendimus potestatem.

¶ Sed opponitur. Videatur quod in casu præmisso nec matrimonium nec sponsalia contrahantur. Matrimonium non quia contrahi non potest in ætate matura ut infra de desponsa. impube. ex literis. Sponsalia non quia hoc non intendebant contrahentes. ut ff. de spon. l. quæsumus & ideo potestate ac uoluntate sibi mutuo aduersantibus. neutrum contractum esse uidetur. ut ar. supra de offic. deleg. cum super abbatiæ. C. si quis alteri uel sibi. l. multum interest. ¶ Puto sponsalia fore contracta non intentione non uerborum. sed iuris potestate ut superius dictum est & probatur per iura præalle. ut infra de despon. impu. a nobis & cap. ult. Et idem lex probat apertè. ff. eodem titu. quæsumus & si taliter contrahentes in eadem uoluntate usque ad nubilem ætatem utriusque perdurent. matrimonium inducetur. siue excretus interueniat consensus siue tacitus argu. ad hoc infra de despon. impu. de illis. ff. de ritu nup. l. minorem tacitum consensum intelligo per cohabitationem ut infra eodem cap. ad id. & in prædicta. l. minorè. Item ex carnali commixtione ut infra eodem titu. is qui fidem infra qui ma. ac. poss. in sup. infra de eo quid duxit in ma. quæ pol. per adul. significasti infra de condi. ap. super eodem. ¶ Sponsalia de presenti sunt idem quod matrimonium non consummatum. ¶ Inter matrimonium autem consummatum & non consummatum quo ad essentiam matrimonij nihil interest. quia consensus eorum de quorum quatuorque conditionibus agitur sufficit ad matrimonium inducendum qui solus si defuerit. cetera etiam cum ipso

ipso coitu celebrata frustrantur. ut 27. quæstio. 2. sufficit. ¶ Differunt autem in quatuor. quo ad significationem ut. C. de bigamia. debemus. quo ad religionis ingressum ut supra de conversatione coniugum ex pu- blico circa si. Quoad bigamiam contrahē- dam uel non contrahendam. ut 33. di. Va- lentianus & in prædicta decre. debitum in si. Item quo ad affinitatem contrahen- dam inter. uirum & cognatos uxoris & in- ter uxorem & cognatos uiri ut infra de co-
 7 san. & affi. quod super his. ¶ Hæc autem affinitas oritur ex nuptijs consummatis. ut infra de consan. & eli. c. 3. ff. de gradi- bus. l. non facile. §. affines. & dicemus in summa de consangu. & affi. Contrahun-
 8 tur ¶ autem sponsalia de futuro in septen-
 9 sio ut infra de despon. impu. literas. Ma- trimonium uero potest contrahi in annis discretionis ut infra de despon. in pub. c. duo pueri scilicet in duodecimo anno mu- lieris & quartodecimo uiri. ut infra de despon. impu. ex literis. Sed possunt hæc tē- pora præueniri ut dicimus infra tit. proxi.
 ¶ ¶ Dissoluantur sponsalia communi dis- sensu sicut communi consensu contrahun- tur ut infra co. titu. præterea. Nihil enim eam naturale est sicut unumquodque dis- solui genere quo colligatum est. ff. de re- gu. iu. l. nihil infra de regu. iur. omnes res. Quod intelligo cum uterque sponforum in diuertendo consensit. exterum si alter eorum hoc cōsentiat alter uero dissentiat tunc is qui ad diuorcium tendit compelli debet contrahere matrimonium & con- summare. ut in sequentibus dicam. Hug. tamen & quidam alij intellexerunt decre. illam præterea. loqui de comparatiua per- missione. ut permittat minus peccatum committi ut euicetur maior. minus pecca- tū est sponsi se diuinciant uolenta fide spō- salium quam si sponsus inuicis & coactus decat illam quam odit & occidat uel eam abhominans cum alijs adulterium com- mittat. Et hunc intellectum colligunt ex illis. ne forte deterius inde contingat & simile. 33. quæstio. 2. si quod uetus. Item ex illis. hoc possit in patientia tol- lerari quod enim toleramus uel permitti-

timus inuiti permittimus. ut 31. quæstio. 1. hac ratione. Verius tamen est quod
 10 prius dixi. ¶ Sponsus uel sponsa de fu- turo compellitur contrahere matrimonium & consummare contractum compellitur per censuram ecclesiasticam. ut infra eod- em cap. ex licetis. Siluanani & ca. licet. Nec obstat eodem titulo requisitum. ubi dicitur monenda est potius quam co- genda. nam exponitur potius id est prius. & similis expositio 23. quæstio. 4. non inue- nitur. Et nota quod Hug. dicebat in hoc casu non finaliter compelli inuitum. unde si semper nolitis qui cogitur per censu- ram ecclesiasticam absoluetur. Nos au- tem dicimus quod inuitus finaliter com- pellitur. & excommunicatus non absol- uetur nisi pareat. Quod uerum est eodem statu durante nam si statum eius mutetur puta quia cum altera matrimonium con- traxit. cum iam primum uinculum expira- uit superueniente maior absoluetur. & im- ponetur ei penitentia de fide mentita. & idem fiet si sponsa moriatur. uel si cum al- tero matrimonium contrahat ut infra co- dem titu. de illis. Puto tamen quod si ec- clesia credat ex conjunctione futurum u- xoritidum & guerram restringet censurā alias non erit medicinalis ut 29. q. 1. mul- ti. nam sine peccando siue ignoscendo hoc solum bene agitur & c. ut 23. quæstio. 5. prodicit. ¶ Ex sponsalibus oritur publi- cæ honestatis iustitia quæ prohibet co- gnatum sponsi contrahere cum sponsa & cognatam sponse cum sponso ut infra eo- dem titu. ad audientiam & cap. sponsam. Hæc prohibitio non surgit ex consanguini- tatem uel ex affinitate quæ contrahitur ex nuptijs consummatis ut superius dixi. sed surgit ex quadam publica iustitia. uel publica æquitate. publicæ enim uidetur iustum & æquum ut cognatus sponsi spō- sam eius non ducat uxorem. Vbi ergo inhonestum est aliquos matrimonialiter coniungi nec impedit consanguinitas nec affinitas nec aliud subest legitimum impe- dimentū. fuit indubium hoc ius prohibens matrimonium contrahi et contractū dis- solui. ut in statuti. proxi. c. duo pueri. Et nota
 galut.

catur publicæ honestatis iustitia, quia in matrimonijs non solum quod liceat. sed & quod honestum est consideratur. ut. ff. de ritu nup. l. semper. Et nota quoddam publicæ honestatis iustitia oritur etiam ex sponſalibus quæ de iure non sortiuntur effectum. ut infra eo. ritu. ad audientiam. dummodo cōtrahentes sint septuaginta uel septuaginta proximi ut infra proxi. ritu. duo pueri. ut sic intelligant quid agatur, alioquin contra ut infra de despons. impu. c. lite-
 12 ras. & c. accessit. † Quod in matrimonio non coniungit. nam affinitas non contrahitur ex nuptijs interdictis. ut. ff. de gradibus. l. non facile. §. sciendum. Et cum in uno casu inueniam sublata hodie publicæ honestatis iustitiam scilicet in sobole suscepta ex secundis nuptijs cognationi uiri non copulanda prioris. ut infra de consan. & affini. non debet. uidetur quoddam in alijs casibus duret. ut 35. q. 3. e. portò. ff. de adop. l. qui in adoptionem. ff. de ritu nup. l. si qua. §. si uxor. Et generaliter ut nullus de consanguinitate sponſi præmortui ducat sponſam. & e converso nulla de consanguinitate sponſæ præmortuæ ducat sponſum ut infra tit. prox. continebatur. §. si uero. & infra eo. tit. sponſam. Quod enim non mutatur quare stare prohibetur ut. C. de testa. l. sancimus. C. de ap. l. præcipimus. 2. q. 6. anteriorum. §. illo. uidelicet in si. Alij autem dicunt quoddam ex quo sublata est in eo casu in quo de maiori æquitate quàm in alijs locum habebat & in
 23 alijs reuocata uidetur † nam de similibus idem est iudicium. ut supra de rescriptis inter cetera supra de transla. præla. inter corporalia supra de consen. uiri uel inuici. cū dilecta. ff. ad le. Aquil. l. illud. ff. ne quis eū qui in ius uo. sue. ui. eximat. l. 2. C. de legibus. l. leges. & ff. eo. tit. l. non possunt. Et sic secundum quosdam in nullo casu locum habet hodie publicæ honestatis iustitia nisi in sponſa fratris. de qua in ueteri & in nouo testa. prohibitum esse uidetur iuxta illud Io. Non licet tibi habere sponſam fratris tui. Item reuocata est hodie prohibitio quæ olim erat in secundo & in tertio genere affinitatis. ut infra de cō-

sangu. & affinitate non debet. Durat ergo primi generis prohibitio usque ad quartum gradum. de his tamen generibus affinitatis & de sobole suscepta ex secundo. nup. dicit Grego. qui hoc dissoluit negat uerbum dei. ut 35. q. 10. fraternitatis. Sed intelligendum qui hoc dissoluit alius a Papa.

Sequitur uidere de secunda parte rubricæ hoc est de matrimonio. ¶ Videamus igitur quid sit matrimonium. unde dicatur. quando fuit institutum ubi & quibus uerbis. & quæ sint causas matrimonij. quæ sint bona matrimonij. quæ sint impedimenta ipsius qualitæ contrahatur. quæ continentia ex matrimonio nascatur & ex quibus causis separetur.

14 ¶ Matrimonium est maris & femine cōiunctio indiuiduam uitæ consuetudinem retinens. ut 27. q. 2. §. 1. Et alibi. Nuptiæ sunt coniunctio maris & femine & consortium omnis uitæ. diuini & humani iuris communicatio. ff. de ritu nup. l. 1. Dicitur autem indiuiduam uitæ consuetudinem retinens uel consortium omnis uitæ quantum ad propositum eorum qui matrimonio coniunguntur. quia hac intentione coniungi dicunt ut perpetuo simul maneant quamuis post contractum matrimonium & ante carnalem copulam possit alter inuito altero religionem ingredi. sed post consummatum non nisi uolente & plenique non nisi se similiter conueniente. ut supra de conuersi. coniuga. cum sis prædictus. & c. uxoratus. ut notatur in summa illius tit. Sed ad hoc opponitur de Beata Virgine quæ contraxit matrimonium cū Ioseph. & nihilominus proponebat in uirginitate manere. unde dixit. Quomodo fiet istud quoniam uirum non cognosco. Ad quod respondeo. Beata Virgo Maria proposuit se seruaturam uotum uirginitatis in corde. sed ipsum uotum uirginitatis non expressit in ore. subiecit se dispositioni diuinæ cum proposuit se perseveraturam uirginem. nisi Deus alter reuelaret. comittens ergo uirginitatem suam diuinæ dispositioni consentit in carnalem copulam non illam amplectendo. sed diuinæ inspirationi in utroque obediendo. ut 27. q. 2. §.

cum ergo & ideo exponitur in eod. §. uirum non cognosco. i. me non cognituram proposui. Item opponitur ex illa decreti. commissum infra eo. tit. ibi enim quod iurauerat se contracturum cum quadam postmodum ad religionis aspirabat ingressum. datur ei consilium ut prius contrahat ut iurauit & postmodum intret. Ad quod respondeo. ille non uouerat. & ideo contrahendo non efficitur reus uoti. Datur igitur ei pro cōsilio ut adimpleat quod iurauit. nec est contrarium proposito religionis. quia etiam post contractum non tamen consummatum liberē & de licentia iuris alter coniugum intrat religionē. ut supra de conuersione coniugatorum. ex publico Et in consilium hoc credendū est deuenisse ut in indiuiduum uitæ consuetudinem confectiret in contrahendo:
 15 § quia matrimonium contrahi nō potest ad tempus. ut. 32. q. 2. solet queri & aliquando. & postea dominus de nouo ei in spiret licenter intrare poterit ut prædixi. & hoc innuitur in litera. & post ea si elegerit. ¶ Matrimonium dicitur matris munium. id est officium. In autentici. magis à matre de nominatur matrimonium. quam à patre. quia licet pater sit generationis auctor & pœnæ uxoris dominus. ut. 33. quæstione. 5. hæc imago. matris tamen officium circa filios apparet magis. Et filij dum infantes fuerint materno magis indigent solatio quam paterno. Vnde mater ante partum est onerosa. dolorosa in partu. ac post partum laboriosa. ut supra de conuer. in fine literis ¶ Fuit autem institutum in paradiso & ante peccatum. ut. 32. q. 2. § his ita. Quibus uerbis. Quidam dicunt quod illi. Crescite & multiplicamini &c. Sed illa uerba fuerunt potius benedictionis quam institutionis. unde dicendum est quod institutum fuit uerbis Adæ ore prophetico dicentis. hoc nūc os ex ossibus meis & caro de carne mea &c. ut infra de diuor. gaudemus. Post peccatū uerō & extra paradysum fuit institutum ad remedium. ut carnis uicium cohiberetur. Vnde apostolis unusquisque habeat suam propter fornicationē. ¶ Can

se matrimonij dux sunt principales. susceptio sobolis & uira conformationis ut. 32. q. 2. §. his ita. Propter primam instituit dominus propter secundam. Apostolus ut dictum est. ¶ Sed nunquid tenet matrimonium ex inhonesta causa contractū puta propter pulchritudinem diuitias uel potentiam. Respondeo sic. ut. 32. quæst. 2. solet queri. Vnde Iacob uidens quod Rachel esset decora & uenusta facie dixit laui septem annis seruiciū tibi pro Rachael. ¶ Tria sunt bona matrimonij. ut. 27. q. 2. omne itaque. quæ alibi appellantur substantialia matrimonij. ut infra de con. app. ultimo. Et sunt illa hæc. Fides. proles & sacramentum. Fides. coniugalitatis. quam sibi nupti adinuicem debent. ne cū alijs adulterentur fide coniugij uiolata. Proles propter quam multiplicandam matrimonium est à domino institutum. in paradiso ut. 35. q. 1. cum igitur in prin. & 26. distin. deinde. licet quibusdam non ualētibz generare matrimonia sint ad solatiū ut. 27. quæstio. 2. nuptiarum. Sacramentū id est. inseparabilitas uel in diuinitas quo ad perpetuam seruitutem. nisi religio ne uel fornicatione separatio fiat. ut supra de conuer. coniuga. in plerisque decreta. & 33. quæstio. 1. dixit. ¶ Impedimenta matrimonij his uersis continentur. Error. conditio. uotum cognatio. crimen. Cultus disparitas uis ordo. ligamen honestas. Si sis affinis uel quodque contra nequibis. Error personæ impedit matrimonium ut si credam contrahere cum Ticia contraho cum Soia. Error autem qualitatit & fortanæ non impedit. ut si illa cum qua contrahitur creditur esse uirgo & non sit. diues & sit pauper. ut. 29. quæstio. 1. Conditio ut si credam illam cum qua contraho fore liberam. & sit ancilla. tunc enim nullum est matrimonium nisi postquam sciuerō eius conditionem consensero in eam. ut infra de coniu. seruo. proposuit. Votum solenne impedit matrimonium & dirimit. simplex impedit sed non dirimit. ut infra qui cle. nel uo. rursus. Cognatio carnalis impedit matrimonium. ut infra de consan. & affi. per totum. 35. q. 1. per

totum. Item cognatio spiritualis. ut. infra de cognat. sp. per totum. Crimen. quia propter honoris diuinitatem inhihibetur matrimonio. ut. 3. q. 1. ammonere. & in alijs criminibus. v. d. e. ut. infra de eo qui cog. con. san. uxo. suz. c. 1. & 2. Cultus disparitas. ut in hominibus diuersarum sectarum. ut si unus sit Christianus alter iudeus. ut. 2. 8. q. 1. per totum. Vis idest violentia. ut. infra eod. cum locum. Sacre ordo similiter impedit & dirimit matrimonium. ut. 2. 1. dist. 1. feratim. Ligamen impedit & dirimit matrimonium. ut. 3. q. 1. si per fortitias. Quod intelligo cum ligamen matrimonium præcedit. ceterum si subsequitur non rescindit matrimonium quod semel tenuit. nulla enim infirmitas uel causa superueniens præter fornicationem corporalem & spiritualemente rescindit matrimonium quod semel tenuit. ut. 3. q. 7. illi qui. & q. 5. horrendus. & c. si quis uxo rem. & infra de eo qui cog. con. san. uxo. suz. discretionē. Honestas. idest publicæ honestatis iustitia impedit. ut. 1. quæ. 2. si quis uxorem. & dirimit. ut. not. supra eodem titulo. §. ex sponsalibus. Si sis affinis. de hoc dicemus infra de con. san. & affinit. Quodque contra nequibus & de hoc notabimus infra de frigidis & male. Addit magister Ray. in summa sua quartum uersiculum. Hæc socianda uertant connubia iuncta reterant. Sed istum uersiculum non approbo propter crimen. crimen enim adulterij non dirimit. & licet ipse hoc assignet crimine adulterij non tamen est simpliciter uerum quia crimen adulterij per se non dirimit sed cum adiuto. cum fidei donatione uel machinatione uel contractu de facto. ut. no. infra de eo qui dux. in. ma. quam pol. per adul.

22 ¶ Qualiter contrahatur matrimonium. Contrahitur matrimonium corde & ore dum aliqui corde & ore consentiunt in matrimonium & mutuo se concedunt unus alteri. & mutuo se suspiciunt. ut. infra de spon. duo. c. 1. in si. utroq. dicente alteri. accipio te in meum. accipio te in meā. ut. infra eo. ti. si inter. & infra de spon. du. licet. uel similia uerba. uel si quis dicat mi-

periri. Tuo uel promitto tibi. quod ab hæc die. in antea te habebit pro legitima uxore. ut. infra e. t. ex parte. Corde idem dixi. quia & si uerba interveniunt apta ad matrimonium contrahendum animus tamē non consentiat. non contrahitur matrimonium. ut. infra eo. e. tua. & c. tue. Sed & conuerso plerumque animus sufficit sine uerbis. ut. in nuto. in quo nutus & indicia suppleunt uicem uerborum. ut. infra eo. c. cum apud. Nam & nutu legatur. ut. ff. de le. 3. l. nuto. Ad nutum recōcialiatur & baptizatur. ut. 2. 6. q. 6. qui recedunt. Et quod dixi sine uerbis contrahi matrimonium locum habet in his qui loqui nō possunt. alias necessaria sunt quantum ad ecclesiā uerba consensum experimentia de præsen

23 ti. ut. infra eod. tit. tue. ¶ Potest contrahi matrimonium per principales. Potest & per parentes. ut. 2. 6. q. 2. honorantur. & per extraneos. nam per nuncios potest contrahi ut. no. supra eo. §. 2. ¶ Contrahitur cum solennitate quæ habetur infra de clandest. despon. cum inhibitis. ¶ Oritur attententia ex matrimonio inter uirum & cognatos uxoris & inter uxorem & cognatos uiri. non autem inter cognatos utriusque. ut. infra de con. san. & affi. quod super his. æqualiter enim debet quis abstinere de consanguineis uxoris sicut a proprijs. ut. infra de con. san. & affi. c. 1. & no

25 tabo plenius in summa tit. illius. ¶ Matrimonium non consummatum separatur propter religionem ut supra de cōuer. conui. ex publico. consummatum separatur propter fornicationem spiritualemente & carnalem. ut. infra de diuor. quanto. & c. gaudeamus. 2. 7. q. 1. non solum & c. fe & infra de diuor. ijs significasti & 32. quæstione 1. di

26 cit dominus. ¶ In summa notā. est quod matrimonium aliud uerum aliud præsumptum. Verum quod contrahitur inter personas legitimas per uerba apta ad matrimonium contrahendum. & nullum subest impedimentum. Præsumptum est matrimonium ut cum inter personas legitimas interuenit tractatus de contrahendo fidei datio uel iuramentum. uel promissio. uel & si interueniunt uerba apta ad ma-

trimonium

rimonium contrahendum. habent tamen tractatum in euentum conditionis uel arbitrij alieni. & succedit copula carnalis in quo casu præsuntur recessum ab omni conditione uel nudo & generaliter ab omni eo quod matrimonium susciperebat seu differrebat. ut infra eo. c. cōmissum. & c. ad id infra de condi. appo. de illis infra de eo qui dux. in ma. quam pol. per adul. significat. Et sic contractus de futuro præcedens cum copula carnali sequente inducit matrimonium præsumptum & si deficiant uerba solita & statuta ad matrimonium contrahendum. ut infra eo. is qui fidem & c. adolescens. & est in his casibus præsumptio iuris & de iure imo fictio quæ non admittit probationem contrariam. ut no. de hac materia de præsump. §. 2.

Summarium

- 1 Impuberes qui dicantur.
- 2 Pubertatis qualiter probetur.
- 3 Aetatis legitima in contrahendo matrimonio que sit. & que in sponsalibus.
- 4 Impuberes que postea sponsalia contrahere. Malitia supplet aetatem.
- 5 Aetas quanto tempore præuenitur.
- 6 Pubes si contrahit cum impubere non potest separari donec perueniat ad annos legitimos.
- 7 Impubes ad pubertatem ueniens liberum habet consentire in matrimonium, uel dissentire.
- 8 Intellectus ad. c. de illis & c. à nobis infra eo.
- 9 Sponsalia de futuro in quibus casibus soluantur.
- 10 Pubes se contrahit cum impubere nec expectat, sed cum alia contrahit per uerba de presenti, an matrimonium teneat.
- 11 Sponsalia in contracta dicantur si quis iurat uel promittit ducere in uxorem unam de filiabus suis.
- 12 Pater an possit cogere filium uel filiam in potestate constitutum uel constitutam ad sponsalia uel matrimonium contrahendum.
- 13 Filie pater spsuum querere debet.

- 13 Filia an cogatur in uia illius in uirum ducere, cum quo pater ipsius nomina sponsalia contraxit seu promissionem fecit.
- 14 Pater si promittit alicui dare in uxorem unam filiabus suis, an electio sit sponsi, uel ipsius patris.
- 15 Iurans dare unam ex filiabus suis in uxorem alicui, si omnes moriantur, præter unam, an illam solam dare teneatur.
- 16 Pater qui iurauit unam ex filiabus suis dare in uxorem & uiam obicit sponso, quæ eam non accepit, sed aliam præcipuit, an liberetur.
- 17 Quid si sponsus unam ex illis cognouerit.
- 18 Substantio an inducat matrimonium uel sponsalia.

DE DESPONSATIONE IMPUBERUM. Rubrica.

- D**istinctum est supra de sponsa. in genere. nunc subiicitur tractatus in specie de despon. impube. & ideo sequitur rubrica de despon. impu. Videamus igitur qui sint impuberes. qui sponsalia contrahere possunt. An tempus pubertatis ualeat præueniri. Et quid iuris sit si pubes contrahat cum impubere.
- 1 § 1 Impuberes sunt illi qui exhibitu sui corporis impubertatem ostendunt ut generare & concipere nōdum possunt. quo probato qui sint puberes euidenter appareant infra eo. c. puberes. uno. n. ex contrarijs probato reliquum uidetur esse probatum. ut. ff. de his qui sunt sui uel alicuius. l. 1. & ff. de procu. l. Pomponius § si stipuler. ¶ Unde si de pubertate dubitari contingat per aspectum & qualitatem corporis probari oportet ut in prædicta deere. puberes. ff. de mino. l. minor ex aspectu. Sed contra. C. quando tutor uel cura. esse desit. l. in decora. Ad quod dico. cum agitur de intels uel cura non inspiciuntur loca secreta. ut dicit lex. Sed cum dubitatur de matrimonio consummato uel non consummato inspicitur in regione priuata ut 27. qu. 1. nec aliqua & supra de proba. proposuisti. ¶ Quod ergo alibi dicitur quod matrimonium contrahi non possit

test ante aetatem legibus & canonibus de terminatam. ut infra co. titul. ubi non est consensus. hoc est ante. 14. annos in uiro. 12. in muliere. ut infra eodem titul. & ex literis. ff. de ritu nup. l. minorem. Hij enim anni dicuntur discretionis ut supra de reg. cum te. & c. significatum. & infra eodem titulo duo pueri. Et excipiendum est nisi hos annos quandoque pubertas praeueniat. ut hij de quorum matrimonio agitur ante hoc tempus per qualitatem & dispositionem suorum corporum pubertatem ostendant ut genere & concipere possunt. ut superius dictum est. Fit autem haec praesentio per maliciam. ut infra eodem titul. de illis. C. si minor se maior. dix. l. 3. Fit per prudentiam & industriam. ut infra eod. tit. l. 2. Et licet duersa tempora statuuntur in iure in uiro & muliere quo ad matrimonium contrahendum ut dictum est supra & quo ad religionis ingressum. ut in praedicta decre. cum te. & 10. quae l. 2. puella in sponsalibus tamē de futuro idem tempus est in utroque. septennium. ut infra eodem tit. accellit. Sed lex obviare uidetur quae dicit. in sponsalibus contrahendis aetas contrahentium distincta non est. ut in matrimonijs. ut. ff. de sponsal. in sponsalibus. Ad quod respondeo. distincta non est in sponsalibus sicut in matrimonijs. id est non tanta & talis in sponsalibus sicut & in matrimonijs. quia in sponsalibus septem. in matrimonijs. 12. & 14. annorum. Vel non est distincta in sponsalibus uarie in matculo & femina sicut in matrimonijs. Vel aliter in matrimonijs sufficit aetas. 12. uel 14. annorum. Nam illa aetas est discretionis ut superius dixi. & tunc pueris intelligunt quid agunt nisi furiosi. sed septennium non sic sufficit ad sponsalia imò requiritur ut sponsi intelligant quid agant. plerumque ante adultam aetatem uoluntas alicuius circa talia dici non potest. ut infra eodem cap. 1. ¶ Possunt impuberes sponsalia contrahere de futuro. de presenti nō nisi essent proximi pubertati. ut infra eodem titulo de illis & c. l. 2. & c. continebatur. & malicia si-

ue prudentia suppleat defectum aetatis alias non. ut in praedicta decre. tue. Duo tantum requiruntur ut suppleatur defectus. proximitas & malicia siue prudentia. ¶ Sed ¶ quæritur. quanto tempore praue-
nitur aetas. Respondeo per annum. ut infra eodem titulo continebatur. Quidam tamen dicunt quod non praue-
nitur nisi per sex menses ar. C. de iul. properandū §. & si quidam & ff. de excu. l. non tantum in prin. Sed hoc puto superioris arbitrio relinquendum ut ipse qualitatem personae & prudentiam siue malitiam metiatur. & idem in pubertate obtinet. nam & pubertas plerumque annos antecipat. ut infra eod. puberes. & potentia coeundi interdum antecipat pubertatem ut infra
6 eo. c. a nobis. ¶ Si pubes contrahat cum impubere tenetur expectare donec impubes perueniat ad annos legitimos. ut infra
7 eodem titulo de illis. & c. a nobis ¶ & si minor ueniens ad legitimos annos non consenserit in matrimonium poterit resili-
re. maior autem non potest sed expectare tenetur. ut dixi. Et si minor factus maior consentiat maior dissentire non potest. Et ex eo quod in casu praemisso impubes ueniens ad pubertatem potest
resili-
re moti fuerunt quidam magnae auctoritatis doctores ut dicerent & scriberent sponsum uel sponsam non esse cogendum uel cogendam ad matrimonium contrahendum. contra id quod notauimus. supra titu. prox. §. sponsus. ¶ Lau.
8 & Vin. & alij dixerunt quod illa decret. de illis. & a nobis. locum habent cum sponsalia contrahuntur inter minores septennio. Sed hae sententia nulla est. nam litera illius decre. de illis. contrarium dicit in uer. illo. si uero aliter istorum ad annos pubertatis peruenit infra
eodē annos altero existente cum sponsalia contrahuntur. Et illa a nobis loquitur in sponsalibus contractis infra
nubiles annos. Alii autem dixerunt quod in decre. de illis. contrahentes erant septē
pes. sed intendebat contrahere matrimonium. unde uere matrimonium non tenuit impediēte aetate. nec sponsalia. quia
contrahen-

contrahentes de his non agebant. & ideo adueniente pubertate liberum erat eis consentire uel dissentire. Nec illud placeat per ea quæ notauimus. supra tit. proxi. §. 1. Sed nos dicimus cum puberes uel maiores contrahunt sponsalia. si alter consentiat in matrimonium alter dissentiat. is qui dissentit compellitur inuitus. Et sic locum habet nostra sententia de sponsu cogendis ad matrimonia contrahenda & consumanda. Si uero unus contrahentium sit impubes & alter pubes tum locum habent ille decre. de illis. & à nobis. ut impubes ad pubertatem ueniens liberum habeat consentire in matrimonium uel dissentire. & si dissensit sponsalia dissoluantur. † Et idem est si inter duos impuberes sponsalia contrahuntur. Nam eis ueniens ad pubertatem liberum est eis consentire in matrimonium uel dissentire. nec cogendus est alter eorum. Et iste est casus unus de octo casibus in quibus sponsalia de futuro soluantur. Secundus cum alter sponsorum transfert se ad aliam prouinciam & longo tempore expectatus non rediit. ut supra tit. proxi. de illis. Tertius si alter sponsorum incurrat lepram uel aliam infirmitatem enormem. ut infra de coniugio leproforum. literas infra de iureiur. quemadmodum. Quartus cum sponsi se mutuo absoluant. ut infra tit. proxi. præterea. Quintus si superueniat affinitas altero fornicante ut in prædicta decre. quemadmodum 27. q. 2. quædam desponsauit. Sextus cum alter sponsorum incidit in hæresim. Nam & illud mechaizatio est. ut 28. q. 1. non solum. Septimus est cum alter sponsorum per uerba de præsen- ti contrahit cum tertio. ut supra tit. proxi. sicut. Octauus cum alter sponsorum religionem ingreditur. quia soluantur sponsalia de præsen- ti supra de conuer. coniu. ex publica. Secundum in his duobus ultimis casibus soluantur sponsalia ipso iure uel ipso facto in alijs superioribus per sententiam arg. 33. q. 2. secularis 35. q. 6. mulcorum. Nec mireris si dicam quod impuberes contrahentes sponsalia denum

ad pubertatem uenientes nõ coguntur ad matrimonia contrahenda quamuis enim ante pubertatem sponsalia contracta teneant. non tamen sunt ad hoc efficacia ut coactionem inducant. & alias hoc contingat ut cum minor religionem ingreditur denum ad annos discretionis ueniens requiritur utrum in religionem consentiat. & si consenserit professionem faciat. alioqui ad secularem habitum redeundi licentia non negatur. ut 20. q. 1. illud. Si simile accidit cum inquitur à clericis in minoribus constitutis an in clericatum consentiant. quibus si gratia sanctitatis deo inspirante placuerit & promissione castimonie suæ absque coniugali necessitate se sponderint seruaturus. ad sacros ordines ascendant. Alioqui licentiam datam ab apostolo auferre non possumus. ut 28. dist. de his in præmissis igitur casu cū pubes contrahit sponsalia cum impubere aliter compellitur ad matrimonium alter non. Contingit idem & alibi infra de eo qui duxit immatrem quam pol. per adulter. proposuit & infra & non impubes 10. de adul. c. 1. & 2. † Ideo autem compellitur pubes quia firmior est in persona sua promissio quam in persona impuberis. sed quæritur quid si pubes qui puberem expectare tenetur nec expectet. sed medio tempore contrahat cum alia per uerba de præsen- ti. nunquid tenet matrimonium. Respondetur sic. Et idem puto si pubes. matrimonium contrahat cum impubere. matrimonium enim non tenet impediens ætate. quia ex una parte tenere non potest cum sit relatuum est enim coniunctio maris & femine. ut dixi in descriptione matrimonij quamuis pubes fortius obligetur quam impubes in hoc scilicet ut si impubes factus pubes consentiat pubes 11 cogitur recõsentire ut dictum est. † Sed quæritur pone t quod iurauit uel promissit ducere in uxorem unam de filiabus tuis nunquid dicemus sponsalia fore contrahenda. Respondeo. non sicut. enim matrimonium sic nec sponsalia in uno constituta sicut. sed duo requirunt. † Nec ob id dicas potest potest cogere filium uel filiam in potestate

state constitutum vel constitutum ad sponsalia vel matrimonium contrahendum ut. si. de ritu nup. l. si pater cogente. In celti go. enim quod pater filium cogere potest modica coactione. si. in interpretatione paterna. precise autem cogere non potest ut i. C. de nup. l. nec filium. ff. de ri. nup. l. nec cogitur. Filix uero pater sponsum querere debet. ut. 32. quest. 2. honorantur. nec extra uoluntatem patris filia nubere debet. ut. 32. questio. 2. hoc secundum. & 3 idem in auo. ut 32. quest. 3. pater. & Sed nunquid filia cogetur in nuptiis illud in uirum ducere cum quo pater ipsius nomine sponsalia contraxit uel ueris iurauit seu promissionem fecit. Seruius Respondit quod sic. quia filia in hoc patri contradicere non potest. nisi pater dederit ei turpem sponsum uel moribus suis indignum. ut. ff. de sponsa. l. si quæ patris. Sed certè puro contrarium. Et iura canonica non ex necessitate sed honestate loquuntur. Ad. l. autem respondeo uerum est quod filia patri danti sibi uirum contradicere non potest. subaudio sine uitio in gratitudinis. Incurrit enim in gratitudinem & poterit ex hæ redari. ut in autem. ut cum de ap. cog. §. ali cui coll. 8. Sed matrimonium uel sponsalia non tenentur. nisi consensus filij uel filie accedat. ut infra eodem. c. 1. Dico igitur in questione præmissa quod illa erit sponsa siue uxor quæ factum approbabit. quasi nomine suo gestum. & consentiet in illum cui pater iurauit uel promisit. & Sed 14 ¶ cuius erit electio sponsi uel patris. Respondeo promissoris hoc enim est generale in promissionibus generalibus uel alterius. ut in l. de ac. §. præterea. & ff. de iur. do. l. plerique. & ff. de contrahen. empt. & 15 uen. l. si ita. ¶ Quid ¶ si omnes moriantur præter unam. Respondeo pater qui iurauit dare unam ex filiabus illam solam dare tenetur. ff. de eo quod certo lo. l. 2. §. qui solum. contrahen. em. & uen. l. si in 16 emptione ¶ Quid ¶ si. pater unam ex pluribus obtulit sponso sed sponsum non accepit illam sed aliam præoptauit. Respondeo pater absolutus est à iuramento uel promisso. ut. ff. de condi. inde. l. cum his

17 & de uer. ob. l. stipulatus. ¶ Item quid si sponsus cognouerit unam ex illis. Respondeo aliam habere non potest. & ideo illam solam habebit. ar. ff. de solu. l. Stichum aut Pamphilum. Quod intellige uerum esse si illa contemplatione tractatus præcedentis consentit ei in copulam carnalem. imò uideretur. quod statim post carnalem copulam præcedente desponsatione matrimonium sit inductum. arg. infra de eo quæ dux. in ma. quam pol. per adul. significauit. & infra de coniu. lepro. proposuit. Vel si non est matrimonium saltem cogendus est in eam matrimonialiter consentire. ut infra de eo qui dux. in ma. quam pol. per adul. propositum. ¶ In summa 18 ¶ quæritur an per subarrationem matrimonium uel sponsalia inducantur. Solent enim mulieres per anulos subarrare. Circa has arthas dixerunt quidam doctores. quod subarratio facta à sponso sponsæ indicat matrimonium. Si autem à parentibus sponsi fiat sponsæ tunc sponsalia inducuntur. Sed hæc distinctio non placet. Ad hoc dico quod si sponsus ante fores ecclesiæ in die benedictionis fuerit alibi fieri consuevit donec anulum sponsæ sacerdote benedicente & dicente. benedic domine has arthas & c. tunc anulij datio matrimonium inducit. Et sic loquitur illa. 27. questio. 2. si quis uxorem. & si quis desponsauerit. & 30. questio. §. nostrates. & ca. femine. Et idem dico si alias sponsus det anulum sponsæ sic dicens. duco te in uxorem. uel accipio te in meam. uel similia uerba importantia consensum matrimoniale tunc matrimonium inducitur. non tam per anulij dationem quam consensum in uerbis expressum. Si uero tempore sponsaliorum de futuro anulij detur non potest aliud significare anulij datio quam contractus celebratus expressim. nam & alias arthæ datio signum est futuræ uenditionis non factæ. ut in l. de emp. & uendi. in prin. unde artha est contractus per se. ut. ff. de acti. emp. & uen. l. exempto. §. si qui uina.

ut 30. q. 5. nullum. Vere tamen matrimonium tenet, quia matrimonium sine dote, dos autem sine matrimonio non constituit. ut. C. de dona. ante nupl. cum multe. Lex autem in personas impares requirit dotalia. hoc est nuptialia instrumentalia ut. C. de nupl. imperialis. §. præsenti. & §. into. Sed illud intelligo similiter cum matrimonio dubitatur. hæc enim circumstantia seu sollemnitas requiritur inter personas in pares. circa pares autem requiritur an maritalis affectio præcesserit comparatis personis utzque coniunctione considerata. ut. ff. de dona. l. donationes. Item attenditur fama loci. ut supra de præsump. illud.

¶ Illud non omitto quod sine nuptijs instrumenta nuptialia ad probationem matrimonij non sunt idonea. ut. C. de nupl. l. neq; sine nuptijs. sicut nec probatur per instrumenta possessio. ut supra de fide instr. inter dilectos. nec violentia ut supra de resti. spo. cum ad sedem. Sed quo ad essentia matrimonij & quo ad veritatem. sufficiat solus consensus eorum de quorū coniunctione agatur. qui solus si defuerit cetera etiam cum ipso coitu celebrata firmantur. ut 27. q. 2. sufficiat. ¶ Sed si quæritur pone quod aliquis ita dicit mulieri, furo tibi vel promitto qd habeo te pro legitima uxore mea. nūquid est matrimonium. Videtur quod non. quia hoc uerbum habeo futuri temporis est. & ideo tractatum habet & sic contractus de futuro habendus est non de præsent. & si uerbum furo vel promitto quod ibi ponitur sit temporis præsentis. ut infra de condi. appo. super eo. Sed contrarium uerum est. nam matrimonium uerum censetur. ut 30. q. 5. si diuini. quia licet uerbum illud habeo futurum designet. præsens tamen non excludit. Vnde in uerbis illis subaudiendum uel sub intelligendum est ab hodie in antea uel ab hac die. siue ab hoc tempore & taliter contractum matrimonium legitimum est ut supra de despon. ex parte.

¶ Sed pone quod illi qui clā contraxerūt nunc palam in facie ecclesiæ confiteatur se matrimonium contraxisse. nūquid eorum confessioni stabitur. Respondeo Gra-

tianus aperte dicit quod sic ut 30. q. 5. his ita. & sic potest intelligi finis illius decre. 30. q. 5. aliter. ubi dicitur nisi uoluntatē propria suffragauerit. & uota propria succurrerint. quod de plano est admittendū si per confessionem illā alteri matrimonio præiudicium non fiat. tunc enim non statetur confessioni in præiudicium alienum. ut infra de eo qui cog. con. ux. suz. ca. super eo. sed infra de rap. cum causa ubi statetur confessionem alteris in præiudicium monasterij & matrimonij spiritualis. sed ibi ex ponitur uel pro. & secundum hoc idem est in matrimonio carnali & spirituali. ad hoc supra de re. & transi. ad reuindua. & 27. di. quod interrogasti. cur enim inferior erit lex diuina. ut 12. q. 2. cum de uotissima. Vel dic aliud esse in matrimonio carnali & aliud in spirituali. Nam in carnali siue alter coniugum siue uterque cōfiteatur in præiudicium matrimonij non statetur eorum confessioni. timendum enim est ne collutant ut infra de eo qui cogno uit consanguin. ux. suz. c. super eo. Sed ubi alter coniugum. uel uterque confertur in præiudicium spiritualis matrimonij pro carnali admittitur confessio. ut in illa cum causa. Cum uero agitur ad dissol uendum matrimonium ratione consanguinitatis uel affinitatis. non statetur confessioni coniugum. nisi & fama concurrat ut 35. q. 6. si duo. 33. quæ. 1. requisisti. Sed si agatur ad separationem mutuz seruitutis adulterij ratione. tunc statetur confessioni alterius contra se contenti ut infra de diuor. ex litteris. Nec ob. in hoc casu turpitudine propria contentis propter periculum animæ ut supra de sponsa. præ terea supra de sen. & re iudi. lator. ¶ Sed quæritur quæ sit ratio quare si uir uel uxor confiteatur se adulterium commisisse statetur ipsius confessioni non autem statetur si confiteatur consanguinitatem uel affinitatem ut probantur hæc 31. q. 2. Lotharius infra de adul. intelleximus. 35. q. 6. si duo. Respondeo cum agitur de consanguinitate uel affinitate seu alio legitimo impedimento. si separatio fiat licet separatim cum alijs contrahere. ut in. cap. si duo

in fi. & 30. quæ. 6. ab isto. Et ideo timen-
dum est ne ob hanc causam colludant. ut
infra de eo qui cog. consan. uxo. suz su-
per eo. infra de diuor. ex literis. cum ve-
ro ratione adulterij sit diuortium neuter
altero uiuente contrahere potest. ut 32. q.
1. dixit. ideo minus hic timetur. & pro-
pterea magis creditur. Item quæritur, po-
ne quòd petam diuortium ab uxore dicēs
me aliam uxorem habere cum qua prius
legitime contraxi non probō; nunquid
uxore cōtra quā egi mortua possum cum
tertia contrahere. Vel pone quod uendicē
aliquam in uxorem non probō. uel iuro
aliquam mihi fore legitimam. nihilomi-
nus absoluitur illa à mea petitione nun-
quid ea uiuente possum cum alia contra-
here. Respondeo. In his omnibus hoc pro-
prie meæ conscientie relinquendum ut su-
pra de iureiu. mulieri. ¶ Per hæc autem
quæ superius dicta sunt satis apparet quòd
manifestum coniugium præiudicium clan-
destino. cum de clandestino probari non
possit. & oporteat ecclesiam secundum al-
legata nunciare ut superius dictum est. §. ideo. Et hæc etiam est causa quare prohi-
bentur clandestina matrimonia. ut 30. q. 5.
§. his ita. Sc. prohibentur electiones clan-
destinæ ut supra de electio. quia propter
diuersas. §. ult. ¶ Pena illorum qui clā
matrimonia contrahunt hæc est quia si cō-
traxerint matrimonium quod iure stare
non potest. quia noluerunt seruare formā
statutam. infra eodem cum inhibitio. ui-
dentur ignorantiam affectasse. & ideo eos
ignorantia non excusat. sed filij qui na-
scentur illegitimi censebuntur de igno-
rantia parentum nullum subsidium habituri
ut in decretali. cum inhibitio. Nec ob. in-
fra qui fil. sine legi. cum inter Ioannem
ueterem. vb. filios excusat ignorantia pa-
terna & legitimos facit. nam illa loqui-
tur cum non clam. sed publicè est matri-
monium contractum. unde errauerunt qui
dam dicentes derogarum esse hodie illi
dec. cum inter. per banc cum inhibitio.
sed non est uerum. hæc enim loquitur in
clandestino matrimonio. illa in publico.

Summarium

- 1 Sponsalia de presenti non soluantur per spon-
salia de futuro prius contrata, etiam si
sint iuramento ualata.
- 2 Sponsalia de presenti non soluantur per se-
quens matrimonium etiam carnali ce-
pula consummatum.
- 3 Secunda sponsalia contracta uiuente prima
uxore per uerba de presenti non te-
nent.
- 4 Sponsalia cum duabus per uerba de futuro cō-
trata an teneant.
- 5 Sponsalia si quis contrahat simul cum duabus
dicens iure uel promisso quòd contraham
cum utraque nihil agitur.
- 6 Quid si una illarum apta sit ad matrimonium
& alia illegitima & inopita.
- 7 Sponsalia de futuro sequentia non tollunt pra-
euentia eiusdem naturæ.

DE SPONSA DVO- rum. Rubri.

TRactatum est supra de duabus spe-
ciebus sponsalium scilicet de ma-
nifesta & clandestina. Nunc autem
tractatur hic de duabus speciebus spon-
salium scilicet manifestè & successiue con-
tractis, ut cum duo diuersis temporibus
contrahunt sponsalia cum eadem. unius
de futuro & alius de præsentì. Et ideo su-
bijcitur hic rub. de spon. duorum. ¶ Et idē
intelligo in sponso duarum qui cum una
contraxit de futuro & alia de præsentì.
Vnde sicut intitularur rubrica de sp.6. duo-
rum ita posset intitulari de sponsa duarum.
¶ Circa quam materiam breuiter est di-
cendum si cum eadem sponsa contrahat
duo successiue unus de futuro alius de
præsentì siue cum eodem sponso duz con-
trahant mulieres. tenent sponsalia de præ-
sentì. & si sponsalia de futuro ualata fue-
rint iuramento. sed agetur penitentia de
fide mentita ut infra eo. ca. 1. supra de sp.6.
sicut. & cap. de illis ¶ Si autem sponsam
Ticij de præsentì Scijs ducat similiter per
uerba de præsentì priora sponsalia tenent

Y y ut in-

ut infra eod. tit. c. e. etiam si postea iura sue
rint carnali copula consummata. ut infra
eod. licet. non obstante contraria consue-
tudinē alicuius loci. ut infra eod. tit. c. ul-
ti. Non obstante. quod obtinet in pigno-
re conuentionali in quo est potior est qui
prius hypothecam accepit & si posterius
de pignore continet. ut ff. qui po. in pig.
habe. l. potior. §. 1. Non ob. quod obtinet
in re uendita uel donata successiue duo-
bus in qua potior est is cui prius fuerit as-
signata ut C. de rei uen. l. quoties. ff. de
publica. l. sine autem. §. si duobus. ff. de rei
uen. l. si à Ticio. ff. de except. rei uen. &
tradit. l. 2. † Item si quis contrahat cum
una per uerba de presenti & de demum
cum alia similiter prima uiuente priora
sponsalia ualent non secunda. ut infra eod.
dem. c. tua fraternitas. † Sed queritur
quis si quis contrahat sponsalia de futu-
ro cum duobus sic dicens iuro uel promit-
to quod contraham cum altera ex uobis.
Respondeo hæc questio similis est illi
cum quis contrahat cum una de filiabus
Ticii quam no. supra de despons. impu.
§. sed queritur. † Item quid si quis spon-
salia simul contrahat cum duabus sic di-
cens. iuro uel promitto quod contraham
eum utraque. Respondeo. nihil agitur.
quia si sic contrahat aliquis matrimonium
nihil ageret. hoc enim esset contra sub-
stantiam matrimonij. ut infra de diuor.
gaudemus. §. quia uero. & ideo nihil agi-
tur. ut 32. quest. 2. solet queri. & c. alio-
quando infra de condi. appo. ca. ulti. ubi-
cunque autem prohibetur matrimonium
& sponsalia. ut ff. de sponsa. l. oratio.
6 † Sed † quid si una illarum apta sit & le-
gitima ad matrimonium alia illegitima
& inepta. Vi tetur quod ualet id quod
actum est cum apta nec uiait quod adie-
ctum est de inepta. ut ff. de reg. iur. l. non
solent. ff. de dona. l. sancimus. de con-
diti. 4. si non sanctificatur. Puto ta-
men contrarium. quia qui sic contrahit
sicut superius est exprellum non inten-
dit contrahere cum una sed cum utra-
que. quod non potest. & ideo nihil agit.
nec id quod uult quia non potest. nec

id quod potest. quia non uult ut supra de
offi. del. cū super abbacia. C. si quis alteri
uel sibi. l. multū interest. ff. de ar. l. pedius
† In summa notandum est. quod sponsa-
lia de futuro sequentia non tollunt præ-
cedentia eiusdem naturæ sed sponsalia de
presenti sequentia tollunt. sponsalia de
futuro precedentia tanquam minus uin-
culum. ut infra eod. c. qui cle. uel uo. rursus.

Summarium

- 1 Condicio tribus modis dicitur.
- 2 Conditionum plures species.
- 3 Condicio que dicitur impossibilis. & an ui-
tiet contrahentem.
- 4 Condicio in alijs contractibus à matrimonio;
quandoque apponi potest contractum con-
stituentem. quandoque perimens.
- 5 Res donata ecclesie sub conditione si non alia
necet. an ecclesia alienante reuocetur do-
natio.
- 6 Res donata ecclesie ex quibus causis alienari
ualeat. & donatio reuocari non possit.
- 7 Condicio apposta in donatione facta ecclesie;
ne res donum alienetur in casibus à iure
permissis. non iacet.

DE CONDITIONIBVS AP- positis in desponsatione uel alijs contractibus. Rubrica.

TRactauimus supra de desponsatio-
ne. quæ sit purè. Nunc dicendum
est de ea quæ sit sub conditione.
¶ Videamus igitur quibz modis conditio
recipiat. quorū sint conditionum species.
quæ conditiones suspendant matrimo-
nium. uel sponsalia. quæ uiciant. & quæ
habeantur pro non adiectis. † Condicio
dicitur tribus modis. scilicet status personæ. ut
cum dicitur quis seruilis conditionis uel li-
beræ. ut supra de ser. non or. c. uen. 32. q. 4
liberi. Et eodem respectu dicitur condi-
tio in rebus. quædam enim res dicuntur
seruilis conditionis & quædam liberæ. ut
ff. de seru. l. 1. C. eodem titulo. Tercio
modo dicitur conditio promissionis su-
spensio per conditionis euentum. nam
donationes & promissiones recipiunt mo-
dum. con-

Sum conditionem causam demonstrationem. Modum ut do tibi 10. ut sciam tibi hoc. Conditionem dabo tibi 10. si feceris hoc. Causam. ut promittam tibi decem quia mihi hoc fecisti. Demonstrationem ut promitto tibi servum quem emi à Titio. vel cum demonstro servum per adiectum sic dicent. servum meum Stichum quodcum do lego. Vnde uersus. Scito quoddam modus est si conditio. quia causa. Demonstratio quem sed & adiectum subacta. Id est substantiis adiuncta. argu. ff. de conditio. & demonstratio. l. demonstratio. In hoc autem titulo conditio sumitur pro tercia significatione scilicet promissionis suspensio per conditionalem conjunctionem. ¶ Species conditionum plures sunt. Nam alia possibilis. alia impossibilis. alia potestativa. alia causalis. alia honesta. alia inhonesta. alia voluntaria. alia necessaria. Nos ergo de his omnibus illas quæ ad præsentem materiam pertinent prosequamur. Est itaque in sponsalibus uel matrimonio conditio honesta & inhonesta honestarum alia voluntaria. alia necessaria. Inhonestarum alia repugnat naturæ sponsalium seu matrimonij. alia non. Honestæ & voluntaria est quæ potest apponi & non apponi. puta contraham tecum si dederis mihi centum. hæc si apponatur suspendit sponsalia quando non fuerit adimplata nisi interveniat consensus de præsentem uel copulâ carnalis ut infra eodem titulo de illis. Honestæ necessaria est quæ si non apponatur nihil agitur. ut cum christianus dicit iudeæ contraham tecum si facta fueris christiana ut 28. quæst. 1. non oportet. Inhonestæ quæ repugnat naturæ matrimonij est illa. contraham tecum ad tempus uel si procuraueris uenena sterilitatis. hæc si apponitur contractum uitæ. ut nec sponsalia teneant nec matrimonium ut 32. q. 2. solet quæri. Et idem est si sic dicatur. contraham tecum si pro quæru adulterandam te tradas. ut infra eodem. c. ult. Inhonestæ quæ non repugnat

naturæ matrimonij est illa. contraham tecum si furtum feceris. si hominem occideris. hæc si apponatur pro non adiecta habetur & nihilominus sponsalia uel matrimonium teneat. ut infra eodem titulo. c. 1. & ultimo. ¶ Sed opponitur nonne quælibet inhonesta conditio est impossibilis. Sic ut. ff. de condi. & insti. l. filius. argum. 21. q. 2. faciat sed impossibilis conditio uiciat contractum. ff. de uerbo. oblig. l. impossibilis. ff. de regu. iur. l. impossibilium. & ff. de actio. & oblig. l. non solum. insti. de hære. insti. §. impossibilis. & supra de pac. e. ult. Et sic uidetur quod matrimonium contractum sub conditione illa. si furtum uel homicidium feceris. quasi sub impossibili conditione contractum non ualeat. Respondeo matrimonium sub quacunque conditione contractum quantum eumque turpi dummodo non sit contra substantiam matrimonij. ut superius dictum est. ualeat & aeneat. ut infra eodem. c. ult. Et respondeo ad obiecta. speciale est in matrimonio. ut contractum sub impossibili conditione teneat ut est in institutionibus. legatis. & fideicommissis. in quibus turpis conditio pro non adiecta habetur si apponatur ei cui aliquid relinquitur. ceterum si ei à quo relinquitur. uel cui iubet. dando uel restituendo ualeat legatum. ut in ff. de lega. §. ult. & sic. notauit dominus Azo in summa de conditio. & insti. §. & quod dixi. Veigitur ex præmissis apparet contrahitur matrimonium sub conditione & maxime honesta. ut infra. c. ti. de illis. & cum sic dicitur. contraham tecum si talis uoluerit. ut infra eodem. ti. super eo. sicut & alius contractus. ut ff. de contrah. em. & uen. l. hæc uenditio. Nec obstat. ff. de reg. iur. l. actus. actus. non sunt contractus. Quidem tamen dixerunt quod tunc conditio in matrimonio transferri potest in arbitrium alienum. cum transferretur in arbitrium illorum in quorum potestate sunt contrahentes. & sic loquitur infra eodem. super. c. & hoc per. l. ff. de nup. l. nuptiæ. Sed certe idem puro & in alijs personis. ut infra. c. per tuas. Restat uidere de secunda parte rubricæ. uel alijs contractibus. ¶ Et est sciendum quod in alijs co-

tractibus apponi potest conditio quandoque contractum conſtituens. quandoque perimens. Vnde conditio quædam eſt conſtituens. ut bigraria do tibi hoc ſi tu feceris uel dederis. hoc te enim dante uel faciente conſtituitur donatio ut. ff. de condi. & demon. l. qui hæredi. §. ultimo. Et eſt conditio adimens ſic. dono tibi fundū uel lego ſi nō manumilleris ſeruum talem. ſtatim ualet donatio uel legatum. ſed ſi manumilleris utrunque adimitur. ff. de conditio. & demonſt. a. l. cum ſub hac conditio ne. ¶ Sed ꝑ nūquid ſi res uel poſſeſſio eccleſiæ donetur ſub hac conditio. ſi non alienetur. eccleſia alienante adimitur donatio uel reuocatur. Videtur quod ſic ut infra eo. uerum. ¶ Sed ꝑ quid ſi res illa alienetur in caſu permiſſo à iure. puta ob redemptionem captiuorum. eccleſiæ reparationem cœmitemꝝ ampliationem. Videtur quod in his caſibus non reuocetur donatio. hi enim caſu ſunt excepti. ut quauis alienatio generaliter ſit prohibita. in illis caſibus eſt permiſſa. ut 12. q. 2. autum. & ideo licita uidetur alienatio. ut. C. de re. ec. alie. uel non alie. l. ult. in fi. Præterea hæc conditio licet mihi rem meā alienare reprobatuꝝ à iure. ut. ff. de pac. l. pen. ſed expreſſe contradicit autem. quod in hoc caſu loquitur. in autem. de aliena. & emp. §. ſanctiſſimas. col. 9. C. de pac. inter emp. & uen. cum te fundum. & l. ult. C. de con. ob cauſam dat. l. ea lege. & l. diſtam. Ad hoc quidam domini legum dixerunt quod in re priuati non poteſt apponi tale pactum ne alienetur propter legē illam. ff. de pac. l. pen. ſed in rebus donatis eccleſiæ ſic & ſeruandum eſt. ut dicit autem. illud ſanctiſſimas. Et hæc eſt cauſa quare ualet pactum quia tunc ius eccleſiæ reddit ad ſuum ſtatum & ſuam naturam ar. ff. de pac. l. ſi unus ex argentijs. §. ſed ſi. Verius puto ut diſtinguatur. an eccleſiæ cui poſſeſſio ſub conditio. ne donata eſt ne alienetur habeat. alias poſſeſſiones uel non. ut ſi alias habeat. pactum ualeat & in habeat alienationem. rei illius. & ſic intel hgi poteſt autem. illud ſanctiſſimas. ſi autem non habeat alias tunc alienari poteſt res

illa uel poſſeſſio non obſtante pacto uel conditio. Nam caſus ſuperioris in quibus alienandæ ſunt poſſeſſiones eccleſiæ ſicut à iure inueniuntur excepti. ſic & a pactis & conditionibus ſpecialibus. ¶ Sed ſi in donatione hoc dicatur expreſſe ne liceat alienare etiam in caſibus illis. Puto donationem tenere & conditionem tantum turpem & pro non adiectam haberi. ut infra eo. c. ult.

Summarium

- 1 Clerici qui poſſint contrahere matrimonium & qui non.
  - 2 Clerici in maioribus ordinibus conſtitutus. et poſtea depoſiti. an poſſint contrahere.
  - 3 Clericus depoſitus eximitur privilegio clericali.
  - 4 Clerici depoſiti clericaliter uiuere oportet.
  - 5 Ordinatus per ſimoniam an poſſit contrahere.
  - 6 Vnentes an impediuntur contrahere matrimonium.
  - 7 Votum ſolenne dirimit matrimonium iam contractum.
  - 8 Votum ſeruandum eſt.
  - 9 Viri aliquam ducere in uxorem. ſi poſtea noueat ſimpliciter ſe perpetuam continentiam ſeruaturum. quo aſtringatur. in d. merito an uoto.
  - 10 Vnentes ſimpliciter continentium. qui poſtea iurantis de contrahendo. ad quid teneantur.
- ¶ QV CLERICI VEL Vnentes matrimonium contrahere poſſunt. Rubr.

Diximus ſupra de ſponſa. & matrimonio nunc tractemus de impedimentis illorum. Impediuntur enim per ſacrum ordinem & per uotum. & ideo ſubijciuntur hic rubr. qui ele. uel uo. matrimo. contrahere poſſunt. ¶ Videndū eſt igitur qui clerici poſſunt contrahere matrimonium & qui prohibeantur. Eſt autem ſciendum quod clerici in minoribus ordinibus conſtituti contrahere poſſunt ſecundum licentiam ab apoſtolo datam.

ram. ut 28. distin. de his & 32. dist. seriatim. In sacris autem ordinibus constituti prohibentur ut 32. di. erubescat & c. nemo. & ca. si quis eorum 31. di. ante trinitatem. & supra de xra. & quali. præs. à multis & infra eo. ti. ex literarum. ¶ Sed si nūquid clericus in maioribus ordinibus constitutus & tandem depositus potest contra heri. Et uidetur quod sic nomen enim depositi delictum est de matricula clericorum
 3 ut 2. q. 1. nomen f. clericus depositus exuitur privilegio clericali. ut 4. distin. ex antiquis 17. q. 4. si quis deinceps. Puto tamen contrarium. quia depositus nihilominus characterem retinet quia animæ insin-
 4 gitur f. & ideo per depositionem non tollitur cuius ratione elementum depositi clericali ut uiuere oportet. ut 81. dist. dictum. characteri autem annexum est uotum continentie ut 80. 4. dist. cum in præterito.
 5 ¶ Itē quid si quis per simoniam fuerit ordinatus. cum characterem habeat uitiatus ut 1. q. 1. quibusdam narrantibus. Respondeo nihilominus contrarium prohibetur. nō enim delictum hanc ei immunitatem inducit. ut ff. de mino. l. Papinianus. &
 6 ut not. supra ne cle. uel mo. §. 3. ¶ Nunc uidentium est de secunda parte rubr. scilicet uel uouentes. Et est sciendū quod omnes uouentes continentiam siue simplicitate siue solēniter uoueant contrahere prohibetur. quod enim uouetur domino reddendum est. Vnde uouere consilij est. reddere imperij. ut supra de uo. & uo. re. magne. Et si simpliciter uouens contraxerit tenet matrimonium. sed penitentiam agget de fractione uoti. ut 2. 1. dist. 1. & 2. ¶ Si autem solēniter uouens contraxerit non tenet matrimonium ut 27. di. c. 3. & 4. & infra eo. ti. rursus & 27. di. hinc distinguendum. Et sicut nos distinguimus inter uotum simplex & solenne. sic Hug. distin-
 7 guit inter uotū de futuro & de presenti. Sed eius distinctio nullo iure iuuatur. & si habeat similitudinem contractus sponsalium de futuro & de presenti. unde distin-
 8 ctione illius in uoto nō seruamus. ¶ Sed opponitur. utrumque uotum simplex & solenne seruandum est utriusque uolatio

inducit mortale peccatum utrumque prohibet contrarium actum quid. ergo si nec fecerit esse diuersos. ut primum impediatur matrimonium contrahendum. secundum dirimaciam contractum infra eodem titul. rursus. et 26. quæ. 1. per totum. Respondeo ecclesia considerat circumstantias ut 40. distin. homo christianus. & de penitent. distin. 5. c. 1. & uerborum solemnitates attendit. ut in uoto & in iuramento. ut 22. quæstione. 5. iuramenti. & diuersum statuit in utroque diuersa et pena statuit in fractione unius & in fractione alterius. ut 27. dist. si uir. & 27. q. 1. uirginibus. & c. deuotam. Et ex hoc probatur grauius de linqui in fractione solēnis quam simplicis uoti. quis enim dubiter sceleratius esse commissum quod grauius uindictatur. ut 24. q. 1. non asseram. Et hæc omnia quæ notauimus in uoto simplici & solēni locum habent in iuramento & simplici loquela.
 9 ¶ Sed quid si inter se configant iuramentum & uotum simplex. quod illorum praualebit. Verbigratia. Iuravi me ducturam Ticiam in uxorem postea uoui simplicitate me perpetuam continentiam seruaturum. Respondeo praualeat iuramentum. quia præcedit. sicut in duobus iuramentis contrariis contingit quorum primum est obligatorium. secundum uero temerariū reputatur. ut supra de iureiuran. ueniens. Quod intelligo cum utrumque iuramentum est licitum. alias si primum est illicitum praualeat secundum. ut supra de iureiur. ca. te. & c. tua. Et ad hanc responsionem accedit. ut infra eo. ti. ueniens. ubi uotum non fuit usquequaque obligatorium. quia emissum post fidem datam de contrahendo. & ideo primo uiro matrimonium contrahente datur mulieri licentia contrahendi post uotum quamuis & alio modo intelligatur decre. illa. sicut detur licentia contrahendi post uotum. ex permissione com-
 10 paratiua. ¶ Item f. quid dicens in casu conuerso uoui simpliciter continenciam. postea iuravi de contrahendo. Respondeo uotum seruabitur penitentia imposita de temerario iuramento. ut infra eodem tit. rursus. ¶ Quibus autem modis proficitur quis

quis uel profiteri intelligatur no. supra de reg. 5. sed quæritur. Vbi autem quis prius iurat de matrimonio contrahendo & postmodum ad religionem suspirat locum habet consilium decre. supra de spon. commissum.

Summarium

1. Matrimonium autem cum ea, quam quis cognouit uiuente legitima uxore. &c. &c. uerso et quando nu. 2.
3. Matrimonia contrahi qua crimina impediunt.

¶ DE EO QUI DVXIT IN
matrimonium quam polluit per
adulterium. Rubr.

Dictum est supra in proxi. ti. de duobus impedimentis matrimonij scilicet de ordine & de uoto. Nunc autem tractatur de tertio scilicet enormitate delicti. Et prosequitur iste tractatus hoc impedimentum de una specie scilicet in illo qui mortua uxore sua contrahit cum illa, quam illa adhuc uiuente cognouit. uel econuerso in illo qui uxorem alterius cognoscens, eo mortuo contrahit cum ea dem. & ideo ponitur hic rubrica de eo qui dux. in ma. quam pol. per adul. Est igitur
1. ¶ sciendum quoddamuis generaliter & indistincte canon prohibeat contrahi matrimonium. cum illa quam quis per adulterium polluit uxore sua uiuente. ut 31. q. 1. nullus. uel cum qua quis per adulterium commisit uiuente marito illius. ut 31. q. 1. illud. hoc tamen ad duos casus restringitur scilicet cum adultera machinatur in mortem legitimæ seu adulter in mortem legitimæ. uel cum uiuente legitima uel legitimo fides datur inter adulteros de contrahendo post mortem legitimæ uel legitimæ ut infra eod. c. 1. 2. & 3. 31. q. 1. relatum. Et quoddam dico si adultera machinatur in mortem legitimæ. idem est & si adulter. ut infra eo. ti. significasti. ¶ Est & tertius casus in quo prohibitio locum habet scilicet cum adulter contrahit de facto cum

adultera legitima uxore uiuente. quia plus est de facto contrahere quam fidem dare de contrahendo ut infra eodem titu. cum haberet. & ca. ex literarum. Ceterum si coniugatus aliquam polluat per adulterium & unum ex tribus non interueniat scilicet quia neuter in mortem legitimæ machinetur. nec fides interuenit de contrahendo. nec de facto contrahiur. potest adulter post mortem legitimæ contrahere matrimonium cum adultera. ut infra eod. ti. ueniens. Sed & si quis coniugatus de facto matrimonium contrahat cum illa qua huius rei infamia mortua legitima potest consistere matrimonium inter eos. et hoc in fauorem inficie. & in odium adulteri. ut supra de spon. cum in apostolica iura si ignorans uoluerit adulter ad hoc egerit. ut infra eo. ti. ca. 1. Et est ratio. quia infamia adulterium non commisit ut in prædicta decre. cum in apostolica 34. q. 2. in lectum. ff. ad le. Iul. de adul. ul. Sed nunquid mortua legitima confirmatur eo ipso matrimonium inter adulterum. & inficiam. Respondeo non. nam primus consensus uiri fuit illegitimus tanquam adulterimus. consensus autem mulieris ignorantis impedimentum fuit geroneus. Error autem ille error fuit conditionis. nam quali seruus est qui est alligatus legi & seruituti uxoris. ut 32. quæstio. 5. apud uos unde uir non habet potestatem sui corporis sed uxor ut. 27. quæ. 2. sunt qui dicunt. unde idem seruadum est in hoc casu quo ad hoc ut non teneat matrimonium quod obseruatur cum libera infamia contrahit cum seruo. unde nouum requiro consensum. ut infra eodem titu. ueniens infra de coniugio. seruo proposuit. & ff. de iure. do. l. Proculus. & ualebit matrimonium non ut a tempore contractus. sed ut a tempore noui consensus. Est igitur in potestate mulieris errantis separari a uiro putatiue non implorare ipsum compelli si sponte noluerit. ¶ Sed quid si adulter nouum consensum. præueniens cum alia contrahat. Puto matrimonium tenere. ¶ Et nota quoddam hodie non sufficit fidei datio non contractus de facto nisi

to nisi adulterium interueniat. ut infra eod. c. ult. & item puto in machinatione. quamuis de ea nihil exprimat decretum. eadem exprimitur tamen infra eodem. c. 1. & c. super hoc & c. ueniens. quod enim non mutatur quis stare prohibebit. ut. C. de testamen. l. lincius. Credendum est enim quod dominus papa considerauit quod omnia iura de hac materia loquentia tractant de adulterijs. & ideo uoluit quantum ad matrimonium impediendum & prohibendum ut adulterium precederet omnem causam fidei dationem. inhibitionem. contractum de facto uel etiam sequeretur legitimam cum superfluit. ut infra eodem cap. ultimo. Et per hoc sublatum est hodie opi. Hug. qui dicebat unum sufficere ex tribus predictis sine adulterio Et reddebat rationem sui dicti sic. In his casibus agitur de re non uacante. si de muliere ab alio possessa. & idem in uiro ab alia possessa. unde iura noluerunt matrimonium consistere inter tales etiam sublato impedimento per mortem. legitimi uel legitimæ sicut alias contingit. simile in pacto de futura successione. quod non ualet etiam defuncto domino de cuius lre redire paciscitur. ut. C. de pact. ultimo. Et simile in promissione præbende non uacantis quæ non ualet etiam quando uacat. ut supra de conce. præben. nulla. Sed ut dictum est obstat quod præmissi.

¶ Sunt & alia crimina quæ impediunt & prohibent contrahi matrimonia. ut est raptus. ut. 2. q. ult. 2. raptor. & c. statutum. Item incestus ut. 2. q. ult. 7. & quis uiduam. & c. si quis cum nouerca. Item uoluntatis publicæ honestatis iusticiæ ut. 2. q. ult. 2. si quis sponsam. Item cum alter coniugum uel uterque per inducium & maliciam proprium filium eleuat de fonte sacro. 30. q. ult. 2. de eo Item si quis sacramentalem cognoscat ut. 2. q. 2. hi ergo Item si quis uxorem occidat. ut. 2. q. ult. 2. ammonere. nisi sit adolescens & de eius incontinentia timeatur. ut. 3. q. ult. 2. in adolescentia. Item qui præbyterum occiderit. ut infra de pœ. & re. qui præbyterum. Item dicunt

quidam quod solemniter penitentes contrahere prohibentur ut. 2. q. 2. de his. & c. antiqui. Et in his delictis dicunt quidam ita prohiberi contrahi matrimonium ut & contractum non teneat. quasi sufficiat legislatorem prohibuisse. & si non adiecerit factum contrarium non ualere. ut. C. de legi. & consil. non dubium. quos enim prætor prohibet omnino prohibet. ut. ff. de postu. l. quos prohibet. & quod contra leges uel canones sit rescindi oportet. ut. 10. distinctione. uides. Verum tamen puto quod teneat matrimonium & si contrahi prohibeatur. nam inuenio quod cum incestuosus contrahat matrimonium tenet. ut infra de eo qui cog. consangu. uxo. suæ. transmissit.

¶ Excipiuntur tamen tria crimina quæ præmissi adulterium cum fidei datione cum machinatione. uel cum contractu de facto. Quod autem de solemniter penitentibus dixi. ideo uerum est secundum quosdam. quia uouere intelliguntur. penitentes enim sub regula ecclesiæ uiuere debent. ut de pœni. distinctio. 5. contrarium. Item intelliguntur ecclesiasticæ personæ ut. 11. questio. 1. aliud. Hug. uero dixit quod quilibet penitens matrimonium contrahere potest nisi sit alicui inunctum nomine penitentiae ne contrahat. hoc tamen fallit in tribus casibus ut dicebat in uxoricida. in rapto sponsæ. & incestu. Ideo autem in his matrimonium prohibetur. quia in his matrimonium contaminatur. Sed & ab his casibus excipiebat adolescentes quos dicebat de iure contrahere posse non obstante aliquo ex criminibus supra dictis.

Summarium

- 1 Matrimonium non dissoluitur per superuenientem lepram. uel infirmitatem. uel affinitatem
- 2 Uxor an teneatur sequi maritum leprosum.

DE CONIVGIO LEPRO-
forum. Rubrica.

IN presenti rubrica tractatur de alio impedimento matrimonij. s. de impedimento lepræ. morbus enim lepræ sponſalia de futuro dissolvit. ut infra eo. tit. literas supra de iureiur. quemadmodum unde impedit matrimonium contrahendum. & ideo ponitur hic rub. de coniug. pro. ¶ Est igitur sciendum quod neque lepra superveniens neque infirmitas vel æstus finitas dissolvit matrimonium legitimè contractum infra eod. c. 1. & 2. 3. 2. quæst. 5. horrendus. & c. si uxorem. & q. 7. illi qui. & c. neque furiosus ut infra de eo qui co. constan. uxo. suæ discretionis. & c. uxo. unum solum casum inuenio in quo matrimonium non consummatum dissolvitur. s. per ingressum religionis ut supra de conuer. coniug. uerum. & c. ex publico. Sed nūquid sanus tevetur cohabitare infirmo. Dixit alius quod non. quia de consuetudine approbata per canones obtinent uel leprosi separentur à sanis. ut infra eod. c. 1. supra de ec. ædi. cum apostolus. 33. q. 2. hoc ipsum. & idem statuitur in ueteri testam. Sed erit sanus ita uicinus infirmo. ut possit ei ministrare & debitum reddere coniugale. Sed certe quamuis leprosi separandi sunt à sanis ut superius dictum est. non tamen uxores à uiris uel uiri ab uxoribus hunc separandi uel etiam dimittendi. ut infra eodem. c. quoniam. unde cum sanus teneatur infirmo reddere debitum coniugale. & cohabitare teneretur. Nec obstat decre. infra eod. c. 1. quæ dicit uxores sollicitis exhortationibus inducendas ut uicis leprosis coniugali affectione ministrent. ideo illa monitorie loquitur non præceptiue ut leprosi inducantur ad continentium & non fiant improbi ad excusationem debiti. alias decre. illa corrigitur per sequentem. ¶ Sed quid si quis grediatur domum leproſorū in qua multi leprosi sub magistro uiuunt. ut supra de ec. ædi. cum dicar. nunquid uxor sana teneatur sequi. Non credo cum in communi dormiant & in communi uescantur. sed

si cella aliqua daretur uel domus proxima in qua possent cohabitare uir & uxor tunc uideretur contrarium esse dicendum ¶ Quid de filijs. puto quod cum sano debeant remanere. ne inficiantur. cum sit morbus contagiosus.

Summarium

1. Seruus an possit contrahere matrimonium. & cum qua.
2. Seruus cui obedire teneatur si eo tempore quo dominus seruitium exigit. uxor petis debet.
3. Domini seruorum an & quando cogantur eos uendere ne eorum matrimonium sit separatum.
4. Dominorum uenter si uult curare seruum quædā matrimonium contraxit. quid sit agendum.
5. Matrimonium an separatur si liber ignoranter cum ancilla contraxerit. Erranti consensus nullus est.
6. Matrimonium contractum per seruum cum libera. qui putabat eam esse seruam. an teneat.
7. Matrimonium an sit separandum si seruus intendens contrahere cum libera. cum ancilla contrahit.
8. Matrimonium an separatur. si seruus contraxit cum ancilla ignoranter. & ex quo sciuit. consensu.
9. Matrimonium contractum cum ancilla ignoranter quæ tandem manumittitur uiro ignorante mutationem status mulieris. an teneat.

DE CONIVGIO SERVO-
rum. Rubrica.

Sequitur de alio impedimento matrimonij. s. de impedimento conditionis seruilis. & ideo ponitur hic rub. de coniugio seruorum. ¶ Videamus igitur an seruus possit contrahere matrimonium. & cum qua. Item an consensu domini sit requirendus. Et quid iuris sit de matrimonio contracto inter liberum & ancillam & inter seruum & liberam. ¶ Potest seruus contrahere cum ancilla. ut infra eo. c. 1. & 39. q. 1. c. u. potest etiam cum ingenua. dum.

¶ *Si dummodo non ignoret conditionem ipsius.* ut. 29. qu. 1. c. 1. 2. & 3. & c. si quis. ingenuus. non enim videtur celatus qui sciuit. nec certiorari debuit qui non igno-
rauit. ut. ff. de ac. emp. & ven. l. 1. in fi. Sed si dominus videat seruum suum cum libe-
ra contrahentem & dissimulet. seruus eri-
pitur in libertatem. ut. C. de lat. libe. tol.
l. una. §. sed & si quis. & in auc. ibi signata.
& in auc. de nup. §. si uero ab initio. col. 4.
in auc. ut libe. de cetero. §. sed & si quis.
coll. 6. Poteest seruus contrahere cum an-
cilla iuncto domino. & si dominis contra
dicentibus inter seruos & ancillas contra
ita sint matrimonia. non sunt propterea
dissoluenda. ut infra cod. c. 1. & si diuersi
sint domini non dicunt debitis seruitijs
defraudari ut infra eodem c. 1. & 29. quesi.
2. dictum. nec sunt ita detrahendi ut uiri
& uxoris separatio fiat. ut C. communia
utriusque iudi. l. possessionum. ¶ Sed que
ritur quid si dominus exigit seruitium ab
seruo & eodem tempore uxor petat debi-
tum. Dicunt ppter. quod se impediunt ibi
concursum. ff. de usufr. l. quotiens. Vel ue-
rius est domino obediendum. quia uir
cum onere suo transit ad uxorem. Et quia
hæc decre. dicit consuetudinem seruitia non im-
pugnare debent dominis exhiberi. Quod in-
telligitur uerum nisi periculum fornicatio-
nis timendum sit in uxore. ¶ Sed quid
si diuersi domini. diuersarum sint regio-
num. ita ut uir & uxor mutuo conuenire
non possint ad coniugale officium exer-
cendum. Respondeo. ut exiretur forni-
cationis materia cogatur per ecclesiam
alter dominorum vendere alteri uolenti
emere. ut. C. de comuni. seruo. manu-
miss. l. una. §. & generaliter. ¶ Sed quid se
neget dominorum emere uelit. cogatur
alter dominorum ciuilibiter extraneum uen-
dere in provincia serui uel uenalem expo-
nat. & si nullus appareat emptor emat ec-
clesia ut arg. 54. di. fraternitac. uiri enim
& uxores separandi non sunt ut. 33. quesi-
tio. 2. quos deus. 29. questione. 2. c. uti.
& ff. de xdi. edi. l. plerumque. ¶ Si liber
contrahat cum ancilla ignorans eius con-
ditionem. nullum est matrimonium. pro

pter conditionis errorem nisi comparata
conditione in eam consentiat uerbo uel
facto. ut infra eodem titul. proposuit. &
c. ul. & 29. q. 2. si quis ingenuus. errantis
enim consensus nullus est ut. 29. q. 1. §. 1.
& ff. de iurisd. om. iud. l. si per errorem.
C. de iuris & fac. ag. non. idcirco Et quod
dixi de errore conditionis intelligo dete-
rioris. id est seruili. † Nā si seruus contra-
hat cum libera errans in eius conditione
cum eam putaret ancillam quamuis er-
ret. quia error nihil aliud est quam aliud
pro alio putere. ut. 2. q. 2. quæst. 2. in quibus.
28. distin. quamuis. hic tamen errans non
decipitur cum eius conditio melioretur
unde prætextus talis erroris non posset di-
uortium postulare uxore in matrimonium
consentiente & si nouerit uirum condi-
tionis esse seruili. ‡ Item quid si seruus
credit & intendit contrahere cum libera
& contrahit cum ancilla nunquid quia er-
rauit in conditione etiam deteriori. credi
dit enim eam cum qua contraxit melio-
ris conditionis & reperit deterioris diri-
mitur matrimonium. Respondeo non.
quia consensus in hominem suæ conditio-
nis. Vnde quod dixi prætextu conditio-
nis deterioris posse dirimi matrimonium
intellige respectu errantis. aune enim ne-
ter alteri conditionem opponere potest.
hæc fuit opi. Hug. & mihi placet. Alij ta-
men dixerunt quod siue erret in conditio-
ne meliori siue deteriori. non tenet ma-
trimonium. ut ar. ff. de arbi. l. sed & si in ser-
uum. Vnde secundum eos si seruus cre-
dat contrahere cum ancilla & contrahit
cum libera. uel si liber cum libera & cō-
trahit cum ancilla non tenet matrimo-
nium. Tertij dicunt quod error disparis
conditionis dirimit matrimonium. non
autem paris unde secundum illos si ser-
uus credit contrahere cum ancilla & con-
trahit cum meliori hoc est cum libera
non tenet matrimonium. Item si liber
credat contrahere cum libera & contra-
hat cum deteriori. similiter non tenet ma-
trimonium. sed in hoc ultimo exemplo
omnes conueniunt. Vbi autem error in-
teruenit in pari conditione non dirimi-

reus, si seruus credat contrahere cum libera & contrahat cum ancilla. uel liber credit contrahere cum ancilla & contrahit cum libera. ¶ Item quid si aliquis contrahit cum ancilla ignoranter & tandem dominus manumittit ancillam. nunquid hoc ipso matrimonio confirmatur, maxime si post manumissionem interueniat copula carnalis. uiro tamen ignorante mutationem status mulieris. Respondeo nō, quia ad hoc intelligitur commisserit ex consequentia prioris consensus qui nullus fuit. ar. ad hoc. C. ad uel. l. quamuis. & l. si mulier. & ff. de mino. l. 3. §. scio. ¶ Sed pone quod seruus contrahat cum ancilla ignorans eius conditionem. deinde detecta conditione illius consensit in matrimonio uerbo uel facto. ut infra eod. c. ubi. Illa tamen non consentit nunquid est matrimonium inter eos. Dicunt quidam quod matrimonium est ex una parte. sex parte illius qui consensit. Sed hoc non placet. quia matrimonium non claudicat nec ex. una parte tantum consistit est enim duorum coniunctio. s. maris & femine ut. 27. quest. 2. §. 1. in prin. ut not. supra de spon. in prin. Sed fateor quod mulier compellitur ad consensum. matrimonialem: ratione fidei datur. ut dixi supra de spon. in prin. scum maior contrahit cum minore. & quia mulier maliciose dissentire uidetur. ar. ad hoc supra de eo qui dux. in ma. quam pol. per adu. cap. 10. ¶ Item quid si inter aliquos coniugatos moueatur questio super alterius conditione seruitutis. nōquid is qui matrimonium acceperat pendente lite exigit debitum uel saltem reddat. Videtur quod saltem reddere debet exactus. aliter enim interim possessionem maritali destitui non debet ut supra ut lit. pē. laudabilem. 16. q. 4. uolunt. 9. questio. 4. nonne. Dixerunt quidam quod is qui ad diuortium agit exigere non debet ne sibi praeiudicium patet sed exactus soluat quia exigere est in eo. soluere non est in ipso. sed in altero ut supra de conuer. coniu. quidam intravit. Mihi autem uidetur quod nec exire debet nec reddere exigenti. alias quodeum

que illotum fecerit praeiudicabitur sibi ut infra eodem titu. proposuit. & si ob hoc excommunicaretur. quia non redderet. defferet excommunicationem patienter tolerare priusquam obedire. quia si naturali affectione cognosceret induceretur matrimonium. si fornicatio peccatum mortale. & ideo in tali casu expedit non parere ut supra de re. spo. literas infra de sent. excom. inquisitioni.

Summarium

- 1 Liberi unde dicantur & quid sit libertas.
- 2 Liberi qui sunt.
- 3 Partus quo ad libertatem & seruitutem sequitur uentrem. in honoribus uero & quoad alia sequitur patrem.
- 4 Ecclesia libertates tuere debet.
- 5 Filiatio qualiter probetur.

DE NATIS EX LIBERO uentre. Rubrica.

TRactatum est supra de conditione coniugatorum. nunc tractatur de conditione natorum. & ideo superponitur hic rubrica de natis ex libero uentre. Videndum est igitur qui sint liberi. cuius conditionem patris an matris filius sequi debeat. & in quibus. Item in quibus casibus nati ex libero uentre deducantur in seruitutem. ¶ Liberi dicuntur à libertate. libertas autem est naturalis facultas eius quod cuique facere libet. ut in l. si. de iure perso. in prin. ¶ Liberi sunt qui ex ingenuis nascuntur sicut autem liberi qui manumittuntur. ut in l. si. de inge. ¶ Partus quo ad libertatem & seruitutem sequitur conditionem matris: ut. C. de rei. uend. partus ff. de sta. ho. l. lex naturae & l. cum legitimis supra de seru. non or. cult. 32. q. 4. liberi. Et in tantum hoc uerum est ut sufficiat aliquo momento fuisse in libero uentre. ut quis liber nascatur. ut ff. de sta. ho. l. seruorum. ¶ In honoribus autem muneribus & municipalibus partus sequitur patrem. C. de decu. l. eos. l. exeniplo & l. nullius folius. & ff. de statu. ho. l. liberos. Et in tantum hoc uer-

rum est. ut sufficiat conceptum esse ex de-
 cutione quantum ad hoc. ut patris condi-
 tionem sequatur. quamuis ante ipsius na-
 tuitatem pater delinat esse decurio. ut ff.
 de decur. l. 2. §. in filijs. ¶ Et si quærarur in
 quibus filius patris iam à senatu remoti
 sequatur conditionem. Respondeo in
 multis. ut ff. de decur. l. 2. §. in filijs. ff. de
 pœnis. l. mortis. §. iste forte. C. de decur.
 l. decuriorem. & l. decurionum filij. ¶ Cau-
 saliter uero contingit ut liber natus effi-
 ciatur seruus ut si sacerdos de facto in-
 genuum mulierem sibi copulet uxorem;
 filij nati ex tali contubernio sunt serui
 illius ecclesiæ in cuius iniuriam sacerdos
 contraxit. ut 1. quæst. vlti. cum mulie-
 re. Item illi qui sarracenis arma, ferrum,
 lignamina subministrant. ut infra deinde;
 ita quorundam. Item illi qui sarracenis
 galeas vendunt uel naues quæ in pyra-
 ticijs sarracenoꝝ nauibus curam guber-
 nationis exercent uel machinis aut qui-
 busdam alijs aliquid eis impendunt con-
 silium uel auxilium in dispendium tetræ
 sanctæ eodem titu. deinde & c. ad liberan-
 dum. Item si liber homo maior 20. an-
 sciens permittit se uendi ad participan-
 dum pretium & in ueritate participet.
 seruus efficitur. ut insti. de iure perso. §.
 penult. & ff. de libe. causa. l. liberis. i. res-
 pondo & §. si quis sciens. Sed & liberi fa-
 cti ex ingratitudine reuocantur in serui-
 tutem. & ex omnibus alijs causis ex qui-
 bus reuocatur donatio. in ut auct. ut lib. de
 ce. §. illud col. 6. ut de hac materia no. su-
 pra de seruis non ordinant. §. nunc uiden-
 dum. ¶ In summa notandum est. quod
 ecclesiæ libertates tueri debet. ut infra
 eodem. c. 1. ¶ Sed si dubietur de filiatio-
 ne poterit probare quis se filium. ut su-
 pra de filijs pres. Michael. ff. de li. & po. l.
 posthumus §. vlti. Licet sit contra ar. ff.
 de conditio. & demonstratio. l. Lucius.
 probabit inquam cum natus ex his qui
 matrimonialiter iuncti sunt. nam filius
 est is quem nuptiæ demonstrant. ut ff. de in-
 ius. ut. l. quia mater. uel per confessionem
 patris & matris. ut infra qui si sunt legi-
 timi. l. 2. uel per affectum. ut supra de

presump. asserre. 2. q. 6. ad Romanam. C.
 de inoffi. testamen. l. si mater. & itazur his
 coniecturis donec probetur contrarium;
 ut. C. de probatio. l. non nudis. C. de testib.
 bus. l. neque professio. ff. de inoffi. testa-
 ment. l. si instituta. §. 1. & C. de heredi-
 insti. l. si pater.

Summarium

- 1 Cognatio spiritualis quid sit.
- 2 Propinquitates orta & cognatione spiri-
 tualis. que contrahitur in baptismo quod
 sint.
- 3 Vir & uxor an sibi communicent actionem
 & passionem in materia predicta.
- 4 Compateritas in baptismo contrahitur. &
 an contrahitur in his que baptismum
 precedunt.
- 5 Filij duorum commatrum uel compatrum an
 possint iures se contrahere matrimo-
 nium.
- 6 Cognatio spiritualis & legalis quas perso-
 nas non excedat.

DE COGNATIONE SPI- rituali. Rubrica.

TRACTAUIMUS supra de quibusdam
 impedimentis matrimonij. nunc
 autem tractaturi de cognatione le-
 gali. Item de consanguinitate & affini-
 tate. præmittamus de digniori scilicet
 de cognatione spirituali & ideo ponitur
 hic rubr. de cognatione spirituali. ¶ Vi-
 dendum est igitur quid sit cognatio spi-
 ritualis. quot sint eius species. in quibus
 sacramentis hæc cognatio contrahitur. &
 an filij ante compateritatem uel post
 geniti possint matrimonio copulari.
 ¶ Cognatio spiritualis est propinquitas
 seu attinentia procedens ex sacramenti
 datione. ¶ Ex cognatione spirituali quæ
 contrahitur in baptismo nouem propin-
 quitates nascuntur. ¶ Prima inter sacerdo-
 tem baptizantem & baptizatum quæ est
 filiatio. Secunda inter sacerdotem & pa-
 trem baptizati. & hæc est compaterini-

tas. Tertia inter eundem & matrem pueri, & hæc est commaternitas. Quarta inter filios sacerdotis & baptizatum & hæc est fraternitas ut 30. q. 1. omnes. & q. 3. u. 2. Quinta inter baptizatum & suscipientem de baptismo. & hæc est filiatio. Sexta inter baptizatum & uxorem suscipientis, & hæc similiter est filiatio. Septima inter baptizatum & filios suscipientis. & hæc est fraternitas. Octaua inter suscipientem & patrem suscepti, & hæc est compaternitas. Non inter suscipientem & matrem suscepti. & hæc est commaternitas, ut hæc omnia probantur. 30. q. 3. per totum. & q. 4. si quis unus. & c. qui spiritualis. & c. post uxoris. & infra eodem titulo. c. 1. & c. Martinus & c. ueniens & c. tua.

¶ Circa hæc materiam quæri consuevit. an uir & uxor sibi communicent actionem & passionem. In actione dico quoddam sic. ut si suscipio filium tuum de sacro fonte compaternitas contrahitur inter te & me mediante actu meo communicatur uxori meæ. ut infra eod. tit. Martinus. & 30. q. 4. si quis unus. Sed nunquid communicant sibi passiones. Verbi gratia, habeo filium ex prima uxore hunc suscipis de sacro fonte. & per hoc quod patior te agere contrahitur inter te & me compaternitas. quæ uidetur me mediante communicari uxori meæ secundæ unde efficietur mihi & uxori meæ compater cum quaprius contraxeram & consummaueram matrimonium. Nam si antequam cum secundâ contraham. uel si post contrahendum antequam consumaretur filius meus generitus ex prima uxore de sacro fonte lenetur. si postea contraham uel saltem postea consumem hæc compaternitas non communicatur uxori. neque enim cognatio carnis cognationi spiritus comparatur. ut 30. q. 4. post uxoris. ut sicut omnes consanguinei mei efficiuntur affines uxori meæ. sic omnes compateres & comatres meæ efficiuntur. compateres & comatres uxoris meæ quam postea duco. uel cum qua postea saltem matrimonium consummo. quia per unionem carnis sequentem ad unionem spiritus præceden-

tem; id est, ad cognationem spirituales. hoc est ad compaternitatem uel commaternitatem non transitur. ut in præalleg. c. post uxoris & secundum hoc intelligitur. e. qui spirituales. Vel dicas. cum Hugo. Lau. & lo. quod uir & uxor communicant sibi actionem consummato matrimonio per carnis copulam. ut cum alter coniugum suscipit filium extranei de sacro fonte. sed non communicant sibi passionem. ut cum filius alterius tantum coniugum suscipitur de sacro fonte. nec refert siue ante siue post matrimonium consummatum. Et est diuersitatis ratio. quia quod agit pars corporis æquum est ut alteri parti communicetur. sed non sic communicabitur alteri quod in persona filij uenit tantum agitur. qui alteri coniugum nec carnalis nec spiritualis filius inuenitur & si sit filius in primo gradu affinitatis. Iuxta posteriorem sententiam locum habent. unde uer. Quæ mihi uel cuius natum mea fonte leuauit. Heu mihi compater fieri mea nõ ualet uxor. Si qua meæ natam non ex me fonte leuauit. Hanc post facta meæ non inde uetabor habere. Ambo compateres facit actio. passionem quam Respuo quæ meum. cuiusue leuat mea natum. Vt mea dicatur quæ carne mihi sociatur. ¶ Contrahitur compaternitas in baptismo ut superius dictum est. Sed nunquid in his quæ præcedunt baptismum. Videtur quoddam non. quia baptismus est iacta omnium sacramentorum. ut 31. distin. 5. ue. un. & supra de præsbite. non bapt. mini. ueniens. unde antequam ponatur fundamentum sacramentorum non uidetur quoddam contrahi possit cognatio spiritualis. argum. 1. q. 1. cum Paulus. & ad hoc accedit decre. infra eodem. c. contra secundo secundum unam lecturam. Sed secundum hoc signatur contrarium. 30. q. 1. per uenit. & de eom. dist. 4. in cathecismo. Cite hoc dicit Hug. quod in omnibus præalleg. baptis. min. contrahitur compaternitas. & talis quæ impedit & dirimit matrimonium. Et respondebar ad decre. illam contrahitur. quod puer in cathecismo retentus non fuit filius communis concubinarum & con-

& concubinatus. sed tantummodo contra
binx. & ideo concubinatus potest contra
here matrimonium cum illa quæ puerum
illum tenuerat in cathecismo. nam hoc
nec etiam contrahendum matrimonium
impediret. ut 30. q. 4. qui spirituales. Et
quod dicitur licet illius decre. contracto.
quæ res uix contrahendo matrimonio im
pedimentum afferret. exponebat ipse uix.
id est. nullo modo. Bassianus autem dice
bat. in tribus contrahi compaternitatem
quæ impedit & dirimit. in baptismo. ca
thecismo & in confirmatione. ut de con
se. dist. 4. in cathecismo. Sed uerior uide
tur sententia Lau. & aliorum dicentium
quod in præludijs baptismi contrahatur
compaternitas. sed non adeo ualida ut
matrimonia contracta dissoluat sed im
pediat contrahenda. Et hoc inuit uerbum
decre. uix contrahendo matrimonio im
pedimentum afferret. quia quod uix sit ta
men ut. ut. ff. de iudi. l. uix certis excusis
ff. ad uell. l. uici. s. ff. in sti. de usu. & ha. cir
ca princ. Quamuis sit argum. contra ff. ad
uell. l. tutor. in 1. responso. Et secundum
hanc sententiam determinanda sunt illa
capitula peruenit. & c. in cathecismo.
¶ Restat uidere an filij duarum comma
trum uel compatrum inter se. contrahere
possunt. Est est sciendum quod circa
hoc canones diuersimode loquuntur. Qui
dam enim dicunt quod post compaterni
tatem contractam filij qui nascuntur in
se contrahere non possunt. ut 30. q. 3. post
susceptum. Sed alius canon posterius edi
tus primum corrigens dicit quod filij duo
rum compatrum siue ante siue post com
paternitatem geniti contrahere possunt.
excepta illa sponsa dum raxat per quam
uentum est ad compaternitatem. ut 30.
q. 3. super quibus. & hic canon confirma
tur. infra eod. ca. 1. Sed uidetur quod in
his consuetudo sit obseruanda. ut infra eo
dem c. 1. & c. super eo. Quod satis admitto
circa matrimonia contrahenda. nam et
iam illos filios per quos non est peruen
tum ad compaternitatem potest impedi
re consuetudo contraria scilicet in con
trahendo. Et sic intelligo illas decre.

sed non possent dissoluere iam contracta.
ut supra de spon. duo licet & c. tuas dudū.
¶ In summa notandum est quod cogna
tio spiritualis sicut & legalis sicut & publi
ca honestatis iustitia ramos non habent.
unde personas cum quibus contracta sunt
non agrediuntur hæc uincula. unde cum
filia filij mei spiritualis contrahere pos
sum. quia hoc nusquam prohibetur &
edictum de matrimonio prohibitorium
est. ut supra de spon. cum apud Item cum
filia commatris meæ non tamen mea spi
rituali filia. ut 30. q. 3. illud.

Summarium

- 1 Cognatio legalis quid sit.
- 2 Adoptionis quot species sint.
- 3 Adoptari quis possit.
- 4 Legalis cognatio quotuplex.
- 5 Cognatio legalis an impediat matrimonium contrahendum uel dirimat contractum.

DE COGNATIONE LE gali. Rubrica.

Disputum est supra de cognatione spi
rituali. sequitur de cognatione le
gali. Videndum est igitur quid sit
cognatio legalis. quot sunt eius species
qualiter dissoluatur & qualiter impediat
matrimonium. ¶ Cognatio legalis est
quæ prouenit ex adoptione. Adoptio au
tem est legitimus actus per quem qui fi
lius non est pro filio habetur uel nepote
uel ulteriore secundum uoluntatem ado
prantis. ¶ Adoptionis duæ sunt species.
una qua stat in suo nomine & dicitur ado
ptio. Alia quæ transfit in aliud nomē &
dicitur arrogatio. Adoptio fit imperio magi
stratus. Arrogatio auctoritate principis.
Dicitur autem arrogatio. quia is quæ ar
rogat rogatur hoc est interrogatur an ue
hit eum quem arrogat iustum filium sibi
esse. & is qui arrogatur interrogatur an id
fieri patiatur. ¶ Adoptatur is qui est in
potestate aliena. arrogatur is qui sui iuris
existit. Vnde uersus Arrogatio qui suus est
& habet meus esse necesse. patris adoptio
suum nec patris desinit esse. ut probatur
hæc.

hzc. ff. de adop. l. generalis. Adoptivus enim non transit in potestatem adoptantis. sed habet ius succedendi ab intestato. ut in l. i. de adop. §. 1. ¶ Triplex est legalis cognatio. Vnā superiori & inferioris lineæ inter adoptantem & adoptatum & hzc perpetuam habet prohibitionem. ut. ff. de ritu nup. l. quin etiam. Et alia collateralis quæ tandiu impedit quandiu durati ut ff. de ri. nup. l. per adoptionem. & hic in c. uno. Tertia est prohibitio quæ surgit ex cognatione legali & illa perpetua est inter adoptatum & uxorem adoptatis. ut ff. de ritu nup. l. adoptivus. c. Respon. Dicunt tamen quidam quoddam hodie collateralis cognatio locum non habet cum hodie adoptatus non transeat in potestatem extranei adoptantis. ut. C. de adop. l. ult. Sed puto contra. quia etiam hodie acquiritur per adoptionem ius succedendi. ut in l. prædicta. ¶ Hzc cognatio legalis neque impedit matrimonium contrahendum sed etiam dirimit iam contractum ut 30. q. 3. ita diligere.

Summarium

1. Consanguineam sponsa si quis cognoscit an contrahatur affinitas.
2. Affinitas an per coitum incestuosum. vel fornicarium contrahatur.
3. Affinitas, consanguinitas & publica honestas ius iustitiae prohibitionem suam produciunt usque ad quartum gradum.

DE EO QUI COGNOUIT consanguineam uxoris suæ.

Rubrica.

Superius diximus de cognatione spirituali & legali. Nunc dicamus de consanguinitate & affinitate carnali. Sed quia plerumque post matrimonium contractum, supervenit affinitas inique contracta. ut infra eodem cap. discretionem circa si. Ideo prius de ipsa videndum est. & propterea ponitur hic rubrica de eo qui cog. consanguini.

uxo. suæ. ¶ Est igitur sciendum quoddam si quis post contractum matrimonium cognoscat consanguineam uxoris suæ oritur inter ipsum & uxorem quidam affinitas vel publice honestatis iustitia per fornicarium coitum contracta. Sed quia nihil superveniens præter ingressum religionis rescindere potest matrimonium legitimè contractum. ut no. supra de conu. lepro. in prin. Ideo non sufficiat ad matrimonium dirimendum & si ex actionem coniugalit debet interdicit. ut infra eodem titulo discretionem. & capitulo tuz. & c. iordan. si vero matrimonium præcedat quamvis sequantur sponsalia de futuro impedit matrimonium contrahendum. ut infra eo. c. 1. & 2. ¶ Sed queritur an per coitum incestuosum vel fornicarium contrahatur affinitas. Respondeo sic ut infra e. discretionem. & c. tuz. & 35. q. 3. necesse est. Quidam tamen absurdum reputant quoddam affinitas quæ est legitimè vinculum oriatur ex dñato coitu. Vnde si velles probabiliter dicere posset quoddam si ex huiusmodi coitum non oriatur affinitas, nam affinitas est quidam proximitas ex nuptiis proveniens. ut si. de grad. l. non facile. §. affines. & §. sciendum. oritur tamen publice honestatis iustitia. Sed si quis aliquam extraordinariam pollutione polluat nunquid cum consanguinea ipsius poterit contrahere. Respondeo si citra maritale affectionem ipsam polluit non impedit contrahere cum cognata. ut 35. q. 3. extraordinaria. sed si maritalis affectio intervenit ut pote cum sponsalia de futuro præcedunt & postmodum sequitur extraordinaria pollutio. ut hac oritur publice, honestatis iustitia quæ prohibet matrimonium contrahi cum cognata pollute & contractum dissolvit ut infra eodem. titu. fraternitatis. Et est duplex causa divorij publice honestatis iustitia quæ surgit ex sponsalibus & eadem siue affinitas de quartum altera dubitatur an nata sit ex pollutione vel pollutionis temptatione quæ compelli non potuit ætatis impediende defectu. ut supra de spon. iuvenis. quamvis cum pri-

ma nec uerum fuerit matrimonium ex forma contractus. nec prescriptum cum contractus non habuisset effectum. ut supra de spon. ca. ultri. ¶ In summa notandum est quod istud quod hic dicitur in plerisque decre. ut si quis aliquam consanguineam uxoris suae cognoverit perdat ius exigendi locum habet in consanguinea usque ad quartum gradum. Et idem est si quæzatur an is qui cognovit aliquam fornicario coitu possit contrahere cum cognata ipsius. Quia dicendum est quod non usque ad quartum gradum. hodie enim consanguinitas & unitas & publice honestatis iustitia prohibitionem suam producit usque ad quartum gradum ut infra titu. proxi. non debet.

Summarium

1. Probatio per inspectionem oculorum quando fieri debeat.
2. Regula assignatur quatuor instructione genealogia arboris consanguinitatis explatur.
3. Matrimonium olim in septimo gradu contractum an legitimetur hodie per iura consilij generalis, secundum quod licet contrahere in quarto gradu.
4. Leges & constitutiones. futuris dant formam negotijs. non ad praterita remouantur.
5. Matrimonium inter superscriptas separatim an possit illegitimè contrahi.
6. Consanguinitas an sit in quinto, sexto & septimo gradu.
7. Ancestus an in quinto gradu committatur.
8. In gradu qua persona esse dicatur, & gradum faciant.
9. Linea quid sit, & quid sit gradus.
10. Affinitas quid sit. & nm. 20.
11. Regule assignata i arboris affinitatis per quas affinitatis gradus & genera dignoscuntur.
12. Arbor affinitatis qualiter componatur.
13. Matrimonium contractum in secundo genere affinitatis, nunquid stare uel separari debeat, & an isti separati possint iterum

matrimonialiter copulari. nu. 14.

- 16 Publica honestatis iustitia que olim ex secundis nuptijs nascebatur an sit sublata.
- 17 An hodie sola publica honestatis iustitia locum habeat, que oritur de sponsalibus de futuro.
- 18 Affinitatis genera qualiter contrahantur. & nm. 19.
- 21 Affinitas ex nuptijs interdictis non oritur.

DE CONSANGVINITATE & affinitate. Rubr.

Dicitur est supra de cogn. spi. & lega. nunc agendum est de carnali quæ in consanguinitate & affinitate consistit. unde ponitur hic rub. de consan. & affi. ¶ Videndum est igitur de prima parte rubricæ quid sit consanguinitas quid linea. quid gradus. quot sint lineæ quot gradus. & qualiter computandi. ¶ De secunda parte rubricæ uidendum est quid sit affinitas. quot sint affinitatis genera. quot gradus in singulis generationibus & qualiter sint computandi. ¶ Sed quoniam quedam sunt quæ inspectioni subiicienda sunt oculorum ut agrorum dimensio. ut. C. fini regun. l. 2. ff. eodem titu. l. si irruptio. 16. quæstio. 3. inter memoratores. Ventris inspectio ut uideatur an mulier sit pregnans uel non ut. ff. de wen. inspi. l. 1. in prin. Locorum pudicitie occulta inuestigatio. dum quæritur an mulier uirgo sit uel corrupta. ne supra de probati. proposuisti. 27. quæst. 2. nec aliqua. Item cum quæritur an mulier arta sit uel non arta ut infra de frigi. & male. fraternitatis. Idem est & si quæzatur de alia instrumenti infirmitate a natura contracta ut infra eodem titu. ex literis. Et idem crederem si quæzatur an uir sit securus uel eumuchus. Item inspicitur quis in partibus. inferioribus dum quæritur de ætate ut supra de despon. impubè. puberes. ff. de mino. l. minor ex aspectu. Nec ob his. C. quando tutor uel cura. esse designat. l. in decorum. Nam uerum est quod illa inspectio reprobatum cum, agitur de tutelâ, uel

la uel cura. Item non obs. quod dicitur quod oculus fallitur ut 27. q. 1. nec aliqua quia si plerunq. fallatur sepius tamen non fallitur. Et propterea utile est imitari ponere utaque arborem & oculata fide instruere de utraque sicut in subsequenti bus apparet.

Lectio arboris uacaturum prius nosse oportet quare arbor fuit sic depicta. Et certe id eo quia utile uisum est & expediens gradus & attinentias consanguinitatis oculorum inspectio in subijci. quia sepius irritant animos dimissa per aures quam quae sunt oculis fidelibus ut infra gradibus. §. ul. Huius arboris pictura autem. est ut. 35. q. 3. ad sedem circa finem tertiae columnae. Et licet hae pictura ascripta sit in decretis. non tamen hic esset superflua. ut cum ibi & hic de consanguinitate tractetur. neuter librorum picturae doctrina decent. cum nemini dubium ueniat quod repetita lectio probat hoc satis ualidum satisque esse fortiosum. ut. C. de emendatione iustiniani cod. l. una. Sed quia oculus plerunq. fallitur. ut 27. q. 1. nec aliqua. & ff. de uentre in spi. l. 1. respon. Idcirco super ipsius arboris expositione doctores inuigilant & scholares circa intellectum eorum quae uident & audiunt aliquantulum elaborant. Et quia in qualibet arbore fructifera & naturali. quattuor attenduntur. truncus rami. fructus frondes. Et in hac arbore scripta eadem considerari oportet. ¶ Appellamus ergo truncum Ioachim sicut enim arbor naturalis producit palmitem sursum ex lateribus. Ramos extendit deorsum autem continet pedamenta. sic & Ioachim sursum lineam erigit ascendentem & utroque latere ramos collaterales emittit. deorsum uero subdit lineam descendentem. Ioachim itaque truncum. lineas collaterales ramos fructus attinentias. frondes quaedam dieimus quaestiones uel auriculas quae in antiqua arbore ponebantur. Hac itaque similitudine denotata quae etiam auctoritate canonis comprobatur. ut 34. q. 5 tunc saluabitur. in prin. ad lectionem ipsius arboris accedamus. In qua doctrina

talia sunt obseruanda. Primo assignentur regulae quarum breui instructione genealogia totius arboris explanatur. Secundo arbor ipsa legenda est. & gradus sunt secundum regulas computandi. Tertio quaedam obiectiones discutientur. Quarto notabilia assignentur. Et sic quartenario numero arboris expositio terminet. ¶ Quae sunt regulae. ¶ Et prima talis est. Persona adiecta personae per carnis propagationem gradum adijcit. Et haec regula locum habet in linea ascendenti & descendenti. Secunda talis. ¶ Quot sunt personae de quibus quaeritur computatis intermediis una minus. tot sunt gradus. Verbigratia. si sunt quattuor personae dicas ibi tertium esse gradum inter extremos. si sunt quinque die quatum esse gradum ut semper una persona subducatur. Et haec regula locum habet in his personis quarum una descendit ab altera ut est uidere in linea ascendenti & descendenti. ¶ Tertia regula talis est. Si personae de quibus quaeritur non descendant una ab altera. sed collateraliter a communi stipite procedant & sint in linea equali. quoto gradu quouis istarum distat a communi stipite toto gradu different inter se. ¶ Quarta regula est talis. Si persone. de quibus quaeritur non descendant una ab altera. sed collateraliter a stipite communi procedant & sint in linea inaequali. quoto gradu distat persona remotior ab ipso trunco. toto gradu distat inter se ut semper computatio fiat ab eo magis est. remotus ab ipso trunco ad ipsum truncum. Et haec duae regulae locum habent in collateralibus. ¶ Quinta regula est talis. Quoto gradu distat aliqua persona a communi stipite toto gradu distat a quolibet descendit ab eo. Et haec regula locum habet usque ad hanc aequalitatis. & de hac facit mentionem decre. infra. ca. ult. ¶ Premissis itaque regulis istis facienda est computatio graduum & uide dum qualiter & quoto gradu distet inter se omnes personae in arbore constitutae. His ita dispositis & gradibus in ipso arbore tam animo quam oculo ac digito computatis uidendum est de obiectionibus & responsis

responsus ad eas. ¶ Quæritur igitur quare cellula in qua est ioachim dicatur uacua. Et redditur illa ratio. quia pro truncato ponitur, à quo trunco cæteri ramusculi producuntur. & ideo truncus appellatur. Inde est quod in illa cellula non ponitur dux persone sicut in alijs cellulis. cum respectu diuersorum diuersa nomina sortiatur. nam quandoque uocatur pater, quandoque filius, quandoque nepos, quandoque auus. non potuit ei congruè nomen imponi sed dicitur cellula uacua dicitur truncus. ut. 35. q. 5. series. Dicitur etiam protheus propter consanguinitatem non minum & proprietatem quæ illi attribuitur, unde illud. Quo teneam nudo mutari se prothea uultum. Item quæritur quare ioachim non possit contrahere cum filia abauis ex linea transversali secundum regulam illam. persona addita persone per carnis propagationem mutat uel adijcit gradum. Ad hoc dici consuevit. Quærite quos agit mundi laborat mihi semper. Tu quicumque tam mones crebros causas meatus ut sperari uoluit. late. Postea tamen dici, quia hoc ideo contingit, quia gradus canonicis compositus est unde quamuis plures sint distantie in personis, eadem tamen uidetur attinentia inter ioachim & sobolem abauis ex parte transversali quæ est inter ioachim & ipsum abauum, considerato gradu in quo attingit ioachim ipsi abauo. sicut est uideri in banca, si enim plures sedemus in una banca licet unus altius & alter planius, in una tamen banca sedemus. Vel planius dicere potest cum quæritur de attinentia inferioris ad superiorem non computatur ascendendo ab inferiori usque ad summum ut sic postea à summo fiat descensus ad inferiores. quia secundum hoc fieret multiplicatio graduum sed ascenditur usque ad collateralem ipsius à quo quæritur. Vnde in questione præmissa computatum est à ioachim usque ad proauum & proauiam. & sic perueniendum est ad collaterales qui gradum adijciunt. ¶ Item quæritur an matrimonium olim in septimo gradu contractum legitime hodie

per iura consilij generalis. secundum quæ licet contrahere in quarto gradu. ut infra eod. titul. non debet. Ita tamen si non per tantum tempus ante noua iura durauerit quod per noua iura sic quidam dissimulata dispensatio. ut infra qui mar. accu. poss. per tuas. Respondeo matrimonium illud iudicandum est secundum antiqua iura & per hoc dirimendum, ut probatur in auri. ¶ ut cum app. cognos. in primæ colla. 9. ¶ leges enim & consuetudines futuris dant formam negotijs non ad præterita reuocantur. ut supra de consili. cognoscentes. & C. delegi. & consuetudines. l. leges. ¶ Item quæritur an isti de quibus proximè quæsitum est separati. possint inter se contrahere matrimonium. Et uidetur quod non ut probatur. 35. q. 6. ab isto. Postea tamen satis tolerari ut si denuo & de nouo consentiant ualeat matrimonium ut ex nunc non ut ex tunc. ut infra de eo qui dux. in m. quam pol. per adul. c. 1. & c. ueniens. ¶ Item quæritur an hodie in quinto gradu sexto & septimo sit consanguinitas. Respondeo est quantum ad ius succedendi, non quantum ad ius matrimonij contrahendi, imò est ius succedendi usque ad decimum gradum legale. ut. 35. q. 5. ad sedem, circa princi. Nec obstat quod in eod. c. dicitur in fine. ultra septimum non est gradus. sic & hodie dici potest ultra quartum gradum non est gradus. ut infra eodem capi. non debet. Sed ad utrumque simul respondeo non est gradus impediens matrimonium. sed est gradus inducens successionem. ut superius dictum est. Item quæritur. pone quod distem à communi stipite. quinto gradu aliqua distat ab eodem ex alio latere per lineam transversalem tertio, nunquid possum cum illa contrahere. Respondeo hæc quæstio uidetur expedita per quartam regulam superius positam nam quoto gradu ego remotior disto à communi stipite toto gradu ab illa minus remota. Nec obstat. decre. infra eod. titul. quod dilecto ubi igitur quod uterque contrahentium distat à communi stipite pari gradu. Quia hic circa dispensationem interpretatione attatur. Vel

Ibi papa multitudini & obseruare consue-
tudinē illius provincie consilius desert
quam aliud in dissensionem & scandalum
populi. statuat quadam adhibita noui-
tare. ut ibi in fin. ¶ Item queritur an
committatur incestus in quinto gradu. Et
certē non. quia quod incestus committa-
tur. hoc non procedit ex natura coitus.
sed potius ex constitutione ecclesie quæ
statuit certos gradus & constituit in eis
fore coitum incestuosum. Sicut & prohi-
ditio matrimonij non ex natura matrimo-
nij sed ex constitutione procedit ecclesie.
ut. 35. quæst. 1. cum igitur. ¶ Item queritur
cum proauus proauunculus & propatrus
sint in eadem linea & in eodem gradu.
quare Ioachim magis dillet & pro patre
& pro auunculo quod proauo. Respon-
deo illi dicuntur esse in eodem gradu re-
spectu superioris non inferioris. ¶ Item
queritur quantum protendatur consan-
guinitas in linea ascendenti & descenden-
ti. Et uidetur quod in infinitum. ut. ff. de
ritu nup. l. nuptiæ. 35. quæst. 1. progeniem.
& c. de affinitate. & c. in copulatione. Ho-
die autem indistincte tam in ascendenti-
bus & descendenti-
bus quam in collatera-
libus quantum gradum prohibitio non ex-
cedit. ut infra eodem titu. non debet. Hæc
notabilia notabiliter sunt notanda. quia
Ioachim cum nulla persona posita in ar-
bore contrahere potest. ¶ Item positi in
una parte arboris inter se contrahere non
possunt. quia sibi adinuicem attinent. Et
hoc uerum est usque ad ultimam lineam
æqualitatis quæ per filium coniungitur
Ioachim. Nam sex ultimæ cellule ex u-
traque parte arboris non attinent omnibus
superioribus sicut oculata fide uideri po-
test. Item illi qui sunt positi in una parte
arboris possunt contrahere cum illis qui
sunt ex alia parte exceptis tribus lineis
descendentibus ex illa cellula in qua coi-
stinetur pater. mater. nam illi inter se con-
trahere non possunt præter ab nepotem
quæ cum illis qui sunt in linea sororis &
fratris Ioachim contrahere potest. ¶ Item
nota quod non fuit necessarium arborem
ex utraque parte depigi. sed ex una ad-

modum nexili. sed forte factum est ex
causa uenustatis uel ut sciamus nomina ge-
neris utriusque sexus. quia ex una parte
arboris ponuntur nomina descendentium
per masculinum sexum & ex alia descen-
dentium per femininum. Item nota quod
quædam sunt lineæ ligatæ filo per trans-
uersum ut denotetur quod illæ sunt lineæ
æqualitatis. Itē nota quod licet Ioachim
sicut & quilibet alius habeat quatuor
auos duos paternos & duos maternos. &
sic si ascenderit in quolibet gradu. dupli-
cabis numerum superiorum. non tamen
omnes illæ personæ hic ponuntur. ¶ Item
nota quod personæ quæ distant æqualiter
à communi stirpe dicuntur esse in gradu
& facere gradum. quæ autem inæqualiter
dicuntur distare gradu. ut. 35. quæstione. 5.
porro. & c. parentele. ¶ Item nota quod sit li-
nea. quid sit gradus. ¶ Linea est ordinata
collectio personarum consanguinitate &
iunctarum diuersos gradus continens. &
eos à stirpe secundum mueros distin-
guens. Gradus est quidam habitudo siue
distantia personarum ad inuicem facta col-
lectione ad communem parentem. Item
nota quod puncta rubra designant gradus
canonicorum propter excellentiam quan-
dam. Nigra uero gradus legales. De qui-
bus breuiter est notandum. quia in ascen-
dentibus & descendenti-
bus gradibus lega-
libus locum habent duæ primæ regulæ su-
perius posite in collateralibus uero talis
est regula. Quot sunt personæ collaterales
inter à communi stirpe descendentes præ-
ter ipsum stirpem. tot sunt gradus inter
extremos de quorum attinentia queritur.
Computationem gradum hic non pono. i-
gula sicut à principio præmissi melius se-
cundum regulas hic computatio ad ope-
lum & ad digitum quam ad intellectum.

10 **Sequitur** uidere de secunda parte
rub. f. de affinitate. ¶ Et
est sciendum quod affinitas est attinentia
unius personæ ad aliam proueniens ex co-
pula carnali quando enim uir coniungi-
tur carnaliter uxori omnes consanguinei
uxoris efficiuntur affines uiro. & conuer-
so. omnes consanguinei uiui efficiuntur af-
fines

fines uxori. & in eisdem gradibus affinitatis in quibus gradibus consanguinitatis alteri attinent. Sed inter cognatos uiri & cognatos uxoris nulla ex illo matrimonio nascitur attinentia. ut infra eo. titul. quod super his. Dicuntur autem affines quasi ad alterius fines accedentes. Et ut melius ac utilius ea quæ ad instructionem huiusmodi arboris pertinent ad oculum ostendatur arborem ipsam depictam inserui ipsam per regulas artificiose diuidens ac distinguens gradibus secundum regulas computandis.

In arbore affinitatis doctrina ista seruetur. Prius ponantur regulæ quarum artificio genera & gradus affinitatis inueniantur. Secundo, arbor componenda est ut tam gradus quam genera secundum regulas conputentur. Tercio, quæstiones quædam notentur & solutiones adhibeantur. Quarto quædam notabilia assignantur & sic quaternario numero huiusmodi arboris instructio ter

minetur. ¶ Quatuor regulæ in hac arbore sunt ponendæ quarum prima talis est. Persona de qua queritur matrimonium contrahente ac consummante. oritur primum genus & gradus affinitatis iuxta gradum consanguinitatis inrer uirum & consanguineos uxoris & inter uxorem & consanguineos uiri. Hæc regula comprobatur infra eod. titul. quod super his. ¶ Secunda regula talis est. Quoto gradu consanguinitatis distat quis a consanguineo suo uel consanguinea. toto gradu affinitatis distat ab eius uxore marito ipsius. Et hæc regula comprobatur. 35. q. 3. de propinquis & c. equaliter. ¶ Tertia regula talis est. Persona addita personæ per carnis copulam. mutat genus & non gradum. Et hæc regula comprobatur. 35. q. 3. §. auctoritate. & c. seq. ¶ Quarta regula talis est. Persona addita personæ per carnis propagationem mutat gradu: & non genus. & hæc regula comprobatur. 35. q. 3. porro. Has duas posteriores regulas breui uersiculo comprehendere. Mutat nupta genus. sed generata gradum. ¶ Possint regulis &

iure probatis componenda est arbor & exponenda & secundum artificium regularum gradus affinitatis sunt ex utroque latere arboris computandi ut per eorum breuem instructionem sciatur quoto gradu affinitatis uir in sororis & suarum descendentiæ artineat consanguineis suarum uxorum. s. fratri & suæ posteritatis que ad quartum gradum. & è conuerso. quoto gradu affinitatis artineant uxores fratris & descendentiæ ab eo usque ad quartum gradum consanguinitatis suorum uirorum. s. sorori & descendentiibus

12 ab ea. ¶ Arborem sic componas. in medio arboris ponatur linea continens quatuor cellulas. In cellulis illis hæc scripta sunt. Primus gradus. Secundus gradus. Tercius gradus. Quartus gradus. Ponitur autem in medio scilicet inter fratrem & sororem propter tria. ut decur intelligi quod à consanguinitate ortum habet affinitas & quod ex utroque sexu uirili & femineo affinitas cōtrahatur. & quod gradus affinitatis contrahantur secundum gradus consanguinitatis sicut inferius explanabo. Ab uno latere ipsius lineæ ponitur alia linea continens quatuor cellulas. in prima scribitur frater. in secunda fratris filius. in tertia fratris nepos. in quarta fratris pronepos. Ex altero ponetur alia linea continens quatuor cellulas. in prima scribitur soror. in secunda sororis filia. in tertia sororis neptis in quarta sororis proneptis. Frater igitur uxorem ducente contrahitur primum genus affinitatis. & primus gradus inter uxorem fratris & sororem. detur forori filia oritur secundus gradus. Addatur filia filix. erit tertius gradus. Nascatur filix sororis filia. gradus quartus addetur. Et quod dico in filiabus idem est & in filiis sed ex uno latere arboris ponuntur cōsanguinei feminei sexus & ex altero uirilis. Item filio fratris matrimonio cōtrahente oritur inter eius uxorem & sororem fratris cum filio posterius primum genus affinitatis & talis gradus in quali gradu consanguinitatis inuenitur maritus cum illis personis. Et idem om-

nino si nepos fratris uxorem duxerit idē in pronepte. Horum igitur uxores continentur in linea illa quæ est iuxta fratrem. quæ linea quatuor habet cellulas. in prima scribitur uxor fratris olim relicta. in secunda uxor filij fratris. in tertia uxor nepotis fratris. in quarta uxor pronepotis fratris. Nec mireris si in hoc narratio nibus graduum non dicam mutari genus affinitatis. sed gradus. quia genus non mutatur per carnis propagationem sed gradus: ut supra in regulis est præmissum. Ex eodem modo ex alio latere arborem explanabis. Nam sorore matrimonium contrahente oritur primum genus affinitatis inter uirum uxoris & fratrem cum posteris suis. similiter sororis filia contrahente. oritur primum genus affinitatis inter uirum uxoris. & fratrem sororis cum descendens suis. Idem in sororis nepte idem in sororis pronepte affinitatis genere non murato in variatione successionis. sed gradibus uariatis sicut uariatur gradus consanguinitatis cum illa persona qua mediante affinitas est contracta. Viros istarum continet illa linea quæ est iuxta sororem quæ quatuor habet cellulas. in prima scribitur uir sororis olim relicta. in secunda uir filiz sororis. in tertia uir neptis sororis. in quarta uir proneptis sororis sunt. & dux auriculari huius cellule ex utroque latere arboris posite. In una continetur relicta fratris. in altera relicta relicti sororis. quæ cellule solæ sunt & lineas non habent. & ponuntur causa uenustatis uel ornatus ut in sequentibus dicam. Exposita arbore. & affinitatis gradibus assignatis. restat discuti quæstiones & solui. ¶ Item quod hodie inueniatur aliquod matrimonium olim contractum ante constitutionem illam infra eodem titulo non debet in secundo genere affinitatis. nunquid stare uel separari deberet. Ad quod respondeo matrimonium istud iudicari deberet secundum iura temporis illius in quo contractum est. ut in authent. ut cum de app. cog. §. 1. coll.

8. Cetera in hac quæstione dicas sicut dixi in consimili quæstione quam no. supra in arbore consanguinitatis. ¶ Item quæritur an isti de quibus proxime quæsitum est separati possint iterum matrimonialiter copulari. Et uidetur quod nō. ut 35. q. 6. ab isto. Ad quod respondeo. Canon ille loquitur in impedimento quod fuit & durat. Sed nos loquimur in impedimento quod fuit. sed esse desit per constitutionem illam. non debet quæ tollit secundum & tertium genus affinitatis & ideo contrahi denuo potest. ut supra de eo qui dux. in ma. quam pol. per adulc. 1. ¶ Item quæritur. duo olim impedimenta ex secundo genere affinitatis surgebant. affinitatis & publice honestatis iustitia. ut 35. quæstio. 3. porro. sed affinitas est sublata ut superius dictum est nunquid & publice honestatis iustitia. Videtur quod non. quia de ea non fit mentio in constitutione illa. non debet. sed tantum de illa publice honestatis iustitia quæ olim ex secundis nuptiis nascebatur quod ergo non mutatur quis stare prohibet. ut. C. de testa. l. scimus. Sed dico quod illa publice honestatis iustitia quæ olim ex secundo genere affinitatis oriebatur sublata non per constitutionem eandem. non debet. nam ibi dicit prohibicionem de cōiugio in secundo & tertio affinitatis genere minime contrahendo sacri approbatione concilij reuocantes. unde reuocata est quælibet prohibitio quæ olim ex secundo genere procedebat. propterea in constitutione sequitur. ut sic contrahentes hoc est in secundo affinitatis genere de cætero liberè copulentur. Pater igitur ex præmissis quod hodie uxores duorum fratrum uel duorum consobrinorum non sunt affines. unde mortuis ipsarum maritis potest aliquis utranque ducere successiue. non obstante canone cui est hodie derogatum. 35. quæstio. 3. porro. Item reuocata est prohibitio de sobole suscepta ex secundis nuptiis cognationi uiri non copulanda prioris. ut in dicta constitutione. non debet. ¶ Item quæritur an hodie sola publice honesta-

nestatis iustitia locū habet quę oritur de sponſalibus de futuro uel de præſenti. dūmodo non conſumatur. quia illa etiam ex diuina pagina orum habuit. ut ibi nō licet tibi ſponſam fratris tui uel & alie. nihilominus locum habent quę per illam conſtitutionem. non debet. non inueniuntur ſublata. Hanc quæſtionem no. ſupra de ſponſa. § ex ſponſalibus. ¶ Vltimo notabilia uideamus. Et primō uidendum eſt qualiter aſſinitatis genera
 17 contrahantur †. Et eſt ſciendum quōd aliquo contrahente matrimonio & cōſumante per carnis copulam oritur primum genus aſſinitatis inter uirum & cognatos uxoris & inter uxorem & cognatos utriusque eod. c. quod ſuper his. Secundum genus ſic fratre matrimonio contrahente ut dictum eſt & moriente. demum relicta ipſius cum alio contrahente oritur ſecundum genus aſſinitatis inter ſecundum uirum & cognatos prioris & cōuerſo. aliqua matrimonium contrahente & conſumante. demum moriente & relicto ipſius cum alia contrahente oritur ſecundum genus aſſinitatis inter ſecundam uxorem & cognatos prioris. & ad hoc denotandum ponitur in quibusdam cellulis olim relictaſ olim relicta. quaſi dicat in arbore antiqua ponebantur hæc uerba. relictaſ relictaſ. quibus contrahentibus oriebatur ſecundum genus aſſinitatis. quod hodie locum non habet. Vel forte locum habet quia contrahitur ſecundum & tertium genus aſſinitatis. ſed prohibitio eſt ſublata. ut infra eo. ſitu. non debet. Item fratre contrahente oritur primum genus aſſinitatis inter eius uxorem & ſororem fratris cum ſua poſteritate. fratre moriente & uxore fratris olim relicta cum alio contrahente. oritur ſecundum genus aſſinitatis inter ſecundum uirum & uxorem. cum poſteris ſuis mortua uxore & relicto illius cum alia contrahente oritur inter illam & ſorore cum ſua prole tertium genus aſſinitatis. & hoc designat auricula illa relicta relictaſ fratris. Idem dicas in alio latere arboris. nam ſorore contrahente. oritur pri-

imum genus aſſinitatis inter uirum ſororis & fratris & fratrem cum ſua poſteritate. mortua ſorore & relicto ipſius cum alia contrahente. oritur inter illam & fratrem cum ſuis deſcendentibus ſecundum genus aſſinitatis. mortuo relicto ſororis & relicta ipſius cum alio contrahente. oritur inter illam & fratrem cum ſua prole tertium genus aſſinitatis. & hoc ſignificat illa auricula in qua ſcribitur relicta relictaſ ſororis. ¶ 18 ¶ 19 ¶ 20 ¶ 21 ¶ 22 ¶ 23 ¶ 24 ¶ 25 ¶ 26 ¶ 27 ¶ 28 ¶ 29 ¶ 30 ¶ 31 ¶ 32 ¶ 33 ¶ 34 ¶ 35 ¶ 36 ¶ 37 ¶ 38 ¶ 39 ¶ 40 ¶ 41 ¶ 42 ¶ 43 ¶ 44 ¶ 45 ¶ 46 ¶ 47 ¶ 48 ¶ 49 ¶ 50 ¶ 51 ¶ 52 ¶ 53 ¶ 54 ¶ 55 ¶ 56 ¶ 57 ¶ 58 ¶ 59 ¶ 60 ¶ 61 ¶ 62 ¶ 63 ¶ 64 ¶ 65 ¶ 66 ¶ 67 ¶ 68 ¶ 69 ¶ 70 ¶ 71 ¶ 72 ¶ 73 ¶ 74 ¶ 75 ¶ 76 ¶ 77 ¶ 78 ¶ 79 ¶ 80 ¶ 81 ¶ 82 ¶ 83 ¶ 84 ¶ 85 ¶ 86 ¶ 87 ¶ 88 ¶ 89 ¶ 90 ¶ 91 ¶ 92 ¶ 93 ¶ 94 ¶ 95 ¶ 96 ¶ 97 ¶ 98 ¶ 99 ¶ 100 ¶ 101 ¶ 102 ¶ 103 ¶ 104 ¶ 105 ¶ 106 ¶ 107 ¶ 108 ¶ 109 ¶ 110 ¶ 111 ¶ 112 ¶ 113 ¶ 114 ¶ 115 ¶ 116 ¶ 117 ¶ 118 ¶ 119 ¶ 120 ¶ 121 ¶ 122 ¶ 123 ¶ 124 ¶ 125 ¶ 126 ¶ 127 ¶ 128 ¶ 129 ¶ 130 ¶ 131 ¶ 132 ¶ 133 ¶ 134 ¶ 135 ¶ 136 ¶ 137 ¶ 138 ¶ 139 ¶ 140 ¶ 141 ¶ 142 ¶ 143 ¶ 144 ¶ 145 ¶ 146 ¶ 147 ¶ 148 ¶ 149 ¶ 150 ¶ 151 ¶ 152 ¶ 153 ¶ 154 ¶ 155 ¶ 156 ¶ 157 ¶ 158 ¶ 159 ¶ 160 ¶ 161 ¶ 162 ¶ 163 ¶ 164 ¶ 165 ¶ 166 ¶ 167 ¶ 168 ¶ 169 ¶ 170 ¶ 171 ¶ 172 ¶ 173 ¶ 174 ¶ 175 ¶ 176 ¶ 177 ¶ 178 ¶ 179 ¶ 180 ¶ 181 ¶ 182 ¶ 183 ¶ 184 ¶ 185 ¶ 186 ¶ 187 ¶ 188 ¶ 189 ¶ 190 ¶ 191 ¶ 192 ¶ 193 ¶ 194 ¶ 195 ¶ 196 ¶ 197 ¶ 198 ¶ 199 ¶ 200 ¶ 201 ¶ 202 ¶ 203 ¶ 204 ¶ 205 ¶ 206 ¶ 207 ¶ 208 ¶ 209 ¶ 210 ¶ 211 ¶ 212 ¶ 213 ¶ 214 ¶ 215 ¶ 216 ¶ 217 ¶ 218 ¶ 219 ¶ 220 ¶ 221 ¶ 222 ¶ 223 ¶ 224 ¶ 225 ¶ 226 ¶ 227 ¶ 228 ¶ 229 ¶ 230 ¶ 231 ¶ 232 ¶ 233 ¶ 234 ¶ 235 ¶ 236 ¶ 237 ¶ 238 ¶ 239 ¶ 240 ¶ 241 ¶ 242 ¶ 243 ¶ 244 ¶ 245 ¶ 246 ¶ 247 ¶ 248 ¶ 249 ¶ 250 ¶ 251 ¶ 252 ¶ 253 ¶ 254 ¶ 255 ¶ 256 ¶ 257 ¶ 258 ¶ 259 ¶ 260 ¶ 261 ¶ 262 ¶ 263 ¶ 264 ¶ 265 ¶ 266 ¶ 267 ¶ 268 ¶ 269 ¶ 270 ¶ 271 ¶ 272 ¶ 273 ¶ 274 ¶ 275 ¶ 276 ¶ 277 ¶ 278 ¶ 279 ¶ 280 ¶ 281 ¶ 282 ¶ 283 ¶ 284 ¶ 285 ¶ 286 ¶ 287 ¶ 288 ¶ 289 ¶ 290 ¶ 291 ¶ 292 ¶ 293 ¶ 294 ¶ 295 ¶ 296 ¶ 297 ¶ 298 ¶ 299 ¶ 300 ¶ 301 ¶ 302 ¶ 303 ¶ 304 ¶ 305 ¶ 306 ¶ 307 ¶ 308 ¶ 309 ¶ 310 ¶ 311 ¶ 312 ¶ 313 ¶ 314 ¶ 315 ¶ 316 ¶ 317 ¶ 318 ¶ 319 ¶ 320 ¶ 321 ¶ 322 ¶ 323 ¶ 324 ¶ 325 ¶ 326 ¶ 327 ¶ 328 ¶ 329 ¶ 330 ¶ 331 ¶ 332 ¶ 333 ¶ 334 ¶ 335 ¶ 336 ¶ 337 ¶ 338 ¶ 339 ¶ 340 ¶ 341 ¶ 342 ¶ 343 ¶ 344 ¶ 345 ¶ 346 ¶ 347 ¶ 348 ¶ 349 ¶ 350 ¶ 351 ¶ 352 ¶ 353 ¶ 354 ¶ 355 ¶ 356 ¶ 357 ¶ 358 ¶ 359 ¶ 360 ¶ 361 ¶ 362 ¶ 363 ¶ 364 ¶ 365 ¶ 366 ¶ 367 ¶ 368 ¶ 369 ¶ 370 ¶ 371 ¶ 372 ¶ 373 ¶ 374 ¶ 375 ¶ 376 ¶ 377 ¶ 378 ¶ 379 ¶ 380 ¶ 381 ¶ 382 ¶ 383 ¶ 384 ¶ 385 ¶ 386 ¶ 387 ¶ 388 ¶ 389 ¶ 390 ¶ 391 ¶ 392 ¶ 393 ¶ 394 ¶ 395 ¶ 396 ¶ 397 ¶ 398 ¶ 399 ¶ 400 ¶ 401 ¶ 402 ¶ 403 ¶ 404 ¶ 405 ¶ 406 ¶ 407 ¶ 408 ¶ 409 ¶ 410 ¶ 411 ¶ 412 ¶ 413 ¶ 414 ¶ 415 ¶ 416 ¶ 417 ¶ 418 ¶ 419 ¶ 420 ¶ 421 ¶ 422 ¶ 423 ¶ 424 ¶ 425 ¶ 426 ¶ 427 ¶ 428 ¶ 429 ¶ 430 ¶ 431 ¶ 432 ¶ 433 ¶ 434 ¶ 435 ¶ 436 ¶ 437 ¶ 438 ¶ 439 ¶ 440 ¶ 441 ¶ 442 ¶ 443 ¶ 444 ¶ 445 ¶ 446 ¶ 447 ¶ 448 ¶ 449 ¶ 450 ¶ 451 ¶ 452 ¶ 453 ¶ 454 ¶ 455 ¶ 456 ¶ 457 ¶ 458 ¶ 459 ¶ 460 ¶ 461 ¶ 462 ¶ 463 ¶ 464 ¶ 465 ¶ 466 ¶ 467 ¶ 468 ¶ 469 ¶ 470 ¶ 471 ¶ 472 ¶ 473 ¶ 474 ¶ 475 ¶ 476 ¶ 477 ¶ 478 ¶ 479 ¶ 480 ¶ 481 ¶ 482 ¶ 483 ¶ 484 ¶ 485 ¶ 486 ¶ 487 ¶ 488 ¶ 489 ¶ 490 ¶ 491 ¶ 492 ¶ 493 ¶ 494 ¶ 495 ¶ 496 ¶ 497 ¶ 498 ¶ 499 ¶ 500 ¶ 501 ¶ 502 ¶ 503 ¶ 504 ¶ 505 ¶ 506 ¶ 507 ¶ 508 ¶ 509 ¶ 510 ¶ 511 ¶ 512 ¶ 513 ¶ 514 ¶ 515 ¶ 516 ¶ 517 ¶ 518 ¶ 519 ¶ 520 ¶ 521 ¶ 522 ¶ 523 ¶ 524 ¶ 525 ¶ 526 ¶ 527 ¶ 528 ¶ 529 ¶ 530 ¶ 531 ¶ 532 ¶ 533 ¶ 534 ¶ 535 ¶ 536 ¶ 537 ¶ 538 ¶ 539 ¶ 540 ¶ 541 ¶ 542 ¶ 543 ¶ 544 ¶ 545 ¶ 546 ¶ 547 ¶ 548 ¶ 549 ¶ 550 ¶ 551 ¶ 552 ¶ 553 ¶ 554 ¶ 555 ¶ 556 ¶ 557 ¶ 558 ¶ 559 ¶ 560 ¶ 561 ¶ 562 ¶ 563 ¶ 564 ¶ 565 ¶ 566 ¶ 567 ¶ 568 ¶ 569 ¶ 570 ¶ 571 ¶ 572 ¶ 573 ¶ 574 ¶ 575 ¶ 576 ¶ 577 ¶ 578 ¶ 579 ¶ 580 ¶ 581 ¶ 582 ¶ 583 ¶ 584 ¶ 585 ¶ 586 ¶ 587 ¶ 588 ¶ 589 ¶ 590 ¶ 591 ¶ 592 ¶ 593 ¶ 594 ¶ 595 ¶ 596 ¶ 597 ¶ 598 ¶ 599 ¶ 600 ¶ 601 ¶ 602 ¶ 603 ¶ 604 ¶ 605 ¶ 606 ¶ 607 ¶ 608 ¶ 609 ¶ 610 ¶ 611 ¶ 612 ¶ 613 ¶ 614 ¶ 615 ¶ 616 ¶ 617 ¶ 618 ¶ 619 ¶ 620 ¶ 621 ¶ 622 ¶ 623 ¶ 624 ¶ 625 ¶ 626 ¶ 627 ¶ 628 ¶ 629 ¶ 630 ¶ 631 ¶ 632 ¶ 633 ¶ 634 ¶ 635 ¶ 636 ¶ 637 ¶ 638 ¶ 639 ¶ 640 ¶ 641 ¶ 642 ¶ 643 ¶ 644 ¶ 645 ¶ 646 ¶ 647 ¶ 648 ¶ 649 ¶ 650 ¶ 651 ¶ 652 ¶ 653 ¶ 654 ¶ 655 ¶ 656 ¶ 657 ¶ 658 ¶ 659 ¶ 660 ¶ 661 ¶ 662 ¶ 663 ¶ 664 ¶ 665 ¶ 666 ¶ 667 ¶ 668 ¶ 669 ¶ 670 ¶ 671 ¶ 672 ¶ 673 ¶ 674 ¶ 675 ¶ 676 ¶ 677 ¶ 678 ¶ 679 ¶ 680 ¶ 681 ¶ 682 ¶ 683 ¶ 684 ¶ 685 ¶ 686 ¶ 687 ¶ 688 ¶ 689 ¶ 690 ¶ 691 ¶ 692 ¶ 693 ¶ 694 ¶ 695 ¶ 696 ¶ 697 ¶ 698 ¶ 699 ¶ 700 ¶ 701 ¶ 702 ¶ 703 ¶ 704 ¶ 705 ¶ 706 ¶ 707 ¶ 708 ¶ 709 ¶ 710 ¶ 711 ¶ 712 ¶ 713 ¶ 714 ¶ 715 ¶ 716 ¶ 717 ¶ 718 ¶ 719 ¶ 720 ¶ 721 ¶ 722 ¶ 723 ¶ 724 ¶ 725 ¶ 726 ¶ 727 ¶ 728 ¶ 729 ¶ 730 ¶ 731 ¶ 732 ¶ 733 ¶ 734 ¶ 735 ¶ 736 ¶ 737 ¶ 738 ¶ 739 ¶ 740 ¶ 741 ¶ 742 ¶ 743 ¶ 744 ¶ 745 ¶ 746 ¶ 747 ¶ 748 ¶ 749 ¶ 750 ¶ 751 ¶ 752 ¶ 753 ¶ 754 ¶ 755 ¶ 756 ¶ 757 ¶ 758 ¶ 759 ¶ 760 ¶ 761 ¶ 762 ¶ 763 ¶ 764 ¶ 765 ¶ 766 ¶ 767 ¶ 768 ¶ 769 ¶ 770 ¶ 771 ¶ 772 ¶ 773 ¶ 774 ¶ 775 ¶ 776 ¶ 777 ¶ 778 ¶ 779 ¶ 780 ¶ 781 ¶ 782 ¶ 783 ¶ 784 ¶ 785 ¶ 786 ¶ 787 ¶ 788 ¶ 789 ¶ 790 ¶ 791 ¶ 792 ¶ 793 ¶ 794 ¶ 795 ¶ 796 ¶ 797 ¶ 798 ¶ 799 ¶ 800 ¶ 801 ¶ 802 ¶ 803 ¶ 804 ¶ 805 ¶ 806 ¶ 807 ¶ 808 ¶ 809 ¶ 810 ¶ 811 ¶ 812 ¶ 813 ¶ 814 ¶ 815 ¶ 816 ¶ 817 ¶ 818 ¶ 819 ¶ 820 ¶ 821 ¶ 822 ¶ 823 ¶ 824 ¶ 825 ¶ 826 ¶ 827 ¶ 828 ¶ 829 ¶ 830 ¶ 831 ¶ 832 ¶ 833 ¶ 834 ¶ 835 ¶ 836 ¶ 837 ¶ 838 ¶ 839 ¶ 840 ¶ 841 ¶ 842 ¶ 843 ¶ 844 ¶ 845 ¶ 846 ¶ 847 ¶ 848 ¶ 849 ¶ 850 ¶ 851 ¶ 852 ¶ 853 ¶ 854 ¶ 855 ¶ 856 ¶ 857 ¶ 858 ¶ 859 ¶ 860 ¶ 861 ¶ 862 ¶ 863 ¶ 864 ¶ 865 ¶ 866 ¶ 867 ¶ 868 ¶ 869 ¶ 870 ¶ 871 ¶ 872 ¶ 873 ¶ 874 ¶ 875 ¶ 876 ¶ 877 ¶ 878 ¶ 879 ¶ 880 ¶ 881 ¶ 882 ¶ 883 ¶ 884 ¶ 885 ¶ 886 ¶ 887 ¶ 888 ¶ 889 ¶ 890 ¶ 891 ¶ 892 ¶ 893 ¶ 894 ¶ 895 ¶ 896 ¶ 897 ¶ 898 ¶ 899 ¶ 900 ¶ 901 ¶ 902 ¶ 903 ¶ 904 ¶ 905 ¶ 906 ¶ 907 ¶ 908 ¶ 909 ¶ 910 ¶ 911 ¶ 912 ¶ 913 ¶ 914 ¶ 915 ¶ 916 ¶ 917 ¶ 918 ¶ 919 ¶ 920 ¶ 921 ¶ 922 ¶ 923 ¶ 924 ¶ 925 ¶ 926 ¶ 927 ¶ 928 ¶ 929 ¶ 930 ¶ 931 ¶ 932 ¶ 933 ¶ 934 ¶ 935 ¶ 936 ¶ 937 ¶ 938 ¶ 939 ¶ 940 ¶ 941 ¶ 942 ¶ 943 ¶ 944 ¶ 945 ¶ 946 ¶ 947 ¶ 948 ¶ 949 ¶ 950 ¶ 951 ¶ 952 ¶ 953 ¶ 954 ¶ 955 ¶ 956 ¶ 957 ¶ 958 ¶ 959 ¶ 960 ¶ 961 ¶ 962 ¶ 963 ¶ 964 ¶ 965 ¶ 966 ¶ 967 ¶ 968 ¶ 969 ¶ 970 ¶ 971 ¶ 972 ¶ 973 ¶ 974 ¶ 975 ¶ 976 ¶ 977 ¶ 978 ¶ 979 ¶ 980 ¶ 981 ¶ 982 ¶ 983 ¶ 984 ¶ 985 ¶ 986 ¶ 987 ¶ 988 ¶ 989 ¶ 990 ¶ 991 ¶ 992 ¶ 993 ¶ 994 ¶ 995 ¶ 996 ¶ 997 ¶ 998 ¶ 999 ¶ 1000

Summarium

- 1 Species quot ſint impoſſibilitatis eorumdē.
- 2 Impedimenta perpetua eorumdē quę matrimonium dirimunt quę ſint. & num. §. 6. & 7.
- 3 Senex an poſſit contrahere matrimonium.
- 4 Matrimonium quod ſemel tenuit. nulla impoſſitate uel maleſicio. uel impedimento ſuperueniente reſcinditur.
- 5 Caſtrati matrimonium an ſit nullum.
- 6 Triū bona matrimonij quę alibi appellantur ſubſtantia.

- 8 Impotentia coeundi qualiter probetur.
 9 Vir si proclamatur ad iudicium dicendo se frigidum & maleficiatum res mulier dicit eum esse potentem an iuramento uiri credatur.
 10 Muliere ad iudicium reclamante & dicente uirum frigidum & maleficiatum, & uirum hoc consentiente, an sit dissolvendum matrimonium.
 11 Matrimonium propter arietationem separatū, an sit reintegrandum, si alter seras res erat.

¶ DE FRIGIDIS ET MALEFICIATIS. Rubrica.

- T**Ractauimus supra de quibusdam impedimentis matrimonij, sed quia impossibilitas coeundi impedit matrimonium, ideo subiicitur hic rubr. de frigidis & maleficiatis & in potentia coeundi. ¶ Videamus igitur quod sunt species impossibilitatis, quae impediunt matrimonium & quae non. Item quae sunt impedimenta ex parte uiri & quae ex parte mulieris, & qualiter probetur impossibilitas coeundi. ¶ Species impossibilitatis duae sunt. Impossibilitas enim coeundi alia naturalis alia accidentalis. Sed & haec subdistinguitur. Nam impotentia siue sit naturalis siue accidentalis, aut est perpetua, aut temporalis. Naturalis impotentia coeundi triplex est. in uiro frigiditas, arctario in muliere uel aliud instrumenti impedimentum a natura contractum, ut infra eodem titu. ex literis defectus aetatis in utroque, ut est in pueris. Accidentaliter impotentia provenit propter duo, propter maleficium. Item propter sectionem seu castrationem, quae impedimentum in uiris non in foeminis locum habent.
 2 ¶ Perpetua impedimenta sunt frigiditas. Item arctario cui ope medicorum subueniri non potest, ut infra eo. ti. ex literis. & c. fraternitatis. Sectionem seu castrationem, maleficium quod deleri non potest. Temporalis impedimentum praestant pueritia, ut infra eodem c. quod sedem. & supra de despon. impu. quasi per. to. & 30. q. 2. c. 1.

Item arctario cui subueniri potest ope medicorum. Item maleficium temporale. ¶ Impediunt & dirimunt matrimonium ut impedimenta perpetua. Frigidus enim naturalis contrahere non potest & si contraxerit non tenet matrimonium, ut infra eod. c. 1. c. laudabilem. & c. litera. & 33. q. 1. c. 1. & 2. ¶ Et in hoc casu non dicitur matrimonium contractum dissolui, sed a principio fuisse, ut in authen. de nup. §. si uero col. 4. Cum enim duae sunt causae matrimonij propter quas extitit institutum, ut not. supra de sponsa. §. fuit. & nulla illarum subsit in frigido, merito matrimonium est nullum. ¶ Et per hoc uidetur quod senex non possit contrahere matrimonium. Sed contra. C. de nup. l. sancimus. 27. q. 3. nuptiarum bonum. in prin. Nec ob. infra eo. c. quod sedē. ibi. n. loquitur de his impotentibus qui perpetuo impedimento laborant. Senex autem si naturali calore destituitur, ope tamen medicorum & uirtute medicinarum poterit eius debilitas subleuari & ad coitum roborari. ¶ De maleficio autem sic tenetur quod si matrimonium praeueniat & si perpetuum impedit contrahendum & dirimit iam contractum, ut 33. q. 3. in prin. & c. si per fortitarias. Qui dam tamen dicunt illud. c. non tenere, quia si non sit aliquod maleficium perpetuum quod saltem per eum qui fecit deleri non possit, & ita cum per opus humanum subueniri possit non dirimit matrimonium, eo quod non sit perpetuum ut infra eod. titulo fraternitatis. quicquid enim ligatur solubile est. in auten. de nup. §. nuptias. Sed contrarium est uerum. potest enim aliquod maleficium esse perpetuum, ut deleri non possit. puta aliquid datum est edendum uel bibendum. uel mortuus est maleficus, uel perditum est maleficium, uel maleficus nescit delere in his igitur potest locum habere. c. si per fortitarias. unde habent simul uir & mulier per triennium & operam dabant ad carnalem copulam quae si interuenire non possit separari debent, ut infra eodem titu. laudabilem. & in auten. de nup. §. per occasionem. Sed si uir post duorum, cognos-

cognoscat carnaliter aliam non reconcilian-
tur, priora concubina. ut in prædicto.
c. si fortitias. in fi. nā potest quis esse ma-
leficiatus quo ad unam. non tamen quo ad
alias. secus in frigidis naturalibus. Et hæc om-
nia habent locum cum maleficia præce-
dunt matrimonium. Ceterum si mulier sequa-
tur non rescindunt matrimonium siue ante
maleficium fuerit consummatum siue po-
terit consummari. nulla enim infirmitas
vel maleficium vel impedimento super-
ueniente rescindunt matrimonium quod
semel contraxerunt. ut 3. q. 7. illi qui. & q. 5. hor-
rendus. & c. si quis uxorem. nisi religione
præueniente copulam carnalem ut supra
de consuet. coniuga. ex publico. & De
castitatis autem dicunt quidam quod castra-
ri hoc est castrum dari id est. frigidum contra-
here non possunt & si contraxerint non re-
scindunt matrimonium ut superius dictum est.
Si uero fuerint spadones id est. spata secti
possunt contrahere. in quibusdam enim ma-
trimonium est humanitas solatio. ut 27.
q. 1. nuptiarum. & ar. ad idem. 3. 3. q. 5.
quod dens. Sed uerius est quod secti ma-
trimonium contrahere non possunt. nec
ualer contractum quia ex quo cognosce-
re uxores non possunt pueris assimilantur.
ut infra eo. quod sedem. & Præterea tria
sunt bona matrimonij proles. fides & sa-
cramentum quæ in matrimonio castrari lo-
cum non habent. ut 27. q. 1. omne. Item
duæ sunt causæ principales matrimonij.
ut not. supra de sponsis. §. causæ quarum neu-
tra in castratis inuenitur. Et quod castra-
ri matrimonium nullum sic probatur. ff. de
iure do. l. si se sua. §. si spadoni. Secus ubi al-
iquis habet unum testiculum. huiusmo-
di matrimonium tenet. & sic uidetur posse
intelligi lex. ff. de libe. & posthu. l. sed est
quæritum. §. spadonem. & ff. de edi. edic. l.
adiles. §. ossilius. nam & hic militat. ff. de
re. mili. l. qui cum uno. & propterea dicit
lex. spadonum multa sunt genera. ut ff. de
uer. signi. l. spadonum. & De arratione
uero tenet & obseruetur quod legitur in-
fra e. ea. fraternitatis. Quidam tamen di-
cunt quod arratio matrimonium non dis-
solvit ut infra eo. titu. consultationi. Sed

quod ibi dicit. Romana ecclesia tamen cō-
suevit in similibus iudicare ut quas tan-
quam uxores habere nō possunt habeant
ut sorores. subiugū consuevit iudicare cō-
sulendo & mouendo. non dissiniendo uel
sententiando. Quid si uir generare non
possit uel muliere concipere nunquid ma-
trimonium contrahere possunt. Respon-
deo sic. nam quamuis in matrimonio ta-
lium utraque causa matrimonij locum nō
habeat de quibus not. supra de spon. e. cau-
se sufficit tamē alterā non deesse. & Nūc
uidendum est de modo probationis. qua-
liter probetur impotentia coeundi. Et est
sciendum quod si mulier dixerit uirū suū
frigidū naturæ esse ut coire non possit. &
se matrem fieri uelle adiecerit. stabit cum
illo usque ad triennium. ut in autem. de
nup. §. si per occasionem infra eo. titu. lau-
dabilem. & si per tantum temporis data
ad hoc opera coire non possit fiet diuor-
cium. si tamen uterq; iurauerit eum septi-
ma manu propinquorum. ut 34. q. 1. re-
quisiuit & hoc appellatur uerum & iustum
iudiciū. ut infra eo. tit. i. c. laudabilem. Sed
si post diuortium contingerit eum alia cō-
trahere reintegranda essent priora concu-
bina. ut in c. requisitum. conuicio de periur-
rio uito per contrarium factum. ut infra
eo. c. 1. Et idem tempus seruabitur in male-
ficiato ad probandū impotentiam coeundi
nisi per minus temporis constare possit. ut
infra e. tit. laudabilem eo saluo quod si pro-
pter maleficium separatur matrimonium. si
separatus cum alia contraheret non separa-
retur primum matrimonium. ut in e. si per
fortitias in fine. Sed si mulier dicat uirū
coire non posse. uir autem dicat contrariū
uiri standum est ueritati. ut 33. quæst. 1. si
quis accepit. nisi mulier uelit se proba-
re uirginem per aspectum corporis. ut su-
pra de proba. proposuisti. Sed quid si du-
bitetur an. præcedat maleficium vel sub-
sequatur matrimonium præsumetur subse-
cutū esse ut ar. C. de edi. l. tit. 1. de arrat-
ione. & scissione probabitur per aspe-
ctum. & Sed pone quod uir proclamet ad
iudiciū. dicit se frigidum uel malefi-
ciatum. mulier ē conuerso dicit eum po-
tentem

dētem & se ab eo cognitā. nunquid in hoc casu standum est iuramento uiri eo quod caput est mulieris. *Respondeo non.* quia actor est & actor non probat. & c. ut. 6. q. 5. actor supra de causa possessio. cū ecclesia supra de iureiur. ca. ulti. & ei qui dicitur incumbit probatio. ff. de probat. ei qui. Item timendum est ne multi sic dicerent si est proprium iuramentum se crederent ab uxoribus separandos. Item maior matrimonij repugnat. ¶ Item muliere ad iudicium proclamante & dicente virum frigidum & maleficiatum & sic impotētem & uiro hoc conuictē tunc tur de colludio. ut supra de eo qui cognō. constan. ux. lue super eo. & ideo is tantum non creditur. sed adijcitur septima manus propinquorum. ut supra dictum est. nihilominus ergo creditor soli uiro in quæstione præmissa cōtradiciente uxorem ¶ Item quid si propter artationem separatim sit matrimonium & tandem mulier nobat alteri qui referat feras eius nūquid reintegrabitur matrimonium primum. Et quod breuiter respondeo. si mulier non erat cognoscibilis primo sicut secundo. puta quia diuersæ naturæ & cōditionis homines erāt tunc non integratur. sed si cognoscibilis erat primo. cuius simili commissetur. appareat sententiam diuortij per uxorem latam & ideo reintegrabitur matrimonium primum. ut infra eo. c. fraternitatis.

Summarium

- 1 Interdictum quid sit, & à quo fieri possit. & an matrimonium impediatur.
- 2 Matrimonium quando interdicit ecclesia & quare. & nu. 3.
- 4 Matrimonium clandestinum interdicitur. sed contractum tenet.
- 5 Viri uel uxores nunquid peccent exigendo debitum. uel reddendo in diebus solemnibus uel in locis sacris.

DE MATRIMONIO CONTRACTO contra interdictum ecclesie. Rubrica.

POST impedimenta matrimonij quæ & contrahendum impediunt. & dirimunt iam contractum agitur hic de quodam impedimento. quod & si impediatur contrahendum. non tamen dirimit iam contractum. & ideo subiicitur hic rubrica de matrimonio contracto contra interdictum ecclesie. ¶ Videndum est igitur quid sit interdictum ecclesie. quæ illud facere possit. quibus modis fiat & quis sit interdicti effectus. ¶ Interdictum ecclesie in hoc casu est prohibitio contrahendi matrimonialis. ¶ Tale autem interdictum potest episcopus facere ad quæ spectat cognitio causarum matrimonialium ut infra de excess. præla. accedentes. quia cum matrimonium sit magnum sacramentum in ecclesia dei ut supra de biga. c. debitum. quæstiones quæ super matrimonijs mouentur sunt ad episcopos deferendæ. ut 25. di. perlectis. si tamen de consuetudine approbata archidiaconi cognoscant de talibus matrimonialibus ut supra de resti. spo. literas. uel archipræsbyteri ut supra de consangu. & affi. ex literis possunt & ipsi prohibere aliquibus ne simul matrimonialiter copulentur. ¶ Aliquando interdicit ecclesia generaliter matrimonium contrahi ex causa tale interdictum impedit contrahendum & dirimit iam contractum. ut 35. q. 3. contradicimus. Aliquando interuēit ecclesie prohibitio simpliciter & sine constitutione. & illud interdictum non sufficit ad irritationem matrimonij & si contra interdictum facientibus penitentia imponatur ut infra eo. c. 1. & 2. nisi subsit causa perpetua. & tunc matrimonium irritabitur nō propter interdictum. sed propter causam quæ si non subsit & si contra interdictum contrahi non debeat. non tamen est conueniens ut ob id solum sacramentum coniugij dissoluatur. ut infra eo. tit. ex literis in fin. ¶ In summa notandum est quod rem-

tempore feriatum non interdicatur contrahere matrimonij quod solo consensu contrahitur. ut 37. q. 2. sufficit. quocumque enim tempore potest matrimonium contrahi. ut supra de feriis capellanus. Sed interdicatur solennitas nuptialis ut ibidē. & 33. q. 4. non oportet. cum sequentibus ca. 4. Interdicitur & tractatio solennis ut infra eodem titulo. & q. 2. nec uxore ducere. Addit frater Ray. in summa sua de copula carnali. forte inheres canonibus dicentibus quoddam tempore orationis non debet quis cognoscere uxorem suam. ut

33. q. 4. per totum. ¶ Sed tu dicas quod illud quandoque est præceptum. quandoque consilium. Præceptum est quoddam illis diebus non cognoscatur uxorem suam causa exercendæ libidinis. nam cum privatis diebus uenialiter peccaret nix secundum nos taliter cognoscendo diebus solennibus peccaret mortaliter. Consilium uero est ubi uult cognoscere causa prolis uel causa mirandæ fornicationis. Et hæc omnia intelligas in exigente. nam exactus quocumque tempore reddere debet. ut 27. q. 2. si tu abstines 33. q. 1. c. 2. ¶ Interdicitur & matrimonium clandestinum. sed contractum teneri. saluis penis quæ imponuntur contrahentibus & proli. ut supra de clandestina despons. cum inhibito.

¶ Sed nunc quid peccat uiri uel uxores exigendo debitum uel reddendo in diebus sollemnibus uel in locis sacris. Ad quod respondeo quoddam exactus semper reddere debet. nisi cauet & sine periculo adulterij possit differre exigere autē non debet. Vnde dicit apostolus: Nolite fraudari inuicem. nisi forte ex consensu ad tempus ut uacetis orationi. Et iterum. Reuertimini in idipsum ne temptet uos. sathanas propter incontinentiam uestrā. Hoc autem dico secundum indulgentiā. non secundum imperium. Et Aug. christiano cum uxore sua aliquando licet conuenire. aliquando non licet propter diei processioneis & ieiuniorum. aliquando conuenire non licet. quia etiam à licitis abstinentum est ut facilius impetrari possit quod postulat. Item quotienscum-

que aut dies natalis domini aut reliquæ festiuitates aduenierint. non solum concubinarum consorcio sed à proprijs uxoribus abstinere. ut probantur hæc 34. q. 4. apostolus christiano. & c. quotienscumque.

Summarium

1. Filiorum genera quot sunt. & numeri. 2. 3. & 4.
2. Filij legitimi qui sunt.
3. Filij legitimati qui dicuntur.
4. Filij naturales qui censentur.
5. Filij naturales quibus modis legitimantur.
6. Legitimatus à Papa. an admittatur ad omnia. ad quæ admittuntur alij legitimati.
7. Legitimare non est contentiose iurisdictionis sed uoluntaria. sunt masculiniter. ad priuilegium & emancipare.
8. Legitimatus simpliciter à Papa & informatus. an uideatur legitimatus ad dignitates.
9. Legitimatus à Papa ad dignitates. an de episcopali scapali scapatur.
10. Filiationis probatio.
11. Filij ut legitimati nascantur. sufficit bona fides. utriusque coniungunt uel saltem alteris.

¶ QVI FILII SINT LEGITIMI. Robr.

TRactauimus supra de matrimonio & eius impedimento. sed quia proles est unum de bonis matrimonij ut 27. q. 1. omne. & una de causis propter quas matrimonium est institutum ut no. supra de spons. §. causa. Vnde subsequenter & de filijs tractatur. & ideo ponitur hic rub. qui filij sunt legitimi. ¶ Videamus itaque quot sunt genera filiorum. qui filij sint legitimi. & qui non. & qualiter illegitimi legitimantur secundum ius canonicum & civile. ¶ Filiorum quinque sunt genera. alij legitimi. alij legitimati. alij adoptiui. alij arrogati. alij naturales. ¶ Legitimi filij sunt qui ex legitimis matrimonijs procreeantur ut in l. i. de patria pot. in p. n. c. ff. de his qui in uel alie. iur. sunt. l. item in potestate. & l. i. filium.

Hij etiam dicuntur liberi. ut. 32. quæst. 4. liberi. Et hoc puto uerum siue matrimonium sit uerum siue putatiuum dummodo contrahentes sollemniter contrahant. & impedimentum ignorent. ut infra eodem c. cum inter Iohannem. § Legitimati sunt illi qui illegitimi nascuntur sed aliquo su perueniente beneficio pro legitimis reputantur. ut infra eod. titul. tanca. & ut in sequentibus dicani de adoptiuijs & arrogatis dixi. supra de eogna. legal. § Naturales sunt qui ex concubinis nascuntur. ut. 32. quæst. 4. liberi. Vel subdistingue. melius. Filiorum alij sunt legitimi non naturales ut adoptiui & arrogati. alij sunt legitimi & naturales. ut ex legitimis matrimonijs procreati siue ueris siue putatiuijs. ut superius dictum est. alij sunt naturales & non legitimi. ut nati ex concubinis indubitato affectu retentis. hij ab intestato succedunt parentibus una cum matribus in duabus uncijis. ut. C. de naturali in authent. licet patri. Alij spurij ut nati ex damnato coitu. hij in nullo succedunt imò nec patris a parentibus dicuntur. ut in authent. quibus mod. na. eff. sui. §. ante penult. infra eodem titulo per uenerabilem in fin. 32. quæst. 4. dicat. Sunt & alia genera filiorum. nam sunt alij spirituales ut 30. q. 1. omnes. & 3. c. 1. & 2. Dicuntur etiam filij secundum legem ueteris testamenti qui ex ancillis & parronis de uoluntate uxoris nascuntur. ut 56. dist. 1. Israhel & 32. quæst. 4. recurat. Et quod dixi. supra quod filij nati ex legitimis matrimonijs dicuntur liberi fallit. quia natus ex ancilla & seruo. uel ex ancilla & libero quamuis matrimonialiter coniunctis. non tamen est liber. ut 32. quæst. 4. liberi. & nihilominus uerum est matrimonium inter seruos. ut supra de coniugio seruo cap. 1. Item contingit quod nati ex iustis nuptijs liberi non sunt ut cum aliqui casualiter in seruitutem rediguntur. ut not. supra de natis ex libero uentre. §. casualiter. ¶ Octo modis legitimantur filij naturales. Primo si quis concubinam suam duxerit in uxorem. legitimatur filius natura-

lis non spurius. ut infra eodem titul. tanta. & e. gaudemus. Secundo si pater tradat filium naturalem seruitutis curiz ciuitatis de qua ipse oriundus exiit. uel curiz ciuitatis metropolitane ut. insitit. de sup. §. ultimo. Tertio si pater naturalis siue suam copulauit in matrimonio officiali curiz ciuitatis. de qua ipse oriundus est uel ciuitatis metropolitane. ut. C. de naturali. li. 1. 4. Quarto si ipse naturalis se ipsum offerat. cum non superest legitima proles. nam alias non liceret ei se offerre & sic liceret patri se ipsum offerre. ut in auten. qui. mo. na. eff. sui. §. & iste modus. col. 7. Quinto si patre deficiente legitima prole & matrimonio quo impedimento cum concubina offerat pater principis & princeps eas admittit. ut in aut. qui. mo. na. eff. sui. §. illud. col. 7. Sexto si pater in suo testamento dixerit naturales legitimos ut in aut. quib. mo. na. eff. sui. §. si uero nec coll. 7. Septimo si pater in instrumento publico uel propria manu confecto habente subscriptionem trium ueracium testium dixerit naturales legitimos. Octauo si uni ex filiis perhibuerit hic testimonium. nam hoc sufficit alijs ad legitimacionem ut in authent. ut liceat matri & auxi. §. ad hoc col. 8. Est & nouus casus legitimandi cum papa legitimat aliquem. ¶ Sed & cum per superiores modos legitimati admittantur ad actus legitimos & successionem nunquid legitimatus à papa. admittitur ad prædicta. Ad hoc dixerunt quidam quod papa non habet potestatem legitimandi quo ad actus seculares & successionem sed eo ipso quod quis legitimatur ab eo in spiritualibus legitimari uideatur in temporalibus. ne sit absurdum quod legitimatus ad spiritualia illegitimatus ad temporalia censetur arg. ad hoc. ff. de interd. & relega. l. relegatorum. §. ult. ff. de senato. l. qui indignus. ff. de ser. expor. l. cui pactio. Is igitur quem papa legitimat. intelligitur legitimatus ad temporalia per consequentiam quandam. ut infra eodem titulo per uenerabilem. quidam enim per consequentiam obtine-

mus. ut. ff. de pœ. l. moris in princip. C. si aduersus transa. l. 2. C. de dila. l. si quando. C. de tempo. in integ. restitur. l. pendē. Nec mireris. nam quamuis papa non exerceat iurisdictionem contentiosam in temporalibus præterquam in casibus. ut supra de app. cap. si duobus. supra de iudi. nouit. infra eodem c. eausamque. † Legitimare tamen non est contentioz iurisdictionis sed uoluntarie sicut manumittere. adoptare & emancipare. ut. ff. de offi. procons. l. 2. & 3. † Sed queritur an uideatur legitimatus ad dignitates in quem papa simpliciter legitimat & in forma communis respondeo non. † Item quid si ad dignitatem legitime nunquid de episcopalit intelligitur. Videtur quod non hæc enim indulgentia ad episcopatus uel archiepiscopatus non solet extendi. sed ad personatus alios & dignitates minores ut arg. supra de concessi. præbend. uel ec. dilectus filius. nam & citra episcopatum sunt aliquæ dignitates. ut supra de si. præbytero. nimis. ad quas intelligo per indulgentiam huiusmodi dispensatum. quia hæc indulgentia odiosa est cum deroget iuri communi. & ideo restringenda. ut ff. de libe. & posthu. l. eum quidam. & supra de consanguinitate & affinita. quod dilecto & supra de translat. præla. licet.

10 † In summa notandum est quod ad probandam filiationem prodest parentum professio ut. ff. de probat. l. etiam matris. ff. de libe. agno. l. j. §. iulianus infra eod. c. per tuas ff. de proba. l. ultri. Item affectio. ut supra de præsump. asserte. C. de rei ux. ac. l. 1. §. si uero 33. quæstione 3. ea uindicta. C. de inoffic. testa. l. si mater. ff. de ritu nup. l. non solum. Hæc præsumptionem inducunt pro filio. nec tamen ad successionem sufficiunt. ut C. de testamen. l. neque professio. & l. si pater & C. de proba. l. non nudus. Sicut & de conuerso si pater filium negat patris negatio præsumptionem inducit contra filium. non probationem. Vnde negationi non statuitur ut. ff. ad carbom. l. 1. §. si quis. ff. de lib. ag. l. 3. ff. de inoff. testamen. l. si. instituta. §. 1. † Item nota

11 quod quantum ad hoc ut filij legitimi nascantur sufficit bona fides utriusque coniugum. uel saltem alterius. ut scilicet credat matrimonium fore legitimum. ut infra eod. ti. ex tenore. Quidam tamen dixerunt quod si alter parentum sciat impedimentum matrimonij & alter ignoret filius natus ex his legitimus erit quo ad ignorantem illegitimus quo ad successionem scientis impedimentum arg. ad hoc 32. q. 2. solet queri & c. aliquando. C. sol. ma. l. si ignorans. C. de incestis nup. l. qui contra. ff. de tributo. l. 3. Sed hoc non placet. nam hoc monstruosum esset aliquem pro parte fore legitimum. pro parte illegitimum. ut infra eodem titulo uenerabili. Sicut alibi lex dicit absurdum esse si aliquis dicatur partum liber & partim seruus. ut. ff. de liber. causa. l. si duobus. Sed uerius est ut dicatur quod si ambo parentes ignorant uitium uel alter locum habet quod primo dixi. sed si ambo scient impedimentum matrimonij uel ignorarent & clam contraherent non facta denunciatione in ecclesia. tunc assertores ignorantie uidentur & eorum ignorantia filios non excusat ut supra de clandestin. despon. cum inhibito. Quod intelligas esse uerum cum matrimonio interest impedimentum cognationis uel alicuius proximitatis. ea quod illa cum inhibito dicit. si quis uero huiusmodi clandestina uel interdicta coniugia inire præsumperit in gradu prohibito etiam ignoranter proles de tali coniunctione suscepta prorsus illegitima censeatur. † Ceterum si alter contrahentium sciat impedimentum alterius quo ad matrimonium contrahendum. & nihilominus cum eo solenniter contrahat. solennitas uirum uolet. unde matrimonium erit legitimum & proles legitima & libera. dummodo mater non sit ancilla. ut supra de coniugio seruo proposuit ut supra de natis ex libero uen. c. uno ut supra de seruis non ordi. dilectus. Sed si alter conditione alterius ignoraret & clā contraheret. adhuc puro prolem nasci legitimam ar. ff. de iur. l. si cum dote. §. ul. nō obstat prædicta constitutio

ne. cum Inhibito. quæ loquitur ut in impedimento cognationis ut dictum est.

Summarium

- 1 Querela in officio testamenti dicitur mixta inter civilem & criminalem.
- 2 Matrimonium accusare qui possunt.
- 3 Extranei an admittantur ad accusandum matrimonium.
- 4 Repulsus ab accusando matrimonium an admittatur ad denunciandum.
- 5 Parentes admittantur ad testificandum in questione matrimoniali.
- 6 Mariti his de accusando adulterium in quibus consistat.
- 7 Absens per scripturam matrimonium accusare non potest.
- 8 Accusare matrimonium ex quibus causis quis repellatur.
- 9 Accusatio non habet locum in contrahendo matrimonium.

¶ QVI MATRIMONIUM ACCUSARE POSSUNT. Rubr.

Hactenus tractauimus de matrimonijs & eorum impedimentis. nunc de diuorij tractaturi. quia diuorcium accusato solet præcedere de accusatione matrimonij præmittamus. & ideo subiicitur hic sub. qui matrimonium accusare possunt in ipsum testificari. ¶ Videndum est igitur qui matrimonium accusare possunt. & qui in ipsum testificari valeant. & qualiter accusatio sit facienda. ¶ Vnum tamen præmitto quod secundum iura canonica & in foro ecclesiastico improprie dicitur accusatio. quoniam huiusmodi peritio uel actio etsi de crimine sit, non tamen est criminalis, sed quia si mixta inter civile & criminale ut supra de procu. tuz. ¶ Sic & querela inofficiosi testamenti dicitur mixta inter civile & criminale, unde plerumque uocatur querela. ut ff. de inof. te. l. i. eo quod querela proponit peritorem hereditatis exercet. ut ff. de inof. te. l. i. quæ de inofficioso. Aliquando dicitur accusatio ut. C. de i. l. eum qui. Sit & contra consecrandum excipitur. &

si de crimine excipitur non est tamen questio criminalis. unde in his casibus interuenit procurator. etsi per principale securius procedatur. ut supra de procura. tuz infra de accu. super his. & de hac materia plenius tractaui supra de procu. §. d. tur. ¶ Possunt accusare matrimonium soli uiri & non alij. ut cum agitur de aliquo perpetuo impedimento quod peccato subiectum non est, puta de frigiditate naturali, maleficio uel arstatione. non enim interest aliorum hoc agere, nisi eorum qui cum aliquo ex impedimentis superioribus sunt coniuncti. & in tali coniunctio, ne constituti non peccant, unde consuluitur ut si quis non possit habere coniugem ut uxorem, saltem habeat ut sororem. ut. 3. q. 2. requisisti. supra de frigidis & male. consultationi. Et idem puto ubi error conditionis alterius effectum matrimonij impediuit. Nam & tunc nullus impetere potest matrimonium tale. nisi is qui deceptus existit uel alius ipsius nomine, qui si sciens conditione alterius semel coniunctus tollitur actio. ut supra de coniugio seniorum proposuit. Item ubi agitur ad separationem mutue seruitutis, propter adulterium ab altero commissum solus maritus uel sola uxor agere potest. nullus alterius interest nisi illius thorus maculatus est, nam uiri adulterium etiam uxorem inquinat & de conuerso ut 32. q. 1. in coniugio. Potest & dissimulare si uelit dummodo coniunctus in adulterio non perstet, quia tunc secus ut 32. q. 1. si quis & in alio. si quis uxorem. Potest & remittere adulterium iam commissum. ut supra de iureiur. quemadmodum imò & post diuorcium potest sibi adulterium reconciliare. ut 32. q. 1. quod autem supra de conuer. coniuga. gaudemus. C. ad leg. Julia. de adul. in auten. sed hodie. Sed si agatur de consanguinitate uel affinitate seu de cognatione spiritali uel publicæ honestatis iustitia. quia huiusmodi coniunctiones nephariae sunt & coitum incestuosum inducunt. licet uiro uel uxori matrimonium accusare licet & parentibus. qui si defuerint proximiores admittuntur.

tuntur. Et est ratio quare illi extraneis præferantur, quoniam parentes & proximi suam genealogiâ tum testibus & charitis. tum ex recitatione matrum scire laborent. ut infra eodem titulo videtur. Et quod parentes præferantur extraneis in hoc casu probantur leges. ff. ad l. l. de adul. l. 1. §. ult. & l. si maritus, quibus celsantibus accusare extranei admittuntur. aliis non. ut. C. ad leg. l. de adul. l. quam vis. licet enim hæc actio uel accusatio sit popularis. ut infra eodem. c. cum in tua. tamen repellitur quis ab accusando propter turpitudinem quæstus. ut infra eod. c. significante Item & si suspectus habeatur eo quod præfens fuit tempore denunciationis & cum sciret impedimentum taceat. ut infra eodem tit. cum in tua. olim præscriptio. 20. uel. 18. annorum repellat accusatores matrimonij hodie, uero coniuncti taliter nulla longinquitate defenduntur annorum. ut supra de consang. & affinita. non debet in fi. † Sed nunquid is repellitur ab accusando matrimonio admiittetur ad denunciandum. Respondeo uidetur quod sic ad denunciationem canonicam quæ attenditur circa peccatum committendum. nam ad illam quilibet ut supra de cog. spiri. tua. ad quam admittitur etiam is qui accusare non potest supra de iureiur. quemadmodum. in fi. In qua qualiscunque noticia sufficit. ut. 2. q. 5. hoc uidetur, in qua turpitudine propria non obstitit ut supra de spon. præterea. quam iuramentum præcedens non impedit. ut. 13. distinctione. nervi. Ad quam si quis se iuramento astrinxerit non faciendam iuramentum temerarium reputatur. ut in prædicta decretali. quemadmodum. Hæc in denunciatione evangelica quæ circa peccatum commissum attenditur. non contingunt. ut notabo de ea infra de accu. in quibitioni. Puto tamen quod is qui ab accusando repellitur ad denunciandum non admittatur. ne per unam viam expulsi ingrediatur per aliam. quod esse non debet. ut supra de procu. tua. ff. pro socio. l. ideoque. ff. de cõditioni. institui. l. quæ sub conditione. §. si item quæritur an in quæ-

sitione matrimoniali admittantur parentes ad testificandum. Respondeo si quæritur an matrimonium cõtractum stare possit uel non ratione consanguinitatis uel affinitatis admittantur. ut infra e. ti. uidetur. 35. q. 6. c. 1. Idem si agatur de contrahendo & ad impediendum ne contrahatur opponatur cognatio in casu quem habes infra eo. ti. cum in tua. Si uero agatur an matrimonium sit contractum an non tunc locum habet di. dec. supra de testi. super eo. Probatio autem eorum qui super consanguinitate uel affi. testificandum fieri debet cum iuramento duos articulos continente ut dicant ita se à maioribus accepisse. & crederem ita esse. ut supra de testi. quociens. Hodie tamen necessarium est quod is testificatur super gradibus parentelæ uiderit aliquos in aliquo graduum cõstitutos. ut supra de testi. licet ex quadam in fi. Cui igitur ad diuortium propter adulterium & si forsitan oporteat agentem inscribere ut designet in scriptis nomen locum & tempus & omnia quæ comprehenduntur. 2. q. 1. libellorum. ad rationem tamen non debet se aliquatenus obligare. ne forte cum in probatione defecerit intentionis suæ consequatur effectum. ut supra de procu. tue. Potest tamen maritus accusare uxorem de adulterio iure tum mariti infra. 60. dies computandos à tempore diuortij. ut. ff. de adul. is cuius. Sed iure extranei etiam post hos dies dum tamen non excellit quinquennium. ut. ff. ad. l. Julij. de adul. l. mariti. §. præterea. sed ad thori separationem etiam post illud tempus auditur. ut. 33. q. 2. admonere. † Iux autem mariti seu priuilegiu infra. 60. dies in quatuor cõsistit. Primo quia ex sola suspicionem adulterij ream facit uxorem ut. 4. §. aliquando. C. de adul. l. quamuis infra de adul. maritis. Quod intelligi in suspicionem uel præsumptionem violentam. ut. 3. q. 1. dixit supra de præsumpto. literis. Secundo. quia præfuit alijs uolentibus accusare. ut in. l. prædicta quamuis. & ff. eo. tit. l. si maritus. Tercio quia non inscribitur. Alio eo quod dicit illa decre. tuæ supra de procu. Nouo tamen iure cum maritus

agit ad poenam legalem in foro seculari cōtra uxore inscribere tenetur. ut in autē. ut liceat matri & auiz. §. causas. Quarto quia de calumnia non punitur. nisi euīdēs sit calumnia. ut. C. de adul. l. iure mariti. ff. e. ti. l. is cuius. §. ult. sed secundum canones non uidetur quōd pōna talionis locū habeat siue criminaliter agatur. ut 33. q. 5. hęc imago. siue ciuilit. ut supra de procu. tuz. Vbi autem de perpetuo impedimento agitur siue a coniugibus siue ab extraneis. simpliciter petitio formāda est uel petitio faciēda. ut denunciatur matrimonio nullum coniuncti nēpharie. separenter. † Per scripturam autem absens matrimonium accusare nō potest ut infra e. ti. a nobis 2. q. ult. per scripturam nec de nūciare ut infra de ac. inquisitioni. † Re pellitur autē ab accusatione qui p̄his fuit tempore denunciationis. & sciens impedimentum tacuit. prāterquam sit ex legitima causa ad eum non potuit denunciatio peruenire. ut infra eod. ti. cum in tua. uel si timens probatione destitui non accusauit ut 2. q. 7. plerique. uel nisi ideo taceat. quia uidit alium accusantem quē uole docere prāuaricatum fuisse. ut. ff. de prāuari. l. 2. Sunt & alie causę propter quas repellitur quis ab accusatione matrimonij quę sunt generales & omnes in omnibus accusatoribus. & prosequuntur hęc infra de accusa. † 1o summa notandum est quōd in matrimonio contrahēdo non habet locum accusatio. non enim accusari potest quod nondum existit. ut supra de despon. impu. ad dissoluendum. sed habet locum denuntiatio. Item sponsalia de futuro contrahenda leuiter impediuntur. ut si dicatur illam de cuius sponsalibus agitur a cognato futuri sponsi fuisse prācongnitam. nam stabitur in hoc simplici assertioni sic dicentis. Sed post sponsalia cōtracta per hoc non impeditur matrimonium contrahendum. nisi probetur saltem per famam loci. ut supra de consangu. & aff. super eo. Sed ad separandum matrimonium iam cōtractum necessarium esse hoc legitime probari. ut supra de eod. qui cogn. consangu. uxor. suę de illo.

Summarium

- 1 Diuortium quid sit & unde dicitur.
- 2 Diuortium ex quibus causis fiat.
- 3 Matrimonium quod semel tenuit cōsummatum. non dirimitur nisi morte.
- 4 Diuortium in quibus casibus non est permissum.
- 5 Marius an teneatur reddere debitum uxori pendente accusatione de adulterio.
- 6 Marius an post sententiā diuortij possit alteram sibi reconciliare inuitum.
- 7 Differentia fornicatione carnalis a spiritali.
- 8 Diuortium fit propter contumeliam creatoris. & no 11.
- 9 Matrimonium quando dicitur claudicare.
- 10 Probatio quando fiendo quod infidelis nō uult cohabitare fidei. uel cohabitans blasphematur uel trahit fidelem ad mortale peccatum.
- 11 Matrimonium aliud iniunctum. aliud ratum & aliud consummatum.
- 12 Vxor separata per sententiā a uiro propter fornicationem an si uir fornicatur. possit illum repetere.
- 13 Coniuges si fornicantur unus spiritaliter et alter carnaliter numquid hinc inde compensatio fiat.
- 14 Vir qui occultē adulteratur an possit uxorem manifestē adulterantem accusare. & dimittere sine peccato.
- 15 Adulter uel adultera dignē de adulterio poenitens an possit accusantem repellere.
- 16 Diuortij sententiā quis ferre possit.

¶ De diuortijs.

Rub.

DIcū est supra de accusatione matrimonij. sed quia accusatione p̄cedente & legitima causa probata solet fieri diuortium ideo post tractatum de accusatione matrimonij subiicitur hic rub. de diuor. ¶ Videamus igitur quid sit diuortium. quis possit ferre sententiā diuortij. † 1o Diuortium est uiri a muliere uel mulieris a uiro legitima separatio. Legitima ideo dico. quia quoniam Deus coniunxit homo non separet scilicet uiolenter
fine

sine lege absq; ratione. Non enim homo separat quos danna. quos reatus accusat. quos maleficium coartat ut 32. q. 2. quos deus. ¶ Dicitur aut diuortium a diuersitate mentium, quia hij qui matrimonium distrahunt in diuersas partes eunt. ut ff. diuor. l. 1. q. 1. Plures sunt causae diuortij secundum iura civilia. ut in auten. de nup. §. per occasionem. & in auten. ut li. ma. & auiz §. quia uero. sed dicimus iura illa non tenere. & idem dico in omnibus alijs legibus ex quibus habentur diuortia seu repudia fieri posse præter causas, canonicas quas inferius prosequemur. Nam matrimonia iure poli non iure fori reguntur. ut 2. q. 3. §. hunc distinguendum. ¶ Dux uero sunt causae legitimæ propter quas fit diuortium quo ad thorum & mutua seruitutem. non quo ad fœdus seu uinculum matrimoniale ¶ quia si semel teneat & matrimonium fuerit consummatum. non dirimitur nisi morte ut 32. q. 7. interueniente diuortio & ca. licite. in auten. de nup. §. deinceps. scilicet religio & fornicatio. De religione diximus satis supra de conuer. cōiū. Fornicatio autem propter quam potest fieri diuortium duplex est. corporalis & spiritalis. ¶ Ob fornicationem corporalem licite dimittitur uxor uel uir. ut 32. q. 2. dixit dominus. & q. 7. licite. Hoc tamen fallit in 7. casibus. Primus est si & is qui agit de fornicatione conuincitur. ut 32. q. 6. per totum infra eo. titu. significasti. tunc enim mutua crimina pari compensatione delentur, ut in præallegatis. uiribus ut infra de adul. intelleximus, ut ff. so. matri. l. uiro atque uxore. ff. de adul. l. si uxor. §. si iudex. Secundus si uir uxorem prostituat. ut supra de eo qui cog. constat. ux. suæ discretionem. Tertius si mulier credens maritum mortuum nubat alteri. quam mulierem rediens tenetur recipere sine fornicationis exceptione ut 34. q. 3. cum per bellicam. Quartus si quis falso simulans se maritum lectum illius intrauit & cognouit uxorem. ut 34. q. 2. in lectum. Quintus si mulier fuerit uis oppressa. ut 32. q. 9. proposito quod intelligo in ui absoluta non in conditionali. omnes

enim causationes apostolus amputauit. ut 32. quæst. 7. omnes causationes. Sextus quando maritus reconciliat sibi uxorem adulteram, uel eam publicè adulterantem retinet nihilominus in consorcio maritali. ut 32. q. 1. ca. 2. & 3. & C. ad l. Iul. de adul. l. crimen adulterij. Septimus licet rato occurrat est ille quem ponit finis decre. infra eodem gaudemus. ¶ Sed quæritur si maritus accusat uxorem de adulterio. durante accusatione uxor petit debitum, nunquid uir tenetur reddere, & si uoluntarius reddet nunquid sibi præiudicium parat & irregularis efficitur? Ad quod respondeo. si notorium est mulierem adulterium commisisse. uir nec exigere debet debitum nec reddere nec mulieri restitui. ut infra eod. significasti. nisi uir fuerit fornicatus ut ibidem. & ut superius dictum est §. primus. Si autem uoluntarius exigat uel reddat debitum & sibi præiudicium parat. ut ar. supra de conuersu. propoluit. & irregularitatem incurrit. ut 34. di. si cuius uxorem. & 32. q. 1. cap. 1. & cap. si quis uxorem. Si uero adul. mulieris non sit non notorium uir non exigit sed reddet exactus. quia antecedentiā non debet uir priuare uxorem suam iure suo ut infra eodem titu. porro & supra ut li. pen. laudabilem. & 8. quæstio. 4. non ne. ¶ Item quæritur an maritus post sententiam diuortij possit adulteram sibi reconciliare inuitam? Videtur quoddam sic. arg. C. de legi. & constit. l. quod fauore. Item innocens non priuatur iure quod habet in persona nocens. sed è conuerso. ut C. ad l. Iul. de adul. in auten. sed hodie. nec sententia prodierit mulieri contra quam lata est. ut ff. de excep. rei iudi. l. euidenter. nec pœna præstabit immunitatem. ut ff. de interd. & relega. l. relegatorum §. ult. Contingit & alias quoddam unus coniugum habet seruitutem in altero. altero ammittente. ut supra de conuer. coniug. quidam intrauit. 17. quæst. 2. qui dormierit. Item nisi uir posset reconciliare inuitam uxorem daretur mulieribus occasio fornicandi. Nam aliqui hodie habentur

bentes maritos fornicarentur ut sic separet à uiris nunquam cohabitarent eisdē. sed tollenda est materia fornicandi ut infra eod. tit. quanto in fi. Pro muliere autem facit sententia cui standum est nisi per superiorem fuerit reuocata. ut 6. q. 4. quod semel. contingit autem casualiter quod sententia quodammodo prodest ei cōtra quē lata est. ut si plures sint rei debendi in solidum fertur sententia contra omnes. iam ex te iudicata non potest in solidum agi aduersus singulos unde si unus partem soluit liberatur. ut ff. de te iudi. l. Paulus 2. Puto in. q. p̄missa uirum posse reconciliare uxorem etiam inuitam. ¶ Est & fornicatio spiritualis. quia non solum mechario est illius qui carnem suam coinquinat. sed etiam qui simulachrū facit. ut 28. q. 1. non solum. Differt autem fornicatio spiritualis à carnali in quattuor. Nam carnalis semel commissā sufficit ad diuortiū inducendum. spiritualis non. nisi is qui fornicatur in fornicatione persistat & non p̄niteat ut in p̄dicto. c. nō solum. Item propter fornicationem spiritualement aliquādo soluitur matrimonium ipso iure ut cum contractum est matrimonium inter duos in fideles. unus conuertitur. alter persistit in fornicatione spirituali. nec uult cohabitare. uel uult. sed cum cōtumelia creatoris uel saluatoris. uel ut coniugem trahat ad mortale peccatum ut infra e. c. quāto. 28. q. 1. si in fidelis. Item consultitur innocenti cohabitare fornicanti spiritualiter ut 28. q. 1. iam nunc & ca. sic enim. sed in fornicatione carnali prohibetur. ut 32. q. 1. c. 1. 2. & 3. Item his qui spiritualiter fornicatur ad fidem redeat. alter compellitur conuersum recipere & sibi reconciliare in casu quem habes infra eo. tit. gaudemus. in fi. quod in fornicatione carnali non contingit. potest. enim innocens si uult sibi reconciliare fornicantem carnaliter. sed non cogitur. ut 32. q. 1. de benedicto. Et quod proximē dixi fidelem cogi reconciliare conuersum. intellige uerū esse. si fidelis ab infideli non recessit iudicio ecclesie alioquin secus ut infra eo. tit. de illa. secundum quam intelligi potest si

nis illius decre. gaudemus. Vel dicas indistincte compelli. ut dicit illa gaudemus. ad quam trahitur hodie decret. illa. Et intelligo quod matrimonium reconciliandū erit nouum matrimonium ut probatur infra eo. gaudemus. §. quod si conuersum. ¶ Nec mireris quod quis ad nouum matrimonium compellatur. hæc enim contingit fauore religionis contingit hoc idem & alias supra de eo qui du. in ma. quā pol. pet adul. propositum infra de adul. cap. 1. 36. q. 2. tria. Et in casu p̄missio is qui reconciliat sibi conuersum non contrahet bigamiam. quia & si secundo contrahat. non tamen contrahit cum duabus nec diuidet carnem suam in plures. ¶ Fit igitur diuortium propter contumeliam creatoris. quia contumelia creatoris soluit ius matrimonij in eo quod relinquitur. ut in fra eo. tit. quanto. & 28. q. 2. infidelis. Sed & nihilominus in eo qui relinquit matrimonium enim quo ad substantiam claudicare non potest. nam si est matrimonium oportet ut sit inter duos. uē ex diffinitione matrimonij probatur ut notauī supra de spon. §. sequitur. Quamuis uideatur quibusdam respectibus claudicare. quia quando unus tenetur ad seruitutem alter non supra de conuersi. coniu. quidam intrauit supra de eo qui cog. cōsangu. ux. suæ trāsmis. ¶ Item & alio respectu dicitur matrimonium claudicare quia unus tenetur ad matrimonium contrahendum alter nō ut supra de eo qui duxit in ma. quā pol. per adul. propositum supra de despon. impube. continebatur. & ca. de illis & infra de adul. ca. 1. 36. quæ. 2. tria. Sed quo ad essentiam sicut dixi claudicare non potest. Dicitur autem matrimonium solui circa eum qui relinquitur. hoc est circa fidelem quia ille solus contrahit sine peccato in tribus casibus. scilicet etiam infidelis qui in infidelitate remansit & non uult cohabitare conuerso ad fidem uel uult non tamen sine contumelia creatoris. uel ut trahat fidelem ad mortale peccatum. Alter autem qui in matrimonio peccat odio nominis christiani sine peccato non. contrahit uel ecclesia nō curauit dicere de infideli. quid enim

enim ad nos de his qui foris. sunt ut 1. q. 1. multi. & ideo dixi tantummodo de fidei deli. Sed qualiter de hoc fiet fides quòd infidelis nolit cohabitare fidei. uel cohabitans blasphemet uel trahat, fidelem ad mortale peccatum. Respondeo per testes & propterea ut de secundo in matrimonio dubitari nò possit laudo fidei ut testes adhibeat cum infidelis requisitus cohabitare recusat. uel cum cohabitans blasphematur uel trahit ad mortale peccatum. Alio qui si de secundo matrimonio contingeret dubitari. deficeret non ius sed probatio. ut ff. de testa. tu. l. duo sunt Ticij. & probatione deficere ecclesia militans quæ quidam fallit & fallitur ut infra de sententia excom. à nobis iudicaret secundum probata. ut nò. simile supra de clandestini.

11 desponsa. §. ideo autem ¶ Quod autem dixi matrimonium solui contumelia saluatoris, locum habet in matrimonio contracto inter duos infideles. quod & si uerum non tamen est ratum. uerum ideo est quia matrimonium est apud omnes gentes, in Christo enim Iesu neq; liber neque seruus est a sacramentis ecclesie remouendus ut supra de coniugio seruorum ca. 1. Ratum. idcirco non est. quia dissolubile in tribus superioribus casibus. ¶ Vnde de matrimonio aliud inchoatum, aliud ratum, aliud consummatum. Inchoatum per consensum. Ratum hoc respectu. quia in dissolubile. quia contractum inter fideles quod non soluitur nisi in casu religionis ut supra de conuer. coniugati. ex publico. Et dicitur ratum, ad differentiam illius matrimonij quod inter in fideles contractitur. ut superior dictum est. Aliud consummatum scilicet per carnis copulam. Dicitur autem consummatum id est. perfectum & completum quibusdam respectibus, quia non licet alteri intrare religionem altero inuito. & propter quibusdam significationes matrimonij consummati ut not. de hoc supra de biga. §. quatuor.

23 tuor. ¶ Sed ¶ queritur pone quòd uxor separetur per sententiam a uiro propter fornicationem spirituales uel carnalem potest uir similiter fornicari. nunquid mu-

lier potest uirum repetere cum effectu. sententia non obstante. Videtur quòd sic ar. supra de iureiu. tua nos, in 2. tua infra de adulte. intelleximus & quia mutua criminalis &c. ut nò. supra eodem. §. primus. Sed contra sententia bene lata non retractatur ut 6. q. 4. quod bene semel diffinitum est. Item mulier per sententiam seruuitutem amittit quam habebat in uiro. unde seruus amissa non renascitur. ut. ff. de solu. l. Srichum. §. arcam. Item & si exceptio criminis tollatur per replicationem criminis ut infra eo. significasti. & in prædicta decre. intelleximus. & 32. quæst. 6. per totum exceptio tamen rei iudicatur per subsecuens crimen non tollitur. In hac questione scripsit frater Ray. in summa sua se credere quòd ecclesia ex officio suo compellere debeat uirum ad uxorem redire. arg. infra eo. titu. ex literis. Puto tamen contrarium ut infra eod. ti. de illa supra de conuer. coniug. c. ultimo. Nec ob illa ex literis. nam ibi non fuit facta segregatio per sententiam sed per prudentiam ad tempus ut interim episcopus inuestigaret an ex colludio mulier conficeretur adulterium. unde postea detecto colludio segregatio reuocatur seu finitur.

14 ¶ Sed pone quòd unus coniugum fornicatur carnaliter. alter spiritualiter & ante sententiam nunquid fiet compensatio carnalis & spiritualis fornicationis. Videtur quòd sic. nam istæ fornicationes & similes sunt & idem operantur quo ad diuortium. ut 28. q. 1. idolatria & cap. iā. nunc. & multo fortius idem operari debent quo ad reconciliandum, quia promiores debemus esse ad coniungendū quā ad separandum ar. supra ut lite non contest. c. 1. in fi. Sed contra. istæ fornicationes diuersarum specierum sunt. & res diuersarum specierum in compensationem non ueniunt. quia species cum quantitate non compensatur. ut. ff. de pigno. act. l. si conuerit. Puto quòd compensatio fiat. ¶ Itē ¶ pone quòd uir adulteretur oculis. uxor autem manifeste nunquid uir potest eam accusare de adulterio ac dimittere sine peccato? Respondeo non quia

azori non defeit ius excipiendi sed probatio ut ff. de testamen. tu. l. duo sunt. Ti. eij. argu. ad hoc 32. quæst. 5. per totum. Si autem uir egisset pœnitentiam, uxor autem impenitens in adulterio perseueraret secus esset. ut 32. quæstione. l. cap. 1. 2. & 164. ¶ Sed pone quod adulter uel adultera digne de adulterio pœnituit nunquid ex hoc poterit repellere accusantem. Videtur quod sic. quia ut ait Grego. iam nō debet in eo uel ea despici quod fuit. quia incipit esse quod non fuit ut. l. distin. ferrū. imo post Christi consortium adultera nō uocetur. ut 31. q. prima non erit. Puto tamen contrarium eo quod pœnitentia nō tollit accusationem. ut 33. quæst. 1. amo uere. & multominus exceptionem. quia facilius tollitur actio quam exceptio argumentum ff. de superficie. l. 1. §. quod autem. & ff. de regu. iuris. l. & inuito. §. cui damus. Præterea quod uir dimittat uxorem adulteram lex est. ut. 2. quæstione 1. dicit dominus. & quod legis est in pœnitentia non deletur sicut nec in baptismo. ut 26. distinctione una tantum. Quod enim peccatum nō est solui inter peccata credi nō debet. ut 26. distinctione deinde. in fin.

17 ¶ Item episcopus ferre debet sententiā diuortij, cum matrimonium sit magnum sacramentum in Christo & ecclesia ut supra de biga. debitum. & ad episcopum maiores causæ sunt referendæ ut 25. dist. per lexis. ad eum spectat cognoscere de matrimonio & iudicare: ut dictum est Si tamen archidiaconi, uel archipræsbyteri hoc habeant ex consuetudine uel priuilegio poterunt & ipsi uel alij de matrimonio iudicare. ut supra de restit. spoliaro. literas supra de consanguinitate & affini. ex literis.

Summarium

- 1 Donatio propter nuptias quid sit.
- 2 Donatio propter nuptias qua fit uxori à marito non indiget insinuatione.
- 3 Donatio propter nuptias a quo, & cui fiat.
- 4 Donatio propter nuptias quæso inducitur.

- 5 Donatio ante nuptias in qua differat a donatione propter nuptias.
- 6 Erusitas donationis propter nuptias an spectet marito uel uxori.
- 7 Donatio inter uirum & uxorem constante matrimonio an sit prohibita.
- 8 Donatio inter uirum & uxorem quos modis reuocetur.
- 9 Dos quid sit.
- 10 Dotis species quot sunt.
- 11 Dos profectitia reddit ad patrem mortua in matrimonio filia, liberi non existentibus.
- 12 Liberorum est prima successio.
- 13 Dotis lucrum uel damnum ad quem pertineat.
- 14 Aestimatio facis uenditionem.
- 14 Dotem lucratur maritus, et uxor donationem propter nuptias ex pacto conuenio.
- 15 Pactum de lucrando dotem quando locum habeat.
- 16 Parapherna quid sit & unde dicatur.
- 17 Paraphernalia priuilegium habet sicut dos.
- 17 Dos an exigi possit constante matrimonio.
- 18 Uxor teneatur alere uirum egentem.
- 19 Dos cui restituenda.
- 20 Dos quando restituenda sit.
- 21 Maritus an impensus in rebus dotalibus factus repetat.
- 22 Maritus in dote reddenda non condemnatur nisi inquantum facere potest.
- 23 Inter dotem & donationem propter nuptias in quibus aequalitas seruetur.

DE DONATIONIBVS INTER UIRUM & UXOREM.

Rubrica.

Dictum est supra de matrimonio & de impedimentis eorum & diuortijs. sed quia post diuortiū sequitur dotis & donationis restitutio uel amissio. ideo post tractatum de diuortijs sequitur hic rubric. de dona. inter ui. & uxo. & de dote post diuor. relli. ¶ Videamus igitur quid sit donatio propter nuptias, quid donatio ante nuptias, quid dos post nuptias, quid dos quot sint species dotis, in quibus casibus uir dotem &

UXOR

uxor lucreti donationem propter nuptias, & quando dos constantem matrimonio repetatur, cui & quando sit restituenda.

¶ Est autem sciendum quod olim dicebatur donatio ante nuptias, eo quod ante nuptias fiebat. hodie uero dicitur propter nuptias quia fit hodie ante nuptias & post, & ideo merito propter nuptias nuncupatur ut nomen consonet rei. ut in iustit. de donat. §. est & aliqd. Vocatur & antiserna id est donatio contra donationem ab anti. quod est contra, & foris quod est donatio. Mulier enim facit primo donationem propter nuptias id est, dotem constituit. Vir autem facit aliam donationem uxori. ut C. de dona. ante nupt. l. cum muliere. Vocatur & sponsalicia largitas. ut in auten. ut spon. largi. in rubri. & C. de dona. ante nupt. in auten. eo decursum. Vocatur & dotalicium ut infra eo. titu. plenius.

¶ Hæc donatio quæ fit uxori à marito non indiget insinuatione quamuis excedat quingentos aureos. ut C. de dona. ante nupt. in auten. eo decursum quod proderit mulieri non uiro. quia si pactum factum sit de dote & donatione lucrandis mulier in donatione lucrabitur ultra quin quingentos aureos. uir autem non lucrabitur in dote ultra quingentos. ut in prædicto auten. eo decursum, in auten. ut spon. largi. responsio primo, & in auten. ut fratrum filij. §. illud quoque.

¶ Donatio propter nuptias fit a sponso uel alio eius nomine sponsæ uel alij pro ea ff. de iur. dot. l. perfectissimi responsio. l. & §. quod si quis patri. & §. quod si quis curator. & §. sed si pater. & sic intelligi infra eod. titu. & si necesse & c. nuper.

¶ Inducta est donatio propter nuptias. ut per eam in dote consulum sit mulieri, quia soluto matrimonio. per donationem id est, per res donatas quæ alienari non possunt. providebitur mulieri ut salua sit ei dos. quia & de ea poterit satis fieri mulieri. soluto autem matrimonio sicut dos ad mulierem sic & donatio propter nuptias redit ad uirum. ut infra eodem titu. donatio. §. sane in auten. de æquali dote.

¶ Et nota quod licet dixerim idem esse donationem ante nuptias

& post nuptias, est tamen inter utramque differentia. quia si donatio fiat ante nuptias potest ex edere quantitatem dotis & infra subsistere. ut C. de pac. conven. super dote. l. ex morte. sed ubi iam contracto matrimonio fit donatio non debet excedere quantitatem dotis ut C. de dona. ante nuptias. lege cum uir & §. si igitur dote iam præstita.

¶ Illud autem non omittit quod si mulieri tradatur donatio. & ipsa in possessionem inducatur eiusdem. non tamen fructus ipsa percipiet. sed uir ad sustentationem suæ uxoris & familie. alias si fructus perciperet fructus dotis & uxor fructus donationis iam non diceretur quod maritus dotem recipiat ad sustentanda onera matrimonij cum tantum ei ab esset quantum ad esset ut infra eodem cap. per uestras, & fra de usu. salubriter.

¶ Aliæ autem donationes præter istas de quibus superius dictum est prohibentur sunt inter uirum & uxorem. ne mutuo amore se spoliarent. ut ff. de donatione inter uirum & uxorem. l. 1. Sed hoc in ea donatione obtinet & donatarius locupletior & donator efficitur pauperior. ut infra eodem titu. donatio. Sed si donator non fiat pauperior. donatarius uero constituitur locupletior ut si maritus hæres ab aliquo institutus non adeat ut uxori substituat locum faciat. & idem in legato relicto marito postmodum restituendo uxori. Nam si maritus statim uxori restituat animo donandi ualeat donatio. ut ff. de dona. inter uir. & uxo. l. si sponsus & si maritus. & §. similiter. Item & si maritus rogatus sit restituere hæreditatem uxori certa quantitate deducta, si restituat nulla facta deductione & hoc animo donandi ualeat donatio. ut ea. l. §. si quis rogatus. Item si maritus uxori donet rem alienam non efficitur pauperior. sed uxor efficitur locupletior quia incipit uti & capere ualeat donatio. ut ff. eo. ti. l. si constanter. Et è conuerso si donator efficitur pauperior donatarius autem non fiat locupletior ualeat donatio. ut habet de hoc multa exempla. ff. eod. titu. l. si sponsus. §. concessa. & 4. quod autem.

§ si maritus Quamuis autem donatio inter uirum & uxorem facta constante matrimonio non ualet, tamen si talis donatio maneat in uita donatoris, eius obitu confirmatur, ut infra eodem titulo donatio. & C. eod. titulo. l. 1. & 3. siue fiat donatio causa mortis eo animo ut non statim efficiatur donatarij, sed demum mortuo donatore, siue eo animo fiat ut statim fiat eius cui donatur, ut ff. eodem titulo. si in

8 rerini §. 1. & 2. & l. si seruus. ¶ Hæc donatio quæ fit inter uirum & uxorem tribus modis reuocatur, tacite & expressè & si præmoriatur is qui donatum recepit, ut infra eodem titulo donatio. Tacite reuocatur donatio si diuortium fiat, ut ff. eodem titulo. l. cum hic status. §. si diuortium, & cum focer nuncium repudij mittit nuxui cui donauerat, ut in eod. l. cum hic status. §. si focer. Expressè reuocatur donatio per pœnitentiam quam supremam accipere debemus, ut in l. cum hic status. §. primo. Item si res donata alienetur, ut C. eod. titulo. l. si maritus tuus, ¶ Nunc uidendum est de secunda parte uetri. Dos est quædam donatio facta à parte mulieris parti uiri pro oneribus matrimonij sustinendis, & quasi est patrimonium mulieris, ut ff. de iure d. denique. §. proinde.

10 ¶ Species dotis sunt duæ, alia profecticia, alia aduenticia. Profecticia est quæ à patre pro filia, ab auno pronepte, uel de bonis eorum proficiscitur, uel quantalius de mandato ipsorum constituit, ut ff. eod. titulo. l. profecticia. Aduenticia est quam mulier dat pro seipsa, uel alius à patre uel aliquo ascendente, siue frater siue auunculus, uel quilibet alius ¶ Profecticia redit ad patrem mortuam in matrimonio filia, ut C. de fo. matrimonio. l. dos quam legem intellexit. Martinus scilicet liberis non exstantibus qui si extarent in dote succederent, Nam dos est proprium patrimonium mulieris, ut dictum est per l. illam

11 x denique ¶ & liberorum est prima successio, ut in l. de hære. quæ ab intestato, de sc. §. si autem. Sed Bulg. intellexit legem illam dos indistinctè, siue extente liberi, siue non, sileat enim ob liberos do-

tis retentio, ut C. de rei ux. & d. l. una, §. sileat. facit pro ipso. ff. de iur. dot. l. iure successi. Item alia. C. de bonis que lib. l. 2. Item & alia. ff. de pac. dota. l. si pater. 1. respon. Nam ibi dos retinetur ex pacto liberis extantibus, quod superuacuum esset si uera esset sententia Mar. ut ff. man. l. 2. responso. 1. Ad illam quæ dicit primam esse causam successionis liberorum, taliter responderetur. Pater non repetit dotem iure successionis, quia tunc filij præferrentur sed petit iure potestatis uel ex pacto fingitur enim stipulatum esse, ut probantur hæc. C. de rei ux. & d. l. una, & in autem ibi signato. Sed licet secundum iura obtineat sententia Bulg. tamen secundum consuetudinem præualeat sententia Mar.

13 ¶ Fit & alia distinctio dotis. Dos alia æstimata, & alia inestimata. Si æstimata detur, tam lucrum quod dampnum pertinet ad maritum sicut ad rei emptorem. Nam æstimatio uenditionem facit, ut ff. de iur. do. l. plerumque, & l. seq. ff. pro empt. l. iuris. Et hoc uerum est quod æstimatio uenditionem faciet, nisi æstimatio fiat ut sciat tempore repetitionis in quantum res fuerint diminutæ, ut C. de iur. do. l. si in ter. Si autem inæstimata detur, tunc dampnum & emolumentum rerum ad mulierem spectant, præter fructus qui cedunt marito pro oneribus matrimonij sustinendis, ut C. de iure dot. l. pro oneribus ¶ Lucratu

14 ratu maritus dotem, & uxor donationem propter nuptias ex pacto consentio. ut C. de pac. conuen. l. ex morte, & in autem ibi signato, quod incipit, æquitas, & in autem de æqualitate dotis. §. hoc igitur. colla. 7. C. de dona. ante nup. l. multi. §. pactis. Item ex consuetudine, ut infra

15 eo. ti. §. sane, ¶ Et no. quod ubi pactum interuenit de lucrando, locum obtinet pactum siue alter moriatur siue monasterij ingreditur, ut C. de epis. & cle. l. deo nobis. Item de delicto adulterij, ut infra eodem cap. plerumque, in autem, ut lice. ma. & auig. §. quia uero, colla. 8. saluo eo quod in casu uous succedit alij, C. unde uir &

16 uxo. l. prima. ¶ Diximus supra quid si dos nunc dicamus quid sit parapherna, & unde dicatur.

dicatur. Paraferna, id est quod habet mulier præter dotem dicta à para quod est iuxta & pherna quod est dos. Vnde dicitur parapherna hoc est iuxta dotem, habet enim parapherna privilegium sicut dos, quia sicut bona mariti obligata sunt mulieri pro dote sic, & pro rebus paraphernalibus. ut. C. de pac. conven. super dote.

17. **Ultima.** ¶ Dos constante matrimonio in casu repetitur. scilicet cum maritus ad inopiam uergit secundum quosdam ut C. de iur. do. l. ubi. & in autem de æqualita. do. §. ultimo. colla. 7. uel est sequestranda cum uir suspectus habetur quod in eam dissipatur. ut. ff. de soluto matrimo. l. si cum dotem. §. si maritus. in fine infra eo. ti. per ueltras supra de sequestra. pos. c. ult. ff. de

18. **appel. l. Imperator.** in si. ¶ Sed hæc sententia non placet. nam & uxor tenetur alere uirum egentem. ut. ff. de iure dotium. l. maritus. §. manente. Nec obstant leges superius allegatæ quæ dicunt uxorem posse repetere dotem. uiro ad inopiam uergente, quia uel sunt correctæ per autem, de æquali. do. §. illud colla. 7. uel oportet illas intelligi & determinari per illud, ne dicatur uxorem posse repetere dotem constante matrimonio. uiro uergente ad inopiam, ut dicunt leges ueteres & malè gubernante res suas ac malè utente, substantia sua, ut dicit autem. ut sic non sufficiat uiro ad inopiam uergere quo ad dotem repetenda constante matrimonio, sed requiratur & aliud. scilicet quod & dilapidet bona sua. Hæc fuit sententia Albe. & Azo. & hanc sequi uidetur decretum infra eo. titu. per ueltras. Nam & si maritus ille ad inopiam uergeret non tamen bona sua dilapidabat. unde si dotem habuisset repeti non debuisset. & agens pro dote non debuit exceptione repelli. Et propterea sententia consilium reuocatur. Nec obstat quod dicitur in eadem decreta. per ueltras. de cautione præstanda us dos salua esset, quia hoc fiebat ex prouidentia superioris. non secundum legem quæ dicit satis posse credi marito dotem eui creditur & committitur corpus uxoris. ut. C. de pac. conuen. l. hac lege. Vnde pro do-

te soluenda fideiussores uel mandatores dari non debent. ut. C. ne fideius. uel man.

19. **l. 1. & 2. ¶** Si uxor uiro præmoriatur dos restituenda est patri scilicet profecticia. uel à liberis est retinenda. ut no. supra eodem titu. §. aduenientia. Si uero diuortium fiat uiuente patre & filia. dos restituenda est patri & filiz. ut. ff. so. matr. l. 2. & l. post dotem uel saltem filiz. ut infra eod. c. 1. & supra de coniug. seruo. propo. suit. & supra de pigno. ex literis. Si uero dos esset aduenientia. esset tantum mulieri reddenda. ut. ff. solu. matr. l. quoties. §. 1. & in tali dote possunt intelligi decreta

20. **præallegata.** ¶ Nunc restat uidere quando dos restituenda sit. Et est sciendum quod si dos in possessionibus. hoc est in rebus immobilibus consistat, statim debet restitui matrimonio soluto. Si uero in rebus mobilibus. puta pecunia, uestibus, uel animalibus, tunc in si a annuum. ut. C. de rei ux. acti. l. una. §. cum autem. fructus autem si ante matrimonium sint percepti augent dotem. si post uero cedunt.

21. **ut. ff. de iure doti. l. dotis fructus** ¶ & si maritus impensis fecerit in rebus dotibus necessarias imputabit & dotem minuit. utiles repetet actione mandati uel negotiorum gestorum uoluntarias tollet absque immutatione prioris status rerum. ut. ff. de impensis in re. dota. fac. l. prima secunda & tertia eum alijs sequentibus.

22. **¶** In summa notandum est quod maritus in dote reddenda non condemnatur nisi in quantum facere potest. id est, habita ratione ne egeat. ut. ff. de regu. iur. l. in condemnatione. & ff. de re iudi. l.

23. **sunt qui.** & legibus sequen. ¶ Item ¶ inter dotem & donationem propter nuptias æqualitas in quatuor obseruatur. in constituendo. in pacto luerando. in augendo & in quantitate. sed in hoc ultimo membro æqualitas secundum consuetudinem non seruatur. hinc probantur infra eodem cap. ultim. §. finè. C. de pac. conuen. super dotem. l. ex morte. & in autem. super ea signatis. quarum una incipit æqualitas altera augmentum.

Summarium

1. Contrahere secundas nuptias an sit licitum.
2. Secundo nubentes an sint benedicendi.
3. Pœna legalis quæ inferuntur nubentibus infra annum in ius non tenent de iure canonico.
4. Peccans legis auctoritate non peccat.
5. Matrimonia reguntur iura poli, non iure fori.
6. Bigamia an sit peccatum, & pœna.
7. Secunda nuptia contrahi non debent nisi certum sit de morte primi mariti, vel prima uxoris.
8. Mulier quæ cum alio nupsit putans virum suum mortuum esse, illo redeunte ad priorem redire tenetur.
9. Dissolutio l. uxores, ff. de divorcijs non habet locum de iure canonico.

DE SECUNDIS NUPTIJS. Rubr.

TRaatum est supra in genere de matrimonio. Nunc tractatur in specie scilicet de secundo matrimonio, & ideo subiicitur hic rubri. de secundis nupt. Videamus igitur an secundæ nuptiæ permittantur, & an secundo nubentes benedicendi sint. Et an nubentibus infra tempus luctus pœna vel

1. infamia irrogetur. ¶ Est autem sciendum quoddam secundæ nuptiæ & tertix & ulterius permittuntur dummodo nulum legittimum sub sit impedimentum. Vnde Hieron. Non damno bigamos nec trigamos & si dici potest octogamos. ut 31. quæstione. 1. aperiant Et dominus septemvium non damnavit. ut 31. q. 1. quod si dormierit. undæ secundæ nuptiæ utroque testamento permittuntur. ut supra eodem c. & q. 1. deus. ¶ Secundo nubentes non sunt benedicendi. ut infra eo c. 1. & c. vir autem. 1. quod quidam de con. dist. 4. ostenditur. & 31. qu. 7. quemadmodum. Vel

forte hoc statutum est ad exhortationem continentix. alias quare non possit iterari benedictio nuptialis cum alia sacramenta iterentur. scilicet poenitentia extrema unctio, manus impositio, ordinatio vel reconciliatio ut. 1. q. 1. manet. ¶ Infamia & alia pœnæ legales quæ inferuntur nubentibus infra tempus luctus. & quæ continentur. C. de secundis nupt. l. 1. & in auct. ibi politis. quarum una incipit. hisdem pœnis. & alia incipit item ea. locum secundum iura canonica non habent. licentia enim Apostoli indiffinita est & absoluta quæ dicit. Mulier mortuo viro soluta est à lege viri nubat cui vult tantum in domino, ut infra eodem titulo. super illa. & c. eum secundum apostolum id est nubat secundum domini voluntatem homini sed fidei christianæ. ut. 28. q. 1. caue. & c. non oportet nubat secundum statuta ecclesiæ cui dominus locum dedit statuenti de his ut. 28. q. 2. sic enim neque. Vnde per licentiam apostoli infamia aboletur: ut infra eod. titulo. super illa, & contrahens eius auctoritate pœnam non meretur. ut. C. ad leg. lul. de adul. l. gratus. ¶ Qui enim peccat non peccat legis auctoritate. ut. 23. quæstio. 4. qui peccat. 33. quæstio. 5. noluit & 26. distinctione deinde. Leges autem contrariæ præsertim in his hoc est matrimonijs non dedignantur sacros canones imitari. ut infra eo. ca. ul supra de iud. clerici in auct. ut clerici apud proprios. §. penul. col. 6. ¶ Matrimonia enim reguntur iure poli, non iure fori. 7. q. 3. §. hinc distinguendum. Et propterea dici potest quod omnes prohibitiones quæ sunt ex aliqua causa spirituali præter causas canonicas de matrimonio non contrahendo infra tempus luctus propter sanguinis turbationem. ut ff. de his qui no. inf. l. liberi. §. 1. vel ne maligna suspitro præstetur & festinantia nubedi. ut in auct. de reslit. & ea quæ p. §. unum si quidem. coll. 4. vel ne dubietur de prole. an sit primi vel secundi mariti. ut. C. de divor. & repudi. l. in consensu. §. si vero. Item de matrimonio non contrahendo inter tutore & pupillum propter administrationis subversionem. C. de interditi.

reddi. ma. inter tu. & pu. per totum. Itē de matrimonio inter rectorem provincie & provinciale propter timorem impressionis. ut. C. si rector provin. l. unam. per canones corriguntur. Vel dici potest quod si prohibeantur matrimonia in casibus illis contrahi ex causis superius assignatis. contracta tamen tenent cum legitimus intervenierit consensus vel nullum canonicum subit impedimentum. §. Sed

- 6 opponitur t dictum est supra quod ex secundis nuptijs nulla poena vel infamia irrogatur. sed nonne contrahitur bigamia quæ hominem ad ordines & ecclesiasticas dignitates reddit indignum. Respondeo sic. Sed certe bigamia non est peccatum. ut. 31. q. 1. aperiant. & c. sequen. & 16. distinct. deinde nec ex poena provenit aliquem promoveri non posse sed ex defectu & ex alijs causis quas no. supra de tēpo. ordin. §. monogamius. Item non est poena non ordinari. quia non sublimitate graduum sed in amplitudine charitatis acquiritur regnum dei. ut supra de tēpo. ordin. ad aures. in fi. §. In summa notandum est quod non debet aliquis vel aliqua secundo contrahere nisi certum sit de morte primi mariti vel primæ uxoris. ut supra de spon. in presecaria infra eod. tit. dominus in auren. ut liceat ma. & auia. §. quod autem. coll. 8. quod signatur. C. de repudia. l. uxor. uel nisi constet verisimiliter. ut supra ut lite non contest. 8. quoniam frequenter. §. si uero. t. Vnde si mulier credens virum mortuum cum alio contrahat. ab adulterio excusatur. dummodo viro redeat. confessum ad ipsum redeat. ut 34. questio. 1. cum per bellicam. t. Lex autem quæ dicit virum in quinquennio expectandum. ut. ff. de divor. l. uxores. secundum iura canonica non tenet.

§. Finitur liber quartus.

Summarium

- 1 Accusatio quid sit.
2 Accusare qui possint. & in quibus casibus sit

permissa accusatio.

- 3 Intellect. ad. l. si famina. C. ad S. C. Turpillianum.
4 Accusari qui non possint.
Papa & Imperator sunt supra ius. & legibus sunt soluti.
5 Accusationis forma.
6 Accusator an debeat se inscribere & ad penam talionis obligare.
7 Libellus an semper sit necessarius in accusationibus.
8 In motorijs nec accusator requiritur. nec ordo iudicialis observatur.
9 Ordo est ordinem non servare in motorijs.
10 Agitur quatuor modis de crimine.
11 Accusationis quis sit effectus.
12 Accusatus de crimine & absolutus. non potest super eodem iterum accusari.
13 Accusatio quando reficari possit.
14 Procurator quando admittatur in criminibus.
15 Inquisitio quid sit. & quæ sit eius natura. & qualiter in ea procedatur. & num. 17. cum seq.
Ea quæ domi sunt per domesticos probare oportet.
16 Differentia an index ex officio descendat ad inquirendum. an aliquo procurante inquisitionem.
17 Inquisitio ubi fieri debeat.
18 Inquirendus an sit citandus in formanda inquisitione.
19 Testis esse non potest qui semel traxit accusatores inparit.
20 Forma inveniendi testium in causa inquisitioni.
21 Inquisitus convictus qualiter puniendus.
22 Iudes inquirentes qualiter procedere debeat. si nihil probatum sit adversus eum contra quem inquirunt nisi de sola fama.
23 Inquirere si velit superior. vult autem dicere nolo mi inquiras. sed prefigas terminum accusare volentibus. & accusatore deficiente paratus sum me purgare. an sit audiendus reus. an vero iudex.
24 Reus an possit probare innocentiam & excusationem per familiares & subalternos.
25 Admovere inquisitionis repulso. an alius sit ad mittendus.

mittendus, vel index ex officio præcedat.

- 26 *Crimina semel audita indiscussa præteriri non debent.*
 27 *Infamia ortum habens ab inquisitione, an inducat inquisitionem. & nu. 29.*
 28 *Descendere debet superior ad inquirendum canonicus ecclesia sua.*
 30 *Denunciare quis debeat.*
 31 *Denunciare qui admittantur, & num. 33.*
 32 *Disputare de apicibus iuris non conuenit, ubi de bona fide agitur.*

¶ Incipit liber quintus.

¶ DE ACCUSATIONIBUS
 inquisitionibus & denunciatio-
 nibus. Rubrica.

Proxime tractauimus de accusa-
 tione matrimonij & de diuortijs quæ
 frequenter fiunt adulterij ratione.
 & ex hoc facta oportuna occasione de ac-
 cusationibus in genere nunc tractemus.
 Ideo subiicitur hie rubrica de accusa-
 tionibus inquisitionibus & denunciatio.
 ¶ Vnde uidendum est quid sit accusatio. quis
 possit accusare. quis possit accusari. quæ
 sit forma accusandi. an accusator inscri-
 bere teneatur. an sine accusatione quis
 ualeat condemnari. Et an semel absolu-
 tus possit iterum accusari. ¶ Accusatio est
 alicuius criminis delatio. ¶ Potest autem
 accusare quicumque non prohibetur. sicut
 dicimus in testibus. ut ff. de testi. l. 1. in
 procuratoribus. ut ff. de procura. l. mutus.
 Et in matrimonijs. ut supra de sponsa. c. 1.
 apud. ¶ Prohibentur accusare aliqui pro-
 pter sexum. ut mulieres ut. 2. q. 1. prohi-
 bentur. & ff. eodem titulo. l. ulti. Hoc fal-
 sit in quibusdam casibus. ff. eod. tit. l. 2. ff. ad
 leg. Jul. ma. l. in quæstionibus. insti. de su-
 spe. tu. §. consequens. Item cum prosequi-
 tur injuriam suam uel suorum semper ad-
 mittuntur. qui autem suorum nomine in-
 telligantur habes. ff. eodem tit. l. 1. & 2.
 Item admittitur mulier secundum iura ca-
 nonica. ut 2. q. 1. prohibentur. §. mulierem.
 scilicet in crimine fraudatæ annonæ. Itē
 in crimine symonie ut infra eod. tit. tanta.

Et idem dici potest in alijs criminibus ex-
 ceptis. & idem in crimine dilapidationis.
 Et quia exceptum est ut uidetur. ut 2. quæ-
 stio. 7. quapropter. quia equiparantur cri-
 mini fraudatæ annonæ. ad cuius accusa-
 tionem admittitur scemina. ut superius di-
 ctum est. Et in his casibus in quibus ad-
 mittitur mulier ad accusandum nec in-
 scribitur ad pœnam nec incidit in Turpillia-
 num. ut ff. ad Turpil. l. 1. §. accusationem
 3 & l. mulier. §. Nec obstat. lex. C. eod. titu.
 si scemina. nam ibi loquitur de scemina
 quæ destitit ab accusatione pacto corrupta.
 Item prohibetur accusare pupillus
 propter ætatem. ut 2. q. 1. prohibentur. &
 ff. eodem tit. l. qui accusare. in fi. in qui-
 busdam casibus. ut ff. eodem tit. l. 2. §. pu-
 pillus. Adultus autem potest accusare cura-
 torem. ut ff. de aucto. præstan. l. datur. Itē
 alij propter magistratum ut consules. ut
 2. q. 1. prohibentur. ff. eodem tit. l. qui ac-
 cusare. quia nec ipsi in ius uocari possunt.
 ut ff. ad leg. Jul. de adul. l. si maritus. Quod
 de hijs magistratibus intelligo qui merū
 habent imperium secus in iudicis. ut ff.
 de iniuriis. l. nec magistratibus. Alij pro-
 pter sacramentum. ut milites qui iurant
 non se euitaturos mortem propter rem
 publicam. ut 2. q. 1. prohibentur. nisi suam
 uel suorum iniuriam prosequantur. ut C.
 qui accu. non pos. l. non prohibentur. & l.
 si crimen. Alij propter delictum ut edmi-
 nati & infames qui tamen admittuntur
 in exceptis criminibus contra infames.
 ut 2. q. 1. in primis circa fi. ad adēsan-
 dum non ad testificandum. nisi illa adminicu-
 la interueniant de quibus infra de simo-
 licet Hely. & c. pertuas. Alij. propter su-
 spicionem turpis quæ sit. ut qui duos reos
 in diuersis iudicijs habet iudicio pondum
 finito. ut C. qui accu. non pos. l. cum ratio-
 nibus. tertium enim accusare non potest.
 nisi suam uel suorum iniuriam prosequatur.
 ut ff. ad leg. Jul. de spul. l. intet liberos.
 §. ulti. & ff. eodem. ii. ul. l. hos accusare. §.
 lege Iulia. Item qui ob accusandum uel
 non accusandum nummos accepit. qui in-
 cidit in legem Iuliam repetundarum ut.
 ff. ad legem Iul. repe. l. eadem. §. ultimo &
 in le-

in legem Corneliam. ut. 1. q. 7. conculsis
 nis. Alij propter conditionem suam. ut
 liberi contra patronos. Alij propter pau-
 pertatem. ut qui minus quam quinquagin-
 ta aureos habent in bonis. ut. 2. q. 1. prohi-
 betur. & ff. eod. titu. l. qui accusare. & l.
 alij. & l. nonnulli. Item illi non admittun-
 tur ad accusandum qui ad fortilegos ma-
 gosque concurrunt. ut. 2. q. 8. quilibet. Hij
 tamen omnes si suam uel suorum iniuriā
 prosequantur admittuntur. ut in l. multo-
 ties allegata prohibetur. ut ff. eo. titu. l.
 hij tamen. & 4. q. ulti. omnibus. & in cri-
 minibus exceptis ut in crimine hæresis
hæresis. hæresis. simoniz. fraudati cen-
sus. fraudate annorum dilapidationis. ut
 in l. prohibetur. 1. 5. q. 3. sanē. & c. nemi-
 ni infra de simo. tanta. & in his admittun-
 tur contra clericos infamatos. ut. 2. q. 1. in
 primis circa si. uel si suam aut suorum in-
 iuriam prosequantur. ut supra de testi. de
 cetero. alias non admitterentur etiam in
 exceptis criminibus cum generaliter pro-
 hibentur laici etiam bonæ famæ & cle-
 rici infames clericos accusare. ut. 2. q. 7.
 per totum & maxime in c. ipsi apostoli.
 & c. testes. sed instabis. In quo ergo sunt
 crimina excepta? Respondeo. quia infam-
 es de quibus superius dictum est admi-
 titur contra laicos infames & contra cle-
 ricos infamatos. ut dixi per c. in primis. &
 hoc in accusatione. Item quia admittun-
 tur in testimonium contra clericos inter
 uenientibus illis administris de quibus
 ponunt decre. ille infra de simo. licet He-
 ly. & c. per tuas. Si ergo legitimus nō sue-
 rit accusator non fatigetur reus. ut infra
 eod. c. t. Nisi forte ut ei purgatio indicatur
 propter infamiam ut infra eo. ti. ueniens.
 in fi. supra de confessis. c. t. in fi. 2. q. 6. præ-
 byter. uel saltem superior ex officio suo
 inquirat ut infra de collu. crimina infra c.
 ti. qualiter. Item sunt & alij qui ob reue-
 rentiam personarum illis quibus reuerē-
 tiam debent non accusant. ut liberi. liber-
 ti. beneficiati. serui. familiares. quibus si
 hoc fecerint imponuntur uariæ poenæ. ut.
 ff. eod. ti. l. qui accusare in fi. & l. hij tamē.
 §. r. c. eod. ti. l. iniquum. & l. si quis ex fa-

miliaribus. & l. contra ecclesiam. ut. 12. q.
 2. liberti. & c. octaua. Idem in clerico be-
 neficiato. ut supra de postu. c. ul. Item so-
 cii & participes criminum non admittun-
 tur. ut supra de testi. ueniens. C. de libera-
 ti causa. l. si filium. nisi forte denunciati-
 uē uel excepti uē agatur. ut supra de testi.
 quoniam infra de adul. significasti. Item
 ab alio delatus alium accusare nō potest.
 ut. 2. q. 2. l. 1. prohibetur supra de testi-
 bus. c. ultimo. ita ut nec etiam suum accu-
 satores accuset de pari uel minore. se-
 cus in crimine maiori. ut. 3. q. 1. neganda
 Condemnatus autem in crimine cum sit
 infamis alium accusare non poterit nisi
 suam iniuriam prosequatur. ut ff. eo. l. qui
 iudicio. Quod uerum est quod accusare
 non potest si nouam uelit accusationem
 in extraneum inchoare. secus si in suum
 accusatorem. nam potest si per sententiā
 non amiserit libertatem & ciuitatem. ut.
 ff. de pub. iud. l. is qui. parandum est enim
 ei qui prouocatus uoluit se ulcisci. ut ff. de
 bo. liber. qui cum maior §. si libertus.

4. Accusari autem non possunt aliqui pro-
 pter excellentiam dignitatis. ut Papa &
 Imperator. ipsi enim supra ius sunt & le-
 gibus soluti sunt. ut supra de concessio.
 præben. proposuit. C. de legibus & cōst. l.
 digna uox. papa enim superiore non
 habet nisi solum deum. ut. 9. q. 3. nemo
 aliorum. nisi in crimine hæresis. ut 40. di-
 stin. si papa. Item magistratus non accu-
 satur. ut no. supra eo. titu. §. item alij pro-
 pter magistratum. §. 1. Forma accusationis
 hæresis. concipitur libellus accusationis
 continens ea quæ leguntur. 2. q. ul. libello-
 rum. in prin. & in auc. de exhibe. re. §. su-
 cepto. & de hoc no. supra de libel. ob. in
 fi. §. 1. Debet autem accusator inscribere &
 se ad poenam talionis obligare. id est. ad
 talem poenam qualem accusando inferri in-
 tendit. quia calumniantes ad uindictam
 poscit similitudo supplicii. ut. 2. q. ul. quib-
 quis. & q. 3. calumniator. & c. qui non pro-
 bat. Quidam excipiunt quosdam casus.
 scilicet cum quis accusat de leui crimine.
 ut ff. eo. ti. l. leuia. Item cum mulier accu-
 sat. ut dixi supra eod. titu. §. 3. Item in cri-

mine apostoliz. ut. C. de apol. apostatum.
Item cum accusatur christianus quod iu-
dam. duxent in uxore. ut. C. de de iud.
l. ne quis. Item cum matris accusat mu-
lierem de adulterio iure matris. ut. 4. quæ-
stione. 4. §. aliquando. C. ad leg. Jul. de
adul. l. quavis. & l. iure marit. Item in
accusatione falsæ monetæ. ut. C. de fal.
mo. l. 1. Item si tutor accusat. ut. C. qui ac-
cu. non pos. l. 2. Item cum quis ex neces-
sitate accusat. ut hæres uolens uindicare
necem defuncti. ut. ff. qui. ut indig. l. tu-
tor. Item in crimine abigeatus. ut. C. de
abige. l. una. Item cum per officiales cri-
mina nuntiantur. ut. C. qui accu. non
pos. l. ea quæ. Sed est sciendum quod si ac-
cusator non inscribitur ex natura tamen ac-
cusationis pena calumnie uenit. ut. C.
7 eodem titulo. l.ultima. & §. Item est sciend-
um quod in accusationibus non semper
necessaria est libelli conceptio. ut in leui
crimine. ut. ff. de accusa. l. leuia. Item in
notorio. ut. C. eodem titulo. ea quæ. 4. quæ-
stione. 4. §. aliquando & in notorijs enim
8 nec accusator requiritur nec ordo iudicia-
rius obseruatur ut supra de iur. præby. quo-
niam infra eodem titulo. euidentia infra de
purga. ca. cum dilectus. 2. quæst. 1. scilicet.
9 & c. qui lotharius. & Nam in talibus ordo
est ordinem non seruare. ut supra de iur-
reuran. ad nostram. secus in manifestis
& non notorijs. ut. 11. quæstione. 3. eo-
rum supra de diuor. porro. Item plerun-
que de crimine agitur. nec est necessaria
libelli conceptio. sed sine accusatore ad
penam proceditur. ut. ff. ad l. Jul. de adul.
l. 1. §. si publico. ff. de proba. l. pe. C. de te-
sti. l. nullum. in iur. de susp. tu. in §. præ-
terea. Item in calumniatore. tempore sen-
tentie postea non. ut. C. de calum. l. 1. 2.
quæst. 4. §. notandum. ff. de bo. liber. l. qui
cum maior. §. si liberus. Et idem dicunt
quidam in falso. ut. C. ad le. Cor. de fal.
lubi. Sed nos intelligimus legem illam
cum principaliter de falso agitur non in-
cideret. alias autem generaliter ad pen-
nam ordinatam de crimine agi non po-
test sine accusatore & sine libello. ut. de
mon. & ho. l. exscripto. §. si quis accusato-

rem. 2. q. 1. nihil. Ordinariam ideo dixi.
quia plerumque agitur secundum iura ca-
nonica de crimine cititer non ad penam
ordinariam. & tunc nec accusator nec li-
bellus est necessarius. & Unde notandum
10 est quod in foro ecclesie quatuor modis
agitur de crimine. per accusationem. in-
quisitionem. denunciationem. exceptio-
nem. Nec obstat infra eodem titulo. su-
per his. nam utrum est quod crimen tri-
bus modis ualeat opponi. ut ibi dicit. sed
quatuor modis agitur. ut dictum est. nam
per inquisitionem agitur de crimine. nec
tamen tunc crimen opponitur. In primo
etgo modo & accusator & libellus est ne-
cessarius nisi in casibus ut superius di-
ctum est. in tribus casibus sequentibus
non. unde accusationem præcedere de-
bet inscriptio. ut infra eodem titulo. su-
per his. Quod fallit casualiter ut superius
dictum est. Inquisitionem clamosa in-
sinuatio. ut infra eodem titulo qualiter in-
fra de simo. licet Hely. & c. per tuas. Den-
11 nunciationem charitativa monitio. ut in-
fra eodem. ca. 2. & in decreta. licet Hely.
& c. per tuas. 2. quæstione. 7. accusario. &
c. si quis erga. Exceptione ad extraordina-
riam penam obligatio. sed contra ele-
ctum confirmatum excipitur. ut infra
eodem titulo. super his. & Effectus accusa-
tionis est depositio. inquisitionis ab admi-
nistratore remotio. denunciationis pre-
sentia uel correctio. exceptionis conse-
crandi exclusio. ut infra eodem titulo. super
his. In casibus tamen ex denunciatione
sequitur amotio. ut cum quis agere non
potest presentiam. eo retento quod in-
iuste quæsiuit. & super quo denunciatus
est. ut in simonia in ordine. ut. 11. quæst. 12.
si quis. & quæst. 7. requiris. Item in digni-
tate & beneficio simoniaci. ut. 13. distin-
ctio. 9. In re furuiua uel uolente. 2.
ut. 14. quæstio. 6. si res aliena. Idem in re
per dolum quæsitam quam reddere quis te-
netur ut uolente. ut supra de testi. spo. 2.
11 pe. contingit. & Si quis autem accusatus de
crimine fuerit absolutus non potest super
eodem iterum accusari. ut infra eodem
titulo. de his. siue enim crimen remissum
sit à par-

fit a parte recidiuo dolore iterari non debet. 2. q. 4. si illic. siue per abolitionem nomen rei deletum sit, alius accusationem repetere non potest. ut 2. quæstione. ultima. in fin. siue crimen remissum sit per integrum restitutionem. ut. 2. quæ. 3. §. notandum siue accusatore nō probante reus sit absolutus non potest accusatio. refritur. ut. ff. de nauis caupo. stat. l. licet. §. ult.

3. mo ¶ nisi in duobus casibus cū posterior accusator docere paratus est priorem accusatorem prauaricatum fuisse. ut. ff. de prauarica. leg. 3. uel cum posterior primam accusationem se docere ignorasset. ut

4. ff. de accusa. l. si cui. §. huiusmodi. ¶ In summa sciendum est quod in causis criminalibus principales requiruntur personæ. nec interuenit procurator ut 5. quæstione. 3. in criminalibus. & ff. de publi. iur. l. pænul. §. ad crimen. Fallit hoc in quibusdam casibus. In crimine iniuriarum ut 3. quæstione. 9. §. nisi. Item admittitur procurator ad excusandum. ut infra eo. ti. ueniens & 2. q. 5. reos. Item cum de crimine agitur non criminaliter ut supra de procura. tit. infra eodem tit. super his. de sen. & 16. iur. cum l. & A. Item in leuibus criminibus. ut. ff. de leui. Item si crimen nō excedit pœnam relegationis ut. ff. an per alium causa appella. ex. u. l. unam. Itē in crimine suspecti tutoris. ff. de procura. l. non solum. §. ult. Item cum quis accusat alium de ingratitudine. ut. ff. de procura. sed hæ personæ. §. patronus. Item in popularibus actionibus interuenit procurator ad agendum. ut. ff. de procura. l. licet in popularibus. sed non ad defendendum. ut. ff. de popula. actio. l. qui populi. Item dominus defendit seruum in crimine. ut. ff. de accusatio. l. si cui. §. ult. Quidam tamen dixerunt quod semper in crimine potest interuenire procurator ex parte rei. post litem contestatam ut 5. quæstione 3. reos. Sed illud locum habet in procuratore dato ad allegandas causas absente, non causas cause. ut. ff. de procura. l. 1.

15 seruum. §. publico. ¶ Videamus de secunda parte rubricæ scilicet de natura inquisitionis. & qualiter procedatur in ea. In

primis nō est differentia inter inquisitionem quæ fit contra singularem personam. & illam quæ fit tam in capite quam in membris. quia in prima requiritur ordo ille quam infra eodem tit. qualiter. In secundo casu de plano & sine strepitu fieri habet ut infra eo. tit. olim. Vbi autem agitur de statu ecclesiæ. requiruntur testes tales quales in ecclesiis inueniuntur. Et est ratio quia ea quæ domi sunt per domesticos probari oportet. ut. C. de repul. consensu. supra de testi. ueniens ubi uerō contra singularem personam. tūc legitime adhibentur. ut supra de sentent. & eo iudi. cum

16 l. & A. ¶ Item nota differentiam ad iudex ex officio suo descendat ad inquirendum. an aliquo procurante inquisitionē. Nam in primo casu inquisitor facit iurare illum contra quem inquitur. in super eo de quo inquitur ad interrogata respondeat ut infra eo. ti. cum dilectus. In secundo casu non facit illum iurare. sed promotor inquisitionis probabit illud super quo literæ sunt obtentæ si ex delegatione inquiratur. uel coram ordinario l. ordinarius inquitur. & si non probauerit tunc promotor uel adiutor inquisitionis punietur ut infra tit. proxi. cū dilectus. Item & aliam differentiam notabis quia cum inquisitor ex officio suo procedit publicatis attestationibus. denno ab alijs testibus inquitur. ut 2. quæstio. 1. notum 2. quæst. 5. habet hoc proprium. & cap. Mennam. Cum autem aliquo adiuuante inquisitionem non facit. tunc enim de subornatione. ¶ Fieri autē

17 ¶ debet inquisitio in loco in quo persona de qua inquirendum est conuersatur. ut 2. quæstio. 1. paratus. 24. quæst. 1. pudenda. supra de electio. postquam supra de præsumpti. quosdam. ¶ Citabitur is contra quem inquirendum est & significabuntur ei crimina de quibus est inquirendum ut 5. quæstio. 2. si primates. & infra eodem tit. qualiter. §. debet. Is autem contra quem inquitur poterit opponere contra inquisitionem de suspensio. ut infra eodem tit. ad petitionem. Item poterit opponere quod sit criminis. ut. ut secunda quæst. septima iudicet. Po-

terit opponere contra testes. ut infra eodem tituli. cum oporteat. & c. qualiter infra de simo. licet Hely. & c. per tuas. nam ibi cum de crimine excepto inquiritur. est speciale ut criminosi admittantur. Si ergo inquiratur de non excepto. non admittentur. ut. 2. q. 1. deus supra de testi. cogen præterea 35. q. 6. episcopo. Poterit obijcere ad dicta tellium ut infra eod. tit. qualiter. §. debet. poterit excusationes suas proponere. ut infra eodem. ca. cum dilectus. Poterit opponere in personam d. nunciantis & literas impetrantis. ut in fra eodem titulo cum oporteat. & ca. dilectus. Inquisitor faciet iurare illos qui denunciant. ut in decre. licet Hely.

19. † Secus est cum agitur per modum accusationis. quia qui semel apparuit inter accusatores testis esse non potest. ut infra 20. eo. cum. P. ¶ Forma † iuramenti testis in causa inquisitionis diuersa est a forma illa quæ in causis aliis obseruatur. Nam in alijs causis testis iurat dicere veritatem de his quæ uidit & quæ in præsentia eius dicta sunt. ut 3. quæstione 9. testes. §. de his quæ & c. cohortamur. Sed in causa matrimoniali cum de consanguinitate agitur forma iuramenti testis est. quia iurabit testis de his quæ nouit circa parentelam uel credit & quod à maioribus accepit. ut supra de testibus. licet. & in his casibus in quibus agitur in figura iudicii & sunt partes testis dicit tam pro una parte quam pro altera. nam communis est. ut 14. quæst. 6. non sane. In inquisitione uero forma iuramenti testis est. ut super crimine dicat plenam ueritatem. ut in decre. licet Hely. Si uero super statu ecclesiæ inquiratur. tunc forma iuramenti testis duplex est. nam aut iurat ueritatem dicere de his quæ scit uel credit in ecclesia reformanda exceptis occultis. ut infra eodem tituli. olim. uel quod respondet ad interrogata. ut infra eod. tituli. cum dilectus. † Sed si is contra quem inquiritur conuincatur qualiter puniendus sit à nonnullis in dubiū reuocatur eo quod circa hoc diuersimode loqui uidetur. Ad hoc dico q. si contra prælatū inquiratur admi-

nistrationem habentem. certa est pœna scilicet ab administratione remotio exemplo uicilli. ut infra eod. tit. qualiter. tunc ergo non erit arbitraria. Nam facti quidem quæstio in arbitrio est iudicantis. pœna uero persecutio non eius uoluntati mandatur sed legis arbitrio reservatur. ut 2. q. 3. §. notandum. & accedunt ad idem ff. de uerbo. signific. l. si qua pœna. & ff. ad Turpil. l. 1. §. primo. Si uero hat inquisitio contra prælatum non habentem administrationem. tunc. est arbitraria pœna. Nam tunc secundum merita personæ & qualitatem excessus pœnam poterit iudicantis discretio moderari. ut infra eo. tit. inquisitionis. in fi. r. responso. & arg. r. de simo. de regula & c. dilectus. Sed hæc fallunt in criminalibus enormibus. quæ ordinis executionem suscepti uel retentionem beneficii etiam post peractam poenitentiam impediunt. ut est uidere in homicidio & simonia. in ordine & beneficio. ut infra eod. inquisitionis. In his. n. & consimilibus sic esset sicut in accusationis iudicio procedendum. ut dicit illa decre. inquisitioni. Quæ autem sint enormia delicta & de effectu ipsorum no. supra de tem. 22. po. or. & qual. or. §. circa. ¶ Sed † quid si nihil probatum sit aduersus eum cōtra quæ inquiritur nisi de sola fama. Si crimen de quo inquisitum est persequerantiam habet facti. admoneat eum ordinarius primo seorsum. postea coram testibus. & si infamia perduret suspendend eum usque ad satisfactionem condignam ut infra de purga. cano. si quis præbyter. Et in eo casu intelligi quod præbyter infamatus debet suspens. non enim dico quod statim propter infamiam debet suspendi nisi enot mias delicti uel scādali hoc exposcat ut infra de purga. cano. inter sollicitudines. Cæterum si omnes testes dicunt eum innocentem non suspendetur nec onerabitur purgatione nisi ex abundantia hoc fiat ad tollendam infamationem facti. ut. 2. q. 3. §. habet. & c. mennam. ¶ Itē quid si superior uelit inquirere. reus autē dicat nolo. ut inquiras sed præfigas terminū accusare uolētibus. & accusatore deficiente paratus sum me

- sum me purgare. nunquid audietur reus an iudex. Videtur quod reus quia quod reus petit ordinariū est. quod dicit iudex est extraordinariū & iudex potius ordinario quam extraordinario iure procedere debet ut 2. quæ. 1. mul. in fi. & ff. de mino. l. in causis. Puto potius inquirendū quia purgatio sequitur inquisitionem. dr. infra de purga. cano. inter sollicitudines.
24. ¶ Sed queritur an reus possit probare innocentiam suam & excusationem per familiares & cubicularios. Respondeo sic ut 1. q. 2. manifestat. & 2. q. 7. cū pastoris. Item quid si alienus qui non est de diocesi impetret inquisitionem hoc suppressis in impetrando potest presumi ipsum non charitative moueri cū non interlit ipse.
25. ¶ Item quid si repellatur adiutor inquisitionis. nūquid alius admittetur uel iudex ex officio suo procedat. Respondeo admittetur alius. ut infra eodem tit. cum oporteat. & argu. ff. de inoff. testa. l. post huius.
26. mus. 6. primo: ¶ Crimina enim semel audita indisscussa præteriri non debent. ut infra de collu. dete. crimina. nec refert undecūque claruerint. ut 2. q. 3. ecce. Item inquisitio nitiur ex officio superioris & ideo iterari potest. ut 2. quæst. 5. habeat.
27. hoc proprium. & ca. mēnam. ¶ Itē quid si infamia ortum habeat ab inimicis: nunquid inducet inquisitionem. Respondeo non. ut infra eodem titu. qualiter. & c. in inquisitionem. in fin. 1. quæstione 3. in cūctis. & 2. quæstione 4. omnibus infra de purgatio. canonica cum in iuuentute. Sed cum difficile sit ortum infamie probare. cum ipsa fama a certo auctore procedat. ut de cond. 4. sanctum est. Satis dici potest quod & si esset inquisitio. non tamen cessabit purgationis iudicium ut infra e.c. inquisitionis in fi. ¶ Debet autem ¶ descendere superior ad inquirendum cum canonicis ecclesie fux. ut 86. dis. si quid uero. 25. quæ. 7. si quid. Intellego hic ecclesiam suam scilicet maiorem. hoc est cathedralem ut infra de uerbo. sign. c. cum clerici. Sed si abbas uel alius prelatus inferior ab episcopo sit infamatus. puto in inquisitione & alios prelatos diocesis conuicis adiungendos. ut 18. quæst. 2. si quis abbas.
29. ¶ In summa notandum est. ¶ quod infamia orta ad denunciationem paucorum. non inducit inquisitionem ut infra eo. tit. inquisitionis in fi. Vnde is contra quem mandatur inquisitio fieri poterit excipe ut dicat inimicos esse denunciatores. Item ipsum denunciante super eo de quo ante fuerat infamatus ut infra eo. tit. cum oporteat multa enim falsa principi referuntur. ut 2. q. 5. biduum. in fi. sub tali enim conditione. commissio facta uidetur. ut si infamia & clamor præcesserint unde. de hoc est primitus inquirendum. ut in illa decret. cū oporteat. Nec obstat infra eo. c. ult. ubi ad denunciationem quandoq; mandatur inquiri quia. si superior mandat inquiri exceptio prædicta nihilominus salua manet. ¶ Nunc restat uidere de tertia & ultima parte rubricæ scilicet denunciationibus.
30. ¶ Est igitur sciendum quod ad denunciationem tenentur omnes secundum quosdam ut 2. q. 7. si peccauerit. & q. 7. qua propter 1. q. 3. tam sacerdotes. 45. dist. sed illud quod & Hug. concedit. Sed dura est hæc opinio & multos constituit transgressores. Et propterea alij benignius dicunt quod illud mandatum euangelicum si peccauerit & c. non extenditur nisi ad illos qui in magistratu sunt positi. siue sint clerici siue laici. argu. ad hoc 33. q. 4. duo ista nomina 17. q. 4. præbyterorum. quo ad alios autem est consilium. Et hoc uerum est in peccato commisso secus in committendo nā quo ad illud omnibus est præceptum ut 22. q. 5. hoc uidetur quicunque ergo habet familiarem tenetur corrigere. ut 33. q. 4. duo ista nomina. 23. q. 5. non pures. Et quæstio intelligatur præceptiue quo ad prælatos. consultiue quo ad priuatos est arg. 13. q. 4. ca. 1. ¶ Sed dubitatur an infames & criminosi admittantur ad denunciandum. Et uidetur quod sic. quia omnes ad hoc ex præcepto tenentur secundum unam opinionem. Et quod infames admittantur arguitur ex multis iuribus. 24. quæst. 1. quisquis supra desponsa. præterea. & ubi ad correctionem agitur non requiritur tantus rigor ut in prædicto. cap. hoc uidetur

2 uidetur tibi de bona fide agitur non conuenit de iuris apicibus disputare ut. ff. manda. l. si fideiussor. §. quædam. Sed & contra uidetur quia tantum honestiores personæ admittantur. ut 35. q. 6. episcopo sinodo. & non infames, ut supra de testi. co. præterea. Nam & ad populares accusationes non admittuntur nisi personæ integri status ut. ff. de popula. ac. l. popularis. Scripserunt Io. & Tan. quod quilibet admittitur ad denunciandum. dummodo bono zelo denunciaret supra de sentent. & re iudica. cum l. & A. Sed licet admittantur infames & irregulares non tamen criminosi cum enim criminosi non correxerint sua crimina præsumitur quod
33 zelo denuncient aliena. Has summas ap. probo ut tamen inter denunciationem & denunciationem distinguas. quia denunciatio quæ sit de peccato commissio est euangelica. sed illa quæ sit de committendo est canonica. Ad hanc canonicam quilibet admittitur ut supra de cogn. spi. rva. ad hanc qualiscunque notitia sufficit. ut in capitulo. hoc uidetur in qua turpitudine propria non obstitit. ut supra de spoli. præterea. quam non impedit iuramentum præcedens. ut 14. distinctio. nerui. Ad quam non faciendam si quis se iuramento alitrinexit iuramentum non tenet. supra de iure iuran. quemadmodum quæ omnia in denunciatore euangelica non contingunt. ut superius dictum est. Quamuis autem possit quilibet dummodo non criminosus ut superius notandum est peccatum denunciare commissum. ut in aut. quomodo oportet. episc. §. licentiam. colla. 1. & in autent. de non alie. aut permi. §. ul. colla. 1. & circa accusationem solennia. ut 4. q. 4. §. aliquando. & C. de accu. & inscript. l. ea quæ tamen nuntiatores his quæ nuntiant assistere debent. ut. ff. ad Turpill. lab accusatione §. nuntiatores & C. de accu. & inscript. l. singuli. & si non probauerint quod denunciant puniuntur. ut infra titu. proximi cum dilectus.

Summarium

- 1 Accusatorum temeritas tribus modis detegitur. & tribus pœnis subijcitur.
- 2 Calumniari quid sit. & quid præuicari. & quid tergiversari.
- 3 De calumnia qualiter qui conuincatur.
- 4 Præuicator quis dicatur.
- 5 Tergiversator quis sit. & qualiter puniatur.

DE CALUMNIATORI.

bus. Rubrica.

Dictum est supra de accusationibus & accusatoribus sed quia plerumque accusatores calumniantur. Idcirco subiicitur hic rubrica de calum. & Videamus igitur quid sit calumniari. qualiter quis de calumnia conuincatur. & qualiter puniatur. & fuit autem sciendum quod accusatorum temeritas tribus modis detegitur & in tribus pœnis subijcitur. Aut enim calumniantur aut præuicantur. aut tergiversantur. & Calumniari est falsa crimina intendere. Præuicari uera crimina abscondere. Tergiversari in uniuersum ab accusatione desistere. ut 2. q. 3. §. notandum. ff. ad senatus. consult. Turpill. l. 1. §. 1. Et quod dixi calumnia est falsa crimina intendere. subaudi scienter & animo calumniant di. ut infra eodem titu. c. 1. Calumniatoribus pœna lege remia irrogatur. ut. ff. eod. titu. l. 1. §. 1. Nam calumniantes ad uindictam poscit similitudo supplicij. ut not. supra ritu. proximi. §. debet autem accusator inscribere. & Conuincitur quia de calumnia secundum quosdam eipso quod non probat quod intendit. ut 3. q. 3. calumniator. & c. qui non probat. C. de adu. duer. iud. l. 1. ff. de testi. l. 3. §. idem diuus Adrianus. C. de famo. libeli. l. 1. in fin. C. ad leg. Julia. de ui publi. si quis ad se. & C. de fruct. & lit. ex. l. non ignoret. Sed non est ita. quia non potest calumniari uidetur qui non probat quod intendit. unde eius rei inquisitio spectat ad iudicem qui reo absoluto animi de-

mi destinatione. argumentum. ff. de uerborum significatione. l. fugitiuus. quia post sententiam absolutionis hoc non li-
 1 teret. ut. C. de cal. l. r. de accusatoris in-
 2 cipit consilio quærere qua mente ductus
 3 ad accusationem processit & tunc conde-
 4 mnabit eum uel absoluet quorum alteru
 ex forma sententiae apparet. ut. 2. q. 3. §.
 notandum. ff. eodem titulo. l. r. §. 1. po-
 test enim esse quod accusator qui non
 probat iultam habuit causam ueniendi
 ad crimen. ut. C. eodem titulo. l. qui non
 probasse. Si uero iudex de hoc non ac-
 quisierit durante adhuc primo iudicio. po-
 stea non potest. ut. C. eodem titulo. l. r. nisi
 noua contra accusatorem eundemque ca-
 lumniatorem accusator instituat. ut. C.
 de aduo. diuer. iudic. l. r. Vel potest in con-
 tinenti reo absoluto condemnare ca-
 lumniantem. præhabita tamen inquisi-
 5 tione, quia quæ incontinenti sunt ines-
 se uidentur. ut. C. de pac. l. petens. ff. si cer-
 pet. l. lecta. Et nota. quod ubi certa est
 poena imponenda accusato si conuincat-
 6 tur certa est & imponenda accusatori
 calumnioso quia eadem. sed ubi incerta
 esset illa quæ imponenda esset accusato
 tunc accusatori in calumnia comprehen-
 7 so imponetur tanta & talis poena quan-
 ta & qualis pro crimine obiecto ab accu-
 8 satore solet imponi. ut. C. eod. titulo. l. ul-
 ti. ff. ad senat. consul. Turpil. l. & in pri-
 9 uatis. §. 1. Præuicator autem dicitur
 quasi uaricator qui diuersam partem ad-
 iuuat prodita causa sua. quod nomen La-
 10 beo à uaria concertatione tractum ait.
 nam qui præuicatur ex utraque parte
 constitit. quinimo ex altera. Hic autem
 extra ordinem solet puniri. ut. 2. q. 3.
 §. notandum in uerbo præuicator. & ff.
 de præuicia. l. r. & 2. §. 1. Hic autem
 11 tergiversatur qui terga uertit accusator.
 & circa abolitionem ab accusatione de-
 12 sistit. Hic incidit in Turpill. & extra or-
 dinem punitur. ut. 2. q. 3. §. notandum
 in uerbo. si quis. R. ff. ad Turpill. l. r. §. si
 quis autem.

Summarium

- 1 Simonia quid sit.
- 2 Simonia unde dicta.
- 3 Simonia committitur tribus speciebus mun-
neris.
- 4 Munus aliud ab obsequio, aliud à manuque,
aliud à lingua.
- 5 Simonia uoluntate sola committitur. &
nume. q.
- 6 Casus in quibus munus à manu in spirituali-
bus licite intercedit.
- 7 Obsequium spirituale an possit sine uisio pra-
stari & pacto.
- 8 Exennia an inducant simoniam.
- 9 Modica quantitas pro re spirituali ex pacto
data an inducat simoniam.
- 10 Simoniacus furti comparatur.
Vsuram quæ inducant.
- 11 Simonia an committatur si aliquid detur pro
calice seu uestibus benedicendis.
- 12 Simonia in quolibet ecclesiastico ministerio
exercendo committi potest.
- 13 Causa an ante promotionem alicuius exigi
possit sine uisio simonia.
- 14 Superioris auctoritas uisum tollit.
- 15 Dare intelligitur qui quod sibi debetur re-
mittit.
- 16 Simonia est crimen enorme.
- 17 Simoniacus à quolibet accusari potest.
- 18 Missam cantare potest quilibet peccator præ-
ter simoniacum.
- 19 Iura canonica quare simoniam & fornicatio-
nem persequuntur.
- 20 Suspensi & excommunicati excluduntur à
participationem sacramentorum.
- 21 Simoniacus qualiter debeat puniri.
- 22 Accusatus de simonia, pendente accusatione,
officium suum exequi prohibetur.
- 23 Beneficium simoniace adeptus tenetur ad om-
nes fructus perceptos & percipiendos.
- 24 Furti semper est in mora & ad damna tene-
tur.
- 25 Respondens sine titulo tenetur ad damna & lu-
crum percepta & percipienda.
- 26 Pecunia simoniace data cui sit restituenda.
- 27 Prælati aliquid ab ecclesia per simoniam ex-
torquens duplicatum restituit.
- 28 Simoniam an inducat omnis pactio in re
spirituali

spirituali interveniente.

Patet in traditione rei propria apponere licet.

- 26 *Simoniam an committat exigens aliquid in exequiis mortuorum. vel in benedictione nubentium. & in consecrationibus episcoporum.*
- 27 *Dispensare cum simoniaco an quis possit.*
- 28 *Episcopus an possit cum simoniaco dispensare. & num. 35.*
- 29 *Simoniaco ordinatus quis dicatur.*
- 30 *Damni nihil sentire, qui prohibuit.*
- 31 *Prohibitio in casibus nihil operatur.*
- 32 *Tacens plerumque presumitur consentire.*
- 33 *Absentia aliquando plus operatur quam contradiçtio.*
- 34 *Dispensatio quando dicatur fieri semiplene, quando plene & quando plenissime.*
- 36 *Intellectus ad c. erga. 1. q. 1.*
- 37 *Sacerdos an peccet vel simoniam committat missam pro denariis celebrando, vel alia officia exequendo.*
- 38 *Laici an compelli possint ad præstandum oblationes.*
- 39 *Simoniaco an efficiatur qui se cum bonis suis ecclesie confert.*
- 40 *Paupertas delinquenti non ignoscit.*
- 41 *Famis necessitas excusat à furto.*
- 42 *Mediatores simonia, simoniaci sunt & infames, nec ad testimonium admittuntur.*

DE SIMONIA. Rubr.

Inter cætera crimina ecclesiastica simonia primum obtinet locum. Nam simoniaci velut primi & præcipui hæretici ab omnibus fidelibus sunt respiciendi. & omnia crimina ad comparationem simoniaci hæresis quasi pro nihilo reputantur. ut. 1. q. ult. patet. & quia usitatum est tantum malum. ut. 1. q. 1. reperitur. & ideo exaggerandum. ut. ff. de præ. l. aut facta. §. ult. Idcirco præmissis de accusatore & eius calumnia. statim ante alia crimina ponit de simonia. unde subiicitur hic rubrica de simo. & ne aliquid pro spiritu exigatur vel promittatur. ¶ Videndum est igitur quid sit simonia unde dicatur quibus modis contrahatur. quia pœna si-

moniacus puniatur. & quæ contra eum pos-
sit dispensatio adhiberi. ¶ Simonia ¶ est
studiosa cupiditas vel uoluntas emendi,
uel uendendi spirituale uel spirituali an-
nexum quod spirituale censetur. Ius enim
percipiendi proventus præbendales spiri-
tuale non est sed dicitur annexum spiri-
tuali. hoc est canonice propter res tem-
porales quæ ex illo iure proveniunt scilicet
fructus. Sic & ius percipiendi proven-
tus ratione prælatuæ spirituale non est,
sed dicitur annexum spirituali propter se
poralitatem quæ inest ipsi perceptioni. Et
ideo si quis emat uel uendat spirituale
propter annexum spirituali. neutrum in
emptum uel in uenditum derelinquit. ut. 1.
q. 2. si quis obiecerit. Sic & ius patrona-
tus uendi non potest. ut supra de iure pa-
de iure & c. quia clerici. tamen dicitur
spirituali annexum ut in decreta de iure
& supra de iudi. quanto. propter quandam
considerationem, quia cadit in laicum &
a laico possidetur uel quasi. cum nullum
ius spirituale a laico possideretur præter
illud & præter ius funerandi. ut. ff. ius su-
nerandi. ut. ff. de mortuo inf. l. 1. & præ-
ter ius eligendi si ex privilegio competat.
ut supra de iure patro. nobis. & propterea
non dicitur ius spirituale sed annexum
spirituali. accedit ad ista supra de rerum.
permut. quæritum. Præmissa autem diffini-
tio uel descriptio simoniz probatur. 1. q.
2. qui studet. ¶ Dicitur simonia à Simone
mago primo in nouo testamento sceleris
huius auctore. ipse enim uoluit emere
gratiam sancti spiritus à beato Petro. sicut
& Gyges in veteri testamento uoluit uen-
dere gratiam sanitatis Naaman Fyro. Vnde
de proprie loquendo emptor spiritualiū
dicitur simoniacus uenditor gyziacus uel
gyziecus. Sed usus hominū habet ut uter
que simoniacus appelletur & de utroque
legitur. 1. q. uesti. 1. qui studet. ¶ Commit-
titur autem simonia tribus speciebus mu-
neris. Vnde beatus qui excutit manus
suas ab omni munere. non dixit solūmodo
à munere. sed ab omni munere, quia
munus aliud ab obsequio. aliud à manu
aliud à lingua. Munus ab obsequio est ser-
uitus

utrus indebite impensa munus a manu pecunia est minus à lingua fauor est. ut. 1. q. 1. siunc nonnulli. Item committitur simonia sola uoluntate uel intentione. sicut & ut usura ut infra de usu. consultuit. 14. q. 3. si feneraueris. In hoc tamen distinguendum est sicut distinxerunt doctores antiqui. quidam sunt prohibita. quia simoniaca. ut uendere uel emere sacramenta hæc. n. ideo hodie prohibentur. quia in ueteri testamento erat prohibita & simonia ea emi uel uendi dona sancti spiritus. ut. 1. q. 1. qui studet. unde uenditores columbarum eiectioni sunt a domino de templo. ut 1. q. 3. ex multis. Quædæ autem sunt quæ in ueteri testamento nec erant prohibita nec simonica. quia prohibita per constitutiones ut uendere uicariam castaldionatû. deonomatam. aduocatiam & huiusmodi. ut infra eo. tit. ad nostram. 1. q. 1. si quis episcopus. & q. 3. saluator. hæc emi uel uendi est simonia cum quia prohibitum. Et in his non sufficit sola uoluntas sed requiritur ut interueniat actus. Et nota quod in his quibus simonia committitur sola uoluntate nullo pacto sed effectu animi præcedente non est necessaria resignatio spiritualium quæ conferuntur & temporalis quæ præstantur sed sufficit delinquentibus per solam poenitentiam suo satisfacere creatori & eos per simoniam huiusmodi non teneri. ut infra eo. ti. c. ult. & secundum hoc intelligo decre. infra eod. titul. tua nos: ¶ Sunt autem casus in quibus mutus a manu licet intercedit in spiritualibus. Primus est cum quid sponte datur & gratis offertur ut 1. q. 1. quidquid inuisibilis. & c. quam pio. in si. & ca. placuit. & infra eod. titu. dilectus filius. A. in si. Secundus cum omnia illa concurrunt. quæ distinguuntur infra e & si quæstiones. Tertius pro operibus spiritualibus ab eo collatis qui ad hoc ex officio non tenetur. ut 12. q. 2. charitatem. Quartus pro operibus spiritualibus ad quas qui confert ex officio tenetur at cum episcopus consecrat ecclesias uel uisitat. quia tunc potest exigere moderatam procuracionem. ut infra e. cum sit Romana supra de reſcrip. c. cum ex officij. to. q.

3. relatum. Sed quamuis sic dixerint antiqui & sic scripserit frater Raymundus. in summa sua tamen non audeo dicere quod pro actu uisitandi uel consecrandi episcopus exigit & hoc propter canonem. 1. q. 1. statuius sed pro labore uie. 12. q. 2. charitatem. Sed oppones. canon ille loquitur cum episcopus non per suæ ciuitatis parochias fatigatur. si ergo in sua ciuitate uisitat uel consecrat. uidetur quod non debeat exigere procuracionem cum non laboret. & tamen contrarium est ut supra de censibus exac. & procura. uenerabili. Ad quod respondeo. & si minus laboret eundo ad ecclesiam ciuitatis causa uisitandi uel consecrandi quam eundo ad ecclesiam in diocesi constituta laborat tamen. & ideo cessat obiectio. Quintus cum elemosyna datur pro uita æterna & peccatorum remissione unde peccata tua elemosynis redime. Sextus pro redemptione uexatione quæ in rebus spiritualibus iniuste inseritur ut infra eo. ti. dilectus. Et concordat redimere tempus carissimum quoniam dies mali sunt. Sed uidetur obſtare infra eo. tit. que relam. ibi enim utrunque prohibetur emi redimi ecclesiam. Sed ibi exponitur redimi. id est pro pecunia resignari. item non obſtat infra eo. titu. nemo quia ibi non redimitur uexatio sed emittit abſolutio. Vel potest sic dici quod redemptio rei spiritualis si mittitur uexatio iniuste & redimenti prohibetur uexanti & pro uexationis satisfactione recipiendi. ¶ In munere ab obsequio distinguir. quia aut obsequium est corporale aut spirituale. Si corporale sit obsequium & honestum uitium non inducit. ut cum quis seruit suo episcopo corporaliter in rebus hecitis & honestis puta eundo. Romam pro ipso aduocando uel procuratoris officium gerendo pro negotijs eius uel ecclesiæ suæ. ubi ergo dignus dignum & honestum præstat obsequium pro beneficio uel ordine cessat uicium simoniz. & hoc innuit a contrario sensu canon ille. r. q. 1. sunt nonnulli. in uerbo. munus ab obsequio est seruitus indebite impensa. Si uero indignum dignum uel dignum indignum præſtet obsequium. non caret uicio simo-

E c c n i z.

nix Sed quamuis honestum obsequium li-
beraliter præstatur uitium non inducat:
ut dictum est. in pactum tamen dici non
potest. Hug. tamen dixit de indistincte
quodd si quis directè habeat intentionem
suam ad ordinem uel beneficium cum ser-
uit. simoniacus est ar. pro eo. infra eo. tit.
eum essent. Sed nunquid obsequium spiri-
tuale potest sine uicio præstari ex pacto.
Respondeo non nisi beneficium nel perso-
nam sit annexum. ut supra de præben. si-
gnificatum. ¶ In manere autem a lingua
sic dico licet super hoc diuersi diuersa scri-
bant. porriguntur preces aut ab ipso ordi-
nando seu promouendo. aut ab alio pro ip-
so. Et in utroque casu dicunt quidam præ-
ces huiusmodi esse illicitas. & si ad eas fiat
ordinatio uitiosa est & speciem continet
simonie arg. 1. q. 1. ordinationes & c. nul-
lus itaque. & 7. q. 1. in scripturis supra de
iure patro. per tuas. Quod tolerabile pu-
to si pro indigno fiant: secus si pro digno
ut supra de xta. & quali. tuam. 1. q. 1. filiū
infra de simo. tuas. alius multi hodie dā-
rentur cum plures ordinentur & benefi-
cientur interuenientibus proprijs præci-
bus uel aliorum. Sed si aliquis pro præla-
tura preces porrigat pro se ipso hoc ambi-
ciosum est ut. 1. q. 1. nullus itaque si uero
interpositis præcibus alienis ad prælaturam
aliquis assumatur. tunc distinguo. aut
preces sunt carnales aut spirituales fiat
carnales & fiant pro indigno. committit-
ur simonia. ut. 1. q. 1. de ordinationibus.
Nam preces loco precij succedunt. ut. 1.
q. 1. sunt nonnulli. Sed si sint carnales &
hāt pro digno licite sunt dummodo is qui
ordinat uel instituit respectum nō habeat
ad preces. sed ad utilitatē ecclesie uel me-
ritum promouendi. Spirituales autē præ-
ces uitium non inducunt ut. 1. q. 1. laiorē.
63. dicit. principal. ¶ Quæritur de exen-
tibus an simoniam inducant. Videtur quod
non dum tamen non producantur ad mu-
nerum quantitatē. ut. ff. de offi. proconi-
l. solent. §. non autē. & §. i. lici. licitē enim
recipitur esculentum & poculērum quod
intra dies proximos prodigatur. ut. ff. de
offi. præsi. l. plebs fisco. sicut & quæ pro-

phetæ offerebantur stipites magis aestima-
bantur tabernaculi quam munera proph-
etæ ut. 1. q. 1. iudices. ¶ Sed quid si corrupta
intentione dentur uel recipiātur exenna.
Respondeo simonia committitur quæ si-
ne resignatione ordinis uel beneficii col-
lati poenitentia sola purgatur ut infra eo.
c. ult. & secundum hoc intelligi potest in-
fra eo. nemo. ¶ Sed nunquid ¶ modica quā-
titas pro re spirituali ex pacto data simo-
niam inducit. Respondeo sic. Nam inue-
nio quodd sex solidi faciant simoniam ut
infra eo. titu. tuæ. Item 30. ut infra eo. ue-
niens. Item quinque oboli. ut. 1. q. 1. iudi-
ces. Item tremissis ut. 1. q. 1. placuit ut nel
lus episcoporum id est. tertia pars solidi.
¶ Item simoniacus funi comparatur. ut. 1.
q. 1. ordinationes. & in furto non distin-
guitur quantum is. ut. 1. q. 6. c. ul. Item simo-
nia comparatur criminum usurarum urum.
que enim sola uoluntate committitur. ut
supra eo. §. item committitur. Et in usu-
ris non distinguitur inter modicū & mul-
tum. Item cupella unius. Item uerba: po-
ma. & quicquid sit quod sorti accedit usu-
ram inducit ut. 1. q. 3. plenius. Ad hoc au-
tem dico quodd ubi ex pacto aliquid da-
tur non distinguitur quantitatē & opus est
resignatione eius quod taliter quælibet.
ubi autem aliquid quantūcumque cor-
rupta intentione datur. sine pacto simonia
cōmittitur quæ absque renunciatione per
poenitentiam deleatur ut. infra eo. c. ult.
mo. Sed si non consistat de inerte corrup-
ta tunc consideratur circumstantiæ illæ de
quibus habet infra eo. c. 1. & si quælibet.
¶ Sed nunquid simonia committitur si
aliquid detur pro calice seu uestibus bene-
dicendis. Dixerunt quidam quodd non nisi
inueniretur hoc in iure prohibitum. tunc
enim esset simoniacum quia prohibitum.
¶ Et est uidere in christiāte baptismo. com-
munionē. balsamosepultura. basilicis de-
ditandis. ut. 1. q. 1. dictum. & ca. placuit ut
unusquisque. & infra eo. 1. cum in eccle-
sia. Et his consentit frater Raymū. in sum-
ma sua. ¶ Puro tamen uerius quodd in quo
libet ecclesiastico ministerio exercendo si
monia committi potest ut infra eodem ti-
tul.

- 12 cul. ad nostram. ¶ Sed nunquid ante pro-
motionem alicuius potest ab eo cautio
exigi sine uicio simoniz. Respondeo non
sed postea sic. ut. 8. q. 3. talia. 1. q. 1. quam
pio. dum modo pactum non precedat. ut
8. q. 3. Artaldus. postea uero præstabitur
cautio quæ ex antiqua consuetudine ap-
probatur. ut. 6. 3. dist. quia sancta. sed 3. su-
periori potest exigi & recipi cautio siue
ante siue post ordinationem subiecti. ut
supra de electio. significasti. 2. 3. dist. quan-
quam. 2. 8. dist. de simoniacis. c. dist. opta-
tum. & supra de iureiur. nullus ꝑ auctoritas
enim superioris uitium tollit ut supra de
pact. cum pridem supra de præben. nisi su-
pra de trans. statumimus. ff. de his qui not.
infra. l. furti. accipe. §. qui iussu. Item nota
quod sicut simoniacum est mediante pec-
cunia uel pacto rem spirituales acquiri
sic & resignari. ut infra eo. ti. quætelam su-
pra de testi. ueniens ꝑ dare enim intelligi-
tur qui quod sibi debetur remittit. ut. 8. q.
3. talia. ff. de calu. l. quin etiam. ff. de cond.
causa da. l. si mulier. licet sit arg. contra. ff.
qui. mo. pig. uel hypo. sol. l. 1. §. cū debitor
C. ad uelle. l. 1. ff. que in fran. cre. si pignus
Et eodem modo simoniacum est ob pec-
niam reconciliare uel non reconciliare.
ut infra eo. ti. nemo. & c. ad aures. Nec mi-
reris si duo contraria in idem recidunt.
Nam hoc contingit alias ut cum recipi-
tur præcium ad accusandum uel non accu-
sandum. deouciandum uel non denun-
ciandum testificandum uel non testifican-
dum. eligendum uel non eligendum. hæc
enim omnia eadem lege puniuntur. ut. 1.
q. 1. qui cum & l. eadem. §. lex Iulia. & 2.
q. 1. prohibentur. accedit ad ista. 1. q. 1. §.
qui autem pecuniam. Sed obstat canon 1.
q. 1. sunt quidam ibi dicitur sunt quidam
qui uolentia uel fauore non permittunt
ecclesiis ordinari. hos etiam decernimus
ut sacrilegos iudicandos. Sed ibi subau-
dio. nihilominus simoniacos. ¶ Est au-
tem sciendum quod simonia est crimen
enorme. ut supra de accu. & in qui. crimen
exceptum. ut. C. de epis. & cle. l. si quen-
16 quam. 1. 5. q. 3. sane. ¶ Ad accusationem
simoniaci quilibet admittitur ad accusa-

- dum. ut infra eo. titu. tanta. dummodo is
qui accusatur sit malæ famæ. ut. 2. q. 1. in
primis & de hoc plenius not. supra de ac-
cusatio. §. item illi non admittuntur.
17 ¶ Quilibet peccator missam cantare po-
test præter simoniacum. ut infra eo. tit. tan-
ta. & præter alios enormiter delinquentes
uel mediocriter dummodo eorum crimi-
na notoria non sint de iure uel de facto
ut supra de tempo. ordi. cultimo. & supra
de renuncia. nisi cum pridem. in princip.
hij enim omnes sunt suspensi quo ad se &
quo ad alios. Vel dic solum simoniacum
etiam occultum suspensum esse quo ad se
& quo ad alios & notoriū fornicatorem.
ut. 3. 1. dist. nullus. & c. præter hæc. & §. ue-
18 rum. ¶ Et si queratur quare iura canonica
sic præloquantur hæc duo. scilicet simo-
niam & fornicationem? Respondeo simo-
nia est morbus cancrinosus. & ideo ferro
ignito opus est. etiam malum uisatum. ut
1. q. 1. reperiuntur. Item fornicatio est co-
mune uitium ut. l. dist. quia tua sanctitas.
in fi. & ideo pœna exacerbari debuit in
utroque. ut. ff. de pœ. l. aut facta. §. ultimo.
Et quod proxime dixi quilibet peccator
potest missam cantare præter simoniacū
sic intellige quilibet non præcisus quili-
19 bet toleratus. ¶ Et sic tollitur obiectio de
suspensis & excommunicatis qui exclu-
duntur à participatione sacramentorum.
ut. 3. q. 4. engeltrudam supra de excep. 2.
nobis infra de cle. ex mi. si celebrat. Item
omnis peccator penitens. & sic non ob-
quod dici solet. quod constitutus in mor-
tal. peccato suspensus est quo ad se. ut. 1. q.
1. sacerdos. quod locum habet nō enormi-
bus etiam occultis & non mediocribus
etiam occultis & non mediocribus noto-
ris. nam enormia occulta & mediocria
notoria & post peractam penitentiam exe-
cutionem ordinis detinent impediam. ut
supra de renun. nisi cum pridem. l. dist. de
20 his supra de tempo. ord. cult. ¶ De pœna
simoniaci sic dicendum est. Aut quis est
simoniacus in ordine. aut in beneficio iu-
scepto. Si in ordine. suspensus est ipso iu-
re. ut proxime dictum est. habet enim cha-
racterem furtiuum. ut. 1. q. 1. ordinatio.

nes. habet characterem uitiosum. unde. ordo iustus ortus cecidit. ut i. q. i. quibusdam narrantibus infra eod. tit. accusatum. & c. quotiens. Qualitercumque de hoc crimine constiterit siue per modum accusationis siue per modum inquisitionis siue denuntiationis. sequitur poena depositionis. primum probatur supra de accu. inq. & denunt. super his. Secundum supra de accu. inquisitione. de tertio no. de accus. §. effectus. Symoniacus autem in dignitate uel beneficio conuictus per accusationem deponitur. per inquisitionem amouetur. ut supra de elec. per inquisitionem & idem per denunciationem. Et est ratio. quia non posset agi poenitentia illa uel illo reuocato. ut i. q. i. distin. xxi. & ut in praedicto. §. effectus. Et quod dixi in simoniaco in ordine quod suspensus est ipso iure puto locum habere in simoniaco in dignitate qui executione dignitatis retinet impeditam. unde quidquid facit gerendo officium dignitatis suspensus agit & decipit animas subditorum. ut supra de elect. dudum. & Rothomag. & idem dico in beneficio curam animarum habente. quia de his duobus idem iudicium est habendum ut continetur in praedicta decre. & argu. supra de filijs presby. c. ult. ¶ Si uero aliquis sit simoniacus in receptione simplicis beneficii uel in collatione beneficii cuiuscumque. aut eius delictum est occultum aut notorium de iure uel de facto. In primo casu simoniacus est ipso iure suspensus sicut & quilibet in mortali peccato constitutus. ut i. q. i. questione i. sacerdots. In secundo quo ad se & quo ad alios. ut supra de temp. or. quæsitum. ¶ Nā & accusatus de simonia prohibetur exequi officium suum accusatione pendente. ut infra eod. tit. accusatum. Item quid de his qui per simoniam recipiunt uel recipiuntur ad monachatum. Respondeo si per modum accusationis de iure fuerint depunantur tam recipientes quamquam recepti. sed si per inquisitionem de his constituerit recepti amouentur a locis & in monasteria actoribus collocantur ad poenitentiam peragendam. recipientibus autem iniungitur poenitentia & donec eam pere-

gerint ab executione ordinum suspenduntur. ut infra eodem titu. dilectus filius A. Sed in talibus quare priores isti uel abbates non remouentur ab administratione etiam per modum inquisitionis. cum hæc sit poena ordinaria simoniacorum praetoriorum. ut not. supra eod. titu. §. de poena. Respondeo illud locum habere in simonia commissam in dignitate in qua administrant secus in simonia commissam in beneficiis conferendis uel monachis recipiendis in quo casu locum habet decre. dilectus. Vel ibi multitudo erat in causa & utile non erat monasterijs ueteres amoueri praetoriorum. ut supra de renun. c. i. ¶ Sed quæritur an is qui beneficium simoniace acquisiuit teneatur ad omnes fructus quos recepit & quæ recipi potuerunt? Respondeo sic est enim fur & latro. ut i. q. i. ordinationes. & ideo sicut fur semper est in mora & ad damna tenetur. C. quod met. causa. l. i. C. de cond. furt. l. ult. i. C. de furt. l. subtracto. & ad omnes fructus ut uolentus. ut supra de rest. spol. grauis. Generaliter enim sine titulo possidens tenetur ad omnia damna. & lucra & percepta & percipienda. ut ff. de rei uen. l. si nauis. §. generaliter. Et idem est si habeat titulum sed talem qui pro non titulo. sit habendus. ut C. de agrico. & cen. quemadmodum. ff. quod met. cau. l. sed par. ¶ Sed quæritur cui restitueretur pecunia simoniace data? Respondeo ei in cuius iniuriam data est hoc est ecclesie. ut infra eodem titulo consulare. & c. audiui mus & c. de hoc autem. & ar. ad idem 17. q. 4. si quis in atrio. 27. quæst. i. si quis rapuerit. in autem. de sanctis. episcopo. §. sed neque coll. 9. Eiuero qui pecuniam dedit inuenitur ex misericordia restitui. ut infra eodem titu. ueniens. sed forte illud locum habet cum redditur ei qui monasterium est ingressus per simoniam. consideratur enim ne alteri monasterio ad quod transferendus est fiat onerosus. ut. 16. quæstio. 6. de lapsis. 27. quæstio. 1. si quis rapuerit. ¶ Prælati autem aliquid ab ecclesia per simoniam extorquens duplicatum restituit. ut in praedicta decre. audiui.

audiuimus secus si per impressionem quia tunc reddet quadruplicat um. ut. r. s. distin. quoniam quidam. t. questio. 1. concussio. Dicitur autem concutere qui prætenu officij comminando aliquid ab ipso extorquet. ut ff. de concuss. l. 1. & 15 2. 24. quest. 1. militare. ¶ Sed sciendum est quod non omnis pactio quæ iure spirituali interuenit simoniam inducit. & ideo poenam non meretur. Nam si possessio detur ecclesiæ ut in ea oratorium constitatur. non committitur simonia. ut supra de restit. spolia. olim. quia in traditio ne rei propriæ licet pactum apponere. ut ff. de pactis. l. 1. in traditionibus supra de condi. apposi. uerum. Item non committitur simonia si detur licentia constrendi oratorium sub pacto census. ut. 18. q. 2. Eleutherius supra de religiosis domi. constitutus accedit infra eodem titul. ex insinuatione. talia enim pacta spiritualia repetuntur sicut & illud supra de præben. si significauit supra de ser. non ordi. nullus. 16 de elec. significasti. 15. q. 1. c. 2. ¶ Quid si quid exigatur secundum loci consuetudinem in exequiis mortuorum. puta cerei & denarij uel in benedictione nubentium. puta panis & uini cerei & mæile. sicut in plerisque locis hoc de more seruatur. Itē in consuetudine episcoporum manutergium aqua & mantile? Respondeo exactionem in talibus reprobendam esse. si d nihilominus debitam fore solutionē. unde superior ex officio suo cogere potest ad solutionem. nam compellendi sunt. qui maliciose nituntur laudabilem consuetudinem immutare. ut infra eodem tit. ad apostolicam. Quædam enim ex debito præstanda sunt ad quæ actio non datur. ut no. supra de postulan. §. restat. sic & prandij exactio iuxta morem reprobat. ut. infra eodem titulo. Iacobus sic & in multis alijs actibus spiritualibus consuetudo non excusat exactionem pro introituandis episcopis uel abbatibus seu abbatis in sede ponendis. uel pro quibuscunque alijs personis inuoluendis. Item pro dāna absolutione uel pro quibuscumque alijs sicut quilibet studiosus per

se notare potest. ut. 1. q. 1. saluator. si quis præbendas uendentes infra eod. tit. cum in ecclesiæ ad aures suas. in tantum audi- 27 uimus. ad apostolicā. ¶ Ultimo uidendū est an in simonia ualeat dispensari. in quo distinguo. quidam sunt simoniaci. quidā simoniace promoti uel ordinati non tamen sunt simoniaci. Cū simoniaci alius a papa dispensare non pōt. ut. 1. q. infra et ga. simoniacos ut infra eo. t. nobis in fi. pa pauero ex plenitudine potestatis dispēsa re pōt. ut infra eo. t. dilectus filius A. & 1. q. 5. quicunq;. Cū simoniace promoti & nō simoniaci pōt episcopus dispēsa re. ut infra eo. ti. nobis primo. & c. ex insinuatione supra de elect. si aliquis. 1. q. 5. præsentium infra eod. tit. de simoniace & c. de regularibus. Et quod dixi posse dispensari cum simoniace promoti uel ordinati. uerum intelligo resignato eo quod si moniace est quæsitum ut in decre. si alicuius & 1. q. 5. quicunque in prin. Et quod dicunt iura illa in beneficio & dignitate. puto & in ordine locum habere ut resignetur executio characteri enim renunciari non potest eo animæ est infusus. Quidam tamen dixerunt papam non posse dispensare cum simoniaco in ordine. & hoc tali ratione quia necessaria est renunciatio. sed simoniacus in ordine characteri renunciare non potest executioni non quia illam non habet. Ad quod respondeo potest renunciare quantum in eo est ostendendo se perpetuū depositionis. ut. 2. t. distin. nunc 28 autem. ¶ Item quod dici posse episcopū dispensare intelligo. si non episcopo sed alicui de suis comitibus pecunia data fuerit. quia si sibi simonia sua eum indignū reddere & dispensare non possit & hoc innuit canon ille 1. q. 5. præsentium in prin. ubi dicit per pecuniam non episcopo sed cuidam principum eius datam. Sed uidetur quod episcopus etiam cum simoniace promotis qui simoniaci non sunt dispensare non possit. ut infra eod. tit. nobis ibi enim in principio ponitur questio de promoti. simoniace non simoniaco. & in fi. respondetur quod cū ipso non nales episcopus dispensare. Ad quod respon- deo quod

- deo quoddam in fine illius decre. dicitur. non referas ad principium & ad primum casum. in quo certum est posse episcopum dispensare. ut superius dictum est. sed referas ad casum qui ponebatur in decreet. secundum veterem compilationem quae est hodie intertexta in qua tractabatur de uere simoniaco. Et quod dicitur ibi & quod dictum est per simoniacā prauitatem &c. sic expone ut dictum est in princ. decre.
- 29 sed in parte decisā. ¶ Et autem sciendum quod his dicitur simoniace ordinatus uel promotus non tamen est simonicus. quo ignorante & ratum non habente a consanguineis familiaribus & amicis commissū est simonia. ut probatur per iura inducta super eo. § uideendum est. & probatur infra eo. licet. Vbi uero pecunia datur in dispendium promoti ab his qui nocere potius quam conferre intendunt prorsus ignorante promotō & ratū eum ad eius notitiam ueniet penitus nō habente. promotio ipsius nequaquam afficitur. ut infra eo. ti. nobis. & multominus afficitur si eo prohibente pecunia deponitur. ut infra eo. ti. sicur. ¶ Nihil enim damni sentite debuit qui prohibuit. ut. ff. de nego. gestis. l. si duobus in fi. ff. de procu. l. Pomponius. §. ult. ff. man. l. si pro te.
- 31 C. de nego. gest. l. ult. ¶ In casibus tamen nihil operatur prohibitio. ut. ff. de teli. & sumpti. l. ne. l. at si quis. §. si me prohibente. ff. de libe. causa. l. 2. ff. de appell. l. non tantum aliquando plus operatur expressa contradictio quam tacitus disensus.
- 32 ¶ Et est ratio. quia plerūque qui tacet praesumitur consentire. ut. 1. d. ult. si seruus. C. de nup. l. siue proponis. ff. solut. ma. l. 2. supra qui clerici uel insinuante supra de spon. ad id supra de despon. impube. literas supra qui ma. accu. possunt in super. Quamuis regula iuris contrarium dicat qui tacet non consentit nec &c. ff. de reg. iur. qui tacet. ¶ Aliquando plus operatur absentia quam contradictio. ut est uidere in sententia. ut. ff. de re iudi. l. duo ex tribus. ff. de arbi. l. si in tres Item in electione. ut supra de electi. quod sicut uenerabilis bonz. memo. supra Cremonen. supra de pesthu. in secunda bonz. ¶ Et not.
- 34 ¶ quod dispensatio sit aliquando semper nē ut cum dispensatur cum aliquo ut in minoribus tantum ualeat ministrare. ut supra qui cle. uel uo. c. 2. & r. q. 1. si quis haereticz. Plenē ut cum permittitur ad sacerdotium & non ulterius promoueri. ut supra qui cleri uel uouen. c. 1. q. 7. conuenientibus. Et plenius. ut cum permittitur alicui ut fiat episcopus & non primas ut. 22. distinc. nos consuetudinem. Plenissime. ut cum ad omnia dispensatur ut. 13. di.
- 35 4. ipsa pietas. ¶ Item quæritur ¶ nunquid potest episcopus dispensare in simonia commissā in exequiis mortuorum. in benedictionis nubentium. in cœmeterij concessione. in crismate recipiendo. in sacrorum uasorum uestimentorum benedictione. & consimilibus minoribus speciebus simoniae. Creditur quod sic post peractam penitentiam. eo quod non prohibetur argu. ad hoc infra de senten. excommunicacionis nuper. ¶ Nec ob. 1. q. 1. erga quia loquitur in simoniaca dignitate. sic loquitur decre. infra eo. ti. nobis in fin. ¶ Quæritur an sacerdos peccet uel simoniam commissam mittat missam pro denarijs celebrando uel alia officia exequendo ¶ Ad quod respondēdo si sacerdos non teneatur ad illud pro quo pecunia recipit & sumptus ei de sunt nec peccat nec simoniam committit ut. 1. q. 1. duces uel iudices. Nam & operas suas locare potest ad tempus ut infra e. ti. proxi. c. ul. dū tamen in celebratione missae uel aliorum officiorum principalē intentionem suam ad remissionem dirigat obtinendam. secundario autem habere potest respectum ad denarios quos percipit. Illa autem officia ad quæ tenetur pro pecunia celebrare non debet sine pecunia non celebraturus. alioqui simoniam committit. ut. 1. q. 3. uenientes. sed & si non tenetur ad illa habet tamē alias sumptus suos pro denarijs illa exequi aut simoniacum est aut avarum ¶ ueruntamen si laici consueuerint dare oblationes & subtrahant puris laicos copelli posse laudabile consuetudinem conseruare. ut infra e. ti. ad apostolicam in fi. Et sic ad dādas oblationes.

tiones. ut. 16. q. 1. statuiamus & 32. distincte
 39 prater hanc in fin. §. Item quæritur ¶ Ali-
 quis confect bona sua ecclesiæ purè sim-
 pliciter sine pacto hac tamen intentione
 ut per bona temporalia quæ offert spiri-
 tualia ualeat adipisci & clerici qui cum
 in fratrem admittunt non essent cum nisi
 comoda temporalia perciperent admissu-
 ri. an simoniaci reputentur. Ad hanc quæ-
 stionem respondet decre. dicens. quod
 tam illi quam isti apud districtum iudicem
 qui scrutator est cordium & cognitor se-
 cretorum. culpabiles iudicantur. ut in-
 fra eodem titulo tua. §. licet autem. Vnde
 cum non dicat simoniaci iudicantur. dixe-
 runt quidam quam non sunt. tanquam si-
 moniaci puniendi propter uoluntatem
 cum operæ subsecuto. argu. ff. de big. nup-
 per & c. à nobis. Alij dicunt quod uerius
 sicut puto. quod simoniaci sunt quia sola
 uoluntate committitur simonia. ut dixi.
 supra eo. §. committitur. Satis tamen pu-
 to quod si ecclesiæ sit tenuis facultatibus
 & paupertate depræssa & aliquis rogat
 admitti. clerici uel monachi dicere pos-
 sunt. nos libenter admittimus te ad spiri-
 tualia. sed cum bona uostra nobis suffi-
 ciant. & tibi adducas unde uiuere possis.
 uel sic provideas tibi unde uiuere possis.
 Et tunc ingrediens aliqua temporalia co-
 ferat non erit uicium simonie. Nec ob de-
 ere. infra eo. quoniam. ubi dicit paupertas
 prætextu uolentes huiusmodi uitium
 palliare. nam illa loquitur cum non sit cau-
 te proceditur. sicut dictum est. sed recipi-
 tes committerent improvide simoniam &
 postquam commiserint. prætextu pauper-
 40 tatis palliare nituntur. ¶ Paupertatis. n-
 prætextu non ignoscitur delinquenti. ut
 ff. de ritu nuptial. palam. §. non est igno-
 scendum supra de diuor. ex literis potius
 enim debent recipientes mori sanæ quæ
 simoniaci uesci. ut 32. q. 4. sicut sanctus.
 & omnia mala tolerare quam simoniz
 41 consentire. ut 32. q. 5. ita ne. ¶ Quamuis
 à furto excusatur nimis famis necessitas. ut
 de consec. dist. 5. discipulos. hoc id eo quia
 tempore nimis necessitatis omnia sunt
 communia. ut ff. ad legem. d. de iac. l. 1. §.

in eadem nauis. sed si non fuerit antea ne-
 cessitas. non omnino excusatur. ut infra de
 42 furtis. si quis per necessitatem. ¶ In sum-
 ma notabis quod mediatores simoniz si-
 moniacy sunt. ut 1. q. 6. si quis episcopus &
 nota infamiz procelluntur. ut 1. q. 3. ca.
 ultimo. Vnde non admittuntur ad testi-
 monium etiam contra illum qui simoniā
 illam principaliter dicitur commisisse
 quamuis crimen simoniz sit exceptum.
 ut nota. supra eod. titu. §. est autem scien-
 dum. quamuis admittantur ad accusan-
 dum. ut 71. distinctione si quis papa cum
 hoc fama meruerit accusari. ut 2. quæ-
 stione 1. in primis.

Summarium

- 1 Prelatus an possit uices suas concedere sub
 pretio. & ad locationem & conductionem
 deducere. & nu 2.
- 3 Vicarius potest gratis consilium. & constituta
 prouidendum est unde ueniat.
- 4 Ecclesia uel prebenda potest conducere & locari
 finitum causa.
- 5 Ecclesia prebenda. uel beneficium an possit in
 perpetuum locari. uel ultra tempus ni-
 ta locantis.

¶ NE PRAELATI VICES SVAS sub annuo censu concedant. Rub.

IN proxima rubrica dictum est de si-
 monia in genere. nunc subiicitur tra-
 ctatus de simonia in specie. scilicet
 cum praelati uices suas uel ecclesias sub
 annuo censu concedunt. & ideo ponit-
 ur hic rubrica ne praelati uices suas uel
 ecclesias sub annuo censu concedant.
 1 ¶ Et est igitur sciendum quod prae-
 laus aliquis praelationem suam iurisdic-
 tionem officium uices suas circa ea quæ
 spiritualia sunt sub precio concedere non
 debet ad locationem & conductionem
 deducere. Huiusmodi prohibitionis tri-
 plex est ratio. Prima quia dum iurisdic-
 tio & officium praelaturæ conducitur in
 grauenam subiectorum. & subiectionem
 iudi-

iudiciorum, non est dubium redundare. ut infra eod.c.1. quia dum sumptus quæritur prædo crassatur. ut.2.3. q.1. militare. Secunda quia qui uicarium constituit curam tradit. ut supra de offi. uic. c. ulti. & ideo pro uicaria dare uel excipere pecuniam simoniacum est. ut supra titu. prox. ad nostram. nec mirum. nam uendere castaldionatum uel œconomatum simoniacum est. ut.1. q.1. si quis episcopus.

2. & q.3. saluator. 1. Tertia est ratio. quia cū prælatus gratis debet iudicare. ut.1.4. q.5. non sane. & mundas seruare manus nullumque con. fignere lucrum constituit iudicia uenalia in quo Deum & legem offendit. ut in auten. de manda prin. §. oportet. col.3. & 10. quæstio.3. qui recte. ¶ Sed opponitur. hæc duo paria sunt quo ad simoniam committendam remittere spirituale pro pecunia uel conferre. ut supra titu. prox. querelam supra de testi. ueniens & tamen uideo quod episcopus potest iurisdictionem remittere sub annuo censu. ut supra de reli. domi. constitutus. Ad quod respondeo. prælatus priuilegiū libertatis indulgens censum sibi retinet pro temporibus quæ remittit. ut supra de censu. cum uenerabile. Vel census impositio uitium non inducit. quia imponitur ut sit probatio subiectionis antiquæ. ut supra de censu. omnis omnia. & ad iudiciū prælati libertatis. ut infra de præuile. recepinus. ¶ Potest autem gratis uicarius constitui. & constituto prouidentum est unde uiuat. ut supra de offi. ordi. inter cætera supra de appella. peruenit. Nam cum uicarius teneatur ad uices alie nas gerendas. non debet suis stipendijs militare. ut.12. quæstio.1. charitatem.

4. ¶ Item potest ecclesia uel præbenda conducī & locari fructuum causa. ut infra eo. titu. querelam. quia & fructus. & si proueniunt ex spiritualibus beneficijs non sunt spirituales unde uendi possunt ut tamen in hac locutione nihil spirituale admiscetur ut supra de renū. permu. ad quæstiones. His quæ superius dicta sunt non ob. decre. 1. cod. titu. quoniam enormis. Nam illa loquitur in regimine animarū.

hoc est in prælatura quæ scilicet locutionem & conditionem deduci non potest ut superius dictum est. Item non obstat canon qui prohibet ne conducticijs præbyteris ecclesiæ committantur. ut.1.1. q.1. præcipimus. quia & illum intelligi ut ecclesiæ non committantur idest. ecclesiæ prælaturæ. & secundum hoc expono uerba illius decre. quoniam enormis. quia dum sacerdotium. hoc est prælatura sub huiusmodi mercede uenale disponatur. ad æternæ retributionis præmiū consideratio non habetur. quasi dicat dum pro pretio cura committitur & recipitur animarum. non ad ipsarum ædificationē respectus habetur sed ad lucrum. ¶ Sed nunquid potest ecclesiæ præbenda uel beneficium aliquod in perpetuum locari uel ultra tempus uicæ locantis. Respondeo non. quia cum beneficia sint personalia. contractus circa illa habiti personæ concedentium non excedunt. arg. supra de præbend. nisi in supra de transactio. de cætero. & c. ueniens supra de usu pallij. ad hæc clericus enim in beneficio usufructuario comparatur. ut.16. q.6. illū & usufructuarius rem in qua usufructum habet ultra tempus suæ uicæ locare non potest. & si locauerit successor in beneficio frui conductorem præstare non tenetur imò si conductor expensas fecerit quare ultra uitam clerici fruiturus non eas recipiet. quia hoc euenire posse prospicere debuit. ut. ff. loca. & cōdu. l. si quis domum §. hic subiungi potest. Nisi forte dicere uelis ab hærede illius qui sic locauit conductori restituendas esse ei expensas. argumēt. supra de te. eccle. non alienan. ad audientiam. ¶ His autem quæ dicta sunt non obstant iura illa quæ dicunt illum qui in perpetuum conduxit uel ad non modicum tempus ius habere in re ut resistere possit. & etiam ab eo utiliter uendicare. ut. ff. si ager uestig. uel emphy. l.1. §. qui in perpetuum. & ff. de superfl. c. l.1. §. quod ait. Nam illa loquuntur in priuatis locantibus res proprias & in conductoribus qui a dominis conducunt.

Summarium

- 1 *Simoniam an committant illi qui habent examinare doctores, & licentiam dare doct. di. s. obtemperant pecunia licentiam prestans alias non datur. & num. 2.*
- 2 *Venditores columbarum sunt qui gradum vel gratiam spirituales gratia humane contributionis exercent.*
- 3 *Docentes Parisius & alij in locis an liciti collesas exigant à scholaribus.*
Socrates ut liberius philosopharetur abiecit magnum auri pondus.
- 4 *Prestans pro tempore obsequium, debet consequi beneficium.*

DE MAGISTRIS. Rubr.

Diximus supra de spiritualib. qualiter prohibeantur concedi vel recipi pecunia mediante. Nunc tractatur de his quæ instar spirituales habent videlicet de magistris & licentia docendi. Et ideo ponitur hic rubrica de magistris & ne aliquid exigatur pro licentia docendi. ¶ Est igitur sciendum quod statutum fuit antiquitus. deinde ab Alexandro Papa in Lateranensi concilio innovatum. & postmodum ab Innocentio in concilio generali. quod singulæ ecclesiæ cathedrales singulos magistros liberarum artium haberent. per eundem. Innocentium est adiectum ut non solum in qualibet cathedrali ecclesia. sed in alijs quarum sufficere poterunt facultates constituantur magister idoneus à prelato cum capitulo seu maiori & saniori parte capituli eligendus. qui clericos ipsarum ecclesiarum gratis in grammatica facultate & alios instruat iuxta posse. Sane metropolit. ecclesia theologum nihilominus habeat qui sacerdotem & alios in sacra pagina doceat. & in his præsertim informet quæ ad curiam animarum spectare noscuntur. Assignetur autem cuilibet magistrorum à capitulo unius præbendæ proventus. & pro theologo à metropolit. tantundem. non quod propter hoc efficiatur canonicus. sed tamen reddi-

tus ipsos percipiat quandiu persistit in docendo. ut probantur hæc 38 di. de qui busdam infra cod. c. 1. & c. quia nonnulli.

¶ Nunc autem queritur de cancellario Parisien. & de archidiacono Bonon. & de magistro scolasticum qui vel ex privilegio vel ex iure consuetudinario habent examinare doctores & licentiam dare docendi. nunquid simoniam committunt si obtentu pecuniæ licentiam præstant alias non datur. Respondeo non. neque enim venditur vel emitur spirituale vel spirituali annexum. sed committitur criminis concussionis. cum prætextu officij per impressionem exigitur. quod non debet. ut. C. quod met. causa. l. si per impressionem. 23. q. 1. militare. ff. de concussionibus. l. 1. & 2. & 1. q. 1. concussionis. unde qui exegit dignitate officio ac beneficio ecclesiastico spoliatur. infra eod. c. 1. & c. 5. in fi. Et licet ex parte dantis & exigentis vel deatur turpitudine versari. & sic potior sit conditio possidentis & deterior repetentis. ut ff. de condit. ob turpem cau. l. 3. 14. q. 5. non sane. tamen in hoc casu promittenti succurritur & soluenti ut remittatur promissum & solum reddatur. ut infra cod. tit. provideas. non in favorem promittentis vel solventis sed in odium peccantis. Vel posset dici quod non versatur turpitudine ex parte promittentis tunc enim sit idoneus quod requiritur. ut infra. c. 1. & impediatur vel non permittatur facere quod a iure permittatur. licet ei vexationem suam redimere. ut supra de simo. dilectus.

¶ Sed quæritur de magistris talibus quibus de beneficiis est prorsus. an simoniam committant exigendo à clericis ecclesiariam à quibus percipiunt beneficia & ab alijs clericis pauperibus. Respondeo sic. Nam in templo vendentes sunt qui hoc quod quibusdam iure competit ad primum largiuntur. ut. 1. q. 1. in templo. ¶ Item quæritur non solum venditores sunt columbarum & domum dei faciunt domum negotiationis qui sacros ordines largiendo precium pecuniæ vel laudis vel honoris inquirunt. utrum hi quoque qui gradum vel gratiam in ecclesia

lia spiritualement quam domino largiente
perceperunt non simplici intentione sed
cuiuslibet humanarum retributionis causa
4 exercere. ut. 1. q. 3. non solum. ¶ Queritur
autem de magistris alijs regibus
Parisijs uel Bononie uel Neapoli uel alijs
locis an licite collectam exigant à
scholaribus. Et uidetur prima facie quod
non quia scientia donum dei est. ut. 16.
q. 1. reuertimini circa. si. unde uendi non
debet. ut. 1. q. 3. non solum. Item proijcere
debent pecuniam exemplo. Socratis
qui magnum pondus auri abiecit uidens
se non posse uirtutes & diuitias simul pos
sidere ut. 12. q. 2. Socrates. Item professio
res iuris & si honestè recipiant sponte ob
lata in honestè tamen exigunt. ut. ff. de
u. & extra ordi. cogni. l. 1. §. est quidam.
Item doctores philosophantes inter quos
Iuris ciuilijs numero professores ut. ff. de
iusti. & in e. l. 1. si pecuniam exigerint
contracta erit professioni eorum exactio.
5 ut. C. de uirne. primo. l. professio. ¶ Sed
contra qui pro tempore prestat obse
quium debet consequi beneficium. ut. 12.
q. 2. charitate. Item potest magister uen
dere doctrinam sicut & iuriconsultus co
siliam. ut. 1. q. 2. §. non sane. & 1. q. 2.
§. 3. non licet. Gratis enim intelligitur
docere & si collectam recipiat pro expen
sis sicut episcopus gratis intelligitur con
secrare uel uisitare & tamen recipit pro
curatorem. ut supra de simo. cum sit su
pra de prescrip. cum ex officio. sic & tes
tis intelligitur gratis testificari & tamen
habet expensas. ut. 4. q. 2. §. 4. uenturis.
Scholares etiam quas minimis possunt.
sed pro facultatibus & dignitate natalium
mercedes preceptoribus suis constituunt
ut. ff. de admini. tu. l. cum plures §. cum
tutor & eos munificentis suis dirare de
bent. ut. ff. de dona. l. Attilius. Veliter qui
dem nunc expensæ in mercedibus magi
strorum ut. C. de neg. ge. l. si patrono. Si
bius à suis scholaribus sustentatus fuit.
ut. ff. de orig. iur. l. 2. circa si. Iudices expen
sas recipiunt. ut supra de uita & ho. ele.
eum ab omni esculentum & potulorum.
ut. ff. de offi. p. re. plebiscito ut. ff. de offi.

procō. l. solent. §. ult. sacerdotes qui erant
in templo recipiebant aliqua pro sumptu.
ut. 1. q. 2. §. 1. iudices. Circa hoc dico quod
si doctores sui non sufficiunt. licet & honestè
potest à scholaribus exigere pro expen
sis. Si uero sufficiunt non exiget sed sponte
oblata recipere potest. ut. 10. q. 3. p. r.
scis. 1. q. 1. ecclesiasticarum. t. 8. di. de eu
logijs. 1. q. 1. quicquid inuisibilis. & ca. pla
cuit. Et hoc intelligo in his qui apti sunt
& idonei ad docendum. ceterum si qui
tempus præueniant & ad cathedram nimis
accelerēt magistralē incitantes magis
discrete quam docere suum negotium ge
runt non alienum. ut. ff. de nego. gest. l. si
pupilli. §. in talibus & si sua non sufficiunt
non est providendum ex debito in expen
sis imputaturus sibi qui suam infirmitatem
uel imperitiam non aduertunt. ut. ff.
ad leg. Aquil. l. idem.

Summarium

- 1 Indei qui & unde dicantur.
- 2 Hebrei unde dicantur.
- 3 Saraceni quare sic appellantur.
- 4 Iudai & saraceni auctoritatibus & rationibus ac blandimentis potius quam asperitatibus debent ad fidem de nouo suscipi dam probocari, non compelli.
- 5 Christiani qualiter se debeant habere cum iudeis uel saracenis.
- 6 Intellectus. c. ad mensam 11. q. 2.
- 7 Christiani iudeos uocare non debent in necessitatibus ne: medianam ab eis recipere. nec cum eis in balneis se balneare.
- 8 Iudeis non permittitur nouas synagogas erigere.
- 9 Iudeis non licet in die Veneris Sancta Ostia uel fenestras tenere apertas.
- 10 Iudai christiana mancipia habere non debent.
- 11 Christianus non potest in testamento aliquod relinguere pagano.
- 12 Iudai & saraceni debent in terris christianorum nisi habitis per quem à christianis disseruiantur.
- 13 Christiani an pro mercedibus seruicio iudeorum esse debeant.
- 14 Iudei tenentur ad decimas prediales.
- 15 Iudai qualiter pro excessibus puniantur.

Ecclesia

- 16 Ecclesia an peccet permittendo iudeos ritus iudeicos observare.
 17 Servi iudeorum qualiter liberentur. & redimantur.
 18 Servus in deorum à christiano redemptus an fiat servus redimentis.
 19 Christianus an paganus mancipium vel iudeum emere possit.
 20 Iudeus vel paganus baptizatus an remaneat servus.
 21 Merces que prohibita sunt, que ad saracenos nullo tempore deferri possunt.

DE IUDÆIS ET SARRACENIS. Rubrica.

Etimus de his qui spiritum sanctum per simoniam blasphemæ. Nunc de his agamus qui deum male colendo inhonorant ut sunt iudei & sarraceni. Videamus qui dicantur iudei & unde, qui saraceni & unde. & qualiter sine inuitandi ad fidem, qualiter sint à christianis tractandi. Et quid iuris sit de servis eorum. ¶ Iudei dicuntur qui Mosiam legem ad litteram tenent circumcidendo & alia legalia faciendo. ¶ Dicti sunt iudei à nomine dignioris tribus, à tribu. Iudei qui inter alias tribus bellicosior & in belis primam aciem & regni privilegium obtinuit, scilicet ut ex ea sola rex crearetur, sicut ex tribu Levi sacerdotes. ¶ Hebraei vero dicuntur ab Heber cuius familia tantum tenuit unus dei ceteris dolis tria sedans. ¶ Sarraceni dicuntur qui nec novum nec vetus recipiunt testamentum qui non ab Ager ancilla Abrahæ de qua eorum fuit origo Agarenos se vocant volunt, sed potius à sara uxore eius & libera se saracenos nomenclaverunt. Sunt inter sarracenos quidam qui receperunt quinque libros Moysi sed prophetas respuerunt. Redicuntur Samaritani à Samaria civitate. Et ideo quia prophetas respuerunt, dicuntur in evangelio, non continentur iudei samaritani. ¶ Debent tamen tam iudei quam saraceni auctoritatibus rationibus & blandimentis potius quam asperitantibus ad fidem de novo sci-

sciendam prouocari non compelli. ut. 45. distin. qui sincera. &c. de iudeis infra eodem titulo, sicut. Debet autem homo diligere proximum suum sicut seipsum, ut quem putaverit hominem beneficentem consolatione vel informatione doctrinæ vel disciplinæ, coheretione adducat ad colendum deum, ut 23. questio. 4. c. ultimo. Si tamen aliquis conditionaliter coactus puta per minas, per rerum oblationem, vel aliam similem coactionem baptismi recipere sacramentum & postmodum a fide recesserit, compelli debet redire ad fidem & seriare ne nomen domini blasphemetur, & fides quam suscepit uilis ac contemptibilis habeatur. ut. 45. distin. de iudeis. & supra de bapt. & eius esse maiores. ¶ Sic circa iudeos christiani se debent habere, non commendentur eis neque habitabunt, neque recipient eos ad convivia sua. ut. 28. questio. 1. nullus. &c. omnes. Cum saracenis autem possumus manducare. ut. 22. questio. 3. ad mensam. Huiusmodi diversitatis illa est ratio, quia iudei per abusionem scripturarum & contemptum ciborum nostrorum magis fidem nostram impugnant. Alij tamen ut Lau. & Io. dicunt & melius quod sicut christianus cum iudeo non debet facere supradicta, ita nec cum sarraceno, quia & sarraceni hodie iudeizant unde eadem causa prohibitionis & idem periculum est in utroque ¶ Excipitur tamen casus in quo possumus uti cibis appositis a paganis cum modestia & gratiarum actione servata temporum qualitate iuxta canonicas sanctiones cum ad prædicandum christi fidem ad eos christiani accedant, ut infra eod. tit. quam sit laudabile, ut. 32. questio. 2. sicut sanctius, quod quidam intellexerunt cum quis ad venerationem soli vescitur, alias in summa necessitate famis cum horrore & execratione possit aliquis idolatrico vesci ad uitæ tantummodo sustentationem, ¶ Fff 2 necessitas

- necessitas enim non habet legē. ut de con-
se. dist. c. sicut infra de reg. iur. quod nō est
licitum. Nam necessitas est contraria uo-
luntati. ut ff. quod met. causa. l. 1. & nullū
peccatum nisi uoluntarium. ut ff. r. q. 1.
7 & c. illa. ¶ Item christiani non debent in
suis necessitatibus uocare iudeos. nec ab
eis accipere medicinam. nec se cum eis in
eisdem balneis balneare. ut 28. q. 1. nullus
& c. omnes. Item petmitti non debent
iudei ut inter Christianos publicis offi-
ciis præstantur quoniam sub tali prætex-
tu Christianis nimium sunt infesti. ut in-
fra eod. titu. cum sit. & 54. distinctio. nulla.
8 17. q. 4. constituit. ¶ Item non permittun-
tur nouas erigere synagogas sed si ueteres
corruerint uel ruinam minantur pos-
sint eas reedificare non autem ut eas exal-
tent aut ampliores uel præciosiores fa-
ciant. ut infra eod. titu. iudei. & c. consu-
lunt longe enim aliud est reficere & aliud
facere. ut al. de itinere actuque priuati. l. 3.
§. reficere. & ff. de nou. oper. nunci. l. 1. §. 6.
9 quis. Licet contrarium. argumen. sit. si de
mor. inferent. l. 1. §. edificare. ¶ Item non
permittitur iudeo ostia uel fenestras aper-
tas habere in die pasceus. ut infra eod.
qua. eo quod nonnulli ex ipsis Christia-
nis affectis solent illudere illo die ut infra
eodem titu. in nonnullis. §. in diebus. Sic
& alias abhominaciones & abusus face-
re prohibentur. ut infra eod. tituli. & si iu-
10 deos. ¶ Item ¶ non petmittitur iudeis uel
sarracenis Christiana mancipia in domi-
bus suis habere. ut infra eod. c. iudei.
11 ¶ Item ¶ nullus Christianus aliquid in re
litamento pagano relinquit alioquin etiā
post mortem iudicabitur anathema ut in
12 fra de hær. si quis episcopus. ¶ Item ¶ com-
pellendi sunt ut in omni Christianorum
p. ouincia & in omni tempore qualitate
habitus publicè à personis aliis distinguā
13 tur. ut infra eo. ti. in nonnullis. ¶ Item ¶ Chri-
stiani iudeorum seruicio se promercede
aliqua non exponant. ut infra e. c. ad hæc
omnibus. quod uerum est in domibus iu-
deorum sed in agris possunt ut infra eod.
14 si mulcoru. n. ¶ Item ¶ iudei cogendi sunt
soluere decimas prædiales ut supra de

- ci. de terris Christiani aut. iudeos graua-
re non debent. ut infra eo. ti. sicut. nisi for-
te circa pensionum exactiōes ut per hoc
compellantur ad rectitudinem festinare.
15 ut 23. q. 6. siam uero ¶ si iudei excellerent
in prædictis uel aliis ueniendo contra ca-
nonicas sanctiones. puniuntur quandoq;
in personis ut infra eod. ti. nonnullis infra
de rap. in archiepiscopatu. & 18. dist. 8. p.
quandoque pecunialiter. ut infra eod. c. cū
sit in fine. & in prædicta decre. in archie-
piscopatu Quandoq; per penam spiritua-
lem. scilicet per penam excommunicationis
etiam indirectè. quia Christianis in inhi-
betur sub pena excommunicationis necū
eis aliquod commercium audeant exerce-
re. ut infra. eo. c. & si iudeos in si. supra de
deci. in terris infra de usu. cum ru. Sed op-
ponitur quid ad ecclesiā de his qui for-
ris sunt ut. a. q. 1. multi. 4. §. di. qui sincera.
Respondeo nihil attineret ecclesiæ exca-
re de his seis religionis regulas imponen-
do uel eos spiritualiter puniendo nisi illi
reclē. sicut superius dictum est. sed parti-
net ad ecclesiā alias eos punit excesi-
16 bus supradictis. ¶ Item non admittit eos
ad actus legitimos ut. a. q. 7. alieni. Sed
nonne ecclesia peccat dum finit iudeos
ritus iudeos obseruare. ut infra eo. ti. si-
cur. Ad quod respondeo ecclesia non ap-
probat sed petmittit quod autem per-
mittingentes nolentes petmittimus. quia malas
hominum uoluntates ad plenum prohibe-
re non possumus ut. 31. q. 1. hac aucto. præ-
terea si hoc ecclesia non tolleraret uide-
ret eos ad fidem cogere ut quod fieri non
debet ut superius dixi in §. debet autem.
¶ Nunc de seruis iudeorum uideamus. Ad
17 quod notandum est. ¶ quod seruus iudei
aut est uernaculus. id est de propria ancil-
la natus aut empticus. Si uernaculus. si sit
uel uelit fieri Christianus statim eripitur
in libertatem nullo præcio dato. ut. C. de
episco. & cle. l. deo nobis. §. his itaque. &
ar. l. 4. dist. fraternitacē. Si uero empticus
subdistingue. quia aut erat Christianus.
quando fuit emprus aut paganus. Si Chri-
stianus indistinctè in libertatem eripitur
nullo præcio dato. quia Christiani com-
mercium

mercium est iudæo pænitus interdictum, ut. 14. di. mancipia similiter serui hæreticorum impune possunt & dominos relinquere & ad ecclesias confugere ut. C. de hære. & mal. manicheos. Si autem sit empta dum erat paganus, aut causa seruitutis effici Christianus liber efficitur sine pretio, ut. 54. di. fraternitatem. In secundo uero casu si infra tres menses non exposuit eum uenalem postea si uult fieri Christianus liberatur sine pretio, quia præsumitur quoddam seruendum emerit. Si autem exposuit eum uenalem infra tres menses & iste uult fieri Christianus infra illud spacium uel etiam post, dum tamen non iterit per dominum quo minus uendiderit eum infra illud tempus liberatur reddito pretio. 12. solidorum. ut. 1. 4. fraternitatis. & infra. eo. tit. c. 1. & 2. c. ult. Sed quæritur cuius monetæ erunt solidi illi. Respondet deo dicent quidam quod erunt aurei ut ff. de minor. l. si mulier. insti. de pe. te. liti. in fin. C. de spor. l. omnibus. C. de falsa mol. si quis unmos. unde in simili casu lex una dicit. 20 solidi. dandos. ne libertas præstita reuocetur ut. ff. de matr. test. l. cum ex falsis. Alia dicit. 20. aureos. ut. ff. de inof. testa. l. Papinianus. §. ultimo. Dabuntur autem 20. solidi à quocunque Christiano emptore. ut. 54. dist. fraternitatem. ¶ Sed nunc quid redemptus fiet seruus redimentis. Non sed restituet ei pretium & erit liber. ut arg. insti. de nox. actio. §. dominus uel si non potest illud dare seruat suo redemptori aliquo tempore. ut. C. de capti. & postli. reuersus. l. ult. 36. q. 1. de raptoribus uel quærat hostiatim pretium suæ redemptionis. ut. ff. de mal. l. 4. Sed hæc uera super nisi pretium datum fuerit causa pietatis animo non repetendi. quia tunc nec pro pretio seruitur nec pretium reddetur. Quia quod pietate datur prohibet ius ne reperatur. Sed quid si plures emptores uel redemptores simul ad redimendum concurrant. Respondet. episcopus loci eligat magis idoneum. argum. ad hoc. ff. de accu. l. si plures. & ff. de pupillari. ac. l. si plures. uel si sine partes gratificetur episcopus

cui uelit arg. supra de iure pa. cum autem aduocatus. & ff. de religio. & sumpt. fin. l. 1. sunt plures. ¶ Nunquid Christianus potest paganum mancipium uel iudæum emere. Respondeo sic. ut. infra eo. tit. fraternitatem. & si iudæos. 23. q. 8. dist. par. sed iudæum secum in familia non habebit. ut 18. q. 1. sepe. & c. nullus. Sed si uoluerit effici Christianus sibi prohibere non potest nec debet. quia ubi spiritus ibi libertas ut 19. q. 2. due supra de renunc. nisi cum prior dem. §. sed dices. ¶ Sed nunc quid iudæus uel paganus baptizatus remanebit seruus. Respondeo sic. Nam seruitus introducta est de iure diuino. ut. 36. dist. sexto. Confirmata de iure gentium. ut prima dist. ius gentium. & de iure canonico approbata. ut 12. q. 2. c. illo si quos de seruis. usque ad. c. ecclesiarum seruos. eo saluo quod in quibusdam casibus seruitus est per ecclesiam introducta. ut. 32. dist. eos. & 81. dist. quidam. 15. qui. uel. cum mulie. infra eod. c. 21 iudæi. & c. ad liberandam. ¶ In summa sciendum est quod quædam merces prohibita sunt quæ ad sarracenos nullo tempore deferri possint ut arma ferrum & ligna uinea. ut. infra. eod. c. ita quorundam infra eo. tit. ad liberandum. Nam & secundum leges hæc ad hostes transferri non debet. ut. C. quæ res exporta. non de. l. 2. C. de comer. & merca. l. mercatores. ff. de publ. & uect. l. cotem. sed aliæ merces non sunt prohibita tempore treugæ. ut. infra eo. c. significauit. Qui autem eis galeas uendunt uel naues. aut in piraticis sarracenorum nauis curam gubernationis exercent. uel machinis quibuscunque alijs auxilium eius impendunt consilium uel auxilium in dispendium terre sanctæ qualiter puniatur legitur infra eodem titulo ad liberandum.

Summarium

1. Hæreticus quis dicatur.
2. Hæreticus quibus modis puniatur.
Intellectus. c. cum ab homine. de iudi. c. ad falsariu. de cri. falsi. & s. uominus. de uerbo.

uerbo significat.

- 3 Ecclesia contra suos rebelles brachium seculare inuocat.
- 4 Catholici an possint propria auctoritate hæreticos spoliare.
- 5 Hæreticos exterminantes priuilegium habet quod omnibus in terra sancta subsidium est concessum.
- 6 Hæretici ad fidem conuersi an eis ablata restituantur.
- 7 Hæreticorum filij orthodoxi an iure hereditario bona paterna capiant.
- 8 Aequitas iuri scripto & scripto est præferenda.
- 9 Filius pro parte puniri non debet.
- 10 Ecclesia punit temporaliter filium pro delicto patris.
- 11 Vassalli hæreticorum ipso iure ad fidelitatem sunt liberati.
- 12 Principes seculi & domini temporales non solum propter suam hæresim, sed propter hæresim aliorum, quos negligens exterminare, qualiter puniantur.
- 13 Ludouicus rex Francorum prædecessor Pipini patris Caroli quare fuerit depositus.
- 14 Recipiendi animum, ab hæresi redire uolentes.
- 15 Pœna prælatorum negligentium punire hæreticos.
- 16 Dispensari an ualeat cum reuersis ab hæresi ad fidem catholicam, ut promouere possint.

DE HÆRETICIS.
Rubric.

IN superiori rubrica dictum est iudeis, & sarracenis qui per infidelitatem deum in honorant. Nunc dicendum est de hæreticis qui deuant es a uia fidei in Deum multipliciter peccant. ¶ Videamus igitur quot modis dicitur hæreticus, quia pœna ferriatur, qualiter ab hæresi redire recipiatur. ¶ Hæreticus dicitur sex modis. ¶ Hæreticus dicitur qui falsam de fide opinionem uel gignit ut hæresarcha sicut Arius Sabellius, & Maced, uel sequitur uel qui hæresarcham imitatur sicut & Ariani, Sabelliani, & Macedoniani, ut probantur hæc 2. q. 3. hæreticus. & c. quid. §. Sabelliani, & §. Ariani.

ni. §. Macedoniani. Secundo modo potest hæreticus appellari quicumque aliter scripturam intelligit quam sensus spiritus sancti. & significat a quo scripta est, licet ab ecclesia non recesserit. ut. 2. q. 3. hæretici. Tertio modo dicitur hæreticus qui a sacramentis ecclesie & communione fidelium est diuisus. ut. 4. q. 1. quod aut. Quareto modo dicitur hæreticus sacramentorum peruersor. ut simoniacus qui emit & uendit sacramenta ecclesiastica. ut. 1. q. 1. daret. Quinto modo dicitur hæreticus dubius in fide. ut infra eo. c. 1. Nam firmiter debemus credere ut supra de summa Trinitati. & si. ca. firmiter. 2. 3. di. quando episcopus 2. q. 1. a parte. unde leui argumento a fide deuians hæreticus censetur ut. C. eo. ti. l. 2. Sexto modo dicitur hæreticus qui Romanæ ecclesie priuilegiu ab ipso summo ecclesiarum capite traditum aufert. ut. 2. di. c. primo. ¶ Est autem fides de re non uisa ut de pot. di. 4. in domo. de con. dist. 4. uenit. ¶ Est sciendum quod omnes hæreses sunt hodie damnatæ. ut infra eo. ti. ad abolendam. ¶ Punietur hæreticus secundum iura canonica quattuor modis. excommunicatione. de positione. retum omnium ablatione. & militari persecutione. excommunicatione ne quia omnis hæreticus siue magnus siue parvus siue manifestus siue occultus excommunicatus est ipso iure maiori excommunicatione. ut infra. eo. ti. ad abolendam. non obstantia dist. legali quæ inter maiores & minores hæreticos uidetur distinguere. C. e. l. quoniam. Item depositione. quia siue sit clericus siue laicus Papa uel Imperator uel quilibet inferior deponi debet ab omni dignitate. ut. 4. q. di. si Papa. 2. q. 1. qui contra pacem infra e. ti. ad abolendam. §. 1. & 2. Clerici prius ab ordinibus de gradat. secularis relinquuntur arbitrio præter animaduersionem debitam puniendi. & sic ecclesia tradit clericum depositum euriæ seculari, scilicet relinquendo ipsum ut infra de crimine falsi. 1. & sic intellige supra de iud. cum ab homine. infra de crimine falsi. ad falsariu infra de uerb. signi. nouimus non autem debet

debet ecclesia tradere depositum sicut quidam male intelligentes dicunt quod ecclesia manualiter & corporaliter tradere debet depositum iudici seculari. ecclesia enim pro damnatis corporaliter supplicat. ut 23. q. 5. reos. C. de epi. audl. i. adiefflor. Quomodo ergo traderet puniendos quos supplicando debet a pena eximere. ¶ aliquando enim ecclesia inuocat brachiumulare contra suos rebelles. ut 11. q. 3. si quis sacerdotum. & c. petimus infra eod. c. excommunicamus. Qui uero inuenti fuerunt de hæresi sola suspicionem notabiles. nisi ad arbitrium episcopi se purgaerint. simili sententia subiacent ut infra eod. tit. ad abolendam. §. laicus infra de sent. excomm. ut famæ in fi. militat perfectione. quia si aliter fieri nõ potest manu armata & militari sunt ab eis omnia bona quæ inultu occupata detinent auferenda. quia sicut probat Isidorus & alii sancti & præcipue Angu. Nulla iure possunt hæretici possidere. iure naturali non. quia secundum illud omnia sunt communia. ut 1. dist. 1. naturale nec iure diuino. unde ipsa dominus. Auferetur à uobis regnum & dabitur genti facienti fructus eius. Item labores in porum iusti edent. Item omnia sunt iustorum. ut 8. d. quo iure 23. quæstio. 7. c. 1. & 3. & supra ne cleri. uel monac. relatum. ¶ Sed ¶ nuquid catholici possunt hæreticos propria auctoritate spoliare? Videtur quod sic. ecclesia. enim generalem auctoritatem eis præstitit ut eos exterminarent ¶ concedit etiam idem priuilegium eos exterminantibus quod euntibus in terræ sanctæ subsidium est concessum. ut 23. qu. 5. si nos infra eod. tit. excommunicamus. §. catholici uero 23. q. 5. si audieris. & quæstio. 8. legi & occidit fines. Verumtamen satis uidetur tutum ut semper fiat specialis edicto principis uel ecclesiæ ne alias ex cupiditate uel ultione potius quam ex iustitia uel obedientia pugnare uideantur ut 23. quæstio. 1. quid culpatur. & q. 2. c. 1. & 2. q. 3. sex differunt. ¶ Sed quid si conuertuntur ad fidem nunquid eis ablata restituantur? Respondeo non nisi de gra-

7 tia. ut infra eodem tit. uergentis. ¶ Sed quid si hæretici habeant filios orthodoxos nunquid iure hæreditario capient bona paterna. Videtur quod non. ut infra eod. c. uergentis. sed contradicunt leges. C. eodem tit. l. manicheos. & l. cognouimus & in aut. ibi signata. Item de Nestorianis. ubi dicitur quoddam bona hæreticorum deuoluuntur ad filios orthodoxos si hæretici habeant filios orthodoxos alio qui ad agnatos uel cognatos orthodoxos deuoluuntur. circa hoc dixerunt Lau. & Io. quoddam decre. illa uergentis. corrigat leges illas. & ius illud antiquum trahitur ad hoc nouum. argu. ff. de legi. & consil. l. non est nouum supra de cog. sp. c. 1. Puto autem uerius cum Tā. q. decre. præualent legibus in terris qui sunt Romanæ ecclesiæ tēporali iurisdictione subiecti sicut principio decre. inuitur manifeste. leges uero præualent decre. in terris quæ non sunt tēporaliter ecclesiæ subiectæ. cum maiori equitate nitantur quæ decre. imo decretalis rigorē continet. ¶ leges autem æquitate. ¶ Acquitas præferenda est iuri scripto & stricto. ut. C. de iudi. placuit. c. di. eos. ff. de pæ. l. plures. & uerē decretalis sēueritate continet leges. enim quæ puniunt filios eorum qui committunt crimen læsæ maiestatis timuerunt ne filij essent imitatores paternæ iniquitatis ut 1. q. 1. quisquis cum militibus. Sed si ecclesia uideat per certa indicia fidem & deuotionem filiorum. hæreticorum quomodo puniet eos cum pena suos auctores debeat tenere. ut supra de his quæ si. a. ma. par. c. c. quæsiunt ¶ cum filius non debeat puniri pro patre. ut. C. ne filius pro patre cum ecclesia omnes debeat iuare. omnes amare. ut 8. q. 2. elemens. nulli uolenti uenire claudere gremium. ut. C. de fa. san. eccle. l. ultimo. Credo quoddam Inno. in pœna filiorum considerauit parentes. an parentes intelliguntur puniri pœnis filiorum. ut. ff. quod 10 met. causa. l. isti quid. m. ¶ & frequenter ecclesia punit temporaliter filium pro delicto patris. ut. 15. q. ultimi. cum multæ. 1. quæstio. 4. §. itē peccato. & 1. q. 1. tit. & supra de fi.

de si. prælbyter. per totum infra de penis. in quibusdam. Alias autem generaliter bona damnatorum deuoluuntur ad hæreticos. ut. C. de bo. damna. in autem. bona.

11 ¶ Vassalli absoluntur ipso iure à fidelitate & omni pacto quacunque firmitate ualato quo hæretici tenebantur astricti. ut infra cod. c. ult. imò etiam vassalli dominorum temporalium qui requisiti & moniti terram suam purgare neglexerint ab hæretica fidelitate post eorum excommunicationem & contemptum denunciandi sunt absoluti. ut infra eo. c. excommunicamus. uer. si uero dominus temporalis. ¶ Ite diligenter attendens quod principes seculi & domini temporales non solum propter suam hæresim, sed propter hæresim aliorum quos dum possunt exterminare neglexerit, sunt excommunicandi ab ecclesia & expellendi a terris & rerum ipsorum exponi possunt catholicis occupandis. Et idem est si principis contra regnum & iusticiam faciendam negligens inuentus fuerit insufficiens & ineptus. ut. 17. quæstio. 4. si quis deinceps. 11. q. 1. nullus. in prinio nullus. 32. quæstio. 5. præco.

13 præ. ¶ Vnde & Zacharias Papa deposuit Ludouicum regem Francorum prædecessorem Pipini patris. Caroli. ut. 15. q. 6. alius. quilibet. enim nullo excepto contrahit forum ecclesie ex peccato. ut supra de iudi. nouit. hoc autem indubitatum est quod deus præponitur omnibus potestatibus. ut. 3. di. quæ contra mores. in fiergo & eius uicarius qui uices eius gerit in terris. ut supra ut. ec. bene sine dis. conse. ut nostrum supra de transla. epis. inter corporales. Vnde dominus ad Hyeremiam. ecce constituite super gentes & regna. ut. 36. distin. §. ecce. Et hæc maxime locum habent cum princeps de cuius præna quæritur alium secularem superiorem non habet. ¶ De pena credentium receptatorum, defensorum & fautorum hæreticorum teneas quod dicitur infra e. c. excommunicamus. §. præterea. ¶ Qui

14 uero à hæresi redire uoluit recipiatur secundum formam quæ habetur infra eod. titul. ad abolendam. §. 1. & c. excom

municamus. §. si quis autem de prædictis. 15 de conse. distin. 2. ego Belengarius. ¶ De pena uero prælatorum circa hoc negligentium legitur infra eo. c. excommunicamus in si. ¶ Sed quæritur. an cum reuerſis ab hæresi ad fidem catholicam ualeat dispensari ut promoueri possint & per quos dispensetur. Est sciendum quod tales de iure communi suscipiendi sunt ad laicam communionem. ut. 1. q. 7. c. 1. adhibetur autem circa eos quadrupliciter dispensatio, semiplena, plena, plenior plenissima. semiplena ut recipiuntur in ordinibus iam receptis sublata eis omni spe promotionis. ut. 1. q. 1. si quis hæreticus. Plena ut possint sacerdotes fieri & non ultra ut. 1. q. 7. conuenientibus. Plenior ut possint esse episcopi & non primates ut. 12. nos consuetudinem. Plenissima ut ad omnes dignitates & ordines ualeant promoueri. ut. 23. q. 4. ipsa pietas. Et similem distinctionem no. supra de simo. §. & nota quod plus cetera quæ ad fidem catholicam pertinent no. supra de summa Trini. & fide catholi.

Summarium

- 1 Schisma quid sit.
- 1 Schisma in quo ab hæresi differat.
- 3 Schismatici à quo puniantur.
- 4 Alienationes rerum ecclesiasticarum facta per prælatos schismaticos non valent.
- 5 Schismaticus uolens redire ad unitatem ecclesie quid peragere debeat.

¶ DE SCHISMATICIS. Rubrica.

Dictum est supra de hæreticis. sed quia schisma inducit hæresim. quia omne schisma intendit sibi constituere ecclesiam & universalem ecclesiam impugnare quæ una est. ut 33. quæ. 1. loquitur. unde schismatici uolentes ecclesiam dei scindere. peccant in fide quo ad articulum illum. & unam sanctam ecclesiam catholicam. & ideo subsequenter ponitur hic rubrica de schismaticis. ¶ Videamus igitur quid sit schisma. unde dicatur

dicatur, in quo ab hæresi differat, qua poena schismatici feriuntur. deinde videamus de alienationibus & ordinis schismaticorum. Schisma est illicita discessio eo rû inter quos unitas esse debet. Vel schisma est illicitus ab unitate uel uniuersitate discessus. Dicitur autem schisma a scissura, quia per schisma fit ab unitate uel uniuersitate scissura. ut 1. 24. quæstio. 1. schisma. ¶ Differt schisma ab hæresi, quia hæresis in principio sui habet peruersum dogma, quod non habet schisma, sed in fine contingit aliquam hæresim ut rectè uideatur ab ecclesia recessisse, ut dicit Hieronymus. 14. q. 7. inter hæresim & schisma. Vel est talis differentia inter hæresim & schisma, qualis est inter genus & speciem quia omnis hæreticus est schismaticus, sed non conuertitur nisi si schisma durauerit. nam tunc in hæresim incidit sicut dictum est ¶ Puniantur schismatici à deo & ab homine. unde ut scirent homines quam graue & quam de testabile crimen est schisma ostendit in Chore Dathan & Abiron quos terra uiuos absorbuir. Apparet & alio exemplo. Nam cum decem tribus scisse fuisset a tribu Iuda & Beniamin. & relicto rege suo alterum sibi foris constituissent, & tandè iret ad eos Ieroboam ut peccata sua exprobarer & ut uisionem futuram prædiceret panem apud illos edere & aquam bibere ueritus est, quod cum non custodisset statim diuina censura percussus est & inde regrediens imperu & morsu leonis necatus est in itinere. ut. 7. quæstio. 1. denique. Vnde indubitatum est sceleratius esse delictum quod grauius uindicatum. est ut. 24. quæstio. 1. non asseramus. Nec ob, quod alibi dicitur hæresim maius esse inter cætera crimina. eo quod primum locum tenet in poenis. ut. 32. quæstio. 7. quod in omnibus. Nam hoc locum habet cum nouum est schisma cæterum si fuerit radicatum & firmatum tunc idem est crimen & poena æqualis ut superius dictum est. ¶ Quid autè iuris sit de ordinatis a prælatis schismaticis. Non repeto hic quia materiam illam plenè no. supra de tēpo.

4 or. §. ordines cōferri possunt. ¶ Item alie nationes rerum ecclesiasticarum factæ per prælatos schismaticos non ualent, ut infra eo. c. 1. siue enim schismatici pro in rebus habeantur nō ualent alienationes. 1. 3. quæstio. 2. alienationes. Siue pro nullis habeantur ecclesie sub talibus prælatis. uacare intelligantur. ut supra de præscrip. c. 1. & supra de transla. præ. inter corporalia. similiter alienationes talium nullæ sūt. ut. 12. q. 2. si quæ de rebus. ¶ In sūma sciendū est quod si schismaticus uolens redire ad unitatē ecclesie ad mandatum ipsius satisfacere debet & recipi cū impositione manus ut accipiat spiritū qui extra ecclesiā non est necesse potest. ut. 24. q. 1. dicitur pudēda. c. api. schisma. Item quid si quis recōciliatus dicat secū circa ordinē misericorditer dispensatū. Probare habet & ab eo qui potest dispensare ut infra. c. c. ubi

Summarium

- 1 Apostasia quid sit, & unde dicatur.
- 2 Apostasia quomplex sit, & qualiter committatur.
- 3 Apostasia qua poena imponatur.
- 4 Character an recipiatur per reiterationem baptismi.
- 5 Clericus qui primam tonsuram dimisit, an ad eam deferendam possit compelli.
- 6 Clericus uxoratus, uel ad militiam conuersus, an compelli possit ad deferendam tonsuram.
- 7 Clericus uxoratus retinet privilegium canonis. 17. q. 4.
- 8 Episcopus an possit dispensare cum clerico uxorato ad clericatum rediente.
- 9 Monachus in furā constitutus cui acquirit.
- 10 Monachus fugitiuus si secundum ingrediatur monasterium quasita uacationis tempore, cui acquirit.
- 11 Monachum fugitiuum quando monasterium teneatur recipere.
- 12 Monachus fugitiuus in monasterio deductus, habitum abiectionem reassumere uolens, qualiter puniatur.
- 13 Monachus uel monacha licet si pluries delinquet, eius abbas cōpellitur ipsum recipere.

DE APOSTATIS.

Rubrica.

E Gimus de hæreticis & schismaticis, sed quia uter quod eadunt in apostasiam. Ideo subiicitur hic rubrica de apostatis. ¶ Est igitur sciendum quid sit apostasia quæ sint eius species, qua pœna apostataz seriantur, & qualiter reuertētes recipiantur. ¶ Apostasia est ꝑ te merarius recessus a statu fidei, obediencie uel religionis. Et dicitur apostasia quasi post statio idest retro statio uel retrogradatio. ut 26. q. 7. non obseruetis. ¶ Est autem triplex apostasia perfidiz inobedientiz & irregularitatis. Perfidiz quæ quis recedit a fide, ut Iulianus apostata, de hoc habetur. 2. q. 7. non potest. Inobedientiz quæ quis transgreditur spontanea uoluntate præceptum. Adam & Auea. & qui sacris canonibus obedire contemnunt, de hac habetur. 3. q. 4. alieni supra de maioribus & obedi. si quis. Irregularitatis quæ quis a statu religionis assumptæ recedit ut eū apostatatur clericus, monachus religiosus aliquis uel conuersus: & de hac habetur. l. dilt. c. ultimo 44. distin. quantumlibet 16. q. 1. legi. hæc fit multis modis abijciendo tonsuram uel coronam ut 20. q. 3. eo. infra eo. e. 1. conuertendo se ad negogia secularia supra de ui. & ho. ele. c. ex literis infra de senten. excom. in audientia & ca. perpendimus. uxorem ducendo ut supra de cle. coniuga. ex parte habitū religionis abijciendo. ut 20. q. 3. ca. 1. & 2. 27. q. 1. omnes. & infra eo. ti. scire per totum. ¶ Imponitur ꝑ pœna apostatis secundum diuersitatem apostasiarum. nam apostata a fide hæreticus est & sicut hæreticus punietur. De pœna hæreticorum die. ut supra de hære. §. puniuntur. Pro apostasia inobedientiz excommunicatur quis & efficitur infamis. ut 3. q. 3. si quis a suo & 1. 1. quæstio. 4. si autem uobis supra de maiori. & obedi. si quis uenit. c. cum in ecclesijs. Pro apostasia a religione efficitur quis infamis. ut 2. quæstio. 7. alieni. 3. quæstio.

4. beatus. Interim ad ordinem uel dignitatem promoueri non debet ut 16. q. 1. legi. & l. di. cap. ul. & si sacrum ordinem in apostasia receperit & si suo fuerit reconciatus abbat & pœnitentiam receperit tamen absque dispensatione summi pontificis ministrare non poterit in ordine si suscepto ut infra eo. e. ul. Et est iste unus casus in quo prohibetur episcopis dispensare cum reuersis & reconciliatis. Alius cum quis iterata unctione fuerit maculatus. ut 1. q. ult. saluberrimum in fi. Tertius cum quis scienter iterato recipit sacrum baptismum. ut de con. di. 4. qui bis, & ca. eos. Quartus cum ad subuersionem fidei ordinem ab hæretico recipit maxime cum præsens habetur episcopus orthodoxus. ut. 1. quæstio. ulti. conuenientibus. in fi. ¶ Sequitur in rubrica & reiterantibus baptismum. circa quod quæritur. an in reiteratione baptismi character recipiatur. Ad hoc dicunt quidam quod sic. & idem dicunt in reiteratione ordinis. alias qualiter per reiterationem fieret iniuria sacramento ut infra eodem titulo. ex literarum 1. quæstio. 1. quod quidam. de con. distin. 4. ostenditur. Item qualiter actusque non habet effectum, induceret irregularitatem indispensablem non uidetur. quia alibi quod de iure non sortitur effectum non inducit impedimentum. ut supra de despon. impub. literas & c. accessit. Puto uerius quod character non iterum conferitur. ut 68. distin. §. quod ergo consecratur licet casualiter quod de iure non sortitur effectum. inducat impedimentum. ut supra de biga. nuper. & cap. ul. supra de sponsa. ad audientiam. Quod autem dicitur iniuriam fieri sacramento per iterationem uerum est quo ad intentionem reiterantium non quo ad ueritatem. ¶ Circa apostantes a clericatu quæritur an is qui primam tantum tonsuram accepit & dimisit. ad eam deferendam possit compelli? Respondeo sic. Nam per primam tonsuram iuxta formam ecclesie datam clericalis ordo cōfertur ut supra de xia. & quali. cum contingat, tonsuratus igitur

in clericum & sic ordinatus clericus est ut a. d. clerici. & 54. d. i. ex antiquis. unde compellendus est ad habitum deferendum. ut supra de ui. & ho. cle. si quis ex clericis 20. quæ. 3. eos. ¶ Sed quid si ducat uxore dicunt quidam quod si uxorem ducat corruptam uel secundam tunc quia irreuocabiler a clericatu recessit. ut 32. d. i. feriatim omne priuilegium amisit ut 54. d. i. quisquis. & idem dicitur si ad militiam se conuertit quasi ad uitam contrariā clericatui & in militia sua exereuit. tūc nō compellitur portare tonsuram. Ceterum si clericus dimisso habitu clericali simpliciter uiuit & uxorem uirginem ducit compelli debet ut dicit Hug. & idem dicit frater Ra. in summa sua. præterquam in tribus casibus. unus est si eū ipse dicit eū clericus nullo modo uult retinere priuilegiū clericale. Alius si non potest clericalem fore tonsuram sine scandalo uxoris. Tercium cum iusta causa timoris exigit tonsuram uel habitum transformari. ut supra quod me. cau. prælatum. Quod mihi non placet. Sed dico generaliter clericum uxorem nō teneri nec compelli deferre habitum clericalem. eum enim uxorem oportet secularibus negocijs se immiscere. confusa ipsius secularia exerceat uideretur profectū in clericali ministerij uituperium redundare ut supra de cle. cōiug. Ioannes in fi. Quod uerum est nisi beneficium habeat. ut ibi dicit. si tamē sua sponte tonsuram uxorem deferat retinet priuilegium clericale. Nec ob. quod in eadem decre. dicitur quoddam igitur idem tonsuratus priuilegium nō potest clericali gaudere. Sed illud uerum est quo ad quendam de quibus loquitur illa decre. infra eo. ti.

7 ex parte ¶ retinet autem priuilegium illius canonis. 17. q. 4. si quis suadente. Nā illud priuilegium indultum est non tā in fauorem clericorum quam in odium laicorum ut infra de sen. ex. contingit.

8 ¶ Sed quid si clericus in sacris ordinibus constitutus uxorem ducat de facto. demū a clericatu redeat nunquid potest cum eo episcopus dispensare. Respondeo sic. ut de cle. coniu. sane. quamuis in contra-

rium moueat. quia clericus assumendo sacrum ordinem uotum continentie solennizare uidetur ut 32. d. i. feriatim. unde potest contrahendo maius peccatum committit uiolando uotum solenne quam sit adulterium ut 27. quæstio. meliore. Sed episcopus non potest dispensare supra adulterium ut supra de iudi. ac si clericus.

9 Verius est quod primo dixi. ¶ Quid de monacho fugitivo cui acquirit in fuga constitutus. Respondeo suo monasterio si cur & seruus ut 18. q. 2. abbates. ff. de acq. qui. pos. l. 1. §. per seruum. ¶ Sed quid si monachus secundum ingrediar monasterium de licetia abbatis sui uel iuris auctoritate quæ sita uacationis tempore cui monasterio cedent primo uel secundo. Respondeo secundo. ut 16. q. 6. de lapsis in auten. de san. epi. §. si monachus coll. 9. 18. q. 1. c. uno. Sed quid si sine licentiā abbatis & absque iuris auctoritate monachus uagabundus secundum monasterium intrauit bona quæ sita uagationis tempore cui cedent. Respondeo si monasterium primum uidit uagabundum & neglexerit bona cedent monasterio secundo sicut & seruus pro derelicto habitus priori domo non non acquirit. ut. C. de lat. lib. col. una. §. sed scimus. sed acquirit apprehendentium. ut. ff. de stip. seruo. l. quod seruus. Ceterum si primum monasterium non neglexit uagabundum sed repetit & reuocauit errantem tunc bona cedent monasterio priori. ut in auten. de san. epi. §. si monachus col. 9. ¶ Sed quæritur an monasterium compellatur recipere monachum fugitiuum. Respondeo sic. ut 27. quæstio. 1. peruenit. & cap. & quia 16. quæstio. 1. quidam monachi. nisi primum monasterium sit de dissolutione suspectum tunc enim trahitur in monasterio cautio ri & strictiori cum omnibus bonis quæ obtulerat primo ut 17. quæstio. 1. quæ sita monachorum. & cap. si quis rapuerit. & in auten. de san. epi. §. si quis rapuerit. Sed obiectum delictum persone non debet redundare in damnum ecclesie. ut 16. q. 6. si episcopum. Ad quod respondet non uidetur redundare. quia primum

- monasteriū liberatur a monacho nec ei tenetur ulterius providere. ut 16. q. 6. de lapsis supra de cle. conia. quod te. nec di eo res dādas secūdo monasterio nisi quo ad usum fructum in uita deruisti. ut 11. q. 6. de lapsis. quā mortuo ad primum monasterium bona redibunt. ut ar. ad idem. C.
- 12 de episc. & cle. raptore. ¶ Sed ¶ quid si monachus fugitiuus in monasterio reditus habitum abiectum reassumere noluit. Respondeo sub graui custodia carceretur.
- 13 ut infra eo. tia nobis. ¶ ¶ In summa notandum est quod monachus uel monacha & si pluries delinquit abbas eius compellitur ipsum recipere ut 17. q. 1. peruenit. quod in seculari clerico non contingit. ut 48. distin. quoniam multa.

Summarium

- 1 *Pena legis Pompeia de parricidijs in quibus locum habeat. & quā sit eius pena. numero. 2.*
- 3 *Parentes ad quorum latūs filij reperiuntur operti pressi qualiter & quando puniantur. & numero. 4.*

DE HIS QUI FILIOS OCCIDERUNT. Rubr.

Postquam tractauimus de his quæ circa fidem committuntur in Deū: ut de iudæis & sarracenis de hæreticis & apostatis. Nunc uideamus de his quæ in homines delinquantur & nihilominus in Deum. & ideo de homicidio tractemus. Sed quia inter alia genera homicidij parricidiū grauius reputatur, de parricidio uideamus. unde ponitur hic rubrica de his qui filios occide. Sed aliter instituta: ut hæc rubr. in. ff. scilicet ad legē Pompei. de pari. Et aliter in. C. scilicet de his qui pat. ut ff. occi. ¶ Est igitur uidendum quando hoc particulare flagitium locum habet. & quæ sit pena ipsius. & quæ circa delinquentes huiusmodi spēratio fiat. ¶ Secundum quoddam hic institutum. locū habet tum pater uel mater occidit filium. sic enim loquuntur decreta. postea sub hac rubrica sed secundum rubricam. C. locum

habet cū quis aliquem de parentibus uel aliquem de liberis occidit ¶ ut patetum nomine omnes ascendentes liberorum uero omnes descendentes in infinitum intelligantur. ut ff. de in ius uo. l. quicunque §. ult. & l. sed si hac lege. §. liberos. locum etiam habet in collateralibus. ut ff. eo. titu. l. 1. & in quibusdam personis alijs ut in ea. l. & l. sed sciendum sed & qui opem præstiterit ita tenetur sicut ipse qui occiderit. ut ff. eo. ti. l. utrum. & l. si sciante. Item qui uenenum emit ut prin. daret quamuis dare non potuerit lege Pompeia tenetur. ut ff. eo. ti. l. 1. in fi. ¶ Titulū di sceleris pena secundum leges hæc est ut parricidia uergis sanguineis uerberatus deinde in culleo insuatur cumeane & gallo gallinacio & uipera & fimeæ, deinde in mare profunde iactet culleus uel in amnem. ut ff. eo. titu. l. pena. ut & culum superstiti & terra mortuo auferatur. ut. C. eo. ti. l. 1. Secundum canones non sic sed imponitur pena infractionis in monasterium. ut infra eo. ti. c. 1. & hoc uerū est si is qui filium occidit coniugem & filios non habet alias secus. ut infra eo. ti. intelleximus. ¶ Cum uerō in lēctis patetum filij inueniuntur oppressi distinguuntur utrum patribus procurantibus aut negligētibz hoc euenerit. In primo casu si parentes clerici fuerint ab officio altaris debent perpetuo abstinere & eis grauior quam laicis non tamen publica nisi in publicum ueniat penitentia debet imponi. uerū si ex incuria parentum, filij mortui inueniantur in cuius & illud oculum fuerit penitentia eis pro arbitrio penitentiarij imponatur ut infra de penitentia & re. quæritur. In dubio autē præsumitur quod ex in euria hoc prouenerit. arg. supra de præsump. asserte. Vnde etiā lex dicit quod repentini casus iniquitas. per coniecturā materni pietatis est emendanda. ut. C. de inoff. testa. l. si mater. Nā quomodo mater potest obliuisci filium. ut. 2. q. 6. ad romanam. Item omnem affectū uincit paternus. ut. C. de procu. fili. l. 1. in pri. Sed si dubitet an ex in curia parentum præcesserit nō inde debet esse securi nec esse

finē poena. sed tamen consideratio debet esse pietatis infra eo. tit. c. r. aliqua enim poena debet eis imponi propter dupliciter ambigui. ut 2. 3. q. 7. excommunicatorum. In his enim in quibus periculum animae vertitur. in securiorem partem est declinandū. ut. 1. dist. ad eius supra de spūs. iuuenis. l. dist. in qua femina & c. si quis voluntate. ¶ Dispensatio igitur adhibetur circa poenitentiae impositionem quae arbitraria est. ut infra de poeni. & re. quz situm. non ut cum homicida quo ad ordinem dispensetur. quia homicidium enorme delictum est & indispensabile. ut supra de temp. ordi. quz situm.

Summarium

- 1 Exponere quid sit. & qui exponi dicuntur.
- 2 Exponentes infantes & languidos quibus poenis puniantur & no. 3.
- 4 Expositos qui colligunt. an aliquid iuris in eorum personas habeant.
- 5 Colligentes expositos quas expensas repetant a res colligentibus.

DE INFANTIBVS ET LANGUIDIS EXPOSITIS. Rubrica.

IN superiori rubrica tractauimus de his qui si. occi. sed quia necare uidetur qui filium non alit. ut. ff. de libe. agno. l. necare. & 8. dist. pasce. & expositi sanguinolenti dicuntur. ut in rubr. C. ubi sic addicitur & de his qui sanguinolentos nutriendos acceperunt. Ideo subiicitur hic rubr. de infantibus & lang. expositis. ¶ Videamus igitur quid sit exponere. qui dicantur exponi. quz sit poena exponentium & an exponens recolligere valeat quem exponit & infra quot dies.

- 1 ¶ Exponere est extra se ponere. solent enim aliqui telato pietatis officio infantes uel languidos ante ecclesiam ponere ut eos aliqui moti miseratione colligant. ut 87. dist. in. si expositus. ¶ Dicuntur autē exponi filij serui & liberti. ut infra eo. tit. c. uno. ¶ Circa materiam expositionis sic distinguendum est. exponitur aliquis à

patre uel domino uel ab extraneo. si a patre uel a domino aut necessitate aut sponte. Si sponte nunquā poterit eum postea recolligere. nec enim suum dicere poterit quem pereuntem contempsit. C. eod. tit. l. r. & 2. Si necessitate repetit quando cunquo quia inuitus exposuisse uidetur. ut. C. eod. tit. l. r. & hoc innuit hęc decret. ubi dicit relato pietatis officio. & in fin. ubi dicit alimenta impie negari contingit. Et in his casibus ubi quis inuitus exponitur locum habet contestatio illa de qua loquitur canon ille 87. dist. in. si expositus. Quod autem dixi. de necessitate uidetur male dictum. Nam lex dicit quod si quis non potest alere seruum debet eum in zenonem hoc est in hospitale mittere. ut. C. de lati. lib. toll. una. §. sed scimus Sed tu dicas quod illud membrum distinctionis aut necessitate locum habet cum nullus talis locus inuenitur & hoc in filiis locum habet. nam in seruo uidetur quod potius debeat eum uendere quam exponere. Vbi autem exponitur infans ab extraneo distinguitur utrum domino patre uel patrono ignorante uel sciente uel postea ratum habente. In primo casu non praeiudicatur ei a iure suo sed repetit infantem relictis expensis. nisi a fure repetat in quo casu non restituuntur expensz. C. eodem tit. l. r. Item si expensz factz fuerint pietatis causa non restituuntur. ut. ff. de relig. & sumpt. fu. l. & si quis. §. interdum. In secundo casu serui ascripi efficiuntur liberi liberti ingenui. filij familias sui iuris. ut. C. eo. tit. l. 2. & 3. ¶ Imò in hoc casu pater patitur poenam secundum leges capitalem. quia necare uidetur filium qui nō alit. ut in primo dictum est. C. eodem tit. l. r. Et hæc locum habent. ubi infans exponitur. Si autem maior exponatur. non eripitur in libertatem nisi languidus exponatur. ut. C. de lati. lib. toll. una. §. sed scimus & in languido attenditur autem. in aur. de nup. §. si uero. & §. seq. coll. 4. licet quidam uelint ut quod ibi dicitur obtineat non languida. sed in languido maxime. Item ubi infans uel maior non exponitur. sed

tur. sed ei alimenta negantur non eripitur in libertatem sed pro derelicto habetur. ff. pro derelict. l. uti. & ideo conceditur occupanti ut ibi & ff. de stipula. ser. uo. l. quod seruus. & ff. de noxa. l. si seruus. Sed certe quamuis sic uideatur fore dicendum secundum legem præallegatam ff. pro derelict. & sic notet Azo. in summa sua. ut. C. eodem titulo. De ratamen in hoc tit. posita contrarium dicit expresse. Nam eripitur quis in libertatem cum ei alimenta denegantur. ut hic. Vnde Vincen. super hac decre. non bene aduertit. posuit enim super ea glossam suam & prosecutus sententiam Azonis & distinctionem legalem textum illius decreta. non attendit. licet enim huius decre. tres casus enumerat & æquiparat scilicet cum infans exponitur cum longidus cuiuslibet ætatis. & cum aliqui illorum infanti uel maiori alimenta negantur. In his tribus casibus filiusfamilias liberatur à patria potestate. libertus eripitur in ingenuitatem. seruus in libertatem. ¶ In summa notandum est quòd illi qui expositos colligunt nihil iuris in personis eorum quos ex miseratione suscipiunt uel recipiunt acquirunt. ut infra eod. c. uno in fin. ¶ Item notandum quod ubi quis exponitur ignorante eo quod quis ius habet in exposito is qui eum recipit contestationis epistolam ponet in loco publico continentem ut quicunque ius habeat in puero exeat & probeat & recuperet puerum aliter non crederetur ei argumen. ad hoc §. questione 1. quidā. Sed argumen. contra supra qui fil. sint legiti. transmissi. ubi creditur patri & matri dicentibus filium non esse suum. Post talem uero epistolam dantur decem dies ei qui ius habet in puero. ut in præall. c. 77. di. si expositus. Cedent autem dies illi à tempore scientiæ. & si in tali loco sit quòd uenire non possit restitueretur per clausulam generalem quæ habetur. ff. ex quibus causis ma. l. 1. Alii autem dicunt quod sunt utiles scilicet cum experiri potest. ut. ff. de ædi. edi. l. cum sex. ff. de diuer. & tem. præscrip. l. 1. ¶ Si quid autem ex-

pendit is qui colligit in puero erudiendo in aliqua arte repetet à recolligente. ut. C. eodem titulo. l. 1. alimenta non repetit nisi fuerit potestatus. ut ff. de neg. gesti. l. segnius. ut nisi collectus nolit filiam recolligentis ducere in uxorem. ut. C. de nupt. l. patrem.

Summarium

- 1 Homicidium quid sit, & unde dicatur.
- 2 Homicidij species, & quos modis committatur.
- 3 Homicidium lingua committitur tribus modis.
- 4 Pœna homicidij spiritualis est: penitentia.
- 5 Pœna homicidij corporalis quæ sit.
- 6 Prauenire in ictu occidere nolentem an liceat.
- 7 Percussio an liceat in continenti insequi percutientem fugientem.
- 8 Vim in quod repellere liceat quomodo intelligatur.
- 9 Bellum dicitur iniustum quinque modis.
- 10 Præstari ministerium iudicio seu iudicis sanguinis irregularis officium.
- 11 Clericus an in causa sanguinis possit dare consilium iudici seculari.
- 12 Clericus an de suis malefactoribus conqueri valeat iudicio seculari.
- 13 Clericus potest malefactorem suum carcerari petere.
- 14 Item suscipiari.
- 15 Item ut quis in seruitutem redigatur.
- 16 Item ut de capietur spiritualiter.
- 17 Abortum procurantes an reputentur homicidae.
- 18 Phisici & chirurgici an possint promoueri.
- 19 Plures an & quando teneantur de vulnere uel de occisione.
- 20 Alium à morte defendere quando quilibet teneatur.
- 21 Dispensatio quæ adhibeatur circa homicidas.

DE HOMICIDIO. Rubr.

Dictum est supra de homicidio in
speciem nunc subiicitur in genere.
sed quia homicidium fit aliquan-
do casualiter. Ideo intitularur hic ru-
brica de homicidio uoluntario uel casua-
li. ¶ Videndum est igitur quid sit homici-
dium. unde dicatur. quot sint eius spe-
cies. quæ poena & quæ dispensatio fiat cir-
ca clericum homicidam. ¶ Homicidium
est hominis occisio intelligo ab homine
facta. nam homicidium sonat in actum
hominis. ¶ Est autem homicidium di-
ctum ab homine & cedere quasi homi-
nis cediū. ¶ Species homicidij sunt duæ.
aliud spirituale aliud corporale. Spiritua-
le homicidium spiritualiter & quadam fi-
ctione iuris committitur octo modis. Ho-
micidæ enim reputantur detractores fra-
trum & odientes eos. Item iniquitatem
oppressionem. & iniustitiam facientes.
Item fratribus male persuadentes. hæc
probantur de poeni. dist. 1. homicidiorum
omnis iniquitas. &c. noli. & generaliter
omnis iniquus motus ad nocendum fra-
tri in homicidij genere deputatur. ut de
poeniten. distinctio. 1. homicidium. Item
homicida censetur qui tempore neces-
sitatis proximis alimenta negat 86. distin-
passe. ¶ Corporale homicidium est ho-
minis peremptio cum homo corporali-
ter occiditur. & hoc committitur dupli-
citer lingua uel facto. lingua tribus mo-
dis præcepto. consilio. & defensione. ut
l. dist. si quis uiduam. de poeni. dist. 1. pe-
riculose. Facto committitur quatuor. mo-
dis iustitia necessitate casu uoluntate. In
sticia ut cum miles iusto imperio potesta-
tis executor uel minister æquo iudicio
condemnatum occidit. ut 23. q. 5. miles
cum minister. cum homo &c. si homici-
dium. Quod intelligo cum non ex odio
personæ. Odio ei habeantur peccata non
homines. ut 86. dist. odio non ex delecta-
tione fundendi humanum sanguinem. non
amore spoliolum non pro precio sed ex
sola obedientia cum dolore cordis hoc
feci & compassione. Nam uera iustitia

compassionem habet. probantur hæc 230
q. 5. in præallega. iuri. & in c. lex æterna
& c. officia. nec est crudelis qui malos per-
cutit ut 45. distinctio. uerā iustitia. Necessi-
tate. hoc distinguendum est. quia aut il-
la necessitas fuit euitabilis. potuit enim
sine occasione euadere. tunc reus est ho-
micidij & tanquam homicida poeniten-
tiam agat. Aut fuit inuitabilis & occi-
dit hominem sine odij meditatione imo
cum dolore ut se & sua liberaret. tunc non
peccat nec ad poenitentiam arctatur nisi
propter dupliciter ambiguum. ut 231
quæstio. 5. excommunicatorum. Interi-
orem autem poenitentiam & dolo-
rem agat & peccatis suis imputabit quod
ad tantam necessitatem induci meruit ut
sine hominis peremptione liberari non
posset. quia bonarum ineuntium est ibi
culpam agnoscere ubi culpa non est. ut in
fra eodem titulo interfecisti & 5. dist. ad
eius in fin. ¶ Casu ut cum quis lapidem
proicit ad aues uel alias non animo ho-
minem lædendi uel occidendi & aliquis
transiens ictu lapidis percussus moritur
hoc distinguendum est an quis det ope-
ram illicitam uel licitam. Si licite ut cum
quis proicit porcos uel alias bestias de
sua segete uel de arboribus aues circum-
spicit & neminem uidens funda uel ma-
nu lapidem iacit. & cum locus non esset
hominibus præuius aliquis casualiter in
ictu lapidis occurrens percutitur & mo-
ritur. & alia exempla per se ponere
potest quilibet studiosus. ut infra eod-
titulatores dilectus. ex literis in alia ex
literis significasti. 10. &c. quædam. ut
asseris. l. dist. hi qui arborum. sepe con-
tingit &c. si duo. In his igitur & con-
similibus casibus opera datur rei licita.
sicut dictum est. & adhibetur omnis dili-
gentia quæ potest adhiberi & debet inno-
xius est is qui occasione mortis præstat &
probant iura prædicta. Si autem rei illicitæ
opera detur uel si non adhibeatur dili-
gentia & cautela quæ potest & debet. mors
imputatur. exempla pone in hoc infra eod-
dem tit. contineba. ut. ad audientiam tua
sicut. l. di. clerico iacente. quia se eos &c. q.
si qua

si qua femina. De uoluntario homicidio pone exempla infra eod.c. i. l. dist. si quis uoluntate. Vnum autem non omitto notare quia frater Ray. in sum. sua duo scripfit quæ nisi ad iuris intellectum redacta fuerint simplicium animos subuertere possunt. ¶ Dixit enim quod homicidium lin-

3 gua committitur tribus modis præcepto, consilio & defensione & quodlibet istorum mortale est. Hoc sic intelligendum est. scilicet in præcepto iniusto uel eius qui præcipiendi auctoritatem non habet. Item in consilio iniusto & corrupto & in defensione ut ponemus inferius. Alias si iusto præcepto iudicis uel potestatis. iusto consilio assessoris. legitima defensione interueniat homicidium. nullum peccatum committitur. primū probatur. 23. q. 4. quæ situm. secundum. 23. q. 4. illud. tertium. 23. q. 8. a. §. his ita. usque ad §. in registro. & C. unde ui. l. 1. C. ad le. Cor. de sic. l. 1. Itē & aliud scripsit frater Ray. quod homicidium uoluntarium semper mortale peccatum est & enorme. Et hoc intelligendum est generaliter esse uerum. Fallit tamen in excepris. ut per inferiora patebit.

4 ¶ Pœna homicidij spiritualis est pœnitentia. Et ideo uidendum est de pœna homicidij corporalis circa quam taliter est distinguendum. Committit homicidium aut promotus aut promouendus. Item aut sponte aut necessitate aut casu. Si promotus & sponte homicidium sit commissum. contrahit clericus irregularitatem in dispensabilem. ut etiam remanere non possit in executione ordinis susceptorum. ut. l. di. minor. & 1. q. 7. si quis omnem. & de cond. iustit. 1. §. 1. sed deponatur. ut l. dist. si quis uiduam. Sed si laicus fuerit ad ianuam ecclesie semper iaceat & communionem in exitu uitæ suæ recipiat. ut l. dist. si quis uoluntate. Sed secundum leges laici honestior loco posiri deportari solent. qui secundo gradu sunt capite puniuntur. ut. ff. ad le. Corn. de sic. l. qui cedē. & l. 3. §. leges. Et in hoc casu fateor me errasse in quadam glo. quam posui. infra eod. titu. lateor & incipit quamuis magna sit materia de homicidio. quod enim ibi

dixi in homicidio occulto dispensari posse post peractam pœnitentiam in ordinibus iam susceptis & suscipiendis per. ca. l. dist. de his uero. in mediocribus criminibus locum habet. & de talibus loquitur canon non autem habet locum in homicidio & in alijs enormibus. ut supra de tempo. or. d. quæ situm. Et hæc locum habent in homicidio uoluntate commisso. ¶ Sed si necessitate homicidium committatur aut euitabili. aut inuitabili. si ineu-
uitabili. & tunc nullum est peccatum nec contrahitur aliqua irregularitas quo ad ordines iam susceptos. ut infra eod. ca. in terseciti. ad superiorem autem non poterit promoueri. eo quod & si in necessitate uoluntariè tamen occidit. & lex promotionis in facto consistit. ut 25. q. 1. c. ulri. Ceterum si necessitate euitabili post peractam pœnitentiam remanet in executione ordinis iam suscepti iure communi. non autē ad superiora confendit. ut l. di. de his clericis. Vbi autem casu fidabatur opera rei licet & omnis diligentia fuit adhibita. nec peccatum committitur nec irregularitas contrahitur in susceptis uel suscipiendis. ut infra eod. titu. lateor. & in alijs iuribus quæ not. supra eo. titu. §. casu. si uero rei illicitæ. tunc non promouetur & promotus de iure non administrat. ut l. dist. clerico. & infra eod. ti. sicut. In promouendo autem dicunt quidam qualitercumque non homicidium committat. promoueri non potest. quia sicut superius dixi lex promotionis in facto consistit. Et intelligunt decre. illam. lateor. de dispensatione loqui. Verius autē puto quodd loquatur de iure communi. Aliquando tamen committitur homicidium uoluntariè. nec delinquitur & tamen irregularitas contrahitur. ut li. dist. aliquantos. & hoc secundum Basianum etiam si ante baptismum homicidium sic commissum quia secundum eum in baptismo deletur omnis irregularitas ex peccato contracta sed illa quæ sine peccato prouenit non deletur. quia baptismus tollit peccata & sequelas eorum & quod peccatum non est inter peccata solui non debet.

bet. Item in baptismo culpa dimittitur sed non aboletur ut. 26. dist. deinde. & c. una tantum. Alij autem dicunt & uerius si cut puro, quod si homicidium fiat sine peccato uel cū peccato ut cum iudex assessor uel executor occidit ante baptismū non impediatur post baptismū & pro hac sententia sunt duo canones. l. i. dist. in. aliquantos. & c. si quis post acceptum. ¶ Sed cum quis furem nocturnum & diurnum si sere lo defendit sine peccato occidit se & sua liberando. ut infra eod. c. interfecisti & c. perfodiens. ff. ad le. Acqui. l. itaque. §. lex. & ff. ad legem. Cor. de sic. l. furem.

¶ **Quæritur** ¶ an permittatur præuenire in ictu occidere uolentem. Respondeo sic, licet enim repellere iniuriam uel propulsare. ut ff. ad leg. Aquil. l. sententiam. C. unde ui. l. i. ff. de iusti. & iu. l. ut. uim. & i. dist. ius naturale. in uerbo uolentiz per uim repulsio sufficit autem terror armorum. ut ff. de ui & ui arma. l. 3. §. si autem. ¶ **Sed nunquid si me percutias & fugias audeo te incontinenti inlequi & re-**

percutere fugientem. Respondeo non. quia hoc non heret ad propulsationem sed ad ultionem quæ ad solum iudicē spectat. Nam uigor iudiciarius & tutela iuris publici est in medio constituta. ut nullus sibi sumere audeat ultionem ut. C. de iudicis & c. l. nullus. Et hoc commune est clericis & laicis scilicet iniuriam propulsare rerum & personarum. ut supra de appel. significauerūt infra de sen. excom. si uerō. & c. ex tenore. Contrarium autē uidetur per id quod legitur. infra eod. tit. suscepimus. 46. dist. in. ledicionarios. 2. 3. q. 8. c. i. & c. conuenior. Ad hoc dicunt quidam quod licet laicis. clericis uerō non. Ego credo quod clericis & laicis licet iniuriam propulsare & repercutere. Distinguit tamen quod aut uis inferatur persone aut rebus. Si personæ tunc est uis propellenda antequam fiat. Nam & insidi autem uix licet occidere. ff. ad leg. Acqua. l. 4. & 5. & ut dixi in prox. §. superiori. si tamen aliquis ui factam repellat potius præsumi debet quod causa defendendi fecerit quam ulciscendi. ut ff. ad le. Aquil.

si ex plagis. §. tabernarius. & hoc si percussor uoluit denuo percutere alioquin si nolebat & alter nihilominus reperculsit potius præsumitur quod hoc fecit animo ulciscendi quam animo propulsandi. Sed si iniuria inferatur rebus licitum est illatam repellere. & propulsare inferendā. ¶ **Quod ergo dicitur uim ui repellere licet.** sic intelligendum est. ut si tria in hoc requirantur ut hoc fiat defendendo non ulciscendo. ut. 2. 3. q. 1. quid culpatur ff. ad legem Aquil. l. scientiam. & cum modera mine fiat defensio. ut supra de restitutio. spo. olim causam in si. si quis tamen moderamen excedat & non ex proposito uidetur non teneri. ut ff. ad leg. Aquil. l. si ex plagis. §. tabernarius. Sed contrarium uelle uidetur decre. illa olim causam infra eod. c. significasti nobis. in si. Item in continenti debet quis uim repellere. ut supra de appel. significauerunt. Et hæc tria membra intelliguntur ex. l. una. C. unde ui. l. 1. ¶ **Vnde subsequenter notabis quod bellum est iniustum quinque modis.** Ratione personæ ut si fuerit persona ecclesiastica cui nō est licitum sanguinem fundere. ut. 2. 3. q. 8. clerici & c. his à quibus. Ratione rei. ut si non est pro repetendis rebus uel pro defensione patriæ ut. 3. 3. q. 2. c. 1. & ea. causa. q. 8 si nulla. Ratione causæ ut si non propter necessitatem sed propter uoluntatem pugnatur. ut. 2. 3. q. 1. no. l. Item ex animo est iniustum ut si fiat animo ulciscendi. ut superius dictum est. Itē si non fiat auctoritate principis. ut. 2. 3. q. 1. quid culpatur. & q. 2. c. 1. ¶ **Notabis igitur quod quicumque post baptismum in causa sanguinis iudex fuerit assessor. notarius. executor. aduocatus. siue pro æsto re siue pro reo. licet aliqui distinxerint inter istos. & generaliter qui aliquod ministerium iudicio seu iudicis sanguinis præstiterit irregularitatem incurrit ut. l. dist. aliquantos. & c. si quis post acceptū supra ne cle. uel mo. sententiam sanguinis infra de exco. præ. ex literis. ¶ **Sed si quid iudex secularis consilium quærat à clerico perno. uel princeps à prælo. Respōdo** potest clericus generaliter conse-**

H h h rend,

- rendo enim iudice seculari dicere fures la
trones incendarii homicidæ sic sunt pu
niendi de iure civili. ut. 5. quæst. 5. delato
ri. non descendendo ad aliquod factum
uel casum aliquem specialem. ut sic po
tius consulentis quam suggerentis opera
fungatur. ut. ff. de quæstio. l. 1. §. qui quæ
stionem. Si tamen clericus sciat uel ere
dat iudicem habere coram se causam cri
minis de quo quærit responsionem hone
stè declinet præterquam si clericus pos
set pœnam criminis recta conscientia re
ducere ad civilem. & sic intelligi potest.
- 11 23. quæst. ultima. pessimam. in h. ¶ Item
quæritur an clericus de suis malefactori
bus conqueri ualeat iudici seculari. Re
spondeo sic civiliter petens sua sibi resti
tui & damna rescire. non ut malefacto
res in corpore puniantur. & si iudex a
crius in puniendo procedat quam clerici
quærela requirat. non est clerico impu
tandum. ut infra eodem titulo. postulasti.
& c. tua. & 23. quæst. 5. c. 1. & c. unum. &
c. pœna. & c. non nos. ff. de bo. lib. l. qui
- 12 cum maior. §. 1. ¶ Potest tamen clericus
malefactorem suum carcerari petere. ut
supra de apost. a nobis supra de depo.
- 13 grauis ¶ Item fustigari. ut. 14. quæst. 6. si
res aliena. 12. quæstio. 2. fraternitas. 23.
quæst. 5. circuncelliones. 5. quæstio. 5. il
li qui. 6. quæstio. 1. §. uerum in fi 3. quæst.
4. §. Item in criminali in uer. ca rei condi
- 14 tio. ¶ Item ut quis in seruitute rediga
tur ut supra de iud. ita quorundam. 15.
quæstio. ultima cum multis 36. quæst.
1. de raptoribus supra de iud. & sarrace.
- 15 ad liberandam. ¶ Item ut quis mutil
etur spirituali mutilatione. hoc est ut su
spendatur. 5. q. 5. delatori. ¶ Item ut deca
piter sed spiritualiter. i. excoiretur unde
excoicatio dicitur mucto episcopi ut.
- 16 q. 2. uisus. in fi. decapitari. n. intelligi
tur qui a christo qui caput est ecclesie se
paratur. ut. 2. quæstio. 7. §. quia ergo supra
de hære. uergens unde qui excommuni
catur mori creditur. ut supra qu. fil. sint
- 17 legi. per uenerabilem in fi. ¶ Quæritur
de his qui procurant abortus an reputen
tur homicidæ Respondeo sic quantum ad
pœnam legalem. ut. ff. de pœ. l. si quis ali
quos. §. qui abortiuibus. ff. ad leg. Cori
de sic. l. mulierem. Item quantum ad pœ
nam spiritualem. ut infra eodem titulo. si
aliquis. & quantum ad irregularitatem
qui contrahitur ex delicto mortali. ut. 15.
distin. §. nunc auicem. Sed quantum ad il
lam enormem & indispensabilem irregu
laritatem quæ contrahitur ex homicidio
corporali de qua iura illa loquuntur. l. di
stin. miror. 1. quæst. 7. si quis omnem de
com. dist. 1. §. 1. i. secus est. quia illa non con
trahitur nisi cum perimatur homo gra
diens super terram uel pauperium idem
formatum. ut infra eodem titulo. sicut. 32.
quæstio. 2. quod uero. & c. Moyses. ¶ Nun
18 quid ¶ phisicæ & chirurgicæ poterunt pro
moueri. Respondeo si in arte phisicæ &
chirurgicæ fuerit erudiri & in curis secundū
artem processerint nihil de contingenti
bus omittentes. licet aliquibus contra
rium cesserint medicinæ si eos consien
tia non remordet poterunt promoueri.
ut supra de xrate. & quali ad aures & pro
moti ordines exequantur. ut infra eod. ti.
tua. Consulo tamen ut promoti & maxi
mè promouendi abstineant ab opere pra
cticali. & maxime ab his qui secundum ci
rurgiam aduersionem uel in incisionem
requirunt ut supra ne cle. uel mo. senten
tiam sanguinis infra eo. tua. cum in nul
lo uacillare debeat conscientia promoue
di. ut. 33. dist. laici. ¶ Quid si plures rixa
19 ti fuerint & unus oculus fuerit nescitur ta
men à quo uel cuius uulnere. Nunquid
omnes iudicabuntur homicidæ uel irre
gulares an nullus? Respondeo quantum ad
peccatum omnes dicuntur homicidæ qui
perculserint. & qui uoluntate occidendi
uenerunt. licet non perculserint Item &
illi qui non occiderunt nec uoluntate oc
cidendi habuerunt. sed uenerūt præstare
auxilium occidentibus si forte is aliquod im
pedimentum præstaretur. discretus tamē
iudex maiorem pœnitentiam dabit primis
quā secundis. & secundis quā tertijs. Illi
ē t non sunt immunes a culpa nec debene
esse immunes a pœna qui nō eripiunt ho
minē a morte. cum possint. ut. 23. q. ul. si
quatuor

quatuor infra e. t. sicut dignū. 23. q. 3. nō inferenda & c. ult. Sed si ageretur ex lege Cornelia uel Aquilia ictus uniuscuiusq; contemplari oportet. ut ff. ad leg. Corn. de sic. lult. is autem lege Aquilia de occiso tenetur ex cuius ictu apparet occisum & qui mortiferum uulnus infixit. uel qui hominē interemit. Alij qui non letaliter perculserunt de vulnerato tenentur. ut ff. ad leg. Aquilia. l. huic scripturæ. §. 1. sed si dubiū sit ex cuius ictu quis perierit oēs de occiso tenentur. ut ff. ad le. Aquil. l. ita vulneratus. & concordat infra e. t. significasti. sed si clericus feriat nō letaliter nec animo occidendi nec alios prouocet. alij tamen feriunt & occidunt sed discerni possunt clerici non tenentur de occiso nec irregularitātē contrahit homicidij. ut infra e. t. significasti nobis. ¶ In summa notandum est qd nō est immunis ab homicidij culpa qui potuit hominē a morte sed noluit liberare ut infra e. t. sicut dignū. §. illi autē. arg. 76. di. facienti. 23. q. 3. nō inferenda & c. qui potest & q. 5. reos. & hoc cū constat illū iniuste occidi. ut de pœn. di. 1. periculis 23. q. 3. c. ult. infra e. t. sicut dignum. Quidā tamen intelligūt hoc in iudice qui auctoritate ordinaria defendere potest. ille. n. solus ut dicunt ex præcepto ad hoc tenetur. ut 23. q. 5. qui malos & q. 4. forte in fi. Consulo. tamen cui cūq; priuato ut si potest sine periculo sui eripiat hominē a morte propter iura præmissa. ¶ Nunc uidentū est de dispensatione quæ circa homicidas huiusmodi adhibetur. Cum homicida iustitæ. s. iudice, assessorē, executore qui iuste homicidium commiserunt non dispensatur in ordinibus suscipiendis sed in susceptis tollatur ex causa. ut li. distin. aliquantos Circa homicidium necessitatis entabilis non facile dispensatur. sed in homicidio necessitatis inuitabilis datur consilium ut homicidia non minus etiam in ordinibus iā susceptis. ut li. dist. de his clericis. non tamen quis deponitur. sed in suo ordine tollatur de iure & absq; dispensatione secundum au. & liquitur infra e. t. c. 2. Circa homicidiū casuale. quod pulla cul-

pa præcessit nō est necessaria dispensatio. Circa homicidiū casuale quod culpa præcessit. sit dispensatio magna maior & maxima. Magna ut promotus ad sacros ordines non in eis. sed in minoribus tolleretur. ut infra eo. t. continebatur. Maior ut etiam in maioribus tolleretur. ut li. dist. clericos. Maxima ut promoueantur. ut infra eo. ti. lator. Circa homicidium uoluntarium non iuste non dispensatur nec uel la cogente necessitate non dispensatur. ut dixi supra eo. §. committit.

Summarium

- 1 Torneamenta quæ sint.
  - 2 Torneamenta quare fieri prohibeantur.
  - 3 Pœna concertantium in torneamentis quæ sit.
  - 4 Mortuo in torneamento an sit neganda pœnitentia & ecclesiastica sepultura.
  - 5 Ecclesiastica sepultura ex quibus causis denegatur.
  - 6 Milites cunctes ad torneamenta animo pugnandi. qui non occidunt nec percutiunt. an promoueri possint.
- Quid de his qui alijs bellis interfuerint. nec tamen occidunt uel mutilant.

DE TORNEAMENTIS.

Rubrica.

QVia in torneamentis homicidia fiunt Idcirco post tractatum de homicidio sequitur rubrica de torneamentis. ¶ Videndum est igitur quæ sint torneamenta. quare fieri prohibentur. & quæ sit pœna pugnantium in torneamentis. ¶ Torneamenta ¶ dicuntur quedam nundinæ uel tenæ in quibus milites ex edicto conuenire solent & ad ostentationem uirium suarum & audaciæ temere congregi. ut infra eod. c. 1. ¶ Causa prohibitionis sunt mortes hominum & animarum pericula uel inde proueniunt ut infra eodem c. 1. & licet alijs possit iuri gratia ostendendæ uirtutis & causa experiendarum uirum. ut ff. de postu. l. 1. §. item senarius. & ff. de præscript. uer. l. solent. & si in colluctatione idam.

H h h 2 num

num datum sit non agitur lege Aquila. nam uirtutis exercendæ & gloriæ causa non causa iniuriæ damnum datum est. ut ff. ad legem Aquil. l. qua actione. §. si quis in collusatione. In hoc tamen casu secus est. quia pugnantibus & concertantibus pœna infigitur. ludus enim ille noxius est. & ideo reprobatus. ut ff. ad leg. Aquil. l. nam ludus quis autem ludos appellat ex quibus crimina oriuntur. ut in constituto. ff. circa finem. ¶ Pœna concertantium in torneamentis hæc est. quia si quis alium occidat siue in sistendo siue in resistendo. homicida est uoluntarie enim occidit. & ideo punitur pœna uoluntarij homicidij saltem quo ad canones. & si nō quo ad pœnam legalem excusante edicto de pœna uoluntarij homicidij dixi. supra titul. prox. §. committit. Sed si diceres quod resistentem excusabit defensio & necessitas. Ad quod respondeo ad hanc necessitatem ulro & ex proposito quis fe. ingerit. & ideo non minus homicidia censentur. ut dixi supra titu. prox. §. necessitate.

4 ¶ Si uero quis in torneamento fuerit occisus. quamuis morienti & poscenti pœnitentia non negetur. ecclesiastica tamen careat sepultura. ut infra eodem. c. 1. in fi. si tamen ad torneamentum uenerit animo concertandi. nam si uenerit causa debita exigendi uel alia sua negotia exercendi secus erit. ut infra eod. titu. ad audientiam. Et nota quod hic concedetur quod maius est. pœnitentia. scilicet & denegatur quod minus est. scilicet ecclesiastica sepultura. quod fit ad terrorem & correctionis exemplū. & simile infra de rap. super eo. Leuiter autem interdicitur ecclesiastica sepultura. Et ratio est quia sicut impio non prodest sepultura preciosa. ita non obest pio sepultura uilis aut nulla. ut 1. 3. q. 2. anime defunctorum. ¶ Sunt & alia quæ inhi bent ecclesiasticam sepulturam. morientis infidelitas. ut de conse. distin. 1. ecclesiasticam Item obuentis manifesta iniquitas. ut. 88. distin. c. ul. Vfurarum exactio. ut in fra de usu. quia in omnibus. imò hoc generale est in quolibet d. cedente in peccato mortali ut supra de fur. c. 23. q. 5.

placuit. 1. 3. q. 2. pro obeuntibus. 1. 1. q. 3. Cyprianus supra de sta. mo. monachi. §. qui uero. Item inhi bet ecclesiasticam sepulturam interdicitum ecclesiæ. ut infra de sen. excom. à nobis supra de sepul. facris. ¶ Quid de milibus qui ad torneamentum iuerunt animo pugnandi non tamen occiderit nec percussit. Itē quid de his qui alijs bellis intersunt nec tamē occidunt nec mutilant. nunquid poterunt promoueri si in torneamentis uel bellis aliqui sunt occisi. Ad primum respondēdo quod non eo quod ad rem damnatam & prohibitam accesserunt. Ad secundum sic dico. quod si quis interficit bello licito nec occidat nec mutilet nec causam mortis præstat si alias sit idoneus poterit promoueri nihil enim interest qui occidat uel causam mortis præbeat. ut ff. ad l. cor. de sicca. l. nihil. Si uero in bello illicito. tunc impenditur propter culpam præcedentem. 1. 5. q. 1. c. ul. & de pœ. di. 1. si quis cum telo ar. ad hoc infra de cle. percuss. præsentium. & c. continebatur.

Summarium

- 1 Duellum quid sit. & unde dicatur.
- 2 Duellum an sit prohibitum.
- 3 Crimen lesa maiestatis uocatur crimen per duellionis.
- 4 Pugnantium in duello pœna quæ sit.

¶ DE CLERICIS PUGNANTIBUS IN DUELLO. Rub.

Quia sæpe prouenit homicidium ex duello. subsequenter ponitur hic rub. de cler. pug. in duello. ¶ Videndum est igitur quid sit duellum. unde dicatur. an laici licet faciant duellum. Et quæ pœna imponenda sit clericis pugnantibus in duello. ¶ Duellum est singularis pugna quæ fit ad probationem rei alicuius. ita ut per hunc modum se probaturum offert si uicerit probasse credatur. si non uicerit defecisse in probatione putetur. ¶ Dicitur autem duellū quasi duorum bellum. Dicitur & monomachia quasi unica & singularis pugna à monos

monos quod est unus & machia quod est
 1 pugna. ¶ Duellum etiā inter laicos pro-
 hibetur. quia in duellis Deus temptatur.
 ut. 2. q. 5. monomachiam. & scriptum est.
 non temptabis dominum deum tuum. ut.
 2. q. 2. quæritur. Nec obstat exemplum
 David pugnantis cum Golia. ut. 2. q. 5. mo-
 nochiam. quia privilegia paucorum non
 faciunt communem legem. ut. 2. 6. q. 2. nō
 exemplo. In his enim quæ perrato sunt
 miraculum est. ut in autem. de consu. 5. 1.
 3 circa medium colla. 4. ¶ Item non ob-
 quod crimen maiestatis dicitur crimē per
 duellionis. ut. ff. ad legem. Iulij. ma. l. ult.
 non enim iudicio vocatur crimen per-
 duellionis. quia probari potest per duellū
 sicut quidam intellexerunt & male sed di-
 citur crimen perduellionis. id est crimen
 hostis vel hostile ut. ff. de uerborum signi-
 liquos nos hostes. Itē dixerunt quidā lice-
 re hoc laicis per. l. ff. ad legē Aquil. l. qua
 actione. §. si quis in colluctatione. Sed
 ne illud placet per. l. 1. C. de gladiato. h.
 una. lib. 10. Item quidam dicunt hoc lice-
 re in locis in quibus talis uiget consuetu-
 do inducentes illud pro se quando mos
 erat crimen non erat. ut. 33. qu. 4. obij-
 ciuntur. Sed illud fuit diuina reuelatione
 concessum quæ mos quandoque fas cen-
 setur. per quam sicut Iacob a mendacio.
 israelitæ a furore. & Sampson ab homici-
 dio. sic & patriarchæ & alij uiri multi qui
 plures simul leguntur habuisse uxores ab
 adulterio excusantur. ut supra de diuor-
 gaudemus. §. quia uero pagani. Alij autē
 distinguunt utrum quis offerat an susci-
 piat duellum. & si suscipit utrum sponte.
 an à iudice delatum. Si enim quis offer-
 rat uel oblatum sponte recipiat. mortali-
 ter peccat si uero iudice cogente delatum
 eum aliter periculum corporis uel rerum
 non possit euadere excusatur. ut supra de
 homi. interdicti. Verius autem puto quod
 etiam offerens & oblatum spōte suscipiēs
 siue iudice insistente mortaliter peccet.
 quamuis is qui iudice deferente inui-
 tus suscipit & committit excusetur non a
 toto sed à quanto. metus enim ille pecca-
 tum attenuat non prorsus excludit. ut su-

pra quod met causa sacris. potius enim
 deberet omnia mala pati quam malo con-
 sentire. ut. 3. 2. q. 5. ita ne. & si homicidium
 in duello contingat fieri omnes irregula-
 ritatem puto contrahere. si differrentem
 suscipientem. indicem. deferentem. seu au-
 thoritatem præstantem. duelli commissio-
 nem & assefforem ad hunc modum pro-
 bandi consilium dantem. ut no. supra de
 homi. §. notabis. ¶ Pœna pugnantium in
 4 duello si sint clerici est depositio. si tamē
 neq; mors neq; mutilatio iteruenerit po-
 terit dispensari. ut infra eo. c. 1. Sed si homi-
 cidij interuenerit adhuc potest in benefi-
 cio dispensari ut infra eod. c. 1. & 2. in fi.
 Quod ergo alibi dicitur cū homicidia di-
 spensari non posse. ut. l. di. miror. 1. q. 7. si
 quis omnem traditionem de conse. disti-
 1. §. 1. supra de tem. or. eul. in officio locū
 habet alias etiam dispensatur in benefi-
 cio & non in officio ut. 1. 8. distin. præby-
 terum. l. distin. studeat. Sed nunquid talis
 homicida habebit ex dispensatione be-
 neficium ut titulum aut stipendium. Vide-
 tur quod stipendium ut sic quasi laicus ha-
 beat & extra ecclesiam ut. 32. distinctio. si
 qui uero. Verius puto quod habeat ut cle-
 ricus & sicut. beneficium titulum eo
 quod decreta. dicitur potuit tamen cum
 eo circa habendum beneficium miseri-
 corditer dispensari.

Summarium

- 1 Christianis contra christianos non permittitur ars sagittarij.
- 2 Pœna excommunici officium sagittarij contra christianos.

DE SAGITARIIS.

Rubrica.

Dictum est supra de homicidijs in genere. sed quia sagittarij & ba-
 listarij plerumque homicidia com-
 mittunt. ideo hic de sagittariis rubri. subij-
 citur specialis. ¶ Videamus igitur utrum
 quādo hoc officium sit prohibitum exco-
 1 cerni & quæ pœna tales puniantur. ¶ Chri-
 stiani aduersus christianos non possunt
 hoc offi-

hoc officium exercere aut infra eod. c. uno. Quod uerū est si bellum fuerit in iullū nā si iullū quolibet genere armorū est utendum imō ut uincatur doli est & insidijs insidendum. ut. 2. 3. qu. 2. dominus. & qu. 8. ut pridem. iuxta illud. Nihil refert armis coningat palma doli sue. Et alibi. Doli uirtus quis in honelle requirat. Sed contra paganos & persecutores fidei christiane potest hoc officium exerceri.

- 2 ¶ Poena autem exercitum hoc genus armorum contra christianos est anathema. ut infra eo. c. uno. prater communem poenam homicidij de qua dixi. supra ut titulo proximo. §. poena ut de homici. §. no tabis igitur. Sed an sit ea. non latz sententia contra facientes statim ligentur. dubitatur. Dicunt enim quidam quod ubi sub interminatione anathematis aliquid prohibetur non incurritur & communicatio si fiat prohibitum. ut supra de iure pa. relatum secus ubi sub distinctione quia tunc statim incurritur. ut supra de enu. ec. non eo minus in fi. & idem dicunt ubi mā datur aliquid sub poena excommunicatio nis. ut. 63. distin. Saloniense. Sed aliud est ubi à iure sic mandatur aliquid uel prohibetur ut. 30. distin. per totum. Et est ratio quia ius magis irascitur in contemptu ministri iuris quam in contemptu sui ipsius. ut. ff. de atbi. l. si cum dies. §. ultimo & l. celsus. Alij autem indistincte dicunt quod illa uerba siue dicantur sub poena siue sub interminatione siue sub distinctione non habent uim sententia uel excommunicationis. ut. C. communia. & epistolae per totum. Et in hoc plures concordant. Vnde hæc decre. non est canon latz sententia sed ferendz. & simile. supra de magistris quanto.

Summarium

- 1 Adulterij quid sit. & qualiter committatur.
- 2 Stuprum quid.
- 3 Accusante adulterium quibus sit permittum.
- 4 Intellectus ad c. tua. in prin. de procurato.
- 5 Practica procedendi in accusatione adulterij.
- 6 Uxor an possit obicere fornicationem spirituales marito accusanti de carnali.

- 7 Mulier an possit marito obicere lanocinium.
- 8 Lenis quis dicatur.
- 9 Pæna que sit pro adulterio imponenda.
- 10 Maritus in accusatione adulterij uxoris deficiens in probandi. tenetur ad talionem.
- 11 Mulier ab alio quam à viro suo cognita. in quibus casibus non committat adulterij.
- 12 Incestus cum quibus committatur.

DE ADULTERIIIS ET STUPRO. Rubrica.

Quia in decalogo statim post homicidium prohibetur mechi dū dicitur non occides non mechaaberis. ideo post tractatum de homicidio sequitur tractatus de adulterio. unde ponitur rubrica dei adulterij. & stupri. ¶ Videmus igitur quid sit adulterium. unde dicatur quid sit stuprum. qui admittantur ad accusationem adulterij. & intra quæ tempera. ex qui. cau. quis ab accusatione adulterij repellatur. Item quæ sit poena adulterij. & quæ stupri. ¶ Adulterium est alieni thori uolatio. ut. 32. q. 5. non mechaaberis. uel deturpatio sui. Nam quandoque dicitur committi adulterium respectu utriusque. scilicet cognoscentis & cognite ut cum uterque coniugatus existit. quandoque respectu cognoscentis ut cum uxoratus ad solam accedit. quia tunc uxorem suam coquinat. ut. 32. q. 1. in coniugio. quandoque respectu cognite ut cum solus ad coniugatam accedit. Nam & illa similiter coquinat uirum suum. quia uir & uxor non ad imparia iudicantur ut supra de diuor. gaudemus. §. quia uero de 32. q. 1. si quis uxorem. proprie tamen loquendo adulterium in nupta committitur. ut. ff. eo. ti. linter liberas §. lex iulia.

2 ¶ Stuprum est illicita uirginis defloratio quamuis ex indiuiduo stuprum eo mititatur ut in l. prædicta probatur. ¶ Ad huiusmodi criminis accusationem admittitur primo loco maritus ut præferatur. etiam patri adulteræ si simul ad accusationem ueniant. Nam & propensiore iure & maiori dolo nimum executurum accusationem credendum est. ut. ff. eod. ti. l. 2. §. si similis. quod uerū est nisi pater maritum

ritum aut infamem arguat aut doceat col-
 ludere magis cum uxore quam ex animo
 accusare ut ff. eo. ti. l. 3. Præfatur mari-
 tus omnibus extraneis imo & si extra-
 neus prius accusationem intulit: præfer-
 tur maritus dummodo non ex negligetia
 præuenius ut ff. eo. ti. l. si maritus:
 §. si autem. ¶ Potest autem agi de adul-
 terio siue sit uxor legitima siue non. hoc
 enim an omnia matrimonia pertinet.
 nec enim soli atrides uxores amant & ut
 dicit Virgilius coniuge præcepta non so-
 los tangit atrides sed in ea uxore potest
 maritus adulterium uideare quæ uulga-
 ris sit. ut ff. eod. ti. l. si uxor. Nec ob.
 C. eo. l. si ea quæ & l. si adulterium. Leges
 enim illæ non loquuntur in uxore, & ex-
 pone ibi adulterium id est, stuprum. his
 enim promiscuè utimur. ut ff. eo. ti. l. in-
 ter. §. 1. Sed si cum sponsa de præfenti a-
 dulterium commissum sit agit sponsus.
 quia nec qualescunque matrimonium nec
 speciem matrimonij violare permittitur
 ut ff. eo. ti. l. si uxor. §. diuus. 27. q. 2. qui
 desponsaram. in primis igitur maritum
 genitalis thori uindicare esse oportet. ut
 C. eo. ti. l. quamuis qui potest duplici tu-
 re accusare specialis & communis id est, tu-
 4. re mariti scilicet sine inscriptione. ¶ Nec
 obit. supra de procu. tu. in prin. quia lo-
 quitur cum accusat post dies non iure ma-
 riti siue metu calumnie & ex sola suspicio-
 ne ut 4. q. 4. §. aliquando. C. eo. ti. l. quam-
 uis & infra eo. ti. maritus infra 60. dies a
 tempore diuortij numerandos. ut ff. eod.
 ti. l. pater. §. sexaginta. Et quod dixi sine
 metu calumnie uerum est nisi sit euidēs
 ut ff. eod. titu. l. is cuius. §. ulti. Et quod
 dixi ex sola suspicione ream uxorem fa-
 cere licet. uerū est quodd ex sola suspicio-
 ne ream uxore facere licet. uerum est quod
 ex sola suspicione accusabitur non tamē
 condemnabitur. ut 2. q. 1. ca. 1. super. ff. de
 pro. l. absente. responso. 2. nisi suspicio sit
 iure. ut C. e. ti. in aut. si quis ei quem su-
 spectum. ff. de his qui sui uel alii sunt. l.
 filium supra de præsump. literis. 2. q. 7. si
 peccauerit. & sic intelligo 32. q. 1. dicit do-
 minus. Post maritum admittitur propin-

qui. ut C. eod. l. quauis demū extranei. Sed
 hæc locū habet secundum iura ciuilia cū
 agitur ad pœnam legalem. secus cū agi-
 tur ad thori separationem. quia tunc so-
 li uiro licet accusare uxorem de adulte-
 rio: & conuerso ut no. supra qui ma. ac-
 cusa. pos. §. possunt. Er nota quodd mari-
 tus admittitur ad accusationem adulteri
 et si fuerit filiusfamilias ut ff. eo. ti. l. inter
 §. filius. Nā & inuito patre hoc potest filius
 familias. ut ff. eo. ti. l. filius. Nec ob. ei si sit
 minor. 29. annis si matrimonij sui iniuriā
 prosequatur. ut ff. eo. ti. l. si maritus. §. lex
 Julia. & ar. supra de resti. spo. ex parte. cu-
 ratore actore ut C. eo. ti. l. propter. ¶ In
 adulterij accusatione sic proceditur quia
 præfente accusatore & accusato cū ad pœ-
 nam legalem agitur porrigetur libellus
 quo porrecto proponi poterūt exceptio-
 nes dilatorie antequam accusatus reci-
 piatur inter nomina reorū. ut ff. e. ti. l. ma-
 ritus. §. præscriptio. & §. 1. ut si dicat nu-
 pra quæ impetitur a se non esse incipien-
 dum cū nuptias non præcesserit nunciatio
 ut ff. eo. l. qui uxori. & l. denūcialle. Resp.
 1. & §. 1. & 2. Et hoc fallit in crimine in-
 cessus quod contra utrūque scilicet adulte-
 rū & adulterā simul interpretari potest.
 ff. eo. ti. l. uim passam. §. ul. postum opponi
 & peremptoriè ut de lapsu quinquenij. ut
 C. e. ti. l. adulter. post quinquennij & sex
 menses. ut ff. e. ti. l. si maritus præuenit.
 uel si dicatur accusatorem delictis se ut ff.
 e. ti. l. 1. §. 1. potest mulier accusata excipere
 contra maritum quodd & ipso similiter a-
 6. dulterium committit ut infra eo. ti. intelle-
 ximus. & c. tua. & supra de diuor. significa-
 sti. 32. q. 6. per totū supra de iurei. tua. ff.
 so. ma. l. uiro atq; uxore. ff. e. ti. l. si uxor.
 §. iudex. Item excipere potest quodd accu-
 sationem remisit. ut 23. q. 4. si illic. uel
 quodd eam sibi reconciliauerit supra de co-
 uer. coniuga. gaudemus. & ut de hoc ple-
 nius. no. supra qui ma. ac. pos. §. possunt.
 ¶ Sed nunquid uxor obijcere poterit for-
 mationem spiritualem marito accusan-
 ti de carnali. Videi quodd sic Nā. fornica-
 tio carnalis & spiritualis similes sunt &
 idem operantur quo ad matrimonij se-
 parandum

parandum ut 18. q. 1. idolatria. &c. iam nunc. & multo fortius similes sunt ad cōpensandum & operandum ut matrimonio daret. Sed contra. Iste fornicationes diuersarum specierum sunt & res diuersarum specierum non veniunt in compensationem. quia species cum quantitate non compensatur. ut. ff. de pig. acti. l. si conuenit. Verius puto quod compensatio fiat. ¶ Item excipitur contra maritum accusantem uxorem de adulterio si eam talem seuit. & mores eius eam uxorem ducendo probauit. ut in eadem. l. si uxor. §. ul. Item potest uxor opponere marito accusanti quod eam adulteranda tradidit ut. supra de eo qui cogn. consang. uxo. suz discretionem. Item quod lenocinium fecerit. Sed hęc exceptio si ante litem cōtel. opponatur accusantem repellit si postea instat accusationis habet. & accusatori pœnam inducit. quia hęc exceptio a muliere proposita uirum onerat. non mulierem excusat. ut. ff. eo. tit. l. 1. §. sed publice. ¶ Est autē leno qui adulterium subijcit uel precium pro comperto stupro accipit. uel dānam de adulterio ducit uel sciēs adulterium celat uxoris. ut 32. q. 1. ca. 1. ¶ Nunc restat uidere de pœna adulterij uel stupri. ¶ Pœna quidem pro adulterio secundum leges imponitur mortis. quasi pro sacrilegio. nam sacrilegos nuptiarum gladio puniri oportet. ut. C. eo. titu. l. quamuis. formina autem iure auctentiorum uerberata in monasterium recluduntur. quam intra biennium uiro recipere licet biennio translato uel uiro mortuo antequam uxorem de monasterio educat adultera tonsa. monastico habitu suscepto ibi dum uiuit permaneat. duabus partibus propriæ substantiæ liberis applicandis. tertia eius monasterio. si liberos non habeat. parentibus extantibus huiusmodi iniquitati non consentientibus tertia pars applicatur duæ monasterio. quibus prædictis non extantibus tota substantia monasterio quæritur pars dotalium instrumentorum omni casu seruandis ut in aut. ut nulli iudi. §. manifesta. col. 9. & ponitur. C. de adulte.

10 sed hodie † & si maritus in accusatione uxoris deficiat in probando tenetur ad rationem. ut in auten. ut liceat matri & uiuiz. §. quia uero plurimas. §. & causas col. 8. in auten. ut nulli iudi. §. adulteram col. 9. sed secundum hoc uir uolens separari ab uxore indirecte consequi poterit quod directe non potest. accusabit uxorem de adulterio calumniosè si deficiet in probatione detrudetur in monasterium & sic indirecte separabitur ab uxo. Ad quod respondeo nō consequitur quia nō solum hoc fiet secundum iura auten. sed alias uir punietur in bonis. uel non consequitur. quia erit in uoluntate mulieris sibi reconciliare maritum inuicem. ut dixi in hoc eodem. §. secundum uetus testamentum mulier de adulterio conuicta lapidabatur non autem uir ut 33. q. 5. hęc imago. sed secundum iura canonica in foro ecclesiastico agitur ad separationem. ut supra de procur. tuz. uel ad dotis uel donationis amissionem. ut supra de dote 11 post diuor. res. plerumque. ¶ In summa sciendum est quod in quibusdam casibus & si mulier uiuente marito alteri carnaliter commisceatur. adulterium non committit. ut si uolenter fuerit oppressa. ut. ff. ad. l. l. Tul. de adul. l. uim passa 32. q. 5. proposito. Item si ignoranter cognita est ab aliquo quem uirum suum esse credebat. ut 34. q. 1. in lectum. Item cum credens. uirum suum mortuum alteri nubir. ut 34. q. 2. cum per bellicam. Item contingit. quod aliquæ mulieres adulterium committunt. & de adulterio accusari nō possunt. ut sunt illæ quæ in caupona ministrant. quas uitz. uilias dignas oblatione legum non credidit. ut. C. eo. titu. l. qui adulterium commisit. quod secundum canones non procedit. ¶ De incestu autem summatus & breuiter disseramus. Incestus committitur cum cognata & affine aliquando per se solus aliquando coniungitur adulterio ut in inuptia. ut. ff. eod. titu. l. si adulterium cum incestu. 1. R. & §. 1. In quo grauius crimen committitur quam in adulterio secundum leges. Si uero incestus per matrimonium illicitum

illicitum contractus sit ut. in pzallega. si adulterium. §. 1. sed secundum canones simpliciter & indistincte incestus vincit adulterium. ut. 3. l. q. 7. §. sunt enim. & c. adulterij malum.

Summarium

- 1 Raptor duobus modis dicitur, & quid propriè sit rapina.
- 2 Rapina qualiter fiat.
- 3 Fornicatio aliud à stupro, aliud est adulteriũ, aliud incestus, & aliud raptus.
- 4 Incestus quando committatur.
- 5 Pœna raptorum. & m. 6. 7. 8. & 9.
- 6 Raptori contrito quare sepultura negatur.
- 8 Rapta an possit muliere raptori.
- 10 Prædo quis, & quos modi dicitur.
- 11 Incendiarius quis appelletur, & quæ pœna placetur.

DE RAPTORIBVS INCENDIARIJS &c. Rubrica.

DICTAM est supra de adulterijs & stupro. sed quia raptus aliquando committitur in rebus ut infra eo. c. 1. & 2. & 3. aliquando in hominibus. ut infra eod. c. in archiepiscopatu. & c. cum causa. & c. accedens. & per hoc ad stuprũ uel adulterium peruenitur. ¶ Ideo subsequenter ponitur hic rubrica de raptoribus & adijciuntur incendiarijs & uolatoribus ecclesiæ. ¶ Videamus igitur quis sit raptor. quis incendiarius & uolator ecclesiæ, & de pœna ipsorum. ¶ Raptor dicitur duobus modis. rerum & hominum & maxime foeminarum. Propriè autem dicitur rapina rerum. & raptus mulierum. Rapinæ crimen committitur cum aliquis per uolentiam & apertè res capiti alienas non tamen. ecclesiasticas nec ab ecclesia. quia tunc committeretur sacrilegium de quo inferius dicam. ¶ Fit autem rapina cum armis aliquando. aliquando sine armis. & diuersa est pœna ut iam notabo. ¶ Est et sciendum quod omnis raptor est fur sed non conuertitur quia nullus improbius fur quam qui rapit. ut insti. u. bo. rap. in prin. Raptus mulieris non solum

committitur in uirgine. sed etiam in uidua & sanctimoniali. ut. 36. q. 2. raptores. & si quis non dicam rapere. Idcirco tamen generalius accipit raptum. s. pro quolibet illicito coitu ut. 28. q. 2. raptus est illicitus coitus à corrupendo dictus. unde

3 qui raptu potitur stupro fruitur. ¶ Et ut plenius intelligas notabis quod aliud est fornicatio. aliud stuprum. aliud adulterium. aliud incestus. aliud raptus. Sed horũ omnium pessimum est quod contra naturam fit. usus quidam contra naturam execrabiliter fit in meretrice. sed execrabilius in uxore. ut. 32. q. 7. adulterijs. sed excedit hæc omnia cum uir nubuit in foeminam ut. C. eod. titul. l. cum uir. Fornicatio licet uideatur esse genus cuiuslibet illiciti coitus qui sit extra uxorem legitimam tamen specialiter ecommitti dicitur in usu uiduarum & meretricum seu cõcubinarum. Stuprum est illicita uirginis uolatio. Adulterium est alieni thori deloratio. ut no. supra de his duobus supra titul. prox. §. adulterium. & §. stuprum. ¶ Incestus est cum consanguinea uel affine. unde incestuosi dicuntur qui affinibus uel consanguineis abutuntur. Raptus admittitur cum puella de domo patris abducitur ut corrupta in uxorem habeatur. siue puellæ solummodo. siue parentibus tantum. siue utrique uis illata cõstiterit. ut probantur hæc

5 omnia. 36. q. 1. §. eum ergo. ¶ Puniantur raptores rerum infra annum in quadruplum. post annum in simplicem re ipsa in quadruplum computata. ut. ff. u. bo. rap. l. 1. & 2. Est hoc si ciuiler agatur. Si autem criminaliter tunc distinguuntur inter uim illatam. cum armis & sine armis. prima inducit deportationem. secunda tertie partis bonorum amissionem ut insti. de publi. iudi. §. item lex Julia de ui pub. uel priua. Unde mensus. Vis priuata rerum deponit ab ordine rerum. Sed de portarut si uis armata probatur. Pœna uero canonica hæc est ut raptor excommunicetur ab illo episcopo in cuius diocesi rapina committitur ut infra c. 1. l. 6. q. 3 placuit. Nã cõtrahitur forũ ratione delicti. ut supra de fo. cõp. l. i. cetera de sen. ex. a nobis. C. ubi de ciui-

mi agi oportet, in autem, qua in provincia, nec absolvetur nisi prius emendet, ut infra c. t. infra de uerbo sig. ex parte. Sed si satisfacere nolit cum possit uel emendā di plenam securitatem præstare denegatur ei beneficium penitentiae. Si uero usque ad ubiū in obstinatione durauerit, & tunc emendationem uel emendandi securitatem præstiterit, penitentia & sepultura ecclesiastica cōceditur, sed si in morte satisfacere non possit, contrito uiaticum conceditur, sed sepultura negetur, ut infra eo. titu. super eo. Si uero in morte constitutus satisfacere promiserit si cōualeceret, & ante satisfactionem decessit non negabitur, sed ad satisfactionem cōpellerentur hæredes, ut infra eo. titu. in iteris. ¶ Et si quærat quare contrito sepultura negatur, cum uiaticum quod maius est omnibus sacrificijs concedatur, ut de conse. distin. 2. nihil. Respondeo hoc fit ad terrorem & simile supra de tornea. c. 1. Vel sit ad cōclusionem cognatorū ut per hoc ad satisfaciendum inducatur.

2. ¶ Raptus mulieris secundum leges capite puniuntur & eius substantiam raptae applicatur si tamen rapiat mulierem honestam, secus si rapiat meretricem, ut. C. de rap. uirgi. l. una in princ. & ff. de fur. l. uerum. Nec distinguitur an uolentem mulierem quis rapiat an inuitam, sponsam propriam uel alienam, cōiugatam uel nō cōiugatam quamuis acris puniri oporteat pro adulterio cum adiectione raptus tamen non patitur diminutionem subtilitatis si ancillam rapuerit uel libertam ut hic & alia multa leguntur in l. præalleg. de raptu uirgi. Hæc poena puniuntur raptores & eorum comites & qui eis auxilium præbuerunt, nec potest rapta eligere consortium raptoris, & si hoc fecerit perdit substantiam raptoris sibi datam a lege, ut in aut. de rap. mu. quæ rapto. nunt. coll. 9. ¶ Sed secundum canones raptor efficitur seruus raptae nisi uelit se redimere ut 36. quæstio. 1. de raptoribus. Item debet cum suis fautoribus excommunicari, ut 36. q. 2. §. 1. & 4. sed si rapta uelit cum rapto matrimonio contra-

here potest infra eo. titu. accedens. Sed nunquid ex hoc incurrit poenam legalem scilicet ut perdat dominum rerum raptorum, ut dicitur autem, puto quod non, nam legem illam abrogatam esse dico & quo ad poenam interdicti matrimonij, & quo ad poenam contracti, ut supra de secun. nup. dominus. ¶ Raptores autem pueros abusionis causa exquiritis poenis capitalibus puniuntur secundum leges, ut. C. ad le. lul. de adult. l. cū uir. ff. ad le. Cor. de sicca. l. 3. §. libidinis. Sed ubi hoc scelus prælato committitur uindicandū quia poenam sanguis mligere non potest, ut. 23. q. 8. quis & a quibus supra ne clerici, uel mo. sententiam in flagella commutat, ut infra eo. in archiepiscopatu & simile 14. q. 6. ca. 1. 12. quæstio. 2. fraternitas supra de iudis postulasti, habent quidam in rub. 10 de prædonibus. ¶ Et est sciendum quod prædo dicitur tribus modis prædo est, qui alios prædat & spoliat, ut qui itine rarijs & uiatoribus auferunt bona sua. Dicitur etiam prædo miles qui ultra stipendium sibi taxatum quærit, idcirco enim militibus stipendia sunt taxata ne dū sumptus quæritur prædo crasserit, ut 23. q. 1. militare. Item prædones dicuntur prælati qui ut procuracionem aut seruitium ali quod impendant legato uel alij plus extorquent a subditis quam soluant, & coram dānis lucrum sectantes quærun prædam potius quam subsidium in subiectis, ut supra de censu, quia plerique, ¶ Incendarius est qui domos alienas arbores uel segetes incendit igne appposito ex odio uel uindicta, ut 12. q. 3. cum deuotissimam, & 23. q. 8. pessimam, qui secundum canones est excommunicatus ipso iure si ecclesiam uel locum religiosum uel cæmeterium, uel ea quæ sunt in spacio priuilegiato, ut 17. quæstio. 4. sicut antiquitus, incendit uel effregerit, & de talibus incendiarijs & effraCTORIBUS loquuntur iura illa infra de sen. excom. conquesti. 21. quæstio. 3. canonica, postquam autem tales incendiarij fuerint per ecclesie sententiam publicari pro absolutionis beneficio ad sedem apostolicam sunt miren-

di. ut

di. ut infra de sen. ex tua. Alij incendiarij non sunt excommunicati ipso iure sed sunt excommunicandi per sententiam. ut 13. q. 8. pessimam. & ca. si quis membrorum. Nec ob. 17. q. 4. oēs. ibi enim Lucius excommunicatur incendiarius sui temporis. Sed secundum leges incendiarius si dolo ignē apposuit. & ipse igne crematur aut capite punitur ut. ff. de incen. naufragi. l. qui x. des. & l. ul. & pe. ff. de pz. l. capitalium. §. qui ob inimicitias. fortuita tamen incendia si tamen euitari non possent cum per negligēciam eorum apud quos ortæ sunt dāno uicinis fuerunt ciuilitur excommunicantur: ut qui iactura affectus est damni disceptet uel modice uindictetur ut ibi. & ff. ad legem Aquil. l. si seruus seruum. §. si quis insulam, cum tribus. seq. §.

Summarium

- 1 Furtum quid sit, & in quibus rebus committatur, & qualiter a furto quis excusetur.
- 2 Furtum unde dicitur.
- 3 Furiorum species.
- 4 Abique qui dicantur.
- 5 Pœna fursi.
- 6 Agere contra furem quot modis quis possit.
- 7 Orandum non est pro occis in furto.
- 8 Furti quis teneatur.
- 9 Necessitas an excuset a furto.
- 10 Mulier an excusetur a fornicatione necessitate famis commissa.
- 11 Homicida ad sui defensionem an sit excusabilis.
- 12 Fur semper est in mora, & interitū rei non liberatur.
- 13 Fur rem cum fructibus perceptis & qui percipi possum restitueret teneatur.
- 14 Fur an repetat expensas in melioratione rei furtae factas.
- 15 Fur restituens rem deteriore non liberatur etiam si res perit, affirmatio debetur.
- 16 Furti actio datur, contra heredes proportionem.
- 17 Vxor an in rebus mariti furtum committat, & qualiter maritus contra eam agat.

- 18 Prestans uxori opem ad furandum marito furti tenetur.
- 19 Serui & filij an furtum committant in rebus dominorum & parentum.
- 20 Actio furti est famosa.
- 21 Praes provincia nō potest efficere ut furs dā natus non sequatur infamia.

¶ De furtis. Rubr.

Dictum est supra de rapto. sed quia dominus raptor fur. est. ideo recte dictum est raptorem improbum furem esse. ut in l. i. ubi bo. rap. in prin. & quia dominus in lege sub eadem prohibitionem rapinam & furtum prohibuit ut 14. q. 5. pœnale. Ideo hic consequenter de furtis agitur. ¶ Videamus igitur quid sit furtum. unde dicatur. de qua re fiat quæ furti species, & quæ pœna. ¶ Furtum est cōtractatio fraudulosa inuito domino alienæ rei mobilis & corporalis quæ sit animo lucrādi, gratia rei uel possessionis uel usus. ut. ff. eo. ti. l. 1. Ideo autem ponitur in diffinitione contractatio. quia sine ea furtum non fit licet uoluntas uel uerbum interueniat uel scriptura. sola enim cogitatio furti faciendi non facit fure. ut. ff. eo. tit. l. 1. neque uerbum seu scriptura. ut. ff. eo. ti. l. si quis uxori. §. in uerbo. & l. inficiendo. & l. falsus. §. si qui sui. Ideo autem dicitur fraudulosa. nam si quis aliquo errore ductus suam rem esse æstimans & imprudens iure eo animo rapuit quasi domino liceat rem suam etiam per uim auferre a possessore furti non tenetur. ut in l. i. ubi bo. rapt. §. quia tamen. Inuito domino ideo dicitur. quia si credit dominus permissurum & subest iusta causa credendi etiam si non erat concessurus. non tenetur. Si autem non subest iusta causa credendi hic tenetur. ut. ff. eo. ti. l. si quis rē. Si tamen putat facere domino inuito & faciat eo uolente peccat mortaliter & facit furtum nec agitur furti. ut. ff. eo. den. rapt. l. inter omnes. §. pe. Rei alienæ ideo ponitur quia rei quæ plenissime mea est non factio furum, nec tenetur furti actione. secus si alius habet rem, mecum com-

munem. ut. ff. eod. tit. l. si socius. Si uero alius in re mea ius habeat, puta quia creditor uel bonafidei emptor, facio quidem furtum & teneor actione furti sed res non est furtiva. ut. ff. eodem tit. l. cum res. §. 1. & l. si is qui rem pignori. in princip. & ff. de usufructu. l. sequitur. §. si rem. Mobiles & corporales ideo dicitur, quia in rebus immobilibus & in rebus incorporalibus furtum committi non potest, quia propter sui immensitatem & in incorporalitate contractari non possunt ut in usu de usufructu. §. quod autem. quia incorporalia tradi uel tractari non possunt, & ideo nec contractari. ut. ff. de acq. do. l. seruus. §. incorporalis. Apponitur autem lucrandi animo, quia si quis alienam ancillam meretricem rapuerit uel celauerit non lucti sed libidinis causa non committit furtum. ut. ff. eodem titulo. l. uerum. Item ponitur in diffinitione gratia rei possessionis uel usus, & ponit hanc tria lex. ff. eodem titulo. l. 1. quia quandoque non ratione rei uel possessionis sed solius usus causa rem aliam nam contractat quis. ut. l. dist. qui sacrum

2 & ff. eod. tit. l. qui iuramenta. §. 1. Dicitur autem furtum a furno, idest nigro, eo quod clam & obscurè & plerumque de nocte fiat, uel a fraude, uel a ferendo, idest auferendo. ut. ff. eod. tit. l. pri. §. De qua re fiat furtum satis patet per ea quae in diffinitione dicta sunt. §. 1. Furtorum duae sunt species, nam aliud manifestum, aliud non manifestum. Manifestum cum quo deprehenditur fur antequam ueniat ad locum destinatum. Non manifestum cum quo fur non deprehenditur. ut. ff. eod. l. 2. & 3.

3 Item furtorum quaedam remanent in nomine generali, quaedam transeunt in nomen speciale, uerbi gratia. Furtum rei sacrae dicitur sacrilegium, furtum reipublicae dicitur peculatus, scilicet cum quis de pecunia sacra, religiose publica uel auferat, intercipit, uel in rem suam uertit. ut. ff. ad le. lu. pec. l. prima. §. Sed & qui pecora ex pascuis uel ex armentis subtrahunt fures sunt, sed abigei uocantur. ff. de abige. l. 1. §. 1. Item qui liberum hominem sciens

uendit uel emic uel donat furtum committit. ut infra eod. c. 1. & tamen dicitur committere plagium. ut. ff. ad le. fauila de plag. l. 1. & l. lege fauila. §. 1. Poena furti duplex est cum civiliter agitur. Nam furti manifesti poena est in quadruplum, non manifesti in duplum ut in fine obli. quae ex delict. na. §. poena. Sed si criminaliter agatur pro furto quis non moriatur, nec aliquid abscindatur, sed aliter castigetur, ut in autè ut nul. iud. §. ul. coll. g. & C. de furt. & seruo. cor. in autem. sed nouo iure. Quod uerum est si occultè & sine armis commissum sit crimen. Nam uiolenter agredientes aut cum armis aut sine armis, aut in domibus, aut in itineribus aut in mari, legalibus poenis subiiciuntur, ut in eodem autè. ut nul. iudi. Legales sunt poenae quae habentur. ff. de poen. l. capitalium. §. crassatores, & §. famosus. §. 1. Et est sciendum quoddam modis agitur contra furem, civiliter ad poenam pecuniariam, criminaliter ad poenam legalem ut dictum est, & conditio furti uel ad rem subreptam, nam furti actio poenam petit legitimam conditio rem ipsam ea res facit ut neque furti actio per conditionem neque poenam per furti actionem consumatur. ut. ff. de con. furt. l. si pro fure. §. furti. Et eodem modo si quis agit criminaliter pro furto poterit iterum agere civiliter, & e conuerso. ut. C. quando ciui. actio. praedi. cri. l. 2. & ff. de furt. l. ult. §. 1. Et notandum quoddam si fures occidantur in furando uel praedando, non est pro eis orandum, ut infra eod. ti. fures. Et est ratio quia praesumitur quoddam deedeant in peccato mortali. ut 23. q. 5. placuit 88. di. neque 13. q. 2. pro obsequiis. §. 1. Tenetur autem furti non solum is qui furatur, sed & is qui opem furti uel consilium dedit. Consilium dat qui persuadet, impellit, & instruit aliquem ad furtum faciendum, opem fert qui ministrum & adiutorium praebet ad surripiendas res, ut in fine eodem titulo. §. interdum ff. eod. tit. in furti actione. §. recte, & tenetur furti non manifesti. ut. ff. eod. tit. l. is qui opem, non tamen de consilio quis tenetur

tenetur nisi furtum secutum sit. ut. ff. eod. tit. l. i. qu. §. si tu. Item qui cum fure par-
tur fur est. Sed & ille reus est qui furti cō-
scius domino querenti non indicat. ut in
fra eod. qui cum fure. Quod verum intel-
ligo quo ad dēum & quo ad peccatum,
non quo ad legem humanam. secundum
quā potest quis accipere pecuniam pro
iudicio nec turpiter accipit. ut. ff. de con-
di. ob. tur. cau. l. 3. §. ulci. quod si debitum
esset indicare. repeteretur quod pro in-
dicio datum esset. ut. ff. de condi. ob. turp.
cau. l. ulci. ¶ Excusatur autem fur si pro ne-
cessitate famis furetur cibaria vestem vel
pecus. ut de con. di. §. discipulos. secus si
non esset extrema necessitas. tunc enim
attenauaretur delictum non tamen excu-
saretur omnino. ut infra eod. ritu. si quis
per necessitatem. Quidam tamen dicunt
quod nulla necessitas excusat omnino.
arg. 12. q. 2. fraternitas. Sed puto proba-
bilius quod omnimoda excusatio sit si ex
trema necessitas furari compellat. quia
tempore necessitatis omnia sunt commu-
nia. ut 43. di. c. 12. q. 1. dilectissimus. 23.
q. 7. quod autem. ff. ad. le. Ro. de. 12. c. l. 1.
§. idem. & 47. di. sicut hi qui per infa-
miam. Qui autem in tali statu furatur de-
bet credere dominiū permissurum quan-
do furtum non committitur. ut in st. de
ob. qu. ex deli. na. §. furtum. ¶ Sed quæ-
ritur quare quis excusetur a furto ratio-
ne necessitatis. & mulier non excusatur a
fornicatione quam famis necessitate cō-
mittit. ut. ff. de ritu nup. l. palam. §. nō est
ignoscendum communes ut dictum est.
¶ quod in mulieribus non contingit. ¶ Item
queritur quare quis excusetur ab homi-
cidio in necessitate. hoc est in sui defen-
sione commissio. non autem mulier a for-
nicatione. ut dixi. Respondeo qui aliū ag-
greditur animo occidendi si occiditur. ip-
se quodammodo se occidit. & ideo alius
excusatur. ar. ad hoc. ff. si quare pau. se. di.
3. ca. l. 3. §. cum arietes. ¶ Item autem scien-
dum quod fur semper est in mora. & ideo
non liberatur interitu rei. si nec uiolen-
tus. ut C. de furt. l. subraeto. C. quod me-
causa. l. 1. Quod verū est nisi res intereat.

postquam fur eam restituendam domino
obtulit congruo tempore & loco. ut. C.
de condi. fur. l. ulci. & ff. eo. tit. in re fur-
tiua. 2. §. ff. de solu. l. si solutus. & ff. de
usufruct. l. mora. ¶ Resignat autem fur
rem furtiuam cum fructibus perceptis &
qui percipi potuissent a possessore priorē
ut supra de restitu. spo. grauis. ff. de rei uē
di. l. si naus. §. generaliter. ¶ Sed quid
si fur rem furtiuam suis sumptibus me-
liorauit nunquid expensas repetet. Re-
spondeo non. Imō nec eis qui a fure ma-
la fide emit. ut supra de reb. ecci. non a-
lie. ad audientiam 16. q. 3. uniuersos. 10.
q. 2. hoc ius porrectum in fin. nisi sibi de
eius lione prospexit. ut tunc contra suum
actorem possit habere regressum. ut. C.
de eius l. si iundum bonathei. aut repe-
cit expensas. ut supra de in integ. restit.
requiuit. 12. qu. 2. uulterane. in autem.
de non alien. aut permitt. rebus eccl. §. si
16 quis igitur. colla. 2. ¶ Item fur. non li-
beratur si rem reddat deteriore. & si res
perijt fiet estimatio eius temporis in
quo plus ualuit a tempore furti. ut. ff. de
condit. fur. l. in re furtiua. §. si ex causa.
¶ Item hæres furis in solidum tenetur
nisi quatenus ad eum peruenit si solus fue-
rit hæres si autem fuerint cohæres qui
libet tenetur pro ea parte pro qua hæ-
res existit. ut. ff. de condi. fur. l. in condi-
tione. dum tamen intelligas quod si res
furtiua ad unum peruenierit tota. tūc non
tenebitur restituere pro parte sed totam.
¶ ut. ff. commo. l. 3. §. hæres. ¶ In summa
nptandum est quod uxor in rebus mariti
furtum committit. sed uir contra eam
non agit actione furti sed actione in sa-
tum ¶ qui tamen uxori opem præstat ad
furandum marito furti tenetur. ut. ff. eo-
dem tit. l. si quis uxori. & C. rerum a-
20 mo. l. 2. ¶ Item seruus & filij furtum com-
mittunt in rebus dominorum & paren-
tum. sed contra eos furti non agatur nisi
seruus post manumissionem rem contra-
dier. ut. ff. eodem tit. l. serui & filij. & in
stit. de obli. quæ ex deli. na. §. hi autem
Furtū autem non solum in maioribus sed
etiam in minoribus iudicatur. non enim
quod

- quod furto sublatum est sed mens furantis attenditur. ut. 14. q. 6. c. vlti. ¶ Famosa est actio furti. ut in liti. de pœna te. liti. 5. sed furti. ¶ & in ianctum ut præles prouincie non possit facere ut damnatum furti non sequatur infamia. ut. ff. eodem tituli. non potest.

Summarium

- 1 Usura quid sit.
- 2 Mutuum quid sit.
- 3 Differentia inter usuram & pœnam promissam.
- 4 Usura unde dicitur.
Pecunia nomine totum continetur quod homines habent.
- 5 Usura in quibus rebus committatur.
Mutuum in quibus contrahatur.
- 6 Usurarum species quot sint.
- 7 Fornus exercent an infamia notetur.
- 8 Usura veniant ex mora.
- 9 Usura in quibus casibus petatur de iure canonico.
- 10 Usurarij à quibus compellantur usuras restituere.
- 11 Iudex contra usurarium manifestum quamvis non accusetur. procedere debet.
- 12 Clericus ab usuris non desistens. ab officio & beneficio suspenditur.
- 13 Usura centesima. & usura sextupla.
- 14 Usura omni iure sunt prohibita.
- 15 Usurarius quilibet vel eius heres in iudicio animæ tenetur totum restituere quod exactum est.
- 16 Actioe qua agi possit contra usurarium vel eius heredes si fenore pecunia comersa est in pradiorum emptionem.
- 17 Creditor si de pecunia fenore emit possessoris & vendidit. & ex illa pecunia aliter emit. an idem iuris erit in istis secundis rebus quod in primis.
- 18 Possessio est empti de fenore pecunia si transeat in alium nunquid is qui pecuniam soluit habeat. idem beneficium contra alium extraneum possessorum. quod habet contra usurarium vel eius heredem.
- 19 Res empti & fenore pecunia si perueniat ex titulo lucratio ad eum qui soluit

- usuras. an is ad quem prius ex similitudine pervenerit res eadem liberetur. ut contra eum agi non possit.
- 20 Usura an committatur si qui mutuat cum patet quod sibi alia vice mutuo datur.
- 21 Usurarius restituens partem fenore pecunia an liberetur. si debitor à quo exegit. aliam partem sibi remittat.
- 22 Pœna adiecta in contractu mutui. quando presumatur in fraudem usurarium.
- 23 Repetens usuram an sit audiendus nisi restituas per se extorcas. & quid in hoc casu iudex facere debeat si dicat separatim esse restitutum si quis petat.
- 24 Pecunie usurarie cum non inveniatur is à quo exacta est. vel eius heres. quid sit agendum.
- 25 Litera si obtenta sunt contra usurarium. & is reintegra moritur. an possit eius heres per eas literas conveniri.
- 26 Iurans se soluturum usuram potest solvere & solutum repetere.
- 27 Iurans non repetere usuram. nec denunciare. an teneatur iuramentum observare.
- 28 Exigens alieno nomine usuram. an illas restituere teneatur.
- 29 Usuras committere quando quis dicatur. & num. 30. 31. 32. 33. & 34.
- 30 Prælati subscribentes se contractibus. usurariorum an peccet & intelligantur illos approbare.
- 31 Sigilla prælatorum faciunt instrumenta autentica.
- 32 Pecunia traiectitia qua dicitur.

DE VSVRIS. Rub.

Dictum est supra de rapinis & furtis. sed quia parum vel nihil interest quo ad restitutionis legem inter furtum & rapinam & usuram. ut. 14. q. 4. si quis usuram. quia sicut unum subiaceat restitutioni. sic & reliquum sicut non multum interest quo ad periculum anime iniuste detinere & inuadere alienum. ut supra de resti. sp. saepe contingit. Ideo post tractatos illos subiiciunt hic rubrica de usuris. ¶ Vide autem igitur quid sit usura. unde dicatur. quæ sint eius species. in quibus

hor casibus permittantur usurz. qualiter
 usurarij etiam hæredes eorum compellā-
 1 tur ad restitutionem usurarum. ¶ *¶* Usura
 est quicquid sortis accedit. ut. l. 4. q. 4. ple-
 rique. In hac descriptione addo intentio-
 ne precedente vel pacto. sola enim spe
 vel expectatione uitium contrahitur usu-
 rarum. ut infra eodem. c. 1. & c. consuluir.
 14. q. 1. 3. si fenecarius. Quod intelligo
 uerum esse cum causa mutuandi principa-
 liter ponitur in spe vel expectatione lueri
 sue emolumenti. aliter si non principaliter
 propter hoc moueatur mutuator ad
 mutuandum sed ob charitatem & dilectio-
 nem. secundo autem sperat de aliqua
 retributione. non puto hoc uitiosum an
 ad hoc. 76. dist. in singulis. § 8. di. si officia.
 61. dist. in. quod perderit cum enim quis
 mutuum dat liberaliter scit uel scire. de-
 bet debitorem sibi naturaliter obligari
 ad antidota. ut. ff. de peci. hære. l. sed & si.
 lege commissoria. §. consuluir supra de re-
 sta. cum inofficijs. & ideo de retributione
 ne sperare potest & non sperare non po-
 test. & simile. t. q. 1. quam pio. & supra de
 simo. tua. Vel si dicatur simpliciter & indi-
 stinctè sola spe committi uitium usurarū
 opus quod ad purgationem delicti non est
 opus restitutione eius quod sic forte acce-
 dit. sed sufficit poenitentia. sicut poeniten-
 tia sola purgatur simonia tantum animo
 commissi. ut supra de simo. c. ulti. Pacto
 eto precedente ideo in descriptione adie-
 ci. quia si sine pacto grātis & liberaliter.
 maximè post debitum solum debitor
 quondam offerat creditori uitium non in-
 ducit. nullam enim obligatio suscipienti
 culpæ machulam ingerit quæ non ex am-
 bienti petitione processit. ut. l. 1. q. 1. sicut.
 Sorti ideo dixi ut notem contractum mu-
 tui. nam & si ex re locata aliquid detur.
 uel accipiat non dicitur usura. nec est
 usura. sed merces quæ rei locatz accedit.
 nam rei locatz dominium retinetur. ita
 quod conductor quæstionem de proprie-
 tate r. ferre non potest. ut. C. de pig. ac. l.
 nec creditores. sed in mutuo dominium
 2 transiit in debitorem. ¶ nam mutuum est de
 meo fit tuum. ut. ff. de reb. credi. & si eer-

tum petatur. l. mutuum. §. appellata est. Ex
 ideo quia periculum rei locatz ad locato-
 rem spectat periculum autem mutui ad
 debitorem pertinet conuenitur merces &
 exigitur non usura. ut. ff. de rei uen. l. si na-
 3 nis. 4. ¶ Sed queritur quicquid sortis acce-
 dit est usura ut in descriptione dictum est.
 quæ ergo erit differentia inter usuram &
 poenam cum poena conventionalis. poena
 canonica & illa quæ uenit loco interesse
 possit exigi secundum canonicas sanctio-
 nes. ut dicam infra de poe. Respondeo usu-
 ra datur per menses uel annos. ut. C. eod.
 tit. in. auten. ad hoc. poena si non fiat quod
 conuenit. ut infra de poe. constitutus. Vel
 aliter poena soluitur. quia non fit quod co-
 uenit. uel quia non soluitur quod debetur
 Usura uerò præstat ut fors nō soluitur.
 sed sortis solutio differatur. ut infra eod. tit.
 consuluir. Vnde usura cum poena aliquan-
 do contrarij uidentur imo aliquando usu-
 ra excludit poenam ut. C. de iure do. im-
 pe. l. 1. quando que excludit ipsum debitū.
 ut. ff. de positi. l. si homine. §. quoties.

4 ¶ Dicitur autē usura quasi usus rei. quia
 ad usum rei datur. id est pecuniæ. Vel dici-
 tur usura quasi usu rea id est usus eris id est
 pecuniæ & hæc expositio ad idem recidit
 cum priori. Poecuniæ uerò nomen con-
 tinetur totum quod homines habent ut. l.
 5 q. 1. totum. ¶ sed usura non committitur ni-
 si in contractu mutui de quo hic agitur.
 Mutuum autem contrahitur in his rebus
 quæ consistunt in numero pondere & me-
 sura. id est in his quæ numerari solent &
 ad numerum dantur ut moneta. & quæ so-
 lent ad pondus dari. ut res. argentum &
 aurum. uel quæ ad mensuram ut frumen-
 tum uinum & oleum. sed nihilominus
 præter has res committitur usura. nam
 si tibi mutuem aliquid ex his quæ consi-
 stunt in numero. pondere uel mensura.
 & tu mihi conuenias pro usura equum ue-
 stem uel prædium uel quicquid aliud quo-
 cunque nomen ei imponens usura est. ut.
 14. q. 1. titio. 3. plerique. unde non pla-
 cet quod not. frater Ray. in summa sua
 in eodem titulo qui dixit. non dicitur
 fieri usura nisi in his rebus in quibus fit

mutuum

mutuum scilicet quæ consistunt in numero pondere uel mensura insti. quimo. re contra. ob. an. princ. ¶ Dux sunt species usura. una est spiritualis & æqua. altera corporalis & iniqua. Primum fœnus aspicere & exercere debemus ut quod hic misericorditer tribuimus à domino multipliciter & imperpetuum tributa mansura recipere uideamus. ut 46. dist. sicut non suo. ¶ Sed secunda species subdividitur. Bist enim fœnus sortis. & fœnus fœnoris. qui secunda speciem exercet etiam secundum leges ipso iure notantur infamia ut. 3. q. 7. §. tria. Sed secundum iura canonica in utraque specie ipso iure infamia irrogatur. cum in utraque committatur peccatum mortale. ut 6. q. 1. infames. Veniunt usurae ex pacto ut imperius dixi. veniunt & ex mora uel quasmora secundum leges. ¶ Mora fit iure communi uel speciali. Fit mora iure communi cum quis maior. 14. annis. ut ff. de uer. oblig. l. si pupillus. interpellatus congruo loco & tempore. ut ff. de solu. l. soluturus. uel per diei appositæ lapsus. ut ff. de uer. oblig. l. si fundum. C. de contrahen. uel commir. sti. l. magna. & §. de loca. & conduc. potuit. uel per lit. conte. ut ff. de uerbo. oblig. l. si ex legati causa. cum intelligat se debere uel intelligere debuit ut ff. de reb. credi. & si certum peti. l. quod te. nec ommissa sit repetendū rei instantia siue causa distulit rei solutionem uel præstationē. ut ff. de usuris. l. mora. & l. sciendum. Hæc mora facit currere usuras in contractibus bonæ fidei uel legatis & bonæ fidei commissis. ut ff. de usu. l. mora. §. in bonæ fidei. & ff. de leg. 2. l. si quis teruo. & l. solidum. 1. R. quia licet legata sint stricti iuris. in hoc tamen casu æquiparantur bonæ fidei contractibus. ut C. in quibus causis non est necessaria in inte. resti. l. minorum. Sed nunquid secundum iura canonica hæc procedunt. Respondeo non nisi usura pro interesse petatur ¶ Et ideo scilicet dum est. quam in 7. casibus usura secundum iura canonica licite petitur. Primus est cum laico beneficiū assignatur & laicus malè tenet. potest enim ecclesia uel

persona ecclesiastica in pignore illud recipere nec fructus computabit in sortem. ut saltem hoc modo res ecclesiastica de manu laici redimatur ut 1. e. c. 1. & c. conqueitus. Secundus casus est si fideiusor soluit debitū & usuras forte quia iurauit tunc exigere à debitore ut supra de fideiusso. c. constitutus. Tercius cum petitur usura canonica hoc est pœna canonis quæ potest exigi ultra sortē ut 1. q. 2. in legibus. Quartus cum petitur usura non tanquam usura sed tanquam interesse. ut in contractibus bonæ fidei de quibus superius dictum est & tunc non petetur quasi usura sed quæ intersit moram adhibitam non fuisse. ut ff. pro socio. l. socium. Sed hoc intelligitur cum interesse est intra rem uel cum petatur causa damni uitandi non lucri captandi. ut ff. de ac. emp. & uen. l. si sterilis. §. cum per uenditorem. Et ideo caute dixit canon incrementa suscepit. ut 14. q. 4. si quis oblitus. Quintus in contractu locationis in quo licet recipitur aliquid ultra sortem id est. ultra id quod datur. ut dixi. supra. §. 2. Sextus ratione incertitudinis. ut infra eo. tit. cum in ciuitate. Sed primus cum possessiones à sacro uel genero sunt pro numerata dote pignori obligatae. nam tunc fructus non computantur in sortem ut infra eo. tit. salubriter. Et huius ultimi casus est ratio. quia dos ad hoc constituitur ut onera matrimonij sustentetur. ut supra de dote post diuor. resti. per uestras. Vnde cum pro pecunia dotata prædium obligetur sicut ex aliquo honesto luero pecunie sustentarentur onera matrimonij ut dicte illa per uestras. sic & ex fructibus prædij quod in locum pecunie succedit. ut infra eo. c. cum tu in fi. & ff. de leg. 2. l. Imperator. in fi. & l. sequenti. ¶ Compelluntur usurarij restituere usuras à iure & à iudice. A iure sic quia si fuerant usurarij manifesti. ius eos excommunicat quo ad tria. quia nec ad communionem admittuntur altaribus. nec eorum oblationes dicuntur recipi. & si decesserint eis non dabitur ecclesiastica sepultura. ut infra eod. tit. quia in omnibus. & de his omnibus agitur in literis domini

domini papæ. cum dicat eos ad restituendum quicquid ultra sortem perceperunt per penam in Lateranen. consilio contra usurarios editam compellatis. De hac triplici pœna iuris intelligendum est, de qua superius dixi. Vnde iudex cui sic scribitur. compellatis usurarios ad restitutionem usurarum per obscuracionem constitutionis illius pœnas in ea editas exequendo. Compelluntur & à iudice. quia si hoc meruerit potestatis contumacia ad aliam pœnam procedet. ut supra ut lite non contesta. quoniam frequenter, in finem excommunicabit excommunicatione maiori. ut infra eodem titulo. quoniam, non solum, præterea. ut supra de iureiur. ad nostram. Item compelluntur & alio modo licet indirecte. quia si ipsi. ab alijs usuras repetant quas soluerint. repelluntur nisi & ipsi restituant quas ab alijs exigerunt. ut infra eodem titulo. tua nos. &c. michael. 11

† Item quid si certum est & notorium aliquem senescere pecuniam exegisse. & constare quod debitores qui persoluerunt non remittunt, sed repetere non audent propter potentiam exactorum Respondet aliquo denuntiante vel nullo. ecclesiæ ex officio suo procedet & ad restitutionem compellet. ut. 1. eodem titulo. cum

12 in diocesi. † Clericus autem compellitur cessare ab actione usurarum per suspensionem ab officio & beneficio. ut infra eod. titulo. præterea. & si cessauerit poterit dispensari cum eo ut non deponatur & sic intelligo. 67. distine. episcopus. 14. q. 4. c. 1. Nam de rigore iuris poterit deponi. ut. 47. dist. quoniam. 14. quæst. 4. canonum si

13 quis oblitus. &c. quænam. † Est autem sciendum quod quædam usura vocatur centesima. illa scilicet quæ infra annum forti æquiparatur. quædam vocatur sexdupla à sex quod est totum & plica quod est pars siue medietas. quæ etiam alio modo dicitur x milia ab emi quod est medium & olon quod est totum. & est illa usura quæ

totum continet & medietatem totius ut. 14. 47. di. quoniam. † Quæritur an usure possumus peti de iure ciuili. Ut uidetur quod sic. ut. C. & ff. de usuris. Sed contrarium putatur uerius per autem. de. eccl. titulo. col. 8. quæ lex posterior est prædictis. & in eadem dicit Iustinianus se quatuor generales synodos in omnibus seruare. scilicet Nicenam & Constantinopolitanam. Ephesinam & Calcedonen. Nicena prohibet usuras. ut. 47. dist. quoniam multum. Sed ad illum canonem & alium similem. 47. quoniam multi. respondent quidam legisse quod canones prohibent usuras clericis non laicis. Sed certè quamuis de clericis loquantur. auctoritas tamen quæ ex sacra scriptura inducitur generalis est & totum habet tam in laicis quam in clericis. † Item in iudicio animæ tenetur quilibet usurarius uel eius hæres totum restituere quod exactum est. sed si non sit soluendo nihilominus remanet obligatus & promittit confessori suo soluere cum ad pinguiorem fortunam deuenierit. nam hoc commune est in quolibet debitore qui soluendo non est. ut supra de solutione. Odoardus. eo tamen salvo quod is qui cessit bonis si postea aliquid acquisierit condemnatur in iudicio corporum in quantum facere potest. ut. ff. de cessio. bol. 4. id est habita ratione sui ne egeat. ut. ff. de re. iur. l. in condemnatione. sed in iudicio animæ totum restituet & si nihil ei remaneat. quia nec dimittuntur peccata nisi restituatur ablatum. ut. 14. quæstio. 6. s. res aliena. Ablatum dico siue per usuram siue per rapinam. quia hæc similia sunt. ut dixi supra eodem titulo in principi. & probatur. 14. quæstio. 4. si quis usurarius. 16

ras. † Quid si fenebris pecunia conuersa sit in emptionem prædiorum. numquid ista quo usura est exacta poterit agere contra usurarium uel eius hæres actione reali. Dixit Alanus quod sic. & est hoc speciale ut detur actio in rem ad res empras de pecunia actoris. sicut & alias si alius de pecunia emerit res meo nomine. ut. C. de rei uen. l. si de pecunia. C. de rei uen. l. si ut proponis. Et

- alibi contingit illud speciale. C. arbitrium tu. l. 2. Sed hoc non puto uerum in iudicio qui usuras soluit aget personali actione contra usurarium uel heredem eius ad pecuniam. & iudex ex officio suo comp. llet usurarium usuras soluere si habeat unde soluat alioqui compellet uend. possessiones illas & satisfacere creditori ut infra eodem titul. cum tu. §. possessio
17. n. s. ¶ Item quid si creditor de pecunia fenebri emat possessiones & demum uendat & ex pecunia redacta ex uenditione illarum emat alias nunquid idem iuriserit in his secundis rebus quod in primis. Respondeo sic quasi res secundo loco empta succedat in locum priorum arg. ad hoc supra ut lit. pen. ec. & supra de le. 2. l. 1.
18. imperator. & l. actor. ¶ Sed quid si possessio empta ex fenebri pecunia transeat in alium nunquid is qui pecuniam soluit habebit idem beneficium contra alium extraneum possessorem quod habet contra usurarium uel eius heredem. ut cogatus uigilare & satisfacere agenti. Respondeo non puto nisi extraneus possideat ex causa lucratina & usurarius uel eius heredes conuentus & excussus inuentus. sit non soluendo. argum. institui. de le. §. si aliena. & ff. de eo per quem factum est.
19. l. ex hoc edicto. 1. Responso. ¶ Sed quid si res empta ex fenebri pecunia peruenerit ex titulo lucratino ad eum qui soluit usuras. nunquid is ad quem prius ex simili causa peruenerit res eadem liberetur ut contra eum agi non possit. Respondeo sic. ut. ff. de ac. & ob. l. omnes
20. debitores. ¶ Quid si mutuo tibi tali pacto. ut tu mihi re mutues alia uice. nunquid usura committitur in hoc pacto. Respondeo sic quamuis enim dum tibi mutuo. obligeris mihi ad antidota. & teneris mihi retribuere de eo quod tibi feci. ut. ff. de peti. hzred. sed & si lege commissoria. §. consuluic. supra de testa. cum in officiis charitatis illam tamen naturalem obligationem reducere in civilem species lucti est. & ideo usuræ licet alias licet deducantur in factum speciale id ad quod aliquis sine pacto obligatur. ut
- supra de preben. significauit supra de elec. significasti. ¶ Quid si usurarius partem fenebris pecunia restituit ei a quo exegit. an aliam partem debitor sibi remittat. Respondeo si ex pacto facta est remissio. ut per hoc debitor partem aliam rebeat. non reputo usurarium liberatum quo ad deum. & quo ad ecclesiam. quia uictiosus est huiusmodi remissio. & simile supra de simoi ueniens. si autem debitor liberaliter remittat. liberatus est creditor. sicut & non tenetur cum debitor liberaliter & sponte aliquid ultra fortem dari creditori. ut nor.
21. supra eodem titu. §. 1. ¶ Item quid si pona sit adiecta in contractu mutui nunquid presumemus fraudem usurarium adiectam. Respondeo non nisi ex qualitate personæ creditoris ut si consueuerit fenerari. & sic intellige. ff. de actio. empte. & uenditio. l. iulianus. §. ibidem & supra
23. de pign. illo. in fin. ¶ Quid si aliquis repetat usuras & excipiat contra eum quod ipse repetere non potest. nisi restituat quas extorsit ipse uel is cui successit. ut infra eodem titul. michael. ipse autem replicet paratus sum restituere si sic qui petat. quid faciet iudex ecclesiasticus. Respondeo preconizari uel banniri faciet ut quicumque tali soluit usuras ueniat & probet & rehabeat. & simile si alias. §. qu. 1. quidam maligni spiritus & supra de clandest. despon. cum in tua. Sed si illi negligent aut contemnant uenire uel actiones suas remittant. Respondeo procedet petitio istius sine impedimento exceptionis illius sed si ueniant & probent se soluisse usuras fiet eis restitutio nec in hoc casu sufficit eis pignora dare uel cautiones supra de sentent. & re iudic. cum aliquibus ff. de pigno. acti. l. quod si non soluere. ¶ Sed si quid si a quo exactum est uel eius heres non sit superstitis. nunquid impediatur actoris petitio. an procedat. Respondeo iudex ecclesiasticus pecuniam fenebrem debet pauperibus erogare. ut infra eodem titulo cum tu. & cum hoc factum fuerint petitio procedet alias non. Et idem puto si uiuat &

neſcitur ubi ſcit. uel ſcitur. ſed ad eum mitti non poteſt. tunc enim propter impoſſibilitatem uel difficultatem reſtituen di ei a quo exactum eſt diſtribuetur paupe ribus. ut ſupra de iud. cum ſit. Ceterum ſi de illius aduentu ſperetur. tunc pecunia deponetur & conſignabitur ut alias. C. de uſu. accepta. Et ſic pecunia uſuraria inter pauperes diſtributa uel diſpoſita uel conſignata ſeu ei a quo exacta eſt reſtituta uel eius hæredi ſive procuratori quem abſens diſmiſit procedetur in petitione a- ctoris. alioqui eadem repellitur ut dictū

- 15 eſt. ¶ Quid ſi litem obſentz fuerint contra aliquem uſurarium & is re integra moriatur. nunquid poterit eius hæres per eaſdē literas conueniri. Videtur quod ſic. quia hæres ea diſtributione ſunt cogendi ad reſtituendas uſuras qua paren tes ſi uiuerent eogerentur. ut infra codē. tua nos. az. ad idem ſupra de iu. quia. vv. Sed puto contrarium per decre. ſupra. de reſcri. ſignificauit. Nec obſtat illa decre. tua. quia quod ibi dicit in ordinatio locū habet. Nec obſtat alia quia vv. nam illud
- 16 eſt auctoritate ſecundi reſcripti. ¶ Quid ſi debitor iurat ſoluturum uſuras. Poteſt ſi uult ſolvere & ſolum repetere. ut ſupra de iureiuran. debitores. poteſt ſi uult implorare ſe abſolui. ut ſupra de iureiur.
- 17 ex adminiſtratione. ¶ Quid ſi iurauit nō repetere nec denunciare. Dico iuramen tum temerarium eſſe. quia per hoc præcluditur uia ad poenitentiam ut ſupra de
- 18 iureiur. quemadmodum. in fine. ¶ Item quid ſi quis alieno nomine uſuras exegit. uel p. tutor. curator. procurator. Reſpon deo ſicut nō ſuo. ita nec alieno nomine de bet quis ſcenus exercere 46. diſt. e. ult. Sed nunquid reſtituere tenetur. Reſpondeo ſic ſi is pro quo exactum eſt ſi non ſoluendo.
- 19 ¶ In ſumma nota quod uſuras committit quis ſue cum ex pacto recipit ultra for tem ſive ſine ex intentione ad hoc prin ci pali & directā ſue pro parabola iuramen ti danda. ſive quis merces ſuas maiori pre tio uendat ut ad ſolutionem prolixī tem poris dilatio detur. ut infra cod. ti. conſuluit. & c. in ciuitate. Item quid ſi quis eun-

ti uel nauiganti uel eunti ad nūdinas cer tam mutuat pecuniaz quantitatem rece pturus aliquid ultra ſortem pro eo quodd in ſe ſuſcipit periculum pecuniaz quamuis in hoc caſu contrarium uideatur ſicut ui deo in eo qui prædium locat. uel equum uel aliud ſimile. qui mercedem recipit. nec uſuraria perceptio reputatur periculū ratione. ſicut nec dominus uſuras ſuz pe cuniaz exigit quas procurator ſub pericu lo mutuat. ut. ff. mandati. l. idem. §. ſi mandauero. nec ſocius a ſocio ſi commu nem pecuniam proprio periculo mutua uit ut. ff. pro ſocio. l. ſi unus. Sed aliud eſt creditore mutuante pecuniam ſub ſuo pe riculo. ut infra eodem ritu. nauiganti. ti. reſponſo. Et eſt aliud in iſto quam in loca tore. creditor tranſfert dominium. loca tor retinet res locata uſu deterior reddi tur. quod in mutuo non contingit ubi ea dem pecunia quæ mutuo accipitur reddi tur ſed alia eiufdem generis. ut. ff. de rebz credit. & iureiur. l. cum quid. Vbi ergo pecunia ſic nauiganti datur contrahitur nauticum ſcenus. & ſic intitulatur rubri. C. & ff. ſi de nautico ſenore. Eſt & alias ra tio quare in nautica pecunia contrahitur uſura. quia & ſi is pecuniam dat recipiat in ſe periculum. pecuniam tamen ſalua manente habiturus eſt dominus ultra for tem. quemcunque exitum commercium habeat ſive debitor lucreur in mercibus ſue perdat. & ideo uſurarius eſt contra ctus. Is autem qui pecuniam ſibi dat ut tor ſibi menſuræ grani. uel olei. uel uini tempore meſſum collectionis oliuarum uindemiarum. excuſatur a ſenore ſi pro babiliter dubitet an merces ſint plus uel minus eo tempore ualituræ. Et idem ex parte uenditoris cum quis principaliter uendidit merces & tradidit pecuniaz ſo lutione dilata. ut in eadem decre. nauigan ti. §. 1. & 2. Sed caueat ſibi quilibet ne ma gis declinet in extimatione lucri quā dā ni ex dilatione. deus enim cor interrogat & non manū. ut. l. 4. q. 5. ſi quid inuenſi. cogitationes reſpicit magis quā actus. ut. l. 5. q. 6. ſi ſacerdotibus in ſi. ¶ Vis autem dare pecuniam nauiganti uel eunti ad nū

dinas seu alij mercatori sine peccato pone tu pecuniam & alius operam personalem & pecuniam tantam uel minorem. plerumque enim quod pecunia deest opera suppletur. ut ff. pro socio. l. 5. §. 1. & cō
 30 nicetis pericula lucra & damna. ¶ Quid de quibusdam qui dant pecuniam ecclesijs & ab eis recipiunt certas possessiones tenendas toto tempore uitæ suæ quibus utantur & fruatur in uita sua & post mortem ipsorum ad ecclesias redeant pecunia apud ecclesiam remanente. nunquid licitus est contractus. uidetur quod sic propter conditionis incertum. ut. C. de pæ. l. 1. & dubium mortalitatis euentum. Nam & aliter propter dubium excusatur usura. ut infra eodem titulo. in ciuitate. & c. nauiganti. Sed puto contrarium. eo quod homines sperant uiuere & sit taliter contrahentes credunt se amplius percipientes de possessionum prouentibus quam sit pecunia quam dederunt. Et sic ut in principio dictum est sola spe contrahitur uicium usurarium. ¶ Sed si quis dederit unam possessionem ecclesiæ & receperit aliam æquiualentem usurus & fructus utraq; in uita sua. deinde post mortem suam ambæ ad ecclesiam cum pleno dominio reuertantur contractus iste iustus est. est enim contractus precarij. in hoc casu licet recipere ab ecclesia possessionem in duplo ualentem plusquam sua quam confert. Sed si suam uelit omnino in ecclesiam à præsentis transferre ut ipse non utatur uel fruatur ea. poterit ab ecclesia possessionem in triplo ualentem recipere. ut 10. questione 2. precarie. ¶ Quid si quis mutuat ueterem annonam. ut reciperet nouam. Respondeo si ideo facit ut meliorem recipiat usuram committit. si autem ideo ne sua sibi pereat uel forte ut recipienti gratiam faciat mutuando. usuram non committit.
 33 ric. ¶ Quid si quis pecuniam mutuat recepturus in termino aurum uel argentum uel alterius generis monetam. Respondeo si ideo facit ut in æstimatione lucratur usurarius est. ¶ Quid de his qui tempore uindemiarum & messium emunt

uilius frumenta & uina uendant carius Respondeo non committunt usuram sed turpe lucrum nec tenentur aliquibus ad restitutionem. sed in iudicio animarum tantum male quæsitæ quæ ex hoc quæsitæ debet pauperibus erogari. Ad quod non puto illum teneri qui non hac intentione emit. sed ut domui suæ provideat. & tandem ex aliqua causa partem uendit & carius. Nam quidquid agant homines intentio iudicat omnes. Sola uoluntatis
 35 forma monetur opus. ¶ Quid de prælati qui contractibus usurariorum subscribunt & apponunt sigilla. Respondeo participes sunt criminis usurarium & si non commodi. nam subscriptio in multis iuris articulis consensus & approbatione inducit ut supra de re iud. cum inter uos. C. si cer. pe. l. mutuz. C. admi. tu. l. si non subscripsisti. C. de dona. l. non ignorans. C. de fideiuss. l. si pater. C. de reb. alie. uel non. l. 2. Sed fateor quod si quis instrumentum subscribat non lecto & eius tenorem ignoret non approbat nec consentit ut. C. plus ualere quod agitur. l. uel. & ff. de pign. actio. l. gaus. Sigilla enim prælatorum faciunt instrumenta autentica. supra de fide instrum. scriptura. Per hoc igitur laici credentes contractus huiusmodi per ecclesiam approbati securius peccant. & ideo de talibus dici potest. laqueus iuue-
 36 num omnes uos. ut 1. q. 7. paulus. ¶ Denauico fenore ad doctrinam eorum maxime qui circa leges non studens aliqua sub breuitate dicamus. Pecunia quæ nauis datur traijenda uel transuehenda dicitur nauica. quia nauis datur. uel traiiecticia. quia traijctur. Datur autem periculo creditoris ut. ff. de nauico fenore. l. 1. & l. periculi. Sed hoc locum habet nauigio suscepto. uel postquam nauem nauigare conuenierit. ut. ff. de nau. se. l. 3. Quod uerum est nisi aliquid possit imputari debitori ut quia non seruauit locum nauigij uel quia merces prohibitas transportauit tunc enim quia non ex maritime tempestatis discrimine. sed ex magna auaritia uel audacia debitoris periculum accidit. imputatur debitori. ut ff. de

ut. ff. de nau. se. l. cum proponas. Sed quā-
uis in hoc contractu nautico periculum
pecuniarie generaliter respiciat creditore.
u. dictum est. 2. peccato tamen usurarium
creditor ex hoc non excusatur. ut dixi su-
pra eo. §. in summa.

Summarium

- 1 Falsitas quid sit.
- 2 Falsum quibus modis committatur. & sum-
ma. §. 5. & 6.
- 3 Falsi pena que sit. & no. 6.
- 4 Advocatus & procurator an teneantur de
falso.
- 5 Falsum non committitur sine dolo.
- 7 Falsarii literarum. Papæ & aliorum pralato-
rum vel publicorum instrumentorum
qualiter puniuntur.
- 8 Pena falsi qualiter evitatur.
- 9 Ratura an inducat falsitatem.
- 10 Instrumento quando dicuntur suspecta de fal-
sitate.
- 11 Instrumenta quibus modis probentur falsa.
- 12 Falsi suspicio quando pro falsitate habea-
tur.
- 13 Litera que dicuntur falsa & que falsata.
- 14 Sententia lata per falsas literas non debet
executioni mandari.
- 15 Executor inserens sententiam latam con-
tra ius litigatoris, an eam exequi de-
beat.
- 16 Sententia ex falsis literis lata sine temporis
prescriptione est retractanda.

DE CRIMINE FALSI.

Rubrica.

Egitur supra de crimine usurarium
quo sua tollit manifeste creditor
debitori. Nunc agendum est de
crimine falsi quo falsarius occulte diripit
aliena. Videndum est igitur quid sit fal-
sitas. qualiter committatur. & qualiter
punitur. ¶ Falsitas est mutatio verita-
tis. ut in auct. de instru. cau. §. & si in
princi. col. 6. ff. eodem titu. l. quid sit fal-
sum. Vel dicitur imitatio veritatis. eo qd
falsatores student imitari ea que sunt ve-
ra ut sic falsa verisimilia videantur. ut in

anc. prædicta. Duplex ex litera. imitatio
& mutatio veritatis. ¶ Pluribus modis
committitur falsum scribendo & delen-
do. scribendo falsum & delendo verum.
ut supra de fide instrumen. inter dilectos.
Nec refert utrum hoc fiat in testamento
vel alio instrumento publico vel privato
tabulis vel rationibus. ut. ff. eodem titu.
l. 1. §. qui in rationibus & l. nullus. Item
qui signum adulterium fecerit vel scul-
pserit. ut. ff. eodem titu. l. lege Cornelia.
& l. qui testamentum. Item qui absentes
veluti presentes scribit. ut supra de his
que sunt a præla. quanto. & c. ad legem
Corneliam. de falsi. qui veluti. & supra
de testibus. cum ex literis. Item qui su-
perlinearem scripturam apponit. ut su-
pra de religio. domi. cum venerabilis.
Item aliter transcribendo quam sit in ori-
ginali. ut supra de except. cum venera-
bilis. Item sunt quidam alij modi falsita-
tis circa literas domini papæ qui expri-
muntur infra eo. l. licet. de quibus dislere
re non est utile. ne forte magis instruere
quam detertere videar falsatores. Item
committitur falsum dicto ut in teste que
scienter falsum asserit vel suppressit ve-
rum. ut infra eo. r. 1. ut in iudice qui contra
leges & iura pronunciat. ut. ff. eod. tit. l. 1.
§. sed si iudex. Corruptor testium advoca-
torum & iudicium. ut. ff. eod. tit. l. 1. & fal-
sum constitutionum allegator falsum
committit. ut. ff. eod. tit. l. ult. ¶ Item nō
omnis qui mentitur præfidi vel principi.
papæ vel episcopo seu alteri iudici. ut. ff.
eod. tit. l. si quis obreperit. nam mendax
prætor carere debet poenitis impetra-
tis. & si nimia mentientis improbitas in-
teruenerit. seueritati subiacet iudican-
tis. ut supra de scriptis. super literis.
25. qu. 2. & si legibus. C. si contra ius vel
utilitatem publicam. l. & si legibus. unde
puniendi sunt iudices qui ueruerunt præ-
cum argui falsitatem. ut. C. si contra-
rius vel utilitatem publ. puniri. ¶ Fal-
sum committitur facto. ut cum quis ue-
ra sigilla corrumpit. ut supra de fin. in-
strumen. inter dilectos. Item cum falsas

mone-

monetam. ut supra de iureiuran. quanto.
 ff. eodem. titul. l. quicumque. & l. seq. Item
 cum falsat pondera uel mensuras. ut. ff.
 eodem. titul. l. hodie. §. 1. quæ à legitimo
 suo statu diminui uel mutari non debent.
 ut supra de emptione & ven. ut mensu-
 3 ræ & pondera iusta fiant. ¶ Potest autem
 accusati talis falsarius de falso ad
 pœnam relegationis. ut in. l. prædicta ho-
 die. & ff. de extraor. crim. l. anno. §. ho-
 norant. Aliquando pœna extraordina-
 ria punitur. ut. ff. de pe. l. in dardarios. In
 iudicio uero animæ imponitur pœnitentia.
 4 30. dierum in pane & aqua. ut dicit
 illa. decre. ut mensure. ¶ Tenetur de fal-
 so aduocatus procurator qui secreta cau-
 sæ aperuit aduersario. uel qui instrumen-
 ta prodidit. ut. ff. eodem. titulo. l. 1. §. is
 qui de posita. ff. de pœn. l. si quid aliquod.
 §. si quis instrumentum. & §. instrumenta.
 12. alias condemnatur ad interesse. ut.
 12. quæstio. 2. si quis de clericis. alias tene-
 tur iniuriarum. ut. ff. de positi. l. 1. §. si quis
 tabulas. & ff. ad le. Aquil. l. si quis testa-
 mentum. §. sed & si quis tabulas. & talis
 proditor dici potest. ut. 47. distin. clericus.
 sic & falsum committit qui aperit
 secretum iudicis. ut supra de offi. de leg.
 cum olim. Falsum committitur usu. sed
 in hoc distinguuntur. nam si quis falsum
 fabricat non utendo. non releuatur à pœ-
 na falsi. secus si alius fabricat & alius non
 utatur. ut. C. eodem. titulo. l. si quis fal-
 sos. qui autem deceptus sit per alium si
 suam innocentiam probet & eum à quo
 accepit exhibet se liberat. ut. C. eodem
 titul. l. maiorem & concordat infra de ex-
 cess. præla. inter dilectos. §. præterea.
 ¶ Falsum enim non committitur nisi dolo.
 ut. C. eod. titul. l. nec exemplum. ff. eod.
 tit. l. diuus. Sed contra infra eod. titul. ad
 falsariorum. Ad quod respondeo. specia-
 le est in literis domini papæ ut si quis fal-
 sis literis utatur & ignoranter. non excu-
 setur. ut ibi. Et est ratio. quia literæ domi-
 ni papæ cum nimia diligentia & exquisi-
 ta curiositate fiunt. ut supra de rescrip. cū
 adeo & expressi sunt in iure falsitatis mo-
 di. ut infra eod. titul. licet. Vel dic quod il-

la ad falsariorum. loquitur cum quis uti-
 tur falsis literis à seipso obtentis ubi nul-
 la est excusatio. ut in. l. all. si quis falsis.
 quia tunc uitium rei propriæ non excu-
 sat. ut. C. de rescin. ven. l. quisquis. ¶ Item
 qui se pro milite gessit uel illicitis in si-
 gnijs usus est. tanquam falsarius punien-
 dus est. ut. ff. eodem. titul. l. eos. §. qui se. Et
 idem dico in non ordinato qui gerit offi-
 cium ordinari. ut infra de cle. non or. m. l.
 c. 1. & 2. Idem in eo qui sub prætextu cle-
 ricus. cum id munus non impleat. alijs se
 muneribus subtrahere cognatur. ut. C. de
 sacrosan. ec. l. qui. sub prætextu. Idem in
 eo qui tanquam clericus obtinet benefi-
 cium cum non sit clericus nec etiam ton-
 suratus ut supra de transac. ex literis supra
 de rescrip. cum adeo. quator igitur mo-
 dis ut superius dictum est committitur
 falsum scripto. dicto. facto & ulu. ¶ Est et-
 6 tiam quasi falsum cum tutor uel curator
 finita tutela uel cura non eam restituit
 sed se ingerunt & administrant. ut. ff. eo-
 dem. titul. l. 1. §. uirores. ¶ Pœna falsi se-
 cundum leges est deportatio & omnium
 bonorum publicatio & hoc in libero ho-
 mine. in seruo ultimum supplicium. ut.
 ff. eodem. titul. l. 1. §. ul. Secundum cano-
 nes autem multiplex ex pœna falsi secun-
 dum diuersitates falsitatum. Vnde distin-
 guitur. Dicitur enim charta falsa ex dicto
 uel tacto & in tali falso quæ sit pœna le-
 gitur supra de rescrip. super literis. ¶ Item
 dicitur charta falsa ex scripto. ut eum
 quis scribit omnes uel maiorem partem
 præsentem fuisse. quæ non fuit in ra-
 li falso suspenditur quis ab officio &
 beneficio. ut supra de testi. tam literis
 7 in fin. ¶ Falsarij tamen literarum do-
 mini papæ ipso iure excommunicatio-
 nem incurrunt cum fauoribus & de-
 fensoribus suis. siue per se siue per alios
 uitium falsitatis exerceant. qui si cle-
 rici fuerint officijs & beneficijs eccle-
 siasticis perpetuo sunt priuati. ita quod
 qui per se falsitatis officium exerce-
 rint postquam per ecclesiasticum iudi-
 cem fuerint degradati seculari potestati
 tradantur secundum constitutiones. legi-
 timas

rimas puniendi. per quas & laici qui fuerint de falsitate convicti legitimè puniatur. qui autem literis falsis utuntur. laici tandem maneat excommunicationi subiecti donec satisfiant competentor. Ita tamen ut in laicis & in clericis malicia gravior quam negligentia puniatur. ut probantur hęc infra de crimine falsi. dura. & c. ad falsariorum. Et quod dixi tradatur curiæ seculari intelligo tradi dum capiti unūtur. uel dum degradatio clerici de nunciatur iudici seculari ut infra de uer. sig. nominis. & de hoc no. supra de hære. 6. puniuntur. Vbi autem dubitatur de falsitate circa literas domini papæ commissas. suspectus capitur & detruditur. & papa consulitur super pœna. ut 19. di. in memoriam supra de rescrip. ex parte. ¶ Falsatores literarū aliorum prælatorum. uel publicorum instrumentorum deponuntur & detruduntur sed seculari curiæ non traduntur. ut. l. id. si episcopus. Euitat enim pœnam falsi in qui cū falsas literas se habere cognoscit infra 30. dies illas destruit aut resignat. ut. infra eo. ti. dura circa fi. Quod intelligi uerum in literis quas quis per alium impetrat. secus si per seipsum & conicius fuit falsi. uel esse debuit ut infra e. ad falsariorum. Itē euitat quis pœnam si dum cognoscit literas de simplier iusticia falsas esse hinc per seipsum impetrat uel per alium usus eis non est ut infra eo. ti. accedens. non est enim uerosimile quoddā falsum commiserit in literis talibus quæ in curia de facili obriñentur. sicut nec præsuntur dolus in re modica. ut. ff. de dolo. l. si oleum. §. ult. nec præsuntur corruptio in re modica. ut. ff. de off. præs. l. plebiscita. & offi. proconi. & le. l. solent. §. penult. & ult. Vnde in hoc casu præsumptio quæ oritur ex qualitate literarum tollit præsumptionē falsi quæ oritur ex illa decre. ad falsariorum. sic & alias una præsumptio tollit aliam. ut. ff. de in inte. resti. minor. l. diuus. & l. 7. di. si quis in egritudine. ¶ Est autē sciendum quoddā rasura. paucarum literarum quæ nequaquam animum sapientis in dubitationem uertere debet suspicionem.

falsitatis non inducit ut infra eod. ca. ult. quia nec uitium sillabæ nocet. ut. ff. de manu. testa. l. quia habebat. dummodo rasura paucarum literarum uel sillabæ immutatio sensus non inducat uarietatem. alias secus. ut supra de fide instru. inter dilectos. Rasura uero lineæ suspicionem falsitatis inducit ut infra de priuilegiis. cum olim propter quæstiones & supra de rescrip. cum olim. Quod uerum est si inueniatur in narratione iuris secus in narratione facti ut supra de fi. instru. ex literis. ¶ De rasura autem paucarum literarum non distinguo aut appareat in narratione iuris uel tacti in literis clausis uel apertis uel publicis instrumentis. Vt tamen scias quoddā in literis domini papæ nullus audet manum apponere ad aliquid contingendum præter quosdam officiales alias incurritur excommunicatio in curia facta. ¶ Sunt tamen instrumenta de falsitate suspecta ex quibusdam alijs causis. ut si instrumentum non habeat subscriptiones uarijs manibus notatas uel si non sit eadē manu completum ut infra de priuilegiis. cum olim propter quæstiones nisi manus inducat mutationem calami & atramenti mutatio. ut in auten. de instru. cau. & fin. in princ. Item suspecta habetur litera si fuerit alieno sigillo signata. dum is qui alieno signauit habeat proprium. ut supra de ap. significauit. Item si religioso prioratus uel administratio confirmatur. ut supra de confir. nil. uel inuit. porre. eto. Item repellitur instrumentum uel suspectum si fuerit alteri instrumento ab eodem productum contrarium ut supra de fide instrumen. imputari. ut. C. de fid. in instru. l. scripture. Item litera domini papæ suspecta redditur per falsam grammatizationem ut supra de rescriptis. ad audientiam. ¶ Item si sine mandato domini impetretur. ut supra de rescriptis nonnulli. & cap. ex parte. Item suspecta sunt instrumenta quorum sigilla apparent fracta ut supra de fide instru. inter dilectos. Item suspectum est instrumentum publicum si non sit in eo nomen Imperatoris. annus Im-

perij uel consulis uel potestatis anni illius & si desit mensis dies uel iudicio. alias instrumenta dicuntur adulterina ut in auten. ut prapo. not. impera. pu. do. §. 1. & 2. & C. de apo. pu. l. 1. lib. 30. locus est in quo celebratus est contractus debet apponi. arg. ff. de accu. l. libellorum. & a. q. ul. in fi. & C. de contrahen. uel commit. stipu. l. optinam in fi. Et hæc locum habent in priuilegijs apostolicis. ¶ Multis modis probatur falsa instrumenta ut si probet rem esse aliter fectam quā contineat instrumentum ut. ff. de pact. l. ius ingentium. §. quod fere agitur. C. de proba. l. cū precibus. C. plus ualere quod agitur quā quod simo. concil. l. ult. supra de fide instr. cum Ioannes. Item improbantur instrumenta per indirectam negationem ut supra de proba. tertio. C. de contrahen. & commit. stipu. l. optinam. Per hæc igitur & similia quæ superius notata sunt instrumenta redduntur aut suspecta aut falsa. Et circa primum articulum no. plura supra de fide instr. §. multa. ¶ In questione falsi quædam singularia & specialia obseruantur. ¶ Nam suspicio de falso pro falsa te habetur nisi pro parte producente ueritas comprobetur. & proceditur ad probationem. C. de proba. l. iubemus quod generaliter non contingit. ut. 2. q. 1. primo & ff. de pæ. l. absentem. Item condemnatur quis sine accusatore quod alias non contingit ut. 2. q. 1. nihil. ut. ff. de mu. & ho. l. munerum. §. defensores. & in euangelio. Mulier ubi sunt qui te accusant. nemo domine nec ego te condemnabo. ¶ Item & si in crimine falsi incidit pronuntiatur in eo. ut. C. eod. tit. l. ubi. quod aliter non seruatur secundum leges ut pronuncietur in incidenti. ut. C. de ordi. iudi. l. adire. Item in hoc crimine deuictus deponitur & statim traditur curie seculari ut infra eo. ad falsariorum. quod generaliter non seruatur ut supra de iudi. cum non ab homine. ¶ In summa notabis quoddamdam litteræ dicuntur falsæ quædam falsæ. Falsæ quæ per falsi suggestionem & uerbi suppressionem impetrantur. quæ largo modo dicuntur falsæ. ut. ff. eo. tit. l. si quis

obreperit. Item falsæ sunt litteræ quæ & si similitudinem aliquam uerarum prætendant. nihil tamen ueritatis habent. quia nec ueram bullam nec ueram scripturam. & itæ litteræ quæ nullæ sunt falsæ dicuntur. sicut & is qui non est tutor dicitur falsus tutor & falsum testamentum quod non est testamentum & iniquus modus qui non est modus. ut. ff. de uerb. sig. l. paulus. Quædam uero litteræ dicuntur falsæ. quæ & si aliquid ueritatis habent. puta ueram bullam uel ueram scripturam uel uerum utrumque aliquid tamen mutatum est de primordio ueritatis. Litteræ falsæ secundum primam speciem falsitatis conferunt iurisdictionem. & si contra eos non excipitur ualeat & tenet quod sit earum auctoritate ut supra no. de rescrip. §. colligitur. Litteræ falsæ iuxta secundam speciem falsitatis non conferunt iurisdictionem. nec ualeat quod sit auctoritate illarum litterarum. Et idem dico in falsis de quibus ultimo dixi. ¶ Vnde sententia lata auctoritate talium litterarum non est executio nisi mandanda ut infra eo. cit. super eo. imo contra talem sententiam & exceptio competit & restitutio datur cui libet maiori. ut ff. de iudi. l. si prætor. & idem si per falsos testes sententia lata sit. ut. ff. de re iudi. l. diuus. Et lex dicit. iudicati executio solet suspendi & soluti dari repetitio si falsis instrumentis circūuentum esse religionem indicantis crimine postea falsi illata manifestis probationibus fuerit ostensum. ut. C. si ex falsis intru. l. ult. Quod uerum est si iudex fuerit falsa secutus. ut. C. eod. titu. l. falsum. & l. 1. & supra de sen. & de iudi. cum. l. 1. A. ¶ Sed si executor inuenerit sententiam latam contra ius litigatoris. eam exequi debet. ut supra de offi. dele. pastoralis. §. quia uero. nisi apud delegatum posset efficere ut ab hoc one. ¶ re ipsum absoluat ut ibi. ¶ Hoc etiam notabis quoddam ubi auctoritate falsarum litterarum sententia lata est reuocanda est sine temporis præscriptione. Vbi autem a iudice lata est. sed præteriti falsi. si ciuilitate agatur per actionem in factum reuocatur usque ad 30. annos. ut. ff. de re iudi. l. diuus

Aliqui. Si uero agatur criminaliter per modum accusandi. tunc reuocatur usque ad 20. annos ut. C. eodem ti. l. querelā. Sed si per modū exceptionis impugnetur hoc licebit perpetuū quia exceptiones perpetuæ sunt. ut. ff. de excep. l. pure. §. ult. in l. i. de excep. & C. eo. ti. l. si pactum.

Summarium

1. **S**ors quid sit. Diuinationis propriè quid sit. & quæ sine species diuinationis. nu. 3.
2. **S**ortilegi qui dicantur.
3. **D**iuinatio quocunque modo fiat. & qualitercunque uocetur prohibita est & dānata.
4. **P**riuilegia singulorum non factum commune legem.
5. **S**ortilegorum pœna.
6. **A**d sortes an licite recurratur.

¶ De sortilegijs.

Rubr.

- D**ictum est supra de crimine falsi. sed quia sortes & diuinae in falsitate consistunt dum sortilegi & diuinatores quod dei est proprium uidelicet futura prædicere sibi falso assumunt. & cum non sint se prophetae esse ostendunt. Ideo subsequenter ponitur hic rubrica de sortilegijs. ¶ Videndū est igitur quid sit sors. quot species diuinationis. quæ diuinationis prohibita. quæ permessa. quæ pœna puniantur sortilegi & diuinatores. ¶ Sors est ars diuinandi. ¶ Diuinationis propriè in malo accipitur. propheta uero in bono unde canon dicit. nunquam diuinationis in bonam partem accipitur. Videbantur quidam sibi esse prophetae. sed quia penam accipiebant prophetia eorum facta est diuinationis. & diuinationis eorum quæ uidebatur prophetia declarata est diuinationis ut. i. q. 1. nunquam.
2. **S**ortilegi autem sunt qui sub nomine fidei & religionis per quosdam quas sanctorum seu apostolorum uocant sortes diuinationis sententiam proficiunt. Aut quarecunq; scripturarum inspectione futura
  3. **P**romittunt. ut. 26. q. 1. c. 1. ¶ Species diuinationis multæ sunt. quæ enumerantur. 26. q. 3. igitur. & q. 5. episcopi & cap. nec

mirum. Omnis autem diuinationis quocunque modo fiat & qualitercunque uocetur prohibita est & dānata. ut. 26. q. 5. per totum & infra eo. tit. per totum. ¶ Sed obijciatur ex eo quod legitur. 26. q. 2. sors non est aliquid mali. sed est res in humana dubietate diuinam iudicans uoluntate ut. 26. q. 3. fors. Itē opponitur ex eo quod legitur. 26. q. 5. non licet ubi dicitur nec in collectionis herbarum quæ medicinales sunt aliquas obseruationes aut incantationes liceat attendere nisi tantum cum symbolo diuino aut oratione dominica. ut tantum deus creator omnium & dominus honoretur. ¶ Item opponitur exēplo Matthiæ apostoli ut. 26. q. 2. non exēplo. Nam quamuis nō statim. debeamus recurrere ad sortes. ut. 26. q. 2. non statim cum tamen non super est humanum auxilium recurrere possumus ad diuinum. ut. 22. q. 1. queritur. & in dubijs secundum leges ad sortes recurratur ut. ff. de iudi. l. sed tamen ambo. C. communia dele. l. si duobus. ¶ Item obijciatur quod Iosue præcepto domini per sortes exquisiuit peccatum Achor quod commiserat sumens furtiue regulam auri & clamidem cocci. de anathemate iherico quæ historia tangitur. i. q. 4. §. item peccato Achor. ¶ Item opponitur quod Saul sorte deprehendit Ionatham filium suum comedisse fauismellis contra edictum quod posuerat. ut tangitur hoc. 22. q. 2. §. item opponitur. Ad quæ respondeo. exempla ueteris testamenti non obstant. quia hæc alia permittantur ante euangelium quæ tempore perfectionis disciplinæ penitus sunt eliminata ut. 26. q. 2. §. his ita. Exēplū de beato Matthia nō obstat quia priuilegia singulorum nō faciunt communem legem; ut præ alleg. c. non exēplo quod autem dicit Aug. fors non est aliquid mali. uerū est in sui natura. prohibetur tamen quia propter assiduitatem ueniendi labuntur homines in idolatriam. sicut de iuramento dicitur & de uini potatione. ut supra de iuteiu. & si Christus. unde si esset causa honestatis & subelleret necessitas ut si esset contentio de electione aliquo. & esset

paritas utrobique in omnibus. Scripsit Lau. & Ray. quod exēplo Matthæ pos-
sunt fieri sortes. & hoc agit Beda dicens.
si qui necessitate aliqua compulsi deum
putant sortibus exēplo apostolorum esse
consultendum. uideant hoc ipsos aposto-
los non nisi colloquio fratrum ceti & præ-
cibus ad deum fufis egisse. ut 26. q. 2. non
exemplo. sed & si ita scripserint doctor.
illi decre. tamen hoc reprobatur quæ dicit
licet nota nō careat quinimo iusta repre-
hensione sit dignum quoddam fors in talibus
interuenit ut infra eod. c. ecclesia uestra.
unde in casu præiudicio potius putare gra-
tificandum per superiorem uel iterum e-
legendum. ut nō. supra de elec. §. sed uide-
5 rur. ¶ Pœna perlegiorum secundum
leges capituli est ut C. de mali. & mathe.
l. nemo. Pœna uerò canonica est multi-
plex. Nam in talibus si peccatum est no-
torio eorum eucharistia denegatur. ut de
con. distin. pro dilectione. Item infames
sunt non solum ipsi sed & quidam eos con-
currunt. ut 2. quæstione. 8. quisquis sunt.
& alia pœnæ quæ continentur 26. q. 5. in
6 multis capitulis ibi positis & maxime in
c. contra idolorum. ¶ Sed nunquid licite
recurritur ad sortes & ad inspectionē
altrolabij. uel alias inspectiones pro re-
bus perditis recuperandis. Dicunt quidā
quod si non fiant inspectiones huiusmo-
di cum inuocatione demonum uel alicuius
superstitioſibus licite fiat aliter secus.
Sed puro contrarium ut infra eo c. ex tua-
rum. Non ob. 26. q. 2. hi qui. Nam canō
ille loquitur de comparatiua permissio-
ne. Item non ob. 37. di. si quis grammari-
estm. Nam licet dicatur ibi quodā arismet-
rica & geometrica habeant in sua scien-
tia ueritatem subdit tamen quod nō sunt
scientiæ pietatis.

Summarium

- 1 Collusio quid sit. & quādo dicatur fieri in cri-
minibus.
- 2 Discutere a lite quot. modis quis pos-
sit.

- 3 Colludens cum inquisitore absolutus. an pos-
sit iterum inquiri.
- 4 Sententia per collusionem lata est nulla.
- 5 Pœna colludentis qua sit.

DE COLLUSIONE DETE- genda. Rubr.

QUIA is qui colludit in falsitate
consistit. nam aliud agit & aliud
simulat dum accusat. & cum ac-
cusato colludit. ideo post tractatā de falsi-
s & sortilegijs sequitur rub. de collusio-
ne. ¶ Videamus igitur quid sit collusio. &
1 quæ colludērium pœna. ¶ Collusio est in-
ter actorem & reum latens & fraudulen-
ta conuentio. Fir autem collusio in crimi-
nali in causa plerumque scilicet quādo ac-
cusator ueras criminum probationes at-
tendit seu dissimulat. Falsus uero accusa-
tiones admittit & per hoc incidit in ui-
tium præuicariorum & extraordinē pu-
nitur ut 2. quæst. 3. §. item præuicator
in uer. sciendum. & §. præuicatorems
Vel quādo accusator in uniuersum ab ac-
cusatione desistit. & per hoc incidit in ui-
tium tergiversationis. Is in quinq; libris
auri punitur & infamatur. ut. ff. de præua-
l. præuicationis in fi. Vnde circa hoc
distingueundum est. Nam causarum tria
sunt genera. Alia ciuiliſ. alia criminalis.
2 alia spiritalis. ¶ Item a lite duobus mo-
dis receditur. Per gratiam & per trans-
actionem. In causa ciuili quando con-
que quomodocunque & etiam sine iudi-
cis auctoritate licet a causa desistere præ-
terquam in actione famosa in qua sine au-
thoritate iudicis transigi non potest. ut. ff.
de his qui nor. infra. l. furti. §. pactus. In
causa uero criminali ante inchoatam ac-
cusationem per gratiam licet desistere ut
ff. ad Turpil. l. mulier. & l. quæsitum post
inchoatam nō licet citra auctoritatem iu-
dicis & etiam rei consensum si tormenta
uel uincula passus sit. ut. C. de aboli. l. 2.
uel propter accusationem infamatus ar.
5 quæstio. 1. quiddam. & si desisterit inci-
dit in Turpil. l. publicum fuerit crimen
quod

quod intendit. ut. C. ad turpi. l. r. Si priuatum extra ordinem punietur ut. ff. eod. titulo. l. si quis repetere. Cum autem secundum iura canonica omne crimen sit publicum uidetur quod in nullo possit interueniri transactio postea tamen dici quod in omni crimine in quo potest iudex ecclesiasticus dispensare potest & transactioni & simplici renunciationi auctoritatem prestare. ar. 5. q. 2. si primates. & 90. distin. diffidentes. In causa spiritali licet quandoque per gratiam a lite discedere sed qui sine iusta causa discedit punitur. ut. 2. quest. 7. quapropter supra de simo. nemo Per transactionem uero a causa spiritali recedere non licet. ut supra de transac. super eo. & c. præterea. Vbi autem in causa criminali uel spiritali a lite quis desistit aliter quam debeat. ad iudicem pertinet ex officio suo inquirere. ut infra eod. c. 1. & 2. & C. de abo. l. 1. & l. fallaciter. Sed ubi ex iusta causa uult desistere iudex abolitionem indulgere debet. ut. C. de abo. l. 1. & 2. q. 4. abolitione. In causa uero mixta inter civilem & criminalem. ut cū quis accusat uxorem de adulterio in foro ecclesiastico ad thori separationem. potest maritus quando uult ab accusatione desistere tum etiam de adulterio condemnatam sibi reconciliare possit. ut. C. de adulte. in aut. sed hodie supra de conuersio. coniu. gaudemus. & de donatio. inter uirum & uxorem. & 32. questio. 1. de benedicto. sed inquisitor colludere dicitur cum eo de quo inquitur. ut infra eodem titulo in tantum clamor. ¶ Vnde si inquisitor eum de quo inquitur per collusionem absoluat talis absolutio non impedit quo minus iterum inquirat. ut infra eodem c. 1. & 2. & ult. ¶ Nec enim tenet sententia per collusionem lata. ut. 2. questio. 3. si quem perit. ut. ff. eodem tit. l. cum non iusto. & l. collusionem & l. sententiam. unde sicut probata prauaricatione denuo accusatur absolutus. ut. ff. de prauarica. l. 3. si & probata collusionem. ut dictum est. ¶ Poena colludentis hæc est. si quis colludat in causa super beneficio. priuetur

beneficio. ut infra eod. adiunimus. si super crimine punitur in quinque libris auri. ut. ff. de prauarica. l. 3. & hanc poenam nemo præstat nisi qui desistit à publico crimine. ut. ff. ad Turpil. l. si quis. §. stellionatus. Sed qui desistit ab accusatione priuati criminis est infamis & extra ordinem punitur. ut. ff. ad Turpil. l. priuatis. C. eod. tit. l. 1. sed si absens est accusator & citatus noluit in accusatione procedere tunc grauius punitur quam poena. 5. librum auri. ut. ff. de poenis. l. absentes §. 2. In causa status is qui colludit perdit ius quod habebat in persona illius. de cuius statu agebatur & applicabitur illi qui collusionem detexit. ut. ff. de collu. l. 1. & C. eodem tit. l. ult. & ff. de in ius uo. l. adoptiuum. §. patronum. In alijs autem civilibus causis punitur colludens pro motu iudicis quem delusit. ¶ In summa sciendum est quod colludent principales & colludent aduocati qui si in causa criminali colluserint extra ordinem puniuntur. ut. 2. q. 2. §. notandum. in uer. prauaricator. colludent & procuratores qui se dolo patiuntur superari in lite contra quos agitur de dolo sed si non sint soluendo tunc agitur contra illos cum quibus collusionem est nisi parati sint in se transferre iudicia. ut. ff. de dolo. lege eleganter. supra si dolo.

Summarium

1. Pueri septennales doli capaces an ex delicto obligentur.
2. Pueris delinquentibus qualiter subueniatur.
3. Pocata qua membris genitalibus committuntur in pueris locum non habent.
4. Pueri an deiecerint.

DE DELICTIS PVERO rum. Rubrica.

Dictum est supra de quibusdam criminibus: sed quia dubitari possit an pueri huiusmodi
LII 2 crimini-

eriminibus inuoluantur. Ideo subiicitur
hæc rubrica de delictis puerorum. ¶ Est igitur
uidendum qui pueri teneantur ex delicto.
& qui non. & quæ delicta in puerum
cadunt & quæ non & qualiter pueri de-
linquentes sunt puniendi. ¶ Pueri septē
nēs doli capaces obligantur ex delicto.
Sicut dicit Augu. in quadam glo. posita su-
per. c. de conse. dist. 4. paruuli septennis
ætatis pueri mentiri & uerum loqui &
confiteri & negare iam possunt. & ideo
cum baptizantur & symposium reddunt &
ipsi per se ad interrogata respondent. se-
cus si non essent doli capaces. ut. ff. de re-
gu. iur. l. pupillus. & ff. ad leg. Aquil. l. sed
& si quæcunque. §. 1. & ff. de dona. l. hæ-
reditibus. §. 1. sed quāuis ex delictis pue-
ri teneantur ut dictum est. nec eis subue-
niatur per in integ. restit. ut C. si aduersus
delic. l. 1. interdum tamen miseratio æta-
tis ad mitiorem penam iudicem produ-
cit. ff. de minor. l. auxilium. §. in delictis
de con. di. 4. eos. sed si ex delicto conuē-
tus minor potuit confiteri & uitare penā
inflictionis & negauit uel si potuit transi-
gere & non fecit sed se in penam inuol-
uit subuenitur ei per beneficium restitu-
tionis. ut. ff. de minor. l. si ex causa. §. nūc
uidendum. sed quāuis subueniatur mi-
noribus sicut dixi tamen impunitas delicti
propter ætatem non præstat. ut. C. de
penis. l. impunitas. quoddam tamen fallit
ut. C. de fal. mo. l. in fi. ¶ Peccata tamen
membris genitalibus committuntur in
pueris locum non habent ut infra eod. e.
1. hoc enim ante puberes annos præsumi
non committi solet tamen in quibus-
dam malicia anticipare tempus puberta-
tis ut supra de despon. impub. a nobis. &
aliquando temprant quod implere non
possunt. ut supra de sponsa. iuuenis. & ca.
adolescens. & in hoc quoddam ex malicia sup-
plente defectum ætatis temprant. intelli-
go eas peccare si non cum proprijs spon-
sis temprant fornicari etiam ante tempus
pubertatis cognosci se faciūt ut supra de
eo qui cog. con. san. uxo. suæ iordane.
¶ Sed queritur de perurio an pueri de-
lectet & uidetur quoddam sic. nam mendacijs

plena est puerilis ætas ut hic. e. 1. & hales
pupilli iuramentum. ut. ff. de libero. cau.
l. ulti. unde sic pupillus potest iurare & de-
ierare. sed contra. ff. de iur. iuran. l. qui iu-
rassent. ubi dicit quāuis non uideatur de-
ierare pupillus quia sciens fallere non ui-
detur sed lex illa loquitur in infante uel
infanti proximo qui nec seire nec discere
potest. ut. ff. de acquir. hære. l. pupil-
lus.

Summarium

- 1 Venatio quatuorplex fit & quibus ac quando
permissa.
- 2 Venori quare clerico prohibeatur & non pu-
scari.

¶ De clerico uenatore. Rubr. l. 1.

H AÆnus tractatum est communi-
ter de delictis clericorum & lai-
corum. Nunc autem tractatur de
quibusdam ex ceteris clericorum unde
subiicitur rubrica de clerici uenatore. ¶ Vi-
deamus ergo quorū modis fit uenatio. quib-
us sit licita & quibus non. & quæ pena
imponatur clerico uenatori. ¶ 1 Triplex
est uenatio. oppressiua scilicet hominum
arenaria & saluosa. ¶ Oppressiua est hic
minimū & semper est illicita. de qua dicitur
cepit Nembroth esse robustus uenator
coram domino id est hominum ex-
tinctor & oppressor ut 11. distinctione
his itaq. Arenaria est quæ fit in arena
ut cum quis locat operas suas ut pugnet
in arena cum aliqua bestia dentata. hanc
qui exercet peccat grauiter nisi eā exer-
ceat gratia unum experiendarum. ut. ff.
de posu. l. 2. §. item lenatus 3. quæ ff. 7. §.
tria. in uer. infames circa prin. & de hæc
loquitur canon ille. 86. dist. qui uenato-
ribus. cum duobus sequenti ea. Saluosa
est quæ fit in syluis & saltibus. & hæc est
illicita ex tempore & persona. In tēpo-
re ut in quadragesima ut 86. distinct. an
putatis. Ex persona. ut in clerico. in quo
tamen distinguendum est. quoniam e-
piscopo semper est illicita ut 33. distinct.
quorum.

quorundam. Alija clericis est licita causa necessitatis, utilitatis, & recreationis, cum retibus & laqueis & canibus, dummodo cum silentio & modestia fiat. Nam & monacho licet texere lina pro piscibus capiendis, de consensu, distin. 5. nunquam licet etiam tempore feriato, ut potest alijs dominicis & festiuis, praterquam maioribus solennitatibus ingruente necessitate intendere piscium captioni, ut supra de feriis, licet. & idem potest in captione ferarum, eo tamen modo quo praxi dixi. Illa vero venatio, quae fit cum clamore, cursu vel armis, clericis est illicita, & in hoc etiam excipio, casum necessitatis. Quid enim si apri vel ursi uenirent destruere clericorum vel monachorum segetes, & uincas, satis credo quod possent uenari, hoc est feras illas excludere cum clamoribus canibus & armis, quia quoddam est licitum necessitas facit licitum, ut infra de regulis, quod non est licitum, hoc excusat a furto homicidio, ut in rubrica illis de furto & hominibus inuenies, haec saluosa licita est laicis pro carnibus & propellibus alijs non.

¶ Sed quaeritur quare clericus prohibetur uenari & non piscari. Respondeo quia uenatio fit cum clamore, piscatio non uel quia maior uilectatio est in uenatione quam in piscatione & maior dissolutio. Vel ideo quia uenator discursit, per deuina & inuisa sicut diabolus citra ducit animam captiuam.

Summarium

- 1 Percussor quot modis quis dicatur, & nn. 1.
- 2 Prelatus in predicando qualis esse debeat.
- 3 Percussio quando sit peccatum.
- 4 Episcopus nemini suis manibus uerberare potest.
- 5 Clericus an & quando licite percussatur.
- 6 Poena percussoris, quae sit.

¶ DE CLERICO PERCVSSO.

Superius tractatum est de quodam excessu clericorum qui uenando committitur. Nunc tractatur de quodam

alio, qui committitur feriando & ideo ponitur hic rubrica de clerico percussore. ¶ Videndum est igitur qui dicantur percussores & in quibus casibus liceat clericis percussere, & quae sit poena temerarii percussoris. ¶ Percussor duobus modis dicitur spiritualis & corporalis. Spiritualis qui in uerbis formosam corda audientium ferit, ut 45. distin. sane. Discretus debet esse, prelatus in predicando, ut non multum taceat, nec uerba superflua dicat, ut 43. distin. sic rector. Et sicut non leue discrimen incumbit pontificibus siluisse, quod congruente obseruare debet ne indignitas uis intelligatur secreta mysteria sua, praedicatione referre incipiat. ¶ Vitium enim animae est indignis secreta uulgare, quod uel loquacitate incauta, cum sine iudicio uolat irreuocabile uerbum uel adulatione ut ei placeat cui secreta reuelat, uel iactatione scientiae ut plura scire uideatur, ut probantur haec 43. distinctione, ne dispensatio, & sequen. & 8. quaestio, 1. oportet. Item non debet populis grammaticam exponere, ut 86. distinctione cum multis, sed consilium domini annunciare, ut 43. distin. ephefus, ponere autem ante oculos hominum dei iudicia, terre reuerentias conscientias, persuadere penitentiam, ut 1. qu. si peccauerit. Et sic dicit Aug. turba iniquorum cum facultas est in populis promendi sermone generalis oburgatione ferianda est & maxime si occasionem atque importunitatem aliquod flagellum domini desuper quouis apparet pro suis meritis utapulare, ut 23. quaestio, 4. non potest, neminem autem nominabit, ut 8. quaestio, 2. quid intelligi quanta debet esse discretio in praedicatione sacerdotis quae si forte caruerit quasi torto naso sacerdotalis officij iudicatur indignus, ut 43. distin. in fine.

¶ ¶ & percussio corporalis & haec fit manu pede uel capite uel cubito uel per foris & humeri impulsu. Fit autem baculo uel alio genere armorum, ¶ Corporalis percussio si fiat maliciose uel ex odio peccatum est, ut 45. distin. cum beatus

Sed & si quis pugno percussit impiè & dicit ludens feci non excusatur. ut supra de præsump. sicut. Nam ludus noxius est in culpa. ut ff. ad le. Aquil. l. nam ludus. quis enim ludos appellat ex quibus crimina oriuntur. ut in proœmio digestorum. sed si quis plane socialiter & ex ludo percussit non delinquit. ut ff. de iniurijs. l. illud. & l. 5. q. 1. illud. Si uero fiat causa correctionis licita est ei qui habet potestatem in eum quem percussit. ut 45. distin. cum

3 beatis. 35. distinctio. ante omnia. f. Hoc tamen facias quod nemini suis manibus episcopus uerberare potest. sic. 86. distin. non liceat. sed per alium sic. ut. quæst. 5. ille qui. & si clericum faciat percuti non faciet hoc per laicum sed per clericum. ut infra de sentent. excomm. uniuersitatis nisi clericus sit omnino incorrigibilis nec comprehendi patitur ut tunc per laicum capi possit. dum tamen non amplius laici uolentia se extendat quam exigat rebellio uel defensio clerici. ut infra de sentent. excomm. ut fame.

4 ¶ Item distinguendum est circa qualitatem personarum quæ corrigende sunt & etiam circa criminum quantitatem. nam qui sunt in minoribus ordinibus constituti licite uerberantur etiam pro minoribus criminibus. 45. distin. §. salomon. & 35. distin. ante omnia. qui uero sunt in maioribus non sunt pro leuibus uerberandi. ut 45. distin. cum beatus hi sunt casus speciales in quibus licite percussit clericus quos notabo infra de sentent. excommunica. Abbas autem uel prior potest licite monachum uel cō uerum uerberare causa discipline. unde beatus Gregorius scribit beatum Benedictum quendam monachum uirga percutiendo sanasse quem crebra monitione curare non poterat. ut 45. distin. §. Salomon. hoc tamen sic facere debet ut subditis pietas matrem disciplina uero patrem exhibeat. ut 44. distin. §. hoc etiam alibi. ¶ Penā percussoris est hæc. quia prohibetur per apostolum ordinari. ut 45. distin. in principio. si fuerit promotus & non habens respectum ad

suum ordinem & incaute & temerarie percussit suspenditur. ut infra eodem. ca. præterea. & si se non emendauerit depōnatur ut infra eodem capitulo 1. & saluo quod si ex incauta percussione mors interueniat etiam si causa discipline fiat irregularitas contrahitur. ut supra de honore præbyterum & de hac materia in rubrica illa notauimus.

Summarium

- 1 Maledicus quis dicatur.
  - 2 Actio iniuriarum datur contra maledicum.
  - 3 Detractor qualiter puniatur.
  - 4 Clericus maledicus quomodo puniatur.
  - 5 Conuictor quæ pena feratur.
- Penā blasphemantium quare potius imponatur pecuniaria quam corporalis; & cui applicetur. num. 7.

DE CLERICO MALEDICO. Rubrica.

Dictum est supra de clerico percussus. & ibi distincti. extint quod percussio alia sit alia lingua. In hoc ergo tractatu insititur circa illam speciem scilicet percussione linguæ. & ideo subijcitur hic rubr. de cleric. maledico. ¶ Est autem uidendum quis dicatur maledicus. & quæ sit pena maledici.

¶ Maledicus est is qui obloquitur de homine detrahendo ei & eum obloquijs deprimendo. ut infra eodem. c. 1. Summa enim iniquitas est detrahere. Omnis. n. qui detrahit fratri suo homicida est. ut 6. qu. 1. summa & alibi dicitur detractores fratrum homicidæ sunt. ut de con. di. 1. homicidiorum unde nec tui commendandi causa aliquid dicas quo minor alius fiat ut 11. q. 4. si quis uero 98. distin. nullus uero & ecce. si quis autem uerbum iniuriosum dixerit proximo delinquit in deū.

2 & peccat in proximum f. unde datur proximo actio iniuriarum. ut insti. de iniur. §. 1. ff. de iniur. l. ita apud Labencm. §. cō uictum & C. eod. tit. l. si non conuictij quæ famosa existit. ut ff. de his qui not. infra. l. Athletas. §. ult. & C. ex quib. cau. infra. l. irro. l.

Irro. iniuriarum supra de sent. & re iudi.
 cum re. Est etiam maledicus blasphemus
 dei & sanctorum ut infra eodem. c. statui
 mus. ¶ ¶ I. iunior detractor quod sit infam
 os & ab ecclesia extorris. ut 6. quæstio.
 1. deterioris. Item puniatur ut homicida
 ut in præalleg. c. homicidiorum. non quia
 ita grave sit crimen detractoris sicut occi
 dere. sed quia sicut homicida puniatur pœ
 na æterna quo ad deum sic & detractor.
 sicut in euangelio dicitur qui dixerit fra
 4 tris suo racha reus erit gehenne. ¶ Item
 clericus maledicus si in iudicio de hoc
 fuerit conuictus degradatur. ut 46. distin
 5 ctio. clericus maledicus. ¶ ¶ Conuiciator
 fratris puniatur pœna pecuniaria facta æ
 stimatione iniurie arbitrio iudicis secun
 dum qualitatē & quantitatem iniuriæ.
 ut in l. de ini. §. in summa. & hoc si ciui
 liter agatur. Si autem criminaliter aga
 tur. extraordinaria pœna officio iudicis
 reo irrogatur. ut ibidem. Si quis autem
 contumeliam uel conuitia episcopo intu
 lerit mox depositus curiæ tradetur. ut
 11. quæstio. 1. si quis sacerdotum. & ma
 xime si in depressionem domini papæ
 aliqua protulerit ut infra eod. c. 1. Verum
 tamen in hoc sanx ac religioſe dicere
 posset summus pontifex sicut dicit domi
 nus imperator. Si quis modestiæ nescius
 & pudoris ignarus improbo petulanti
 que maledico nostra crediderit lascescen
 da ac temulentia turbulentus. obtrahatur
 ipsorum fuerit. pœnæ nolumus subiuga
 ri. neque durum neque asperum aliquid
 sustinere quoniam si ex leuitate proces
 sit contemnendum est. nec lubricum lin
 guæ ad pœnam facile trahendum. est. ut
 si ad leg. lul. ma. l. famosi. Si ex infamia
 miseratione dignissimum. si ob iniuriam
 remittendum. i. ad principem transferen
 5 dum. ut. C. si impera. male. l. una. ¶ Si
 quis autem contra deum uel aliquem san
 ctorum suorum & maxime beatam uirgi
 nem linguam in blasphemiam publicè re
 laxare præsumpserit. per suum episco
 pum pœnæ subdatur annuatæ infra eod.
 c. statuimus. quæ pœna locum habet
 cum blasphemiam non calore iracundiæ.

non a ebrietate uel demencia prolata est.
 alius cū blasphemate benignus ageretur.
 ut 2. q. 3. si quis iratus. & §. notandum. C. de
 reb. credi. & iureiuran. l. 1. C. de iniur. l. si
 6 nō conuictij. & ut supra. dixi. cum quis ma
 ledicit imperatori. ¶ Sed quæritur de pœ
 na pecuniaria quæ in fine illius decreta.
 statuimus adiecitur quare sit adiecta. Re
 spondeo ideo. quia plures magis timent
 pœnam pecuniariam quam etiam cor
 poralem. & propterea imponitur illa
 quæ magis timetur. ut supra ut huc non
 7 contesta. quoniam frequenter. ¶ Sed quæ
 ritur. cui hæc pœna pecuniaria soluatur.
 Et uidetur quod potestati seculari
 ex eo quod dicit in fine. quod etiam in
 ter alia commutatum statuta ponatur.
 Vel dic quod hoc crimen ecclesiasticum
 est a quocunque commissum. & ideo pœ
 na illa soluetur episcopo in usus paupe
 rum conuertenda. ut supra de foro com
 peten. cum sit supra de usu. cum tu. Vel si
 uis distingue personas & distribue pœ
 nas. ut pœna clericij blasphemij soluatur
 episcopo. & pœna laici soluatur potesta
 ti. Et nota quod hæc pœna pecuniaria
 est irremissibilis. ut in 6. illius dere. sta
 tuimus continetur. ubi dicit nullam in
 hoc misericordiam habiturus. Illa enim
 clausulam ad pœnam pecuniariam refe
 ro. non ad superiores. Et intelligo si bla
 sphemus habeat unde soluat. ceterum
 si pauperis impossibilitatem inducat iu
 dex ecclesiasticus in flagella conuincet.
 ut supra de rapto. in archiepiscopatu 12.
 q. 2. fraternitas 14. quæstio. 6. si res aliena
 supra de iudic. postulatit & c. ad liberan
 dam. Sed hæc omnia pro tribunali sunt
 sed in iudicio animæ sacerdos discretus
 moliet hunc rigorem & misericordiam
 non negabit quia misericordix dei nec
 mensuras possumus potere nec tempo
 ra diffinire apud quem nullus patitur ue
 niz moras conuersio. ut 16. i. o. 6. hi qui

Summarium

1 Excommunicatio quid sit. & quot sunt spe
 cies excommunicationis.

Clerici

Clerici excommunicati qualiter puniantur.

- 2 Clericus excommunicatus quare teneatur di-
vere horas canonicas.
- 3 Excommunicatus excommunicatione duran-
te fructus beneficii non percipit.
- 4 Regressu iure postliminii non restituntur
stipendia eius temporis quo fuit apud ho-
stiles.
- 5 Excommunicatus excommunicatione minori
exercere potest ea que sunt iurisdictio-
nis sed non que sunt officij.
- 6 Excommunicatus excommunicatione minori
an celebrando graviter peccet.
- 7 Depositi non degradatus celebrans an com-
ficiat.

DE CLERICO EXCOMMV- nicato ministrante. Rub.

Dictum est supra de quibusdam ex-
cessibus prælatorum sed quoniam
clerici delinquentes plerumque
excommunicantur plerumque interdi-
cuntur aliquoties deponuntur & nihilo-
minus claves ecclesie continententes irre-
uerenter ingerunt se diuinis. Idcirco subij-
ciuntur hic rub. de cle. ex interdic. uel. de
po. mi. ¶ Videendum est igitur de poena
istorum qui quantum in eis est misteria
sacra profanant & an cum eis naleat dis-
spensari. ¶ Est autem sciendum quod ex-
communicatio. alia maior. alia minor.

1 ¶ Maior excludit sacramentis & a com-
munionem fidelium. Minor autem tantum
a sacramentis excludit. ut supra de excep-
t. a nobis infra de sent. excomm. c. penulti.
sed totum contrarium dicit canon. 3. q. 4.
Engeltrud. l. b. n. dicit quod Engeltruda
non solum fuit excommunicata minori exco-
municatione que a fraterna societate separat.
sed etiam maiori que a corpore Christi
rescindit. Sed exponenda sunt uerba illa
sicut intelligamus fraternam societatem
quam contrahimus in communione sa-
cramentorum. corpus autem Christi ec-
clesiam ut ibi dicit. per ecclesiam uero
intelligat collegium fidelium. ut de con.
distin. 1. ecclesia. Item sciendum est quod
duz sunt species minoris excommunica-

tionis. una est que excludit a sacramen-
tis & hæc quandoque contrahitur a iure
utpote per participium excommunicati
excommunicatione maiori. ut infra de
sentent. excomm. nuper. Quandoque ab
homine per sententiam. ut 5. q. 1. c. 2.
Alia species excommunicationis mino-
ris separat a comunione fidelium & non
sacramentorum. ut 5. q. 2. præfenti. & q.
4. in loco 18. dist. placuit 34. dist. quorum
dam 58. dist. si quis de alterius. excom-
municati igitur maiori excommunicatione
ne & minori secundum primam speciem
diuina officia celebrare non debent. & si
hoc fecerit alter deponetur. ut infra eo-
dem. c. latore. alter graviter peccat nul-
lus tamen notam irregularitatis incurrit
ut infra eod. c. si celebrat. quod intelligo
si sollemniter celebrat iuxta præcedentem
consuetudinem & ut prius. ut hæc proba-
tur infra eo. c. illud. & 1. q. 3. si quis dam-
natur & c. seq. si quis episcopus. secreto
tamen non officiendo ecclesiam sed solus
legendo non cantando & sic plane ut a
nemine audiat dicere horas potest &
debet. missam autem celebrare non po-
test quomodocumque nec sacramenta ec-
clesiastica pertractare ut 28. dist. præby-
terum. ¶ Tu quæras quæ est ratio quæ
re excommunicatus teneatur dicere ca-
nonicas horas. Respondeo quia oneris est.
& ideo non tollitur. alias ei sententia
prodesset quod esset iniquum. nam eui-
denter iniquum est ei prodesse sententiã
contra quem lata est. ut ff. de except. rei
iudi. l. euidenter. & poena non habet im-
munitatem. ut ff. de interdic. & releg. l.
relegatorum. §. ult. nec aliquid esse habet
delictum cum uenia. ut ff. de mino. l. Papi-
nia. ¶ & propterea quia excommunica-
tus diuina non potest celebrare offician-
do ecclesiam ut prius. fructus beneficii
non percipit excommunicatione duran-
te. ut supra de appell. palloralis in fin. &
32. dist. præter hoc. & si reconciliatus fue-
rit fructus illius temporis non recuperat
¶ sicut regressu iure postliminii non resti-
tuntur stipendia eius temporis quo fuit
spud hostes. ut C. de re milit. l. stipendia
hæc

hæc est etiam causa quare excommunicatio non conferat beneficium, ut supra de pæ. & qualia. præf. cum bonæ memoriz. Nam beneficium datur ratione officij. ut. 81. distin. si quis sacerdotum & c. eos. hæc omnia quæ dicta sunt in excommunicatione locum habent & in interdicto nam uterque ingerēs se diuini est in causa depositionis, ut infra eodem ca. clerici. Nec ob. quod ibi dicit nisi moniti sine dilatione redierint quia nihilominus & si redierint possunt deponi. sed si redierint ad statum & obseruantiam interdicti poterint dispensationem obtinere. Nec ob. infra eodem. c. postulasti. præterea ubi dicitur quod clerici qui talia præsumpserint beneficijs sunt ecclesiasticis spoliandi. Nam ibi suppleo & officijs. vel ibi agitur de clericis celebrantibus in locis interdictis non de clericis interdictis. Et quod dixi in clerico interdicto dico in clerico suspensio dummodo ab officio sit suspensus hæc enim duo æquipollentia sunt & eundem habent effectum. clericum interdicti & suspensi. ¶ Vnum tamen non omitto notare quod excommunicatus excommunicatione minori potest exercere ea quæ sunt iurisdictionis & eligere potest & non eligi & sacramenta ab eo collata non carent virtutis effectu. cum non uideatur à collatione sed à perceptione sacramentorum quæ in sola consistit perceptione remotus peccat tamen conferendo sacramenta sed leuiter. quia ut predictum non est exclusus à conferendo sed à percipiendo. sed celebrando peccat graviter ut hæc omnia colliguntur infra eodem si celebrat. ¶ Sed mirum est quod excommunicatus excommunicatione minori celebrando peccat graviter. non tamen irregularitatem incurrit cum ex omni mortali quia constituitur irregularis irregularitate canonica ut promoueri non possit ut. 5. distin. §. nunc autē. & c. primum. & promouus sit suspensus quo ad se ut. 1. q. 1. sacerdotes. Ad quod respondeo quod dicit illa decre. si celebrat nullius notam & c. sic intelligo quantum ad id quod ibi sequitur. si quo minus eligat & quo minus

exequatur quæ iurisdictionis sunt secus quæ sunt officij. ¶ Sed queritur de deposito seu degradato an consecratur Et uidetur quod sic quia ordinem non amittit. ut. 20. q. 3. eos. 1. quæst. 1. quod quidem. de con. dist. 4. ostenditur. 32. q. 7. licite. ar. contra. 1. distin. accidens. 11. quæst. 3. episcopus. 81. distin. dictum. 23. quæst. 8. clericis. 54. distin. ex antiquis. Ad hoc respondeo. potuit enim ecclesia auferre potestatem consecrandi quæ contulit ordinando. quamvis character qui animæ infigitur non possit auferri. Cum eo quod excommunicatus se sciens in contemptum clauium præsumpserit celebrare diuina non potest alius à papa dispensare nec etiam synodus. ut. 1. q. 1. quæstio. 3. si quis episcopus damnatur. & cap. si quis in consilio.

Summarium

1. *Non ordinatus celebrans an consecratur.*
2. *Non ordinatus an possit non ordinatus.*

DE CLERICO NON ORDINATO MINISTRANTE. Rub.

IN superiori rubrica dictum est tractatum de his qui excommunicati interdicti depositi administrant hic tractatur de his qui non ordinati hoc faciunt. & ideo subiicitur hic rub. de cle. non ord. ¶ Videmus igitur an talis celebrando consecratur. & an cum eo valeat dispensari & in quo. ¶ Est autem sciendum quod talis si celebrat non consecratur. nullus enim celebrat nisi sacerdos qui rite fuerit ordinatus. ut supra de sum. Trini. & si. ca. e. firmiter. de con. distin. 1. c. 1. & c. si. 81. distin. ¶ Nuncquid autem non ordinatus baptizare potest. Respondeo non ex officio. sed sicut laicus in necessitate absente sacerdote potest. ut. 30. q. 1. ad limina. 93. distin. de con. distin. 4. constar. Talis autem abijciatur ab ecclesia & nunquam ordinetur. ut infra. c. 1. ¶ In exequendo ordinem quæ iam habet & in beneficio potest

ait cum eo per episcopum misericorditer dispensari ne sustentatione priuatus ad seculi negotia reuertatur. ut infra eod. c. 2. Sic plerumque dispensatur in beneficio & non officio. ut l. d. Judear. 28. di. præsbyterum. & hoc ideo ne in vituperium clericum dicitur misericorditer in plateis ut l. 93. distinctione diaconi.

Summarium

1. *Dispensatio an possit cum clerico per saltum promotio & conferatur & ordo pratermissus.*
2. *Intellectus ad c. ficut 11. distin. & ad c. veniens supra de clerico non baptizato ministratione.*
3. *Episcopus sine sacerdotio quis esse non potest.*

DE CLERICO PER SALTUM promotio. Rub.

Dictum est supra de clericis non ordinantis ministratione. hic tractatur de ordinatis inordinate: hoc est præpiter & per saltum & ideo subiicitur hic rubric. de clerico per saltum. pro de hoc augere quid iuris sit breviter videamus. Quæ est sciendum quod gradatim & per ordinem est ascendendum. ut ff. de mu. & ho. l. gradatim. & l. honor. 5. gerendoum. C. de dignitatum ordo ser. l. 1. & l. 12. Et ascendendum est de minori ad maius. Nam qui prouehitur de minor ad maius prouehitur ut l. 93. distinctione legimus in si. & per ceteras inestitutas temporum ut l. 73. di. in singulis. & c. quicunque. & in sequentibus. c. si quis ergo per saltum promotus sit in aliquo ordine pratermissio misericorditer agi potest ut conferatur ei ordo pratermissus ut infra eod. c. tunc. uno. 52. distin. sollicitudo. caute enim supplendum est quod omittitur. ut supra de sacramento non iterum. c. pastoralis. Et secundum hoc videtur quod aliquis nullum ordinem habens potest esse sacerdos. Sed obstat 11. distinctione. sicur. & supra de clerico non baptizato. veniens. sed ad canonem & Respondeo clericatus & sacerdotum faciunt sacerdotem. verum recte & ordinate. Sed quamuis

inordinate nihilominus ordo sacerdotatus secundum foram ecclesie collatus est sic sacerdotem ad aliud quædam respondeo speciale est in non baptizato ut nullum recipiat sacramentum. quia baptizatus est in nua omnium sacramentorum. ut l. 31. di. 9. verum. & ubi eodem non sit positum fundamentum nihil superedificari potest. ut l. 2. q. 1. cum Paulus. ut not. supra de præsbytero non baptizato. Episcopus autem sine sacerdotio quis esse non potest. ut infra titulus. proxi. ex licetis.

Summarium

1. *Fortitudo ordinari qualiter quis dicatur.*
2. *Fortitudo promotus an possit in ordine ministrare & an cum tali valeat dispensari.*
3. *Ordines omnes an quis possit eodem tempore suscipere.*

DE EO QUI FURTIVE ORDINEM suscepit. Rubrica.

Dictum est supra de his qui ascendit ad ordines per saltum. Nunc tractemus de his qui ascendunt per saltum. Per saltum autem intelligitur ascendere qui clandestine promouentur. ut infra eod. c. innotuit. hoc est contra conscientiam superiorem. ut l. 64. di. extra consuetudinem. Et ideo subiicitur hic rubric. de eo qui furtive suscepit. & videamus igitur an quis possit ministrare in ordine quem furtive recepit. & an cum tali tale dispense & per quem. Et est sciendum quod si quis promouetur ad ordines eodem die minoris & ad sacrum in sacro non poterit ministrare. nec etiam in minoribus nisi ex permissione. ut infra eod. c. cum h. lator. si vero promouatur ad duos sacros in neutro poterit ministrare. ut infra eod. c. innotuit. Sed oppositur primum ordinem bene recipit quia de conscientia. Secundum autem male quia furtive quare ergo punitur in executione prioris. Respondeo cum is qui ordinatur recipit primum ordinem gerit in animo ut illo non contentus eodem die recipiat secundum. & ideo a ministerio

mi destinatione peccat in receptione primi. In secundi uero receptione peccat et ipsa idest ipsa receptione. & simile ad illud supra de tempo. ordi. literas. ¶ An autem quis posset omnes ordines recipere. dic ut not. supra de temp. or. §. ordines minores. Circa hæc poterit quilibet dispensare si prohibitio facta non sit sub terminatione excommunicationis uel pena ne quis ad omnes ordines eodem die ascendat. ut infra eodem. e. primo. imò uidetur quod hoc liceat abbati in suo monasterio. ut infra eod. cum. b. in fi. licet quidam uelint intelligere illud in episcopo qui uicem episcopi gerebat in ecclesia cui præerat quæ regularis erat & episcopalis. ut supra de iudi. causam. sed si interminatio facta sit tunc dispensatio fieri non potest siue auctoritate & licentia papæ ut infra in. c. innocen. in fine.

Summarium

- 1 Prælati quando dicuntur excedere.
- 2 Episcopum non dominum sed recolligam præbiterum cognoscere debet.
- 3 Abbatem quando dicuntur excedere.

DE EXCESSIBVS PRAELATORUM. Rubrica.

TRASTAVIMUS supra de quibusdam excessibus subditorum in prælatos ut de his qui per saltum uel per furtum ad ordines ascendunt. sed ne ex hoc aliqua prælati obrepant elatio subiicitur hæc rubrica de excessibus prælati in subditos. Nos autem de multis excessibus aliquos prosequamur. nec prælati hoc ad animam reuocent. currit enim inter infamiam & bonam famam ut seductores & ueraces. ut 6. q. 1. sunt plerique. ¶ Excedunt prælati in exigendo dum imponunt talias & collationes. ut infra de. c. 1. & de. c. 1. de hoc supra de celsi. & ex. c. §. nunc uideamus. Excedunt ut dicitur ecclesie Romanæ uel eius legatis in aliquo subueiunt. quærit prædā potius quam subsidium in subiectis ut not. supra de sap. §. habet quidā. cū deberet manus suas seruate innoxias deo legi & principi. nulli

lūque contingere lucrū ut in autē. de mīz. princ. §. 1. col. 3. C. de super. indic. l. 1. l. 10. si de dā. in sec. lex damno. §. 1. in autē. de col. §. hoc quoq. eod. l. 6. nisi ex magna causa. & specialibus casibus. ut. 1. 6. q. 1. §. nouarū supra de celsi. cū apostolus supra de iure pa. præterea. Excedūt quia de facili sine causa & sine ordine iuris excommunicant & suspēdūt. cū excoicatio quæ est æternæ mortis dāatio sine certā & manifestā causa ferri non debeat. nec pro paruis & leuibus causis ut. 1. 1. q. 4. de mō. & c. nullus. 2. q. 1. nemo. & c. deus omnipotēs supra de appel. 1. præhēribilis. 12. q. 1. in digne infra de sen. ext. 6. sacro. Excedūt. quia in iudicijs clericorū suorū consilijs non utuntur. cōtra id quod legitur. 1. 5. q. 7. c. pe. & ul. sicut præsens & præsētibz officia lib. suis iudicare debet. ut. C. de seni & interlo. om. iu. l. cū sententiā. ¶ Excedūt quidā in nimio rigore. quidā in omnimoda relaxatione rigoris cū ex utroque unū sit faciendū tēperamentū ut nec rigor iustitiæ sit rigidus. nec inasuetudo dissoluta sit. ut. 4. 5. di. disciplina. Excedūt qui superbi prædicāt & sine cōpassione cōdēnant. ut. 4. 5. di. habet hoc propriam. & c. ca. nera iusticia. Excedunt dum malos clericos ordiānt. de quibus canon loquitur. facit hoc nimia remissio sacerdotum nostrorum qui pompam multitudinis quærun. & putant ex his turba aliquid sibi dignitatis acquiri. Hinc passim numerosa pluralitas etiam in his locis ubi solitudo est talium reperitur dum per parochias extēdi cupiunt aut quibus aliud præstare non possunt diuinos ordines largiuntur. ut. 5. 9. dist. si officia. ¶ Excedunt dum exquisita & singularia quærun. quos in epist. Hierony. dicens natus in paupere domo & in tugurio iustitiano qui usq. in milio & ciuiliario pae uētrē supiētē saturare poterat. nunc simlā & mella salido. ut. 12. q. 2. gloria. Excedunt qui circa diuitias & ornamentū ecclesiarum omne suū studium appoint. & de ministris nulla est cura. contra quos inuehitur Hiero. in præalle. c. dicens. Marmora nacent auro. splendent laquearia gēmis. altare distinguitur. & ministrum

nistorum Christi nulla est dilectio. ¶ Excedunt in superbis gestis & claris dum se inger sacerdotes gerunt damnablem. canone dicente †. Episcopus in eccl. sia in consensu praebyterorum se collegam esse cognoscat. ut 99. dist. in. episcopus excedunt in procuracionibus. ut not. supra de cen. & exac. ¶ Excedunt dum inferiorum honoribus derogant. ut infra eo. c. ad hoc. quia sicut non uult grauis oneris sarcinas ferre. ita non audeat alij imponere importabile pondus. ut 1. q. 6. qui scit. Excedunt dum beneficia uacantia clericis conferenda sibi retinent. ut infra eod. c. ad aures. Quod non licet nisi ex causa cum suo capitulo praelatus statueret de aliquo personatu vel beneficio supprimendo. ut eccle. benef. sine dimi. conse. ut nostrum ut supra de constit. cum accessissent. uel nisi hoc per priuilegium seu indulgentiam aliquis obtineret. ut infra de uerbo. sign. tua nobis. Excedunt episcopi dum ab abbatibus & monachis aliqua exigant eorum ordinis instituta. ut infra eo. c. sane supra de simo. ne dei ecclesiam. cum ea ad quae tenentur abbates episcopis serui opus sit. ut 18. q. 2. hanc tantum & c. abbates supra de offi. ord. conquerente. Unde si episcopi indebita & insolita exigant. possunt abbates iure proprio denegare. ut infra eod. c. sane & c. cum ad quorumdam 10. q. 1. quia cognouimus. nisi praelatus esset in possessione uel quasi eius quod exigit. tunc enim illud subtrahere subito non liceret. ut supra ut lire pen. a memoria 16. q. 2. uolumus & 17. dist. 5. hinc distinguendum. ¶ Excedunt dum religiofos contra indulgentias & priuilegia sua molestant. ut infra. e. c. nimis & c. r. ta. Sed & religiosi caueant ne priuilegijs abutantur & ne propter indulgentias insolentescant. sed in humilitate regulari se dedant ut ecclesiarum praelati efficaciores & promptiores existant & ad exhibendum eis de suis malefactoribus iustitiae complementum eorumque priuilegia diligenter & perfectius studeant obseruare ut supra de deci. nuper in fin. Ceterum si cum alijs similem uitam susceperis. si-

milem cum eis in legibus sentientes disciplinam. ut supra de sta. regu. recolentes. ¶ Excedunt etiam & abbates qui suis finibus non contenti manus ad ea quae sunt episcopalis dignitatis extendunt cognoscendo de causis matrimonialibus & alia episcopalis exercendo. ut infra eo. c. accedentibus. Sed uidetur quod de causis matrimonialibus cognoscere possit ut supra de consang. & aff. ex literis. Ad quod respondendo. illud competit abbati ex priuilegio speciali & in hoc concordat de cr. infra eo. c. accedentibus. in fi. ubi dicit nisi forsitan quisquam eorum speciali concessio ne uel alia causa legitima super huiusmodi ualeat se tueri utpote prescriptione. nam potest abbas quaedam iura episcopalia praescribere quae episcopale officium non requirunt. ut supra de praescrip. auditis. & eodem modo ex consuetudine praescripta potest cognitio causarum matrimonialium ad archidiaconum pertinere. ut supra de res. spol. literat.

Summarium

1. Nouum opus facere quid sit.
2. Nunciare quid sit.
3. Actum nunciacionis noui operis quid continet.
4. Nunciatio noui operis cui fieri debeat.
5. Nunciatio facta ad locum uenire in edificio existente an teneat.
6. Nunciatio noui operis facta domino non tamen in opere annuat.
7. Iuramentum calumnie an exigatur. in nunciacione noui operis.
8. Nunciatio quid demonstrare habeat.
9. Nunciatio nomine alieno ad quid teneatur.
10. Nunciatio quot modis fiat.
11. Nunciacionis effectus quis sit.

DE NOVI OPERIS NUNCIACIONE. Rubrica.

IN superiori rubrica diximus de praelatis excedentibus in subiectis in praesenti autem rubrica agitur de subiectis excedentibus in contempnum iuris uel prio-

uel prioris seu praelati unde subiicitur hic
 rubrica de noui operis nuncia. ¶ Videndū
 est igitur quid sit nouum opus. quid nun-
 ciare nouum opus ad quæ noua opera per-
 tinear nunciatio cui sit nunciandum. qua
 hinc fiat nunciatio & quis ut nunciatio-
 nis effectus. ¶ Opus nouum facere ui-
 detur qui aut ædificando aut detrachendo
 aliquid pristinam faciem operis immu-
 tat. ut ff. eodem titulo. l. 1. §. opus nouum
 si quis autem uetus ædificium fulciat aut
 si unum uel alterum crementum imponat
 nouum opus facere non uidetur. ut ff. eo-
 dem titu. l. 1. si quis ædificium & l. stipu-
 latio. §. opus. Longe enim aliud est face-
 re aliud reficere. ut ff. de rei. adque pri-
 uat. l. 3. §. reficere supra de iude. consult. &
 c. iudzi. ar. tamen est ff. de mor. infe-
 ren. l. 1. §. ædificare. ¶ Nunciare idem est
 quod prohibere. unde pro eodem habeo
 quo ad effectum siue quis dicat nuncio
 nouum opus uel prohibeo nouum opus.
 ut infra eod. c. significantibus. & ff. eo. tit.
 l. 1. §. nunciamus. ¶ hoc autem editū non
 omnia opéra complectitur sed ea sola
 quæ solo coniuncta sunt quorum ædifica-
 tio uel demolitio uideatur nouum opus
 continere. ut ff. eodem titu. l. 1. §. hoc au-
 tem editum. ¶ Fit nunciatio omnibus
 existentibus in ædificio. ut ff. eodem tit.
 l. operis noui & l. ciuilibus & l. de pupil-
 lo. §. 2. & 3. ¶ Sed quid si fiat nunciatio
 ad ipsum locum nemine in ædificio exi-
 stente nunquid tenet denunciatio fieri.
 quia si nullus sit in ædificio potest aliquis
 esse præsens & audire denunciationem
 & domino operis indicare unde sufficit
 in præsenti nunciari. ut ff. eod. titu. l. de
 pupillo. §. 3. Et propterea non obstat ab-
 sentia domini operis. ut infra eod. c. cum
 ex iniuncto in prin. Et facit ad idem. C. de
 dam. infec. l. dies. §. toriens & ff. quod ui-
 detur clam. l. iudex. §. r. in fin. ¶ Quid si fiat
 nunciatio noui operis domino operis
 tamen in opere uidetur quod nullus sit
 momenti quia in re præsenti fieri debet
 ut dictum est. & probatur. ff. eod. titu. l. de
 pupillo. §. si quis sorte. Sed uerius est quod
 nec nunciatio sicut & illa quæ fit in re

præsenti domino operis absente & nemi-
 ne insisteret ut superius dictum est. dicitur
 autem nullius esse momenti nunciatio
 quæ fit domino absente quantum ad ea
 quæ sunt in opere antequam ipse ad opus
 redeat. non enim omnia quæ facta sunt
 post talem denunciationem demolienda
 sunt sed tantum illa quæ post regressum
 eius edificantur. ¶ In nunciatione non
 operis necessarium est iuramentum de ca-
 lumnia. si tamen ab aduersario exiga-
 tur. ut ff. eodem titu. l. de pupillo. §. qui
 opus nouum. Quidam tamen dicunt. l. il-
 lam hodie non tenere per autem. de his
 qui ingre. ad ap. §. ult. coll. §. & signatur.
 C. de iurciuran. propter calum. in autem.
 hoc sacramentum. & in alio autem. hoc
 in sacramento. Ibi enim dicitur in initio
 litis. hoc est in contestatione litis de ca-
 lumnia iurandum esse ne scipius iuretur.
 Alij autem dicunt quod illud autem lo-
 quitur de iuramento quod in contestatio-
 ne litis præstat ut post. unde quod dicit
 ne scipius iuretur suppleat post litis
 contestationem. unde leges quæ dicunt
 de iuramento præstando autem litem
 contesti. non reuocantur per autem. præ-
 al. ff. de no. pe. nun. l. de pupillo. ff. de dñ.
 infec. l. qui boni. §. qui dñi. & §. si quis
 stipulaturus. & ff. qui satis. da. co. l. de die.
 §. iubetur. Quod tamen intelligendum
 est post nunciationem cum is cui nuncia-
 tum est adit prætorem uel prælatum pos-
 sulans sibi remitti nunciationem nisi ille
 de calumnia iuret qui denunciavit. à prin-
 cipio enim non exigitur prætoris autori-
 tas. ut ff. eodem titu. l. 1. §. nunciatio. & §.
 ex hoc edito. ¶ Item qui nunciat neces-
 se habet demonstrare in quo loco opus
 nouum nunciat ut sciat edificator ubi
 possit ædificare & ubi interim abstinen-
 dum est. ut ff. eodem titu. l. pupillo. §. qui
 nunciat. ¶ Item qui opus nouum nunciat
 si quid iam operis factum est interest
 rationes referre debet ut sciat postea
 quid factum sit. ut ff. eod. titu. l. non solum.
 Item modulus debet sumere is qui nunciat.
 ut probari possit quid postea ædifica-
 tum sit. ut ea. l. §. sciendū. ¶ Item qui nomi-
 ne alieno

ne alieno nunciar, necesse habet facienda rem eam dominum habiturum. ut ff. eod. tit. l. qui in re. §. quz procuratorio. quod locum habet secundum quosdam cum de mandato dubitatur secundum alios etiam si de mandato constet & est ibi speciale sicut & alibi ff. ad trebel. l. qui-
 10 dam ¶ Tribus modis fit nunciatio. per uerba, per pratoris interdictum. & per iactum lapilli. & in hoc ultimo modo dicunt quidam uerba non debere interuenire. Alij dicunt uerba posse interuenire ut nuncians sic dicat nuncio uobis nouum
 11 opus per iactum lapilli. ¶ Effectus nunciacionis est ut quicquid postea edificatum fuerit iure uel iniuria destruat. ut ff. eo. tit. l. 1. in princ. & l. prator §. 1. & infra per totum. unde similia sunt hzc quo ad hoc noui operis nunciatio & excommunicatio. quia utraque tenet siue fiat iure siue iniuria ut l. 1. q. 3. sent. neia. In nunciacione est ratio sperta pratoris auctoritas. in excommunicatione contemptus clauium. ¶ Est & alius effectus denunciationis. nam si quis uerbis nunciat facit aduersarium possessorem. ut ff. eod. tit. l. 1. §. in operis. & l. de pupillo. §. meminisse. secus si per pratorem siue per iactum lapilli ut ibidem. Ratio diuersitatis hzc est. quia possessio solo animo amittitur ut cum quis suspiciatur se posse repelli. ut ff. de acqui. pos. l. possideri. §. in amittenda. & l. si id quod. §. ulti. Sed qui lapillum proiecit & sic nunciat non preterdit signum timidi & fugientis. sed audacis & punatur ac possessionem defendere uolemis. & ideo non amitti possessionem & idem est cum quis pratorem adit uel prælatus loquens ei in audacia mentis suæ domine talis edificat in meo facietis eum incontinenti exire alioquin iam uidebitis quid fiet. ubi uero quis in humilitate uerborum & arenga proponit edificatori succedens in ornatu & exspoliacione uerborum uel sermonis per hoc ipsum mouere intendens ut de possessione exeat uel in miseria & depreffione quadam supplicans & exorans ut exeat perdit possessionem. ut dictum est. Tertius effectus est ut si is cui

est nouum opus nunciatum nolit se defendere transferatur in eum onus probationis ut ff. eo. l. si prius. quod uerum est si nolit defendere infra tres menses quod speciale est in hac causa ut infra eo. c. ult. et. C. de edi. prima. l. ulti. prius & tertius effectus nunciacionis tollitur per remissionem ut infra eo. c. cuni ex inuincio siue sit expressa remissio ut infra eo. c. si nouum. & ff. de remissi. l. 1. siue tacita ut ff. eod. tit. l. 1. C. & post operis. l. non solus §. morte.

Summarium

- 1 Privilegium quid sit, & nu. 2.
- 2 Privilegium non est nisi indulgentia specialis.
- 3 Species privilegiorum quot sint.
- 4 Privilegium concedere qui possint.
- 5 Privilegium quibus modis tollatur.
- 6 Aus publicum auctoritate & utilitate pactis priuatorum tolli non potest.
- 7 Macedoniani & Velleiani privilegia, an per pactum tollatur.
- 8 Privilegia uerba obscura à quo sunt interpretanda.
- 9 Templarij, & hospitalarij ac cistercienses, nec non alij monachi, an aliquod privilegium habeant, & nu. 10. & 11.
- 10 Privilegium concessum aliquibus quod non possint suspendi interdicti, uel excommunicari ab alio archiepiscopo uel episcopo, quomodo intelligatur.
- 11 Interdicti tempore uel excommunicationis alienius terra an aliqui religiosi possint celebrare, & quomodo.
- 12 Predicadores & minores an possint ubique celebrare.
- 13 Confratres religiosorum quibus privilegium uti debeant.
- 14 Consulibus Romana ecclesie an sit exemptus.

DE PRIVILEGIIS ET EXCESSIBUS PRIVILEGIATORUM

Rubrica.

Dictum est supra titulo secundo de excessibus prælatorum nunc agitur de excessibus subditorum qui privilegij

allegijs & indulgentijs abutuntur. unde subijciatur hic rubrica de priuilegijs & excessibus priuilegiatorum. ¶ Videamus itaque quid sit priuilegium. unde dicitur quod sunt species priuilegiorum quibus possit cedere priuilegia. quanto tempore durat priuilegium. quod priuilegium alteri præiudicet. & quibus modis priuilegia tollantur. ¶ Priuilegium est beneficium contra ius commune concessum. Non enim est priuilegium aliquid nisi indulgeat speciale ut infra de uerbo. signifi. abbate. 1. eo. in his. C. de thesau. l. una lib. 10. ff. ad municipa. l. 1. ff. de lega. 1. l. si quando 25. quæst. 1. §. ult. ff. de usu. & ha. l. diuus.

1. ¶ Priuilegia dicuntur leges priuatorum a iure communi exceptorum ut 3. d. priuilegia enim singulorum ut ait Hiero. communem legem facere non possunt ut 26. q. 1. non exemplo. ¶ Species priuilegiorum sunt duæ priuilegiolorum enim aliud generale aliud speciale. Generale est quod corpori uel collegio conceditur ut infra e. cum & plantare. & c. si de terra. & c. porro. & c. in his. & in multis alijs decet. ibi posuit uel uiuificari. ut 17. q. 4. si quis suadente infra de sen. ex contin. supra de fo. com. si diligenti. Item illud quod concessum est minoribus & ecclesijs circa contractus uel quasi & circa iudicia ut supra de in iure. rest. ca. 1. & c. ff. eodem. titul. per totum. Item quod concessum est mulieribus circa fideiussiones. Speciale est quod personæ concedatur & extinguitur cum persona. ut 7. q. 1. petisti ff. de re. iur. l. priuilegia. in fin. de iure na. gen. & c. §. sed quod principi in uer. plane. Alia sunt transitoria ad hæredes. ut. C. de decul. dorothæum. & ff. de reg. iur. l. priuilegia & hæc realia uocantur ut supra de in fin. cū uenissent. ¶ Potest concedere priuilegia. Papa uel Imperator qui sunt sui iuris & iuribus non ligantur. ut supra de cont. es. præben. c. proposuit. & C. de le. & consti. l. digna. Concedit priuilegia & episcopus. ut supra de religio. domi. constitutus. & supra de censibus cū uenerabilis. 12. q. 2. ult. supra de sen. & de

iudi. cum inter uos. dum tamen hoc faciat de sui capituli uoluntate. ut supra de dq. na. pastoralis infra eod. c. cum olim. Priuilegium datum ad eligendum tanto tempore durat quanto tempore durat actio super qua priuilegium indulgetur. Non enim uerisimile est Romanum pontificem naturam actionis uel immutare per priuilegium. ar. C. de inoff. test. l. quando supra de ele. ecclesia uestra. Si uero priuilegium concedatur ad eligendum excipiendum si nunquam agatur nunquam excipietur & sic priuilegium semper durat quia quæ temporalia sunt ad agendum perpetua sunt ad excipiendum. ut non supra de crimine fal. §. ult. sed si agatur & is cui cõpetit exceptio ex priuilegio non excipiat. fiet ei præiudicium quo ad illum actum de quo agatur. ut. C. de epif. & cle. in auth. præbyter. ff. de exco. ut. l. uoluntariæ. Sed si agatur de iure ipsius rei super qua priuilegium est concessum & excipiat de priuilegio ac in iudicio exhibetur iudex autem ferat sententiam contra illud. tunc priuilegium reprobatè uideatur. Si uero non fuerit exhibitum prætextu priuilegij de nouo repeti non debet sententia retractari supra de sen. & re iud. suborta. in fin. Et tunc fit præiudicium imperpetuum in rem iudicatam sententia transeunte. Item si quis extra iudicium tanto tempore contra priuilegium ueniat non utens suo priuilegio ut uerisimile sit ipsum priuilegio suo renunciaisse puta spacio. 20. uel. 40. annorum uel ulterius perijt priuilegium imperpetuum & sic intelligo. infra e. c. accedentibus. & c. si de terra. & hæc uera sunt in priuilegio ad ius concessio. 1. ad agendum uel excipiendum.

¶ Priuilegium concessum ad factum unico actu contrario tollitur. ut supra de const. cum accessissent supra de præben. pro illorum. 11. quæst. 3. priuilegium. ar. ad idem supra de his quæ fi. à ma. par. 4. ex ore. C. de iure do. impel. l. 2. C. de par. inter emp. & uel. Leonisloriz. sed si non interveniat actus contrarius sed fieri obijciatur quod ex priuilegio competat uo. t. l. huc

litur per decennium . ut . C. de num. l. si tollitur per sententiam ut supra de sen. & re iu. suborta . Item tollitur priuilegium primū per posterius si posteriori fiat mentio de priori alias non ut supra de præscrip. ueniēs supra de offic. delega. ex parte. Quidam tamē dicunt non esse necessarium quod secundum priuilegium faciat mentionem de primo ad hoc ut primum tollatur, quia cum priuilegia sint leges priuatorum . ut dictum est supra eodem . §. 2. & lex posterior tollat priorem & si de ipsa non faciat mentionem . ut . ff. delegat. & sena. consul. l. non est nouum & ideo priuilegium posterius non tollit primum & si de eo nullam facit mentionem ut dicunt . ad quod respondeo . illud locum habet in legibus communibus & clausis in corpore iuris . secus in priuatis & non clausis . Item tollitur per abusum ut 11. q. 3. priuilegium . Item tollitur per propriam & expressam renunciationem . ut supra de deci. nuper . Item tollitur per superioris reuocationem . ut supra de deci. suggestum infra eo . c. ex dilecti . Eo tamen saluo quoddam priuilegio fori & tutelæ clericorum renunciari non potest . ut supra de foro compe. si diligenti . & infra de senten. ex. contingit quod est speciale in illis . alias autem priuilegio publico potest quilibet in suum præiudicium renunciare . ut supra de fo. compe. dilecti . Sed obijciunt . pactis priuatorum iuri publico derogari non posse . ut . ff. de pac. l. ius publicum . Ad quod respondeo . † Ius publicum auctoritate & utilitate pactis priuatorum tolli non potest ut si paciscar ne furti committendi uel iniuriarum faciendarum nomine agam . hoc enim ius scilicet ut maleficia ponantur publicum est auctoritate & utilitate . Nam publice interest penam furti & iniuriarum timere . & ideo hoc ius per pactum tolli non potest ut . ff. de pact. si unus . §. pacta . Similiter publice interest ut magistratus nomine college conueniantur & hoc ius publicum est auctoritate & utilitate . & ideo per pactum non tollitur . ut . ff. de admin. rerum ad ciui. parti. l. 2. §. ius reipubli-

cz. Ceterum si ius fuerit publicum auctoritate . priuatum utilitate ut munus tutelæ uel curæ remittendam uel tollendam locum habet renunciatio & pactum . ut . C. & . ff. de pac. & de transac. in plerisque . legibus ibi positus . Item ius publicum ex auctoritate ne quis trahatur ultra duas dietas ad iudicium . Item ne quis conueniatur tempore messium uel uindemiarum . Item ne extraneus eligatur . quando idoneus in gremio inuenitur . & tamē his iuribus & consimilibus quæ quilibet studio sus excogitare poterit per seipsum locum habet pactum . ut supra de rescrip. non nulli in si. supra de dila. c. ult. in si. de elec. cum inter . In his ergo ius priuatum contingens utilitatem constituitur deterius per pactum . ut . ff. de pact. pactum . Sed in alijs quæ publicam utilitatem contingunt non constituitur deterius . ut . ff. de pac. ius publicum . & l. ius gentium . §. si paciscar . Et propterea illud ius de quo agitur in illa decre. supra de fo. compe. dilecti . & si esset publicum auctoritate constitutis . erat tamen priuatum utilitate et ideo poterat constitui deterius per pactum .

¶ An autem per pactum tollatur priuilegium Macedoniani & Vellyani nox. supra de fo. compe. §. nunc restat . et supra de renuncia. §. renunciare . Sed pone quod in iudicio priuilegium exhibetur . nunquid de ipso poterit ordinarius uel de legatus iudicare . uidetur quod non ut supra de iudi. cum uenissent . quod sic intellico . ut cum dicecensis agit contra aliquam ecclesiam iure communi . Ecclesia dicit se exemptam et domino papæ subesse immediate producit priuilegium . in tali priuilegio non poterit iudicari nisi per papam . Et si per alium fuerit iudicatum nullum præiudicium fiet in dominio papæ supra de in integ. resti. cum uenisset supra de senten. et re iudica. suborta supra de elec. constitutis . Tamen et si spōte uoluerit non potest priuilegiatus sine licentia romani pontificis renunciare priuilegijs et indulgentijs libertatis quæ monasterium uel ecclesia iudicant ad ius et proprietatē Romanæ ecclesiæ pertinere .

ut su-

- 8 ut ſupra de arb. cum tempore. † Sed dici poteſt quod uerba priuilegij ſunt obſcura uel ambigua ordinarij uel delegatus de ipſo non poteſt iudicare. Is enim interpretari poteſt uel declarare debet priuilegium quod conceſſit. ut infra eod. c. ut priuilegia & argu. ſupra de ſequeſtratio. poſſeſſio. ad hoc infra de ſent. excom. inter alia. C. de leg. 1. l. quāuis & legatus interpretatur reſcriptum domini papæ ſupra de poſtul. ad hoc. Ceterum ſi uerba ſint clara & indubitata quod indicant maſiſte eccleſiam fore exemptam. Iudex poterit iudicare abſoluendo. Vel ſi uerba priuilegij ſunt proteccionis & non exemptionis poterit condēnare. ut infra de priuileg. recipimus. fateor tamen quod papa poterit poſtea ſuum proſequi ſi uelit. ut dicit illa decre. ſuborta. in ſi. Et nota quod ubi de priuilegio quæritur uerba illius ſunt ſuſcipienda. ut infra eo. c. porro. & ea recipimus. Sicut & cum quæritur de his quæ ex teſtamento proſiſcuntur. ut. ff. de tranſac. l. de his. Plus tamē mentem attendere debemus quam uerba. ut. 1. q. 1. marchion. 3. diſt. ſedulo. ff. de le. & ſena. conſul. l. ſcire. Non enim ſemper uerba ſcitari debemus. ut. ff. de ſun. inſtruc. in ſtrumentoque lega. l. cum de lanionis. §. aſina. quia prior & potentior eſt mens quam uox. ut. ff. de ſuper. leg. l. labeo. ¶ Sed quia de priuilegij communibus religioſorum plerumque quæritur & dubitatur aliqua de his tangamus. ¶ † Eſt igitur ſciendum quod Templarij & hoſpitalarij & Ciſterciē. & alij alibi monachi habent illud priuilegium ut non ſoluatur decimas de his terris quas proprijs manibus & ſumptibus excolūt. ut ſupra de dec. ex parte. Quod hodie eſt reſtrictum ut ſupra de de. ci. nuper. de hoc priuilegio & de materia decimarum dictum eſt ſupra de decimis.
- 10 † Alij uero monachi habent priuilegium in noualibus ſuis quæ proprijs manibus & ſumptibus excolunt in ortis & nutrimentis animalium ſuorum. ut in prædicta decre. ex parte. Leproſi habent hoc priuilegium ut ubicūque tot ſiſul fuerunt ſub communij uita ſegregati. quod eccleſiam

cum cimiterio ſibi conſtruere & proprio gaudere ualeant præſbytero ſine contradictione aliqua permittiatur habere. Item de ortis nutrimentis animalium ſuorum hoc eſt de ſetibus quos nutriunt decimas tribuere non tenentur. ut ſupra de ec. xdi. cum dicat. Item commune priuilegium eſt omnium monachorum. ut ſi quis manus uiolentas inieciat in confratrem pro abſolutione ad curiam non mittatur. Et idem priuilegium habent canonici regulares. ut infra de ſen. excom. monachi ſupra de uit. & ho. cle. quoniam. §. indulgemus. Idem priuilegium competit monialibus. ut infra de ſen. excom. de monialibus. Idem templarijs & hoſpitalarijs. ut infra de ſen. excom. canonica. talibus igitur communiter uiuēbus ſi in canonem illum ſi quis ſuadente. incidunt indultum eſt eorum abbatibus & prioribus abſolutionis beneficium impartiri niſi eorum exceſſus difficilis extiterit & enormis ut pote ſi ad mutilationem membri uel eſſuſionem ſanguinis eſt proceſſum & in epiſcopum uel abbatem uel priorem manus iniecta ſit uiolenta. Si uero clauſtralis aliquis in religioſam perſonam alterius clauſtri manus iniecerit uiolentas per abbatem propriū & eius qui paſſus eſt iniuriam abſoluatur. Quod ſi clericum ſecularem percuſſerit non niſi per ſe. ap. abſoluatur. ut infra de ſent. excom. cum illorū.

11 ¶ Item habent priuilegium templarij & hoſpitalarij ut cum ad eccleſiam uenerint interdīctam niſi ſemel in anno ad officiū eccleſiaſticum admittantur infra eod. c. cum & plantare. §. quod ſi tēplarij. Quod in una tantum eccleſia ciuitatis uel caſtri fieri poteſt & ſi multas habeant in eodem loco. ¶ Sed nunquid hoc fiet in aduentu unius uel plurimum & ſi uniuiſcuſque primi uel maioris. Reſpondeo ſic hoc in aduentu illius qui hoc priuilegio uti ſolet quo urente illo anno non erit priuilegio locus. Itē habent priuilegium religioſi & idē puto in quolibet collegio eccleſiaſtico quod ſi in proprio ſolo capellā cōſtruxerint. nō ſolum ius patronatus acquirūt quod in præſentādo conſtitit. ſed ecclēſia

Nō ſi eſt rīs

est eis subiecta in omnibus temporalibus. ut not. supra de locis reli. in princ. Cum laici & clerici singulariter ecclesias con-
 12 stituentes uel dotantes solum ius patro-
 natus acquirunt. ut supra de iure patro.
 nobis. & Item sunt quibusdam qui tale
 priuilegium obtinent ut non possunt sus-
 pendi. interdici uel excommunicari ab
 aliquo archiepiscopo uel episcopo quod
 priuilegium si ratione loci concessum
 est. clerici delinquentes in loco priuile-
 giato uel circa rem priuilegiatam puniri
 ab ordinario non possunt nisi notorium
 esset delictum in quo omne priuilegium
 cessat. ut infra eodem titu. parentibus. &
 c. xua. Nam cessat auxilium iuris commu-
 nis. si appellatio supra de app. cum sit Ro-
 mana & c. peruenit. C. quorum app. non
 rel. 2. Ceterum si alia beneficia habeant
 uel alia loca in quibus uel circa que de-
 linquunt priuilegium non habet locum.
 ut infra eodem. c. cum capella. & c. quo-
 niam per confessionem. Item quidam ha-
 bent priuilegium ut tempore generalis
 interdicti liceat suis confratribus non ex-
 communicatis uel interdictis nominatim
 ecclesiasticam concedere sepulturam. quod
 de quibus confratribus intelligendum sit
 13 legitur infra eo. c. ut priuilegia. & Item
 nonnullis religiosis est indultum. ut cum co-
 muni terræ fuerit interdictum. excoica
 eis & interdictis exclusis possunt ianu-
 clausis suppressa uoce & non pulsatis cā-
 panis diuina officia celebrare. quod ad
 episcopos hodie est extensum. Sed illa
 priuilegia tunc utentur cum causam ali-
 quam non præstiterint interdicti uel ali-
 quid fraudis ingellerint. ut infra eodem
 e. nonnullis cum enim causam non præ-
 stant cessant a diuinis sicut & cessant reū
 propter eorum excessus ponitur interdi-
 ctum infra eo. c. pensis. Quærant frequē-
 ter religiosi quomodo submissa uoce. Ad
 quod respondeo. si legendo & non cantā-
 14 do uel si cantando aut legendo ita plane.
 ut ab alijs qui sunt extra ecclesiam audiri
 non possint. & Item prædicatoribus &
 minoribus est indultum ut ubicunque fue-
 rint sine parrochialis ecclesiæ præiudi-

cio cum altari uiatico ualeant celebrare.
 quod eis licet sine licentia prælatorum.
 15 ut infra eodem. c. in his. & Item In summa
 sciendum est quod non omnes confrat-
 res religiosorum uti debent priuilegijs
 & libertatibus eorum. sed illi qui omni-
 no se transferunt ad eisdem. ut infra eo.
 cum & plantare. §. de confratribus & in-
 fra eod. c. penult. sicut nec dicitur quis de
 numero militum priusquam fuerit inier-
 eos. ut. ff. de mili. testa. l. ex eo. Et miles si
 comitatu accepto remanet in domo sua.
 non habet priuilegium absentis causa rei-
 publicæ. ut. ff. quibus ex cau. maio. l. mi-
 les. Illi tamen confratres adhuc in secu-
 lo remanentes. priuilegiorum ordini sunt
 oblati. ut qui eis sua dona. dederint in-
 ter uiuos retento sibi quādiu uixerint usu
 fructu. recipi possunt ad ecclesiasticam
 sepulturam apud religiosos tempore in-
 16 terdicti infra eod. tit. ut priuilegia. & Item
 notabis quod omnis censualis romanæ
 ecclesiæ est exemptus. Nam aliquando
 census soluitur ad iudicium libertatis ali-
 quando ad iudicium perceptæ protectio-
 nis. ut infra eod. accepimus. Item per in-
 nouationem priuilegij nihil noui iuris
 acquiritur sed uetus tantummodo confer-
 uatur. ut infra eo. ex parte. Et licet hoc
 per implorationem officij petatur & fiat
 si tamen pars contradicat aduersa innoua-
 tio fieri non debet nisi causa contradic-
 tionis audita. ut supra de confirm. uri. uel
 inuri. cum dilecta & accedunt ad hoc simi-
 lia bona. ff. de abol. nam ita diuus. ff. de
 minor. l. causis. C. de auct. præstan. l. ul-
 tima. ff. de leg. restit. leg. secunda. C.
 si minor se ab hæredi. absti. in authenti-
 ca ad hoc.

Summarium

1. Purgatio quid sit & quot sunt species purgationis.
2. Purgatio cui & quando sit indicenda.
3. Purgationis forma.
4. Purgatus an possit super eo de quo purgatus est accusari.

5 - *Pœna quæ fit imponenda deficienti in purgatione.*

DE PURGATIONE CANONICA. Rubrica.

Hæcenus tractatum est in hoc libro de delictis & excessibus. Sed quia in his sæpius ad purgationem peruenitur, ideo subiicitur hic rubrica de purgatione canonica. ¶ Videamus igitur quid sit purgatio, quot eius species. Quando indicenda sit purgatio, qualiter facienda, quis numerus purgatorum & an purgatus super eo de quo se purgavit valeat accusari, & quæ sit pœna deficientis in purgatione. ¶ Purgatio est de obiecto crimine innocentiam ostensio. ¶ Species purgationis sunt due canonica & vulgaris. Canonica per iuramentum. Vulgaris per ferrum candens, per duellum, per aquam frigidam siue bulientem. Canonica approbatur, vulgaris reprobat. ut 2. q. 4. monachia. infra eo. c. ex tuarum infra eod. tit. proxim. per totum. ¶ Purgatio indicenda est infamato de crimine, dummodo infamatus sit apud bonos & graves & infamia non habuerit ortum ab inimicis, ut infra eod. cum in iuventute. Sed quamvis generaliter ratione criminis purgatio indicatur indicitur aliquando ratione defectus, ut infra eod. tit. c. accedens. Aliquando propter surreptionem, ut supra de off. ord. ex parte, aliquando in mere civilibus purgatio indicitur ut videtur supra de sentent. & re iud. quod ad consultationem secundum unam lectionem. ¶ Forma purgationis hæc est quia iurabit infamatus se immunem à crimine quo infamatur purgatores iurabunt se credere verum illum iurasse, ut infra eodem quoties, & c. ultimo. Aliiter autem deponere non deberent ne subirent anceps periurium, ut ff. de in hrem iurando, l. i. videamus, & ff. rerum emoti, l. marcellus. Numerus autem purgatorum est ut episcopus se purget cum 12. ordinis sui sacer-

dos eum sex, diaconus cum tribus, ut. 2. quæst. 5. omnibus simili, & c. præbyter l. i. à plebe. Vnde versus, Pontificem parium manus purgat duodena, & c. sexti sacerdotem leuitem tertia purgat. Quem plebs infamat purgabitur in manifesto. Queni chorus ante chorum sua sit purgatio præsto. Vbi enim contingit malum ibi moriatur, ut. 2. quæst. 1. si peccauerit, hodie numerus compurgatorum arbitarius est inspecta personæ qualitate & infamæ quantitate ut infra eodem, c. cum in iuven tute supra de accu. cum. P. & 2. quæstio. 5. omnibus, in fi. & ideo adiungitur alij versus hic. Hoc hodie tamen iudicis arbitrio testat. Maior maiori minor est adhibenda minoris. ¶ Nunc videamus an purgatus possit super eo de quo purgatus est accusari, & in hoc dicunt quidam quod si accusationem præcedente purgatio indicatur purgatus iterum accusari non potest supra de accu. de his. 23. quæstio. 3. si illic. ne de huius hominis sacro sæpius quæ. atur. ff. nau. cau. sta. l. licet præterquam in casibus, ff. de prævarica. l. 3. de accu. sed cui. §. hysdem. Secus si nulla accusatione præcedente, nam tunc post purgationem denuo poterit accusari. 2. q. 5. hoc habet proprium, & c. meniam. Ibi enim purgatus se purgat si rament cessauerit accusator & si nullus eum accuset, innuit ergo quod post primam purgationem admittatur accusatio, argum. ad idem 33. q. 2. admonere ubi quis post poenitentiam accusatur. Item licet post absolutionem indicitur purgatio ita post purgationem admittenda est accusatio, supra de accu. veniens, Alij uero dicunt quod siue accusatione præcedente siue non purgatio indicatur. Purgatus de eodem non poterit iterum accusari quia sacramentum est maioris auctoritatis quam sententia, ut. ff. de iureiur. rand. l. 2. & iuramentum bona fide extortum, confemist actionem popularem, ut. ff. eodem titulo, l. cum qui. §. in popularibus. Puto quod purgatus non possit accusari super eo de quo se purgavit nisi accusans

culans suum dolorem prosequatur doceat & suam purgationem indicatam se ignorasse. argu. ad hoc. ff. de accus. si cui. §. hysdem & supra qui ma. accus. pos. cum in tua. Vel nisi uelit probare de ierasse purgatum, quod fieri potest cum iuramentum sit iudiciale. & contra iuramentum iudiciale probari possit. ut. ff. de iur. iur. l. 1. ad mouendi. ¶ Restat uidere quæ pœna imponenda sit ei qui deficit in purgatione. in quâ regulam tradidit sicut quis puniretur de crimine de quo impetebatur consideratio modo agendi sic punietur si in purgatione deficiat. unde si per modum accusationis agebatur de crimine & deficiente accusatore purgatio indicatur si purgandus in purgatione deficiat deponetur. ut infra de simo. de hoc. & infra eod. ca. inter sollicitudines. in fi. Sed si uelis dicere quod illa decre. interloquitur in inquisitione non in accusatione. tunc dices quod ibi in inquisitione fuit de eihmi crimine. scilicet de crimine hæresis. de quo etiam per modum inquisitionis facienda fuisset depositio propter solennem exautorizationem rei per modum illum conuicti. ut supra de accus. inquisitioni & supra de simo. per tuas. Ex propterea eadem pœna imponitur ex defectu purgationis quæ ex inquisitione descendit. Sed aliquantulum obstat supra de simo. institutum. ubi defectus purgationis descendens ex inquisitione super simonia quæ est enormis. ut supra de actu. inquit. induit tantummodo priuationem beneficii. Ad quod respondeo. Ibi plurimi erant. & ideo grane erat deponi omnes ut supra de cl. ex. m. latores. Si uero crimen proponatur in modum exceptio nis contra aliquem ut a beneficio excludas defectus purgationis descendentis de crimine sic propositio ex clusione a beneficio inducit ut supra de accus. c. accedens.

Summarium

- 1 Purgatio vulgaris qui sit. & quare sit prohibita. num. 2.
- 2 Sententia insurgens ex purgatione vulgari an ualeat retractari.

DE PURGATIONE VVLGARI. Rubrica.

Dictum est supra de purgatione canonica. nunc dicamus de purgatione uulgari. ¶ Videndum est igitur quid sit uulgaris purgatio. quare sit prohibita. an huiusmodi purgationi sitetur. ¶ Et est igitur sciendum. quod uulgaris purgatio dicitur quam sibi uulgus instituit. scilicet per duellum. & quam & ignem. ut infra eod. tit. per totum 2. q. 4. monarchiam 2. mennam consuluit. ¶ Et triplex autem est ratio quare huiusmodi purgatio. prohibetur. Prima quia hæc facta fuit inuidia fabricante ut in. c. Mennam. Secunda. quia deus interpretari uidetur. ut infra eod. c. ulci. Tertia quia plerumque innocens condemnatur infra eod. c. significantis. deus autem temptari non debet. ut 2. q. 2. quare. & officium athletarum hodie reprobat. etiam secundum legem. ut. C. de gladiis. l. 1. lib. 1. r. licet sit arg. contra. ff. ad l. Aquil. l. qua & ratione. §. si quis in colluctatione. ¶ Et ultimo modo uidendum est an sententia quæ ex tali purgatione uel probatione consergit detecto errore ualeat retractari. Ad quod dico quod sic quia talis sententia lata est contra ius scriptum. & ideo nulla 2. q. 6. §. diffinitiva. in uer. si sententia & C. de senten. interloc. om. iudicium. l. prolatam. Vel dico quod retractatur aliquando sententia ueritate comperta. ut. ff. de condit. sine causa. l. si fullo. quandoque propter delictum aduersarij ut. ff. de iureiur. admonendi. Vel dico quod propter probabilem errorem sententia reuocatur ut supra de frigidis & malificiis fraternitatis in fi. & si quando actio. de pec. est. an. l. 1. §. ult. 3. q. 9. sententiam & c. graue.

Summarium

- 1 Iniuria quid dicatur.
- 2 Iniuria qui facere possint.
- 3 Iniuria quot modis fiat.
- 4 Actio iniuriarum cui detur.
- 5 Actio iniuriarum est famosa.

- 6 Damnum quid sit.
 7 Actio de damno dato cui competat. & quando locum habeat.
 8 Actio legis Aquilia cui & quando deur.
 9 Aquilia legis quot capta. & qualiter ex eis agatur.
 10 Periculum nomine qua animalia veniant.
 11 Ratio quare maior sit aestimatio in primo capite legis Aquilia quam in secundo.

DE INIURIIS ET DAMNO DATO. Rubr.

TRactatum est supra de criminibus & excessibus. sed quia ex his iniuriæ proueniunt & damna frequentius inferuntur. ideo subsequitur hic rubrica de iniurijs & damno dato.

¶ Videndum est igitur quod modis dicatur iniuria. quis possit iniuriam facere, quibus modis fiat cui detur hæc actio & contra quos. in quantum deur. & qualis sit pena videbimus de dano dato. ¶ Generaliter iniuria dicitur omne quod iure non fit. Specialiter autem dicitur iniuria iniquitas uel iustitia iudicantis. quasi ius iniquum ex eo dicta quod iustitia & iure caret. dicitur & iniuria culpa. ut in .l. Aquilia dicitur iniuria contumelia. ut in .l. i. eod. tit. in princ. & .ff. eod. tit. in princ. & .l. apud Labeonem. §. conuicium & .C. abduxisse. ¶ Possunt facere iniuriam qui & pati possunt. quod fallit in furiosis & pueris non doli capacibus quibus iniuria fieri potest ipsi autem alij facere nō possunt. ut .ff. eod. tit. .l. id quod & .l. q. 1. il. lude. ¶ Fit autem iniuria tribus modis.

- 1 Re. uerbis & literis. Re cum manus inferuntur. ut .ff. eod. tit. .l. 1. §. iniuriam. uerbis quoties manus non inferuntur sed conuicium fit ut eodem titulo. .l. 1. §. uerbis infra eodem. c. olim. Quid autem sit conuicium & quomodo uel qualiter fiat legitur. ff. eodem titulo. l. item apud Labeonem. §. conuicium. Literis cum ad infamiam alicuius libellum uel carmen famosum quis conficit uel conscribit uel edit. ff. eodem titulo. l. item apud Labeonem. §. item ait prætor. ne quid infaman-

di causa cum sequentibus. §. & .l. q. 1. quidam maligni spiritus, de quo agi. potest. etiminaliter secundum leges scilicet ad penam capitis tam contra illum qui fecit quā contra ipsum qui inuenit nisi corruperit uel combusserit uel nulli reuelauerit inuenit ut. C. de famo. l. 1. & .l. q. 1. §. quis famosum. Potest & ciuilitur agi iniuriarum sicut dictum est. Secundū canones qui libellum famosum conficit flagellatur & excommunicatur. ut. §. q. qui in alterius & .c. hi qui. sed si ceterum esset quis confecerit potest accusari & deponi cum sic graue peccatum & accusatione & damnatione dignissimum. 2. §. di. dunc autem. ¶ In iniuriarum actio datur iniuriam passo. patitur autem quis iniuriam in seipso in filio quem habet in potestate inisti. eod. tit. §. patitur. & episcopus in clericis & abbas in monachis sumi litudinis ratione. Item patitur quis iniuriam in seruo si ad suggestionem domini eient. leuis iniuria fiat uel non ad suggestionem domini atrox. ut inisti. eod. tit. §. seruus autem. ff. eodem tit. .l. apud Labeonem. §. prætor ait & .l. §. i. quis. ¶ Item patitur quis iniuriam in uxore quæ si sit filia famitribus personis datur actio. mulieri passæ iniuriam. patri. & uiro. nec una actio consumitur per aliam. Sed si fiat iniuria uiro. actio non datur uxori quia uxores à uiris non uiri uxoribus defendi æquum est ff. eodem tit. .l. 1. §. ult. & .l. 2. Et sponso datur iniuriarum actio si iniuria fiat sponse ff. eodem titulo. l. item apud Labeonem. §. sponsum quoq. quod intelligo in sponsa de presenti. Item datur iniuriarum actio hæreda propter iniuriam irrogatam cadaueri defuncti cuius hæres existit uel si fama defuncti fuerit lacerata. ut. ff. eo. ti. l. 1. §. per semetipsum ipsos. ¶ Non solum autem iniuriarum actio datur contra eum qui percussit sed etiam contra eum qui dolo fecit in iuram ut cui mala pugno percuteretur. ut inisti. eodem titulo §. non solum §. si mandato. & §. proculus. Est autem sciendum quod cō in hoc actione facienda est condēnatio pecuniaria sic. peruenitur ad eam nam

eam nam postquam de iniuria fuerit in iudicio facta fides iudex de feret iuramentū iniuriam passio, ut iuret quātum uellet dedisse de suo priusquam talem iniuriam pateretur. & quia homines animo se iuraret prius iudex tēatē certam quantitatem in seā quam iuretur in quo considerabit qualitatem personae iniuriam passae. Nam secundum gradum dignitatis uitaeque honestatē crescit ac minuitur aestimatio iniuriae. ut iustit. eodem. §. pēna. & similes taxatio si alias. 3. q. 3. §. spaciū uerfic. quōd fieri. C. unde ui. si quando supra quōd metus causa. cap. ulti. sed postquam iuratum fuerit nō licebit iudici in minori quantitate condēnare. C. de iudi. autē. hodie & in aucten. de iud. §. oportet. col. 6. & sic intelligo infra eo. olim.

5 † Hāc actio famosa est ut. ff. de his qui nocent. infā. l. Alhetas. §. ultimo. & C. ex quib. cau. infā. irro. l. iniuriarum. & supra de senten. & re iudi. cum re. ¶ Restat uidere de damno dato. † Videndum est igitur quid sit damnum. cui comperat actio de dando & in quantum & qualiter. ¶ Dānum est diminutio uel ademptio patrimonij. ut. ff. de dāno infecto. l. 3. ¶ Damnum autē datur aut in persona laesus aut in bestiis & alijs rebus. Si in homine aut in libero aut in seruo. si in libero ut quia percussus & in persona laesus agitur ad impensas factas in medicos infra eo. c. 1. Dabitur autem libero homini uolus actio legis Aquil. non dicitur. quia membrorum suorum nemo est dominus. ff. ad l. Aquil. l. liber homo. & de formati ratiō. non habebitur quia liberū corpus nō recipit aestimationem. ff. de his qui de. uel effu. l. 1. §. hoc iusctum. ff. si quadru pau. se. dica. Lex hoc. ff. ad l. Rod. de iactu. l. 1. §. corporum. Si uero seruus fuerit uulneratus tenetur uulnerator domino serui in quantum seruus deteriore fecit. ff. ad l. Aquil. l. si seruū. §. rupisse. † Poest & liber homo percussus agere iniuriarum ex l. Cor. quō in tribus casibus locum habet cum quis dicit se pulsatum. uerberatum. domumue eius ui introitam. ff. de iur. iur. lex Corneli. Est autem differentia

inter pulsare. & uerberare. pulsamus sine dolore. uerberamus cum dolore. ut in ea. l. §. inter hāc actio legis ac hero datur directā id est domino rei in qua damnum datum est. ff. ad le. Aquil. item mela. §. legis. Nominē uero domini continetur hāc reditas. ff. eo. titu. liber homo. §. si seruus. Vtilis autem datur bonae fidei possessori & fructuario. ut in l. praedicta item mela §. si seruus. & §. ulti. Item cum quis foueā uel cisternam apparuit in loco aliquo & animal vicini cecidit. qui foueam fecit reddet pretium animalis mortui & animal mortuum erit eius. ut infra eo. ca. 2. quod uerum si fouea in publico aperiat for secus si in privato. ff. eo. tit. qui foueas Quomodo autem animal alicuius damnum dat si motum sit ad damnum dādum contra naturam sui generis tenetur dominus uel dare quod uocuit pro noxa. uel restituere damnum ut infra e. si bos cornupeta. ff. si quadru. pau. se. l. 1. §. & generaliter. contra naturam sui generis mouetur bos si cornupetat seruū meum. Boues enim praefertim domiti solent mansueti esse non cornupet. secus enim est in equo dolore concitato. uel ab aliquo stimulo calce feriente. nam tunc cessat actio de pauperie. contra dominum & agitur actione in factum contra illum qui concitauit. ut. ff. si quadru. pau. se. l. 1. §. & generaliter. & ff. ad l. Aquil. l. si ex plagis. §. quidam. Sed aliud est si equus ab alio olfactus calcem reiciat & damnum det. quia tunc dominus equi tenetur de pauperie. ut. ff. si qua. pau. se. l. agatosa. Actio legis acquilae in simpli datur sed in hoc simpli non solum corporis in quo damnum datum est sit aestimatio. sed etiā computantur omnes utilitates corpori adhaerentes & etiam extrinsecus ut probantur hāc infra. ad l. Aquil. §. illud. ff. eo. tit. ut ait lex. & l. proinde. & l. inde Neracius R. 1. §. idem Iul. scribit. Crescit hāc actio per iniuriam. ut. ff. de pe. hāre. item ueniunt. §. cum praediximus. ff. ad l. Aquil. & l. inde Neracius. §. hāc actio. ff. de iureiura. cum qui. ¶ In summa sciendum est quod olim erant tria capita uel

uel capitula legis Acquilæ. sed hodie sub
lato secundo remanent duo tantum. & ex
primo capite agitur de homine occiso
uel quadrupede occiso quæ pecudum nu-
mero est & gregatim habentur ut sunt.
oues. capræ. muli. equi. aſini. & ſues.
Canis autem inter pecudes non est. ſed
nec beſtix in numero pecudum ſunt. ut
leones pantheræ. Elephantes autem &
cameli quaſi mixta ſunt nam iumento-
rum operam præſtant. & natura eorum ſe-
ra eſt ſed quia in eis natura præualeat beni-
gnior in primo capite continentur. ut
cum ex primo capite agitur æſtimatur res
quanti plurimi fuerit eo anno retro in
quo uenient omnia commoda quæ rem ſa-
ciunt præcioſiorem ut probantur hæc om-
nia inſtit. ad. l. Aſui. i. reſponſo. §. quod au-
tem. & §. de his uerbis & ff. eodem titur.
l. 2. & l. inde Neratius. §. in ſumma. In ter-
tio capite de omni damno cauetur quod
hodie eſt ſecundum. ſive damnum quis de-
derit quia iuſſerit fregit uel ruperit &
in hoc capite ſit æſtimatio quantum res plu-
rimi fuerit infra. 30. dies retro. inſtit. eo-
dem titul. §. capitæ. & ff. eod. titul. l. ſi ſer-
uus. §. tertio capite. & §. ſequen. & §. in-
10 quit. lex. ¶ Sed ſi quæras quare maior ſit
æſtimatio in primo capite quam in ſecun-
do. quia in primo quanti res plurimi ſuit
eo anno. In ſecundo quanti res plurimi
fuerit infra. 30. dies retro. Reſpondeo
quia in primo capite agitur de occiſo. In
ſecundo de rupto. & ideo quia magis pec-
catur in primo capite quam in ſecundo
maior imponitur pœna. ut. ff. de off. præ-
ſidiarius. quis enim dubitat ſceleratus eſ-
ſe peccatum quod grauius iudicatur. ut.
14. quæſt. 1. non aſſeramus hæc dux actio-
nes retroſpiciunt ſicut ianus de quo dicitur.
Iane biceps anni tacite labentis ori-
go. tu ſolus ſuſcepit poſt tua terga uidet.

Summarium

- 1 Pœna quid ſit. & quot ſint genera pœnarum.
- 2 Pœna pecuniaria non ſunt pro criminibus im-
ponenda.
- 3 Pœna an conuictari poſſit.

- 3 Pœna qua inferuntur perſonis de irrecanoni-
co qua ſunt.
- 4 Pœna qua in rebus inferuntur. ſed perſona-
rum odio. que ſunt.
- 5 Pœnas pecuniarias quis poſſit imponere.
- 6 Pœnas ſpirituales à quibus imponi poſſint.
- 7 Pœna quid differat a multa.
- 8 Pœna ſuos teneat auctores.
- 9 Pœnas an perſone eccleſiaſtica exigere poſſint.
- 10 Crimina ex quibus excuſentur.
- 11 Conſideranda in pœnis inſtigendi.

¶ DE POENIS. Rub.

Dictum eſt ſupra de criminibus. ſed
quia pro criminibus pœnæ debent
ur. ideo ſubijciuntur hic rubrica de
pœnis. ¶ Videndum eſt igitur quid ſit pœ-
na. quot ſint ſpecies pœnarum. quæ quibus
inferri debeant. à quibus & ex quibus cau-
ſis extenuentur. & qui delinquentes à pœ-
na excuſentur. ¶ Pœna eſt delictorum de
bita coertio. Duo ſunt genera pœnarum.
quædam enim pœnæ inferuntur perſonis
quædam in rebus ſed odio perſonatum.
& quæ in perſonis inferrendæ ſunt com-
mutari non debent in pœnas rerum. non
enim res ſunt quæ delinquant. ſed qui res
poſſident. ſed quidam reciprocant ordi-
nem cum eis quidam qui digni ſunt pœ-
na dimittuntur illorum aut auferunt res.
alios pro illis punientes quos lex ſorte
ad ſueceſſionem eorum uocauit. ut in au-
ten. de man. prin. §. oportet. collum. &
2 funde pro criminibus non ſunt pœnæ pe-
cuniarie imponendæ infra eodem. c. li-
cet. 16. quæſt. 6. illud nec obſtat ſupra. ut
lite non conſet. quoniam frequenter. §.
ulti. Vbi dicitur quod pœna quæ magis
timetur imponenda eſt conuicti. ſcilicet
miſſio in poſſeſſionem uel excommuni-
cacio. Nam quælibet illarum debita eſt
& ordinaria pro contumacia. quamuis or-
dinatum ſit ut fiat miſſio ſi locum habeat
ſupra ut lite non conſet. tux. caſualiter
tamen pœna in perſonam inferenda con-
uerſitur in pœnam pecuniariam. ut ſupra
de iudi. poſtulat. ſi ſupra de rapto. in archie-
piſcopatu. ſed è conuerſio pœnæ pecunia-
rix com-

riæ commutantur in pœnas corporum si
 hi qui dandi sunt inueniuntur inopes ut.
 13. q. 2. fraternitas. 14. q. 6. si res aliena.
 ff. de iurisd. om. iu. si quid. §. si seruos. ff.
 de in ius uo. l. ult. §. libertus. ¶ Pœnæ
 quæ inferuntur personis secundum iura
 canonica sunt hæc (suspensio excommuni-
 catio. depositio. intrusio. carceratio. &
 uerberatio. de quibus tribus primis po-
 nens legitur. 23. q. 4. forte de intrusione ha-
 bet 81. dist. deinde. si quis 16. q. 6. de la-
 plis. 27. q. 1. si qua monachatum. & ca. si
 quis rapuerit infra eo. tux de. incarcera-
 tione habes supra de depofi. grauis supra
 de apost. a nobis infra de uerbo. signi. c.
 nouit. de ultima legitur. 5. q. 5. illi qui. c.
 q. 1. §. uerum in fi. 2. q. 3. item in crimina-
 li uerfi. si ea rei conditio. 23. q. 5. circum-
 celliones. ¶ Pœnæ quæ inferuntur in re-
 bus sed odio personarum sunt missio in
 possessionem rei petitz pro modo debiti
 declarati supra ut lite non contes. quoniam
 supra de eo qui mit. in posses. causa rei ser-
 uan. per totum. Item priuatio a benefi-
 cio ut supra de cleri. coniu. per totum. re-
 rum omnium confiscatio supra de iudis
 & sarra. ita quorundam. & ca. ad liberan-
 dam. & sic ecclesia habet præscriptionem
 exilium. relegationem & deportationem.
 l. di. accedens. 2. q. 6. biduum. 16. q. 1. §.
 nouarum & in c. placet. Sed differunt in-
 ter se ista sicut in istis uerbis cōtinetur.
 Exultabit sine spe patriæ reditusq; reiq;
 In scriptis manet in patria sed re spoliatur.
 Amittit præscriptos opes nec posse
 reuerti. Quisq; relegatus sua cum remea-
 bit habebit. Punit index ecclesiasticus in
 expensis siue in diffinitia ut infra eo. c.
 calumniam. siue citra supra de ap. repre-
 hēibilis supra de sequestra. ad hoc supra
 de dolo. & contu. cum dilectos in fi. supra
 de procu. auditis. Item imponit multā
 pecuniariam contumaci infra e. dilectus.
 Nā omnibus magistratibus hoc permis-
 sum est iurisdictionem suam defendere
 pœnali iudicio. ff. si quis ius distin. nō ob-
 5 ten. l. 1. ¶ Pœnas pecuniarias potest im-
 ponere ordinarius. ut. ff. de iu. l. 2. §. inter.
 Item delegatus. C. de spor. l. 2. Item arbi-

ter. ff. de arbi. l. non ex omnibus. Habet
 & alias pœnas ecclesia quas laicis impo-
 nit. nam aliquando terras nobilium subij-
 cie interdito. ut supra de off. dele. sane
 supra de spon. non est nobis. Absoluit ua-
 sallos a fidelitate aliquorum ut 15. q. 7. nos
 sanctorum. & c. iuratos supra de hæredi.)
 c. ult. priuat eos iure patronatus quod in
 ecclesijs habent infra eo. c. in quibusdam
 & c. grauem. saluis alijs pœnis quæ ra-
 ptoribus. hæreticis fautoribus. & creden-
 tibus eorum. & deferentibus merces sar-
 racenis prohibitas imponuntur. sicut de
 6 his in suis locis bene tractauimus. ¶ Pœ-
 nas spirituales quæ imponuntur personis
 imponere possunt tam ordinarij quā de-
 legati. excepta pœna depositionis quæ nō
 imponitur nisi ab episcopo non tamen so-
 lo supra de transla. inter corporalia 15. q.
 6. episcopus solus. sed pœnas corporales
 imponere possunt ordinarij inferio-
 res ab episcopo. ut supra de appellatio. di-
 lectus. Pœnas uerō pecuniarias imponit
 tam ordinarius. ut. ff. de interd. l. 2. §. ul.
 quam delegatus ut. C. de spor. l. 2. Item &
 7 arbi. ff. de arbi. l. non ex omnibus. ¶ Ve-
 tamen notes differentiam inter pœnam
 & multam. quia pœna est certa & a iure
 inducta & multa quæ a iudice per senten-
 tiam irrogatur. Vnde a pœna non appel-
 latur. sed à multa appellatur. ut. ff. de uer-
 bo. signi. l. si qua pœna. Item nota quod
 cum pœna siue multa fuerit exacta non
 cedit inutilitatem iudicis. sed in utilitatē
 publicam conuertitur uel in fiscum ut. C.
 de modo mul. l. muliarum. & has pœnas
 imponere potest quilibet iudex ut supe-
 rius dictum est. exceptis diuini iuris. ff. si
 quis ius di. non obtem. l. 1. in prin. & de-
 fensores ciuitatum ut. C. de defen. ciui. de
 sensores. sed quod proximē dixi in pecu-
 niarias pœnas exactas ad fiscum conuerti
 recipit obiectionem. quia ubi de morum
 correctione agitur fisci ratio non habe-
 tur. C. de secul. nup. l. 2. Vnde uerius pu-
 to quod pœnæ exacte per iudices eccle-
 siasticos ratione delicti damon uel iniuriæ
 ecclesiæ contingenti debet ecclesiæ ap-
 plicari cui damon datus est uel iniuria ir-
 rogata

rogata ut infra eod. ti. c. 1. supra de simo. audimus. 27. q. 1. si quis rapuerit 18. di. quoniam quidam supra de censu. procura-
tiones in si. in autem. de sancti. epif. §. si quis rapuerit. 17. quæ. 4. si quis deinceps. C. de raptu. iugli. l. una si uero damnum uel iniuria respiciat priuatum ei applicabitur poena siue fuerit a iure inducta supra ti. prox. c. 1. 1. & 3. & ulti. siue sit a iudice interrogata, ut nota supra tit. prox. §. est autem. siue sit conuentionalis ut supra de arbi. dilecti. & ar. infra eo. constitutus. ¶ Poenæ delinquentibus sunt imponendæ quia poena suos tenet auctores. nec poena est ulterius trahenda quam delictum fuerit in excedere reperiunt supra de his quæ si. a ma. patre. c. quæsiuit. & C. de pz. sancimus. C. ne uxor pro ma. lib. maritorum 17. q. 6. illud. 1. q. 4. c. 1. Sed contra de con. di. 1. in sancta. 15. q. ultima cum multæ 6. q. 1. quisquis supra de sponsa. nō est nobis supra de offi. deleg. sane. & c. p. & g. Sed iura priora locum habent in penis æternis in quibus generaliter uerum est quod peccata suos tenent auctores. & quod filius non portabit iniquitatem patris & c. Hoc tamen fallit in originali peccato quod inchoauit per Adam & intrauit mors & transit per omnes. sicut dicit Apostolus per unum hominem intrauit mors & per omnes transit. Iura uero posteriora loquuntur in penis temporalibus & sic loquitur. 27. q. 3. si habes & 1. q. 3. peccator Achor. ¶ Sed si queritur an personæ ecclesiasticæ penas exigere possunt ad quod respondeo possunt penas a iure inductas ut 12. q. 2. episcopus. 33. dist. quanquam in si. 12. q. 2. cum deuotissimā in legibus 17. q. 4. si quis contumax & ca. qui subdiaconum. & ad idem induci possunt iura supra in si. prox. §. allega. Quid de poena conuentionali. respondeo. idem dico quod de canonica ut supra de arbi. dilecti infra eo ti. ca. constitutus. sed contra hoc a liter allegatur absit. ut ecclesia augmento recipiat quod de rebus terrenis uidetur amittere & lucra pretijs quæ-
rere. ut 12. q. 2. fraternitas. Itē benignius est a iuris ecclesiasticis exigendū ne tan-

quam exactores uidentur lucri inhiare tē poralibus ut supra de censu. ex parte. in si. Nam in personis ecclesiasticis & negocijs rigor & districtio iuris non requiritur supra de dolo & contumacia. c. 1. Itē pro hac parte allegatur infra eod. titu. suam puto poenas exigi posse siue sint canonice siue conuentionales. ut dictum est siue in pecunia existant siue in alio. ut. 1. q. 7. quoties supra de elec. cum dilectus. in si. x. quom est enim ut quis penam suæ contumaciz reportet. ut. si. de col. bo. l. 2. §. si cum duobus. ff. de tabu. exhi. l. locum. ¶ Quidam tamen dicunt quod tunc peti potest poena conuentionalis cum loco interesse uenit secundum canones secundum supra de fideius. peruenit & c. constitutus ff. de act. empt. & uendi. l. prædia. ¶ Ad iura autem pro parte contraria allegata sic. Respondeo. canon ille fraternitas sic loquitur in foro pœnitentiali dect. illa ex parte loquitur in uotis quorum mensura erat in certa dect. autem de dolo & contumacia. loquitur durante anno a tempore missionis in possessionem reus offert debitam cautionem. Item respondeo ad dect. infra eo. suam ibi pro maiori parte satisfactum erat in sortem nihilominus poena insoludum petebatur & propterea ibi dicitur poena 30. librarum memoratos lectores de cætero non molestes nec per hoc negat quin pro rata fortis insolute agi possit ad penam in quo tamen sic distinguo. refert an sub poena promittatur id quod consistit in dando uel in faciendo. si in dando sic committitur poena in insoludum solutione eius quod est primum facta pro parte. sed obstat doli exceptio si solida poena petatur. ff. de uer. obliga. l. 2. §. ult. ff. si quis cau. l. si seruus. §. si pluri. si uere consistit in faciendo tunc refert an id quod fieri conuenit sit in diuiduum. & tunc poena committitur insoludum si nō fiat quod conuenit. ff. fami. eris. l. hæredes. §. an ea. ff. de uer. obliga. l. stipulationum. §. ult. an diuiduum. & tunc pro parte committitur poena. ff. rem. ra. ha. l. si procurator. Quidam tamen dicunt etiam in obligationibus quæ in faciendo consistit in-

solidum pœnam committi. sed æquitate fieri debet condemnatio pro parte. ut ff. uer. obli. l. in executoribus in prin. & s. ul. ti. & ff. depo. l. si duo hæredes. ¶ Ex-
cusat crimina ætas supra de delic. pue. c. 1 in prin. Violentia absoluta supra quod. me. cau. sacramentis. l. distin. ponderet. 32 quæst. 5. propositio animi. Iusta igno-
rancia. ut. 34. distin. 7. cum per bellicam & c. in lectum. Extrema necessitas. ar. su-
pra de fur. si quis necessitatem supra de homini. interfecisti. & diuina reuelatio. ut supra de diuor. gaudemus Iusta causa. ut ff. qui satis. cog. l. ulti. supra de pig. si-
gnificante. Furor. ut ff. de offi. præsi. l. di-
uus. 15. quæst. 1. §. ulti. Et ebrietas. ut. 15. quæstio. 1. sane. & c. inebriauerunt. ¶ In
pœnis infligendis considerantur multa scilicet dignitas supra de offi. dele. sane. 2. quæst. 7. quisquis. 45. distin. cum beatus. Nobilitas. ut. 24. quæst. 1. qui contra pa-
cem. ff. de pœn. l. in seruorum. Ordo ut. 1. distin. continuaces. Aetas supra de delic. pue. c. 1. in fi. & c. 2. merus causa ut supra quod metus. sacramentis. l. distin. præbyte-
ros. Insania. ut. 15. q. 1. insaniens. Item qualitas delicti inspicenda est. aliter e-
nim puniuntur uis publica quam priuata cū armis sine quam armis. furta manifesta quam occulte ut ff. de ui & ui ar. l. pub. & ut supra diximus de fur. Item qualitas re-
pus locus & euentus. ut ff. de pœn. aut fa-
cti. Item consideratur multitudo delin-
quentum. ut l. distin. continebatur supra de cle. excom. m. c. latores. Aliquando tamen exaggregantur malefactorum sup-
plici eum multis crassantibus opus est exemplo. ut in l. aut facta. §. ulti. hæc igitur & alia sunt propter quæ peccata extenuant & mitigant pœnas.

Summarium

- 1 Penitentia quid sit.
- 2 Penitentia unde dicta.
- 3 Penitentia actiones quot sint.
- 4 Penitentia quot sint species. & nu. 5. 6.
- 5 Publica penitentia quæ dicatur.
- 6 Penitentia priuata quæ appellatur.
Peccata in penitentia dimissa an redeant per

- peccatorum reciduum.
- 7 Eleemosyna quod à morte liberet, qualiter in-
teligatur.
- 8 In uera penitentia tria sunt necessaria.
- 9 Contritio cordis quid sit.
- 10 Cordis sola contritio an deleat peccatum.
- 11 Satisfieri qualiter debeat pro peccato.
- 12 Confessio de omnibus peccatis dicenti confesso-
ri, de qui busdam abstinere non possit an
ualeat penitentia.
- 13 Quid si non peniteas de aliquo, an eius peniten-
tia ualeat.
- 14 Ad penitentiam an quis sit compellendus.
- 15 Peccatum ueniale an debeat confiteri.
- 16 Sacerdoti est confitendum.
- 17 Sacerdoti proprio confiteri quando quis non
teneatur. & nu. 18.
- 19 Confiteus confiteri debet sacerdoti per semet-
ipsum, non per nuntium uel scriptum.
- 20 Circumstantie peccatorum sunt in confessione
exprimende.
- 21 Penitentia qui fiat effectus.
- 22 Dei pietas quanta sit erga peccatores.
- 23 Remissionis primas quis potest facere, &
quis generales.
- 24 Indulgentie an indulgeant quod promittuntur.

DE POENITENTIIS ET remissionibus. Rubrica.

Dictum est supra de pœnis quæ in
tribunali iudicio corpori inferun-
tur. nunc dicamus de pœnis quæ
in iudicio animarum imponuntur, & ideo
subijciuntur hic rubricæ de pœni. & remis-
sionibus. ¶ Videndum est igitur quid penitentia;
unde dicatur. Item de tribus actionibus
penitentia: de tribus speciebus eiusdem
an post penitentiam peccata redeant;
quæ sint necessaria in uera penitentia;
quis sit effectus penitentia: & demum
de remissionibus. ¶ Penitentia diuersimo-
dè describitur a sanctis. Nam Ambro-
sius describit. penitentia est peccata præ-
terita deplangere, & iterum plangenda
non committere. Aug. sic Penitentia
est quædam dolentis uindicta in se
penitens quod commississe dolet. ut de pœ. di.
3. c. 1. & 4. Est autem penitentia secunda
post naufragium tabula ut de pœ. di. 1. ite
secunda

secunda. Nam baptisus est prima tabula in qua uetus homo exiuit & induitur nouus homo. Secunda est pœnitentia qua resurgimus. post peccatum. per has tabulas naufragij periculum euitamus & ad portum ducimur salutare. ¶ Dicitur autem pœnitentia a penitendo. ut da pœn. di. 3. denfor. ¶ Tres autem sunt pœnitentiz actiones sicut dicit August. Vna est quæ nouum hominem percutit. donec per baptismam omnium præteritorum fiat ablutio peccatorum. omnis enim qui iâ uoluntatis suæ arbitrer constituitur cum accedat ad sacramenta fidei nisi eum pœniteat ueteris uitæ nouam inchoare uitâ non potest. Ab hac pœnitentia cum baptizantur soli paruuli sunt immunes. Nondum enim ut possunt proprio arbitrio Altera actio pœnitentiz est quæ post baptismum agenda est de uenialibus peccatis quæ humanæ fragilitati quauis parua tamen crebra surrepunt. quæ si collata contra nos fuerint ita nos grauabunt & oppriment sicut uisum grande peccatum. Quid enim interest quantum ad naufragium utrum uno grandi fluctu nauis operiatur & obruatur an paulatim aqua subrepens in sentinam per negligentiam culpam derelicta atque contempta compleat nauem submergat propter hoc ieiunia elemosyne & orationes inuigilant in quibus tamen dicimus. dimitte nobis debita nostra sicut & nos te. Manifestamus nos habere quod nobis dimitatur atque in his uerbis humiliantes animas nostras quotidianam quodammodo pœnitentiam agere non cessamus. Tertia actio pœnitentiz est quæ pro illis peccatis subeunda est quæ liber decalogus continet. & de quibus apostolus ait. si uos enim iudicaremus. nõ utique à domino iudicaremur ut probantur hæc de pœ. di. x. tres sunt actiones. ¶ Itē tres sunt species pœnitentiz solennis. publica. & priuata. Solēnis pœnitentia est illa de qua agitur. l. di. in capita. hæc autem solēnis imponitur ab episcopo tantū uel ipsius mandato & imponēda est de crimine publico & uulgatissimo quod totam commouet urbem.

ut. 26. q. 6. c. ul. Hæc pœnitentia non est reiterabilis. quia sacramentalis. uel. dist. confirmandum. & c. alienum. Et no. supra de hac materia de sacra. non iteran. §. h. o. rum. Hæc pœnitentia non debet imponi clerico nisi depolito & qui eā egerit promoueri nõ debet ut in præalleg. iuribus. nec matrimoniū cōtrahere. nec militiam assumere. ut. 33. q. 2. §. de pœnitentibus. & c. antiqui. & c. de his. & infra e. tit. 2. Sed de hac materia no. plenius supra de eo qui du. in ma. quā pol. per adul. §. sunt & alia crimina. Alia uero iteratur quotiens opus fuerit ut de pœ. di. 3. c. reperiuntur se prius. & c. ad hæc instant. Item post talē pœnitentiā non potest quis clericus fieri neque miles. ut. 33. q. 1. ad monere. nec laicalem habitum deferre. dist. c. ul. tamen secundum regulam ecclesiasticam uiuere debet ut de pœ. di. 5. cōtratiū. & c. falsas. & est cōueniēdus sub iudice ecclesiastico. 11. q. 1. aliud. de pœ. di. 1. aliud. ¶ Publica pœnitentia est cū alicui imponitur peregrinatio cum baculo cubitali uel cū aliquo genere uelitis religiosæ ut de pœ. di. 6. facerdos. Item cum quis propter delictum inuitus intrudatur in monasterium. ut. l. di. si ille. Qui ultro qui utiq. qui nil aliud dicēdus est nisi pœnitens propter similitudinē in uigilijs & in ieiunijs. ne sit contra rium quod legitur 2. q. 1. in primis. ubi episcopi in monasteriū intrusi ad agendā pœnitentiam post sex menses suo ordini restituantur uel ubi agitur de temeroliter intrusis. Nos autem egimus de intrusis perpetuo & eadem similitudine dicitur quis agere publicam pœnitentiam in propria domo. ut. 3. q. 2. quæstio. 1. ad monere. Dicitur aut publica uel quia publico crimine imponitur & hanc imponere potest simplex sacerdos. non enim inuenio prohibendum. & hæc imponi non debet nisi depolito & pro crimine publico & enormi. ut de pœ. di. 6. sacerdos infra e. quæstium. ¶ Priuata pœnitentia est quæ cotidie imponitur his qui secreta peccata continentur. ¶ An autem peccata in pœnitentia dimissa redeant per peccatorum recidiuam. uariæ sunt opinionēs doc

iuris. Quidam enim simpliciter dicunt q̄
redeant non solum quo ad reatum sed
etiam quo ad essentia & pœnam, & in hoc
declinare uidetur Gra. de pœ. di. 4. c. ult.
ubi dicit sicut ergo bona quę peccato mo-
riuntur per pœnitentiam reuiuiscunt ad
præmium, sic & mala quę per pœniten-
tiam delentur reuiuiscunt ad supplicium.
unde propheta ex persona pœnitentis de-
plorat dicens, putruerunt & corruptę sūt
cicatrices meę id est, plagę meę sanatę
sunt per baptismum. Hinc etiam idē pro-
pheta. Quamuis in fide & sacramēto cir-
cuncisionis ab originali peccato se munda-
tum cognosceret tamen adulterium &
homicidium quod commiserat illud reui-
uiscere intelligens non sine causa inter cę-
tera confiteatur. Et dicit. Ecce enim in ini-
quitatibus conceptus sum & in pec. & c. ut
de pœ. di. 3. c. ultimo. & penul. & actio se-
mel petempta restituitur. ff. si ex noxia.
causa agitur. l. sed alio iure, in fi. Alij di-
cunt quod non redeūt illa sed alia eiusdē
generis. cum enim similia forte prioribus
committamus redeunt peccata non eadē
sed alia eiusdem generis quadam simili-
tudine, sicut & flores dicūtur redire in ue-
re. Tertiij dicunt quodd peccata tantum re-
deunt propter aliquod ex his quattuor pec-
catis scilicet odium fraternum ut in euā-
gelio Serue nequam & c. propter crimen
apostasie quęcunque enim post baptisma
sive priuatas hæretica sive iudæa cupi-
ditas arripiunt mox omnium prosterne-
re in ima ultiorum, ut de pœ. dist. 3. quęcun-
que. propter pœnitentiam penitentia ar.
18. q. 4. sunt quę opes. Item propter con-
temptum pœnitendi ut de pœ. dist. 3. apo-
stolus. Quarti dicunt semel dimissa non
redeunt semel enim in abolitionem mis-
sa punitio reciduo dolore iterari non de-
bet secundum imitationem diuinę clemē-
tię quę dimissa peccata in uisionem ueni-
re non patitur ut 23. q. 4. si illic & alibi
dicitur elemosina a morte liberat non
uique a morte illa quā semel sanguis Chri-
sti exinixit & aqua nos salutaris bap-
tismi & redemptoris gratia liberauit sed ab
ea quę per delicta postmodū serpit ut de

pœ. dist. 1. c. miror. Idem dicunt quodd nō
est idem in bonis & in malis ut sic mala
redeant sicut & bona reuiuiscunt. sicut &
alibi in. confimili dicit Augustinus. non
enim sic culpa communicatur per alie-
rius uoluntatem quemadmodum gratia
per spiritum sancti uiuitate ut de confes-
d. 4. quæris, circa prin. In hac autem uerita-
te sequor doctores meos dicentes non re-
dire peccata. dicuntur autem redire quia
remissionis beneficium sequenti culpa a-
mittitur ob ingratitudinem, nam is qui
post pœnitentiam deliquit. ita priuabitur
gratia spiritum sancti propter sequens deli-
ctum ac si nulla peccata dimissa fuissent
ut de pœ. di. 5. fratres, & omnes auctori-
tes quę innuēt peccata redire hoc perso-
næ uidentur scilicet quodd ita quis puni-
8 dus est pro peccatis sequētibz ac si ei nō
fuisent dimissa priora. ¶ Tria sunt ne-
cessaria in uera pœnitentia cordis contri-
tio. oris confessio & operis satisfactio. ut
de pœ. di. 1. perfecta pœnitentia. quia enim
tribus modis deum offendimus delecta-
tione cogitationis. imprudentia locutio-
nis. & in superbia operis. ut contraria cō-
trarijs curemur. Et quia secundum regu-
lam iuris omnes res per quas cunq; causas
nascitur per easdem dissoluitur infra de
reg. iuris omnis. tribus modis oppositis
satisfaciamus. Cordis contritio est oppo-
sita cogitationi malę. oris confessio ipru-
denti locutioni. & satisfactio superbiz
operi. De his tribus gradibus per quos
deuenitur ad consumationem peccati di-
cit Hier. Primum peccatum est cogi-
tasse quę mala sunt. Secundum acquie-
uisse cogitationibus peruersis. Tertium
quod menti decreueris opere compleuif-
se. Aijcitur & quartum scilicet post pec-
catum non agere pœnitentiam & suo sibi
complatere delicto. Et sic exponit Hie-
ro. uerba. Amos prophetę comminantis
Ezechiel regi Damasci & dicentis supra
tribus sceleribus Damasci & super quar-
tum non conuertam eum ut de pœ. di.
1. super tribus. Hij sunt tres mortui quos
dominus legitur suscitasse. Filia archi-
magogi. ut de pœ. di. 1. s. nō sunt hæc. & c.
quæm

quem pœnitet in fi. Filius uidux ut de pœ. dist. 1. sicut & de pœ. dist. 1. quantum libet. Puellam suscitauit in domo & sic inquit suscitauit quam inuenit. ecce peccatum cogitationis. pœnitentia suscitauit in porta ciuitatis. ecce peccatum locutionis. Lixatum in sepulchro quadriduanum & iam ferentem. ecce peccatum operationis. quous. Enim extra inuenit extra suscitauit. Ihus duos suscitauit lachrimis silentium. flebat. enim turba post filium uidux flebat Martha & Maria supplicantes pro fratre. flebat & turba quæ Mariam fuerat secuta lachrymis. Maria admonita in quo docemur publice peccantibus non præcipitur. sed ecclesie sufficere meritorium hæc probatur de pœ. dist. 1. quem pœnitet circa. fi. Et ideo dicit Ambrosius. flebat pro re matre. ecclesia & culpam quam lachrymis lauet ut de pœ. dist. 1. sicut. ¶ Cor dis cōtritiō est dolor de peccato cum proposito confitendi & satisfaciendi. & non sit super quod doleat. sed ex fide doleat. & non semper doluisse. doleat. ut de pœ. dist. 3. si apostolus in fi. hæc contritio præcipitur per prophetam dicentem. scindite corda uestra ut de pœ. dist. 1. scindite. Vel cordis contritio est conuersio cordis à malo ad bonum. a dyabolo ad Deum. iuxta illud. conuertimini ad me & ego conuertar ad uos. conuersio cordis est undi uersio ut de pœ. dist. 1. conuertimini. ¶ An autem ad delendum peccatum contritio cordis sufficiens questio est & in hac doctores dissentiunt. Nam quidam dicunt quod sola contritio cordis non delect ubi sacerdotis cōpia habetur. ut de pœ. dist. 1. c. ult. Gra. dixit hoc arbitrio leccoris relinquendum ut de pœ. dist. 1. §. quibus auctoritatibus. Alij dicunt sufficere cordis contritionem si facultas non suppetat pœnitendi argu. 65. di. duo. Alij autem hoc negant & dicunt quod sicut tribus modis Deum offendimus. corde ore. & opere. sic & tribus modis satisfaciendum est. ut de pœ. dist. 3. perfecta. unde dicunt tria esse necessaria. cordis contritionem. oris confessionem & operis satisfactionem. ut de pœ. dist. 3. perfecta. Auctoritates autē

illas quæ dicunt peccata dimitti sola contritione asserunt intelligendas esse cum oris confessionem articulus necessitatis excludit. scilicet cum quis uere contritione. sed morte præuenitur. uel aliquo iusto impedimento confiteri uel satisfacere præpeditur. Quam dicunt conditionem fieri remissionem per cordis contritionem. si sequatur oris confessio & operis satisfactio. ut de pœ. dist. 3. sane. Sed Hug. dixit sola cordis contritione deleri peccatum in adulto. ut de pœ. dist. 1. magna. Si uere contriteretur & proponit non peccare. & de commissis confiteri & satisfacere. sed si postea oris confessio & operis satisfactio non sequatur peccatum iam dimissum non in contritione redit. sed peccat mortaliter ita qui potest confiteri & satisfacere & omitti. Et auctoritates quæ dicunt peccata non dimitti sine oris confessione & operis satisfactione intelligit ipse de interiori confessione quæ est recognitio peccati uel propositum confitendi uel gratia qua sic homo disponitur ut doleat de peccato & uelit confiteri si locus & tempus affuerit. & eodem modo intelligit de interiori satisfactione quæ est dolor interior & amaritudo animæ ut de pœ. dist. 3. satisfactio. & c. si apostolus. & de pœ. dist. 1. §. his uerbis. Sed si ei opponetur sic cum sola contritione deleatur peccata ad quid opus est oris confessio & operis satisfactio quare dicitur peccata mortaliter si hæc non interueniant cum oportunitas detur. respondebat ipse & dicit necessaria sunt ad humilitatem & iusticiam exercendam. ut de pœ. dist. 3. proditor & ut satisfaciatur ecclesie quæ lex est ex peccato. Verius tamē credo quod nec cordis cōtritiō nec oris cōfessio nec satisfactio peccata dimittit sed sola gratia Dei. Vnde Ambrosius uerbū Dei tollit peccata mundi ut de pœ. dist. 1. uerbū. Aug. nemo tollit peccata mundi Christus solus qui est agnus tollens peccata mundi. de con. di. 4. nemo. sed cordis contritione interior contritio gratia tamen in omnibus præueniēte. Nam quicquid habes me uti præuenit gratia donat. Nā Deus in pœ. dist.

licentibus peccata pœnitenti satisfactio-
nem darent ut de pœ. di. 1. multiplex un-
de sacerdos est iudex ut e. di. uerbum. hoc
tamen fallit in sacerdotibus religiosis quia
illi nec pœnitentias dare nec baptizare
nec prædicare possunt nec alia quæ ad cû-
ram animarum pertinent exercere nisi
fuerint à papa uel episcopo cum consensu
abbatis sui uel superioris constitui. ut. 16.
quest. 1. peruenit. & §. ecce. & §. idem. *16*
17 §. † Debeat autem confiteri quis proprio
sacerdoti. ut infra eo. c. omnis & de pœ. di.
6. placuit. Hoc tamen fallit in. 5. casibus.
Primus est cum quis habet indifferetū con-
fessorem, ut de pœ. di. 6. placuit. qui. &
nisi confiteri uult quærit sacerdotem sciẽ-
tem ligare & soluere ut de pœ. dist. 6. quĩ
uult. infra eo. c. omnis. §. sacerdos. Secun-
dus. cum alienus parochianus transfert
domiciliū in parochiam meam, sicut di-
cimus in foro conuentionali. ut. ff. de iur.
hæres supra de fo. compet. ea. ult. Tertius
cum uagabundus existit. Quartus cum
quis derelicto domicilio nauigat uel inter
facit quĩs quo se transferat & ubi se con-
stituat qui sine domicilio & sine paro-
chia est. ut. ff. ad munitia. l. Labeo in
prin. & l. i. tit. §. celsus. Quintus cum a-
lienus parochianus peccat in parrochia
mea quantum ad peccatum illud contra-
hit forum animæ in parrochia in qua
delinquit. ut. 6. questio. 3. placuit. Vnum
tamen non omitto quod magister Ray.
no. in summa suæ. eodem titulo. quod præ-
byter parochialis non potest audire
confessiones nisi ei ab episcopo fuerit da-
ta potestas. quod mihi non placet. nam
parrochiz sunt distinctæ sicut & diocæ-
ses. ut. 13. questio. 1. ea. 1. Item unusquis-
que præbyter parochialis suis terminis
sit contentus. & taliter sibi plebem com-
missam custodiat ut ante tribunal æterni
iudicis ex omnibus sibi commissis ra-
tionem reddat ut ibi dicitur. A iure igitur
data est hæc potestas sacerdotibus
de pœ. distin. 1. multiplex. c. uerbum. Et
ideo canones pœnitentiales scire debent
ut. 38. distin. nulli. & c. quæ sunt. & ideo
eum à iure habent licentiam audiendi cō-

fessiones non egerent licentia episcopo-
rum uel papæ sicut frater Ray. dicit nisi
uelit illud quod dicit intelligere delicen-
tia generali quam sacerdotes & maxime
parochiales in sua ordinatione uel insti-
tutione sortiuntur. & est simile quod di-
citur alias ordinationes episcoporum mu-
toritate apostolica sunt celebrandæ ut
64. distin. ordinationes. Itē notabis quod
episcopi nec non minores prælati exem-
pti præter sui superioris licentiam prou-
dunt & discretum possunt sibi eligere cō-
fessorem infra eodem titulo. c. ult. Item &
aliud notabis quod si desit copia sacerdo-
tum potest quis clerico uel etiam laico cō-
fiteri ut de pœ. dist. 1. quem pœnit. de cō.
18. dist. 4. sanctus est. §. Sed quid si quis a suo
sacerdote licentiam petat ut sibi liceat al-
teri confiteri nec causam assignet. Sacra-
dos si se reputet sufficientem licentiam
dare non debet. præsumere. enim debet
quod ideo hoc facia: ut confessionem eui-
teret. erubescit enim homo eadem dicere
de quibus confessus fuerat. & ideo expe-
dit ut licentia denegetur. nam erubescen-
tia partem remissionis habet. multum. m-
satisfactionis obtulit qui erubescit de
minans nihil horum quæ commisit dei
nuncio denegauit & in hoc quod quis per
seipsum dicit sacerdoti & erubescit
vincit timore offensi sit uenia erimnis
ut de pen. distinct. 1. quem pœnit. *19*
§. † Confiteatur quis sacerdoti per semet-
ipsum non per nuncium uel per scripturam
ut in prædicto canone quā pertinet. Nec
obstat alius canon qui dicit pœnitentiam
per scripturam recipiendam ut 30. questio.
5. qualis in fin. Illud enim intelligitur nō
de pœnitenti in confessione sed de sacer-
dotis iniunctione quæ in scriptis redigi-
tur ne obliuioni detur unde propheta
non dicit scribe sed dicit iniquitates tuas
ut iustificeris ut de pœ. dist. 1. §. alij è cō-
tra. §. † Debeat autem non solum peccata
in confessione exprimi sed & circumstan-
tiæ peccatorum. ut de pen. distinct. 5. con-
sideret. Dixerunt tamen quidam quod
circumstantiæ aggrauant peccatum. ita ut
in eodem genere delicti plus intelligat

tur peccare clericus quam laicus, sapiens quam ideota, prælatus quam priuatus. Item magis peccatur in loco sacro quam profano, in die festo quam pro festo. ut 25. q. 1. nulli fas. 2. questio. 3. saluator 12. q. 3. præcipue 32. q. 5. quæ uideri. 19. dist. c. nulli. 15. dist. in c. si papa homo christia- nus. ff. de re nulli. omne delictum. §. au- getur. supra de hæretici excommunicati- bus. §. præterea. uetus tamen puto ut peccatum iudicetur leuius & grauius se- cundum qualitatem contemptus. ut 7. q. 1. §. cum uero, uoluntas enim & propositum distinguunt maledicti. ff. ad l. Cor. de sic. l. diuus infra circ. proxi. de uoluntate. Non enim quod tantum sit sed quo animo fiat attendendum. ut 15. q. 6. c. 1. in. si sed quia ecclesia militans ignorat quantitatē contemptus considerat exteriora. si circū- stantias. Deus autem considerat qualitatē & quantitatem contemptus. ut 34. qu. 4. Deus & propterea ecclesia militans iudi- cat peccatum grauius secundum circū- stantias & pœnam diuiniorem imponit. ut 23. q. 4. non affectamus. ubi autem æqua- les sunt personæ delinquentes & æquale delictum æqualis imponitur pœna. ut in 11. autem ut fratrum h. §. ult. coll. 9. & §. Effec- tus pœnitentiz est ut per ipsius medici- nam spes uitæ reparetur æternæ. ut qui re- generationis dona uiolassent proprio se- rudicio condemnantes ad remissionem peccatorum perueniant. ut de pœn. distin. 11. 1. multiplex. & §. In summa notandum est quod talis est erga homines Dei pietas ut nunquam spernat pœnitentiam si ei sin- cere & simpliciter offeratur etiam si ad summum perueniat quis malorum. ut de pœnit. dist. 3. talis. unde Ambro. quantum libet mortui feter sit aboletur omnis nisi sacrum redoleuerit unguentum surgit La- zarus & solui iubentur eius uinculum & tollitur uelamen de facie eius qui uerita- tem gratiz quam accepit obumbrabat re- suscitatum. iudæi uolebant occidere. Je- sus non reuocat beneficia sed cumulo li- bertatis amplificat. reuiuiscit solitz su- scitatus & celebrata resurrectionis gratia letus ad cœnam uenit. ut de pz. distinc. 5.

quantumlibet. Restat uidere de secunda 23. parte rubricæ. de remissionibus. Et est sciendum quod remissiones priuatas iudi- cys animarum sacerdotes facere possunt. ut superius dictum est. sed generales puta in xibeijs pontium & in dedicationibus ecclesiarum & in pijs locis episcopi & ar- ebi. episcopi facere possunt quæ solis subie- ctis facientium profunt. ut infra e. t. quod autē sed metropolitani potest per totam provinciam suam concedere lteras indul- gentiz seu remissionis. ut infra eo. r. nemo quod est speciale cum alias subiectos sus- fraganorum suorum iurisdictionem suam generaliter exercere non possit præter- quam in 8. casibus quos not. supra de offi. ord. §. ordinariam. In his indulgentijs an- num in principio & 40. dies in anniuersa- rio siue ab uno episcopo siue à pluribus fiant siue in dedicationibus ecclesiarum si- ue in alijs de iniunctis pœnitentijs remis- sio non excedat. ut infra eo. ti. cum ex eo. 24. in fin. §. Sed de huiusmodi indulgentijs di- bitatur an indulgeant quod promittunt. nam quibusdam uidetur absurdum. ut si ri- bi imposita fuerit pœnitentia. 7. anno. quod datus. 7. denarij ibi 7. pontibus uel dedicationibus ecclesiarum uel in alijs in quibus remissio est indulta totius pœni- tentiz liberatio fiat. Et licet quidam ex hoc diuersimode sentiant & interpreten- tur indulgentias istas ego tamen simplici- ter intelligo sicut sonat ut secundum quod promittant indulgeant & remittatur. nam qualitercunq; satisfiet ecclesie nō refert. & absolutus est quem ecclesia absoluit & ligatus quem ligat. ut 24. q. 2. quando cun- que. Certum enim est quod ecclesie licet utrunq; ut de pœn. dist. 1. uerbum. qualita- tes autem & tempora pœnitentiarum cō- mizantur arbitrio sacerdotum. ut de pœni- ten. dist. in c. prima. §. non sunt hæc.

Summarium

1. Excommunicatio quid sit.
2. Excommunicationis quæ species sint.
3. Excommunicatio maior. à iura contrahitur in 18. casibus.
4. Manus uolens in iudicem in clericum. an sem- per

- per incidat in excommunicationem. & nunc. §. 6.
- 7 Excommunicatus propter iniectionem manu violentatum in clericum, an & quando sit ad curiam.
- Romanum mittendus, & no. 6. & 7.
- 8 Excommunicatus qui possunt. & traduntur duo regule in excommunicando, & tertia in absolviendo. no. 9.
- 10 Papa si mandet alicui ut excommunicet, an & absolvere possit.
- 11 Prælati an & quando excommunicare possunt subditos suos.
- 12 Excommunicatio fieri debet duobus de causis.
- 13 Contumacia multiplex est.
- 14 Absolutio excommunicatorum in quibus casibus sedi Apostolica reservatur.
- 15 Episcopus an possit relaxare sententiam excommunicationis latam a suo archidiacono, decano seu plebano, vel alio in iurisdictione habente.
- 16 Causa excommunicationis cum ad metropolitani transferatur, an debeat remitti excommunicatus absolvens ad episcopum qui excommunicavit.
- 17 Sententia excommunicationis quando liget.
- 18 Ecclesia Romana non habet maculam vel rugam.
- 19 Excommunicatio tollitur per absolutionem.
- 20 Doctrina que servanda sit in absolutione ab excommunicatione.
- 21 Pecuniaria satisfactio pro iniuria illata clerico, cui applicetur.
- 22 Ligatus pro pluribus excessibus una sententia si in absolutione omnes excessus non exprimit, inquit sit absolutus.
- 23 Absolutiones plures quando sunt necessariae.
- 24 Excommunicationis duplex effectus.
- 25 Poena idem servantis excommunicationem.
- 26 Excommunicatus in una ecclesia in omnibus est niscandus.
- 27 Suspendo an proventus ecclesiastici subtrahantur.
- 28 Poena participantium, excommunicatis.
- 29 Vitalitatis communicantis cum excommunicato.
- 30 Vir communicans cum uxore excommunicata, an & ipso excommunicetur.
- 31 Parentes an possint licet participare filii excommunicatis, & dominis familiariibus suis.
- 32 Communicans in casu non necessario, cum excommunicato an peccet.
- 33 Episcopus communicans cum excommunicato ab ipso, an veniens incurrat. & no. 34.
- 34 Episcopus si aliquem excommunicavit cum favoribus & communicatoribus suis, & illi postea illo communicat, an ligetur.
- 35 Episcopus si excommunicat subditum suum ratione criminis an subditum communicans ei in crimine ligetur & sententia.
- 36 Excommunicatus an possit intrare ecclesiam. & no. 38. & 39.
- 37 Clericus minori excommunicatione ligetur an possit in choro cum alijs officium suum proficui.
- 40 Clericus excommunicatus an teneatur dicere horas.
- 41 Clerici suspensi an horas dicere teneantur.
- 42 Clerici participantes excommunicatis, an eadem excommunicationis sententia innovantur.
- 43 Verba sufficientia ad excommunicandum.
- 44 Excommunicatio cum sit odiosa, restringi & non ampliari debet.
- 45 Vibrans baculum super caput clerici volens illum percutere & non percutit, an incurrat penam canonis si quis suadente 17. q. 4.
- 46 Mandans manus violentas injici in clericum, si pœnitet ante manus iniectionem, an secuta manus iniectione, incidat mandator in Canonem.
- 47 Quid si mandator moriatur ante manus iniectionem.
- 48 Patens habens manum iniectionem in clericum, an incidat in canonem.
- 49 Manus violentas injiciens in clericum quos offendat, & quomodo laeso satisfieri debeat.
- 50 Permissa ad hoc ut quis incurrat canonem si quis suadente.
- 51 Error intolerabilis quis dicatur.
- 52 Sententia excommunicationis quibus casibus non teneat ipso iure.

DE SENTENTIA EXCOMMUNICATIONIS. Rubr.

Dictum est superius de poenis, sed quia excommunicatio est poena

P p p contra-

contumacis, ut 12. quæstio. 3. nullus & c. certum est & sic est æterne mortis damnatio, ut 11. q. 3. nemo episcoporum, quauis nondum mortalis sed medicinalis esse dicitur, ut 2. q. 1. multi. Ideo post tractatum de pœnis & pœnitentijs subiicitur ille tractatus de sent. excommu. & Videamus igitur quid sit excommunicatio, quæ eius species à quo, & cui pro quibus causis sit infligenda, à quo & qualiter tollatur, & qua pœna feritur participantes excommunicatis. ¶ Excommunicatio est aliquando à sacramentis exclusio. Aliquando à communione fidelium separatio. ut 1. q. 3. §. euidenter. & 3. q. 4. Engeltrudam supra de exceptio. à nobis infra eod. c. penult. Vel generaliter dici potest quod excommunicatio est à quolibet licita communione uel legitimo actu separatio. unde Adam fuit excommunicatus ab usu ligni uiz dicente domino uidete ne sorte summatris de ligno uiz. ut in prædicto. §. euidenter. ¶ Species autem excommunicationum infinitæ esse possunt. quia quot sunt species communionis tot sunt uel esse possunt species excommunicationis, sed de duabus frequentius ait ecclesia & nos in iure tractamus. ¶ Vna est quæ dicitur anathema quæ excludit ab ingressu ecclesiæ. à communione fidelium, & sacramentis. hæc dicitur maior excommunicatio. alia quæ separat à sacramentis. & hæc dicitur minor excommunicatio ut superius dictum est. ¶ Et est sciendum quoddam quandoque excommunicatio minor infligitur ab homine. quandoque à iure ut de hoc plenius nota supra de cler. excommu. m. §. item sciendum. Quæ tamen à iure infligitur ut puta per participium excommunicati est à sacramentis exclusio. Cum uero ab homine infligitur, aliquando excludit à sacramentis. plerumque separat à communione fidelium, ut ibidem dixi. Maior autem excommunicatio siue contrahatur ab homine siue à iure separat ab utroque. Sed quod dixi quoddam minor excommunicatio cum à iure contrahitur per participium excommunicati excludit tantum à sacra-

mentis. uerum est nisi participans participet in crimine criminoso. quia tunc contrahit eandem excommunicationem qua ligatus est prius, ut infra eo. c. nuper, & c. si concubine. An autem tunc contrahatur excommunicatio ab homine uel à iure, quidam dubitauerunt, mihi autem uidebatur quod ab homine contrahatur, nam semper tale participium in eum delinquitur qui primus excommunicauit & ideo ab eodem est absolueendus. ut dicit decre. nuper. ¶ Contrahitur à iure excommunicatio maior, in 18. casib. Primus est cum quis incidit in hæresim iam damnatam ut sunt illæ. 24. q. 1. c. 2. & 3. & q. 3. quidam. uel nouam confingit & generaliter quemcumque & quoscunque romana ecclesia uel episcopi singuli per suas dioceses hæreticos iudicauerint, ut supra de hære. ad abolendam. Secundus cum quis receptat & defendit hæreticos, ut supra de hære. sic ut. Tercius cum quis dixerit romanam ecclesiam non esse catholicam, & ei tanquam capiti noluerit obedire, ut 19. distinct. nulli. Quartus cum quis in clericum, monachum uel monialem, uel conuersum, uel conuersam, uel in aliquam religiosam personam manus iniecerit uolentem, ut 17. quæstio. 4. si quis suadente. Quintus cum quis potest clericum defendere à uolentia manuum iniectioe & non facit, ut infra eod. tit. quantæ præsumptionis. Quod quidam intelligunt simpliciter sicut litera sonat dicentes hoc in fauorem clericorum esse indutum, quorum defensione spectat ad ius publicum ut 1. distinct. ius publicum. Alij autem intelligunt de his qui possunt auctoritate iurisdictionis & officij, ut 24. q. 3. forte est. Sextus cum potestas, consules, & rectores ciuitatum & locorum angarias & exactiones indebitas imponunt clericis, iurisdictionem & auctoritatem prælatorum ita euacuant, ut nihil potestatis eis in subditis suis uideretur remanisse, & commoniti desistere noluerint, tam ipsi fautores eorum, excommunicationi se noverint subiacere, ut supra de immu. ed. non eximus. Septimus in incendiarijs & uiolatoribus ecclesiatum, ut infra eo. con-

eod. conquesti sunt 11. q. 3. canonica 17.
 questio. 3. omnes supra de rap. in literis.
 Alii autem qui aliter offendunt ecclesias
 uel bona ipsarum diripiunt, & si sacrilegi
 sunt, non tamen sunt ipso iure excommu-
 nicati. ut supra de fo. comp. conquestus.
 Item alij incendiarij non sunt excom-
 muniti ipso iure. ut 23. q. ul. pessimamz sed post-
 quā sunt per ecclesiam sententia publicati
 pro absolutionis beneficio sunt ad sedem
 Apostolicā mittēdi ut infra eo. 2. u. a. Offi-
 cius est cum quis a paucioribus quā a dua-
 bus partibus cardinaliū in summū ponti-
 ficē electus pro papā se gesserit. si humiliter
 noluerit se abstinere. ut supra de electi-
 licee. Nonus est cum quis falsat litteras
 domini. Papā uel scienter utitur illis, etiā
 ab alio falsatis. ut supra de crimi. fal. ad
 falsationem. Decimus est cum quis defert
 arma, ferrum, lignamina, galeas uel na-
 ues sarracenis, uel regimen exercet in
 eorum nauibus uel galeis. uel aliquod eis
 subsidium impendit, in dispendium terræ
 sanctæ uel christianorum. ut supra de iud-
 de. quorūdam. significauit. quod olim ad
 liberandum. Undecimus cū magister uel
 scholaris Bonon. tractat eum aliquo Ci-
 ue Bonon. de ipsius hospitio conducendo
 irequiritis scholaribus inquilinis supra
 de loca. & condu. ex rescripto. Duodeci-
 mus cum canonicus uel monachus regu-
 latis leges uel physicam audierit, nisi in-
 fra duorum mensium spacium ad claustrū
 redierint, & idem est in clericis habenti-
 bus personatus & in presbyteris. nisi in-
 fra præscriptū tēpus destiterint supra ne-
 cle. uel mo. nō magnopere & c. super spe-
 cula. Tertiusdecimus est in sagittarijs &
 balistarijs cōtra christianos in bello in-
 iusto supra de sagit. c. uno. Quartus deci-
 mus est in his qui statuta cōtra ecclesia-
 sticas cōsuetudines uel potius abusione s-
 seruati faciunt, cōtra ecclesiasticā libera-
 tē. Quintusdecimus in statuarijs & in scri-
 ptoribus statutorū illorū. Sextusdecimus
 potestarijs, cōsulibus, rectoribus & cōsi-
 larijs locorū in quibus huiusmodi statu-
 ta uel cōsuetudines editæ fuerūt uel ser-
 uant. Septimusdecimus in his qui præsup-

fert secundū ea iudicare. Decimus octa-
 uis qui in publicā formā redegerint iu-
 dicia. hos casus homines infra. c. u. c. no-
 uerit. In canone autē illo qui ad tutelam
 est editus clericorū. ut 17. q. 4. si quis sua
 dñe. dux regulæ continetur. † Prima est
 hæc, quicūq; manus temere iniecerit in
 clericū incidit in excommunicationem. Se-
 cūda est quicūq; propter uolentiā ma-
 nus incidit in excommunicationem mittē-
 dus est ad curiā romanā pro absolutione.
 Prima regula fallit in. 14. casibus Primus
 est in apostata percusso qui clericus igno-
 rat ut percussore. ut infra c. si uerō. Secū-
 dus est in apostata admonito se non corri-
 gēte. ut infra c. in audientia. Tertius in eo
 qui gerit procuratoriem & administratio-
 nem seculariū personarū. ut supra ne cle-
 uel mo. sacerdotibus. Quartus in eo qui
 ex causā iocimānus iniicit in clericum.
 Quintus in magistro qui hoc facit gratia
 disciplinz. ut infra c. c. r. Sextus in eo qui
 uim sibi illatā a clerico ui repellit. Sep-
 timus in eo qui clericū depræhēdit in adul-
 terio uel stupro cū uxore, matre, sorore,
 uel filia. ut infra c. c. si uerō. Octauus in eo
 qui auctoritate suæ prælationis uel de mā-
 dato prælati manus in clericum iniicitur.
 infra c. c. ex tenore. Nonus in senioribus
 ecclesiæ. Decimus in dominis. Undeci-
 mus in patribus fami. Duodecimus in pro-
 pinquis. ut infra c. c. cū uolūrate. Tredecimi-
 mus in eo qui manus iniicit in clericū de-
 positū & curiæ traditū. ut supra de iudi-
 cum non ab homine. 17. q. 4. si quis de in-
 tepts. Quartusdecimus cū clericus trans-
 fert se ad uitā prorsus clericatui contrariā
 uel quia facit se nihilire, uel cōtrahit biga-
 miā. ut 84. di. quisquis Secūda regula sim-
 pliciter fallit in. 15. casibus. † Primus cū is
 qui in clericū manus iniecit uolētas est
 in articulo mortis. ut c. c. si quis suadente.
 Secūdus in eo q. habet inimicitias capita-
 les uel alias iustas excommunicationes. ut infra
 eodem de cetero. Tertius in hospitio qui
 necessitate officij sui clericum non enor-
 miter laedit. ut infra eodem. c. si uero ali-
 cuius. Quartus in infirmo. Quintus
 in paupere grauato. Sextus in sene-

Autē de pressio ita quod ad rōmanam curiam laborare non possit. ut infra. e. quod de his. Septimus in elaustrali qui non ad eodem processerit lēxioni ut infra eo dem. cū illoru. Octauus in muliere. Nonus in his qui sui iuris non sunt. Decimus in his qui magnę sunt potencie. & ita delicati quod laborem ueniendi ad curiam sustinere non possunt. ut infra eod. mulieres. Undecimus in his qui clericis non enormem sed leuem uel modicam iniuriā irrogauerunt. ut infra eo. p. ruenit. Duodecimus in pubere. ut infra eo. c. i. si. ue ante siue post pubertatem se postulet absolui. ut infra eo. t. r. e. ulr. Tertiusdecimus in seruo cum dominus multum grauaretur in amissione operari si seruus pro absolutione ad curiam mitteretur. uel cū seruus in fraude domini manus iniicit in clericum ut materiam habear euangand. ut infra eod. t. r. e. relatum. Quartusdecimus in monialibus. ut infra & de monialibus. Quintusdecimus in omnibus communiter uiuentibus. ut supra de. ul. & hoc. c. quoniam. ¶ Circa hæc impedimenta notandum est quod quidam sunt temporalia & immutabilia. quædam perpetua & immutabilia. in primis hoc seruandum est. in absoluendo ut is qui absoluitur iuret. ut resumptis uiribus. oportunitate cōcessa uel impedimento cessante is qui absoluitur ad se. apo. acceperat mandatum eius humiliter suscepturus. ut infra eo. r. i. quod de his. & c. quāmais incidēs. & sic cessante necessitate cessat immunitas de non eūdo ad curiam saltem pro mandato. 3r. ad hoc. i. q. 1. quod pro necessitate. 25. q. qui credunt. In perpetuis & immutabilibus impedimentiis hoc locum nō habet ut in senectute & sexu. ueruntamen quāuis in puero statim mutetur. & ita in successu temporum cessat impedimentum non tamen cessat immunitas de nō cūdo ad curiam pro absolutione uel mandato siue puer ante pubertatem uel post postulerit absoli cū propter defectus ætatis in qua fuit cōsiliū exco. siliū rigor sit a mansuetudine inquirendus. ut iusta eo. r. i. pueris.

¶ Sed quæritur de his qui tēporali labo-

rant impedimento non cessante impedimēto eis non euntibus ad curiā pro suscipiendo mandato sicut in absolutione iurauerunt utrū exco. munitio reuincat. Ad quod respondeo quidam de plano dicunt quod sic inducentes. 1. q. 1. quod pro necesse. 26. q. 6. qui recedūt & c. de his uerō. & c. qui bonis ei pos. l. ul. quod mihi non placeo. nā obligatio semel exticta reuincit ut. ff. de solu. l. qui res. §. aream. & semel in abolitione missa punitio recidit dolore iterari non debet. ut. 2. q. 4. §. illie. Br Am bro. dicit. sicut non reuocat beneficia. ut de pœ. di. 1. quantumlibet. & libertas indebitē obtenta non retractatur. ut. c. si ad uer. lib. l. 1. mittitur igitur ad curiam nō absoluen di cum sint absolui sed punien di pro periurio & contemptu. Puro etiā quod exco. muniti sunt quorum exco. munitio donec mandatum suscep rint & susceptum pro posse fuerint profectu debet firmiter obseruari. ut supra de ap. quæstionem. ¶ Possunt exco. muniti episcopi & eorum superiores secundum quosdā quia ut dicunt muerō episcopi est exco. munitio unde alibi dicitur felici muerone episcopi sacerdotū pīcula recensentur. ut. 16. q. 1. uisus. in si. & alibi dicitur. quia & ipsa quæ donatio nomina tur quam facit episcopale iudicium. quæ pœna in ecclesia nulla maior inuenitur. ut 2. q. 4. corripiantur. Alij uerō dīcūt quod non solum episcopi. sed etiam alij prælati etiā omnes qui pī alius collegiis. ut abbates & priores etiā exco. muniti possunt exco. munitio maiori ut supra de offi. or. eū & b. ecclesiā prælatis. Tercij dicunt quod quilibet sacerdos habēs ecclesiā parochialem potest hoc facere. ut. 2. q. 1. nemo. & supra de offi. or. si sacerdos. quod prælati exco. muniti possunt planū est. quia iurisdicōne habent. ut supra de iudi. decernimus. ergo exco. muniti possunt. quia iurisdī. nulla est sine coheretione ut supra de of. dele. ex literis. & ff. de offi. eius cui mā est iure. l. ul. quabbates exco. muniti ualeāt probatur supra de simo. sicut nā ad eos spectat monachorum correctio ut supra de offi. ordi. quāto. Possūt exco. muniti

municare priores. ut supra de ma. & obedi-
cū in ecclesijs. Itē plebani. ut in decre. cū
ab ecclesijs. Item archidiaconi. nā iuris-
dictionē ordinariam habēt. ut supra de offi.
archid. dilecto de prabē. referente. imō &
de matrimonijs cognoscūt. ut supra de re-
lit. literas. Itē decani iurisdictionē habent.
ut supra de app. dilecto. sed & præsbyteri
parochiales excommunicare possunt. ut. 16. q. 1.
alia 2. q. 1. nemo. 1. 1. q. 3. quō supra de eo q.
fuit. or. rece. c. 1. & 2. q. 7. nē cū david. supra
qui filij sint legi. p. venerabilē. 16. q. 4. c. 1.
supra de offi. ord. sū sacerdos. Ad hoc dico
qd soli episcopi excommunicare possunt cū illa
solēnitate quæ habetur. 9. q. 3. dicunt. Alij
verō prælati qui per electionem assumun-
tur iurisdictionem habent de iure commu-
ni & excommunicare possunt. ar. in autē. de
defen. civi. §. nos igitur. coll. 3. & C. de iur-
isdic. om. iudi. l. ul. non tamē cum solēni-
tate episcopali de qua superius dixi. in ce-
teris autem prælatis qui non assumuntur
per electionem; & in præsbyteris parochi-
alibus consuetudinem servā. quæ dat
iurisdictionem. ut. 9. q. 3. conquestus. supra
de offi. or. duo simul. & C. de emā. libe. l. 1.

¶ Traduntur duæ regulæ in excommuni-
cādo & tertia in absolvendo. prima mi-
norē maiorem non potest ligare vel absol-
vere. secunda qui potest ligare & absolue-
re. & tertia qui potest absolvere & ligare.
Colliguntur istæ regulæ a. 1. di. inferiori;
Prima regula recipit instantiam cum ma-
ior se subijcit arbitrio minoris. ut. 1. 1.
questio. 1. pervenit. Secunda regula sal-
lit in incendiario quem episcopus vel a-
lius prælatus excommunicare potest sed
absolvere non potest postquam fuerit nun-
ciatus. ut infra eodem tra. Item fallit.
nā iudex delegatus post sententiā distinc-
tā exequi potest & excommunicare
parere nolentem. sed excommunicatum
absolvere non potest post annum. ut su-
pra de offi. dele. questio. 1. Tertia regula
fallit in episcopo quem accusatum iureo
politani cum episcopis provincialibus
absolvere potest. condēnare nō potest. ut.
3. q. 6. quāvis. fallit in senatore vel clari-
ssimo quos accusatos p̄fēs absolvere po-

test non condemnare. ut. C. ubi sena. vel
ela. l. quotiens. §. sed hoc solummodo.

¶ Sed quid si papa mandet alicui ut ex-
communicet nūquid & absolvere potest.
videtur quod sic. argu. illius canonis. 2. t.
distin. inferiori. ff. de regul. iur. nemo. Nam
excommunicatio & absolutio pari condi-
tione censentur. ut de p̄c. distin. 1. ver-
bum quod intelligo verum esse cum man-
datur alicui cum causæ cognitione ex-
communicare. Ceterum si iam papa co-
gnovit vel forte ratione notorij excessus
demandetur excommunicare. is enim cui
sic committitur absolvere non potest. non
enim partes iudicis obtinet quia non ei
iurisdic. sed ministerium potius commit-
titur in hac parte. ut supra de offi. delega-
1. ultimo. in fin. ¶ Potest autem prælatus
excommunicare subditos suos. ut. 9. q. 2.
questio. 2. per totum. subditos intelligo
ratione domicilij. rei. contractus; & deli-
cti. ut supra de fo. competen. licet. Et ut
notaui. in summa illius ti. §. sortitur cum
sequen. §. Quod generaliter verum est
nisi quis per privilegium eximatur ut ex-
communicari non possit. ut. 1. §. questio. 1.
fratior noster. & de hoc plenius dixi. su-
pra de privi. Item sunt quidam. ¶ Ex-
communicatio fieri habet duabus de cau-
sis. ut videtur dicere decre. infra de ver.
significa. ex parte. in prima. s. pro contumacia
vel offensā valet ut quis alicuius ius
suis nolit maleficium emendare sed certē
& hęc contumacia est. ut. ff. de rei ven. l. qui
restituere. Vnde si rectē inspicitur nō ex-
communicatur quis nisi pro contumacia.
¶ Sed multiplex est contumacia. Aliquan-
do committitur in non veniendo. Aliquādo
in nō respondēdo. Aliquādo in recedēdo
ante tēpus. ut. 1. 1. q. 3. certū. Aliquando in
latendo vel abscondendo vel procurando ne
ad citatum citatio valeat pervenire. ut su-
pra ut litē non contes. quoniam frequenter.
Aliquando in nō restituēdo ut in. prax.
qui restituere. Aliquādo in non emēdādo
delictū. ut in dista. decre. ex parte. Aliquā-
do in non exhibendo. ut. ff. de app. l. credi-
tor. §. nullus. Vnde quōd dicit eadē ille.
1. 1. q. 3. certum est. pro his tribus crimi-
nibus

nibus aliquem excommunicari debere &c. expone idest pro his tribus speciebus contumacie in quibus iniquum crimen committitur, est enim quasi peccatum ariolâ, de repugnare & quasi scelus idolatriæ nol de acquiescere ut 8. q. 1. sciendum, Plerumque tamen imponitur pro alijs culpis nomine poenæ, ut 86. di. tanta de pæ. dist. 3. actione. Sic autem prælatus potest iure ordinario excommunicare subiectos sic & absolvere quamvis hæc regula fallit ut no. supra eo. §. r. duntaxat, potest inquam excommunicatos absolvere a se. Item excommunicatos a suis inferioribus si ad eum per appellationem, excommunicationum negotia deferantur, quod verum est nisi sit tale genus excommunicationis cuius absolutio sedi Apo. reservatur ut supra de
 14 of. deleg. prudentiam. §. sexta. ¶ In sex autem casibus excommunicationum absolutio sedi Apo. reservatur. Primus est cum quis manus iniicit in clericum monachum monacham, conversum, conversam, ut infra eod. c. nuper. sed quamvis hæc sibi dominus Papa retineat indulget tamen hoc idem suis legatis qui de latere ipsius procedunt ut infra ad eminentiam. hoc enim ex ipso legationis officio expit iudicare legatis ut supra de of. le. quod translationi. servata tamen distinctione inter legatos qui mittuntur ex latere domini Papæ & alios qui de ipsius latere non mittuntur & eos qui ecclesiarum suarum prætextu legationis sibi vendicant dignitatem ut supra de of. leg. excomm. ut no. plenius de hoc de of. dele. §. officium.
 15 ¶ Sed queritur an episcopus possit relaxare sententiam excommunicationis latam a suo archidiacono, decano, seu plebano, vel alio iurisdictionem habente & ad quod respondeo non sine congrua satisfactione & absque excommunicatoris conscientia ut supra de of. ord. cum ab ecclesiarum prælatis in fi. ¶ Sed quid si eo inconsulto absoluit. Respondeo absolutio tenet. nam episcopus ordinarius est iudex omnium qui in sua diocesi sunt ut 1. q. 1. de persona & ar. in auc. de defen. ciu. in prin. col. 3. ubi dicitur quod non pro-

hibetur defensor civitatis, cui episcopus comparatur, cognoscere de causis inferiorum municipalibus magistratibus prætermittis. sed non idem in metropolitano & episcopis suffraganeis observatur, quia sententiam excommunicationis latam ab episcopo in suos subditos non potest metropolitanus revocare, nisi causa excommunicationis ad eum delata fuerit per appellationem vel per querelam & hoc ideo quia subditi episcoporum non subsunt archiepiscopis nisi in casibus ut supra de of. ord. pastoralis. Sed hi duo casus sunt de specialibus scilicet cum negotium transferretur ad metropolitanum per appellationem ut supra de of. ord. duo. & c. pastoralis. & 9. q. 3. conculsus vel per querelam quam quis de episcopo suo proponit ut supra de of. or. ad reprimendam. & 10. q. 3. quia cognovimus. Quare autem servetur aliud in metropolitano & suis suffraganeis & aliud in episcopo & suis prælatis tetigit hic & supra de of. or. §. sed queritur. ¶ Sed queritur an cum causa excommunicationis ad metropolitanum transferretur teneatur remittere excommunicationem absolvendam ad episcopum qui excommunicavit in quo quidam differentia notaverunt inter appellationem & querelam dicentes, quod si ab audientia episcopi transferatur causa excommunicationis ad metropolitanum per querelam necesse habet metropolitanus suffraganeo suo deferre & excommunicatum ad eum remittere solvendum ut supra de of. or. ad reprimendam infra eod. titu. sacro sed si per appellationem. tunc non habet necesse deferre sed potest si vult. ut infra eo. ca. per tuas, & post eam ratio daretur, quia fortius transferretur iurisdicatio in superiore per appellationem quam per querelam. nam appellans statim eximitur a iurisdictione eius a quo appellat saltem quo ad negotium super quo appellatur. ut supra de appo. directu & c. pastoralis sed qui conqueritur non transferretur nisi licet contestetur. ante enim non dicitur agere sed agere velle ut, si tenet ha. lamplius & l. quo enim timore. Sed obijciatur nonne

ne eum.

ne eundem ad superiorē causa querelæ uideatur quis appellare factum ut supra de ap. dicto. Respondeo illud locum habet cum iurad superiorum, antequam iudiciū ordinetur, nam post necessariā est appellatio uocis, uel illud uerum est cum iur ad papam, focus si ad metropolitanum. uerum tamen putō quod siue per appellatorem, siue per querelam transferatur, causa excommunicationis ab episcopo ad metropolitanum deferre possit suo episcopo & excommunicatum ad eum remittere absolendum, sed in neutro casu tenetur, quāuis aut dixerit supra coditi. §. excommunicatio. si sine causa fiat uel ex falsa causa tenet & ligat, quia sententia excommunicationis licet iniusta ex causa siue ex animo siue ex ordine tenet ut 11. q. 3. calido. 1. §. ergo iniuste deieci quod est speciale in hac sententia, alias autē sententia prolata iuris ordine non seruato non tenet ut. C. de sen. & in interlo. om. iudi. l. prolata. Et Vñ tamen non quod si sententia excommunicationis sit iniusta ex causa causa non subest propter quam excommunicatur & si liget quo ad ecclesiam militante quæ fallit & fallitur ut supra de sen. & re iudi. lator 24. q. 2. si quis nō recto supra de frigidis & male. fraternitatis supra de in inte. resti. ex literis. 35. q. 9. sententiam non tamen ligat quo ad ecclesiam triumphantem cuius iudicium innuitur ueritati, quæ nec fallit nec fallitur ut infra eo. ti. a nobis. 24. q. 3. deus. de con. di. 2. panem. quæ ita de iure ligatum habet quem ligat ecclesia militans si liget clauē non errante. & sic intellige. 11. q. 3. quomodo, cum se. quod uerum est nisi contemnatur ut 24. q. 3. notandum. in si & 11. q. 3. §. cum ergo de sententia in si. Sed cum ecclesia Romana non habeat maculam uel rugam uel aliquid huiusmodi. ut 21. di. quamuis. & de par. di. 1. ecclesia. Cum nihil iniustum ab ea procedere debeat quare statuit quod iniusta scētia ligaret, & quare dedit materiam prelatis laicis in subditos. Respondeo ut eluces ecclesie in maiori reuerentia habeantur, dum timent homi-

nes iniustas sententias, uel ut homo bene conditus cresceret per obedientie meritum parens iniuste sententia & se recognoscens ligatum iniusta sententia ut 11. q. 3. quid ergo. Et eadem ratione statuit ecclesia Romana ut si ab ea iugum graue & uix ferendum imponatur pia deuotione toleretur. 18. di. in memoriam. Est & aliud speciale in sententia excommunicationis ut non reueletur per appellatorem. hoc id. contingit, quia excommunicatione secum trahit executionem ut supra de appe. pastoralis. quasi dicit aliud seruatur in alijs sententijs condemnatoris & aliud in sententia excommunicationis, nam & alijs sententijs hoc obineet ut post decennium executioni mandetur. nam quādiu appellari potest executio interuenire non potest. ut. ff. de uer. signi. l. si qua pœna. Sed aliud est in sententia excommunicationis quæ cum a iudice feratur statim habet effectum. nec denunciatio quod ad effectum aliquid operatur sed quod factum est publicat & infinnat ut supra de ap. nouit 11. q. 3. cur. & c. debet. supra de testi. co. præterea. ff. de testi. l. he. redes. & eadem ratio est in sententia interditi scilicet ut ideo non suspendatur per appellatorem quia illa secum trahit executionem ut supra de app. ad hæc. Sed opponitur quilibet sententia diffinitiuā secum trahit executionem. non enim indiget alia executione & tamen appellatur ab ea ut supra de exceptio significauerunt infra de testi. Ray. & c. Raynaldus unde quāuis hoc uerum sit quod sententia excommunicationis secum trahit executionem & idem in sententia suspensionis & interditi, non tamen est illa ratio quare sine huiusmodi non suspendatur per appellationem. sed est illa uerior ratio. quia sententia excommunicationis est medicinalis ut 11. q. 1. multi, disciplina enim est excommunicatio & non eradicatio ut 24. q. 3. notandum, excommunicatio enim est mucro episcopi ut 16. q. 2. uis. unde cum in huiusmodi sententijs censura ecclesie consistat ut infra ti. prox. quid per censuram specialiter indultum est. quia sententia

sententia huiusmodi nō suspendatur per
appellationem, ut magis celsura ecclesie
timeatur, & hæc uera sunt in sententijs hu-
iusmodi purē latis secus si sub conditione
ferantur ut supra de appeli. præterea. Itē
secus cum sententia fertur & in ipsa sen-
tētia suspenditur eius effectus ut supra de
19 app. dilectis. ¶ Tollitur excommunicatio
per absolutionē. & quæ excoicatio in-
tulit absolutio reddit. ut 15. q. 6. nos sācto
rū. ca. iuratos. & ar. 3. q. 4. beatus. & supra
de elec. quia diligentia. non tamen om-
nia quia si iusta fuerit excommunicationis
sententia proventus medio tempore per-
cepti non repetuntur. ut. C. qui milia nō
posunt. l. stipendia. & l. cum allegatur.
nec enīa pænæ repeti solent. ut. ff. de con-
di. inde. l. pænæ. ff. de procu. qui proprio
§. ut in certis. ff. de tute. & con. dista. l.
1. §. nunc tractemus. ¶ In absolutione au-
tem hæc doctrina seruetur ut his qui ab-
soluendus est iuret stare mandatis iudicis
ut supra quod metus causa. ca. 1. infra eo.
c. sacro circa fi. & ca. nuper in fi. Alibi di-
citur quod quis iurare debet stare man-
datis ecclesie ut supra de appella. ad hoc
& supra c. cum desideres. in princi. Puto
tamen quod excommunicatus iurare de-
beat stare mandatis excommunicatoris
quem contempsit, & si alicubi inueneris
uitandum sit quod mandatis ecclesie ste-
tur expone id est prælati uel iudicis. Ec-
clesia enim & prælati synonyma sunt ut.
7. q. 1. scire. posset tamen notari differen-
tia inter unam formam & reliquam. nam
cum iurat aliquis stare mōdatis ecclesie.
stabitur mandatis excommunicatoris uel
successoris eiusdem. rationale enim uide-
tur hoc iuramentum arg. supra de offi. de
leg. quoniam abbas. Cū iurat aliquis sta-
re mandatis certæ & nominatæ personæ
ad personam successoris non extenditur
iuramentum. nisi & de successore fuerit in
iuramento adiectum. ut. ff. iudi. fol. cum
apud. cum olim. Sed in primo casu si ap-
paret iniussu excommunicatus in hac
forma iurabit qui excommunicatus est ra-
tione contumacie quæ consistit in non
ueniendo ad iudicium uel ad tempus re-

cedendo uel iudici non parendo. ut 11. q.
3. certum est. mandabitur autem ei ut pa-
reat iuri ut infra eod. titul. per tuas. ¶ Si
uerō aliquis pro offensa sit excommuni-
catus, aut offensa illa sit manifesta scilicet
per confessionem in iudicio factā uel
probationem legitimam. aut euidētiā
rei quæ nulla possit tergiversatione celi-
ri, & tunc non relaxabitur sententia nisi
prius sufficiens præstetur euenda. si uerō
dubia sit offensa. sufficit ad sentētiā re-
laxandam si parendi mandato competēs
cautio præbeatur ut infra eo. titu. ex par-
te. & cap. olim. sed in primo casu si ap-
pareat iniussu excommunicatum nihil mā-
dabitur absoluto ut supra de restitu. spo.
litteras in fi. infra eo. c. uenerabilis. & sic
intelligo supra de offi. delega. cum con-
tingat. & ca. prudentiam. §. ultimo. Item
is qui excommunicato cōmunicat in cri-
mine cum iuramento debet absolui. qui
autem ei communicat sed non in crimine
reconciliari poterit sine iuratoria cautio-
ne ut infra eodem nuper. §. is autē. ei qui
pro offensa fuerit excommunicatus man-
dabitur ut de cætero similia non commie-
tat ut 2. q. ul. §. pessimam. ¶ Absolutio au-
tem debet fieri cum solēnitare quæ habe-
tur. 1. 1. q. 3. cum aliquis. non tamen pu-
to solēnitatem illam esse de substantia. &
ideo sine illa solēnitare sit absolutio cum
miserere mei deus & cum aliquantis uir-
garum percussionibus. similiter cautio iu-
ratoria non est de substantia, quam hō-
die qui excommunicati sunt præstant po-
tius ad cautelam ex consuetudine eccle-
sie quam rigore canonis ut infra eo. ti. cū
desideres. Cum uerō aliquis sit excommu-
nicatus propter iniunctionem manuum in
clericum, hæc forma seruatur ut is qui ab-
solutionem petit de parendo mandatis ec-
clesie & mōderat eidem ne de cætero in
clericum, monachum uel alicuius religio-
nis conuersum, manus iniiciat uolentis,
nisi se defendendo, aut de mandato suo-
rum prælatorum faciat, uel nisi super eū
prælationis ministetium aut magisteriū
habeat, aut cum ipso in eadem ecclesia so-
cius esse noscatur ut infra eo. c. ex teno-

- 11 re. † Sed si satisfactio sit pecuniaria quæritur cui debeat applicari. Ad quod respōdeo, si manus injectio fuerit facta in mōpachū uel copuerium satisfactio præstata applicabitur monasterio ar. 12. q. 1. non dicitur inhi. de inui. 1. §. ul. Et ei debetur satisfactio in cuius ignominia dicitur facta satisfactio ut supra de simo. de hoc. & c. audiuius 27. q. 1. si quis rapuerit. in autē. de sancti. episcopis. §. si quis rapuerit col.
- 12 q. † Sed quid si quis pro pluribus excessibus una sententia sit ligatus. & in absolutione nō exprimit omnes excessus. sed quosdam nunquid est absolutus. Respondeo non ut supra de offi. ordina. ex parte. Absolutio enim surrepta non prodest. ut infra eodem. c. officij. Tan. autem scripsit contrarium quod non placet. Nō obstat infra eodem titu. cum per causa. ubi dicitur ipsum tanquam excommunicatū satisfacere ecclesie suæ pro altera monitione præmissa cogatis. illud enim tanquam nō est similitudinarius sicut Tan. dixit. sed ueritatis expressum. posset tamen eius sententia tolerari. cum ex ignorantia uel negligentia causa suprimatur arg. supra de rescrip. super literis. secus cū occultatur ex fraude. ut de offi. ord. ex parte.
- 13 re. † Item quæritur quid si quis pluribus sententiis sit ligatus a pluribus prælatiis habentibus iurisdictionem in eo. uel ab uno. Respondeo necesse est enim ut a quolibet absolatur. unde ultima absolutio cōfirmabit præcedēs ut. ff. ad Treb. l. 1. in fi. primi responsi. de pœ. dil. 4. §. ul. supra de pœ. & re. quod quidem. ff. de seru. iust. prædio. l. per fundum. Plures enim absolutiones necesse sunt ar. ff. de no. ope. nunci. l. de pupillo. §. si ex pluribus 2. q. 3. §. norandum in uer. si plura. Sed nūquid in hoc casu cum ab una sententia absoluitur ab alia non dicemus cum partim absolutum partim excommunicatum. Respondeo in qualibet absoluitur. sed in ultima est absolutus. sicut in eo diximus qui

- de nno confitetur & pœnitet. sed de alio non. quia tunc erit pœnitentia fructuosa cum alio pœnitebit ut supra de pœ. & re. quod quidam possunt tamen excommunicatores uni committere absolutionem & ille posset omnes excommunicationes in unam absolutionem reducere sicut. & plures obligationes acceptilatione tollitur. ff. de accep. l. pluribus procedunt ista secundum illam sententiam quā dicimus excommunicatum posse iterum excommunicari quo ad unum effectum excommunicationis. † Est autem duplex effectus excommunicationis scilicet deiectio & ligatio. secundum primum effectū excommunicatus amplius excommunicari non potest. quia qui foris est expelli non potest quid enim ad nos de his qui foris sunt 2. quæst. 1. cap. multi. 24. quæst. 1. ca. 1. 2. & 3. & supra de iud. cum non ab homine iuxta alium effectū potest excommunicatus iterum excommunicari ut 3. q. 4. Engeltrudam potest ligatus amplius ligari & foris positus diutius extra teneri. sicut nides in eo qui pluribus ligatur cathenis & secundum hoc intelligo geltrudam. 11. q. 3. excellentissimus. † Pœna
- 15 † non seruatur excommunicationem. est ut tardius recipiatur ad ueniam ut 1. q. 3. qui iubente citius morte præueniatur ut 1. quæst. 3. episcopi & si clericus excommunicatus ingerat se officij diuinis exequendis incurrit irregularitatem indispensablem tanquam enormi delicto ut 1. q. 3. si quis episcopus. Item si credens se inuitē excommunicatum contemnat incipit ligari ex suo cōtemptu ut 1. q. 2. §. cum igitur. & 24. q. 3. norandum in fi. Item excommunicatus non suscipit partem in ecclesia ut 32. di. præter hæc. Et non tantum in una ecclesia hoc cōtingit sed in pluribus ecclesijs locum habet.
- 16 † cum enim excommunicatus in una ecclesia in omnibus sit ut sodus ut 1. q. 3. & 4. q. 5. c. 1. & 6. q. 1. si quis præbyter. Alii prouentus ecclesiastici merito subtrahuntur cui ecclesia communio denegatur. ut supra de app. pastoralis in fi. † Sed quæritur de suspensio an ei prouentus eccle-

fasciati subtrahuntur. Respondeo cū suspensio p'erumque fieri solet ex leui causa utpote propter solam infamiam uel scādulum populi siue plebis ut 2. q. 5. p'p'byter, tali suspensio beneficium subtrahi non debet quod non subtrahitur nisi ex magna causa ut 16. q. 7. inuentum. Nam quandiu alijs remedijs locus nō est, sunt stipendia subtrahenda. ut. C. de excep're iud. l. stipendia. Si tamen ex magna causa suspensio fieret secus esset ut supra de p'p'g. 2. ca. inter sollicitudines 2. q. 5. super causam. Itē si suspensio contemneret suspensionem p'uius est interim beneficijs. ut supra de x'ta. & quali. or. cum bone.

28 ¶ Restat uidere de p'ena illorū qui participant excommunicatis. In quo distinguatur aut quis cōmunicet crimini & criminoso. aut criminoso tantum. In primo casu incurrit eandem excommunicatio-nem in numero qua tenetur is cui cōmunicat. uidetur enim in eum deliquere qui dānāt. Vnde ab eo uel eius superiore erit absolutio requirenda. ut infra e. nu. per. & c. si concubinz. Si autem cōmunicat excommunicato non tamen in crimine subdistinguitur, quia aut erat excommunicatus cum suis fautoribus & cōmunicatoribus. aut non. In primo casu cōmunicans incurrit eandem & ab homine non a iure ut 11. q. 3. rogo. & c. excellētissimus & infra eo. quōd in dubijs. In secundo cōmunicans excommunicato in osculo. salutatione simplici loquela oratione uel mensa incurrit a iure excommunicationem minorem ut 11. q. 3. sicut si excommunicatus cum excommunicato cōmunicauit. h'c autem excommunicatio in tertiam personam non transit. ut 11. q. 3. quoniam multos. Excipiuntur quidam casus in quibus cōmunicantes, excommunicari nullam incurrun excommunicatio-nem. Vnde. H'c anathema quidā faciūt ne possit obesse. Utile lex humiles res i-

29 gnorata necesse. ¶ Voluntas eius qui excommunicato cōmunicat & sciēt facit ut nulla excommunicatio incurratur. ut cū quis ab excommunicato exigit quod sibi debet. ut infra eod. cap. finem. Item uti-

litas cōmunicandi aliquando facit. et cū quis cū excommunicato loquitur de his quz ad excommunicationem p'rtinēt & ad correctionem ipsius faciūt. ut 11. q. 3. cum excommunicato infra eod. ti. c. modo. & ca. cum uoluntate. §. p'edicatores. lex propter eandem. l. quz est mulier cōmunicans uiro excommunicato excommunicationem non incurrit ut 11. quz est.

30 3. quoniam multos. ¶ Sed nunquid idem est econuerso ut uir sciens uxorem excommunicatam & ei cōmunicans excommunicetur non puto. quia uiris fami-nas subditas, & p'cenz famulas lex esse uoluit. ut 33. q. 5. h'c imago. Vnde maritus potest uxore cogere satisfacere & absoluitur arg. 7. q. 1. sicut. & 33. q. 2. placuit. Humile sicut est in filijs. seruis ancillis, mancipijs rusticis & seruiensibus nec nō in omnibus alijs qui a Deo non curiales sunt ut eorum consilio scelera perpetrentur ut in c. quoniam multos. Et quod dixi de filijs intēllige de his qui in potestate parris sunt secus in emancipatis Res ignorata ut si quis alteri cōmunicat ignorans cum excommunicato dum tamen ignorantia nō sit crassa & supina. ut supra de cle. exc. de apostolice. Necesse est. ut cum quis transit per terram excommunicatorum ut infra eod. ti. cum uoluntate. dummodo necessitas sit uera & non simulata. ut in ca. quoniam multos. Et nota q' omnes personz tenent in illo ca. quoniam usque a d. illud uerbum. quicunque autem omnino & c. tenentur cōmunicare suis superioribus excommunicatis propter obnoxitate quia illis tenentur restricti. sed aliz personz quz in eo. c. subsequūt nō tenentur cōmunicare. imo debent euitare. nisi articulus necessitatis imminet.

31 ut infra eodem ca. inter alia. ¶ Sed nunquid parentes possunt licenter cōmunicare filijs excommunicatis domini familiarijs suis. Dixerunt quidam quōd sic, nam eadē fide sunt restricti superiores inferioribus quz, inferiores superioribus. ut 22. quz multi. de forma fidelitatis. Verius tamen puto quōd maiores excommunicantur cōmunicantes suis inferioribus

ribus & hoc in poenam maiorum qui corrigere debuerunt minores ne incideret in excommunicationem ar. ad hoc 27. quæ. 1. de filia parentes autem castigare & erudire filios debent alias digni sunt poena
 31 ut 37. di. legant. Enubescit lex. ¶ Quæritur an peccet mortaliter is qui in casu nō concessio communicant cum aliquo excommunicato. Respondeo sic. ut colligitur ex illa decreta supra quod metus causa, sacris, & probatur. alias. nam talis est excommunicandus ut. 11. quæstio. 3. si. cut. & cap. excommunicatus. & ca. quicunque communicauerit. quod tamen intelligo sicut determinat decre. supra de elec. ex. mi. si celebrat in fi. non autem debet quis excommunicari nisi pro mortali. ut. 11. q. 1. nemo episcoporum. & c. nul
 33 lus. ¶ Quid si episcopus excommunicet aliquem & postmodum communicet nunquid incurrit minorem? Respondeo sic nam illa a iure incurritur ut infra eo. c. nuper. & ideo non obstant iura quæ in cōtrarium possent induci quod nullus potest esse iudex sui ipsius. ut. fi. de arbi. l. pe. ff. ad Treb. ille à quo. s. tempellium. Itē si quis episcopus communicet aliquem ratione criminis & ipse idem communicat
 34 communicato in crimine. ¶ Item quid si excommunicet aliquē cum fautoribus & communicatoribus suis, & ipse postea illi communicat. In his duobus casibus scripsit frater Ray. in summa sua episcopum ligatum excommunicatione maiori non sua sententia sed iuris & absolui debere a suo superiori per decre. infra eo. nuper per quod mihi non placet. Nam primò casu is qui in crimine non contrahit excommunicationem a iure sed a iudice. uidetur enim in eum delinquere qui dānavit. & ideo ab eo uel a suo superiore debet absolui ut dicit illa decre. nuper. quod in casu præmissò dici non posset ut episcopi sua sententia ligarentur. & idem dico in casu secundo. nam cum quis excommunicatur cū communicatoribus suis pari anathematis uinculo constat principale excommunicatū & fautores seu communicatores alius fore alligatos. ut. 11. q.

3. excellentissimus. unde & i hoc casu cū episcopus sua snia ligari non possit ut superius dictū est contrahet minorem excommunicationem a iure. ¶ Quæritur ponet
 35 ¶ quod episcopus excommunicet subditū suum ratione criminis nunquid subditus cōmunicans ei in crimine ligatur ea sententia uidetur q non ut infra e. a nobis in prima a nobis. immo nec remissio alicuius episcopi extenditur ad subditos alienos ut supra de pe. & remis. quod autē. puto tñ contrariū eo quod ille qui cōicāt in crimine uidet in eo delinquere quæ dānavit. ut in decre. nuper unde contrahit forū ratione delicti & quo ad hoc efficit subditus
 36 ex cōicantis. ¶ Quæritur de ex cōicato. An possit intrare ecclesiam. Respon. ex cōicatus minori ex cōicatione pōt audire diuina prætermittam eo quod a sacramētis est tantūmodo exclusus. ut dixi. supra eo. ti. circa prin. Securius tamen puto si ex deuotione abstinerit. ar. 5. di. ad eius ue
 37 ro. ¶ Sed nūquid clericus minori excommunicatione ligatus potest in choro cum alijs officium suum profequi. Respondeo non si scienter & in contemptu ecclesiastici ex disciplinæ communicatur excommunicato & sic contrahit minorē. quia tunc est in mortali peccato & anathemate feriendus. ut supra de cle. ex. mi. si celebrat. in fin. Et ut not. supra eo. ti. 3. quæritur an peccet. Ceterum si quis cōmunicetur excommunicato casualiter uel negligenter uel ex ueretur diu potius quā ex cōtēptu poterit profequi officiū nō tamen celebrare nec sacramenta recipere uel cōferre. ut in illa decre. si celebrat. laudo tamē ut prius faciat se absolui quā suū offi
 38 cium in choro cū alijs profequat. ¶ Si uero quis sit ex cōicatus ex cōicatione maiore ecclesiam intrare non debet ut 33. q. 4. uir cum propria. 2. di. clerici in fi. si intraverit clerici exire debet officio dimisso. ut 11. q. 3. sicut apostoli. & c. ex cōmunicatos. & c. qui excommunicauerit 24. q. 1. omnis qui refedit. quod intelligo faciendum cum notorium est de excommunicatione illius & aliquia publicè non sustinere ne proderet uideantur.

ut 6. q. 3. si tantum &c. placuit & 1. q. 1. si peccauerit monere debent tamen eundem in secreto ut exeat, nam ingerendo se communicationi aliorum peccat mortaliter ut in c. tantum. & supra de cle. 90. c. illud circa si. Sed si monitus nolit exire, tunc si clerici possunt infra ab officio desistere ut per hoc occultus excommunicatus non publicetur si desistant uel exeant scientes uel remaneant ignorantes. si quidam sciunt & quidam ignorant cautè tamen hoc fiat ut ille non prodatur. si enim occultum est ut dixi in privato uitandus est ut saltem uerecundie rubore suffusus pro latenti excessu satisfacere compellatur. ut infra eodem titulo. cum non ab hoc mine. ¶ Sed quid si publice aliquis excommunicatus intret ecclesiam Respondeo publice exire moneatur. si non exeat dimittatur officium nisi sacerdos canonem inceperit. quia tunc perficere debet. non enim interrupta uel non completa dimitti debent sacra mysteria. ut 7. q. 1. nihil perfectio autem canone & sumptis corpore & sanguine Iesu Christi amplius in missa non procedatur excommunicato presente. sed si ecclesia haberet iurisdictionem temporalem posset ipsam excludere uolenter. sed ubi non habet iurisdictionem & excommunicatus animo nitus non exiret sed si ingereret procaciter & proteruè inuolari posset brachium
 40 seculare. ¶ Sed nunquid clericus excommunicatus tenetur dicere horas. Respondeo sic. cum enim ad pensum seruicij clericus tenetur. ut supra de cele. mis. c. 1. ab hac seruicij per excommunicationem non liberabitur quia pena non habet immunitatē si de interd. & releg. l. relegatorij. §. ult. ff. de nego. gest. l. siue hereditaria. & ff. ex quib. cau. ma. l. Papi. Dicit ergo horas suas non officiendo ecclesiam sicut prius uel iusta consuetudine precedentem. ut 1. q. 3. si quis episcopus damnatur & c. si quis episcopus in concilio. ¶ Idem dico in suspensis poterant bini uel trini excommunicati suspensi dicere horas suas. sed excommunicati extra ecclesiam suspensi uel interdicti in eccle-

sijs etiam interdictis ianuis clausis. interdictis & excommunicatis exclusis uoce dimissa ita quod audiri non possint. ut
 42 supra de pe. & re. quod in re. ¶ Item no. quod si clerici scienter & sponte participant excommunicatis et ipsos in officijs recipiant eadem excommunicationis sententia inuoluuntur nec absolui possunt nisi a papa. ut infra eo. c. significauit. & huc rigorem inducit magnitudo excommunicationis scilicet propter excellentiam eorum in quibus communicatur. & cum sit pœnalis hæc constitutio non extendit. eo quod pœnæ moliendæ sunt non extendendæ ut de præ. dist. 1. §. pene. ff. de pœ. l. interpretatio. quod autem dicitur & in officijs receperunt. intelligo omnibus officijs quæ in ecclesia uel extra ecclesiam celebrantur ut de horis diurnis. & quod dicitur sponte intelligo excludi coactionem absolutam non conditionalem quæ non defendit ab excommunicatione. & si satisfaciendo in parte defendat ut supra
 43 pra quod metus causa sacris. ¶ Quæritur an hæc uerba sufficiant ad excommunicandum scias te excommunicatum esse uel te excommunicatum cognoscas. uel habeas te pro excommunicato. uel reputes te excommunicatum. & uidetur quoddam sic. ut supra de test. co. c. 2. supra de ap. præterea. nam in sententia non refert an interueniant uerba directa uel equipollentia. ut infra eo. tit. proximi in hoc. unde si iudex dicat. uidetur titium nihil deberet scire. uideatur titius absolueret supra de ar. l. qui tamen. §. 1. Item sola uoluntate aliquando excommunicatur ut 1. q. 3. si inimicus. sicut & uoluntate absoluitur ut infra eo. tit. si alia quando ite si rator dicat. sciant hæredes mei me donasse liberto meo tales res inter uiuos. ex his uerbis domini si transit ad libertum quamuis donatio non præcessit. ff. de dona. ex hac scriptura. item si testator sic dicat. filiam meam ideo exheredant. quia dote contentam esse uolui. ex his uerbis cum uoluntate exheredare uideatur. ut ff. de heredi. insti. qui uoluit. Sed contra. uerba illa de quibus princip. dixi uim denunciandi habent ma-

gis quam ligandi sed Dei nunciatio non ligat. ut supra de app. pastoralis in fin. Item si testator dicat uolo & heres meus manumittat seruum meum multorum seruatorum capita sibi relinquerim. si non sit uerum seruos fuisse relictos. nec heredi dabitur actio. nec compellitur manumittere seruum suum. ut ff. de le. 2. l. i. r. i. i. §. uerum. r. Respon. ¶ Item nulla est substitutio. si non inueniatur institutus. ff. de h. g. redi. insti. l. ex facto. etiam agiturum puto uerba illa non sufficere ad excommunicandum unde in decre. illa præterea subandi te excommunico & excommunicauit te seias. & eodem modo subandi in decre. de testi. co. ¶ nam excommunicatio odiosa est. & ideo restringenda non amplianda. ff. de lib. & posthu. l. cū quidam supra de consangu. & affi. quod dilecto. & ad superiores rationes pro prima parte inductas. Respondeo prima non ob. quia æquipoollentia intelligo hæc excommunico uel a communione ecclesie excludo. Non ob lex illa ex hac scriptura. quia illud benigna interpretatione concludit ut in litera continetur. Item non ob. lex illa quæ uolebat quod illud ex uoluntate testatoris procedit & in ultimis uoluntatibus uolūtas testatoris lex est ut in autem. de nup. §. disponat coll. 3. Item dicit cōsueuit quod si aliquid prohibetur sub interminatione excommunicationis non incurritur excommunicatio quāuis fuerit prohibitum. ut supra de iure pa. relatum. & quia excommunicationes uim sententiæ non habent secus sub diffinitione excommunicationis iuramentum statim incurritur excommunicatio cū sit prohibitū ut supra de immuni. ec. nō. eo minus in fi. Et eodem modo cum mādatur aliquid sub pœna excommunicationis ut. 63. di. saloniense. nisi a iure mandetur ut. 30. di. per totū & est ratio quia ius magis traficitur in contemptu ministri iure quā in contemptu sui ipsius. ut ff. de arbit. l. si cum dies
45 §. dies. & l. uellus. ¶ Quæritur pone super caput clerici uisum baculum uolens ipsum percutere non tamen percussio quid incido in canonem uidetur quod sic.

quia quæ manū eleuat uersus aliquē tenetur iniuriatum ut de pœ. di. 1. si quis pulsat & sine uolentia manus incidit in excommunicationē. ut eo. ti. nuper. in prin. 17. q. 4. sic ut & eadē cōmouetur de eo qui clericum sequitur ut uerberet licet nō uixerit quia non capit. ad utraq; qōnē sic dico quod neuter incidit in canonē quia canon ille si quis suadente. factū exigit. si manus iniectiōe dū dicit item iniuriā dū dicit suadente diabolo. Itē uolentiā dū dicit uolentia manus quæ uerba eū effectū intelligo. ut de pœni. di. 1. hoc autem. Item cum illa constitutio sit pœnalis ipsa
46 tam non extendo. ¶ Pone quod quis man det manus uolentes injici in clericum & tandem pœnitet ante manus in eiectiōnem nunquid secuta manus iniectiōne in eisdem mandator in canonem. ut iura eo. titu. mulieres. Respondeo sic. nisi mandatum reuocetur ita quod mandati reuocatio peruenit ad mandatarium. ut ff. manda. l. si mandasse. ff. de procura. l. si procuratorem. C. de fatidando. ff. una supra de
47 procura. auditis & e. mandato. ¶ Sed pone si mandator moriatur ante manus iniectiōnem. dicunt quidam eum non incidere in excommunicationem: iā mortui. tūc quia morte finitur mandatum ff. manda. l. inter causas. §. i. insti. manda. §. recte supra de offic. deleg. gratum. & c. licet nondum. cum quia ecclesia sub terra non ligat. ut infra eodem titulo à nobis in secunda à nobis. & 24. qu. 3. ligantur. Sed uerius dicitur eum fore excommunicatum post mortem nisi mandatum reuocet ante mortem cum intelligatur decedere in eadem uoluntate. ut supra de bap. & eius effectū. maiores. ff. de mand. uind. l. si pater bene autem quis excommunicatur post mortem. ut 24. q. 2.
48 sane. ¶ Item quid si non mandet sed ratam habet iniectiōnem manus in clericum dicunt quidam quod incidit in canonem. nam rathabitio & in maleficijs locum habet. ut supra de simo. sicur. C. de incest. nupt. l. 3. ff. de ui & ui arg. l. 1. §. quod argum. contra. ff. de his qui not in fam. l. quis ergo. ff. manda. l. si uero. §. si potest

test. ff. de ui. & ui. ar. l. 1. §. qui igitur quod meo nomine gestum non est ratum habere non possum. ff. de nego. gesti. l. si pupilli. §. sed si pupilli. §. sed si ego. ff. de preca. 49 l. si seruus. §. † In summa notandum quod qui manus iniicit in clericum uolentem duos offendit & illum quem lædit & ecclesiam. L. ego satisfieri debet per humilationem & dilectionem uel pecunie præstationem si damnum interuenit ut infra eo. c. ea nescitur. Ecclesie autem satisficitur iuratur de parendo mandatis ipsius & mandatum illud suscipitur de quo habes infra eod. titulo ex tenore. sed si sine mandato & satisfaciendo huiusmodi absolutio fiat uidelicet & tenet ut infra eo. c. cum desideres. Sicut enim excommunicatio facta non seruata forma uidelicet & tenet 11. q. 3. si episcopus. sic & absolutio & enim dominus ius esse uoluit utriusque 50 ligandi & soluendi. ut de pe. dist. 1. † Et nota quod licet canon ad præsidium edicti clericorum ille 17. q. 4 si quis suadente, tria requirit quantum ad hoc ut incidatur in ipsum. scilicet iniunctionem dum dicit iniiecerit. uolentiam dum dicit uolentem. & iniuriam dum dicit suadente diabolo. Fallit hoc casualiter. nam aliquando inciditur in illum canonem siue iniunctione manus propter uolentiam. ut j. eo nuper in prin. aliquando siue uolentia propter iniuriam. ut infra eo. continetur. Aliquando siue uolentia & iniuria propter solam iniunctionem. ut infra eo. tit. uniuersitas. Item nota quod olim secundum antiquos canones quilibet audiebat uolens de iniusta excommunicatione docere. ut 11. q. 3. si episcopus. Hodie. nam non audietur nisi in duobus casibus. si dicat sententiam excommunicationis lætā post appellationem legitime interiectam uel intolerabilem errorem in sententia fuisse expressum. ut infra eod. tit. per tuas. 51 † Intolerabilis error potest dici quodlibet mortale peccatum ut si quis excommunicat aliquem quia non furatur uel quia non fornicatur. Vel intolerabilis error dici potest cum expresse contra ius pronuncietur ut 2. q. 6 §. diffinita. ff. quæ sententia si

ne ap. te. l. 1. §. 1. & talis error facit exheredationem nullam. ff. de liber. & posthum. l. posthumus. §. ult. & l. sequenti. sic nec uidelicet tutoris datio si error facti sit in datione expressus. ff. de tuto. & cura. l. seye. sic & obligatio per errorem facta non tenet. ff. si quis cau. l. sed & si. §. ul. ff. de fidei. l. si postquam. uel error in sententia excommunicationis exprimitur. cum excommunicator dicit excommunico te quia credis in Deum uel quia caste uiuis. uel pone exemplum. ut si dicit excommunicator. excommunico nisi missam dixeris pro anima talis hæretici. ut 11. q. 3. si quis episcopus. Hug. tamen dixit tunc denum sententiam excommunicantis continere intolerabilem errorem cum fertur pro contrario eius pro quo ferri solet. n. ferri pro contumacia. ut 11. q. 3. nemo. c. certum. si ergo feratur pro obedientia ut si excommunicetur quis quia obedit sententia continet intolerabile. uerius tamen puto quod 52 prius dixi. † Et licet duo casus assignantur in quibus sententia excommunicationis non teneat ipso iure ut dictum est. ego asigno & alios tres ut si episcopus excedat in exactione procuratoris & quia sibi non paretur excommunicet. ut supra de excess. præb. cum ad quorundam. Item cum quis supponit se protectioni Romanæ ecclesie. & ex simplicitate non appeller. sententia excommunicationis in eum lata non tenet. ut de ap. ad audientiam. Item si sententia excommunicationis feratur a prælato hæretico uel excommunicato. ut 2. q. 1. audiuius. Et nota quod ubi iudex uel prælatus dicit excommunico intelligendum est de maiori excommunicatione non de minori. ut infra eod. tit. si quem non obstante. ff. de penis. l. si præles.

Summarium

- 1 Verbum quid sit.
- 2 Verba ad quid sint instituta.
- 3 Verbum unde dicatur filius Dei.
- 4 Verbum unde dictum. & qualiter uerba debent interpretari.
- 5 Nomina quare sunt inuenta.
- 6 Rescriptorum uerba quis interpretatur.

Inter.

7 Interpretatio iuris an & quando necessaria & inscriptis redigenda sit.

6 Interpretationes à iure quibus per omnia standum est.

7 Interpretatio iuris quando prorogetur.

8 Interpretatio iuris quando arctetur.

DE VERBORVM SIGNIFICATIONE. Rubrica.

Dictum est de personis in primo libro, in secundo de iudiciis, in tertio de uita & rebus clericorum, in quarto de sponſalibus & matrimonio laicorum, in quinto de criminibus. Sed quia circa uerbo, interpretationes & intellectus oriuntur quæſtiones frequētius ita ut plerunq; nexum ſoluimus nodum ligemus, ut infra eod. tit. cum olim, ideo ponitur hic rubrica de verbor. signific.

¶ Videamus quid ſit uerbum, unde dicitur, qualiter hic ſumatur, qualiter ſit interpretandum quis poſſit uerba dubia interpretari, ultimo uidentium eſt quando poſſit artari uel prorogari interpretatio.

¶ Verbum eſt pars orationis cum temporibus & modis ſine caſu ſignificatiuum actionis & paſſionis, his autem ponitur uerbum in largā ſignificatione ut ſupponat pro qualibet parte orationis per quā is qui loquitur de animo gerit in notitiā aliorum deducat uerba enim non propterea inſtituta ſunt ut per ea ſe inuicem homines fallant ſed ut eis quiſque in alterius notitiam proferat, uerbis igitur uti ad fallaciam non ad quod ſunt inſtituta peccatum eſt. Inter eſt, enim quemadmodum uerbum procedat ex animo ream linguam non facit niſi rea mens ut probantur hæc 23. quæſtione 1. is autem, & capitulo, homines in ſi. Vnde uerſus. Nō niſi mente rea ſit mea lingua rea, unde qui contra mentem loquitur nihil dicit, quia non dicit quod cogitat quia uox illud non ſignat nec dicit quod uox ſignat quia illud non intendit, igitur nihil dicit, ut. ff. de rebus dub. l. in ambiguo. ¶ Verbum autem dicitur filius Dei quia & ſicut per uerbum exprimitur uoluntas homi-

nis ſic per filium Dei uoluntas patris, ut de pœn. diſt. 1. uerbum Dei dimittit peccata dicitur autem uerbum ab aeris uerberatu quod commune accidens eſt omnibus partibus orationis ſive ſumatur in prima ſignificatione ſive in ſecunda. In priuilegijs ſive in ſcriptis interpretantur uerba ad id ad quod ſunt inſtituta, ut 22. q. 2. quod autem non. n. ſenſum extrinſecum alienum & extraneum debitis quætere ut. 37. diſt. relatum & ad communem intelligentiam uerba ſunt referenda, ut ſupra de ſpon. ex litteris. ff. de leg. 3. l. non aliter. Sed contra plerumque dum proprietates uerborum attenditur ſenſus ueritatis amittitur, ut infra eod. tit. præterea, nam potius mens attenditur quam uerba ſint conſideranda, ut 22. q. 5. humane, aliquando contra communem intellectum ſit interpretatio, ut ſupra de poſtulando ad hæc, & potius conſiderandum eſt quod tellator ſenſerit quam ipſa uocis ſignificatio, ut. ff. de ſundo inſtructo l. cum de lanionis. §. animam, & hæc uera ſunt ubi interpretatio uerbi haberetur à iure ſicut canon interpretatur ſtatim, i. deſt uſque ad annum & diem, ut. 20. quæſt. 2. puella, puto quod in reſcriptis & priuilegijs magis mens & intentio ſuperioris attendenda, ſunt quam uerba conſideranda, ut ſupra de officio dele. ſuper eo, ſupra de decimis ex multiplici ſupra de priuilegijs quanto, & c. in hijs. nā quā uis uerba priuilegiorum inſpicienda ſunt ut ſupra de priu. porro, plus tamen conſideranda eſt mens, ut. ff. de le. & ſe. con. l. ſeq. 1. q. 1. marchion, 12. q. 5. humane in fra eo. ti. intelligentiam, & idē dico in teſtamento quā mens prior & potētor eſt quā uox, ut. ff. de ſupel. l. Labeo, in ſi. Vnde ſi teſtator mihi legiunt ſeruum ſub appellatione ſtichi cum uocetur paphilus non ſtichus quia ex uerbis ſignificatur ſed paphilus debetur ¶ nomina enim ſi ſignificandorum hominum gratia reperta ſunt quod ſi quolibet alio modo intelligitur nihil inter eſt ut inſti. de lega. 5. ſi quis in nomine & idē eſt ſi in ſundi nomine ſit erratum, ut. ff. de lega. 1. l. 3. Secus in nominibus

nomnibus rerum. rerum enim uocabula immutabilia sunt hominum mutabilia. ut in ea. l. in. fi. r. g. ¶ Verba rescriptorum domini papæ interpretatur papa supra de sequest. c. 1. Aliquando & legatus interpretatur. ut supra de postulando. c. 1. ¶ Quis autem possit interpretari priuilegia dixi. supra de priuileg. §. sed pone. de interpretatione uero iuris distinctio est antiqua interpretatio generalis est necessaria & in scriptis redigenda interpretatio principalis. ut. C. de le. & se. com. l. non dubium supra de senten. excom. inter alia. Generalis necessaria sed non in scriptis redigenda interpretatio cōsuetudinis ut. ff. de leg. & se. com. l. si de interpretatione supra de consue. cum dilectus. Non generalis sed necessaria in scriptis redigenda interpretatio iudicialis. ff. de le. & se. com. l. non possunt & l. nam ut ait. generaliter nec necessaria nec in scriptis redigenda interpretatio magistri. ut. C. de prof. l. 1. lib. 12. quia nullius additus in uerba magistri. ¶ Sunt interpretationes a iure quibus per omnia standum est in decre. hic positis & C. & ff. eo. ti. per totum. Sed præter his iuris interpretationes inuenimus & alias nam nomine beneficij non continetur rectoria uel personatus. ut supra de præbendis cum olim. & hoc ne iuri eorum ad quos spectat electio detrahatur & simile alias supra de offi. deleg. super eo. uer. uerba illa ordinetur ecclesiasticam interpretationem recipiunt ordinat per alium instituentem ad quem intellusio spectat sed nomine beneficij continetur præbenda. ut supra de præben. pro illorum non obstat his infra eodem titu. tua. ubi præbende & maiora officia nomine beneficij continentur. aliud enim obtinet fauore ecclesie ad debitis releuandis. & ideo dicit littera in hoc casu. ideo ius interpretatur constitutionem illam supra de concess. præben. uel ecc. non ua. c. nulla quod ad archiepiscopatus uel episcopatus non solet extendi sed ad personatus alius & minora beneficia coartari. ut supra de concess. præ. uel ecc. dilectus quam uis hodie illi dilectus uidetur derogatū.

per constitutionem illam supra de elect. ne pro defectu. sic interpretatur eadem de creta. nulla locum non habere nisi præbende fuerint distinctæ. ut supra de concess. præben. c. ex parte. Host. sic interpretatur eandem constitutionem nulla. ut in. 6. mensibus de quibus loquitur semper suspensionis nullatenus computetur cum illa Lateran. & concilij constitutio contra negligentes tantum fuerit promulgata. ut supra de concess. præben. quia diuersitatem. Interpretatur electio idest confirmatio. ut supra de consue. cum dilectus. Item ius interpretatur clausulam illam quæ interponitur in rescriptis. quod si duo uel omnes interesse nequiuertit & c. ut intelligatur de impossibilitate iuris uel facti. ut supra de rescript. sciscitatus & illa decre. interpretatur illam sciscitatus. & illam supra de offi. delega. prudentiam dicens quod si clausula quod si omnes uel ambo ponitur in rescripto & unus interesse non potest nec committere potest supra de offi. delega. coram. Item decre. illa per tuas interpretatur aliam eiusdem titu licet He. ly. de simo. Item decreta. illa supra de offi. delega. super questionum interpretatur illam cum te consulente. Item decre. illa. de consan. uir qui a stipite interpretatur aliam eiusdem titu. nõ debet. sic quod aliqui distantes inter se quarto gradu possint contrahere nisi quamuis alter distat a communi stipite. 4. gradu. alter. 5. Item decre. illa supra qui fil. sunt legi. per tuas. in si. interpretatur aliam. eiusdem. t. transmissæ. dum dicit qui in casu dissimili loquitur. Item quod dicit decre. illa qui fil. sunt leg. cum interio. uiderem quod filij nati ex illis parentibus qui ignorantes impedimentum in facie ecclesie contraxerunt legitimi sunt interpretatur aliam in eodem titu. dicens idem esse si alter coniugum ignoret impedimentum. Item quod dicit decre. supra de ui. & ho. cler. quoniam. & alia supra de sen. excom. monachi scilicet quod si aliquis de communiter uiuentibus manus in confratrem iniiciat uoluntas a suo abbate uel superiore potest absolui interpretatur decre. supra de sen. ex-

fen. ex com. cum illorum. dum dicit nisi excessus extiterit difficilis & enormis. ut si ad mutilationem membri uel effusione sanguinis est processum aut in episcopum uel abbatem uolenta manus iniecta. Itē decre. illa supra de cogn. spic. r. interpretatur illos canones. 30. q. 3. super quibus, & post susceptum. hæc exempla & alia his similia de iuris interpretatione notare per se poterit quilibet studiosus. ¶ Itē prorogatur iuris interpretatio ratione fauoris ut si cui indultum sit retinere beneficia nactantia in sua ecclesia & fructus eorum percipere: ac in solutionem debitorum eiusdem ecclesie conuerrere per interpretationem extenditur nomen beneficij ad præbendas uel beneficia maiora. ut infra eodem. tua nobis. Item uerbum illud labores extenditur ad omnia quæ quidem religiosi proprijs manibus & sumptibus excolunt. ut supra de decimis ex parte. Item priuilegium indultum de decimis non soluendis extenditur ad decimas per interpretationem possessionum quæ post modum acquiruntur. ut supra de priuile. quia circa. Item quod quibusdam religiosis indultum est scilicet ut cum Romæ terre fuerit interdictum excommunicatis & interdictis exclusis possunt quandoque ianuis clausis suppressa uoce non pulsatis campanis diuina officia celebrare ad episcopos prorogatur. ut supra de priuile. quod nonnulli: sic per interpretationes extendimus donationes. ut supra de dona. cum dilecti. unde si Imperator donet demum interpretatur cum omnibus iuribus & pertinentijs suis esse donatum. ut. C. de bo. ual. l. si quando lib. 10. Idem scimus in testamentis similiter ratione fauoris. Vnde si aliquis legat uina interpretatur & uasa uinaria legasse. ff. de ui. & tri. leg. l. si cui. §. si uinum. & ff. de penu. le. l. qui penum §. ultri. & l. namque. & auius legatis & auiaria debentur. ut. ff. de leg. 3. l. auius. Non enim in causa testamentorum ad diffinitionem utriusque descendendum est cum plerumque abutuntur loquatur ho-

mines nec proprijs nominibus uel uerbis utantur. ut. ff. de leg. 3. l. non aliter. §. titius. Ideo cartarum appellatione libros intelligimus esse legatos cum uox testatoris uoluntas urgeat ut cum quis dixerit cartas meas uniuersas, qui nihil aliud quam libros habeat studiosus studio so relinquens. ut. ff. de lega. 3. l. librorum §. quod tamen. Item prorogatur iuris interpretatio ratione generalitatis ut cum quis obligat bona sua & futura bona intelligatur obligare. ut. C. quæ res pigno. oblig. pos. l. ultima. Item cum quis fundum obligat nihil excipiens uis patronatus quod in ecclesia in fundo sita obtinet obligare uidetur. ut supra de iure patrona. ex literis. ¶ Aliquando interpretatio iuris artatur ut in procuracione exigenda ne subiecti grauentur. ut supra de cõ. quãzo. Item artatur ut exactiois & auriatiz nota uideatur ut supra de cen. ex parte. Itē interpretatio artatur odij ratione ut cum decimæ laico conceduntur in feudum quod male sit ut supra de his quæ si. a præla. sine con ca. c. cum apostolica. Item in hoc casu occasione decimationis antiquæ nõ sunt decimæ noualium usurpandæ in talibus non sit extendenda licentia sed potius restringenda. ut supra de decimis. tua odia enim per interpretationem restringenda sunt. ut. ff. de liberis & posthu. l. cū quidam supra de consangu. & affini. quod delicto. Item artatur uenditio per interpretationem ut non uideatur episcopatum uel uenditum uel in uenditione exceptum quod uenditionis tempore nõ extabat ut. ff. de contrahen. emp. & uen. l. Rut. l. 1. & hoc ideo quia in uenditione inspicitur tempus contractus. Item in fauorem rei sit restitutio per interpretationem. nam si quis legauerit nummos & nescimus de quibus scitis tunc sumitur coniectura ex pluribus. spectatur enim consuendo patrisfamilias in primis deinde regionis in qua testator uersatus est. sed & uens patrisfamilias & legatarij dignitas uel charitas & necessitudo. In summa. quæ præcedunt uel sequuntur scripta seruanda sunt. ut.

R r r ff de

fi. de lega. 1. l. filiusfamilias. quia si nec ex illis coniectura capi possit, tunc locum habet quod dicitur nummis in distincte legatis exiguiore debentur si neque ex consuetudine patrisfamil. neque ex regione unde fuit neque ex contextu testamenti possit apparere. ut. ff. de legatis tertio. l. nummis. quod ideo contingit quia cum hæres damnatus sit nummos dare in potestate eius est quos uelit dare & liberare. ut. ff. de legat. 3. l. qui concubina. §. primo.

Summarium

- 1 Regula quid sit. & unde dicatur.
- 2 Regula unde summantur.
- 3 Regula omnis res per quasunque causas nascitur, per eandem dissoluitur quomodo intelligatur.
- 4 Regula quod dubia la meliorem partem sunt interpretanda, qualiter sit intelligenda.
- 5 Regula quod nullius scandalum nasci permittitur quam ueritas relinquatur sensus.
- 6 Regule quod est illicitum necessitas facit licitum, explanatio.
- 7 Regule quod latenter, aut per uim, uel alias illicitè introductum est, nulla debet stabilitate subsistere, declaratio.
- 8 Regula quod iudex à tormentis incipere non debet intellecti.
- 9 Regula quid quid in sacris Deo rebus & episcopis agitur pro sacrilegio reputatur quomodo sit intelligenda.
- 10 Regula qui ex timore facit præceptum aliter quam debeat facit. qualiter intelligatur.
- 11 Regula offenders in uno factis est omnium res intellectus.
- 12 Regula non potest esse pastoralis excusatio si lupus oues comedit. & ipse nescit declaratur.
- 13 Regula indignum est. & tam Romana ecclesia consuetudine alienum ut pro spiritibus facere quis homagium compellatur declaratio.

DE REGVLIS IURIS. Rub.

A Dextimij operis consumationem & ministrorum iuris canonici instructionem perfectissimam doctrinam diffinitiones iuris siue regulæ supponuntur unde intitularur rubrica de regulis iuris. ¶ Videndum est quid sit regula unde dicatur qualiter finiatur, ex quibus regula surgit. ¶ Regula t quidem est quæ rem breuiter enarrat non ut ex regula ius sumatur. sed ex iure quod est regula fiat. ut. ff. eod. titul. l. 1. Sed in gramatica regula est multorum cõsimilium collectio. ¶ Regula dicta est ex eo quod recte ducit nec aliquando aborsum retrahit. Alij dixerunt regulam dictam uel quod regat uel quod normam recte uiuendi præbeat uel quod distortum prauum que corrigat. ut. 3. dist. regula. ¶ Sed obijciens si hoc facit regula. ergo regula est ius sed contrarium dixi non ut ex ea ius fiat. Respondeo in decre. sumitur regula secundum quod canon græcè latine regula nuncupatur. ut. 3. distin. canon. sumitur autem regula uel ex signo uniuersali. ut. infra eodem titulo. omnes res. ff. eod. titulo. l. omnia. uel ex signo indistincto. ut. ff. eodem titulo. l. quicquid calore iracundiæ. uel ex alio generaliter dicto. ut. infra eodem titulo quod non est licitum. ¶ Sumuntur regulæ ex iure constituto. ut. ff. eodem titulo. l. 1. & ut superius dixi. quædam tamen sunt in quibus regulæ uel diffinitiones produci nõ sunt. quia nec tradit possunt. difficilis est enim aliquarum rerum diffinitio ut moræ. ff. de usu. l. mora. in prin. sic & alibi lex dicit in impensis factis in rebus dotalibus. quæ autem impendia ex rebus dotalibus deduci debeant non tam facile in uniuersum diffiniri quam singula ex genere & magnitudine impendiorum excimari possunt. ut. ff. de impen. in rebus dota. fac. l. quod dicitur. in fi. Item non potuit diffiniri quanta fides sit testibus adhibenda. & ideo hoc arbitrio iudicis referatur

tuatur dum dicitur. cum magis scire potes
quanta fides sit testibus adhibenda. ut. ff. de
testi. l. testium fides. in ueris. uerba episto-
lae. sic quanti temporis poenitentia sit pec-
catoribus imponenda canone non potuit
diffiniri. & ideo dictum est tempora poe-
nitentis habita moderatione constituen-
da sunt. tuo iudicia proit conuersorum
animos prospexeris esse deuotos habito
respectu ad ætatis pericula & egritudi-
num necessitates. ut. 26. quæst. 7. tempora.
& capi. hæc sic. ¶ Item quatenus & cuius
interit non potuit diffiniri. eo quod non
in iure. sed in facto consistit. ut. ff. eodem
titulo. l. quatenus. ¶ His igitur præmissis
ad aliquam præsentis tractatus doctri-
nam. regulas sub hæc rubrica positas ex-
ponamus. ¶ Prima igitur regula. omnis
res per quasunque causas nascitur per
easdem dissoluitur sub audi in contra-
ctum agentes. ut est uidere in emptione
& uenditione quæ consensu contrahun-
tur. & contrario consensu dissoluntur re-
bus integris existentibus. secus si ad solu-
tionem pretij uel rei traditionem. peruen-
tum sit. ut. C. quando licet ab emp. re. l. 1.
Idem in alijs bonæ fidei contractibus. ut.
ff. de pact. l. si unus. §. idem. Idem in spon-
saliibus de futuro. ut supra de sponsali.
præterea. secus in matrimonio. ut supra
de iurand. tua. & ff. de eo qui cog. constan-
uxo. suæ super e. hoc ideo. quia matrimo-
nium non soluitur nisi morte. ut. 32. quæ-
stio. 7. licite. & in auzen. de nup. §. de in-
eeps. colum. 3. & simile ad. l. istam. ff. eo-
dem titulo. l. in bil. ¶ Secunda. regula dicitur.
quod ea facta quæ dubium est quo ani-
mò fiant in meliorem partem interprete-
mur. ut enim uir præditus scientia litera-
rum & maxime prælatus cum propria
consanguinea conuersatur credi debet
quod hoc faciat affectionis & non forni-
cationis causa. ut supra de præsum. cum
iniuente. Item cum legatus ecclesiæ
Romanæ & maximè cardinalis equum
uel aliud modicum recipiat ab eius eo-
gnato cui confert aliquid spirituale. cre-
dendum est quod non simoniæ. sed ne-
cessitatis causa recipiat. ut supra de si-

moni. & si quæstiones. & hoc ideo contin-
git. quia quilibet præsumitur bonus do-
nec contrarium probetur. ut supra de seru-
ti. capitulo uno. supra de præsumptio.
dudum. & nullum. suæ salutis immem-
orem. ut. 1. quæstio. ultima sancti-
mus. Alia iura dicunt in humaniorem
partem in dubijs declinandum. ut de tran-
sactio. capitulo ultimo. l. distinct. eos.
Alia in dubijs quod tutius est tenere de-
bemus. ut supra de præsb. non bapt.
mi. ueniens. supra de bapt. & eius effec.
de quibusdam. de const. distinctione.
4. si nulla & distinctione prima præsb. teri.
Alia in dubijs suis conscientijs ho-
mines relinquunt supra de iure iurand.
mulieri. 33. distinctione. habuisse.

¶ Tertia regula est. ¶ utilius scandalum
nasci. permittitur quam ueritas relin-
quatur. scilicet fides. uel ueritas bonæ
uitæ. Triplex est. enim ueritas bonæ
uitæ. & hæc nunquam dimittatur pro-
pter aliquod scandalum. quia pro nullo
scandalo debet committi morale pec-
catum. ut supra de noui ope. nunc. cum
ex iniuncto circa fin. Item iusticiæ res-
pectu iudicij. disciplinæ respectu præla-
ti. Et in his aliquando ueritas dimitti-
tur propter scandalum. ut. 23. quæstio-
ne quarta non potest. Vnde uersus.
Est uerum uix. doctrinæ iusticiæque.
Vnum semper habe. duo propter scan-
dala linqui. ¶ Quarta regula est quod
non est licium necessitas facit licitum.
simile ad hanc regulam de conse. distin-
ctione prima sicut. & distinctione ter-
tia peruenit. & distinctione. §. dispo. lo.
supra de fur. qui per necessitatem. Et
est ratio. quia necessitas est contraria
uoluntati. ff. quod met. causa. l. 1. & nul-
lum peccatum nisi uoluntarium. ut. 15.
quæstio. prima §. 1. & capitulo illa.

¶ Quinta quod latenter aut per uim
uel alias illicitè introductum est nul-
la debet stabilitate subsistere. in hac
potest poni exemplum in exactis la-
tenter aut per impressionem aut per
dolum à prælatis introductum quæ sub-
sistere de iure non debent. ut. 10. quæ-

Aio. tertia quia cognouimus. supra de ex
 celsi prela. sane. vel potest poni exem-
 plum in consuetudine irrationabili intro-
 duci latenter vel per vim quæ subsistere
 non debet. ff. delegatis. & se. consuli.
 quod non ratione. supra de consuetudi.
 8 capitulo ultimo. ¶ Sexta in ipso causæ
 initio non est à questionibus inchoan-
 dum contingit hoc ideo quia ad quæstio-
 nes non peruenitur nisi per præsumptio-
 nes. & iudicia & propterea non est à quæ-
 stionibus inchoandum. ut dicit hic & ff.
 eod. titulo. l. prima Respon. 1. & C. eo-
 dem titulo. c. miles. ¶ Septima quicquid
 in sacris Deo rebus & episcopis agitur
 pro sacrilegio reputatur quia sacra sunt
 & à quocunque uiolantur non debent. sacri-
 legium enim committitur si res ecclesiæ
 diripiantur ut. 1. quæst. 3. peruenit. 16. quæ-
 stio. 7. c. 2. 17. quæst. 4. si quis domum su-
 pra de so. compe. conquestus supra de sen-
 tent. excom. conquesti. & quod dicit sacra-
 tis supple maxime nam & non sacratz pri-
 uilegium habent & semi ecclesiarum. ut.
 1. quæst. 3. ecclesiarum seruos. sic & cum in
 iuria inferitur personis ecclesiasticis. ut.
 17. quæst. 4. si quis suadente. & quod hic
 dicit de episcopis subaudi maxime. 17. q.
 10 4. si quis deinceps. ¶ Octaua ¶ qui ex ti-
 more facit præceptum aliter quam de-
 beat facit. & ideo iam facit intelligendum
 est de præcepto diuino & de eo qui illud
 facit timore seruili. qui non potest esse si-
 mul cum charitate. unde talem timorem
 habens non potest mandata domini ad-
 implere. cum non sit in charitate quæ est
 summa omnium bonorum operum. ut de
 pœni. distin. 2. charitas secus est de timo-
 re filiali qui simul habetur cum charitate
 unde qui timet Deum faciet bonum. Item
 timor seruilis introduxit filialem sicut se-
 ta filium uel lignum ut de pœni. distin. 2.
 sicut seta. unde dicitur crefficit charitas &
 minuitur timor ut de pœni. distin. 2. for-
 te nara. perfecta uero charitas foras emit-
 tit timorem. ut 23. quæstio. 6. schisma-
 tici. qui igitur timore seruili faciunt præ-
 ceptum Dei nec facere intelligitur ut di-
 11 ctum est. ¶ Non offendens in uno factus

est omnium reus. quod sic intelligo ut
 offendens in uno peccato mortali fiat
 reus omnium. quo ad sufficientiam dama-
 nationis idest ita sufficit unum ad eter-
 nam damnationem sicut omnia uel offen-
 dens in uno. idest in una uirtute. nam
 statim subintrat uitium uirtutis opposi-
 tum cum excluditur uirtus. ut 21. quæst.
 2. cum denunciatur improbitati. & sic cum
 habeat unum uitium mortalis peccati om-
 nium uirtutum factus est reus. quia nul-
 lam habet uirtutem uel uno idest in cha-
 ritate sine qua nemo potest saluari ac si
 omnium peccatorum reus esset & simile
 12 ad istud de pœni. distin. 6. ca. 1. ¶ De-
 cima non potest esse pastoralis excusatio
 si lupus oues comedit & ipse nescit. hoc
 ideo contingit quia de custodia tenetur.
 ff. loca. & condu. qui mercedem. pastor
 enim uigilare debet & animam suam po-
 nere pro ouibus. ut 23. quæstio. 4. tres
 persone. & ideo tenetur de culpa sicut
 custos carceris. ut ff. de custo. & extra. l.
 ulti. non igitur excusatur pastor ignoran-
 tia quia de negligentia tenetur ut præla-
 tus. 81. distin. dictum. sicut nec excusa-
 tur custos fornacis si obdormit uel ne-
 gligenter custodit & ignis euersus uila-
 lam incendit. ut ff. ad l. aquil. l. si ser-
 13 uus. ¶ Vltima regula est indignum est
 & à Romanæ ecclesiæ consuetudine ali-
 num ut pro spiritualibus. facere quis ho-
 magium compellatur. hoc ideo quia ho-
 monia committitur. ut supra de simo. si
 diligenti. Sed sacramentum de fidelita-
 te & clericus priuatus non debeat sub
 prælato præstare. ut supra de maio. & obe-
 legebatur. si tamen hæc consuetudo de-
 poscat præstabitur. ut supra de uerb. figi.
 cum clerici supra de elec. qualiter sed à
 prælato de iure præstatur suo superiori.
 ut supra de iureiur. nullus. 23. distin. quan-
 quam. Sed quamuis pro spiritualibus tem-
 poralia non præstentur affectio tamen &
 charitas indebite non censentur. ¶ Solent
 enim homines quadam prærogatiua amo-
 ris diligere illos à quibus se percepisse
 beneficia recognoscunt. ut supra de tes-
 ta. cum in officiis. Cuius igitur doctri-
 na iu-

na iuris canonici spirituale sit obsequium
potes olector mihi retribuere spiritua-
liter in effectu. sed sufficit si non detrahas
si hoc opus laudibus attollendum lingua
non carpa uenenata. Sunt enim quidam
qui in primo se ellimant ut bona quæ ui-
derint discere contemnant. & quod gra-
uius est aliorum opuscula quanquam ulti-
ma dente lineam ultro suffundunt. sicubi
uero repetiris quod aliorum dicta corri-

piant. non turberis nec enim conscientie
quædam exegit temeritas: quæ in offen-
sam incidere timuit omitendo hæc cui
utilitas fualit & indixerat. si fortasse lege-
ris quod in apparatu meo memineras te
uidisse considera quod non omnes qui
summam habuerunt lunt habeant appa-
ratum. & propterea malui repetere quam
desse.

F I N I S.

[illegible]

INDEX IN SVMMAM

D. GOFFREDI TRANENSIS

Iureconfulti Clarissimi.

OMNIA SPARSIM DICTA

COMPLECTENS VIRIVSQUE IVRI:

professoribus vtilis.

PER D. IO. BAPT. ZILET. VENETVM

Noviter editus feliciter exorditur.

BAS ius episcopale
prescribere potest. de
offic. archipresbyt. nu-
me. 6 car. 87

Abbas an possit praejudi-
cari monasterio. de re-
ligio. domi. nu. 4. c. 311

Abbates quando dican-
tur excedere. de excessu. praelato. nu-
mero. 3 car. 459

¶ Abigei qui dicantur. de furt. nu. 4. c. 435

¶ Aborsum procurantes an reputentur ho-
micidae. de homici. nu. 17 car. 426

¶ Absens per scripturam matrimonium
accusare non potest. qui matrimo. ac-
cusa. poss. nu. 7 car. 381

Absentes qui vocari debent, ad electio-
nem vocati non venientes, an per ali-
quod tempus sint expectandi. de ele-
ctio. nu. 19 car. 28

¶ Absentia aliquando plus operatur quam
contradictio. de simoni. nu. 33 car. 406

¶ Absolutio ab excommunicatione pro-
pter iniectionem manuum in clericos,
competens ordinario, quando possit
alteri delegari. de offic. ordina. nu-
mero. 18 car. 113

¶ Absolutio excommunicatorum in qui-
bus casibus sedi Apostolicæ referretur
de senten. excom. nu. 14 car. 485

Absolutiones plures quando sint neces-
sariae. ibi. nu. 23 car. 487

Cætera vide infra in ver. Doctrina.

¶ Accusare vnum an plures possint. de or-
di. cogni. nu. 2 car. 180

Accusare matrimonium in quibus cau-
sis quis repellatur qui matrimo. accu-
sa. poss. nu. 8 car. 383

Accusare qui possint. de accusatio. nu-
mero. 2 car. 392

Accusari qui non possint. ibi. nu. 4. c. 393

¶ Accusatio quid sit. ibi. nu. 1 car. 392

Accusatio in quibus casibus sit permissa.
ibi. nu. 2 car. ea.

Accusatio quando refricari possit. ibi.
nume. 13 car. 395

Accusatio non habet locum in contra-
hendo matrimonio. qui matrimo. accusa-
poss. nu. 9 car. 383

Accusationis forma. de accusatio. nu-
mero. 5 car. 393

Accusationis quis sit effectus. ibi. nu-
mero. 11 car. 394

¶ Accusator an debeat se inscribere, &
ad poenam talionis obligare. de accu-
sa. nume. 6 car. 393

Accusator in notoriis non requiritur. nec
ordo iudiciarius observatur. ibidem
nume. 8 car. 394

Accusatorum temeritas tribus modis de-
tegatur, & tribus poenis subiicitur. de
calumniato. nu. 1 car. 398

¶ Accusatus de crimine & absolutus non
potest super eodem iterum accusari. de
accusatio. nu. 12 car. 394

Accusatus de simonia, pendente accusa-
tione

In dex

- tionem, officium suum exequi prohibetur. de simo. nu. 21 car. 404
 ¶ Actio an sit exprimenda in libello. de libelli obla. nu. 4 car. 162
 Actio si peritura est, in temporibus quibus agi non potest, an possit procedi. de feriis. nu. 4 car. 179
 Actio de violentia prius expediri debet quam de proprietate. de restit. spoliat. nu. 10 car. 192
 Actio de dolo qualiter & contra quos datur. de dolo & contu. nu. 6. car. 193
 Actio de dolo est biennalis secus est in exceptione doli. ibi. nu. 7 car. 194
 Actio depositi qualis sit, de deposito. numero 7 car. 269
 Actio depositi cui datur. ibi. nu. 8. c. 269. & nume. 9 car. 270
 Actio depositi an datur furi & prædoni deponenti. ibi. nu. 9 car. 270
 Actio depositi contra quem datur. ibid. nume. 10. car. ea.
 Actio, ex sola conventionione permutationis, re nulla hinc inde secuta, neutri aliqua competit de ver. permutatio. numero 5. car. 276
 Actio de evictione locum non habet in donatione. de donatio. nu. 2 car. 283
 Actio de subiectione capellæ, an contra ipsam vel possidentem competit. de capellis monacho. nu. 4. & 5 car. 313
 Actio furti datur contra hæredes proportionem. de furtis nu. 17 car. 437
 Actio furti est famosa. ibi. nu. 21 c. ea.
 Actio iniuriarum datur contra maledicū. de clerico maledi. nu. 2 car. 454
 Actio iniuriarum cui datur. de iniuriis nume. 4 car. 469
 Actio iniuriarum est famosa. ibid. numero 5 car. 470
 Actio de damno dato cui competit, & quando locum habeat. ibi. nu. 7. c. 470
 Actio legis Aquiliæ cui & quando datur. ibi. nu. 8 car. ea.
 Actio ex edicto de aliena. iudi. mutan. ca. & c. cui & contra quem, & in quem datur. de aliena. iudi. vin. cau. fa. numero 3 car. 144
 Actio qua agi possit contra usurarium vel eius hæredes, si senecbris pecunia conuersa est in prædiorum eruptionem de usuris nu. 16 car. 441
 Actiones mixte quæ dicantur, & quæ in eis seruari debeant, ut lite non contestata. nume. 6 car. 171
 Actiones quæ ex contractu commodati oriantur, & quæ veniant in actione directa commodati, & quæ in contraria, & quibus & in quos datur. de commo. nume. 7. car. 267. & nume. 8. 9. & 10 car. 268
 Actiones quæ infament, de deposito. nume. 14 car. 270
 Actiones quæ nascuntur ex contractu locationis & conductionis. de loca. nume. 8 car. 274
 Actiones quæ datur ex permutationibus, & quando competant. de rerum permutatio. nu. 6 car. 276
 ¶ Actus contrarius cum intercedit, vitatur id quod in contextu fieri debet. de electio. nu. 12 car. 26
 Actus qui interponitur, vel mora quæ interuenit, an vitiet id, quod in contextu vel continue fieri debet, de baptismo nu. 9 car. 318
 ¶ Adiutore inquisitionis repulso, an alius sit admittendus, vel iudex ex officio procedat. de accusationib. numero 25 car. 397
 ¶ Adoprari quis possit. de cognatio. lega. nume. 3 car. 365
 Adoptionis quot species sint. ibidem numero 2 car. ea.
 ¶ Adulter an possit intrare religionem innocente inuito. de conuersio. coniugato. nu. 8 car. 304
 Adulter vel adultera dignè de adulterio pœnitens, an possit accusantem repellere. de diuortijs nu. 16 car. 386
 ¶ Adulterium quid sit, & qualiter committatur, de adulter. & stupro. numero 1 car. 430
 Adulterium accusare quibus sit permisum. ibi. nu. 3 car. ea.
 Cetera vide infra in ver. Fornicatio.
 ¶ Aduocatus non cogitur exercere officium suum alibi quam in foro suo. de offi. delega. nu. 40 car. 104
 Aduocatus quando teneatur si causam amiserit. t.

Sutima Goffredi.

- serit. de postulan. nu. 7. & 8 car. 127
- Aduocatus quæ in suis aduocationibus obferuare teneatur. ibi. nu. 3 car. ea.
- Aduocatus & procurator an teneatur de falso. de cri. fal. nu. 4 car. 446
- Aduocati licet vendere iustum patrociniū, & affessori iustum consiliū. de offi. ordina. nu. 9 car. 110
- Aduocati nō debent assumere causas desperatas. de postulando nu. 6 c. 126
- Aequitas rigori præfertur, de cohabita. clerico. & mu. nu. 3 car. 149
- Aequitas iuri scripto & stricto quod præferenda. de hereti. nu. 8 car. 411
- Aestimatio facie venditionem, de dona. inter vir. & vxor. nn. 13 car. 388
- Aetas legitima in contrahendo matrimonio quæ sit, & quæ in sponsalibus, de desponsa. impub. nu. 3 car. 347
- Aetas quanto tempore præuenitur. ibid. numc. 5 car. 345
- Aetas ordinandorum & qualitas. de ætate & quali. nu. 1 car. 58
- Aetatis defectus repellit ab ordinationi. ibi. nu. 2 car. 59
- Affinitas ex nuptiis consumatis oritur. de sponsali. nu. 7 car. 343
- Affinitas non contrahitur ex nuptiis interdictis. ibi. nu. 1. car. 344. & de consangu. & affi. nu. 11 car. 373
- Affinitas an per coitum incestuosum, vel fornicarium contrahatur, de eo qui cogn. consangu. vxor. nu. 2 c. 366
- Affinitas, consanguinitas, & publicæ honestatis iusticia prohibitionem suam producent vsque ad quartum gradum. ibi. nu. 3 car. 367
- Affinitas quid sit. de consangu. & affi. nu. 10. c. 370. & nu. 20 c. 373
- Affinitatis arbor qualiter componatur. ibi. nu. 12 car. 371
- Affinitatis genera qualiter contrahantur. ibi. nu. 18. & 19 car. 373
- Affinitatis in arbore regulæ assignatæ per quas affinitatis gradus & genera dignoscuntur. ibi. nu. 12 car. 370
- Cætera vide infra in ver. Cōsanguinea.
- Agens contra aliquem de violenta spoliacione, nunquid teneatur aliis respondere. de ordin. cogni nu. 6 car. 182
- Agere & replicare an quis possit ex eodem actū. ibi. nu. 8 car. 183
- Agere contra furē quoe modis quis possit. de furtis. nu. 6 car. 436
- Agrorum nocturni depopulatores: an possint impunē occidi. de immu. ecclesi. nu. 10 car. 338
- Alienantes malè rem ecclesiæ qualiter puniantur. de reb. eccle. alienan. numero 9 car. 264
- Alienari quæ res prohibeantur & quæ non. ibi. nu. 2 car. ea.
- Alienatio propriè quid sit. ibidem numero 1 car. 263
- Alienatio rerum ecclesiarum quam fo-lennitatem requirat. ibidem numero 3. & 4 car. 264
- Alienatio contra debitam formam nulla est ipso iure, licet facta fuerit in casu concessio. ibi. nu. 5 car. ea.
- Alienatio in fraudem facta est reuocabilis. de his quæ fiunt à prel. sine consens. capi. nu. 5 car. 261
- Alienationis prohibitio facta à testatore, non extenditur ad eam quæ sit in familiam. ibi. nu. 4 car. ea.
- Alienationes rerum ecclesiasticarum factæ per prelatos schismaticos nō valent. de schismati. nu. 4 car. 417
- Altaria quæ & quomodo consecrantur. de consecra. eccle. nu. 11 c. 323
- Altaria à quo cōsecranda. ibi. nu. 1. c. 322
- Amisio pignoris an liberet debitorem. de pignori. nu. 12 car. 279
- Anima pretiosior est cunctis rebus. de voto. nu. 8 car. 307
- Animalia quæ veniant pecudum nomine. de iniuriis & damno dato numero 9 car. 471
- Animo repentino quæ accidunt de facili veniam merentur. de iudiciis. numero 7 car. 154
- Annus probationis à quo tempore currat. de regularibus. nu. 10 car. 300
- Anni discretionis qui dicantur. ibidem numero 8 car. ea.
- Anulus, vide infra in ver. Mitram.
- Antapocha quid sit de fide instr. numero 5 car. 218
- Apocha quid sit. ibi. nu. 6 car. 219

Index

- ¶ Apostasia quid sit, & vnde dicatur. de apostatis. nu. 1 car. 418
 Apostasia quoruplex sit & qualiter committatur. ibi. nu. 2 car. ea.
 Apostatis quæ pœna imponatur. ibid. nume. 3 car. ea.
 ¶ Appellans ab ordinario in vna causa, an in aliis coram eo respondere teneatur. vt lite penden. nu. 3 car. 199
 Appellans an eximatur à iurisdictione eius à quo appellat, de appellationi. nume. 29 car. 245
 ¶ Appellare quis possit. de appellatio. nume. 3 car. 248
Appellare à quibus non liceat. ibidem nume. 16 car. 240
 Appellari ad quem debeat ab officiali epi scopi. de offi. vicarii. nu. 3 car. 90
 Appellari an possit à qualibet interlocutoria, de senten. & re iu. nu. 4. c. 234
 Appellari an debeat à delegato ad delegantem. de appella. nu. 5 car. 239
Appellari an possit à momentanea possessione. ibi. nu. 10 car. ea.
 Appellatur à diffinitiva non ab interlocutoria, & quando ab interlocutoria appelletur. ibi. nu. 6 car. 239
Appellatur infra decendum à recitatione sententiae. ibi. nu. 14 car. 240
 Appellatur bis à diffinitiva, non tertio, petitur tamen restitutio in integrum contra res bis iudicatas. ibidem nume. 15 car. ea.
 Appellatur ad episcopum à delegato officiali, de offi. vicarii. nu. 5 car. 91
 ¶ Appellatio quid sit. de appella. nume. 1 car. 238
 Appellatio quare sit inducta. ibidem nume. 2 car. ea.
 Appellatio à quo, & ad quem debeat fieri. ibi. nu. 4 car. ea.
 Appellatio locum non habet in disciplinis, & correctionibus, & quando. ibid. nume. 9 car. 239
 Appellatio non habet locum in causa decimarum. ibi. nu. 11 car. 240
 Appellatio vt prosequatur indulgetur annis à iure, & ex causa biennium. ibi. nume. 17 car. 241
 Appellationis libellus quæ aliter concipiatur. ibi. nu. 12 car. 240
 Appellationem non prosequentis quæ pœna sit. ibi. nu. 18 car. 242
 Appellatione interposita ab executoris sententia, quid de fructibus tieri debeat, de offi. delega. nu. 2 car. 93
 ¶ Aquilæ legis quot capita & qualiter ex eis agatur. de iniuriis & dam. da. nume. 9 car. 470
 ¶ Arbitrari esse quis possit, & qui prohibeatur. de arbit. nu. 2 car. 145
 Arbitrari an diebus feriatis pronuntiare possit. ibidem nume. 8. car. 147. & nume. 11 car. 148
 Arbitrari hodie eligitur qui cognoscit de causa suspicionis iudicis de appellatione. nu. 28 car. 244
 Arbitrari an causas restitutionis audire possit. de restitu. in integ. nu. 11. c. 142
 ¶ Arbitrium quid sit. de arbit. nu. 1. c. 145
 Arbitratorum effectus qui sint. ibidem nume. 9 car. 147
 ¶ Arbor cuius soli esse censetur. de decimis nu. 3 car. 294
 Arbor affinitatis supra in ver. Affinitas.
 ¶ Archidiaconus an primus præsens sit in ecclesia post episcopum de offi. archidiacono. nu. 1 car. 85
Archidiaconus an præsens debeat archipresbytero. ibi. nu. 2 car. ea.
 Archidiaconus an iurisdictionem ordinariam vel delegatam habeat. ibi. nu. 8. c. 86
 Archidiaconus an habeat ius visitandi. ibi. nu. 9 car. ea.
 Archidiaconus an in diocesis suis suorum suffraganeorum visitationem faciat. ibi. nu. 10 car. ea.
 Archidiaconus an possit visitare. ibidem nume. 12 car. 87
 Archidiaconus an habeat concedere ordinandis literas commendatitias. ibi. nume. 14 car. ea.
 Archidiaconus, archipresbyter, & custos, & meliores & sanctiores sunt assumentes. de offi. sacristæ. nu. 5 car. 89
Archidiaconi officium quod sit. de offi. archidiacono. nu. 4. car. 86
 Archidiaconus à iurisdictionem pertinentia quæ sint. ibi. nu. 5 car. ea.
 ¶ Archiepiscoporum confirmatio ad quæ spectet

Summæ Goffredi.

- speciet. de electio. nu. 14 car. 29
 ¶ Archipresbyter an de causis matrimonialibus cognoscere possit. de offi. archipresby. nu. 5 car. 88
Archipresbyteri officiu, & in quibus spiritualibus sit vicarius episcopi. ibi. nu. 1. 2. & 4 car. 87. & car. 88
 Cætera vide supra in ver. Archidiaconus. verum. viii.
 ¶ Argumentum à contrario sensu est fortissimum de decimis. nu. 5 c. 294
 ¶ Arrharum datio quid operetur. de emptio. & venditio. nu. 2 car. 271
 ¶ Articuli noui ex veteribus articulis dependentes qui sint de testib. n. 25. c. 214
 ¶ Assertionem nouæ veteribus dependentes quæ sint. ibidem.
 ¶ Assessor. habes supra in ver. Aduocato.
 ¶ Attinentia inter quos oriatur ex matrimonio, de sponsali. nu. 14 car. 346
 ¶ Auditores curiæ qui dicantur. de offi. de lega. nu. 35 car. 102
 ¶ Auch. de his qui iugredi. ad appellan. §. quia igitur. col. v. an sit derogatum. de testib. nu. 18 c. 212
 Authoritas quæ interuenire debeat in construenda ecclesia. de eccle. edifican. nume. 5 car. 336
- B**
- BAPTISMVS** quid sit, de baptismo. nu. 1 car. 327
 Baptismus quando institutus. ibid. nume. 2 car. ea.
 Baptismus an in omni tempore possit cõferri. ibi. nu. 13 car. 329
 Baptismus an valeat furioso perpetuo. ibi. nu. 16 car. ea.
 Baptismus an valeat ei qui incidit in furorem. ibi. nu. 17 car. ea.
 Baptismus dicitur sacramentum fidei. ibi. nume. 24 car. 230
 Baptismus an valeat si latinus proferat verba in lingua græca, vel alia. ibid. numero 25 car. ea.
Baptismi genera quor sint. ibi. n. 3. c. 327
Baptismi effectus qui sint. ibi. nu. 4 c. ea.
Baptismi substantialia. ibi. nu. 6 car. ea.
 Baptismi in forma quæ verba requirantur. ibi. nu. 7 car. 328
 Baptismi de substantia an sit ordo verborum. ibi. nume. 8 car. ea.
 Baptismi & ordinum reteratio an fieri debeat, quando de baptismo & ordine dubitatur. de presbyte. non baptiza. nume. 4 car. 331
 Baptismus reiteras qua pœna puniri debeat. de sacramēt. non iteran. n. 6. c. 67
 ¶ Baptizare an possit non ordinatus. de clerici. non ordi. nu. 2 car. 457
 Baptizare seipsum nemo pot. de baptismo. nu. 21 car. 321
 Baptizari an possit in nomine Trinitatis implicite. ibi. nu. 14 car. 329
 Baptizari non potest in nomine paternitatis, & spiritalis sanctitatis. ibid. numero 27 car. 330
 ¶ Baptizatus an intelligatur ille, in cuius parte corporis sacerdos aquam profundit. de baptismo. nu. 12 car. 328
 Baptizatus in nomine Christi, an sit bene baptizatus ibi. nu. 15 car. 319
 Baptizatus coactus an sit baptizatus. ibi. nume. 18 car. ea.
 Baptizatus sit an recipiat sacramentum. ibi. nume. 19 car. ea.
 Baptizatus an sit is qui baptizatur, & baptizari intendit, & baptizans non intendit baptizare. ibi. nu. 20 car. ea.
 Baptizatus an quis sit si aquæ alius sit liquor admixtus. ibi. nu. 21 car. ea.
 Baptizatus in nomine genitoris & nati, & sancti flaminis, an sit baptizatus. ibid. nume. 26 car. 330
 Baptizatus an quis sit, statim vnus testimonio. ibi. nu. 28 car. ea.
 Baptizatum se credens, qui non est baptizatus, an saluetur, de presbyte. non bapti. nume. 2 car. 330
 ¶ Bellum dicitur iniustum quinque modis. de homici. nu. 8 car. 425
 ¶ Beneficium non vacans an possit conferri vel promitti, de concessio. præbē. nu. 3. 4. 5. & 6 car. 258
 Beneficiu simoniace adeptus tenetur ad omnes fructus perceptos & percipientes, de simo. nu. 22 car. 404
 Beneficium an possit in perpetuum locari, vel vltra tempus vite locantia, ne præla. vices suas, &c. nu. 5 car. 408
 Beneficia quæ dicuntur habere curam. de Eli.

filii. presbyte. numero 11. car. 73
Beneficia duo curam habentia si quis habeat, an possit retinere quod malit. de præben. nu. 9. car. 154
Beneficia ecclesiastica debent purè, palam, liberè, & sine diminutione conferri. vt eccle. bench. &c. nu. 1. c. 162.
Quod intellige vt ibi. numero 2. cum sequen. car. 162.
¶ Bigamia quid sit, & qualiter contrahatur, & quot sunt species bigamiz. de bigamia. nu. 1. car. 80
Bigamia an sit peccatum & pœna. de secun. nupr. nu. 6. car. 391
¶ Bigamus an promoueri possit, de rescrip. nu. 8. car. 9
Bigami quare non possent. promoueri. de biga. nu. 2. car. 81
¶ Bonum esse rectè factum præsimitur. de præsumpcio. nu. 4. car. 111
¶ Boues intelliguntur de eo fundo in quo laborant, non in quo morantur. de de. ei. nume. 3. car. 194

C

CALUMNIA, De calumnia qualiter quis conuincatur. de Calumniatori. nu. 3. car. 398
Calumniari quid sit, & quid præiudicari, & quid tergiversari. ibi. nu. 2. car. 162.
¶ Canon posterior ordine corrigitur, per priorem. de constitutio. nu. 17. car. 7
¶ Canoniam quid sit. de præben. nu. 1. c. 153
¶ Canoniz ius an acquiratur recepto in canonicum & in fratrem ad primam vacantem. de concessio. præbend. numero 4. car. 158
¶ Canonem si quis suadente, vt quis incitat, quæ requiratur, de senten. excom. nu. 50. car. 494
¶ Canonica portio cui ecclesiæ spectet, de sepultur. nu. 7. car. 191
¶ Canonicus an possit sine mandato pro ecclesia sua impetrare rescriptum. de constit. nu. 45. car. 14
¶ Canonici regulares qualiter debeant vivere. de statu monacho. nu. 1. c. 308
Cetera vide infra in vet. Monachus.
¶ Canonizatio sanctorum quomodo debeatur heri. de reliqui. & veneratio. sancto. nu. 2. car. 331

¶ Capitulum cômune quando debeat fieri ad obseruantiam regularem. de statu monacho. nu. 6. car. 310
¶ Catacter an recipiatur per reiterationè baptismi. de apostatis. nu. 4. c. 418
¶ Carnes licitè comeduntur sexta feria in die Natalis Domini, de obserua. ieiunio. car. 335
¶ Castitas quare maior exigatur in femina quàm in masculo. de biga. n. 3. c. 81
¶ Caltraci matrimonium an sit nullum. de frigi. & malef. nu. 1. car. 375
¶ Casus in quibus transactio locum non habet. de transactio. nu. 9. car. 124
¶ Casus in quibus munus à manu in spiritalibus licitè intercedit, de simo. numero 5. car. 401
¶ Catholici an possint propria authoritate hæreticos spoliare. de hæreti. numero 4. car. 415
¶ Causa si committatur alieni expresso dignitatis nomine, & is qui præstet deponatur, transferatur suspendatur, ab administratione amouetur, vel excommunicatur, an finita sit iurisdictio. de offi. delega. nu. 33. car. 101
¶ Causa excommunicationis eum ad metropolitanum transfertur, an debeat remitti excommunicatus absoluedus ad episcopum qui excommunicauit. de senten. excommunicata. nu. 16. c. 486
¶ Causa possessionis prius & postea proprietatis terminari debet. de restit. spoliato. nu. 11. car. 192
¶ Causa decisa de proprietate, an possit agi. de possessione. de cau. possessio. & proprietate. nu. 8. car. 186
¶ Causæ transferendi quæ sint. de translatio. prælato. nu. 5. car. 32
¶ Causæ criminales terminari debent bienio, cæteræ verò triennio, de iudici. nu. 14. car. 155. & nu. 15. car. 156
¶ Causæ in quibus iurisdictio pertinet ad iudicem ecclesiasticum, etiam si inter seculares vertantur, vel quauis seculares conueniantur. de foro competen. numero 7. car. 158
¶ Causæ quæ agi possunt tempore feriarum. de feriis. nu. 3. car. 179
¶ Causæ matrimoniales & quibus iudicibus

fini

Summæ Goffredi.

sine iudicandæ. de senten. & re iudi. nu-
 mero 9 car. 136
 Cause recusationis iudicis coram quo al-
 legari & pbari debeant & qui iudices
 recusari possint. de appell. n. 13. c. 143
 Cause propter quas egressi pueri excu-
 santur, de regulari. nu. 6 car. 300
 Causas absentie procurator & quilibet
 alius inhabilis potest allegare in cri-
 minalibus, de procuratori. nu. 2. c. 134
 ¶ Cautio quæ & quâ a procuratore exigat-
 ur, de procurato. nu. 14. & 16 c. 131
 Cautio an ante promotionem alicuius
 exigi possit sine vitio simonie. de simo-
 numero 12 car. 403
 ¶ Censualis Romanæ ecclesiæ an sit exem-
 ptus, de privileg. nu. 16 car. 466
 Censui qualiter probetur, de probatio-
 ni. nu. 15 car. 107
 Censui quid sit, & an per censum fiat pro-
 batio subiectionis, de censib. nu. 1. c. 319
 Censui a quo imponatur & quando. ibi.
 numero 2. & 3 car. ea.
 Census nouus imponi non debet, nec an-
 tiqus augeri. ibi. nu. 4 car. ea.
 Census nouus quis dicatur. ibi. nu. 5. c. ea.
 Census an possit remitti. ibi. nu. 6. c. 320
 Census si fuit tanto tempore solutus quod
 non extat memoria quando fuerit im-
 positus, vel quando primo solutus, an
 pro iure constituto habeatur. ibi. nu-
 mero 7 car. 320
 Quid si per quadraginta annos census
 solvatur, & causa solutionis vel im-
 positionis ignoretur. ibi. nu. 8 car. ea.
 ¶ Christianus quilibet bis vngitur ante
 baptismum, de sacra vntio. nu. 3. c. 65
 Christianus non potest in testamento ali-
 quid relinquere pagano, de iudicis. nu-
 mero 11 car. 412
 Christianus an paganum mancipium vel
 iudæum emere possit. ibi. nu. 19. c. 413
 Christiani qualiter se debeant habere cu-
 iudæis vel saracenis. ibi. nu. 5 c. 411
 Christiani iudæos vocare non debent in
 necessitatibus, nec medicinam ab eis
 recipere, nec eum eis in balneis se bal-
 neare. ibi. nu. 7 car. 412
 Christiani an pro mercede in seruitio iu-
 dæorum esse debeant. ibi. n. 13 car. ea.

Christianis contra Christianos non per-
 mittitur ars sagitariorum. de sagita-
 numero 1 car. 419
 ¶ Circumstantie peccatorum sunt in cōfession-
 e exprimendæ. de poni. n. 20. c. 479
 ¶ Cirurgici an possint promoueri, de ho-
 mici. nu. 18 car. 416
 ¶ Cisterienses, vide infra in ver. Teplarii.
 ¶ Citatus ad cuius noticiam citatio non
 peruenit, non comparens, an pro con-
 tumace habeatur, & possit contra eum
 sententia ferri. vt lite non contesta.
 numero 8 car. 171
 ¶ Clam facere quis dicatur, de clande. de-
 sponsa. nu. 1 car. 351
 Clam qui matrimonium contraxerunt, si
 postea palam in facie ecclesiæ contu-
 tentur se contraxisse, an eorum confes-
 sioni sit standum. ibi. nu. 7 car. 352
 ¶ Clauis potestas Apostolis tradita fuit.
 de xate & qualita. nu. 9 car. 61
 Clauium assignatio signum est traditionis
 rei, de institutio. nu. 1 car. 256
 ¶ Clausula quæ apponi debet per Roma-
 nam euriam, in literis imperatris per
 ecclesiam volentem acquirere a laico,
 re ecclesiasticæ malè detetam. de his q
 sunt a pæla. sine cōsen. cap. n. 6. c. 261
 ¶ Clericalis triplex dignitas & excellen-
 tia, q turpibus & infamibus cōmitti nō
 debet, de filiis presbytero. nu. 1 c. 68
 ¶ Clericus an fori priuilegio renūtiare va-
 leat, de renunciatio. nu. 3. & 5 c. 36
 Clericus a quo ordinem recipit, & iudi-
 cium recipere debet. ibi. nu. 4 car. ea.
 Clericus hospitalis esse debet, de tempo-
 ri. ordina. nu. 33 car. ea.
 Clericus secularis quare possit esse epi-
 scopus regularium, non tamen eorum
 ppositus, prior vel abbas. ibi. n. 55. c. 53
 Clericus an plures ecclesias habere pos-
 sit, de eta. & qualita. ordina. n. 15. c. 64
 Clericus peregrinus afferens literas testi-
 moniales suæ ordinationis amissas, &
 probans per testes ipsam ordinationem,
 an sit admissibilis, de cleri. pere-
 grin. nu. 6 car. 85
 Clericus an foro ecclesiastico nūciare va-
 leat

Index

- leat, & adire secularem, de foro compe-
ten. nu. 21. car. 160. & nu. 15 c. 161
- Clericus vt iurisdictionem non sui iudi-
cis prorogare possit, quæ requirantur.
ibid. nu. 16 car. 161
- Clericus ob crimen falsi degradatus, sta-
tim seculari foro applicatur. de testi.
cogen. nu. 2 car. 216
- Clericus vxoratus an retineat priuilegiũ
clericale, de cleri. coniugat. nu. 3. c. 251
- Clericus recipiens diuersa beneficia an
peccet, de præben. nu. 17 car. 255
- Clericus qui in terra ecclesiæ vineam fe-
cit, vel agellum, illud prætium in suo
peculio vsq; ad suum obitum retinet,
de peculio clerico. nu. 6 car. 286
- Clericus plus peccare dicitur quàm lai-
cus in eodem genere delicti, de iure pa-
trona. nume. 5 car. 315
- Clericus habens ius patronatus nõquid
possit seipsum pñsentare. ibi. nu. 17. c. 318
- Clericus interdictus durante interdicto,
perdit ea quæ ad suum beneficium spe-
ctant, & idem est in suspensio, de immu-
ni. eccle. nume. 15 car. 338
- Clericus suspensus non exequitur ea quæ
sunt officii. ibi. nu. 16 car. ea.
- Clericus in minoribus ordinibus consti-
tutus, & postea depositus an possit con-
trahere. qui cleri. vel vouët. n. 2. c. 357
- Clericus depositus exiuit priuilegio cle-
ricali. ibi. nu. 3 car. ea.
- Clericus qui primam tonsuram dimisit,
an ad eam deferendam possit compelli
de apost. nume. 5 car. 418
- Clericus vxoratus, vel ad militiam con-
uerlus, an compelli possit ad deferen-
dam tonsuram. ibi. nu. 6 car. 419
- Clericus vxoratus retinet priuilegiũ ca-
nonis xvii. q. iiii. ibi. nu. 7 car. ea.
- Clericus an in causa sanguinis possit da-
re consilium iudici seculari, de homi-
ci. nume. 10 car. 415
- Clericus an de suis malefactoribus con-
queri valeat iudicio seculari. ibidem
numero 11 car. 426
- Clericus potest malefactorum suorum car-
cerari peten. ibi. nu. 12 car. ea.
- Item fustigari. ibi. nu. 13 car. ea.
- Item vt quis in seruitutem redigatur,
ibid. numero 14 car. ea.
- Item vt quis suspendatur. ibi. n. 15. c. ea.
- Item vt decapitetur spiritualiter. ibid.
numero 16 car. ea.
- Clericus ab vsuris non desistens, ab offi-
cio & beneficio suspenditur, de vsuris
numero 12 car. 441
- Clericus an & quando licet percutiatur.
de cleri. percusso. nu. 4 car. 454
- Clericus maledicus quomodo puniatur.
de cleri. maledi. nu. 4 car. 455
- Clericus excommunicatus qualiter puni-
atur. de cleri. excom. nu. 1 c. 456
- Clericus excommunicatus an teneatur di-
cere horas canonicas. ibi. nu. 2. car. ea.
& de senten. excommu. nu. 40 c. 492
- Clericus minori excommunicatione li-
gatus, an possit in choro cum aliis of-
ficium suum prosequi, de senten. excõ-
muni. nume. 37 car. 491
- Clerico beneficiato potest aliud benefi-
cium vel stipendium sine titulo confer-
ri. de præben. nu. 13 car. 255
- Clerico relicto an præsumatur intuitu
ecclesiæ vel personæ. de pecu. clerico.
numero 5 car. 286
- Clerico intestato morienti qui succedat,
de successioni. ab intesta. numero 3. 4.
5. & 6 car. 289
- Clerico depositum clericaliter viuere
oportet. qui cleri. vel vouët. na. contra.
posl. nu. 4 car. 357
- Clerici in vestibus debent se conformare
consuetudini regionis, & illis cum qui-
bus viuunt, & quare, de tempo. ordina.
numero 31 car. 48
- Clerici in quibus casibus, & per quos ver-
berandi. ibi. nu. 46 car. 51
- Clerici peregrini permittuntur suos or-
dines exequi in diocesi aliena, si habet
litteras testimoniales, de cleri. peregrini.
numero 4 car. 84
- Clerici an possint postulare coram iudi-
ce seculari, de postulan. nu. 2. car. 126.
& numero 9 car. 127
- Clerici an propter morbum amouendi
sint a beneficiis personalibus & præla-
turis, & alii in locum eorum subrogan-
di, de clerico ægrotante. nu. 1 car. 256
- Clerici an possint habere peculium. de
pecu.

Summae Goffredi.

- pecu. clerico. nume. 3 car. 285
 Clerici an de peculio testari possint. ibi. nume. 4 car. 286
 Clerici an teneantur ad decimas, de deci. nume. 5 car. 294
 Clerici habentes sufficiens patrimonium an possint habere decimas. ibidem nume. 15 car. 297
 Clerici diuinis officiis interesse debent, de celebra. missa. nu. 18 car. 326
 Clerici qui sunt in scholis an teneantur dicere diuinum officium. ibidem nume. 19. car. ea.
 Clerici vel monachi uon suo nomine sed ecclesie vel monasterii, pradia laicorum ad firmas conducere possunt, ne cleri. vel mona. secula. nego. nu. me. 7 car. 340
 Clerici an possint esse notarii. ibidem nume. 9 car. ea.
 Clerici audire leges & phisicam qui prohibeantur. ibi. nu. 10 car. ea.
 Clerici qui possint contrahere matrimonium, & qui non. qui cleri. vel uolent. nume. 1 car. 386
 Clerici suspensi an horas dicere teneantur. de senten. excom. nu. 41 car. 492
 Clerici participantes excommunicatis, an eadem excommunicationis sententia inuoluantur. ibi. nu. 42 car. ea.
 Clerici in incestu & societatibus qualiter debeant se habere. de vi. & honesta. clerico. nu. 3 car. 248
 Clericorum incestus debet esse gratis. de tempori. ordi. nu. 32 car. 48
 Clericorum vita qualis esse debeat, de vi & honesta. cleri. nu. 1 car. 248
 Clericorum honestas in quibus consistat. ibi. nu. 2 car. ea.
 Clericis quibus permittatur habere coniuges, de cleri. coniu. nu. 1 car. 250
 Clericis & monachis quae negotia interdiciantur, ne cleri. vel mona. secula. nego. nu. 1 car. 339
 ¶ Cognatio spiritualis quid sit, & ex cognatione spirituali quae contrahitur in baptismo nouem propinquitates nascuntur de cognatio. spiritua. numero 1. & 2 car. 363
 Cognatio spiritualis & legalis quas per-
 sonas non excedat. ibi. nu. 6 car. 365
 Cognatio legalis quid sit. de cognat. lega. nume. 1 car. ea.
 Cognatio legalis quotuplex. ibidem nume. 4 car. 366
 Cognatio legalis an impediatur matrimonium contrahendum, vel dirimat iam contractum. ibi. nu. 5 car. ea.
 ¶ Collatio quid sit, & quid sit institutio, & quid inuestitura, de institutio. numero 1 car. 256
 ¶ Colligentes expositos quas expensas repetant a recolligentibus, de infanti, & langui. expositi. nu. 5 car. 422
 ¶ Colludens cum inquisitore absolutus an possit iterum inquiri, de collusio. de teger. nu. 3 car. 451
 Colludentis quae poena sit. ibidem numero 5 car. 451
 ¶ Collusio quid sit, & quando dicatur fieri in criminalibus. ibi. nu. 1 car. 450
 ¶ Comminatio excommunicationis an excusationem inducat, de his quae vi, me rusue cau. si. nu. 4 car. 136
 ¶ Commodare quis & cui possit. de com. moda. nu. 4 car. 267
 Commodari quae res possunt. ibidem numero 5 car. ea.
 ¶ Commodatarius tenetur de leui & leuissima culpa. de preca. nu. 10 c. 266
 ¶ Commodatum quid sit. de com. moda. numero 1 car. 267
 Commodatum unde dicitur. ibi. nu. 2. c. ea.
 Commodatum in quibus rebus consistat. ibi. nu. 3 car. ea.
 Commodati quae sit natura. ibi. nu. 6. c. ea.
 Commodati & precarii differentia. de precario. nu. 8 car. 266
 ¶ Communicans in casu non concessio cui excommunicato an peccet. de senten. excommunicat. nu. 32 car. 491
 Communicare & mortuo an debeamus, cui communicamus uiuo. de sepultu. nume. 10 car. 291
 ¶ Compaternitas in baptismo contrahitur, & an contrahatur in his quae baptismum praecedunt. de cognatio. spiritua. nume. 4 car. 364
 Compaternitas quando impediatur matrimonium contrahere. ibi. & nu. 5. c. 365
 b ¶ Compen-

- ¶ Compensatio carnalis & spiritualis an
fiat, si vnus coniugum fornicatur car-
naliter alter spiritualiter, de diuor.
nume. 14 car. 385
- ¶ Compromissum Ad cōpromissum uul-
lus inuitus co nPELLITUR. de electio. nu-
mero. 8 car. 25
- Compromissum factum in duos an valeat
de arbitris. nu. 5 car. 146
- Compromissum an valeat si duobus arbi-
tris potestas assumendi certum incer-
tum tribuatur. ibi. nu. 6 car. ea.
- Compromissum & iudicium in quibus cō-
ueniant & in quibus differant. ibi. nu.
11. & 12 car. 148
- Compromissum qualiter finiatur. ibidem
nume. 13 car. 149
- Compromitti an possit in causa matrimo-
niali. ibi. nu. 3 car. 145
- Compromitti debet in parem numerum
& quare. ibi. nu. 4 car. 146
- Compromitti super quibus causis possit.
ibi. nu. 7 car. 147
- ¶ Condicio tribus modis dicitur. de condi-
tio. apposi. nu. 1 car. 354
- Condicio quæ dicatur impossibilis, & an
viciet contractum. ibi. nu. 3 car. 355
- Condicio in aliis contractibus à matrimo-
nio quandoque apponi potest contra-
ctum constitutus, quandoque perimēs.
ibid. nu. 4 car. ea.
- Condicio apposita in donatione facta ec-
clesiæ ne res donata alienetur in casu-
bus à iure permissis, non tenet, ibid.
nume. 7 car. 356
- Conditionum plures species. ibidem nu-
me. 2 car. 355
- ¶ Conductore mortuo infra tempus con-
ductionis, eius hæres in iure conductio-
nis succedit. de loca. nu. 6 car. 273
- ¶ Confessio quæ & cui præiudicet, de cō-
fessio nu. 1. c. 201. & nu. 3 car. 202
- Confessio quæ dicatur fieri in iure. ibid.
nume. 1 car. 202
- Confessio vt valida sit quæ requirantur.
ibi. nu. 2 car. ea.
- Confessio procuratoris quando noceat
domino. ibi. nu. 4 car. 203
- Confessio aduocati præiudicat parti. ibi.
nume. 5 car. 202
- Item cōfessio syndici & æconomi. ibi.
Confessio an reuocari possit. ibidem. nu-
mero. 6 car. 203
- Confessio reuocata non nocet. ibid. nu-
mero 7 car. ea.
- ¶ Confessus pro iudicato habetur. de con-
fessis nu. 8 car. 203
- Confessio de omnibus peccatis dicenti cō-
fessori, de quibusdam abstinere non
posse, an valeat pœnitentia. de pœni-
ten. nu. 12 car. 478
- Quid si pœniteat de aliis, an eius pœnitē-
tia valeat. ibi. nu. 13 car. ea.
- ¶ Confitens confiteri debet sacerdoti per
semetipsum, non per nūcium vel referi-
ptum. ibi. nu. 19 car. 479
- Confiteri peccatum veniale an quis te-
neatur. ibi. nu. 15 car. 478
- Confiteri debet proprio sacerdoti. ibid.
nume. 16 car. ea.
- ¶ Confirmari quæ possint, de confirma-
tioni. vel inuti. nu. 2 car. 247
- ¶ Confirmatio. Is ad quem spectat confir-
matio, spectat & electionis, spectat &
electionis & electi examinatio. de ele-
ctio. nu. 27 car. 29
- Confirmatio prelati infra episcopatum
ad episcopū spectat. ibi. nu. 22 c. 28
- Cōfirmatio patriarcharum spectat ad Pa-
pam. ibi. nu. 25 car. 29
- Cōfirmatio quid sit, & quot modis fiat. de
confirma. vt. vel inuti. nu. 1. car. 246
- Confirmationis effectus quis sit. ibid. nu-
mero 3 car. 247
- ¶ Confratres religiosorum quibus priuile-
giis vti debeant, de priui. & excessi. pri-
uilegiato. nu. 15 car. 466
- ¶ Coniugatus qui consentiente vxore in-
gressus est monasteriū, & postea ad vxo-
rē reductus, an mortua vxore, reintra-
re teneatur, de conuersio. coniugato.
nume. 5 car. 303
- ¶ Coniugem vnum simpliciter contentire
an sufficiat, vt alter ad religionem tran-
seat, vel necesse sit remanere in seculo
& vitam mutare. ibi. nn. 9 car. 304
- Coniuges si fornicantur vnus spirituali-
ter & alter carnaliter nunquid hinc
inde compensatio fiat. de diuortiis nu-
mero 14 car. 385

Summæ Goffredi.

- Coniugum alter, an ante cōsummatum ma-
trin. eniū altero inuito, possit ad re-
ligionem transire, de cōuersio. coniug-
gato. nu. 1. car. 303
- Coniugū alter, qui altero absente & igno-
rante religionem intrauit, & in ea pro-
fessus fuit reuocatus, an mortuo reuo-
cante, teneatur resumere religionem
dimissam, ibi. nu. 4. car. 303
- Coniugum alter in hēdeliū si cōuertitur
ad fidem, vel vnus ex coniugatis fide-
liū, in hēresim labitur, an eorū ma-
trimonium dissoluatur, de cōuersio. in
fide. nu. 1. car. 309
- Coniugatorum fidelium si alter labatur
in hēresim, & demum ad fidem reuer-
tur, is qui ad fidem remansit compelli-
tur ei volenti cohabitare. ibidem nu-
mero 4. car. 316
- ¶ Coniugium manifestum præiudicat clā
destino de clandest. desponsatio. nu-
mero 9. car. 313
- ¶ Coniugum sponse si quis cognos-
cit, an contrahatur affinitas, de eo qui
cogno. consangu. vxor. suz nu. 1. c. 366
- ¶ Consanguinitas quid sit. Item quin-
que regulæ assignantur, quarum bre-
ui instructione genealogia rotius arbo-
ris consanguinitatis explanatur. de
consangu. & affinita. nume. 1. cum
sequen. car. 367
- Consanguinitas an sit in quinto. sexto ac
septimo gradu. ibi. nu. 6. car. 369
- Consanguinitas quolibet testem non re-
pellit. de appella. nu. 21. car. 243
- Reliqua habes supra in ver. Affinitas.
- ¶ Conscientia. Omne quod sit contra con-
scientiam edificat ad gehenam, & quo
modo intelligatur. de tempo. ordi. nu-
mero 13. car. 44
- ¶ Consecrari à quo, qualiter & cuius au-
thoritate possint ecclesiæ & altaria, de
consecra. eccle. vel alta. nume. 1. cum
sequen. car. 322
- ¶ Consecratio episcopi cum sit maior &
dignior quam consecratio virginum,
quare potest consecrari in episcopum,
qui non solum vxorem habuit, sed etiā
post vxorem habuit concubinam, de bi-
gamis. nu. 4. car. 82
- Consecratio virginum qñ fieri possit, de
tempori. ordinatio. nu. 2. car. 41
- Consecratio ecclesiæ per vnus testimo-
nium probatur. de baptis. nu. 29. c. 330
- Consecrationes quando fieri possint, de
consecra. eccle. vel alta. nu. 3. c. 322
- ¶ Consensus qui requiratur in alienatio-
ne rerum ciuitatis, de his quæ sunt à
præla. sine consen. cap. nu. 2. car. 260
- ¶ Conseruatores qui dicantur, & quid ha-
beant facere, & an iudices sint. de offi.
delega. nu. 34. car. 101
- ¶ Consideranda circa actum prædica-
tionis, de tempori. ordi. nu. 42. c. 50
- Considerand in pœnis infligendis, de pœ-
nis. nu. 11. car. 474
- Considerari quæ in testibus debeant, de
testi. nu. 2. & 8. car. 209
- ¶ Constitutio verbum, quid propriè dica-
tur. de consuetu. nu. 5. car. 5
- Constitutio qualis esse debeat. ibidem
nume. 6. car. ea.
- Constitutio quid sit, & quid consuetu-
do. ibi. nu. 7. car. ea.
- Constitutio à quibus fieri possit. ibi. nu. 8.
car. ea. & nu. 9. cum seq. car. 6
- Constitutio quando liget, ibidem nu-
mero 19. car. 7
- Constitutiones futuris dant formam. de
gotis, non ad præterita reuocan-
tem. de consanguini. & affini. nume-
ro. 4. car. 369
- Constitutionum causa quæ sit, de consti-
tutioni. nu. 12. car. 6
- Constitutionum quatuor sunt virtutes.
ibi. nu. 13. car. ea.
- Constitutionibus qualiter derogetur, &
quando constitutio incipiat artare. ibi.
nume. 14. car. ea.
- Constitutiones canonicas interpretantur
qui eas faciunt. ibi. nu. 2. car. 7
- ¶ Consuetudo quid sit. de consuetu. nu-
mero 1. car. 17
- Consuetudo ibi. nu. 2. car. ea.
- Consuetudo qualiter, & quot actibus in-
ducatur. ibi. nu. 3. & 4. car. 18
- Consuetudo tollit ius in locis ubi ea
viget, dummodo sit ratio iusti. ibi.
nume. 7. sub iup. car. ea.
- Consuetudo in contradictoria iudicio
b 2 non

- non inducitur, sed firmatur. ibidem
nume. 8 car. ea.
- Consuetudo quando vincat legem. ibid.
nume. 9 car. ea.
- Consuetudo specialis quæ sit. ibidem. nu.
mero. 11 car. ea.
- Consuetudo quæ generalis dicatur. ibi.
nume. 12 car. ea.
- Consuetudo quando aliam tollat. ibid.
nume. 13 car. ea.
- Consuetudo contra ius naturale nullo tē
pore conualescit. ibi. nu. 14 car. ea.
- Consuetudo iuri & privilegio contraria
ad eōcordiam reducitur. ibi. nu. 17. c. 19
- Consuetudo inducit iurisdictionem, de
offi. archidia. nu. 7. & 11 car. 86
- Consuetudo lōga an excuset decimas nō
soluentes, de deci. nu. 17 car. 197
- Consuetudo ecclesiæ in quibus locū ob
tineat, de celebra. missa. nu. 16 c. 3. 16
- Consuetudines malè adinuentæ nullo
tempore confirmantur, de consuetu.
nume. 15 car. 19
- Consuetudines in grauamen ecclesiariū
inductæ, non sunt seruandæ, sed reuo
candæ. ibi. nu. 17 car. ea.
- Reliqua vide supra in ver. Constitutio.
versicu. iii.
- ¶ Contractus & crimen in quo parificen
tur. de foro compe. nu. 3 car. 157
- Contractus de nocte. celebratus an va
leat. vt ecclesia. bench. nu. 5 car. 163
- Contractus ex conuentione legem acci
piunt, de commoda. nu. 9 car. 168
- Contractus emptionis & venditionis in
quo quis decipitur an teneat, de em
ptio. & vendi. nu. 10 car. 171
- ¶ Contrahens matrimonium cum vidua,
nudatur omni priuilegio ecclesiasticæ
dignitatis. de bigamis. nu. 10 car. 83
- Contrahere secundas nuptias an sit licitū,
de secun. nupti. nu. 1 car. 390
- ¶ Contritio cordis quid sit de pœnitent. &
remissio. nu. 9 car. 477
- ¶ Contumacia quorū modis committatur,
vt lit. non contesta. nu. 3 car. 170
- Contumacia vana quæ sit, & quæ præsū
pta. ibi. nu. 4 car. ea.
- Contumacia quid sit, de dolo & cōtuma.
numero 5 car. 193
- Contumacio multiplex est, de senten. ex
communica. nu. 13 car. 485
- ¶ Contumax an & quando puniatur in ex
pensis. de iudici. nu. 5 car. 171
- Contumax in iudicio sed in executione
si quis fuerit quid iuris. vt lit. non con
testa. nu. 11 car. 171
- Contumax à diffinitua nō auditur appel
lans, de dolo & contuma. nu. 9. c. 195
- Contumax qualiter quis constituitur,
ibi. nu. 11 car. 196
- ¶ Cōueniens aliquem vna actione, an pos
sit reconueniri pluribus, de mutuis pe
ticio. nu. 6 car. 166
- ¶ Conuiciator fratris qua pœna feriatur.
de clerico maledico. nu. 5 car. 455
- ¶ Cordis sola contritio an deleat peccatū
de pœnitent. & remissio. nu. 10 c. 477
- ¶ Corporis Christi tres sunt opiniones.
de celebratio. missa. nn. 14 car. 325
- Reliqua vide infra in ver. Frumento.
- Corpore vitii qui dicantur. de corpo
re vitiat. nu. 1 car. 79
- ¶ Creditor integrè soluto debito, pignus
reddere tenetur. de pignori. nu. 15. c. 280
- Creditor tenetur reddere pignus, non ali
i obligatū nec deterioratū. ibi. n. 16. c. 280
- Creditor inuitum debitorem liberare po
test. de solutioni. nu. 4 car. 283
- Creditor si de pecunia fœnebre emit pos
sessiones & vendidit, & ex illa pecunia
alias emit, an idem iuris erit in istis se
cundis rebus, quod in primis. de vsur.
nume. 17 car. 411
- ¶ Crimen. Agitur quatuor modis de cri
mine. de accusa. nu. 10 car. 394
- Crimen & accusa in quo parificen
tur, de foro compe. nu. 3 car. 157
- Crimen lxxxi maiestatis vocatur crimen
perduellionis, de cleri. pugnan. in duel
lo. nume. 3 car. 429
- Crimina quæ sint ecclesiastica, de quibus
iudex ecclesiasticus tam clericos quàm
laicos punire potest, de foro compe.
nume. 8 car. 178
- Crimina semel audita indiscussa præteri
ri non debent, de accusa. & inquisitio.
nume. 16 car. 397
- Crimina ex quibus excusentur. de pœni.
nume. 10 car. 474
- ¶ Cupiditas

Summæ Goffredi.

¶ Cupiditas est omnium malorum radix.
de tempori.ordina.nu.49 car.51
¶ Custodis officio quæ pertineant .de of-
fi. sacri. nu.4 car.89
Reliqua vide supra in ver. Archidiano.

D

DAMNATVS ex actione depositi
an sit infamis. de deposti. nume-
ro 14 car.270

¶ Damnum graue quod dicatur .de his q
ui. &c. nu.3 car.136

Damni nihil sentire qui prohibuit .de
simo. nu.30 car.406

Damna modica tolerantur. de rescrip. nu
mero 11 car.10

¶ Dare intelligitur , qui quod sibi debe-
tur remittit. de simo. nu. 14 car.403

¶ Dator pignoris an teneatur ad impensas
in pignore per creditorem factas. de pi-
gnori. nu. 13 car.280

¶ Debens decimam si acervum frumenti
in decimatum alienat, an ecclesia ven-
dicare possit partem sibi debitam ab
emptore. de deci. nu. 11 car.298

¶ Debilitatus quis dicatur, & quis mui-
latus. de corpo. vicia. nu. 1. & 2 c.79

¶ Deceptio modica est tolerabilis. de re-
script. nu. 21 car.10

¶ Decima quis sit. de deci. nu. 1 c.294

Decima an sit soluenda de illicitè acqui-
sitis. ibi. nu. 11. c. 295. & nu. 12 c. 296

Decimæ an possint infeudari laicis. de
feudis. nu. 6 car.277

Decimæ animalium an inter prædiales vel
personales numerari debeant. de deci.
nume. 3 car.294

Decimæ personales cui dādæ. ibi. n. 4. c. ea.

Decimæ a quibus debeant dari. ibi. n. 5. c. ea.

Decimæ an debeant dari a clericis vel re-
ligiosis, & quid de templariis. ibi. nu-
mero 5. & 6 car. ea.

Decimæ de quibus rebus dari debeant.
ibi. nu. 8 car.295

Decimæ an dari debeant deductis expen-
sis. ibi. nu. 9 car. ea.

Decimæ qualiter sint dandæ. ibidem.

Decimæ in sint diuidendæ. ibi. n. 10. c. ea.

Decimæ cum rebus temporalibus permu-
tari non possunt. ibi. nu. 16 car.297

Decimæ omnes an debeantur de manda-

to Domini, & quæ mala proueniant ex
subtractione decimarum. ibi. nume. 19.
cum seq. car.298

Decimæ an de omnibus fructibus dari de-
beant, si in eadem terra eodem anno
diuersa semine sparguntur. ibidem nu
mero 20 car. ea.

Decimarum quot species sint. ibidem nu
mero 2 car.294

Decimas dare an teneantur leprosi. ibid.
numero 7 car.295

Decimas percipere an possint laici sine
peccato. ibid. numero 13. car. 296. &
numero 14 car.297

Decimas si detinet laicus nec ecclesia po-
test ab eo reuocare, nunquid redimere
possit siue periculo simoniac. ibid. nu-
mero 16 car.297

Decimas non soluentes an longa consue-
tudo excuset. ibi. nu. 17 car. ea.

Decimas dantes quadrupliciter remune-
rantur. ibi. numero 24 car.298

¶ Decretalium noua constitutio quare, &
a quo facta fuerit. de lum. Trini. nu-
mero 1 car.4

¶ Decretum primum in quibus differat a
secundo, de eo qui mitti in possessio-
nem rei seruauit. nu. 1. & 2. cū seq. c. 196

Decreta & constitutiones quis ediderit.
de constitutio. nu. 3 car.5

¶ Deditio differentia an hodie sit subla-
ta, & latinorum, de seruis non ordina-
numero 11 car.76

¶ Defendere alium a morte quando quili-
bet teneatur, de homici. nu. 20 c.427

¶ Defunctus si reliquit in testamento pa-
rum ecclesie parochiali, & multum ec-
clesie in qua sepulturam elegit, an pa-
rochialis ecclesia illo modico conten-
ta esse debeat. de sepultur. nu. 9. c.291

¶ Degradatus. vide infra in ver. depositus.

¶ Delegatus ab alio quam a principe, qua-
liter potest alteri delegare. de offi. vi-
ca. nu. 4 car.91

Delegatus an possit delegatum constituere.
ibi. ibid. nume. 11 car.92

Delegatus quis sit. de offic. delega. nu-
mero 1 car.93

Delegatus quam potestatem habeat. ibi
numero 6 car.94

Delegatus

Index

- Delegatus committens simpliciter an totum committere videatur, ibid. numero 8 car. 95
- Delegatus an vices suas committere possit, ibid. numero 10. & 12 car. 96
- Delegatus quando possit abesse, ibid. numero 11 car. 92
- Delegatus vel ordinarius si commiserit cū illa clausula, quod si non ambo &c. vel alia, quod si non omnes, &c. an valeat commissio, ibi. numero. 16 car. 97
- Delegatus à Papa potest id committere, quod iurisdictionis est, & quod est mixti imperii, ibi. nu. 18 car. 97
- Delegatus Papæ potest sententiam suam exequi, ibi. nu. 20 car. 98
- Delegatus non debet iurisdictionem arguere, & quomodo hoc intelligatur, ibi. nu. 30 car. 101
- Delegatus an debeat habere expensas, de offi. ordinarii, numero. 10 car. 110
- Delegatus an causas restitutionis audire possit, & quid de arbitro, de restitutione in integrum, nu. 11 car. 111
- Delegati officium quid sit, de offi. delega. numero. 5 car. 94
- Delegati iurisdictione quæ sit, ex forma commissionis apparet, ibi. nu. 19 car. 97
- Delegatus pluribus si causa committatur cum illa clausula quod si non ambo &c. vel quod si non omnes &c. vho se excusante, an alius vel alii procedere possint, ibid. nu. 13 car. 97
- Et an omnes iudicare debeant, ibid. numero 14 car. 92
- Et quid si duo pronuntient tertio absente ratum habente, ibi. nu. 15 car. 92
- Et quid si duo pronuntient tertio præsentente, & non contradicente, an valeat sententia, ibi. nu. 17 car. 92
- Cetera vide infra in ver. Iurisdictione.
- Delicta quæ non sinunt aliquem promoueri q̄ sint, de tempore, ordi. n. 19. c. 45
- Denuntiare an admittatur ille, qui repellitur ab accusando matrimonium, quod matrimo. accusa. poss. nu. 4. c. 381
- Denuntiare quis debeat, de accusatio. numero 30 car. 397
- Denuntiare qui admittantur, ibi. nu. 31. car. 92. & numero. 33 car. 398
- Depositarium an teneatur de casu fortuito, de deposito numero. 13 car. 170
- Depositu quid sit, de deposito, nu. 1. c. 169
- Depositu unde dicitur, ibi. nu. 2. c. 69
- Depositu in quibus rebus consistat, ibi. numero 3 car. 92
- Depositu qualiter fiat, ibi. nu. 4 c. 92
- Depositu quando repetatur, ibi. n. 6. c. 92
- Depositi quæ sit natura, ibi. nu. 5. car. 92
- Depositu vel degradatu celebrans an conficiat, de cleri. excom. ministran. numero 7 car. 457
- DetraCTOR qualiter puniatur, de cleri. maledi. nu. 3 car. 455
- Deus quos coniunxit homo non separet, quomodo intelligatur, de recrip. nu. 7. car. 9
- Dei pietas quanta sit erga peccatores, de poenitent. & remissio. nu. 12 car. 480
- Deo dicata ad profanos vsus conuertere non debent, de custo. euchar. nu. 6. car. 332
- Dictio constitutio, quid proprie dicatur, de constitutio. numero 5 car. 5
- Dies quando incipiat & finiatur, de feriis, numero 5 car. 179
- Et quando in contractibus, ve eccle. benedicti. numero. 6 car. 163
- Differentia quæ sit inter procuratorem ad iudicia, & procuratorem ad negotia, de procuratori. nu. 1 car. 118
- Differentia inter precarium & donationem, de precat. nu. 7 car. 166
- Differentia inter fornicationem carnalem & spirituales, de conuer. infideli. numero 3 car. 305
- Differentia verum ius patronatus spectat ad clericum iure ecclesie, vel patrimonio ratione, de iure patrona. numero 14 car. 316
- Differentia fornicationis carnalis & spirituali, de diuorti. nu. 7 car. 384
- Differentia an iudex ex officio descendat ad inquirendum, an aliquo procurante inquisitionem, de accusatio. numero 16 car. 395
- Differentia inter vsuram & poenam promissam, de vsur numero. 3 car. 439
- Differentia inter compromissum & iudicium, de arbit. numero. 11. & 12. car. 148
- Dignitas sex habens in manu non impedit ordinari, de corpore vitiat. n. 5. c. 79
- Digni-

Summæ Goffredi .

- ¶ Dignitates ecclesiasticæ an spirituos admittant. de filiis presbytero. nume. 2. car. 68. & nume. 4. & 5 car. 70
- Dignitates melioribus dandæ sunt. de of. facti. nu. 6 car. 89
- ¶ Dignus quilibet præsumitur nisi contrarium probetur. de scruti. in ordi. facien. nu. 4 car. 56
- ¶ Dilatio in ciuilibus, de dilatio. numero 10 car. 177
- Dilatio in criminalibus. ibi. nu. 11. car. ea.
- Dilationes in ciuilibus quæ dantur, & quæ in criminalibus. ibi. numero 12. car. 177. & numero 13 car. 178
- Dilationes quare dantur. ibi. nu. 1. c. 176
- Dilationes quæ dantur ad probandum. ibi. nume. 3 car. ea.
- Dilationes quæ dantur ante litis contestationem. ibi. nu. 3 car. ea.
- Dilationes quæ dantur post litis contestationem. ibi. nu. 6 car. 177
- Dilationes rellitutorum. ibi. nu. 8. car. ea.
- Dilationes præparatorum. ibi. nu. 9. c. ea.
- Dilationes dantur. 3 iudice sedente pro tribunali, & qualiter. ibi. nu. 14. c. 178
- ¶ Diocesani annuis vicibus suas dioceses visitare debent, & pluries si necessitas vel utilitas exigit. de offi. ordina. nume. 17 car. 112
- ¶ Discedere à communi quæ faciant, de re script. nu. 61 car. 17
- Discedere à lite quot modis quis possit. de colufio. de regen. nu. 2 car. 450
- ¶ Dispensare quis possit in pluralitate beneficiorum, de præben. nu. 10 car. 254
- Dispensare quis possit super voto. de voto. nu. 10 car. 308
- Dispensari cum simoniacò an possit. de simo. nu. 27 car. 405
- Dispensari an possit cum bigamo, de bigamis. nu. 11 car. 83
- Dispensari an valeat cum reuersis ab hæreti ad fidem catholicam, vt promoueri possint. & per quos dispensentur. de hæreti. nu. 16 car. 416
- Dispensari an possit cum clerico per saltum promotò, & conferatur & ordo prætermisus. de cleri. per salt. promo. nume. 1 car. 458
- ¶ Dispensatio quando petatur per nominationem. de postula. præla. nu. 12. c. 21
- Dispensatio sic circa filios sacerdotum, & circa illegitimè natos, 2. quando ipso iure, aliquando per hominem. de fili. presbyter. ordi. nu. 3 car. 69
- Dispensatio de filiis presbyterorum an & quando sit admissibilis. ibi. nu. 5. c. 70
- Dispensatio cum illegitimè nato facta, vt ad clericatum promoueri valeat, an in solis minoribus ordinibus facta videatur. ibi. nu. 8 car. 72
- Dispensatio facta cum aliquo vt promouetur ad omnes ordines, an extendatur ad dignitates & prælaturas. ibidem numero 9 car. 73
- Dispensatio facta cum illegitimè nato quo ad ordines & beneficium, an extendatur ad personatum, vel regimen ecclesiæ parochialis. ibi. nu. 10 car. 73
- Dispensatio quæ adhibeatur circa clericos fornicarios, de cohabita. clerico. & mulier. nu. 5 car. 249
- Dispensatio quando dicatur fieri semiple nê, quando plenè, & quando plenissimè, de simo. nu. 34 car. 406
- Dispensatio quæ adhibeatur circa homicidas. de homici. nu. 21 car. 427
- ¶ Dispositio auct. habita. C. ne fili. pro pat. in quibus scholaribus locum habeat. de foro competen. nu. 12 car. 160
- Dispositio l. vxores, ff. de diuorti. non habet locum de iure Canonico, de secun. dis nupt. nu. 9 car. 391
- ¶ Disputare publice non licet de fide catholica, cum hominibus alienæ communionis, de sum. Trini. nu. 6 car. 4
- Disputare de apicibus iuris non conuenit, vbi de bona fide agitur. de accusatione & inquisitione. nu. 31 car. 398
- ¶ Diuipatio propriè quid sit, & quæ sint species diuinationis, de fortilegi. numero 1. & 3 car. 449
- Diuination quocunque modo fiat, & qualitercunque vocetur prohibita est, & damnata, ibi. nu. 3 car. ea.
- ¶ Diuortium quid sit, & vnde dicatur, de diuorti. nu. 1 car. 382
- Diuortium ex quibus causis fiat, ibidem numero 2 car. 383
- Diuortium quibus in casibus non est permissum

Index

- missum. ibi. nu. 4 car. 383
 Diuortiu sit propter contumeliã creato-
 ris. ibi. nu. 8. car. 384. & nu. 11 c. 385
 Diuortii sententiam quis ferre possit.
 ibi. nu. 17 car. 86
 Diuortio factu apud quem filii remane-
 re debeant. de conuersio. infideli. nu-
 mero 5 car. 306
 ¶ Docentes Parisius & aliis in locis an li-
 citè collectas exigant à scholaribus.
 de magist. nu. 4 car. 410
 ¶ Doctrina quæ seruanda sit in absolutio-
 ne ab excommunicatione de senten-
 excommunica. nu. 20 car. 488
 ¶ Dolus malus quid sit, & quare subau-
 diatur de dolo malo, in rub. de dolo.
 & contuma. nu. 1. & 4 car. 193
 Dolus bonus quid sit. ibi. nu. 4 car. ea.
 Dolus venit in actione de positi, & lata
 culpa. de deposito. nu. 11 car. 170
 ¶ Domestici probant ea quæ domi fiunt.
 de accusa. nu. 15 car. 395
 ¶ Domicilium quid sit, & quot modis ha-
 beri possit, de foro cõp. n. 4. & 5. c. 157
 Domicilium clerici in quo loco existat.
 ibi. nu. 17 car. 161.
 Domicilium ibi est, vbi quis habitat. de
 parochi. nu. 4 car. 193
 ¶ Dominus an in seruum quem manumir-
 tit, possit spirituales operas retinere,
 & si ipse manumissus non facit degra-
 dari possit. de seruís non ordinan. nu-
 mero 5 car. 75
 Dominus quando seruum suum ordina-
 tum vendicat, vbi causa sit tractanda.
 ibi. numero 6 car. ea.
 Domini temporales non solum propter
 suã hæresim, sed propter hæresim alio-
 rum, quos negligunt exterminare, qua-
 liter puniãtur, de hæreticis. n. 1. c. 416
 Domini seruorum an & quando cogantur
 eos vendere, ne eorum matrimo-
 nium sit separatum. de coniugio. ser-
 uo. numc. 3 car. 361
 Dominorum neuter si vult emere seruũ
 qui matrimonium contraxit, quid sit
 agendum. ibi. nu. 4 car. ea.
 Cetera vide infra in ver. Parentes.
 ¶ Domus religiosæ quæ dicantur de religio-
 gio. numc. 1 car. 371
 Domus religiosæ quæ auctoritate cõstrui
 debeant, & cui subsint. ibi. nu. 1. car. ea.
 Domus religiosæ ad vsus seculares redu-
 ci non possunt. ibi. nu. 3 car. 311
 Domus ecclesiæ, vel naues quando dicantur
 refici, & eadem sint. de eccle. xdi-
 can. nu. 9 car. 336
 Cetera vide supra in ver. Domesticus.
 ¶ Donare qui prohibeantur. de donatio.
 numc. 5 car. 183
 Donari quæ res possint. ibi. nu. 6. c. 284
 Donari an aliquid possit ecclesiæ vacan-
 ti. ne sede vacan. aliquid inno. nu-
 mero 6 car. 159
 ¶ Donatio quid sit, de donatio. n. 1. c. 183
 Donatio vnde dicatur. ibi. nu. 3 car. ea.
 Donatio an scripturam requirat. seu in-
 sinuationem. ibi. nu. 7 car. 284
 Donatio qualiter petficiatur. ibid. nu-
 mero 8 car. ea.
 Donatio quibus ex causis reuocetur, &
 quæ donationes reuocari possunt. ibi.
 nu. 10. car. 284. & nu. 11. & 12 c. 285
 Donatio propter nuptias quid sit, de do-
 natio. inter vir. & vxor. nu. 1 c. 387
 Donatio propter nuptias quæ sit vxori
 à marito, non indiget insinuatione.
 ibi. nu. 2 car. ea.
 Donatio propter nuptias à quo, & cui
 fiat. ibi. nu. 3 car. 387
 Donatio propter nuptias quare inducta.
 ibi. nu. 4 car. ea.
 Donatio ante nuptias in quo differat à
 donatione propter nuptias. ibid. nu-
 mero 5. car. ea.
 Donatio inter virum & vxorem constan-
 te matrimonio an sit prohibita. ibid.
 numero 7 car. ea.
 Donatio inter virum & vxorem quot mo-
 dis reuocetur. ibi. nu. 8 car. 388
 Donationum quot species sint. de dona-
 tionum. nu. 4 car. 183
 Reliqua require infra in vers. Dos. ver-
 si. vltime.
 ¶ Donator ad qd teneatur. ibi. n. 9. c. 184
 ¶ Dos quid sit. de donatio. inter vir. &
 vxor. nu. 9 car. 388
 Dos profecticia. reddit. ad patrem mor-
 tua in matrimonio filia, liberis nõ exi-
 car. ea.
 stentibus. ibi. nu. 11 car. 371

Summæ Goffredi.

Dos alia estimata, alia inestimata. ibidem
 nume. 13 car. ea.
 Dos an exigi possit constante matrimo-
 nio. ibi. nu. 17 car. 389
 Dos cui restituenda. ibi. nu. 19 car. ea.
 Dos qñ restituenda sit. ibi. nu. 20. c. ea.
 Dotis species quor sunt. ibi. nu. 10. c. 338
 Dotis lucrum vel damnum ad quem per-
 tineat. ibi. nu. 13 car. ea.
 Dotem lucratur maritus, & vxor dona-
 tionem propter nuptias ex pacto con-
 uento. ibi. nu. 14 car. ea.
 In dote reddenda qualiter condemnatur
 maritus. ibi. nu. 22 car. 389
 Inter dotem & donationem propter nu-
 ptias in quibus æqualitas seruetur. ibi.
 nume. 13 car. ea.
 ¶ Duellū quid sit, & unde dicatur: de cle-
 ri. pugnan. in duello nu. 1 car. 428
 Duellum an sit prohibitum. ibidem nu-
 mero 2 car. 429

E

EA Q V AE domi sup̄ per domesti-
 cos probari oportet. de accusa.
 nume. 15 car. 395
 ¶ Ebrietas vitanda est. de tempori. ordi-
 natio. nu. 11 car. 46
 Ebrietas quid faciat. ibid.
 Ebrietas tribus modis dicitur. ibid. nu-
 me. 23 car. ea.
 Ebrietas quando sit peccatum morta-
 le. ibidem.
 ¶ Ecclesia læsa an possit restitui sicut mi-
 nor. de restitutio. in integ. nu. 3. c. 138.
 & nume. 4 car. 139
 Ecclesia vel minor an restitutionem à sen-
 tentia petere possit. ibi. nu. 5 car. 140
 Ecclesia vel præbenda quādo dicatur nō
 vacare. de concessio. præben. vel eccle.
 non vacant. nu. 1 car. 157
 Ecclesia vacāte an aliquid innouari pos-
 sit. ne sede vacan. nu. 3 car. 159
 Ecclesia vacans non agit nec conuenitur.
 ibi. nume. 5 car. ea.
 Ecclesia vacans habens æconomum, syn-
 dicum vel actorem, an per eū agere pos-
 sit, & conueniri. ibid nu. 7 car. ea.
 Ecclesia quando in venditione decipitur
 quid agendū, de reb. eccle. nō alienan.
 nume. 6. & 7 car. 264

Ecclesia qualiter possit agere alienata
 sua possessione præter formam iuris.
 ibi. nume. 11 car. 265
 Ecclesia nunquid teneatur cedere actio-
 nem soluenti contra aliū, scilicet alie-
 nanti contra possessorem, vel è conuer-
 so. ibi. nu. 12 car. ea.
 Ecclesia an possit cum ecclesia permuta-
 re, & an possit permutari cum priuato,
 de rer. permuta. nu. 4 car. 176
 Ecclesia an teneatur cedere actiōē suā
 venditori contra emptorem. de deci.
 nume. 12 car. 298
 Ecclesia cathedralis an habere debeat por-
 tionem de oblationibus quotidianis,
 & de his quæ conferuntur inuita con-
 ferentium, de statu monacho. nume-
 ro. 2. car. 310
 Ecclesia vna tribus modis vnitur alteri.
 de religio. domi. nu. 7 car. 312
 Ecclesia vel altaria à quo consecranda. de
 consecra. eccle. nu. 1 car. 312
 Ecclesia qualiter cōsecrāda. ibi. n. 2. c. ea.
 Ecclesia à quo debeat dotari. ibidem nu-
 mero 4 car. ea.
 Ecclesia quando consecrari non debeat.
 ibi. nume. 7 car. 313
 Ecclesia quibus viuētibz non commu-
 nicat, & mortuis communicare nō de-
 bet. ibi. nu. 9 car. ea.
 Ecclesia à quibus debeat reparari. de ec-
 cle. xdist. nume. 1 car. 335
 Ecclesia qua auctoritate cōsecrari debeat.
 ibi. nu. 5 car. 336
 Ecclesia an teneatur ad munera, de immu-
 nita. eccle. nu. 1. 3. & 4 car. 337
 Ecclesia interdicta an suis priuilegiis, &
 immunitatibus gaudeat. ibi. nume. 14.
 car. 338. & nu. 15. 16. & 17 car. 338
 Ecclesia libertates tueri debet, de natis ex
 libero ven. nu. 4 car. 363
 Ecclesia vel præbenda potest conduci &
 locari fructuum causa. ne præla. vices
 suas & c. nume. 4 car. 408
 Ecclesia, præbenda vel beneficiū an pos-
 sit in perpetuum locari, vel vltra tēpus
 vitz locantis. ibi. nume. 5 car. ea.
 Ecclesia an peccet permittendo iudæos
 ritus iudaicos obseruare. de iudæis &
 sarracenis. nume. 16 car. 412
 c Ecclesia

Index

Ecclesia contra suos rebelles brachium
 seculari inuocat, de hæresi. nu. 3. c. 415.
 Ecclesia punit temporaliter filium pro de-
 licto patris. ibi. nu. 10. car. ea.
 Ecclesia Romana non habet maculam nec
 rugam, de sententia excom. nu. 18. c. 487.
 Ecclesie parochialis cura vel regimen cui
 committi debeat, de xta. & qualita.
 ordinando. nu. 14. car. 64.
 Ecclesie rem recipiens ultra debitam for-
 mam qualiter puniatur, de reb. eccle.
 alienan. vel non. nu. 10. car. 265.
 Ecclesie consecratio vnius testimonio pro-
 batur, de baptismo. nu. 29. car. 339.
 Ecclesie auxilium frustra inuocat, qui in
 eam committit, de immunita. ecclesia.
 nume. 11. car. 338.
 Ecclesiam edificare si quis inceperit, an
 & quando teneatur perficere, de conse-
 crata. eccle. vel altar. nume. 5. c. 3. 22. & de
 eccle. edifican. nu. 6. car. 336.
 Ecclesie in quibus casibus recondescari va-
 leant, de consecra. eccle. nu. 6. c. 322.
 Ecclesie quomodo construenda vel repa-
 randa, de eccle. edific. nu. 3. car. 336.
 Ecclesie noue ex quibus causis sint facien-
 da, ibi. nu. 4. car. ea.
 Ecclesie quando dicantur refici & eodem
 sint, ibi. nu. 9. car. ea.
 Ecclesiarum rectores qualiter debeant se
 habere, de tempori. ordina. nu. 47. c. 51.
 Ecclesiarum vnio ex quibus causis fieri
 possit, de religio. domi. nu. 12. c. 3. 12.
 Cætera vide supra in ver. donari. & in-
 fra in ver. Immunitas, in ver. Matrimo-
 nium, & in ver. Res.
 ¶ Ecclesiastica sepultura quibus interdica-
 tur, de sepultura. nu. 5. car. 290.
 Ecclesiastica sepultura ex quibus causis
 denegetur, de torneamen. nu. 5. c. 428.
 ¶ Edictum de alienatione iudicii mutandi
 causa facta quando locum habeat, de
 aliena. iudi. mut. cau. facta nu. 1. c. 143.
 Edictum de litigiosis contractibus, & edi-
 ctum prædictum non concurrunt, sed
 diuersis respectibus locum habet, ibid.
 nu. 2. car. ea.
 Edictum nunciationis noni operis quid
 contineat, de noui operis nunciatio.
 nume. 3. car. 461.

Edicta qualiter olim fiebant, & nunc fiunt,
 de off. & potesta. iudi. delega. nu. 36.
 37. & 38. car. 103.
 ¶ Egressus a religione a qua egredi de iu-
 re competit, qui aliam laxiorem com-
 pellitur ingredi, an possit post egres-
 sum assumere, & ante ingressum assu-
 mendum contrahere matrimonium, de re-
 gulari. nu. 12. car. 307.
 Eleemosina etiam excommunicatis dan-
 da est, de tempori. ordi. nu. 34. c. 48.
 Eleemosina cordis etiam sine terrena sub-
 stantia sufficit, ibi. nu. 36. car. 49.
 Eleemosina quod a morte liberet, quali-
 ter intelligatur, de pœni. nu. 7. c. 476.
 In eleemosina corporali quæ sint confide-
 randa, de tempori. ordi. nu. 37. c. 49.
 ¶ Electio quid sit, & quid hæc dictio signi-
 ficet, de electio. nu. 1. car. 22.
 Electio per scrutinium qualiter fiat, ibi.
 nume. 9. car. 25.
 Electio per quotam degentium parte fieri
 debeat, ibi. nu. 14. car. 27.
 Electio prima an & quando præstet impe-
 dimentum secundæ, ibi. nu. 16. car. ea.
 Electio Papæ qualiter debeat fieri, ibid.
 nume. 13. car. ea.
 Electionis dux sunt formæ, ibidem nu-
 mero 6. car. 24.
 Electioni qui sint vocandi & quomodo,
 ibi. nu. 10. car. 26.
 Electione facta quid fieri debeat, ibidem
 nume. 20. car. 28.
 Electiones episcoporum ubi fieri debeat,
 ibid. nu. 15. car. 27.
 Electiones clandestinæ non valent, vt ec-
 clesiasti. benefi. nu. 4. car. 263.
 ¶ Electores quando ab electione resistere
 possint, electio. nu. 17. car. 27. & nu. 31.
 & 32. car. 29. & nu. 33. & 34. car. 30.
 ¶ Electus quid acquirat per confirmationem,
 ibi. nu. 29. car. 29.
 Electo confirmato & consecrato exigitur
 sacramentum fidelitatis, & quæ sit for-
 ma, ibi. nu. 37. car. 31.
 ¶ Eligentes indignum qualiter puniantur,
 ibid. nu. 36. car. 30.
 ¶ Eligendi dignitas vel indignitas quædo
 inspicienda, ibi. nu. 18. car. 28.
 ¶ Eligere qui possint, de electio. n. 2. c. 22.
 ¶ Eligi

Summæ Goffredi.

- ¶ Eligi qui possint. ibi. nu. 4. car. 13
 Eligi infra quod tempus debeat. ibidem
 nume. 5. car. ea.
 ¶ Emens bona fide abiciencie aliquem vio-
 lenter, an præscribat, de restitutione. spo-
 liato. nu. 8. car. 192
 ¶ Emi & vendi quæ res possint. de emptio.
 & vendi. nu. 3. car. 27 t
 Emptio qualiter & quando contrahatur.
 ibi. nu. 1. car. ea.
 Emptionis quæ sit natura. ibi. nu. 4. c. ea.
 ¶ Emptor cogitur facere nummos vendi-
 toris. ibi. nu. 9. car. 272
 Emptor an & quâdo re euicta agat de euic-
 ctione. ibi. nu. 11. c. ea. & nu. 12. c. 273
 ¶ Episcopus sacram scripturam scire de-
 bet ad subditorum animas informan-
 das, de temporis. ordina. nu. 26. c. 46
 Episcopus neminem debet suis manibus
 verberare. ibi. nu. 45. car. 51. & de cleri.
 percussio. nu. 3. car. 454
 Episcopus à quo consecrari debeat, de tẽ-
 po. ordi. nu. 61. car. 56
 Episcopus renuntians episcopatu an &
 quando possit conferre ordines, de or-
 dina. ab episco. qui episcopa. resigna-
 uit. nu. 1. car. 57
 Episcopus quare dispensat cum commit-
 tentibus crimina ab adulterio & c. non
 autem cum patietibus defectum, de si-
 li. presbytero. ordi. nu. 11. car. 73
 Episcopus omni anno suam diocesim vi-
 sitare tenetur. de offi. archid. n. 11. e. 86
 Episcopus an inter subditos suorum præ-
 latorum in sua diocesi sit ordinarius
 iudex. de offi. ordina. nu. 7. car. 109
 Episcopus propriam iniuriam non vindic-
 at, de treuga & pã. nu. 6. car. 119
 Episcopus an possit iniuriam ecclesiæ re-
 mittere. ibi. nu. 7. car. ea.
 Episcopus an dispensare possit in officio
 cum sacerdote, qui matrimonium de fa-
 cto cõtraxit. de cleri. cõiuga. n. 2. c. 251
 Episcopus an peccet conferendo benefi-
 cium scienter ei, qui alias beneficiatus
 existit. de præben. nu. 12. car. 255
 Episcopus ordinans clericum sine titulo
 vel præbenda, an ei providere teneat-
 ur. ibi. nu. 14. car. ea.
 Episcopus malus non est episcopus, ne se-

- de vacante & c. nu. 2. car. 259
 Episcopus an possit repetere rem, quam
 iniuste alienavit, de rebus eccle. alien-
 nan. vel non al. de reb. eccle. non alien-
 nan. nu. 13. car. 265
 Episcopus si vult ad religionem transire
 non sufficit licentia petita, sed requisita
 & obsecra. de regulari. nu. 16. c. 303
 Episcopus de eo quod monachis offertur,
 nihil potest vendicare, de statu. mona-
 cho. nu. 8. car. 310
 Episcopus quid agere debeat, quando in-
 ter presentatores est cõtento quis eor-
 um sit patronus. de iure patro. nu-
 mero 10. car. 317
 Episcopus in aliena diocesi ecclesiã edi-
 ficans, potest quemcunque clericũ præ-
 sentare. ibi. nu. 13. car. 317
 Episcopus quid exigere debeat ab eccle-
 siis. de censib. nu. 9. car. 320
 Episcopus ne primarium lapidem eccle-
 siæ ponere potest, nisi prius dote consti-
 tuta & designata à fundatore, de con-
 secta. eccle. nu. 4. car. 322
 ¶ Episcopus an possit cum simoniacis dispẽ-
 sare. de simo. nume. 28. car. 405. & nu-
 me. 35. car. 406
 Episcopus an dispensare possit cum cleri-
 co vxorato ad clericatum redeunte.
 de apostatis. nu. 8. car. 419
 Episcopus non dominum se se collegam,
 presbyterorum cognoscere debet. de
 excessu. prælato. nu. 2. car. 459
 Episcopus sine sacerdotio quis quis esse
 non potest. de cleri. per saltum promo.
 nume. 3. car. 458
 Episcopus an possit relaxare sententiam
 excommunicationis latam à suo archi-
 diacono, decano, seu plebano, vel alio
 iurisdictionem habente. de senten. ex-
 communico. nu. 15. car. 486
 Episcopus communicans cum excommu-
 nicato ab ipso, an minorem incurrat.
 ibi. nu. 33. & 34. car. 491
 Episcopus si aliquem excommunicavit
 cum fautoribus & communicatoribus
 suis, & illi postea ille communicat, an
 ligetur. ibi. nu. 34. car. ea.
 Episcopus si excoicet subditum suũ rõne
 criminis, an subditus excoicans ei in cri-
 mine

- mine ligitur ea sententia. ibi. nu. 35. c. e.
- Episcopi diocesani auctoritas quando
sufficiat sine consensu si capituli. de
his quæ si. 3. præla. sine consen. capi. nu
mero 3. car. 160
- Episcopo negligente si ad eum spectat col
lacio, deuoluitur ad capitulum ius cō
ferendi. de præben. nu. 6. car. 154
- Episcopi ubi debeant consecrari. de æta.
& quali. ordi. nu. 3. car. 59
- Episcopi an sint ordinarii iudices mona
chorum, de offi. ordi. nu. 5. car. 109
- Episcopi an possint aduocare, de postula.
nume. 4. car. 126
- Episcopi sub qua forma ordinandi sint,
de æta. & qualita. nu. 4. car. 60
- Episcoporum confirmatio spectat ad me
tropolitanum, de electio. nu. 13. car. 128
- Episcoporum translatio ad solum Papam
spectat, de transla. prælato. nu. 3. c. 3. 2
Reliqua vide infra in ver. Prælati.
- Errantis consensus nullus est. de coniu
gio seruo. nu. 5. car. 361
- Error intolerabilis quis dicatur, de sen
ten. excom. nu. 5. car. 494
- Eucharistia qualiter custodiatur, de cus
todia Eucharistiz. nu. 1. car. 331
- Eucharistia in sacramento tria intelligū
tur esse discreta. de celebratio. missa.
nume. 15. car. 325
- Eucharistiam defert sacerdos infirmis cū
solemnitate & reuerentia. de custo. eu
charistiz. nn. 2. car. 332
- Exceptio quid sit de exceptio. n. 1. c. 2. 26
- Exceptio peremptoria quæ dicatur, quan
do & qualiter opponatur. ibi. nu. 2. c. e.
- Exceptio est potentior quam actio, de or
dinum cogni. nu. 8. car. 183
- Exceptio contra procuratorem quod nō ha
beat mandatum pōt quandoque pro
poni, de procuratori. nu. 17. car. 132
- Exceptio recusationis iudicis an sit dila
toria, & ante lit. contestatio. proponen
da, de dilatori. nu. 4. car. 176
- Exceptio recusatoria prima eē debet inter
dilatorias, & ea omiſſa pponens alias,
ad eam redire nō potest. ibi. nu. 5. c. 177
- Exceptio excommunicationis non tolli
tur per replicationem excommunica
tionis si de maiori excipiat & repli
cet. de exceptioni. nu. 8. car. 128
- Exceptio sicut se habet ad accusationem,
sic se habet replicatio ad exceptionē &
quō intelligatur. de proba. nu. 14. c. 207
- Exceptionis effectus quis sit. de exceptio.
nume. 5. car. 227
- Exceptiones quæcunque rei coherentes
competentes principali, competunt &
fideiussori, de fideiussori. nu. 6. c. 181
- Exceptiones tam dilatoriz quam perem
ptoriz, seu anormale in qua parte iudi
cii proponantur. de exceptioni. n. 3. c. 126
- Exceptiones alię sunt perpetuę, alię tēpo
rales, alię personales, & alię reales. ibi.
nume. 5. car. 217
- Exceptiones p̄dictę q̄liter opponuntur. ibi.
Exceptionū dilatoriarum diuisio, & mul
tiplicis differentia. ibi. nu. 3. c. 226
- Excluditur ab officio procuratoris qui
se ingerit de iure patrona. n. 18. c. 318
- Excōicare qui possint, & traduntur duz
regulę in excommunicando, & tertia in
aboluendo. de senten. excom. nume. 8.
car. 484. & nu. 9. car. 485
- Excōicatio quid sit de clerico. excom.
minitran. nu. 1. car. 456. & de senten.
excom. nu. 1. car. 482
- Excōicatio maior a iure contrahitur in
18. casibus de sentē. excō. ibi. nu. 3. c. 482
- Excommunicatio fieri debet duabus de
causis. ibi. nu. 12. car. 485
- Excōicatio tollitur p̄ absolutionē. ibi. nu.
19. c. 488. & q̄ doctrina sit seruanda in ab
solatione ab excōicatione. ibi. n. 20. c. e.
- Excommunicatio cum sit odiosa restrin
gi & nō ampliari debet. ibi. nu. 44. c. 493
- Excommunicationis quot species sunt. de
cleri. excommu. minitran. nu. 1. c. 456.
& de senten. excōica. nu. 2. car. 482
- Excommunicationis duplex effectus. de
senten. excom. nu. 24. car. 489
- Excommunicationis sententia quando li
get. ibi. nu. 17. car. 487
- Excōicationis sententia quibus casibus
non teneat ipso iure. ibi. nu. 52. c. 494
- Excōicationis sententia latam a suo ar
chidiacono, decano, seu plebano, vel
alio iurisdictionē habente, an possit re
laxare episcopus. ibi. nu. 15. c. 486
- Excommunicationis sententia si lata est ab
ordinario

Summæ Goffredi.

- ordinario vel delegato & à summo Pontifice confirmata, an ille qui tulit possit ab ea absoluerè, de confirma. vtili vel inuti. nu. 4 car. 247
- Excommunicationis vel interdicti tempore, alicuius ecclesiæ, an aliqui religiosi possint celebrare & quomodo, de priuilegiis & excessibus. priuilegiis. nu. 13 car. 366
- Excommunicatus quis in dubio præsumitur, de scrutinio in ordi. facien. numero 5 car. 57
- Excommunicatus an repellatur ab agendo. de exceptio. nu. 7 car. 228
- Excommunicatus excommunicatione durante, fructus beneficii non percipit. de cleri. excommunica. nu. 3 car. 456
- Excommunicatus excommunicatione minori, exercere potest ea, quæ sunt iurisdictionis, sed non quæ sunt officii. ibid. nume. 5 car. 457
- Excommunicatus excommunicatione minori, an celebrando grauiter peccet. ibi. nu. 6 car. 42
- Excommunicatus propter iniectionem manuum violentarum in clericum, an & quando sit ad curiam Romanam mittendus. de senten. excommu. numero 5 car. 483. & numero 6. & 7 car. 484
- Excommunicatus in vna ecclesia in omnibus est vitandus. ibi. nu. 26 car. 489
- Excommunicatus an possit intrare ecclesiam. ibi. nume. 36. & 38. car. 491. & numero 39 car. 492
- Excommunicato participans in causa non concessa an peccet nam incurrat. ibid. numero 32 car. 491
- Excommunicati excluduntur à participatione sacramentorum. de simo. numero 19 car. 403
- Excommunicatorum absolutio in quibus casibus sedi Apostolicæ referuatur. de senten. excommunica. nu. 14. car. 486
- Excommunicatis participantes quæ poena puniantur. ibi. nu. 15. cū seq. c. 489
- Excommunicatis qui licite possint coicere. ibi. nu. 29. cum seq. car. 490
- Executio in leuioribus maleficiis retardatur propter appellationem ob grauiora facinora. de appella. nu. 8. c. 239
- Executor falsi exceptionem admittete debet, de offi. delega. nu. 4 car. 94
- Executor inueniens sententiam latam contra ius litigatoris, an eam exequi debeat, de crimi. falsi. nu. 15 car. 448
- Exennia an inducant simoniam. de simo. nume. 7 car. 402
- Exigens alicuius nomine vsuras an illas restituere teneatur, de vsur. n. 28. c. 443
- Exponentes infantes & languidos quibus poenis puniatur, de infanti. & languis. nu. 2. & 3 car. 421
- Exponere quid sit, & qui exponi dicuntur. ibi. nu. 1 car. 42
- Expositos qui colligunt, an aliquid in risin eorum personas habeant. ibid. nume. 4 car. 422
- Reliqua vide supra in ver. Colligentes.
- Extranei an admittantur ad accusandum matrimonium. qui matrimonio. accusa. poss. nu. 3 car. 381

F

- F**ACTUM aliud est quam rescire, de eccle. xdi. nu. 7 car. 336
- Facto minoris eo tempore quo non habet curatorem, iudex auctoritatem præstat. ne sede vacan. nu. 4 car. 359
- Factorum omnium habere memoriam, & in nullo peccare, diuinitatis est potius quam humanitatis. de constitutio. nu. 16. c. 7. & de rescrip. nu. 39. c. 13
- Fallacia. vide infra in ver. Mendacium.
- Falsarii literarum Papæ & aliorum prælatorum, vel publicorum instrumentorum, qualiter puniatur de cri. fal. numero 7 car. 446
- Falsitas quid sit. ibi. nu. 1 car. 445
- Falsum quibus modis committatur. ibi. nu. 2. car. 42. & nu. 5. & 6. c. 446
- Falsum non committitur sine dolo. ibid. nume. 5 car. 446
- Falsi poena quæ sit. ibi. nu. 3. & 6. c. 42
- Falsi poena qualiter euictur. ibidem numero 8 car. 447
- Falsi an teneantur aduocatus & procurator. ibi. nu. 4 car. 446
- Falsi suspicio quando pro falsitate habeatur. ibi. nu. 13 car. 448
- Falsis ponderibus & mensuris qui vitur, qualiter puniendus. de emptio. & venditio. nu. 8 car. 272
- Familia-

- ¶ Familiares qui dicantur, remissiue, de appella, nume. 20 car. 242
- ¶ Famis necessitas excusat à furto, de sumo. nu. 41 car. 407
- ¶ Famuli an tempore infirmitatis sint Pa-
scendi, de clerico xgroto. n. 2. c. 256
- ¶ Fenina quado à testimonio repellatur. de testi. numero 3 car. 209
- ¶ Ferix quare sic dicantur, & quæ feriarum tempore cessare debeant, de feriis. numero 1 car. 178
- Ferix qualiter distinguantur. ibidem numero 2 car. ea.
- Feriarum tempore quæ causæ agi possunt. ibi. nu. 3 car. 179
- ¶ Feudalis quæstio coram quo agitari debeat, de fo. competens. nu. 13 car. 160
- Feudum quid sit, de seu. nume. 1 car. 277
- Feudum vnde dictum. ibid. nu. 2 car. ea.
- Feudum iterato collatum non dicitur novum. ibi. nu. 4 car. ea.
- Feudum qualiter amittatur. ibid. n. 8. c. 22.
- In feudum quæ res cõcedi possunt. ibi. numero 3 car. ea.
- ¶ Fideiubere qui possint, de fideiussori. numero 3 car. 280
- Fideiussor quis sit. ibi. nu. 1 car. ea.
- Fideiussor differt à constitutore, & mandatore. ibid. nume. 2 car. ea.
- Fideiussor accedit omni obligationi civili & naturali. ibi. nu. 4. car. 281
- Fideiussor ad quod teneatur. ibi. nu. 5. c. ea.
- Fideiussor quibus modis agat contra principalem debitorem. ibi. n. 7 car. ea.
- ¶ Fides catholica quæ sit, & quando de ea disputandum non sit, de sum. Trin. numero 5. & 6 car. 4
- Fides quæ sit, secunda de tempore, quo treuga conuentionalis finitur, de treuga & pa. nume. 2 car. 118
- ¶ Filia an cogatur inuicita illum in virum ducere, cum quo pater ipsius nomine sponsalia contraxit, seu promissionem fecit, de sponsalib. impub. n. 13. c. 350
- Filiæ pater sponsum quærere debet. ibid. nume. 12 car. 349
- Cæteta vide infra in ver. Pater.
- ¶ Filiatio qualiter probetur si quis neget se filium sacerdotis, de fili. presbytero. nu. 6 car. 71
- Filiatio qualiter probetur, de natis ex libe. vent. nu. 5. car. 363. & qui filii sint legi. nu. 10 car. 379
- ¶ Filius an potius subuenire debeat patri infideli in extrema necessitate, quam extraneo fideli, de tempori. ordi. numero 35 car. 48
- Filius an possit habere ecclesiam quam pater habuit, de filiis presbytero ordinan. numero 4 car. 70
- Filius an ex delicto patris perdat feudum, de feud. nu. 9 car. 277
- Filius oblati à parentibus religioni an exire possit, de regulari. nu. 7 car. 300
- Filius pro patre puniri non debet, de hæreti. nume. 9 car. 415
- Filium infra annum discretionis per se ingredientem religionem reuocare pater, reuocare tutor, de regulari. numero 9 car. 300
- Filii si in lætis parentum reperiuntur oppressi, an ipsi parentes puniantur, de his qui filios occide. nume. 3. car. 420. & nume. 4 car. 421
- Filii an furtum committunt in rebus parentum, de fur. nume. 20 car. 437
- Filii apud quem remanere debeant facti diuotio, de conuersio. infideli. numero 5 car. 306
- Filii duarum commatrum vel compatrum an possint inter se contrahere matrimonium, de cognatio. spiritiva. numero 5 car. 365
- Filii legitimi qui sunt, qui filii sint legiti. nu. 1 car. 377
- Filii legitimati qui dicantur. ibidem numero 3 car. 378
- Filii naturales qui censeantur. ibid. numero 4 car. ea.
- Filii naturales quibus modis legitimentur. ibi. nu. 5 car. ea.
- Filii ut legitimi censeantur, sufficit bona fides utriusque coniugum, vel saltem alterius. ibi. nu. 11 car. 379
- Filiorum genera quod sunt. ibi. nu. 1. & 2. car. 377. & nu. 3. & 4 car. 378
- Reliqua vide infra in ver. Hæreticus.
- ¶ Fines parochiarum an possint prescribi, de parochi. nume. 5 car. 293
- ¶ Fœnus exercens an infamia notetur, de vsuris.

Summæ Goffredi.

- vſuris, nu. 7 car. 441
 ¶ Forma ordinandi epiſcopos. de xta. & quali. ordi. nu. 4 car. 59
 Forma dimiſſoriarum ſeu apoſtolorum, de appellatio. nume. 13 car. 240
 Forma reſutationis iudicis. ibidem numero 21. car. 243
 Forma iuramenti teſtium in cauſa inquiſitionis. de accuſa. nume. 10 car. 396
 ¶ Fornicatio potius præſumitur quam matrimonium. de ſeruti. nu. 6 car. 57
 Fornicatio aliud à ſupro, aliud eſt adulterium, aliud inceſtus, & aliud raptus. de raptori. & incendiari. nu. 3 car. 433
 Fornicatio ſpiritualis diſſert in quatuor à fornicatione carnali. de diuorti. numero 7 car. 384
 Fornicator occultus ſuſpenſus eſt quo ad ſe, ita & occultus ſimoniacus. de cohabitatio. eſetico. & mulier. nu. 6. car. 250
 Fornicator carnalis quid diſſert à ſpirituali. de conuer. inſideli. nu. 3 car. 305
 ¶ Forum quid fit, & quid forus, & vnde dicitur, ac ex quibus conſtet. de foro compe. nu. 1 car. 157
 Forum quoc. modis quis fortiatur, & de iuriſdictione alterius quis efficiatur. ibi. nu. 23. 4. & 5. car. 157. & nume. 6. car. 158. & nu. 9 car. 159
 Fratribus prædicatoribus & minoribus eſt indultum vbiq; fuerint ſine parochialis eccleſiæ præiudicio cum altari viatico valeant celebrare, quod eis licet ſine licentia prælatorum. de priuilegi. & exceſſi. priuilegia. n. 14. c. 466
 ¶ Fructuarius tenetur ad ſacra teſta reparanda. de eccle. ædifi. nu. 2 car. 336
 ¶ Fructus donationis propter nuptias aſpectent marito vel vxori. de donatio. inter vir. & vxor. nu. 6 car. 387
 Reliqua vide ſupra in ver. Appellatione.
 ¶ Frumentum ſi admisceatur piper, vel eximium, & fiat inde panis, nunquid corū conuertetur in corpus Chriſti virtute verborum, & quid ſi admisceatur aliquid de fermento. de celebratio. miſſa. nu. 13 car. 325
 ¶ Fundamentum vbi non eſt poſitum nihil ſuperædificari poteſt. de cleri. per ſal. promio. nu. 3 car. 458
 ¶ Fur furti vitium non purgat, licet reum reſtituat. de tempo. ordi. nu. 18. c. 45
 Fur ſemper eſt in mora & ad damna tenetur. de ſimo. nu. 22 car. 404
 Fur ſemper eſt in mora, & interitu rei nõ liberatur. de fur. nu. 13 car. 437
 Fur rem cum fructibus perceptis & qui percipi poſſunt reſtituere tenetur. ibi. nume. 14 car. ea.
 Fur an repetat expenſas in melioratione rei furtiue factas. ibi. nu. 15 car. ea.
 Fur reſtituens rem deteriore non liberatur etiam ſi res perit, æſtimatio debetur. ibi. nu. 16 car. ea.
 ¶ Furtiue ordinari qualiter quis dicatur, de eo qui furti. ordi. ſuſce. nu. 1. c. 458
 Furtiue promouus an poſſit in ordine miniſtrari, & an cum tali valeat diſpenſari, & per quem. ibi. nu. 2 car. ea.
 ¶ Furtum quid fit, & in quibus rebus committatur, & qualiter à furto quis excuſetur, de fur. nu. 1 car. 435
 Furtum vnde dicitur. ibi. nu. 2 car. 436
 Furtum vel ſacrilegium committens in eccleſia, an ab eccleſia defendatur. de immunita. eccleſiæ nu. 2 car. 338
 Furti poena. de fur. nu. 5 car. 436
 Furti quis teneatur. ibi. nu. 8 car. ea.
 Furti actio datur contra hæredes pro portione. ibi. nu. 17 car. 437
 Furti actio eſt ſamofa. ibi. nu. 21 c. 438
 Furtoſum ſpecies. ibi. nu. 3 car. 434
 Cætera vide infra in ver. Neceſſitas, Orandum, Poena, Præſes, Præſans, Serui, & in ver. Vxor.
 ¶ Furioſus & mente captus teſtimonio repellitur. de teſtib. nu. 5 car. 209
 Furioſo perpetuo an valeat baptiſmus. de baptiſ. nu. 16 car. 319

G

- GENERALI in remiſſione, quæ non veniant, & quæ veniant. de tranſactio. nu. 5 car. 113
 Gradus. In gradu quæ perſonæ eſſe dicantur, & gradum faciunt. de conſangu. & affinita. nu. 8 car. 370
 Gradus quid ſit. ibi. nu. 9 car. ea.
 ¶ Grammatica in prædicatione exponi nõ debet, de tempo. ordi. nu. 43 c. 50
 ¶ Gulæ

Index

¶ Gulæ vitium quibus modis temptat, de
obserua.iciunio.nu.3 car.333

H

HABENS duos iudices quorū vnus
præcipit vnum, & alter contra
rium, cui magis obedire tenea
tur.de maiorita.& obedi.nu.5 c.116

Habens conscientiam rei alienæ, post cō
pletam præscriptionem an illam resti
tuere teneat, de exceptio. n.10. c.233

¶ Habitus probationis qualis esse debeat,
de regulari.nu.13 car.301

Habitus non facit monachum.ibidem.

¶ Hæres de iure ciuili, & bonorum posses
sor de iure prætorio, quomodo intelli
gatur.de cau. possessio. & proprie. nu
mero 2 car.184

¶ Hæreticus quis dicatur, de hæreti. nu
mero 1 car.414

Hæreticus quibus modis puniatur. ibid.
numero 2 car.ea.

Hæreticorum filii orthodoxi an iure hæ
reditario bona paterna capiant, ibid.
numero 7 car.415

Hæreticis ad fidem conuersis an eis abla
ta restituantur.ibi.nu.6 car.ea.

Hæreticis secreta fidei reuelari non de
bent, de tempori.ordina.nu.43. c.50

Hæreticos exterminantes priuilegium ha
bent, quod cunctibus in terræ sanctæ
subsidiū est concessum.de hereti.nu
mero 5 car.415

¶ Hebræi vnde dicantur. de iadziis. nu
mero 2 car.410

¶ Homicida ad sui defensionem an sit ex
cusabilis, de furt.nu.12 car.437

Homicidæ vel irregulares, si plures rixa
ti fuerint, & vnus occisus fuerit, nesci
tur tamen a quo, vel cuius vulnere nun
quid omnes iudicabuntur homicidæ,
vel irregulares, vel nullus. de homici.
numero 19 car.416

¶ Homicidium quid sit, & vnde dicatur,
de homici. nu.1 car.413

Homicidium linqua committitur tribus
modis.ibi.nu.3 car.ea.

Homicidii species, & quot modis comit
tatur.ibi.nu.2 car.ea.

Homicidii spiritualis pœna est pœniten
tia.ibi.nu.4 car.ea.

Homicidii corporalis pœna quæ sit.ibid.

¶ Hospitalarii.vide infra in ver. Tēplarii.

I

IEIUNIUM quid sit, & quotuplex, de
obserua.iciunii.nu.1 car.333

Ieiunans a quibus abstinere debeat.
ibi.nu.2 car.ea.

Ieiunandum quā sit. ibi.nu.4.5. & 6.c.ea.

¶ Immunitas quid sit, & vnde dicatur, de
immunita.ecclesia.nu.1.& 2 c.337

Immunitas ecclesiæ vel cēmiterii p quot
passus extendatur.ibi.nu.9 c.338

Immunitatem ecclesiæ violantes qua pœ
na plectantur.ibi.nu.18 car.339

Immunitate ecclesiæ qui gaudeant, & qui
non gaudeant.ibi.nu.1.& 9 c.338

Immunitate ecclesiā an gaudeant ora
toria, quæ in domibus habentur. ibid.
numero 13 car.ea.

¶ Impediens ne ad eum citatio veniat, pro
citato haberi debet, vt lite non conte
sta.nume.4 car.170

¶ Impedimenta perpetua coeundi, & quæ
matrimonium dirimunt quæ sint. de
frigi.& maleficia.nu.2. car.174.& nu
mero 5.6.& 7 car.175

¶ Imperator est supra ius, & legis est so
lutus.de accusatio.nu.4 car.397

¶ Impetrantes rescripta per suggestionē
falsitatis, & veritatis suppressionē, qui
bus pœnis sint puniendi. de rescript.
numero 62 car.17

¶ Impossibilitatis coeundi quot sint spe
cies.de frigi.& maleficia.nu.1 c.374

Impotentia coeundi qualiter probetur.
ibi.nume.8 car.375

¶ Impubes ad pubertatem veniens liberū
habet consentire in matrimonium vel
disentire. de desponsatio. impuber.
numero 7 car.348

Impuberes qui dicantur.ibi.nu.1. c.347

Impuberes quæ possint sponsalia con
trahere.ibi.nu.4 car.348

¶ Incendarius quis appelletur, & qua pœ
na plectatur.de raptori.nu.11. c.434

Cætera vide supra in ver.Fornicatio.

¶ Incestus an in quinto gradu committa
tur, de consanguini.& affini.n.7.c.370

Incestus cum quibus committatur. de adul.
nu.12.c.432. & de rapto.nu.4. c.433

Reliqua

Summæ Goffredi.

- Reliqua habes supra in ver. Fornicatio.
- ¶ Inducit iudicatoriæ quæ sint, & quibus dentur, de dilationi. nu. 7 car. 177
- ¶ Indulgentiæ an inducat quod promittunt, de penitentiis nu. 24 car. 480
- ¶ Infamia ortum habens ab inquisitione, an inducat inquisitionē de accusatio. nume. 27 car. 397
- ¶ Inferior ab episcopo ius habens instituendi in aliqua ecclesia, peregrinum & ignotum instituere non debet. de cleri. peregrin. nu. 7 car. 85
- ¶ Infidelis contra fidelem testificari non permittitur, de testi. nu. 7 car. 209
- In fides viuentes ab ecclesia repellendi sunt, de consecra. eccle. nu. 8 car. 323
- ¶ Infinitas est euitanda. de testi. numero. 19 car. 219
- ¶ Iniuria quid dicatur, de iniuriis numero 1 car. 469
- Iniuria quot modis fiat. ibi. nu. 3 car. ea.
- Iniuriam qui facere possint. ibidem numero 4 car. ea.
- ¶ Inquilinus in quibus casibus possit expelli, de locato. nu. 10 car. 274
- Inquilinus quando possit domum deserre. ibi. nu. 11 car. 275
- ¶ Inquirendus an sit citandus informanda inquisitione, de accusa. nu. 18. c. 395
- Inquirere si velit superior, reus autem dicat volo ut inquirat, sed præfigas terminum accusare volentibus, & accusatore deficiente paratus sum me purgare, an sit audiendus reus, an verò iudex de accusatio. nu. 23 car. 396
- ¶ Inquisitio quid sit, & quæ sit eius natura, & qualiter in ea procedatur, de accusatio. nu. 19. & 17. cū seq. c. 395
- Inquisitio vbi fieri debeat. ibi. nu. 17. c. ea.
- ¶ Inquisitus conuictus qualiter puniendus. ibi. nume. 71 car. 396
- Inquisitus qualiter possit probare innocentiam suam. ibi. nu. 24. car. 397
- ¶ Instituire quis possit, & qui sint instituti. de instit. nu. 3 car. 256
- ¶ Institui non debent sine præsentatione in ea ecclesia quæ patronum habet, de iure patrona. nu. 3 car. 315
- Institutio quid sit, & quid sit collatio & inuestitura. de institutio. nu. 2. c. 256
- Instituto quod ius acquiratur. ibid. numero 5 car. 257
- ¶ Instrumentum quid sit, & qualiter concipiatur, de fide instrumen. numero. 1. & 2 car. 218
- Instrumento principis creditur in provincia aliena, si hoc habet consuetudo, de probationi. nu. 17 car. 208
- Instrumenta an & quando improbari possunt per testes. ibi. nu. 9. 10. & 11. c. 206
- Instrumenta & testes an parem vim habeant. ibi. nu. 11 car. ea.
- Instrumenta an eum die & consule edi debeant. de fide instrumen. numero. 9. car. 221
- Instrumenta nuptialia siue nuptiis, nō probant matrimonium. de clandestini. despo. sa. nume. 5 car. 352
- Instrumenta quando dicantur suspecta de falsitate, de crimi. fal. nu. 10. c. 447
- Instrumenta quibus modis probentur falsa. ibi. nu. 11. car. 448
- Instrumentorum dux species, de fide instru. nu. 2 car. 218
- Instrumentis quando fides non adhibeatur. ibi. nu. 7 car. 219
- ¶ Intellectus l. si prætor. ff. de iudici. de rescrip. nu. 58 car. 16
- Intellectus l. iii. §. Diuus. ff. de sepulch. vio. nu. 10 car. 18
- Intellectus l. si vt proponis. C. de executio. rei iudica. de rescrip. nu. 58. c. 16
- Intellectus l. si femina. C. ad S. C. Turpil. lia. de accusa. nu. 3 car. 392
- Intellectus c. nocte. 1. dist. de celebra. missa. nume. 3 car. 324
- Intellectus c. sicut. xi. dist. de cleri. per sal. promo. nu. 2 car. 458
- Intellectus c. erga. i. quæst. i. de simo. nume. 36 car. 406
- Intellectus c. reintegranda. iii. q. i. de restitutio. spoliato. nu. 6 car. 191
- Intellectus c. ad mensam. xi. q. iii. de iudicis & farras. nu. 6 car. 411
- Intellectus c. episcopus. xvi. q. vi. de celebra. missa. nu. 21 car. 326
- Intellectus c. & decreuimus. xvi. q. vii. de iure patrona. nu. 6 car. 315
- Intellectus c. tributum. xxviii. q. viii. de capell. monacho. nu. 2 car. 323

Index

- Intellectus c. omnes de consecra. dist. iiii.
de baptis. nu. 11 car. 318
- Intellectus c. quos a paganis, de consecra.
dist. iiii. de baptismo. nu. 11 c. 318
- Intellectus c. exterum. de rescrip. de re-
scrip. nu. 26 car. 11
- Intellectus c. ex parte, de rescrip. ibi.
- Intellectus c. per vestras, de donatio. inter
vir. & vxor. ibi. nu. 42 car. 13
- Intellectus c. de terra, de priuilegi. de re-
scrip. nu. 51 car. 15
- Intellectus c. accedentibus, de priuile-
gi. ibidem.
- Intellectus c. literis, de supplen. negli.
prelato. eo. tit. nu. 4 car. 39
- Intellectus c. coram, de offi. delega. eod.
tit. nu. 12 car. 96
- Intellectus c. cum specialis, de appellatio.
ibid. nu. 28 car. 100
- Intellectus c. bonæ memoriæ, de appella-
tio. de resti. spolia. nu. 7 car. 191
- Intellectus c. cum super, de confess. eod.
tit. nume. 1 car. 201
- Intellectus c. de quarta, de præscrip. de
appella. nu. 27 car. 244
- Intellectus c. cura, de iure patro. ibid.
- Intellectus c. cum ecclesiasticæ, de exce-
ptio. de cõcessio. præben. nu. 7. car. 258
- Intellectus cap. ex tenore, de concessio.
præben. ibid.
- Intellectus c. cum iam dudum, de præ-
ben. ibidem
- Intellectus c. cū nō ignores, de præbē. ibi.
- Intellectus c. significasti, de diuorti. ibid.
nume. 9 car. ea.
- Intellectus c. intelleximus, de adult. ibi.
- Intellectus c. cum Bertholdus, de re iudi-
ca. de iure patro. nu. 6 car. 315
- Intellectus c. de illis, de desponsa. impu-
ber. eo. ti. nu. 8 car. 348
- Intellectus c. a nobis, de desponsa. impu-
ber. ibidem.
- Intellectus c. cum nō ab homine, de iudi.
de hæreti. nu. 2 car. 414
- Intellectus c. ad falsariorū. de cri. fal. ibid.
- Intellectus cap. nouimus, de verbo. signi-
ficatio. ibid.
- Intellectus c. tux. in prin. de procura. de
adulter. nu. 4 car. 431
- Intellectus c. veniens, de cleri. baptiza.
- ministran. de clerico per salt. promot.
nume. 2 car. 458
- Interdictum quid sit, & unde dicitur. de
cau. possessio. & proprietate. nu. 4. c. 185.
& de matrimo. contra. contra interdi.
nume. 1 car. 376
- Interdictum & actio an differant, de cau.
possessio. & proprie. nu. 5 car. 185
- Interdictum a quo fieri possit, & an ma-
trimonium impediat, de matrimo. con-
tra. contra interdict. nu. 1 car. 376
- Interdicti tempore vel excommunicatio-
nis alicuius terræ, an aliqui religiosi
possint celebrare, & quomodo de pri-
uilegi. & excessi. priuilegiato. nu.
mero. 13 car. 466
- Interdicta possessoria quæ sunt, & quibus
& contra quos dentur, de causa posses-
sio & pprieta. nu. 1. c. 184. & n. 3. c. 185
- Interdictorum quædam sunt simplicia,
quædam duplicia. ibi. nu. 6 car. ea.
- In interdictis quid sit seruandum, vt lite
non contesta. non proce. nu. 7. car. 171
- Interlocutoria an reuocari possit infra
decem dies postquā lata est, vt quan-
docunque, de senten. & re iudica. nu-
mero. 3 car. 234
- Interpretatio iuris an & quando neces-
saria, & inscripti redigenda sit. de ver-
bo. significa. nu. 5 car. 496
- Interpretatio iuris quando prorogetur.
ibi. nume. 7 car. 497
- Interpretatio iuris quando arctetur. ibi.
nume. 8 car. ea.
- Interpretationes a iure quibus per om-
nia standum est. ibi. nu. 6 car. 496
- Interrogationes iudiciales quando fieri
debeant, de iudici. nu. 11 car. 154
- Intellectus quando quis decedat, de testa-
men. nu. 14 car. 288
- Intellectus decedere quot modis q̃s dica-
tur, de successioni. abintesta. n. 1. c. 288
- Intellectus nō videtur decedere, qui mo-
nasterium reliquit hæredem. ibid. nu-
mero 7 car. 289
- Inuestiri potest præsens vel absens per
alium, siue alius pro eo, de institutio.
nume. 4 car. 257
- Inuestitura quid sit. ibi. nu. 1 car. 256
- Iudæus vel paganus baptizatus an reman-
eat

Summæ Goffredi.

- neat seruus. de iudicis. nu. 20. c. 413
Iudex emere vel paganū an possit Christianus. ibi. nu. 19. car. 413
Iudex qui, & vnde dicantur. ibi. n. 1. c. 414
Iudex & saraceni auctoritatis & rationibus ac blandimētis potius quā asperitatibus debent ad fidem de nouo suscipiendū prouocari, non compelli. ibid. nu. 4. car. 411
Iudex Christiana mancipia habere non debent. ibi. nu. 10. car. 412
Iudex & saraceni debent in terris Christianorum vti habitu per quem a Christianis discernantur. ibi. nu. 12. c. ea.
Iudex tenetur ad decimas prædiales. ibi. nume. 14. car. ea.
Iudex qualiter pro excelsibus puniantur. ibi. nu. 15. car. ea.
Iudex non permittitur nouas sinagogas erigere. de iudicis. nu. 8. car. 412
Iudex nō licet in die veneris sancta ostia vel fenestras tenere apertas. ibi. n. 9. c. e.
Iudex exceptionem peremptoriā aprā ad litem contestandā cōuersam ad dilatoriam contra rescriptum admittere non debet in vim dilatorie de rescrip. nume. 41. car. 13
Iudex à superiore delegatus, nisi fuerit petitus recusari potest. ibi. nu. 55. c. 16
Iudex recusatus licet iurisdictionem habeat, vt cogere possit arbitros eligere secus tamen in iudice à quo fuerit appellatum & quomodo intelligatur. de appella. nu. 23. car. 243
Iudex quibus modis recusari possit. ibid. nu. 19. cum seq. car. 242
Iudex impetratus an ab impetrante recusari possit. de off. delega. nu. 31. c. 101
Iudex recusari potest in causa cōsimili cū litigatore. de testibus. nu. 11. c. 209
Iudex recusatus an possit prauenire recusationem, & causam alteri delegari, de appellationi. nu. 26. car. 244
Iudex ordinarius non potest cogere hominem non sui iurisdictionis recipere suam commissionem. de off. delega. nume. 30. car. 101
Iudex ordinarius quis sit. de off. ordin. nume. 1. car. 108
Iudex expensas habere debet, ibid. nu. me. 10. & 11. car. 110
Iudex ecclesiasticus supplet defectum iudicis laici, sed non econtra de iudici. nume. 16. car. 156
Iudex cōtra contumacem qui ex eius mādaro certo die adesse debet, nullo emissō edicto procedere potest, vt lite non contesta. nu. 9. car. 172
Iudex qui sententiam pronuntiando errauit, an possit sententiam suam corrigere, & iterum iudicare. de senten. & re iudi. nu. 6. car. 235
Iudex in sentētia omnia ipsum mouentia exprimere non debet. ibi. nu. 13. c. 237
Iudex litigatori conuictiari non debet. de appella. nu. 7. car. 239
Iudex auctoritate præstare debet factio minoris eo tēpore quo non habet curatōrē. ne sede vacan. nu. 4. car. 259
Iudex ante noctis tenebras iudicare tenetur, vt ecclesiasti. benefi. sine dimi. conf. nu. 7. car. 263
Iudex an ex officio descendat ad inquirendum, an aliquo procurante inquisitionem, an sit differentia. de accusa. numero 16. car. 395
Iudex inquirens qualiter procedere debet si nihil probatum sit aduersus eum contra quem inquiritur nisi de sola fama. ibi. nu. 12. car. 396
Iudex contra vsurarium manifestū, quāuis non accusetur, procedere debet. de vsuris. nu. 11. car. 441
Iudex ordinarij iurisdictione circa quæ versetur, de off. ordi. nu. 2. car. 108
Iudicis officiū quid sit, & in quibus locū habeat, de officio iudici. nu. 1. c. 112
Iudicis officiū quādo actioni deseruiat & loco actionis intencetur. ibidem numero 1. 2. & 3. car. ea.
Iudicis officium latissimum est, ibidem nume. 4. car. 115
Iudicis officium quale esse debeat, de iudici. nu. 12. car. 154
Iudex ordinario si superior mandet id faciat, quod alias ex officio suo facere posset, quando illud exequitur vt delegatus. de off. ordi. nu. 15. car. 117
Iudices plures cognoscentes an simul in vnam consonam sententiam conueni-

Index

re debeant. de sentent. & re iudica. numero 8	car. 236	Iuramentum assertorij cui & qñ deferri debeat. ibi. nu. 6	car. 223
¶ Iudicium vnde dicitur, & quæ sint iudicia parres, de iudici. nu. 2	car. 150	Iuramentum tres comites, habet. ibidem nume. 9	car. 224
Iudicium quibus requisitis constituitur. ibi. nume. 3	car. ea.	Iuramentum quando dicatur illicitum. ibi. nu. 11	car. ea.
Iudicium qualiter finiatur. ibidem. numero 24	car. 155	Iuramentum de quo in eodem titulo, est de veritate. ibi. nu. 15	car. 225
Iudiciū vniuersale quid sit, & quid generale de libelli. obla. nu. 6	car. 163	Iuramenti testium forma in causa inquisitionis. de accusa. nu. 10	car. 396
Iudicium de similibus ad similia idem est de sponsali. nu. 13	car. 344	Iuramenti assertorii species quot sunt. de iuramen. nu. 3	car. 222
Iudiciorum species quot sunt. de iudici. nume. 1	car. 149	Iuramenta illicita & temeraria seruari nō debent. ibi. nu. 10	car. 224
¶ Iuramentum calumniæ quid sit. de iura. cal. nume. 1	car. 173	¶ Iurans soluere ad certum tempus, scribe re, vel aliud honestum opus facere, an antequam faciat quod iurauit, possit assumere ordinem sacrum, vel religionem intrare. de obligatis ad ratiocinia nu. 3	car. 78
Iuramentum calumniæ quid continere debeat. ibi. nu. 2	car. ea.	Iurans dare vnam ex filiabus suis in vxorem alicui, si omnes moriantur præter vnam, an illam solam dare teneatur. de desponsatio. impube. nu. 15	car. 350
Iuramentum calumniæ quando sit præstidum. ibi. nu. 3	car. ea.	Iurans aliquam ducere in vxorem, si postea voueat simpliciter se perpetuum continentiam seruaturum, quo astringetur iuramento an voto. qui clerici. vel vouent. nu. 9	car. 357
Iuramentum de calumnia & iuramentum de malicia, quot modis inter se differunt. ibi. nu. 4	car. ea.	Iurans se soluturū vsurus pōt soluere & solutum repetere de vsuris. nu. 26. c. 443	
Iuramentum calumniæ in quibus causis præstetur. de iudici. nu. 8.	car. 174	Iurans non repetere vsuras, nec denunciare, an teneatur iuramentum obseruare. ibi. nu. 17	car. ea.
Iuramentum calumniæ an præstari debeat in causis ciuilibus & criminalibus de iuramen calumniæ nu. 9	car. 175	¶ Iurare debent testes dicere veritatē quæ nouerunt. de testib. nu. 15	car. 211
Iuramentum calumniæ ad quid fuit introductum. ibi. nu. 10	car. 175	¶ Iurisdicção delegata an extendatur ad alias personas. de offic. delega. numero. 7.	car. 94
Iuramentum calumniæ quare in spiritalibus non præstetur. ibidem. numero. 12	car. ea.	Iurisdicção an possit reuocari ante, quam eam subdelegatus admittat. ibidem nume. 9	car. 95
Iuramentum calumniæ an exigatur in nūciatione noui operis. de noui oper. nūciatio. nu. 7	car. 461	Iurisdicção delegati vsque ad quod tempus duret. ibid. nu. 22	car. 98
Iuramentum de veritate dicenda in quo differat à iuramento de calumnia. de iura. calum. nu. 5	car. 173	Iurisdicção delegati quot modis prorogetur. ibi. nu. 23. c. 99. & nu. 32	car. 101
Iuramentum decisorium quando deferatur. ibi. nu. 6	car. 174	Iurisdicção delegati quando finiatur. ibi. nu. 24. car. 99. & nu. 27	car. 100
Iuramentum præstare qui debeant. ibid. nume. 7	car. ea.	Iurisdicção prorogata an sit ordinaria vel delegata	
Iuramentum non validat qui in melius illud mutat, de obligatis ad ratiocinia. nume. 4	car. 78		
Iuramentum quid sit, & quod iuramentū sit prohiberē de iure iur. nu. 1	c. 222		
Iuramentum in quibus casibus non deferatur. ibi. nu. 4	car. ea.		

Summæ Goffredi.

delegata. ibidem numero 32 car. 101
 Iurisdicção delegati quot modis finiatur,
 de offi. lega. nu. 8 car. 107
 Iurisdicção ordinaria quibus conferatur.
 de restitutio. in integrũ. nu. 10 car. 141
 Iurisdicção iudicis ordinarii qualiter im-
 pediatur. de offi. ordi. nu. 13 car. 111
 Iurisdicção prædicta qualiter finiatur. ibi.
 numero 14 car. ea.
 Iurisdicçãoi ordinariæ quæ pertineant.
 ibid. nu. 16 car. ea.
 Iurisdicctionem ordinariam confert con-
 suetudo. ibi. nu. 2 car. 108
 Iurisdicctionem ordinariam confert Papa
 vel Princeps. ibi. nu. 3 car. ea.
 Iurisdicctionem quæ literæ conferant.
 de rescrip. nu. 54 car. 16
 ¶ Ius iurandum deferre quis possit, de iu-
 re iuran. nu. 5. 6. & 7 car. 123
 Ius iurandi aliud assertorium, aliud pro-
 missorium. ibi. nu. 2 car. 122
 Ius iurandi effectus quis sit. ibidem nu-
 mero 8 c. 123
 Cætera vide supra in ver. Iuramentum.
 ¶ Ius patronatus quid sit, & ex quibus p-
 ueniat. de iure patro. nu. 1 car. 314
 Ius patronatus qualiter in alium transfe-
 ratur. ibi. nu. 7 car. 316
 Ius patronatus an transferatur in alium
 sine auctoritate. ibi. nu. 8 car. ea.
 Ius patronatus an sit apud quemlibet he-
 redẽ in solidum quoad omnes effectus,
 & quõ intelligatur. ibi. n. 11. & 12. c. ea.
 Ius patronatus ex gratia cadit in laico.
 ibi. nu. 12 c. ea.
 Ius patronatus verum spectet ad clericũ
 iure ecclesiæ, vel patrimonii ratione,
 differentia. ibi. nu. 14 car. 317
 Ius naturale quando proditum, de consti-
 tutio. numero 1 car. 5
 Ius quod per postulationem acquiratur.
 de postula. prælato. numero 7. car. 20.
 & numero 10 car. 21
 Ius cõferendi deuoluitur ad capitulum,
 episcopo negligẽte, si ad eũ spectat col-
 latio. de præben. nu. 6 car. 254
 Ius quod instituto acquiratur. de institu-
 tio. numero 5 car. 257
 Ius funerandi quod duplex. de sepulchro.
 numero 2 car. 289

Ius parochiale in quibus consistat. de pa-
 rochi. nu. 2 car. 292
 Ius publicum auctoritate & vtilitate pa-
 tris priuatorũ tolli nõ põr. de priuile.
 & excessi. priuilegiato. nu. 6 car. 464
 Ius succedendi extenditur vsq; ad deci-
 mum gradum legalem. de consanguini.
 & affi. nu. 6 car. 368
 Iuris præcepta quæ sint. de constitutio.
 numero 4 car. 5
 Iuri introducta in fauorem alicuius an
 possit renunciari, de foro competen.
 numero 10 car. 159
 Iura omnia sunt in pectore Papæ vel prin-
 cipis, de constitutio. nume. 15 car. 6
 Iura canonica quare simoniam & forni-
 cationem prosequantur. de simo. nu-
 mero 18 car. 403
 ¶ Iustitia publicæ honestatis an ex spon-
 salibus oriatur, & qd operetur, & qua-
 re sic vocetur. de sponsali. nu. 11. c. 343
 Iustitia publicæ honestatis, quæ olim ex
 secũdis nuptiis nascebatur an sit subla-
 ta. de consanguini. & affini. nu. 6. c. 372
 Iustitia sola publicæ honestatis, quæ ori-
 tur de sponsalibus de futuro, an hodie
 locum habeat. ibi. nu. 17 car. 373
 Cætera vide supra in ver. Affinitas.

L

LAICVS qui omnino ignorat lire-
 ras, an recipiat caracterem, si
 eum contingerit ordinari. de tẽ-
 pori. ordina. nume. 28 car. 47
 Laicus decimas possidere non potest. de
 feudis. nu. 7 car. 277
 Laicus an possit sine peccato decimas p-
 cipere. de deci. nu. 13 car. 296
 Laicus an per priuilegiũ Romanæ sedis
 possit percipere decimas, vel eximi à
 solutione ipsarum. ibi. nu. 14 car. 297
 Laicus si detinet decimas nec ecclesia põt
 ab eo reuocare, nunquid redimere pos-
 sit sine periculo simoniz. ibi. n. 16. c. ea.
 Laicus non debet in domibus ecclesiarij
 hospicia p iure & debito vindicare de
 immunita. eccle. nu. 7 car. 338
 Laico decedenti ab intestato qs succedat
 de successiõni. ab intest. nu. 2 car. 289
 Laici peccat sacerdotes à diuinis officiis
 auocando. ne cleri. vel mona. secula. p-
 nego.

Index

- nego. numero 8 car. 340
 Laici an compelli possint ad præstandū oblationes, de simo. num. 38. car. 406
 ¶ Lapsus anni an per se tantū efficiat possessorē verum, aut necessarium est secundum decretum, de eo qui mittit. in possessio. cau. rei seruau. nu. 4. c. 197
 ¶ Lata culpa qualiter præsumatur. de deposi. nu. 12 car. 270
 ¶ Latiorum & deditionum differētia an hodie sit sublata. de seruis non ordinā. nume. 11 car. 76
 ¶ Latrones publici, & nocturni depopulatores agrorum an possint impune occidi de immu. ecclesia. nu. 10 car. 338
 ¶ Legalis cognatio quocuplex, de cognatio. lega. numero 4 car. 366
 ¶ Legari an aliquid possit ecclesia vacanti, ne sede vacan. nume. 6 car. 259
 ¶ Legatus quis sit, de offi. lega. n. 1. c. 104
 Legatus an possit facere concilium. ibid. nume. 5 car. 106
 Legatus qualiter se habere debeat in legatione. ibid. nume. 9 car. 107
 Legatus transmissus ex latere Papæ in quibus excedat legatum, qui privilegio ecclesiæ suæ fungitur legatione. ibid. numero 10 car. ea.
 Legatus de latere Papæ transmissus quā prærogatiuā habeat respectu alterius legati transmissi, sed nō de latere transmittentis. ibi. nu. 11 car. ea.
 Legati officium quid sit. ibi. nu. 4. c. 105
 Legati iurisdicctio quandiu duret. ibid. nume. 7 car. 107
 Legati iurisdicctio quot modis finiatur. ibi. nu. 8 car. ea.
 Legati qui de latere Papæ mittuntur, ubi & quando possunt absolvere, & quid de legatis qui de ipsius latere non mittuntur. ibi. nu. 3 car. 103
 Legati quæ beneficia conferre possunt. ibid. nu. 6 car. 106
 Legatorū triplex genus. ibi. nu. 1. c. 104
 Reliqua inuenies infra in ver. Procōsul.
 ¶ Legitimare non est contentiosæ iurisdictionis sed voluntariæ, sicut manumittere, adoptari, & emancipare. qui filii sine legi. nu. 7 car. 379
 ¶ Legitimus à Papa an admittatur ad omnia, ad quæ admittuntur alii legitimi. ibid. nu. 6 car. 378
 Legitimus simpliciter à Papa & in forma communi, an videatur legitimus ad dignitates. ibi. nu. 8 car. 379
 Legitimus à Papa ad dignitates, an de episcopali intelligatur. ibi. nu. 9 c. ea.
 ¶ Leno quis dicatur. de adulter. n. 8. c. 43
 ¶ Leprosi an teneantur dare decimas de decimis. nu. 7 car. 295
 ¶ Legis Aquilæ in primo capite quare maior sit æstimatio quam in secundo. de iniuriis nume. 10 car. 471
 Leges & constitutiones futuris dant formam negotiis, non ad præterita reuocantur. de consangu. & affi. nu. 4. c. 69
 ¶ Libellus quid sit, & quocuplex, de libelli obla. nume. 1 car. 162
 Libellus an in omnibus causis requiratur. ibi. nu. 2 c. ea.
 Libellus conuencionalis quid continere debeat. ibid. nu. 3 car. ea.
 Libellus diem dati libelli continere debet. ibi. nu. 9 car. ea.
 Libellus accusatoris reuocari potest. ibi. numero 8 car. 164
 Libellus accusationis qualiter debeat concipi. ibi. nu. 10 car. ea.
 Libellus an semper sit necessarius in accusationibus. de accusatio. nu. 7. c. 394
 Libellus appellationis qualiter concipitur. de appella. nu. 12 car. 240
 Libelli effectus. libelli oblatio. n. 7. c. 163
 Libellū quæ portigere dēt. ibi. nu. 7. c. 162
 Cætera vide infra in ver. Plura.
 ¶ Liberi vnde dicantur. de natis & libero Vent. nume. 1 car. 364
 Liberi qui sint. ibi. nu. 2 car. ea.
 Liberiorum est prima successio. de dona. inter vir. & vxor. nu. 12 car. 388
 Liberiorum nomine omnes descendentes & parentes nomine omnes ascendentes in infinitum intelliguntur. de his qui filios occi. nu. 1 car. 420
 ¶ Libereas quid sit, de natis & libero Vent. nume. 1 car. 364
 ¶ Liberti ecclesiæ propter operas non prestitas in seruitutem reuocantur. de seruis non ordinan. nu. 3, car. 74
 ¶ Ligatus p pluribus excessibus vna sententia

Summæ Goffredi.

tentia, si in absolutione omnes excelsus non exprimat, nunquid sit absolutus. de senten. ex com. nu. 22 car. 489

¶ Limites & census qualiter probentur. de proba. nu. 15 car. 207

¶ Linea quid sit, & quid sit gradus. de conlangui. & affi. nu. 9 car. 370

¶ Lis quando pendere dicatur. vt lite pen. nihil innouet. nu. 1 car. 198

Lite pendente nihil est innouandum in praiudiciu alicuius. ibi. nu. 2 car. 199

Litis contestatio quid sit, & qualiter fiat, de lit. contest. nume. i. car. 166. & numero 2. & 3 car. 167

Litis contestatio quid operetur. ibi. numero 4 car. 168

Litis contestatio an fiat per exceptionem peremptoriā. de exceptio. nu. 6. c. 227

Lite non contestata regulariter non proceditur ad testium receptionem, vel ad sententiam diffinitiuam, & quando. vt lite non contesta. non procedat, &c. nume. 1. & 2 car. 169

Reliqua vide infra in ver. Plura.

¶ Literæ impetratæ seriem facti non continent an valeant, & quid si non contineant litem esse motam, & si non fiat mentio de dispensatione. de rescript. nume. 35. & 36 car. 13

Literæ de beneficio an debeant plenissimè interpretari. ibi. nu. 47 car. 14

Literæ quando dicantur continere ius commune. ibi. nu. 59 car. 16

Literæ quæ continent gratiam quæ sint. ibi. nu. 60 car. ea.

Literæ executoriæ quæ dicantur. ibidem numero 56 car. 16

Literæ si obtentæ sunt contra vsurarium, & si re integra moritur, an possit eius hæres per eas literas conueniri, de vsuris. nu. 25 car. 443

Literæ quæ dicantur falsæ & quæ falsæ. de cri. falsi. nu. 13 car. 448

Literis episcopi an sit credendum, & an literis abbatibus, conuentus & capituli, de probatio. nu. 16 car. 208

Literas diuersas si diuersi impetrant, super diuersis & contra diuersos, an talis diuersitas noceat, de rescript. n. 30. c. 12

Literas impetrans per surreptionem qua

liter puniatur. ibi. nu. 61 car. 17

¶ Litigiosus ex quibus causis prohibetur ordinari. de tempor. ordi. nu. 48. c. 51

¶ Locari militibus prædia non possunt, & quando monachis. de loca. nu. 4. c. 273

Locari quæ possunt, & quæ non. ibi. nu. 7. c. 276

Locari an possit ecclesia, præbenda vel beneficium aliquod in perpetuum, vel ultra tempus vite locantis. ne prælati vices suas. nu. 4. & 5 car. 408

¶ Locatio quid sit, & quid conductio. de loca. nu. 1 car. 273

Locatio & conductio qualiter contrahitur. ibi. nu. 3 c. ea.

Locatio potest fieri in perpetuum & ad tempus. ibi. nu. 5 car. 274

Locationis merces & pensio quo tempore sit soluenda. ibi. nu. 9 car. ea.

Locator quis dicatur. ibi. nu. 2 car. 273

¶ Ludouicus Rex Francorum prædecessor Pipini patris Caroli quare fuerit depositus, de hæreti. nu. 13 car. 416

M A C E D O N I A N I & V e l l e i a n i
priuilegium an per pactu tollatur, de priuilegi. & excessi. priuilegiato. nu. 7 car. 464

¶ Machinatio qualiter committatur, de dolo. nu. 3 car. 193

¶ Maior pars quæ dicatur, & quando præualeat quod a maiori parte capituli sit de his quæ sunt a maiore. par. cap. numero 1. & 2 car. 262

¶ Maioritas quotuplex sit in ecclesia. de offi. archidia. nu. 3 car. 85

Maioritas quibus ex causis inter clericos consideratur, de maiorita. & obedi. numero 1 car. 115

¶ Maledicens quis dicatur, de cleri. maledi. nu. 1 car. 454

¶ Malitia supplet ætatem, de desponsa. im. pube. nu. 4 car. 348

¶ Mala de prælato audiens non facile credere debet de tempor. ordinatio. & qualita. ordina. nu. 14 car. 44

Mala quæ proueniant ex subtractione de cimariis, de decim. nu. 23 car. 298

¶ Mandans manus violentas iniici in clericum, si pœnitet ante manus iniektionem, an secuta manus iniectio, incidat

Index

- dat mandator in Canonan . Et quid si
mandator moriatur ante manus inie-
ctionem.de senten.excommunica. nu.
46. & 47 car.493
- ¶ Mandator.vide supra in ver.Mandans.
- ¶ Mandatum quibus modis expiret, de of
fi.delega.nu.25 car.99
- Mandatum quare dicatur reale, & quan-
do in successorem transferatur.ibidem
numero 29 car.101
- Mandatum procuratoriū vt legaliter fiat
q̄ requiratur, de pcuratori. n.4. c.129
- Mandatum procuratorium quando finia-
tur.ibi.nume.10 car.133
- Mandatum speciale in quibus negotiis
requiritur.ibi.nu.10 car.130
- Mandati fines quando dicantur excedi,
de rescrip.nu.57 car.16
- Mandato oneroso superioris an sit paren-
dum,de maio.& obediē. nu. 7. car.17
- ¶ Manifestum coniugium præiudicat clan-
destino.de clandest. desponsatio. nu-
mero 9 car.353
- ¶ Manumissio quid sit, & vnde originem
habuit,de ser.nōn ordi.nu.8 car.76
- Manumissio quot modis fiat.ibidem nu-
mero 10 car.ea.
- Manumittere quis possit.ibi.nu.9. c.ea.
- ¶ Manus violentas qui sibi intulit, promo-
ueri non potest, & promotus deiicitur,
de corpore vitiat.nu.7 car.79
- ¶ Manus violētas iniiciens in clericum an
semper incidat in excommunicationē,
de senten.excommunica. nume.4.& 5.
car.483.& nu.6 car.484
- Manus violētas iniiciens in clericū quot
offendat, & quomodo læso satisfieri de-
beat,ibi.nu.49 car.494
- Manuum iniectionem in clericū ratam
habens an incidat in Canonem. ibid.
numero 48 car.493
- ¶ Maria virgo Beatissima licet dignior &
excellētiore fuerit omnibus apostolis,
non tamen illi dominus clauēs regni
celorum commisit.de xca.& quali. or-
dina. nu.9 car.61
- ¶ Maritus dotem lucratur, & vxor dona-
tionem propter nuptias ex pacto con-
uenito . de donatio. inter vir. & vxor.
nume.14 car.388
- Maritus an impensas in rebus dotalibus
factas repetat.ibi.nu.21 car.389
- Maritus in dote reddenda non condem-
natur nisi in quantum facere potest. ibi.
nume.22 car.ea.
- Maritus qui vxorem de adulterio accusa-
uit, & pendente accusatione, illi petē-
ti reddit debitum, an promoueri prohi-
beatur.de biga.nu.9 car.82
- Maritus an teneatur reddere debitū vxor-
i pendente accusatione de adulterio.
de diuorti.nu.5 car.383
- Maritus an post sententiam diuortii pos-
sit adulteram sibi reconciliare in vitā.
ibi.nu.6 car.ea.
- Maritus in accusatione adulterii vxoris
deficiens in probando, tenetur ad talio-
nem.de adulter.nu.10 car.432
- Mariti ius de accusando de adulterio in
quibus consistat, qui matrimo. accusa-
possi.nu.6 car.381
- Mater an & quando sit idonea testis pro
filio, vel è contra.de testi. nu.12. c.209
- ¶ Matrimonium spirituale fortior est car-
nali.de electio.nu.3 car.23
- Matrimonium spirituale est inchoatum
ante confirmationem, non tamen est
ratum.ibi.nu.21 car.28
- Matrimonium quod in eo attendatur du-
plex sacramentum, & quomodo intel-
ligatur.de bigamis.nu.2 car.81
- Matrimonium contrahens cum vidua, nu-
datur omni priuilegio ecclesiasticæ di-
gnitatis, de bigamis.nu.10 car.83
- Matrimonium contractum per reuocatū
à religione post mortē reuocātis an va-
leat.de cōuersio. coniugato. n.3. c.303
- Matrimonium an in dubio præsumatur,
& stetut sacramento viri, de presbyte-
ro non baptiza. nu.5 car.331
- Matrimonium inter absentes cōtrahi po-
test.de sponsali.nu.3 car.342
- Matrimonium quando contrahi possit,
ibi.nu.8 car.343
- Matrimonium quid sit.ibi.nu.14. car.344
- Matrimonium non potest ad tempus cō-
trahi.ibi.nu.15 car.345
- Matrimonium dicitur matris officium, &
quare magis à matre quàm à patre de-
nominetur.ibi.nu.16 car.ea.

Matrimonium

Summae Goffredi.

- Matrimonium ex inhonestâ causa cōtra-
ctum an teneat. ibi. nu. 19 car. ea.
- Matrimonium qualiter contrahatur, &
per quos. ibi. nu. 22. & 23 car. 346
- Matrimonium non consummatum quando
possit separari. ibi. nu. 25 car. ea.
- Matrimonium aliud verū aliud præsū-
ptum. ibi. nu. 26 car. ea.
- Matrimonium an sine dote valeat. de clā-
desti. desponsa. nu. 4 car. 351
- Matrimonium an sit validum, si quis di-
cat mulieri, iuro tibi, vel promitto, q̄
habebo te pro legitima vxore. ibidem
nume. 6 car. 351
- Matrimonium an teneat cum ea, quā quis
cognouit viuente legitima vxore, & ē
conuerso, & quando, de eo qui duxit
in matri. quam polluit per adult. nu-
mero. 1 car. 358
- Matrimonium non dissoluitur per super-
uenientem lepram, vel infirmitatem,
vel affinitatem. de coniu. lepro. nu-
mero. 1 car. 360
- Matrimonium an per seruum cōtrahi pos-
sit, & cum qua. de coniugio seruo. nu-
mero. 1 car. 360
- Matrimonium a separaretur si liber ignoran-
ter cū ancilla cōtraxerit. ibi. n. 5. c. 361
- Matrimonium contractū per seruū cū libe-
ra, qui putabat tam esse seruatur, an te-
neat. ibi. nu. 6 car. ea.
- Matrimonium an sit separandum si seruus
intendens contrahere cum libera, cum
ancilla contrahit. ibi. nu. 7 car. ea.
- Matrimonium an separaretur, si seruus cōtra-
xit cū ancilla ignoranter, & ex quo sci-
uit, consensit. ibi. nu. 8 car. 362
- Matrimonium contractū cū ancilla igno-
rante, quæ tandē manumittitur viro
ignorante mutationem status mulie-
ris an teneat. ibi. nu. 9 car. ea.
- Matrimonium olim in septimo gradu con-
tractū, an legitimetur hodie p̄ iura cōsi-
lii generalis secundū quæ licet cōtrahere
in quarto gradu de consangu. & affi-
nita. nu. 3 car. 369
- Matrimonium inter suprascriptos sepa-
tim an possit deuuo contrahi. ibidem
nume. 5 car. ea.
- Matrimonium potest cōtrahi vltra quar-
tum gradum, vltra quem nō est gradus
quo ad ius matrimonii, secus quo ad
ius successione. ibi. nu. 6 car. 369
- Matrimonium contractum in secundo ge-
nere affinitatis, nunquid stare vel sepa-
rari debeat, & an isti separati possint
iterum matrimonialiter copulari. ibi.
nume. 13 car. 372
- Matrimonium quod semel tenuit, nullā
infirmitate vel maleficio vel impedi-
mento superueniente rescinditur. de
frigi. & malef. nu. 4 car. 375
- Matrimonium propter artationē separatum
an sit reintegrandum, si alter levas rese-
rat. ibi. nu. 11 car. 376
- Matrimonium quando interdicit ecclesia,
& quare. de matri. contra. cont. inter-
di. eccle. nu. 2. c. 376. & nu. 3 c. 377
- Matrimonium accusare qui possunt. qui
matrimo. accu. po. nu. 2 car. 380
- Matrimonium quod semel tenuit, consu-
matum non dirimitur nisi morte, de di-
uorti. nu. 3 car. 383
- Matrimonium quando dicatur claudica-
re. ibi. nume. 9 car. 384
- Matrimonium aliud initiatum, aliud ra-
tum, aliud consummatum. ibidem nu-
mero. 12 car. 385
- Matrimonium contrahere non debet ali-
quis vel aliqua, nisi certum sit de mor-
te primi mariti. de secun. nupti. nu-
mero 7 car. 391
- Matrimonium vel spōsalia an inducatur
per subarrationem. de desponsa. impu-
ber. nu. 6. cum seq. car. 348
- Matrimonii cause principales quæ sint.
de sponsali. nu. 18 car. 345
- Matrimonii tria sunt bona, quæ alibi ap-
pellantur substantialia. ibi. nu. 10. c. ea.
& de frigi. & maleficia. nu. 6 car. 375
- Matrimonii quæ sunt impedimenta. de
desponsatio. impuber. numero. 21.
car. 345. & de frigi. & malef. nu-
mero. 1 car. 374
- Matrimonia reguntur iure poli, non
iure fori. de secund. nuptiis. nu-
mero. 5 car. 390
- Matrimonia contrahi quæ crimina impe-
diant, de eo qui dux in matri. quā pol-
luit per adulter. nu. 3 car. 359

Index

- Matrimonium clandestinum interdicitur** sed contractum tenet, de matrimo. contra interdi. eccle. nu. 4 car. 377
- Matrimonia clandestina dicuntur duobus modis, de clandest. despon. numero. 1** car. 351
- Matrimonia clandestina an teneant. ibi.**
- Matrimonia clandestina quare prohibeantur, & quæ solennitates requirantur. ibi. nume. 3** car. ea.
- Cætera vide infra in ver. Sponsalia. & in ver. sponsus.**
- ¶ Mediatores simoniz, simoniaci sunt & infames, nec ad testimonium admittuntur, de simo. nu. 41** car. 407
- ¶ Membrum magni quod dicatur, de corp. po. viii. nu. 3** car. 79
- ¶ Mendacium quid sit, & quomodo committatur fallacia, de dolo & contu. numero. 2** car. 193
- ¶ Mentecaptus à testimonio repellitur, de testib. nu. 5** car. 209
- ¶ Merces & pensio locationis quo tempore sit soluenda, de loca. nu. 9** car. 274
- ¶ Merces quæ prohibitz sunt, quæ ad sacra cenos nullo tempore deferri possunt, de iudex & sarracen. nu. 21** car. 413
- ¶ Metropolitanus quilibet deferat mitram & anulū pastorale de usu pallii. n. 6. c. 35**
- Metropolitanus an sit iudex ordinarius in tota sua prouincia, de offi. ordi. numero 6** car. 109
- Metropolitani ubi consecrari debeant, de æta. & quali. ordi. nu. 3** car. 59
- ¶ Metus quid sit, & qualiter distinguatur, de his quævi metusve causa. n. 2. c. 135**
- Metus an & quando excuset. ibidem. numero 3** car. 136
- Mentum passo quæ actio detur pro rebus traditis ibi. nu. 6** car. 127
- Metu gesta quæ sint, quæ ipso iure nõ valent. ibi. nu. 5** car. ea.
- ¶ Miles delinquens an ad magistrū suū remitti debeat, de foro cõpe. nu. 18. c. 161**
- Milites euntes ad torneamenta animo pugnandi, qui non occidunt nec percutiunt, an promoueri possint, de torneament. nu. 6** car. 428
- Quid his qui aliis bellis intersunt, nec ramen occidunt vel mutilant. ibid.**
- ¶ Minor vel ecclesia an possit petere restitutionem à sententia, de restitutio. in integ. nume. 5** car. 140
- Minor an ad testimonium admittatur, de testib. nu. 4** car. 209
- ¶ Minores an possint ubique celebrare, de priuilegi. & excessi. priuilegiato. numero 14** car. 466
- ¶ Miraculum ad hoc vt dicatur, quæ requirantur, de reliq. & venera. sancto. numero 3** car. 332
- ¶ Missa an sit de substantia ordinum, de æta. & qualita. ordinan. nu. 6** car. 60
- Missa quando celebrari possit, de celebra. missa. nu. 2** car. 324
- Missam solus sacerdos cantare potest, & quæ seruari debeant in missæ celebratione. ibi. nu. 1** car. ea.
- Missam vnā tantum cantare debet sacerdos. ibi. nu. 4** car. ea.
- Missam cantare potest quilibet peccator præter simoniacum, de simo. n. 17. c. 403**
- Missam celebrans debet habere socium qui ei respondeat, de celebra. missa. nume. 5** car. 324
- Missam celebrans non ieiuno stomacho conficit. ibi. nu. 9** car. 325
- In missa decem sunt præfationes. ibid. nume. 10** car. ea.
- ¶ Missio in possessionem non fit cum agitur inter duos de prælatura, licet contra electum contumacem procedatur, & quare, de iudi. nu. 4** car. 151
- ¶ Missus in possessionem quid iuris consequatur tam in personali quā in reali, de iudi. nu. 5. & 6. c. 152. & de eo qui mittit. in possessio. cau. rei seruau. numero 1** car. 196
- Missio in possessionem qualiter succuratur si non possit nasci possessionem propter dolum vel potentiam partis aduersæ, de dolo & contu. nu. 10. c. 195**
- ¶ Mitram & anulū pastorem ubique deferat quilibet metropolitanus, de usu pallii. nu. 6** car. 35
- ¶ Modica quantitas pro re spiritali ex parte data, an inducat simoniam, de simonia. nu. 8** car. 402
- ¶ Modus in exequendo quomodo excedatur, de offi. delega. nu. 3** car. 94
- ¶ Monacha**

Summæ Goffredi.

¶ Monacha. Vide infra in vers. Monachus ver. vi.
 ¶ Monachalem habitū per annum gestās, compellitur monasterio profiteri. de regulari. nu. 11 car. 300
 Monachus an potius abbati quā episcopo obedire debeat. de maiorita. & obediē. nu. 6. car. 116. & nu. 9 car. 117
 Monachus cui commissā est cura ecclesię secularis an absoluitur ab obedientia abbatis. de statu monacho. nu. 4. c. 309
 Monachus in fuga constitutus cui acquiritur, de apostatis nu. 9 car. 419
 Monachus fugitiuus si secundo ingrediat̃ur monasterium quęsitā vacationis tēpore cui acquiritur. ibi. nu. 10. car. ea.
 Monachus fugitiuus in monasterio deductus, habitum abiectum reassumere volens, qualiter puniatur. ibi. n. 12. c. 420
 Monachus vel monacha licet pluries delinquat, eius ablat compellitur ipsum recipere. ibi. nu. 13 car. ea.
 Monachū fugitiuum quando monasteriū teneat recipere. ibi. nu. 11 car. 419
 Monachi & regulares magis sunt astricti obedire suo abbati vel priori, quam clerici seculares suo episcopo. de maio. & obedi. nu. 10 car. 117
 Monachi quando possint aduocare, & canonici regulares, de postulā. n. 3. c. 126
 Monachi & canonici regulares qualiter debeant viuere. de statu monacho. numero 1 car. 309
 Monachi an possint habere peculiū. ibi.
 Monachi an possint præfici ecclesiis parochialibus. ibi. nu. 2 car. ea.
 Monachi transeuntes ad prelaturas seculares & quibus absoluantur. ibidem numero 3. & 4 car. ea.
 Monachi in quo conueniant cum canonicis regularibus, & in quo differant. ibi. nume. 5 car. 310
 Monachi & alii religiosi quid iuris habeant in capellis monachorum. de capell. monacho. nu. 1 car. 313
 Monachi non suo nomine sed ecclesię vel monasterii, prædia laicorum ad firmam conducere possunt, ne cleri. vel mona. secula. nego. & immisce. numero. 7 car. 340

Monachorum visitatio qualiter fieri debeat. de sta. monacho. nu. 6 car. 308
 Monachis quę negotia interdicañtur. ne cleri. vel mona. seculari. nego. se immisce. nu. 1 car. 339
 Monachis quę negotia non sūt interdici. ibi. nu. 3 car. ea.
 Cetera vide infra in ver. Templarii.
 ¶ Monasterium intrare an possit alter coniugum post copulam carnalem altero inuito. de conuersio. conjugato. numero 2 car. 302
 Monasterium si alteri monasterio vniatur episcopo ignoranter, an valeat vni. de religio. domi. nu. 5 car. 312
 ¶ Mora in iudiciis & compromissis purgatur, vt lite non contella. nu. 5 car. 171
 ¶ Mortuo in tormentis an sit deneganda penitentia, vel ecclesiastica sepultura. de torneamen. nu. 4 car. 418
 ¶ Mox fieri quādo quis dicatur. de electio. nume. 11 car. 26
 ¶ Mulier ordinata characterem non recipit. de xta. & quali. ordi. nu. 8 car. 61
 Mulier prægnans si est sepulta in ecclesia, nunquid possit consecrari ea non abiecta. de consecra. eccle. nu. 10 car. 323
 Mulier quę cum alio nupsit putans virum suum mortuum esse, illo redeunte, ad priorem redire tenetur. de secun. nupti. nume. 8 car. 391
 Mulier an possit marito obiiicere lenocinium de adulter. nu. 7 car. 432
 Mulier ab alio quā a viro suo cognita, in quibus casibus non committat adulterium. ibi. nu. 11 car. ea.
 Mulier an excusetur a fornicatione necessitate famis commissa de furr. numero. 10 car. 437
 Muliere ad iudicium reclamante, & dicente virum frigidum & maleficiatum, & viro hoc contentente, an sit dissoluendum matrimonium de frigi. & maleficia. numero. 10 car. 276
 Mulieres q̃ permittantur cū clericis cohabitare, & quę prohibeantur, de cohabita. clerico. & mulie. nu. 1 car. 249
 Mulieres post partum an hodie debeant cessare ab ingressu ecclesiarum usque ad tempus purificationis. de purifica. e 2 post.

- post par. nume. 1 car. 335
 Mulieribus quæ sint prohibita, de æta. & qualita. ordinan. nu. 8 car. 61
 ¶ Munus aliud ab obsequio, aliud à manu, aliud à lingua, de simonia, nu. 3. c. 400
 Cætera vide supra in ver. Casus.
 ¶ Mutilatus quis dicatur, & quis debilitatus, de corpo. vitia. nu. 2 car. 79
 Mutilatus in membris an valeat ad clerici admitti, ibi. nu. 4 car. ea.
 ¶ Mutuum quid sit, de vsuris. nu. 2. c. 439
 Mutuum in quibus contrahatur. ibidem nume. 5 car. ea.
 N
 N A V A s quomodo dicantur refici & exdem sint, de eccle. ædifi. nume. 9 car. 336
 ¶ Necessitas an excuset à furto. de furt. nume. 9 car. 437
 ¶ Negatiua an & quâdo, & à quo probari possit, de proba. nu. 3. & 4 car. 204
 ¶ Negligentia quid sit, & qualiter puniatur, de supplen. negli. prælato. numero 1 car. 38
 Negligentia per quæ suppleri possit. ibi. nume. 2 car. 39
 Negligentia siue mora an purgetur. ibid. nume. 3 car. ea.
 ¶ Negotia secularia quæ dicantur, & vnde dicatur negotium, ne clerici vel mona. seculari. negoci. nume. 1. & 2. cum sequen. car. 339
 Negotiorum merita partium assertionem panduntur, de restitutio. in integ. numero. 7 car. 141
 ¶ Neophiti qui dicantur, & quare prohibeantur ordinari. de tempo. ordina. numero. 53 car. 52
 Neophiti possunt & debent recipere minores ordines. Sed non sacros. ibidem numero. 54 car. ea.
 ¶ Nocturni depopulatores agrorum & publici latrones an possint impunè occidi. de immu. ecclesia. nu. 10. c. 332
 ¶ Nomina quare sunt inuenta. de verbo. significat. np. 3 can. 495
 ¶ Nominatio in scrutinio nullum ius acquiritur ante publicationem de postulatione. prælato. nu. 11 car. 21
 ¶ Non ordinatus celebrans an conficiat. de cleri. non ordi. nu. 1 car. 457
 Non ordinatus an possit baptizare. ibid. nume. 2 car. ea.
 ¶ Notorium iuris quod duplex sit. de cohabit. clerico. & mulie. nu. 7 car. 249
 Cætera inuenies infra in ver. Ordo.
 ¶ Nouum opus quâdo fieri dicatur. de eccle. ædifi. nu. 8 car. 336
 Nouum opus facere quid sit de noui oper. nunciæ. nu. 1 car. 461
 ¶ Nuncios quid demonstrare habeat. ibi. nume. 8 car. 461
 Nuncios nomine alieno ad quid teneantur. ibi. nu. 9 car. ea.
 Nunciare nouum opus quid sit. ibidem nume. 2 car. ea.
 Nunciatio noui operis an fieri debeat. ibi. nume. 4 car. 461
 Nunciatio facta ad locum nomine in ædificio existente, an teneat. ibidem numero. 5 car. ea.
 Nunciatio noui operis facta domino non tamen in opere an valeat, ibidem numero 6 car. ea.
 Nunciatio quot modis fiat. ibidem numero 10 car. 462
 Nunciationis effectus quis sit. ibidem nume. 11 car. ea.
 ¶ Nuptiæ quæ dicantur. de sponsalib. numero 14 car. 344
 Nuptiæ secundæ an licite contrahantur, de secun. nupti. nu. 1 car. 390
 Nuptiæ secundæ contrahi non debent, nisi certum sit de morte primi mariti, vel prime vxoris. ibi. nu. 7 car. 391
 O
 O B E D I E N T I A in quibus consistat. de maiorita. & obedi. numero 2 car. 115
 Obedire superiori quando liceat. ibidem nume. 3 car. ea.
 Et quid si subditus dubitet an sit licitum vel non, quod à superiore mandatur. ibi. nu. 4 car. ea.
 Et quid si vnus habeat duos iudices, & vnus præcipiat vnum, & alter contrarium cui magis obedite teneatur, ibid. nume. 5 car. ea.
 ¶ Oblationes an necessario sint soluendæ parochiali sacerdoti, de parochi. & alie. parochi.

Summæ Goffredi.

- parochi. numero 2 car. 292
 Oblationes quæ dicantur, & qualiter di-
 uidendæ sint. de deci. nu. 26 car. 299
 ¶ Obsequium spirituale an possit sine vi-
 tio præstari. & pacto. de simonia. nu-
 mero 6 car. 402
 ¶ Occultus fornicator suspensus est quo
 ad seita, & occultus simoniacus. de co-
 habita. clerico. & mulie. nu. 6 c. 250
 ¶ Oculum vnum alio habēs grossiorem,
 vel vtrunq; eminentem, promoueri po-
 test. de corpore viciat. nu. 6 car. 79
 ¶ Oeconomi confessio an præiudicet. de
 confessis. nu. 5 car. 201
 ¶ Cætera vide infra in ver. Procurator.
 ¶ Offerens se probaturum per testes vel
 instrumēta, an ad positiones redire pos-
 sit. de iudici. nu. 10 car. 154
 ¶ Officiales episcoporum an sint ordina-
 rii vel delegati. de offi. vica. n. 2. c. 90
 ¶ Officium archidiaconi quod sit de offi.
 archidia. nu. 4 car. 86
 Officium prælati vel ordinarii iudicis
 quale sit. de offi. ordi. nu. 8 car. 110
 Officium iudicis in contumacem ante li-
 tis contestationem, & post litis con-
 stationem, vt lite nō conte. n. 3. c. 170
 Cætera vide supra in ver. Iudicis of-
 ficiū.
 Officio sacrarū quæ competant. de offi.
 sacri. nu. 3 car. 89
 Officia & dignitates melioribus dandæ
 sunt. ibi. nu. 6 car. ea.
 Officia diuina qualiter dici debeant, &
 quis modus in eis sit seruandus, de ce-
 lebra. missa. nu. 17 car. 326
 ¶ Onera quæ imposita sunt rebus ante,
 quā res ad ecclesiā perueniant, subiec-
 tē. de domini. eccle. nu. 3 car. 337
 ¶ Orandum non est pro occis. in furto.
 de furt. nu. 7 car. 436
 ¶ Oratorium quid sit, & an oratoria dici-
 tur loca religiosa, de religio. domi. nu-
 mero 1 car. 311
 ¶ Ordinandus sine crimine esse debet.
 de rescript. nu. 9 car. 10
 Ordinandus qualis esse debeat, de tem-
 por. ordina. nu. 16. car. 44. & nu. 20. c.
 45. nu. 21. & 26. car. 46. nu. 27. 29. &
 30. c. 47. n. 33. car. 48. nu. 38. c. 49. nu.
 44. c. 50. & nu. 48. 49. & 50. car. 51. &
 numero 51 car. 52
 Ordinandus si tempore suæ ordinationis
 suū prodat impedimentū, & nihilomi-
 nus ordinator non intendens dispensa-
 re ipsum ordinat, an detecto postea im-
 pedimēto, ipse ordinandus sit deponē-
 dus. ibi. nu. 60 car. 55
 Ordinandorum examinatio per quos sic
 da. sit. ibi. nu. 56 car. 53
 Ordinandorum ætas & qualitas. de æta.
 & qualita. ordina. nu. 1 car. 58
 ¶ Ordinari an possit seruus, de ser. non or-
 dinan. nu. 1 car. 74
 Ordinari an possit quilibet manumif-
 sus. ibi. nu. 3 car. ea.
 Ordinari an possint filii presbyterorū,
 & causa prohibitionis est triplex, de fi-
 liis presbyte. ordi. nu. 1. cū seq. c. 68
 Ordinari quis non debet sine examina-
 tione. de confessis. nu. 3 car. 202
 Ordinari furtiuē qualiter qs dicatur. de
 eo qui furtiuē ordi. suscep. nu. 1. c. 458
 Cætera habes infra in ver. Subditus.
 Ordinarius an possit cogere hominē nō
 suæ iurisdictionis recipere suā cōmis-
 sionē, de offi. deleg. nu. 39 car. 104
 Ordinarii administrationē nō habētēs q
 dicantur, de resti. in integ. n. 8. c. 141
 ¶ Ordinatus sine examinatione an sit de-
 ponendus. de tēpo. ordi. nu. 59. car. 54
 Ordinatus cōperies se nō baptizatur, an
 debeat baptizari, & iterū ordinari. de
 presby. non baptiza. nu. 3 car. 331
 Ordinatus p simoniā an possit contrahe-
 re qui cleri. vel vo. nu. 5 car. 357
 Ordinati ab episcopo alieno sine licētia
 pprii episcopi, an recipiāt ordinis exe-
 cutionē. de eta. & quali. ordi. nu. 13. c. 63
 Reliqua vide supra in ver. Nō ordinatus
 ¶ Ordo verborum an sit de substantia ba-
 ptismi. de baptis. nu. 8 car. 328
 Ordo est ordinē non seruare in notoriis
 de accusa. nu. 9 car. 394
 Ordo iudiciarius nō seruatur nec accusa-
 tor requiritur i notoriis. ibi. n. 8. c. ea.
 ¶ Ordinē an recipiat qui coactus ordina-
 tur. de æta. & quali. nu. 11 car. 62
 Quid si clericus vult pmoueri, & petit se
 ordinari, p̄lato at̄ renuētē. ibi. n. 12. c. 63
 Ordinem

Index

Ordinem si quis furtiuè suscepit, an in tali ordine ministrare possit, & quid si quis promouetur eodem die, ad minores & ad sacrum, de eo qui furti. or di. susce. nu. 1. & 2 car. 458
Ordines omnes an quis possit eodem tē pore suscipere. ibi. nu. 3 car. 459
Ordines sacri quando conferri possint. & debent. de tempo. ord. nu. 1 c. 4 1
Ordines sacros conferre qui possint. ibi. nume. 7 car. 42
Ordines minores omnes an & quando possunt simul conferri eidem. ibid. numero 57 car. 54
Ordines sacri quare die Sabati tantum conferantur. ibi. nu. 58 car. ea.
Ordines minores à quibus conferantur. de ordi. ab episcopo. qui episcopo. resigna. nume. 2 car. 57
Ordines quot sunt. ibi. nu. 3 car. ea.
Ordines qui recipiunt ignoranter ab excommunicatis cum talibus potest dispensari p suos episcopos. ibi. n. 4. c. 54
Ordinum collatio facta non baptizato an valeat. de præsbyt. non bapti. numero 1 car. 330
Et quid iuris cum quid credit se baptizatum, cum in veritate non sit. ibid. nume. 2 car. ea.
Ordinum & baptismi reiteratio an fieri debeat, quando de ordine & baptismo dubitatur. ibi. nu. 4 car. 331
Cætera vide infra in ver. Sciens, & in ver. Subditus.

P

PACTUM quid sit de pactis. numero 1. car. 120
Pactum unde dicitur. ibi. nu. 2. c. ea.
Pactum nudum quid sit. & quot modis veniat. ibi. nu. 7 car. 121
Pactum non seruantis pœna. ibi. nu. 8. c. 122
Pactum omne an sit seruadū. ibi. nu. 9. c. ea.
Pactum de lucrando dotem quando locū habeat, de dona. inter vir. & vxor. numero 15 car. 388
Pactum in traditione rei proprię apponere licet, de simo. numero 25 car. 405
Pactorum quot species sunt. de pact. numero 3 car. 120
Pactorum diuisiones duæ sunt. ibi. n. 4. c. e.

Pactorum vires an porrigantur ad alias personas. ibi. nume. 5 car. 121
Pactorum effectus, quis sit. ibi. nu. 6. c. ea.
Paganus baptizatus an remaneat seruus, de iudxis. nu. 20 car. 413
Pallæ altarium & vestimenta clericorū sordida qualiter lauari debeant, de eusto. Euchari. numero 4 car. 332
Pallium quid sit. de vsu pallii. nu. 1. c. 34
Pallium cui, & sub qua forma verborum concedatur. ibid. numero 2. car. ea. & nume. 4 car. 35
Pallio quibus in locis & temporibus vtendum sit. ibi. nu. 4 car. 35
Papa an sit maior Paulo in administratione, de rescrip. nu. 10 car. 10
Papa est loco Petri & Christi vicarius. ibi. nu. 11 car. ea.
Papa an possit dispensare de dandis temporalibus p spiritualibus. ibi. n. 12. c. 10
Papa qñ sit consulendus. ibi. nu. 16. car. 10
Papa qualiter eligatur. de electio. numero 13. car. 27
Papa ab episcopo Hostiense consecratur. ibi. nu. 26. car. 29. & de xta. & quali. ordinan. nu. 3 car. 59
Papa si alicui mandat conferri prębenda si qua vacat, & episcopus vel canonici ad quos spectat collatio, de mandato scientes alteri conferunt, an illa pro quo scriptum est, ius in illa prębenda habeat, de prębend. nu. 15 car. 255
Papa solus potest concedere non vacantes ecclesias. de concessio. pręben. numero 2 car. 257
Papa accusari non potest. de accusa. numero 4 car. 395
Papa & Imperator sunt supra ius & legibus sunt soluti. de accusa. nu. 4 car. ea.
Papa superiorem non habet nisi solum Deum. ibidem.
Papa si mander alicui vt excommunicet, an & absolvere possit. de senten. exco. muna. nu. 10 car. 485
Parapherna quid sit, & unde dicatur, de dona. inter virum & vxor. nu. 16. c. 388
Paraphernalia priuilegium habet sicut dos. ibidem.
Parentes an admittantur ad testificandum in quæstione matrimoniali. qui matrimo.

Summæ Goffredi.

- matrimo. accusa. poss. nu. 5 car. 381
Parentes ad quorum latus filii reperiuntur opprelli, qualiter & quando puniuntur. de his qui fili. occi. nu. 3. car. 410.
 & nume. 4 car. 421
 Parentes an possint licite participare filiis excommunicatis, & domini familiaribus suis. de senten. exco. n. 31. c. 490
 Parentum nomine omnes descendentes, liberorum verò omnes descendentes in intuitum intelliguntur. de his qui fili. occi. nu. 1 car. 420
 ¶ Parochia quid sit, & in quibus ius parochiale consistat, de parochi. nu. 1. c. 1291
 ¶ Parochianus transfrens domicilium ad aliam parochiam cui subiici debeat. ibi. nu. 3 car. 421
 ¶ Pars maior, vide supra in ver. maior pars.
 ¶ Partus sequitur vëtre quod statû & libertatem ac servitutem non quo ad honores & familiam. de servis non ordi. nu. 12. car. 77. & de natis & libe. vët. numero 3 car. 362
 ¶ Parum est iura esse, nisi sint qui iura regant. de postu. pte. la. nu. 1 car. 19
 ¶ Parvulus baptizatur licet ab infideli offeratur, de baptis. nu. 10 car. 328
 Parvuli an obligentur in baptismo. ibi. nume. 23 car. 329
 ¶ Pater iniuriam illatâ filio remittere potest, de treu. & pa. nu. 8 car. 119
 Pater & mater an & quando sint idonei testes pro filiis vel e contra. de testib. nume. 12 car. 209
 Pater ob necessitatem famis potest vendere filium & obligare, de pignori. numero 11 car. 279
 Pater occidens filium pro defensione patris an excusetur, de immu. ecclesia. numero 5 car. 338
 Pater an possit cogere filium vel filiam in potestate constitutum vel constitutam ad sponsalia vel matrimonium contrahendum de desponsatio. impube. numero 12 car. 349
 Pater si promittit alicui dare in vxorem vnam ex filiabus suis. an electio sit sponsi, vel ipsius patris. ibi. n. 14. c. 350
 Pater qui iuravit vnam ex filiabus suis dare in vxorem, & vnam obtulis sponso, qui eam non acceptavit, sed aliam prœoptavit, an liberetur, & quid si sponso vnam ex illis cognovit. ibi. numero 16. & 17 car. 350
 Patri infideli in extrema necessitate an potius debeat subuenire filius quàm extraneo fideli. de tempori. ordina. numero 35 car. 48
 ¶ Patriarchæ ubi debeant consecrari. de xta. & quali. ordi. nu. 3 car. 59
 ¶ Patronus qui præsentaui vnum, an possit variare, & alterum præsentrare. de iure pa. nu. 4 car. 315
 Patronus potest eligere filium. ibidem numero 19 car. 318
 Patronus donando, tradendo, & concedendo ecclesiam, vel instituendo in ea, quoad ecclesiam nihil agit. ibi. nu. 5 c. ca.
 Patrono quæ competat. ibi. nn. 2. c. 314
 Cætera vide infra in ver. Plures, & in ver. Vnus.
 ¶ Paupertas delinquenti non ignoscit. de simo. nu. 40 car. 407
 ¶ Pax quid sit, & quibus temporibus pax & treuga debeat potissime observari, de treuga & pa. nu. 1. 2. & 3 car. 118
 ¶ Peccans legis auctoritate non peccat. de secun. nupti. nu. 4 car. 390
 ¶ Peccatum veniale an debeat confiteri, de pœnitent. & remissio. nu. 15. c. 478
 Peccata in penitentia dimissa an redeant p peccatorum recidiam, ibi. n. 6. c. 475
Peccata quæ membris genitalibus committuntur, in pueris locum non habent.
 de delict. puero. nu. 3 car. 452
 ¶ Pecudum nomine quæ animalia veniant, de iniuriis. nu. 9 car. 470
 ¶ Peculium quid sit & unde dicatur. de peculio. nu. 1 car. 285
 Peculii dux sunt species. ibi. nu. 2. car. 471
 ¶ Pecunia data testi vt verum testimoniû ferat, an repeti possit, de testi. cogen. numero 7 car. 217
 Pecunia simoniacè data cui sit restituenda, de simo. nu. 23 car. 404
 Pecunia traiecticia quæ dicatur, de vsur. nume. 37 car. 444
 Pecuniarum nomine totum continetur quod homines habent. ibi. nu. 4 car. 439
 Pecuniarum

Index

- Pecuniz vsurariæ cum non inuenitur is à quo exacta est, vel eius hæres quid sit agendum. ibi. nu. 24 car. 442
- ¶ Pecuniaria satisfactio pro iniuria illata clerico, cui applicetur. de sentent. exco. munica. nu. 21 car. 489
- ¶ Pensio locationis quo tempore sit solueda. de loca. nu. 9 car. 274
- ¶ Percussio quādo sit peccatum. de cleri. percusso. nu. 2 car. 453
- ¶ Percussor an sit ordinandus. de tempo. ordina. nu. 44 car. 50
- Percussor quos modis quis dicatur, de cleri. percusso. nu. 1. & 2 car. 453
- Percussoris pœna quæ sit. ibi. nu. 5. c. 454
- ¶ Percusso an liceat in continente insequi percutientem fugientem, de homici. numero 6 car. 425
- ¶ Peregrinantes qui dicantur, & quod subsidium eis indulgeatur à iure, de cleri. peregrinan. nu. 1. & 2 car. 245
- ¶ Peregrinus viator decedens in qua ecclesia habeat sepulturā. de sepulturis. nume. 8 car. 291
- Peregrini quomodo dicantur. de cleri. peregrin. nume. 1 car. 84
- Peregrini an repellantur à sacramentis. ibi. nu. 2 car. ea.
- Peregrini quare & quando repellantur à promotione. ibi. nu. 3 car. ea.
- Peregrini clerici. vide supra in ver. Clericus.
- ¶ Peritium quod duplex sit, & quod dicatur peritium, de iur. iur. n. 14. c. 235
- Peritii pœna quæ sit. ibi. nu. 12. c. 234
- Peritius an sit infamis. ibi. n. 13 car. ea.
- ¶ Permutari an possit ecclesia & an possit permutare cum priuato. de retum permuta. nu. 3. & 4 car. 276
- Permutatio quid sit, & qualiter contrahatur. ibi. nume. 1 car. 175
- Permutationis natura, & quæ res possunt permutari. ibi. nu. 2. & 3 car. 176
- ¶ Perpetua ad excipiendum temporalia sunt ad agendum. de dolo. & contu. numero 7 car. 194
- ¶ Perpetuatio iurisdictionis sit per citationem, de offi. delega. nu. 38 car. 103
- ¶ Pertinencia ad iurisdictionem archidiaconi q̄ sint. de offi. archidia. nu. 6. c. 86
- ¶ Phisici & chirurgici an possint promoueri, de homici. nu. 18 car. 426
- ¶ Pignus quid sit, de pigno. nu. 1. car. 278
- Pignus unde dicitur. ibi. nu. 2 car. ea.
- Pignus an differat ab hypotheca. ibi. numero 3 car. ea.
- Pignus quot modis contrahatur. ibidem numero 4 car. ea.
- Pignus generaliter & specialiter contrahitur. ibi. nu. 5 car. ea.
- Pignoris triplex diuisio. ibi. nu. 6 c. ea.
- Pignoris datur tenetur nihilominus soluere debitum si pignus perit absque culpa creditoris, & ad quæ teneatur dator pignoris. ibi. nume. 12. car. 279. & numero 13 car. 280
- Pignori quæ res obligari possunt, & quæ non. ibi. nu. 7. & 10 car. 279
- Cætera vide supra in ver. Creditor.
- ¶ Placita secularia in ecclesia audiri non debent. de immuni. ecclesia. nu. 6. c. 338
- ¶ Plebanus an excommunicare possit, de offi. archi. nu. 13 car. 87
- ¶ Plura si in libello ponuntur, ad omnia respondendum est, ut sit plena litis contestatio. de lit. contesta. nu. 3 car. 167
- Plures quando sunt patroni, & in presentatione episcopi discordant, quid sit agendum, de iure patro. nu. 9 car. 316
- ¶ Plures si ecclesiam construant vel dotent an omnes habeant vnum ius, an pro beneficii portione. ibi. nu. 16 car. 318
- Plures an & quando teneantur de vulnere vel occiso. de homici. nu. 19 c. 426
- ¶ Plus petitur quatuor modis. de plus peti. nume. 1 car. 83
- ¶ Pœna non seruantium constitutiones canonicas quæ sit. de constitu. nu. 20. c. 7
- Pœna non canonicè eligentium quæ sit. de electio. nu. 36 car. 30
- Pœna deseruientis ebrietati quæ sit de tēpori. ordi. nu. 24 car. 46
- Pœna nō seruantis pactum quæ sit, de pactis. nu. 8 car. 122
- Pœna in cempromisso appositā, an possit contra partem non stantem arbitrio peti, de arbit. nu. 10 car. 148
- Pœna soluta ab eo qui non parer an peti possit & iudicatum. de arbitris. numero 14. car. 149
- Pœna

Summae Goffredi.

Pœna iurare nolentis quæ sit, de iura. ca- lumniz. nu. 1	car. 175	Pœna quæ sit imponenda deficienti in pur- gatione. de purga. cano. nu. 5	car. 468
Pœna clericorum fornicatorum, de coha- bita. clerico. & mulie. nu. 2. car. 249. & nume. 6	car. 250	Pœna quid sit, & quot stat genera pœna- rum. de pœnis. nu. 1	car. 471
<u>Pœna mulierum cum clericis fornican- tium. ibi. nu. 4</u>	car. 249	Pœna an commutari possit. ibid. nume- ro. 2	car. 471
Pœna non residentis quæ sit, de cleri. non resi. nu. 2	car. 251	Pœna quid differat à multa. ibidem. nu- me. 7	car. 472
Pœna adiecta in contractu pignoris an faciat illum præsumi vsurarium, de pi- gnori. nu. 17	car. 280	Pœna non seruantis excommunicatione. de senten. excom. nu. 25	car. 489
Pœna prælatorum negligentium punire hæreticos, de hæreti. nu. 15	car. 416	Pœna participantium excommunicatis. ibi. nu. 28	car. 490
Pœna legis Pompeiæ de parricidiis, in quibus locum habeat, & quæ sit eius pœna. de his qui filios occi. nume. 1. & 2	car. 420	Pœnæ plus petentium quæ sint, de plus pe- ti. nu. 2	car. 183
Pœna homicidii spiritualis est pœniten- tia. de homici. nu. 4	car. 424	Pœnæ legales quæ inferuntur nubentibus infra annum luctus, non tenent de iure canonico, de secun. nupti. nu. 3. c. 390	
Pœna homicidii corporalis quæ sit. ibi.		Pœnæ pecuniariæ nō sunt pro criminibus imponendæ, de pœnis. nu. 2	car. 471
Pœna concertantium in tormentis quæ sit de torneamen. nu. 3	car. 428	Pœnæ quæ inferuntur personis de iure ca- nonico quæ sint. ibi. nu. 3	car. 472
Pœna exercentium officium sagittariorū contra Christianos, de sagitariis. nu- mero 2	car. 430	Pœnæ quæ in rebus inferuntur sed perso- narum odio quæ sint. ibi. nu. 4	car. 472
<u>Pœna clam contrahentium matrimonia.</u> de clādestina despōsatio. nu. 10. c. 353		Pœnæ spirituales à quibus imponi pos- sunt. ibi. nu. 6	car. 472
<u>Pœna quæ sit pro adulterio imponenda.</u> de adulter. nu. 9	car. 432	Pœnæ suostenant auctores. ibidem. nu- me. 8	car. 473
Pœna raptorū. de raptori. nu. 5. car. 433.		<u>Pœnas pecuniarias quis possit impone- re. ibid. nu. 5</u>	car. 472
& nu. 6. 7. 8. & 9	car. 434	Pœnas an personæ ecclesiasticæ exigere possint. ibi. nu. 9	car. 472
Pœna furti, de furt. nu. 5	car. 436	¶ Pœnitentia quæ imponenda sit non fol- uenti decimas ad pœnitentiam reuersi.	
Pœna promissa & vsura differūt, de vsur. nume. 3	car. 439	de deci. nu. 18	car. 297
Pœna adiecta in contractu mutui quādo præsumatur in fraudem vsurarum de vsur. nu. 22	car. 442	Pœnitentia an sit deneganda mortuo in tormentis, & an ecclesiastica sepultu- ra. de torneamen. nu. 4	car. 428
<u>Pœna falsi quæ sit. de crimi. fal. nume.</u> 3. & 6.	car. 446	Pœnitentia quid sit. de pœniten. nu- mero 1	car. 474
Pœna falsi qualiter euitetur, de cri. fal. nume. 8	car. 447	Pœnitentia vnde distat. ibi. nu. 2	car. 475
Pœna caducitatis quæ sit, de collusio. detegen. nu. 5	car. 451	Pœnitentia publica quæ dicatur. ibid. nume. 5	car. 475
Pœna percussoris quæ sit. de cleri. per- cussio. nu. 5	car. 454	Pœnitentia priuata quæ appelletur. ibid. nume. 6	car. 475
Pœna blasphemantium quare potius im- ponitur pecuniaria quā corporalis, & cui applicetur. de clerico male. nu- me. 6	car. 455	Pœnitentia vera tria habet necessaria. ibi. nu. 8	car. 476
		Pœnitentiz actiones quot sint. ibidem nume. 3	car. 475
		Pœnitentiæ quot sint species. ibid. nu- me. 4. 5. & 6	car. 475

Index

- Pœnitentiæ qui sint effectus. ibidem numero 21 car. 480
- Ad pœnitentiam an quis sit compellendus. ibi. nu. 14 car. 478
- ¶ Pontificis summi auctoritas in conciliis excepta intelligitur de constitutione. nume. 11 car. 6
- Pontificem vna epistola multa tollere iura non est verisimile. de rescript. nume. 16 car. 10
- Pontificibus infirmantibus, & simplices sacerdotes quæ licita sunt explorare possunt. de offi. archipresbyte. nu. 4 c. 88
- ¶ Populus Romanus an possit hodie legem condere. de consti. nu. 9 car. 6
- ¶ Portio legitima quæ sit. de sepulturis nume. 4 car. 290
- Portio canonica in quibus non habeat locum. ibi. nu. 6 car. 291
- Portio canonica cui ecclesiæ spectet. ibi. nume. 7 car. ea.
- Portionē an ecclesia cathedralis debeat habere de oblationibus quotidianis, & de his quæ conferuntur in vita confitentium. de sta. monacho. nu. 8 c. 3 10
- Cætera vide supra in ver. Defunctus.
- ¶ Portiones quando & à quo fieri debent. de indici. nu. 9 car. 154
- ¶ Possessio vel quasi per binum actum inducitur. de consuetu. nu. 5. car. 18. & de cau. possessio. & proprie. nu. 10. c. 188
- Possessio vel quasi vnicui actui acquiritur vel perditur de consuetu. nume. 6. car. 18. & de cau. possessio. & proprie. nume. 8 car. 187
- Prius de possessione quàm de violentia cognoscendum est. de restit. spoliato. nume. 9 car. 192
- ¶ Possessio de iure naturali est inducitur, sed de iure civili approbata. & habes etiā aliqua de natura possessionis. de restit. spoliato. nu. 12 car. 192
- Possessio emptæ de scænebræ pecunia, si transeat in alium, nunquid is qui pecuniam soluit habeat idem beneficiū contra alium extraneum possessorem, quod habet contra vsurarium vel eius hæredem. de vsuris nu. 18 car. 442
- ¶ Possessorium & petitorium an & quādo possit simul intentari. de cau. possessio. & propria. nume. 7. car. 185. & nume. 9 car. 188
- ¶ Possidens sine titulo tenetur ad damna & lucra percepta & percipienda. de simo. nu. 22 car. 404
- ¶ Postulantes indignum quando priuenter potestate postulandi. de postulatio. prælato. nu. 13 car. 21
- Postulare quid sit, & qui postulare possint. de postulatio. nu. 1. car. 125. & qui à postulando repellantur. ibidem numero 5 car. 126
- Postulare an possint clerici coram iudice seculari. ibidem nume. 2. car. 126 & nume. 9 car. 127
- Postulare an possint monachi. ibidem numero 3 car. 126
- Postulare non possunt episcopi. ibid. numero 4 car. ea.
- Postulari quis debeat, & qualiter, & per quos postulatio fiat, de postulatio. prælato. nu. 3. & 4. car. 19. & nu. 5 car. 20
- Postulatio quid sit. de postula. prælato. nume. 2 car. 19
- Postulatio si de aliquo fuerit facta & non admissa, iterum in ecclesia eadem & eadem ordinatione postulari non debet. de electio. nu. 34 car. 30
- Postulationis effectus quis sit. de postula. prælato. nu. 6 car. 19
- Postulationē debet admittere superior, & si non admiserit iniuria fit postulato. de postula. prælato. nu. 9 car. 21
- Postulatione quod ius acquiratur. ibid. nu. 7. car. 20. & nu. 10 car. 21
- ¶ Practica procedendi in accusatione adulteri. de adulter. nu. 5 car. 431
- ¶ Præbenda quid sit, & quid sit canonica. de præben. nu. 1 car. 253
- Præbenda cui sit conferenda. ibidem numero 2 car. ea.
- Præbenda à quo conferri debeat. ibidem nume. 3 car. ea.
- Præbenda quomodo sit conferenda. ibid. nume. 4 car. ea.
- Præbenda infra quod tempus conferenda. ibid. nu. 5 car. ea.
- Præbenda quando nomine beneficii contineatur. ibi. nu. 7 car. 254
- Præbenda secunda recepta an prima vacet

Summæ Goffredi.

- cet ipso iure ibi. nu. 8 car. ea.
 Præbenda quæ dicitur non vacare. de con-
 cessio. præben. nu. 1 car. 257
 Præbenda an possit in perpetuum locari,
 vel ultra tempus vitæ locantis. ne præ-
 lati vices suas. nu. 7 car. 408
 ¶ Prædicationis sermo in quibus consistat,
 de tempor. ordina. nu. 41 car. 50
 ¶ Prædicatores & minores an possint vbi-
 que celebrare. de priuilegi. & excessi.
 priuilegiato. nu. 14 car. 466
 ¶ Prædo quis, & quot modis dicatur. de ra-
 tori. nu. 10 car. 434
 ¶ Prælati an inuitis cogi possint transire
 ad dignitatem maiorem. de transla. præ-
 lato. nu. 4 car. 32
 Prælati in ecclesia sublimior aliis se-
 deat, intra domum verò collegæ pres-
 byterorum se aliis agnoscat. de tempo.
 ordi. nu. 52 car. 52
 Prælati an possint cogere clericos inui-
 tos ad ordines recipiendos. de æta. &
 qualita. ordina. nu. 10 car. 61
 Prælati an possint seruum ecclesiæ suæ
 manumittere. de seruis non ordina.
 nume. 4 car. 75
 Prælati an transigere valeat in causa ec-
 clesiæ sine consensu capituli, de tran-
 factio. nu. 6. & 7 car. 124
 Prælati cum capitulo potest ex causa
 suppressere personatum. vt eccle. be-
 neh. sue dimi. conferan. nu. 9 c. 263
 Prælati aliqui ab ecclesia per simoniā
 extorquēs duplicatum restituit. de si-
 mo. nu. 24 car. 404
 Prælati an possint vices suas concedere
 sub pretio, & ad locationem & condu-
 ctionem deducere. ne prælati vices suas
 sub annuo causa conce. nu. 1 car. 407
 Prælati in prædicatio qualis esse debeat
 de cleri. percussio. nu. 1 car. 453
 Prælati an & quando excoicare possint
 subditos suos. de senten. excommuni-
 ca. nu. 11 car. 485
 Prælati notatus de aliquo crimine, & si
 audiantur mala de eo, non facile cre-
 dendum est. de tempor. ordi. nume-
 ro 14 car. 44
 Prælati vel ordinarii iudicis officii qua-
 le sit, & qualiter se habere debeat præ-
 latus erga subditos. de offic. ordin. nu-
 mero 8 car. 110
 Prælati & ecclesiærū rectores qualiter de-
 beant se habere. de tempor. ordina.
 nume. 47. car. 51. & nu. 51 car. 52
 Prælati & maximè episcopi tenentur di-
 scordantes ad concordiam. de treuga &
 pace nu. 5 car. 119
 Prælati & ecclesiærū an & quādo in ea-
 rum negotiis requirere debeant consi-
 lia & consensus quorum collegiorum,
 de his quæ fi. a præla. sine consen. capi.
 nu. 1. car. 260. & nu. 7. & 8 car. 261
 Prælati quando possint sine consilio cleri-
 corum donare. ibi. nu. 7 car. 261
 Prælati quando dicantur excedere. de ex-
 cessi. prælati. nu. 1 car. 459
 Prælati subscribentes se contractibus vsu-
 rariorum an peccent. & intelligantur
 illos approbare. de vsur. nu. 35. c. 444
 Prælatorum sigilla faciunt instrumenta
 authentica. ibi. nu. 36 car. ea.
 ¶ Prescribi quæ possint, de prescriptio.
 nume. 4 car. 130
Prescribi an possit cum mala fide, etiam
longissimo tempore. ibi. nu. 9 c. 232
 Prescriptio quid sit, & in quibus locum
 habeat. ibi. nu. 1 car. 229
 Prescriptio canonica quæ requirat. ibid.
 nume. 2 car. ea.
 Prescriptio: quibus modis interrumpatur.
 ibi. nu. 3 car. 130
 Prescriptio quæ contra ecclesiam Romanam
 currat. ibi. nu. 6 car. 232
 Prescriptionis qui sint effectus. ibid. nu-
 me. 8 car. 232
 Prescriptionum species quæ sint. ibidem
 nume. 5 car. 231
 ¶ Presencia testiu facit vt instrumento cre-
 datur. de proba. nu. 10 car. 206
 ¶ Preses provincie non potest efficere vt
 furti damnatum non sequatur infamia. de furt. nn. 22 car. 438
 ¶ Presumptio contra occultè dantes, faciē-
 tes, & iudicantes, vt eccle. beneficia si-
 ne dimi. conse. nu. 3 car. 263
 ¶ Presumptio quid sit de presumptio. nu-
 mero 1 car. 221
 Presumptionum species quot sunt. ibid.
 nume. 2 car. ea.

Index

- Præsumptionum alia est iuris tantum, alia est iuris & de iure. ibi. nu. 3. c. ea.
- ¶ Præstans pro tempore obsequium, debet consequi beneficium, de magistris. nume. 5. car. 410
- Præstans ministerium iudicio seu vindictæ sanguinis irregularis efficitur, de homici. nu. 9. car. 415
- Præstans v xori opem ad furandum marito furci tenetur, de furt. nu. 19. c. 437
- Præparari quid sit, de calumniatori. nume. 2. car. 398
- Præuaricator quis dicatur. ibi. n. 4. c. 399
- ¶ Præuenire in actu occidere volentem an liceat, de homici. nu. 5. car. 415
- ¶ Precaria quid sit, de precario. n. 2. c. 266
- Precarium quid sit, de precario numero. 1. car. 266
- Precarium in quo consistat. ibidem numero. 3. car. ea.
- Precarium vnde dicitur. ibi. nu. 4. car. ea.
- Precarium & donatio quid differunt, inter se. ibi. nu. 5. car. ea.
- Precarium recipiens non tenetur nisi de lata culpa. ibi. nu. 9. car. ea.
- Precarium pluribus modis soluitur. ibi. nume. 11. car. ea.
- Precarium per quam actionem reuocari possit. ibi. nu. 11. car. 267
- Precarii contractus gratuitus, & similis commodati. ibi. nu. 2. car. 266
- Precarii & commodati differentia. ibi. nume. 8. car. ea.
- ¶ Prælati ubi debeant consecrari, de cta. & quali. ordi. nu. 3. car. 59
- ¶ Primicerius quibus præsit, de offi. primice. nu. 1. car. 82
- Primicerio absente, ea, quæ officio ipsius incumbunt is exequitur, qui ei aut ordine aut eruditione proximus est. ibi. nume. 2. car. 89
- ¶ Primitiæ debentur ex præcepto domini. Item ex constitutione canonica, de deci. nu. 25. car. 298
- ¶ Princeps omnia iura in pectore habet, de rescrip. nu. 38. car. 13
- Principis auctoritas testamentum non solenne validat. ibi. nu. 13. car. 10
- Et facit ex nudo pacto dari actionem. ibi. nu. 14. car. ea.
- Princeps seculi & domini temporales non solū propter suā hæresim, sed propter hæresim aliorū, quos negligit exterminare, qualiter puniantur, de hæreti. nume. 12. car. 416
- ¶ Priores per electionem canonice instituti, an possint remoueri, de statu monacho. nu. 7. car. 310
- ¶ Priuilegiatus quando extimatur a foro, & quā non obstatē suo priuilegio possit cōueniri, de foro cōpeten. nu. 14. c. 160
- ¶ Priuilegiū quid sit. nu. 1. & 2. car. 463
- Priuilegium non est nisi indulget speciale. ibidem.
- Priuilegiū cōcedere quod possint. ibi. n. 4. c. c.
- Priuilegium datū ad eligendum tāto tempore durat, quāto tempore durat actio super qua priuilegium indulgetur. ibi.
- Priuilegium quibus modis tollatur. ibi. nume. 5. car. ea.
- Priuilegium an tollatur per pactum. ibi. nu. 6. & 7. car. 464
- Priuilegium concessum aliquibus quod non possint suspendi interdici vel excommunicari ab alio archiepiscopo vel episcopo, quō intelligat. ibi. nu. 12. c. 466
- Priuilegii verba obscura à quo sint interpretanda. ibi. nu. 8. car. 465
- Priuilegia an sint perpetua, de rescript. nume. 50. car. 15
- Priuilegia singulorum non faciunt communem legem, de sortilegi. nu. 4. c. 449
- Priuilegiorum species quot sint de priuilegiis. nu. 3. car. 463
- ¶ Probari quid debeat, de probatio. numero 7. car. 207
- Probant uterque actor & reus in duplicibus iudiciis. ibi. nu. 14. car. 207
- Probatio quid sit, de probatio. n. 1. c. 204
- Probatio vnde dicatur, & cui incumbat. ibi. nu. 2. car. ea.
- Probatio negatiue an & quando, & à quo fieri possit. ibi. nu. 3. & 4. car. ea.
- Probatio an & quando reo incumbat. ibi. nume. 5. car. 205
- Probatio iudici fieri debet. ibi. nu. 6. c. ea.
- Probatio quā facienda. ibi. nu. 13. c. 207
- Probatio an admittatur contra præsumptionem iuris & de iure, de præsumptioni. nu. 3. car. 221
- Probatio

Summæ Goffredi.

- Probatio per inspectionem oculorum, qñ fieri debeat. de confangu. & affinita. numero 1** car. 367
Probatio quomodo fienda quòd infidelis non vult cohabitare fideli, vel cohabitans blasphemar, vel trahit fidelem ad mortale peccatum. de diuorciis. numero 10 car. 385
Probationum quot species sunt. de probatio. nu. 8 car. 205
Probationū tēpora. de regula. n. 5. c. 300
¶ Proconsul ubiq; procōsulariis insigniis vtitur, & voluntariam iurisdictionem exercet. Item & legatus de latere Patre. de vsu pallii. nu. 5 car. 35
¶ Procurans vel impediens ne ad eum citatio veniat, p citato haberi debet. vt lite non contest. nō proceda. n. 4. c. 170
¶ Procuratio quare debeat, & qualiter in procuracionibus se habere debeant & considerare habeant superiores, de censib. nu. 10 car. 321
Procuratio an a pauperibus ecclesiis exiatur. ibi. num. 11 car. ea.
Procuratio non venit in generalē remissionem iuris episcopalis, quia nec visitatio nec correctio remitti potest. ibi. nume. 13 car. ea.
Procuracionis effectus quis sit. de procurato. nu. 21 car. 133
¶ Procurator quis dicatur, de procuratori. nu. 1 car. 128
Procurator ad iudicia, & procurator ad negotia qualiter differat. ibi. n. 2. c. ea.
Procurator qualiter constituatur. ibid. nume. 3 car. ea.
Procurator quando non admittatur. ibi. nume. 9 car. 130
Procurator an in cā denuntiationis, vel in causā inquisitionis interuenire possit. ibi. nu. 13 car. ea.
Procurator appellans an teneatur prosequi appellationem. nu. 19 car. 133
Procurator & minor. & foemina, & quilibet alius inhabilis potest causas absente allegare in criminalibus. ibid. numero 22 car. 134
Procurator syndicus, œconomus, actor, defensor, & vice dominus in quo inter se differant. de syndico. nu. 5 car. 134
Procurator quando admittatur in criminalibus. de accusa. nu. 14 car. 395
Procurator ad negotia, ante litis contestationem potest alium procuratorem substituere, procurator verò ad lites nō, nisi post litis contestationem, de offi. archipresbyte. nu. 3 car. 83
Procuratoris officium quale sit. de procuratori. nu. 18 car. 133
Procuratoris ab officio excluditur, qui se ingerit. de iure patrona. nu. 18. car. 318
Procuratoris contumacia an & qñ domino noceat, vt lite non conte. non proceda. ad testi. exceptio. nu. 10. car. 172
Procuratoris confessio quādo noceat domino. de confessis. nu. 4 car. 202
Procuratorē quis constituere possit, & q non. de procuratori. nu. 5. & 6. car. 129. & nu. 7. & 8 car. 130
Procuratorem constituere an quis cōpelatur in causis grauib, & quæ causæ graues sint, in quibus quis si vult potest constituere procuratorem. ibidem nume. 13. car. 131
Procuratores dantur in causis ciuilibus, & quando in criminalibus. ibid. nu. 11. car. 130. & num. 22 car. 134
Procuratores an & qñ possint constitui præsente vel absente aduersario, & qui constitui possint. ibi. nu. 14. car. 131
¶ Procuratorium mandatū quando finitur. ibi. nu. 20 car. 133
¶ Professio quid sit. de regulari. numero 4. car. 299
Professionis præsumptio quando oriatur ibi. nu. 14 car. 301
¶ Prohibitio in casibus nihil operatur. de simo. num. 31 car. 406
¶ Promissiones vel concessiones de non vacantibus quare reprobentur. de concessio. præben. nume. 5 car. 258
¶ Promotus aliquo ordine prætermisso ordinans alios, an ordines conferat, de æta. & qualita. ordinan. nu. 7. car. 60
Promotus furtiue an possit in ordine ministrare, & an cum tali valeat dispensari, & per quem. de eo qui furti. ordi. fusce. nume. 2 car. 458
Promouendus an sit, credens contrahere cum virgine, qui eam corruptam inuenit.

Index

- nit. de bigamis. nu. 6 car. 81
 Promoueri an possit mutilatus in man-
 gnis & apparentibus membris, de cor-
 po. vitiat. nu. 3 car. 79
 Promoueri potest, oculū vnum alio ha-
 bens grossiorem, vel vtrumque eminē-
 tem. ibi. nu. 6 car. ea.
 Promoueri non potest, & promotus dei-
 citur, qui sibi manus violeatas intulit.
 ibi. nu. 7 car. ea.
 Et quid de eo qui sibi virilia amputat vt
 sit castratus. ibi. num. 8 car. 80
 Promoueri an possit ille, qui aliquā for-
 nicarie deflorauit, & illam postea in
 vxorem duxit. de biga. nu. 5 car. 81
 Promoueri an possit habens vnam vxorē
 quam non cognouit, & illa mortua du-
 xit aliam virginem, & cognoscit, vel ē
 cōuerso, primam cognoscit secundam
 non. ibi. nu. 7 car. ea.
 Promoueri an possit ille qui contraxit
 cum virgine, & cognouit eam, illa post
 modum cognoscitur ab alio, deinde
 maritus ignorans hoc, cognoscit illā;
 & an efficiatur irregularis. ibi. n. 8. c. e.
 Promoueri an possit qui matrimonium
 cum vidua contrahit. ibi. nu. 10 c. 83
 Cetera vide supra in ver. Maritus.
 ¶ Pronomen ego an sit de substantia for-
 mę baptismi. de baptis. nu. 5 car. 317
 ¶ Propinquitates ortę ex cognatione spi-
 rituali, q̄ cōtrahitur in baptismo quot
 sint. de cognatio. spiritua. nu. 2. c. 363
 ¶ Proventus beneficii vacantis an possint
 per prælatum vel capitulum in certos
 vsus conuerti. vt eccle. benefi. sine di-
 mi. conferan. nu. 8 car. 163
 ¶ Pubertas qualiter probetur. de despon-
 sa. impube. nu. 2 car. 347
 Pubes si contrahit cum impubere non po-
 test separari donec perueniat ad annos
 legitimos. ibi. nu. 16 car. 348
 Pubes factus liberum habet eonsentire in
 matrimonium, vel dissentire. ibid. nu-
 mero 7 car. 347
 Pubes si contrahit cū impubere nec expe-
 ctat, sed cū alia contrahit p̄ verba de p̄-
 senti, an matrimonium teneat. ibid. nu-
 mero 10 car. 349
 ¶ Publici latrones & nocturni depopula-
 tores agrorū an possint impune occi-
 di. de immunita. eccle. nu. 10 c. 338
 ¶ Pueri egressi ex quibus causis excusen-
 tur. de regulari. nu. 6 car. 300
 Pueri septennes doli capaces an ex deli-
 cto obligentur. de delict. pue. n. 1. c. 451
 Pueri an deierent. ibi. nu. 4 car. ea.
 Pueris delinquentibus qualiter subuenia-
 tur. ibi. nu. 2 car. ea.
 ¶ Pugnantium in duello pœna quę sit. de
 cleri. pugnan. in duello. nu. 4 c. 419
 ¶ Purgatio qd sit, & quot sint species pur-
 gationis. de purga. cano. nu. 1. c. 467
 Purgatio cui & quando sit indicenda. ibi.
 nume. 2 car. ea.
 Purgatio vulgaris quid sit, & quare sit
 prohibita. de purgatio. vulga. num. 1.
 & 2. car. 468
 Purgationis forma. de purga. cano. nume-
 ro 3 car. 467
 Purgatus an possit super eo de quo purga-
 tus est accusari. ibi. nu. 4 car. ea.
 ¶ Purificatio qualiter olim fiebat, & an
 hodie sit seruanda, de purificatione
 post partum. nu. 1 car. 335

QUADRAGESIMAE tēpore in
 criminalibus causis sunt ferie
 de feriis. nu. 2 car. 178
 ¶ Quæstionis reſtitutorię priuilegia. de
 ordine cognicio. nu. 7 car. 181
 Quæstiones diuersę in idem iudicium de
 ductę, qualiter debeant ordinari. de or-
 dine cognitionum. nu. 1 car. 180
 Quæstiones incidentes quę dicantur, &
 quę emergentes. ibi. nu. 3. & 4. c. 181
 Quæstiones pręiudiciales quę dicantur.
 ibi. nu. 5 car. ea.
 Quæstiones possessorię tot sunt, quot
 sunt interdicta possessoria. de cau. pos-
 sessio. & proprietat. nu. 1 car. 184
 ¶ Qualitates in iudice ordinario conside-
 randę, de offi. ordina. nu. 4. c. 108
 ¶ Querela inofficiosi testamenti dicitur
 mixta inter ciuilem & criminalem. q.
 matrimo. accusa. poss. nu. 1 c. 380
 Querelam proponens petitionem hære-
 ditatis exercet. ibidem.
 Quos Deus coniunxit homo non separet,
 & quo intelligatur, de rescrip. n. 7. c. 7

Summæ Goffredi.

R

RAPINA qualiter fiat. de raptoribus. nu. 2. car. 433
 Rapina quid proprie sit. ibid. numero 2. car. ea.
 Rapta an possit nubere raptori. ibid. numero 8. car. 434
 Raptor vitium rapinæ non purgat licet rem restituat. de tempori. ordinatio. &c. nu. 18. car. 45
 Raptor duobus modis dicitur. de raptori. nu. 1. car. 433
 Raptori contritio quare sepultum negatur. ibi. nu. 6. car. 434
 Raptores qualiter puniantur. ibi. nu. 5. c. 433. & nu. 6. 7. 8. & 9. car. 434
 Raptus, vide supra in ver. Fornicatio.
 ¶ Rasura an & quando inducat falsitatem. de cri. falsi. nu. 9. car. 447
 ¶ Ratum habens manus iniectionem in clericum, an incidat in canonem. de senten. excommunic. nu. 48. c. 493
 ¶ Ratio quare in rescriptis requiritur mētio in secundo ut primum tollatur, nō autem requiritur in legibus vel testamentis, de rescrip. nu. 37. & 40. c. 13
 Ratio quæ sit, quare si vir & vxor confiteatur se adulterium commississe statur ipsius confessioni, non autem statur si confiteantur consanguinitatem vel affinitatem. de clandest. desponsal. numero 8. car. 352
 ¶ Ratiocinia quæ dicantur de obligat. ad ratioci. nu. 1. car. 77
 Ratiocinia quæ impediunt promoueri. ibi. nu. 2. car. ea.
 ¶ Recepto in canonicum & in fratrem ad primam vacantem acquiritur ius canonicæ. de concessio. præben. nu. 4. c. 258
 ¶ Recipiendi an sint ab hæresi redire volētes, de hæreticis. nu. 14. car. 416
 Recipiens aliquid pro testimonio ferendo qualiter puniatur. de testi. cogen. numero 6. car. 217
 Recipientes an possint obicere recepto, quod contra concilium sit receptus. de concessio. præben. nu. 6. & 7. c. 358
 ¶ Reconuenienti nolens respondere quādo puniatur. de mutuis petitio. n. 5. c. 166
 Reconuentio apud quem, & quando fieri

debeat. de mutuis peti. nu. 1. car. 164. & nu. 2. & 3. car. 165
 Reconuentio quando cesset, & quoram quo iudice fiat. ibi. nu. 4. & 5. c. 166
 ¶ Rectores ecclesiarum qualiter debeant se habere, de tempori. ordinatio. nu. 47. car. 51. & nu. 51. car. 52
 ¶ Recusatio quando habeat locum in criminalibus. vt lite pen. nihil innouet. nume. 3. car. 199
 Recusatio iudicis quibus ex causis fiat. de appellatio. num. 19. car. 242. & numero 23. car. 243
 Recusatio iudicis infra quot dies fieri debet. ibi. nu. 24. car. 243
 Recusationis effectus. ibi. nu. 45. c. ea.
 ¶ Regressio iure postliminii non restituitur stipendia eius temporis quo fuit apud hostes. de clerico excō. ministrā. nume. 4. car. 456
 ¶ Regula quid sit, & vnde dicatur. de reg. iur. nu. 1. car. 498
 Regula omnis res per quascunq; causas nascitur, per easdem dissoluitur, quomodo intelligatur. ibi. nu. 3. c. 499
 Regula quod dubia in meliorem partem sunt interpretanda, qualiter sit intelligenda. ibi. nu. 4. car. ea.
 Regula quicquid in sacratis Deo rebus & episcopis agitur, pro sacri legio reputatur, quomodo sit intelligenda. ibid. nume. 9. car. 500
 Regula qui ex timore facit præceptum aliter quā debet facit, qualiter intelligatur. ibi. nu. 10. car. ea.
 Regula non potest esse pastoralis excusatio, si lupus oues comedat, & ipse nescit, declaratur. ibi. nu. 12. car. ea.
 Regule quod vtilius scandalū nasci permittitur quā veritas relinquatur, sensus. ibi. nu. 5. car. 499
 Regule quod est illicitum necessitas facit licitum, explanatio. ibi. nu. 6. c. ea.
 Regule quod latenter, aut per vim, vel aliās illicite introductum est, nulla debet stabilitate subsistere, declaratio. ibi. nu. 7. car. ea.
 Regule quod iudex a tormentis incipere non debet intellectus. ibi. nu. 8. c. 500
 Regule offendens in vno factus est oium reus.

Index

- reus intellectus. ibi. nu. 11. car. ea.
- Regulæ indignum est, & à Romanæ ecclesiæ consuetudine alienum, ut pro spiritualibus facere quis homagiū cōpellatur, declaratio. ibi. nu. 13. c. ea.
- Regulæ vñd summātur. ibi. nu. 2. c. 498
- Regulæ assignantur quarum instructione genealogia arboris consanguinitatis explanatur. de consanguini. & affini. nume. 2. car. 368
- Regulæ assignatæ in arbore affinitatis per quas affinitatis gradus & genera dignoscuntur. ibi. nu. 11. car. 371
- Regulares qui dicantur. de regulari. nume. 1. car. 299
- Regulares tria profiteri debent. ibi. numero 3. car. ea.
- Regulares magis sunt astricti obedire suo priori, quàm clerici seculares suo episcopo. de maioriga. & obediencia. numero 10. car. 117
- Relatio fit tribus de causis. de appellatione. nume. 30. car. 245
- Religionem ingredi quando possit alter coniugum altero inuito. de conuersio. coniugato. nu. 1. & 2. car. 302
- Et quid si altero absente & ignorante. ibi. nu. 3. car. 303
- Religionem intrare nunquid adulter possit innocente inuito. ibi. nu. 8. car. 304
- Et an sufficiat vnum ex coniugibus simpliciter consentire, ut alter ad religionem transeat, vel necesse sit ipsum qui remanet in seculo vitam mutare. ibi. nume. 9. car. ea.
- Religionem intrare, vel ordinem sacrum assumere an possit ille qui iurat solvere ad certum tēpus, scribere, vel aliud honestum opus facere, ante quàm faciat quod iurauit. de obligatis ad rationem. nu. 3. car. 78
- Religiosæ domus quæ dicantur. de religio. domi. nu. 1. car. 311
- Cætera vide supra in ver. Domus religiosæ.
- Religiosi an ad decimas teneantur. de deci. nu. 6. car. 294
- Religiosi qui sint. de regulari. nu. 2. c. 299
- Religiosi si acquirunt capellas ex donatione episcopi, quid in illis habeant. de capell. monacho. nu. 3. c. 313
- Religiosis licitū est ad arctiorem se transferre religionem petita licentia, quando non obtenta. de religiosis domibus. numero 6. car. 312
- Reliquæ quæ, & qualiter venerari debeant. de reliqui. & veneratio. sancto. nume. 1. car. 332
- Reliquæ approbatæ non debent venales exponi. ibidem.
- Remedia quæ prodita sint contra contumaces. de dolo. nu. 8. car. 195
- Remissio quando fiat in contractu locationis. de loca. nu. 12, & 14. c. 275
- Remissio si fit generalis non venit iurisdicatio, nec visitatio, nec pcuratio, nec cathedralicū. de transactio. nu. 5. c. 123
- Remissione in generali, seu concessione siue exemptione, quæ veniant. ibidem.
- Remissiones priuatas quis possit facere, & quis generales. de pœnitentia. & remissio. nu. 23. car. 480
- Remittens dare intelligitur. de renunciatione. nu. 8. car. 37
- Renūtiando beneficio in quo casu quis efficiatur simoniacus. de renuntia. numero 9. car. 37
- Renunciare priuilegio fori an possit clericus. ibi. nu. 2. & 5. car. ea.
- Renunciare non compellitur quis iniunctus. ibi. nu. 7. car. 37
- Renunciare quis possit. ibi. nu. 1. c. 35
- Renunciari quibus possit. ibi. nu. 2. c. ea.
- Renuntians an possit pœnitere post renūciationem. ibi. nu. 6. car. 37
- Renuntiatio quid sit. ibi. nu. 1. car. 35
- Renūciationis effectus quid sit. ibi. nu. 6. c. 37
- Repetens vsuras an sit audiendus nisi restituat per se extortas, & quid in hoc casu iudex facere debeat, si dicat se paratum esse restituere, si quis petat. de vsur. nu. 23. car. 442
- Repulsus ab accusando matrimonio an admittatur ad denunciandum. qui matrimonio. accusa. possit. nu. 4. car. 381
- Requisita ad hoc ut quis incurrat canonem, si quis luadente, de sententia. excommunicatione. nu. 50. car. 494
- Res inter quosdā iudicata aliis non priuadicat. de constitutio. nu. 22. c. 7

Summæ Goffredi.

Res ecclesiæ an in iudiciū deduci possint
per prelatū electū sed non confirmatū
de electio. nu. 30 car. 29
Res quæ commodari possunt. de commo-
da. nu. 5 car. 267
Res vendita an possit manu militari ab-
iūto venditore extorqueri. de em-
ptio. nu. 6 car. 272
Res iusto pondere & mensura vendi de-
bet. ibi. nu. 7 car. ea.
Res quæ permutari possunt. de rer. pet-
muta. nu. 3 car. 276
Res quæ in feudum concedi possunt. de
feu. nu. 3 car. 277
Res vni pignorata alteri pignori non
potest. de pignori. nu. 14 car. 280
Res sacratæ & diuinis dicatæ qualiter ser-
uentur. de custo. Eucharistia. nu-
mero 3 car. 331
Res donata ecclesiæ sub conditione si nō
alienetur. an ecclesiā alienatē reuoce-
tur donatio. de condi. appositis &c.
nume. 5 car. 356
Res donata ecclesiæ ex quibus causis alie-
nari valeat. & donatio reuocari non
possit. ibi. nu. 6 car. ea.
Res emptæ ex fœnebre pecunia si perue-
niant ex titulo lucratiuo ad eum qui
soluit vsuras. an is ad quem prius ex
simili causa peruenerit res eadem libe-
retur. vt contra eum agi non possit. de
vsur. nu. 20 car. 442
Rem alienam an quis vendere possit. &
an sit in bonis. de pignori. nu. 8. c. 279
Rescriptum qd sit. de rescript. nu. 2. c. 9
Rescriptum quis possit concedere. ibid.
nume. 4 car. ea.
Rescriptum à quo possit impetrari. ibi.
nume. 5 car. ea.
Rescriptum contra consuetudinem non
valet. ibi. nu. 18 car. 10
Rescriptum modicam vel leuem læsionē
continens valet. ibi. nu. 20 car. ea.
Rescriptum enormem læsionem inducēs.
& in totum alterius ius absorbens. non
valet. ibi. nu. 23 car. 10
Rescriptum denegandum est vbicunque
denegatur petitio. ibi. nu. 24 c. 11
Rescriptum qualiter tollatur. ibid. nu-
mero. 25 car. ea.

Rescriptum primum generale quādo eli-
datur per posterius speciale. & quid
si vtrunque est speciale. ibidem nu-
me. 28. & 29 car. 12
Rescriptum ab appellato impetratū in-
fra tempus appellationi præfixum nō
tenet. ibi. nn. 31 car. ea.
Rescriptum ab excommunicato impetra-
tum eliditur. ibi. nu. 32 car. 13
Rescriptum lite pendente obtentum nō
valet. ibi. nu. 33 car. ea.
Rescriptum tollitur ex vitio visibili &
inuisibili. ibi. nu. 34 car. ea.
Rescriptum an & quādo elidat suggestio
falsitatis. vel suppressio veritatis. ibi.
nume. 43 car. ea.
Rescriptum impetratum per alium sine
mandato domini. an elidatur. ibidem
nume. 44 car. 14
Rescriptum à quo interpretetur de du-
bio super eo cōingente. ibi. nu. 47. c. e.
Rescriptū speciale quid sit. ibi. nu. 53. c. 15
Rescriptum secundū impetratum. non fa-
ciens mentionem de primo non valet.
de offic. & potesta. iudi. delega. nu-
me. 26 car. 100
Rescriptum incitatoris literis insertum
quod ad inducias denegadas pro libello
habetur. de libelli obla. nu. 11. c. 164
Rescripta quando vim constitutionis ha-
beant. de rescript. nu. 1 car. 9
Rescripta an faciant ius ibi. nu. 3. c. ea.
Rescripta iuri contraria sunt abiiciēda.
ibi. nu. 5 car. 10
Rescripta damnosa fisco. vel vtilitati pu-
blicæ sunt abiiciēda. ibi. nu. 19. c. ea.
Rescripta an sint stricti iuris. vt ad alias
res vel personas non extendantur. de
rescript. nu. 46 car. 14
Rescripta generalia quæ sint. ibidem nu-
me. 52 car. 15
Rescripta quæ conferant meram execu-
tionem. ibid. nu. 56 car. 16
Rescripta quare contineant ius commu-
ne. ibi. nu. 59 car. ea.
Rescripta quæ gratiam specialem conti-
neant. ibi. nu. 60 car. ea.
Rescripta quare stricti iuris dicantur. de
offi. delega. nu. 6 car. 94
Rescriptorum verba quis interpretetur.
g de verbo.

Index

- de verbo. signi. nu. 4 car. 496
 Rescriptorum vis atq; potestas quæ sit. de rescrip. nu. 6 car. 9
 Rescriptorum vicia quædam visibilia. & quædam inuisibilia. ibi. nu. 34. c. 13
 Rescriptorum auctoritas per quantum tempus duret. ibi. nume. 48. car. 14. & nume. 49 car. 15
 Rescriptis duobus impetratis, cum dubitatur de prioritate & posterioritate, quid sit agendum. ibi. nu. 27 car. 12
 Cætera vide supra in ver. Ratio.
 ¶ Residere quid sit, & qualiter clericus de beat residere, de cleri. non residenti. in ecclie. nu. 1. & 2 car. 251
 ¶ Restituenda quæ sint, de restitutio. spoliato. nu. 4 car. 190
 Restituendus regulariter est quilibet ab alio quàm a suo iudice spoliatus. ibid. nume. 2 car. 189
 Restituere qui possint. de restit. in integ. nu. 8 car. 141
 ¶ Restitutio in integrum quibus & quando cõpetat, de restitutio. in integ. nu. 1. 2. & 3. c. 138. & nu. 4 car. 139
 Restitutio à sententiâ an alia sit, quàm restitutio ad appellandum. ibi. nu. 6. c. 141
 Restitutio qualiter fieri debeat. ibidem nume. 7 car. 141
 Restitutio in integrum quid sit. ibidem nume. 13 car. 142
 Restitutio quando fieri debeat. de restitutio. spoliato. nu. 3 car. 190
 Restitutio ut peti possit quatuor sunt prædicta remedia. ibi. nu. 5 car. 191
 ¶ Reus ab instantia iudicii absoluitur, si actio inepta proponitur, de libelli obligatione. nu. 5 car. 163
 Reus non reconueniens congruo tempore an saluam habeat questionem in alio iudicio, de mutuis peritio. nu. 3. c. 165
Reus an possit probare innocentiam & excusationem per familiares & cubicularios. de accusatio. nu. 24 c. 397
 Reo quando incumbat probatio. de probatio. nu. 5 car. 205
 ¶ Rex Francorum Ludouicus prædecessor Pipini patris Caroli quare fuerit depositus à Zacaria Papa. de hæreti. nume. 13 car. 416
 ¶ Rigor iustitiæ quando temperandus, de tempore. ordinatio. nu. 39 car. 49
 ¶ Rubrica prima in hoc opere ponitur de sancti. Trinita. & fide Catholica, & quare de summa Trini. nu. 2 car. 4
 S
 SACERDOS non fit cuius uxorem constat adulterium commisisse, de bigamis nu. 8 car. 82
 Sacerdos ieiunus missam celebrare debet de celebra missa. nu. 6 car. 324
 Sacerdos nõquid post medicinam sumptam possit celebrare. ibi. nu. 7 car. 325
 Sacerdos an celebrare possit post potum aquæ calide vel frigidæ. ibi. nu. 8. c. 22
 Sacerdos prænus an conficiat sacramentum. ibid. nu. 9 car. 22
 Sacerdos an peccet vel simoniam committat missam pro denariis celebrando, vel alia officia exequendo. de simo. nume. 37. car. 406
 Sacerdos si generat filiũ de vxore legitima, cum qua matrimonium cõtraxit in laicatu, vel cõstitutus in minoribus ordinibus, an sit ille filius legitimus, de filiis presbyteri. ordi. nu. 7 car. 72
 Sacerdos est confitendum de penitenti. & remissio. nu. 16 car. 478
 Sacerdoti proprio confiteri quando quis non teneatur. ibi. nu. 17. & 18. c. 479
 Sacerdote an faciat clericatus & sacerdotium de cleri. per sal. pro. nu. 2. c. 458
 Sacerdotes an postulare possint. de postulatione. nu. 4 car. 126
 Sacerdotes sacri Deo vacare tenentur. ne cleri. vel mo. secu. nego. nu. 6. car. 340
 ¶ Sacerdotio translato, necesse est vt legis translatio fiat. de constituto. nu. 2 c. 5
 ¶ Sacramentum fidelitatis exigitur ab electo confirmato & consecrato & quæ sit forma. de electio. nu. 37 car. 31
 Sacramentum quid sit, quid signum, sacrificium & mitterium, de sacrament. non iterum. nu. 1 car. 66
 Sacramentum fidei & baptismi primum est, & fundamentum ac ianua omnium sacramentorum. de conuersio. infidelium. nu. 2 car. 305
 Sacramentũ cõficiendũ est de azimis, nõ de fermentato, de celebra. missa. n. 11 c. 325
 Sacramentum

Summæ Goffredi

- Sacramentum an conficiatur ex pane de
lolo factio. ibi. nu. 12 car. ea.
- Sacramenta vera cōferunt. & verum corpus
Christi conficiunt hæretici, excommunicati,
simoniaci in ordine, schismatici, depo-
siti, suspensi, vel interdicti. & quando.
de tempo. ordinati. nu. 8 car. 43
- Sacramenta ecclesiastica vnitatis sunt, &
diuidi non debent. de æta. & qualita.
ordinati. nu. 4 car. 59
- Sacramenta quare instituta fuere. de sa-
cramen. non iterari. nu. 5 car. 67
- Sacramentorum quot species sint. ibid.
nume. 1 car. 66
- Sacramentorum effectus q's sit. ibi. nu. 3. c. ea.
- Sacramentorum quæ sunt reiterabilia. &
quæ non. ibi. nu. 4 car. 67
- ¶ Sacre res an obligari possint. de pigno-
ri. nu. 10 car. 179
- ¶ Sacrificium vide, supra in ver. Sacramen-
tum, vers. ii.
- ¶ Sacrilegium committens in ecclesia, an
ab ecclesia defendatur, de immu. eccle-
sia. nu. 11 car. 338
- ¶ Sacrilex idem est quod thesaurarius, &
ad ipsum qñ pertineat thesauri custo-
dia. & quæ alia cōpetat officio. sacri-
lex. de offi. sacrilex. n. r. cū seq. c. 88
- ¶ Saraceni qd dicatur de iudeis. n. 3. c. 411
- Saraceni debent in terris Christianorū
viti habitū per quē à Christianis di-
sternantur. ibi. nu. 1 car. 412
- Cetera vide supra in ver. Iudei.
- ¶ Satisfactio pecuniaria pro iniuria illa-
ta clerico, cui applicetur de senten. ex
communicati. nu. 1 car. 489
- Satisfieri qualiter debeat pro peccato
de penite. & remissio. nu. 1 c. 478
- ¶ Schisma qd sit, de schismati. n. 1. c. 417
- Schisma in quo ab hæresi differat. ibi. nu-
mero 2 car. ea.
- Schismaticus volēs redire ad vnitatē ec-
clesiæ qd peragere debeat. ibi. n. 5. c. e.
- Schismatici à quo puniuntur. ibi. n. 3. c. e.
- ¶ Scholares clerici & eiues an habeat pri-
uilegiū autem. habita. C. ne filius pro-
pat. de foro competen. nu. 12. c. 160
- ¶ Sciēs episcopū suū notoriū fornicatōrē,
vel occultū simoniacū, nunqđ à tali or-
dinē recipiat. de tēpo. ord. n. 10 c. 43
- ¶ Scriptum authenticum quod dicatur, de
fide instru. nu. 3 car. 218
- Scriptura priuata an fidem faciat. ibi. nu-
mero 4 car. ea.
- ¶ Scrutiniū in electione per quot fieri
debeat. de electio. nu. 7 car. 24
- Scrutiniū quod sit. ibi. nu. 28 c. 19
- Scrutiniū qd sit de scruti. nu. 1 car. 56
- Scrutinium quando, & per quos fieri de-
beat. ibi. nu. 2 car. 56
- Scrutiniū forma quæ sit. ibi. nu. 3 c. 56
- ¶ Secundæ nuptiæ contrahi non debent
nisi certū sit, de morte primi mariti,
vel primæ vxoris, de secun. nupti. nu-
mero 7 car. 391
- Secundas nuptias contrahere an sit lici-
tum. ibi. nu. 1 car. 390
- Secundo nubentes an sint benedicendi.
ibi. nu. 2 car. ea.
- ¶ Secularis clericus quare possit esse epi-
scopus regularium, non tamen eorum
præpositus, prior, vel abbas. de tempo-
ri. ordina. nu. 5 car. 42
- ¶ Sedes quando dicatur vocare. ne sede va-
can. nu. 1 car. 259
- ¶ Semen an sit deducendum in solutione
decumæ. de deci. nu. 12 car. 296
- ¶ Senatus an legem cōdere possit. de cō-
stitutio. nu. 10 car. 6
- ¶ Senes an possint contrahere matrimonium
de frigi. & malef. nu. 3 car. 374
- ¶ Sententia quid sit, & sententiæ species
duæ assignantur, de senten. & re iudica.
n. 1. c. 233. & nu. 2. & 5 car. 234
- ¶ Sententia diffinitiva an per eundem iudi-
cem reuocari possit. ibi. nu. 5 car. ea.
- Sententia diffinitiva qualiter proferri de-
beat. ibi. nu. 7 car. 235
- Sententia an rescindatur prætextu nouo-
rum instrumentorū. ibi. nu. 11 c. 237
- Sententia quo remedio subleuetur. ibi.
nume. 12 car. ea.
- Sententia qñ nō sit statim executioni mitte-
da. de iudi. nu. 13 car. 155
- Sententia excommunicationis si lata est ab
ordinario, vel delegato, & à summo Pō-
tifice cōfirmata, an ille qui tulit possit
ab ea absoluerē de cōfirma. vi. vel inu-
ti. nume. 4 car. 247
- Sententia excommunicationis qñ liget. de
senten

- senten. excom. nu. 17 car. 487
 Sēntētia lata per falsas literas non debet
 executioni mandari. de cri. fal. nu-
 me. 14. car. 448
 Sēntētia ex falsis literis lata sine t'pis prę
 finitione est retractanda. ibi. n. 16. c. e.
 Sēntētia per collusionem lata est nulla.
 de collusio. detegen. nu. 4 car. 451
 Sēntētia insurgens ex purgatione vulga-
 ri an valeat retractari, de purgatio.
 vulga. nu. 3 car. 468
 Sēntētię executio in quibus casibus sit
 differenda. de offi. delega. nu. 21. c. 98
 Sēntētię diffinitivę qui sint effectus. de
 senten. & re iud. nu. 10 car. 236
 Sēntēntiam interlocutoriam iudex pōt
 reuocare. ibi. nu. 2. & 3 car. 234
 ¶ Sepeliri apud quam ecclesiam quis de-
 beat, de sepultu. nu. 3 car. 290
 Sepultura quid sit. ibi. nu. 1 car. ea.
 Sepultura ecclesiastica quibus interdica-
 tur. ibi. nu. 5 car. ea.
 Sepultura ecclesiastica an sit deneganda
 mortuo i tormētis. de tornea. n. 4. c. 418
 Sepultura ecclesiastica ex quibus causis
 denegetur. ibi. nu. 5 car. ea.
 ¶ Sequestratio quid sit. & quid sit seque-
 ster. de seque. possessio. nu. 1 car. 200
 Sequestratio quor modis fiat. ibi. n. 2. c. e.
 Sequestratio regulariter est prohibita.
 ibi. nu. 3 car. ea.
 Sequestratio quibus modis permittatur.
 ibi. nu. 4. & 5 car. ea.
 ¶ Seruitutes an possint pignori obligari.
 de pignori. nu. 8. & 9 car. 279
 ¶ Servus fugitiuus quis dicatur. de temp-
 po. ordinatio. nu. 17 car. 45
 Servus an possit ordinari. de ser. non or-
 dinan. nu. 1 car. 74
 Quid si fuerit ordinatus sine manumissio-
 ne, an in servitutē reuocet. ibi. n. 2. c. e.
 Servus ecclesię an possit a p'xlato manu-
 mitti. ibi. nu. 4 car. 75
 Servus manumissus & ordinatus in eccle-
 sia a qua extiterit manumissus, an pos-
 sit ecclesiā illā deferere. ibi. remissiuē.
 Servus alienus consecratus quare red-
 ditur domino, & non res aliena & con-
 secrata. ibi. nu. 7 car. 76
 Servum suum ordinandum in clericum
 si quis manumittat an possit ei impo-
 nere vt sibi dicat horas. ibi. nu. 5. c. 75
 Et quid si dominus servum vendiderit,
 quem dicit se inuito & ignoranter or-
 dinatum fuisse, vbi hęc causa status
 ageretur. ibi. nu. 6. car. ea.
 Servus an testificari possit. de testib. nu-
 mero. 2 car. 209
 Servus an possit cōtrahere matrimoniu
 & cum qua, de cōiu. seruo. nu. 1. c. 360
 Servus cui obedire tenetur, si eo tempo-
 re quo dominus servitiū exegit, vxor
 petierit debicum. ibi. nu. 2 car. 361
 Servus iudiciorum a Christiano redēptus
 an fiat servus redimentis de iudicis.
 nume. 18 car. 413
 Servi iudiciorum qualiter liberentur & re-
 dimantur. ibi. nu. 17 car. 412
 Servi & filii, an furtum committant in
 rebus dominorum & paratū. de furt.
 nume. 20 car. 437
 ¶ Sigillum capituli vel conventus fidem
 facit. de clerici. peregrin. nu. 5 c. 84
 Sigillum authenticum qui habere dicantur.
 de fide. instrum. nu. 3 car. 318
 Sigillo episcopi creditur. de proba. nu-
 mero 16 car. 208
 Sigilla p'xlatorum faciunt instrumenta
 authenticā. de vsur. nu. 36. car. 444
 ¶ Signum, vide supra in vers. Sacramen-
 tum. ver. ii.
 ¶ Simonia quid sit. de simo. nu. 1. c. 400
 Simonia vnde dicta. ibidem. nume-
 ro. 2. car. ea.
 Simonia cōmittitur tribus speciebus nu-
 meris. ibi. nu. 3 car. ea.
 Simonia voluntate sola committitur. ibi.
 nu. 4. car. 401. & nu. 9 car. 402
 Simonia an committatur si aliquid detur
 pro calice seu vestibus benedicendis.
 ibi. nu. 10 car. 402
 Simonia in quolibet ecclesiastico mini-
 sterio exercēdo cōmitti potest. ibid.
 nume. 11 car. ea.
 Simonia est crimen enorme. ibid. nu-
 me. 15 car. 403
 Simonia in beneficiis inter enormia cō-
 putatur de tempori. ordi. nu. 15. c. 44
 Simoniā an iducat en Xenia. ibi. n. 7. c. 402
 Simoniā an iducat omnis pactio in se spiri-
 tuali

Summa Goffredi

tuali interueniente. de simo. nu-
mero 15 car. 405
Simoniam an cōmittat exigens aliquid
in exequiis mortuorum, vel in benedi-
ctionibus nubentium, & in consecra-
tionibus episcoporū. ibi. nu. 26. c. 405
Simoniam an committat sacerdos, vel pec-
cet celebrando, vel alia officia exequē-
do pro denariis. ibi. nu. 37 c. 406
Simoniam an committant illi qui habēt
examinare doctores, & licentiam da-
re docendi, si obrentu pecuniæ licen-
tiam præstant, aliās non datur. de ma-
gist. nu. 1 car. 409
In simonia qñ possit dispensari. de simo.
nu. 27. car. 405. & an per episcopū. ibi.
nu. 28. car. ea. & nu. 35 car. 406
¶ Simoniacē ordinatus quis dicatur. de si-
mo. nu. 29 car. 406
Simoniacē adeptus beneficiū an teneatur
ad omnes fructus perceptos & perci-
piendos. ibi. nu. 32 car. 404
¶ Simoniacus in quo casu quis efficiatur
renunciando beneficio. de renuncia.
nume. 9 car. 37
Simoniacus occultus suspensus est quo-
ad se, ita & occultus fornicator, de co-
habitu. clerico. & mulie. nu. 6. c. 250
Simoniacus furi comparatur de simo. nu-
me. 9 car. 402
Simoniacus a quolibet accusari potest.
ibi. nu. 16 car. 403
Simoniacus qualiter debeat puniri. ibi.
nume. 20 car. ea.
Simoniacus an efficiatur qui se cū bonis
suis ecclesiæ confert. ibi. nu. 39. c. 407
Simoniaci sunt mediatores simoniæ, &
infames, nec admittuntur ad testificā-
dum. ibi. nu. 42 car. 407
¶ Socrates vt liberius philosopharetur
abiecit magnum auri pondus, de ma-
gistris. nu. 4 car. 410
¶ Solennitas quæ requisita sit, in aliena-
tione rerum monasteriorum. de reb.
ecclie. non alienan. nu. 4 car. 264
¶ Solutio quid sit. de solutio. nu. 1. c. 282
Solutio cui fieri debeat, ibi. nu. 3. c. ea.
Solutionis quot species sint. ibi. n. 2. c. ea.
Solutionis quis sit effectus. ibi. n. 5. c. 283
¶ Sors quid sit. Diuiniatio propriæ quid

sit. & quæ sint species diuinationis de
sortilegi. nu. 1 car. 449
Ad sortes an licitè recurrat. ibi. n. 6. c. 450
¶ Sortilegi qui dicantur. ibi. nu. 2. c. 449
Sortilegorum pœna. ibi. nu. 5 c. 450
¶ Spoliatio quid sit. de restit. spoliato.
nume. 1 car. 189
Spoliatus si de violentia criminaliter, de
possessione ciuilitè potest in terditū
agat, an prius de possessione quam de
violētia cognoscendū sit. ibi. n. 9. c. 192
Cetera vide supra in ver. Restituendus.
¶ Sponsa. vide infra in ver. sponsus.
¶ Sponsalia quid sint, & nude dicantur. de
sponsali. nu. 1 car. 342
Sponsalia de futuro quot modis contra-
bantur. ibi. nu. 4 car. ea.
Sponsalia de præsentī quæ sint, & quali-
ter contrahantur. ibi. nu. 5. & 6. c. ea.
Sponsalia de præsentī an differant à ma-
trimonio non consumato. ibi. n. 6. c. ea.
Sponsalia quādo contrahi possunt, & qñ
matrimonium. ibi. nu. 8 car. 343
Spōsalia quādo dissoluantur. ibi. n. 9. c. e.
Sponsalia de futuro in quibus casibus sol-
uantur. de despōsa. impuber. n. 9. c. 349
Sponsalia an cōtracta dicantur, si quis iu-
rat vel promittit ducere in vxorē vnā
de filiabus suis. ibi. nu. 11 car. 349
Spōsalia de præsentī nō soluūt per spō-
salia de futuro prius cōtracta ēc si sint
iuramēto valata. de spōsa duo. n. 1. c. 353
Sponsalia de præsentī non soluuntur per
sequens matrimonium etiam carnali
copula consumatum. ibi. nu. 2. c. ea.
Sponsalia secunda contracta viuēte pri-
ma vxore per verba de præsentī non
tenent. ibi. nu. 3 car. 354
Sponsalia cū duabus per verba de futuro
non cōtracta an teneā. ibi. nu. 4. c. ea.
Spōsalia si qs contrahat simul cū duabus
dicēs, iuro vel promitto quod cōtrahā
vtraq; nihil agitur. ibi. nu. 5. c. ea.
Quid si vna illarum apta sit ad matrimo-
nium, & alia illegitima & inepta. ibi.
nume. 6 car. ea.
Sponsalia de futuro sequentia non tollūt
præcedētia eiusdē naturæ. ibi. n. 7. c. e.
Sponsaliorum species quo sint. de sponsa-
li. nu. 4 car. 342

Index

Ex sponsalibus oritur publice honestatis iustitia. ibi. nu. 11 car. 343
 ¶ Sponsus vel sponsa de futuro cōpellitur contrahere matrimoniū & consummare contractū per censuram ecclesiasticā. ibid. nu. 10. car. ea.
 ¶ Spuriū an possint admitti ad dignitates ecclesiasticas. de filiis presbytero. numero 2 car. 68
 Sterilitas quā ēē dicat. de loca. n. 13. c. 175
 ¶ Stipulatio an in contractu sponsaliū requiratur. de sponsali. nu. 2 car. 343
 ¶ Stuprum quid. de adulteri. nu. 2. c. 430
 Cetera vide supra in ver. Fornicatio.
 ¶ Subarratio an inducat matrimoniū vel sponsalia. de despōsa. impu. n. 18. c. 350
 ¶ Subditus sciens episcopū suū hzeticū, vel schismaticū occultū nō p̄scissum non debet permittre se ab eo ordinari. de tempo. ordina. nu. 9 car. 43
 Subditus ignorās episcopū suū esse simoniacū, si ab eo ordinetur, an ordinū executionem recipiat. ibi. nu. 11. c. ea.
 Quid si sciat vel credat episcopū suū simoniacum non suo ordine, sed in collatione ordinum seu beneficiorū. ibi. nu. 12 car. 44
 Subditus an in dubio teneatur obedire superiori mandato. de maiori. & obediē. nu. 4 car. 116
 ¶ Substantialia ordinum quæ sint. de xta. & qualita. ordina. nu. 5 car. 60
 ¶ Sumptus an sit p̄stenda fides. de si. in lro. nu. 8 car. 220
 ¶ Superior ad concedendum an dispensationem teneatur ex causa, de postula. p̄lato. nu. 8 car. 20
 Superior admittre debet postulationē, & si non admiserit iniuria fit postulationi. ibi. nu. 9 car. 21
 Superior excedens modum in corrigendo, & si peccet, tamē non cogitur a subditis veniam postulare. de tempori. ordina. nu. 40 car. 50
 Superior descendere debet ad inquirendum cum canonicis ecclesiæ suæ. de accusa. nu. 28 car. 396
 Superioris autoritas vitiū tollit. de simo. nu. 13 car. 403
 Superiori quando & a quibus sit obediē

dum. de maio. & obe. nu. 3 car. 116
 ¶ Suspenso an prouentus ecclesiastici subtrahantur. de senten. excōn. 27. c. 489
 Suspēsi & ex cōicari excluduntur a participatione sacramentorum. de simo. numero 19 car. 403
 ¶ Syndicus quis sit. de sydi. nu. 1. c. 134
 Syndicus vnde dicitur. ibi. nu. 2. c. ea.
 Syndicus quis possit cōstitui. ibi. n. 3. c. ea.
 Syndici officiū quid sit. ibi. nu. 4 c. ea.
 Syndici confessio an p̄iudicat. de confessis. nu. 5 car. 202
 Reliqua vide supra in ver. Procurator.

TACE NS plerūq; p̄sumitur consentire. de simo. nu. 32 c. 406
 ¶ Templarii & hospitalarii ac Cisterienses, necnon alii monachi, an ali quod priuilegium habeāt, de priuilegi. & excessi. priuile. n. 9. 10. & 11. c. 465
 ¶ Temporale quando pro spirituale dari possit. de rescrip. nu. 12 car. 10
 Tempus an sit de substantia ordinum, de tempori. ordi. nu. 6 car. 42
 Tempora in quibus a nuptiis abstinetur. de lero. nu. 4. in fi. car. 179
 Tēpora p̄bationū. de regulari. n. 5. c. 300
 Temporiū successus nō ordo scripturę in legibus & decretalibus attenditur. de constitu. nu. 18 car. 7
 ¶ Tergiuersari quid sit. de calumniatoribus. nu. 2 car. 398
 Tergiuersator quis sit, & qualiter puniatur. ibi. nu. 5 car. 399
 ¶ Testamētum quid sit de testa. n. 1. c. 286
 Testamentum vnde dicitur. ibidem. numero 2 car. 187
 Testamentum quas solēnitates requirat. ibi. nu. 5. & 6 car. ea.
 Testamentum minus solenne quando valeat. ibi. nu. 7 car. ea.
 Testamentum quis facere possit. ibid. nu. 8. & 9 car. ea.
 Testamentum qualiter infirmetur. ibid. nu. 10. & 11 car. 288
 Testamentum non legitime factum an sit ipso iure irritum. ibi. nu. 11 c. ea.
 Testamentum non solenne principis auctoritate validatur de rescript. nu. 13 car. 10
 Testa-

Summæ Goffredi.

- Testamentorum quot species sunt. de testa. nu. 4 car. 187
- Testamentorum defensio ad ecclesiā pertinet. ibi. nu. 13 car. 188
- Testatoris voluntas est deābulatoria vsq; ad mortem. de testa. nu. 3 car. 187
- ¶ Testimonium an & quā quis ferre possit in causa sua principaliter vel secundo. de testi. nu. 9. & 10 car. 109
- Testimonium dicere aduersus coniūctos suos q̄ psonę nō cogunt. ibi. n. 13. c. 1. 10
- Testimonium suum subtrahentes an peccent mortaliter. de testi. eugen. nu. 4. car. 215. & nu. 5 car. 216
- Testimonio vnus standum est. de consecratione ecclesie. de baptis. n. 29. c. 330
- ¶ Testis qui non est bonę vitę & samę nō admittitur. de testi. nu. 6 c. 209
- Testis esse non pōt. q̄ semel inter accusatores apparuit. de accusa. nu. 19. c. 336
- Testis an peccet recipiēdo aliquid p̄ testimonio inferēdo. de test. eogē. n. 6. c. 217
- Testis sup eo tñ quo iurat. & sup quo in duci deponere dēt. de test. n. 27. c. 215
- Testis si prius deponat & postea iurat an valeat testimoniu. ibi. nu. 28 c. ead.
- Testes qñ lite non contestata recipiātur. & ad sententiam diffiniuiam proceat. ut lite non cōtest. nu. 1. & 2. c. 169
- Testes & instrumenta an parem vim habeant. de proba. nu. 11 car. 206
- Testes quot requirantur ad improbandū instrumentum. ibi. nu. 12 car. ea.
- Testes qui esse possunt. & qui non. & quē in testibus consideranda sunt. de testi. nu. 1. cum sequenti. car. 208
- Testes quando duo sufficiant. & quando non. nu. 14. car. 210
- Testes iurare debent dicere veritatē quā nouerunt. ibi. nu. 15 car. 211
- Testes quando sint regulariter producendi. ibi. nu. 16 car. ea.
- Testes produci possunt vsque ad tertiam productionem. ibi. nu. 17 car. ea.
- Testes in quibus concordari dicantur. ibi. nu. 20 car. 212
- Testes singulares an & quā probent. ibid.
- Testes quando dicantur singulares. ibid. nume. 21 car. 213
- Testes an publicatis attestationibus produci possint. ibi. nu. 22. & 23^r car. ea.
- Testes noui an & quādo admittantur. ibi. nume. 24 car. 214
- Testes pducī corā arbitris an possint produci corā iudicibus. & ad id quod primo fuerant producti. ibi. nu. 19. c. 215
- Testes possunt ēt apud eundē iudicē iterato produci. & ad idē variato tñ modo agendi. & quando. ibi. nu. 30 car. ea.
- Testes generaliter coguntur prohibere testimoniu. & quā & qualiter cōpellē di sunt. de testi. cogē. nu. 1 car. 216
- Testium presēcia facit vt instrumēto ere datur. de proba. nu. 10 car. 206
- Quatuor sunt quę tollunt copiam probandi p̄ testes. de testib. nu. 26 car. 215
- ¶ Thesauri custodia quā ad sacristā pertineat. de offi. sacristę. nu. 2 car. 88
- ¶ Titulum quis nō desinit habere in priorī ecclesia. quousq; possessionem adeptus sit in sedē. de instit. nu. 6. c. 257
- ¶ Torneamēta q̄ sint. de tornea. n. 1. c. 427
- Torneamenta quare fieri prohibeantur. ibi. nu. 2 car. ea.
- Cetera vide supra in ver. Militem. & in ver. Mortuo. & in ver. Pœna.
- ¶ Trāfactio qd sit. de trāfactioni. n. 1. c. 12
- Trāfactio vnde dicatur. ibi. nu. 2. c. 123
- Trāfactio an in criminalibus locum habeat. ibi. nu. 3 car. ea.
- Trāfactio an cesset in actionibus famosis. ibi. nu. 4 car. ea.
- Trāfactio in quibus casibus locum non habet. ibi. nu. 9 car. 124
- Trāfactionis effectus q̄ sint. ibi. n. 10. c. e.
- ¶ Transferri q̄ possint. & qui transferrēdi potestatem habeant. de translatio. pręlato. nu. 2. 3. & 4 car. 32
- Transferrendi causę q̄ sint. ibi. n. 5. c. 32
- ¶ Transigere qui possint. de transactio. nu. mero 2 car. 23
- Transigere in causa ecclesię an possit p̄latus. ibi. nu. 6. & 7 carr. 24
- Transigi an possit si agatur super ecclesia. ibi. nu. 8 car. ea.
- ¶ Translatio qd sit. de transla. p̄l. n. 1. c. 32
- Translatum an sequantur honores reales. ibid. nu. 6 car. ea.
- ¶ Treuga quid sit. & quid sit pax. de treuga & p̄. nu. 1 car. 118
- Treuga

Index

Treuga canonica qñ sit seruanda, & qñ bellum cessare debent. ibi. nu. 3. c. ea.
 Treugæ canonice quibus personis perpetuo debeantur. ibi. nu. 4. car. ea.
 Treugarū quot species sint. ibi. n. 1. c. 118
 ¶ Trinitas sancta cur summa vocetur. de sum. Trini. nu. 3. car. 4
 Trinitas quare sic dicatur. ibi. nu. 4. c. ea.

V

VA SA sacra an alteri ecclesie vel priuatz psonæ vendi possunt. de rebus ecclie. alienan. nu. 8. c. 264
 ¶ Vassalli hæreticorum ipso iure a fidelitate sunt liberati. de hæreti. n. 11. c. 416
 ¶ Velleiani priuilegium an per pactū tollatur. de priui. & excessi. priuilegiato. nume. 7. car. 463
 ¶ Velum consecrationis à quo debeat imponi. de tempo. ordina. nu. 4. c. 41
 Velum quod duplex sit. ibi. nu. 5. c. 42
 Velum prælationis etiam olim dabatur abbas illæ. ibi. nu. 6. car. ea.
 ¶ Venari quare clerico prohibeatur, & nō piscari. de clerico venato. nu. 2. c. 453
 Venatio quod duplex sit, & quibus, ac quā permissa. ibi. nu. 1. car. 452
 Venditor tenetur ita quod venditor habeat vaguam possessionem. de emptio. & vendi. nu. 5. car. 272
 Venditor an teneatur solum de euictione. ibi. nu. 9. car. ea.
 Venditores colūbarū sunt, qui gradū vel gratiā spiritalē gratia humanæ cōtributionis excēdēt. de magist. n. 3. c. 409
 ¶ Verbū productio, quō intelligatur. de testib. nume. 17. car. 211
 Verbum reddendi, quid importet. de feudis. nu. 5. car. 277
 Verbum quod sit, de verb. signi. nu. 1. c. 495
 Verbum quare dicat filius Dei. ibi. n. 2. c. e.
 Verbum Dei dimittit peccata. ibid.
 Verbum vnde dictū, & qualiter verba debeant interpretari. ibidem.
 Verba ad quod sint intelligenda. ibi. nu. 1. c. 495
 Verba rescriptorum dñi Papæ interpretantur à Papa. ibi. nu. 4. car. 496
 Verba cū effectu sunt accipienda. de offi. deleg. nu. 8. car. 95
 Verba quæ requirantur in forma baptismi. de baptis. nu. 7. car. 328

Verba sufficientia ad excommunicandū. de senten. excom. nu. 43. car. 492
 ¶ Vestimenta clericorū sordida, & pallæ altarium qualiter lauare debeant. de cust. Euchari. nu. 4. car. 332
 Vestimenta sacra vetustate consumpta incendi debent. ibi. nu. 5. car. ea.
 ¶ Vibrans baculū super caput clerici volens illum percutere & non percutiēs, an incurrat penā canonis si quis suadēte. xvi. q. iiii. de senten. excom. n. 45. c. 493
 ¶ Vicaria perpetua ordinariā iurisdictionē non inducit. de offi. archi. n. 6. c. 86
 ¶ Vicarius quid sit, & quod sit vicarii officium. de offi. vica. nu. 1. c. 90. & nu. 6. c. 91
 Per vicarium in quibus casibus deferuiri possit. ibi. nu. 7. car. 91
 Vicarius quod ius in ecclesia habeat. ibi. nu. 8. car. ea.
 Vicarius habens vnam vicariam an aliam habere possit. ibi. nu. 9. car. ea.
 Vicarius vicarium constituere non pōt. Fallit in archiepiscopato. ibi. num. 10. & 12. car. 92
 Vicarius pōt gratis constitui, & constituto prouidendum est vnde viuat, ne prælati vites suas. nu. 3. car. 408
 ¶ Vicedñs. vide supra in ver. Procurator.
 ¶ Viduæ qualiter velari debeant de tempo. ri. ordina. nu. 3. car. 41
 Viduas nullus pontificū velare pōt. ibid.
 ¶ Vigilia occurrens in dominica ieiunari debet in sabbato, de obseruatio. ieiun. nume. 7. car. 334
 ¶ Vir tenetur ministrare necessaria vxori, quæ debitum reddere non valet. de celebrat. missa. nu. 20. car. 326
 Vir & vxor an sibi communicent actionē & passionem in materia de qua de cognatio. spiritua. nu. 3. car. 364
 Vir si proclamat ad iudicium dicendo se frigidum & maleficatum, & mulier dicit eum esse potētem, an iuramento viri credatur. de frigi. & malefic. n. 9. c. 376
 Vir qui occultē adulteratur, an possit vxorē manifestē adulterantem accusare, & dimittere sine peccato, de diuor. numero 15. car. 385
 Vir cōmunicas cū vxore excommunicata, an & ipse excommunicetur. de senten. excommu-

Summa Goffredi.

communica.nu.30	car.490	to.num.6	car.307
<u>Viri vel vxores nunquid peccēt exigēdo</u>		Votum a quo dispensari possit.ibid. nu-	
<u>debitū,vel reddēdo in diebus solenni-</u>		mero 10	car.308
<u>bus,vel in locis sacris,de matricōtra-</u>		Votum quot modis solennizetur.de regu-	
cont.interdi.eccle.nu.5	car.377	lari.num.15	car.301
Cetera vide supra in ver.Ratio.		Votū solēne dirimit matrimoniu iā cōtra-	
¶ Virginum consecratio quando fieri pos-		ctū,q cleri.vel vouent.nu.7	car.357
sit.de tēpo.ordinā.nu.2	car.41	Votū seruandū est ibi.nu.8	car.357
¶ Virilia sibi abscondēs an sit ordināndus.de		Voti violatio an inducat peccatum mor-	
corpo.vitia.ordi.nu.8	car.80	tale ibidem.	
¶ Vis quinq; sunt genera.de his quē vi me-		A voto quot modis discendi possit.de vo-	
tusve ca.li.nu.1	car.135	to.num.11	car.308
Vim vi quōd repellere liceat,qūo intelli-		Vota omnia an possint redimi & cōmuta-	
gatur.de homici.nu.7	car.425	ri.ibi.nu.7.car.307.& nu.9	car.308
¶ Visitare debēt suas dioceses dioecēsani,		Votorū species quot sunt.ibi. n.2.c.306	
& qñ,de offi.ordinā.nu.17	car.112	¶ Vouēs an possit differē votum exequi-	
¶ Visitatio ecclesiarum qñ fieri debeat, &		de voto.nu.12	car.308
quoties.de censu.nu.14	car.321	Vouēs simpliciter cōtinētā, q postea iu-	
¶ Visitor ecclesie nunquid quod domi-		rauit de cōtrahēdo,ad qd teneatur.qui	
solet expēdere, expēdere debeat in via		cleri.vel vouen.nu.10	car.357
dū visitat,vt saltē in eo ecclesie releuē-		Vouētes an impediūt cōtrahere matri-	
tur.de censu.nu.12	car.321	monium.ibi.nu.6	car.e2.
¶ Vltimū voluntatis quis sit effectus.de		¶ Vouere quis possit, de voto nu.5.c.307	
testa.nu.2	car.188	¶ Vscupio in quibus rebus obtineat.de	
¶ Vnctio quid sit, q & a quo inungatur,dē		præscriptio.nu.1	car.329
sacra vnctio.nu.1.c.64.& nu.2. c.65		Vscupio triennii an in rebus ecclesiasti-	
Vnctiones in quibus.ibi.nu.2.& 3. quid		cis mobilibus & profanis locū habeat.	
significent.ibi.nu.4	car.65	ibi.num.7	car.232
Vngitur quilibet Christianus bis ante ba-		¶ Vsurā quid sit.de vsu.nu.1	car.439
ptismum.ibi.nu.3	car.e2.	Vsurā & pœna promissa in quo differat.	
Vnguntur manus sacerdotis chrismate,		ibi.num.3	car.e2.
cū ordinatur.ibi.nu.2	car.e2.	Vsurā vnde dicitur.ibi.nu.4	car.e2.
¶ Vnus si construit ecclesiam, & ei plures		Vsurā in quibus rebus committatur.ibid.	
succedūt hēres,oēs sunt patroni.de		num.5	car.e2.
iure patronā.nu.15	car.317	Vsurā in quibus casibus petatur de iure	
¶ Voluntas imperfecta per se nō tollit so-		canonico.ibi.nu.10	car.440
lēne testamētū præcedens.sed cū decē		Vsurā centesima & usura sextupla. ibid.	
nio tollit.de referi.nu.49	car.15	num.13	car.441
Reliqua habes supra in ver.Vltima.		Vsurā an cōmittatur si qs mutuat cum pa-	
¶ Voracitas quare vitanda de tempo.ori-		to quod sibi alia vice mutuo detur.	
dina.nu.25	car.46	ibid.num.20	car.442
¶ Votum quid sit,de voto.nu.1	c.306	Vsuram quæ inducant,de simo.n.9.c.402	
Votum volūtarium subdistinguitur. ibi.		Vsurā an dicantur committere illi qui tē-	
num.3	car.307	<u>pore vindemiārū & mēsiu emūt vilius</u>	
Votum simplex impedit matrimoniu con-		<u>frumenta & vina,vt vendant carius.&</u>	
trahendum, & dirimit iam contractā.		<u>quid de nautico fœnore.De visuris nu-</u>	
ibid.nu.4	car.e2.	mero 29	car.443
Votū frāgēs an peccet.ibi.nu.3.& 4.c.e2.		Vsuræ veniūt ex mora.ibi.nu.8	c.440
Votum quod qs ante monachatu emisit,		Vsuræ omni iure sunt prohibitz.ibi.nu-	
an possit per abbatē reuocari.de vo-		mero 14	car.441
			Vsurarum

Index

Vfurarū species quot sint. ibi. n. 6. c. 440
 Vfuras alieno nomine exigēs an illas restituere teneatur. de vsur. nu. 28. c. 443
 Vfuras si quis repetat, & excipiat contra eum quodd ipse repetere non pōt, nisi restituat quas extorsit ipse vel is cui successit, ipse autem replicet paratus sum restituere si sit qui petat, quid faciet iudex ecclesiasticus super hoc. ibi. nu. 23. car. 444
 Vfuras committere qñ quis dicatur. de vsur. nu. 29. car. 443. & nu. 30. 31. 32. 33. & 34. car. 444
 Vfurarius quilibet vel eius hāres in iudicio animæ tenetur totum restituere quod exactū est. de vsur. nu. 15. c. 441
 Vfurarius restituens partē senecbris pecunie an liberetur si debitor à quo exegit aliā partē sibi remittat. ibi. n. 21. c. 442
 Vfurarii à quibus compellantur vsuras restituere. ibi. nu. 10. car. 440
 Veilitas per dignitatē augeri debet. de vsu palki nu. 3. car. 35
 Veilitas communicantis cum excommunicato. de sen. excom. nu. 29. car. 490
 Vxor an peccet mortaliter frangēdo uerum abstinentiā, ad mandatum mariti. de maiorita. & obediē. nu. 8. car. 117
 Vxor illius qui ea inuita & ignorante religionem iurauit, an similiter eo inui-

to monasterium intrare possit. de conuersio. coniu. nu. 6. car. 303
 Vxor adulteri an eo inuico possit intrare religionem. ibi. nu. 7. car. 22
 Vxor an teneatur sequi maritum leprosum. de coniu. lepro. nu. 2. car. 360
 Vxor separata p sententiā à viro pp fornicationem, an si vir fornicator possit illum repetere. de diuorti. n. 15. c. 385
 Vxor donationem pp nuptias, & maritus dotem lucratur ex pacto conuento. de dona. inter vir. & vxor. nu. 14. c. 398
 Vxor tenetur alere virum egentem. ibi. hunc. 18. car. 389
 Vxor an possit obiiicere fornicationē spirituale marito accusanti de carnali, de adulter. nu. 6. car. 431
 Vxor an in rebus mariti, furtum cōmittat & qualiter maritus cōtra eam agat. de furt. nu. 18. car. 437
 Vxori pīatīllā opem ad furandū marito furti tenetur. ibi. nu. 19. car. ea.
 Vxorem suā cognoscere qñ qs abstinere debeat. de matrimo. contract. conera in terdict. nu. 3. & 4. car. 377
 Cetera require supra in ver. Ratio. & in ver. vir.

L A V S D E O.

T A B V L A R V B R I C A R V M EX SVMMA D. GOFFREDI TRANENSIS IVRECONSULTI CELEBRERRIMI.

ACCUSATIONIBVS, inquisitionibus, & denuntiationibus. car. 392
 Adulteriis & stupro. c. 430
 Aetate & qualitate ordinandorum. car. 52
 Alienatiōe iudicii mutādī cā facta. c. 443
 Appellationibus. car. 228
 Apostatis. car. 418
 Arbitris. car. 145

B

Baptismo & eius effectu. car. 327
 Bigamis non ordinandis. car. 80

CAlumniatoribus. car. 398
 Capellis monachorum & aliorum religioforum. car. 313
 Causa possessionis & proprietatis. c. 184
 Celebrationē missarum, sacramento Eucharistiæ &c. car. 324
 Censibus. car. 318
 Clandestina desponsatione. car. 351
 Clericis peregrinis. car. 84
 Clericis peregrinantibus. car. 245
 Clericis coniugatis. car. 250
 Clericis nō residentibus in ecclesia. c. 252
 Clericis pugnantibus in duello. c. 428
 Clerico

Tabula Rubricarum.

Clerico xgrotante	car. 156	vel sponse	car. 366
Clerico venatore	car. 452	Eo qui ordinem furtiue suscepit.	car. 458
Clerico percussore	car. 453	Exceptionibus	car. 226
Clerico maledico	car. 454	Excelsibus platorum & subditoru.	c. 459
Clerico excomunicato ministrante.	c. 456	F	
Clerico nō ordinato ministrante.	c. 457	Feris	car. 178
Clerico per saltum promot.	car. 458	Feudis	car. 177
Cognitione spirituali	car. 363	Fide instrumentorum	car. 318
Cognitione legali	car. 365	Fideiussoribus	car. 280
Cohabitatione clericorum & mulierum.		Filiis psbyterorū ordinandis vel nō.	c. 68
car.	249	Foro comprtenti	car. 157
Collusione detegenda	car. 450	Frigidis & maleficiatis	car. 374
Commodato	car. 267	Furtis	car. 435
Concessione prębendę vel ecclesię non vocantis	car. 257	H	
Conditionibus apposis in desponsatione vel alii contra.	car. 354	Hereticis	car. 414
Confessis	car. 201	His quę vi metus'ue cā sunt.	car. 135
Confirmatione vtili vel inutili.	car. 246	His quę sunt a pręlatis sine consensu capituli	car. 260
Coniugio leproforum	car. 360	His q̄ sūt a maiori parte capituli.	c. 262
Coniugio seruorum.	car. 360	His qui filios occiderunt	car. 420
Consanguinitate & affinitate	car. 367	Homicidio	car. 423
Consecratione ecclesię vel altaris.	c. 322	I	
Constitutionibus	car. 5	Immunitate ecclesiarum	car. 337
Consuetudine	car. 17	Infantibus & lāguidis expositis.	c. 421
Conuersione coniugatorum	car. 302	In integrum restitutione	car. 138
Conuersione infidelium	car. 305	Injuriis & damno dato.	car. 469
Corpore vitiatis ordinandis	car. 79	Institutionibus	car. 256
Crimine falsi	car. 445	Iudęis & sarracenis.	car. 411
Custodia Eucharistię	car. 331	Iudiciis	car. 149
D		Iuramento calumnię	car. 172
Decimis, primitiis & oblationibus.		Iureiurando	car. 222
car.	293	Iure patronatus.	car. 314
Delictis puerorum	car. 451	L	
Deposito	car. 268	Libelli oblatione.	car. 161
Desponsatione impuberum.	car. 347	Litis contestatione	car. 166
Dilationibus	car. 176	Locato & conducto.	car. 273
Diuortis	car. 382	M	
De dolo & contumacia	car. 193	Magistris	car. 409
Donationibus	car. 283	Maioritate & obedientia.	car. 115
Donationibus inter virū & vxorē.	c. 386	Matrimonio contracto contra interdīctū ecclesię	car. 376
E		Mutuis petitionibus.	car. 164
Ecclesiis xdicandis	car. 335	N	
Electiōe & electi potestate.	car. 22	Natis ex libero ventre	car. 362
Emptione & venditione	car. 271	Ne clerici vel monachi secularibus negotiis se immisce.	car. 339
Eo qui mittitur in possessio. causa rei seruandę	car. 196	Ne pręlati vices suas sub annuo censu concedant	car. 407
Eo qui duxit in matrimonium quam poluit per adulterium	car. 358	Ne sede uacante aliquid innouetur.	c. 259
Eo qui cognouit consanguini. vxoris suę		Noui operis nunciacione	car. 460
		Obligatis	

Tabula Rubricarum.

O			
Obligatis ad ratiocinia	car. 77	Renuntiatione	car. 36
Observatione ieiuniorum	car. 333	Rerum permutatione	car. 175
Officio archidiaconi	car. 85	Rescriptis	car. 9
Officio archipresbyteri	car. 87	Restitucione in integrum	car. 138
Officio primicerii	car. 88	Restitucione spoliatorum.	car. 189
Officio sacriste	car. ea.	S	
Officio vicarii.	car. 90	Sacramentis non reiterandis	car. 66
Officio & potestate iudicis delegati. c. 91		Sacra vnctione	car. 64
Officio legati	car. 104	Sagittariis	car. 429
Officio iudicis ordinarii	car. 108	Schismaticis	car. 416
Officio iudicis	car. 112	Scrutinio in ordine faciendo	car. 56
Ordinatis ab episcopo qui episcopatu resignauit	car. 57	Secundis nuptiis	car. 390
Ordine cognitionum.	car. 180	Sententia & re iudicata	car. 333
P		Sententia excommunicationis.	car. 481
Pactis	car. 119	Sepulturis	car. 289
Parochiis & alienis parochianis. c. 191		Sequestra. possessio. & fructuum.	car. 300
Peculio clericorum	car. 285	Seruus non ordinandis.	car. 74
Penis	car. 471	Simoniam	car. 400
Penitentiis & remissionibus	car. 474	Solutionibus	car. 282
Pignoris	car. 378	Sorilegiis	car. 449
Plus petitionibus	car. 183	Sponsalibus	car. 341
Postulando	car. 125	Sponsalibus duorum	car. 353
Postulatione praelatorum	car. 19	Statu monachorum. & canonicorum regularium	car. 308
Præbendis	car. 213	Successionibus ab intestato	car. 288
Præscriptionibus	car. 229	Summa Trinitate & fide catholica.	car. 4
Præsumptionibus	car. 221	Supplenda negligentia praelatorum.	c. 36
Precario	car. 266	Syndico.	car. 134
Presbytero non baptizato	car. 330	T	
Privilegiis & excessibus privilegiatorum	car. 462	Temporibus ordinationum & qualitate ordinandorum	car. 41
Procuratoribus	car. 104	Testamentis	car. 286
Purgatione canonica	car. 128	Testibus	car. 208
Purgatione vulgari	car. 467	Testibus cogendis	car. 215
Purificatione post partum.	car. 335	Torneamentis	car. 427
Q		Transactionibus	car. 120
Quid clerici vel vouentes matrimonium contrahere possunt.	car. 356	Translatione praelatorum	car. 31
Qui filii sint legitimi	car. 377	Tregæ & pace.	car. 118
Qui matrimo. accusare possunt.	car. 380	V	
R		Verborum significatione	car. 495
Raptoribus. incendiariis &c.	car. 433	Vita & honestate clericorum	c. 248
Rebus ecclesiæ alienandis vel non alienandis	car. 263	Voto & voti redemptione	car. 306
Regularibus	car. 299	Vsu palli	car. 35
Regulis iuris	car. 498	Vsuris	car. 438
Religiosis domibus	car. 311	Vt ecclesiastica beneficia siue dimissiones ferantur.	car. 162
Reliquiis & veneratione sanctorum. c. 332		Vt lite non contesta. non procedatur ad testium receptionem vel &c.	car. 169
		Vt lite pendente nihil innouetur.	c. 198

F I N I S .

